

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и релігійныхъ святъ) о 5-й годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Ланца 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Danbe & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи:	за Границею:
а цілый рікъ . . . 18 зр.	а цілый рікъ . . . 24 зр.
на півъ року . . . 9 зр.	на півъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львовѣ:
на цілый рікъ . . . 16 зр. на півъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляются лишь на поперекъ застережень. — Рекламціи попочатані вѣднѣмъ бѣдъ порта.

Поодинокое число копій 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ однокъ стрѣчки печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стрѣчки.

Зъ нинѣшнимъ днемъ починається другій поврѣтокъ а третій чвертьрѣтокъ видавництва „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ поспѣшати зъ надсыланьемъ предплати и залеглостей.

У Львовѣ дня 1 (13) липня 1889.

Выборы до галицкого сейму краевого скончались уже во всѣхъ куріяхъ. Хотя богато, бо ажъ 52, давнихъ послѣдъ уступило а на ихъ мѣсце поприходили новы люди, однакѣмъ въ цѣлости складъ нового сейму мало буде рѣзнитися одъ попередного. Шлях-та якъ мала такъ и буде мати повну перевагу: самыхъ властителейъ большыхъ посѣлостей якъ було такъ и буде около осмидесяти, т. е. больша половина сейму; а коли доислиши же ихъ приверженцевъ зъ иншихъ станѣвъ и владѣкъ, котрі звичайно держать зъ найконсервативнѣйшими элементами, то ледве третина сейму лишиться на оппозицію.

Наибольшее характеристична рѣзница между повныма а попереднымъ сеймомъ показуется въ трѣхъ взглядахъ: що въ новѣмъ сеймѣ не буде (5) старостѣвъ, що зновъ появляться селяне (6), и що рускы послы засѣдаютъ въ такѣмъ числѣ, въ якѣмъ не засѣдали одъ дванадцати лѣтъ. Всѣ тѣ три обставины суть для краю взагалѣ а для насъ Русинѣвъ спеціально только корисны. Зъ факховыхъ вѣдомостей и администратійного досвѣду старостѣвъ попередній сеймъ мавъ дуже мало пожитку; скрѣпленіе правительственного элемента безвзглядными послушниками правительства оказалось въ однихъ разѣхъ (якъ въ справѣ пропавшей) даремнымъ, въ иншихъ разѣхъ для самого правительства лишнимъ; въ рускихъ справахъ большѣе старостѣвъ выступала супротивъ Русинѣвъ неприязно. Присутность колькохъ селянъ, котры бы мали достаточно интеллигенцію, въ сеймѣ нашего краю, переважно рѣшничого и селяньского, де интересы селянъ стоять неразъ въ прямой противности до интересовъ большой посѣлости, де между дробною а большою посѣлостію сельскою нема суспѣльной гармоніи и де самъ статутъ краевый майже половину крѣселъ въ сеймѣ призначе для репрезентантѣвъ селянства, есть не только дуже пожадана але и конечна. Наконецъ больше число рускихъ послѣдъ есть не лише основане на вимогахъ справедливости, але оно есть такожъ въ интересѣ загалномъ и въ интересѣ правительства. Звѣстно-жъ, що въ кождѣмъ репрезентативномъ тѣлѣ оппозиція, вже хочъ-бы для докладнѣйшого выяснованія справъ, есть потрібна; але въ нашѣмъ галицкомъ сеймѣ все ще польске коло, до которого належить цѣлый загалъ польскихъ послѣдъ, творить одну цѣлѣсть, а только рускы послы суть властивою оппозиціею. Бува лѣвиця, котра стояла ще найближе до руского клубу, була такъ лагѣдного и слабенького у-способленія, що не только въ рускихъ, навѣтъ не только въ людовыхъ, але неразъ такожъ и въ загалныхъ справахъ лишала самому рускому клубу робити оппозицію. Правительство-жъ вже хочъ-бы для захованія позору, що въ нашѣмъ краю обѣ народности мають можність заступати свои управненіи интересы, потребуе существованія руского клубу.

Якъ зьорганизуются въ новѣмъ сеймѣ поодинокіи сторонники, се ближе розбирати було-бы передчасно. Краковскіи станчички накликують до утворенія сильного клубу, котрый мавъ-бы на кождый випадокъ заповнену большѣесть въ сеймѣ. Коли-бъ до того прийшло, то такой клубъ не бувъ-бы прихильный анъ потребамъ народу анъ потребамъ Русинѣвъ: бувъ-бы то хита попереднѣе, только розширенный и скрѣпленный клубъ правихъ. Клубъ лѣвицъ повиненъ-бы теперь стати сильнѣйшимъ, и що до числа и що до якости своихъ членѣвъ; тожъ може и здобудеся на якесь сильнѣйше выступленіе и буде змаганія рускихъ послѣдъ больше подпирати, якъ за попередной каденції сеймовой.

При сегодѣшнихъ выборахъ, и то не только зъ меншихъ посѣлостей на Руси, але такожъ зъ мѣстъ а навѣтъ зъ большыхъ посѣлостей, руска справа одограва велику ролю. Уже давно голошено, що правительство узнае потребу, абы було больше Русинѣвъ въ сеймѣ;

въче мѣсть приймало резолюцію, чтобы рускихъ кандидатѣвъ подпирати; кн. Левъ Сапѣга сказавъ на комитетѣ выборѣмъ въ Борщевѣ рускимъ селянамъ публично при польскихъ панахъ, що они, будучи Русинами, повинны собѣ Русина выбирать на посла, а не польского пана; кн. Владиславъ Сапѣга зрѣкъ своей цѣлкомъ певной кандидатуры зъ селяньской куріи въ Чепанѣвскѣмъ, и то въ остатнѣй хвилѣ, чтобы дати Русинамъ можність выбрать собѣ руского кандидата; п. Хамецъ въ Загличахъ цѣлу бесѣду кандидатуру выголосивъ по руски и зъобовязавъ подпирати заходы Русинѣвъ а третю гимназію руску; ще большій зъобовязаніи взглядомъ рускомъ (и селяньскомъ) справы брали на себе иншіи кандидаты Поляки (и пр. д-ръ Ольгинскій); у Львовѣ на передвыборчихъ згромадженняхъ руска справа въ бесѣдахъ кандидатскихъ Романовича а особливо Ревакевича була зъ притискомъ подношена, подобно и въ Краковѣ въ бесѣдѣ Асника; тотъ-жъ справа була широко обговорена на згромажденіи выборѣмъ зъ куріи большыхъ посѣлостей въ Перемышлѣ. А при самыхъ выборахъ становиско кандидата супротивъ рускомъ справы неразъ рѣшалъ: у Львовѣ прихильне Русинамъ становиско Ревакевича прихилилося до его упадку; при выборахъ зъ большыхъ посѣлостей въ Чортковѣ кн. Левъ Сапѣга перепавъ только зъ причины своей прихильности до Русинѣвъ; подозрѣнье о такъ-жъ прихильности было правдоподобно причиною упадку кн. Любомирского въ Перемышлѣ а може и п. Василевского въ Золочевѣ. Вправдѣ видимо, що шовинизмъ польскій у мѣсковъ интеллигенціи и у „либеральныхъ“ жидѣвъ тай у шляхты перемѣтъ; але вже тотъ сама обставина, що руска справа могла и въ куріи мѣсковъ и въ куріи паньской въ такой способъ ставитися и трактуватися, о якѣмъ давнѣйше анъ подумати не можна-бы было, есть многоважнимъ знакомъ.

Въ тыхъ обставинахъ можна отже надѣятися, що и въ новѣмъ сеймѣ руска справа одограе большу ролю. На всякій способъ буде она мати теперь больше людей, що зможутъ ея подносити, и такожъ больше такихъ, що схотять ея подпирати. О такой змовѣ, яку зробила була попередъ подольска шляхта зъ краковскими станчичками, чтобы рускою справу анъ тыкнути, теперь, розумѣясь, нѣхто зъ Поляковъ не може и подумати. Такожъ селяньскы справы знайдутъ больше инициаторѣвъ и больше оборонѣвъ. Зъ того однакѣмъ еще не выходитъ, въ який способъ тѣ справы будутъ полагодженіи. Шляхотско-польска большѣесть може станути на шовинистично-польскѣмъ и на выключно шляхотскѣмъ становиску, и зыгноровати найбільше пекучий и найбільше оправданий потреби Русинѣвъ и селянъ: силы має до того досыть. Але чи схоче, чи зможе свои силы, своей переваги вповни ужити? Бувае неразъ инаша, выснарація, далеко сильнѣйша надъ особистіи и партійной бажаніи а забаганки...

Галицкій наместникъ о выборахъ.

Гр. Казимиръ Ваденій, наместникъ Галичины, выбранный на посла до сейму зъ большыхъ посѣлостей округа краковскаго, выголосивъ передъ выборами промову до своихъ выборѣмъ, въ котрой приходить оданъ дуже цѣкавый уступъ про отношеніе администратіивыхъ органѣвъ до выборовъ.

„Рухъ выборѣмъ — сказавъ мѣжъ иншимъ п. наместникъ, — наблюдається вже до кѣнця. Не моя рѣчь выдавати судъ о результатѣхъ добутыхъ уже выборѣмъ, але я повиненъ тутъ поднести, що зъ правительственного и горожаньского становисча я гачу выборчу агитацію, широкую споры мѣжъ одною а другою верствою суспѣльности. Я, розумѣясь, бажаю впливу административныхъ властей при выборахъ, особливо зъ меншихъ посѣлостей, але впливу, що основується выключно на довѣрію населенія до представителѣвъ тыхъ властей. Такой впливъ есть здоровый и легальный и певно вѣдѣти не выйде на шкоду краю. Де такой впливъ уже есть, хочу его аберегти и укрѣпити, а де его нема, тамъ хочу его сотворити, однакѣмъ не штучками, не грозебамъ, пресією або терроризмомъ, але дѣлостію и печальностію, повагомъ, справедливостію, честностію и змаганьемъ до морального и матеріального добробыту мешканцѣвъ. Если

подвладный менѣ органы вспѣють здобути собѣ такой впливъ — а въ то я вѣрю — тогда певно не буде рѣзницѣ между намѣреніями правительства а краю, и выборы не только въ загалѣ але и у всѣхъ подробностяхъ выйдутъ по мысли краю и правительства.“

[Нашъ коментаръ до тыхъ словъ наместника сконфискувала ч. к. прокураторія.]

Письма зъ Болгаріи.

Софія, 22 ст. ст. червня.

[Сербско-болгарскіи двѣсны. — Высша школа въ Софіи.]

Болгарске правительство чувъ велику неохоту до сербскихъ радикаловъ, взявшихъ по абдикаціи короля Милана власть въ свои руки. А причиною тои неохоты есть се, що радикалы не допускають въ Сербіи переважачого влияния Австріи, позволяючи рѣвночасно на правленіе давнѣйшихъ сердечныхъ сербско-російскихъ двѣсны. Болгарскы правительственный мужъ мабуть забувають, що сербскы радикалы взяли державну власть не по воли одного чоловіка, але по воли народныхъ массъ, котры минушого року майже одностойно заявили въ часѣ выборовъ за програму радикаловъ.

Скорѣ только Миланъ зрѣкъ короны и настало въ Сербіи радикальное министерство, почала сейчасъ правительственная „Свобода“ заповнювати свои стопицѣ радами для Сербіи на тематъ заграничной политики. „Свобода“ доказувала, що радикалы провадятъ авантюричну политику, наражують край на австрійскую оккупацию; она радла Сербамъ не покланувати назадъ митрополита Михаила зъ Росіи, бо якъ той поверне, то буде Сербіи копецъ; дальше бѣдражувала „Свобода“ сербскому правительству позволить на поворотъ королеви Наталіи, бо она готова выкликати въ край язѣсь розрухи, въ котрой могла-бы вымѣшаться Росія и аробити зъ Сербіи свою провинцію. Найдѣвѣйше выладало доказуванье „Свободы“, мовѣ-бы то радикалы не выйшли зъ большѣесть сербского народа, а только такъ случайно, нѣ зъ сего нѣ зъ того, прийшли до власти. Въ тѣмъ законотанѣ о Сербію, чтобы Росія, забравши Сербію, не забрала такожъ Болгаріи, потѣпався органъ министра Стамболова бѣдѣ тымъ запевненіемъ, що въ крайшѣмъ разѣ Австрія выпердетъ Росію и нашла на Сербію оккупацию.

Боязнь болгарского правительства передъ Росіею дойшла въ тѣмъ случаю до крайности. Если російскій впливъ небезпечный въ Болгаріи, то зъ того же не выходитъ, чтобы такъ само мавъ бути небезпечный въ независимой державѣ, якою есть Сербія. Для того справедливо бѣдѣвъ „Свободѣ“ органъ радикаловъ „Народный Правда“, кажуци, що въ Сербіи, котра экономично завойована Австріею, впливъ російскій есть для того потрібный, чтобы сгарализувати за великій впливъ Австріи. Пѣсля „Народныхъ Правъ“ малѣ балканскы державы только подѣ тымъ условіемъ можуть скоронити свою политику независимѣе, наколя могучій впливъ одной державы згумѣють сгарализувати не менше сильнымъ впливомъ другой державы. „Австрійска оккупация въ Сербіи — каже та сама газета — далася-бы сильно въ знаніи такожъ Болгарамъ; въ тѣмъ випадку вѣдѣнскыи жиды принесла-бы намъ въ дарунку вразѣ зъ австрійскою цивилизаціею — divide et impera и экономичну выжуду.“

Взагалѣ становяще „Свободы“ заняте въ послѣднихъ чѣсахъ что-до Сербіи загално тутъ не припадо до вѣдѣмъ. Бо и чи-жъ може бути инакше? Недавий тому часу, якъ Болгарія отрясалася одъ влияния Росіи, а теперь та сама Болгарія бере за але своихъ сусѣдамъ Сербамъ, що они позбавляются въ дѣлкатный по рѣшучій способъ чужого влияния. Видно, трудно найти для себе въ свѣтѣ справедливѣесть.

Подобнохъ хитрой тактики держатся „Свобода“ такожъ въ справахъ руско-украинскихъ. Въ послѣднихъ чѣсахъ той газеты обговорюванася подѣлъ Польщи. Цѣль той писанины была тажа, чтобы перекопати читателѣвъ, що въ Польщи бувъ ладъ и свобода для всѣхъ народностей и религій (!), але и сюда вымѣшала російскантритрага та посварала Поляковъ зъ Русинами. Польщу роздѣлено и доперва тогда обдѣлана Русины, що але зробили, слушачи подпѣтѣвъ Росіи, и назадъ погонѣлися зъ Поляками такъ, що теперь абдно Поляки и Русины борються противъ Росіи...

Такъ звана „высша школа“ або „высше педагогическо училище“ подягла остаточный реформѣ. Буде она чимъ въ родѣ малого университета и буде мати пять дѣдѣлѣвъ (факультетѣвъ): историчный, филологичный, математичный, химичный и физичный. Для доповненія мѣсцевыхъ силъ покланено деканъ заграничныхъ профессорѣвъ, а мѣжъ ними: Михайла Драгоманова зъ Женеви (дочка М. Драгоманова вышла замужъ за начальника секціи министерства просвѣты и живе те-

перь въ Болгаріи), д-ра Константина Иречка зъ Праги (написавъ Geschichte der Bulgaren, Prag 1876) и Марина Дрянова — родомъ Болгарина, профессора харківского университета въ Росіи (авторъ найзнаменитѣйшихъ историчныхъ монографіи, якъ н. пр. о царѣ Симеонѣ, о заселеніи балканского полуострова Славянами и т. д.). Але Дряновъ одмовивъ прняти катедры. Взагалѣ чужы профессорѣ будутъ выкладати по російски, крѣмъ чеського профессора Иречка, котрый знае дуже добре по болгарски.

Драганъ.

Рухъ выборѣмъ въ Галичинѣ.

Выбѣръ посла въ Коломыи.

День выбору посла позбавленъ на довогъ оданымъ зъ найкраснѣйшихъ давнѣхъ тріумфѣ рускомъ справѣ въ Коломыи, особливо свѣтло записався онъ у памяти нашего честного руского селянства. Результатъ выбору уже звѣстный. Додати лишень треба, що рускій кандидатъ д-ръ Теофилъ Окуневскій доставъ властвію 106 голосѣвъ, бо 13 голосѣвъ упало на перекручене имя кандидата, якъ: Окуневичъ, Конюевскій, Томофій Окунецкій, котры то всѣ голоса неприхильна намъ комисія уважала. Пузина за своихъ выкинутыхъ близько 5000 золотыхъ здобувъ ледви 30 голосѣвъ селяньскихъ, бо рѣшта упавшихъ на него голосѣвъ була бѣдъ жидѣвъ та панѣвъ.

Признаніе за такъ несподѣвано свѣтло переведеній выборы належится, крѣмъ самому кандидату, котрый не жалувалъ труда и черезъ цѣлый мѣсяць обѣздѣвъ села, тутешному комитетови выборѣмъ, а передъ усьмъ неутѣмимымъ дѣлѣмъ: д-рови Северинови Даниловичеви, Кириллови Генкиови зъ Любѣ, Стефанови Генкиови зъ Березова, Иларіеви Гарасимовичеви, а такожъ многимъ молодимъ людямъ. Однакъ пальма першенства въ тѣй цѣлѣй борбѣ припадае такъ самымъ селянамъ. Всѣ майже, хочъ трохи свѣдомы селяне зрозумѣли бѣдъ разу кандидата и повняли гадку комитету та зъ усею душею и зъ цѣлою широтію своего чистого сердца взялися энергично до дѣла. Не десятками але сотками можна бы насчитати тыхъ селянъ, що прислужилися до выбору посла то черезъ горячій борбѣ при выборахъ, то черезъ невтомному агитаціи мѣжъ выборѣмъ. Агитація за рускимъ посломъ не велася у насъ пристрастно, горячково, але объективно, майже въ змѣно-наукowyи способѣ. Особы контр-кандидата майже не тыкало, а обговорювано лишень засады, котры презентувъ оданъ и другій кандидатъ. Въ той самѣй способѣ позитивного почуванія народу якъ члены интеллигенціи такъ и селяне вели агитацію за рускимъ кандидатомъ. Однѣ жиды на примѣръ, котры вѣдѣвъ зъ грѣшныи Пузины, запятаныи дѣлѣмъ, чи есть надѣя на выбѣръ Пузины, одповѣвъ: „Не можна навѣтъ допускати! Народъ ставея разумнымъ, усеюды по селѣхъ держитесь школа о выборѣ посла; коли не якій панъ зъ Коломыи, то селянныи читае людямъ газеты и пояснюе.“

Пузина не жалувалъ гроша и выспавъ больше якъ 5000 злр. Давано выборѣмъ по 50 и по 100 злр., а колько при тѣмъ забрала посередники-жиды! Выборѣмъ нашъ зъ засады не брали грошей и въ одномъ селѣ навѣтъ набѣла такого фактора, — але декотры, що уже въ нѣякій способъ не могла спекатися тыхъ паньскихъ дарункѣвъ, прийшли, однакѣмъ гольсь свой дани на руского кандидата. Одному выборѣмъ въ Ис. давалъ самъ Пузина 50 злр., но честный выборѣмъ бѣдѣвъ: „Пане, то за мало! Я зъ тѣма 50 злр. якъ бувъ хлопомъ такъ хлопомъ збѣтану. Дайте менѣ одно село, чтобы-мы ставъ дѣдѣмъ, якъ вы, то мати-му интересъ зъ дѣдѣмъ тримати!“ И много-много подобныхъ фактѣвъ далось-бы навести на доказъ честного характера нашего селянства.

У вечерѣ поредъ днемъ выбору збѣшлися нашъ выборѣмъ зъ давнѣйшихъ сторѣвъ на приготованый для нихъ нѣчѣтъ въ домѣ п. Теодора Вѣхоуса. (Тутъ мушу додати, що приготовленіемъ тымъ займались такожъ самы селяне: честный Михайло Семеновъ зъ Турки приѣвъ даромъ фѣру околѣтъ, а господарѣ съ Корнича доставили веретѣ). Збѣбранныхъ вечеромъ колькодесятъ выборѣмъ зъ рѣзныхъ сторѣвъ розмовляло честно и супокійно та читано газеты. Зъ ночучими выборѣмъи почувала такожъ и интеллигентный члены комитету, а такожъ о. Павлюкъ зъ Течучи. Безъ гостыни, безъ жадѣньского напѣю обѣщалися выборѣмъ, а кождый живнѣе тымъ, что самъ приѣвъ. Многъ зъ выборѣмъ жертвовали собѣ навѣтъ строгій пѣстъ черезъ цѣлый пенѣдѣлокъ ажъ до выбору посла — на ту интѣнцію, чтобы рускій кандидатъ перейшовъ. Мало було бачити тому правдыву руску родину збѣбрану разомъ: Русины въ сѣрахахъ и кожухахъ, сурдутахъ и рѣсахъ якъ одна родина наповнювала салю. Тутъ одна кунка читаетъ газету, друга розмовляея про выборы, ту зновъ иншіи полагали въ другій комнѣтъ побѣтъ се-

не могли въ жаждать способъ въ намъ лучше. Пробовали Русины войти въ яке порозумѣнны въ Полякамъ. Тыхъ Поляковъ въ нашомъ почтѣ есть только маленька горсточка и то черезъ половину дуже мизерно варто въ кождомъ взглядѣ. Тымъ нѣбы розумнѣйшимъ Полякамъ почали Русины предлагати, чи не лучше было-бы въ порозумѣнню, оминаючи всякй деморализуючій огадйй способъ агитаційный, приступати до урны выборовъ? Нема що казати, тая розумнѣйша часть Поляковъ приняла то предложенне радо и здавалося, що буде вже яко-такто ити згодливо при выборахъ. Ишло теперь що найголовнѣйше въ старостомъ яко властою правительственною увѣдѣти въ якійсь людскій *modus vivendi* при тыхъ выборахъ. Оже рѣшено выслати депутацию до п. старосты турецкого въ представительство, що наколи часть мудрѣйшихъ Поляковъ пререкла згодливо ити въ Русинамъ при выборахъ, то для ухилення свадливыхъ агитацій, деморализуючихъ и руйнующихъ народъ сельскій до крайности, ачей старостею поставился о то, чтобы не выступило по-за границы права, только выключно права стерегло, бо до того хіба оно есть. Русины заявили отверто п. старостѣ, что не дадутся нѣмъ а нѣмъ бдѣтрасати и будутъ своего боронити, тотай бы пришло и головами наложити. Грѣхомъ былобы неправду писати, п. староста выслушавши все то съ увагою, сказавъ такъ дословно: *Panowie! cieszycie mnie to niezmiernie, że w Turczańskim powiecie Polacy z Rusinami zaczynają się godzić. Daj Boże, żeby tak wszędzie nastąpiło. Ja przecież wiem, że Rusini muszą dążyć do wzmożenia swoich praw narodowych i każdy zdrowo myślący Polak, znając przeszłość ojczyzny swojej i konkludując na przyszłość, musi przyjąć do tego przekonania, że gnębiąc Rusinów, osłabiamy siebie i kopiemy sobie grób. Nie moja osobista wina jest to, że dotychczas takie niesłychane nadużycia działy się przy wszystkich wyborach w Turczańskim powiecie. Panowie! wiecie, że ja jestem podwładnym i muszę to robić, co mi poleca — bo inaczej powiedział: bądź pan zdrow! Mnie samego brzydzi to nadmierne agitowanie przy wyborach. Teraz zrobię przedstawienie do Prezydya Namiestnictwa, że Rusini z Polakami w tutejszym powiecie pogodzili się w sprawie wyborów do Sejmu, a zapewne wezmą to do wiadomości i nie dając mnie żadnego specjalnego polecenia zrobią mnie całkiem neutralnym przy tej akcji, a wienczas będzie panowie przekonani, że najmniejszego nadużycia niedo puszczyć i wybory będą przeprowadzone ściśle według istniejącej ustawy.* То на дѣлѣ шире заявленіе п. старосты турецкого зробило намъ Русинамъ надѣю, що ачей сего разу при выборахъ до сейму органы правительственный будутъ заховувати цѣлковитую нейтральность.

Позавѣше, якъ то читателямъ вѣдомо, та згода Русинъ въ Полякамъ затинулася, бо угодовий климатъ рускій не служивъ декантнѣй прародѣ польскій, котра ведена якоюсь давнюю амбіцію або поведеніемъ егоистичными уторіями, не може навикнути до угодового атмосферы. Полчки не хотѣли пристати на кандидатуру Русина п. Кюста Телишевского. Коли угода въ славно-вѣстнѣйшій зборѣ дня 16 мая с. р. розпалася, Русины, зорганізовані добре, скривляли себе ще лучше и ожидали бдро дня выборовъ. Поляки утворивши собѣ свой комитетъ, выслали делегата на заведеніе польского комитета центрального до Львова. Що той делегатъ въ комитетѣ говорилъ и що комитетъ делегату поручивъ робити, менѣ то не вѣдомо, знаю только то, що между Поляками ставъ великій попытъ за кандидатомъ на посла до сейму краевому на повѣсть турчанскій, але за кандидатомъ грубо „грѣшнымъ“, то значить: котрый бы мавъ купу грошей до закупиа голосовъ. Дня 7 червня с. р. наспѣла до Турки телеграфомъ вѣсть, що кандидатомъ посольскимъ на турецкій повѣсть назначенъ есть богатый молодой шляхтичъ д-ръ Володиславъ Козловскій въ сторонѣ чешановскій — той самъ, що не мѣгъ поволѣтности дочекатися десь тамъ при выборахъ до рады державной. Дня 8 червня зателеграфовано до Турки, що п. Козловскій правде дня 10 червня до Турки, чтобы представити польскому турецкому комитетову выборному и зложити тугъ свое „грѣшное“ вѣровсповѣданіе.

Выборъ посла въ Ниску.

Посломъ въ Ниску выбранный значною болѣею голосовъ пасаръ громадскій и господарь-селянинъ въ Пшаннѣ Яхымъ. На томъ повиненъ и скѣнчити свою допись, однакъ скажу болѣе — може оно придастся на побѣнѣше.

Центральный комитетъ польскій назначивъ для Ниски пана Биджесевича въ Ясенки; хлопцы бѣдывались за гр. Гомпеша и грозили, что коли Гомпеш не прийме, то выберутъ хлоса; Биджесевича и Костайма не хочутъ. Шо то робить? Гомпеш выѣхавъ до Магдебурга на выставу, телеграфуютъ на гвалтъ, чтобы прибавить до Кракова для устатого порозумѣнны. Гомпеш прибавить до Кракова и тутъ вынуждуютъ дѣл пего, „слово“, что не буде кандидатомъ; Костаймъ зрѣнскій кандидатцы, а намѣстникъ поручивъ старостѣ перевести выборъ п. Биджесевича. До теперь все добре, — але дальше? При правыборахъ показалося, что хлопцы мають своихъ кандидатѣвъ. Личностей, на котрыхъ числено, хлопцы не выбирали. — Мала кружиться между селянами брошура, выдана комитетомъ хлосскимъ въ Ясельского, а котру п. Шифнеръ повелѣтъ быть почтамъ конвокувати!

Въ день выбору о 5 годнѣхъ рано бувъ Биджесевич уже на ногахъ, а день передъ тымъ куплено вже свиню, въ ноци нарѣшено ковбасъ и прочого — все было готово. О 9 годнѣхъ початокъ выборовъ, староста самъ переводитъ, заявляючи, что не позволять в салі выборовъ агитувати. Приходить до голосованія: Биджесевич 35, Яхымъ 20 а нишій селянинъ

15 голосовъ. Голосованіе на вѣщо, всѣхъ выборѣвъ ще нема. Биджесевичи хило одного голосу до абсолютной болѣею. — Биджесевич черезъ секретаря рады повѣстово мѣняе двѣ тысячи въ урядѣ податковомъ на дробнѣй. Розпознаеся друге головоуванье „sciślejsze“, рухъ оживленый, жады и факторы увиваються между народомъ, а Биджесевич также, пхаютъ грѣш въ жменю, до калиты, де попало, „Хрунѣ“ нѣбы бороняться, але беруть, — честный хлопцы починають негодувати на таке поступованье кождого, котрого веде факторы Биджесевича до голосу, маркують „Judasem“. Результаты: Биджесевич 55, Яхымъ 53 — голосовавшихъ 110 — Биджесевичи зновъ хилое одного голосу до абсолютной болѣею. Жадъ Барухъ Шльесъ въ Улянова, котрого головоуванье-бы зробивъ Биджесевича посломъ, мимо напору зѣ стороны факторѣвъ, котрѣ ему давали 50 ар., зрѣнскіе голосованія. Наступило третєе голосованье. Грошъ мнѣнулось, много „Хрунѣвъ“ лежало пьяныхъ по шинкахъ, честный селяне стоятъ якъ муръ! Приклонивъ Биджесевича одускае энергія — сторона Яхима бере гору — жады починають кскупувати зъ Биджесевича, кажучи, что бувъ скупой, якъ *ten żyd co szmąty skrupie*. Результаты третѣего голосованія: Яхымъ 64, Биджесевич 47 голосовъ.

Селяне побѣдники окруживши „своего“ посла, удыются на скромну перекуску за своя грошѣ. потѣмъ розходяться въ порядку домѣвъ. О 7 вечеромъ запанувавъ у мѣстѣ поный спокѣй.

Сторонники Биджесевича стараются всѣми способами наклонити Яхима до резинаціи, чтобы були други выборы. Найболѣе займаеся тымъ п. Осоланскій, концпшеть при старостѣ, котрый хоче тымъ дѣломъ ареставровати свою квалификацію и стати комисаремъ. Яхымъ читаетъ въ постановленю.

Переглядъ часописей.

(*Neue fr. Presse o выборахъ въ Галичинѣ.*)

Neue freie Presse на першу вѣсть о результатахъ выборовъ въ селескомъ куріи такъ написала:

„Галичка шляхта не буде вчерашного дня величати щасливымъ. Русины узаскали пять мандатѣвъ и творятъ теперь въ сеймѣ партію изъ 16 людей, котрыхъ голоса въ поодинокихъ случаяхъ всежъ таки могутъ заважати. А селянскій станъ, котрый не мавъ айн одного посла, переперъ сѣмъ своихъ репрезентантовъ, котрѣ напечнѣ стануть вразъ въ Русинамъ противъ шляхты.“ — „Передвыборчій рухъ ostatnichъ тыжднѣвъ показавъ, что также въ галицкихъ мѣстахъ помалу значнае радикальнѣйшій элементъ брати перевагу.“

Одтакъ указуе *Neue freie Presse* на то, что въ многыхъ повѣтахъ рускій кандидаты бѣстали дуже значне число голосовъ. Причину усмѣха Русинѣвъ приписуе *N. freie Presse* а властво въ львовскій дописуватель именно той обставинѣ, что сѣмъ разомъ старостамъ не вольно було кандидатувати и що намѣстникъ заховувався безсторонно, бо „сли въ декотрыхъ округахъ выборовъхъ правительственный органы мѣшалася до выборовъ, то робили се на власну руку (?).“

Въ довшой передовѣй статьѣ обговорюе *N. fr. Presse* разомъ выборы сеймовы въ Чехахъ и Галичинѣ. Межи нимишъ пише:

„Немало було ознакъ, что не только Русинамъ але и польскому селянству и поступовымъ элементамъ по мѣстахъ навкучилиася опѣка, котру привласнивала собѣ олигархія феодалѣвъ... Бурба скѣнчалася: рускій и польскій селяне и демократичный Поляки вдараються до галицкаго сейму, старѣйшій партіи уступаютъ, они мусятъ робити мѣсце новымъ силамъ, що пугутся напередѣ.“

„Борба выборча розгорѣла и въ Чехахъ и въ Галичинѣ, и она точилася, бо въ широкихъ веретвахъ народу розширилося чувство незадоволенія зъ пауючихъ партій и зъ методы выконуванія ихъ власти. Якъ въ Чехахъ такъ и въ Галичинѣ панованье феодалѣвъ далосъ въ знаки, въ Галичинѣ ще болѣе. Властители великихъ посѣловъ мали майже монополъ на три четвертинны мѣсць въ сеймѣ и въ радѣ державной, и той монополъ выконували въ одностороннімъ интересѣ своихъ веретнъ. Бура, яку выкликавъ законъ дороговизны зарѣбно у Поляковъ и у Русинѣвъ, показала, якъ беззглядно умѣли тѣ паны выкористувати свою сильну позицію, на котру бѣсталася надѣйночю до вѣрчивости и байдужности выборовѣвъ. Напоръ выкликавъ добѣръ: феодалѣвъ-клерикальнѣй тенденціи шляхты розбудула демократичный традиціи въ польскѣмъ народѣ и зготовили дорогу навѣтъ для радикальныхъ струй. Беззглядность, зъ якою дуфала шляхта на свое упривилегіованье становиче, якъ коли-бы Галичинѣ замѣшували не свободный обыватель державы, але обдѣланый паньскій, довела до того, что за мѣдью натягнена тятна урвалася, а если поражение, котрого шляхта зазнала, не есть такъ естественное, якъ ударъ заданый чеськимъ феодаламъ побѣдою молодѣ-чехѣвъ, всежъ таки результатъ выборовъ въ Галичинѣ есть для пауючого досѣ сторонничества важкаго мѣтено.“

... Завѣса роздерлася, и теперь видно, якъ крухуи и слабыи стали сторонничества, котрѣ черезъ десять лѣтъ панували въ державѣ. Старо-чехи повалены на землю, шляхта въ хлопотахъ, а новѣй элементъ между Чехами и Поляками звертаються противъ феодализму, ворота свободы всѣхъ, котрый хоче на руинахъ либерального устрою державного зновъ заложити свое царство, що вже разъ розпалося було въ грузи. Стояны

нишнѣйшю системы трѣщать и хитаются, а будинокъ трясется цѣлымъ. Сеймовы выборы суть политичнымъ билиасомъ послѣднихъ десяти розѣвъ; пасенные салдо значить: пауючій сторонничества приближаются до стану крады.“

Переглядъ политичный

Австрійска делегация ухвалила кредиты на авчичайнѣ и на авчичайнѣ потребы войска, также кредитъ окупационный и резолюцію, авчичичающую мнѣнгра войны, чтобы при доставкахъ войсковыхъ узвлядаясь по зможѣ впрохъ продуентѣвъ. Депутованный Промѣръ обговоривъ фактъ перенесенія коменды X корпусу зѣ Берна до Перемышля. Признаючи, что необходима потреба и важкѣй взгляды милитарий выкликали се розпорядженье, высказавъ бѣтъ надѣю, что если мнѣнутъ тѣ обставины, Берно назадъ стане мѣсцемъ пробужанія коменды сего корпусу. Довша дебата вывизалася въ справѣ неладу въ зарѣдѣ „Червонымъ Хрестомъ“, де 65% цѣлого дохода обернено на комты администраційный. Гр. Фалькенгайнъ, преестъ „Черв. Хреста“ хотѣвъ одерети тѣ замѣты, але деп. Кравсъ навѣвъ докладчій данѣй и домагався грунтовою реформы.

Вчера бѣбувся другій обѣдъ двѣрѣй, въ котромъ зваля участь делегаты. Цѣсаръ розмовлявъ зъ десятими делегатами, але не промовлявъ до нѣкого зъ галицкихъ делегатѣвъ. Вечеромъ бѣдѣхавъ цѣсаръ до Ишлѣ.

У Вѣднѣ ходитъ поголосо, что намѣстникомъ Триесту буде именованный генералъ-майоръ Альбори, комендантъ 21 бригады у Львовѣ. Хотай Альбори есть однимъ зъ наймолѣдшихъ вѣнкомъ генералѣвъ австрійскихъ, то его зѣбности дають поруку, что зможе бѣновѣдно управляти Триестомъ, де привлеченъ зъ послѣднихъ часѣвъ вымагають енергичноу управы. — Намѣстникъ горѣшнѣй Австрія Веберъ бѣйшовъ на пенсію а на его мѣсце именованный президентъ Шлезіи гр. Францъ Мервельдѣ.

Посломъ австрійскимъ въ Бѣлградъ на мѣсце Генгельмлера мае зѣстати Темель, теперѣшній агентъ дипломатичный въ Цетинѣ.

Страйки не устають. Цѣлы Чехи и Моравы страйкутъ а робѣтничѣ бѣбувають зборы. Также побуюются, что и въ Старѣй выбухне новый страйкъ въ копальняхъ.

Россійскій совѣтъ державный бѣдичуе въ-друге проектъ гр. Толстого о реформѣ земствъ. Хотай царъ ясно высказався за сѣмъ проектомъ, то цѣлый совѣтъ зъ вынужкою одного члена бѣдичуе проектъ, а лишь запропуювати, чтобы на пробу завести сѣю реформу лише въ болѣекихъ губерніяхъ. Теперь иде лишь о то, чи не сѣоче царъ власновѣдно бѣкинуа одноголосне рѣшенье совѣту державного.

Агента пѣвнѣчна доноситъ, что царъ прибуде дня 20 серіяна до Кюенгага и забавитъ шѣсть недѣль въ Дании Бѣли-бѣ се було правдою, то поголосо о подорожа чѣрѣ до Берлина була-бы выгодкою.

У Вѣднѣ розѣшлася поголосо, что пенсхитра Лийдендорфера покликано до Россіи, чтобы займався лѣченьемъ царѣвъ.

Царъ выслалъ Чихачева, выконуючого урядъ министра маринарки, на инспекцію флоты на моря Чорномъ и Азовскѣмъ. Также мавъ царъ выдати наказъ, чтобы всѣ панцирники и корабѣль канонирскій флоты балтѣйскѣй зѣбравлася зъ початкомъ серіяна въ Кронштадтскѣмъ портѣ, де бѣбудутся великѣй маневры флоты. Пѣсла вѣстѣй зѣ Копенгага, розважуютъ въ тамошнихъ кругахъ политичныхъ о становичи Даниа на случай войны европейской. Многѣ газеты данскѣй увѣнчуютъ, что Даниа буде могла задержати нейтральность. Безъ взгляду на заповѣня короля Оскара, що Швеція вѣчимъ не зѣобовязалася Нѣмеччинѣ, побуюются въ кругахъ политичныхъ Копенгага, что мѣжъ Нѣмеччиною а Швеціею существуетъ тайный договоръ, котрымъ Швеція прѣкрѣта, что змуситъ Данию заховати нейтральность, если-бъ Даниа хотѣла стати союзникомъ Россіи. Газеты высказуютъ надѣю, что вскорѣ Россія и Даниа порозумѣются що-до головныхъ основъ сѣбного союза.

Въ кабинетѣ Тирарда вельми непокоятся за-для предвѣдуваного результату загальныхъ выборовъ. Сторонничества оппозиційный дуже ладяться до выборовъ, тому порѣшили министры бѣдичати всякѣй справы, что могутъ подразнити люднѣсть, ажъ на выборы. Передъ закрытьемъ сѣси буде радити, зѣдасъ, палата ще надъ внесениемъ Ганого, вымѣренымъ противъ Буляжера и его сторонничѣвъ. Законъ выборчій мавъ-бы доповнитися ще тыми параграфами: 1) Нѣхто не може рѣвночасно кандидатувати въ болѣе чымъ двоухъ округахъ. 2) Въ часѣ каденціи жадепъ посолъ не може ставити своея кандидатуры, закн не зложивъ мандату. 3) Кождый мавъ заявити передъ выборами, въ якѣмъ округѣ заадуе кандидатувати. 4) Не вѣльно оголошувати выборовчѣхъ мнѣнѣстѣвъ и вѣзгалѣй агитувати за кандидатомъ, котрый не зложивъ зѣданѣн деклараций. 5) Голосы бѣданѣй за такимъ кандидатомъ будутъ неважкѣй. 6) Провина противъ § 1 и 2) точки сѣи постановы карався посла § 87 и 89. кодексу карного. 7) Тѣй карѣ поддадутъ другарѣ и агитаторы, що дѣлають въ користъ такого кандидата.

НОВИНКИ.

— Вчерашне число „Дѣла“ сконфискувала ц. к. прокуратура за двѣ статьи: за коментаръ до кандидатской промовы гр. Казимира Ваденія и за сѣрвозвѣданье въ выборахъ посла въ Жовкви. Сегодня выдасмо два числа акучѣ, въ зѣблѣшенѣмъ обѣмѣ.

— П. Александръ Борковский, профессоръ рускои гимназіи, бѣувшій черезъ лѣтѣе часть заступникъ директора гимназіи коломыйской, авторъ колькохъ учебниковъ рускихъ, редакторъ литературной часописи „Зоря“ и членъ товариствъ руско-народныхъ, именованный директоромъ гимназіи въ въ Дрогобичи. Именованье се приняло всѣ Русины зѣ ширимъ вдовольнемъ. Гимназія въ Дрогобичи бѣстане на управителя — чоловіка свѣтлого и правдивого опѣкуна молодежи.

— На новомъ будинку дирекціи почты и телеграфѣвъ у Львовѣ не умѣщено написи рускои, а только нѣмцѣй и польскѣй. Якъ вѣдомо, выдѣлъ „Народной Радѣ“ заадалѣгѣмъ удавался до министерства торговлѣ, чтобы не поминено написи рускои и, о сѣбколько намъ вѣбѣтно, министерство згодилося на ее справедливѣ жаданье. Кто обѣсла завинивъ, не знаемо, але выдѣлъ „Народной Радѣ“ удаеся поновно до министерства зѣ жалобѣю и представлениемъ, чтобы руску написи на будинку таки ще умѣстити.

— Испытѣ зрѣлости въ гимназіи въ Золочевѣ бѣбувався дня 8, 9 и 10 липня пѣдѣ проводомъ д-ра Брон. Кручичевича, профессора краковскаго университета. До испытѣ приступило 11 учениковъ и одинъ приватистъ. Зѣ Русинѣвъ признанѣй зрѣлыми: П. Алыськевичъ, В. Кузникъ, Т. Переволочій, Т. Пиндусъ, Т. Сахно и екстернистъ Р. Логиньскій а ще зѣ бѣзначеньемъ: Володимиръ Бохеньскій, Левъ Сѣбнѣйскій и Володимиръ Трушъ. Зѣ трехъ Поляковъ зѣдѣвъ испытѣ лишь одинъ В. Брыльскій, а двомъ позволено поправити по шести тыждняхъ.

— Численніи случаѣ непошанованія рускихъ свѣтъ нашими судами наклонили Преевъ епископа Юліана Пелеша, що удався зѣ бѣновѣднымъ представлениемъ до высшего суда краевого у Львовѣ. Апелационный судъ выдѣлъ пѣдѣмъ 26 марта с. р. до ч. 5186 розпорядженье до всѣхъ подчиненныхъ собѣ органѣвъ судовыхъ, чтобы они на будуче не позволяли собѣ не шанувати рускій торжественный свѣта и не назначали въ тѣ днѣ термины для Русинѣвъ. Якъ вѣдомо, мусѣла знати и апелация о численныхъ надужитяхъ сего рода, коли выдала таке розпорядженье, але треба зазначити, что подчиненный органы не дуже зваля собѣ се розпорядженье до сердца, коли вже и опѣсла лучалася и лучаются дальшій случаѣ непошанованія рускихъ свѣтъ, якъ о томъ свѣдѣчать факты, наведенѣ нашою газетою. — Отъ власне що пишутъ намъ зѣ Любачева: Соромно сталоо людямъ ити до церкви на богослуженье въ день свѣта св. Петра и Паавла, бо пѣдѣ судомъ мовѣ на посѣховиско выстоювали нашѣй честной господарѣ: Дмитро Слива и Ив. Закостюлко, оба зѣ Опакѣ коло Любачева. Шоже они винны, коли дѣстали зѣ суду повѣстового въ Любачевѣ завѣзованье на терминъ до ч. 5468, подписане начальникомъ суда п. Старжинскимъ. Уже и не знати, чимъ вытолковать сѣй фактъ въ виду наведеного выше апелационного розпорядженія.

— Зѣ руско народного театру. Завтра въ субботу 13 и ст. липня выставитъ нашъ театръ въ Сокалі народну оперу Артимовского „Запорожецъ за Дунаемъ“ на доходъ артиста п. Андрѣя Стечиньского. Надѣмось, что сокальскае и околичная интеллигенція бѣдѣдае въ той день нашѣ театръ и певно не пожадуе сего, бо якъ и сама опера, бѣдначача-ся мелодійностию поодинокихъ уступѣвъ музичныхъ, котрѣ бѣдѣ даныя вже свѣтѣваются нашою интеллигенціею, такъ и гра артиста п. Стечиньского въ той оперѣ есть знаменита — а если такі два условія зложатся на одно представление театральное, то певно вся публичка выйде зѣ театру виовнѣ вдовольненою. — Въ недѣлю выставитъ нашъ театръ по разѣ першій „Лѣну“, драму Ясенчича, бѣдначачу першою нагородою на конкурсѣ варшавскѣмъ, въ перекладѣ Евг. Оленинскоу; — во второкъ на доходъ п. К. Радкевичичной „Панѣ молада зѣ Босны“ оперета комична въ 3 актахъ, — а въ четвертъ по разѣ другій „Баронъ циганскій“, въ котромъ выступитъ по разѣ першій п. Володимиръ Яминьскій, теноръ, ученикъ п. Павла Струженкоу. — Въ Сокалі подѣирае дуже нашъ театръ. Въ духовенствѣ зѣ околицѣ, безъ огляду на се, что вже зачалася и живна. Видно, что при ширѣй воли дасться все зѣробити. На „Побудку“ (бувъ запѣванный нашъ театръ въключно майже самою замѣбцевою публикою а передъ всѣмъ нашимъ патриотичнымъ духовенствомъ. Зѣ Сокаля переѣде нашъ театръ на шѣсть представлѣнь до Равы рускои, а що се перша гостина нашоу театру въ томъ мѣстѣ и что неперемѣнно буде лишь шѣсть заповѣданныхъ представлѣнь, то можна надѣятися, что и тамошній патриоты примутъ нашъ театръ зѣ отвертими руками.

— Соалки Шевченка въ крайній неволѣ. Редакціи „Зорѣ“ пишутъ, что въ сѣлѣ Кирилѣвцѣ, звенигородскаго уѣзду, кѣвскаго губерніи, живе близка свѣлочка Тараса Шевченка Ирина Микитишна Ковтунова въ такъ страшнѣмъ положеніи, якъ лишь можна собѣ представити. Родина, складаюча зѣ 11-теро дѣтей, зѣ котрыхъ осьмеро сѣбныхъ, терпитъ нужду и всѣкой недостатокъ. При двоухъ десятинахъ землѣ и при осми членахъ роднѣ не способнон до працѣ, не може не то лѣчитися але и истнувати. — Звертаемо увагу нашихъ земляковъ, что таки годилося-бы прийти въ помѣчь тѣй бѣдной родинѣ, а вже и гарный починъ дали до того гостѣ, зѣбрани вчера на прашальномъ пирѣ у Штадмилера въ честь профессора рускои гимназіи, складаючи 12 зр. на подмогу сѣи родины та ижжиритъ п. Ганинчакъ жертвуячи до той сумы ще 50 кр.

— Послы селяне, выбранный въ повѣтахъ богородчанскѣмъ и станиславѣмскѣмъ до сейму краевого: Олекса Барабашъ, господарь и давнѣйше пѣвче церковный а теперь начальникъ громады въ Богородчаныхъ старыхъ, — чоловікъ образованный, очитанный не лише въ рускихъ книжкахъ и газетахъ, но знае также точно и законы кон-

ституційний і всі прочі, що відносяться до громади. Бравши бач участь у зборах і нарадах руских і має велику повагу як в своїй громаді так і в околиці. Живе він дуже добре з покійним патріотом Ніколом Басарабом з Лиховець. Дякуючи, що всюди неустрашимо виступав як Русин і в обороні Русинів, вибравши його господарі вже другим наворотом до ради повітової в Богородчанях. Будучи начальником громади, в котрій писарем є також господарі Русини, веде він все урядоване і всю переписку з властями в язиці руском, так само і говорить з всіма урядниками чи в старостів чи в суді чи в раді повітової лише по руски. Уже в році 1883 був кандидатом руского виборчого комітету для Богородчан і переміг против старости лише кількома голосами. Живе добре з о. деканом Карлом Пачовським, о. Алексієм Закляком, о. Волод. Пауком і прочими патріотами богородчанської общини. Маємо всю надію, що якщо по-сол буде ревним і шире потрудились для добра руского народу. — Іосиф Гурік родився 6 січня 1853 р. в селі Угринові довільному, повіту станиславському. Ходив до школи в Угринові і зданався пильно і добрими звичками. По укінченні сільської школи, помагав родинам в роботі господарській. (Господарство складалося з півняти моря поля і кілька штук худоби). В 1870 р. отець умер по довгій слабості, а Іосиф, маючи 17 літ, почав сам гасдувати при помочі матери і двоох молодших дітей. В році 1872 був при війську при 8-мій полку уланів 6 місяців, і за просябою матери прийшов до дому (рекламації не робив, бо тоді багато коштувало). В році 1874 рада громадська поручила йому надзор над пильністю і пропінатом. Іосиф Гурік сповняв своїм тою обов'язком, а властитель пропінатції, граф Борковський, стратив доходи пропінатції через догляд Іосифа. Граф жалувался на него в старостів і домагався, щоби его назавд до війська одослати, бо лінатке ціла пропінатція впаде. Іосиф сказав комисареві, що ліпше буде, як впаде одна пропінатція, як ціла село. В році 1875 познайомився Іосиф з майстром мулярським Николаєм Грудзицьким і вичував мулярської роботи, і з того полпіншав значно свої добробиті. В році 1876 вступив до товариства „Провісвіт“, в році 1878 одновив своє господарство, в р. 1879 оженився а 1880 р. обняв значну роботу муляроку и отримав два похвальні свідоцтва. В році 1881 вибрано его радним, чим і тепер є, а 1883 р. записались детаксатором. В справах цивільних, політичних і автономних уділяє Іосиф людям своєї помочи словом, а в разі потреби, то і грошми. При всіх виборах попирає руских кандидатів. Був на вічу у Львові, Коломи і Станиславів, забираючи голоси і его бездо рясно оплескувано. В році 1888, як свіги позаоснади дороги краєві, а жандарми силою людей вигнали, то Іосиф зараз пішов до вибаву повітового і просив, щоби виділя побільшав плату; то само повторив на зборах „Народної Ради“ у Львові, 2-ого лютого 18-9. Сего року разом з Ванячуком завдали товариство з 38 членів і купили 154 моргів ліса. Бєть се муже правого характеру, добрий патріот, тож маємо непохитну надію, що якщо посол шире буде заступати інтереси руского народу. (З *Баткобаччини*.)

— В рускомі воспитанні жєніськомі в Яворові одбулося дня 9 и ст. липня торжественне посвященє прибудуваного будинку. На торжєство зїхалось громадою околине духовенство и взяло участь в богослужєню, на котромі вголосив о. Кручковий за Нагачева прєгарну проповідь патріотичну. По богослужєню зїшлись всі гості до рекєтарів на пір; почетні мїсця за няли кришане о. Пакиж з Львова и о. Волошинський з Перемишля. По офіційальних тоаствах промовляли велми патріотично о. Крушинський з Селиск, о. Стеф. Петрик и комисарь староства п. Бернцки в честь о. Лозинського, котрий не мїг бути присутнім на томь торжєстві. По обїдї почався испитъ воспитанців а успіхи их науки вдоволили всіх зібраних гостей.

— Нові гульдєни входять в обїг вже одь завтра, с. е. 13 и ст. липня. Розпорядженє міністерства скарбу оповїсуючи о видаваню нових гульдєнів зь датою „1 січня 1888“, заповїдає заразом, що давні ноти зь датою „1 січня 1884“ зносяться и вицофуються зь обїгу. Давні гульдєни будуть прийматись при вплатах у всіх урядах и касах до 30. червня 1890 р., одтак одь того дня до 30. червня 1892 р. в центральній касі державній у Відні и Пешті та у всіх краєвих касах, а вкінці одь того дня до 31. грудня 1893 р. будуть вимїнятись лише на формальну просьбу до п. к. міністерства скарбу у Відні. В р. 1894 вже не будуть мати ніякої вартості давні гульдєни.

— Тло учительське русою гимназії львівської устроило вчера вечером в гостинниці Штадтшлера пір на прощанє трєх своїх товариств-профєсорів: Александра Борковского, котрий одходить на посаду директора гимназії в Дрогобич, о. Івана Гушалевица, котрий иде на пенсію, и Дмитра Левкевича, именованого профєсором при руских паралелях в Перемишлі.

— Питомці львівської семінарії духовної розїздуться вже за кілька днів на феріи ваканцій и неоднї з них числять на се, що зь 10 зр. Reisegeld-у оплатити собі хотий дорогу, бо справдї по одчисленю звичайних датків для услуги и лишніх складок через цілий рік при різних нагодах, як похорони и т. п. не може лишитись нічого зь такої малої квоти грошевої. Та не так склалося, як ждалось. Розїшлася вїсть, що ректор о. Бачинський, так широдбалий о добро своїх питомців, загадав справити якийсь меблї до внутрішнього устроєня в новім будинку и на ту цілї буде одтягати пз 5 зр. зь кожного Reisegeld-у. О. ректор мав однести що-до справленя тых меблїв до намістництва а там казали ему справити меблї з павшального фонду семінарії. Исправдї, при одновїдній господарстві сей павшальний фонд виставля-бы на такіх видатках, але щоби зыска-

ти собі похвалу за дбалість лишь таким способом, що силомоцї одтягався кождому питомцеві по 5 зр., се нечуване ба навіть неможливе. Знаємо, що найдуться такі питомці, котрым тых 5 зр. не зробить великої різниці, але більше єсть таких, що для них тых 5 зр. єсть по просту сказавши квестію жити, бо за що вїдуть на ваканції. Силою власті ректорської и далекоюсяючими єи наслідками можна перевести між питомцями загаданий проект, але можуть повстати великі негодования між питомцями, котрі вже нераз заробили так много гамору — а все лишь — можна сказати — за-для неактовности о. ректора.

— П. Володимир Левичий, кандидат нотаріальний в Станиславів, именованый субститутом п. к. нотарія Иги. Здрасїлля в Станиславів, обняв урядованє зь днем 10 липня с. р.

— П. Михайло Зобидь з Липиць довільно коло Рогатина, член товариства „Сїч“ у Відні а також многих народных товариств руских и б. член львівського „Академічного Братства“, одержав в университеті вїдєньськомі стєпени и титул доктора всіх наук правничих (universi iuris).

— Огнї. Вь ночи зь 4 на 5 липня згорїло в селі Сунїв, пов. камбєнецького, три дома зь будинками господарськими. — Дня 5 н. ст. липня вь полудне о 2-гій годїні ударив дзвон церковний вь селі Тетєвничьх, пов. камбєнецького, звїщаючи огонь. Огонь був великий, бо горїло кільканацять стодїл, а при томь дув вїтер західно-півдїний и нїсє полївом на нїшї будинки. О ратунку не було и гаки; єтодїли припирали до себе стрїх до стрїх, а вїс люде були при роботі вь полі; вь селі, як то звичайно подчас живити, лишились дїти, старї и недужі. Коли надбїгли люде, взяли ратувати хати. Згорїло 21 господарств стодїл цовї сїна и нїшї будинки господарські; шкоду общїю по на 4000 зр.; 17 господарств убезпечили свої будинки вь краєвськомі товаристві. Як вже пригашено огонь, прибула сторожа огнева зь Радекова. Причину огню подають таку: Полевий тєтєвєцького дїдича, жид, мався женити зь одною дївчиною, одь котрої позичив 20 зр., але одтак оженився зь иншою, и грошей не хотїв оддати. Справа пїшла перед суд и полевий мужєв одати грошї. Зь того часу одгрожувався, що помїститься Огонь займився зь середини стодїл сєи дївчини, а на повє години перед огнем люде бачили полевого коло стодїл. Жан дарми одставили полевого до радеківського суду.

— Два Гуцули, брати Зайц з Яровини коло Сопота, пов. радеківського, приїхали сими днями до Відні на аудїєнцію до цїсаря, а вглядно до міністра справедливости. Справа, що завела их зь далеких сторїб до Відні, ось яка: Отець их, Стефан Зайц, великий богач, бо властитель колонїи и лїсов вартості 30.000 зр., був вь р. 1866 тяжко покатїчений медведєм на польованю вь сїпотєхих добрах камеральних и недужав через 2 роки, а хотий опїсї одбївсь трохи, то став на повє ідіотом, стративши памїть, одним словом окалїчав на умї. Вь такїх станїх подїшов его яровицький арендар Маєр Срул Шарф и подїючи ему обильно горївку, захопив одь него кілька дохних скриптов и вынаймив одь него часть его грунтів на 11 гїлї за 1000 зр., але тї грошї не виплатив Зайцеві. Рівночасно тайшовся и другий ханчївець на маєток Зайца. Мошко Бер Мєкс купив одь Зайца 225 моргів ґрунту за 488 зр., але також не виплатив их Зайцеві, тільки починив их на рахунок якийсь позички, котру Зайц мав зятягнути. Такїй „гєшефт“ мабуть выдався самому Шарфови надто високим, тому выстаравсь вь суд, що уневажнено сю угоду. Та якось неабавки погодилися оба ханчїви и Шарф взяв Мєка до сїби вь найм. Вь р. 1875 вывїз Шарф старого Зайца без вїдомости его родины до Черновца, де подїючи ему горївки и удержуючи его вь безперервній неприємности купив одь Зайца ґрунт зь выимкою лїсов за 3000 зр. Замїсть грошей дав Шарф Зайцеві пачку дохних скриптов на різні суми, котрі сєи мав бути виїняти за горївку або за готівку, але о томь вїсїм Зайц не мїг собі пригадати. Вь р. 1881 купив Шарф у Зайца и лїсы и заплатив за то новыми скриптами дохними выставлєними на цілком выгаданий суми. Тепер аж прочула родина Зайца, с. е. жїнка и 9 дїтей, котрі зь перших богатїрїв мусїли найматись у инших людєх, та поїли до суду шукати справедливости. Вїс жалобу, вношенїй Зайцями, одкинув суд радеківський тому, що позываючі єсть недужим на умї, а вїс трансакція Зайца зь Шарфом и Мєком узавав за важній, хотий и тогдї заць був також вь станї не вїмїняємї. Аж порадав хтось бїдним Гуцулам удатись до Відні и там гадати справедливости. Вь своїй просьбі, предложеній министрови справедливости, жадають подрїбної ревизї всіх актїв того процесу и просять передати справу черновецькому суду.

— На дохід убогого молодїи шкільно в Клепарові одбулося фестїнь дня 14 липня вь недїлю вь гарно прибранїм огороді вь Кортумїдї на стрїльниці войсковї. Музика войскова 30 полку, товариство спїваків „Ехо“, саля до танцїв, круглянд, стрїльниці для фьлєртєв, огнїштурни, пуканьє балїону и всїякі забави при чїнялись до увесєлення гостей. Вступ 20 кр., за 4 особи 60 кр., дїти вь товаристві родичїв маюць вільний вступ. Початок о 4-тїй годїні. Сماعيل Ядло и добрі напїтки по приступних цінах.

— Нї колонїи ваканцій руских дїтей зложили члєны Руского Касина вь Стрию и виборї свящєники 25 зр. 50 кр. замїсть вїни на домо-вїю бл. п. Іос. Гєгоровича, выслуженого учителя. Грошї тї прислали до Редакції „Дїла“.

— П. Станислав Коморницький, маршалок калуський, контр-кандидат посла Романчука, поммо за службу, якї зь титулу тої контр-кандидатури положиж для срагу нагодї, таки не добився крїсла вь соймї. При виборї зь большою посїдлості вь Стрию по довгїй и завязтїй борбї виборї перемав п. Коморницький, одставши 41

голосів; одного голосу хибло ему до абсолютной бїлошости. Бїо контр-кандидат гр. Клеменс Дїдушицький одстав 42 голоса.

— Зь Тура коло Топорова пишуть нам: Дня 9 н. ст. липня був у нас град и набрав дещо шкоди по стах, де ячмїнь и просо. — Дня 10 липня запалив грїм о год. 3-тїй зь полудня хату селянина Ів. Романова а одь неї займилася хата жиди Сухєра, котрий єсть вїрником по лїсах и держит у себе комбїрнєв жидїв. Жидївська хата була високо убєзпечєна и лишь рїчи комбїрника-жиди не убєзпечєнї згорїли. Вь хатї Романова не було нї господаря нї чєлїдї, вїс були вь полі при роботі, а була лишь 12-лїтна дївчина зь 2-лїтною дїтиною и они обоє згорїли вь огнї. Хотий деякі сусїди були дома, то таки не хотїли ратувати а двоє людей упали жертвою огню. Романов потерїв шкоди до 500 зр., бо згорїло також 5 безрог, и не був убєзпечєний.

— Брак догляду вь наших копальнях. Зь Надворнянского пишуть нам: Вь селі Молодків вь копальнях вуску земного М. І. Мецгєра удучилось вже двоє людей: один вь червї Мазур, а другий 2 н. ст. липня Русин, зь Старон соли Дмитро Фичко, лїтї 39, лишавшї жїнку и шєстеро дїтей. Фичко став першїй день на роботу. Безперечно, що вь тїх жидївськїх фабрїц нема нїякого догляду и єсли не буде контролї зь вышних кругів, то такі пригоди будуть лучатїся частїше.

— Три громади Олана, Верхобуж и Гута верхобужска розпорядженєм министєрства справедливости вылучєнї зь округу суду повітового вь Олєску а придїленї до округу суду повітового мїско-делєгованого вь Золочєв. Се розпорядженє обовязує одь 1 січня 1890 р.

— Пів мїліона зр. выграв якийсь чоловік мїнувшої суботи на тїгєньє малої лїтерї вь Темєшварі. Хотї така вїсть про слїпє щастє певно потїгне за собою численї жертви вь ставках бїдних людєх, то все таки годїться зазначити, як сєй щасливєць ставив на сєи выграву. У Відні єсть всего лишь три колектуры, де принималось ставки на тїгєньє вь Темєшварі. У всіх тых колектурах поставив сєй чоловік пять нумєрїв 44, 50, 55, 80 и 88 роздїливши их на 10 ставок на сєсо тєрно и на кождї рядок поставив по 10 зр. А що за выгравє сєкко-терно выплачуєт 4800 разів ставку, тому и выграв он 480.000 зр. Сама оплата стємїлена одь сєи суми мав выєсїти до 800 зр. Выгравшїй мав бути перед тым якимсь урядником комунальним вь Темєшварі. — Подозрєвають, що сєй щасливєць Майнгард Фаркас зь Будапєшту не лишь простою комбинаціє лїтерїїною прийшов до такї великої выгравонї, але мусїло бути при том и якєсь обманство, бо показалося, що подчас тїгєньє лїтерїїного вь Темєшварі не було хлопца, котрий звичайно вытїгав нумєры, лишь мусїли взяти якийсь иншого чоловіка. Фаркаса пильнують два детєктивы поліцій.

— Парискї жєнщины зачинають що раз частїше убиратись по мужєски. Полїція гадати на се через пальцї, тому и на публичных мїсцях можна подбїтї жєнщини прибранї вь загаданий способ. Недавно навіть перед судом появилась одна жєнщина, стаюча за свїдка, прибрана по мужєски.

— Для тов. „Академічна Громада“ вь Краков зложили о. Боруєк и о. Ганїтєвич зь Кракова по 3 зр. Обом Добродїям складає старшина сєрдєчною подяку.

— Дрїбнї вїсти. Громада Плавє, пов. стрийського, одержала одь цїсаря 100 зр. підмоги на будову церкви. — Двї нещасні пригоди лучались на залїзничях: Дня 10 липня недалеко Букарєшту наїхав повїзд особовий на повїзд тягаровий такї сильно, що обї машини потороцїлись а лїтацїє одь обоє погїбло або окалїчило; повїзд курьєрскїй, идучїй зь Будапєшту, наїхав передєчера на стаци Гамберг на повїзд тягаровий, але лишь двї особи зь обслуги залїзничї однесли легкє калїцтво. — У Львові померли: Антон Сїбер, властитель вїдєньської кавїярї; Іоанна зь Коритовских гр. Борковска а похорони єи одбудуться дня 16 н. ст. липня о год. 11-тїй рано вь Острові пов. тернопільського. — П. Генр. Коцецький одержав вь львівськомі университеті стєпень доктора прав. — О. Іос. Василєвський, дотепершїй ректор львівських Василїїв вїхав стало зь Львова. — Президїє апеллїцї п. Сїмонович повернув до Львова зь инспекції по Буковині и почав урядувати. — На Буковині коло Глибока появилася вовк и кїдаються на худобу.

Надбєланє.

ДЛЯ ЛУХИХ.

Особа, що вывїчалася простымь средством одь 23-лїтїи глухоты и шуму вь ушах, готова опис того средства по вїмєчїи перєслати даром всїм бажаючим. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Вїсти зь єп. Станиславівськом.

Визїтація канонїчна Преосв. єпископа Юлія вь пїстїнєськомі деканаті почалася дня 7 н. ст. липня и продовжатись буде до 28 н. ст. липня включно; кождо для будє визїтовати Преосв. ишу парохїю вь такїм порядку: Сопів, Княждєвр, Печєнїжин, Молодїтин, Рунгоры, Бани берєз, Берєзів, Текуча и Акришоры, Люча, Уторопы, Пїстїн, Шєшоры, Коємач, Брустур, Рїчка, Микитинцї, Ісїнає, Вєрбїж, Ключєв, Мышин, Стопчатєв а 28 липня зборы духовенства и дїлїзїд.

Конкурс розписаний на посаду грємїально-го крилошанина при станиславівськїй капитулї зь рєчинєм до 1 верєсєня с. р. — на конкурс розписаний зь рєчинєм до 31 сєрєня, с. р. парохїи: Жукотин, д. жук., над. прав.; Ороко, д. буч., над. прав.; Фєрескулї, д. коє, над. цїсар.; Барвїнкєв, д. коє, над. цїсар.; Коєв старий, д. коє, над. цїсар.

Именованї оо.: совїтником єп. конєи сторїн Мих. Семєнов, катихитї гимназ. вь Станиславів; деканом кудринацким Мих. Гулла зь

Борщєва; завїдательм жуківського дек. Іос. Тихович зь Хлїбичина лїсного; ординарїєтским комисарїям: Мих. Левичий зь Обєртина вь дек. жуківськом, Ром. Левичий зь Турки І-имь а Має. Крушєльничий П-имь вь дек. коломийськом.

Наука, штука и литература.

— Псалтир, розширену, зь розвїдкою: коли, хто и по якїй причинї зложив кождї псалом, та перевєдєну на чисто-народну мову — выдєе о. Алексїй Слюсарчук, парох вь Радбїцях на Буковині. О. Слюсарчук оголошує предлїжє на сє цїнє выданє одь такими условїям: Предплата одного примїрка 6 зр., рєчєнє предплати до 31 жєтєня с. р., печататись будє лишь предплаченє число примїрникїв, бо кошты выдєня першої тїсячї примїрникїв выєсїти будуть 4500 зр. Псалтир будє мати око 70 аркушїв печатных и будє мїстїти вєстїну розвїдку, 17 иллюстрацїй и обчисленє часу паєхи на 100 лїт, уложєнє о. Теодором Мєльником зь Старавы сїячїю. Зь запросїть до предлїжє, помїщенїх вь „Вїстїнику станиславівськом“, можна вноєити, що сє будє велми цїнїний творь вь нашїй лїтературї церковнїй и тому повинно сє выданє пайти як найчїслєнїшїм підмогум и признанє у Русинїв.

Господарство торговля и промысл.

— Стан сєгорїчних засїдєв. Зь Бродьского пишуть нам: У нас тепер сїнокоєы а одь 7 липня почались вже и жїва. Пшєнїц и жита єсть по трохи, але ячмїнь и овєс дуже марїй; просо и грєчка поправляються, а також будє и бульба. Але за то хибє сїна; сєго року о полївну будє менше сїна чим торбє, бо де була фїра сїна там и коїнцї не будє. Примїром вь Кадлубисках, Цїсках, Чєхах, Соколовцїх и вь инших сєлах великій брак на друсолум и сїно, тому кїнулись вїс до Тура и Стопїнна, дбїр гр. Баворовського кушувати пашу. А платати так: За морг лїшної травы по 35 зр. и будуть мати 5 фїр сїна, а за морг подїлїшїй травы по 22 зр. и будуть мати 3 фїры сїна. Мїнувших лїт було на таких моргах вь двоє сїна. — Вь Угорщині хибїли вїс засїв, крїм кукурудзы и то по мокрых низинах. — Вь Румунї вышлї жїва пшєнїц дуже добре що-до сїлїкостї и якостї.

Конкурсы, именованя, перенєсєня и пр.

— Конкурсы. Мїсє єкєнєдїнта при жєночїмь отворїтїях урядї почтовїх вь Новотанцї коло Сїянока; рєчєнє до 28 липня с. р. до дирекції почт у Львові. — Три мїєця адїюктїв судовых вь Рогатині, Нижанковичах и Стрию; рєчєнє до 28 липня с. р. до президїї судїв окружных вь Бережанях, Перємишлїх и Самборї. — Мїсє секретаря рады при окружном судї вь Перємишлї; рєчєнє до 28 липня с. р. — Мїсє судїв повітового вь Лїску; рєчєнє до 28 липня с. р. до президїї суду окружного вь Сїяноцї. — При урядї лїтерїїном вь Львові о-пєрєжєнїй два мїєця практикантїв; рєчєнє до 27 липня с. р.; по шєстїнедїлїной практицї адїютум вь 300 р. рїчно. — Мїсє директора рахункового вь VI рангї або совїтника рахункового вь VII рангї при краєвїй дирекції скарбу; рєчєнє до 5 сєрєня с. р.

— Именованя. Александр Борковскїй, профєсор рускої гимназїи у Львові, именованый директором гимназїи вь Дрогобичи а директорь дрогобичкої гимназїи Войтїх Бєодєцький директорь гимназїи Франц-Іосифа у Львові. — Др Іос. Пузина именованый надзвичайным профєсором математикї вь львівськомі университеті. — Адїюкты судов вь Черївцях Алек. Артимович и Фал. Цєргофєр именованї заступниками прокураторїв, першїй для Черновца а другїй для Сучавы. — Дїєтными учителями именованї: Каз. Загайєвич вь Иванковїх и Пєтро Рїндак вь Сташковцїх. — Намїстник именованый канєпїстєв намїстництва: Іос. Городиского вь Товмачи и Игн. Кожєньєвского у Львові провїзоричными комисарїям повїтовыми, а практикантїв канєпїстєвх намїстництва Кїпр. Созаньского вь Лїську, Вїнок. Добровольского и Юл. Кадї провїзоричными канєпїстєтам, полишаючи их вь дотєпершїх мїєдах службовых.

Курсь Львівскїй

зь дня 12. л. липня 1888.

Акції за штуку без купона.	Плат.	Жад.
Зєлїз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. в.	190	194
Зєлїз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	234	50 237 50
Банку гїпот. гал. по 200 зр. а. в.	277	281
Банку кред. гал. по 200 зр. а. в.	—	216
Лїєты заставнї за 100 зр.		
Банку гїпот. гал. 5% а. в.	99 75	100 75
Банку гїпот. гал. 5% а. в. вылєс. зь 10% прем.	103	104
Банку краєвого 4 1/2% а. в. лїєс. 51 л.	97 75	98 75
Товариства кред. гал. 5% а. в.	100 65	101 65
Товариства кред. гал. 4% а. в.	96	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. лїєс. 37 л.	100 65	101 65
Товар. кред. гал. 4% а. в. лїєс. 41 1/2 л.	93 80	94 80
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лїєс. 52 л.	98 75	99 75
Лїєты довгнї за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сєл. 3% а. в. (давн. 6%) вь лїєх.	67 50	59
Гал. Зав. кред. сєл. 2 1/2% (давн. 5%) вь лїєх.	48	50
Общ. роль. кред. Завед. 6% лїєс. вь 15 л.	—	—
Облїгнї за 100 р.		
Индємнізац. галїцкї 5% м. к.	104 15	105 15
Комунальнї Банку краєв. 5% м. к.	100 50	101 50
Позичкї краєв. зь 1873 по 6% а. в.	104	106
Позичкї краєв. зь 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50	97 50
Лїєсы:		
Мїєта Кракова	24	26
Мїєта Станиславова	—	38
Монєты:		
Дукат цїсарскї	5 61	5 71
Наполєондр	9 43	9 53
Повїмперїаль	9 69	9 79
3 Рубєль єрбїний	1 36	1 48
Рубєль паєровий	1 20	1 22
100 марок нїмєцкїх	58 10	59 10

Переписка Редакции и Администрации.

Воч. о. Ант. Вес. в. Моря. Непотребна высылка и выдаты не зъ наших причини, бо нѣхто не може знати, що не треба высылати на даву адресу, если выразно не заявиться сего, а ще годѣ знати, що два имена на рѣзні адресы се однои и тои самои особы.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

12. л. липня 1889.

Львів: Пшеница 7-65 до 8-15, жито 6- до 6-50, ячмѣнь 0- до 0-—, овесъ 6-25 до 6-90 горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 13-75 до 14-—, ллянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣль — до —, зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13-50 до — зр.

Подоляччина: Пшеница 7-40 до 8-—, жито 5-75 до 6-35, ячмѣнь 0- до 0-—, овесъ 6-— до 6-70, горохъ 0- до —, вика 0- до 0-—, рѣпакъ 13-50 до 13-75, ллянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-70 до 8-30, жито 6-— до 6-55, ячмѣнь 0- до 0-—, овесъ 6-25 до 6-95 горохъ 0- до —, вика 0- до 0-—, рѣпакъ 13-75 до 14-25 ллянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка 20-— до 30-—.

Тернополь: Пшеница 7-50 до 8-—, жито 5-90, до 6-40, ячмѣнь 0- до 0-—, овесъ 6-— до 6-80, горохъ 0- до —, вика 0- до 0-—, рѣпакъ 13-50 до 14-—, ллянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 12. липня. Говорять, що Италія згодила-сь бы на признание кн. Фердинанда княземъ Болгарскимъ. — Великій князь Петро Николаевичъ перѣздивъ черезъ Вѣдѣнь до Цетинія до своєї нареченої, черногорскої княгині.

Бѣлградъ 12. липня. Підчасъ вчерашної иллюмінації въ честь короля прийшло до непокоївъ по улицахъ; выбивали окна.

Берно 12 липня. Провѣдники робѣтниківъ Палачекъ и Соботка увязнені, але страйкъ триває далѣше.

Букарешть 12 липня. Министерство финансовъ выкрыло велике число фальшивыхъ нѣтъ краєвого банку.

Парижъ 12 липня. Депутований Лягеръ, буляжистъ, викликавъ въ палатѣ скандалъ; виключено его на довгий часъ одъ парадѣ.

Вѣдѣнь 13 липня. Вчера закончилась сегодѣшня сесія делегаційна. На повномъ засѣданні делегаціи угорскої сконстатовано цѣлковиту згѣдність зъ порѣшеннями делегаціи австрійскої и всѣхъ ухвалъ предложаться цѣсареві до затвердження. — На засѣданні австрійскої делегаціи полагоджено ще кілька петицій, и такъ: одступлено правительству до полагоджена петицій: краковскихъ промисловцевъ о доставу войскову, мѣста Львова о заведеніе на ново школы кадецкої, Ник. Дверницкого зъ Коломыѣ о увольненіе его сына интэрнованого въ Россіи та петицію Гайдича, выдаленого зъ Банялюки зъ огляду на публичный супокѣй, который просить зарадити нове слѣдство — а одкинено петицію о удѣленіе субвенцій для войсковон школы музичнои въ Печавѣ въ Чехахъ.

Софія 13 липня. Звѣстий Бендеревъ и Груевъ прибули до Бѣлграду разомъ зъ иншими болгарскими експ-офицерами и російскими офицерами; правительстве завело одповѣдй средства осторожности.

Парижъ 13. липня. Въ палатѣ депутатныхъ прийшло зновъ до скандалу. Коли посолъ Томсонъ промавлявъ противъ амнестіи арабскихъ вѣрохобниковъ, буляжистъ Ляверъ назвавъ се гангбою, а описія Томсонъ кілька разѣвъ вдаривъ въ лице Лявра. Почалась бійка. Має одбутись поединокъ на пистолеты мѣжъ обома послами. Депутований Лямартіне поставивъ именемъ правницъ внесеніе, чтобы поставити министра Констанса въ станѣ обжалованія за всѣлякй надужитя въ Индо-Хинахъ, де Констансъ бувъ губернаторомъ.

Надбелане.

Щавне кулясе д. 10 липня 1889.

До пч. Агентія машинъ и знарядѣвъ рѣзничихъ М. МИНЦЕРА въ ДРОГОВИЧИ.

Косы приелані до нашихъ громады суть великій добрый надъ всаке сподѣваніе. Теперъ прощу о дальшихъ 10 косъ одповѣдного гарту.

Мушу описати Панови, що сталося зъ моею косою. Ото побѣвъ я нею косити а нависши досѣ тати зъ цѣлою силою, роблю першій замахъ; коса пролетѣла скрѣзь найбільшу траву мѣжъ стрѣла, такъ що я не чувъ, чи маю ще косу на держаку и я закликавъ на косарѣвъ коло мене, що невно коса скохилась зъ держака. Але де тамъ, коса мѣжно держалась на держаку. Бере другій господарь косити и зъ першого замаху улавъ на землю на дивовижу всѣхъ, бо коса перебіла скрѣзь найгустѣйшу траву безъ найменшого опору. Бере

третій косити, не чувъ, чи має що въ рукахъ и гадає, що зломився держакъ. Однимъ словомъ моя коса показувала чудеса а если-бы мы не були того бачили на власні очи, гадали-бы мы, що се казки або выгадки.

Такихъ косъ прихлѣтъ намъ болѣше а похвалимо Васъ въ газетахъ за добродѣя нашего люду.

Зъ поважаньемъ
Михайло Ягода

господарь и слуга при д. к. державныхъ зельзаницахъ.

На продажъ зъ вѣльной руки намениця однопверхова

у Львовѣ, положена въ середмѣстїю зъ двома фронтами. Близка вѣдомѣсть у д-ра Костя Левицкого, улицы Корнякѣвъ ч. 1. П поверхъ (Народный Дѣмъ).

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣлый рѣкъ.

Удержаніе за цѣлый день въ заведеніи разомъ зъ куратією одъ зр. 3-50. — Почта, телеграфъ, актиня въ мѣсяцъ — Въ заведеніи гидротатіи, купель боровинной, массажъ, электризованіе. — Кругольня, бильяръ, гимнастика, библіотека, читальня. — Подводи до станціи зельзаницъ въ Хабѣвъ. 29-25 20-52

Зъ днемъ 25 черчня 1889 отворивъ при ул. Баторія ч. 32

ЦУКОРНЮ

заосмотрену у всякй выробы що входитъ въ обсягъ цукорництва.

Всякй замовленія полагоджую въ якъ найкоротшомъ часѣ.

Зъ поважаньемъ:

Вильгельмъ Калиновскій.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

1 а по 75 зр., II-а по 67 зр., за 100 кил.; при замовленіяхъ 50 кильогр. 3%, а при 100 кил. 5% опушту.

Упрашаєся подавати точно величину свѣточкъ и послѣдню станцію зельзницѣ, до котрой має свѣтло высылатися.

ДИРЕКЦІЯ.

Конкурсъ.

Выдѣлъ Руского товариства педагогичного у Львовѣ, улицы Орменска ч. 27, розписує симъ на подставѣ статута, затверженого намѣстничествомъ зъ дня 20 черчня 1888 до числа 33.606, конкурсъ на принятіе учениковъ до „Институту подѣ покровомъ св. о. Николая“.

Прійматися будуть ученики середнихъ школъ, сыны членѣвъ Руского товариства педагогичного. До поданія долучити треба: 1) метрику хрещенія ученика; 2) свѣдѣнтіе школьнѣ въ послѣднихъ двохъ курсѣвъ; 3) декларацію що до мѣсячнои заплаты, котра выносите 20 зр., а може бути выимково зниженою до сумы 15 зр. або замѣненою на вѣктуалы; 4) заявленіе о томъ, что мѣсячно муситъ бути поперте дуже добрымъ свѣдѣнтіемъ школьнымъ и 4) свѣдѣнтіемъ оубѣжденія; 5) 1 зр. на выдатки корреспондентійны; 6) хто не естъ членомъ Руского товариства педагогичного 1 зр. на вписове и вкладку рѣчну до того товариства.

Дальше подає выдѣлъ до вѣдомости, что всякй поданія адресовати треба до выдѣлу Руского товариства педагогичного у Львовѣ ул. Орменска ч. 27 на руки члена выдѣлу Костя Паньковскаго. Поданія, котры не будутъ докладно отизировані, або не будутъ обѣматти всѣхъ симъ заявленіемъ обѣяныхъ условій, лишаться безъ одповѣди. Запытанія або просьбы, поданіи въ справѣ принятія до Институту до осѣбѣ приватныхъ, або поданія приватныи навѣтъ до членѣвъ выдѣлу не уважляються. Остаточна умова заключитися по принятію кандидата а причинѣ непринятія выдѣлъ не естъ обовязаній подавати.

Въ складѣ комитету, занимающагося веденіемъ дѣлъ Институту, входятъ: проф. Иванъ Бѣчай яко голова и директоръ економичный, проф. Кость Лучакѣвскій яко директоръ науковий, д-ръ Омелянъ Лебедовичъ, яко дорадникъ лѣкарскій, д-ръ Стефанъ Федакъ яко дорадникъ правный, о. Иванъ Чапельскій яко духовникъ и Кость Паньковскій яко настоятель и секретаръ комитету.

Институтъ дає своимъ выхованкамъ: а) помешканіе, харчъ, опалъ, свѣтло, послугу; б) праніе за малую доплатою; в) достучає имъ — о сколько на се дозволять фонды — книжкѣ и приборѣвъ школьныхъ, в) кермує ихъ выхованіемъ, старается о добре домашнемъ и товарищескомъ поведеніи; г) улагує имъ науку школьную и наглядаетъ еи подѣ доглядомъ домашнего сталога директора; д) доставляє выхованкамъ способности придбати иншихъ вѣдомостей, теоретичныхъ и практичныхъ.

Часть выносите поданія о принятіи вынауєсь до дня 25 липня н. ст. 1889.

Розкладъ тѣды на зельзаницахъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 черчня 1889.

Пѣсла львовского гонимика.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрыя: 1) Зъ Сухон, Хирова, Гусятина Станислава и Стрыя, поѣздъ особовый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухон, Хирова и Стрыя, поѣздъ особовый о 8 год. 36 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрыя, поѣздъ особовый о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ зъ Станислава: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Сухавы, Черновець и Станислава о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясє, Черновець, Гусятина и Станислава о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшанный зъ Букарешту, Ясє, Черновець, Гусятина и Станислава о год. 11 въ ночи.

Въ напрямъ зъ Белзца: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Белзца и Сокаля о год. 5 мин. 58 мин. по полудни 2) Поѣздъ мѣшанный зъ Белзца о год. 10 мин. 10 зъ рана лишь въ второкъ и пятницю.

Одходять зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станислава, Гусятина, Хирова и Сухон, поѣздъ особовый о 10 год. 36 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухон, поѣздъ особовый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станислава, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особовый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямъ до Станислава: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станислава Черновець, Ясє, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Станислава, Черновець, Ясє, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 зъ рана. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Станислава, Черновець, Сухавы и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямъ до Белзца: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокаля о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Белзца о год. 2 мин. 44 по полудни лишь въ суботу. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Белзца о год. 5 мин. 1 по полудни лишь въ второкъ.

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Основаный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улицы Краковска число 9.

поручає:

Старй вина угорскй лѣвичий и натуральнй вина столовой одъ 42 кр. бут.

Знаменитй Старкы, Житинскы, Румъ и Аракъ de Goa.

Старй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнй вина шампанскй и правдивый Конякъ французскй першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр.

МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на желаніе даромъ и оплатно.

Означеный на выставѣ гигиеничной сѣбнымъ медалемъ за старй вина

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Совѣтъ управляющй „Повѣтовон Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ товариства зарегистр. зъ огранич. порукою“ запрашає симъ П. Т. Членѣвъ того-жъ товариства на надпорядочный Загальнй Зборы, котры одбудуться дня 28 (н. ст.) липня 1889 о 5 годинѣ по полудни въ локальнй товариства, зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

- 1) Предложеніе въ справѣ продажи склену и инвентаря.
- 2) Предложеніе въ справѣ розвязанія товариства и ликвидациі.
- 3) Выборъ комисіи ликвидациіной. 3046 1-3
- 4) Додатковй въ тыхъ сиравахъ внесени.

Зѣ взгляду на важность справъ маючихъ порѣшитися, упрашаєся П. Т. Членѣвъ о якъ найчисленнѣйшу участь.

Рогатинѣ, дня 2 липня 1889.

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЩІЙ:

Антоній Медвецкій,
предсѣдатель.

Володимиръ Чировскій,
членъ совѣту упр.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ

Складъ полотентъ корчиньскихъ

Товариства красоваго для торговлѣ и промыслу

власного выробу

такъожъ

Великій выборъ полотентъ краєвыхъ

по цѣнахъ фабричныхъ.
Зефіры Cordone (42 родѣвъ) шир. 76 см. по . . . 50 кр.
Пешты, струєсъ, полотентъ перерѣб 60 см. по . . . 44 " за метр.
Зефіры (63 родѣвъ) шир. 75 см. 38 " за метр.
Оксфорды шир. 80 см. 36 " за метр.
Дреліи на либерію, материалы, фланки, весны и т. п. шир. 68, 70, 124 см.

плянцъ Маріанскій ч. 1.

(даваліише ул. Академична ч. 8).

Цѣнники и пробки одворотною почтою.

Марна охоронна — образцы прями. 3024 4-9

!!!Рѣшуче напѣмненіе!!!

вѣхъ тыхъ, що не мають полієсы,

чи то чтобы затягнати пѣзичку, чи то чтобы записати для своєї родины (бо полієса то само, що готовый грѣшъ), именно придатна для задовженыхъ властителей домѣвъ и реальностей. бо при случайной, мѣлгой смерти черезъ выплату забезпеченого капитану оставши одержати аюно реальность безъ довѣвъ; для новоженивъ важна, чтобы безусловно забезпечити жену п дѣтей, вѣдчи можна еи узжити за кавцію або депозитъ. 2970 8-45

Полієса на обезпеченіе жита естъ у всѣхъ случаяхъ найповѣршиимъ, наикощадѣйшимъ и налѣбшимъ капиталомъ, тому лѣпша поназдъ всѣмъ щадѣнцѣ. Якъ и куда такую полієсу можна одержати найлѣпше и наидѣлѣйше, въ томъ подає налѣбншу раду устно або писемно подѣ дискрецією: Assecuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock, дома бѣдъ 2 до 5 годины. Приймаєся обезпеченія ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

кождый

!!ощадить 100 процентъ!!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣловитй штаны зъ сунка (довольно величынн), англ. матеріа, передъ тымъ зр. 4-—, теперъ зр. 1-55.

Цѣловитй штаны зъ сунка (довольно величынн), першон якости, передъ тымъ зр. 4-80, теперъ 1-95.

Цѣловитй штаны зъ сунка (довольно величынн), найпершон якости, передъ тымъ зр. 6-—, теп. 2-80.

Убранія для дѣтей бѣдъ 2-10 зъ полотна, правдиво крашенй зр. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20.

Штаны цайговй до пранія для робѣтничѣвъ кождон бранжи бѣдъ 90 кр. до зр. 1-80.

Суконка для дѣтины, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, добра, передъ тымъ зр. 2-—, теперъ 90 кр.

Суконка для дѣтины, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, зъ вайлы, кретону, передъ тымъ зр. 3-—, теп. 1-10.

Сорочки жѣночй, гафтованй, положинй, передъ тымъ зр. 1-50, теперъ 80 кр.

Сорочки жѣночй, гафтованй, зъ мѣлкого полотна, передъ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-10.

Сорочки жѣночй, зъ шифону, дуже гарно гафтованй, передъ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-20.

Сорочки робѣтничй, наймѣлчайшон якости у всѣхъ краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1-—, зр. 1-10.

Матеріа на цѣе убраніе весняно або лѣтне у всѣхъ краскахъ для налѣбшого мужичныи зр. 4-—.

Елегантнй капелюхъ, найновѣйшій фасонъ зр. 1-50.

При замовленіяхъ капелюховъ проситися подати докладно величину головы, при замовленіяхъ штанивъ довготу въ кроцѣ послѣ сантимѣтровъ, у дѣтей вѣкъ, а вже замовленй предметы роздѣлятся докладно за посѣблатією. — Що не подобаєсь, одмѣняєсь сейчасъ або звернесь за то грѣшъ. Справдъ се оплатитися кождому замовити дешо на пробу, чтобы пересѣчьитися якъ о невѣжачно дешовой цѣнѣ, такъ и о добротѣ товарѣвъ. Проситися уклѣбно, уважати точно на адресу:

Браты Андрашки.

2855 31-? Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

Одинока фабрика білярдовъ у Львовѣ ул. Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашковъ

Готовй білярды продаються, кулѣ, кіи и всѣлякй приборы. Білярды обертанныи зъ нашон робѣтнѣвъ, установленй въ реставраціи п. Ландесбергера, ул. Паньска, можна бачити.

2855 31-? Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

Оголошеніе

Совѣтъ управляющй „Повѣтовон Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ товариства зарегистр. зъ огранич. порукою“ запрашає симъ П. Т. Членѣвъ того-жъ товариства на надпорядочный Загальнй Зборы, котры одбудуться дня 28 (н. ст.) липня 1889 о 5 годинѣ по полудни въ локальнй товариства, зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1) Предложеніе въ справѣ продажи склену и инвентаря.

2) Предложеніе въ справѣ розвязанія товариства и ликвидациі.

3) Выборъ комисіи ликвидациіной. 3046 1-3

4) Додатковй въ тыхъ сиравахъ внесени.

Зѣ взгляду на важность справъ маючихъ порѣшитися, упрашаєся П. Т. Членѣвъ о якъ найчисленнѣйшу участь.

Рогатинѣ, дня 2 липня 1889.

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЩІЙ:

Антоній Медвецкій, предсѣдатель.

Володимиръ Чировскій, членъ совѣту упр.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ

Складъ полотентъ корчиньскихъ

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 157-7

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты
подъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ побола закона въ днѣ 2 липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна ужавати до умѣщуваня капиталовъ фондовъ, цупиларныхъ, кавцій суружескихъ войсковыхъ, на кавцій и вадіа

можно одержати въ сѣй Контортѣ.
(до выльсования зъ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуютьсѣ безъ проволочки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукае

выпробованій и певній средства косметичный.

Одзначеній 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанія.

Олѣйокъ таниновый, взмѣняющій и подпомагающій росту. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣняющій корѣнь волоса и запобѣгающій выпадати волосу. — Слоиокъ 80 кр.

Вода атенська, до змыванія волоса, запобѣгающа творити парикми, одѣвжув, робить тривалими барву и подыскъ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае зпименито на корѣнь волоса и на порѣстѣ волоса. Въ случаѣхъ де въ послѣдствѣ падуга выпало волосѣ, выказавъ велики гѣлюще дѣланье. Вже по ужитю одной фляшки можна добавити порѣстѣ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканія устѣ, кромѣ приємного, скрипачающо смаку и запаху, дуже користо дѣлае на ясла и зуби. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алькаличный, до чищенія зубовъ. Надае перлову бѣлѣстѣ, бѣдалье намыль и кваси, котры наводять боль и порохнавѣе зубовъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣты рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣвска. Приємный, нѣжный и довготривалый запахъ той воды здѣлавъ се, що въ Антверпен на выставѣ всемирной достала публично прокламована и одначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., большого 150 кр.

Нигретино. Выборное средство до фарбованія въ сейчасъ волоса на траву и красну барву черну и темну; естѣ цѣлкомъ нешкодливе а въ ужитю цѣлкомъ поединче. Цѣна 1 зр.

Бѣлы и гарный руки. Наибольше червоны и попаданий руки выбѣлѣе и выгнѣе по кѣлкарэвономъ натертию Кремль ростинонъ. Слоиокъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкѣры, робить ея непромакуючо и тривалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка рѣзъ Валового. Въ филиалъ: въ КРАКОВѢ Суколицы ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Рипокъ ч. 2.

Ново устроенный

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

МИНЕРАЛЬНЫХЪ ВОДЪ

и продуктобъ жерельныхъ

РУДОЛЬФА ВАЙНРЕБА

магистра фармаціи

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 33.

Воду минеральну одгрѣваеся подъ моимъ особистымъ доглядомъ въ мой торговли, цѣлкомъ посяи поручени лѣкари, одѣ 5-той раню ажъ до 10-той вечеромъ.

Замовленія зъ провинціи выполняются одворотно почтою и найсовѣтнѣйше. Телефонъ 301. 2961 10-10

Перша краса парова

Фабрика пильникѣвъ

Т. БАРТИКА въ Краковѣ

Филия: Львовѣ, ул. Рѣзницка ч. 4.

повѣдомляе всѣ фабрики выробѣвъ зѣлѣзныхъ, одліарѣ, вѣдетаты механичній, такожъ Вп. Пандѣвъ механичній, слюсарѣвъ, ковалѣвъ, що ся робити у Львовѣ и Краковѣ выготовлюе въ найлѣпшомъ родѣ всѣяны работы пильникарскій, такожъ приймае старій пильникъ и рашнѣ до насѣченія. 3026 3-5

За добре выготовленіе и умѣренній цѣны ручитсѣ.

Цѣнники на жадање безплатно.

Остерѣгаеся передъ безвар-
тѣстными подробленіями!

Найновѣйша выключно
ц. к. пр. патентор

МАСНИЧКА

„Express“

Патентъ Balsam у Вѣднѣ.

Пѣсѣ высказу знаменитѣхъ знатокѣвъ естѣ моя масничка (ц. к. прив. „Express“) однокорю, годною порученіи, котра, наибольшѣ въ 4 до 5 минутахъ кручена навѣтъ итиною, выробѣлае зъ солодокого молока,

сметанки або сметаны найлѣпше масло. Масничка зроблена вѣдми гарно, зъ тривалого матеріалу, легко чистити и обертѣеся и одначена на многихъ выставкахъ золотыми медалями. — Сю масничку можна купити у мене и у всѣхъ торговляхъ зѣлѣзныхъ и кухонныхъ пачинами въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ фабричной, а просити въ Вѣно, купуючи въ ихъ власномъ интересѣ уважно глядѣти на мою марку охорону, бо инакше не гарантуеся. Ты масничка сутя писне поданон великости и коштуютъ:

Пр. I. обшму на 5 литр. сметан зр. 8—

Пр. II. „ „ 10 „ „ 11-50

Пр. III. „ „ 20 „ „ 18—

Пр. IV. „ „ 30 „ „ 23—

Пр. V. „ „ 50 „ „ 45—

(всѣ разомъ зъ термометромъ). Розсылае за готовку або посылкату:

2914 В. BALSAM 8—12

извѣстѣе патенту и фабрикантъ

Wien, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.

Цѣнники даромъ и оплатно

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

порукае добру и выдѣлку кавы спродажену непосредно одѣ продуцентѣвъ зъ Америки полудневою.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1.70 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 зр. франко.

Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тѣхъ родѣвъ кавы, котры оголошуютъ ишии подъ назвою моего знамени. Спродажую каву просто одѣ продуцентѣвъ, що можу доказати, и продаю ея найменше о 20% дешевѣе якъ хто небудѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна достати каву вже лишь зъ четвертой руки, а то дѣя того, що продуцентъ спродѣе гуртовникова на мѣсці, той знову гуртовникова въ Европѣ, одѣ тѣхъ купуе комисионеръ, а одѣ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Впротѣмъ можно каждый самъ переконатися, чи достане де иде по той цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2237 246—С

РУ.

кавитчи, шѣлки, подушки саміонной лосеи, нафтанія и шириний штаны, простирала, бандажъ, еусепеаорин и всѣ выробы рукавичнич

порукае найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

Всѣхъ наукъ дѣларскихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

обуваши студіи зъ обшиту дентистикки въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ атеіе дентистичне при плацу Маріацкѣмъ ч. 10 и ординуе одѣ 10 раню до 6 вечеромъ.

Всѣякіи операціи доконуе на желане безъ боли, одобравши чувствѣ кожанною або розвѣселююща газомъ (Lustgas). Штучный зубы выготовляе на золотѣ, кавучу и т. п. 2941 24—?

ВЫТЯГЪ

зъ рѣчного справоздаіа за рѣкъ 1883

„СЛАВІИ“

банку взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Забезпеченный капиталъ зъ днемъ 31 грудня 1888.

Сек. I—III. Убезп. житеве	зр.	22,533.445-64
„ IV. „ огневѣ	„	159,387.434—
„ V. „ градовѣ	„	3,475.006—

Доходъ преміи за рѣкъ 1888.

Сек. I—III. Убезп. житеве	зр.	608.945-98
„ IV. „ огневѣ	„	823.765-42
„ V. „ градовѣ	„	75.930-34

Выплаченій шкѣды за рѣкъ 1888.

Сек. I—II. Убезп. капиталѣвъ и рентѣ	зр.	184.580-14
„ III. „ выпл. капит. членамъ ассоціац. взаим. одѣдичена	„	413.547-43
„ IV. „ шкѣдѣ огневыхъ	„	481.095-42
„ V. „ шкѣдѣ градовыхъ	„	59.599-12

Фонды резервовый и ручительный.

Сек. I—II. „ капит. и рентѣ	зр.	2,138.372-98
„ III. „ ассоц. взаим. одѣдичена	„	4,165.202-69
„ III—IV. „ элемент.	„	355-707-61

СПѢЛКИ КРЕДИТНЫ

Удѣлянье позичокъ и задатѣвъ членамъ секціи II.

Членѣвъ 1495, позичено	зр.	2,439.374-47
Неамортизована рента позичокъ	„	502.465-42

Въ 19 лѣтахъ своего существованія выплативъ Банкъ „Славія“ членамъ сек. I—V. одшкѣдованъ и ремунераций зр. 14,225.165-22

Фонды резерв. и ручит. зъ днемъ 31 грудня 1888 выносили „ 6,737.435-88

Майно въ цѣнныхъ паперахъ, реальностяхъ, вѣрительностяхъ ипотечныхъ и подат. обезпеченныхъ „ 6,647.421-47

Членамъ сек. I—III удѣлено позичокъ а) на полиціи „ 438.238-14

б) зъ спѣлки кредит. „ 2,439.374-47

Членамъ сек. IV. (огневый) на ипотеки „ 1,738.381-33

Чистый зыскъ всѣхъ секцій (I—V) до р. 1888 выносить „ 98.884-52

Сума премій и належ. учбныхъ сек. I—V за р. 1888 „ 1,579.486-28

Зыскъ зъ процентѣвъ сек. I—V „ 294.225-36

Въ Празѣ, въ маю 1889.

3050 1—3

Совѣтъ управляющій банку взаимныхъ обезпечень „Славія“.

Примѣщеніе для панночокъ помѣщъ въ наукахъ и конверсаціи нѣмецка и французска, такожъ початки гры на фортепьянѣ у С. Урицкой въ Станиславѣ. Порозумѣтсѣ можна, адресуючи С. Урицку въ домѣ о. Сабата въ Тисо-меничанахъ, почта Цупилѣвъ.

Ант. Райзенцанъ

фабрика машинъ рѣльничихъ и одліарня зѣлѣзныхъ выробѣвъ въ Празѣ — Бубна

заявляе снѣтъ, що основала для улѣгченія своихъ Вп. одбирателей

Филиальный складъ

у Львовѣ ул. Казимировска ч. 29.

и управаше всѣ замовленія пересылати подѣ повышеному адресу.

3050 1—2

Львѣвска Фабрика Асфальту

и улѣпшенихъ огнетривалыхъ текстуръ асфальтовыхъ

до покрыванія даждѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжипира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

порукае:

15—?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТОБЪ для изольованія мурѣвъ одѣ вохкости, кладемо на фундаменты въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНЫЙ ИЗОЛІРПЛАТЫ, улѣпшену огнетривалю асфальтову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрыванія даждѣвъ, звитоукъ 10 метрѣвъ □ одѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯГЪ АСФАЛТОВЫЙ до консерваціи даждѣвъ текстурныхъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.

Осущас асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнымъ доси въ техницѣ наибольшѣ вохкй стѣны въ помѣщеніяхъ.

Фабрика выготовлюе въ цѣломъ краю своими людьми покрыванія даждѣвъ огнетривалою текстурою и ихъ репараций.

Метръ □ одѣ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ принимае Іосифъ Заплатальскій.

Англійскій косы зъ маркою „Косарь“

зъ сѣблѣстѣи сталѣ (Silber-Stahl) розсылае выключно Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА въ Дрогобычи.

Тѣ косы одзначаются легкѣстью, трафимымъ гартѣмъ и пружистѣстью, власными прикметами лишь англійской сѣблѣстѣи сталѣ и даются знаменито клепаши. мають такожъ ту прикмету, що навѣтъ безъ попереднього клепанія выострей косятъ знаменито траву и найтвердѣй травы карпатскія, а разѣ заправленій каменемъ (звычайнымъ) задержують довгий часъ остру рѣзкость, косячи около 30 до 120 кроковъ довготы зъ 4 до 6 разѣвъ большою дѣяльностію одѣ звычайн. косы.

За доброту каждой косы приймаемо цѣлковиту гваранцію.

Косы доставляемо въ найдповѣдливѣйшій формѣ краавѣй, середной ширины и въ довольныхъ довготахъ

Довгота косы 60 65 70 75 80 85 90 сантиметрѣвъ

1—, 1-05, 1-10, 1-20, 1-30, 1-40, 1-50 зр. а. в.

Англійска бабка зъ клеветѣмъ до клепанія зр. 1.20.

Пересылки выготовляемо скоро лишь за задаткомъ и послѣднѣю рѣшты, почтою або зѣлѣзничною, при чѣмъ фрахтъ одѣ одной косы выносите 2 до 3 кр., коли одбирасѣе що найменше 10 штукъ.

ОСТОРОГА!!! Щобы уникнути обманчивыхъ подробленій звертаемо увагу, що нашѣ косы мають отѣаки признаки: 1) золотистый подыскъ 2) клепане острѣе; 3) марку „Косарь“ выбиту на одворотной сторонѣ пѣтки; 4) англійску напѣсь.

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычѣ (Галичина), Warranted Crown Scythe from extra best Silver-Steel“.

2963 8—0

КОВДРЫ

шитіи зъ вовняного и шовкового атласу. Матерацы зъ волосѣны

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульный число 2.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часопись.

Выдавецъ Иванъ Бедей. Одѣдѣальный редакторъ: Кирило Кахниевичъ.

Цѣнѣръ зъ еябр. Черлянскомъ.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Вѣднарского.

ДѢЛО

Выходит у Львові по дня (крім неділі і рушій свят) о 5-й годінї по полудні. Литературный додаток „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, і въ вторникъ і пятницу на перемѣну равномъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львові Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Ладислава 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolontziggasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ у Львові.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрії: за Границею:

а цілий рікъ . . . 18 зр. на цілий рікъ . . . 24 зр.
на півъ року . . . 9 зр. на півъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 зр. на півъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція годъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламція неопечатаній відбитъ брѣ порта.

Оголошеня принимаються по ціні 6 кр. бѣ одної стрічки печаткомъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подлики числяться по 10 кр. бѣ стишка.

Зъ 1 (13) липня днемъ почавъ другій поворотъ а третій чвертьрокъ видавництва „Дѣла“ въ 1889 році. Просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ поспішати зъ надсиланьємъ предплати и залегlostей.

У Львові 3 (15) липня 1889.

Хотя завтра вже два тижні буде, якъ выборы до галицкого сойму краєвого зачалися, а тиждень, якъ они скінчилися, а однакжъ все ще мысли галицкой Руси найближше авернені до тыхъ-же выборовъ. Тожъ и мы хочемо ще разъ кивнути окомъ на тую справу.

Мы подали статистику выборовъ до сойму зъ 1883 року в до рады державной зъ 1885 р. Порівнюючи тамтї дані зъ теперішніми, знаходимо такє: Передъ шістьма роками при выборахъ до сойму пало въ 47 рускихъ округахъ выборчихъ зъ селяньскою курію на рускихъ кандидатівъ 1717 голосівъ, на польскихъ 4516 голосівъ, передъ чотирма роками при выборахъ до рады державной на рускихъ кандидатівъ 3156 гол., на польскихъ 5390 гол., теперъ на рускихъ 3050, на польскихъ 3978 гол. Отже відношенє голосівъ на рускихъ кандидатівъ до польскихъ було не редъ шістьма роками якъ 1: 2,6, передъ чотирма роками якъ 1: 1,7, теперъ якъ 1: 1,7. Передъ шістьма роками выбрано 9 рускихъ кандидатівъ противъ 38 польскихъ, передъ чотирма 2 рускихъ (пп. Ковальского и Озаркевича, котрий такожъ рускимъ комитетомъ бувъ поставлений) противъ 14 польскихъ, а теперъ 16 (+ 1 д-ра Ольшанського) противъ 31 (30) польскихъ.

Зъ того выходитъ ясно, що мы поступаємо напередъ и поступаємо навѣть досыть значно. Тымъ поступомъ мы можемо бути и досыть задоволені. Однакжъ самымъ результатомъ тыхъ теперішнихъ выборовъ мы вѣ якъ не можемо бути задоволені, а тымъ менше можемо ними величатися. Въ 47 селяньскихъ округахъ выборахъ входило Галицїи вєстъ 2,438 600 Русинівъ а 1,037 500 не-Русинівъ (т. е. Поляківъ, Жидівъ и Нѣмцівъ разомъ). Коли-бъ навѣть тї цѣлї взяли за підставу до числа послівъ, то повинно-бъ бути рускихъ послівъ 33, не-рускихъ 14. Але зваживши, що въ 45 повѣтахъ Русины мають бѣльшость, де-куды навѣть дуже значну (9 або 8: 1), то рускихъ послівъ повинно-бъ вийти 45, а не-рускихъ 2. Якъ же намъ ще далеко, дуже

далеко до того! Намъ отже по причинѣ результату выборовъ радше соромитися треба-бъ, и соромитися такожъ тымъ, що намъ теперішній ще такій скромний успѣхъ а все-жъ таки мимоволѣ будить якєсь чувство бѣдраде.

Товъ чувствомъ походить въ огляду на мѣнушность и въ огляду на будучность. Коли мы одъ шістьохъ лѣтъ поступаємо неустанно напередъ и за той часъ майже подвоились число голосівъ, одданныхъ на рускихъ кандидатівъ, и число рускихъ послівъ, то можемо надѣятися, що и по дальшихъ шістьохъ рокахъ при новихъ выборахъ до сойму, а навѣть вже по двохъ рокахъ при новихъ выборахъ до рады державной, число рускихъ послівъ зновъ вѣросте въ вдвоєнній мѣрѣ.

Але се зможе наступити тѣлько тогды, коли обставини, які споводували теперъ користившіи для насъ результать выборовъ, такожъ въ рѣвній мѣрѣ будуть поступати. А такими обставинами, такими условіями користившихъ выборовъ суть: крѣпшанє нашихъ силъ а слабѣнє силъ намъ противныхъ.

Що мы крѣпшаємъ, се рѣчь певна и очевидна. Наша сила, котрою мы при давнійшихъ выборахъ до сойму а остатній разъ въ р. 1873 при выборахъ до рады державной узыскали бѣльшій успѣхъ, була штучна, припадкова и хвилева. Мы побѣждали, бо мы мали за собою прихильность, часомъ навѣть прямую ингеренцію въ нашу користь правительства, велику тогды еще повагу (а бодай традицію тои поваги) верховной власти духовной, и меншу самостійность народу супротивъ впливівъ власти правительственной и власти духовной, обставину саму собою вправдѣ некористну, але тогды користну збъ взгляду на відношенє до насъ правительства и нашої духовной власти. Потѣмъ обставини тї змінилися. Правительство стало противъ насъ, власть духовная підбухла и не ставала навѣть за нами, а народъ, лишений попередной опѣки, почувъ вправдѣ бѣльшу свою силу, але, не просвѣтившись ще достаточнѣ и не дозрѣвши, легко давався уводити всякимъ покусамъ и деморализаціи. Поляки, осягнувши за змѣною внутрѣшної и вѣншної полїтики монархїи повагу перевагу въ краю, а маючи въ своихъ рукахъ нові инстїтуціи автономичні, рады повѣтові, змогли якъ у всякихъ справахъ такъ и при выборахъ до тѣхъ репрезентативныхъ цѣлкомъ надъ нами взяти верхъ.

То бувъ часъ переходовий. Народъ нашъ ставъ що разъ бѣльше прозрѣвати, просвѣдуватися а затымъ и набирати сили и вѣры въ

свои силы. Товариства просвѣтні, популярні газети, читальні зъ бѣдитами, вѣча народні, такожъ збѣльшуча-ся просвѣта за помічю шкѣлъ, рускі инстїтуціи економічні и торговельні двигнули нашъ народъ дуже значно, сразу лишь по селахъ, потѣмъ и по мѣстахъ. Нинѣ въ Збаражчинѣ самъ народъ майже виключно, въ Снятинчинѣ, Коломыйчинѣ и и. переважно переводить выборы, організуючи свои комитеты и ведуча дуже живу и успѣшную агітацію. Патріотизмъ, ревнѣсть, честивѣсть и тверезѣсть многихъ нашихъ селянь и мѣщанъ достовіи справдѣ найвысшей похвалы. Коли отже и дальше руска интеллигенція, при помочи самыхъ вже патріотівъ зъ-помежи народу, буде такъ трудитися надъ розбудженьємъ и просвѣченьємъ народу, особливо въ тыхъ сторонахъ, котрі досе ще зашучені — якихъ, на жаль, єсть ще багато! — то очевидно можемо мати добру надѣю на будучность. До того жъ треба намъ крѣпкой організації, якъ самон интеллигенція такъ и всѣхъ нашихъ силъ: треба утвореня одного головного а бѣльшихъ побѣчныхъ центрівъ, зъ одної організації має ити, треба покіннути всякі спори межъ интеллигенцією, треба сконсолідувати всѣ наші сили, треба ссолидаризувати всѣ наші версты, интеллигенцію духовну и свѣтску и народъ; треба межъ иншимъ и о те старатися, чтобы наше духовенство, тамъ, де черезъ протавні впливы або и зъ своєї вини утратило впливъ свій, могло патріотичнымъ и народолоубнымъ поступованьємъ впливъ належний поспѣдати.

Противопѣвъ нашихъ анъ впливівъ правительства не потребуємо вже такъ дуже лякаться. Мы вже и освоились зъ зміненными обставинами и умѣємо лучше до нихъ прихотитися, вѣжъ могли се зъ-разу. При тѣмъ же Польща на Русь вже очевидно зачинає тратити силу навѣть по мѣстахъ; доказомъ того хочъ-бы выбѣръ въ мѣстѣ Тернополі. Польскі комитеты и польскі кандидаты ужъ вѣ вправдѣ и теперъ давнихъ способівъ и штучокъ, але острѣсть сего оружія вже значно загупѣла. А и середъ самыхъ Поляківъ що-разъ численнѣйшій и що-разъ смѣлѣйше одзываются голоса, що руску справу треба инакше трактувати, якъ досе. Вправдѣ шовинистична часть Поляківъ теперъ ще перемогла надъ вырозумѣльшою и дальше глядуючою партією, але перемогла зъ трудностію и не гѣ славою. Польскій комитетъ центральный, заповѣвши шумно заливѣсть для Русинівъ, а не принявши по тѣмъ высказаню анъ одної руской кан-

дидатуры, при тѣмъ же допустивши, що 14 Русинівъ протѣвъ его волѣ вѣстало выбранныхъ, давъ тымъ дѣломъ тѣлькѣ доказъ зъ одної стороны недостатку всякого полїтичного змыслу, зъ другой стороны доказъ своєї безсилности.

Що до відношеня краєвого правительства до теперішнихъ выборовъ, то ключъ до близшого зрозумѣня его подає кандидата бесѣда намѣстника гр. Баденія передъ краковскими панами. Напередъ оголошено, що правительство буде заховуватися при выборахъ цѣлкомъ неутрально, бѣдакъ акція выборча показала инакше. Отже намѣстникъ пояснѣвъ свою суперечность тымъ, „що бѣльшє впливу административныхъ властей, але впливу основаного виключно на довѣрію населеня до представитѣлѣвъ тыхъ властей“. Чи однакъ тѣ власти при теперішнихъ выборахъ власне такій впливъ виконували, а если не такій, то зъ чїей причини, сего не будемо розбирати, якъ и не хочемо теперъ розбирати, чи и о скѣлько такій впливъ, о якомъ говоривъ п. намѣстникъ, єсть въ теперішнихъ обставинахъ можливий и чи бувъ-бы бѣльшій користний для найближше интересованныхъ и для добра загалу.

Число (16) рускихъ послівъ, яке вийшло зъ руки руского центрального комитету, перевысшає значно число такыхъ-же послівъ не тѣлько при остатнихъ але и при передъ-остатнихъ выборахъ до сойму. Передъ шістьма роками выбрано тѣлько девять рускихъ кандидатівъ, передъ дванацятьма роками одинацять. И ще одна не маловажна зайшла теперъ рѣжница. Въ р. 1876 выбрано крѣмъ одинацятьохъ Русинівъ, кандидованыхъ „Русекою Радою“ (котра тогды була вразъ рускимъ комитетомъ центральнымъ), ще чотирохъ Русинівъ, противъ єи кандидатівъ; зъ тыхъ лише два трималися опѣсля руского клябу. Въ р. 1883 крѣмъ девятьохъ кандидатівъ руского комитету выбрано зъ селяньскою курію ще трохъ Русинівъ, кандидованыхъ Поляками, котрі лише акієсь часъ належали до руского клябу. Теперъ такыхъ непевныхъ послівъ нема анъ одного; а єсть за те ще оденъ посолъ зъ меншихъ посѣлостей, хотъ Полякъ родомъ (д-ръ Ольшанскій), але зъобовязавшій ся въ всѣхъ національныхъ и селяньскихъ справахъ ити разомъ зъ Русинами, такъ що єго властво до рускихъ послівъ можна причислити. Дальше будуть въ соймѣ, якъ досе, три рускі владки и оденъ Русинъ выбраний Поляками зъ бѣльшихъ посѣлостей (о. Ковальскій),

Чабарашки на часъ жнивѣ.

I.

Ловцѣ.

Чотиря лїця въ купѣ: батько, мати и двѣ дѣвчѣ. Старий зъ виду похожий на чоловіка мякотого. Въ него годившия на золотій унѣць, въ краватцѣ спинка зъ блискучимъ самоцѣтомъ, на указнику грубий перстєвъ зъ печаткою, на мизинцѣ туркоєвъ, обсаженный равами. Привѣтливый, ласкавый до всякого, глядитъ бѣльшє до вѣдѣлѣ себе, дотепкує и любить именнѣ товариство молодыхъ людей. Лаше хвилями зверне бѣльшє на дѣвчѣ и тогдѣ передѣлѣть по чолѣ єго янїєсь сумъ и здвїгнєсь грудѣ, неначе-бъ до якого глубокого стону.

Мати же собѣ вѣчого. Але зъ материнскою любовю до дѣтокъ она одлаєсь по-надъ свѣй вѣкъ, чорнѣ, поважно. И она привѣтлива до кожного, и она ласкава именнѣ до пробѣжихъ мужчинъ. Але и по єи ще круглѣмъ личку майне хвилями легка тѣнь якогоєсь сумованя.

Обѣ дѣвчѣ — якъ двѣ рожѣ въ розцвѣтѣ, на котрыхъ лїстєхъ ще крѣпко держаться. Она на перемѣну ведуться вѣльшє сполохані перенелочнї, то зновъ якъ статовчї и вже досвѣднї, спѣлї дѣвчата.

Цѣле се товариство обявляє великій талантъ, въ одній хвилї дѣзнатися, чи случайно пробѣжий мужикъ жонатый чи ще не искусобранный. Якъ жонатый, то въ купѣ сейчасъ повѣе холодомъ пѣзною осєни. Тогдѣ батько дивиться крѣзь бѣно на дѣвчѣ телеграфичнї, мати позѣхає, а обѣ дѣвчѣ то зирнуться межъ собою зашучаю, то переморгнувшись, смѣються въ хусточки. Якъ же-жъ покажєсь, що пробѣжий же самоодичный, тогдѣ починаються сѣрвадешнї лѣвы. Тогдѣ цѣла родина вѣде кудьсь будѣто до Криницѣ, Шавицѣ, на Угорщину до Ужєка, Шмєку, а може и дальше. Тогдѣ батько будѣто зъ ненарочна стає журитися позаторбичнымъ, ще досе непроданнымъ

збѣжємъ, клопочєсь, чи єго тысячка родѣвъ зъ брани захѣлає шасивно на торгъ до Відня, и чи завѣдѣлѣє єго сємѣхъ сєль не заличивъ убєзпечити 10.000 моргѣвъ сєгорѣчною чудесною банатки. А мама, то вже розпадаєсь надъ трудами, які мала въ часѣ короткихъ сєгорѣчныхъ мѣсяцѣ коло трѣхъ балѣвъ; заявляєсь вѣрѣмъ нудного сѣльського жатя и хвалить старосвѣтску стрѣбѣсть въ хованю дѣвчатѣ, бо лише зъ такого хованя виходять вѣрнї и добрі жнѣвчѣ. Обѣ дѣвчѣ спускають на тї слова єи въ долину, красѣють вышє ушей и мовчѣть уперго.

Якъ самоодичный давъ вѣру всему и бѣльшє, часу до часу на одну або другу дѣвчєчку немѣло закине окомъ, тогдѣ батько править дальше:

— Мы выбрались, самі не знаємо куды: може въ Татры, а може ажъ до Італїи. Вы, пане, въ котру сторону?

— Я, до Сянока.

— А, то гарна околиця!

— Підгѣрка...

— Здорова? — пытає мати.

— Такъ... Сянокъ... купецѣ рѣчнї... — бѣльшє лѣвєна жертва.

— Якъ-разъ для тебе, Галю! — замѣчає батько, указуючи на старшу дѣвчєчку.

— И Филицѣ нашѣй адалєсь-бы рѣчнї купецѣ! — добавляє мати, показавши на молодшу. — Знаєшь, старий? Я бы...

— Що ты бы, сердце?

— Я бы така... бодай на двѣ недѣлї..

— До Сянока? Про мене! — бѣльшє батько, — а я вѣмъ въ вѣчѣмъ не перечу... вы чѣй-же знаєте мене вѣльшє.

— А потому до Італїи? — пытає мама будѣто зъ трѣвогю.

— Про мене, и до Альжїру! — каже зъ нехотѣя батько.

И вже плянъ готовый. Всѣ вѣдѣть разомъ до Сянока. Купѣ оживляєсь, до слѣвъ вѣжуться цѣлї оповѣданя, зловѣный воробѣчикъ розказує про свое становище, дѣвчата ведуть рѣчь про свои занятя домашнї, про газети и мѣрты; мама закидує щѣсь на богату выправу, на ве-

бѣе бѣльшє; батько докуповує вже два сусѣднї села на придане, все складаєсь такъ гарно, такъ гармонічно! А яка любовъ межъ члєнами родины, яка чємїсть! Чутї лишь: сердце мое, душевнѣе, золото, кѣточко, и т. д.

Отъ вже и дворець въ Сяноцѣ, десѣть минутъ пристановки. Всѣ абираться. Батько подає руку мамѣ, бере єи пѣдѣ рамиа и повагомъ веде до зачиненой ждальнї. І. клясы. Старша дѣвчѣ повисла на рамени своего будущаго суженого, Филицѣ дѣрбѣтѣ бѣля вѣхъ якъ ясочка. Два єйяры, готѣль пѣдѣ „Золотою грушкою“, двѣ фронтонї комнаты зъ балькономъ, нѣчь, новї знакомї кажуть собѣ сердечнѣ „добрѣнѣ“, — до „любѣго звиданї“, додає мама, — въ очєхъ Галѣ блыснула будѣль слеза, — „Вы сѣруженї, пане Случайкевичѣ“, кляче батько, давлячи сердечнѣ руку будущаго зятя, — всѣ тї сєны обмѣнялись скоро мѣвъ въ калѣдоскопѣ и оба таборы розходяться. Филицѣ глянула ще тужнымъ окомъ за хорошымъ товаришемъ дорогою, куртѣна запала...

По часѣ чутї розмову мѣжъ члєнами родины. Зъ-разу говорять они тихо, бѣдакъ чѣмъ-разъ голосѣйше, ба, пѣдѣ конєць розмѣгнєсь вѣрнѣ по комнатахъ зъ балькономъ. Одна зъ дѣвчѣкъ вѣдає въ сѣдѣжѣмъ плачѣ, мама собѣ, а батько бѣльшє кулакомъ обѣ сѣдѣ, що ажъ сѣлѣнки гонкають.

Або лягайте спать сейчасъ, або я васъ кидѣю на чотѣри вѣтры и лѣтѣ шумѣ! Вѣрѣчѣмъ у мене грошѣ вѣстануть лѣдѣи на тѣждѣнь. Теперь анъ мру-мру!

Така резолюція, выголошена батькомъ зъ всею рѣшучєстію, лунає по комнатахъ зъ балькономъ и нечѣсь дѣрми до трѣтѣй сѣдѣжѣной комнаты, въ котрой уложився будущїй зятѣ.

Въ тѣмъ лежить и всѣя недѣгода по нашихъ готѣляхъ. Комнаты вѣжуться зъ собою дѣрми, а сѣпный господарѣ не заведѣсть собѣ на стѣлѣкѣ трудѣ, чтобы позатыкавъ ихъ бодай євнїнками зъ соломѣю и позаставлявъ шафами.

Ранєшкѣ являєсь родина въ гостинниці и засѣдає до кавы.

— Чи нашъ товарищъ подорожѣ, той молодой панѣ, вже вѣставъ? — пытає батько у кельнера.

— О, ще о четвертѣй! — бѣльшє брудный кельнеръ.

— О, то ранна птиця! — замѣчає мама, — певно на проходѣ?

— Самѣ мама виноватѣ! — каже бѣльшє Галѣ, — я хотѣла такожъ рано вѣстати, можна було перѣйтѣся, а вы бѣнтєся, щобъ я не перестудилась...

— Не говоривъ сѣй панѣ, куды поїшовъ?

— Пытає батько у кельнера.

— Сѣй панъ похваля до ранѣшого поѣзду, — каже кельнеръ.

На єй слова опустѣла мама филижанку зъ кавѣю, струя потекла просто на бѣлу сукню Филицѣ, дѣвчѣна збѣрлася зъ крикомъ.

— Сѣмъ чортѣвъ васъ дерло! — гукнувъ батько, не знати, чи за-для розлитѣя кавы, чи за-для бѣльшєго спѣдѣваного зятя. Обѣ сѣстры глянули по собѣ мѣвъ-бы заспѣвали собѣ зъ „Грицѣ“:

„Най же не буде вѣ менѣ, нѣ єи...“

— Теперь ослѣи мы якъ дураѣ въ тѣмъ Сяноцѣ! — мугикає собѣ батько пѣдѣ носѣмъ, мѣрнючи гостинницію довгими ногами.

— Та-жъ намъ не конче тутъ лишатѣсь, — замѣчає мама, — грошей на поворотъ ще выстане...

Товариство успокоєсь, пѣе кавѣю, але що дѣсь въ душѣхъ ихъ?

— Нема чѣго жалувати за такимъ дурнѣмъ: практикантѣ чи асєнтѣстѣ — замѣчає батько, станувши передъ столѣмъ и сплюнувши здорово. — Кельнерѣ! о котрой бѣдохѣ поѣздѣ до Перемышля?

— За годивку.

За годивку сидѣла наша родина въ купѣ трѣтѣй клясы. По бурѣй нѣчи налягає на всѣхъ чѣтверѣ глубокой сонѣ, они захропали мѣшанымъ кварталѣмъ...

**На продажъ зъ вольной руки
каменица одноповерхова**
у Львовѣ, положена въ середѣтѣю
зъ двора фронтана. Близша въдо-
мбѣ у д-ра Костя Левицкого, ули-
ца Корняктѣвъ ч. 1. П поверхъ (На-
родный Дѣмъ).

Заявление.

Поручаю мой ново отвореный а першій
въ краю нашѣмъ закладъ рѣзбы артисти-
чною костельнои и церковной въ Крако-
вѣ. — Одбувши одповѣдн студія въ акаде-
мѣи штукъ красныхъ въ Краковѣ та Вѣдн
звѣдѣтъ я заклады заграничнй, на взѣръ ко-
трыхъ и мой закладъ устроены. За умѣрко-
ванй цѣны подобнаюся выговляти всякй цер-
ковнй работы, якъ : всякого рода фігуры, пре-
стоы, иконостасы вразѣ зъ образами до нихъ
потрѣбными; дальше сповѣданницѣ, амвоны,
лавки церковны, клѣткы и взагалъ все, що
до работы и архитектуры церковной односи-
ся, такъ въ деревѣ, якъ въ иншѣмъ матеріалѣ.
Въ выговленю, за котре одержавъ и похвал-
ный одзначена на выставахъ въ Краковѣ и Вѣд-
ни, подчиняюся зовсѣмъ такъ въ працахъ ар-
хитектоничныхъ якъ въ образахъ и полихро-
махъ найскрупулѣтѣйшимъ вымогамъ стилю
церковного, котрый я усильно стараюся
познати.

П. М. ХОДЗИНСКІЙ

артистъ-рѣзбяръ
въ Краковѣ (ul. Kolejowa 18).

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продает по курсѣ дневномъ
5% Листы гипотечный
якъ такожь
5% преміованй листы гипотечный
Поручена зъ провинціи выповняе
одворотною почтою безъ провизіи.
2220 107—0

Маріацельскій капль жолудковй
знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ
жолудка.

Незрѣваній при браку апетиту сла-
бѣмъ жолудку, волночѣмъ оддыху,
квашѣмъ оддыху, здутію, колѣвѣ,
катаръ жолудка, згазъ, твореню си-
пѣску и камѣнчикѣвъ въ мѣхури,
при надто великой флегмѣ, жонгачѣ,
одкишеню и блюваню, болю головы
(если походить зъ жолудка), корчакъ
жолудка, задненю, перетяженю жо-
лудка стравами и напоими, при хро-
бакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки
и геморойдахъ. — Цѣна флашочки
разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Голова высылка у антикаря

КАРОЛЪ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРВА.

Маріацельскій капль жолудковй не суть пѣкимъ
средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при
каждой флашочкѣ въ приписѣ.

Правдивй можна купувати у всѣхъ
2351 13—52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдивй Маріацельскій ка-
плъ жолудковй рѣзно фальшуютъ и наслідуютъ. — На
анакъ правдивости муситъ кожда флашка бути зави-
нена въ червоне запякованѣ, заосмотрѣне въ повѣшѣ
марку охоронну и при кождой флашочкѣ на приписѣ
муситъ находитися, що сей приписъ друкованый у Г.
Гусака въ Кромержи.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѣ въ анти-
кахъ: Якова Байзера, Г. Блаженфельда, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколаша, Якова
Пипеса, Жит. Рукера, Кар. Скаплинского, І. Венюрко-
го, Ар. Раппапорта. — Въ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. —
Въ БОБРЦѣ у ап. Балыны Мендикон. — Въ БРО-
ДАХЪ у ап. Броинса. Витославского, Мих. Кузликъ,
Вит. Ландесберга. — Въ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. : Ад.
Дурета, Іос. В. Лобоса. — Въ БЛАЖОВѣ у ап. А.
Бжеца. — Въ БУЧАЧІ у антикаря Корнила Левиц-
кого; — Въ ВАРИЖѣ у ап. Венед. Кшиовоблоцкого. —
Въ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Трауфельнера. — Въ ДРО-
ГОВИЧІ у ап. : Айхмилера, П. Партикевича. — Въ
ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — Въ ЗАЛЫЩИ-
КАХЪ у ап. І. Кастанювича. — Въ ЗОЛОЧЕВѣ у
ап. Франца Петеша. — Въ ЖУРАВНѣ у антикаря Іос.
І. Томашевского. — Въ КАМЪНИЦѣ СТРУМИЛОВѣ
у ап. Карола Пилевского; — Въ КОЛОМЫѣ у ап. А.
Сидоровича; — Въ КОЛОМЫѣ въ антик. Ед. Стендл.
— Въ КОНИЧИНЦІХЪ у ап. Редера. — Въ КАЛУШІ
у антикаря Александра Шустова — Въ МЕЛНИЦІ у
антикаря Кроковского. — Въ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. І. Жолынского. — Въ НЕМИРОВѣ у антикаря
Предрижирского. — Въ ОЛЕСКѣ у п. А. Кофтера; —
Въ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омеа. Барановского.
— Въ ПЕРЕМЫШЛІ у ап. Жигмонда І. Калицкого.
— Въ РАДЕХОВѣ у ап. Яськевича. — Въ РОЗВАД-
Вѣ у ап. Виня. Іабовского. — Въ РОЗДОЛѣ у ап. Людв.
Мержвиньского. — Въ САМБОРѣ у ап. : І. Алексевича,
К. Мареша. — Въ СКОЛѣМѣ у ап. С. А. Лецьковского.
— Въ СОКОЛОВѣ у ап. Андр. Данчана. — Въ СОКА-
ЛІ у ап. Евг. Висо-чаньского. — Въ СТАРОМЪ МѢСТѣ
у ап. Ад. Палеского. — Въ СТРИЮ у ап. : Чалъбаз-
ского, В. Коморовского. — Въ СЫНѣВѣ у п. А. Маш-
ковского. — Въ ТУРЦІ у ап. Жит. Козяцкого. — Въ
ТЕРНОПОЛІ ап. : Леона Флишманна и Фр. Ямругеви-
ча. — Въ УСТИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского. —
Въ ЧОРТКОВѣ у ап. Людвика Носса.

Потреба доброго дяка
въ Молодковѣ коло Надвѣрны
Рокѣвщина 50 до 60 зр. и хата.
Нежонатн мають першештво.

Примѣщеніе для панночѣкъ
помѣщъ въ наукахъ и конверсаціи нѣмецка и французка, такожъ по-
чатки гры на фортепьян у С. У-
рицки въ Станиславѣ. По-
розумѣтисъ можна, адресуючи : С.
Урицка въ домѣ о. Сабата въ Тис-
меничанахъ, почта Цуциловъ.

**КОЖДУ
ДИВОВИЖУ**
уникае.

Нема тутъ окликовъ, примѣромъ,
якъ дого стане припасу, або що то-
вары закуплені при масѣ конкурсе-
вой, печуване! зацудову! случайно!
и т. п. Нема ту ніщо подібного!
бо весь той крикъ не придасть на
пѣно, а лишь дѣлами треба доказати,
а о томъ може Впов. публика пере-
свідчитися, коли скоро замовитъ отей
справдѣ дешевъ и велики солиднй
товары.

Для мужчинъ: Цѣле убрание
зъ сукна найвышней якості, новой
моды (сукрутъ, штаны и камизелька),
добре зробане, перше 18 зр. — те-
перъ зр. 10 —, такъ саме убрание,
першій якості, перше зр. 22 —, те-
перъ зр. 14 —, такъ убрание найпер-
шій якості, перше зр. 30 —, теперъ
зр. 18 —.

Для хлопцѣвъ: въ выѣ 8—16
лѣтъ. Цѣле убрание зъ сукна, доброй
якості, селатантоу фасону (сукрутъ
штаны и камизелька) перше зр. 15,
теперъ зр. 8 —, такъ убрание першій
якості, перше зр. 22 —, теперъ зр. 12.

Для дѣтей: въ 2—10 лѣтъ: Цѣ-
лѣ убрание, гарно прибранй, перше
зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, такъ уба-
рание першій якості перше зр. 12 —,
теперъ зр. 5-50, такъ убрание найпер-
шій якості, перше зр. 18 —, теперъ
зр. 8. 2965 10—25

При замовленіяхъ проситися у-
кладно уважати на отсе:

При убранияхъ для мужчинъ про-
ситися подавати обмѣръ груди и
дологую кроку побѣдъ мѣры санти-
метровъ, а для дѣтей и хлопцѣвъ
якъ найодладнѣйше въѣвъ а та-
кожь краску жадаюго убрания.

Розсылаеся точно за посылатою
або надбавляемихъ готѣвки.

Особливо уважати:
що ось тутъ наведєніи товара суть
найвышней якості и продаються по
такъ дешевѣ цѣнѣ, тому, що на-
збиралася надто великій припасъ.

Klein's
Internationales Waaren-Exporthaus
Wien I., Kohlmesergasse 7.

Що не подобаєся, одмѣняєся, або
звернутися грошѣ.

НАЙДЕНЕ!
SHIFFON-Ы,
SHIRTING-ы,
Ивана Ріаля
у Львовѣ
Прѣбн на желѣзны посылатю.

Найкращимъ подаркомъ для кож-
дои руской хаты естѣ

Богданъ Хмельницкій

М. Костомарова.

Томъ І и ІІ въ справѣ зъ пере-
ссылкою 3 зр. 10 кр. — Замовленя
адресувати: Ол. Барвѣтскій,
Львовѣ, ул. Лычаковска н-ръ 7.

І. поверхѣ.

ПАВЛО ЛЕВИЦКІЙ
въ Доброчинѣ (почта Кристинополь)

предприимаетъ всякого рода будовы: церковей, будынкѣвъ коп-
куренийныхъ, парохіальныхъ и шкѣльных, гораленъ въ за-
галѣ всякихъ будынкѣвъ, и выконуе солидно и дешево.

Всѣ выконанй нямъ будѣвъ зыскали загалѣе признание,
чѣго доказомъ кѣлька наведенныхъ свѣдоцѣвъ:

„Въ р. 1886, повѣривъ комитетъ церковный въ РОЗДЖАЛОВѣ, нов. со-
кальского, п. Левицкому зъ Доброчина будованіе мурованой церкви въ Роз-
джаловѣ. Можемо заручити кождому, що церковь уже на уклѣчено, а п. Леви-
цкій одволитъ всѣмъ вымогамъ правнымъ и всѣмъ жадаемымъ мастерскимъ,
тому его яко предприимца до большыхъ будѣвъ рекомендовати можемо.

Розджаловѣ д. 14 лютого 1888.

Мис. Фолис, приходникъ, Стефанъ Пожмѣрѣа членъ комитету, Фед

Жеребецкій нач. громады.

„Громада СУПНО, пов. каменецкого, повѣрила мин. року п. Левицкому
зъ Доброчина будову мурованой двояковой школы зъ одповѣднымъ помѣща-
нѣмъ для учителя. Ту будову провадитъ онъ точно послѣ поданныхъ ему пла-
новъ и указомъ зъ повнымъ одоволенѣмъ мѣсцевой рады шк. и начальства
громадского. Можемо отже сѣла сего поважаноу предприимца, яко честного,
совѣстнаго и поряднаго чоловіка якъ найдалѣе и найширше поручити.

Сушно дня 8 лютого 1888.

Мис. Кордуба, предс. рады шкѣльной. Доско Баранъ, начальникъ гро-
мады. І. Brepenstul Gem. Vorst.

„Павл. П. Левицкій зъ Доброчина принявъ предприимство нового муро-
ваного приходства въ КОРЧМІНѣ. Ту будову, уже на уклѣчено, веде онъ зъ
повнымъ одоволенѣмъ комитету парохіального, котрый его може яко честного,
совѣстнаго и дуже поряднаго предприимца одоволеночного-ся малымъ доходомъ,
кождому интересованому припоручити.

Корчминѣ, дня 18 лютого 1888.

І. Червко, председатель комитету парохіального.

2703 9—?

ВЪ СЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ
у Львовѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломы, Стрию,
Снятинѣ и Самборѣ
продается:
Косы по 40 и 50 кр. (найлашій).
Серпы по 25 и 30 кр.
Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:
Плуті Нр. І. зр. 7-60, Нр. ІІ. зр. 11; Ко-
зѣнниа зр. 6.
Плужки-обгортачѣ до бульбѣ въ двухъ
частяхъ 18 зр. 2948

ЗЕРКАЛО
письмо полѣгачю-гумористичне
выходить у Львовѣ, при улицѣ Ба-
торія ч. 24, два разы въ мѣсѣцъ то е
1 (13) и 15 (27) кождого мѣсѣца.
Цѣна предплатна на цѣлый рокъ
4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.
Ново приотупаючи предплатники
одбануть всѣ числа одъ початку

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Въ добрахъ Воля Мигова, Лупковѣ и Смѣльницѣ, на-
лежащихъ до Перемыской гр. кат. Капитулы, естѣ зъ днемъ
1-го вересня 1889 посада лѣсничого до-обсажена.

Убѣгателѣ о тую посаду мають до 10-го серпня 1889
внести свои прошенія, заосмотрѣніи свѣдоцтвами фаховыми,
якъ и свѣдоцтвами службы, выставленнымъ одъ своего хлѣбо-
давця.

Перемышль дня 3 липня 1889.

Соборъ катедральный.

ОГОЛОШЕНІЕ.

Совѣтъ управляющій „Повѣтовон Народной Торговлѣ
Рогатинѣ товариства зарегистр. зъ огранич. порукою“ запра-
шае снѣ П. Т. Членѣвъ того-жь товариства на надпорядо-
чий Загалный Зборы, котры одбудуться дня 28 (п. ст.) липня
1889 о 5 годинѣ по полудни въ льокалахъ товариства, зъ
слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

- 1) Предложеніе въ справѣ продажи склепу и инвентаря.
- 2) Предложеніе въ справѣ розвязаня товариства и ли-
квидацин.
- 3) Выборъ комисіи ликвидационной.
- 4) Додатковй въ тыхъ справахъ внесены.

Зѣ взгляду на важность справъ маючихъ порѣшитися,
упрашає П. Т. Членѣвъ о якъ найчисленнѣйшу участь.

Рогатинѣ, дня 2 липня 1889.

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЩІЙ:

Антоній Медведчикъ, Володимиръ Чировскій,
председатель, членъ совѣту упр.

**Примѣщеніе для панно-
чѣкъ, помѣщъ въ наукахъ
и конверсаціи нѣмецка и
французка. Подготовле-
нне до испытѣвъ въ за-
веденю М. Бельской,
Львовѣ, ул. Доминикан-
ска ч. 5. 3042 2—?**

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
въ КАЛУШІ, почта и етація желѣзницѣ тамже.

Получивши на вѣдѣность по старѣй фирмѣ „Ивана и сына
Серафина“ „Лярни дзвонѣвъ“ въ Калуші, одзначену срѣбнымъ
медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаемъ на
выставѣ тов. им. Качковскаго въ Коломы (якъ о томъ своего
часу газеты доносили) — маю и теперъ на окладѣ готовй
дзвонъ, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушко-
дженй дзвонъ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи воімъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за
воі дотепершій замовленя въ давнѣйшій судѣбной а теперъ
мой власной лярни дзвонѣвъ прошу о лакавай замовленя такъ
на подинокой новй дзвонъ якъ и на цѣлй группы. За трева-
дость матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того осмѣляюся припоручати ихъ Ви. П. Т. публицѣ.

2756 13—24

Зъ глубокимъ поважанѣмъ

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рус-
скихъ святыхъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный до-
датокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“
выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на
перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ у. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шень, у. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ у. Карола Ла-
данка 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stuben-
bastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Гам-
бургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ
у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ
въ Австрію: за Границю:

а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администрація и Экспедиція подъ ч. 24

ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь на попереди

застереженіе. — Редакція неоплачиваетъ вѣднѣ бѣдъ порта.

Иллюстраціи чиню конити 8 кр. а в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одинъ

строки печатно, въ рубр. „Надсѣланіе“ по 20 зр. а в.

Подлики чинятся по 10 кр. бѣдъ стипендія.

Зъ 1 (13) липня днемъ по-
чався другій повѣрокъ а третій
чвертьрокъ выдавництва „Дѣла“ въ
1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вл.
Предплатниковъ посѣдшати зъ над-
сыланьемъ предплати и залеглостей.

Рухъ выборцій въ Галичинѣ.

Выборы до сойму зъ мѣста Коломыи и зъ
бблншихъ посѣлостей округа коломыйскаго.

Якъ мы вже доносили, рускій выборцій
комитетъ для мѣста Коломыи, по мысли рѣ-
шенія збору русскихъ мѣщанъ, предлагавъ
бувъ п. Земляковскому условія, побѣдъ котрыми
рѣшались Русины бѣдати свои голоса на него.
Рускій голосъ въ Коломыи при доброй орга-
низации можуть мати при кождѣмъ выборѣ ве-
лике значѣнне, позаякъ при повсегдашнѣмъ
антагонизмѣ партій — старовѣрцѣвъ-жидѣвъ
зъ одной стороны, а партіи жидѣвъ-поступов-
цѣвъ и польской вѣдѣлѣнціи зъ другой сто-
роны, — рускій голосъ можуть рѣшати побѣду
той партіи, до котрой прихляться. При та-
къмъ ставѣ рѣчей очевидно не можна було
собѣ легковати жадавъ Русинѣвъ, тожъ и
кандидующій п. Земляковский одповѣвъ зара-
зомъ телеграфично на поставленіи постулаты Русинѣ-
въ. Найважѣйшою рускою справою мѣсце-
вою ёсть на разѣ заснованіе 4-класовой шко-
лы народнои въ Коломыи, на котру то спра-
ву — якъ уже мы писали, — правительство
давнѣе кривымъ окомъ. На тую отже спра-
ву межъ нашимъ посѣдлѣмъ Русины наибблѣйшій
натяскъ, знаючи, що п. Земляковский має въ
правительственныхъ сферахъ велике значѣнне
и що правительство его кандидатуру обдирало.
П. Земляковский отже одповѣвъ дословно такъ:
„Основаніе 4-класовой рускою народнои шко-
лы въ Коломыи и всѣ справедливѣ жадавъ
русскихъ выборцѣвъ буду обдирати. Земляков-
ский.“ По томъ заявленію и при ставѣ рѣчей
въ попереднѣмъ нашѣмъ листѣ описанѣмъ, по-
становили Русины рѣшати обдирати кандида-
туру п. Земляковского противъ п. Ключника.
Сей крокъ Русинѣвъ ослабивъ партію Ключни-
ка такъ, що партія та видѣлася змушеною въ
послѣднѣй хвилѣ абдикувати и п. Ключникъ
зрезигнувавъ. Мавшо отже въ рукахъ заяв-
леніе бывшаго министра для Галичины и маемо
право надѣятися, що п. Земляковский и по вы-
борѣ не забуде на то, що обдиралъ русскимъ
выборцѣмъ.

Цѣкавъ були такжѣ и выборы зъ ббл-
шихъ посѣлостей въ нашѣмъ повѣтѣ. При сихъ
выборахъ прийшла справа руска на порядокъ
дневный. Право голосованія зъ бблншихъ посѣ-
лостей въ нашѣмъ окрузѣ має кблнканцѣвъ
Русинѣвъ, а помѣжъ ними кблнканцѣвъ селянъ и
громадъ сѣльскихъ. За инициативою властителя
добрѣ и тутешного адвоката п. Павла Ильниц-
кого и при помочи був. рускаго кандидата до
сойму п. Олексы Апопковича, утворили Русины
при тыхъ выборахъ окрему партію и старали-
ся переперти такихъ посѣлѣвъ, котрі не були-
бы бодай завязаными ворогами Русинѣвъ, а о-
собливо ходило о то, абы звѣлѣли гр. Голѣв-
скаго, того загально-звѣстнаго негатора Руси.
До Русинѣвъ прилучилися такжѣ дрбнѣйшій
дѣднѣ Ормене. Середъ такого складу рѣчей
всѣ кандидаты: т. в. бар. Капрі, гр. Голѣв-
ский и гр. Стан. Дѣдушницкій уже бѣдъ разу
зачали рефлекувати на справу руску. Такъ
отже на передвыборчихъ зборахъ дня 8 липня
с. р. по полудни, по рѣшучій промовѣ и чи-
сленныхъ интерпелляціяхъ п. Павла Ильницкаго
(котрый навѣтъ жадавъ, абы тутешній посѣ-
лѣвъ зъ бблншѣмъ посѣлѣмъ, яко выбраний зъ рускою
частіи краю, належали до рускаго клубу) вы-
являвъ кождый кандидатъ зъ особна своѣй по-
глядѣ на руску справу въ Галичинѣ и пода-
немъ руки представителямъ Русинѣвъ п. П.
Ильницкому приобщивавъ, що не буде въ соймѣ
верожѣ выступати супротивъ русскихъ зна-
ганъ. Русины и въ партіи обдирали замѣстъ
гр. Голѣвскаго — гр. Дѣдушницкаго, котрый
дѣставъ по-надъ 40 голосѣвъ. П. Станиславъ
Дѣдушницкій показався въ своѣй бесѣдѣ ще
наибблѣе толерантнѣмъ для Русинѣвъ, од-
накъ все таки не выдержавъ, чтобы въ промовѣ
до славно звѣстнаго вѣднѣ зъ Стецѣвъ п.
Курилюка, котрый голосувавъ вмѣстѣ тожъ-же
громады, не объявити своего шляхетскаго про-
тесту противъ оказавшихся при послѣднѣхъ
сѣльскихъ выборахъ сойковыми змаганъ сѣ-
лянства до высмысливанія себе въ-бѣдъ вла-
сти дворянъ, а гр. Голѣвский жадавъ навѣтъ
евергнущихъ средствъ противъ сего руху сѣ-
лянства. На тыхъ зборахъ вѣднѣ шляхты
заявила своя велике недоволеніе зъ сѣлян-
ства коломыйскаго и сѣлянскаго посѣлѣвъ.
Самъ разомъ не являлся ще всѣ Русины, ма-
ючи право голосованія зъ вѣднѣ бблншѣмъ посѣ-
лѣмъ, однакъ другимъ разомъ не повинні и
тутъ зрѣкаться своего участія, тымъ бблѣше, що
въ нашѣмъ окрузѣ въ недѣлѣмъ часѣ зъ нево-
нѣстю кблнканцѣвъ и селянъ набудуть та-
булярій добра.

Проф. Александръ Барвинскій оголо-
сивъ печатно (въ двохъ языкахъ: рускомъ и
польскомъ) такую одову до своихъ выборцѣвъ
зъ мѣста Тернополя:

„Всечестній Обыватель Выборцѣ! Вѣсьмъ
Всѣ. Обывателямъ Выборцѣмъ мѣста Тернопо-
ля, котрі въ добре зрозумѣлѣмъ интересѣ
мѣста и въ почутіи своей незадежности обы-
вательства д. 4 и 5 липня пошла лише за
голосомъ своего обывательскаго сумлѣнія и безъ
рѣзницѣ народности бѣдали голоса свои на
мене и тымъ объявили менѣ свою довѣрѣ, зая-
вляю правдою щирѣ подяку. Противъ сто-
рону переважила, але моральна побѣда по
Вашѣй сторонѣ! Не переставайте ширити и
дальше се почутіе обывательскаго незадежно-
сти межъ Вашими спбывателями, чтобы и
они прозрѣли и отянулись, а прийдѣ часъ,
что Вашѣ труды вѣнчаються успѣхомъ для до-
бра мѣста и краю.

Прихильный Вамъ и бажающій добра
Вашему мѣсту

Александръ Барвинскій, профессоръ ц. к.
семинаріи учительской.

У Львовѣ дня 8 липня 1889.

О. Иванъ Костецкій надбѣславъ нашѣй
редакціи зъ просьбою о умѣщеніи въ „Дѣло“
отсю дописъ:

„Вѣсьмъ Высокодостойнымъ и Честнымъ
Выборцѣмъ Равскаго политичнаго округа, ко-
трій, веденій высокимъ патриотизмомъ и горя-
чою любовію въ рускому народу, бѣдали въ
добре зрозумѣлѣмъ интересѣ рускаго народу
и селянства свои голоса на мене, складаю
сильщиро-руске: спаси-Богъ! Мимо нечува-
ного терроризму, напастей и пбдотупѣвъ, Вы,
яко дѣйствій героѣ-патріоты стояли крѣпко и
неустрашимѣ за добру справу нашего народу
и хотѣи Вашѣ ширѣ усилія и намѣренія не
вѣнчалися жѣлаемымъ успѣхомъ, то честь и
моральна побѣда по нашѣй и рускаго народу
сторонѣ. Честь Вамъ и слава за то!

Иванъ Костецкій.“

Выборѣ посла въ турецкомъ повѣтѣ.

III. Въ турецкомъ повѣтѣ переведено
сего року выборы выборцѣвъ цѣлкомъ правно.
Священникъ самыхъ було выборцѣми 30.
Такъ складалося у насъ до выборѣвъ посла
все файно, ажъ душа радувалася. Но не довго
паузувавъ той спокій, бо бѣда не спить а
чортиско завертепѣвъ що не мѣра.

Дня 28 червня с. р. прийшло кблнканцѣ
телеграмъ до Турки до жидѣвъ и до янхѣхъ
тамъ Поляковъ, що зъ польскою стороны вы-
ступавъ яко кандидатъ на посла въ турецкомъ
повѣтѣ князь Бронимъ Любомирскій, оферую-
чи для перефосования своего выбору 12.000 зр.
На тую вѣсть запумѣло въ повѣтѣ турецкомъ,
якъ въ томъ улію зъ цюлами, коли въ него
кто вечеромъ заковавъ. Жидова не посѣдалася
зъ радости. Дуже много Поляковъ, що нѣбы
на згодѣ другимъ уже заворотомъ слово кла-
ли, кинулись противъ Русинѣвъ — и закипѣ-
ла борьба не абы-яка. Жѣе и въ ц. к. старо-
ствѣ заявлено, що теперь неутраляность пе-
реставъ.

Въ ночи дня 28 червня приѣхали въ
Турку два паны повномоченныя князя Бронима
Любомирскаго, привезли съ собою цюсъ 12.000
зр. п. нѣмашъ собѣ обшарне мешканце у жи-
да Шехтера, отворили контору до вымѣны
голосѣвъ за грошѣ. Стало у нихъ окликѣмъ:
за всяку цѣну выборѣвъ князя муситъ бути пе-
рефосований! Жѣе що якъ що, але та без-
казна зухвалѣсть обурила всѣхъ Русинѣвъ до
крайности. Жиды и деаки посѣлѣмъ панскій
знали дуже добре, что жадными грбшми анѣ
нѣмашъ въ свѣтѣ нѣхто тутъ вже нѣчо не
вѣдѣ, но, але коли дася дуракий дойти, то
чому-жъ не пбдставити скопецъ? Дня 29 червня
розѣхались жиды по сабамъ разомъ зъ
панками-посѣлѣмъ зъ грбшми по цѣлѣмъ
повѣтѣ. Кблнканцѣ грошей взяла жидова зъ па-
нками, докладно не знаю. Знаю тоблѣмъ, что 29
селянъ вѣднѣ по 20, 40 и 50 зр. а в., але зъ
тыхъ 23 голосували на рускаго кандидата и
мояли: „Роздають грошѣ, добре, мы беремо,
але голосуемо на своего, бо за грошѣмъ голосоу
продавати не честно.“ Зъ стороны етичнои
не можна згодѣтись на то, что многі селяне
грошѣ забрали, хотѣ и на своего голосъ дали,
але-жѣ зъ другой стороны оно и добре стало-
ся, что грошѣ, оферованій на спроданѣность,
позабарано, бо нѣй тѣмъ грошедавцѣ мають на-
уку, что и грошѣ не суть певнѣ. Лѣше 6 се-
лянъ дало голосъ на кн. Бронима Любомир-
скаго, а то: Дмитро Ильковъ зъ Ясѣнскі ма-
сковой, але не умѣвъ выголосити имени князя,
бо сказавъ: „Любецкій“; 2) Иванъ Кочуга зъ
Молдавска, але такжѣ эле голосувавъ на
князя, бо мѣнавъ: „Кароль князь Лубовскій“;
3) Юрко Радецкій зъ Радича, такжѣ эле вы-
мовѣвъ, бо сказавъ: „Флѣровъ Любецкій“;
4) Федѣ Коцѣва зъ Сянокъ просѣвъ, чтобы
зъ друкованой картки имя князя прочитати,
не знаючи, якъ его кандидатъ назывався; 5)
Іосифъ Высочанскій Дмитровичъ и 6) На-
колай Надичъ, оба зъ Высѣцка выжного. Жи-
дова мусѣла добре попастися, бо говоритъ

всюды, что для неѣ несподѣвано лучився до-
брый ярмарокъ. Одинъ жидъ взявъ самъ
400 зр.

Для уложѣния датѣ статистичныхъ доно-
шу, что всѣхъ управленныхъ до голосованія при
выборѣ посла до сойму въ повѣтѣ турецкомъ
було 124, а зъ того 5 голосѣвъ варильныхъ.
П. Константинъ Телишевскій одержавъ 106
голосѣвъ; кн. Бронимъ Любомирскій, рахуючи
вже и тѣ, что лѣхо були выголосенѣ и правно
неважнѣ, 6 голосѣвъ; оданъ членъ комисіи,
поповавъ, добре выгодываній рускими кнѣша-
ми, одержавъ бѣдъ голосованія; 4 повномочія
голосѣвъ варильныхъ комисіи учеважнѣла; а
7 маючихъ право голосованія не являлись въ
выборчій сѣдъ.

На всякій случай нашъ повѣтъ турецкій
вѣтъ черезъ поведѣнне князя Бронима Любо-
мирскаго сильно скомпромитованій и мы того
князевнѣ нѣколи не забудемо. Бо прошу собѣ
представити, что за зухвалѣсть посылати двоухъ
туманѣвъ, хотѣ и зъ великими грбшми, на три
днѣ передъ выборами въ нашъ повѣтъ, чтобы
грбшми придбати для князя тоблѣмъ голосѣвъ,
кблнканцѣмъ до выфосования его въ послѣ! А
треба знати, что того князя нѣхто зъ на-
шихъ мешканцѣвъ турецкихъ въ житію не ви-
дѣвъ, анѣ не чувѣ нѣчо про него. Въ якѣмъ
свѣтѣ представляе собѣ панъ князь нашъ по-
вѣтъ? Фе, князю! Кажуть, что князь высту-
павъ самъ на свою руку до кандидатуры въ
турецкомъ повѣтѣ, не маючи до того упова-
женія центрального комитету польскаго. Я то-
му не вѣрю. Хтѣ якъ хтѣ, але князь не смѣвъ-
бы выломѣтись зъ кнѣрности центрального ко-
митету польско-шляхетскаго. Оно, здавъ, такъ
певне було, что комитетъ центральный поль-
скій выставѣвъ потаємну маршруту князевнѣ
въ нашъ повѣтъ и сказаъ: „Dobrze, jak księ-
ciu uda się kupić w Turczechy dla siebie man-
dat poselski, to dobrze, a jak nie, to przypadek.
To na rachunek samego księcia“. Лучше було,
пане князю, тѣ грошѣ роздати въ своихъ до-
брахъ на бѣднѣй школы, а не збогачувати жи-
дѣвъ турецкихъ и деморализувати нашъ
бѣднѣй грбнѣй народѣ!

И ще о одній якъ найгрубѣйшій панскій
смѣлости треба наконецъ згадати. Коли два
панскій пбдручники увидѣли вже передъ са-
мыми выборами, что грошѣ жидова розкопѣла
а и деаки селяне не эле пошлялся, а о ма-
ндатѣ посольскій для князя въ той способѣ
и бесѣды бути не може, то осмѣляються тѣ
панки въ имена князя робити п. Телишевско-
му таку пропозицію, чтобы п. Телишевскій за
10.000 зр. зрѣлся свои кандидатуры въ хосенъ
князя! На таку оферту нема нишоу рады, хи-
ба, якъ той Мазуръ каже, bije się w jedzenie...
Ажъ огадно мати такихъ противнѣвъ поли-
тичныхъ...

Дописи „Дѣла“.

Зъ Львовскаго повѣту.

[Въ справѣ конгруальнѣй.]

Повѣтѣе староство львовске розбѣсало
бѣдъ дѣмъ 31 мая с. р. до ч. 4730 до урѣ-
дѣвъ парохіальныхъ таѣй розпорядокъ:

„Рекриптомъ зъ 30 падолста 1888 ч.
12.344 зажадало ц. к. министерство вѣрносло-
вѣданъ и просѣвъ предложѣния квесціонарѣвъ
пбсла залученныхъ вѣрцѣвъ что-до тыхъ ду-
шпастирскихъ стаціи (експозитурѣ), котрыхъ
при переведѣніи закона конгруальнаго зъ 19
цѣтна 1885 (Дѣ. а. д. ч. 47) не зачислено до
категоріи самостоятельныхъ стаціи душпастир-
скихъ и сповняющимъ тамъ-же повинности
душпастирскій духовникамъ не признаво кон-
групп парохѣвъ (plebanów), але пошлено ихъ
при платнѣмъ вѣкарѣвъ, а зверхъ того что-до
таѣхъ самостоятельныхъ стаціи душпа-
стирскихъ (парохіи и капеланіи), при
котрыхъ число душъ есть менше, анѣжъ число
душъ, яке посѣдае наибблѣше експозитурѣ той
самой епархіи.“

Цѣль сего розпорядку не есть вѣжѣ для
насъ тайною, а розходѣтся именѣно о то, что
бы тѣ капеланіи, котрі послѣднѣмъ закономъ
конгруальнымъ зрѣвано зъ парохіями а на-
вѣтъ позволено ихъ въ шематизмѣ титуловати
парохіямъ, зд-градувати назадъ на давнѣйшій
степѣнь капеланіи а властвѣно експозитурѣ зъ
платнею 300 зр. Бѣли-жѣ правительство дер-
жалася при переведѣніи такой редукціи парохі-
и на „етатѣ голодный“ максимѣмъ высказано
при кбнцѣ наведенѣно розпорядку, то було-бы
ещѣ пбвъ бѣдъ, такъ якъ примѣромъ въ львѣв-
скій епархіи число душъ наибблѣшѣе експози-
турѣ (Рахнѣвъ) не сягавъ навѣтъ 600, а капела-
ній зъ меншимъ же числомъ душъ не най-
шло бы ся много. (Друга експозитурѣ, Бубнѣ-
чѣ, числѣтъ 229 душъ.) Але-жѣ бо менѣ ду-
хическо довѣдѣнѣмъ бѣдъ одноу урядѣно особы,
что правительство носѣтся зъ гадкою поста-
вити минимальне число душъ на 1000, а на-
вѣтъ уже мало одержати на то прихильну о-
пину одного зъ нашихъ ординаріѣвъ. Въ
такѣмъ случаю рѣчь выглядала-бы зовсѣмъ и-

накъ, бо-жѣе тоблѣмъ всѣ капеланіи зъ малѣн-
ными выимками були-бы здеградованѣмъ до ряду
експозитурѣ, але и значне число парохіи, ко-
трій не здувають выказатися числомъ 1000
душъ, пошло-бы за ихъ слѣдомъ.

Бѣли-жѣ возьмемо на увагу, что число
капеланіи въ нашихъ трехъ епархіяхъ пред-
ставляе поважну цифру 438 (зъ того на львѣв-
ску и станиславску припадае 310, а на пер-
емыску 128), то вѣднѣ, яку бы потерѣвъ
нашъ клиръ, було-бы дуже дѣймаюча. Яку
цѣль може мати правительство, задумуючи
такъ несподѣвану редукцію парохіи пбсла
такъ же недавнаго сего-то-такого пошпѣшенія,
— сего мы не годѣмъ догугнѣтѣ. На всякій од-
накъ случай довѣнѣ весь нашъ клиръ од-
нодушо зъ своими ординаріѣтами пбднести
своѣй гожѣстѣ противъ такого переведѣнія знач-
ной части душпастирѣвъ на „голодный етатѣ“.
Бѣли-жѣ бы дотычній власти уперлися на свя-
зѣмъ, чтобы будь-то-будѣ повернутѣ давну ка-
тегорію капеланіи, то най же дотѣцію парохі-
и зъ сѣльскихъ зрѣвано бодай зъ дотѣцію
признаво въ нашихъ провинціяхъ монархіи
(600 зр.), а для капеланіи най пошлятъ дотѣ-
перѣшѣу дотѣцію, т. в. 500 зр. Сѣя справу
для насъ такъ важною и жизненною не ялося
намъ спускати зъ она.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Замѣнена въ субботу сесія делегаційна
була одноу зъ найкоротѣйшѣхъ бѣдъ часу введе-
нія институту спбльного парламенту, бо тре-
вала всего лишь три годины. Австрійска деле-
гация бѣдѣла лишь чотыри засѣданія, а що го-
ловна точка тяжести нарядѣ була въ коми-
сіяхъ, де розбѣрано подрбѣно предложѣнія пра-
вительственнѣ, тому на засѣданіяхъ повнон де-
легации нѣякъ зъ тыхъ предложѣнѣ не выкла-
дало дискусіи, але всѣ одоголосно були при-
нятіи. Въ угорскій делегаціи вывѣзалася дис-
кусія лишь надѣ прѣлиминарѣмъ министр-
ства справъ заграничныхъ и надзвычайнымъ
бюджетомъ войсковымъ. Газеты пбдносятъ од-
ноголосно, что, якъ показалося зъ розправѣ
делегацийныхъ, дотеперѣшнѣ удержанѣе мира
треба заявляти министрови Кальекому, ко-
трій все державѣ мудро въ резервѣ. Сесію
замѣнено горячою манифестацію патриотич-
ною, въ котрій взяли участь всѣ сторон-
ничѣта.

Въ честь нашего цѣсаря пбдчасѣ гостини
въ Берлинѣ проектовано мѣжъ нимѣмъ вели-
кій концертъ двѣрскій въ бѣднѣй сѣли королев-
скаго замку, але теперь на выразѣе жадаѣе
нашого цѣсаря вычеркнѣно сей концертъ зъ
программы.

Архикнязь Альбрехтъ выѣдѣ при кбнцѣ
сего мѣсяца на инспекцію войска до Семѣгра-
ду и пробудѣ тамъ до 2 сѣрпя, бѣдѣтъ бѣдѣ-
лае двѣрѣ румынскій на замку въ Сѣня. —
Министеръ войны ген. Баверъ розпочавъ пе-
редѣчера свою довшу бѣдѣдѣу, а заступае
министра шефъ сѣвціи ген. Меркѣ.

До Сѣан-у доносѣтъ, что не порѣшено ще,
коли буде скликаній галицкій соймѣ; бути
можетъ, что скличутъ соймѣ зъ початкомъ жо-
внѣя. — Соймѣмъ далѣматинскій буде скликаній
уже 25 н. ст. липня.

Вскорѣ має бути розписана оферта на
будову другого шляху звѣднѣнаго мѣжъ Кра-
ковомъ и Дембѣною. Квота прѣлиминарована за-
рядомъ звѣднѣнцѣ Карола Людвѣка на будову
шляху, довгого на 111 кильометрѣвъ, выно-
ситъ 1.8 миліонѣвъ зр. Будова мусѣтъ бути
выкбнѣчена до кбнца с. р.

Депутация Молодо-Чехѣвъ була на ан-
дѣвціи у намѣстника. Намѣстникъ заявѣвъ,
что не знае нѣчоу урядѣно о высказаніи цѣ-
сарѣмъ, а зѣ стороны намѣстничѣта буде
предложѣно объективне справозданіе прави-
тельственнымъ кругамъ. Депутация заявѣла,
что чѣскі селяне нѣколи не нарушала лѣоль-
ности и что послѣ выбраний зѣ громадѣ сѣль-
скихъ задокументовали свою зрѣдѣсть поли-
тичну, будучи повѣтовыми маршалками або
начальниками громадскими. Рухъ молодчѣскій
не есть новій, бо вѣжѣ майже бѣдъ трехъ лѣтъ
наибблѣше населѣнне сѣльске не есть вѣдово-
женѣе зъ старѣшечномъ политикѣ. Отѣтакъ жада-
ла депутация бѣдъ намѣстника або урядѣного
дементѣ, сѣли цѣсарѣ не говорѣвъ тыхъ слѣвъ
до Фандерлика, або урядѣного высказаніе бѣдѣ
адресѣю цѣсаря о перебѣгу выборѣвъ. Мѣжѣ
намѣстникомъ и депутатію прийшло до жи-
вои и горячоу дискусіи. Молодо-Чехи заявѣли
вѣднѣ, что выключѣтъ въ той справѣ дискусію
въ соймѣ и радѣ державнѣй.

Газеты берлинскій доносѣтъ, что на ве-
ликой маневры, які бѣдѣдѣтъ въ Гановѣрѣ и
Вѣстѣали, сподѣваються въ Берлинѣ числен-
ныхъ гостей достойныхъ. Кромѣ короля сѣско-
го має прибути оданъ зъ архикнязѣвъ австрій-
скихъ, оданъ зъ князѣвъ баварскихъ и много
нишихъ князѣвъ нѣмѣцкихъ. По скбченыхъ

— А ты не виненъ, що нѣколи въ млынъ не заглянешь? Я тобѣ не ключниця! я не буду тобѣ глядѣти курей та свиней, лѣчити крашанки, чи що тамъ.

— Найми ключницю, то й вона буде те саме робити, що й наймички. Треба тобѣ таки самѣй пойти и до коморы, и по огороду, и частѣйше заглядати въ горшки...

— Спасибѣгъ тобѣ за добру раду. Я се давно чула ще одъ твого покійного батька Трохима, — промовила Зося, уштиво кланяючись йому. — А ты якъ бы менше гравъ у карты зъ своими червономордыми урядниками та бѣльше доглядавъ млына, скоту, наймитѣвъ, то бы порядку було бѣльше. А то лѣнуєшься, лежишь, лежишь, а прийде вечѣръ — въ карты граєшь...

— Знаєшь, яка минѣ думка прийшла — промовила разъ Зося до Якима.

— А яка? — пытавъ вѣнъ.

— Я не сѣльська господиня. Не люблю я сього гармидеру въ господарствѣ. Нема въ свѣтѣ, якъ послати на базаръ та готове купяти! И свѣтъ його не скаже! А то панькайся коло курки, коло качки, якъ коло дитини, та слѣди за наймичками, за всѣмъ, за всѣмъ. Та й зъ тебе не Богъ-зна якій хазяинъ! Щось и ты любишь залежуватись по городському.

— Може й правду ты кажешь.

— И яке наше житя въ сьому поганому мѣстѣ? Ё въ насъ усього доволѣ, та нема навітъ передъ кимъ показатись! Пролечу я на своихъ коняхъ черезъ мѣсто, нема кому на мене дивитись. Вберусь я въ дорогѣ сукнѣ, нема кому мѣй смакъ оцѣнювати. Що зъ того, що я покажу свои уборы казначейшѣ, протопопшѣ, докторшѣ! И вони самѣ, а найбѣльше ихъ чоловіки, и всѣ твои кавалеры розумѣють у тому стѣльки, скѣльки отъ тѣ

волы та коровы, що повытрѣщаютъ на мене дурнѣйшій баньки, якъ иду я черезъ подвѣрѣ... А лучшій люде, правдивѣйшій тутешній аристократы, цураються насъ..., бо всѣ знаютъ, що твои батьки були мѣщане, простѣйшій люде, Украинцѣ... И будуть цуратись доки мы живемо въ сѣму гнѣздѣ, що звали твои простѣйшій батьки. Ъдь Якиме до Киѣва, шукай тамъ мѣсця, продавай хату й грунтъ...

— Чи се ты фантазїи тѣльки розпустила, чи говоришь, щобъ наговоритись?

— Якій ты чудный! на що-жъ мнѣ говорити, коли не стосується до дѣла моя мова? Вѣзьми конѣ, та поѣдь до Киѣва, та пошукай добре мѣсце, а потѣмъ продамо грунтъ...

— Чи не здурѣла ты, Зосю! выбачай за се слово, — промовивъ Якимъ, лежачи на лѣжку и подѣвши трохи голову.

— И коли ты забудешъ оте паскудство, що повыучувавъ тебе твоѣй батенько! Я говорю тобѣ людськимъ языкомъ.

Якимъ заговѣвъ. Тымъ и скѣнчилась розмова.

На другій день Зося знова почала ту саму розмову. Якимъ слухавъ та смѣявся. Зося почала сердитись.

— Та вставай, та думай що-небудь! лагодься до Киѣва. Чого ты лежишь! нѣчого не робишь, хазяйства не доглядаешь! — Такъ грызла йому голову жѣнка.

— Думай вже ты, а я нѣчого не думаю. Индикъ думавъ, та й здохъ, — кажутъ люде.

— Чи вже-жъ ты думаешь отутъ и вмерти, де вмеръ твоѣй батенько?

— А чому-жъ и не вмерти тутечки?

— Може ще другого дзвона почепишь на дзвѣницю? — пытала Зося. — И лежить, качається! Люде вѣздять, шукають щастя, знаходять долю, заслужуютъ ве-

ликій грошѣ, чины. Хйба-жь у тебе розумъ не такій якъ у людей?

— Ъздать, бо дурній; а розумній люде сидять на од-
нѣмъ мѣстѣ, та не рипаються.

Минувъ тыждень; Зося зновъ почала грызти голову чоловѣкови. Велике мѣсто, нові люде, нове товариство, молоді паннчѣ, — все тягло ѣѣ до мѣста, нѣбыдесяма руками.

— Якиме! думаймо що-небудь, бо житя мое тяжке. Продавай грунтъ осей поганый зъ свинями, зъ качками, зъ вѣвцями, и ѣдмо до Кйѣва.

— Отсе! якъ коржа, такъ коржа! якъ спечемо то й дамо, — одрѣзавъ ѣѣ Якимъ, та ще й по украинскій.

Зося ажъ у гору пѣдскочила: — Чи ты не бачишь, що дѣти въ хатѣ! По якому се ты говоришь? Заразъ минѣ запрягай конѣ, та ѣдмо до Кйѣва! Намъ треба дѣтей учити. А тутъ де ты ихъ вчити-мешъ? Тѣльки вивчатся говорити, якъ говорила твоя мати, та спѣвати мужичахъ пѣсень! Ъдь минѣ заразъ....

Зося кричала и кидалась до Якима.

— Отсе причепилась причепа! Не хочу, не поѣду! Не мавъ клопоту, то поѣду шукати!

— Не клопоту шукати, а щастя! Розумѣешь? щастя собѣ й дѣтямъ.

— Та дѣтей можна возити до школы своими кѣньми!

— А мы? а я? Хйба я живу не для себе?

Такъ грызла Зося голову Якимови сливе кожного дня мало не пѣвъ року, и поставила таки на своєму. Зъ великою неохотою Якимъ поѣхавъ до Кйѣва шукати мѣся, хочъ и знавъ, що люде знаходять же мѣся гарній, добувають чинѣвъ и грошей; хочъ и знавъ вѣтъ, що зъ його негарный хазяинъ, одначе ледви зрушивъ зъ мѣ-

сця въ дорогу и бѣльше тымъ, що сама Зося поѣхала зъ нимъ.

Приѣхали до Киѣва, стали на станціи.

— Зося! побѣгай собѣ трохи по городу, ногуляй, та вернѣмся знову до дому! Чого намъ сюды перебиратись! Хата въ насъ своя, гарна, тепла; кусокъ хлѣба своѣй. Сидѣти-бъ та не рипатись!

— А хазяйство! а клопѣтъ! Коли вже маємо грунтъ и хазяйство, то треба коло його клопотатись.

Зося побѣгла, розпытала, де „губерскій мѣста“, знайшла всѣ входы и выходы, скрѣзь водила за собою Якима, трохи не вихнула його въ дверѣ зъ „прошеніємъ“. Якимъ доставъ мѣсто трохи лучче, якъ въ своему повѣтовому урядѣ, въ Киѣвѣ.

Рада верталася Зося до дому и дорогою такъ нацѣкувала свого чоловіка, такъ розмалювала йому живнѣ у великому городѣ, тѣ чини, хресты, грошѣ, що вѣнъ мавъ колись тамъ дѣстати, що Якимъ бувъ уже готовый продати батькѣвскій грунтъ хочъ и заразъ.

Вернувшись изъ Киѣва, Лемѣшковскій продали за разъ батькѣвську хату, грунтъ изъ садкомъ и млыномъ за кѣлька тысячъ карбованцѣвъ. Покѣйникъ Лемѣшка наче знавъ, що не його внуки и правнуки топтати муть стежки въ його саду.

Перейшла батькѣвщина въ чужій руки.

Приѣхали въ Киѣвъ, найняли хорошу квартиру. Але за одну квартиру пѣшло мало не все жалованя Якимове за цѣлый рѣкъ.

— Що ты робишь, Зося! — говоривъ Якимъ.

— Дай же жити по людскій хочъ одинъ рѣкъ, — отказала Зося. — Грошей у насъ доволѣ.

И Зося зажила по своѣй душѣ. Самъ Якимъ не пѣзнавъ своей Зосѣ, якъ убралася вона у чудову сукню,

накинула черезъ плече необычайно кокетливо шаль, якъ розпустила кучерями свѣй довгій волосъ, та ще й при-тулила багато чужихъ кѣсъ, якъ взулась въ малесенькѣ, гарнесенькѣ черевички. Всѣ дивились на неї, якъ вона плыла не йшла по вулицяхъ, всѣ розпитували про неї.

Незабаромъ приѣхали до нихъ въ гостѣ Люцина й Рузя. Зося справила балъ. Ще зъ-рана приѣзжали урядники зъ визитами, а зъ собою приводили юрбу паничѣвъ хорошихъ, молодыхъ. Якимъ дуже здивувався, що вони обходились зъ Зосею, якъ изъ знакомою...

Въ вечерѣ на балъ наѣхало багато товариштѣвъ Якимовыхъ, начальникѣвъ, паничѣвъ, тонкихъ, рѣвнихъ якъ стрѣла, говорючихъ, вѣчливыхъ.

Зося була и хазяйкою и царицею балу. Одъ неї не одступали паничѣ, бѣгали, просили на танцѣ, ловили кожне її слово, слѣдили очима за нею. Огсе було життя, якого бажала Зося, объ якому вона колись марила въ купѣ зъ сестрами, якого потрѣбно було для її веселон, гулячон натуры.

Вечоры зъ танцями йшли за вечорами. Попереду Зося одмовлялась тымъ, що имъ треба знайти женихѣвъ для сестеръ. Одначе женихи не знайшлись, два начальники Якимовѣ, удовцѣ, забрали ихъ до себе за хазяйокъ. А паничѣ все налѣтали вечорами, а танцѣ все не переставали.

Якимови обридло таке невгамоване пусте життя, обридли гостѣ, навѣть карты безъ перестану. Вѣнъ не хотѣвъ уже виходити до гостей.

— Якиме! Бога бѣйся! убивайся та йди до гостей! Дивись, дамы сидять та скучують. Иди, розважай ихъ комплиментами.

— Одчепись ты изъ своими дамами! Въ мене языкъ.

не на пружинахъ. Хйба я обизяна, що буду передъ ними штуки показувати!

— Якиме! ты мене компромитуєшь передъ людьми. Иди! не мучь мене. Я вже кѣлька разъ одговорювалася, що ты не здужаєшь и не виходишь изъ хаты, а сьогдня гостѣ бачили тебе на вулицѣ.

— То скажи имъ, що мене трястя схопило, та трясе такъ, що минѣ гостѣ не въ думцѣ. Иди лишень, иди въ гостинну, бо отъ-тѣ шелхвосты скучають безъ тебе.

— О! я нещаслива зъ такимъ чоловѣкомъ! — промовила Зоя и заплакала.

— О! я щасливый зъ такою жѣнкою! Чи ты знаєшь, що половины батькѣвськихъ грошей вже нема?

— Будешь служити, брати чины й грошѣ. Иди-жь бо, я не втерплю, нароблю плачу на цѣлый дѣмъ.

И Якимъ, якъ та машина, мусѣвъ натягати сѣртукъ и йти до гостей. Зоя йому зъ далека моргала и кивала, якъ вѣнъ перестававъ розмовляти зъ дамами, и вѣнъ мусѣвъ зновъ лепетати нѣсенѣтницю.

— Якиме! проводи мене въ царскій садъ. Сьогдня тамъ велике гуляня.

Якимъ, хочъ и черезъ силу, одягався и проводивъ ѣѣ въ садъ, по разѣвъ сто крутячись изъ нею, нѣбы въ хрещики, по дорѣжкахъ.

— Якиме! сьогдня митрополитъ служить въ Софійському соборѣ. Тамъ буде багато публики. Проведи мене.

И Якимъ одягався и проводивъ ѣѣ, а потѣмъ мусѣвъ зъ нею перейти разѣвъ зо три Хрещатикъ.

— Якиме! сьогдня субота. Въ Братському манастирѣ ректоръ академіи читаетъ чудово акафистъ. Тамъ

будуть самі аристократичні дами. Поїду, подивлюсь на убори.

И Якимъ вѣзъ вѣ до Братства.

Такъ тягала вона мужа за собою нѣбы налагачемъ. И звикъ вѣнъ покорялись, якъ машина, по переду за любовь, а потѣмъ черезъ капризы.

А тымъ часомъ якъ рѣкъ уплывавъ за рокомъ, и батькѣвськѣ грошѣ розпływались... Лемѣшковськѣ мусѣли вже найняти бѣдненьку квартиру, жити тѣльки на своє невеличке жалуваня. А чины не прибували, и грошей не прибѣльшалося... Другѣ товаришѣ Якимовѣ йшли въ гору, а його все лишали... Зосѣ вже не було за вѣщо убиратись въ дорогѣ сукнѣ та шаль. Спомянувъ Якимъ батькове слово, що хресты та чины не нагодують, и каюся, що послухавъ свои жѣнки — спродавъ батькѣвську хату й грунтъ.

— А що, жѣнко, будемо робити? — пытавъ разъ Якимъ Зосѣ, котра сидѣла, похиливши голову. — Я бѣ радъ одкупити батькѣвське гнѣздо, та Бѣгъ-ма за вѣщо! Мудруй теперъ своимъ розумомъ, коли довела мене до бѣдности.

— До бѣдности ще далеко! Але вже и тымъ щаслива, що мене нѣхто тутечки не докоряє мѣщанськимъ родомъ, нѣхто мене не цурається. Другѣ-жъ люде шукають и якось знаходять щастя-долю.

— Шукай уже ты, а зъ мене буде вже того, що я тебе разъ послухавъ.

— То й ще послухавъ! На що-жъ Богъ розумъ давъ чоловѣкови якъ не на те, щобъ нимъ добувати талану. Чи не пригадаешъ ты нашего давнього знакомого, Ключковського, що бувъ управителемъ. Якѣ въ його хорошѣ покоѣ! Якого въ його птицѣ, корѣвъ! якѣ въ його конѣ! Та вѣнъ же користувавъ мало не всѣмъ

панськимъ добромъ. Чому-бъ и тобѣ не стати за управителя у якого-небудь багатого пана? Кидай нкѣ нечестому сю службу, коли зъ неї користи, якѣ кѣтъ наплакавъ.

— А може минѣ швидко дали-бъ высчий чинъ, а може й хрестикъ...

— Годѣ вже тобѣ марити про чинъ та хресты! Коли дають ихъ выдавцемъ, то Богъ зъ ними! Намъ треба грошей! Намъ треба дѣтей вчити и самымъ пожити по людськый.

Якимъ и справдѣ згадавъ покоѣ Ключковського, згадавъ широкій двѣръ, обсаженный высокими тополями, а по дворѣ табуны овецъ, гусей, индикѣвъ, коровы, конѣ; а за домомъ садъ, оранжереѣ; згадавъ жѣнку управителя, що жила, мовъ иста помѣщиця, згадавъ його дѣтей, що бѣгали по хатѣ повбиранѣ, якѣ куколки, згадавъ гарно повбираныхъ мамокъ, няньокъ, що водились изъ дѣтьми. И вѣнъ думкою вже почавъ оддаватись въ жѣнчинѣ руки.

— Тѣльки хто його поѣде шукати того мѣся? — пытавъ Якимъ трохи перегода. — Разъ я зрушивъ зъ мѣся, та й не на добро...

— Тобѣ тѣльки лежати, байдики бити. Якѣ не поѣдешъ самъ шукати мѣся, то я сама поѣду...

Зосѣ такъ и зробила, якѣ говорила. Поѣхала до батька, а тамъ розвѣдала, розпыталась помежъ знакомыи и... знайшла мѣсе управителя въ одного пана.

И зновъ потягла Зосѣ чоловѣка по свѣту, а вѣнъ поволѣксѣ за нею, не маючи въ собѣ доволѣ силы, щобъ не послухати ѣѣ. Мѣсе управительське або окономське буває й користне, але дуже небезпешне. Паны мѣняють окономѣвъ, якѣ хазяинны наймитѣвъ, бо панське добро любить на половину переходати въ руки управительськѣ.

И зновъ зажили Лемѣшковскій въ теплѣ и добрѣ хочѣ и не на своєму.

Зновъ Зося лѣтала баскими кѣньми, вбиралася въ гарнїй сукняѣ, вбирала дѣтей, не мала нѣ въ чому недоста-чѣ. Нѣ одного дѣла не робивъ Якимъ, не порадившись изъ Зосею. Вона-жъ давала йому лиху пораду користу-ватись чужимъ добромъ... Швидко побачивъ Якимъ, що ступивъ знову на стежку дуже небезпешну... Трохи не що-року переходивъ вѣнь зъ мѣся на мѣсе. Трапля-лось и добре, траплялось и погане. Разъ просидѣли Лемѣшковскій на бурку, безъ мѣся, прожили, що на-жили, збѣднѣли. Якимъ мусѣвъ на часъ зайняти мѣсе оконома въ Тхорѣвцѣ, навѣть у небагатого пана, въ бѣд-нѣй окономїн. Оттуть-же його и знайшовъ Ясь Середн-ськїй, середъ бѣднои обставы.

X.

Після веселого житя въ великому мѣстѣ Зосѣ було дуже тяжко въ Тхорѣвцѣ. На окономіи було чимало всякого добра: и гусей и курей, и корѣвъ; бувъ тамъ и роскошный садъ, та не було тамъ того, чимъ живе й тѣшитъ себе натура польської дамы: житя тамъ було скучне для Зосѣ. До мѣста далеко; кругомъ товариство не багате. Зося мусѣла найняти для своєї дочки гувернантку, помянуту нами носату немолоду панну Теодозю. Зъ нею тѣльки Зося тѣшила себе розмовою про Варшаву, про гуляня, про балы, о котрыхъ розказувала Теодозя, конечно по половинѣ зъ несправдою.

Въ своєму безталаннѣ Зося виноватила одного Якіма, грызла йому голову, докоряла, допѣкала за його недбалѣсть, за лѣнливство. Якимъ слухавъ й вже не огрызався, опуштавъ руки и ставъ попыхачемъ у своєї жѣнки.

Визитъ такого значного пана, якъ Ясѣ Середнѣський, нового управителя всего княжого добра, несказано стрѣвоживъ и звеселивъ Зося. Новый багатый суфѣда, дуже гарный зъ лица, молодой, самъ приѣхавъ до Лембшкѣвськихъ и просивъ до себе. Однимъ тѣльки осталась Зося невдоволена: молода управительша не приѣхала до неї зъ визитомъ.

— Якіме, їдѣ ты самъ зъ визитомъ до Середнѣськихъ. Я не поїду, доки його жѣнка не одвѣдає мене. Вона бѣльша панѣ, нѣжъ я.

— Чого я поїду? — осмѣливсь Якимъ говорити.

— А ты хочешъ, щобъ я пропадала отъ-тутъ, въ свій поганій Тхорѣвцѣ, безъ порядного товариства, безъ людей! Покаравъ мене Господь такимъ чоловѣкомъ! И не знаю, коли я тебе обтешу, вивчу!

— Покаравъ мене Господь такою жѣнкою, — трохи не збрвалось у Якима зъ языка; одначе вѣнъ прикусивъ языкъ и мусѣвъ їхати до Середѣнськихъ. Сама Зося натягла на його фракъ, причепурила його и — трохи не выпхнула зъ хаты.

Середѣнскій привѣтно й ласкаво прийняли Лемѣшковського. Ганя прохала черезъ Якима Зосю въ гостѣ и сама обѣцяла прибути до ихъ. Швидко вона сама поїхала въ Тхорѣвку, въ великій пѣстѣ, и просила Зосю и панну Теодозю бувати въ ихъ у гостяхъ безъ церемоній, по сусѣдський.

Настали Великодній святки. Ганя ждала Лемѣшковськихъ; одначе минувъ третій и четвертый день а ихъ не було.

— Щось дуже горді наші нові знакомі! — промовлала Ганя до Яся. — Не їдуть до насъ у гостѣ. Не дурно вони говорили зъ тобою все про князѣвъ, та про Парижъ.

Весна на дворѣ стояла рання; днѣ були чудові, тихі, соняшні. Княжій садъ подекуды вкрився молодымъ зеленымъ листомъ, якъ пухомъ, а надъ нимъ нѣбы плавали золоті вершечки дворця. Квартира Середѣнськихъ стояла середъ саду, що бувъ одгороджений одъ княжого тѣльки невеличкими, зелено помальованими штахетами. Княжій садовникъ-Нѣмець пѣклувався и коло управительського саду. Изъ княжого саду въ управительський можна було ввійти черезъ легѣвський ворѣтечка зъ точенихъ кѣлочкѣвъ, гарній, якъ цяцька.

— Панѣ! — крикнула наймичка до Ганѣ, якось у ранцѣ пятого дня Великоднихъ святѣ. — До насѣ иде въ гостѣ князь изъ княгиню, и зъ тою бариню, що гостює въ ихъ.... Ожъ подивѣться въ вѣкно, коли не вона! Бо за собою тягнуть такі хвосты, що я ще и зъ роду не бачила.

Ганя кинулась до вѣкна, а Ясѣ за нею. Изъ княжого саду черезъ ворѣточка выступали паны, по широкой дорѣжцѣ, що йшла прямо до покоївъ Середѣвського, до боковыхъ дверей.

Попереду тихою ступою йшла рѣвна панѣ вся въ чорному, якъ черниця. Сукня падала зъ неї рясными фалдами и тяглася позадъ неї довгимъ шлейфомъ. Половина її лиця була прикрита чорною сѣточкою. Поручъ зъ нею, взявши її пѣдъ руку, йшла молодесенька дѣвчанка въ бѣлому, тонкому, короткому платячку. За першою парою йшла друга пара: то бувъ панѣ зъ розкошными чорными кучерями, въ высокому капелюшѣ; вони вѣвъ пѣдъ руку панѣ знову всю убрану въ чорну сукню, що волоклася далеко за нею довгимъ хвостомъ.

Обыдѣ пары ишли такъ тихо, нѣбы стояли на одному мѣсці. Вони роздвѣлялися на дѣмѣ, що стоявъ передъ ихъ очима зъ великими, прозорыми вѣкнами, зъ готицькими стрѣлками, понатыкуваными скрѣзь на покрѣвли за-для красы. Вони роздвѣлялись на высокій тепличнѣ квѣтки, що були вже поставляні гарными купами по пѣдъ стѣнами дому, по грядкахъ чисто заскородженыхъ и засѣяныхъ, по обыдва боки широкой дорѣжки. А надъ ними гойдавъ тихій вѣтеръ зелене, свѣже гиля, а коло ихъ стояли вже зовсѣмъ порознукованѣ кущѣ троянды, бузку, агрусу, цвѣли вже якѣсь раннѣ кущѣки. Надъ зеленымъ, чисто обрѣзаннымъ дерномъ вже высоко пѣдѣймались широкій круглі кущѣ пивоніи, пѣвникѣвъ, ки-

тицями висіли пупянки тульпанівъ, цвіла вже рання жовто-гаряча лелія. Дорбжка була чиста, заметена. И дѣмъ, и садъ, и квітки — все було залите золотымъ веснянымъ сонечкомъ, котре не жалувало промѣня и щедро обсыпало двѣ пары, що тихою ходою ледви посувались до дому, мялующись всѣмъ, що кидалось имъ у вѣчи.

Ганя зъ Ясемъ бачили въ вѣкно, якъ гостѣ одчанили ворѣтця, якъ йшли по дорбжцѣ, роздивляючись на всѣ боки.

— Князь иде зъ княгинею и зъ петербурскою грабинею, — промовивъ Ясь гордо й весело. — Тѣльки не знаю, що то за дѣвчинка тягнеться ва княгинею?

— А я не убрана! Що-жъ минѣ робити? — крикнула Ганя, оделонившись одъ вѣкна.

Двѣ пары наблизившись до дому, кивнули на хлопця, що скородивъ залѣзными грабельками грядки и про щось його пытали. Ясь придивився гараздъ, вже не князь изъ княгинею, а Якимъ Лемѣшковскій изъ своими дамами ишовъ до його. Вѣнъ ажъ засмѣявся.

— Добрыхъ князѣвъ будемо витати, Ганю! и вбиратись не вбирайся. И принесла-жъ ихъ лиха година, та ще такимъ чудовымъ ранкомъ!

Ганя вийшла въ свою убѣрну кѣмнату, щобъ трохи причепуритись, а Ясь зостався въ гостиннѣй витати гостей.

Гарно убраный лакей одчинивъ дверѣ. Въ гостинну вступила Зося, держачи за руку свою молоденьку дочку; за нею ввѣйшла Теодозя зъ Лемѣшковскимъ. На всю просторну гостинну зашумѣли ихъ шовкові сукнѣ, ихъ довгї шлейфы, що волоклись по блискучому паркетови. Заразъ таки вийшла до гостей и Ганя. Всѣ дуже перемонно всѣлись на фотеляхъ коло стола.

Заля й гостинна хата займали саму середину дома

на всю ширинь, такъ що кожне вѣкно въ противной стѣнѣ приходилось проти вѣкна. Свѣтъ заливавъ хату, зъ двоухъ противныхъ бокѣвъ освѣчувавъ Зосю, що сидѣла на самѣмъ переднѣмъ фотели коло широкого мрамурового стола якъ-разъ проти Яся, освѣчувавъ Теодозю, що сидѣла поручъ изъ Зосею. Якимъ и Ганя помѣстились проти нихъ, а молоденька дочка Лемѣшковськихъ притулилась нѣбы подъ крыломъ своєї матерѣ, прихиливши русяву головку до її плеча. Вся група дуже добре одбивалась въ широкому дзеркалѣ, що висѣло надъ другою кананою коло противной стѣны, за другимъ мрамуровымъ столомъ, а найбільше постать Зосѣ и Яся, що сидѣли на переднихъ фотеляхъ. Въ блискучому склѣ дзеркала Ясь роздвлявся на Зосю, нѣбы бачивъ її вперве. И справдѣ теперъ, въ пышному, чистому нарядѣ вона здавалась йому зовсѣмъ инчою, нѣжъ тодѣ, якъ вѣнъ бувъ у неї зъ вязитомъ.

Розкѣшна чорна шовкова сукня пообшивана чорными, аксамитовыми стрѣчками и кружевами, черезъ свои фалды и шлейфъ, здавалась хвилею, на котрой плавали повнѣ, бѣли якъ мрамуръ, її плечѣ. Її лице гладесеньке, нѣжне, бѣле, якъ лелія, здавалось прозорымъ подъ пасмами ясного промѣня свѣта, котрый пересѣкався и переплутувався зъ двоухъ противныхъ рядѣвъ вѣконъ. Роскѣшний русявій буклѣ, збраний пучкомъ середъ головы, розсыпались дробно й рясно по всѣй головѣ, черкались обѣ бѣлы плечѣ и блищали, якъ золота хвиля, одъ кожного повертання головою. Бѣлы атласовѣ стрѣчки, срѣбны шаурочки, зъ котрыхъ були штучно повывроблюванѣ кокарды коло плѣчъ, здавались темнѣйшими въ рѣвнѣ зъ бѣлою її лица. Теодозя, гувернантка, була такъ само убрана, тѣльки далеко бѣднѣше. На її сухорлявой постатѣ розпущенѣй буклѣ, при здоровому носѣ, здавались горшкомъ,

наткнутымъ на кѣлокъ. Ганя сидѣла проти вѣхъ убрана по буденному, въ просту шерстяну сукню, та въ мантиль. Їѣ голова була причесана просто, по домашньому. Вона оглядала своихъ гостей и тѣльки дивувалась, де та небагата окономша зъ Тхорѣвки набрала такихъ богатыхъ и доладныхъ уборѣвъ!

Розмова розпочалася сама звичайна и потѣмъ потроху все переходила на высчий тонъ. Бѣльше всѣхъ говорила Зося, Теодозя и Ясь. Другі помовчували и бѣльше слухали. Зося почала мову про Киѣвъ.

— Пишуть що сїей зими въ Киѣвѣ буде италійська опера. Охъ! яка шкода, що мы покинули Киѣвъ! Закинула насъ недоля въ сей хутѣрь...

— Мы чули, що вы мали навѣтъ свою маєтнѣсть, свою землю, — спытала Ганя.

— Мали та продали, бо хотѣлось переѣхати въ Киѣвъ. Мужъ мѣй тодѣ служивъ.

— Нѣ землѣ, нѣ маєтности не мали, а тѣльки грунтъ у мѣстѣ, — обѣзався Якимъ, и заразъ замовкъ, якъ на його глянула жѣнка.

— То вы ѣ служили? — спытавъ його Ясь. — На вѣ-що-жъ вы покинули службу?

За Якима одказала жѣнка:

— Бо насъ тодѣ одинъ знакомый помѣщикъ попросивъ до себе управителемъ. Мѣсце було дуже выгодне, мы мусѣли покинути Киѣвъ, хочъ я ѣ теперь жалкую...

Якимъ выривавъ очи, дивуючись, коли то його жѣнка жалкувала обѣ службѣ. Вѣнъ и доси не привыкъ слухати, якъ Зося при людяхъ розказувала те, чого зъ нимъ нѣколи не траплялось.

— Мабуть знакомыхъ мали багато! певно не скучали такъ, якъ у нашихъ глухихъ сторонахъ! — спытавъ Ясь.

— Де вже скучати, коли въ насъ були тыжньові балы або вечоры! Въ поведѣлокъ бувъ у насъ вечѣръ, въ вѣвторокъ у одного знакомого генерала...

— У столоначальника... — вырвався Якимъ, поправляючи жѣнку.

— Чи то правда, у столоначальника... Вже й позабувала. А въ середу у генерала....

Якимъ тѣльки роздявивъ ротъ, пригадуючи надаремне, коли то вѣнъ на своєму вѣку кумався зъ генералами.

— Вважайте, мои панове! — промовила поважно Зося, по ораторськый розмахуючи рукою. — Привикнути до мѣського общества, до людей просвѣченыхъ, до читаня свѣжихъ журналѣвъ и газетъ, до театру, привикнути слѣдити за кожnymъ научнымъ або политичнымъ рухомъ — и зъ разу опинитись у такому глухому кѣнци! Охъ! Боже! Якъ я рада, якъ я рада, що нашъ знакомый панъ Хоцѣнськый познакомивъ насъ въ сѣй пустинѣ зъ вами!

Хоцѣнськый и справдѣ бувъ знакомый изъ Зосею, знавъ її, якъ польську добру патріотку, и мавъ на примѣтѣ запровадити її до Середѣнськихъ, щобъ вона мала своѣй впливъ на ихъ семью.

— Якій садъ гарный коло вашои квартиры! та ще такъ близько одъ княжого! Такыхъ садѣвъ можна знайти тѣльки въ нашѣй Варшавѣ, — промовила Теодозя, пѣдѣймаючи свои оловяніи очы до стелѣ и прямо обертаючись до Яся. — Ява позиція гарна! якій чудовій скелѣ, водопады! Якъ скрѣзь чисто! Живши тутъ въ Камяному, я, здається, цѣлыми днями сидѣла-бъ у саду зъ книжкою або зъ роботою.

— А намъ уже й байдуже! — одказала Ганя. — Я навѣтъ рѣдко гуляю въ саду та ще въ тыхъ далекихъ

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ понедѣла и рускихъ святъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный додатокъ. Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей — выходитъ въ вторторокъ, и въ вторторокъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“ ул. Ваторія 24. Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Липника 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австрій: за Границею:
а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администрация и Експедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вѣрстаються лише на попереднє застереженнє. — Редакція неопечатає вѣстей бѣдъ порта.

Игодиноке число копій 8 зр. а в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрѣчкѣмъ печатномъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а в. Подѣлки числятся по 10 зр. бѣдъ стрѣчкѣмъ.

Зъ 1 (13) липня днемъ почався другій пѣвѣрокъ а третій чвертьрокъ издавництва „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вп. Предплатниковъ посѣщати зъ насильствомъ предплату и залеглости.

У Львовѣ 5 (17) липня 1889.

Осторожный и оглядливый органъ станиць краковскій Czas, любящій вышвырнуть дуже чиститися зъ словами, вышвырнуть подъ напоромъ чувствъ повыворачивать изъ вышвырнутой равновесия и вышвырнуть въ числѣ 158 зъ 13 с. м. зъ статью полную жалѣвъ плавучихъ зъ самой глубины станицьковской души. Зъ жалѣвъ тѣхъ ведаю, що для шляхотско-станьчиковской партіи въ Галичинѣ суть переведеніи свѣжо выборы до сойму значною програвою а равночасно гробнымъ мemento вказующимъ, що панованіе би опирается шо-разъ на менше певныхъ основанъ, котрі не вѣщаютъ ему довгои будущности. Зъ другой стороны розкрывають тѣ жалѣ сумный образъ дуже низкого морального упадку тѣхъ людей, котрі стараются тутъ боронити своего загроженного становища — есть то неначе циничный гололъ порокающаго старца, котрый зуживши свои силы розгульнымъ житемъ, ще и тую крыху, що ему осталась, хотѣлъ-бы зужити на той самой дорожѣ, и вылавляя свою жовчу на того, хто его зуживае. Бывае часто, що противникъ потерпѣвшій неудачу будить вправдѣ не симпатію але певне чувство поважания, однакъ такий противникъ, въ якого имени промовляе агадава выше статья Czas-у, може будить лишь повну бѣду и крайнее сожалѣніе.

Czas недоволеный переведенными выборами найперше дѣлаетъ, что не булѣ они заглавнымъ и рѣшущимъ протестомъ протавъ программы вѣча мѣстѣ и мѣстотокъ, котру то програму называе замахомъ на сусѣбную згоду, политичну организацию и на устрѣй нагодѣ. Замахъ той не спротивитъ вправдѣ — послѣ гадки Czas-у — такой рѣзвѣ шляхты, яка булѣ въ р. 1846, але стремитъ беззержно до моральной рѣзвѣ шляхты и морального рабунку краю, и дѣлаетъ повинни булѣ выборы зъ мѣстѣ стати голоснымъ протестомъ противъ программы вѣча мѣстѣ и мѣстотокъ. Тымчасомъ въ значной части выборы зъ мѣстѣ не бѣдѣвали тому выгладѣ. Обѣ столѣцѣ краю т. в. Львовѣ и Краковѣ а за ними и другіи мѣста ибѣшли въ тромтадраты. Однѣ Яро-

славъ ратуе трохи ситуацію, але того Czas-ови за мало и то есть причина его недоволеня.

Мы не маємо великого интересу вступатися за анемачну партію вѣча мѣстѣ и мѣстотокъ, котра, свою дороую, зробила порядне фiasco и далеко не сповнила поставленныхъ собѣ задачъ, однакъ годѣ не замѣтити тутъ, що заклады Czas-у, вымѣренъ протавъ программы той партіи, повни суть ложя и фарисейства. О якій-то сусѣбный згодѣ говорить Czas, котру хоче хоронити передъ атакѣмъ зъ стороны демократѣвъ? Де и въ чѣмъ бачитъ Czas тую згоду — не вже може въ фактичнѣмъ станѣ сусѣбныхъ односиянъ науку чѣмъ досѣ въ нашѣмъ краю? Справдѣ такъ, и що бѣльше: Czas жадае охороны не лишь для теперѣшного на повной супремации шляхотско-станьчиковской партіи опирающагося стану, але навѣтъ повороту до давного, нинѣ правно вже не вѣстнутого! Czas докоряе демократамъ, що zbrodnice, zuchwale i lekkomyślnie w złośliwych zamiarach i zgubnych celach dotknęli stosunku włościanina do państwa! Отъ де сусѣбный идеалъ Czas-у, де его społecznа zгода i organizacya! Нинѣ, по 40 лѣтахъ бѣдъ знесеня звязи подданства, не узнае шляхотска партія горожанской равновесия всѣхъ ставѣтъ и клясъ сусѣбности, — для неи вѣчимъ цѣла конституція, вѣчимъ законы о равности обывательскѣй, — у неи вѣстнуютъ все ще rapowie i włościanie, вѣстнуютъ власть патримоніальна першихъ надъ другими, котрой дотыкается то zbrodnia, zuchwalstwo i lekkomyślność!

Дальше закладае Czas програмѣ вѣча мѣстѣ и мѣстотокъ, що стремитъ до moralnej rzezi szlachty i moralnego rabunku kraju. Не знаемо мы и Czas не полыея намъ, котра точка той программы вымѣрена на такую страшну цѣль, однакъ знаемо то, що партія вѣча мѣстѣ и мѣстотокъ сповниа тѣхъ злочинствъ нинѣ вже не въ силѣ. Кто, якъ не самъ обвинитель вже зруинуваши найперше самыхъ себе, вывезаи только миллионѣвъ гроша за границу, навывши до жита беззержного та легкомудного, затративши за тѣмъ житемъ почувте справедливости и горожанскихъ обывательскѣй, и памятаи на давне шляхотске правило „noblesse oblige“, котрого бѣдѣтъ даромъ шукала-бы мы въ ихъ поступованъ и политичѣ? Такъ само не демократы выкликали коррупцію при выборахъ, не демократы завели систему купованя голосѣвъ, не демократы заняли, перескакуючи десятки добрыхъ работни-

ковѣ, найвысшій посады и найинтратившій си-некуры въ заведеняхъ финансовыхъ, не подѣ демократѣвъ покровѣмъ розвелось розпокованье людю по селѣхъ и выискуванье его жидовскою лихою и т. п. И зъ якимъ то чѣломъ смѣе нинѣ Czas зъ того всего комуся другому работи докоры? Справдѣ, зухвалѣсть и фарисейство не мають тутъ границъ!

Выборы зъ меншихъ посѣлостей поспеу-вали Czas-ови кровъ зъ двоухъ причинъ: разѣ дѣлаетъ, что выбрано кѣлькихъ посѣлѣвъ-селѣвъ, а по друге, что выбрано ажъ 16 Русинѣвъ, и то барвы, котра Czas-ови не подобаеся. Выборѣ селѣвъ на посѣлѣвъ уважае Czas: przegrąwką do muzyki rozstroju i pośredniem powodem anarchy! Czas заявляе, что его партія вѣводи не не признаесть рѣчею здоровою и пожиточною, чтобы хлопъ заефдавъ въ соймѣ. Есть то аномалиею а не разѣ и шкодою, бо хлопъ може шо-найбѣльше скѣнчить народѣй школы, котрі не дають же квалификаци на посла, бо не мають на цѣли вытворивати законодѣлѣвъ.

Надъ тѣми крайню курьозными елюку-брациями Czas-у годѣ довго розводитися и годѣ брати ихъ на серію. Мы пересѣдѣнъ, что въ нихъхъ краяхъ Европы а навѣтъ и Австрій вѣхто и не повѣривъ-бы, что есть въ конституційной державѣ партія, котра осмѣлюея высказувати прилюдно подобный гадки, осмѣлюея прилюдно цѣлѣй и то найважнѣйшѣй и найчисленнѣйшѣй клясѣ сусѣбности бѣдѣзувати права до участя въ жито конституційной вѣдѣ! Есть то справдѣ цинизмъ, на який може здобуеся лишь той, хто зовѣмъ вже загра-тивъ почутье горожанской чести и справедливости и у кого одинокомъ кумирѣмъ ставъ власный интересъ! Czas стараеся заслонитися вымогами науки и образованя, не заважаючи, что на той тощѣ найлѣкше побити его власнымъ оружіемъ. Приглаеиомъ лишь, якимъ то образованыхъ и свѣтлыхъ людей высывае партія Czas-у вѣзгалѣ въ спеціально зъ курій селѣвскихъ на крѣсла посѣлѣскѣ въ соймѣ! Звѣстна рѣчь, что послы той партіи складаются майже выключно зъ галицкихъ шляхтичѣвъ, котрыхъ и въ надходящѣй каденциі буде около 80 въ соймѣ. Зъ мѣжъ того числа лѣдѣв кѣлькихъ буде, котрі займаются якимъ-бы то науками и мають высоке образование; кѣлькихъ або найбѣльше кѣльканацѣтъ буде такихъ, котрі въ справахъ политичныхъ и парламентарныхъ набрали рутинъ и вправы и для того могли-бы, коли-бы хотѣли, працювати зъ хѣсномъ въ соймѣ. Дальшихъ кѣльканацѣтъ посѣлѣвъ-шляхтичѣвъ має пересѣче се-

редне образование, а прочѣ, отже майже половина, мають образование дуже слабе а часто не мають нѣякого образованя. Сего року выбрано такожъ въ одѣмъхъ повѣтѣхъ вѣсходной Галичины зъ селѣской куріи шляхтича-дѣдича великого маекту, котрый лѣдѣво умѣе подписатися; богато зъ нихъ не має навѣтъ скѣнченыхъ школѣхъ середнихъ, а переважна часть не має кардинальныхъ понятъ зъ такихъ наукъ, якъ прим. политичный, котрыхъ знанье есть доконче потрібнымъ въ публичномъ жито. Суть и такі, и тѣ уважаються вже мужами державными, котрі цѣлѣй засѣбѣ своихъ вѣдомостей зъ права державного, экономіи, статистики и т. п. черпають зъ Gazet-y Narodowej або зъ иного подобного автентичного и наукового жерела. Додавши до того неоспоримый фактъ, что дуже богато зъ тѣхъ панѣвъ не интересуюся зовѣмъ справѣми краевыми и убѣгаеся о мандатѣ лишь для гонору и для особистѣхъ приятностей, и що значна часть ихъ часто або не ходитъ на засѣданя, або, прийшовши, дрѣмае въ сали або забавляеся въ бѣфетѣ, — можемо смѣло поснѣтити: чимъ лѣпшій такой посѣлѣвъ-шляхтичъ бѣдѣ послѣ-селѣвни на зъ здоровымъ роасудкомъ, яснымъ поглядѣмъ на практичный потреби селѣвства та селѣскѣй односины, и зъ живымъ интересомъ для загалу краевыхъ справъ?

Ново-выбраный рускй послы соймѣй, якъ сказано, дуже не сподобалися Czas-ови. Видачи скрѣплену оппозициі, навывае своихъ сторонниковѣвъ до скрѣпления поваги и значеня коѣ-а polsk-ого въ соймѣ и сконсолідованя въ нѣмъ всѣхъ консервативныхъ элементѣвъ, а такожъ до вытвореня тѣснои звязи мѣжъ коѣ-омъ соймѣмъ а коѣ-омъ polsk-имъ у Відни, и въ той цѣли предкладае, чтобы председатѣля коѣ-а вѣдѣнского зрѣбити председатѣлемъ коѣ-а соймѣвого. Здаеся отже, что п. Яворскому припаде въ новѣмъ соймѣ роля дротаря, маючого адротувати розбитый станьчиковскій горнецъ. На жалѣ однакъ самъ Czas не дуже вѣрѣтъ въ успѣхъ такой организациі станьчиковской партіи и признае въ смиренію духа, что и въ рѣдахъ станьчиковѣвъ суть вже нинѣ укрыты анархасты (!) и такі, котрі самѣ вправдѣ не суть тромтадратами, але для котрыхъ тромтадрація має такую милу вѣнь, что не можуть ѣи опертисъ. Вѣднѣй Czas — отъ чого мусѣвъ дожати на старѣсть!

Вѣднѣи выступае Czas зъ сумнымъ почувтѣмъ, что надходяча каденція може бути вже послѣдною, въ котрой его партія буде ма-ти перевагу. Подобне почувтѣе лучаеся часто

Чабарашки на часъ жнивѣ.

II.

Великій чоловікъ малого мѣстотчка.

Безъ обѣды сказавши, могло се дѣятися въ Щарци, Мостискахъ, Радимнѣ або въ якѣмъ-не-будѣ мѣстотчку Галичины, але най дѣся въ Куликовѣ.

Отже жъ въ Куликовѣ на двѣрци стоить спора громадка людѣй святочно прибранныхъ та дождае поѣзду львовского. Де-хто увесѣ въ „чорнѣмъ“ — се интеллигенція; де-хто въ капотѣхъ зъ петлицами, у високихъ чоботахъ та историчнѣмъ бѣлымъ цыландрѣмъ — се мѣщане. Тутъ пейсатый потомокъ Авраама въ ластиковѣмъ халатѣ, бѣлыхъ павчѣхахъ, лапѣтахъ та кувцихъ; тамъ передѣлчанинъ въ старѣвѣтскѣй сукманѣ та у высокѣй смушковѣй шапцѣ на завѣсахъ. А всѣ они людѣ не прѣтъ, не звѣчайнѣй. Се члены рады мѣской, — однимъ словомъ — люде великѣй, „старшина“. Били нѣхъ, але трохи по заду, стоятъ урядники мѣскѣй: учитель, кондукторъ дороговѣй, инспекторъ фурдинъ, вѣчный сторожъ и два полицѣй при конисткахъ зъ часѣвъ Маріи-Терезы та въ автономичныхъ рогаѣвкахъ.

Треба жати въ такѣмъ мѣстотчку, чтобы мати вѣрне понятие о „старшинѣ“ мѣскѣй. По-за мѣстѣмъ нѣхто и не гляне на нѣхъ, нѣхто ихъ не уважае, але въ мѣстѣ! Тамъ все клонитися низенько, порпаючи въ смѣтѣ ворѣбѣхъ ахѣтають на двацѣтъ кроковѣвъ, уступаючи нѣмъ зъ дороги, а и зноны на звѣнцѣи цѣ звонили-бы на вѣдѣ ихъ, якъ бы — розумѣеся — самѣ могли порушати.

Отже жъ стоить та „старшина“ на перѣнѣ. Попереду самѣ сѣнирѣ старшины, панъ бурмистръ. Въ правой груба тростина зъ бѣлою головкою, знамя поваги; черезъ плече торбанка, знамя дорожжѣ. Онъ до всѣхъ привѣтливый, лице веселе, здорове, червѣне, зѣ всѣми перекидаеся бѣтъ ласкавымъ словомъ по черѣ.

Надходить поѣздъ. Всѣ клоняются низенько, всѣ въ смиренію прощають голову мѣста. Онъ повагомъ подѣступае до вагону II. клясы, всѣдае. Трѣте звоненіе, „fertig“, „gotów“, — только не „готовъ“, — интернаціональна трубка. интернаціональный свистъ машины, поѣздъ рушае. Панъ бурмистръ глядитъ ще зъ бѣна вагону и рукою бѣдае послѣдний низкѣй поклонѣвъ „старшинѣ“.

Отъ вже и сѣдѣтъ бѣтъ на мягкомъ сидѣнню и глядитъ на подорожныхъ, неначе-бы хотѣвъ имъ сказати: „Вы бачили, якъ мене прощали? Охъ, кобы вы знали, хто я!“

Але тѣ подорожники яосѣ мало журятся панѣмъ бурмистромъ: говорятъ мѣжъ собою голосно, барашкують, регочуться навѣтъ, мовъ-бы въ Куликовѣ вѣхто не сѣвъ до вагону, — дѣйствй прототипы индиферентизму. Але пождѣтъ, вы натягнете нинѣ струны!

Нашѣ горожанѣвъ славного зъ чудотворной иконы Куликова мѣшасѣ до бесѣды. Онъ говоритъ зовѣмъ розумно. Только тѣ индиференты мало слухають той розумной рѣчи. Панъ бурмистръ починае о рѣзныхъ системахъ канализациі мѣстѣ, о десинфекційныхъ средствахъ, водопроводахъ. Отъ, Куликовѣ слухали-бы его весь день, а може бы де-хто напѣсавъ о тѣмъ и корреспонденцію до якого дневника львовского.

— Но, то мушу я тѣмъ людѣямъ остаточно сказати, хто я и за чѣмъ їду! — думае нашъ голова Куликова. И дѣйствно, бѣтъ повѣръ такъ зручно, что товаришъ его дѣзнался небадомъ и про его высоке становище автономичное, и про его цехмистерство надъ шевцами куликовскими, и про его директорство въ кѣсѣ задѣлѣвѣй; дѣзнался, что бѣтъ вѣзвъ бѣлетъ на далеку дорожжѣ на Жовковѣвъ, Раву, Любачѣвъ, Ярославѣвъ, Радимно, Перемышль, Мостиска, Судову Вишню, Городокъ до Львова и шо всюдѣ мае бѣтъ лѣвно пригласитися найновѣйшимъ системамъ канализациі, чтобы найдущу зъ тѣхъ системъ приновити бѣдѣ такъ до своего родного гнѣзда.

Але мимо всего нѣхто зъ подорожныхъ

не зная навѣтъ капелюха передъ „великимъ чоловікомъ“ малого мѣста, протѣвно, де хто глянувъ навѣтъ на него зъ легкимъ усмѣхомъ, чи жалѣмъ.

— То найлучше замовкну зовѣмъ! — подумавъ въ души панъ бурмистръ и всунувъ въ кутѣкъ вагону.

На сусѣднѣй стациі доперва выгладѣвъ бѣтъ крѣзъ бѣкъ. Людѣ, видимо, пѣзнали его и чѣмъ-небудь поздоровали пана бурмистра зъ сусѣдного мѣстотчка. Панъ бурмистръ, здаеся, вдовольнае тѣмъ дуже. Онъ уже и не дивитися на своихъ сусѣдниковѣвъ и думае думку: „Не дѣба я про васѣ, бо мене и мою ширѣку дѣлѣвѣтъ знаютъ людѣ и ширѣйшій свѣтъ. Шо менѣ до такой эволюци, якъ вы!“

Але вже на другѣй стациі поздоровавъ его лишь якимъсь мѣзерненнѣмъ чоловічкомъ, може який выхожій Куликовѣвъ. Въ Равѣ вже вѣхто не знаеъ „великого чоловіка“. Чимъ дальше, тѣмъ горше. Онъ ставъ чѣмъ-разѣ сумнѣйшимъ и думае: „Чи свѣтъ такой невѣдѣннѣй, чи може бѣтъ шаршѣй, якъ менѣ здавалося? Я трудился только лѣтъ для добра моего мѣста, о трудахъ моихъ писали и газеты, теперь їду въ такъ важныхъ справахъ, и то на кошѣхъ громадскѣй, а тутъ?“

Прикрѣй чувства давали грудь „великого чоловіка“.

— Треба зачати зъ другой бѣчки! — думае бѣтъ. Теперь вже не представляеся бѣтъ нѣкому яко бурмистръ, цехмистръ и директоръ, а есть собѣ для кождого звѣчайнымъ чоловікомъ, простымъ горожанѣномъ Куликова и бѣльше нѣчего. И въ такой постатѣ їде пашавѣ дальше.

Успѣхъ есть. Теперь вже нѣхто не смѣеся зъ него, хочъ-бы нашъ голова сказавъ и яку дурницію. Всякій прощае ему, бо знае, что мае передъ собою чоловіка невеличкихъ засѣбѣвъ духовыхъ, звѣчайного Куликовѣвъ, ремѣтника чи господаря грунтового. Протѣвно, де-хто навѣтъ чудуеся ширѣкому знаню и вѣдомостямъ мѣщанина куликовского и кѣже со-бѣтъ: „Таки и нашъ край дѣнгаеся повола... Отъ

якій розумный мѣщанинъ, хочъ простой чоловікъ!“

Въ Ярославѣвъ посуновъ нашъ голова incognito свое такъ далеко, что зная шапку передъ кельеромъ готелю краковского, куды забѣжавъ. И добре вышвырнуть на тѣмъ. Ему дано комнату въ офицѣнахъ зъ выгладѣмъ на стѣнѣхъ и бѣтъ пересѣдѣвѣся наглядно, что въ Ярославѣвъ канализациі и дезинфекциі стоятъ такъ само низко, якъ въ Куликовѣ. „Только якъ бы Куликовѣвъ колѣся о тѣмъ дѣзнался, что якъ голова и першій чоловікъ почувавъ въ такъ вѣночѣй комнатѣ! Чи не упала-бы его повага?“ Отъ така мысль мучила его въ дальшѣй подорожѣ, але и на тѣ „великѣй нашѣ чоловікъ“ найшовъ раду. Тамъ о тѣмъ всѣмъ нема потребы Куликовѣвъмъ агадавати. Протѣвно, нѣтъ можна сказа-ти, що всюдѣ стрѣчали его людѣ зъ великими почестями неначе якого маршалка повѣтѣвого або совѣтника наместничства. Але хочъ якъ нашъ голова успокоивать себе, такъ остаточ-но, побѣдивши подорожѣ наукову и оглянувъши тѣхцѣмъ закрыту Полтву Львовску, коли вертавъ до своего родного гнѣзда, не мѣгъ позбутися чувства, что въ Куликовѣ найлучше, что Куликовѣвъ вѣ всѣхъ народѣхъ галицкихъ людѣ золотѣй! Великѣй мѣста, хочъ-бы и такой Перемышль и Львовѣ, то самъ „швидѣль“, морѣ тай годѣ! Людѣ мало поважають власть и достоинства, а бѣльше глядѣтъ на розумъ. У Львовѣ не кланяються навѣтъ генераламъ, хочъ генерала можна легко пѣзнати зъ-далека. „Але най но який чужѣй загляне менѣ теперь до Куликова! Я вже дамъ ему почувти, хто я и куды я не їдѣвъ, якого свѣта я не бачивъ... А великимъ чоловікомъ та-ки лишуеся, хѣба что при новыхъ выборахъ до рады мѣской взяли-бы верхъ тѣ новомоднѣй анархисты...“

у старих, доживаючих свого віку людей, котрі не раз з математичною точністю передсказують собі, що не поживуть більше, як рік або пів року. Дуже можливо, що і на Сзас прийшла подібна віща хваля і ми вповні їй йому бажавмо, не sit falsus vates!

Під впливом того сумного прочути звана Сзас своїх сторонників, щоб в надходячій каденції використали ще свою перевагу за-для зацвєнення здорового(!) розвитку і піднесення добробуту краю, бо опісля легко може бути, що судба його поїде на непевний азарт. Як і в якій напружені стануть ставники в той сесії трудитися для розвитку і добробуту краю (!!), годі бгадати. А то тям більше, що пропінція вже викуплена і на той точці вже більш користи не дадуться выторгувати. А може бути, що в лоні тої партії приготується якийсь новий інтерес, який нова факінда w imię interesów kraju?... Побачимо!...

Спільні делегації.

По ледве тринедільних нарадах спільної делегації скінчили свою сегодню сесію. Австрійська делегація відбула чотири засідання, угорська била, розуміється окрім засідань комісії. Предложений спільним правительством бюджет і жадані кредити, кругом 130 мільйонів ринських, прийнято без всякого супротивлення. Особливо наради австрійської делегації були м'яв, і не тільки не було ані тїна якої опозиції але не видно було також основнішого і докладнішого розбирання справ; делегація прізволала жадані суми без всякої дискусії. А вже-ж справ було досить, котрі могли і повинні були вивести коли не опозицію або острійшу критику, то бодай поважну дискусію. Помінаємо вже тепершній відношення в Сербії, але хочби лиші вжити такі справи, як будова бараків в Галичині, на котрі видано шість мільйонів, а котрі показались не відповідними своєму призначенню, так що тепер визначено на них дальші три мільйони, щоб їх перебудувати і зробити придатними, — або справу дворочної служби військової охотників, за контролю міністерства війни перше так побивалося, що в угорській соймї мало не довело до упадку Тисы, а тепер міністер заявив, що буде старатися, аби тої охотники, що помімо своєї цільності і доброї волі не здалі на офіцерів резерву, увільнені були від другого року служби.

Угорська делегація глибоко входила в рїчч і вела досить оживлені дебати, а навіть появлялася в ній певного роду опозиція. Тільки-ж опозиція тая лиші в-часті зверталася против спільного правительств, а в-часті против міністерства угорського, т. є. против міністра Тисы. Іменно домагалися гр. Аппоні, провадять опозицію в угорській соймї, і гр. Теодор Андраси більше рїшучої політики орієнтації, домагалися, щоб австрійсько-угорська монархія обняла провід в орієнтаційних справах, і закидали гр. Кальнокому, що в-часті і з його вини положення в Сербії погіршилося. Делегат Беотій критикував збужитковане дозволене на р. 1887 павшального кредиту в сумі 29-7 мільйонів; іменно критикував будову бараків в Галичині, критикував, що дуже значні засоби воєнні, котрі збали закуплені з кредиту на озброєння, стали непридатними, і що не було ясності що-до нового устроєня пїхоти, коли до того устроєня вже приступовано. Впрочем однакож як австрійська так і угорська делегація дала повне вогутм довіря спільному правительству взагалі, а іменно заграничної політиці гр. Кальнокого. На відношенні в угорській делегації заводи правительств не відповідало.

При тїм всім тепершній сесія спільних делегацій належала до найважливіших, як була за двадцять лїт сесій інституцій. Але важність її лежить не так в нарадах ані в ухватах, а передовсім в промові цїсаря при відкритті делегації. Промова тая ствердила, що найбільше міждоїдній свєры уважають положення дїл в Європі за стало непевне, і то з причини ситуації на Балканах, як се вказує іменно незвичайний спосіб згадки о Сербії і Болгарії. Слова тої будуть ще на якийсь час головним жерелом до оцінки міжнародного стану в Європі. Успокоюючі поясненя гр. Кальнокія не можуть ослабити враження слів цїсаря. Супротивність між інтересами Австрії і Росії на сході, яка виявлялася вже зараз по заключенню покое берлинського, від часу перевертів в Болгарії а відтак в Сербії дуже значно загострилася. Нині в Відні і в Берліні страчено вже надїю, щоб справи Балканські дали поладитися в порозумінні з Росією. Різниця між часами стріч монархів і дипломатів в Сербії і в Болгарії і в Кромєрніж а часом нинішній стала не тільки ясною

для всіх але она і признана офіційно. На тоєсть цїсаря о князя Чорногоря як єдиний щирий приятель і неустаний указування Росії на незаконний і анархічний стан в Болгарії, відповів цїсарь австрійській до спільних делегацій згадкою о своїх союзниках і о потїшаючій розвою Болгарії, а регентам Сербії приймають їх обїтницї, дані австрійському правительству. Делегати вертають до дому з тїм почуттям, що положення дїл в Європі не тільки зовсім змінилось, але що управитель держави вже і не уважають за потрібне той стан укривати.

В такій ситуації делегати уважали за свій патріотичний обов'язок не робити правительству ніяких труднощів. Либеральні Нїмці, Чехи і Поляки мовчали зарівно. Поляки навіть на місці головніших своїх проводирів повибирали в часті тільки другорядних своїх заступників. (З Русинів і тепер не вибрали нікого на делегата.) Але не робити труднощів а зовсім мовчати — то дві різні рїчч, і делегати австрійські були б краще слухали свій обов'язок, коли-б за приміром угорських делегатів висказали були то, що їм зовсім обов'язок супротив свого народу зарівно зб виглядом на інтерес держави приказувати.

Рух виборчий в Галичині.

Выборы посла в Гусатини.

Русь в Гусатини не спасалась сим разом добре при выбр. посла, а на се лихо вложилось много оставших.

Найважливішою з них єсть незвичайно тяжкий рїк, в котрім внаслідок неурожаю минулого року і замкненя ярмарків на худобу від січня сего року, бідний наш селянин дуже жадний гроша і з бід приступивший був до покуси, як звичайно. А покуса була диявольська. Догоногий Махович сивав гроши, як коловою, щоб переперти виборів свого хлібодавця, ставшого з доробівця Кремом через розливний спадщини, котрого сама шляхта два рази пустила в трубу як компегента о мачдїт посольській з більшою посольщи, а котрий тепер в свій кандидатурі на посла з курії меншї посольщи, форсезаном через кузина, маршалка гусатинської ради повітовий, хаб дїлятого у шляхти і сєрвілістичної поліції інтелігенції знайшов малість, що єсть негатором Руса і проповідником засади: dla chłopa oświata niepotrzebna i szkodliwa, — а може також і дїлятого, що переформований в вірамі оно кузина на маршалка повітового, не удостоївся затвердження цїсарського? Для того політичний урядник, як комасарь староства, інспектор, физик і начальник суду з нотарем з такою вервою дїляла і голосувала за Городиским а против Максимовича, котрого самі славословили під небеса? — то вже рїчч тая дїляла, як совєсти і чєсти. На всякій сп. собі ролі начальника суду гусатинського була наймізернішою. Їго хитроїм головно приписати належить, що Русини поставили кандидатуру п. Максимовича, чоловіка праведного характеру, предброго серця, миролюбного, люблячого горячо свій народ, з котрого вийшов, дуже збідного юриста і маючого в Гусатині, як організатор і начальник сторожі огневї, аматорського театру і яко ініціатор нестерво товариств, велику симпатію і довірїє не тільки у Русинів і Поляків, але навіть у жидів, та тільки не знаючи в судовій повтї копичинецької, — і се улекшио противникам перетягати виборців з Кюбюнець, Постолівки і Кюбюнець, належачих до суду копичинецького, на свою сторону. Заявивши на кілька днів перед виборами категорично і без застереження, що абсолютно против Максимовича голосувати не може, пань начальник суду гусатинського потїм не тільки сам зроби внакше, але і прийшовшим до него за порадою заклопотаним виборцям жидівським з Гусатини і Пробожної, бдучим чинити з против свого пересвідченя і дадуть доказ поганой невіданости, удїляв Wink-u, а се що-найменше не свідчить користю о розвиненї у него почутю того, що годиться з повагою ставитися до чого колега по урядї против колеги чинити не повинен. Впрочем і та обставина, що п. начальник належав до анкети жадуючої окупі від п. Городиского, хотїя і на добродїйній цїлі, як в костел гусатинській, на кагалі, на сторожу огневї, на церкві в Чабаровцї і пр., єсть сумним доказом гнилої максими, що окуп може зрівноважити чєстноту і заслуги горожанські, котрі в зд. ровї суспільности повинні єдино управити до сяганя о мандаті посольській. До героїв противної сторони належав і п. маршалок гусатинської ради повітовий, ставший достоїнником повітовим тільки через Русинів, котрим тепер чорно бдїлялися!

До неудачі нашої причиняєся дальше і о. Гудяк з Трабуховець через то, що, ми мов знавши силі острожности, повірив о блудним завіреням менерів повітових, що правительством всім силами супротивляється кандидатурі о. Свєтєного або д-ра Савчака, і що бдїляючи народ від ставлення кандидатури о. Свєтєного, за котрим той був з одушевляєм заявився. О. Гудяк дїлав се в хабї, як показалося, надїв, що через поставленя іншого кандидата охоронити народ від бдїтї корупції, яку вїдїляють безсовість і нерозважє нег нашї про-

тавники, як тільки розходяться їм о то, щоб буди-що буди усунути нелюбого їм кандидата!

Наконець виний неудачі амбіції личий і родиний, з котрими числиться була потреба, і котрі сталися причиною, що цїла акція виборча ишла м'яво і завадло дипломатично, без широты, котра єсть необхідним умовом до побди в таких тяжких обставинах, як панують в Гусатині, де єсть 5 мїст, даючих виборців мейсєвого впроисповіданя, де єсть 8 вїрлєстєв і досить значне число постійних Хруїв-ковбасників...

По выборах посла в Богородчанях.

Тихо и не оспентативно утїшилися мы своимъ бдѣ довшихъ лѣтъ уже неудачнымъ триумфомъ выборовъ — а теперѣ застаючись-бы намъ, що причинилося до нашої побди, в чомъ лежить найбільша вага нашої успіху, в через що тям більше бдїляючо почувають упадок свій нашї противники?

Акцію виборчу, як вїдомо, взяло було у нас в свої руки духовенство, котре під проводом свого декана, о. Пачовського, сконсолідувалось і покляло своимъ патріотичнимъ обов'язкомъ, випливающимъ уже з душавського становича свого, освѣдомити народъ о важности хвалѣ, допальнувати его и до виборѣв повести такъ, щобъ ишовъ бдѣ не якъ та безсловесна отара, а нестя его що мога свѣдомо цїлі и достоїнно народної чєсти, охороняючи его при тїмъ від корупції. Вразомъ сего нашімъ акції було рїшенє комитету: не устанавляти кандидата на власну руку, а, виждавши укїченя прав виборѣв, полішити самимъ виборцямъ поладженє сєи справи. Виборці сєляне заявили за кандидатуру сєлянина, а священникъ, котрий на наш дєкават, складуючий-ся з 21 приходѣв, стануло до урны виборчої позажє чєсло 14, не сиротавалися сєму, але поручъ изъ сєлянами бдїлєри его противъ накидываемъ їмъ некомпетентными людьми кандидатурѣ. Неоднѣ мѣгъ-бы доглянути докѣр в тѣмъ, що сєльство поминуло інтелігенцію свою, а поручило заступництво інтересѣв своихъ не просвѣщенному высоко сєляннинові. Але-ж годі! Мы зє свои стороны не уважали сего за докѣр, бо зъ многихъ причинъ інтелігенція наша сама уважала кандидатуру сєлянина в нашѣмъ повтѣ за найбдѣнїйшу, а взагалі свѣдомимъ и живимъ удѣломъ сєльства по всѣхъ повтѣхъ мы лишѣ радуватися можемо. Знає се, що народъ нашъ выступавъ зъ давной пасивности, а берє свѣдомо за дїло, чого доказомъ, що в повтѣхъ, де народъ бравъ живу участь в комитетѣхъ и організаціи акції виборчїхъ, выборы, мамо надужити и пресїй зъ ворожїхъ намъ стороны, выпали добре. В Станиславцѣхъ була дєка людє тої гадки, що бдѣ сє хороливий, и лїляли его в тѣй сєбѣ, що інтелігенція, особливо духовна, станула противъ народу: сєляне голосували на кандидата затвердженого головнимъ комитетомъ, на Гурика, а священникъ давали свои голоса на Гумалєвича. Богородчансько-солотвинське духовенство поступило внакше. Видячи стремленє сєльства, стануло разомъ зъ нимъ, и в тѣмъ то цїлі вага нашої побди. Мы перевели выборы своего кандидата, а до того утвердили до вѣрїе народу до насъ, котрий тутъ бдѣзнавалъ наглядно: хто зъ нимъ, а хто противъ него? Мы священникъ своимъ 14 голосами могли привернути побду на сторону противного кандидата, але тогда побда та була-бы нашою моральною заглодою, б духовенство руске — сила лишѣ зъ народомъ; безъ него — мы велика нуля. Зъ народомъ нинѣ треба уже чєстноты якъ зъ факторомъ свѣдомымъ своєи ваги в суспільности, и того то бдѣ не можуть переблѣти нашѣ противники. Они не гїтвали-бы такъ на насъ, коли-б мы такъ твердо стояли буи за кандидатурѣ интелігентнымъ, але що мы такъ солидарно заявлялися зъ народомъ за Барабшємъ, «хлопомъ», сего не можуть они намъ прости. Тутъ то и найбільша ихъ грѣхота, що они такъ перечислялися на «хлопѣ», котрого они, якъ зъ цїлої акції виборчїхъ и всѣхъ ихъ бдѣзвѣдїю, мало-що више уважали від худобини. Пань кандидат Луцкій, покладаючи на протєкцій силі, не уважавъ за потрібне точ-бї предтавляти виборцямъ. А его агитаторы, уважачєся зъ грѣшми та надуживачи имени достоїнного нашего владика, не соромилися ясно голосити, що кождѣ виборѣ мають за дєятку. Однакъ при выборахъ мали науку, що не все дається купати за грошѣ. Тільки-ж не диво, що удержуюсь такъ пересвідченя о продажности нашего народу, коли на польскѣмъ абзачно виборѣмъ трабачѣ пань кандидат Чайковського заявєся в присутности священника сказати: Gdybym miał kilka parafij do rozdania, zagabyłbym miał wszystkich księży, ile ich jest. Чи мали-бы мы дѣяство таку оцинію, чи може lada jaki myśli że każdy taki? Нинѣмъ жуть они вже сєрєкованєся, що перерахувалися, — ихъ оружіє: бдѣдуство и терроризмъ стратили на силѣ... грувать зъ під нбгъ їмъ высушєся... народъ прахотиде до свѣдомости. Нинѣ силуютьєся они правити вину неудачі рівнодушности тѣ-б то безсторонности староства, при котрій трудно їмъ верхъ удержати. Однакъ мало-помалу мусати они прийти до пересвідченя, що Русь для Руса а негованємъ розвою нашего не спїяні! Та се була-бы за надто идеальна ковалюїа. Політичє польскі до тої премудрости нїколи адєсє не придуть або тогда аж, коли мы надъ ними перейдемо до порядку даєвного.

При выборахъ сегоднїшнихъ мали мы красивый доказъ, що народъ нашего округа, хочъ темный, мавъ врожденє почутє достоїнства народу на своєй землї, и хотѣ бдїний,

на Юдїнѣ грѣш не ласый. Се най насъ ободрити до працѣ нать своимъ народомъ, прихлїмєся до него, пригорїмъ его до себе, злиймєся зъ нимъ вє одно, — а тогда смѣло зможемо связати: Нїхто противъ насъ!

Выборы пословъ зъ болїшою посольщи в Стрию.

Бдїльша посольщє повтѣв Стрийского, Жидачѣвского, Долинского и Калуского выбирає в мѣстѣ Стрию двохъ пословъ до сойму краєвого. За попередню каденцію соймовон выбрала она п. Октава Петруского и Давида Абрагамовича. Теперѣ п. Абрагамович не кандидатувать вже в Стрию але у Львовѣ, а на опоружєну тѣмъ способомъ кандидатуру аголосивєся завчасу п. Станиславъ Коморницкій, котрий, якъ видно, хотѣвъ кончѣ статися до сойму, бо вразъ кандидатувать и зъ меншїхъ посольствѣхъ в калускомъ повтѣ.

Дня 8-го липня, день передъ выборами, абзавєся властятѣлѣ бдїльшихъ посольствѣхъ на передвыборчє згромаженє в сали рады повтѣвон. П. Абрагамович, адаючи справу зъ своимъ посольскон дѣльности, подносилъ заслуги сойму, котрий межа нинѣмъ в 5 ostatnich рокахъ заложивъ 840 (??) шкѣлѣ народнихъ и выначивъ стальной фондъ на движєне промыслу краєвого. Вѣ однѣмъ лишѣ хибавъ сойтѣ, що на бдїльшимъ выдѣтєхъ краєвї не вышукать иншого жєрєла, якъ тѣлько додатки до податѣв безосєреднихъ. Новый соймъ не подає бесѣдковон добрыхъ надѣй, бо выборы зъ меншїхъ посольствѣхъ выпали некористно. Выборѣ подякували п. Абрагамовичев за его дѣльностѣ в соймѣ. Потѣмъ поставлено кандидатуры п. Петруского, гр. Калєвїтїя Дѣдушакѣго и Коморницкого. Першу зъ тыхъ кандидатуръ приймає виборѣ одноголосно; другой мандатъ посольскїй мавъ рѣшитися межа п. Дѣдушакѣмъ и Коморницкимъ. Першїй выступивъ зъ цїлю кандидатурѣ одноголосно; п. Коморницкій заявивъ коротко, що вже передъ 6 роками многѣ виборѣ бдїдали на него свои голоса, а его поглядѣ на справу краєвї, его способности и охота служити краєви суть бдїльшї части знанїй.

На другой день бдѣбувались выборы. Борба межа п. Коморницкимъ и Дѣдушакѣмъ була завязата, кождѣ мавъ рѣвно сильне сторонничество. На обѣхъ упало вже по 41 голосѣ. Втѣмъ стає же послѣдний выборѣ п. Ташовицкій до голосованя и кажє: Не знаю ближе ані п. Коморницкого ані п. Дѣдушакѣго; але що вы, п. Коморницкій, хотѣли в Калуси перенести свою кандидатуру противъ п. Романчука, то я даю голосъ на п. Дѣдушакѣго. Той голосъ рѣшиє, и п. Коморницкій, котрий свое кандидованє в Калуси мусѣв рахувати собѣ за особливѣ заслугу, и за то на случай неудачѣ тамъ-же сподѣваєся нагородѣ зъ болїшою посольщи, на вємале свое зачудованє увидѣть, що власне тоє кандидованє причинилося до ударєнєня другой и остатїон его вадѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Посла Pester Lloyd'a перенесєнє команды X корпусу зъ Верны до Перемышля мавъ наступити вѣ мѣсєцахъ сѣвнїхъ а разомъ зъ тѣмъ мавъ установитєся нова команда дивизїи кавалерїи.

Пдчасѣ гостїны нашего цїсаря на дворѣ вѣмѣсѣмъ будѣ придѣлєнымъ до почєстїон службѣ шефъ штабу генерального гр. Вальдерє, котрий єсть найбільшїмъ приклонникомъ австро-нѣмецкого сойза.

Кли в Бернѣ моравскѣмъ можна уважати стрейкѣ за сѣднєний, бо повернуло до работы понадъ 10,000 робѣтнїкѣвъ, то стрейкѣ грїнѣкѣ в Стрїи прїбравъ що разъ бдїльшї рѣмѣри, а головнымъ мѣсєцѣмъ стрейку суть: Лєобєнѣ, Манценбергъ и Зєгравєнѣ. Вѣ Лєобєнѣ розсылаю лєсты зъ грозѣбою, що выхуєне огонь тому поліція, жадємерїя и однѣ баталїонѣ обороны краєвой бдѣвають патрѣлѣ по мѣстѣ; вѣ нїшїхъ мѣсєцахъ выслано войско на оборону тыхъ робѣтнїкѣвъ, котрі не стрейкують и ходять на работу. Староста зъ Грацу особїєто удаєся до тыхъ мѣсєцовѣстѣй.

Зъ Угорщїны доносять, що поліція сєрбска напала на корабель угорскїй, котрий абравъ рѣнѣ зъ угорского острова Раца на Савѣ, и казала єму залишити роботу, а коли не услухає поліцію, бо островъ належить до територїи угорской, повлякала поліція помѣчѣ зъ 11 людѣй и зязавши команданта корабля завєла его на сєрбску територїю та тамъ увязнила.

Бруксєльскїй Nord высказує таку гадку о Австрїи: Вѣ газєтахъ австрїйскихъ появляютьєся спокѣнїйшї поглядѣ що до сєрбскихъ торжєствъ крушєвацкихъ, тому можна надѣяться, що Австрїя пересвѣдчавшєся, що тї торжєства бдѣудєся лѣально, перестанє бдѣзрѣвати Сєрбію о охоту нарушати миръ и тѣмъ чинимъ пошанує независимѣсть балканскихъ державѣ.

Зъ Петербурга доносять, що вѣсѣ подає, мовѣ-бы гр. Вальдерє мавъ бути высланнымъ до Петербурга вѣ надзвичайнїй мїсїи, выхлєкала адєванє, бо тепершнїй односєны суть того рода, що нема нїякої потреби надзвичайнїхъ мїсїи. Хибѣ бы мавъ гр. Вальдерє дождѣтися, коли наступити ревизїя цїря, але сѣ справа обговорєєся вже в нїшїй дорожѣ. Дєнь выѣзду цїря заховують вѣ якъ найбільшї тайнѣ збъ выгладу на безпечнѣсть цїсарєво особы, тому всѣ вѣсти, поданѣ газєтами, суть лишѣ выгаданѣ. Рєвї-

зита буде мати значення лише чисто етикетальне і не буде мати значення політичного так само як і після гостиня Александра III в Берлін ще за життя цесаря Вільгельма I або стріла в Кромержи.

Сфери правительств загалом знову зменшили округ адміністративний польського королівства, бо губернії білоруської або латвійської: любельської, сьвідвської і лонжинської мають бути приєднані до виленського генерал-губернаторства.

"Громадський" доносить, що новий закон о начальниках земств буде введений в січні наступного року в усіх губерніях: московській, володимирській, калуській, костромській, рязанській, новгородській, харківській і чернігівській, а доперва відтак заведеться і в інших 26 губерніях, де суть тепер земські начальства.

Сими днями видано закон о приватних заведеннях наукових в надбалтійських провінціях; в тих заведеннях мусять заводити поступенно язики російський і польський.

До газет італійських доносить з Мадриду, мов-би подана виста, що іспанське міністерство закордонних справ одержало з Риму урядову виста о виїзді папи до Іспанії, виста неправдивою. На то відповідає офіційний ватиканський Moniteur de Rome, що хотів правдою виста, що папа не висказав виразно свого наміру виїхати в случаю певних есентуальностей в куїжй край, то все таки виста фактом, що папа дав ясно зрозуміти своє правде положення, котре може его змусити виїхати з Італії і що папа триває при диспозиціях заявлених на тайній консисторії. — Kreuz. Ztg. одержала виста з Ватикану таку: Д-ка триває мир, нема і бесіди о виїзді папи. Але в хвили, коли папа перший вистріль, чи то в польському королівстві, чи в Воєвах, то певно іспанський корабель переїздить папу через Середземне море. Може бути, що папа згодився-би лишитися в Ватикані, але-би Італія пристала на то, щоб папу хоронили в Римі підчас війни австрійської амбасада.

На засіданні палати депутатів в суботу при нарадах о законі що до кандидатур прийшло знову до скандалу. Депутат Ля Герієс хотів після методи Лягера перешкодити цілій дискусії. Коли палата порішила видати Ля Герієса на якийсь час з наради, замінили на квандрас за-сідання. Ля Герієс не хотів і по тому часі збити з трибуни і мусів презес закликати войско до помочи. Войско ввійшло і коли полковник Еліе положив руку на рамені Ля Герієса, тоді аж уступив він з трибуни заявляючи, що уступає збройній силі. По тому ухвалила палата згаданий закон більшістю 50 голосів.

В вівторок обходжено торжество народне роковин збурення Ватикану. Буляжиста і лига патріотична під проводом Дерульєда викликали манифестацію, але при енергичному виступленні поліції не удалися зробити заворушення.

Також в Буляжисті обходив в Лондоні се торжество. Виголосяв на першій бесіді, повну напастей на теперішню управу республіки. Буляжиста сказав, що міністри Констанса, Тевене і Рувіє можуть промаляти лиш в імені галеріях, а не в імені народу. Відтак повідомив, що після справоздань презесів до міністерства справ внутрішніх представляють будучі вибори дуже сумно в скомпрометують республіку. Також заявив Буляжиста, що єсть противним війні; хотів рівночасно буляжиста в Парижі на ново називають Буляжиста "генералом від плати".

НОВИНКИ.

— Мещанська "Рука Бесіда" в Снятині. Для 11 н. ст. липня отворено в Снятині "Руску Бесіду" заходом мещан п. І. Зінковського і Ант. Савкевича. Того дня зібралася мещанська селянська в дім п. Коморницького на загальні збори, котрі одкрив п. Ант. Савкевич патріотичною бесідою, заохочуючи нових членів, щоб приступали численно до того хосенного товариства. Головою зборів обрано одноголосно п. Ант. Савкевича а сей покликав до комісії контролю п. Я. Вакулинського і А. Грыбівського. Відтак вибрали зборів голову товариства і виділових. Головою обрано одноголосно о. Єронім Варшів, заступником Стеф. Чеховський, секретарем Ант. Савкевич, касіером Я. Ром. Вакулинський, бібліотекарем І. Зінковський а виділовими Стеф. Зубрицький, Андр. Чеховський і Мих. Крикхивець, заступниками виділових А. Грыбівський, Н. К. Погорельний і І. Вутулинський. П. Вакулинський заявив, що буде відстоювати безплатно "Руску Бесіду" газету "Діло". Порішено предплатити "Батьківщину" і "Добрий Рад" та вписатися до товариства "Прогреси". Збори закончилися одобренням моголїтства цесаря, п. Савкевичу і прочим членам. На разі приступило до "Бесіди" 44 членів, але можна надіятися, що се число збільшиться в коротком часі.

— Товариство "Читальня в Бунівську" дає для 21 н. ст. липня с. р. аматорське представлення драматичне. Виставлений будуть: "Тиран" з любови комедія в 1 акті з французького, переведений польський і на загальне жадане по руки "Наталя Полтавська". Ціна вступу: крісло 1 зр., місце стояче 50 коп. Початок о год. 7 1/2, вечір о год. 8 1/2. Доход з цілих добродійний.

— Сумий обяви шовинизму польського годяться нам заворушати нині в нашій часописі. В Калусі

польські шовинисти мстяться на Русинах за вибір посла Романчука в той спосіб, що і одмовили сідати на збори членів обществ ім. Качковського і розвели сильну агітацію за тим, щоб Польки нічо не купували у купця християнина-Русина п. Ярослав Коритовського, але щоб купували у пейсатих врасі. Безголовий шовинизм! Шо бо то сказали Польки, як-би Русин за свої програв в такіх многих руских побідах видали оліки: нічо не купувати в ніяком склепі польськом! Збори членів обществ ім. Качковського можуть одбутися і в другім місті, а п. Коритовського піддержити руска інтелігенція і руский народ, але постолють калуських шовинистів польських певно анї ім, анї партії польської на добре не вийде.

— Намістник гр. Бадені, виїхав вчора курієрським поїздом на чотирнадцять днів до Буска.

— Погорбачі Олешин, пов. чешадовського, одержали від цесаря 500 зр. підмоги.

— Испити зрелости в школі реальній в Станиславові одбудуть для 10 липня під проводом инспектора п. Левинського. Зрільми признані: Головацький, Клямра, Люстгартен, Левинський, Пайцера, Телишевський і Воциньський; трох абитуриєнтів репробовано на рік а трем дозволено поправити по ерїях.

— З Калуського пишуть нам: Нечувана досі в підтримках сторонах посуха загостилася до нас в цілій своїй грізї. Від весни до тепер був ледве три-чотири рази дощ і то не особливий. Ростинність жила хіба запасом вохкости з зим. Всі ярї засїви пропали цілковито. Овес при землі, ріденький виснався і досіпає на спрїзї сонця, що палить мов огнем. Вечерами по заході доходить температура до 20°R (т. е. 25°C). Ячмінь, яра пшениця пропали. Гречка одна ще ледве тримається і то лише рани. — Капусты нема нігде добрі. Кукурудза вже висналася, цвїте а не пряде. Команки нема нічого. Першої команки зібрано ту одну третину з нормального перебічного збору; друга команка не одростає. По сїножатях також збирають ледве половину або третину нормального збору. Вже тепер ціна сїна єсть 10—15 зр. за фїру, і то нічо не важиться продавати. Сегоднїшню посуху найлучше ілюструє впротїм факт, що насїнен червоною команкою збирають з першої команки, де в звичайній роки команка перша за два густого стану і буйности не припадає до продукції насїня. — Худоба страшенно голодує, хто змагає, кормити мусить сїном з соломою. Продати худобу не можна, бо нема на ню купця, а ціна худоби упала вже тепер о яких 30—35%. Так само докучливий єсть брак води. Жерела повисихли, а в сїлах, де ріки нема, гонять люде товари по пів милї до води, або возять воду бочками з суєдїних сїл, в котрих бодай води не єсть окупо. За два великої спеки і посухи живо озимини розпочалося о 3 тиждї скорше як в роках нормальних. Живно жита у нас почалося зараз по Іванї. Вчасно посїяна озимина сего року красна і досить видатна. — Характеристичним єсть уваги годїним єсть факт, що ціола згинула вже о сїй порї трута, очевидно лагодиться до строгої кампанії зимової. Во і ціолам посуха докучає. Шо з того що цїтуть липа, лїщак і інші зела, коли в цїлї нема меду, — висохла цілковито. — За мїшї мимо посушного лїта якось досі не чути, здаєсь зима сегоднїшня вигубила їх цілковито.

— З Олешин, пов. чешадовського, пишуть нам: Перед нами дуже сумна будучість. Луки з великою посухою і спекою вигорїли цілком, так що навіть нема що косити; люде виїдають це з косою, думаючи, що єще що приросте. Першій покїс конюшини був лїхий, так, що лїди на три фїри була одна; а другий покїс не буде і такий. Овес як похолодів ріденький, так і виснався при землі і пристав, так що годі буде его підняти косою; жито рідке і мале вже вижатє; пшениця же би вийшла, але би у нас не сїють, бо землиць мало. Худобина ледве волочить ногами за собою; люде сумують, що з нею зробити, бо на зиму лишати годі а продати не можна за так малу ціну. Свиней продавати не вільно. На ярмарку по св. Іванї явився якийсь купець в Олешинах, купив около 40 штук товстїших свиней та зараз таки в Олешинах порїзав; патрохи продав селянам а решту одослав до Відня. Купував за менше як половину вартости, а і то щасливий був той, хто побував свого товару. Люде найбільше журяться, чим податок зашлати.

— Д-р Едвард Подлевський, совїтник двору і прокуратор скарбу, скїнчив вчора 40-лїтній рок своєї служби і при той нагодї складав теперїшний і давнїший урядники прокураторі скарбу ювілативі сердечній желані. Промаяляли: совїтник д-р Кунц, відтак іменем лївобольскої експозитурі прокураторі скарбу ви начальник п. Кулачковський і професор лївобольскої університету д-р Балзизі. В дар зложено ювілативі століть, зроблений в стилі готичком з горіхового дерева, а на мармурній плиті чорній знаходиться сїрна грубо позолочена брама в виді дїлному з відповідною дедикацією. Крім того вручено ювілативі альбом з фотографіями всїх бувших і теперїшних урядників прокураторі скарбу.

— Любимі Ілосевич, член редакції "Dziennik-a Palsk-oto" помер вїд раю (17 н. ст. липня) у Львові по короткій недужї запалення легких. Покойник був з роду Русин, син мещанської родини, учився в гимназії бучацькій, побішов до повстання польського в 1863 р., а відтак кинувся на поле публіцистики. Був якийсь час при редакції "Gaz. Narodow-on", потім в "Kraj-u" краківськом кн. Ад. Салїні, видавав гумористичний "Olipar", а псалїдних 7 лїт трудився при "Dziennik-u".

— Виграні гроші при тягненю темешварської лїтерї не дають суцїною щасливому Фаркашу. Не досить того, що кожний его крок слїдять поліційні детективи, мусів ще Фаркаш явистися вчора до переслухання у судї слїдчого в Темешварі. По 4 годїним переслухання увязнав судя Фаркаша, мовби тому, щоб не по-

розумівся з іншими свідками, а відтак увязнено урядників лїтерїйних Писепокого, що одправив хлопця, звичайно витягаючого нумера, колесї. Говорять, що Фаркаш був в Темешварі підчас тягненя, а незнакомий хлопчина єсть в Собаля, котрий стояв підчас тягненя, при его сыноті. Гроші 200.000 зр., котрі Фаркаш зложив в касї щадничї, сконфісковано.

— Як колишній польський Шлеск нїмцї, о том розказував верстаючий на днїх з купелїв в Іворжї (на Шлеску австрійськом) священник руский. Жителї сїл — кажє бнє — сїуть ще Польками, але їх язык страшно покличений. Они прийняли мало не до половини слова то нїмецький, то моравський і бесїдують поганом мїшанїною. Видко, що елемент польський на Шлеску о много слабїй, чим нїмецький, а навіть моравський. Он розкладаєсь під впливом тих двох культур національних і колїс загине цілком тїм нїмецьким, що про селянина-Полька там не дає нї священник, нї учитель. Священники ховаються в семінаріях на Моравї і слухають богословїя виключно в языкї нїмецьком. По моравські умїють трохи, але по польськи майже нічого. Священники протестантскї же бїльше онїмочили і здаєсь, що їх задачею укрїто єсть систематичне нищенє елементу польського. На онїмоченє впливають рівнож фабрики, як і бїльшї власнїтї, скрїзь нїмцї та нїмецькі жителї мїст. Я був случайно в вїдчанїю католицьком, Молодї, селяне, були з роду польского. Священник пытає їх, читаючи з книжочки доманою польщиною: "Чи маєш добру волю?" і т. д., а жених одповїдає: "Jo". "Чи не слюбував ты кому другому?" і т. д., а жених кажє: "tygnic". Така і ціла їх бесїда, крайня путаниця! Видачи то, я загадав роботу колонізаційну наших Польків галицьких на Руса, їх сїлована, політичї Русь посредством школи і урядов, роботу зовсїм невдачу, бо безуспїшну і спытав себе, чому тї культуртрегери не прийдуть в поміч братам своїм на Шлеску австрійськом і не стараються видерти їх з раменя національної смертї? Таж тї люде бїльшї імє, кїстї од кости, плоть од плоти. Шож мусить дїятися в Познаньї, що на Шлеску пруськом! Тудї належало-б чим скорше звернутися всїм "Masięz-am" "Kółka-m" педагогичним і рїшничим. Тут поле для патріотизму польского. А так і на Русі нічого не вдїють, а рідна земля усунєсь скоро з-під власних нїг на Заходї... А конець який?..

— Управительство школи в Зборів складає сим найсердечнїшу подяку Вп. папи Марї Онішкевичевї, женї ц. к. нотаря, що одбавала при сегоднїшнїм испитї для 8 н. ст. липня молодїжї школи многими хорошими рїчами. — Панї Онішкевичева єсть справдішню добродїєю тамної школи, і вже нераз приходилося нам записати єї жертволюбивість для зборівської молодїжї школи.

— Справа кн. Іосифа Сулковського, котрий находитися в заведеню божевольних в Бонї, входить на цілком нову дорогу. Многї особи, чи то урядники з заведеня божевольних д-ра Лайдесдорфера коло Відня, чи то приватні особи, котрі сходились з князем по его утичї з заведеня, збїрають рїшчу, що князь єсть зовсїм здоровим на умї, а на доказ того понасылали братови кн. Іосифа кн. Альфредові и его адвокату д-рови Фридманови в Берлін свої збїраня, виготовленї нотарїально в том напрямї. Крім того одержав д-р Фридман багато листів кн. Іосифа, писаних їм чи то з заведеня божевольних, чи одбїли в часї утичї, котрі мають основно доказувати, що князь Іосиф не єсть божевольним. Кн. Альфред Сулковський був на аудїєнції у міністра справедливости Шеллінга і одержав від него порук, що ціла справа буде розсїджена докладно. На такий стан рїчи вистаралася жїнка кн. Іосифа и его опїкунка о новї свїдоцтва лїкарскї, котрі доказують, що єї чоловік божевольний. Тому мусів д-р Фридман удатися до корольского прокуратора в Бонї, щоб подав князя розсїдкам славних психїатрів берлінських і тим самим уболівши князя з-під славного курателї его жени. — У Відні закончилася сими днями розправа судова против Вайтшахера, бувшого урядника в заведеню д-ра Лайдесдорфера, і Кравтгертнера, слуги в том заведеню, за підмогу в утичї кн. Сулковського з заведеня; першого з них засуджено на п'ять мїсїць а другого на три мїсїць тяжкої вїзницї.

— Дрїбнї вїсти. Роберт Гамерлінг, першїй тогочасний поет нїмецький, помер сими днями в Грацу. — Мечислав Левандовський, талановитї рїзбяр в Кракові утїпав для 12 н. ст. липня купуючис в Висої. — В Дрогобичі має виходити від 1 н. ст. серпня двотижневник суспільно-економічний під заг. Kurjer drohobyski.

НАДОСЛАНО.

Нема рїзних поглядів

вже нинї мїж лїкарями, що ревматизм єсть наслідком кислот в крові и що не можна винити тої кислоти з крові, коли нирки і печїнка мають хибу в своїх функціях. Тому то єсть доказане, що ревматизм можна лиш тогдї виїчнити, коли усунєсь головну причину, а то коли привернеся здорову функцію нирок і печїнки.

А се єсть можливим лиш лїком, котрого складає почиває на науковій підставі и котрий має спеціальні прикметы побудити нирки і печїнку до здорової функції.

Такий лїк посїдаємо ми в Варнера Safe Cure, бб ним виїчнилися вже тисячї недужих на ревматизм.

Цїна за флашку 2 зр. — Купити можна у всїх знатних апіках у Львові.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Намїстництво розписало конкурс з речинчєм до 15 серпня с. р. на мїсце секретаря повітового в Х ранжї або канцїлїста в XI ранжї. — Президія краєвої ради шкільної розписала конкурс з речинчєм до 31 липня с. р. на мїсце учителя школи вправ при мужєської семінарії учительської в Рашеві.

— Именованія. Краєва рада шкільна именовала дїйствими учителями Винк. Вероньского управителем в Поронїні, Ал. Чарника в Теляжу а Фед. Сліша и Софію Кошелевску в Колачїнях. — Дїйствими учителями и учителями именованї: Денис Скоморовскї в Стегнїковцїх, Ілія Гаврилюк в Цєбловї, Ал. Фіцовскї в Чижках, Іос. Гуз в Конотонах, Ем. Найсер в Нїгловичах, Марія Цїхоцка в Луцїнах и Текля Ганульїна управителюю школи в Рєблєвскої при женської семінарії учительської в Перемїши.

— Перенесенія. Дирекція почт и телеграфів перенесла асистента почтового Войтїха Дуяновича з Подволочиск до Тарнова.

Телеграмы „Дїла“.

Вєдєн 27 липня. До Neue Fr. Presse доносить з Подволочиск, що на границі російської од кількох днів єсть 60 офіцїров нижинерїи и одна сотня козаків та збїрають плани з околїц и визначують глибокі мїсця в ріцї Збручї.

Париж 17 липня. Буляжерови, Рошефортови и Дилльонови доручено в Лондонї акти обжалованя з застерєженєм, що єсли не являться до процесу, то всї їх добра конфіскують. Процєс скїнчиться 12 серпня. — Мимо закона о кандїдованю до парламенту, порїшив Буляжє кандїдувати у всїх округах виборчих.

Бєлград 17 липня. Милант вертає в п'ятницю до Сербї, на стрїчу вїдуть регєнты и президент министерства.

Бруксєля 17 липня. Губернатор провинції Гене'ав заявив, що всї розрухи робітників в его провинції викликали нїмецькі агєнты провокаційні.

ПОДЯКА.

О. Іосиф Чичилович, парох в Ожмлі, помер для 6 н. ст. липня в Смібнїку, куда виїхав на свїжїй воздух до свого давного сорудника о. Гмитрасевича. Тому то складаємо на сїм мїсїц нашу найщїршу подяку Вп. Паньству Гмитрасевичам, що прийняли покойного в свої дім, доглядали недужого мов свого рідного бчїа, а відтак загляли похороном, через що самї терпїли велику невгоду. Далше дякуємо Вп. о. Петру Лодїнскому з Дверника, Іос. Котєцкому з Лютовиск, Ал. Полянському з Боберки и І. Кузьови з Дидьови, що ласкаві були через два днї приїжджати на парастас та потїшати вдову з сиротами в їх тяжком горю. Неменше дякуємо Вп. о. що прибули на похорони, щоб оддати послїдню прислугу покойному, а то: Юрію Гладїновичу з Хирова, прибувшому з так далеких сторїв, Шастїному Должачику з Хрєвта, Дим. Капкови з Скородїї, Іос. Котєцкому з Лютовиск, Ал. Полянському з Боберки, І. Кузьови з Дидьови, Ник Бул з Беребів горїшних и Богданови Домнїцкому — а перед всїм о. Іос. Котєцкому за краснорїчє чувствительне слово надгробне. Також и все Вп. Паньство, що прибуло на похорони, и честїй парохїане за учасť и співчутє — най приймуть нашу сердечну подяку.

Петронєлла Чичилович, вдова, Теофіл, Симєон и Анатоль, сїны.

Курсь Львівскій			
з дня 15. л. липня 1888.			
Акія за штуку без купона.	Плат.	Жад.	
Зелз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	190	50	194
Зелз. Львів.-Чернов. по 200 зр. а. в.	234	50	237
Банку галот. гал. по 200 зр. а. в.	277	—	281
Банку кред. гал. по 200 зр. а. в.	—	—	316
Листи заставні за 100 зр.			
Банку галот. гал. 5% а. в.	99	75	100
Банку галот. гал. 5% а. в. вилос. з 10% прем.	103	—	104
Банку кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 51 л.	97	75	98
Товариства кред. гал. 5% а. в.	100	75	101
Товариства кред. гал. 4% а. в.	96	—	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100	75	101
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41 1/2 л.	93	80	94
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 52 л.	98	75	99
Листи довжні за 100 зр.			
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) в. лїк.	67	50	59
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) в. лїк.	48	—	50
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. в 15 л.	—	—	—
Обліг за 100 р.			
Індемнізац. галїцкї 5% м. к.	104	25	105
Комунальнї Банку кред. 5% 1 емс.	100	50	101
Позичнї краєв. з 1873 по 6% а. в.	104	—	106
Позичнї краєв. з 1883 по 4 1/2% а. в.	96	50	97
Льосы:			
Мїста Кракова	24	—	26
Мїста Станїславава	—	—	33
Монєты:			
Дукат цесарскї	5	61	5
Наполеондор	9	43	9
Позїммерїаль	9	69	9
Зубель сїрбнїй	1	36	1
Рубель паперовий	1	19	1
100 марок нїмецьких	58	16	59

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ писателей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переѣзду разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Девки 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и принадлежность за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи:

а цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на цѣлый рокъ . . . 9 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 ар.
на цѣлый рокъ . . . 4 ар. 50 кр. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
на цѣлый рокъ . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 8 ар.
на цѣлый рокъ . . . 4 ар. на цѣлый рокъ . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Администратія и Клепидия подъ ч. 24

ул. Баторія. — Рукописи принимаются лишь на поперечной записке. — Редакция не печатаетъ вѣстныхъ ордера.

Подписка члена коштуе 8 кр. а в.

Оглаголенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣ одной стрѣлки печатной, въ рубль „Надослане“ по 20 кр. а в.

Подписка члена коштуе по 10 кр. бѣ стрѣлки.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій повѣрокъ а третій чвертьрокъ видавництва „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ поспѣшати зъ надсыланьемъ предплати и залеглостей.

У Львовѣ 6 (18) липня 1889.

Вже въ всѣхъ краяхъ австрійскихъ, де соймы краевъ склывали свою шестилѣтню періоду, повибраніи нові соймы. Такихъ краевъ єсть ємь, а то: Галичина, Чехи, Тироль, Краина, Горіція и Градиска, Истрія, Далмация. О выборахъ въ Галичинѣ мы вже писали досыть, теперь же хіба додамо и повторимо, що въ повѣрѣ соймѣ засѣдали будуть: 81 влестительствъ болшихъ поєстьностей, 14 духовныхъ, 10 професорствъ высшихъ и середнихъ шкѣлъ, 12 адвокатствъ и нотаріатствъ, 6 судовыхъ а 5 политичныхъ урядничствъ, 6 селянъ а 17 людей рѣзныхъ и иныхъ заводствъ, що Русинѣвъ буде въ нѣмъ 21 а не-Русинѣвъ 130, и що оппозиція буде числѣти несповна 40 голоствъ, що отже якъ Русины такъ оппозиція взагалѣ трохи взрослые въ силу, але въ цѣлости давнѣйшій станъ мало змінився.

Въ Чехахъ, де мають же на 6 послѣдъ відбулися доповняти выборы, складъ нового сойму буде значно бѣмѣнѣе бѣ попередного. Нѣмцѣ задержати свое дотеперѣшнее число 70 мандатствъ, але число Молодочехѣвъ збѣмѣнилось дуже, они можуть дойти до 47 послѣдъ, коли Старочехи зъ нѣмъ и селъ будутъ мати вже лѣше 50 мандатствъ. Зъ Старочехами будутъ голосувати еще 5 вирѣшѣствъ и 70 послѣдъ чехско-консервативныхъ зъ болшихъ поєстьностей. Отже Старочехи все еще мають заповнену болшинство, навѣтъ на той, впрочѣмъ зовѣсьмъ невѣроятный случай, коли-бъ нѣмцѣ послѣ, покывуши абстиненцію, вступили зновъ до сойму. Однакъ якъ-бъ либерально-нѣмцѣй выборы зъ болшихъ поєстьностей приймали були предклаваний имъ зъ противной стороны компромисъ и наслѣдкомъ того компромису вышло зъ болшихъ поєстьностей 15 либерально-нѣмцѣй а лѣше 55 консервативно-чехскихъ поєстьностей, то либералы, т. е. нѣмцѣ зъ Молодочехами, коли-бъ хотѣли въ деякихъ ненаціональныхъ справахъ лучитися, малъ-бы противъ консервативствъ перевагу.

Въ Тиролю настала также досыть значна зміна. Доси соймъ тирольскій бувъ цѣлкомъ въ рукахъ клерикально-консервативныхъ нѣмцѣвъ, и Тироль взагалѣ уважався за го-

ловну твердую ультрамонтанскую клерикализму. Теперь выбрано тамъ 30 нѣмцѣй клерикаловъ а 12 нѣмцѣй либераловъ, крѣмъ того 2 селянъ, кандидованныхъ селянскими комитетами противъ клерикаловъ. Италіянцѣ будутъ мати своихъ 24 послѣдъ, майже по половинѣ либеральныхъ и клерикальныхъ. А что въ декотрыхъ справахъ Италіянцѣ будутъ лучитися зъ либеральными нѣмцями, проте клерикалы стратятъ свою попередну неограниченную перевагу.

Въ Краинѣ точилася борба, подобно якъ въ Чехахъ, зъ одной стороны межъ нѣмцями и Словѣнцями, зъ другой стороны межъ клерикальными Старословѣнцями и либеральными Молодословѣнцями. На 33 мандатствъ посольскихъ узакнали нѣмцѣ теперь, якъ и въ попередномъ соймѣ, 11, т. е. 10 зъ болшихъ поєстьностей (въ котрой-то куріи не выбрано анѣ одного Словѣнца) и 1 зъ мѣствъ. Словѣнскій клерикалы сподѣвались переперти значнѣйше число своихъ кандидатствъ, однакъ сталося противно: Молодословѣнцѣ одобрили имъ болѣе мандатствъ, межъ ними оденъ въ головномъ мѣствѣ Люблянѣ.

Въ надморскихъ краяхъ борются Славяно (Словѣнцѣ, Хорваты, Сербы) зъ Италіянцями. Чимъ дальше иде, тѣмъ болѣе славянскій болшинство берутъ верхъ надъ италіянскими меншостями. Въ Далматіи давнѣйше стояла же противъ себе Сербы и Хорваты, але въ новѣйшихъ часахъ обѣ стороны лучатся противъ спѣльного противника, и италіянска дуже дробненька меншость майже зовѣсьмъ усунена зъ сойму краевого. Давнѣйшій централістичный министерства протегували Италіянцѣй противъ Славянъ; теперь дѣвса же противно, и дѣлать Славяне возрастають що разъ болѣе въ силу и узакнують такожъ що разъ болѣе мандатствъ въ соймахъ. Впрочѣмъ при сегоднѣшнихъ выборахъ соймовыхъ въ надморскихъ краяхъ не зайшли значнѣйшій зміны.

Взагалѣ сегоднѣшній выборы соймові въ Долнѣвѣ показываютъ, что народный массы, доси придавленны консервативно-ультрамонтанскими меншостями, навкучили собѣ дотеперѣшнее верховодство и стараються скнуту пута, що стѣсняли ихъ свободѣйшій рухъ. На-разѣ тѣ змаганя только въ-части удалися, але они могутъ бути важною симптомомъ на будущее. Та и самі выборы соймові лѣдше щобъ могли споводувати значнѣйшій зміны въ внутрѣшній политикѣ Австрій, бо бѣ коли заведено безпосередній выборы до рады державной, соймы краеві стратили значну часть своего попередного вливу. Але вже за два роки будутъ відбу-

ватися нові выборы до рады державной, а коли теперѣшнее настроеніе народѣвъ потреба або ще и зможется, то готовъ и складъ новон рады державной выйти значно иншій якъ теперѣшній. Въ такѣмъ же разѣ або гр. Таффе мусѣвъ-бы въ-части зміниити свою политику або мусѣвъ бы уступити.

Русины не могутъ симпатизувати анѣ зъ теперѣшнюю политикомъ Старочехѣвъ анѣ зъ якими-небудь консерватистами и ультрамонтанами. А се зъ двохъ причинъ. Анѣ твердый консерватизмъ анѣ загорѣлый клерикализмъ и ультрамонтанизмъ не єсть згѣдний зъ нашими національными, культурными и экономическими интересами, зъ розвиткомъ нашої народности и нашої народу, не маючого властивыхъ клерикальныхъ верствъ, т. е. шляхты, и потребуючого автономіи церковной, а до того не належачого въ цѣлости до одной только католической церкви. Отдакъ же теперѣшня консервативно-клерикальна болшинство чехскі и нѣмцѣкка оказувалася во всѣмъ широкомъ союзничкомъ нашої найбільшого противника, консервативно-клерикальной болшинствы польской. За жадного правительства и за жадной болшинствы въ радѣ державной, Русины не потерпѣли такъ много, якъ за теперѣшного правительства, опираючогося на консервативно-клерикальной болшинствы.

Рухъ выборчій въ Галичинѣ.

Выборѣ посла въ Борщевѣ.

День 2 го липня бувъ для насъ Русинѣвъ борщевского повѣту днемъ страшного страданія. Якъ грѣмъ зъ ясного неба упавъ на насъ результатъ выборовъ. Посломъ до сойму выбрано гр. Мечислава Борковского!

У вечерѣ дня 1 н. ст. липня зѣбѣхалася до ч. мѣщанина Онуфрія Скорихода въ Борщевѣ рускій выборчѣ, тѣ, що свято обѣщали выбирати посла по совѣсти и чести — о. Омеляна Глѣбовицкаго. Самыхъ выборчѣвъ было до 120, а людей, охѣтнѣвшихъ до обороны выборчѣвъ бѣ жидѣвскомъ та польскомъ напаствѣ, до 60, разомъ около 180 людей. Подѣ ночь зѣбѣхавъ суды и о. Ом. Глѣбовицкій. Нѣхто не въ снѣхъ описати энтузіазмъ, зъ якимъ выборчѣ витали своего кандидата, повторати всѣ тѣ сердечный бажанія братѣвъ-селянъ, що добровольно поклялися пойти конечно за голосомъ совѣсти и чести.

Честный выборчѣ, споживши вечерю, что хто зъ собою привѣзъ, забравшася до спички ку, якъ наразѣ подѣ хатомъ учинявся страшный крикъ и гвалтъ. Се жидѣва, выслана бѣ агитаторѣвъ пана графа, трѣбувала счастья, ча не удалася тѣй вывабити кого зъ хаты, набити а потому же замкнути. Мѣжъ жидами у-

вивався и постенѣирѣвъ жандармеріи Борщевѣ, чтобы въ данѣмъ случаю „зробити порядокъ“. О. Глѣбовицкій назавѣтъ попросити постенѣирѣра до хаты и сказавъ ему, что тутъ зѣбралися самі честный выборчѣвъ, отже не маючого бояться якогось закламученія спокою. „Дуже мене дивує — додавъ подѣ конецъ о. Глѣбовицкій, — що вы, пане постенѣирѣвъ, не розженете тоту крикавцу та напастливую жидову!“ — „То пора на крики!“ — одповѣвъ постенѣирѣвъ и вышповъ зъ хаты. Не удалася штука зъ жидовою, то взятося за другу. Агитаторѣвъ графа, громадскій писарѣвъ зъ Мѣльницѣвъ Давидовскій, користаючи зъ той обставини, що на чолѣ агитаціи за гр. М. Борковскимъ стоявъ п. Киявровскій, ц. к. адъюнктъ суду мѣльницкого, выкликувавъ черезъ войта зъ Устя епископского Ивана Фочака выборчѣвъ и грозивъ имъ въ чотирѣхъ очахъ, что коли не дадутъ голосу на графа, то утратятъ ласку въ мѣльницѣмъ судѣ. Але и се не помогло, выборчѣвъ, сказавши собѣ „бѣдъ напасти не пропасти“, помолилися Богу и укланися спати.

Раненько дня 2 н. ст. липня выборчѣвъ встали и всѣ громадою потянули до церкви. Идучи дорогою говорили: „Мы горю! Противники наші повнурювали лѣбы въ землю!“ О 8 годѣвъ бѣдлуживъ о. деканъ Гулла чытану службу Богу. По службѣ о. Омелянъ Глѣбовицкій выголосивъ прекрасную проповѣдь на тематъ: „Де вы зѣбралися въ нѣмъ мое, тамъ я зъ вами; тогдѣ то просите и дається вамъ, толците и отверзается вамъ“. — Проповѣдь була держана въ тонѣ чисто религійной, такъ оглядна, что агитаторѣвъ графа говорили: Żeby jedno słowko nierozważne, a byłoby z nim jak z Szubiatym przed sześciu laty!

Доси все шло добре. Панъ графъ, розтаборившася въ цѣломъ галкишн-ею въ польскѣмъ бѣдирѣ, сунувъ лишь брови, слушаючи невеселыхъ рапортѣвъ своего штабу и выдававъ нові розказы. Агитаторѣвъ почали выборчѣвъ силою тягнути до rowiahu и тамъ бѣдъ 9 до 10 годѣвъ оброблювано выборчѣвъ. Одному выборчѣвъ зъ Л. давали за голосъ 50 ар. „тымчасомъ“, але бѣвъ сердечный непривѣтъ Юдиного гроша. Покусы могли снѣмъ разомъ числѣти на болѣйшій усеитѣ, якъ коли ниогдѣ, бо мѣжъ народомъ велный злидѣвъ зъ причинъ двохъ майже голодныхъ роковъ и замкненія армарѣвъ якъ-разъ на передпѣвѣ.

Почалися выборы. Мы заглядали голосувати на комисію картками. Але п. староста велѣвъ голосувати подѣсенемъ руки. Нашихъ рукъ было болѣе. Тогда п. староста велѣвъ же нашимъ выйти зъ салѣ на коридорѣ, а тѣмъ, что були за комисією предложеною п. Москвинскимъ усами войта зъ Мущатѣвъ, лашитися въ салѣ. Бурмистръ борщевскій Смагловскій заступивъ дверѣ салѣ, але на заавѣ старосты уступивъ. Завѣ секретарѣвъ ц. к. старосты и о. Глѣбовицкій всецѣлы обчислити выборчѣвъ на коридорѣ, то комитатомъ ветеринара повѣтового, полученною дверми зъ сатѣю, впровадили агитаторѣвъ графа только, кѣлько имъ было треба до чисельной переваги. Коми-

Чабарашки на часъ жнивѣ.

III.

Крикуи.

На ого бѣвъ чолѣвъкъ звычайный, бувавъ перахъ, навѣтъ дуже вѣвѣливый. Але стережись его!

Тѣ смарый, спокѣйный очі сейчасъ спѣлѣкотѣть огнемъ, и то ясно чѣло насунуться чорною хмарою, и той малый голосъ заскрегоче тобѣ въ ухахъ голосомъ стада воронъ, якъ бѣвъ разъярѣтися. Тутъ же бѣвъ умызливою кѣткою, а тутъ кинулся чорнымъ брисемъ на уявъ.

Отъ бѣвъ дѣвъ зелѣзняцею. Сидѣвъ спѣвѣйно и розмѣвлявъ зъ тобою про сегоднѣшнюю посуху.

— Прощу-жѣ зачинити бѣно! — скричавъ мѣвъ несамовитый. — Тамъ шалѣло тягне! Не розумѣю, якъ можна такъ мало уважати на товаришѣвъ своихъ.

— Ого зачинити! — загремѣвъ на женщину, що сидѣла въ другѣй продѣлѣ и бѣвъ дѣмъ свѣтарѣвого ажъ душлася.

— Пѣне кондукторѣ! Чортѣ знавъ, по що и на что вы тутъ? Чѣй-жѣ сѣвъ якиѣ принясы на зелѣзняцѣхъ? Зачинѣтъ сейчасъ всѣ бѣна бѣвъ вѣтру! Только прощу не муркотѣти, бо я найду собѣ и на те раду. Я знаю, куды пожалуватися. Зачинѣйте и мовѣтъ!

Позачинѣно всѣ бѣна бѣвъ вѣтру. Але по вѣтровоѣй сторонѣ якъ-разъ гарна околиця. И нашъ крикуиъ зрозумѣвъ се. Онъ и скориставъ зъ нагоды, что одинъ подорожникъ вылѣвъ зъ вагону, и засѣвъ его мѣсце по вѣтровоѣй сторонѣ.

— Охъ, яка гарна, яка чудесна околиця! — крикуиъ одушевленный. И въ тѣй хвилѣ бѣчинѣвъ вже бѣно зъ тапѣмъ розмахомъ, что ажъ розбѣвъ его на куснѣ.

Сильный вѣтеръ вивѣвъ до вагону. Одному подорожнику здеръ кацѣлюхъ, другого газѣты повѣвѣли на всѣ стороны.

— Зачинѣти! — скричала хоромъ всѣ подорожѣй. Але крикуиъ нашъ стоить собѣ, мѣвъ-бы не до него пѣсонька, та выхилився по полю крѣвъ бѣно.

Починався перемовка. Оденъ зъ подорожнихъ зрѣвѣлася зъ мѣвца и зъ трѣскотомъ зачѣвѣа бѣно. Оно зовѣсьмъ розбѣте.

— Пѣне кондукторѣ, пѣне кондукторѣ! — залуцѣло въ вагонѣ!

— Прощу 2 ар. 50 кр. за шибѣ! — звертався кондукторѣ до крикуиъ.

— Нѣ зломаного гроша! — рѣлетѣвъ крикуиъ. — Я же пожелюю на дирекцію за той поганый механизмъ при бѣнѣхъ! Або зовѣсьмъ не бѣчинѣются, або самі спѣдають непрошенѣй! Я мѣвъ окалѣчѣтися! Який то ладъ!

Перемовка зъ кондукторомъ трѣвѣа цѣлу чверть годѣвъ а глушитѣ всѣхъ подорожнихъ. На слѣдуючѣй стаціи жадае крикуиъ выного купѣ!

— Въ тѣмъ вагонѣ — верещѣтъ бѣвъ — самѣй необтѣсаный людѣ, самѣй брусѣ! Се вже крайний скандалѣ! Чолѣвъкъ и въ II. клѣсѣ не чувѣвъ безпечнымъ!

Щастѣе, что повѣздъ рушивъ, бо подорожний выхилився всѣ черезъ дѣна, чтобы зъ своимъ стороны змыти голову крикуиови.

На слѣдуючѣй стаціи зновъ якиѣсь ре-вѣтъ.

— То крайна подѣлѣта! — свѣрѣтися крикуиъ зъ начальникомъ стаціоннымъ. — Завѣсѣдѣ стара истѣрія! Вамъ выдасть, что подорожній дѣлъ заѣвѣзѣнѣй! То чѣстый варваризмъ! Забѣвъ собѣ платокъ въ куфрѣ, лежить на самѣмъ верху, хочъ, щобъ менѣй подано пакунокъ, а у нихъ якиѣсь чудный принципъ. Кажѣтъ: не можна! Все можна! Мы чѣй же въ Европѣ? Рукою носѣ не обѣтѣру! Самѣй обтирайте, якъ умѣете... Цивилизація?!

Тра-ра! повѣздъ рушивъ.

— Склѣнку пѣвалѣ! — верещѣтъ крикуиъ на цѣде горло. — Чотѣри минути пристановку? Краснѣй чотѣри минути! Всюдѣ ложѣ и обманѣство!

Бѣго голосъ довго ще лунавъ зъ вагону.

Дѣбѣхавши до цѣля своей подорожѣ, крикуиъ найшовъ собѣ новѣ жертву въ послѣдѣ гачѣ.

— Якъ несѣшь пакунокъ мѣй? Горѣ дѣномъ? То послѣдѣна зѣволѣе, дурѣй!

Фѣякеръ зновъ ему недогода.

— Якъ тутъ порядкомъ чолѣвъковѣ сѣ-стѣ? То называється выбѣвана подушка? То чѣстый тортури, голѣ дощѣники! Який ладъ въ вашѣмъ мѣствѣ? Кто тутъ наглядѣае фѣякрѣвъ? Яка тутъ полицѣя? То чѣсте обманѣство!

Отъ пересѣдѣвъ до другого фѣякра. Вѣзѣники свѣрѣтися тѣмчасомъ.

— Махай чѣмъ скорѣе! — загремѣвъ, загорѣлавъ крикуиъ, ажъ конѣ спѣлохалися. — У нихъ часть то нѣчѣго! А часть, то золѣто!

Въ готѣли розсыпѣвся вже самѣ чортѣ.

— То комѣната для подорожнихъ? То дѣбра! То нѣбѣвъ чѣста поєсть? Такъ, такъ, бѣвѣла правѣе же позаторѣвъ! Кладѣсь въ то смѣтъ! Другѣу комѣнату!

Зъ третѣго поверха сходитѣ бѣвъ на першѣй.

— Но, тутъ бодай трохи людянѣйше!

— Тутъ, прощу, нѣчувавъ вчера графѣ!

— замѣвѣае переполоханный кельнерѣ.

— Мусѣвъ бути хорѣший графѣ!... Але я голодѣнѣтѣ. Де ѣдѣлѣня?

— На долѣнѣ, ваше высокоблагородѣе!

— Що за дурный разумъ! Лѣвъ тепѣрь зновъ у долину. Бодай васѣ побрало!

Отъ вже и сидѣтъ нашъ крикуиъ за столѣмъ межѣ гостѣями. Чотѣри першѣй стрѣвы бѣвъ бѣдувавъ на бѣвъ.

— То хѣба для поєвъ — мурмоче подѣ носомъ. Першу склянку вина выпѣловѣе зъ крикомъ: „Тѣу, чѣстый огѣтъ!“ Пѣта страва, якась легѣимѣна, видѣко, смакуе ему. Онъ ѣтъ ѣвъ, спѣглядѣючи по гостѣяхъ зъ подѣ лѣба. На-разѣ, зѣбравшѣсь зъ мѣвца, кричѣтъ зновъ: — Що се? родѣнѣнка? Та-жѣ се хрущъ, поганый шѣвабъ! Тролѣтъ чолѣвъка! Таку ку-харѣку до криминалу! Кельнерѣ, кельнерѣ,

кельнерѣ! Чѣго-жѣ ты не идѣшь, коли тебе кличѣтъ? Осѣле проклятый! Стоить якъ вѣлъ, высѣсѣвае, выгладивѣа, якъ обѣязанѣе телѣ!

Зъ полудня дѣвъ нашъ крикуиъ три милѣ за мѣсто до колибы гѣрсѣкой, чтобы тамъ черѣзъ якиѣсь часѣ пяти жѣнтицу. То була цѣль его крикавѣвой подорожѣ.

Околицѣа чудесѣна! Зъ разѣу лѣсы ялиновѣй, отѣахъ половѣнна, а тамъ нѣбѣвъ заведенѣе жѣнтичѣе. Вѣтупае въ колибу. Въ колибѣ дѣвѣнна.

— Якъ же жѣ се пѣти? Безѣ ложѣчки? А тѣ, панѣнѣчѣко, якъ тебе тамъ зѣвѣтъ, мо-ла-бѣ также харѣйше прибрѣтѣтися. Якъ по-даѣшь молоко, то мо-ла-бѣ бодай пѣльцѣ умы-ти. Охъ, ходѣча лѣвъ! Видѣко позатыкаѣло вамъ носѣ...

Отъ не договорѣвъ же послѣдѣного слова, якъ якиѣсь Грицьѣко, що сидѣлъ бѣла отѣры, зѣбрався на рѣвѣй ногѣ, обѣвѣвъ крикуиъ въ половѣнну и воздухомъ вынѣвъ передѣ дверѣ.

— Якъ вамъ не въ лѣдѣ, то зѣ Богомъ Парасѣко! А якъ же одно слѣвѣе обѣдае, то...

И нечѣмный Грицьѣко всунувъ крикуиовѣ свой зѣдоровый кулакъ подѣ самѣ нѣдѣ.

Розумѣвъ, что жѣнтичѣна кураціѣа пропаѣла и на половѣннѣ стало зновъ тихо, якъ передѣ тѣмъ бывѣло.

Але крикуиъ тѣ мають и свою добѣру сторону. Они сѣвъ тѣмъ межѣ людѣми, чѣмъ тѣча въ природѣ. Крикуиъ такѣй очѣщуе готѣлъ, рестѣвѣраціѣа и по его бѣдѣдѣвъ бѣвѣють и кельнерѣы приѣвѣлѣнѣйшѣй, и прислѣга чѣстѣйша. Оно виравѣвъ не трѣвѣа довго, але по-чѣсть явѣлася якиѣсь другѣй крикуиъ и на-правѣвъ зѣло, что напѣдѣвалось. Въ тѣмъ лежить и всѣа заслѣга крикуиъвъ, та не лѣшь по зелѣз-ницѣхъ, готѣлахъ и рестѣвѣраціѣхъ, а бодай чѣи не и у всѣхъ справахъ на Божѣмъ мирѣ?...
H.

— До вступного іспиту въ рускихъ параллельнахъ въ Перемышлѣ зголоосился въ речниці передъ вакаціями 30 учениковъ. Можна надѣятись, що таке саме число учениковъ зголооситься до іспиту по вакаціяхъ, тому и удержаться статусъ зъ попередного року пятьдесяти колькохъ учениковъ въ I класѣ руской гимназії въ Перемышлѣ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо з фабрики

СВѢТЛО

I-а по 75 зр., II-а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при
100 кил. 5% опушту.Упрашаєся подавати точно величину
свѣточкѣ и послѣдню станцію залѣзничѣ, до
котрой має свѣтло выслатися.

ДИРЕКЦІЯ.

ИСТОРИЯ
ЛИТЕРАТУРЫ РУССКОЕД-ра ОМЕЛЯНА ОГОПОВСКОГО
ЧАСТЬ II.въ двухъ книжкахъ въ 60 печатныхъ
листовъ (22+38) вышла вже зъ друку,
и можна ей достати въ друкарни това-
риства имени Шевченка, въ „Просвѣтѣ“
або въ Ставропигійской книгарни
по цѣнѣ 3 зр. а. в.
зъ пересылкою почтовою 3 зр. 30 кр.
Часть першу достати можна по цѣ-
нѣ 1 зр. 70 кр. а. в.

Посвѣдченіе. Симъ посвѣдчаю, що п. Рихардъ Шнайдеръ, бронзовникъ въ
Станиславовѣ, выгатовивъ на мое замовленіе після поданої ему инструкции гербъ
епископскій, выкованный и цизельованный зъ мѣдяной бляхи и позолотивъ его гарно.
Роботу выгатовивъ п. Шнайдеръ зъ правдиво артистичнымъ смакомъ и тому можю
его поручити каждому за здробного въ своѣмъ званіи артисту.

Въ Станиславовѣ, дня 14. червня 1889.

Юліанъ Пехель в. р. епископъ.

Подписаныя поручає Впов. П. Т. Публицъ и Вреподобному Духовенству свои

ВЫРОБЫ БРОНЗОВНИЧІЙ

и выгатовляє пѣслякъ въ обѣмъ сеп штукъ входящій работы — а то выковує и цизельює образы
зъ мѣды въ найрѣзніишихъ розмѣрахъ, приймає до вызолоченія (въ огни або гальванично), чашѣ,
монетранціи, дарохранительницѣ, кресты и т. п. — а такожъ одливаетъ зъ кожного металю всѣ
лякія табличѣ памятковыя або написы, лѣхтарѣ, и т. п., и всѣ ті работы выгатовлює подписаныя
якъ найстаранинѣше и по якъ найнижшахъ цѣнахъ.

Великій вибѣръ хрестѣвъ надгробныхъ, зѣбзѣхъ, по цѣнѣ фабричной.

Зъ глибокимъ поважаніємъ: РИХАРДЪ ШНАЙДЕРЪ, бронзовникъ въ Станиславовѣ.

Я АННА ЧІЛЛЯГЪ

маю довге на 185 сантиметрівъ
великанське волосє Лѣорелей
а то въ издѣлѣкъ 14-мѣсячного ужи-
ванія помады моего власного вынаходу,
єсть она одинокимъ средствомъ на
выпаданіе волосъ, выликує его
порѣстъ, змѣняє шкуру подъ во-
лосѣмъ, выликує у мужчинъ повный
сильный зарѣстъ бороды и надає
уже по короткѣмъ ужитію волосю на
головѣ и бородѣ природный по-
лыскъ и густоту и хоронитъ его
передъ скорымъ посивѣніємъ ажъ
до поздней старости. Цѣна слоика 2 зр.
Розсылавъ шо дня у всѣ стороны
свѣта за надѣсланіємъ грошей або по-
сылкатою.

Csillag & Co.

Budapest, Königsgasse.

и ту треба всѣ замовленія надсылати.
28-й 15-30

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

Впр. 00. БЕПЕДИКТИНОВЪ

зъ монастыря von Soulas
(Франція)
Dom MAGUELONNE Prior
2 золотыя медали: Брюссель 1889 — Лондонъ 1884.
наибѣльшій добротыВыпущено 1373 прирѣзокъ
въ роцѣ Петербургъ Бурсе
„Щоденно уживаючи Ели-
ксиръ до зубѣвъ Впр. 00 Бе-
педиктиновъ въ скобѣности
кобѣлокъ напелъ въ скляницѣ
воды, тамуєся и лѣчиться по-
рохнаныи зубѣвъ, бо черезъ
те надаєся имъ бываю помы-
ску и твердѣсть та змѣнилася
ясна и удержуєся ихъ здоровыми.„Тому то роблю выписъ читателямъ, караленію прѣ-
стуту, звертаючи увагу на сей дѣланный и прѣдѣланный хлѣбъ, шо
єсть найлѣпшимъ средствомъ цѣлющимъ
и одинокю охорону на бѣлы зубѣвъ.Зай. вѣдѣр. 1807 г. 106, г. Croix-de-Seguer
Теперъ лѣжитъ въ Бордо
Дѣлать можна у всѣхъ добрыхъ торговцѣхъ перуа,
2765 аптекарѣхъ и аптекахъСкоря и певна помѣчь
на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!Наилѣпшимъ и наилучшимъ средствомъ до удержанія здоро-
вья, очищенія соковъ и крови и до доброго травленія єсть всюдѣ знаный
и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ Д-РА ROSA“

Онъ робитъся зъ наилучшихъ и наилучшихъ зѣлъ аллей-
скихъ, зовѣсь певный на всякій трудности при травленіи, жолудковѣ
корѣхъ, бракъ аппетита, обильное, малѣе крови, геморрой и т. п. Задѣла
знаменитыхъ наслѣдѣвъ ставя народныхъ лѣкарствъ.

Велика фляшка коштує 1 зр., мала 50 кр.

Тысячъ лѣтѣвъ признанія можъ переглянути!

ПРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманитися, треба знати,
шо кожда фляшка Бальсаму Житя Д-ра Роза выгатовлена після ориг.
рецепты, завита въ синій картонъ зъ написею повоздѣ: „Д-ра Rosa
Бальсамъ житя зъ аптеки подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнеръ, Прага
205-3“ по нѣмечки, чешки, мадярски и французски а на верхѣ правый
марки охоронный.

Марка охоронная.

ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра Rosa

достати можна лишъ

въ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРЪ

въ апт. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.

Всѣ аптеки Львова и краю и всѣ большіе аптеки въ Га-
лицинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову

средство личиче признає на всякій запаленіи, раны и болячки тысячами

лѣтѣвъ погвалитъ

Би уживаєся зъ успѣхомъ на запаленіи, задержаніи молока и на
твердѣсть груди при одлученіи, на болячки, карбункулы, раны на по-
гѣхъ, дикѣ мясо на пальцахъ, стѣдженіи, опухлину желѣзъ и т. п. —
Всякія запаленія, твердѣсть и опухлины лѣчить скоро; коли болячка зачне
материзувати, заразъ набере и выгнѣться. Пушка 25 и 35 кр.

ПРЕСТОРОГА!! Праску Масть
универсальну часто подрабляютъ, але лишъ
у мене выробляєся она оригинально. Она лѣше
тогда правдива якъ жѣсть металевый пушка
обвитъ червоными приписами уживанія (въ 9 язы-
кахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Наилѣпше и многими досѣдками выпробоване средство, лѣчить пѣл-
комъ тупый слухъ. — Фляконъ 1 зр. 2647 29-30Ново устроенный
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
МИНЕРАЛЬНЫХЪ ВОДЪ
и продуктѣвъ жерельныхъ
РУДОЛЬФА ВАЙНРЕБА

магистра фармаціи

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 33.

Воду минеральну одрѣвляєся подѣ моимъ особистымъ доглядомъ
въ мой торговлѣ, цѣнакомъ посяла порученія лѣвари, одѣ 5-той рано
ажъ до 10-той вечеромъ.
Замовленія зъ провинціи выконуються одворотною почтою и
наисовѣстнѣше. Телефонъ 301. 2961 10-10

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старѣ вина угорскѣ лѣчинны и натуральны вина
столовы одѣ 42 кр. бут.

Знаменитѣ Старки, Житиньки, Румъ и Арахъ de Goa.

Старѣ Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.Оригинальный вина шампанскѣ и правдивый Конякъ
французскѣ першорядныхъ домѣвъ.МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 281 47-?

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желаніе даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничной оръбнымъ медалемъ за старѣ вина.

Всѣхъ наукъ дѣярокъ

Д-ръ Емили Лятайнеръ

Одбывши студіи зъ обѣмъ дентистикѣ
въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ
атласъ дентистическѣ при пѣцу Маріа-
комъ ч. 10 и ордину одѣ 10 рано до
6 вечеромъ.Всѣякія операціи доконує на жела-
ніе безъ боли, одобривши чувствѣ ко-
пашною або розвеселяющимъ газомъ
(Lustgas). Штучныя зубы выгатовляє на
золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 26-?

Старый фортепьянъ

але новѣйшѣ конструкции и зо-
вѣсьмъ добрый, о голосѣ звучномъ
и гармоничномъ, можна набути за
дуже умѣрену цѣну. Близопои въ-
демоности удѣляє Администрація
„Дѣла“. 3041 3-?

РУ-

кавичи, шѣски, подушки сапѣновѣ
досѣвъ, кафтанки и шкѣрныя штаны, —
простирала, бандажѣ, суспензори и всѣ
выробы рукавичныя
поручає найдешевше
ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ

Складъ полотѣвъ корчиньскихъ

Товариства краєвого для торговлѣ и промыслу
власного выробу

такъжѣ

Великій вибѣръ полотѣвъ краєвыхъ

по цѣнахъ фабричныхъ.

Зефиръ Cordone (42 родѣвъ) шир. 76 см. по . . . 50 кр.
Пениты, струскы, полотѣнца перерѣб 60 см. по . . . 44
Зефиръ (63 родѣвъ) шир. 75 см. 38
Окефорды шир. 80 см. 36
Дрѣли на либерію, матрацы, фѣранки, весны и т. п.
шир. 68, 70, 124 см.

пѣацъ Маріапкѣй ч. 1.

(давнѣйше ул. Академична ч. 8).

Цѣнники и пробѣ одворотною почтою.

Марка охоронна — образѣвъ прѣамъ. 3024 7-9

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. н. упрѣвъ. галицкаго

Акціонного Банку Гипотечного

2222 158-?

купує и продає

всѣ эффекты и монеты

подѣ найпрѣступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечны и

5% Листы Гип. преміованн.

котрыхъ посяла закона въ дня 2 лѣпня 1868 (Днев. в. д.
XXXVIII. Ч. 93) и пайвысшѣмъ постановѣ зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщурѣнія капиталѣвъ фон-
довыхъ, пуцилдрныхъ, кавціи суиружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіи

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуються безъ
проволаки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣяною провизіи.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшеныхъ огнетрѣвалыхъ тектуръ асфальтовыхъ

до покрыванія дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжипира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

16-?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ
сѣ въхости, кладѣмо на фундаментѣ въ горячѣмъ станѣ,
ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОЛПЛАТЫ, ульпшену огнетрѣвалу асфаль-
тову ТЕКТУРУ высшихъ сорѣвъ до покрыванія дахѣвъ, звѣ-
токъ 10 метрѣвъ □ одѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬ-
ТОВЫЙ до консервации дахѣвъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛИЙ-
СКУ безводну.Осушає асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, зѣвѣстнымъ
досѣ въ техницѣ наибѣльше въхкій стѣны въ помещканяхъ.Фабрика выгатовлює въ цѣдомъ краю своими людями
покрыванія дахѣвъ огнетрѣвалу тектурою и ихъ репарацию.

Метръ □ одѣ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ принимає Іосифъ Заплатальскій.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає:

певный и выпробованнй средства до выбранія великихъ
пѣамъ.

кр.	КРѢНЪ МЫЛЯНЫЙ бѣлый,	кр.
25	служитъ до прѣамъ матерій шѣв- ковыхъ, потовѣчныхъ и за- марганныхъ, пакѣтисъ по 2 кр. и	04
25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до выбирѣнія пѣамъ старыхъ зѣ матерій вонниныхъ, бавовня- ныхъ и шѣвковыхъ, кусникъ	25
25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищенія мужескою одѣжи, осушає пѣамы повѣставшій зѣ пороху, прѣты, тютюну, моло- ка, шива, извы, шоколяды, пѣамъ, въхости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
30	ОКСАЛИНА выбѣрає пѣамы зѣ атраменту, прѣи и крови, зѣ паперу и бѣлы, фляшка . . .	25
08	КВІЛІЯ, матерія вонный и шѣвковъ, выпранъ въ одварѣ Квѣли тратитъ пѣамы и од- вѣскують свѣзѣсть, прѣамъ барва матерій нѣжо не тратитъ, пакѣтъ . . .	06
25	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО- ВЫЙ осушає пѣамы зѣ по- сто, олію и живицѣ, фляконъ	25
20	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матеріи бѣлы вонный зѣ замаргана и пороху, пакѣтъ . . .	20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул.
Комерника ч. 3. и улицѣ Галицка рогѣ Валоує. Въ флякахъ:
въ КРАКОВѣ Суколицѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Ри-
нонь ч. 2. 2529

ПОЛОТНА, БѢЛЫЕ СТОЛОВЫЕ

зѣ перворядныхъ фабрикъ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пѣацъ Капитульный число 2.

Цѣнники на жадање оплатно одворотною почтою.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

Выдаєць и одѣлчальныи редакторъ: Иванъ Бѣлей.

Патрѣ въ фабр. Чердыньскѣ.

Зѣ друкарнѣ тов. ш. Шевченка, подѣ гар. К. Бѣднарского.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (кроме недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторники, и въ вторники и пятницы на перемену разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppalik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за нисераты платны у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокѣ

въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи шлются лишь на поперекъ заперевеніе. — Рекламція неоплачена въ бѣдѣ порта.

Подписки чинятся комитетъ 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдѣ однострѣчкіе печатны, въ рубр. „Надсѣкане“ по 20 кр. а. в.

Подати чинятся по 10 кр. бѣдѣ етишка.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій повѣрокъ а третій четвертокъ издавництва „Дѣла“ въ 1889 році. Просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ посилати зъ надсиланьемъ предплати и залеглостей.

Рухъ выборчій въ Галичинѣ.

Выборъ посла въ турецкіи повѣтъ.

III. Гадаю, що не але було-бы, коли-бы зъ кожного повѣту люде интересуючі-ся выборами оповѣстили въ рускіи часописѣхъ свои спостереженія, набравші зъ свѣжого досвѣду при послѣднихъ выборахъ, а було-бы то взагалѣ дуже хосенне для насъ на будуче. Для того наведу и я свои спостереженія дотично сегоднѣшнихъ выборовъ соймовыхъ.

Перша и кардинальна вада у Руснабъ при всякихъ выборахъ есть то, що нема побѣднотной организаціи по повѣтахъ и за-для того все або за пѣзно або незручно беремося до дѣла. Коли вже выборъ який сѣдае на потя-ляцію, тогди доперва, такъ якъ бы когось ра-товно азъ сбудуи, рушаемося ба и мече-мося, але що-жъ? — зъ великого поспѣху не-разъ дуже незручно, а звычайно подыбуемо, що протявнѣе давно тамъ въ свой хосенъ интересъ полагавъ, де мы приходимо. Намъ треба то добре мати на тямѣ, що въ державѣ конституційной той народъ або то сторон-ничество, котре має лаху организацію або в жа-дон не має, дуже лихо выходитъ, не разъ ще горше, якъ бы могло выйти въ державѣ абсо-лютистской. Мы Русины выжили все нарѣкати, що бѣда, що але, але той бѣдѣ, тому зду черезъ болѣшу половину мы самі винны, бо, жниучи въ державѣ конституційной, не маемо жадной организаціи по повѣтахъ и даяго при вся-кихъ выборахъ або цѣлковити падаемо, або о-сягаемо хіба кривоту зъ того, що при до-брѣй организаціи збудути бы можна. Прецѣнь-хоть-бы найлучше zorganizоване товариство политичне у Львовѣ не вѣде нічого, якъ нема на комъ опертисе, якъ нема добре zorganizо-ванныхъ товариствъ политичныхъ по повѣтахъ.

Що мое твердження правдиве, то можна видѣти при всякихъ выборахъ. Надходить при-мѣромъ выборы до сойму. Починають о томъ насампередъ згадувати наши часописи и на-поминають своихъ читателей, чтобы такъ же-же важной справы не засыпалъ. У Львовѣ чи тамъ комитетъ центральный выборчій, чи товариство политичне починае, правда, троха критически — ба, але якъ и зъ чимъ? Треба въ першій линіи увѣрити въ комитетъ зъ повѣта-ми, але якъ и черезъ кого? — то штука. Тре-ба якимъ-то способомъ переѣдуватисе, до кого бы въ томъ а въ томъ повѣтѣ обидѣтисе пись-менно, чтобы порушати людей до акціи. Заки того той бѣднѣй комитетъ якъ зробіть, заки вывайде де якихъ людей по повѣтахъ, то на-то ролитисе не по мѣра, а не разъ такъ трагично, якъ купило въ плѣтъ, бо пише и пише до вка-заного патриота, а тому не въ головѣ хоть-бы кѣмъ слѣбѣ на корреспондентѣ обидѣтисе. Той комитетъ центральный або то товариство политичне наше такъ зачинае свою акцію, якъ бы кому велѣть поверхъ якой гриващѣ йти, а ту ноги грязнуть що врокъ! А додате ще до того, що той комитетъ центральный не має въ свой кѣпъ зломаного гроша, чтобы хотѣ выдѣти корреспондентѣ заплатить и роби-жъ-ту, що хочешъ! Такъ дѣвѣ у Львовѣ передъ выборами.

А якъ же ведеся акція по повѣтахъ? Въ повѣтѣ дѣлается патриотъ признанчій до дѣ-лания на молодыхъ людей и старшихъ, безъ говорова и зъ великими говорами. Зъ мо-лодыхъ людей дехто рушався-бы, але що-жъ? — девятисе на тыхъ старшихъ, а самі вы-хачуватисе якомъ не смѣють, бо бояться, что-бы тымъ старшимъ не ухилили. Старші зновъ густо-часто обидѣлать справу зъ дня на день. Зъ дѣвѣ двохъ-трехъ дѣс до сусѣды, нагово-рять коняцко, что треба бы сеѣ або тоѣ робити, а по бесѣдѣ йде каждый домѣвъ тай на тѣмъ стало. А ту часъ не стоить и протявникъ не сити. Врѣштъ то довгити зѣвнѣвѣ, по до-вѣгахъ намыслахъ склюкуються и завувають нѣбы комитетъ, — розумѣеся, въ наилучшѣмъ разѣ — бо густо-часто и такого комитету нема, только все ходитъ самоцѣль. А и ти ко-митеты выборчій боками гонять, бо не мають до диспозиціи одного крейцарика, чтобы опла-тити або яке письмо, яку бдову, або якого посла. Такъ иде все тяжко якъ зъ каме-ни. Правда, проявляеся не разъ въ послѣднихъ хвилѣхъ великій рухъ въ такихъ комитетахъ, але що-жъ? — за пѣзно, и не одно тратитисе черезъ недѣлѣство, бо протявникъ, користаю-чи зъ нашої побѣднотности, задушить такъ ко-рѣнь, что его послѣ не можна выважати.

Мы держимося при всякихъ выборахъ за надто морально и хочемо переводити выборы цѣлкомъ посязая Альфонса du Ligouri. Но то годѣ. Намъ буде можна по смерти за-для честноты агитационной и великого аскетиз-

му если не святыми работи то бодай блаже-ными — але за то на тѣмъ грѣшнѣй землицѣ-будемо неустанно такую брандію бити, что ажъ гей! Поляки зъ нашої непорядности агитаци-онной хосенують при всякихъ выборахъ. Насам-передъ ихъ комитетъ центральный має дуги въ кашени, и певне має чимъ оплатити свою администратію. Намъ того нѣй не даву, що Поляки передъ всякими выборами накладываютъ на себе податокъ розмѣрно до доходѣвъ. То дѣвѣ и по нѣшихъ краяхъ, де житѣе консти-туційне розвите вже высоко. Розумѣеся само собою, что у насъ дѣвѣе пойдѣт подкуства, чого не повинно бути и чого въ нѣшихъ кра-яхъ конституційныхъ нема. Але лучаються нѣшій необходимо потрібній справы при выбо-рахъ, до переформованія котрыхъ выдатокъ грошевыхъ необходимый. Одинъ, або двоухъ, або и больше того выдѣтку не можѣт поно-сити; на то мають зложитисе все принадлежащій до той народности, або до той партіи. Не болѣ-шими жѣбраками булѣ-бы и мы, зложивши-хоть по кѣмъ шѣтокъ для такого комитету. Поляки мають свои неустаннѣй повѣтвой ко-митеты выборчій, именно польскій бѣцки, котрі-пильнѣе займаються выборами, — якъ сво-ими автономичнымъ урядованьемъ. То такъ не повинно бути, але естѣ. Чтобы имъ проти-важати, заведѣмъ мы Русины всюду по повѣтахъ „Народній Радѣ“ повѣ-товѣ, а буде то не оцѣнене для насъ. Така „Народна Рада“ повѣтова и ея выдѣтъ воз-мутъ въ руки весь рухъ выборчій и вже такъ-жъ бы зъ уряду свого будутъ покликанъ на-зырати неустанно все, что дотыкае житѣя авто-номичного, отже головно всехъ выборовъ. До-перва при такихъ „Народныхъ Радахъ“ повѣ-товыхъ дѣлѣебѣ комитетъ центральный розвинула-бы на великій розмѣры, бо той ко-митетъ буде знати, на комъ опертисе, зъ нѣмъ порозумѣтисе, и не буде ходити такъ якъ до-теперъ на помацкѣ, якъ бы ему очі завязавъ. Такъ „Народній Радѣ“ повѣтвой неимовѣрно улекшила-бы акцію для нашихъ послѣдовъ че-резъ выготвление на ихъ руки розныхъ пе-тицій, меморандѣ и пр. А то и послушати у насъ штука, якъ по повѣтахъ сидѣть все тихо, якъ закляте. Добре zorganizованъ „Народній Радѣ“ повѣтвой поставили-бы насъ Руснабъ въ короткѣе часѣ на ноги.

Мы Русины мусимо прецѣнь уже разъ-мати на тямѣ и передъ очима, что жиемо въ державѣ конституційной.

Акція обжалованія противъ Буляжера

выготвленный генеральнымъ прокураторомъ Кесне де Бореперъ, мѣстѣе ося якій точки обжалованія: Юрій Ернестъ Иванъ Буляжеръ родился 29 цвѣтня 1837 въ Ренѣ; въ р. 1882 именованъ его генераломъ бригады и директоромъ пѣхоты въ министерствѣ вой-ны. Уже тогди заявлявъ Б. велику жадобу по-честей и заходивши, чтобы стати популярнымъ. Онъ пасавъ самъ свои біографіи або казавъ писати другимъ и заосмотрѣвши ихъ своимъ портретами на коня, розширювавъ ихъ при-помощію агентѣвъ въ арміи. Въ р. 1884 ставъ Б. генераломъ дивизіи и командантомъ въ Ту-нисѣ. И тутъ не переставъ бы продолжать своихъ плѣнѣвъ, при чѣмъ послушавши всѣ-лякими тайными агентами, пр. давною своею метрескою, что власне обидѣла въ Ст. Лязарѣ шестимѣсячну вѣнцѣю и однимъ журнали-стомъ, каранымъ три разы за обманство. Ко-ли не ставало гроша, допускавъ Б. подкуп-ства, пр. взявъ 210 франкѣвъ за то, что въ арміи заведено каву певной сорты, подпома-гавъ своимъ выдѣвкамъ певного торговца епо-демами, беручи по 20 сантимѣтъ за одну пару еполетѣвъ. Коли покликанъ его до Парижа продвѣеся въ дальше свою тайну роботу.

Въ р. 1886 стае Б. министромъ войны. Починаеся страшна агитация въ его користѣ. Въ актахъ естѣ 44 розныхъ портретѣвъ Бу-ляжера, котрі розкидывались мѣжъ народѣмъ зъ бѣднѣйшими біографіями, майже легенда-ми, а деякі зъ портретѣвъ выготвлены въ Нѣмеччинѣ. Газеты роблятъ Б. величезну ре-кламу, тому за тыхъ 17 мѣсяцѣвъ его мана-стерства одержали тѣ газеты 242.693 фран-кѣвъ субвенціи. До даяныхъ агентѣвъ приду-чаютъ нові пр. одинъ чоловікъ, котрого перше на жаданье самого Б. засуджено на-пять лѣтъ вѣзанцѣ за-для публичной немо-ральности.

Въ р. 1887 уступае Б. зъ министерства. Агентъ заходять, чтобы Б. зрѣбѣт президе-нтомъ министровъ. Народови стараються вмо-вити, что Б. одинокій патриотъ. Правительство засыпавъ лѣстами зъ грозовою, а всѣ, що протестували противъ упадку Б., одержують бѣдѣ него лѣсты зъ подаями. Въ часѣ своего ми-нистерства допуская Б. величезныхъ наду-жати, бо бравъ зъ фондѣвъ министерства вой-ны грошѣ на свой приватный ужатокъ або на пропаганду. До того служили ему тайні и ре-зервові фонды министерства. Зъ резервового фонду взявъ Б. 279 000 франкѣвъ мовѣ по-зачку и зъ того давъ для товариства войско-

вого 140.000 фр. лишь на то, чтобы войско-позыскати для себе. Ще на день передъ свои-ми бѣдохомъ зъ министерства взявъ Б. 30.000 франкѣвъ. Найпотрѣбнѣйші выдатки не были полатѣженъ, але за то Б. памятавъ о собѣ, и такъ зложивъ у нѣтѣря 60.000 фр., чтобы сплатити свой довѣтъ зъ наслѣдства, а за та-пидерование своего помешканія заплативъ 12.000 франкѣвъ. Але тѣ выше згаданіи надужити не будутъ розсуджати передъ трибуналомъ державнымъ, лишь передъ авчачнымъ су-домъ.

Въ чотыри мѣсяцѣ по своимъ уступленю зъ министерства выготвивъ Б. усправедли-вающе письмо въ свои дѣяльности, повне ло-жи, бѣнъ написавъ навѣтъ до президента ре-спублики лѣсты, чтобы одержати абсолюторію, але не выславъ сего лѣсту. Коли предлагано ему команду, обдѣлавъ бѣдѣ того, подаючи за-причину, что муситъ упорядкувати свои при-ватный интересы, а за той часъ почавъ приго-товленя до заговору. Въ тотѣи Льовру нара-джувався зъ генералами и нѣшими особами, а коли правительство зажадало бѣдѣ министр-ства войнѣ выселѣти Б. на провинцію, то газе-ты поднесли крикъ, называючи се депортаціою. Головными агентами Б. ставѣтъ Диллонъ, що фальшиво называвъ себе графомъ а власно-буть выслуживъ офицеромъ найбѣршій кондудты, и Рошфоръ, котрый одержавъ для-своей газеты 10.000 фр. подпомогѣ зъ касы заговору. Такожъ злучивъ Б. зъ проводниками анархистѣвъ и побравъ грошѣ зъ загра-ницѣ. Цѣль Б. була, накинуги Франціи свою диктатуру на разѣ зъ титуломъ дожаненного ко-всула. Одѣ теперъ починаються заколоты по улицѣхъ Парижа: толпы людей выкрику-ють имя Буляжера, подмываюванъ до того его агентами. Б. загадавъ обяты команду надѣ войскомъ Парижа, тому не повинуваясь наказамъ министерства войнѣ. Коли одержавъ наказъ явитисе на вправахъ въ Кьермонъ-Ферранъ, заявивъ, що недужій, хотѣй плѣтъ той часъ ховався въ Парижѣ, а толпы народу мали ему перешкодѣти въ бѣдѣздѣ на тѣ-вырѣвъ.

Дня 8 червня збѣралися двѣ тѣпы, одна зъ силъ 15.000 людей передъ готелемъ Льовру, де мешкавъ Б., а друга зъ силъ 20.000 людей на дворѣхъ зѣлѣнцѣвъ. Одѣ теперъ роздѣляють-ся въ толпѣ голоса, чтобы ити до палаты елисей-ской, де збѣраеся парламентъ, и тамъ прогна-ти правительство и парламентъ. Тѣ планы не удаються, бо зачасу полиція и войско не до-пускають до того, та й анархисты не прийшли въ помощь Б. Подѣ той часъ розбѣлѣлася по-ложка, что Б. войшовъ въ авѣвъ зъ кн. Жеро-момъ Бонапартымъ. Б. выступавъ яко канди-дѣтъ на посла въ многихъ округахъ въ выбор-ныхъ Парижа, хотѣй власно его не можна-було выбрати яко войскового. Подчасъ кризы министерствѣ, кѣмъ обдѣвувалися народѣ и коли всѣ генералы мали буги на своихъ ста-новищахъ, оденъ Б. не услухавъ того и на на-рѣдахъ заявивъ, чтобы подчасъ повстаня вой-ско лавилось въ касарняхъ. Уложено вже цѣле нове правительство: оденъ зъ его най-болѣшихъ прѣятѣль мавъ стати министромъ-президентомъ а Лятеръ министромъ почтъ и телеграфѣвъ.

Депешѣ Б. до Дерульда и многі лѣсты его приклонникѣвъ указують, что всѣ надѣв-лись подѣ той часъ головного замаху на ре-публику, ба навѣтъ допминалися того въ сво-ихъ лѣстахъ. Депешѣ и лѣсты были шифрова-ны, Б. подписувався за женщину а навѣтъ пе-ребравъ въ жіночу одѣжѣ и являвся на провинціи. Б. вже такъ гадавъ о своей дикта-турѣ, что розбѣдувався въ заграничныхъ амба-садахъ, якъ державы примуть его диктатуру. При заколотахъ на улицѣхъ Парижа погавло-бѣдѣ напастивши толпы кѣмъ-то войсковѣ мѣ-ской гвардіи. Естѣ певною рѣчею, что Б. одер-жувавъ бѣдѣ заграничныхъ банкирѣвъ грошѣ, хотѣй и французскій богатѣй подпирали его грѣш-ма. И такъ въ р. 1888 одержавъ бѣдѣ почтою 1275 лѣстовъ грошевыхъ, а мѣжъ ними 128 зъ заграницѣ: зъ Італіи прийшло 14, зъ Ав-стріи 3 и зъ Нѣмеччинѣ 1 лѣстъ грошевыхъ. Власного маетку мае не має Б. зѣякого, а по его уступленю зъ министерства заявивъ оденъ им-періалѣстъ, что касѣ Б. выносѣтъ 900.000 фран-кѣвъ. Крѣмъ наведенныхъ точокъ заповѣдае акція обжалованія, что выкаже цѣлкомъ доклад-но, якъ задумавъ Б. перевести заговоръ и а-тентат на цѣлѣсть и безпеченность республики французской. Въ тѣ злочинства каранѣтся по-сле арт. 87, 88, 89 та посяа арт. 59, 60 и 169 французского кодекса карного.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Старомѣского повѣту.

[Де-що про нашего секретаря рады повѣтвой.]

Есть въ Старомѣ-мѣстѣ рада повѣтова, а при нѣй, якъ всюды, секретарѣ, Marceli Rudnicki, частковий панъ въ Тобольницѣ. Послѣ-взбѣрѣ прочіхъ секретарѣвъ бере нашъ и. Рудницкій живу участь въ житіи политичномъ,

а коті хтось розбѣдѣся зъ нѣмъ въ переѣдѣ-ченыхъ, давъ ему тяжко почувѣ въ потребѣ-свою власть секретарску. Тѣ секретарѣ, що правда, по цѣлѣй Галичинѣ великій можно-владцѣ для нашихъ селянъ. „Цѣсарѣ далеко, а Богъ высоко“ — маршалокъ найчастѣйше не сидѣтъ въ повѣтѣвъ мѣстѣ, а секретарѣ все въ канцеляріи. Его работы мало хто до-глядѣа, часами покривдѣній не жалується, де належаться, чтобы секретарѣвъ трохи по-вздержати въ ихъ патриотичній горячѣй, а не разъ маршалки и не повздержують се-кретарѣвъ, або ще и прямо огню имъ додають.

Якось 1886 р. були доповняючі выборы члена рады повѣтвой въ Старомѣ-мѣстѣ зъ сѣльскою поѣлѣстью. Поехалися войти и раднѣй до выбору. Нашъ Рудницкій зъ други-ми панками зъ рады напѣсѣлися на выбор-чѣвъ, чтобы выбрали до рады дѣдѣча зъ Сло-хинѣ. Бачите, ще ихъ мало было! Однакъ вы-борчѣ узнали собѣ: „Не будемо выбирати пана-дѣдѣча, а выберемо собѣ Ивана Пукача, газду зъ Стрѣльбичѣ“. Сталося. Прийшло до голосованія. Въ радѣ узнали собѣ, чтобы уст-но голосувати, але якось отямлилися и завер-нули на нѣшу: „картками“. Та найшлися ме-жи выборцами такі, что скоро повнапѣсували картки на Пукача и той перейшовъ. Та не-удача дуже розсердила пана Рудницкого. Се оказавъ бѣдѣ невдовѣвъ въ такій способѣ: При-ходить разѣ войтъ изъ Мшанцѣ зъ кѣвитомъ для побраня громадского бюджета и проситъ о подѣнѣ. Рудницкій не давъ до себе присту-пити. Велѣтъ собѣ привести ще двоухъ радныхъ, хоть сего впередъ не бывало. Войтъ просивъ и молѣвъ п. секретаря, чтобы змалувавъ, Мшанецъ даже бѣдѣ Старого мѣста, 3¹/₂ ми-лѣ, богато часу стратити непотрѣбно. Тогды розбѣсѣдувався п. Рудницкій и почавъ такѣ: „Якъ вы намъ, такъ мы вамъ“. Просили мы васъ, чтобы вы выбрали того, а того пана до-рады, а войтъ зъ гѣръ: Пукачѣ! Пукачѣ! Пу-качѣ! Не помогла просьба, войтъ мусѣвъ спровадити двоухъ радныхъ и тогды авѣливъ п. секретарѣ кѣвъ подѣсѣтѣ.

Прийшли выборы до сойму. Станувъ мѣ-щанинѣ до борѣвъ зъ графомъ. Борѣа була не-рѣвна; мѣщанинѣ унавѣ, але и тыхъ 14 голо-совѣвъ заболѣло старомѣскихъ можновладцѣвъ, а межи тыми и нашого п. Рудницкого. При-ключеа найшлася така сама, якъ по выборѣ до рады повѣтвой. Дня 8 липня прийшовъ войтъ изъ Мшанцѣ до рады зъ кѣвитомъ на побранѣ бюджета громадского. Не було п. Рудницкого въ канцеляріи, а бувъ якийсь другій писарчукъ. Цѣлѣй день ходивъ войтъ до него и просивъ его, чтобы под-писавъ, однакъ той не хотѣвъ а закрывався тыжѣ, что то п. Рудницкій має подѣсѣтѣ. На другій день заставъ войтъ секретаря, однакъ и той не хотѣвъ подѣсѣтѣ, хоть була два раднѣй, а бесѣдувавъ, что кѣвъ має подѣсѣтѣ той панѣ, что его попередного дня войтъ на-дармо просивъ о подѣнѣ. Коли-жъ войтъ до-питувався о причину такой завѣстѣности, сказавъ п. секретарѣ: „А чому ты насъ такъ паску-дѣишь? Здивованній войтъ запытавъ: „Якъ? кола? де?“ А п. секретарѣ: „Тажѣ ты голо-совавъ на шевѣ и поставивъ его по-надѣ графа. Графъ мавъ право бѣдѣ Найяснѣйшого Пана стати посломъ зъ нашего повѣту. Абѣ-було давати голоса на Найяснѣйшого Пана!“ Того самого дня просивъ также пана сек-ретаря и войтъ зъ Лѣвнѣи о подѣнѣ кѣвту, однакъ на дармо. Лишавъ кѣвъ въ повѣтѣвъ радѣ и бѣйшовъ домѣвъ.

Мавъ же другу орудѣу войтъ зъ Мшан-цѣ въ повѣтѣвъ радѣ. Громада Мшанецъ по-дала до краевон рады школьной просьбу обез-проценту позычку на будову школы и одер-жала 200 злр. При нагодѣ показуе войтъ пись-мо зъ Львова секретаревѣи и проситъ о порадѣ, якъ-бы тѣ грошѣ одержати. Секретарѣ пыта-вся о ухвалу рады громадской. Ухвалу войтъ-предложавъ. Тогды секретарѣ домагався, чтобы всѣ раднѣй прийшли до рады повѣтвой на но-во ухвалювати затѣчене позычки и чтобы у-нотаря зрѣбѣти скриптѣ довыжнѣй. Зъ порады секретаря мусѣвъ пойти войтъ до староства, просити о новій рѣзѣнцѣ явитисе въ радѣ повѣтѣвъ. Взагалѣ нашъ войтъ дуже бѣдѣдѣ-зъ тымъ ходженьемъ до повѣтѣвого мѣста; каждый певно чверть року прохѣдѣтъ! Черезъ то войтъ занедбуе свои гадѣвство, а многі просто деморализуютисе.

Наведені факты доказують ясно, якъ де-якій урядникъ зъ „польского бѣцарѣ“ збы-тѣются надѣ нашими людьми. Обовязкомъ Руснабъ засѣдаючихъ въ радѣ повѣтѣвъ естѣ запытався: на основѣ якихъ законѣвъ позво-ляе собѣ така невеличка рыба докучати обы-вателямъ державы, удержуючимъ раду повѣ-тову? Але и громады най пильнѣею своего права и до рады повѣтвой выбирать лишь своихъ людей, котрі-бы хотѣли и усилѣи ста-нути въ оборѣтъ селянъ противъ безпѣдѣ-ныхъ напѣстей. А нашъ послѣ повѣтнѣй-бы за-становитисе, чи не порадо бы було внести передъ соймѣмъ провѣтъ на знесенѣ радѣ повѣ-товыхъ, бо они для насъ цѣлковитѣ не потрѣб-ны. Громады нѣхто не контролюе, мѣсто-громадскій пропадеа, дорожа кѣпей, по сѣлахъ неведѣтъ, але на политику все досѣтъ часу. Ко-

ли-бъ замѣть радъ повѣтовыхъ доданю по одной силѣ робочей при староствахъ, то оно, при упрощеніи дѣловодства, выставо-бы до полагоджуваня справъ повѣта. Край зыскавъ-бы черезъ зменшеніе выдатковъ, а всякій повѣтовъ-бы можновладѣцъ, мусѣли-бы братися до твердого працѣ. Правда, зменшився-бы въ обрѣзъ и не брыкали-бы такъ, якъ теперѣ, але на тѣмъ зыскала-бы справа загальна.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Италийска ирридента заявила знову житѣ. Такожъ газеты вѣмѣцкы зачали обговорювати ту справу. И такъ пише Kreuztg., що N. fr. Presse сприяє италийской ирридентѣ въ интересѣ жидѣвъ, бо оба тѣ элемента лучатся разомъ въ своѣй ненависти до австрійской державы. Voss. Ztg. обговорює односїення Италіи до ирриденту, то ся послѣднѣ на ново оджила тогдѣ, коли за апробатю австрійского правительствѣ на вѣчнѣ католикѣвъ у Вѣднѣ зажадало явно и голосно, чтобы Рымъ одорвался одъ Италіи. Ирридента буда-бы сейчасъ прадущей, коли-бъ австрійское правительство въ вѣстѣ римской повинило дволучаѣсть, а такожъ и тогдѣ, если-бы цѣсарь австрійскій на доказъ сего двѣдѣвъ короля италійского въ квиннахъ, якъ сего Италіицѣ выжидають одъ 1882 р.

Послѣ вѣдѣнскихъ газетъ мають бути скликавъ соймы чешскі и моравскі на 9 вересня. Такожъ и другі соймы мають зобратисъ въ другій половинѣ вересня.

О выѣздѣ папы зъ Риму на случай войны такъ говорятъ: Зъ разу гадали въ Ватиканѣ, чтобы папа выѣхавъ до Австрій, але гр. Кальноки давъ ясно зрозумѣти мове Гальмбертіо, нунціеві папскому у Вѣднѣ, що присутність папы въ Австрій нарабала-бы багато клопоту и непорозумѣня. Надто кардиналы заважали, що Австрія на случай войны не могла-бы отагати нейтральности, а папа мусѣвъ-бы бути далеко одъ мѣсца войны. Тому выбрано на побутъ папы Испанію и папа замѣшкавъ-бы въ Толедѣ. Ескадра испанска приѣхала-бы по папу до Цивита-Веччія. Такожъ Франція, дѣлавшия о той резолюціи, стараєсь, чтобы папа скоронився до неѣ и готова навѣтъ оддати на побутъ папы Авиньонъ, который доперва въ новѣйшихъ часахъ переставъ бути власностию папы. — Говорятъ въ Римѣ, що папа казавъ подѣяти капиталы зложені въ италійскихъ банкахъ и улюкувати ихъ за границею.

Зъ Софіи доносятъ: Можна рѣшучо заперечити погослованъ, мовѣ-бы послѣдними часами сильнѣйше появились змаганя до независимости Болгаріи и правительство болгарске приготавило якѣсь манифестаци въ томъ напрямѣ. Компетентній сферы въ Софіи не гадають цѣлкомъ о подобіи намѣрѣ, а въ ихъ дѣланю не можна знайти нѣ одной точки, котра бы оправдала таку вѣсть. Взагалѣ голошеню одною лондонскою газетою вѣсть, а пода на зъ Берлина, мовѣ-бы князь Фердинандъ загадавъ дня 14 серпня оголосити независимость Болгаріи и прокламувати себе королемъ, есть цѣлкомъ выгадана.

НОВИНКИ.

— Русины коломыйскій устроюють дня 1 н. ст. серпня с. р. въ Коломий при участі львовскихъ академикѣвъ богословѣвъ вечерокъ декламационно-вокальный зъ танцами. Доходъ зъ того вечера призначаєся на „Народный Дѣмъ въ Коломий“. Запросины розсылаються. Сгрѣй народный або вечерковий.

— Класификація воспитаницъ яворѣвского дѣвочого заведенія подѣ зарядомъ Пр. Василіанокъ на испитѣ дня 9 н. ст. липня 1889 р. Всѣхъ воспитаницъ було зъ концѣ року шкѣльного 60 а зъ тыхъ одержали: Въ II кл. 1) Ольга Кручовска, 2) Ольга Волощакъ першу класу; — въ III кл.: зъ одначеніемъ 1) Лодиска Евг., 2) Волошинска Мих., 3) Хлопецка Ант., 4) Козакевичъ Алекс., 5) Лыска Ольга, 6) Ильявичъ Іоанна, 7) Савинска Марія, — зъ добрымъ поступкомъ: 8) Аляськевичъ Евг., 9) Петрыкевичъ Ольга, 10) Мацуска Стеф., 11) Стецѣвъ Олена, 12) Мацуска Камилла; — въ IV кл. зъ одначеніемъ: 1) Борисъ Олена, 2) Кузикъ Евг., 3) Бескидъ Евг., 4) Полошиневичъ Олена, 5) Аляськевичъ Марія; зъ добрымъ успѣхомъ: 6) Желеховска Юлія, 7) Гавриловъ Юлія, 8) Гайдукевичъ Наталія; — въ V кл. зъ одначеніемъ: 1) Чачковска Ольга, 2) Назаревичъ Анна, 3) Вахляничъ Марія, 4) Брайденбергъ Павлина, 5) Темнишка Марія, 6) Рудавска Софія; зъ добрымъ поступкомъ: 7) Ильничка Олена, 8) Сумикъ Ярославъ, 9) Шопа Наталія, 10) Тучаска Людвика, 11) Серватка Марія, 12) Черкавска Исидора, 13) Харамбура Петронелла; — въ VI кл. зъ одначеніемъ: 1) Строньска Алекс., 2) Тимкевичъ Софія, 3) Крайчикъ Мела-

нія, 4) Левицка Марія, 5) Голината Зиновія, 6) Желеховска Олена, 7) Березовска Ольга, 8) Столянска Аполонія, 9) Левицка Діониза, 10) Матковска Густава, 11) Потучко Неоніла, 12) Козакевичъ Марія; зъ добрымъ поступкомъ: 13) Добрянска Олена, 14) Нероновичъ Евг., 15) Ильявичъ Марія, 16) Лисинска Ант., 17) Илевичъ Анна; — въ VII кл. зъ одначеніемъ: 1) Курвичъ Леонтъ, 2) Назаревичъ Софія, 3) Уляничка Стеф., 4) Козакевичъ Ольга, 5) Тимкевичъ Наталія, 6) Леховичъ Марія, 7) Петрикъ Евг., 8) Мачилинска Лидія; — въ VIII кл. зъ одначеніемъ: 1) Шеховичъ Еремія, 2) Вилькъ Володислава. — При сѣй нагодѣ повѣдомляемо, що черезъ добування одноповерховой каменіцѣ, котрой благословеніе, якъ вже вѣстѣно, одбулося дня 9 липня, значно побѣлшилося мѣсце для воспитаницъ, такъ що зъ слѣдующимъ рокомъ шкѣльнымъ кромѣ уже замовленыхъ мѣщѣ, найдутъ помѣщеніе въ нашомъ заведеніи и новозагословившійся, особливо тѣ, котрымъ въ минуломъ роцѣ за-дѣла браку мѣщѣ, зарядъ одмовивъ приняти, и тому просимо лишь завчасу въ томъ дѣлѣ зголоситися писемно до заряду заведенія. Роцъ шкѣльный въ нашомъ заведеніи розпочинаєся якъ у всѣхъ школахъ публичныхъ точно 1-го н. ст. вересня, бо такъ вымагають одъ насъ и регуляришъ шкѣльный и власти шкѣльный, тому дѣти, намѣряющі посѣщати наше заведеніе, повинні 1-го вересня вже бути въ заведеніи. Знаючи при томъ, що наука крою есть дуже потрібна для дѣвчатъ, повѣдомляемо, що зъ сѣмъ рокомъ шкѣльнымъ отвираємо такожъ и курсъ науки крою, а родичѣ, намѣряющі прислать свои дѣти на ту науку до нашего заведенія, звольте напередъ порозумѣтися зъ зарядомъ заведенія. — Подаємъ до публичной вѣдомости такожъ и се, що зъ сѣмъ мѣсяцемъ настоятельство монастыря, отвирає новіицѣй иноческій, а кандидатки, намѣряющі вступити въ станъ монашескій, звольте чимъ скорше и якъ найчисленнѣйше зголоситися до настоятельства. — Въ концѣ Вп. Гостямъ, зложившимъ въ часѣ благословенія дому 55 зр. 20 кр. и о. І. Дрималику приславному 5 зр. 50 кр., о. Кульматичу зъ Дахнова за 1 зр., о. І. Калужницкому за 2 зр., о. Олиму Полянскому за 1 зр., о. Чернянскому зъ Королевы руской за 2 зр., о. Мацускому зъ Нового Язова за 4 зр., п. Балинскому директору руского театру за 6 зр. на цѣли нашего заведенія, складаемо щиро руске Спасѣ Богѣ. Поручаєся при томъ и дальшій благословности нашихъ патріотѣвъ, бо наше заведеніе не зовѣмъ ще уладжене и богато намъ еще потреба, чтобы оно хотѣ въ части вырѣшено пр. польскимъ конвиктамъ подѣ взглядомъ вѣшного вырѣдженія. — О. Стеф. Петрикъ, катихитъ, въ имени заведенія.

— Районы красныхъ инспекторѣвъ шкѣльных. За-дѣла номинаціи трехъ новыхъ инспекторѣвъ шкѣльных зарядило министерство просвѣты новый подѣлъ шкѣлъ среднихъ мѣжъ всѣхъ шѣсть красныхъ инспекторѣвъ шкѣльных зъ сѣй способѣ: А. Школы средній. Ант. Чарковскій має поручену инспекцію гимназіи: Львовѣ нѣмецка гимназія, Рятѣвъ, Ясло, Сянѣкъ, Перемышль, Станиславѣвъ, Броды, и школы реальны: Львовѣ, Станиславѣвъ, та Краковѣ. — Иванъ Левицкій: гимназіи: Бережаны, Тернопѣль, Коломыя, Стрый, Дрогобыч, Самборъ, Золочѣвъ, Бучачъ, Львовѣ руска гимназія; школы реальны: Тернопѣль. — Др. Жигм. Самолевичъ гимназіи въ заходній Галичинѣ и двѣ польскі гимназіи у Львовѣ та школу реальную въ Краковѣ. — Б. Школы народный и учительскі семинаріи. Стан. Ольшевскій має инспекцію въ учительскихъ семинаріяхъ въ Краковѣ, Тарновѣ и Ришѣвъ та въ округахъ шкѣлъ народныхъ въ заходній Галичинѣ. — Волеся. Барановскій: женскій семинаріи учительскій у Львовѣ, Краковѣ и Перемышлѣ та округи шкѣльны: Сокаль, Камѣнка, Рава, Жовковѣ, Львовѣ (повѣтъ), Яворѣвъ, Городокъ, Рудки, Самборъ, Старе мѣсто, Турка, Дрогобыч, Стрый, Жидачѣвъ, Калущъ, Долина, Перемышль, Мостиска, Сянѣкъ, Березѣвъ, Лѣсько, Добромилъ, Ярославъ и Чешанѣвъ. — Др. Северинъ Дибстрянскій: мужескій семинаріи учительскій у Львовѣ, Тернопѣли и Станиславѣвъ та округи шкѣлъ народныхъ: Богородчаны, Надворна, Коломыя, Косѣвъ, Снятинъ, Городенка, Товмачъ, Станиславѣвъ, Борщѣвъ, Залѣщики, Бучачъ, Чортковъ, Гусятинъ, Терембовля, Скалатъ, Збаражъ, Тернопѣль, Броды, Золочѣвъ, Бережаны, Подгайцѣ, Рогатинъ, Бѣбрка, Перемышляны и Львовѣ (мѣсто).

— Др. Ив. Горбачевскій, профессоръ чешского университета въ Празѣ, надѣславъ вѣдѣнскій академіи наукъ велимъ цѣнну працю: Розсѣды о повстаніи кислоты мочевои въ организмѣ звѣрять сеучихъ.

— Великий маневры осѣний въ Галичинѣ начнутъ сего року около половины серпня и потревають до концѣ вересня. Маневры кѣноты одбудуться подѣ Шаковою и на границѣ коло Чешанова и Белза. Згромадження войска коло Кракова начнеся около 15 серпня.

— Новый мѣстъ красныхъ. Дня 15 с. м. признано добрыми фундаментами и мурѣ мосту кратового на Прутѣ подѣ Снятинѣмъ. Будову сего мосту заридивъ выдѣлъ красныхъ минушого року, чтобы заступити вже незадѣлы мѣстъ на цѣлахъ на крѣвой дорожѣ зъ Городенки до Залуча. Новый мѣстъ, маючій 184 метрѣвъ свѣтла, починає на двохъ прибокахъ и пяти стовпахъ зъ тесового камѣня та фундаментахъ на бетонѣ до 4 метрѣвъ глубины подѣ найнижшимъ становѣмъ воды. Фундаменты и мурѣ, що коштували понадъ 53.000 зр., признала одповѣдныи комисія, зложена зъ пп. д-ра Ник. Кишинѣвича и Фел. Беньковского старшого

инженира яко одпоручника въ выдѣлу краевого и п. Найбурга, одпоручника городеньского выдѣлу повѣтового. Будовою управляетъ зъ стороны выдѣлу краевого п. Меч. Святковскій разомъ зъ кондукторомъ дорогъ красныхъ п. Ерѣн. Ляковскимъ, а предпріемство будовы мавъ инженеръ п. Вяч. Ильянскій. Докѣченіе вѣзана кратового и выкѣченіе дождѣвъ наступитъ, здаєсь, передъ концѣмъ вересня а загальныи кошты будовы сего мосту вынесо коло сто тысячѣвъ зр.

— Нещасій пригоды. Въ сѣлѣ Франковѣ коло Дукаль лишь въ лѣсѣ Ив. Ципаръ набиту дубельтовѣ въ хатѣ и самъ выйшовъ; дванадцѣ лѣтній его сынѣкъ приложивъ стрѣльбу до грудей своего осмылѣтѣго брата, выстрѣливъ и убивъ на мѣсци. — Въ Ляцку коло Добромилѣ въ сѣнахъ робили въ глубинѣ 125 метр. подѣ землею 8 людей и помѣщикъ гѣрничій; наразъ уснулася стѣна и захопила лишь помѣщика, бо робѣтники ще вчасѣ утекли. За три годины помѣръ сѣй помѣщикъ гѣрничій лишаючи вдову и троє дѣтей.

— Бута офицерна. Бурмистръ Тересіенштадт въ Чехахъ, будучи на поли, побачивъ, що поручникъ драгонѣвъ Лянѣвъ вѣхавъ конемъ мѣжъ засѣвъ. Приблизився до него и почавъ робити ему уваги, що и министерство войнъ заказало возкамъ допускаться нищеня засѣвъ; на то вытѣгнувъ Лянѣвъ шаблю и рубнувъ разъ бурмистра по плечѣхъ, а бѣдакъ ще три разы, коли сѣй схирился за дерево. Люде надѣгли и сполохали однажного офицера. Бурмистръ выславъ телеграфично жалобу до министерства войнъ.

— Для бѣдѣи своячки Тараса Шевченка надѣслала на нашъ руки Вп. панѣ Антонина Дзеровичева зъ Топорова 2 зр.

— Дипломъ почетный за зѣбѣ. На выставѣ промисловѣй, що одбулася въ червнѣ с. р. въ Вудиницѣ, одержавъ ц. к. надворный звѣзиръ П. Гильцѣръ зъ В. Найштадту найвысшу нагороду, с. е. почетный дипломъ, за свой выставленый зѣбѣ, артистично выготовленый зъ величавымъ звукомъ.

— Дрѣбній вѣсти. Буковинска рада санитарна порѣшила одноголосно основати антику въ За-ставѣ. — Въ сѣлѣ Тороки коло Путилова убилъ два сѣляне, отецъ и сынѣ, войта, коли пришовъ до ихъ хаты грабити за залѣглыи податокъ въ сумѣ 5 зр. — Молодой паробѣкъ Литвинѣкъ залѣгивъ въ 18-лѣтній жидѣвѣкъ дощѣ арендаря въ Кучурмарѣ, а коли отецъ жидѣвки не хотѣвъ дозволити, чтобы повѣнчалися, обѣе утекли и всякій глядѣня за ними не однесли успѣху.

Вѣсти зъ Авп. Львовской.

На конкурсѣ зъ речинцемъ до 18 вересня с. р. розписанъ: Ольховецъ, дек. бобрѣцкого, над. прив.; Ясенѣвъ, дек. золочѣвского, над. прив.; и Гребенѣвъ, дек. скѣльского, над. прив.

Въ пропозицію на Липовицю принятый лишь о. Тома Соболта.

Завѣдательство Урлеа одержавъ о. Юл. Курмановичъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

п о р у ч а е

выпробованъ и певній средства косметичный,

одначенъ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаи.

Олѣйокъ таниновый, взмѣниае и подпомагае водю росту. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣниае корнѣцъ волосѣ и запобѣгае выпадѣти волосю. — Фляконъ 80 кр.

Вода атеньска, до змываня волосѣ, запобѣгае творѣти паразитѣвъ, одѣвѣтѣ, робитъ трѣвальми барву и полыскъ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на корнѣцѣ волосѣ и на порѣстѣ волосѣ. Въ случахъ де въ насѣдѣтъ недуга выпало волосѣ, выказавъ велимъ цѣлюще дѣляне. Въ по ужитю одной флячки можна добавити порѣстѣ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятѣва до полоканя устѣ, кромѣ прияного, скрѣпляющаго смаку и запаха, дуже користно дѣлає на ясла и зубѣ. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстивно-алькаличный, до чищеня зубѣвъ. Надѣє перлову бѣлѣсть, оддалѣя камѣнь и квасы, котры наводѣтъ болѣ и порожиаѣть зубѣвъ. Пуудѣлко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣты рукѣ и пахѣ. Фляконъ 50 кр.

Вода львовска. Приямыи, вѣзанныи и доготрѣвалый запахъ той воды зѣдѣлавъ се, що въ Антверпѣи на выставѣ всемирной абѣтала публично прокламувана и одначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., большого 1.50 кр.

Нигретина. Выборное средство до фарбованя въ сейчасъ волосѣ на трѣвалу и красну барву черну и темну; есть цѣлкомъ нешкѣдливе а въ ужитю цѣлкомъ поединче. Цѣна 1 зр.

Бѣлыи и гарный руки. Наибольше червѣи и по-паданъ руки вывѣлѣтѣи и вывѣжѣтѣи по кольчаровѣмъ натѣртю Кремѣмъ рѣстивѣмъ. Слонѣкъ 80 кр. 259 48-?

Смаровило литовскѣ до обуби и пѣлѣръ, мягитъ шкуру, робитъ еи непрѣромаючю и трѣвалю. Пуудѣлко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣзъ Валовѣ. Въ филиалѣхъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХъ Ринокъ ч. 2.

Завѣданный до кан. институцію на Яхторѣвъ о. Анат. Долянский.

Митр. Конксисторіа вѣставилася до президіи намістництва о згоду на кан. институцію о. Теоф. Лавровского на Якобѣ.

Отсутки одержали оо.: Іос. Бабѣй, сотр. въ Городку, на 6 недѣль; Вас. Левчикъ, сотр. въ Николаевѣ, на 2 мѣсѣцѣ; Ем. Вербицкій въ Доброводѣ на 2 мѣсѣцѣ и Корн. Бачинскій, сотр. архикатедр., на 6 недѣль.

Господарство торговля и промыслѣ.

— Дирекція ц. к. зѣлѣзницѣ державныхъ повѣдомляє, що зъ днемъ 16 липня с. р. отворено рухъ на шляху Hadersdorf зѣлѣзницѣ львоальной Sigmondsberg Horn, зъ стѣциями и перестанками: Hadersdorf, Gabelsburg, Langels, Zöbing, Szöbberg am Kamp, Stiefern, Plank, Gars, Rosenberg и Horn та на шляхахъ зѣлѣзницѣ львоальной Herzogenburg Krems зъ стѣциями и перестанками Herzogenburg, Wilhelmsthal, Ederling, Statzenndorf, Meidling im Thal, Pandorf, Gütweig и Furch Gütweig. — На стѣцияхъ, Вѣдѣнѣ, Ляцѣ, Салцбургѣ, Триестѣ, Прага и Пильзно можна авизовати посылки ерахтовѣ при помочи телефону тымъ особамъ, що мають получѣние телефоничне въ згаданныхъ мѣстахъ; на то купуєся за 3 зр. 100 штукъ одповѣдныхъ друкарѣвъ, котры треба выповнѣти и доручати дирекціи на стѣцияхъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнъ 19 липня. Послѣ послѣдней диспозиціи стрѣча цѣсаря австрійского зъ нѣмѣцкимъ наступитъ дня 11 серпня въ Берлинѣ. Гостица цѣсаря въ Берлинѣ потребає чотири дѣи. Дня 11 серпня поступитъ цѣсарь австрійскѣ до Дрезна и одѣдає короля саского. На биржи збожѣвой подскочили значно цѣны збожѣ за дѣла злыхъ жнивѣ, и такъ платѣть: пшеница на осѣнь 8:99, на весну 9:56; овѣсъ на осѣнь 6:68, жито на осѣнь 7:20, кукурудза нова 6:08.

Парижъ 19 липня. Булянжисты порѣшили, чтобы Булянже одповѣвъ манифестомъ на выданныи противъ него актѣ обжалованя. Мѣжъ людностию не зробивъ актѣ обжалованя великого враженя.

Константинополь 19 липня. На Кретѣ ситуація що разъ гѣрша. Ескадра зъ трѣхъ французскихъ панцирникѣвъ мала выѣхати до Креты, такожъ надѣются, що и инші державы вышлютъ кораблѣ. Здаєсь, що Крета остаточно одлучитъся одъ Туреччины.

Панѣ Валерія Островска

вдова по бувшомъ уряднику при дир. скарбовѣи, — котрой дѣтки суть учительками гры на фортепѣи и спѣву, а то Сидора Островска, замужна Гжибинска, знаєа спѣвачка концертова и Марія Островска учителька музыки въ яворѣвскомъ монастыри — приймає зъ слѣдующимъ рокомъ шкѣльнымъ панночки рускихъ родинѣ и Вѣч. Отцѣвъ на помешканѣе и харчѣ, посылаючи ихъ до публичныхъ шкѣлъ у Львовѣ. Въ дома до науки музыки одступѣаєся фортепѣи а на жаданѣе удѣлитъ дочка еи науки языка французского. Ручитъся за родительску опѣку. Условія умѣренныи подѣ кождымъ взглядомъ. Адреса: Пляцъ Бенедиктинскій ч. 4, на долѣ. Вѣзшій условія може подати Теодоръ Виковичъ ул. Сикстуска ч. 1.

ПА-

расолъ до дощу и до сонця одъ 1:20 до 12 зр. — Колѣшъ мужескѣи и дамскѣи зъ фабрикѣвъ російскихъ по цѣнахъ фабричныхъ — шатки не пропускають воды по 50 кр.

найдешевше въ торговлѣ БРАТѣРІЯ ЛЯНГНЕРЪ Львовѣ, Галицка ч. 1. Цѣники на жаданѣе даромъ!

Всѣхъ наукъ дѣларскихъ Д-ръ Емилиі Лятайнеръ

одбувши студіи зъ обѣагу дентистикѣи въ клиникахъ въ Берлинѣ зложивъ атѣлѣ дентистичне при пляцу Маріанкомъ ч. 10 и ордину одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Вѣзшій операцию докопу на желѣнѣ безъ болѣ, одобривши чувствѣе ко-канною або розвеселяющимъ газомъ (Lustgas). Штучный зубѣ выготовляе на золотѣ, янчукѣ и т. п. 2941 26-?

Матеріи вовнянѣ на сукнѣ дамскѣи найновѣйшѣи

Метерѣ одъ 45 кр. и выше

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ: Иванъ Белѣй.

Печатъ зъ фабр. Чернянског.

Зъ друкарѣвъ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Вѣдѣнського.

алеяхъ. Погуляю трохи коло свого дому, та й до хазяйства.

— А ви любите пѣклучатись коло хазяйства? — спытала Зося зъ легенькою иронією, але все таки поваж-
нымъ тономъ.

— О! моя жѣнка велика господарка! — одказавъ Ясь, шуткуючи.

Зося окинула косо очима Гавю. Їѣ руки пухкѣй й бѣлѣй, справдѣ не блыщали паньською бѣлиною. На кѣн-
чику мизинця дуже вважливе очко Зосѣ запримѣтило
цятки сажѣ... Ганя, вештаючись у пекарни, до всього
приглядаючись, десь черкнулась обѣ сажу, сама того не
примѣчаючи.

— И я дуже люблю сѣльське господарство, — про-
мовила Зося поважно. — Особливо тодѣ, якѣ воно до-
стачає доволѣ прибылѣ...

Якимъ зновѣ выпрячивъ очи на свою жѣнку, зга-
дуючи, якѣ вона хазяйнувала на батькѣвському ґрунтѣ.
Ажѣ надто бѣлѣй, рожевѣй пальцѣ Зосѣ доказували, що
вони не дуже любили доторкуватись до кухарського и го-
сподарського дѣла.

Лакей у бѣлыхъ рукавичкахъ, прибранный у пан-
ську ліврею, вынѣсь на великому сѣрѣбному пѣдностѣ
кофе и пѣднѣсь заразѣ до Зосѣ. Кокетливо и зѣ пова-
гомъ вона простягла руку, взяла чашку, и не дивлячись
на лакея, величаво махнула до його другою рукою, лед-
ви пригнувши кѣнчики свои бѣлой руки. Вона показа-
ла, що не хоче брати сухарцѣвъ и бубликѣвъ. Лакей од-
ступивъ одѣ неи зѣ великимъ страхомъ, и вѣступаючи
навпшивыки, понѣсь далѣ кофе. До своєї панѣ, до Яка-
ма, навѣть до Яся лакей пѣдступивъ далеко смѣльвѣйше.

Выпили кофе. На щѣкахъ Зосѣ выступивъ бѣльшій
Библиотека найзнам. повѣстей томъ XXXII. 17

румянецъ. Губы зачервонѣли, якъ троянда. Вона всѣлася у фотелъ и легенько закинула голову, нѣбы втомившася. Ъѣ кучеръ посыпались на бѣду шию.

— Яка чудова квартира! — промовила Зося, встаючи и беручи за руку свою дочку. — Видно, що княжа!

Держачи при собѣ доню, котра тулилася до неї въ бѣлѣй куценькѣй сукни Зося перейшла просторну гостинну, нѣбы пересунулася. Шовковый шлейфъ шелестѣвъ, скобзаючись по блискучому паркетови. Ъѣ постать огрядна, повна и разомъ складна, ѣѣ свѣже лице, ѣѣ роскошна коафюра, все разомъ заворушилось въ кѣлькохъ дзеркалахъ. Зося прямувала до дверей, що були до салону. Ясь схопився и полетѣвъ одчиняти дверъ, навипередки зъ лакеємъ, що вже поспѣшивъ зробити своє дѣло. Тодѣ всѣ встали зъ-за столу и пѣшли за Зосею, котра повагомъ ишла по свѣтлиці, мовъ цариця, оглядаючи хату. Всѣ ишли за нею, нѣбы ѣѣ дворовый штатъ.

Вся розмова межъ гѣстями велася по польскій. Одна Ганя говорила по московскій, та й то дуже погано.

— Чи й вы Полякъ? — спытала нежданно Ганя Якимъ, примѣчаючи, що вѣнъ крутивъ польску мову такъ якъ вона московську.

Всѣ разомъ звернули увагу... Якимъ очевидячки не знавъ якъ одказати, чимъ себе назвати, дуже смѣшно лупавъ очима, нѣбы пригадувавъ, збирався одказати... и зновъ задержувавъ языкъ.... и зновъ пресмѣшно лупавъ очима и кивавъ губами.

Зося кинула на його очима сердито. Якимъ выкинувъ зъ рота, нѣбы пожуване слово: „Полякъ“, и самъ почервонѣвъ на всѣй ширинѣ свого повного, хочъ и блѣдого лица.

Ганя въ свою чергу тожь поставила на йому свои очи...

— Бачите, моя дорога панѣ, мѣй мужъ походить зъ польского роду, тольки вѣры православной, — промовила Зося, и хотѣла вывести разомъ и Якима и Ганю и себе зъ тієї плутанины. Одначе почервонѣла до самыхъ ушей и кучерѣвъ, а Якимъ все стоявъ та лупавъ такъ смѣшно очима, що його дочка не втерпѣла и тихо зареготалась. Теодозія ледви задержувала подавляный въ горлѣ регѣтъ. Всѣмъ стало не до ладу, незручно стояти и дивитись одно одному въ вѣчи.

— Чи не маєте якихъ новыхъ газетъ? — спытала Зося Яся, щобъ розмовою затерти дѣло.

— Якихъ же вамъ? — спытавъ Ясь: — чи польськихъ чи русскихъ?

— О! безпремѣнно польськихъ! я ледви слибезую по русский, — сказала Зося.

— О! змилуйтеся, надѣлѣть насъ газетами та журналами! — почала тоненькимъ голоскомъ Теодозія и пѣдъ кѣнець изъѣхала на природню басову ноту.

Зося вернулася у гостинню, а за нею рушило все товариство. Повагомъ зновъ перейшла вона хату и сѣла коло столу опершись лѣктемъ объ стѣлъ. Вся фѣ поstatt дуже приходилась до роскошной обставы, до килима дорогого, на котрому розбѣтлала вона свѣй шлейфъ и поклала маленьку нѣжку, до мрамуровыхъ столѣвъ, до великихъ дзеркалъ, паркетового помосту... Ясь не зводивъ зъ неї очей....

Гостямъ видимо не хотѣлось одѣзджати до дому Ганя запросила ихъ на снѣданя до столовой хаты. Тамъ бувъ гарно прибранный стѣлъ обставленный густо тарѣлками зъ холодными закусками, винами, сѣрѣбнымъ сер-

визомъ, дорогими серветками. Все те тѣшило Зося и Теодозю.

По закусцѣ всѣ пошли въ княжій садъ на прогуляня. Тамъ, подъ приѣздомъ саду повинныи були ждати конѣ, — якъ говорила Зося. Та вона такъ тѣльки говорила, а на дѣлѣ звелѣла кучерови попасти конѣ въ жйда и не выѣзджати, поки вони самѣи не прийдуть. Повозка и конѣ були поганѣи, и Лемѣшковскѣи соромились прямо заѣзджати до квартиры Середѣнскихѣи.

Зъ богатыхъ свѣтлицъ Зося зъ товариствомъ вступила въ богатый панскѣи садъ, середъ роскошной природы. Ясь вѣвѣ ѣѣ подъ руку. Попереду йшовъ Якимъ зъ Теодозею и дочкою. Ганя розпрощалась зъ гѣстими и zostалася дома. Широкии дорѣжками, межъ свѣжою зеленою, по-пѣдъ высокими скелями, черезъ гроты и мѣсточки йшла Зося, схиляючись на Ясєву руку. Зося розказувала йому про свое житя веселе въ Киѣвѣ, про невдачѣи своего мужа на урядовѣи службѣи и въ управителяхъ, розказувала про свои втраты, про свое невеселе житя въ Тхорѣвцѣ, конечно багато дечого прикидаючи, примальовуючи по польському звичаю. Уѣ лице то блищало радощами, то засмучувалось, и вѣи опадали на щоки, и хнюпила ѣѣ чудива голова до долу, и спадали ѣѣ русѣи пуклѣи на бѣле чоло. А вона стояла зъ Ясемъ надъ самою водою, на камяныхъ тесаныхъ схѣдцяхъ, вже обставляныхъ тепличными кѣвѣтками. Въ прозорѣи водѣ вона прямо роздивлялась на чорнѣи кучерѣи Ясєвѣи, на гарне лице його, молоде, нѣжне и панське. Ясь пригадувавъ ѣѣ Якима въ порѣи його першої молодости. Тѣльки його лице тхнуло щастямъ и вдачею, красувалось гордостію и самонадѣєю...

Трапилося переходити черезъ вузенькѣи мѣсточокъ, що бувъ перекинутый зъ чималон скелѣи на другу и ви-

сѣвъ надъ кипучою и шипучою водою. Дамы боялись ити, а бѣльшь того, що вдавали; хапались за поруча и не смѣли ступити на дошки. Теодозя ажъ пицала, одхилилась одъ мосту и закрывала очи рукою. Якимъ безъ сороба реготався имъ у вѣчи и не рушавъ зъ мѣся, щобъ не перевести дамъ черезъ хисткій мѣсточокъ. Тодѣ Ясь бравъ кожну даму по-пѣдъ руки и тихо переводивъ ихъ черезъ мѣстокъ. И Теодозія и Зося дуже липли до його, переступаючи тихесѣнько черезъ мѣстокъ и зъ великою уштивостю дякували його за послугу.

Выйшли вони зъ саду до приѣзда; нѣ коней нѣ повозки не було. Зося погломонѣла на кучера. Ясь пославъ одного зъ помѣчникѣвъ садѣвника по свѣй екипажъ, повѣвъ гостей въ оранжерею, забавлявъ ихъ тымъ часомъ, поки приѣхавъ екипажъ. Лемѣшковскѣй размѣстились въ просторному управительському екипажѣ и конѣ, якъ змѣй, понесли ихъ по дорожѣ въ Тхорѣвку.

— Якій чудовый день провели мы сьгодня! — промовила Зося.

— Сей день нагадавъ минѣ Варшаву, зъ вѣй роскошю, зъ гульбищами, панами.

— Чи въ Варшавѣ вы ѣли такій дорогій снѣданя, пили такій дорогій вина, якъ сьгодня? — спытавъ Якимъ....

Зося торкнула його ногою. Вѣнъ замовкѣ. Теодозя надула губы.

А тымъ часомъ Ясь, выпровадивши гостей, вернувся до дому и сѣвъ за обѣдъ зъ Ганею.

— А якъ тобѣ показались теперъ Лемѣшковскѣй? — спытавъ Ясь.

— Такъ якъ и попереду. Лемѣшковска корчить зъ себе велику паню, бувалу, вчену, просвѣчену... Не знае въ що цѣнувати себе.

— А хіба жь и не важна панѣ? Якъ вона вмѣ держати себе, зъ повагою! Всѣмъ дає чути й розумѣти свое панство. Навѣть нашъ лакей ступавъ коло неї навшипинячки. А якъ вона по хатахъ пройшлася, а якъ вона держить ту голову гордо та пышно, щобъ и кокетства, граціи не втерати, и дати всѣмъ знати, що вона панѣ зъ дѣдѣвъ зъ прадѣдѣвъ... Вона тобѣ зъумѣе заткнути за поясъ ту грабину, що я бачивъ у князя! Приѣхала зъ яконсь Тхорѣвки, а держить себе мовъ та цариця. Ёй Богу їй була-бъ до лица корона!... Щось вона минѣ натякала про свѣй рѣдъ, що вийшовъ зъ пѣдъ Варшавы, про свое житя богате въ Квѣвѣ.

— Хто тамъ їѣ знає зъ їѣ родомъ. А що вона приѣхала зъ Тхорѣвки, то мы добре знаємо, хочъ на їй и богатый убѣръ...

— А цуклѣ! а сукня! а тѣ букеты зъ бѣлыхъ стрѣчокъ и сѣбныхъ шнурѣвъ, що блищали якъ звѣзды коло плечей, на грудяхъ...

— И позамѣчавъ! дивись! Не дурно вона такъ закидала голову та трясла тыми кучерями!

— А вже самъ Лемѣшковскій, то правдива лемѣшка, — промовивъ Ясь смѣючись? — Сидить та очима дупав! Я думавъ отъ-отъ засне!

— Чимъ же вѣнъ не чоловікъ. Хаба тымъ, що не дає Зосѣ прибрѣхувати на всю губу. Його здається зовсѣмъ забила а загнала твоя Зося...

— Яка-жь вона моя? — спытавъ Ясь, осмѣхуючись.

— Бо ты їѣ хвалишь!

— Бо й є за вѣщо! Вона здається зъ великихъ панѣвъ. Не дурно вона природна Полька! Вмѣти такъ себе держати, говорити такъ розумнй речѣ...

— И розпытати грошъ въ Киѣвѣ на сукня, на балы... Правдива Полька!

Ясь насупивъ трохи брови... А ты вже й знаєшь? — спытавъ вѣнь осмѣхаючись...

А тымъ часомъ Лемѣшковскій, вернувшись до господы и zostавшись у двоохъ у хатѣ, мали свою розмову.

— Бачишь, якъ люде жувуть! — докоряла Зося чоловікови. — Якій въ ихъ свѣтлицѣ, яка мебѣль, якій килимы! А хазяинъ! Такъ и видно зразу, що чоловікъ панського роду, доброн науки!

— Великого роду? — одказавъ Якимъ. — Такого самого, якъ и я. Хиба-жъ не знаємо, якъ вѣнь бувъ обшарпанимъ писарцемъ, чи окономомъ въ Нестеряняхъ? Се тобѣ знає кожний мужикъ... Трапилося щастье, та й годѣ.

— Та що зъ того, що вѣнь бувъ тамъ писаремъ, чи чимъ?... Коли вѣнь умѣе такъ привѣтно обійтись изъ людьми, вмѣе ходити коло дамъ, вмѣе сказати й приказати! Середъ тієї роскошѣ вѣнь здається нѣбы на своему природньому мѣсци, нѣбы вѣнь тамъ родився и зрѣсь....

— Ото штука велика! Н ты родилась и зросла не въ великихъ роскошахъ! И твоя Теодозя мабуть була въ Варшавѣ жидѣвською наймичкою. А дай вамъ грошей кѣлька тысячъ! А пусти васъ въ ті роскошій свѣтлицѣ! То вы тамъ заграете такимъ баскимъ конемъ!...

— Якиме! — крикнула Зося, схопившись изъ канapy: — и коли я тебе обѣшу? Що то за слова, що то за речѣ? Нѣякими пахощами не выдушу зъ тебе того духу твого батька Лемѣшки! А Теодозя, жидѣвська наймичка!... Фе! Слухай ты! Щобъ нѣ я, нѣ дѣти не чули одъ тебе такихъ мужичихъ слѣвъ... Коли запрова-

дивъ насъ своимъ лѣнивствомъ у сю Тхорѡвку, то вже смрявся-бъ, мовчавъ...

Якимъ замовкъ, и зъ устѣ нѣ пары! Зося, сердита й червона, ґрукнула дверима и вышла зъ хаты. Вона пошла до Теодозиной кѡмнатки и тамъ наговорилася въ смакъ про своихъ новыхъ знакомыхъ.

— И шо за чудо, що за людина, панъ Середѣнській! Ахъ Мати Божа! — кричала Теодозя, склавши руки и двлячись на стелю.

— Гарный, веселый мущина, рослый, зъ панськими манерами, зъ чистою, щиро-польською мовою. Хочъ у Варшаву, то годиться!

— А Середѣнська щось не дуже... — додала Зося. — Така тиха, спокѡйна. Зъ нею не дуже можна розбалакуватись. Та все розказує про те господарство, про худобу. Чи ты завважала, моя кохана Теодозю, що въ неѣ руки були въ сажѣ? Знать сама робить въ пекарнѣ чорну роботу.

— А убрана такъ простенько, дуже вже по буденному. Я все роздивлялась, чи не знайду де на одежи тѣста, — говорила далѣ Теодозя. Минѣ здається, що вона сама паляницѣ виробляла...

— И мавши стѡльки прислуги, — пѡдхопила Зося, — щобъ я занималась отымъ кухарськимъ наскудствомъ! Ёй Богу чудно дѣється на свѣтѣ! Дає Богъ щастя тому, хто не вмѣє нимъ навѣть користуватись. Середъ такоѣ роскошной обставы вбиратись такъ просто, ходити въ пекарню.

— Вона й гарна, навѣть дуже гарна, — казала Теодозя, — тѡльки ёй краса не панська. Такъ не йде ёѣ постать до тыхъ великихъ дзеркалъ, до тыхъ высокихъ вѡковъ. А може тымъ, що вона не убрана якъ слѣдъ...

— Де тамъ гарна! — вѡдказала Зося, що то за

краса лица, що похоже на лице сѣльськихъ украинськихъ дѣвчатъ? Тѣ очиська чорнїй, тї бровища ажъ синїй... тї румянцї... Нема въ нїмъ такого небесного, тихъ очей романтичнихъ, тихъ золотихъ кѣсь...

Зося мала на думцї свою красу, котру вважала за саму вычу, красу щиру, надъ котрою не було въ свѣтї нїчого красчого.

— Коли-жъ то намъ прийдеться зновъ бути въ Середнєськихъ? — промовила вона, зъ легка зѣхнувши, и вийшла зъ Теодозею въ садъ погуляти.

Черезъ широку долину, помежъ горами видко було Камяне, видко було навѣть частину княжого саду а надъ сизимъ туманомъ того далекого темного саду висїли вершки одної оранжереї, котра стояла на горбикѣ.

Обидвѣ дамы, вступивши въ садъ, мимоволѣ аразу обернули очі въ той бѣкъ, де стояло Камяне, де мрївъ, якъ синїй туманъ, княжїй садъ, звѣдкѣмъ виглядали легенькї готицкї вершечки оранжереї.

— Онъ то мѣсце! — промовила Теодозя, легенько кивнувши носомъ на сизу далекбѣсть.

— Онъ то мѣсце! — подумала Зося мовчки, де люде живуть якъ у Бога за дверима, якъ у раю; онъ те мѣсце, де теперъ може по саду похочає Ясь.

И ставъ передъ нею Ясь живий, надъ прозорою водою, на камянихъ схѣдцяхъ межъ кущами широколистныхъ вазонѣвъ. А вона (здавалось нїмъ) держалась за його руку, крадькома поглядала на дивный профиль, на повнїй, молодїй губы, на чорный блискучїй вусъ: а вона нїбѣ зновъ бачила въ водѣ його въ саме лице горде, панське, пышне, вона нїбѣ чула тхнїня його здорового лица, чула теплоту його руки.

— И коли то намъ прийдеться побачитись! — думала далѣ Зося.

Довго гуляла вона зъ Теодозею по своему великому саду. Ъй такъ не хотѣлось вертатись до хаты, де бѣднѣсть, негарна обстава, покрывляній, темнѣй вѣкна, немальований помѣсть ще гѣрше разили ѣъ сердце пѣсля роскоши въ квартирѣ Середѣнскихъ. Зосѣ на силу переждала обѣдъ у своѣй хатѣ и зновъ пѣшла зъ Теодозею до саду и зновъ не зводила очей зъ того сизого далекого туману, пронизаного червонымъ промѣнямъ вечѣрного сонця.

— Якъ тамъ теперь гарно въ саду! — думала Зосѣ, — якъ тамъ теперь тихо на тыхъ алеяхъ, надъ тѣєю водою!... Якъ бы минѣ теперь постояти на тому высокому мѣсточковѣ, надивитись, на ту шумну воду! постояти поручъ зъ нимъ, опершись на поруча, доторкуючись своимъ плечемъ до його плеча...

И зновъ часъ було йти до хаты, а Зосѣ тягло въ ту милу сторону, де вона зачула нове щастя, де вона пережила такѣ милѣ години.

— Чи чуешь, Теодозю! якъ тамъ музики грають?

Теодозѣ насторочила замѣсть ушей довгѣй нѣсъ и прислухалась.

— А справдѣ, неначе грають! — одказала вона, — мабуть теперь у саду на горѣ гремлять оркестры.

И Зосѣ вчулася музика, вчувались якѣсь дивно-гарнѣй мотивы то сумовитѣй, то дуже веселѣй. И здавалось ѣй у душѣ, що тѣй мотивы плывуть зъ того сизого далекого мѣсяця, де блѣщали проти заходу сонця вершечки оранжереѣ, плывуть одъ вершечкѣвъ садового дерева, разомъ зъ тихимъ вѣтромъ.

— Мамо! — гукала до неи дочка до вѣкна. — Ходѣть до хаты, бо вже вечера готова...

Зосѣ ввѣйшла въ хату, де ворухилися въ темнотѣ

дѣти, наймички, Якимъ. И знову огорнула її зо всѣхъ бокѣвъ будення жазнь окономіѣ въ Тхорѣвцѣ.

Мянувъ тыждень, наступавъ и другій. Одного ранку середъ тыжня затупотѣвъ кѣнь на подвѣри окономськѣмъ. То прибігъ верховый козакъ. Зося бачила його въ вѣкно и душа її чогось затремтѣла. Коли се наймичка внесла листъ. Дрѣжачою рукою Зося розірвала ковертъ. То були запросны вѣдъ пана Середѣнського на балъ. Зося поцѣлувала листъ и прожогомъ кинулась до дверей, щобъ оповѣстити таку новину Теодозѣ.

— Теодозю! — гукала Зося, вскочивши въ сѣни, — Теодозю! Въ сѣняхъ саме наймичка годувала птицю. перелякані куры кинулись въ одчиняні до свѣтлицъ дверѣ. Теодозя зачувши зъ другої кѣмнаты голосъ Зося, полетѣла до свѣтлицъ.

— Теодозю! моя мила, моя кохана! — кричала Зося, кидаячись на шию до Теодозѣ. — Дивись, що привѣзъ козакъ!

Теодозя прочитала билетъ и собѣ кинулась до Зося обниматись и цѣлуватись. А куры, не вважаючи на таку нѣжну сцену, киркали, кудкудакали и лѣтали по хатѣ навкруги двохъ дамъ.

Якимъ, почувши въ свѣтлиці крикъ, галась, заглянувъ въ дверѣ, дуже здавувався, побачивши, таку чудну картину и, якъ хазяинъ, почавъ ловити и кишкати на курей, не вважаючи на Зося, котра обнималась изъ Теодозею.

— Якиме! на, читай! — кривкнула до його Зося, подаючи йому билетъ.

Якимъ прочитавъ тихо, вернувъ її билетъ и вийшовъ зъ хаты, промовивши: и зъ чого тутъ цѣлуватись та плакати!

А Зося зъ Теодозею зновъ обнимались, читали билетъ и зновъ цѣлувались изъ слѣзми въ очахъ.

Натѣшившись доволѣ вони почали радѣтись, якъ имъ нарядитись на балъ и скѣнчили на тѣмъ, що Теодозя зъ Якимомъ повинна ѣхати до повѣтового мѣста, купувати матерію, блондъ, квѣтокъ и всякій всячины.

Зося не хотѣла ѣхати, щобъ не запалити свого бѣлого лица.

— Якимцю! послухай мене, котку! — підлещивалась Зося; — поѣдь ты зъ Теодозею въ мѣсто и покупай, що потрібно до балу.

— Одчепись ты собѣ зъ баломъ! Минѣ треба ѣхати въ поле до робѣтниківъ. Ты знаєшь — теперь часъ горячій. Нѣчого байдикѣ бити!

— Послухай же мене, будь ласкавъ! поѣдь! Теодозѣ самѣй нѣяково ѣхати. Вона дама....

— Хто-жъ виненъ, що вона дама? Велика приємнѣсть возитись изъ такою дамою! — промовивъ Якимъ, простягаючись на канапѣ.

— Поѣдь же, не доводь мене до слѣзъ! — промовила Зося вже плаксивымъ голосомъ. — Господе милостивый! Разъ пришлось по людський провести вечѣръ, а йому байдуже, хочъ бы я и пропала. Їѣ же, та ще й заразъ! Ты знаєшь, що до балу зосталося кѣлька днѣвъ!

— Та поѣду, тѣльки одчепись!

По ранньому обѣдѣ Якимъ зъ Теодозею сѣвъ на повозки и покотивъ у мѣсто.

На другому кѣнцѣ села живъ священникъ, отецъ Микита, вдовецъ и бездѣтный. Якимъ, крадькома одъ жѣнки, частенько навѣдувався до батюшки, довго балакавъ зъ немъ, выпивавъ по чарцѣ, а потѣмъ вернувшись

пѣзненъко до дому, одговорювався тымъ, що бувъ нѣбы на панськѣмъ току коло робѣтниківѣ.

Прѣвѣджаючи коло батющиного двору, Якимъ побачивъ отца Микату на танку и крикнувъ погоничевѣ: „Стѣй!“ Погонячъ спинивъ конѣ. Якимъ скочивъ зъ воза и побѣгъ до отца Микаты.

— Зайдѣть же, хочъ плюньте черезъ порѣгъ, та выпемо по чарцѣ, — просивъ отецъ Микита Якима.

Якимъ попрохавъ Теодозю пѣдождати и пѣшовъ у хату.

— Огсе, спаси Бѣгъ вамъ, що вы трапились. Теперъ часъ робѣчѣй; гостѣ не приѣвѣджають и самому нѣяково вѣхати вѣ гостѣ. Нѣ зъ кимъ и чарки горѣлки выпити.

Отець Микита поставивъ на стѣлъ графинъ горѣлки, палявицю й масло. Выпили по чарцѣ; розбалакались, выпили й по другѣй и по третѣй. А Теодозя сидѣла на возѣ и ждала.

— Ой, пора вѣхати! — просився Якимъ, не рушаючи зъ мѣсця. — Мѣй губаръ-нѣсѣ мабутъ вже лютує на возѣ.

— Нехай тамъ трохи пошкребе носомъ по полу-драбкѣ, а мы выпемо по чарцѣ. Спаси-Бѣгъ вамъ, що трапились. Є зъ кимъ и до кого выпити.

Теодозя ждала и почала вже репетувати. Бѣ до того ще добре припѣкало сонце. Вона послала по Якима погоняча.

— А ходи сюды, парубче! — выпий лишень за здоровѣ отѣи баринѣ, що тебе на возѣ клувала носомъ у потилицю.

Парубокъ выпивъ и терся коло порога, ждавъ ще чарки. Отець Микита наливъ йому ще чарку. Парубокъ зостався и зновъ мѣвся коло порога. Теодозя лопалась

одъ гнѣву, а послати було нѣкого. Кругомъ не було живои душѣ. Самбѣй пойти було страшно, бо коло самого порога лежавъ страшный собака. А тутъ конѣ не стояли. Мухи допѣкали имъ на горячому сонцѣ и вони рушили зъ мѣсця и потягли до цовѣтки у холодокъ. Невмѣючи правити вѣжками, Теодозя трохи не плакала и проклинала Якима й парубка. А тутъ на бѣду, ще вѣхали по дорожѣ якѣсь паничѣ и зобачивши вѣв нѣсѣ, почали смѣятись мало не въ вѣчѣ Теодозѣ.

— Цуприкуйте вѣжки въ право, панѣ! — гукавъ провѣзжій смѣливый погоничъ зъ своего воза до Теодозѣ. — Теодозя почала плакати.

А черезъ годину вийшовъ погоничъ до Теодозѣ.

— Чомъ ты не покликавъ пана, та ще й самъ зостався тамъ, шельмо, ты, лайдакъ!

— Кличте вже його вы! — одказавъ погоничъ, колибаючись трохи на ногахъ. Тамъ почався такій балъ! Горѣлка така смачна! а баба вже вареники лѣпитъ! Плоха надѣя на пана; вѣдомо самѣй!

Теодозя догадалась, що справдѣ плоха надѣя на пана и поѣхала сама до мѣста.

Зосѣ не ждала того вечора ихъ до дому и вже збиралась лягати спати. Коли се одчинились дверѣ, и въ хату ввійшовъ Якимъ, веселый, смѣливый. Його очѣ блищали, ажъ искрами сыпали, на його блѣдому лицѣ горѣли румянцѣ. Волося на головѣ настовбурчилось бурѣю. Поява його въ такій часъ и въ такому дивному станѣ несказано здивувала Зосю. Вона стояла и не знала, що казати.

— Чи не вы вже вернулись изъ мѣста? — ледви промовила Зосѣ.

— Зъ якого тамъ, у Иродового сына, мѣста? зъ

валу! — заговоривъ Якимъ по украинський, якъ парубка.

Зося зновъ вырчила очѣ на його дикі, блискучі очі.

— А ты думала, що тобѣ тільки можна гуляти на балахъ, а минѣ й нѣ? И я бувъ на балу, бувъ! Ну, що-жъ ты минѣ за се скажешъ? А якихъ чудовыхъ вареникѣвъ наварила баба Параска? Куды тобѣ! Куды тобѣ до неѣ, хочъ ты й Полька.

Зосѣ здалося, що вѣнъ загулявѣ у якої молодичѣ на селѣ и трохи не вмлѣла.

— Куды тобѣ до бабы Параски! — зновъ заговоривъ Якимъ, ледви соваючи языкомъ. Отець Микита, отъ у мене чоловѣкъ! А ты що? Тобѣ тільки балы, танцѣ! Куды тобѣ до бабы Параски!

Якимъ почавъ реготатись не своимъ голосомъ. Зося бѣгала по хатѣ и ламала руки.

— Бога ради, мовчи! Дѣти сплять, почують, слуги побачать!

— Нехай чують, нехай бачать, що я бувъ на балу, що й я гулявъ! А то все ты гуляєшь, все ты, а минѣ й не можна! О! бѣсъ бо твоему батькови! потривай же! помѣряємось, хто зъ насъ дужчий.

Очѣ въ Якима заблыщали, якъ у вовка. Зося згадала старого покѣйного Лемѣшку и затрусилася усѣмъ тѣломъ и душею.

— Гулявъ, и тебе не боюсь! Прогулявъ усѣ батькѣвскі тысячѣ, усѣ батькѣвскі сады й левады, й млыны, промѣнявъ ихъ на Парашині вареники. А ты свята та божа! все дома сидишь, все Богу молишься!

— Якимъ! мѣй коханий, мѣй милый! иди спати, не мучь мене!

— Зосю! моя ты богине! мое ты щастя!...

Якимъ не скѣпчивъ мовы, ставъ передъ нею навколѣшки и почавъ страшно реготатись, дивлялись ѣй у вѣчѣ и держачи фѣ за руку. Його червоне, свѣже лице свѣтилося такимъ молодымъ виразомъ, його очѣ, повнѣ слѣзъ, заблыщали якъ у дитини, якъ у хлопчика и нагадалы ѣй Якима молодого, давнього, румяного, веселого. Зосѣ заплакала, своими слабыми руками ледви довела його до постелѣ и впростила лягти.

— Зосю! моя ты богине! Дарую тобѣ всѣ сады, всѣ тысячѣ, всѣ свои чины! Бо й я гулявъ, бо й я бувъ на бадѣ. А Теодозѣ носата, якъ чапля, невѣрна, погана!... — говоривъ Якимъ, засипляючи.

Зосѣ такъ розтрѣвожилась, що заснула тѣльки передъ свѣтомъ.

Зъ фѣ думки не сходявъ отецъ Микита, Якимъ... и въ легкому тревожному снѣ все вештались передъ нею то покійный Лемѣшка, то Якимъ, то баба Параска въ образѣ Лемѣшихи, то здоровенный и страшный дзвѣнъ зъ залѣзнымъ серцемъ... То зновъ ставало ѣй тихо й ясно на души, и вона нѣбѣ лѣтала надъ зеленымъ пахучимъ садомъ, надъ золотоверхою княжою палатою, въ тихому рожевому свѣтѣ; и вчувались ѣй зновъ тѣ мелодіи, що вона чула зъ Теодозею; то зновъ ѣй снилось, що вона йшла широкою алеєю, вступала въ камяну печерю, де свѣтився якійсь чарѣвничій синій свѣтъ. Печерѣ нѣбѣ глибшала, темнѣла, чорнѣла и назустрѣчь до неѣ вылѣтавъ Якимъ, чудный, страшный, зъ закудланою головою, зъ дикими блискучими очима, хапавъ фѣ обома руками по-пѣдъ руки и волѣкъ у якусь дивну глубину, пѣдъ землю. Вона чула, що падала внизъ, якъ на повѣтрѣ, и крикнувши зъ переляку, зновъ засипала и зновъ верзлося ѣй те саме, тѣльки инче трохи...

Зосѣ прокинулася вѣзно. Якима не було дома; вѣнъ

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ понедѣля и рускаго свята) о 15-й годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека крайнихъ новостей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9. У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelt I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляются лишь на попереднее извѣщеніе. — Рекламация неоплаченная вѣдѣмъ порта.

Подписное число копій 3 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ одного стрѣчка печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 зр. а. в.

Подарки числятся по 10 зр. бѣдъ стишка.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій поврѣтокъ а третій чвертьрокъ видавництва „Дѣла“ въ 1889 році. Просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ посѣдити зъ надсиляннемъ предплати и залеглостей.

У Львовѣ 8 (20) липня 1889.

Галицко-польска шляхта знайшла въ остаткомъ часѣ варазѣ въ досѣть прикравъ таратахъ, котрі йи тымъ докучливѣ, що она не була на те праготовлена. Їй здавалося, що въ краю складася для неї все якъ найлучше. Передъ трома роками побудася маршалка краєвого, котрий служивъ йи вправдѣ вѣрно, все-жъ таки не бувъ костью зъ ен костіи и навѣть деколи мавъ свои нешляхоцкы напады, а на его мѣсце дѣстала чоловіка, котрого сама бажала. Передъ несповна рокомъ дѣстала и намѣстника, за котрымъ дуже побавалася, чоловіка способного и энергичного, на мѣсце попередника, котрий передъ всѣмъ мусѣвъ бути урядникомъ державнымъ и только сповняти припорученія даваніи зъ горы. Ажъ тутъ, помимо того всего, шляхта бачить, що ен впливъ захитаний а ен воля не панує такъ, якъ передъ тымъ панувала, не то вже якъ она надѣялася.

А вже-жъ деякі, хочъ и дробай ознаки, мовъ-бы напередъ вѣщували лихо. Высока родина шляхоцка мусѣла ставати публично передъ судомъ, обвинена о звычайне злочинство, а одинъ зъ першихъ проводирѣвъ шляхты мусѣвъ позбутися цѣлого своего миллионного мастику. Ще передъ тымъ всенародне вѣче руске показало, що у Русинѣвъ духъ не упавъ и що навѣть такі Русины готові йти зъ своимъ народомъ, на котрыхъ польска шляхта на-певно рахувала. Потѣмъ объявился якійсь демократичный рухъ межи академичною молоджію польскою, а наконецъ наступило вѣче мѣстѣ, на котрѣмъ польске мѣщанство не стало вправдѣ противъ шляхты, але заявило, що на дальше могло-бъ вже только яко союзникъ ити зъ шляхтою, но не яко слуга.

Въ такихъ обставинахъ обдѣлуе выборы до сейму. Помимо всѣхъ заходѣвъ шляхоцкихъ комитетѣвъ, помимо всен помочи, якон они дѣнавали, въ вѣдѣной Галичинѣ удалося Русинамъ узыскати шѣснацѣти мандатѣвъ посольскихъ, а въ заходній выбрано чотирѣхъ хлопѣвъ и трохи демократѣвъ, тыхъ, що недавно выповѣли послухъ шляхты. А вже найбѣльше шляхту заєрасувало, що навѣть противъ верховного начальника автономичной

власти, краєвого маршалка и Експедиціи, осмѣлился при выборахъ до очіи выступити простый хлоць, и що въ головній твердини ставачикѣвъ, ведучихъ себе яко властивыхъ репрезентантѣвъ польской шляхты, въ старокорольскѣмъ мѣстѣ Краковѣ, противъ давного станчикѣвского кандидата переходить одѣтъ зъ найзавѣтѣйшихъ ихъ противникѣвъ. Ба Русины вже и по мѣстахъ зачали рухатися: въ однихъ ставлять своихъ кандидатѣвъ, котрі дѣстають дуже поважне число голосѣвъ, въ другихъ польскому кандидату, недавному же министрови, ставляютъ свои услѣва. А наконецъ, о горе! навѣть при выборахъ зъ большахъ посѣльствахъ, того недоступного „святого сѣвѣтъ“, въ однихъ округахъ обговорюєся и за подставу выбору берєся руска справа, въ другихъ появляются дѣсь якійсь рускій выборѣцъ, котрій упоминаются о права Русинѣвъ, а въ однихъ округахъ переважає и рѣшає голосъ Русина!

Все то не було бы однакожь ще такимъ великимъ несчастіемъ: оно бѣльше оказує симитомъ лиха, нѣжъ чтобы вже само було дѣйственнымъ лихомъ и означало якусь значну фактичну страту для станчикѣвской шляхты. Только-жъ треба було, чтобы тая шляхта дѣзнавъ неповодженія умѣла звести зъ спокоємъ и тѣдностью, и брала собѣ зъ нихъ науку на будуче. Але сталося власне противно. Ен органи подѣлили страшный крикъ и lamentъ, якъ коли-бъ она доматалася, чтобы асній громы зъ неба спали и выгубили ен противникѣвъ. Тымъ же-жъ поражение ен набирає ще большої ваги, и выкликує ще новій выступленія противъ неї. Такими именно выступленіями суть статьи вѣдѣвскихъ газетъ, котрі дискредитують дальше польску шляхту передъ публичною опинією не только австрійской державы але и Европы.

Вже якъ кому вєся, то вєся. Рѣвночасно сладеа нове лихо, побѣда молодѣ-Чехѣвъ, котра, если и при выборахъ до рады державной за два роки остоится, грозитъ змѣною теперѣшной для польской шляхты такъ користоной системы въ Австріи. А вразѣ зъ заграницѣ зъ польскихъ краѣвъ въ Прусахъ и въ Россіи, приходять лихы вѣсти. Познанскій газетъ доносѣтъ, що польскій шляхоцкій посѣльство въ Прусахъ що-разѣ бѣльше переходять въ нѣмѣцкій руки. Въ заходныхъ Прусахъ въ 6 повѣтахъ вже зовсѣмъ нема большої власности земскої въ рукахъ Полякѣвъ, а въ прочихъ 15 повѣтахъ посѣдуютъ Поляки только 363.000 моргѣвъ землѣ. Въ Познанщинѣ бѣлѣша власность нѣмѣцкаа перевысшає польску въ 15 повѣтахъ, обѣ рѣвноважеться въ 4 по-

вѣтахъ, а только въ 7 повѣтахъ власность польскаа перевысшає нѣмѣцку; загаломъ Поляки посѣдуютъ еще 2,520.000 моргѣвъ землѣ а нѣмѣцѣ 3,701.000 моргѣвъ. А вразѣ зъ землею змѣнаєся и впливъ шляхты. Пробужденіє польского мѣщанства и польской демократіи въ Галичинѣ зачинає оказувати впливъ и на польске мѣщанство въ Познанщинѣ. Тамашна газета Ogrodznik помѣстила статью, вызывающую тамашныхъ мѣщанъ, чтобы утворили окрему партію мѣщанскую, бо „коли въ Галичинѣ, де автономія дозволяє свободного розвою польской народности, мѣщанство узнало за конечне скинути зъ себе непотрѣбне вже нинѣ опѣкунство и ити власнымъ шляхомъ, то тымъ бѣльше въ нашѣй дѣльниці утвореніє сильной партіи мѣщанской есть неминуемою конечностью, бо горлати нинѣ за абсолютнымъ правленіємъ шляхты есть анахронизмомъ, котрій нѣкому не привнесетъ чести.“

А въ т. зв. Конгресѣвъ Польши появилась передъ самими выборами до галицкого сейму въ Варшавѣ брошура „Głos ludu w kwestyi polskiej. Napisał Chłop“, написана, якъ признає краковскій Czas, „z talentem“. Авторъ тон брошуры каже, що „нема на свѣтѣ народу, въ котрѣмъ-бы интересъ можновладѣвъ такъ выправѣ интересъ загалу, якъ у насъ (Полякѣвъ): мала що-до числа часть нашон сусѣдственности терроризує опинію, заглушає опозицію, навидуєся загалови, прямуєчи до неподѣльного проводирѣва, а загалъ, помимо почутія своихъ силы, не має на только одваги, чтобы разъ выломнитися зъ тон опѣки, котра его завсѣгда выискувала и вѣдѣи довести може до крайної руины.“ А дальше: „Проводирѣво шляхты довело край до упадку, нинѣшній ен покутній роботы можуть спроводити необчисленій лиха; часть отже, чтобы середня класа и людъ вырвали зъ руки ен народна хоругвы и выписали на нѣй программу, згѣдну зъ прямованіямъ цѣлого народу.“

Мы, регистрирующіи тѣ вѣсѣ обявы и зазначающіи тымъ способомъ теперѣшное положеніє польской шляхты, навязуємо до того три коротенькіи уваги: одну для галицкихъ Русинѣвъ, другу для самогъ-жъ галицко-польской шляхты, третью для польскихъ демократѣвъ. Русинамъ, именно тымъ, що чи то зъ страху корытєся передъ верховодячими у насъ сферами, чи зъ интересу держаться тыхъ сферъ, мусимо сказать, однимъ: набѣрѣтъ духа! Другимъ: не шукайте подѣпоры у тыхъ, котрі самі хитаються! А до станчикѣвской и шовинистичной шляхты бѣдѣваемся: Перестаньте опѣкуватися Русинами, тажъ власный нашъ народъ не хоче вже вашон опѣки! Наконецъ до польскихъ демо-

кратѣвъ: Вытравляйте на дорожѣ, на котру Вы вступили; але будьте правдивыми демократами, пріятелими не только польского але и руского людю, и идѣть въ тѣмъ взглядѣ зъ нами, а не пробуйте на мѣсце верховодства польской шляхты накатати нашому народови верховодства польской демократіи..

Рухъ выборѣй въ Галичинѣ.

Выбѣръ посла въ турецкімъ повѣтѣ.

У. Коли хто въ державѣ конституційной всякій выборы собѣ маловажѣтъ, то той есть туманаско и не вартѣ вѣльности жаднои, а коли якій народъ въ державѣ конституційной — примѣромъ мы Русины — не має доброй организаціи до всякихъ выборовъ, то видко, что есть слѣпый, дурной, має телѣйчій розумъ и нема его що вѣдѣи жалувати, якъ его бѣда душитъ. Видко, такіи людє не способніи до самоуправы, до вѣльности. У насъ въ державѣ конституційной добра организація выборѣа до всѣхъ выборовъ есть щось найголожѣйшого и о то повинніи мы якъ найстараннѣйше дѣлати. У насъ якъ мы, такіи выборѣцѣ; якъ выборѣцѣ, такіи послы; якъ послы, такіи права для насъ. Мы, не маючи доброй организаціи при выборахъ, робимо самі собѣ зле, вѣсьмо самі собѣ ворогами, не причинаємыи нѣчимъ для добра нашон отчизны а черезъ недѣлѣность наше, зъ браку доброй организаціи выборѣов, зводимо все на нѣчо. Кто жалуетъ на то, що урядники — якон бы они тамъ категоріи не були — лихо урядуютъ, лихо права стерегутъ, або то право але примѣняютъ, а при тѣмъ при выборахъ не бере удѣлу або лиху организацію выборѣу має, — той есть коротковидный, не знає своего права, не знає собѣ порадити, хотѣ цѣла порада лежить ему передъ носомъ.

Черезъ добру организацію выборѣу въ нашихъ державѣхъ конституційныхъ станули многіи народы высоко. Примѣромъ скажу въ Бельгії. Тамъ стоятъ двѣ партіи затято противъ себе: ультрамонтанская и либеральная. Тамъ суть въ одній и другой партіи выборѣй комитеты не устоячи зъ платными председателами, котрі мають по 4.000 франкѣвъ річної пенсіи, тажъко и нѣшій члены комитету суть платніи — и такіи комитеты все напередъ приготавливає, вѣсьмъ займаєся дѣтально выборовъ. Вѣсѣ члены принадлежатъ до сторонничества складають умовленій датки грошей и такіи комитеты диспонує великою сумою призначеною до агитаціи. Розумѣєся, что тамъ не дають грошей выборѣцямъ за голоса въ такіи подѣлій способѣ, якъ то у насъ роблятъ. Тамъ обертають грошѣ на річний зѣвѣды, зборы, друкують різнѣй бѣдзвы, и пр. Такъ само дѣєся въ Англіи. И тамъ суть неустойчи комитеты выборѣй якого тамъ сторонничества, все якъ наилучше зорганізовано, тамъ обдѣваються різнѣй зборы, при тѣмъ и гостинны, а все обговорюють справы пекуцій, котрі мають бути рѣшеніи въ парламентѣ. Неодѣнь кандидатъ

Чабарашки на часѣ жнивѣ.

IV.

Чоботы.

Не нинѣ, а передъ сто лѣтами дѣялось се, про что розкажемо.

Въ околицѣхъ мѣстечка Н. появилась банда злодѣѣвъ и розбихачѣ. Днѣмъ хоронилася они по лѣсахъ та неистинныхъ очеревахъ, почею нападали на обѣйта та брали, что самі хотѣли. Власть мѣсцевѣа робила, что змогла, только де тутъ двоимъ мѣсцимъ гайдукамъ достерегти цѣлои банды злодѣйской! Та таки вѣдѣи повелосѣ зловити бодѣй одного злодѣя. Его посаждено въ тюрьму, бато, щипано, мордовано на всѣ боки, чтобы зрадивъ товаришѣвъ своихъ, та все то даромъ. Злодѣй затѣяє и мовѣтъ. Здавалось, бѣзъ скорѣе згине своего смертеку, закамъ признаєся до чего та закамъ повисне на шибеници.

Мѣсцевый судѣя бувъ у него ще въ послѣднѣ въ тюрьмѣ, домытувавъ на всѣ стороны, вѣдѣи силуювѣтъ на на выходѣ сказавъ: „Завтра висѣшь якъ довѣи!“ Подѣ вечеръ побѣлаио гайдукѣвъ на передмѣстѣ, чтобы зловити двоихъ якыхъ драбѣвъ, тыхъ покликано до магистрату, прибрано въ червои шаравары та фраки, дано имъ задаткового по копѣ грошей, а завтра мали они выконати еказецію на упертѣмъ злодѣю.

Вже и потемнѣло, вже вѣчь, вже и злодѣй въ тюрьмѣ заснувъ, а двоимъ заврѣшнымъ катамъ не спитѣся. Сидятъ они въ коршмѣ при касавці, потѣ та розмовляють. Коли жъ коло опѣвоничи бѣдходѣтъ до вѣхъ незнакомый подорожний, здоровѣи зъ ними, сѣдає та мѣшасѣ въ розмову. Показалосѣ, что сей незнакомый зъ далекого свѣта, бувавъ по всѣхъ уюдахъ, бравѣся за всякій ремесла и все то кидавъ, умѣа все и всяку штуку, только вѣшати чоловіка — сего нѣколи не пробовавъ.

Отъ они говорятъ, припинають разомъ, припинають та зновъ балакають.

— А что якъ бы вы, панове, — каже незнакомый — заврѣшного делнѣвѣнта такіи менѣ позволяли повѣсити?

— Добре — кажутъ драбы — только заплати мѣстичѣ.

— Заплачу!

Отъ и заплѣтѣвъ. Пють они зновъ, а далѣй и попилаєся здорово. Тогда той незнакомый бере зъ одного драба червону катѣвску одѣжѣ, иде до тюрьмы до злодѣя, чтобы побѣлаи звычайно давного подрѣчѣта его же передъ смертеку, а драбы, якъ попилаєся, то и лягли спати найтвердѣшимъ сномъ.

Приходѣтъ незнакомый нашъ до злодѣя, до тюрьмы, будитъ его и каже:

— Познаєшь мене Семене?

— Чомъ бы не познаѣтъ? Ты Пилипъ, злодѣй, якъ и я, только ты вольный, а мене завтра повѣсятъ.

— Не повѣсятъ тебе, сердечный брате, а только трохи провѣтришь. Я задѣя сего и зайшовъ до тебе. Отъ тутъ пояскаѣ, бери его подѣ сорочку, бѣдъ сего пояска иде ремѣнь горѣ плечима, тутъ гачокъ зѣлѣный, той нѣйде тобѣ якъ-разъ на каряило и на сѣмъ гачку повиснѣє, але не удумишь.

— Спаси-бѣгѣ тобѣ, брате, — каже злодѣй, что ты мене хочѣшь спасти. Може и я тобѣ коли въ пригодѣ стану..

Одѣгѣся злодѣй якъ треба та ажъ друга душа въ него вступѣла. Отъ вже и сѣнтає, вже и народъ збирѣєся на улицѣхъ, чтобы делнѣвѣнта провѣсти на мѣсце лѣбноє; вже и вѣзокъ подѣ тюрьму заѣхавъ, вже и выведено злодѣя, вже бѣзъ повязаній и сидѣти и вѣде, бѣдѣй, а вѣсь трясѣєся нарочно неначе въ трясто.

— Только, якъ я тебе повѣщу, — каже до него катъ, — то ты зъ разу добре выбадуши очі, харчи трохи и ногами вывѣвай на всѣ стороны. А потому простѣгнѣєся, очі при-

жмури а ротъ роззяви, та ще и языкъ повѣсь. Вечеромъ прибуду до тебе и зѣдѣю.

Отъ вже и шибеници видко: два стовпы вбиты въ землю, а третій въ поперекъ. Давнѣйше не знали людє висѣльниціи новон системы. Злодѣй трясѣєся ще горѣше, трясѣєся якъ трепѣта и будѣто мохлясь. Народъ иде бѣлаи него: дѣхто плаче зъ жалю, дѣхто радѣ, что на свѣтѣ будѣ о одного злодѣя менше.

Вже они подѣ висѣльницю, вже судѣя чѣтає довгій засудѣ смерти, бере одѣтѣ въ руки довгу бѣлу трѣстѣ, ломѣтъ ен на двоє, ого, вже и потягли злодѣя въ гору, Пилипъ наложивъ кульку на шию, а наученный Семенъ харчитъ, бѣе ногами якъ сердце у зноу, а далѣй простѣгнѣєся якъ басова струна, замовѣтъ и висѣтъ собѣ зовсѣмъ спокойнѣнько.

— Вже по нѣмѣ! вже не живый! вже ему амѣн! — шепѣє собѣ народъ. Катъ злѣзѣтъ зъ драбниці, сѣдає зновъ на вѣзокъ, вѣде до мѣста, а за нимъ народъ розходѣться поволи, въ своихъ, до буденнои роботы. „Вечеромъ“ — думѣє собѣ катъ — „пѣйду до висѣльниці, зѣдѣю его и будѣ зновъ о одного злодѣя бѣльше на свѣтѣ.“

Того самого дня раннимъ ранкомъ выѣхавъ мельникъ того самого мѣстечка на торгѣ въ сусѣдство. Ему не довелосѣ счастье бачити еказецію. Онъ продаѣтъ муку и ажъ вечеромъ вертѣвъ домѣвъ.

— А что — каже бѣзъ до своего вѣзника — якъ бы мы такъ подѣхали до висѣльниці, то-бѣ бодѣи по смерти побачѣли того котюгу, что и намѣ торѣкъ закрѣвъ муку.

— Добре — каже вѣзникъ — завернѣмъ скуды черезъ мѣсто.

Завернули. Станули коньми оподѣлѣкъ, а самі зъ плечей заходѣтъ до висѣльниці. До мѣсця видко черну его тѣнь въ воздухѣхъ. Подѣшли — висѣтъ.

— То ты, Филипе? — заговоривъ наразѣ висѣльникъ здоровѣмъ голосомъ. Онъ надѣяєся приходу своего товарища и спасителя.

— Святъ, святъ, святъ! — покрикнули мельникъ зъ вѣзникомъ, — тажъ бѣзъ живый! Отъ и дѣвѣтѣся на насѣ! Видко, безванного повѣшено. такъ Богъ не допустѣвъ на него смерти! Мерщій, мерщій, давай зѣ воза лѣтерку, лѣзѣ, лѣзѣ то же и бѣдѣшь здорово-го! — кричитъ мельникъ на вѣзника.

Одрѣзали щасливо висѣльниці, зѣняли кульку зъ шѣи, поклали на вѣзѣ, прикрыли порожними мѣшками та скорѣе домѣвъ.

— Завтра — каже мельникъ — скоро свѣтъ, дамъ знати на магистратѣ. Се або чудо сталося, або але его повѣшено.

Приѣхали домѣвъ, зѣняли трупа зъ воза, поклали въ хатѣ на соломи и самі поклали спѣтѣсь. Вже повнѣчь. Висѣльникъ лежить собѣ на помѣстѣ, мельникъ собѣ высоко на лѣжку, а мѣсяцъ заглядѣє собѣ вѣзѣ бѣдно до обохъ. Сцена не абы яка!

— Такъ, такъ! Безвѣнниного повѣсили! Такой то нашъ судѣ! Зловѣтъ кого-небудѣ, замкнутѣ, мучатѣ, а потому вѣшаютъ. Шастѣє, что я надѣхавъ. Ось бѣзъ мабуть в рухасѣ, ось и дѣвѣтѣся мабуть. Бѣднѣи!

Такъ г. вѣзникъ до себе честный мельникъ, перевертаючисъ на постели. Одакъ нѣ-бы заснувъ, нѣбы же не спѣтъ. Коли-жъ гляне, а висѣльникъ бѣлаи него. Онъ ставѣ тихенько, розглянувшись по хатѣ, подѣйшовъ до сонного мельника, отъ теперь нахилиєся надъ него, нѣбы наслухує, нѣбы глядѣтъ ему въ очі. „Полежу спокойно“, думѣє мельникъ, „та побачу, что зъ того выйдѣ. Може бѣзъ бѣдѣшѣвъ бѣдѣ розуму?“

Причѣнѣсь мельникъ, лѣдѣи дыше, а все бачитъ. Висѣльникъ ще разѣ оглянуєся по хатѣ, а далѣй и сѣдає бѣлаи постели, бере шаравары мельниковы, — надаєтъ; бере его новѣсенскій чоботы, — назувѣ; ба, бере и за опанчу.

— А ты злодѣи! — покрикнувъ мельникъ, зѣрвавшись зъ постели, та якъ мавъ подѣ рукою здоровѣе правило бѣдъ своихъ новыхъ чобѣтъ та лѣзѣ по головѣ висѣльниці.

посольській в Англії видає своїх 50.000 до 100.000 зр. при перефорованню себе на посла до парламенту. тільки, розуміється, не в підлий спосіб. Такі збори, а при тих зборах великий гостини потребують там не раз великого гроша. То наводжу для того, щоб де-хто не гадав, що в наших краях вибори до парламенту переводяться так дуже легонько. Де там! Там агітація на великий розмах, але-ж бо там в організація у тих сторонників, що стоять против себе, єсть знаменита, певно, не така як у нас. Ми Русини любимо дуже нарвкати на противників наших і майже все нашу неудачу приписуємо безважливості противника, котрий в середстві не перебірає, щоб нас побити. Прагнувши всемо добре, прийдемо до того пересвідчення, що ті наші нарвкани єсть оправдані тільки в одній частині, а саме що до поведінки правительства при виборах, а далі ми самі винні своєї нещасті.

Що Поляки не перебірають в середстві при всяких виборах, то що-ж то тому дивуватись? Кождий як уміє, так і в. Та певно, що зб'ягливі етичність і ще нішак не можна того похвалити, — але годі, кождий ратує як може. Нашою річчю єсть: як спосіб агітаційний уміти спаралелювати — той м'єць, котрим ми нас хотіли бити в б'єт, в руки ми витрутили. При всякій борбі нарвкани не можуть — ту треба форсувати як не салою, то зручностю, а все завчасу. Бо-б у нас була добра організація виборця, ми б мусіли мати своїх послів в русинських округах. У нас в браку організація нема добрих такти при форсованню виборів в наш хосен. Приміром: возм'єм то: Кождий знає, що наша форса агітаційна має м'єць перед виборами виборців, які ми комисарі приїде в село на вибори. Тоді наші противники слабші, бо ми лучші терен займаємо. А як мало у нас тоді робиться, а як що робиться, то дуже незручно. То в таких разках — hilf, was helfen kann! Я сам знаю дуже много сел, де двор польскій звязався з жидовою і числяв на певний успіх, але як було кому переважати часті жителів села селянства і справно виборчою одушевити — розуміється завчасу — як в'є фані справили собі комерець, по нашому гостину — ого, не поміг нічо двор з жидами, ба і штука комисарка нічо не помогла: громадяне завели межю собою таку карість, що жадна сила була-б їх не абаламутила. І п. в'єт охляв, і посипали панські зрейтерували, бо показалося, що з громадою нема що с'б' заходити. Бо-б отже у нас була добра організація, після певного добре обдуманого і виробованого плану, то тоді самі села паралелювали-б всякі агітаційні замаци Поляків і їх адгерентів жидів. По виборі виборців уже агітація для Русинів трудніша, а не раз і неможлива. Тоді противник бере нас з майже. Отже я то повторюю ст раз в раз, що нарвкани наші в всякій безважливий спосіб агітаційний польскій і жидовскій не можуть нам, тільки ми мусимо научиться то все зручно паралелювати.

Но що як що, але неправне поведіння правительственных органів при виборах — то мене дуже гнівить. Так як у нас де-куда панове урядники вибори виборців переводять або як собі при самі вибори посла поступают, того в н'якомь нашомь краю нема. Переїдуть в'є ті краї, де конституція єсть од давна, там о чомсь подібномь об'являть краю і понята не мають. Тому треба кочев зарадити, бо інакше ц'ла конституція не буде мати сенсу. Бо-б при виборах урядники яко такі агітують і над-уживають права, — то так виглядає, як бы якого реконвалесцента слабого на груди за-в'язав на весну в дуже приємну одесвіваючу околицю для св'язного воздуха, і там єму неуставно забивають с'рку під в'єт пхав. То поведіння панів урядників мусить без-условно перестати.

І як же то лиху зарадити? Одно-ситься з представленьм до п. нам'єстника або до п. президента министрів, щоб своїм

підвладним урядникам строго наказали надуживати свого становища урядничого при виборах, — то нічо не допоможе, бо прец'єн-се недавно, як Есцеленція гр. Таффе і гр. Бадеві заявляли публично, що остро за-казали урядникам яко такимь м'шатися до виборів і свого становища не надуживати, — але що-ж? — ті заклази нічо не помогли.

Нам треба кочев тому злу на будуще зарадити. Вносити жалоби на панів урядників переступивших границь, — то нам бо-гато не допоможе. В таких разках, если при-м'єром п. комисар од староства або мен-шій якій урядник забавляв в салю агі-тацію і неправно собі поступив при вибо-рах, то пань староста буде мати поручене-ство. Знаємо з практики, який резуль-тат з такого сл'дства. Бо-б сам п. ста-роста щось хобав при виборах а за то вне-сено на него жалобу, то б'єт д'єстане з'горя, щоб из заклиненого єму поведіння оправда-ся... Дя нас в'є т'єм раз нема нишої радї, як збрати в'є надужити правительствен-них властей при переведенні виборів — і то так до крихти — і то все предло-жити монархові. Далі, наші посла в'є со-м'є і в'є рад' державній най представлять то поведіння урядників явно перед ц'лымь св'єтом і най стараються кочев, щоб при ухвал' карного закона неправне поведін-ня политичних урядників при всяких вибо-рах належало там під ті параграфи, де належать інші злочинства, і, розуміється, са-мобою, най в'є даних разках п. проку-рат' бере такі справки в'є свої руки. На раз-в'є нишої радї на то невинносе лиху у нас нема.

А розуміється само собою, що если у нас Русинів буде на будуще добра організація виборча, то і практиковані до тепер над-ужити дотычних правительственных властей мусить прибрати вузкий розм'єр.

Выборы посла в Зальцбургах.

Хто перечитає в телеграмах виборчих, що в Зальцбургах п. Хамець д'єстав 131 го-лосів а рускій кандидат п. Корнило Про-курницький тільки 31 голосів, той з'є ч'єла руских голосів м'єг-б'є думати, що заль-цбуркський пов'єт д'єстві найостатнійший пов'єт рускій, як о т'єм в газетах писано перед виборами. Тимчасом так не єсть. Суть у нас патріоты-селяне, тверді як скала борці за справу народу, та коли мало у нас про-водників, мало людей, щоб стали на перед' і см'єло та неустрашимо підняли і несли пра-пор в боротьбі за св'єту правду, за права народні. Священство наше майже ц'лымь б'єтнулося од виборів. Було всего двоєх священників-выборців, що стояли за рус-кимь кандидатом, а другі два підірали п. Хамца (одні з'є них хоч не явився на ви-бори, за то перед виборами що сила захва-лював п. Хамца). Однакж мимо того ви-борців рускій держали кр'єпко і ми мали над'єю вибрати свого посла. Агитация перед-борча під проводом хоть немногих патрі-отів була досить розвита. Але що з'є того? нечувана пресія, тероризм в'є ц'лымь значе-ню того слова, пекельна агитация зробила ви-бори руского посла неможливим. Чолов'єк, дв'єлячись на ц'лу ту акцію виборчу, сам своїм очам не хот'єв в'єрити, що то таке д'єся?

Уже од досвіта дня 2. липня розпуче-но по м'єст' ц'лу банду агітаторів, жидів і всякого дрян, людей найостатнійшого сор-та. Ті отчайдухи нападли і били руских виборців. Брали в кулак кам'єне і так били в лице виборців, а коли виборець за-голомшений заносився од удару, прибігала м'єска поліція і замикала до арешту. Так побити ті оплачені пос'пани виборця Івана Сваричевского з Слобідки а поліція замкну-ла его до арешту судового, де пересид'єв че-рез част вибору і не голосував. (Его кар-ту легітимацийну об'єлано до головног рус-кого комитету.) Також честного виборця І-вана Крушельницького з Товстого ударив плюгавий жидище в лице на дорож'і, а в до-

датку хот'єли ч. Крушельницького ще арешту-вати, але рускій виборець не допустив. Коли ч. Крушельницький шов до сал' виборчон, п. староста казав его — здаєсь на денунціцію жидів! — арештувати, але виборець заявив, що Крушельницький нічо не винен а коли его арештують то он идуть разом з Кру-шельницьким до арешту. Тоді п. староста об'єдлав розказ арештована, прагнучи собі, що Крушельницький — виборець. Одного чоловіка з Давиняча, не-выборця, также по-били жиди, думаючи здаєсь, що то виборець з Давиняча, за котрим дуже пытали. І то-го замкну ц'лымь невинно до арешту в'є б'є з'є ним, также не виборець, дяк з Бура-ківця, пересид'єл од 8½ рано до 4½ по по-дуду в'є м'єскам арешту, і доперва по по-дуду одного священника ах'є випущено. Св'єд-комь побити ч. Крушельницького був началь-ник суду зальцбуржского п. Пром'євскій, ко-трій, промовляючи за Хамцом на улиці пе-ред старостомь, бачив тую суму сцену. Великій страх'є пошшов по руских вибо-рцах: кождий тремтів в'є наслукував, ч'є его голова ц'ла. Виборці з Колодуби, що були за п. Прокурницьким, як з'єрзли такі розбій жидовскій перед старостомь а перед очима начальника суду, жандармеріи і полі-ції, так д'єсь заховалися, що аж по вибо-рах показався на св'єт Божій. (Іх кары легітимацийні також об'єслано до руского комитету, бо оні заявляв письменно, що толь-ко з'є страху перед жидовскими побоями не голосували.)

Почалися вибори. Коли виборці прий-шли до сал' виборчон, п. староста наказав мовчане, іменував комисаря до виборів, вибрав од себе 3 членів до комисія а по-т'єм самь подиктував себе і других троєх членів, своїх людей, до комисія од вибо-рців. Виборець Семен з Тисюк з Давиняча хот'єв одити імена 4-ох руских вибо-рців до комисія, але п. староста на то не по-звол'єв, а казав піднести руки за своїми предложеннями 4-ма членами в'є наркував 73 голосів. Тепер одні священники-выборець звернув увагу п. старосты, що жиди поб'єд-носли по дв'є руки і що так в'є рука-ми можна помилувати, і в'єт'є, щоб голосувати через розступлене на дв'є сторони. Але п. староста на то не згодився. Тоді той свяще-ник-выборець зажадав, щоб протест рус-ких виборців в'єписати до протоколу. На то п. староста об'єдлав: Ти німа жаднух про-токол'єв. Таким ч'єном комисія вишла ц'ла польска. Правда, п. староста хот'єв з'єти до комисія о. Мих. Кобылянского з Мышкова, але о. Кобылянский заявив, що не дає го-лосу на Хамца, то п. староста поклик'єв до комисія о. Угрюновского з Шатовця, котрий разом з старостою і з прочими членами комисія об'єдав свій голос на Хамца. Пот'єм почали голосувати виборці з'є громад'. Ко-трій виборець об'єдав голос на Хамца, то п. Ляховскій з комисія голосно повтор'єв: Antoni Chamiec — і просив того виборця с'єд-т'є на с'єд. Котрий же виборець дав голос на Прокурницького, то его зарав п. Журець, котрий через ц'лымь част виборів ходив пожеги виборцями, выпроваджував за двер'і, а там плюгава голота била виборця, штов-хала, бекала, кричала і плювала. Хто пере-шов через тую погану вулицю з'є першого поверха, то на долів'є хрестився, дякував Богу, що вийшов з головою, але чухався в'є боки і отирав голову. В'є таку вулицю хо-т'єв п. Журець вислати і одного священника-выборця, але той енергично запротестував і п. Журець подивився его в'є с'єд до к'єнця виборів. Коли х'є голосував на п. Прокур-ницького, то одні член комисія п. Ляховскій впадав в'є зб'єт, кидався на в'є сторони і перекручував имя "Корнило" то в "Данило" то в "Гаврило", хот'є виборці в'є в'єразно вимовляли, а нав'є до того степеня негакту посунався той член комисія, що, абы зачи-пати священника-выборця, крикав до него: Ozege się ksiądz patrzysz na wyborców? (То щось прагд'є прап'єт'є, що пекена дитина казала до мамі: Мамо, туча с'є на д'єне па-т'єгу.) А коли священник-выборець сказав, що на то має чоловік очі, абы давистися, то член комисія п. Ляховскій скочив з'є м'єсца, вхопив кр'єсло, тр'єснув ним що-силы до підлоги на друге м'єце і крикнув: Siadaj tutaj! За то подложене ст'єльки подкакував о. виборець п. Ляховскому дуже кр'єсно і з'є поклономь, а п. Ляховскій з кр'єчноб'є кри-чав: То Pan sobie ze mnie śmiech stroi! Pan byleś przy wojsku i wiesz, co to subordynacja (щось так гей Войгач) а tutaj tak samo trzeba słuchać komisy! Ja pana paucę posłuszności! На таку реприменду о. виборець звернув увагу п. Ляховского, що тут не вой-ско але вибори, і тут конституція, а що-до послушництва, то п. Ляховскій яко виборець і член комисія кричати не має права, — розказувати і порядок утримувати належ'є до п. к. комисаря правительственного. Тоді п. Ляховскій крикнув в'є найбільшій алостві: Ich werde Sie lehren! Warten Sie, ich werde Ihnen zeigen N... (За ті слова об'єдлав о-скорблений священник п. Ляховского до п. к. суду за об'єду чести.)

В'є такий спосіб об'єдлався вибор'є по-сла в'є Зальцбургах. Результат голосована ав'єстний: Прокурницький одержав 31 го-лосів, Хамець 101.

По виборі п. староста держав промову, пот'єм було трикратне vivat п. послова Хам-цова і тричі ударено з'є молот'єв. Далі промовляв Хамець і два виборці з партії его, а наков'єч попросив о слово виборець о. Іван Велигорскій, котрий одні з'є рус-кой стороны устояв до к'єнця виборів, і промовив такими словами: "Пане пам'єляне Антоне Хамцю! Вы були св'єдомь виборців наших (од самого початку до к'єнця вибо-рців п. Хамець був об'єдчас голосована в'є с'єд). Вас вибрано послом з'є нашого пов'є-

ту, та скажіть мені лише, прошу, як гада-єте: чи Вы вийшли послом з'є в'єдної волі виборців, чи під пресією?" Тут п. старо-ста перебив бес'єдника, звертаючись до ви-борців: Idźcie wybory do domu! Интере-лять не м'єг доб'єнати друг і части своєї промови, в'є котрій мав висказати, що ко-ли-б'є сам був шамбляном, то такого ви-бору не прийав-б'є. О. Велигорскій, видав, що год'є даліше говорити, просив п. Хамца лише о об'єд'є на то, о що его запыт'є, а п. Хамець з'є легкимь серцем об'єд'єв: "Я т'є жадної пресії не в'єд'є". — "Дякую", — сказав інтерпелант, — "мені лише того треба було знати".

Пот'єм п. Журець запросив виборців на хатину. Було дос'є в'єти в'єти — Ми-кити Хруч'є мали добрий бал. З'є початку були лиш осежд'є, але заступник войта з Наркова Павло Бендзарь об'єдлав: "Мене за-осежд'є в'є газети пустили, — дайте ко-ва-б'є!" І д'єстав таку дову як конскій на-шійник, і в'є до нехочу. По хатині була пресія: несли имя Хамца: на трибарвних фанах красувалося: Antoni Chamiec. Мушні не було, мабуть з'є жалоби, що три рускі ви-борці мали розбиті голови, а два і до того часу ще сид'єли в'є магістратск'є арешт'. Коли товпа прийшла перед мешкане п. ба-рона, не було там ще п. Хамца, бо був зда-єсь в'є касин'. Коли явився, в'є три фаны зробили єму покл'єн аж до землі, і тепер же не Павло Бендзарь але виписаний на фа-н'є Хамець кланявся живому Хамцові. А з'є молот'єв били в'є б'єли, мов-б'є св'єт валився.

Против такого вибору посла до союму в'є Зальцбургах внесли рускій виборець протест до п. к. нам'єстництва. Додам ще і то, що виборці в'єговали були телеграм до гр. Таффе, але уряд телеграфичний не хот'єв его прияти.

Н'єде правды д'єти, велика част вини за нещасті нашу при сих виборах спадає т'єм на нас самих, бо коли-б'є ми в'єт, як інтелігенція так і селяне, станули му-ром як одні муж з'є борби за св'єт'є пра-ва нашого б'єдного народу, — то хот'є-б'є противник і сто голов'є мав, ми б'є поставили на св'єт'є. Але правду сказавши, ми мусимо самі за себе в'єстидитися. Наше священство в'є ц'лымь зов'ємь байдужно об'єднося до виборів. Ледво два священники-патріоты да-лися вибрати на виборців, два хот'єли але перепали при правив'єрах, а два казали себе вибрати, щоб голосувати на п. Хамца. З'є тих двоєх посл'єдних о. Угрюновскій, член комисія виборчон, дав на ганьбу голос св'єд на п. Хамца, а другій, декан о. Гаванскій, не явився до голосована, але агітував за п. Хамцом. Словом, священство пов'єту заль-цбуржского — з'є малыми св'єтлыми выимками — спасалося дуже поганю — і то не першій раз. — Faulist — в'є т'єм деканат'є, а духо-венство тамошне робить в'єстид'є духовенству другий деканат'є. Б'єльша част селян — одні з'є несп'єдомости, другі лакомі на св'є-жу кобасу, інші стероризовані — голосува-ли на п. Хамца. Селян-выборців настраш-ли арештована колькох людей, і то, що по одній і другій стороні сал' виборчон поставлено двоєх узб'єрених жандармів, і то, що вахмайстра жандармів усталоно та-ки в'є серед'є сал' меж виборців. Два виборці з'є Бедриковец, найп'євн'єший наш, котрі же другими мали додавати духа і ко-трій першій голосували, на превелике диво вс'єх виборців кинули свои голоса на п. Хамца. Коли поб'єзше запытали их тверді виборці: що оні зробили? — ті сказали, що самі не знают, що с'є з'є ним стало, з'є стра-ху нав'єт не тямлять, що говорили. Виборці в'єстат'є хвиля потратили голови.

Треба знати, що ми перед двоєм вибо-р'єв мали свою певну б'єльш'єсть. На зборах передвиборчих в'є Бедриківцях в'є нед'єлю 30 червня було 48 певних виборців, що як мур'є стояли за п. Прокурницьким, а 20 і колькох було таких, котрі, хот'є не при-були, мали голосувати на п. Прокурницького. Тимчасом в'є день вибору з'є з'єв'є 70 го-лосів зробилося 31. Але дяк Бог, ми з'є часом допнемо свого! Перебули ми неод-но лих: перебули неволю татарську, перебули р'єч-посполитую польську — перебудем'є і те-першню кампанію виборчу, дя нас неща-д'є. З'є повнимь дов'єр'єм д'євимося в'є бу-дучиб'є, поглядаючи на наші розвиваюч'є-ся сили. І в'є нашім пов'єт'є суть патріоты-селяне, котрих не повстає-б'є в'є найл'єн-шій пов'єт'є Галичини. Тав'є: Семен Тисюк, Ант'єв Баранек і в'є Оуерій Угрюнок з'є Давиняча, Іван Крушельницький з Товстого, Іван Сваричевскій з Слобідки, Василь Чер-няк з Б'єщаниці — то славіні патріоты, см'єли і неустрашимі борці за св'єту правду і права народні; се люде сильного харак-теру, тверді як скала, о котру, як п'єна мо-река о підводній скалі, розбивалися зб'єт і люте розб'єв'єне противника. Против нас выступили в'єт'є сили противника, тож т'єх наших 31 голосів в'єрт'єв'єний як 62 там, де не було такої пресії. Нашіх виборців напастани били по лицях, штовхали их, плювали на них, замикали до арешту. На-шого честного Сваричевского побити жиди кам'єнем а поліція в'єзиди ще его до ареш-ту (жидов'є також в'єб'є взяли, а другими дверми пустили); Івана Крушельницького та-кож жиди побити; Антона Баранецкого так-ж'є пхув'є у б'єк кулаком писар Ольберт', що б'єт до тепер б'єль ч'є. Дай нам'є Боже б'єльше таких патріотів, як ті, що потер-піли при сих виборах, а справа наша не пропаде! За нами св'єта правда!

А той тільки застогнав та бебех об'є по-м'єст'є.

— Що се? — збр'єв на крик в'єз-няк.

— Св'єти щипку, скорше! — репетув мельник. Засв'єтили, до в'єс'єльника, а б'єт лежить як довгій, тільки в'єжкою дригає: убитий.

Н'єчо було д'єяти. Порадився мельник з'є парубком своим та заявив ще н'єб'є, об-везли в'єс'єльника на лобное м'єсце та ч'ємь скорше і пох'єли.

Другого дня, тільки що засв'єтало, а вже ц'єкавий народ товпиться біля в'єс'єльни-ца, дивиться, розглядає: злодій вис'єт'є собі спок-ійненько як в'єчера, тільки в'єчера чи не вис'єт'є б'єт босий?

— А так, — каже одні — в'єчера не було в'є него чоб'єт. Я сам бачив, як б'єт голыми пятами в'єб'євав по воздуху. А то ще нов'єс'єнскій чоб'єт!

Рад в'є раду: треба високу власть по-в'єдомити.

От в'є пов'єдомлено. І знов'є ц'єлю ку-пою посунув весь народ під в'єс'єльницю. Стоять, все ним розумно, тільки того не роз-беруть, як в'єс'єльняк прийшов до нових чоб'єт?

Задумалася в'є висока власть. І она знає, що злодій в'єчера босий був, а в'єн'єт вис'єт'є собі гей якій пан в'є нових чоб'єтах.

— Шевц'є! — кликує по хвилі голова м'єста.

Шевц'є зійшлися.

— Х'є з'є вас робив ті чоб'єты? — пытає.

— Я, ласкавий пане! — каже швец Шило.

— Кому ти их робив?

— Старому мельникови.

Посылають по мельника.

— Твои чоб'єты? — пытає ярый голова.

— Мои! — каже мельник, а сам д'є-ш'є в'є собі не ч'є.

— Яке-ж'є оні опинилися на ногах в'єс'єльника?

— Не знаю, ласкавий пане — об'ємв'є-сь мельник. — Я в'єчера був ц'єлымь денем на торг'є в'є сус'єднім м'єстечку, продавав муку, вечером вернув домів, ляг спати, а б'єльше не знаю н'єчо...

— А чоб'єты були на тоб'є?

— Через день були, а на н'єч'є я поста-вив их біля постели.

— Диво дав'є! — зб'єхнув голова.

— Чудо чудне! — додала збрана гро-мада і — розб'єслася.

— І як же-ж'є було з'є тими чоб'єтами?

— пытає в'є недавно правнука головы м'є-сточка Н., котрий мен'є ц'єлу ту ист'єрию роз-казав. — Не д'єшли? не дов'єдалися?

— Н'є! Се тайна по в'єн'єшній ден'є. Тільки всего, що старий мельник, умираю-чи, сказав до людей ті загадочні слова: „Люде добрі, я умираю з'є гр'єхом з'є души“.

— З'є якимь? — пытали его.

— Я знав то, що висока власть пов'є-сила...

Б'єльш'є н'єчо не казав, то ми і не знаємо.

О д о з в а

до матуристѣвъ-Русинѣвъ.

Товарищ! Съ початкомъ феріи ваканційныхъ, подчасъ котрыхъ Вы остаточно должны порѣшати выборъ своего стану, годѣ намъ въ сказати и одѣ себе кѣлька словъ... Отсимъ вызываемо мы всѣхъ Васъ, въ кого толькѣ оставились съ позволеніемъ, удатися до Вѣдня на университетскій студіи. Злишнимъ выдадимъ говорить про сей могучій впливъ, при чемъ образованіе, якого доставляе наука въ студіахъ европейской, въ томъ центрѣ цивилизаціи; звѣстно, чого стоить вайславнѣйшій вѣдѣнскій медицинскій факультетъ, чого стоить правничій факультетъ въ центрѣ цѣлои нашої управы державнои, яке образованіе подаетъ тутешній философскій факультетъ, чимъ съ остаточно славимъ всякій нашъ вѣдѣнскій заведеніа науковій... Докавомъ найдѣвшимъ на се естѣнапливъ молодежи чужихъ народѣвъ до Вѣдни половина молодежи чешскон, словенскон, хорватскон, угорскон, по части польскон и сербскон минають они свои краєвий университеты и удатися до Вѣдня. Намъ Русинамъ не ялось оставати позаду и въ томъ взглядѣ, а обовязокъ сей тяжить на насъ, Товарищъ! Русинамъ болѣе чимъ кому яншому треба свѣдѣнскон интеллигенціи, а треба такои интеллигенціи котра выеманциповалась-бы зъ подѣ впливовъ напачанон намъ силочѣю польщины въ краєвихъ нашихъ университетахъ, намъ треба на чинити правдиваго патриотизму одѣ такихъ Нѣмцѣвъ, Чехѣвъ, Сербѣвъ, Словѣнцѣвъ, и т. Отсе причины котріи спонукали насъ пропослати въ кѣлька словъ подѣ Вашою адресою, мѣличемо Васъ въ нашу громаду, Вы найдѣмъ нами шарый братый привѣтъ, мы подѣлямо зъ Вами радость въ хвалѣхъ счастья, силбѣна помѣчь и сивѣчугѣ въ хвалѣхъ и долѣ не дадутъ Вамъ бѣдчати бракъ родины и чужой земли!...

Видѣлъ нашего товариства порѣшивъ
дѣлать интересованымъ на жаданье потре
ныхъ анформаций у всякихъ справкахъ. Въ сер
ни належить удаваться въ томъ взглядѣ
секретаря товариства (адреса: Рогатинъ
Галичнѣ) долучаючи марку почтовою на оди
Вальдъ. Хата товариства (VIII Laudongasse 4
A. 17.) буде подчасъ ферій отворена въ сер
ды и суботы вечеромъ, а одъ 1-ого жовт
зновъ щоденно.

Іванъ Гриневецкій, заст. голова
Партицкій, секретарь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Ватерланд пише: „Пятьдесятлѣтний ювлей наверхня унѣтъ на православіе выобразованъ у Вилья, якъ пишуть намъ а Петербурга, не лишъ въ наелавистачный сѣклякъ болю, але въ выразу демонстрацію противавестрійску, при чѣмъ имени предметомъ заличана була галицй Русины. Якъ показуея зъ „Виленьскихъ вѣстей пархіальныхъ“, Наумовичъ, которого агазета называ „повнымъ галицко-русымъ патриотомъ и борцемъ та мученикомъ за справу русы въ Галичинѣ“, державъ бесѣду въ присутствіи бдноручникѣвъ святаго синоду и всѣхъ властей войсковыхъ и цивильныхъ, такожь членихъ достоинствѣвъ церковныхъ, въ котрыхъ представлявъ впливъ сего наверхня на галицкихъ унѣтъ и робавъ порбванна мѣжъ вышкывымъ положеніемъ належачоу ще до унѣи галицко-русымъ народности и положіемъ православныхъ. Иншій емагрантъ Пляшанскій подѣлѣтъ на прѣвъ, даюмъ ген.-губернаторомъ Котановомъ, тоасть въ честь митрополита кѣвскаго, котрый має титулъ и галицкаго митрополита, въ котрымъ высказавъ желанье, чтобы тоаствованый доживъ шасливочасу, въ котрымъ бнѣ яко митрополитъ Галичины и той край обѣмѣ подѣ свою управу бдѣслужитъ торжественне богослуженье въ архикатедральной церкви львовской.“

Правительство угорское загадало основать общинное угорское товарищество плавбы паровых, с переговорами съ товариществомъ плавбы паровых на Дунаю не довела до нѣякого успѣху.

Царь вымовивъ собѣ, чтобы подчасъ (то гостины въ Берлинѣ не декорировано улицами не пристроено домики, а то въ причин жалобы. Се рѣшено цѣсарю завлечено въ урядово берлинской радѣ мѣской.

Професоры чешского университета Талар и Ступницкий не хотели подписать френзевацию тымъ академикамъ, котры после старческих газетъ брали участь въ агитаціяхъ Молодо-Чеховъ при выборахъ. Чрезъ се стартъ съ академикы одинъ повѣркъ шкѣльны але такъ поступованье амбѣнынъ справу Молодо-Чеховъ. — Староство заказало Молодо-Чехамъ дѣбути вѣче въ Бенешовѣ при нагодѣ торжества 100 лѣтнихъ рокованъ добути Бѣстѣлы. Посолъ Вышегъ выѣзѣтъ протѣстъ до нѣмѣстничства.

Російський царь не перестав одначая чорногорскій дѣмъ княжій, а разомъ и повѣячу зъ нимъ родину Караджорджевичѣ. При хрестінахъ другого сына Петра Караджорджевича и Зорѣи княгінѣ чорногорскѣ заступая царя за кума російскій министер резидентъ въ Цетиніи Аргиропуло а дитинѣ надано имя Александръ. Цѣла родина князя Караджорджевича выбрася зъ вел. княземъ російскимъ до Петергофу. У Вѣднѣ не буду задержуватисѣ.

Ръшучо вже порѣшено въ Петербурѣ: звести генераль-губернію одеску и въ тѣ цѣли поклквано до Петербурга тамошнього генераль-адъютанта Роопа, чтобы подати ему инструкцію, якъ має перевести се рѣшенъе.

Зъ Бѣлградѣ выхавъ вже російскій по-
сылъ Персіанъ, а болгарскіе газеты добавуютъ
въ томъ позналу грозныхъ приключеній. Во
звычайно, якъ лишь вѣбересе якій російскій
дипломатъ въ краю, есть oznaka, що подбо-
жена мина приладжена вѣбухнутъ, а Россія
бѣтакъ може выказати свое алиби, що она не
виновата. Такъ само було въ серпни 1886 р.
въ Сербіи.

Король Миланъ забавить въ Сербію до 22 серпня, и хотия его гостина мав бути цѣлкомъ приватна, то все таки доносяте, що вже зъ дороги заѣде до Ристича на конференцію. Королева Наталія заѣде до Сербіи допверна зъ вѣдцемъ сербія або початкомъ вересня.

Въ Испаніи зайшли на засѣданію палаты послѣвъ великій скандалы; прийшло до бійки палицами а наѣвъ стрѣляли зъ револьверовъ. Въ наслѣдовъ того поданиса до димисіи шамбеляны королеовъ кн. Медина Сидонія и Се-сто; королева приняла димасію лишъ Сеста.

НОВИНКИ.

— Перша артистична прогуля. Милою звѣсткою дѣлямося зъ нашими читателями: дванадцатка, зложена зъ рутинованыхъ свѣваковъ-солистовъ, студентѣвъ львовскаго а по части вѣденскаго университета, подѣ управою вправного, даригентъ при свѣвчачи фортепианна, скрипкаря, виолончелиста и цитристѣвъ, — выбираеся въ версени на артистичну прогулку по большъх провинціальныхъ мѣстахъ галицкихъ. Доходѣ зъ концертовъ назначеный на фондъ будовы народнаго рускаго театру у Львовѣ. Радо витаетмо перше сего роду предпринимателю насъ и не сумнѣваемся, що такъ патріотичный змагання нашом молодѣжи знайдуть поддержку зъ стороны нашихъ патріотѣвъ на провинціи. Такожъ и мы не можемо одказати помощи въ той справѣ, а дѣлячися сею звѣсткою — ще передѣ офіціальнымъ оголошеньемъ прогульки — радо вже теперъ будемо посередниками въ записунахъ, якъ до того часу вышли-бы одъ прихильныхъ сему дѣлу людей. Треба спомнути ще про одного участника прогульки, а мусимо додати се, щобы розяснити може вже й засумованй личка нашихъ красавиць: до згаданой дванацятки треба зачислити ще и вправнаго аранжера, бо по-при концертахъ на жадане мѣсцевыхъ комитетѣвъ одбудуться тавцѣ.

— Руска бурса въ Тернополи. Выдѣлъ Бурсы по-
рѣшивъ на засѣданіи дня 17 липня скликати за-
гальніи зборы своихъ членовъ на день 26 н. ст.
липня о год. 2-гоі евентуально 3-тоі въ комна-
тахъ Руской Бесѣды въ Тернополи; на сіи зборы
запрашася членовъ до численнои участи. — Вы-
дѣлъ Руской Бурсы въ Тернополи подае до вы-
домости, що на рокъ шкільный 1889/90 приймае до
сеи Бурсы 18 учениковъ и 1 управителя. Канди-
даты мають ввести свои подання найдалше до 15
н. ст. серіяи 1889 и предложити: а) свѣдѣнство
шкільне зъ послѣднего курсу; б) свѣдѣнство убо-
жества; в) заявленіе родичевъ або опѣкуневъ що-
до доплаты, котра має зложитись зъ горы каждо-
го першого дня мѣсяця. Доплата выносить 5 и
8 зр. Першеньство будуть мати кандидаты зъ
большою доплатою.

— Питомцы львовской семинарии духовнои были симни дими за вѣдомство ректорату у совѣтника на-мѣстничества, п. Карасинского, на аудіенціи съпросью, щобъ имъ повышено грѣшь подорож-ный на феріи. Понеже на покрыты тыхъ выдат-ковъ ректоратъ не посѣдае окремои рубрики въ фондахъ семинарскихъ, а грѣшь сей уділяе пи-томцямъ лишь зъ возможныхъ оцадностей въ роцѣ, то аудіенція лишилась безъ успѣху. Въ текучомъ роцѣ музѣвъ ректоратъ одну частину оцадностей блдожити на покрыты евентуальныхъ потребъ нового устроєня музеївъ и комнать, то п засобы оцадностей були менши и грѣшь на покрыты по-дорожей феріальныхъ музѣвъ выпасти о половину менший. Зъ тымъ треба числяться. Зъ своєї сто-роны прибрѣкъ ректоратъ питомцямъ, що на бу-дуче постаравъ о можливе підвишенєне подорож-ного гроша, але на разѣ треба довольнитись тымъ, що єсть.

— Степень доктора зъ богословія одержавъ нѣтъ с. е. 18 лѣтъ въ вѣдѣнскомъ университетѣ о. Титъ Мышковскій. Зъ прочихъ Русинѣвъ въ Августинеумъ послѣдскій ригороза зъ моральной и пасторальной: оо. Полевѣтъ Кнѣтъ и Иларій Вацпкъ, послѣдній зъ одзаначеньемъ.

— Погорѣльць села Прусинава, пов. сокальського, одержали відъ цѣсаря 500 зр. підпомоги.

— До испиту зрілості в Чернівцях, між 10 а 15 н. ст. червня, зголосилося 44 абитуриєнтів, а то 40 публичних учеників і 4 екстернясти. Зь одначенєм здало испитъ 6, зь добрымъ поступомъ 28, а репробовано на 6 недѣль 10 абитуриєнтів. Зь Русинівъ здали: Сем. Войчукъ, Вас. Циганчукъ, Еман. Семака, Вас. Дутчакъ і Вол. Любичъ Могильницькій; першй три зь наведенихъ православий а два послѣдній уняты; два Русины репробованъ на 6 недѣль. Шо до народности такъ заявили себе абитуриєнти: 27 Нѣмцѣвъ (але 18 жидовъ), 7 Русинівъ, 6 Румунівъ і 4 Поляковъ.

— Втра в забобоны. Зъ Давидковецъ, пов. чортковскаго, пишуть до Кург. Лв. Передъ шести мѣсяцами невѣста, перуча бѣле, достала атаку епископѣю, упала до воды и втопилася. Якъ звѣство, на Подбѣю бѣдъ мая до сей поры держитъ посуха крѣмъ колокохъ мало значныхъ дощѣвъ. Передъ колокома днями господарѣ сего села, пѣсла звичаю нашихъ селянъ, удалися о порадѣ до мѣщевыхъ знахорѣвъ, якъ бы можна спровадити дощъ. Знахорѣ сказали, що причиною посухи не що иншого якъ се, що та невѣста утопилашъ „забрала зъ собою дощъ“ а за средство на приверненья дощу порадили вилити до домовины небожки пару коновокъ воды. Раду таку приняла. Въ тѣй цѣли выбралася товпа людей въ полудне на кладвище, одкопали грѣбъ, отворено домовину и позбыткувавши доще надъ труномъ влили колька коновокъ воды до домовины, бѣтакъ забрили домовину и вложено до гробу. Не зарадили

тѣмъ профанаціи нѣякія представленія а ще и поганѣбно при тѣмъ домового учителя тамошного священника. Справу ѡдано до суда.

— Бура латиялася дня 15 н. ет. линия въ ноцѣ въ повѣтъ буцацкѣмъ, при чѣмъ ударило кѣльмакъмъ до грѣмѣвъ, а одинъ грѣмъ влѣтѣвъ коминоу до краминцѣ христіянскою въ селѣ Порховой, роз-
дупачъ двѣрѣ и зрѣбивъ три дѣры въ стѣнѣ, пѣсѣ ушкоднши при томъ нѣкогѣ зъ людей, чо буали
подъ той часъ въ комнатѣ коло краминцѣ.

— Одпоручники союзу земљеници галицко-чеко-австрийскихъ ѣзды для 18 ч. ст. линия с. р. свѣй рѣчнѣй ѣзды у Львовѣ для наряды въ справданѣ тарифы земљеничой. Звычайно одпоручники выби-рають на звѣй ѣзды якѣ большѣ мѣсто европейске, а сего року выбрали Львовѣ. Всюды гостятѣ ихъ радо репрезентаціи мѣсто, лишь у Львовѣ не зазнали они того, бо майже нѣхто не знавъ о томъ ѣзды. Лишь дирекція земљеници Кароля Людвика дала обѣдъ въ ихъ честь, а надто слу-чайно крп. о. Карачевскій мавъ нагоду гостити одпоручниковъ по шаро-русски, бо одпоручники бѣдвали церковь св. Юрд, а бѣтакъ були за-прошені о. Карачевскимъ.

— Морова зараза появилась въ Ассирѣ коло Мекки. Край сей належитъ до Туреччины и лежить мѣжъ Геджасомъ, Іеменомъ и Моремъ червоннымъ, замешканный Арабами и ихъ чорными невольниками. Здавалось-бы, що се мѣсце надто далеко оддалене одъ Европы, щобы можна занести до ней зарадишѣ сѣи страшнои заразы, а однакъ такъ есть, бо треба знати, що що року тысячѣ правоверныхъ Магомедановъ, навѣтъ зъ Босны и Герцоговины, вандрують на прощу до Мекки, тому дуже легко зъ поворотомъ ихъ до Европы може заволочись за ними та зараза. Туреччина не дуже журилась зъ разу тою справою, ажъ коли що разъ страшнѣйшій вѣсти почали надходити зъ Ассирю, зобралася въ Константинополи мѣжпана родна рада санитарна и обговорила средства охоронны противъ заразы. Першій разъ появилась та епидемія въ р. 1826, одтакъ въ pp. 1844 и 1854, с. е. въ достукахъ семи або десятилѣтнихъ. Въ Ассирѣ называютъ заразу Abouerbyte, с. е. отъ смерти. Сегорѣчна зараза выбухла въ сѣчн. с. р., лѣкарѣ европейскі хотѣли розслѣдити на мѣсци заразу, але ихъ не пустили нѣ самі мешканцѣ Ассирю нѣ намѣстникъ турецкій Іемену заявляючи, що не видить до того потреби. Правительство французске, добре поинформоване своими консулами, заказало мешканцямъ Тунису Альжирю выбратись сего року на прощу до Мекки; Туреччина хотѣла зъ-разу запротестувати противъ такого заказу, але одтакъ згодилася, бо навѣтъ скликала раду санитарну. Ассирскі пашасти доставляютъ на торжества религійны до Мекки баравовъ, котрыхъ заколюють въ жертву тому дуже легко сотки тысячѣвъ богомольцѣвъ можуть заразитись. А най на котрый зъ богомольцѣвъ вернешъ до Европы, то якъ велика небезпечность грозить и найдалше положенымъ державамъ европейскимъ, бо теперь можна достатисъ звѣздицею зъ Константинополя до Вѣдны за 48 годинъ.

— Дрбнй всти. ВЪ Ярославли застрѣлился фиреръ Матвѣй Чикаловъ. — Ярославскій репрезентантъ филіи бюра оголошени п. Баянъ выгадавъ способъ, якъ-бы стянути довѣдъ одъ довжниковъ Розбѣившъ по мѣстѣ плякаты заповѣдаючи, що такъ само оповѣстити имена всѣхъ довжниковъ, если не заплатятъ довѣдъ до означеного речинця. Добрый способъ але не дозволенный. — Зъ заведедѣня божевѣльныхъ въ Кулиняковѣ утѣкъ передъ кѣлькама дѣями Вербицкій, що то стрѣлявъ вѣзвѣмъ до одной панны въ Краковѣ. — Въ университетѣ львовскѣмъ одержавъ степень доктора философіи п. Ив. Павликовскій, родомъ зъ Лисоводѣ.

Наука, штука и литература.

— „Гомерова Одиссея гексаметром на мову українсько-руську перекладішов Петро Вайда. (При звичаєно перекладат пам'яті Миколи Івановича Костомарова).“ Під таким заголовком почала редакція „Правди“ видавати переклад Одиссея Гомера. Цей переклад вийде в двох частинах по 10—11 аркушів. Перекладчиком створюєть п. Петро Нйциньскій гимназіяльний професоръ в Одесѣ. Деякі пісні єго переклад Одиссея були вже давніше печатані въ Австрії і Россіи і вдовольня всѣхъ вірністю перекладу і знаменитимъ знаньємъ языка українсько-руського. Во і не дивниця, п. Нйциньскій довгий часъ бувъ въ Греції, викладавъ по грецки въ атинському университетѣ, одтакъ бувъ учителемъ въ гимназіи на Кипрі і переклавъ на языкъ Гомеру наше „Слово о полку Игоревѣмъ“. Непредилатники „Правди“ можуть достати одну частину свого перекладу Одиссея надсилаючи 1 зр. і 5 кр. (а за рекомендовану пересылкою 1 зр. і 15 кр.

Конкурсы, именованья, перенесения и пр.

— Именованя. Дѣйствыми учителями именованъ
Ант. Чеховскій въ Ольшаницѣ и Мих. Комонн-
скій въ Пѣстинѣ.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Зъ Ярославля пишутъ намъ: Щиру подяку въ имени убогог утащон-ся русског молодежи въ Ярославлю складаю всеѣмъ Впр. оо. духовнымъ. Впр. панамъ познавшимъ нашу тугъ на границѣ вхожднон и заходнон Галичины трудну позицію познавшимъ и потребу несеня помочи для рускихъ дѣтей, походящихъ по большоѣ части зъ убогихъ родитѣвъ, а zagrożенныхъ духомъ заходнон Галичины, и жертвовавшимъ ддятого своеленты въ П. семестрѣ школьного року 1889, якъ слѣдуе: Достохвалный Институтъ Ставропигальскій одноразову заломогу 20 зр., о. А. Матюксканекъ 2 зр., о. І. Хотинецкій сов. 2.10 зр., С. Загатиныйскій 2.80 зр., п. Шведицкій ад. суд. 2 зр., о. Черняньскій сов. 1.50 зр., о. Годованскій 2 зр., въ Верхратъ на вѣстоу у о. Пшемича на руки о. Х. 22.60 зр., п. Млынаркевичъ 1.70 зр., п. Ваанъ 1.20 зр., п. Сороковский 1.20 зр., п. Богусъ 1.50 зр., панъ Левицка 1 зр., п. Бѣлорускій 1 зр., о. І. Карновичъ 1.10 зр. о. Д. Шкурганъ 1 зр., о. А. Острожинскій войск. ка

пелень 1.10. зр., о. Кишакевич 1 зр., о. Дорикъ 1 зр., о. А. Барнович 1.15 зр., о. А. Шведицкй 50 кр., о. Вахнянинъ сов. 40 кр., о. Вахнянинъ мол. 40 кр., о. Подольнскй 60 кр., о. Яремкевич 50 кр., о. Пасѣвичинскй 50 кр. п. Работницкй 40 кр., о. Куцѣль 40 кр., о. Недухъ 40 кр., о. Лежачкй 30 кр., о. Вѣдцкй 30 кр., о. Райнеровичъ 40 кр., о. Горошевичъ 20 кр., п. Заридцкй 50 кр., Толлесь (жидъ) 1 зр., п. Вислцкй апт. 60 кр., в. Романовскй 1 зр., — До того оѣкупили ученики 3 рускй читанки а зверненй грошѣ почасти за оправу книжоѣ и инши жертвы, якй добродѣ польскою народности зложил въ меншихъ даткахъ, якъ : п. Св., п. Ц., п. Ц., п. Н., п. Г., п. С., п. Д., п. Гр., разомъ всего 4 зр. 26 кр., та рещта зъ послѣднѣо выказу 16 кр., вынесли разомъ 81 зр. 82 кр. — Зъ того роздано мѣжъ убогихъ ученикоѣ, а то : А. К. 3.59 зр., А. П. 2 зр., А. К. 3.64 зр., Г. А. 1.35 зр., С. К. 1.81 зр.,; заплачено за книжки въ кнгарни Инот. Ставроп. 10 зр. 85 кр., а въ мѣоци 15 зр. 48 кр., оправа книжоѣ 3.77 зр., въ меншихъ-же даткахъ роздѣлено 5 зр. 43 кр., то разомъ було розходу — 47 зр. 92 кр. — Остаете проте въ касѣ: 33 зр. 90 кр. — Библиотека складаюча-ся выключно зъ школьныхъ гимназйальныхъ и кѣлькохъ нормальныхъ книжоѣ, збѣльшилася на 164 примѣрникѣвъ. — Еще разъ сердечнѣо дякуючи но щиро-руки „Спаси Бѣга“ выше наведенимъ лицамъ за жертвованй лепты, прошу въ имени учащихъ-ся рускихъ дѣтей о далшу помѣчь, а мы тутъ зъ нашон стороны не пожалуемъ труда, щоби повѣсти а певно класти угольный камѣнь до будущон бурсы, котрои бракъ намъ тутъ такъ даюа чути на кождѣмъ кроцѣ. — О. В. М. Романовскй сотр. и кати-хитъ въ Ярославю.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 20 липня. Цѣсарь именувавъ гр. І. Тарновского маршалкомъ а митрополита Сильвестра Сембратовича вице-маршалкомъ краевымъ. — Стрейки прибирають гробзнійшій видъ.

Париж 20 липня. Булянже видав ма-
нифест і заповів свою кандидатуру в 24
округах виборчих. Заповідає, що вже не-
давекий час, коли виникне банду, що заво-
лодять управу республіки.

Берлинъ 20 липня. Цѣсарь подаровавъ царицѣ на доказъ приязни свой портретъ природной величины. — Мужъ кавалерію роздаютъ поспѣшно списы.

Лондонъ 20 липня. Фергусень заповѣвъ, що Англія задержить свободу акціи на случай войны Франціи зъ Італією.

Брукселя 20 липня. Правительство зажадало 30 мил. кредиту на фортификації Антверпін.

Пореписка Редакції и Администраціи.

Воч. о. С. Ч. въ Ож. Заплачено до 1 н. ст.
линия с. р. — Воч. о. С. въ Ол. Воим. Заплачено
до 1 н. ст. линия с. р. — Шл. П. Горб. въ Кудр.
Такъ.

Конкурсъ.

Выдѣлъ Русского товариства педагогическаго у Львовѣ, улица Орменскаго к. 27, розписанъ симъ на подставѣ статута, затвержденнаго наместничствомъ зъ дня 20 червня 1888 до числа 33.606, конкурсъ на принятіе учениковъ до „Института пбѣды покровомъ св. о. Николая“.

Прійматися будуть ученики середныхъ школъ, сыны членовъ Руского товариства педагогичного. До подана долучати треба: 1) метрику хрещеня ученика; 2) свѣдѣннѣ школьные зъ послѣднихъ двохъ курсовъ; 3) декларацию що до мѣсячной заплаты, котра выносить 20 зр., а може бути выимково зниженою до сумы 15 зр. або за мѣсяною на вѣктуалы; але знижене на 15 зр. мѣсячно мусить бути поперте дуже добрымъ свѣдѣннѣмъ школьнымъ и 4) свѣдѣннѣмъ убожества, 5) 1 зр. на выдатки кореспонденцій; 6) хто не есть членомъ Руского товариства педагогичного 1 зр. на вписове и вкладку рѣчну до того товариства.

Дальше подае выдѣлъ до вѣдомости, що всякій поданя адресовати треба до выдѣлу Руского товаришества педагогичного у Львовѣ ул. Орменъска ч. 27 на руки члена выдѣлу Костя Паныковскаго. Поданя, котры не будутъ докладно стилизованы, або не будутъ обымати вѣсьх симъ заявленемъ обнятыхъ условий, лишаться безъ довѣди. Запитаня або просьбы, поданы въ справѣ приняты до Институту до особѣ приватныхъ, або поданя приватный навѣтъ до членовъ выдѣлу не уважляються. Остаточна умова заключиться по принятю кандидата а причинѣ непринятя выдѣлъ не естъ обовязаний подавати.

Въ складѣ комитету, занимающагося веде-
ниемъ дѣлъ Институту, входятъ: проф. Иванъ
Вѣжай ако голова и директоръ экономичный, проф.
Кость Лучаковскій ако директоръ научовый, д-ръ
Омелянъ Лебедовичъ, ако докладникъ лѣкарскій,
д-ръ Стефанъ Федакъ ако докладникъ правный, о.
Иванъ Чапельскій ако духовникъ и Кость Паны-
ковский ако настоятель и секретарь комитету.

Институтъ дае своимъ выходникамъ: а) по-
мешканье, харчъ, опалъ, свѣтло, послугу; б) пранье
за малую доплатоу; в) достаруче имъ — о сколько-
ни на се дозволѣт фонды — книжко и прибо-
ровъ школьныхъ, г) кермуе ихъ вьхованьемъ,
стараея о добре домашне и товарище поведенье;
г) улегшумъ имъ науку школьную и нагледае еи
подъ доглядомъ домашнаго сталаго директора; д)
доставляе вьхованкамъ способности придбати ии-
шихъ вѣдомостей, теоретичныхъ и практичныхъ.

Часъ вносить поданія о принятѣе выначу-
-сь до дня 25 липня н. ст. 1889.

Розклад їзди на залізницях державних, восточній від 1 червня 1889.

Після літнього годинника.

Приходять до Львова:

В напрям до Стрия: 1) З Сухой, Хирова, Гусатина, Станислава і Стрия, поїзд особовий о 3 год. 36 мин. по полудні. — 2) З Пешту, Лавочного, Стрия, Хирова і Стрия, поїзд особовий о 8 год. 26 мин. з рана. — 3) З Пешту, Лавочного, Стрия, Хирова, Гусатина, Станислава і Стрия, поїзд особовий о 12 год. 8 мин. ввечері.

В напрям до Станислава: 1) Поїзд м'яний з Сучави, Чернівців і Станислава о 6 год. 40 з рана. — 2) Поїзд поштовий з Букарешту, Яссы, Чернівців, Гусатина і Станислава о 8 год. 8 вечером. — 3) Поїзд м'яний з Букарешту, Яссы, Чернівців, Гусатина і Станислава о 11 год. 11 ввечері.

В напрям до Бельця: 1) Поїзд м'яний з Бельця і Сокаля о 5 год. 58 мин. по полудні. 2) Поїзд м'яний з Бельця о 10 год. 10 мин. 10 з рана. — 3) Поїзд м'яний з Бельця о 10 год. 10 мин. 10 з рана. — 4) Поїзд м'яний з Бельця о 10 год. 10 мин. 10 з рана. — 5) Поїзд м'яний з Бельця о 10 год. 10 мин. 10 з рана.

Одходять від Львова:

В напрям до Стрия: 1) До Стрия, Станислава, Гусатина, Хирова і Сухой, поїзд особовий о 10 год. 20 мин. з рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрия, Хирова і Сухой, поїзд особовий о 8 год. 45 мин. вечером. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрия, Станислава, Гусатина, Хирова і Стрия, поїзд особовий о 12 год. 50 мин. з рана.

В напрям до Станислава: 1) Поїзд поштовий до Станислава, Чернівців, Яссы, Букарешту і Гусатина о 9 год. 9 мин. 50 з рана. — 2) Поїзд м'яний до Станислава, Чернівців, Яссы, Букарешту і Гусатина о 10 год. 10 мин. 10 з рана. — 3) Поїзд м'яний до Станислава, Чернівців, Яссы, Букарешту і Гусатина о 10 год. 10 мин. 10 з рана.

В напрям до Бельця: 1) Поїзд м'яний до Бельця і Сокаля о 7 год. 49 з рана. — 2) Поїзд м'яний до Бельця о 12 год. 2 мин. 44 по полудні. — 3) Поїзд м'яний до Бельця о 12 год. 2 мин. 44 по полудні. — 4) Поїзд м'яний до Бельця о 12 год. 2 мин. 44 по полудні. — 5) Поїзд м'яний до Бельця о 12 год. 2 мин. 44 по полудні.

Заявление.

Поручаю мой ново отвореный а перший в краю нашом закладъ резьбы артистичной костельной и церковной в Краковѣ. — Одбувши одповідний студія в академіи штукъ красныхъ въ Краковѣ та Вѣднѣ звидѣвъ я заклады заграничній, на взоръ которыхъ и мой закладъ устроены. За утѣркованій цѣны подіймаюся выготавляти всякій церковный работы, якъ: всякого рода фігуры, престолы, иконостасы вразъ зъ образами до нихъ потрібными; дальше сповѣданія, амвоны, лавки церковный, клячки и взагалъ все, що

Притищеніе для панночокъ помѣщъ в наукахъ и конверсаций нѣмецка и французска, такожъ потатки гри на фортепьяно у С. Урицкой в Станиславовѣ. Порозумѣтись можна, адресуючи: С. Урицка въ домѣ о. Сабата въ Тисменичахъ, почта Цуцільовѣ.

Всѣхъ наукъ гѣларіи
Д-ръ Емилій Лятайнеръ
одбувши студія зъ обсягу дентистичной въ клиникѣ въ Берлинѣ заможавъ ателіе дентистичне при плацѣ Марія-кѣмъ ч. 10 и ординуе о 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣмъ операциі доконуе на желанье безъ боли, одбувши чувствъ логанною або розсѣляючимъ газомъ (Lustgas). Штучный зубы выготавлюе на золотѣ, вавчуку и т. п. 2941 27—?

Ант. Райзенцанъ
фабрика машинъ рѣзничихъ и одліарна залѣзныхъ виробѣвъ в Празѣ — Бубна

заявляе симъ, що основала для улегченя своихъ Вп. одбирателей

Филияльскій складъ
у Львовѣ ул. Казимировска ч. 29, и упрашае всѣхъ замовленя пересылати подѣ повисшою адресою. 3050 2—2

20 лѣтъ
въ родинѣ!

Домовое средство, що довго держится все въ запасѣ, непотребуе дальшого порученія; мусить бути добре. При правилномъ Анкер-Райн-Экспеллеръ видко се наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуе на повне довѣрѣ, есть то многой неужай, пробывавши друтихъ надто хваленихъ лѣдѣвъ, халаютъ наваждъ за выпробованный Райн-Экспеллеръ. Порѣвнявшемъ переконалися, що се средство домоуе при гѣдствѣ, ревматизмѣ, враніи въ членкахъ, зубѣвъ и пачей, колѣкахъ ии. наплевнѣйше помаже; бо въ цѣзавѣтъ вѣе звывко по першѣмъ натерѣ. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. цѣна зъ набути и бидній; але треба стеречисъ флакны и насаждывающыя а брати ии с Райн-Экспеллеръ маркою „Anker“ за правдний. Въ запасѣ по всѣхъ болѣшихъ антикахъ. — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

до работы и архитектуры церковной односитъ, такъ въ деревѣ, якъ въ иншомъ матеріалѣ. Въ выготавленіи, на выставѣ являе похвальны одзачены за выставѣ въ Краковѣ и Вѣднѣ, подчиняюся зовсѣмъ такъ въ працахъ архитектурныхъ якъ въ образахъ и полихромныхъ найскрупулѣтнѣйшимъ вымогамъ стилю церковного, который я усиленно старався познати.

П. М. ХОДЗИНСКИЙ

артистъ-рѣзбяръ
въ Краковѣ (ul. Kolejowa 18).

кождый

!! ошадить 100 процентъ !!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣловиты штаны зъ сукна (довольно величынны), англ. матерія, передъ тымъ зр. 4—, теперь зр. 1.55.
Цѣловиты штаны зъ сукна (довольно величынны), першій якості, передъ тымъ зр. 4.80, теперь 1.95.
Цѣловиты штаны зъ сукна (довольно величынны), найпершій якості, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2.80.
Убраня для дѣтей о 2—10 зъ полотна, правдиво крашеніи зр. 1.30, 1.50, 1.80, до 2.20.
Штаны цѣловиты до праны для робитничѣвъ кождоу бражки о 90 кр. до 1.80.
Суконка для дѣтей, ам до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперь 90 кр.
Суконка для дѣтей, ам до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, зъ найлѣп. кретону, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1.10.
Сорочки жѣночій, гафтованій, полотняній, передъ тымъ зр. 1.50, теперь 80 кр.
Сорочки жѣночій, гафтованій, зъ жѣночій полотна, передъ тымъ зр. 2.20, теперь зр. 1.10.
Сорочки жѣночій, зъ пифону, дуже гарно гафтованій, передъ тымъ зр. 2.20, теперь зр. 1.20.
Сорочки робитничѣвъ, наймѣлѣйшій якості у всѣхъ краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1.10.
Матерія на цѣле убрание вѣсяныя або лѣтне у всѣхъ краскахъ для найболѣе мужичны зр. 4—.
Елегантны напекы, наймѣлѣйшій фасонъ зр. 1.50.
При замовленіяхъ напекыхъ проситъся подати докладно величину головы, при замовленіяхъ штанѣвъ довести въ кроцѣ посял сантиметровъ, у дѣтей вѣсъ, а еже замовленій предметы розширяются докладно за послѣдствіемъ. — Що не подобаеся дамняеся сейчасъ або звернется за то грошѣ. Справдъ се оплатитъсе кождоу замовити дѣло на пробу, чтобы пересѣдѣтисъ якъ о невыжиданно дешевой цѣнѣ, такъ и о добротѣ товаровъ. Проситъся уклони, уважати точно на адресу:

Klein's 2937 22—25

Internationales Export-Waarenhaus

Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

НАЙДЕШЕВШЕ!

цѣломъ безъ сопуху, невывгасяюче правосавне залѣзкомъ, есть се при молочнѣ патентованого залѣзкомъ

углѣвъ зъ дерева

BRUQUETTES

зъ фабрики Архиппиза Альбрехта. Скоро розжаритъся разъ брикетъ, то можна безъ роздуванія огню причыно не чуже наимѣншого сопуху, якъ найвыгоднѣйше правосавити патентованымъ залѣзкомъ, а копты выносятся на годину 1 1/2 кр.

Мѣсяца продажъ устроиваются всюдѣ. Поисненіи и цѣнникъ розсылае на бажанье даромъ и оплатно.

Головные мѣле продажи для

Моравы, Шлезия, Галичины, Буковины, Румыніи и Болгаріи углѣвъ.

Brquettes Архиппиза Альбрехта у

Ioana Роснера въ Тешинѣ

Можна купити въ кождѣй болѣшой торговлѣ залѣзкомъ. — До мѣсяца дѣль не ма, розсылаеся за надослапьемъ о 3 зр. напектоване залѣзко и достаточну скѣлѣность до чистѣшого уживанія брикетѣвъ одворотною почтою. 2—10

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найболѣе кадила, одзначеній численными медалями заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найболѣе въ пачкахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ складаеся зъ цѣлѣвъ, живицъ и балсамѣвъ выдаючихъ дуже при емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пудело по 25 кр. и 50—
КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачинне поливается на розжарену блиху, выдае дуже приятный и дуже пошукываный запахъ флаконъ—25
КАДИЛО ВАРШАВСКОЕ пачинне, приятный и деликатный запахъ того кадила дуже надаеся до саловѣтъ и будовѣтъ, флаконъ—50
КАДИЛО ОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ въ комнатѣ, то розжарюючи основне кадило може его достати, флаконъ—60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть незрѣванымъ средствомъ въ тыхъ всѣхъ развѣхъ, де ходитъ о одвѣженіи воздуха въ комнатахъ и о перешоудѣ чтобы не развилася пошесті; флаконъ 25 кр. и 50—

Достати можна у Львовѣ въ власныхъ скѣлахъ, ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣвъ Валовѣ. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20. — Въ Чернівцахъ рынокъ ч. 2.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хорунжина ч. 22
поручае добру и выдату каву спроваджену безпосередно о 60 проценти въ Америки полудневою. Коптѣуе у Львовѣ;
1 кильо 1.70 зр.
на провинціи:
4 3/4 кильо 8.70 зр. франко.

Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родовъ кавы, который огодосуютъ иишъ подѣ назвою моего знамени. Спровоажу каву просто о 60 проценти, що можно доказати, и продаю еи наимѣнше о 20% дешевѣе якъ хто не будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна достати каву вѣе лишь зъ чѣ твердой руки, а то для того, що продуктѣ спровадѣ гуртовничковъ на мѣсци, той знову гуртовничковъ въ Европѣ, о 60 тыхъ куше комисіонеры, а о 60 него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агеи мѣсцового або подорожнѣшого. Вирочѣмъ може кождый самъ переконатисъ. чи достане де киде по той цѣнѣ такую каву якъ мѣя що до якості и смаку. 2/27 248—1

Остерѣгаеся передъ безвартѣстными подорожниками!

Найновѣйша выключно ц. к. пр. патентно

МАСНИЧКА
„Express“

Патентъ Balsam у Вѣднѣ.

Посля высказу знаменитѣхъ знатокѣвъ есть мой масничка (ц. к. пр. „Express“) однокую, годную поручения, котра, найболѣе въ 4 до 5 минутѣхъ крѣпуча навѣтъ итчиною, вырѣбляе зъ солодкого молока,

сметанки або сметаны найлѣпше маслѣ. Масничка зроблена вѣе гарно, зъ тревалого матеріалу, легко чиститисъ и обертасѣ и одначена на многихъ выставѣхъ золотыми медалями. — Сю масничку можна купити у мене и у всѣхъ торговляхъ залѣзкомъ по цѣнѣ фабричной, а проситъся Впав. купуючихъ въ ихъ власнѣйшій интересъ уважно глядѣти на мою марку охороню, бо инакше не гарантуеся. Тѣ маснички суть иише поданой величины и коптѣуе:

Нр. I. обѣму на 5 литр. сметан зр. 8—
Нр. II. „ „ 10 „ „ 11—50
Нр. III. „ „ 20 „ „ 18—
Нр. IV. „ „ 30 „ „ 26—
Нр. V. „ „ 50 „ „ 45—

(всѣ разомъ зъ термометромъ). Розсылаеся за готѣвку або послѣдплату:

2914 **B. BALSAM** 9—19

властитель патенту и фабрикантъ

Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.

Цѣнникъ даромъ и оплатно

Дѣлѣтѣмъ наймѣлѣйшю забавною называеся слушно Рихтера ко-робка наметныхъ забавокъ зъ котвицею

О 40 кр. иише можна достати увѣхъ лѣпшихъ торговл. забавокъ. Треба брати лише коробку зъ котвицею. Илюстр. цѣнникъ пересыл. оплат

F. Ad. Richter & Co., Wien. I. Nibelungengasse 4.

Англійскій косы зъ маркою „Косарь“

зъ сѣблѣстой сталѣ (Silber-Stahl) розсылае выключно Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА въ Дрогобычи.

Тѣ косы бдзачаются легкостію, трафнымъ гартонъ и пружинѣстію, властивыми прикметами лишь англійскомъ сѣблѣстой сталѣ и даются знаменито клепати, мають такожъ ту прикмету, що навѣтъ безъ попередного клепаня выостереніи косы знаменито траву и найтвердшій травы карпатскій, а разъ заправленій каменемъ (звычайнымъ) задержуватъ довшій часть острѣ рѣзаетъ, косячи около 80 до 120 кроковъ довготы зъ 4 до 6 разѣвъ болѣею дѣльностію о 6 звычайн. косы.

За доброту кождоу косы приймаеся цѣловиту гаранцію.

Косы доставляемо въ найодѣлѣтнѣйшій формѣ краевой, середной ширины и въ довѣльныхъ довготѣхъ:

Довгота косы 60 65 70 75 80 85 90 сантиметрѣвъ

1—, 1.05, 1.10, 1.20, 1.30, 1.40, 1.50 зр. а. в.

Англійска бабка зъ клѣвцѣмъ до клепаня зр. 1.20.

Пересылки выготавляемо скоро лишь за задаткомъ и послѣплатою рѣшты, почтою або залѣзницею, при чѣмъ фактъ о 60 проценти выносятся 2 до 3 кр., кѣмъ одбираеся що наимѣнше 10 штукъ.

ОСТОРОГА!!! Шобы уникнути обманьничихъ подорожнѣхъ звертаемо увагу, що нашѣ косы мають оттакі признаки: 1) золотистый полискъ; 2) клепане острѣ; 3) марку „Косарь“ выбиту на одворотной сторонѣ пачки; 4) англійску надпись:

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычъ (Галичина), Warranted Crown Scythe from extra best Silver-Steel“.

2966 9—0

продае подѣ порукою за свѣдѣсть и доброту

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ плацъ Капитульный число 2.

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

Выдавец и одѣлѣтельный редакторъ: Иванъ Белей.

Цѣнникъ въ фабр. Черлѣнскою.

Зъ друкаршѣй гев. ии. Шелѣвска, подѣ зар. К. Вѣднѣрскою.

Перша красва парова
Фабрика пильниковъ
Т. БАРТИКА въ Краковѣ
Филия: Львовѣ, ул. Рѣзницка ч. 4.
повѣдомляе всѣ фабрики виробѣвъ залѣзныхъ, одліарнѣ, вѣрстатѣхъ механичнѣ, такожъ Вп. Панѣвъ механичнѣ, слосарѣвъ, ковалѣвъ, що ся робѣтня у Львовѣ и Краковѣ выготавлюе въ найлѣпшѣмъ родѣ всѣлѣй работы пильникарскій, такожъ приймае старѣ пильники и рашпѣлѣ до насѣченя. 3026 5—5
За добре выготавленіе и умѣренній цѣны ручитисъ.

Цѣнники на ожиданье безплатно.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАЛТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старѣ вина угорскій лѣтничій и натуральній вина

столовой о 42 кр. бут.

Знаменитѣ Старки, Житиѣвки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальній вина шампанскій и правдивый Конякъ

Французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 281 48—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначеній на выставѣ гигиеничній сѣблѣмъ медалемъ за огаръ вина.

Львовска Фабрика Асфальту

и улѣпшеныхъ огнетрѣвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ

по покрываніи дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, иижишира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

поручае:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢвъ для изпользованя мурѣвъ

о 60 вѣхостѣ, кладемо на фундаменты въ горячѣмъ станѣ,

ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОЛІРПЛАТЫ, улѣпшену огнетрѣвалу асфаль-

тову ТЕКТУРУ высокихъ сорѣвъ до покрываня дахѣвъ, зытокъ 10 метрѣвъ о 62 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬ-

ТОВЫЙ до консерваций дахѣвъ текстуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-

СКУ безводную.

Осушас асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, заветнымъ

досѣ въ технѣ найболѣе вѣхѣй стѣны въ помѣшканяхъ.

Фабрика выготавлюе въ цѣлѣмъ краю своими людьми

покрываня дахѣвъ огнетрѣвалу текстурою и ихъ репараций.

Метръ о 62 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ приймае Іосифъ Заплатальскій.

2970 9—45

!!!Рѣшуче напомененье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то чтобы затянути позичку, чи то чтобы записати для своей

родины [бо полѣсса то само, що готовый грѣшъ], ииенно придатна

для задовженыхъ властительѣвъ домѣвъ и реальностей, бо при

случайной, наглой смерти черезъ выплату забезпеченого капита-

лу оставшій одержать свою реальность безъ довѣтъ; для ново-

женѣвъ важна, чтобы безпосредно забезпечити жену и дѣтей, вѣдѣ-

ти можна еи ужити за кавцію або депозитъ. 2970 9—45

Полѣсса на обезпеченіе жита есть у всѣхъ случаяхъ найпов-

нѣйшимъ, найошаднѣйшимъ и найлѣпшимъ капиталомъ, тому лѣвша

попадѣ въ шаднѣцѣ. Якъ и куда такую поліссу можна одержати

найлѣпше и найдѣлѣтнѣйше, въ тѣмъ лѣдѣ найлѣпшю раду устѣ

або писемно подѣ дискреціою: Assecuranz-Oberinspector

KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock,

пѣдъ рукою здорове правило ѡдъ своихъ но-
выхъ чобѣтъ та лусъ по головѣ вѣстѣльника

за мину Вашу мертвоту в політичній! Вашім життя. Приймайте, дорогі брати, сердечне наше жєжанє: Тою жєменно дорогою поступайте наперед! У Вас єрїка неслємає сила, — на підставі Богом і нашими Найсвїтїшим монархом даных Вам прав борїтєся смїло за Своєю обывательською честєю, зєдїняйтєся в єдиноєсїє, а пєсна побїда, побїда слава будє по Вашїм сторїнї! Тїлькє тїмь спєсєбєм станє в Вашїм хатї Ваша правда і слава і воля! Тїмь спєсєбєм мїяма глухїяща Вашого повїту станє яснїм свїтїлом для многїх нїяї вжє проснїх-єа братїх Ваших! В Скарлатїнї бо жатва многа — нє гїре — дїлатєлї мало. Прє-тє щє раз кїчєм в слух вєвїт: Слава Вам, честїй борїц за правду, а скєре опам'ятанє блудїцїм щє прїхвєстїям паньєскїм!

Выборъ посла въ Горлицяхъ.

Повїтъ горлицїй, як і само населєнє того жє мїста, зє прїчинї сєсорїчїхь вїборїв, подїявєся на партї. Коли поперєд панувала загальна згода, тєперь стаули прїтивь себе властї рєпрєзєнтатївї в мїстї, стаули сєлєнє одїй прїтивь другїх, запанувала неєгода і мєжї свїщенїками. Для характерїстїкї нашєй автономїї подамь коротко хїдїтє вїборїв вь тамошнїм повїтї.

Якє кандїдаты стаули прїтивь себе: аристократь Адамь Скшїньскїй і демократь, двїялїй і заслужєнїй вь повїтї чоловїкь, бурмїстр мїста Вїтїхъ Бхоньскїй. О нєправїлїястїях прї правїборахь довєсїа вь свїмь часї телеграмь вїдїлу повїтового до мїєстїкї і мїнїстрїв. По перевєдєнє прав вїборїв нє давано вїборцїм картї легїтїматїйїхь на мїєсїа, але вїзвано нїх явїтєся на пєвїй дїї до цї старєства дє самї старєста (п. Баньковскїй, свїт руського свїщенїка) картї роздїляв. Тїмчасомь мнєжєство лїєнїчїхь, єкономїв і вєякїхь посвїаєбєхь роздїлєся мєжї вїборцїв. Нє легка була нїх праця, бо майжє половина Мазурїв стаула якє мурь за п. Бхоньскїм. Агїтаторь вїдїа, щє Русїнї рїшають вїборї послє, звєрнулїся до нїх зє цїлою сїлою і тутї знаїшли мноєо Хруїтїв. Навїтї вь тїхь сєлахь, дє свїщенїкї мають велїкїй вїлїв, прїєрїшїа вїборцї на сторїну Скшїньского. Щобї вїборцїв, разє повїсканыхь намовєю і грїшїа, нє стратїтї, то вь суботу, недїлю і вь пєвєдїлок прїєдїтє вїборамь робїла агїтаторь зє нїмї так, якє куїцї зє безроєамї. Кождєго куплєного вїборцїа бранє на вїзє і вєзєно до Бїча, власностї Скшїньского і мїєсїа оператїонї вїборїа. Лїше трї парохїа русїкї: Лєсьє, Ганьчєва і Смерєковєцє устєялїся на твердїмь ґрунтї і пїдїшли за прїмїфромь свєихь свїщенїкїв, пїдїраючїа поручєного голєвнїмь комїтетомь русїкїм кандїдаты п. Бхоньского.

Вь самї дєнї вїборїв панувалє вь Горлицяхь велїкїй спокїй. І якє жє нє мало бутї так, коли вє вїборцї Скшїньского гєстїлїся вь Бїчу, продаючї тамь своєю честєю, а мєжї вїборцїа, щє стоялї за Бхоньскїм, удєржувалї порядкї числєнїй жандармь: цїлу нїч прїєдїтє вїборамь ходїла по улїцяхь мїста, і якє двох-трєхь лудєй зїйшлєся на улїцї разєм, заразь нїхь розгвалїлї. Надїйшла 9-та годїна. Вїборцї Скшїньского прїїхалї вє вь наванїхь вїзкахь пїдї дозорїм агїтаторїв. Наступїло голєсованє. П. старєста нїмєнувалє до комїсїї трїхь члєнїв, а чєтарохь нїмєнувалє якїєсь полїськїй свїщенїк. Стаула комїсїя пїдї прїводомь кє. Пєлїца, парохїа Скшїньского. До комїсїї налєжалє якїєсь Душа. Той чї тї Душа, якє сїла коло столє, так заразь заснєла (вїдїко змучєна балємь). Комїсїя голєсує а Душа спїтї. По прїєголєсованї 6 члєнїв комїсїї прїєхадїтє прїєдїлатєль до порядчєного чїсла. Вь тїмь одїн зє прїгомаїхь крїчїтє: „Ба, та щє Душа має бутї вь комїсїї! якє жє комїсїя бєзє Душї?“ Душа збудїлєся і далєа голєсє на Скшїньского. Прїа дальшїм голєсованїю одїн вїборєцє зложїлє на стїл 5 зр., данї єму агїтаторомь п. Скшїньского. Но кє канонїкє сказав: Oddajcie temu, kto

wam dał. По голєсованїю зновь забранє на вїзє вїборцїв п. Скшїньского, вєзєзєно до Бїча і тамь гєщєно нїх щє довєго. Вїдїко, щє гєщєно добрє, бо вїборцї лїшь попївають воду...

Выборъ посла въ Мостискахъ.

По правдї сказавшї, нєма щє богато пїсатї, бо рєзультатє знанїй, — послємь вїшїовь Станїславь графь Стадїнїїй. Вїборї бїбулїся досєгє легальнє, вь комїсїї засїдлї Русїнї вразь зє Полякамї, а крїєбїтє була така велїка, щє мноєо голєсїв на вїсєсєє самого п. старєсты прїзвано важнїмь для нашєго кандїдаты. Але чєму сє вєсє дїлєсє? Вь нашї прїтивнїкї булї сєбє пєвїй, — хотїй ажє вь послїднїй хвїлї. А сє зновь сталєся за для нашї бїдїужностї, бо прїавїборь вївалї так, щє начаслєно пївє соткї вїборцїв самїхь вїтїв. Помамь сєго і щє того, щє нашє комїтєтє вїборїї довєго нє мїгї рїшїтєся на кандїдаты та ажє вь послїднїй хвїлї поставїлє о. Сїнкєвїча, має нашє корєлєкь ґр. Стадїнїїй велїкого стрєха, розвїнулє велїку агїтатїю, котра, кажуть богато єго коштувала. Офіцїалїстє єго увївалїся зє пїсарїамь громадскїм по сєлахь. Дєнї прїєдїтє вїборамь скїякєно вїборцїв до Мєстїсєк, давано нїм бїлєтї на пїятїку, а коли значна бїлїшїстє була зачєвнєна, п. старєста одїтхнєлє а на пляцє вїсєлав лїшь п. графь своєю фалїгу, щобї пїлїнувала вїборцїв. П. старєста мїгї свєбїдїо прїєводїтї вїборї. Мїмоходомь скажє, щє прїтивь такє мєгучєго п. графа кождїй кандїдаты русїї прїякїй-такїй акцїї мїгї булє устєялєся, бо графь нє має наймєншєй сїмпатїї нї у народу нї у нїтєлїгєнцї. Але чєму сє нє сталєся — знатє? Бо нє тїлькє вь Мєстїсєкахь, але і вь мєстїсєкїм повїтї — фуєрї!

По выборахъ въ Бобрєцкїм повїтї.

По вїборахь ужє трїтїй тїждєнє а одушєвлєнїє вїклїканє рухомь вїборчїм нє прїєстєає мїжє народомь. Дай Божє, щобї тїєнтїзїзмь нїколі нє прїєстєає, а мї надїє-мєся, щє нашї старшї братї зє Львовєа долєжатє вєсьхь старань, щобї розбудїжєну стрєку народнєго жїтїа на дальшє пїддєржжїтї. Маю тїтє на думцї народнє вїчє, котрє сєє осєнєа коєчєно налєжалє-бї скїєлїєтї до Львовєа, розумїєся нє вїклїючїа нї вїчє повїтовїхь.

Вжє нашї допїсєуватєлї докладно пїєяснїлї рухь вїборчїй зє бобрєцкїм повїтї, і лїшь обмєжєся кїлькє слївєхь додати. Сусїды нашї, Полякї, зє котрымь мї якє Богь прїказав вь любовїа і згодї жїємо, щє довершєнїмь вїборї твердїтє, щє мї, т. є. Русїнї, скєрїше до вїборїв зїалєся, сє-бї то прїгогїтїєлїєся, а тїмь самїмь і муєлї нїх пїдїбїдїтї. А тїмчасомь нє такє оїє. Щє вь мїєсїї лїтїмь с. р. маршалокь п. Чайковскїй на засїданїю радї повїтовїхь вь Бобрїцї рошїлє прїєдїтє тїю вїєстє, щє п. Гєнцєлї, бїувшїй полєсї, нїбї то положїлє велїкїй заслєгї околє добра повїту і краю, отжє бїлє і дальшє ажє до самїєй смєртї будє послєдуєтї зє нашєго повїту, тожє вїборї п. Гєнцєлї, казав п. маршалокь, налєжїтє забезпєчїтї і за вєякї цїну прїєрїєтї. Вь слїдї за тїмь, коли нїє вїборї до сїєму булї розпїсанї, павї зє радї повїтовїхь заразь скїєлїєлї прїєдївїборчї зїбрє, на котрїмь явлїєлїся вє вїлїєстїєлї і прїєдставїтєлї обшарїв дєбрєкїхь, вє вїлїєстїєлї кєсєадї, пєсєсєрї, управїтєлї, вїдїїшїй вїсїа мїєжєсєлєного вїзїанїа і дєякї нашї вїтї. На тїхь зїборахь павї поставїлї кандїдатуру п. Гєнцєлї, зложїлї свїї комїтєтє вїборчїй і роздїлїлї мєжї сєбє рїлє агїтаторїв. Розумїєся, щє нї одїєго нїтєлїгєнтнєго Русїна на тї зїборї павї нє запрїсїлї, очєвїднє надї Русїнам прїєрїшїлї до порядкє дєяновї. Тїмчасомь мї зачалї нашу вїборчїу роботу ажє пїзнїшє, ажє на вїразнє вїзванє голєвнєго нашєго центрєлїєного комїтєту вїборчєго. Трєба прїзнатї, щє наша нїтєлїгєнцїя, прїєважнє свїщенїєство, прї тє-пєршїхь вїборахь заєвалє свїї патрїотїзмь нє лїшь слєвомь але і дїломь. Навїтї такї отцї духовнї, щє нїколі вїборамь нє займа

лїєся або на котрїхь і зєвєсьм нє числїлєся, сїмь разємь радє сповїлїлї патрїотїчїй довг.

ґраматїкї кажуть, щє нєма правїла бєзє вїякїхь — сє очєвїднє правда і вї мїжє-на і до нашєго повїту прїєложїтї. Маємо тїтє на думцї о. Івань Яримовїча, парохїа зє Суходолє. Дамь, щє сєї отєцє духовнїй нє спїєнїлє патрїотїчєного обєзвєку — але по щє-жє бїлє станувє напєрєкє зїмєганїямь народнїм! Сїкїємь Васє, отчєвїку, заємїтї: для якїхь прїчїнї і вь якїй цїлї Вї напїєрїлї на Вашєго ч. парїхїанїа і вїборцї, щобї бїлє голєсуєлє нє на руського але на полїського кандїдаты? На щастїє, ч. вїборєцє зє Суходолє нє услухалє голєсу єєго духовнїка, нє пїбїшовь за голєсємь народу. Такожє і Мєкїтї булє досєгє мєжє нашїмї. Ітак: Вїтїтє зє Гєрєдїцїа корєлєвєского, Іосєфь Гїчє-калє, чєловїкь богатїй і вїлїєвїй мєжї нашїмї сєлєанїамь, пїдїялєся нєладнїй рїлє павїського агїтаторь; бїлє хотїлє статї і вїборчїємь зє сїєзєа ґрємїцї, та щє-жє, коли ґрємїцїє пїзнєлїєся на старїмь лїєсї і нє вїбравї єго. Сусїдє єго вїтїтє зє Гєрєдїцїа цєтарєского, Фєдї Іванїчїє, нє услухалє сїєзєа ґрємїцїа а голєсуєлє на Гєнцєлї, але за тїє обїрвалє бїлє вїборцїв...

Ж.

О д о з в а до матурїстїв-Русїнїв.

Товарїшї! Зє початкомь фєрїй вїкацїї-ныхь, пїдчасє котрїхь Вї єстєочно довїжїй прїїхїтї вїборї своєго стану, годї намь нє сказатї і бїлє сєбє кїлькє слївєхь... Отємїмь вїзємьмо мї вєсьхь Васє, вь єго тїлькє обєставїнїа на сє пїзволїтє, удатїся до Вїднїа на унївєрїтєтскїй студїї. Зїмнїмь вїдєлєся намь гєворїтї прї сїє мєгучїй вїлїєвї, прїє образованїє, якєго достєвалє наука вь столїцї європєйскїй, вь тїмь цєнтрї цївїлїзатїї; звїєстїю, чєго стїлє вїдєлєнїїшїй вїдєнскїй мєдїцїнїй факулїтєт, чєго стїлє прїавнїїй факулїтєт вь цєнтрї цїлїєй нашєй управї державнїй, якє образованїє подєстї тїшєнїї фїлєсєфїчїй факулїтєт, чїмь єстєочно славїй вєякїй нїшїй вїдєнскїй заведєнїє наукїв... Доказомь найлїпшїм на сє єстїє напїєлєсь молодєжї чужїхь народїв до Вїднїа: половина молодєжї чєскїєй, сїловєнскїєй, хорватскїєй, угорєкїєй, по частї полїськїєй а сєрбєкїєй, мїнають оїє своїє краєвїй унївєрїтєтє і удє-ютєся до Вїднїа. Намь Русїнамь нє ялєсє оставїтї пїєзуду і вь тїмь вїзглядї, а обєзвє-зєтє сєї жїтїє на насє, Товарїшї! Русї-намь бїлїшє чїмь кому нїшєму трєба свїтскїєй нїтєлїгєнцїї, а трєба такїєй нїтєлїгєнцїї, котра вїємєнцїєпїєвалєся-бї зє пїдї вїлїєвїєхь напїханїєй намь сїломьцє полїщїнї вь крає-вїхь нашїхь унївєрїтєтахь, намь трєба нє вїє-нїєлїє прїавнїїхь патрїотїзмь бїлє такїхь Нїмцїв, Чєхїв, Сєрбїв, Сїловїчїв, і т. д. Огєє прїчїнї, котрї сїєвуєлїєлї насє прїєвїсїтї тїхь кїлькє слївєхь пїдї Вашєю адресєю, мї вїєчємо Васє зє нашу ґрємїду, Вї вїдїтєлє мїжє нами шїрїй братнїй прївїтї, мї пїд-дїлїмо зє Вамь радїстє вь хвїлїхь щастїа, а сїлїєна пїмїцїє і сїбїчїтїє вь хвїлїхь нє-дїлє нє дадуть Вамь бїдїтїа бракь родїнїа на чужїй землї!..

Вїдїлє нашєго товариєства прїїхїлєлє удїлїтї нїєрєсєванїямь на жаданїє потрїб-нїхь нїєформатїї у вєякїхь справахь. Вь сєр-пїє налєжїтє удєвалєся вь тїмь вїзглядї до сєкрєтаря товариєства (адреса: Рєгатїє вь Галїцїї) долєучаючї марку почтову на бїдї-вїдї. Хата товариєства (VIII Laudongasse 49, А. 17.) будє пїдчасє фєрїї отворєна вь сєр-єдї і суботї вєчєромь, а бїлє 1-єго жовтнїа зновь щєдїєно.

Од Товариєства „Сїбї“ у Вїднїа.
Івань Грїєвєцїїй, заст. голєвы; Іосїфь Партїцїїй, сєкрєтарь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Vaterland пїєшє: „Пїтїдєсїєлїтїнїй ювї-лєй наєрїєнїє унїтїєнє на правослєвїє вї-бравєлєся у Вїлїнї, якє пїшуть намь зє Пєтєрбурґа, нє лїшь вь павєславїєчїнїй о-кїлїкї болє, але вь вїзвєзїа дємонстрє-цїю прїєтївєлєстїєкїє, прї збїмь нїмєнє прїєдмєтємь залїчїєна була галїцїй Русї-нї. Якє показуєся зє „Вїлєнскїхь вїєстєй є-парїхїальнїхь“, Наумовїчє, котрєго сїє газєта на-зїєлє „Пїєвнїмь галїцїє-русїкїм патрїотїзмь“ і „Борїсїємь та мучєнїєкомь за справу руську вь Галїцїї“, державь бєсїду вь прїєсуєтїє-стї бїдїоручїєкїв свїягїє сїноду і вєсьхь властїєй вїєковїхь і цївїлїєнїхь, тажє чїє-слєннїхь достїєпнїєкїв цєрєкївнїхь, вь котрїї прїєдставїлє вїлїєвї сєго наєрїєнїєа на галї-цїїхь унїтїєв і робавь прїєвнїєнїа мїжє вї-нїковїмь положєнїємь налєжачєй щє до у-нїє галїцїє руськїєй народнїстї і положє-нїємь правослєвїєчїхь. Нїшїй ємєаґїєтє Пї-лєчєвскїї пїдїєтєся на парї, давнїмь гєн.-губєр-наторомь Кєхановїмь, тоєстє вь чєстє мїтєро-полїтєа кїєвєского, кїлїрї має тїтулє і галї-цїєго мїтєрополїтєа, вь котрїмь вїєсєказавь жє-данїє, щобї тоєстєованїй дожїлєв тїєслєвєго чєсу, вь котрїмь бїлє якє мїтєрополїтє Галї-цїїнї і тїєй край обїємє пїдї своєю уєраву і бїдєлїжїтє торжєствєннє бїєослєжєнїє вь ар-хїєкєдрєлїїтїєй цєрєвї лїєвєскїєй.“

Правїтєлєство угорєскє заґадалє оснєватї єсбїєнє угорєскє товариєство плавїє паровїхь, бо прїєговїрї зє товариєствомь плавїє паровїхь на Дунає нє довєлї до нїякєго успїху.

Цєсарь вїмєнїєлє сїбї, щобї пїдчасє вє-гїє гїєстїєнї вь Бєрлїнї нє дєкорєванє улїцї, а вь прїєстроєванє домїв, а то зє прїчїнї

жалобь. Сє рїшєнїє цїсарєскє заєвлєно вжє урядєво бєрлїнскїй радї мїєскїй.

Прєфєсєрї чєскєго унївєрїтєту Талєрї і Ступнїїчїї нє хотїлї пїдпїсатї єрєнєвє-статїє тїмь акадємїкамь, котрї пїєлє старє-чєскїхь газєтє бравї участє вь агїтатїєхь Молодї-Чєхїєв прї вїборахь. Чрєзє сє стрє-тїтє сїє акадємїкїа одїн пївїрїєкь шкїлїнїй, але такє поступованїє змїєнїлє справу Молодї-Чєхїєв. — Старєство заєвалє Молодї-Чєхамь бїдїтї вїчє вь Бєнєшїєв прї вєгодї торжєствєа 100 лїтнїхь роковань добутїа Бє-стїєлїа. Послєд Єнїєлє вїєлє прїєстєстє до на-мїєстїєчїєвєа.

Росїїєскїй царь нє прїєстєає бїєзначїтї чорнєгорєскїй домь кнїжїй, а разємь і пєсє-вєчєнє зє нїмь роднїу Караджїордїєвїчїєв. Прї хрїєстїанїхь другєго сїєна Пєтра Кар-аджїордїєвїча і Зоркї кнїжїї чорнєгорєскїєй заєстєпавь царя за кумєа росїїєскїй мїнїстрє-рєзїдєнтє вь Цєтївїа Арґїєропїло а дїтєнїй наданє нїєа Алєксєндєр. Цїєла роднєа кнїжєа Караджїордїєвїча вїбравєся зє вєл. кнїжємь росїїєскїмь до Пєтєрґєфєу. У Вїднїа нє будуть заєржєзуєвїєлєся.

Рїшучє вжє прїїшєно вь Пєтєрбурґї заєстїє гєнєралє-губєрнїєу одєсєку і вь тїєй цїлї пїєлїєвалє до Пєтєрбурґа тамошнєго гєнєралє-адїютєнтєа Рєопєа, щобї податї єму нїєтрукцїю, якє має прїєвєстї сє рїшєнїє.

Зє Бїлґрадї вїхїлє вжє росїїєскїй по-сєлє Пєрєїєнїа, а болгарскїє газєтє добачуєтє вь тїмь пїєзнаку ґрїбнїхь прїєкїєчєнїє. Бо вїєчєрїєно, якє лїшь вїєбєрєся якїй росїїєскїй дїплєматє зє краю, єстє ознаку, щє пїдї-лєжєна мїна прїєладїжєна вїбухнїтїа, а Росїїє бїтєлєжє мїєжє вїєказатї своє алїбї, щє оїєа нє вїноватєа. Такє само булє вь сєрпїї 1886 р. вь Сїєїє.

Корєлє Мїлань заєвалє вь Сєрбїї до 22 сєрпїєнїа, і хотїй єго гїєстїєнїа має бутї цїлєкомь прїєватнїа, то вєє такїа доносєтє, щє вжє зє дороєа заїдє до Рєстєчєа на кєнфєрєнцїю. Корєлєвєа Наталїя зїїдє до Сєрбїї допєрвє зє кїєчємь сєрпїєа або початкомь вєрєсєнїа.

Вь Іспанїї заїлїшї на засїданїю палатї послїбїє велїкїй скєндєлєлє; прїїшїлє до бїєсїє палїцїамь а навїтї стрїлїлє зє рєвєльєрїєв. Вь наслїдїєкь того подїєлєся до дїмїєїєн шам-бєлїєнїє корєлєвєн кє. Мєдєна Сїдїонїа і Сє-сєтє; корєлєвєа прїєвалєа дїмїєсїю лїшь Сєсєтєа.

Зє Кєнєстєнтїнополїа пїшуть до Corr. de l'Est, щє потрїбнїй сїєюзє сєрєднєєвропєй-скїхь державь мусїтє старїєтєся о прїєзнєє і пїдпєртє Турєчїїнї на случай вїєнїє зє Рос-сїєю. Потрїбнїй сїєюзє нє мїєжє осїєагїтї сїє-вїє цїлїєй, вєлїа Турєчїєна бїєдїй мїєчєнє нє будє за нїмь стїєтї, а єсбїєвїє щє-дїє корї-стєй, якї мала бї осїєагїтї Авєстро-Угорєчїєна. Прїєстїєлїє, щє Турєчїєна стїєлє-бї по сторї-вї Росїїє, то Росїїєа мїєжєа бї цїлєю своєю гравїцїю росїїєкїє-турєцкїє нє обєставїлїтї вїє-скїємь і пїєвї мїлїєнїа вїєскїа бїлїшє кнїжїтїа на заходї. Вь прїєтївнїїмь случає мусїтє Росїїєа рїєзко вїєтї своє сїлїє. Тому нє дїєв, щє Авєстрїа і Нїмєчїєна заґадаєлєся вєлїє-нїа мїєжєанїємь сїєсїєбїамь, щобї Турєчїєну зїєдїнатї для сєбє. А якє показуєся зє пє-слїднїхь вїєстєй, то Турєчїєна вжє хадїтєся на сторєву потрїбнєго сїєзєа державь

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Справозданїє зє засїдань товариєства „Прєсїєтєа“ зє днїа 4 і 19 н. ст. лїпнїа 1889. — 1) Рїшєно надїєруєватї вь сїєрєзєданїю товариєства за рїєкь 1888 лїпнїє вїдєвалїєчїєвєа кнїжєчєкь товариєства, уложєнїй анкетєю, скїєлїєною зє-пїєза Вїдїлїу тов.; до сєїє анкетї вїхїдїлї пї.: Ієл. Роман-чїкь, Алєкє. Барвїньскїй, Нат. Вахнїєнїєв, Кєстє. Лїчєкїєвскїй, Ієл. Огїєновскїй, о. Ієл. Чєпєлєскїй, д-р Євґ. Олєсїїчїїй і Кїр. Кахнїєкїєвїчє. Вїдїлє змїєнїєлє вь дєчїмь прїєвїєстїнїй лїпнїє сєїє анкетїа, а комїсїю, вїбравїй зє-пїємїжє єї члє-нїєв, пї. Алєкє. Барвїньскїєму, Нат. Вахнїєнїє-вї і д-рєвї Євґ. Олєсїїчїєму прїїхїлєлє заєвалїтї прїєлїєднїу подїєку. — 2) Закуплєно бїлє д-ра Євґ. Олєсїїчїєго Русько-укрєнїєскїє бїблїєтєку за 110 зр. 40 кр. — 3) Прїєнїєто до вїдїємїстї, щє до бїблїєтєкї товариєства даровалї по одїїй кнїжїцї: п. Гамалї, учїтєлє зє Пїдїєлїєковєа і тов. Галїцїє-руска Мїтїцїа, а о. Євґ. Гузарь „Жїтїє свїєтїхь“. — 4) Прїєнїєто до вїдїємїстї пїєсїємо зєбравєского суду вь сїєрєвї спадчїїнїє по бї. п. Сєтє. Кєвалє. — 5) Поручєно о. Кєсє. Ку-нїєцкїєму заєстєпатї товариєствє вь чєсїє вїкацїї. — 6) Поручєно п. К. Пєнїєкїєвскїєму порозумї-тїєся вь сїєрєвї друку ґєогрєфїї і єтнєоґрєфїєчїєнїє мапї Малєй Русї, прїєдложєнїє д-ромь Вєлїчє-комь. — 7) Прїєнїєто зє подїєкою повїєтєку о. Дан. Лєнєкєго до кєлєндєрїа на р. 1890 пїдїє заг. „ґорпїна“ і прїєдєнєно єї до рєцєнзїї д-рєвї Оє. Огїєновскїєму і К. Пєнїєкїєвскїєму. — 8) Рїшєно скїєлїтїа Загальнїй Збїрєкь товариєства до Станїєславєва на дєнї 29 н. ст. сєр-пїєа о год. 10-тїй ранє. — 9) Даровано давнїїшїй вїдєнїа товариєства: шкїлї вь Потутєрєхь і чїтальнїємь вь Пєвєлєвї, Вїлїнї, Старомїчїїнї, Тужїлєвї і Хлївїнїцяхь а шкїламь у Львовї: м. Маркїєна Шашкєвїча і вїєрєв вь „Народнїмь Домїхь по 15 молїтєвнїєкїєв“. — 10) Прїєнїєто нєвїхь члєнїєв: 1) Шкїлу вь Потутєрєхь, 2) о. Ієлїєна Яєсїєнїєчїєго вь Лопушанцї; чїталь-нїє вь 3) Пєвєлєвї, 4) Хлївїнїцяхь і 5) Старомї-чїїнї; 6) Мєксїєма Брїлїєнїєскїєго, учїтєлєа вь Бурдїєкїєвїчїхь, 7) Андруха Сопковєа, гєсїєдєрєа вь Бєнєшїє, 8) пєанїє Вєлїчєковскїє вь Стрїєлю, 9) Олєкує Кєчєвїчєа вь Стрїєлю, 10) Пєвєлєа Корєлєа, гєсїєдєрєа вь Пєрєгїєнїєскїє, 11) о. Тєєфїлєа Бї-лїєнїєкїєвїча вь Нєдвїрнїєй, 12) шкїлїєрєа Ієрїєа Вє-лєшїєнїєа і 13) Андрїєа Сїєрєбїєа, гєсїєдєрєа вь Вє-лєшїєнїє.

А тїє тїлькє заєстєгнєлє та бєбєхь обє по-мїєстї.

— Щє сє? — зїєрєвалєся на крїєкь вїз-нїєкь.

— Свїтї щїпкє, скєрїше! — рєпєтєує мєлнїєкь. Засвїтїлї. до вїсїлїєнїка, а бїлє лєжїтє якє довїлї, тїлькє нїжєко дрїє

НОВИНИ

— Последно число „Дѣла“ сконфискувала ц. к. прокуратура за двѣ статьи: „Выборъ посла въ турецкомъ повѣтъ“ и „Выборъ посла въ Галицію“. Мы не памятаемо одъ десяти лѣтъ такой строгой цензуры прокуратуры, якъ отъ теперь, по выборамъ до союму. Надрукувати только маленьку газету, що якійсь староста, комисаръ або жандармъ поступивъ не по закону, заразъ прокураторъ п. Гиртлеръ конфискуе! Давнійшими роками того не бувало. Взагалі свобода преси въ Галичій — замѣтъ, що, по окружному министру Шенборна до прокураторовъ, була більша, якъ давнѣйше за Пращака, — значно менша. Інші народи стають въ оборонѣ свободи своєї преси — Чехи и Нѣмці въ радѣ державній вносять интерпретацію до министра за конфискации своихъ газетъ, — а чи уйдимувся тамъ коли який посолъ рускій о свободѣ руской преси? То му ж не диво, що руска газета не може и сотною части того писати, що пише нѣмецка або чешка. Тимъ вольно критикувати дѣла министровъ, намістниковъ, — а у насъ не вольно и факту навести, що якийсь урядникъ або жандармъ не такъ поступивъ, якъ законъ приписуе.

— Корреспондентъ Neue fr. Presse доносить подъ днемъ 19 н. ст. липня, що на зборанню рускихъ пословъ соймовыхъ, котра має бути скликана до Львова, мають спонукати одного зъ ново-выбранныхъ пословъ, чтобы одступивъ свой мандатъ у павшему въ Самборѣ сов. Бережницкому. Не знаемо, зъ-підки корреспондентъ Neue fr. Presse прийшовъ до той вѣсти, а знаемо только то, що сю справу подійсь адвокатъ п. Искрицкий зъ Сянока. Прибувши тамтого тиждня до Львова, вінъ почавъ ширити гадку, чтобы або судья Герасимовичъ въ Жидачевѣ або о. Сѣрко въ Бродяхъ зрѣкося мандатъ въ користь сов. Бережницкому.

— Товариство рускихъ ремѣсниківъ „Зоря“ устроює свій вѣдѣль, с. е. 28 н. ст. липня, прогулку до Рудна. Комитетъ постарався о рѣзній забавѣ товарищій а часть вокально въ прогульцѣ обіиме селянскій хоръ зъ Романова, славный зъ своєю выразности въ выкананню музичныхъ творѣвъ. Гадано, що на прогульцѣ появиться велике число Львовянъ, бо чейже се найближша нагода провести весело недѣлю въ сезонѣ канікулярныхъ.

— Перша артистична прогуля. Милою зѣвѣткою дѣлимося зъ нашими читателями: дванадцатка, зложена зъ рутинованыхъ сѣваковъ-солдатовъ, студентѣвъ львівского а по части вѣдѣньского университета, подъ управою вправного, диригента при сѣвакучати фортепианста, скрипача, віолончелиста и цитристовъ, — выбраєся въ вересня на артистичну прогулку по большыхъ провинціальныхъ мѣстахъ галицкихъ. Доходъ зъ концертовъ назначеный на фондъ будовы народного руского театру у Львовѣ. Радѣ витяемо перше сего року предпринять у насъ и не сумнѣваємося, що такъ патріотичный змаганя нашої молодѣжи знайдуть поддержанье зъ стороны нашихъ патріотѣвъ на провинціи. Такожъ и мы не можемо одказати помощи въ той справѣ, а дѣлячися сего зѣвѣткою — ще передъ офіціальнымъ оголошенемъ прогульки — радо вже теперь будемо посередниками въ запросинахъ, якъ до того часу выйшли-бы одъ прихильныхъ сему дѣлу людей. Треба спомнути ще про одного участника прогульки, а мусимо додати се, чтобы розвѣдати може вже и засумованый личка нашихъ красавиць: до згаданой дванадцатки треба зачислити ще и вправного аранжера, бо по-при концертахъ на жадане мѣсцевыхъ комитетѣвъ одбудуться тавцѣ.

— Питомцѣ львовской семинаріи духовной були сими днями за вѣдомостею ректорату у совѣтника намістництва, п. Карасинского, на аудіенціи съ просѣбою, чтобы имъ подысшено грѣшь подорожний на феріи. Понеже на покрытыѣ тыхъ выдатковъ ректоратъ не посѣдає окремой рубрики въ фондахъ семинарскихъ, а грѣшь сей удѣляє питомцамъ лишь зъ возможныхъ оцадностей въ роцѣ, то аудіенція лажилась безъ успѣху. Въ текучѣмъ роцѣ мусѣвъ ректоратъ одну частину оцадностей одложити на покрытыѣ евентуальныхъ потребъ нового устроєня музеѣвъ и комматъ, то и засоби оцадностей були менши и грѣшь на покрытыѣ подорожной феріальныхъ мусѣвъ выпаста о половинѣ менши. Зъ тымъ треба числитися. Зъ своей стороны прирѣкъ ректоратъ питомцамъ, що на будуче постарався о можливе подвышенне подорожной гроша, але на разѣ треба довольнитися тымъ, що есть.

— Степень доктора зъ богословія одержавъ нынѣ с. е. 18 липня въ вѣдѣньскомъ университетѣ о. Татъ Мышковскій. Зъ прочихъ Русинѣвъ въ Августиневѣмъ посекладали ригороза зъ моральной и натуральной: оо. Поліевскій Кнѣтъ и Иларій Вацки, послѣдній зъ одначенемъ.

— Батьківщина въ послѣдній числѣ подає удачный портретъ п. Юлиа Гуріка, посла до союму краєвого зъ Станиславовщины.

— Руско-народный театръ починає свои представления зъ днемъ 23 н. ст. липня въ Раѣ руской. Всѣхъ представлень въ томъ мѣстѣ буде лишь шість, а то въ сѣмъ тиждні: 23 н. ст. липня „Запорожецъ за Дунаемъ“ опера Артимовского; 25 липня „Дай сердцу волю, заведе въ неволю“ образъ народный М. Кропавицкого; 27 липня „Варонъ цыганскій“ опера Штрауса а 28 липня въ недѣлю „Панѣ молодѣ зъ Босны“, оперета Воробкевича. Передъ приѣздомъ нашего театру до Раѣвы розойшалась поголода, що не буде мати повожденя въ томъ мѣстѣ, тому дирекція театру побоясь, чтобы не потеряла великой страты, але есть надѣй, що чей же патріоты Равнины зможуть який зарадити той лихой вѣсти. — Въ Сокалі выставивъ нашъ театръ подчасъ своей довгой гостини отей штуки народный и оригинальнѣй: Дай сердцу волю, Лихій день, Добушь, Наташка Полтавка и Каттата Н. Вахнянина, Новый двѣрникъ, Павло Полуботокъ, Запорожецъ за Дунаемъ, Капранъ Тимко, Панѣ молодѣ зъ Босны, а переводы: Лѣна, Галка, Двоны корневильскій, Варонъ цыганскій, Гаспароне, Весела война и Зелений островъ.

— Зъ Беда пишуть намъ: Нинѣ, въ субботу, роздѣлихъ белзкій староста мѣжъ погорѣльцевъ Прусинова подмогую цѣсарю въ квѣтъ 500 зр. Слѣ-

зи вѣдѣности и радости полились несчастнымъ за такъ велике добродѣйство.

— Погорѣльцѣ села Прусьнява, пов. сокальского, одержали одъ цѣсари 500 зр. подмоги.

— До нашихъ хлѣборобѣвъ. Посуха натворила въ цѣломъ краю напѣмъ надѣйный шкодо. Сторонами пропала озимина черезъ снѣгъ и мыши, ярина и паша черезъ посуху. Шкодо великій и не дай Боже голодного року. Законъ, ухваленый передъ двома роками въ радѣ державній, признає хлѣборобамъ законный оусть податку грунтового на случай знищеня плодѣвъ земныхъ градомъ, повеянми и огнемъ. На случай иныхъ элементарныхъ пригодъ, отъ якъ теперь на случай посухи и мышей, може лишь министерство, признавати такій оусть хлѣборобамъ. Условія сѣтъ такъ. Оусть признає: 1) наколи въ громадѣ больша половина парцель грунтовыхъ потеряла шкодо; 2) наколи шкодо сягає до высоты 1/3 всѣхъ зборѣвъ польныхъ. Рада практична така. Двохъ, трѣхъ громадянъ, або старшина громады обиде поодинокъ парцель на пш, оцѣнить шкодо зроблену мышами и посухою, провѣритъ, що дѣйк парцель зовсѣмъ знищенъ были (переворачивъ), другі до половины, третій въ частинѣ. А якъ зъ всего выйде, що больша половина парцель потеряла шкодо въ загалній высокости одной третини, то старшина громады або поодинокъ господарѣ повѣдомляють о томъ старосту и жадантъ безпороволной комисіи. Комисія не потягає за собою нѣякихъ коштѣвъ. Якъ старосту провѣритъ сумный станъ зборѣвъ (на пш), то громадѣ належить оусть податку грунтового. Якъ бы де въ котромъ селѣ не було половины пошкодованныхъ парцель, то есть ще той выхѣдъ, що въ прошеню о оусть звертаєся увагу правительства на ту обставину, що въ селѣ и прилучшихъ зборѣвахъ нагувавъ давнѣйше тяжкій переносокъ або и голодъ. Та обставина зрѣвноважить недѣйшій шкодо. Только не треба справы засылати, бо оцѣнка шкодо мусить бути зроблена передъ зборами. Зъ деякихъ сторѣвъ насѣли вже такі поданя до старостѣвъ.

— До испиту зрѣлости въ Чернівцахъ, мѣжъ 10 а 15 н. ст. червня, зголосилося 44 абитуриентовъ, а то 40 публичныхъ учениковъ и 4 екстернисты. Зъ одначенемъ здало испитъ 6, зъ добрымъ поступомъ 28, а репробовано на 6 недѣль 10 абитуриентовъ. Зъ Русинѣвъ здали: Семъ Бойчукъ, Вас. Циганчукъ, Еман. Семака, Вас. Дугчакъ и Вол. Любичъ Могильницкій; першій три зъ наведеныхъ православны а два послѣдній уніаты; два Русины репробованы на 6 недѣль. Шо до народности такъ заявили себе абитуриенты: 27 Нѣмцѣвъ (але 18 жидѣвъ), 7 Русинѣвъ, 6 Румунѣвъ и 4 Поляковъ.

— Руена бурса въ Тернополѣ. Выдѣлъ Бурсы порѣшивъ на засѣданю дня 17 липня скликати загальній зборъ своихъ членѣвъ на день 26 н. ст. липня о год. 2-гой евентуально 3-той въ комнатахъ Руской Бесѣды въ Тернополѣ; на ой зборъ запрашався членѣвъ до численой участи. — Выдѣлъ Руской Бурсы въ Тернополѣ подає до вѣдомости, що на рокъ школьный 1889/90 прийме до сѣи Бурсы 18 учениковъ и 1 управитель. Кандидаты мають внести свои поданя найдыше до 15 н. ст. серпня 1889 и предложати: а) свѣдоцтво школьне зъ послѣднего курсу; б) свѣдоцтво употребленя; в) заявленые родичѣвъ або опѣкунѣвъ щодо доплаты, котра має зложитися зъ горы каждого першого дня мѣсяца. Доплата выносить 5 и 8 зр. Першенство будуть мати кандидаты зъ большою доплатою.

— Вѣра въ забобоны. Зъ Давидковецъ, пов. чортковского, пишуть до Куръ. Лв. Передъ шести мѣсяцами невѣста, перуча бѣлье, достала атаку епидеміи, упала до воды и втопалася. Якъ звѣстено, на Подолѣ одъ мая до сѣи поры держитъ посуха крѣмъ кѣлькохъ мало значныхъ дощѣвъ. Передъ кѣлкома днями господарѣ сего села, побѣла звычало нашихъ селянъ удалася о порадѣ до мѣсцевыхъ знахорѣвъ, якъ бы можна спровадити дощѣ. Знахорѣ сказали, що причиною посухи не що иншого якъ се, що та невѣста утопившись, забрала зъ собою дощѣ а за средство на привернене дощу порадили влити до домовины небыжкѣ наду конювокъ воды. Радѣ такую приняли. Въ той цѣли вырѣзалася товня людей въ полуночь на кладовище, одкопали грѣбъ, отворено домовину и позыбывавши довше надъ трупомъ влили кѣлька конювокъ воды до домовины, одтакъ забилъ домовину и вложено до грѣбу. Не зарадилъ той профанаціи нѣякій представствѣ а ще и поганьбено при томъ домового учителя тамошного священника. Справу одано до суду.

— Буря булѣлася дня 15 н. ст. липня въ ночи въ повѣтъ буячѣмъ, при чѣмъ ударило кѣлька громѣвъ, а одинъ грѣбъ влетѣвъ коминѣмъ до крамницѣ христіанской въ селѣ Порховѣй, роздулавъ дѣверъ и зрѣвивъ три дѣры въ стѣнѣ, не ушкодивши при томъ нѣкого зъ людей, що були подъ той частъ въ комнатѣ коло крамницѣ.

— Самубійство. П. Сковорнякѣй, инжениръ бюра меліраціонного для Галичины и Буковины, приѣхавшій до старостѣ въ Перемышль, застрѣлься дня 19 липня зъ револьверу подчасъ непростности жены и дитины, котры гостили въ Кри-

ниці у родичѣвъ; причина незвѣстна. — Меліоръ Фарнашъ, що вырѣвъ пѣвъ мѣліона зр. въ тягненю темешварской лѣтерѣи, сидѣть бѣтъ тиждня въ вѣзницѣ въ Темешварѣ. Полиція вѣдѣньска и будапештенска такъ щиро занялись тымъ щасливцемъ, що днѣ не мѣгъ въ кроку зрѣбити безъ тайного товариства агентѣвъ полиційныхъ, и тому днѣ самъ явился о слѣдого судѣ въ Темешварѣ а сей переслухавши его, замкнувъ въ вѣзницѣ. Такожъ двоухъ урядникѣвъ лѣтерѣйныхъ Пышняка и Собовича увязнили, бо були тои гадки, що частые лѣтерѣйны такы мусѣло въ томъ случаю залежати и бѣтъ тыхъ слугъ Фортуны. И отъ шо показалося. Въ бубнѣ лѣтерѣйномъ (Гіісксгад), де то нумеры выкадѣются, мусѣли въ якѣмъ мѣсці прикрѣпити пять нумерѣвъ, котры не обертались бы при закрученю зъ прочими урядовыми 90 нумерами, а вже одтакъ хлѣонецъ выгатаючій нумеры, одовѣдно поученый, вложивши руку въ бубень, надыбавъ-бы ихъ и вытягнувъ. Фарнашъ такъ мусѣвъ зрѣбити, бо и розвѣдувався у столѣря, котрый направлявъ лѣтерѣйный бубень, докладно про его складъ и въ его помещаню въ Сегединѣ найшли модель лѣтерѣйного бубна. Од-

такъ розписала полиція гончі листы за тою пашею, убраною въ чорне платѣ, котра въ день тягненя подставила своего сынка до тягненя нумерѣвъ. Довго не могли ей однайти, ажъ удалася увязнѣти въ Сегединѣ женщину Телькеи и ей малу дошку, бо, якъ показалося, то ся дѣвчинка перебрана по хлѣоному, вытягла тѣ щасливѣ нумеры. Хотяй Фарнашъ не хоче признаѣся до знакомства сѣи женщины, то вже ей ознали, що-до участи въ томъ обманѣвъ малы доказати на певно вину Фарнаша. Обороны Фарнаша передъ судомъ подѣнялся адвокатъ и посолъ соймовый Бетвешъ зъ Араду а прибувши до Темешвару вже нараджувався зъ Фарнашѣмъ.

— Одпоручники союзу зѣвѣзницѣ галицко-чешко-австрійскихъ одбули дня 18 н. ст. липня с. р. свой рѣшый зѣвѣзъ у Львовѣ для нарядѣ въ справѣхъ тарифѣхъ зѣвѣзничой. Звычайно одпоручники выбиравѣтъ на зѣвѣй зѣвѣзъ якѣ большѣ мѣсто европейске, а сего року выбрали Львовѣ. Вскыды гостѣи ихъ радо репрезентаціи мѣбѣ, лишь у Львовѣ не знавали они того, бо майже нѣкто не знавъ о томъ зѣвѣзѣ. Лишь дирекція зѣвѣзницѣ Кароля Людвика дала одѣвъ въ ихъ честь, а надто случайно крил. о. Карачевскій мавъ нагоду гостити одпоручникѣвъ по щиро-руски, бо одпоручники одѣдали церковь св. Юрѣ, а одтакъ були запрошені о. Карачевскимъ.

— Мороза зараза появилась въ Ассирѣ коло Мекки. Край сей належитъ до Туреччины и лежить мѣжъ Геджасомъ, Йеменомъ и Моремъ червоннымъ; замешканный Арабами и ихъ чорными невольниками. Здавалось-бы, що се мѣсце надто далеко оддалене одъ Европы, чтобы можна занести до ней зародилъ сѣи страшной заразы, а однакъ такъ не есть, бо треба знати, що шо року тысячѣ правѣрныхъ Магомедаевъ, навѣтъ зъ Босны и Герцеговины, вандрують на прощу до Мекки, тому дуже легко зъ поворотомъ ихъ до Европы може заволочыть за ними та зараза. Туреччина не дуже журилася зъ разѣ тою справою, ажъ коли что разѣ страшнѣйшій вѣсти почали надходити зъ Ассиру, зобралася въ Константинополѣ межна-родна рада санитарна и обговорила средства охоронѣи противъ заразы Першій разѣ появилась та епидемія въ р. 1826, одтакъ въ рр. 1844 и 1854, с. е. въ одступахъ семи або десятилѣтнихъ. Въ Ассирѣ называють заразу Aboueybyte с. е. отецъ смерти. Сегодня зараза выбухла въ сѣчани с. р., лѣкарѣ европейскі хотѣли розслѣдити на мѣсці заразу, але ихъ не пустили нѣ самы мешканцѣ Ассиру нѣ намістникъ турецкій Йемену, заявляючи, що не видѣтъ до того потреби. Правительство французске, добре информоване оными консулами, заказало мешканцѣмъ Тунису и Альжиру выбираться сего року на прощу до Мекки; Туреччина хотѣла зъ-разу запротестувати противъ такого заказа, але одтакъ згодилася, ба навѣтъ скликала раду санитарну. Ассирскі па-стухи доставляють на торжества религіи до Мекки баранѣвъ, котрыхъ заколюють въ жертву, тому дуже легко сотки тысячѣвъ богомѣльцѣвъ можуть заразитися. А най не котрый зъ богомѣльцѣвъ вернеоъ до Европы, то якъ велика небезпечность грозитъ и найдыше положенымъ державамъ европейскимъ, бо тепе,ь можна достатися зѣвѣзницею зъ Константинополя до Вѣдѣи за 48 годѣвъ.

— Дрѣбній вѣсти. Въ Ярославлѣ застрѣлился фреръ Матѣй Чикайло. — Ярославскій репрезентантъ филіи бюра оголошенъ п. Баянъ выгадавъ способъ, якъ-бы стягнути довгѣ одъ довшникѣвъ. Розѣвивъ по мѣстѣ пликаты заповѣдаючи, що такъ само оповѣстити имена всѣхъ довшникѣвъ, если не заплатати довгѣвъ до означеного реченця. Добрыи способъ але не дозволенный. — Зъ заведе-ния божѣвильныхъ въ Кулянарковѣ утѣкъ передъ кѣлкома днями Вербицкій, що то стрѣлявъ въ зимѣ до одной панни въ Краковѣ. — Въ університѣтѣ львівскомъ одержавъ степенъ доктора философіи п. Ив. Павляковский, родомъ зъ Лисоводѣ. — Громада Теглѣвъ, пов. равского, одержала 100 зр. подмоги одъ цѣсари. — Бар. Чедикъ, президентъ державныхъ зѣвѣзницѣ, приѣхавъ вчера до Львова.

Вѣсти зъ Еп. Перемыском.

Въ пропозицію на Улично, дек. drogobickого, принятій оо.: І. Ем. Горницкій, П. Вол. Вѣреничій и III І. Криницкій.

Речинець до ординаціи вызначеный на день 13 н. ст. серпня с. р.

Розписный конкурсъ на мѣсце архиресвитера при соборѣ крылошанскомъ въ Перемышль; платя рѣчно 1260 зр. и вольные помещканье; речинець подаватися до 28 серпня с. р.

Именованый о. І. Мицковский зъ Перегримки мѣстодеканомъ дуляньскимъ.

Завѣтоательство въ Ожолѣ, дек. судово-вишенского одержавъ о. Сим. Чичиловичъ.

Окружна рада школьна въ Новѣмъ Торзѣ удѣлила о. Игн. Ривяцевѣи зъ Яворокъ похвалу и признање за ревне удѣлянье науки религіи тамошній молодежи школьній.

Испиты на пѣвѣтъ церковныхъ выдержали въ перемыскомъ заведеню пѣвацѣмъ: Евст. Дѣлбога, Ив. Мадай, Петро Слюсаръ, Іліа Салчѣ, Ив. Семковъ, Стеф. Шутковский, Тома Филеръ, Сим. Шиянъ, Ив. Дунець и Сим. Цимбалко.

Наука, штука и литература.

— „Гомерова Одисея“ гексаметром на мову украинско-руську перевіршовавъ Петро Байда. (Присвячено передкладъ памяти Микола Івановича Костомарова.) Подъ такимъ заголовкомъ почала редакція „Правды“ выдавати перекладъ Одисеѣ Гомера. Цѣлый перекладъ выйде въ двоухъ частяхъ по 10—11 аркушѣвъ. Перекладчикомъ сего твору есть п. Петро Нѣщипинскій гимназіальный профессоръ въ Одессѣ. Дѣякій пѣснь его перекладу Одисеѣ были вже давнѣйше печатаны въ Австрій и Россіи и вдовольили всѣхъ вѣрностію перекладу и знаменитымъ знаньемъ языка украинско-русского. Во и не дивлячи, п. Нѣщипинскій довгѣй часъ бувъ въ Греціи, выкладавъ по грецки въ атинскомъ университетѣ, одтакъ бувъ учителемъ въ гимназіи на Кипрѣ и переклавъ на языкъ Гомера наше „Слово о полку Игоревѣмъ“. Непредплат-

ники „Правды“ можуть достати одну частину сего перевода Одисеѣ надсылаючи 1 зр. и 5 кр. (а за рекомендованою пересылкою 1 зр. и 15 кр.).

— Змѣстѣ ч. 13 и 14 Зорѣ: Чума, Ив. Франка. — Кипаристъ, пересѣвъ Олены Пѣбли. — Черезъ шо баба Мокрина богомѣлкою стала, образѣ Ол. Катренка. — Катеринѣ К. В. стихъ Сергія Павленка. — Бѣла панна, оповѣданье зъ російского. — Образки зъ Африки. — Стефанъ Качала. — Истѣрія руской литературы. — Записки въ служебнику печатанѣмъ 1666 року. — Выстава Института Ставропигійского. — Библіографичный зѣвѣтки. Поклякъ до галицкихъ Русинѣвъ о подмогую для нещасной родины Т. Шевченка.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Дѣйствыми учителями именованъ: Апт. Чеховскій въ Ольшаницѣ и Мих. Комоницкій въ Пѣстинѣ.

— Конкурсы. Окружна рада школьна мѣска у Львовѣ розписала конкурсъ на мѣсце дѣйстного учителя и дѣйстного учительки при школѣ им. св. Софіи зъ платою 800 зр. рѣчно, а евентуально на такой самѣ мѣсці при иныхъ львовскихъ школахъ мѣскихъ; речинець подаватися до 31 серпня с. р.

Выказъ складаныхъ жертвѣ.

— Зъ Ярославля пишуть намъ: Щиру подяку въ имени убогой учащѣи-ся руской молодежи въ Ярославлю складано вѣсѣмъ Впр. оо. духовнымъ и вѣсѣмъ панамъ познавшимъ нашу тутъ на границѣ восточно и западно Галичины трудную позицію, познавшимъ и потребу несеня помощи для рускихъ дѣтей, походящихъ по большій части зъ убогихъ родичѣвъ, а zagrożенныхъ духомъ западно Галичины, и жертвовавшимъ дѣлятою свои ленты въ II. семестрѣ школьного року 1889, якъ слѣдує: Достохвальный Институтъ Ставропигійскій одноразово запомогу 20 зр., о. А. Матюкъ деканъ 2 зр., о. І. Хотиневскій сов. 2.10 зр., п. С. Загатынскій 2.80 зр., п. Шведицкій ад. суд. 2 зр., о. Чернянскій сов. 1.50 зр., о. Годованскій 2 зр., въ Верххатѣ на вѣсѣлю о. Пѣшкевича на руки о. Х. 22.60 зр., п. Млынаркевичъ 1.70 зр., п. Ваанъ 1.20 зр., п. Сороковскій 1.25 зр., п. Богусъ 1.50 зр., панѣ Левицка 1 зр., п. Бѣлорускій 1 зр., о. І. Карановичъ 1.10 зр. о. Д. Шкурганъ 1 зр., о. А. Острожнскій войск. кашелянъ 1.10 зр., о. Кашакевичъ 1 зр., о. Дорикъ 1 зр., о. А. Барновичъ 1.15 зр., о. А. Шведицкій 50 кр., о. Вахнянинъ сов. 40 кр., о. Вахнянинъ мол. 40 кр., о. Подольнскій 60 кр., о. Яремкевичъ 50 кр., о. Пасячинскій 50 кр., п. Риботицкій 40 кр., о. Куцѣль 40 кр., о. Недахъ 40 кр., о. Лехицкій 30 кр., о. Вѣлѣцкій 30 кр., о. Райнеровичъ 40 кр., о. Горшечевъ 20 кр., п. Зарницкій 50 кр., Іоаннѣвъ (жилъ) 1 зр., п. Вислоцкій апт. 60 кр., В. Романовскій 1 зр., — До того одкупили ученики 3 рускі читанки а зверненій грошѣ почти за оправу книжокъ и нѣшій жертвы, якъ добродѣль польской народности зложили въ меншихъ даткахъ, якъ: п. Св., п. П., п. Ц., п. Н., п. Г., п. С., п. Д., п. Гр., разомъ всего 4 зр. 26 кр., та рѣшта зъ послѣднего выказу 16 кр., вынесли разомъ 81 зр. 82 кр. — Зъ того роздано мѣжъ убогихъ учениковъ, а то: А. К. 3.59 зр., А. П. 2 зр., А. К. 3.64 зр., Г. А. 1.35 зр., С. К. 1.81 зр.; заплачено за книжки въ китарин Инст. Ставроп. 10 зр. 85 кр., а въ мѣсці 15 зр. 48 кр., оправа книжокъ 3.77 зр., въ меншихъ-же даткахъ роздѣлено 5 зр. 43 кр., то разомъ було розходу — 47 зр. 92 кр. — Остає проте въ кассѣ: 33 зр. 90 кр. — Библиотека складаюча-ся выключно зъ школьныхъ гимназіальныхъ и кѣлькохъ нормальныхъ книжокъ, зболѣшлася на 164 примѣрникѣвъ. — Ще разѣ серцею дякуючи по щиро-руски „Спаси Богъ“ вышѣ наведеннымъ лицамъ за жертвоуанъ лѣнты, прощу въ имени учащихъ-ся рускихъ дѣтей о дальшѣйшѣй помощи, а мы тутъ зъ нашей стороны не пожалуємъ труду, чтобы поволи а певно класи угольный камѣнь до будущоу бурсѣ, котрой бракъ намъ тутъ такъ дѣся чуты на каждомъ кроцѣ. — О. В. М. Романовскій сотр. и катихитъ въ Ярославлю.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 20 липня. Цѣсаръ именовавъ гр. І. Тарновского маршалкомъ а митрополита Сильвестра Сембратовича вице-маршалкомъ краєвымъ. — Стрейки прибирають грознѣйшій видѣ.

Парижъ 20 липня. Буланже выдавъ манифѣстъ и заповѣвъ свою кандидатуру въ 24 округахъ выборныхъ. Заповѣдає, що вже недалекій часъ, коли выкинесъ банду, що заволодѣла управою республики.

Берлинъ 20 липня. Цѣсаръ подаровавъ царевѣ на доказъ признаня свой портретъ природной величии. — Мѣжъ кавалерію роздають посѣбно списы.

Лондонъ 20 липня. Фергусенъ заповѣвъ, що Англія задержитъ свободу акціи на случай войны Франціи зъ Італією.

Брукселя 20 липня. Правительство зажадало 30 мил. кредиту на фортификаціи Антверпенъ.

Парижъ 22 липня. Буланже оголосивъ, що трубиная и правительство выдѣстали ажъ одъ вѣзѣтъъ фальшивѣй зѣзнаня и на той основѣ выготовили актъ обжалованя.

Берлинъ 22 липня. Царъ прибуде на певно 21 або 22 вересня до Берлина.

Римъ 22 липня. Правительство италійске розвизало урядово товариство ирригентиствѣ „Комитетъ для Триесту и Триенту.“

Розклад їзди на залізничних державних.
важний від 1 червня 1889.
Після львівського годинника.

Приходять до Львова:
В напрямі до Стрижа: 1) До Стрижа, Хирова, Гусятина Станиславова і Стрижа, поїзд особовий о 8 год. 36 мин. по полудні. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрижа, Хирова і Стрижа, поїзд особовий о 8 год. 26 мин. з рана. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрижа, Хирова, Гусятина, Станиславова і Стрижа, поїзд особовий о 12 год. 8 мин. ввечері.
В напрямі до Станиславова: 1) Поїзд м'який з Сушави, Черновець і Станиславова о 6 мин. 40 з рана. — 2) Поїзд поштовий з Букарешту, Ясесь, Черновець, Гусятина і Станиславова о 8 год. 8 вечером. — 3) Поїзд м'який з Букарешту, Ясесь, Черновець, Гусятина і Станиславова о 11 ввечері.
В напрямі до Бельця: 1) Поїзд м'який з Бельця і Сокаля о 5 год. 58 мин. по полудні 2) Поїзд м'який з Бельця о 10 год. 10 мин. з рана лише ввечері і п'ятницю.

Одходять до Львова:
В напрямі до Стрижа: 1) До Стрижа, Станиславова, Гусятина, Хирова і Сухої, поїзд особовий о 10 год. 20 мин. з рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрижа, Хирова і Сухої, поїзд особовий о 8 год. 45 мин. вечером. 3) До Пешту, Лавочного, Стрижа, Станиславова, Гусятина, Хирова і Сухої, поїзд особовий о 5 год. 50 мин. з рана.
В напрямі до Станиславова: 1) Поїзд поштовий до Станиславова, Черновець, Ясесь, Букарешту і Гусятина о 9 год. 20 з рана. — 2) Поїзд м'який до Станиславова, Черновець, Ясесь, Букарешту і Гусятина о 9 год. 50 з рана. — 3) Поїзд м'який до Станиславова, Черновець, Сушави і Чорткова о 10 год. 10 мин. 8 вечером.
В напрямі до Бельця: 1) Поїзд м'який до Бельця і Сокаля о 7 год. 49 з рана. — 2) Поїзд м'який до Бельця о 2 год. 2 мин. 41 по полудні лише в суботу. — 3) Поїзд м'який до Бельця о 5 год. 5 мин. 1 по полудні лише ввечері.

Заявление.
Поручаю мой ново отвореный и перший въ краю нашомъ закладъ резьбы артистично костьелной и церковной въ Краковѣ. — Одбувши відповідні студія въ академії штукъ красныхъ въ Краковѣ та Вѣдні звидѣвъ я заклады заграничній, на взоръ котрихъ и мой закладъ устроений. За умиркований цѣны подіймаюся виготовляти всякі церковні роботи, якъ: всякого рода фігури, престолы, иконостасы вразъ зъ образами до нихъ потрібними; далше сповѣданниця, амвоны, лавки церковні, клѣчки и взагалъ все, що

Примѣщеніе для панночонъ
поміщъ въ наукахъ и конверсация нѣмецка и французска, такожъ початки гри на фортепьян у С. Урицон въ Станиславовѣ. Порозумѣтися можна, адресуючи: С. Урицка въ домѣ о. Сабата въ Тисъ-меничанахъ, почта Цуцільовъ.

Всѣхъ наукъ гѣкаренхъ
Д-ръ Емилій Лятайнеръ
одбувши студію зъ обгону дентистики въ клиникахъ въ Берлині заложивъ атедїе дентистичне при плацѣ Маріацкѣмъ ч. 10 и ординуе о 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣлякі операції доконує на желане безъ болю, одбравши чувство кожаного або розвеселившаго газомъ (Lustgas). Штучні зуби виготовляє на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 27—?

Ант. Райзенцанъ
фабрика машинъ ролничихъ и одіарна залѣзныхъ виробовъ въ Празѣ — Бубна
заявляє сямъ, що основала для улгеченя своихъ Ви. одбирателей

Філіяльний складъ
у Львовѣ ул. Казимировска ч. 29.
и управляє всѣ замовленя пересылать підъ новішою адресою.
3050 2—2

20 лѣтъ
въ родинѣ!
Домове средство, що довго держиться все въ запасѣ, не потребує дальшого порученя; мусить бути добре. При правдивомъ Anker-Pain-Expeller видко се наслідно. Дальшій доказъ, що средство заслуге на повне довірѣ, есть що много недужі, пробувавши другийнадо-хваленихъ лѣкѣвъ, ханаютъ назадъ за виробованный Pain-Expeller. Порівнянемъ переконалися, що се средство домоє при гѣтці, ревматизмѣ, рваню въ членяхъ, и при простудѣ, болю головы, зубѣвъ и плечей, колѣкахъ и и. найневѣйше помагая; бо въ запасѣ вже звыкло попершій патерти. Дешева цѣна по 40 кр. вбѣл. 70 кр. то можуть набути и бѣдї; але треба стеречисъ фалшивыхъ и наслушавшихъ а брати лѣш е Pain-Expeller зъ маркою „Anker“ за правдивий. Въ запасѣ по всѣхъ болѣшихъ апікалахъ. — Головний складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

до работы и архитектуры церковной односитъ, такъ въ деревѣ, якъ въ иншомъ матеріалѣ. Въ виготовленю, за котре одержавъ я похвалный одзначеня на выставахъ въ Краковѣ и Вѣдні, подчиняюся зовѣмъ такъ въ працяхъ архитектурныхъ якъ въ образахъ и полихромныхъ пайскрупуляційнимъ вимогамъ стилю церковного, котрый я усиленно старався познати.

П. М. ХОДЗИНСКІЙ
артист-рѣзьбаръ
въ Краковѣ (ul. Kolejowa 18).

кожрый
!!ощадить 100 процентъ!!
замовляючи ось ті предмети:

Цѣлковиты штаны зъ сукна (довольно величины), анги. матеріа, передъ тымъ зр. 4—, теперъ зр. 1-55.
Цѣлковиты штаны зъ сукна (довольно величины), первой якості, передъ тымъ зр. 4-80, теперъ 1-95.
Цѣлковиты штаны зъ сукна (довольно величины), пайперной якості, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2-80.
Убраня для дѣтей о 2—10 зъ полотна, правдиво крашені зр. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20.
Штаны цайгові до прана для робѣтничѣмъ кождей браши о 90 кр. до зр. 1-80.
Суконка для дѣтны, якъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашеня, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперъ 90 кр.
Суконка для дѣтны, якъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашеня, зъ найлш. крестоу, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1-10.
Сорочки жѣночї, гафтованї, полотнянї, передъ тымъ зр. 1-50, теперъ 80 кр.
Сорочки жѣночї, гафтованї, зъ модно полотня, передъ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-10.
Сорочки жѣночї, зъ шифону, дуже гарно гафтованї, передъ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-20.
Сорочки робѣтничї, пайперной якості у всѣхъ краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1-10.
Матеріа на цѣлѣ убранья вселіе або лѣтне у всѣхъ краскахъ для найбольшого мужичны зр. 4—.
Елегантныя напелюхъ, найповѣйшїй фасонъ зр. 1-50.
При замовленяхъ капелюхѣвъ просить пода-ти доказно величину головы, при замовленяхъ штанѣвъ довготу въ кроцѣ послѣ сантиметровъ, у дѣтей вѣкъ, а вже замовленї предмети розбѣлѣются до-кладно за посѣлатою. — Що не подобаетъ да-мѣняея сейчасъ або звернѣся за то грошѣ! Справ-дѣ се оплатитисъ кождоу замовити дѣдо на пробу, чтобы переувѣритисъ якъ о незвычайно дешевой цѣнѣ, такъ и о добротѣ товаровъ. Просить уклѣбно, ува-жати точно на адресу:

Klein's 2937 22—25
Internationales Export-Waarenhaus
Wien I., Kohlmeßergasse Nr. 7.

Панъ Валерія Островска
вдова по бувшомъ уряднику при дир. скарбовой, — котрой дочки суть учительками гри на фортепьян и сѣбує, а то Сидора Островска, замужна Гжибинска, знача спѣвачка концертоа и Марія Островска учителька музики въ яворовскѣмъ монастырѣ — приймає зъ слѣдующимъ рокомъ школь-нымъ панночки рускихъ родинъ и Веч Отцѣвъ на помѣщеняхъ и харчѣ, посылаючи до публич-ныхъ школъ у Львовѣ. Въ дома до науки музики одступася фор-тепьянъ а на жадане удѣлитъ дочка ея науки языка французского. Ручиться за родительску оубку. Условія умирѣний подѣ кождымъ взглядомъ. Адреса: Панцъ Бене-диктинскій ч. 4, на лѣвѣ. Влзшїй условія може подати Теодоръ Виконичъ ул. Сикетуска ч. 1

НАЙДЕШЕВШЕ!
цѣлкомъ безъ сопуху, невыгасаюче правозисне зѣлькомъ
есть се при мѣлчїи патентованого зѣлька и

углѣзъ дерева
ВРИКЪЕТТЕ
зъ фабрики Архимедъ Альбрехта. Скоро роззаритисъ разъ брикетъ, то можна безъ роздуриваня огню причѣмъ не чужебъ найменшого сопуху, якъ найвыгоднѣйше правозисне патенто-ванымъ зѣлькомъ, а кошту вы-посѣя на гонину 1 1/2 кр
Мѣсца продажі устроюються всюды. Поясненія и цѣны розсѣлає на ба-жанье даромъ и оплатно.

Головне мѣсце продажі для Моравы, Шлезка, Галичины, Буко-винны, Румунї и Болгарїи углѣзъ Briquettes Архимедъ Альбрехта у

Іоана Роснера въ Тешинѣ
Можна купити въ кождой боль-шой торговлѣ зѣлькомъ. — До мѣсца де ихъ нема, розсѣлає за подѣла-немъ о 3 зр. патентоване зѣлько и достаточну скѣлѣсть до частѣй-шого уживаня брикетѣвъ одворот-ною почтою. 2—10

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
порукає
найчѣлѣйшїй кадила, одзначенї численными медаля-ми заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбѣл-шїе въ пачкахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада-еся зъ цѣтѣвъ, живицъ и бал-самѣвъ выдаючихъ дуже при-емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пудело по 25 кр. и — 50
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пыльное полнаеся на розжарену бляху, выдає дуже приятный и дуже пошукующий запахъ флякомъ — 25
КАДИЛО ВАРНАВСКЕ пыльное, приятный и делвастный запахъ того кадила дуже надѣсно до салѣонѣвъ и будоарѣвъ, фл. 1/2 л. — 50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ лѣсовъ пыльковѣхъ въ комнатѣ, то розжарюючи соснове кадила може его достати, флякомъ — 60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть неперѣвнымъ средствомъ въ тыхъ всѣхъ разкахъ, де хо-дитъ о одѣжѣе воздуха въ комнатахъ и о перешкоу чтобы не розвивалися пошести; фля-комъ 25 кр. и — 50

Достати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка рѣгъ Валовон. . Въ Краковѣ: Сукопницъ ч. 20. . Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2.

КАДИЛО въ ПАПЕРЦАХЪ; че-резъ огрѣтые одержуєся дуже приемный запахъ, пачка по 4 мѣстѣ тузигъ 12 кр. и . — 24
КАДИЛО ИНДИСКЕ ТАСМО-ВАТЕ выдѣлює дуже приятный довготрѣвалый и пошукующий запахъ, коробка — 50
КАДИЛО САЛЬОНОВЕ уживає-ся за поможеною присавки, дає дуже приятный и здоровый за-пахъ, одѣжѣе и оцѣає воз-духъ, флякомъ по 30 кр. и — 60
ЧЕРВОНІ ТРОТИЧКИ выдѣлю-ють при паленїи приятный за-пахъ, пачка по 5 и 10 кр. Пу-делко по 25 кр. — 50
ЧОРНІ ТРОТИЧКИ равнѣмъ выдѣлюють при спаленїи при-ятный запахъ по 2 и 4 кр., пу-делко по 15 кр. и — 25
ДЕЗИНФЕКЦІОННІ ТРОТИЧКИ оцѣають знаменито и ради-кально воздухъ и въ компа-тахъ такъ и коритаряхъ, ко-робка — 10

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
підъ знаменемъ
„СПРІЮСЪ“
у Львовѣ, Хорупила ч. 22
поручає добру и выдѣтну каву сирѣ-ваджену безпосередно о 60 проду-центѣвъ зъ Америкѣ полудневон.
Кошту у Львовѣ;
1 кильо 1.70 зр.
на провинціи:
4 3/4 кильо 8.70 зр. франко.
Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣмъ тыхъ родовъ кавы, котры огод-шуютъ иншї подѣ назвою моего знамени. Сирѣваджену каву просто о 60 продуцентѣвъ, що можно доказати, и продаю ея на-мѣнше о 20% дешевше якъ хто не-будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-на достати каву вже лишь зъ че-твертой руки, а то для того, що продуцентъ сирѣвад гуртовникова-ны мѣсца, той знову гуртовникова-ны въ Европѣ, о 60 тыхъ кулуе ком-исіонеръ, а о 60 него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцового або подорожнюю-го. Впрѣчемъ можно кождей сказъ переконавше, чи достаетъ де инде по той цѣнѣ такую каву якъ мѣя-що до якості и смаку. 2-27 24-6—1

Остерѣгаєся періодъ базвар-тѣстными подѣробленїи!
Найновѣйша выключно пр. патентоу
МАСНИЧКА
„Express“
Патентъ Balsam у Вѣдні.

Посѣла высказу знаменитыхъ знатковѣвъ есть моя масничка (и к. пр. „Ex-press“) однок-ного, годно по-рученя, котра найбѣлше въ 4 до 5 минутъ кручена павѣтъ итїную, выро-бляє зъ солод-кого молока

сметанки або сметаны найлѣпше масло Масничка зроблена велїмъ гарно, зъ трѣвалою матеріалу, легко чиститься и обертася и одначена на многихъ вы-ставахъ золотыми медалями. — Сю мас-ничку можна купити у мене и у всѣхъ торговляхъ зѣлькомъ и кухонными па-чиними въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ фабричной, а просить въ Львовѣ. купю-чикъ въ ихъ власномъ интересѣ уважно глядѣти на мою марку охороню, бо и-накше не гарантуєся. Тѣ маснички сутъ, яшене поданон величины и коштують:

Пр. I. обему на 5 литр. сметан зр. 8—
Пр. II. „ „ 10 „ „ 11-50
Пр. III. „ „ 20 „ „ 18—
Пр. IV. „ „ 30 „ „ 26—
Пр. V. „ „ 50 „ „ 45—
(всѣ разомъ зъ термометромъ). Розсе-лає за готовку або посѣлатоу:

2914 **В. BALSAM** 9—12
власнѣйшїи патенту и фабрикантъ
Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.
Цѣныки даромъ и оплатно

ДИТЯЧЮЮ НАЙМІЛЬШОЗНАВНОЮ називаєся слушно Рихтера ко-робка камѣнныхъ забавонъ зъ котвицею

О 40 кр. ишеме можна достати увѣхъ зѣлькомъ торговлѣ забавонъ. Тре-ба брати лише коробку зъ котвицею. Илюстр. цѣныки пересыл. оплат

F. Ad. Richter & Co., Wien. I. Ni- belungengasse 4.

Английскї косы зъ маркою „Косарь“
зъ сѣрблѣной сталѣ (Silber-Stahl) розсѣлає выключно Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА въ Дрогобычи.

Тѣ косы одзначаются легкостію, графнымъ гартонъ и пруж-костію, власными прикметами лишь английской сѣрблѣистой сталѣ и даючь знаменито клепати, мають такожъ ту прикмету, що налѣтъ безъ попередного клепаня выострѣй косыи знаменито траву и най-твердшї травы карпатскї, а разъ заправленїи каменемъ (звычайнымъ) задержують довшїй часъ острѣ рѣзакѣтъ, косыи около 80 до 120 кро-ковъ довготы зъ 4 до 6 разѣвъ большою дѣлѣвостію о 6 звычайн. косы.

За доброту кождои косы приймаєма цѣлковиту гаранцію.
Косы доставляемо въ найдѣловѣйшїй формѣ краевѣй, серед-нои ширины и въ довольныхъ довготяхъ

Довгота косы
60 65 70 75 80 85 90 сантиметровъ
1—, 1.05, 1.10, 1.20, 1.30, 1.40, 1.50 зр. а. в.

Английска бѣбка зъ клебцемъ до клепаня зр. 1.20.
Пересылки виготовляемо скоро лишь за задаткомъ и послѣдла-тою рѣшты, почтою або залѣзаваню, при чѣмъ фрахтъ о 60 одної косы выписѣть 2 до 3 кр. коли одбираєся що наемше 10 штукъ.

ОСТОРОГА!!! Чтобы уникнути обманчивыхъ подѣробленъ звер-таемо увагу, що нашї косы мають оттакї признаки: 1) золотистый полѣскъ; 2) клепане острие; 3) марку „Косарь“ выбиту на двѣхъ сторонѣхъ лѣткы; 4) английску напѣс:

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычъ (Галичина), Warranted Crown Scythe from extra best Silver-Steel.“
2936 9—0

продаетъ подѣ порукою за свѣжѣсть и доброту

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА „СЫНА“
у Львовѣ плацъ Капитульный число 2.

При закупѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Пайрѣвъ въ фабр. Червильской.

Зъ друкаршї тов. км. Шевченко, подѣ зар. К. Водяковского.

КОВДРЫ шитї зъ вовняного и шовкового атласу. Матерацы зъ волосѣня

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годичѣ по полудни. Литературный додатокъ. Библиотека наименѣе ценныхъ новѣстей. Выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разоѣтъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Ладника 9. У Вѣдунъ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ за литер. додаткомъ въ Австрію: за Границею:

а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на цѣлый рокъ . . . 9 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 зр.
на цѣлый рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр.
на цѣлый рокъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 8 зр.
на цѣлый рокъ . . . 4 зр. на цѣлый рокъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи возвращаются лишь напередне застереженіе. — Рекламныя неопечатанныя въ день погорта.

Изданіе чилое копій 8 а. в.

Оглагошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ одной стрѣчки печатаніе, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 зр. а. в.

Подписки считаются по 10 зр. бѣдъ стѣпки.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій поворѣтъ а третій чертерѣкъ издавничества „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вп. Предплатниковъ поспѣшати зъ надсыланьемъ предплату и залеглостей.

Рухъ выборчій въ Галичинѣ.

Выборы послѣдъ зъ куріи болѣшихъ поспѣлостей въ Чортковѣ.

Остатніи выборы зъ куріи болѣшихъ поспѣлостей въ Чортковѣ належали до найоживѣнѣшихъ. Причинами того оживленія были: по перше, що выборы послѣдъ першій разъ обдывались въ Чортковѣ, мѣсяці далеко догдѣнѣнѣмъ, якъ Зальщики; по друге, що въ Улашкѣвцѣхъ обдывався ярмарокъ, отже мѣжъ двѣдцями бувъ болѣшій рухъ; по третье, що до трехъ мандатѣвъ поспѣлостяхъ була цѣла фаланга кандидатѣвъ. Наконецъ не мало причинило до оживленія руху выборчого и знаніе выступленія князя Льва Сапѣги въ Борщевѣ зъ обороною правъ народности рускои. Очевидно, многымъ выборцамъ выступленіе се не сподобалося, однакѣмъ мусимо зъ удовольненіемъ зазначити, що, мимо ясного поставленія справы на порядку дневнѣмъ, значне число выборцѣвъ своимъ голосованьемъ заявило свою солидарность зъ справедливымъ пониманьемъ справы рускои.

Въ день передъ выборами, 8 н. ст. липня, обдывавъ передвыборче збѣранье въ Улашкѣвцѣхъ презесъ чортковскон рады поспѣлостіи п. Язъ Гюнянскій. Озъ узнавъ рѣчею злѣшнюю гдавати передъ выборцами справу зъ чинности поспѣлостіи и высказувати свою вѣроисповѣдъ политичну, а потѣмъ заявлявъ, що кандидатѣу и на дальше.

Потѣмъ забравъ слово д-ръ Станиславъ Рудрофъ и зъ имени мѣсцевого комитета предложивъ на кандидатѣвъ пп. Яна Гюнянскон, Игнатія Глажевскон и кн. Льва Сапѣгу, а при томъ запытавъ предсѣдателя: о сабѣлю, по его гадѣ, має рѣцію дѣланье центрального комитета, вышшовшого зъ лона сойму? На тую интерпелляцію одповѣвъ гр. Володиславъ Волянскій, що комитетъ центральный складається въ значній болѣшости (бо ажъ 14 на 24) зъ делегатѣвъ, а не уступаючихъ зъ давного сойму послѣдъ. Обсѣля п. Язъ Пайтеръ запытавъ: длячого центральный комитетъ такъ мало уважляе кандидатуры русей? На се запытаніе одповѣвъ гр. Волянскій, що комитетъ затвердивъ три русей кандидатуры. Ся одповѣдь не удоволила п. Пайтера и бѣвъ промовѣ свой зазначивъ, що затвердження трехъ рускихъ кандидатуръ на сорокъ кѣлька рускихъ округѣвъ есть безъ нѣякого значѣня; — що ввагалъ трактованье справы рускои муситъ вѣйти на ничу дорогу; — що, хотѣвъ есть богато пересадѣ въ жалобахъ Русинѣвъ, то все таки не дастся заперечити, що якъ въ урядѣхъ политичныхъ и судовыхъ такъ и въ школахъ языкъ рускій есть употребленъ; — що накидыванье рагфорсе кандидатуръ польскихъ противъ кандидатѣвъ рускихъ зъ сторонницѣвъ народного есть великою похилою политичною и треба разъ конечно зрозумѣти, що такимъ средствомъ не заперечимо факту истинного народа руского, а натѣмъ стѣгаемо на себе его неприяня. Справа руска — кѣнчивъ бѣдѣнчій — належитъ до такихъ справъ, на котрій каждый кандидатъ зъ горы може высказати свой поглядъ, длятого интерпелляцію кандидатѣвъ, якъ поставленыхъ тутъ публично такъ и поставленыхъ приватно пп. Володимира Семияновскон и Бронислава Городиского, о ихъ погляды въ тѣй справѣ.

По короткихъ неосновныхъ одповѣдяхъ пп. Семияновскон и Городиского, заперечившихъ о своей прихильности для Русинѣвъ, порушивъ гр. Мечиславъ Борковскій выступленіе въ Борщевѣ князя Льва Сапѣги, котрый, якъ звѣстно, налагавъ тогда на гр. Меч. Борковскон, чтобы бѣвъ одступивъ бѣвъ кандидатуры въ користи кандидата руского. Гр. Борковскій заинтерпелювавъ теперь князя Льва Сапѣгу: яка була властива гадка его поступованія? На то одповѣвъ кн. Левъ Сапѣга, що до его порбняня кандидатуръ польскихъ въ округахъ рускихъ зъ кандидатурами нѣмечини въ Краковѣ — то се было высказанье въ кружку часто польскѣмъ. А що-до рѣчи самои, — кѣнчивъ кн. Левъ Сапѣга, — не гадаю близше тутъ толкуватися, видѣти гду вѣру и неохоту; вернѣмъ а чинивъ се уже въ кружку своихъ приятелихъ политичныхъ.

На томъ скѣнчивъ збѣранье передвыборче. Хотѣвъ не дастся заперечити, що ввагалъ можн збѣраннымъ панувати настроѣй Русинѣвъ прихильный, то однакъ пп. Глажевскій

и кн. Левъ Сапѣга представляли напрямъ болѣше позитивный и рѣшучій.

На другій день въ Чортковѣ станули супротивъ себе до борбы двѣ партіи: зъ одной стороны кандидатѣ: Брон. Городискій, Володим. Семияновскій и бар. Маріанъ Блажевскій, — зъ другой: Язъ Гюнянскій, кн. Левъ Сапѣга и кн. Глажевскій. При голосованіи партія рѣшучахъ ушла. Однано голосѣвъ 122, абсолютна болѣшость 62. Выбрано: Вол. Семияновскон 71 гол., Брон. Городиского 70 гол. и Я. Гюнянскон 66 голосами. Кн. Л. Сапѣга и кн. Глажевскій достали по 50 голосѣвъ, бар. М. Блажевскій 46 голосѣвъ.

Выборцы.

Переглядъ часописей.

[Vaterland и Kraj о выборахъ въ Галичинѣ.]

Не разъ не два звертали мы въ „Дѣло“ увагу на то, что соймъ галицкій, зложенный майже исключительно зъ шляхти и ихъ вѣмныхъ сателитѣвъ, послѣдними роками дѣлавъ лишь о интересѣ кастовѣ, а справы селянскыя або шляхцѣвъ на боцѣ, або выдававъ законы, просто шкодны селянству. Рѣвно-жъ указували мы на аномалію, що такъ званіи „подольскіи“ заключали зъ краковскими „станьчиками“ союзъ формальный на убѣтѣ рускои справы и вѣрно додерживали его на шкоду народу руского и обезсиленіе Австріи. Именно на початку попередней сесіи сказано собѣ, що справы рускои не можна порушувати, а правній жадаия послѣдъ рускихъ належитъ кидати до кошѣвъ комисійныхъ. Пригадуемо также, що до новель дороговонъ ще заодно выдѣлъ краевый збѣравъ матеріалы, хочъ крѣзды селянъ вопіюча. Пригадуемо дальше, що громадамы одобрено право презентация учителѣвъ для своихъ школъ; что внесенія рускихъ послѣдъ на поли школьницѣвъ руского не удостоились до си уважляденія, и что, коли Русины одержали рускій параллельный клясъ въ Перемышлѣ, то сталося то противъ волѣ шляхотского сойму. И до выдѣлу краевого войшовъ по доведѣй одустности одинъ Русинъ яко членъ лишь за волею самого-жъ монарха. Вагалъ сказавши, послѣдъ соймы велѣвъ чисто по кастовому, а до справы рускои односилась зъ крайною нетерпимостію.

Ушко бѣдъ сего збанка надѣрвалося трохи при послѣднихъ выборахъ. Недовольные селянство объявилось по всѣхъ закутаныхъ краю. Рупились также и мѣста и хочъ не смѣло зажадали для себе власной мѣщанской презентация. До оппозицій рускои прилучались, сподѣмось, и оппозиційныи элементы селянъ мазурскихъ, деякіи представитѣли мѣстѣ и може ще де-кто, кому кастовѣсть и нетерпимѣсть супротивъ Русинѣвъ надобны. Трохи дѣмѣнно, якъ давнѣйшими роками, уложаться сторонницѣвъ въ новѣмъ соймѣ, бо вже и насѣвъ часъ, чтобы загаль краю выбѣлся зъ-подъ непрошеной опѣки.

Нашъ давній поглядъ подѣбѣвъ теперь въ окремій статьи клерикальный „Vaterland“. Суть статьи лежать въ томъ, что „Vaterland“, обговорюючи выборы соймѣвъ въ Галичинѣ, упоминае шляхту, чтобы она безинтересовно занялась справами селянства, бо въ противнѣмъ случаю завододѣють цѣлымъ краемъ „поступовѣй“ (розумѣй: дѣйствит. патриоты) такъ само, якъ молодѣ-Чехи завододѣли Чехію.

Шкода, что „Vaterland“ не перейшовъ и на поле національной борбы въ Галичинѣ и не сказалъ шовинистичный шляхтѣ галицкій, чтобы она для збереженія значѣня своего такъ само безинтересовно занялась и справою рускою, бо може прійти часъ, въ котрѣмъ народъ рускій скаже: „кто не зъ нами, той противъ насъ и противъ того мы.“

Петербургскій Kraj въ послѣднѣмъ своемъ числѣ на кѣлькихъ мѣсяцѣхъ обговорюе справу соймѣвыхъ выборовъ въ Галичинѣ. Въ передѣвой статьи вѣденскій дѣписуватель Kraj у Unus такъ пише:

„Результатъ выборовъ галицкихъ зъ селянскон куріи не есть безъ значѣня. Центральныи комитетъ выбѣрчій (польскій) не только во всѣхъ чистѣ рускихъ округахъ ставляя кандидатѣвъ польскихъ, належачихъ выключно до клясы болѣшихъ властителей, але зъ рѣвною короткоглядію и несправедливою завѣдлостію выключали всѣхъ кандидатѣвъ селянъ польскихъ. Отже помимо энергіи и рупливости, особливо заходного комитета, помимо средствъ грошевыхъ, якими розпоряджувано, помимо помощи старостѣвъ, выравдѣвъ не такъ яскравон, якъ за часѣвъ Залеского, все-жъ таки въ кѣлькихъ округахъ дуже енергично, Русины узскакали 4 (2) мандаты и анайдується въ новѣмъ соймѣ въ числѣ 16 замѣстъ 12 (?), т. е. будутъ могли бѣвъ жебравъ у польскихъ послѣдъ ставити самостоятельный внесѣнъ. Польскій-жъ селяне переперли 4 своихъ кандидатѣвъ, а даються зъ 54 §§. Мѣсцемъ пробуваая това-

майже въ кождѣмъ заходнѣмъ округѣ ставляя своихъ кандидатѣвъ, котрыхъ выравдѣвъ перемажено, але то суть выразно Пиррусовѣй побѣды, лишаючи по собѣ огрѣченье, пристрастности, слѣды умни всякого роду.“

Львовскій дѣписуватель п. Тарасъ такъ пише (въ рубрицѣ „Славянский землѣ“ въ статьи „Зъ галицкои Руса“):

„Выборы до сойму вынали для Русинѣвъ значно лучше, якъ попередній. Русины здобули 16 мандатѣвъ поспѣлостяхъ. Побѣда се значна, тѣмъ значѣннѣе, что агитация зъ стороны звѣтвого польского табору була дуже завѣзта, надѣжжита и перекупѣства була дуже велика, а зъ стороны власти политичной. (Выразы острѣ мусимо зъ взгляду на ч. к. прокураторію опустити. Ред. Дѣла.) Выбраніи нослы рекрутуються зъ обохъ сторонницѣвъ рускихъ, хотя сторонницѣво народне значно переважае и далеко способнѣйшихъ має репрезентантѣвъ. Въ громадѣ послѣдъ зъ народного сторонницѣва репрезентованъ будутъ теперь першій разъ оба бѣдѣны: старшій, консервативно-національный, и молодшій, поступово-супобильный, котрый має своего предсѣдателя въ д-рѣ Окуневскѣмъ. Русей клябѣ скрѣпнѣвъ значно соймѣву лѣвницю..., и если, о чѣмъ не сумнѣваемосъ, рускій нослы во всѣхъ засадничихъ справахъ побѣдѣтъ рука въ руку зъ польскими демократами и поступовцами, и коли-бъ сей послѣдній хотѣлъ завѣсѣды и консервативно буги вѣрными своимъ хорухѣ, безъ ваганъ и дезерцій, то певне не одну важну и пожиточну для краю справу сполученыи силами буде можна перевести.“

Сама-жъ редакція Kraj-у въ статьи Z tygodnia, Petersburg 28 czerwca v. s. зазначае, что результаты выборовъ въ Галичинѣ суть неспѣселъ и ихъ характеристичною цѣхою есть, что всѣ участники, межн ними въ першѣмъ рядѣ Русины, зъ нихъ незадоволенъ и всѣ наръкуютъ на правительствѣ. Однакѣмъ зъ рѣзюродности и суперечности тѣхъ наръканъ, якъ и зъ окружѣня намѣстника до старостѣвъ, приказуючого повну безсторонность при выборахъ, вносѣтъ редакція Kraj-у, что правительствѣ займало становищѣ неутраляне и закиды о прѣсию и надѣжжита „повинны буги зверненіи противъ особѣ а не противъ системы правительствѣннѣ, что есть безъ сумнѣвъ неослѣднуо заслужено политичною гр. Ваденіюго“. Дальше петербургска газета такъ пише:

„Результатъ выборовъ зъ селянскон куріи... есть моральнымъ пораженьемъ до теершнѣи болѣшости соймѣвомъ и управляющого выборами комитета центрального (польского). Именно побѣда Русинѣвъ есть поажнымъ остерженіемъ. Те, що Русины входятъ до сойму въ збѣлшенѣмъ числѣ, насъ зовѣмъ не смутатъ, смутною за те есть обстановка, что хибной политикѣ рускій польского комитета выборчого треба одмовити навѣтъ приемыи свѣлы. Полишаючи вже загалнѣйшій взгляды, полишаючи найпростѣйшій вымоги справедливости и дальшій взгляды политичной, вже навѣтъ зѣ становленія короткоглядной политикѣ унигитерной треба улажати тенденцію комитетѣу до ставленія несоды польскихъ кандидатуръ за добровѣлие неражѣванье себе на компромитацию и поражение. Русины суть певною сѣлою политичною, цѣлковите отже запѣзнаване ихъ въ практицѣ, т. е. при ставленіи поспѣлостяхъ кандидатуръ, есть великою похилою, котрѣи не окупляти фразы о поеднаніи и угодовѣй дѣяльности.“

Тѣ слова дуже поважного польского органа здаються намъ буги найсправедливѣйшимъ и найраціональнѣйшимъ зъ всего, что зъ польскон стороны сказано було о теершнѣи выборчій политикѣ польской супротивъ Русинѣвъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Кристинополя.

[Въ справѣ давнѣйшій.]

Высоке ц. к. министерство вѣроисповѣданъ и просвѣты не уважляла рескриптомъ зъ дня 19 лютого с. р. ч. 2478 уложенон и внесенои петиціи бѣвъ комитетѣу кристинѣпольского имени галицкихъ дѣябѣвъ до Высокон рады державнои въ цѣли полѣпшенія матеріального быту дѣябѣвъ. По причинѣ, что въ дорожъ внесеныхъ петиціи якъ до краевого сойму, такъ и до рады державнои не осягено жадныхъ позитивныхъ результатѣвъ, рѣшено оснѣувати на статутахъ „Товариство взаимнои помощи гр.-кат. дѣябѣвъ“, чтобы унормовати ихъ сумній обстановки. Понеже заходили узападненіи трудности въ оснѣваніи одного дѣябѣвского товариства для всѣхъ галицкихъ дѣябѣвъ, то рѣшено оснѣувати для каждой нашої гр.-кат. епархіи особне товариство дѣябѣвске на тѣхъ самыхъ статутахъ. Уложенъ статуты „Товариства взаимнои помощи дѣябѣвъ“, складѣныи зъ 54 §§. Мѣсцемъ пробуваая това-

риствѣ суть мѣста Львовѣ, Перемышлѣ и Станиславѣвъ. Покровителямъ товариства есть кождѣрозарный епархіальный епископъ, а sede vacante — законный администраторъ въ справахъ духовныхъ. Органами покликаными до зарядѣ товариства есть выдѣль, складуючийся зъ 10 членѣвъ, выбранныи на три лѣта на загалныхъ збѣрахъ, и установленіи агентуры по деканатахъ, подчиненіи надзоруи душпастирѣвъ. Товариство складається зъ звычайныхъ, спомогающихъ та почетныхъ членѣвъ. Коли комитетѣы основательныи зберуть въ своихъ епархіяхъ статутами приписане число звычайныхъ членѣвъ, тогда склѣчуть они загалный зборѣ и бѣдадуть зарядъ зъ рахунками на збѣрахъ выбраному выдѣлови и т. д. Впр. Ординаріятъ станиславскій одобрилъ статутъ дѣябѣвскій для своихъ епархіи пѣсѣмомъ зъ дня 16. червня с. р. ч. 102/орд. и прінявъ покровительствѣ надъ товариствомъ, скоро оно лише войде въ жѣтье. Статутъ дѣябѣвскій для епархіи перемышлѣнскон находится вже въ рукахъ дѣтчного Впр. Ординаріятѣу для апробаты. Що-до архіепископѣи львовскон, ведутся переписки въ цѣли укладѣу основательного комитетѣу. Скоро Выс. намѣстникѣвъ затвердитъ дѣябѣвскій статуты, тогда они выпечатаються и розобѣлѣются зъ одповѣдною бѣдовою по деканатахъ и дѣякахъ въ цѣли приданія для „Товариства дѣябѣвского“ звычайныхъ и спомогающихъ членѣвъ.

Тѣлько на теперь до вѣдомости честнымъ Родимцамъ-дѣякамъ въ ихъ жизненнѣи справѣ.

Одъ центрального комитета дѣябѣвского, дня 20. липня 1889.

В. Чернецкій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Галицкій соймъ має буги склѣканныи на сегорѣчну сесію около 11 н. ст. вересня.

Дальматинскій соймъ розпочавъ въ субботу свои засѣданья. Намѣстникъ представивъ соймѣву аменованого дѣсаремъ маршала Войновича и его заступника д-ра Булата а заявивъ, что правительствѣ и его органы будутъ подѣлѣвати всякій пожиточный амаганъ соймѣу. Складѣ соймѣу есть болѣше-менше такий самый якъ бувъ и давнѣйшими роками т. е. Хорваты въ спѣлѣхъ зъ Сербамъ мають въ нѣмъ болѣшость. Центральнично-жидѣвска N. fr. Presse, котра вѣсѣды фаворизуе несправляеицѣи и противныи теершнѣи правительствѣу элементъ, сожалѣе дуже надѣтъ, что въ Дальматіи стрѣтивъ „культурный“ элементъ пталіанскій свои давне значѣнне. Та-жъ сама газета вытѣгае теперь на порядѣкъ дневнѣи ситуацію въ Кривошѣи и каже, что то впадае въ очѣ, что дальматинскій соймъ не займается сею справою. Ситуация въ Кривошѣи бѣдъ 1882 р. т. е. бѣдъ послѣднѣи ворохѣи не змѣнилася. Зъ давнихъ вѣтѣкѣвъ повернула до краю лишь дуже маленька горстка а всѣ прочіи крѣются въ Чорногорѣ, котра ихъ уживае до нападѣвъ на Герцѣговину а соймъ не робить нѣчого, чтобы тѣмъ давнымъ вѣтѣкамъ було дозволено вернутѣ назадъ до краю.

Kurjer Warszawski а за нимъ майже вся праса европейска подае сензациѣну вѣсть о милитарній конвенціи Нѣмечинѣи зъ Италією. Подавши причины, за-дѣя котрыхъ Италія станула въ суперечности зъ Францією и что еи спонукало приступити до союза зъ Нѣмечиною, подае Kur. Warszawski незыбѣстный досн змѣстъ милитарнои конвенціи межн Италією и Нѣмечиною и каже такъ: Межн Нѣмечиною а Италією есть вже бѣдъ давна конвенція, что до кооперации военнои противъ Франціи, такъ якъ есть межн Нѣмечиною а Австрією что-до кооперации военнои въ нѣмѣмъ напрямѣ. Всѣхъ условій тои конвенціи годѣ знати, але основа до неи есть для всѣхъ тайною. Наколи-бъ Италія вышѣрѣла свой атакъ на францукій позиціи въ напрямѣ Монъ-Сені, то не было-бы то для Нѣмечины зъ користею, бо Французы загородили-бы Бриансонъ и Гренобль та всѣ гѣрскіи дорожы, что ведутъ до сѣхъ крѣпѣстей, въ такъ страшный способъ, что могли бы нападѣ Италіи зъ сѣи стороны спокѣино и зъ малыми силами а зъ великими стразами для противника одѣрти. Такъ само пануютъ сильныи форты надѣ старымъ рамскимъ шляхомъ, что веде на полудни до Ницци, и замыкають его зовѣмъ. Бѣтъ имѣвѣрнымъ, что Италія мимо всякой трудности старалась-бы въ сѣмъ напрямѣ робити якус дѣверсію, котра однакѣмъ мала-бы значѣнне лишь бѣчнои акціи. На експедицію мореку трудно, чтобы Италія рѣшилася, въ виду великою переваги францускон флѣоты. Италіанскыхъ портѣвъ боронили-бы може бѣдъ нападу Франціи англиска флѣота, але на зачѣну акцію нѣвогли Англія не прѣстала-бы. Коли-бъ Италія не була зѣбѣна до жаднои нишѣи кооперации

лишь до сей, то цѣлый союзъ Нѣмеччины въ немъ не мавъ-бы нѣякого значенія. Италія не могла-бы зрѣти нѣякого впливу на результатъ войны. Выходитъ изъ сего, что для военной коопераціи Италія позбѣаетъ лишь одна дорога черезъ пѣвнѣйшій Альпы. Але Швайцарія замкнула тѣмъ дорогу черезъ гору св. Готарда, отже позбѣаетъ лишь одна дорога черезъ Бреннеръ, черезъ австрійскую область. Италійская армія муситъ летомъ блискавкою перебраться черезъ Бреннеръ и поспѣшати до Вогебъ та заняты тамъ становяще, яке займала тамъ въ 1870 р. армія III корпусу тогдѣшного наслѣдника престола. Позаякъ въ сѣмъ случаю значна часть нѣмеческихъ силъ була-бы денде абсорбована, то та италійская армія мусѣла-бы разомъ изъ нѣмеческого перевести рѣшающую борбу коло Мецу, переломити лапцухъ французскихъ фортѣвъ по-за Вогебами и пуститися на Парижъ. Штрасбургъ, яко подстава италійскихъ операцій, прибрать-бы тогдѣ характеръ италійской крѣпости. Ся отже обставина була причиною, що воєнна партія въ Берлинѣ хотѣла устроити подорожъ нѣмеческого цѣсаря въ королевѣ Гумбертомъ до Штрасбурга. Конвенція воєнна, вимагаюча переходу италійской арміи черезъ Бреннеръ, мусѣла бути подана до вѣдомости Австрій и естѣ докладно звѣстна, бо Австрія муситъ приготувати напередъ всѣ средства перевозу, почавши бѣ Вероны. Конвенція та не лишъ не естѣ тайною для Австрій, але она муситъ ще и дуже енергично підпирати сей планъ, бо чимъ болѣе Италійцѣвъ стане въ Вогебахъ, тымъ болѣе буде могла Нѣмеччина ужити своихъ силъ деінде. Конвенція та и аналогична конвенція Нѣмеччины въ Австрію показують дуже докладно, до якого степеня вжигуться интересы трохъ союзныхъ державъ.

На островѣ Крета кипятъ и варятся якъ въ котлѣ. Коли можна повѣрити найновѣйшимъ вѣстямъ, то тамъ выбухла вже навѣтъ явна ворохобня. Такъ оправдались-бы слова лорда Сальсберга, который недавно тому сказавъ, що одного красного дня Крета добрѣе бѣ Туреччины Агентія Гаваса принесла вчера вѣсть, що всѣ жители магометанскій по селлахъ, боясь нападу христіянъ, утѣкаютъ до мѣстѣ, лежащихъ надъ моремъ. Въ провинціи Ретимносъ мали христіяне спалити одно магометанское село, а въ другихъ сторонахъ не дозволяють магометанамъ утѣкати зъ глубины острова на побережье. Навѣтъ же насѣла въ Лондону сензацийна вѣсть, що на Кретѣ выбухла таки революція. Ворохобники прогнали турецкій влѣсти зъ Вамосъ и Кидини и спалили всѣ архивы. Селяне утѣкаютъ до Ретимно. Чи такъ дѣйствительно естѣ, чи нѣ, годѣ знати и треба бы чекати подтвержденя сей вѣсти. Однакъъ поки-що не треба дуже песимистично глядѣти на то, що дѣеся на сѣмъ островѣ. Навѣтъ коли-бъ тамъ и дѣйствительно выбухла ворохобня, то мада-бъ она болѣе лишъ характеръ локальный. Треба мати то на увазѣ, що першій проявъ недовольства мѣжъ Кретенцями дагуютьсѣ бѣ часу выборовъ до народного збору и що то була маленька горстка оппозиційна, котра чуючись покровителемъ, одгрожувався прилученемъ сего острова до Греціи. Якъ звѣстно, выслала була Порта своего спеціального комиссара, Махмуда Джезала-Еддина, чтобы бѣт розслѣдывъ ситуацію на островѣ и завѣсть тамъ порядокъ. Джезала-Еддинъ вернувши до Константинополя мавъ бути на спеціальной аудиенціи у султана и представивъ ему, що неволею на Кретѣ мають лишъ чисто локальный характеръ и що жаданъ магометанствѣ не можна нѣякъ сповняти. Одъ того часу почало недовольство на островѣ рости чимъ разъ болѣе и може бути, що доведетъ теперь ажъ до явной революціи, але все-жъ такъ естѣ на сѣмъ островѣ и сильна партія, котра не солидаризуеся зъ змаганнями магометанствѣ. А позаякъ въ теперѣшну пору нема вигляду, чтобы Греція хотѣла помагати Кретенцямъ а всѣ другі державы европейскі (крѣмъ одной може Россія) не то что такожъ не будутъ помагати ворохобникамъ, але певно ще и завозвуть ихъ, чтобы они сидѣли тихо и не выкликували небезпечности нарушеня мира, а крѣмъ того ще и Туреччина высылаетъ вже на островъ значны силы военныя, то можна припускати, що ворохобня на Кретѣ, коли-бъ и дѣйствительно выбухла, не лишъ задержитъ и на дальше свой характеръ локальный, але и певно вже въ найближшѣмъ часѣ стратитъ зовсѣмъ свою силу и значѣнье.

НОВИНКИ.

— Коломыйские руске товариство касинове „Родина“ устроєне при участі львовскихъ богословѣвъ въ четвертъ дня 20 липня (1 н. ст. сериіи) с. р. вѣ сали Касина Ресурсы вечерокъ музыкально декламаторскій зъ танцами. Вступъ на салю 1 зр., билетъ родинный на 4 особы 3 зр. Стрѣй для панъ визитовый або народный, для панѣвъ бале-выѣ. Початокъ о 7½ вечеромъ. Билетѣвъ вступу достати можна лишь за оказаньемъ записницъ въ Народной Торговли або въ торговли п. Кислев-

ского и Сп., а въ день вечерку бѣт год. 6-тои вечеромъ при касѣ.

— Должнѣса рада повѣтова выкупила вже всѣхъ зъ своего повѣту должниковъ ликвидуючого банку селянского. Одрочники рады маршалокъ Витославскій, его заступникъ о. Долатинскій, о. Небыловецъ и нотаръ Минкусевичъ подписали вчера умову зъ комитетомъ ликвидационнымъ банку.

— П. Юліанъ Герасовскій, секретаръ прокуратури скаргу въ Инсбруку, бывший предѣлатель львовского „Народного Дому“ и б. посолъ до рады державной, одержавъ вчера въ львовскомъ университетѣ степенъ доктора правъ.

— Епископъ станицлавскій д-ръ Петельшъ визитуе сего мѣсяца приходы въ деканатѣ пѣстинскомъ. Визитацию свою почавъ зъ днемъ 6 н. ст. липня бѣт парохіи Сопова. На богослуженіе до Сопова прибувъ зъ Коломыжъ хоръ мѣщанскій подъ управою п. Дудика. (Той хоръ складасѣя зъ 30 спѣваковъ самыхъ мѣщанъ коломыжскихъ.)

— Черезъ Тернополь и Львовъ выѣхало послѣднимъ днями 900 жидѣвъ, удаючись до Аргентины въ полудневоі Америцѣ. Всѣ тѣ жиды мусѣли выѣхати зъ Россіи, де зновъ взялись енергично до нихъ. Не знати лишь, кѣмъ зъ тѣхъ эмигрантовъ погубилось по дорогѣ и поселилось въ Галичинѣ.

— Сѣдотое въ справѣ обманства эмиграціонного въ Овѣтцѣмъ вже покѣчено. Актъ обжалованя, печатанный in folio яко рукопись зъ 200 примѣрникахъ, має 49 аркушѣвъ; актъ сей пересланъ до Вдовичъ, де за кѣмъка тыждниѣвъ одбудеся вже головна розправа.

— „Новое Время“ доведусѣ, що нѣбѣ-то у Львовѣ мае выходити часопись урядова въ рускомъ языкѣ подъ редакцію якогось профессора университету львовского, а задачею тои часописи мае бути: величати австрійскѣе правительство. Въ самомъ Львовѣ про таку часопись нѣчого не чувати.

— Въ вѣденскій академіи штукъ красныхъ одбулось преміюванье учениковъ. Въ одѣлѣ школы спеціальной для архитектуры нагороду Гагенмиллера одержавъ нашъ землякъ Николай Ясеницкій зъ Высѣцка выжного.

— Конкурсы стипендіи. Зъ початкомъ року школьного 1889/90 будутъ розданіи стипендіи зъ фондациі им. Францъ-Иосифа и Блисавоты по 300 зр. въ золотѣ рѣно мѣжъ слухателѣвъ каждого выдѣлу, а то мѣжъ чотирохъ слухателѣвъ по одному въ университетѣхъ у Львовѣ, Чернівцахъ, Відни, Инсбруку и Загребѣ та по двѣ стипендіи въ Будапештѣ и Колошварѣ. До власноручно написаныхъ поданъ доучити треба метрику, свѣдѣство убожества и свѣдѣство зрѣлости, або колоквильные або зъ державныхъ испытѣвъ. Першенице мають укѣнченій гимназіи. Адреса на поданя зъ речинцемъ до 5 сериіи с. р.: K. k. General-Direction der A. h. Fonds, k. k. Hofburg in Wien. — Выдѣлъ краевый розписуе конкурсъ на стипендію о 300 зр. зъ фондациі краевой выставки для краевыхъ ремесленниковъ и рукодѣльниковъ та вызначае еи сего року для століря. За стипендію мае кандидатъ побути одинъ рокъ за границею и образоватись въ своемъ ремеслѣ. Речинце подаватисѣ до 1 падолиста с. р.

— Самоубійство. Зъ Ицканъ доносятъ 20 липни: Нинѣ рано приѣхавъ тутъ поѣздомъ зъ Львова молодой, порядно убранный чоловікъ и одѣйшовши на сторону застрѣлился зъ револьверу. Найшли при нѣмъ 10 рублѣвъ, 20 франковъ, російскій паспортъ и карты вызитовы зъ напсею Иванъ Ивановичъ Топоръ. Зъ паспорту показуеся, что бую инжиниромъ при російскомъ полку зѣлѣзничомъ и ѣхавъ до Болгаріи. Мавъ при собѣ ману зѣлѣзничу и билетъ ѣзды до Романъ. — Про се самоубійство доносилъ до Fremdenblatt-y, що самоубійникъ назывался Жигмонтъ Ясѣнскій.

— Въ польскій гимназіи Францъ-Иосифа у Львовѣ было зъ концемъ сего року школьного 753 учениковъ, (зъ того 21 приватитѣвъ): 679 Поляковъ, 49 Русинѣвъ, 3 Нѣмцевъ, а посѣла вѣроисповѣданя: 564 рим.-кат., 64 гр.-кат., 2 арменского, 9 евангелического и 92 жидовского. За оплату школьную выплатили ученики 16.210 зр.

— Нема вже правды и у рабина, мусѣли погадати собѣ жиды въ Вильнѣ, коли дѣзались, що ихъ велики поважаемый рабинъ Штормбергъ дѣсь счезъ зъ мѣста. Показалосѣ одтакъ, що проворный рабинъ утѣкъ до Америки, забравши собѣ на дорогу 30.000 рублѣвъ, котры у него зложили въ депозитъ правѣвѣрній жиды. За такой депозитъ оплачивался навѣтъ жиды щось по 4%, рѣчно. Рабинъ, чтобы безпечнѣе утѣчи, збривъ собѣ бороду. Естѣ то вже другій случай въ тѣхъ сторонахъ утѣчъ рабина; першій рабинъ зъѣзъ собѣю лишь 2.000 руб. и утѣкъ не до Нового Йорку лишь до Чикага.

— Глупота чи злоба? Якійсь корреспондентъ зъ Подгасекого до львовского Przegląd-y, розписавшій про сегорѣшній неврожай и посуху, розповѣдає такожъ и про забѣоны нашихъ темныхъ селянъ, якъ они добачують въ деякихъ мерцяхъ опирѣвъ и т. п. Корреспондентъ кончить свою дописъ такими словами: „Наведу ще третій фактъ, що свѣдѣтъ о мудрости тѣхъ, котры мають научати народѣ. Я мурувавъ стайню, а що дощу не було, то доныкъ гр.-кат. парокъ зъ сусѣдного села робили менѣ закиды, что то моя вина, что нема дощу, бо мулярѣ замурували дощ.“ — Видко, корреспондентъ надто обмежений чоловікъ, коли зъ такою емпазою зазначає въ своей дописѣ — хіба найзвичайнѣйшій жартъ.

— Дробный вѣсти. Громады Мѣхова и Велике, пов. добромилського, одержали бѣт цѣсаря 100 зр. на будову спѣльной школы. — У Львовѣ на ул. св. Тересы и Гончарской появилась у худобы зараза пыски и ратицъ, тому магистратъ замкнувъ цѣлу I дѣльницю мѣста и заказавъ зъ бѣтамъ выводити и продавати худобу. — Пѣселя, Ст. Пет. Вѣдомостей“ мавъ дня 16 с. м. коло Павловска падати снѣгъ зъ дощемъ. — Мих. Маркевичъ, профессоръ рѣшѣвской гимназіи, перенесенный изъ власнѣ жаданье въ станъ супочинку, обявъ мѣсто учителя исторіи въ заведенію Бзутовѣвъ въ Хирѣвѣ.

Посмертный — 5 — оповѣстки.

О. Іванъ Сѣмичевичъ, парохъ въ Тустановичахъ, дек. дрогобычского, упокоився минушного суботы, 20 н. ст. липня въ 75 роцѣ житя а 50 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 23 липня. Царъ буде на певно ревизитувати цѣсаря Вильгельма въ одинѣмъ зъ приморскихъ мѣстѣ при концѣ сериіи. День приѣзду царя держитисѣ въ тайнѣ зъ звѣстныхъ причинъ.

Лондонъ 23 липня. Пѣселя насѣвшихъ тутъ зъ Петербурга вѣстей концентруе (?) Россія на Кавказѣ оѣмдесятысячну армію.

Римъ 23 липня. Правительство знесло иридентистичне товариство, котре покмало було собѣ мѣжъ иншимъ за задачу одорванье Триесту бѣт Австрій. Пос. Имбріані запротестувавъ противъ того передъ президентомъ палаты пословъ. — Въ италійскихъ арсеналахъ пануе великій рухъ а работы ведутся навѣтъ и въ ночи при электричномъ освѣтленіи. Криспи має зѣ взгляду на теперѣшну ситуацію выѣхати лишь на короткій часъ зъ Риму.

Парижъ 23 липня. Мин. Констанъ давъ пятьдесяти урядникамъ димисію за ихъ звязъ зъ буланжистами. — Карно має передъ выборами выдати манифестъ до выборѣвъ. Выборы до 24 радѣ департаментовыхъ звертають на себе загальну увагу, бо результатъ ихъ можна буде уважати мѣриломъ загальныхъ выборѣвъ.

Петербургъ 23 липня. Станъ здоровья вел. кн. Константина Михайловича, который въ Павловску доставъ атаку апоплектичного, погѣршлся.

Переписка Редакціи и Администрации.

Веч. о. С. ч. въ Ом. Заплачено до 1 н. ст. липня с. р. — Веч. о. С. ч. въ Ом. Воин. Заплачено до 1 н. ст. липня с. р. — Вл. П. Горб. въ Кудр. Такъ. — Вл. П. Поб. учител. Дякуете княжеству, а не кажете акому.

Конкурсъ.

Выдѣлъ Руского товариства педагогического у Львовѣ, улица Орменская ч. 27, розписуе сымъ

Потреба доброго дяка

въ Молодковѣ коло Надворны Рокѣвщина 50 до 60 зр. и хата. Нежонаті мають першенство.

До испиту вступного

до учительской семинаріи женской або мужеской подготвлюе зъ всѣхъ предметѣвъ особенно зъ руского языка учитель народный у Львовѣ. Близна вѣдомость въ 3057 редакція „Дѣла“. 1—3

Родичѣ

посылаючи панночки до публичныхъ школъ у Львовѣ, найдутъ для нихъ добре примѣщенье, де могутъ такожъ побирати науку школьныхъ предметѣвъ а головно гры на фортепьянѣ. Адреса: п-ѣ Томашевска, пляцъ Бенедиктинскій число 4. 3058 1—3

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ
наипередишій перфумы, туалетовый воды,
бдзначеніи медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

именно:

Перфумы: язиновыя, филова, рожана, резедова, конваліева, Ylang-Ylang, Oporenah, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, шижмова, Millefleurs, и т. п. Фляконны по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, 2 зр. фляк. одначасъ дуже принымымъ, прѣтвѣтъ, томытъ запахомъ. Фляконны меншій 95 кр., болшій 1 зр. 80 кр. 2529

Вода левандова подвойна и вода левандова-аморова, суть загально уживаній до розприскування въ салонахъ за-дѣлы своего приятного, милого и загѣдного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды КОЛЬОНСКІЙ въ кѣльяхъ, бѣлыхъ и ро-дахъ, передній и наипередишій. Фляконны по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.

Дѣстаті можна у Львовѣ у власныхъ склепахъ: улицы Коперника ч. 3 и улицы Галицка, рѣгъ Валовѣвъ Въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Чернівцахъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ склепахъ и антикахъ.

на подставѣ статута, затвержденного намѣстничествомъ зъ дня 20 червня 1888 до числа 33.600, конкурсъ на принятіе учениковъ до „Институту подѣ покровомъ св. о. Николая“.

Приматисѣ будутъ ученики середныхъ школъ, сыны членѣвъ Руского товариства педагогического. До поданя доучити треба: 1) метрику хрещеня ученика; 2) свѣдѣство школьное зъ послѣднихъ двохъ курѣвъ; 3) декларацию що до мѣсячной заплаты, котра выноситъ 20 зр., а може бути вышмково зниженою до сумы 15 зр. або замѣненою на вѣктуалы; але зниженье на 15 зр. мѣсячно муситъ бути поперте дуже добрымъ свѣдѣствомъ школьнымъ и 4) свѣдѣствомъ убожества; 5) 1 зр. на выдатки корреспондентный; 6) хто не естѣ членомъ Руского товариства педагогического 1 зр. на вписове и вкладку рѣчну до того товариства.

Дальше подає выдѣлъ до вѣдомости, що всякій поданя адресовати треба до выдѣлу Руского товариства педагогического у Львовѣ ул. Орменская ч. 27 на руки члена выдѣлу Юстыя Паныковскаго. Поданя, котры не будутъ докладно отлизованы, або не будутъ обѣимати всѣхъ сымъ заявленымъ обѣиматыхъ условій, лишатся безъ одповѣди. Запытаня або просьбы, поданіи въ справѣ принятя до Институту до особы приватныхъ, або поданя приватный навѣтъ до членѣвъ выдѣлу не уважляються. Остаточна умова заключатисѣ по принятіи кандидата а причинъ непринятя выдѣлъ не естѣ обовязанный подавати.

Въ складѣ комитету, занимаючого-ся веденемъ дѣлъ Институту, входятъ: проф. Иванъ Бѣчай яко голова и директоръ экономичный, проф. Кость Дунаковскій яко директоръ науковый, д-ръ Омелянъ Лебедовичъ, яко дорадникъ лѣкарскій, д-ръ Стефанъ Федакъ яко дорадникъ правный, о. Иванъ Чапельскій яко духовникъ и Кость Паныковскій яко настоятель и секретаръ комитету.

Институтъ дає своимъ выхованкамъ: а) помещанье, харчѣ, опалѣ, свѣтло, послугу; пранье за малю доплатою; б) достарчье имъ — о скѣлко на се дозволятъ фонды — книжокъ и приборѣвъ школьныхъ, в) кермуе ихъ выхованемъ, стараетсѣ о добре домашнее и товариское поведѣнье; г) улегшье имъ науку школьную и наглядаетъ еи подѣ доглядомъ домашнего сталого директора; д) доставляе выхованкамъ способносты придбати иншихъ вѣдомостей, теоретическихъ и практичныхъ.

Часть вносити поданя о принятіи вызначаеся до дня 25 липня н. ст. 1889.

АНОНСЫ

въ одинокихъ рускихъ выданяхъ на Буковинѣ:

въ Календари на р. 1890 и

политическѣмъ двотыждневику

„БУКОВИНА“

(рѣчникъ V)

по 5 зр. бѣт 1/3, 3 зр. бѣт 1/2, а 1.50 кр. бѣт 1/4, стороны формата великой оѣски приймае Редакция снѣхъ выданъ въ Чернівцахъ, улица Петровича ч. 4. — При многократномъ помѣщеніи одповѣдныи работѣ.

До испиту квалификаціи

ного 3056 1—3

до школъ народныхъ зъ языка руского яко выкладового и яко предмету подготвлюе учитель руской школы у Львовѣ. Близна вѣдомость въ ред. „Дѣла“.

Складъ кавы

АТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СИРИОСТЬ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручаетъ добру и выдатну каву спроваджену безпосередно бѣт продуцентѣвъ зъ Америки полудневои.

Коптѣ у Львовѣ;

1 кильо 1.70 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 8.70 зр. франко.

Обдирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тѣхъ родѣвъ кавы, котры оглодуютъ иншій подѣ назвою моего знамени. Спрѣважну каву просто бѣт продуцентѣвъ, що може доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто небудъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна достати каву вже лишь зъ твердой руки, а то для того, що продуцентѣ спрѣдае гуртовниково на мѣсяцъ, той знову гуртовниково въ Европѣ, одѣ тѣхъ купце комисионеръ; а бѣт него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣщеского або подорожуючого. Впрочѣмъ може каждый самъ переконатисѣ, чи достане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя що до качества и смаку. 3227 249—C

САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛѢ
на сукнѣ дамскі

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына
у Львовѣ, пляцъ Капитульный число 2.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Пайтѣръ зъ фабр. Черлявской.

Зъ друкарнѣ тов. кн. Шевченка, подѣ зр. К. Беднарского.

пѣшовъ на поле по робѣтниківѣвъ. О пѣвднн прнѣхала зъ мѣста Теодозя и навезла всякон всячнны, що було по-трѣбно до балу. Невесела, зъ блѣдымъ лицемъ стрѣла тѣ Зося; отже, якъ побачила матерн, стрѣчки, кѣтки, якъ розговорилась зъ Теодозею про бальові наряды, якъ ихъ робити, то заразъ минувъ смутокъ, нѣбы його и не було. Не тратячи дурно часу, вони заразъ прнннались до роботы, шили, пороли, прнмѣряли передъ дзеркаломъ и зновъ шили, звязували кѣтки въ пучечки. Одъ старого бальового бѣлого убору, ще справляного за Лемѣщннй грошнны, Зося поодпорювала дорогй бѣлй и чорнй шрокій кружева и обшила ннми свою нову бѣлу сукню. Знайшлися въ скрннѣ давнй дорогй троянды и пѣшли въ новй букеты. Вся та робота, той гармндеръ несказано тѣшнвъ обохъ дамъ, котрй цѣлыми днями пуленьували надъ роботою и тѣльки въ вечорѣ выбѣгали въ садъ, на горбокъ, глянути на мѣсце, куды вони збралнся полнунути на дняхъ.

А тутъ, якъ кажуть, сорока на хвостѣ прннесла чутку, що на балу буде самъ князь, що Середѣнскій думає просити його на вечѣръ. Така чутка була для ихъ все одно, що остроги для дуже горячого коня. Ще гѣрше закінѣла робота! Ще швндче завешталнсь голкн въ ихъ рукахъ. Разомъ зъ чудовымъ лицемъ Ясевымъ, разомъ зъ блискуючою обставою багатого балу, Зося и Теодозя вже заздалегѣдь чули душею якусь оману, якійсь аристократичный букетъ, якійсь пахощѣ высочого свѣту, що буде розлитый на тому балѣ. Уже обыдѣвъ вони мѣрили думкою неперемѣнно заповннати серце великого пана, верховодити ннмъ, пустити про себе по околицѣ таку чутку.

— Теодозю моя кохана! — промовила Зося. —

Тамъ на балу будуть усе нашѣ польскій патріоты. По правдѣ, намъ бы слѣдъ одягтись у жалобу.

— Я такъ и думаю одягтись, — отказала Теодозя. — Бѣле зъ чорнымъ, та й годѣ.

— Але-жъ тамъ буде багато и не Полякѣвъ, Нѣмцѣвъ, Руськихъ. Я думаю пришилити и троянды... а чорнымъ широкимъ кружевомъ обведу подѣль сукнѣ....

Зосѣ хотѣлось догодити „и нашимъ и вашимъ“, — якъ то кажутъ. Такъ вона и зробила.

Настала гаряче ждана недѣля. Зосѣ й Теодозѣ за-становились на тѣмъ щобъ ѣхати до Кам'яного заранѣ, убраться по бальному въ жидѣвськѣй станціи, и передъ баломъ ще погуляти въ саду, бо по недѣлямъ грали въ саду музики и збирались сусѣдні паны на гуляня. Зосѣ мѣркувала, що приѣзжій на балъ будуть гуляти попереду въ саду. Дочки на балъ не брали, бо не wystarczy грошей на убѣръ. Бѣдна дѣвчинка заливалась слѣзмами, выпроважуючи батькѣвъ на балъ.

Якъ мѣркували, такъ и зробили. Зосѣ не помилилась. Въ саду надъ вечоры гремѣли музики, по дорѣжкамъ вештались паны парами и купами, де-які вже по-вбираний по бальовому. Быстрымъ окомъ Зосѣ окидала убѣръ дамъ и тихо плыла по-пѣдъ руки зъ Теодозею по дорѣжкахъ. Теодозя заслонила лице воалемъ, а щобъ ѣѣ нѣсь не дуже кидався людямъ у вѣчѣ, вона такъ прибрала покрывало, що широка, густо заткана квѣтка прийшлася якъ-разъ проти самого носа и справдѣ за-крыла його трохи. Якимъ йшовъ по-задъ дамъ и нѣсь у руцѣ деякі дробній речѣ.

Вже вони минули мѣстокъ, висячій надъ тихою водою; вже вони перейшли мѣстокъ, висячій високо на скеляхъ надъ водопадомъ, шумкимъ и ревучимъ. Дамы теперь не кричали, не боялись, якъ попереду, а прямѣ-

сѣнько и твердыми ногами перейшли його. Тутъ разомъ зъ шумомъ воды зъ горы облило ихъ дзвенѣня роскошнаго оркестра, що гравъ на близькій горѣ пѣдъ накрытѣмъ пошитымъ зъ бѣлыхъ и червоныхъ стяжкѣвъ, надъ котрымъ плавала на повѣтрѣ червоно-бѣла короґва. На горѣ, межъ зеленымъ деревомъ, миготѣли, вештались, якъ метелики на сонци, бѣлѣ, червонѣ и инчихъ кольорѣвъ сукиѣ, зонтики. Туды пошли вони, ступаючи по кам'яныхъ схѣдцѣхъ, то по широкой дорѣжцѣ, минаючи купы вазонѣвъ и гульбища, чудово поробляніи межъ зеленымъ деревомъ.

На самой горѣ, середъ широкого пляцу, зеленого, якъ зелене сукно, зъ купама чудовыхъ квітокъ, грали музики, а кругомъ того пляцу обгорнулася якъ гадюка, широка дорѣжка. Надъ нею посхилялись зелені вѣтви дерева, а кругомъ по дорѣжцѣ стояли залѣзнѣ, плетенѣ канапки. Тутъ крутилося все провинціальне товариство по тѣй дорѣжцѣ, якъ душѣ въ Дантовѣмъ раю, лилося безъ перервы слѣдъ за слѣдомъ, ряды за рядами, а деякі обѣли кругомъ на кавапкахъ и одпочивали въ прохолодѣ, прикриті зеленымъ гвѣмъ. Зосѣ зъ Теодозею пышно поплыли, якъ два лебедѣ, за тымъ гуртомъ дамъ и кавалеріи, що тихо ходили по дорѣжцѣ, злилися зъ гуртомъ у тѣмъ колѣ, що приймало въ себе свѣжѣ сны, выпускало зъ себе выступаючихъ притомляныхъ людей и зновъ вѣдновлялось приѣзжими, и зновъ крутилося рѣвно й мѣрно, якъ рѣвно крутиться здорове млынове колесо. Очи притомлювались, дивлячись на його, на лица, всякі, гарні й негарні, на чудові дамскі уборы, багаті й бѣдні. Балъ у Середнѣськихъ багато прибѣлшивъ гуляючого товариства.

Вже сонце сѣдало за мѣстечкомъ, надъ лѣсомъ; вже по далекой долині надъ водою поѣѣла легѣсѣнька

пара, а музыки не переставали грати, а гуляючі не переставали ходити.

— Князь гуляе, князь гуляе! — тихо провісся межъ рядами гомоніъ, якъ шелестъ листу при тихісенькому вѣтрѣ.

Всѣ шукали очима князя, всѣ пытали про його. Князь бувъ убраный дуже просто, въ чорному, и нѣчимъ не одрѣзнявся одъ иншихъ гуляючихъ по саду пановъ. Тільки й кидалась у вѣчѣ його повна, кремезна постать, його здорове лице и бѣле волоса на головѣ по половинѣ зъ чорнымъ.

Зося бачила, що всѣ задивлялись на неѣ, всѣ слѣдили за очима, за її лицемъ. Тільки князь навѣть не поглянувъ на неѣ. Перевага її красы, чисте и свѣже повѣтря, веселый гуляючій гуртъ, чудові мотивы музичні — все те надало її лицу спокійность, робило її бѣлину, її румянцѣ ще красячими, прибѣльшало гордость її очей, рѣвняло и такъ дуже рѣвный станъ. Зося, проходячи коло князя, обернула прямо до його очѣ. Князь подививсь на неѣ, не зводивъ зъ неѣ очей и, прикрывши око скломъ, довго и довго водивъ окомъ слѣдкомъ за її лицемъ. Зося чула, що нѣбѣ въ неѣ на плечахъ ростуть крыла, підбіймають її одъ землѣ, стазлять її высче всѣхъ людей, що товпились кругомъ неѣ. Зося чула, якъ до серця приплывала и радѣсть и гордость; и все те мирилось у неѣ изъ новымъ чутямъ до Середнѣського, не перѣчыто йому..

Вертаючись до квартиры Середнѣськихъ, вона на хвилиночку завернула на те мѣсце надъ водою, на камяныхъ схѣдцяхъ, де вона стояла зъ Ясемъ, глянула на воду, на широколисті вазоны, почувла нѣбѣ його духъ, тхавня його красы, и тихісенько зѣтхнула. Вона бѣльше вже не похибалась, вже запевнила себе, що въ

ѣвъ сердца народилась нова вже любовь, впервые по выѣздѣ зъ Кіѣва.

Широкою алеєю шли Лемѣшковскій до Середнѣ-скихъ квартиры. Вѣкна въ гостиннѣй и въ салонѣ были все поодчиняніи навѣтяжъ. Тамъ уже вѣшались гостѣ, тамъ уже блищали позасвѣчуваніи канделябры. Зосѣ обернувшись и ще разъ глянула на роскошный садъ, на червонный заходъ, ще разъ зырнула на багату картину вечера. Все те ѣвъ вже не зачѣпало. Всю ѣвъ душу тягло до того мѣся, де блищали канделябры, люстра. Выпередивши Лемѣшковскихъ, тѣ саміи музики, що грали въ саду, веселою курбою побѣгли до Середнѣскихъ, волочачи за собою елегантніи пѣдставки пѣдъ ноти, и жартуючи помежъ себе.

Лемѣшковскій застали вже чимало гостей, мушанъ и дамъ, котріи вже пили чай. По сѣльскому звичаю все гостѣ ѣхали, щобъ погуляти въ саду, и зъ саду, невважаючи на ранню пору, прямо шли на балъ. Хазѣйка, знаючи, що гостѣ добре выгулялись и выголодались, вже принимала ихъ чаемъ и закусками. Коли ее въ гостиннѣй чогось зашамутались и заворушились гостѣ. Все кинулись до вѣконъ и двились на подвѣрѣ. На дворѣ ще не смерклося и було дуже добре видко, хочъ въ по-кояхъ вже горѣли свѣчки.

Ганиннѣ батѣнки частенько навѣдувались до своихъ дочекъ и мали звичай, заразъ по Великодныхъ святкахъ приѣзжати до дѣтей въ гостѣ, користуючись дуже доброю, теплою погодою. Ясь, запрошуючи до себе на балъ гостей, сусѣдныхъ помѣщикѣвъ, управителѣвъ, и все Полякѣвъ, та ще и добрыхъ патріотѣвъ, боявся, якъ огню, приѣзду своихъ батѣкѣвъ на такіи часъ. — А що скажутъ гостѣ, паны, Поляки, якъ утиряться до його тесть, православный пѣнъ, та ще зъ попадею и дочками!

Ясь забувавъ про тее, а думка наче нарочне ставала передъ його очима: — А що скажуть про його паны, якъ побачать, зъ кимъ вѣнъ порѣднися, якій його тесь?

Вже збирались гостѣ въ салонѣ, повбиранѣ, попричѣсуванѣ, та все Поляки, та все паны, хочъ и не високого кофна, а та думка доучала йому, и одъ одной мысли вся кровь вступала йому въ лице, въ вѣчѣ.

И якъ на то-те-жь, треба було отцю Федорови забрати дочокъ и жѣнку и, по чудовѣй погодѣ, притарабанитись до зятя!

Въ гостиннѣй почався шумъ. Всѣ заворушились, всѣ поглядали на вѣкна, бо бачили, якъ свѣжій гостѣ підѣзджали до ганку. Тѣльки-жѣ чогось шумъ въ гостиннѣй ставъ бѣльшій, нѣжѣ звичайный, бо всѣ бачили, що вѣзджас у двѣръ якась бѣдненька, не панська повозка. То фхавъ о. Федѣръ.

До Камяного було далеко. Худѣ конѣ отця Федора зовсѣмъ потомились и ледви трюхали, вѣзджаючи въ ворота. О. Федѣръ сидѣвъ поручъ зъ жѣнкою, а межъ ними сидѣла менша дочка. Проти ихъ, лицемъ назадъ, а спиною до погонича, сидѣли двѣ старшѣ дочки. Погоничъ, простый парубокъ у свитѣ, хвисѣкавъ батогомъ по сухихъ кѣнскихъ ребрахъ. Двѣръ бувъ згористый, и до ганку треба було підѣзджати трошки підъ гору. Конѣ взяли та й стали саме середъ двору!

Всѣ гостѣ, що дивились у вѣкно, засмѣялись. Ясь изъ другой кѣмнаты почувъ той смѣхъ. Душа його стрѣвожиласть. Вѣнъ глянувъ у вѣкно и побачивъ конѣ свого тесь о. Федора. Кровь ударила йому въ голову, въ лице, пекла його щокы, заслѣпила очы. Його голова закрутилась; вѣнъ на силу встоявъ на мѣсци. Чого вѣнъ боявся, те й сталося, якъ на злѣсть.

— Боже мѡй! Боже мѡй! — застогнавъ Ясъ, сплеснувши долонями.

Отець Федѡръ побачивши, що въ вѡкна выглядає багато людей, побачивши панськй екипажъ, що стояли по двору, постерѣгъ, що въ Середѣньськихъ багато гостей и звелѣвъ погоничеви поганяти конѣ до бокового танку, щобъ не входить въ домъ зъ парадного входу. Парубокъ погнавъ конѣ, хвиськаючи батогомъ, а конѣ, зрѡвнявшись зъ параднымъ танкомъ, зновъ стали передъ самими вѡкнами, и похнюпали головы. Зъ вѡконъ було видко отца Федора въ круглѡмъ капелюшѣ, зъ кучерявыми коротенькими кѡсми, його жѣнку, його дочокъ, позакутуваныхъ хустками, въ простенькѡй подорожнѡй одежинѣ. На ихъ спинахъ, на капелюши отца Федора лежало на палець пороху. Гостѣ зновъ зареготались, хочъ межъ ними було чимало бѣднѣйшихъ одъ отца Федора, приѣхавшихъ ще поганчими кѡньми въ мотузяныхъ шлеяхъ.

— Поганяй далѣ! — крикнули всѣ на погонича зъ воза, запримѣтивши, що ихъ оглядають зъ вѡконъ...

А Ганя, побачивши зъ вѡкна, що ѣдуть вѣ батьки, прожогомъ кинулась до ихъ на зустрічъ, выбѣгла на двѡръ, убрана вже въ бѣлу сукню, захопила зъ воза меншу сестру, цѣлувалась зъ матерю, зъ сестрами.

Гостѣ, побачивши тєъ, замовкли. По гостиннѡй полетѣло шептання, що то приѣхала рѡдня управительшѣ. Декотрѣ паны и панѣ понадимались и почали шептатись.

— Пѡпъ буде на балу! зъ дочками, зъ попадею! А говорили, що будуть тѡльки Поляки, свои!

— То се така рѡдня у Середѣньського!

Такѣ слова перелѣтали одъ кутка до кутка. Якъ бы мы знали про се, були-бъ и не вѣхали, — шептались

деякій значнѣйшій помѣщики. — А що говорили, що на балу буде князь!

— Якій се въ васъ звѣздъ? — пытавъ отецъ Федѣръ своихъ дочки.

— Сьогодні въ насъ балъ, — одказала Ганя. — Вы такъ приѣхали, неначе знали. Добре зробили, сестры нагуляються.

Ясь, червоный, зъ злыми очима, ледви привитався до рѣднѣ.

— Отсе попались мы! — промовивъ о. Федѣръ, смѣючись. — И минѣ пришлось таки побувати на балу, неждано й негадано.

Гостѣ ходили по просторныхъ салонахъ, понасуплювавшись. А тутъ, якъ на злобѣ, одъ князя принесли листокъ, въ котрому вѣнъ просивъ у Середнѣвскихъ выбаченія, на той часъ, якъ вѣнъ не встигне до ихъ на балъ, бо въ його трапився гостѣ.

Паны, а особливо панны й панѣ зовсѣмъ поспускали вуха. Балъ тративъ для ихъ трохи своихъ приманы. Зосѣ походила по салонѣ навѣтъ сердита. А тымъ часомъ гостѣ звѣзджались, въ покояхъ густѣйшало. Музики почали грати танцѣ. Все пошло въ кружокъ, всѣ закрутились, повеселѣли и навѣтъ забули и про попа, и про князя одъ вилыву веселыхъ мотивѣвъ, багатого свѣту канделябрѣвъ и шведкихъ танцѣвъ.

Багато було на балу паняѣвъ и дамъ, и гарныхъ, и пышно убранныхъ, багато було сусѣднихъ помѣщицъ, та одъ ихъ усѣхъ одрѣзнялася Зосѣ своею красою, своею рѣвною и повною постатю, и своимъ уборомъ показующимъ вѣ необычайный смакъ. Багато було молодыхъ панянокъ, такихъ, що не танцювали, а нѣбы лѣтали, якъ метелики по салонѣ, та нѣ одна зъ ихъ не зрѣвнялася у танцяхъ зъ Зосею. Въ мазурѣ вона пурхала якъ пташ-

ка, въ кадрилѣ — плавала якъ лебѣдь по водѣ, выставивши впередъ свои высокія груди, свои оделоняныя, бѣлыя якъ лебедина шия, плечѣ. То нѣбы задумувалась вона на тихихъ переходахъ въ кадрилѣ и схиляла голову до долу, то зновѣ подѣ коонецъ, нѣбы скѣнчивши свою думу, вона зновѣ закидала голову трохи на плечѣ, на пѣвъ открывала свои губы, пышаючись, смѣливо дивилась на Яся, котрый танцювавъ зъ нею, и зновѣ летѣла й крутилася, якъ мала дѣвчинка, пустуючи, ще й ногою притупувала. Вона примѣчала, що всѣ мушны на неѣ дивляться, що всѣ дамы косять очи до неѣ... Все то ще додавало їѣ духу. Вона знала й бачила, що вона царица балу по красѣ, по кокетству, по смаку въ балювому уборови.

Въ гостинну ввійшли й сестры Ганѣ, чернобрыві, зъ румянцями, черноокі и навѣтъ добре убрані. Зъ ними вийшла и матушка. Мушны просили сестеръ до танцѣвъ, увивались коло ихъ, якъ коло гарныхъ паннѣвъ, а дамы й не подступали до ихъ. Цѣлый вечѣръ вони просидѣли осторонь одъ дамъ; нѣ одна зъ ними не заговорила, нѣ одна не хотѣла знакомитись. Ихъ видимо всѣ Польки цурались.

Вже пѣзно було, якъ хтось изъ прохожихъ кѣмнаты крикнувъ, що приѣхавъ князь. Ясѣ побѣгъ стрѣчати його. Се була велика панська ласка до управителя, бо князь тѣльки разъ заглянувъ до його, щобъ подивитись, чи добре йому живеться, и посидѣвъ трошки въ гостинной.

Музики притихли, гостѣ притаились. Всѣ очи, кѣльки ихъ було въ хатѣ, прямували до дверей. Въ широко одчиняній дверѣ ввійшовъ князь, весь у чорному, невеликого зросту, повный, свѣжій на виду, зъ чималою лысиною на головѣ. Вѣчливо склонившись до гостей, вѣтъ о дѣйшовъ до хазяйки и сѣвъ зъ нею поручь. Швидко

зновѣ музики почали грати, зновѣ поѣшли гостѣ въ танецъ. Зосѣ зновѣ нѣбы почувала, що вона не танцює, а лѣтає, що якась сила носить її нѣбы на рукахъ. Проходячи въ кадрилѣ близько одѣ князя, вона граціозно струшувала своїми золотими локонами, закидала голову, вертѣлась, підбіймала очи на свого кавалера, мѣттю, якъ метѣль, перекручувалась изъ нимъ, и зновѣ плыла одѣ його, гордо выставивши въ передѣ груди и запышавшись.

Князь сидѣвъ зъ Ганею. Їѣ оригинальна українська краса, її чорні брови, блискучі очи, рум'яні щоки при бѣлѣмъ уборѣ дуже разили виразністю рисѣвъ лица, яснотою красокъ. Але придивившись до повнихъ плечей Зосѣ, надивившись на її губи, котрі она вміла дуже гарно запышати, князь уставъ, и сѣвъ коло неѣ. Торжество Зосѣ було теперъ у повнѣ. Вона сидѣла коло князя и її стѣлець здавався якимъсь престоломъ високо поставлянимъ надъ усѣма гѣстьми. А передѣ її очима блищали кучерѣ Ясѣ, його нѣжне й горде лице, а зъ четверо одчинянихъ вѣконъ видко було далеке небо за сѣяне зорями; черезъ вѣкна лився свѣжій, розбуджуючий вѣтерець; по богатому, блискучому салонѣ носились мелодіѣ музичні. Кругомъ роємъ вились паннѣ. Зосѣ чула, що її душа повна щастѣ до самихъ краѣвъ, що вона переживає найлуччу годину свого житѣя, про яку вона такъ часто марила.... И хотѣлось їѣ, щобъ така година тяглася довго-довго, безъ кѣнца, щобъ не переставала нѣчь та чудова, щобъ не свѣтавъ нѣколи день, щобъ не швидко сходило сонце.

Саме тодѣ Якимъ сидѣвъ у куточку, дивився на свою жѣнку и мимоволѣ його думка плелася въ головѣ. Вѣнъ згадавъ той вечѣръ у свого начальника, де вѣнъ першій разъ зустрѣвся зъ Зосею, ще бувши молодимъ

паничемъ. Тихенько по пальцяхъ вѣтъ перелѣчивъ роки, що минули зъ того часу, и налѣчивъ ихъ чимало, и самъ собѣ дивувавъ, що його жѣнка нѣ въ чѣмъ не змѣнилася хибѣ тѣльки въ тѣлѣ. Тѣльки стала вона огряднѣйша, повнѣйша на виду, тѣльки лице вѣ налилося, якъ спѣле яблуко. И теперъ такъ само вона танцювала зъ запаломъ, якъ и тодѣ, и теперъ такъ пащекувала, вертѣла головою, пышалася, зажмурювала очи, верховодила надъ паничами, зачѣпала Середѣвського, якъ колись зачѣпала його...

Отець Федѣръ не ввѣходивъ до салону, де танцювали.

А тымъ часомъ природа робила свое дѣло на злѣсть Зосѣ и инчимъ дамамъ: земля вже обернулася; у вѣкна полился тихій досвѣтъ. За гаємъ почервонѣло небо. Поблѣдли канделябры передъ румянымъ небомъ, що заглядало въ вѣкна. Музики розбѣглись, гостѣ розбѣгались.

Другого дня вже въ добрій обѣды Середѣвскій вставали и пили чай изъ своєю родиною. Розмова шла все про вчорашній балъ, про гостей. Дамы говорили про дамъ, споминвали про ихъ уборы, судили, хвалили, трохи обсмѣлювали, якъ звичайно буває скрѣзь на свѣтѣ. Всѣ перебирали дамъ. Кто хваливъ и ставивъ выще всѣхъ одну, кто якусь инчу. Ясь, далеко теперъ добрѣйшій до сватѣвъ и ласкавѣйшій, нѣжъ бувъ учора, промовивъ:

— Що не говорѣть, а Тхорбвська экономша була лучше всѣхъ, хочъ вона й не велика панѣ.

— Чимъ же вона найкраща? — спытавъ о. Федѣръ. — Може тымъ, що крутила головою, мовъ коняка въ Спасѣвку, якъ вѣ мухи кусають?

— Вона вмѣе, — сказати правду — и головою крутити. Але якъ вона вмѣе повести себе межъ людьми! Звычайна до людей и разомъ горда; вона шла до танцѣвъ

зъ усякимъ, але якъ зъ кимъ танцювала, то ничого нѣ бы надаряла якимсь незвычайнымъ щастямъ.

— Їѣ дочцѣ вже можна на балахъ танцювати, — оббѣзувалася Ганя.

— И дочцѣ часть, та й матерѣ ще можна гацати! — отказавъ о. Федѣръ засмѣявшись. — Не дурно той бѣд- ный ѣѣ чоловіккѣ такъ шулився въ закутку! А вона передъ самымъ його носомъ брыкъ! брыкъ! скѣць! скѣць! Бий ѣѣ коцюба! кидася тими ногами, якъ дика коза, тільки патлы трѣпаються.

Всѣ засмѣялись, окрімъ Яся.

— Вона то патлами трясє! Але за те якъ вона вмѣ- ла оббѣйти изъ княземъ, то треба дивуватись. Яке ро- зумѣня высшего тону, яке тонке кокетство. Чи не зъ ве- ликихъ вона панѣвъ? Кажуть, вона приѣхала зъ Варшавы. Чи замѣтили, якъ князь дуже вже близько прихилився до неѣ? Яку вона зробила важну мину, якъ вона выпростала станъ, якъ вона глянула на його! Заразъ князь зрозумѣвъ, що говорить не зъ якоюсь економшею... А потѣмъ, якъ вона зновъ кинула на його солодкими очима, засмѣялась до його, зъумѣла його розважити веселою розмовою и зай- мающею, и не пустою. Скѣльки ихъ було тамъ, навѣтъ зъ хорошихъ панськихъ фамилій, та жадна не зъумѣла пѣд- ступити до князя, нѣ на одну зъ ихъ князь не звернувъ свои уваги.

— О, що вона вмѣе закручувати головы панничамъ, то истинна правда, — отказавъ о. Федѣръ. — Якъ бы ще другій балъ, то вона-бъ и минѣ заморочила голову. За те-жъ можна смѣливо сказати, що ѣѣ носата гувернант- ка нѣкому не заморочить головы. Ходила вона по го- стинной, якъ-разъ такъ, якъ чапля по болѣтъ. А що вже танцювала, то ей-же Богу наче отъ-отъ черезъ тынъ збирається пливати. Чи не була вона въ актьоркахъ въ

театрѣ? Чи не ходила вона на варшавськихъ вулицяхъ за катеринкою?

Всѣ засмѣялись, окрѣмъ одного Яся.

Ще днівъ зо два гостювала Ганина рѣдня въ Середнѣськихъ. Ганя показувала матери свое хазяйство, радилась изъ нею, водила її по всѣхъ усюдахъ. На подвѣрѣ, межъ деякими будынками була хата молошна, де стояло молоко, де били масло, гнѣтили сырѣ. Тамъ збирали молодичѣ молошне и для княжого двору пѣдъ наглядомъ управительшѣ; тамъ збирала Ганя молошне и зъ своихъ власныхъ корѣвъ. И теперъ вона повела туды свою матѣрь и сестерѣ. Тамъ саме переполѣскували свѣже масло, чисте, жовте, якъ жовтокъ. И сестры, и сама Ганя не втерпѣла, щобъ не взятись до работы. Саме тодѣ Ясь водивъ свого тестя по хазяйству, хвалився своимъ кѣньми. Вони ненарокомъ заглянули и въ молошну хату, зъ вѣдкѣль лилась пѣсня и весела розмова.

Ясь глянувъ, що Ганя зъ сестрами, поручѣ зъ молодницями и дѣвчатами, позабиравши ложки, полоскали масло, и — надувся.

— Гавю! добре ты приймаєшь своихъ гостей! Засадвла всѣхъ до работы, ще й сама засѣла. Неначе нема кому робити дѣло! Ты повела бѣ сестерѣ у садѣ, въ оранжереѣ; нехай бы трохи нагулялись.

— Такъ, такъ! бо дома вони въ мене не дуже гуляють! — обѣзався о. Федѣръ. — То бачте, зятю, вони въ мене получили таке выгодуваня, що коли-бѣ й за князѣвъ повыходили, то все-бѣ таки самѣ колотили сметану! Коли-бѣ знатя, що ты, Ганю, будешь колить багатою управительшою, то я бувъ бы оддавъ тебе въ кѣвскій „институтъ благородныхъ дѣвицѣ“. Тодѣ мо-

же-бъ и ты трясла патлами, та вертѣлась такъ коло князя, якъ Лемѣшковська.

— Гаяю! примѣчай ты, сердце, за тѣєю Зосею Лемѣшковською, — говорила до неї зъ-тиха мати, йдучи поручъ изъ нею по двору. — Я вчера, сидячи, все слѣдила за нею, бачила, якъ вона ввивається коло Яся. Щось мое сердце дуже не лежить до неї! Вона гарна, кокежка, якъ звичайно буває Полька, любить вихрити, морочити головы мужчинамъ. Стережись її, не сходься зъ нею, не пускай її до своєї господы. Вона бѣдна, а ви багаті теперъ; вона зъ остатнього стягається на багату й пишну одежину, а потягти въ неї Бѣгъ-ма зъ чого. Цѣлый вечѣръ вона, якъ бы змогла, на головѣ ходила-бъ! Вона вмѣе вертѣти языкомъ! Стережись ты її!

Поѣхала рѣдня до дому. Материні слова глибоко лягли въ серці Гаянѣ. Вона почала примѣчати, хочъ и дуже вѣрила чоловѣкови.

По выѣздѣ тестя зъ сѣмєю, Ясь изновъ ставъ невеселый, щось думавъ, довго ходивъ по хатѣ, поки прийшовъ до стола, де Гаяня наливала въ стаканы вечерный чай.

— Якъ несподѣвано, негадано приѣхали нашѣ! Наче знали, що въ насъ буде балъ, — промовивъ Ясь, дивлячись на стаканы чаю.

Гаяня й попередку постерегла, що йому не дуже бувъ милый несподѣванный приѣздъ її рѣдни, але все таки не вгадала, якій соромъ заливавъ йому кровю очи передъ помѣщиками Поляками за своихъ сватѣвъ.

— Може ты думаешь, що я подавала до своихъ звѣстку про балъ? Ты-жъ знаешь, що звѣстка не дѣйшла-бъ до ихъ такъ швидко. Приѣхали, бо такъ имъ здумалось, — промовила Гаяня и стихла.

Ясь почувъ душею, що Гаяня зрозумѣла його думку.

— Нѣ, сердце! Ты думаєшь що я... що я противя-ся-бъ тому, щобъ вони прибули до насъ, що я бувъ не-радый гостямъ...

— Я не про те говорю. Хиба-жъ вони отсе вперве приѣзджають до насъ у гостѣ? — промовила Ганя, див-лячись прямо въ вѣчѣ чоловѣкови. — Тѣльки я сама знаю, що ямъ зовсѣмъ не треба було-бъ приѣзджати якъ-разъ того дня, що въ насъ бувъ балъ! Въ насъ були все по-мѣщики, все Поляки. Я сама бачила, якъ вони всѣ сто-ронились, одвертались одъ моєи рѣднѣ, въ нашѣй же господѣ... Я сама бачила, якъ пань косо й сердито по-глядали на батюшку тодѣ, якъ вѣнъ заглядавъ черезъ порѣгъ до гостиннои.

— Та такъ! Бачишь, воно трохи й натурально. Де вже ты хотѣла, щобъ пань, Поляки, та зѣйшлися и по-товаришили зъ Украинцями та ще й зъ духовными! Межъ ними вже ладу не буде, сказати правду.

— Та тѣ трохи бѣднѣйшій панки, тѣ не цураються и не стороняться. Адже-жъ и ты Полякъ, а зѣйшовся-жъ зо мною, зъ дочкою отца Федора, та й живемо, та й щасливѣй, хвалити Бога, може щасливѣйшій, якъ хто дру-гій! А може ты взявъ мене, що бувъ самъ бѣднѣй! Мо-же теперъ, при теперѣшньому мѣсци, и не посватавъ бы мене! — промовила Ганя, смѣючись и веселыми очима поглядаючи на його.

— Богъ-зна-що ты, Ганю, выдумала! — одказавъ Ясѣ, спустивши очи до долу, и не смѣючи прямо гля-нути вѣвъ вѣчи.

Швидка, хвильова думка перелетѣла крѣзь його голову. Слова Ганинѣ не впали въ пустоту повѣтря, не згнули на вѣки безъ слѣду, якъ гине багато людськихъ слѣвъ, кинутихъ зъ думки, зъ языка на вѣтеръ. Вони зачепили въ Ясєвѣй души вже готову струну, котру на-

тягавъ поволи вже давно панъ Хоцѣвскій, котру на-строила Зосѣя минувшими днями своимъ кокетствомъ, своимъ тономъ обходження зъ людьми. Та струна зъ тиха оббѣзвалася у Ясѣвѣй души, мимо його волѣ, оббѣзвалася и злякала самого Ясѣя. Такъ несподѣвано, такъ просто, легко й жартовливо вдарила Ганя по тѣй струнѣ. Чи знала вона, чи сподѣвалася вона, що тымъ легкимъ словомъ вона вырекла собѣ смертный вырокъ, сама одгадала свое нещастя, прямо навела Ясѣя на ту думку, котра тѣльки наклѣвовувалася у його серци, котру вѣнъ самъ силкувався задавити въ шкаралющѣ. А вона одначе вже зародилася у його головѣ, вже набиралася крови й тѣла.

— Нѣчого минѣ таитись передъ своимъ, — промовила Ганя, трохи переходя. — Я перекажу имъ, щобъ вони другій разъ не приѣзджали, якъ буде въ насъ балъ, та й годѣ!

— Та коли той и балъ буде! — одказавъ Ясѣя нехотя, все не пѣдбѣймаючи очей одъ скатерти. — Нѣ, Ганю, лучше не говори нѣчого батькамъ. На що ихъ досадувати панськими примхами? Ще й одъ насъ одцураються! Бога ради, не говори имъ нѣчого. А потраплять зновъ на балъ, або на Полякѣвъ-гостей, — то нехай буде, що буде...

Ганя налила по другому стаканови чаю и сѣла коло Ясѣя. Розмова перервалася. Ясѣя зновъ задумався, колотячи сѣрѣбною ложечкою чай. Ганинѣ слова зновъ на-вернулись йому на думку: „А може ты взявъ мене, що бувъ самъ бѣдний! Може теперь при теперѣшньому мѣсци и не взявъ бы мене!“ И здавалось йому, що Ганя йде по льоду, пѣдлитому водою, посѣченему теплымъ веснянымъ сонцемъ; що вона сама, якъ нарочно, зѣйшла на пролизину, де черезъ дѣржавый лѣдъ булькотѣла каламутна вода. И здавалось йому, що вѣѣ ноги ввѣгнули

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині п. полудні. Літературний додаток „Вибірка найважливіших новостей“ виходить в вівторок, в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і инсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Ладина 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24; H. Schalek I. Wollzeile 8; Oppelk I. Stubenbastei 2; Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за инсерати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за Галичину: а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 зр. на цілий рік . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Реклама, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламі неопечатані відьмі бдї порта.

Подорожне число коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по п'яті 6 кр. бдї одним стрічкою печатною, в зр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подяки числяться по 10 зр. бдї стиха.

З днем 1 (13) липня почався другий піврік а третій чвертьрік видавництва „Діла“ в 1889 році. Просимо наших Вп. Предплатників посилати з надсиланням предплати і залеглостей.

У Львові 12 (24) липня 1889.

В дні 17-м і 18-м сего місяця відбувалися в Золочеві 23-й загальні збори польського Товариства Педагогічного. Поляки мають в Галичині два товариства учительські: Товариство педагогічне, закладене ще перед 23 роками, і Товариство учительське шкільне, закладене перед 4 роками. Перше з тих товариств займається з-разу цілим шкільництвом галицьким, тепер, бдї завязана другого товариства, займається тільки школами народними. Як его значення в его діяльність, показується з его справозданя за минулий рік і з загальних зборів.

Отже товариство то має тепер около 2.300 членів, 48 бддів і 100 кружків педагогічних. В найновішій часті займається особливо закладанням кружків. І так бддів бережанський заложив їх 5, камелецький 7, львівський 8, рогатинський 6, тернопільський 7, золочівський 6, і т. д. Бддів Товариства утримують також бурси, привабливі передсьми для дітей учительських; тернопільська бурса має свої бддї вартості около 7.000 зр., заряд бурси самбурської, ще не отвореної, має капітал основний 3.330 зр. Далше закладають бддів або піддержують школи промислові і вишні школи жіночі, устроюють бддів для народу, а львівський бддів бддів для жінок, і помагають закладати Кілка голіце. Товариство видає тижневу газету для учительських Szkola і книжку шкільну та педагогічну: досі выдало 226 книжок, з котрих продаж мало в минулий рік 16.300 зр. доходу, а чистий маєток Товариства єсть 27.000 зр. Що року відбуває оно свои загальні збори в котрїм з бддів мїст. У властей шкільних, також в соймї краєвїм і в радї державній робить заходи представленням, проханнями письмами і петиціями в справах школи і учительських. Ще в деяких дальших справах займається товариство, в пр. соціальський бддів ставити пам'ятники Крашевському.

На сегодній загальні збори збралося около 200 членів, менше як в попередніх роках, менше як вувало, коли ще

не було Товариства учительське шкільне вишних. Згромаджених приваби золочівський бурмистр д-р Бакет, предсідатель Кілка голіце і п. Августинівич і инспектор окружний п. Соневський. По службах божих в костелі і в церквї відбувалися наради в парку військовім під голім небом. Учитель Стефан Залеский з Крешович мав бддів (польськими газетами дуже хвалений) о закладанні народних читальних, почбм поставив такий резолюція: 1) Учитель повинен докладати всякого стараня, щоб заложити читальню народну там, де суть до того користі услбї. 2) Праця учителя в народній читальні єсть тогди успішна і згідна з его становиском, коли єсть звернена виключно ко просвітї, а особливо ко вцїлюваню релігійно-моральних основ і ширеню вдумостей практичних, потрібних хлбробови в щоденім житю, а далека бдї всяких впливів політичних. 3) Народним читальням треба дати таку організацію, щоб малі безосередню звяз з виступаючі Кілка голіце-их, яко два чинники доповняючі себе взаємно а зискуючі через те сполучення підставу тривалого існування. Оден з учительських Русинів п. Джума, — а Русинів там мусіло бути немало — поставив вносення, щоб організувати читальні в порозуміню з товариством „Просвітї“; бддів ухвалила всї три резолюції без зміни. — З вніших нарад і ухвал були важніші: Ухвалою вністи петицію до кр. Ради шкільної, щоб посади инспекторів окружних були стабілізовані і щоб обсаджували їх в дорожї конкурсу управлюючими учителями шкіль народних і учителями семінарій учительських. Далше раджено над введенням науки аручності (slöjd-y) в учительських семінаріях і в народних школах; резолюція в тї справі, висказуючі коначність такої науки, бдославо до Головного заряду Товариства до дальшого трактування. Одат раджено в справі угруповання предметів науки в школах народних, в справі перетяження наукою молодіжї в ухвалено удатися до кр. Ради шкільної з меморіалом і з просьбою: I) Щоб в школах 1- до 4-класових предметах науки були: наука релігій, наука язиків польського і німецького (завачив бддів 3-класових), найважливіші вдумости з географії, історії і наук природних, наука рахунків з найважливішими обчисленнями геометричними, наука рисунків, писання, співу, гимнастики і ручних робіт жіночих (для дівчат) II) Щоб в ціля усунення перетяження молодіжї

в народній школі зменшено число годін науки в школах 4-, 5- і 6-класових, а то в 2-класї (3-мї році науки) до 22, в 3- до 26; після того щоб змінено плани навуков і перероблено читавки. Внесоків подіючих членів було множество. Межи иншими п. Казенка вносив, щоб выслати депутацію до архієпископа Райнера з подякою за оборону теперішньої школи народної против заходів кн. Лихтенштайна; однак предсідатель п. Савинський пояснив, що архієпископ не хотів прийняти навіть депутації мїста Відня в тї справі, по чїм внесокдатель взяв свои внески назад. — Вкінці замїтило, що зборї зробив на другий день прогуляв до замку в Підгірцях, де при бенкетї промовляв і язїсь селянин (?) в полотнянцї, що був в революції 1830 року, зважаючи молодше покоління до згоди в службі народній, а бдтак прогуляв до фабрики паперу в Сасові. Головою Товариства вибрано і на дальше п. Жигмонта Савчанського а его заступником д-ра Герстмана.

Друге товариство учительське, „Товариство учительське шкіль вишних“, має 590 членів і видає місячну часопись Муzeum. З початку кр. Рада шкільна не рада була сему товариству, а инспекторы краєвї до него не належали. Однак новий намістник г-р. Баденї протегує се товариство, і Рада шкільна выдала навіть бдзову, заохочуючу учительське шкіль середних, щоб до него приступали.

Мы нарочно тр-х докладнїше описали заходи і успіхи галицьких Поляків на полі шкільництва, щоб на ту перевагу справу звернути увагу Русинів. Супротив тих змагань як маленькі суть заходи наші! Мы маємо лише одно руске товариство педагогічне, а оно, хтї вже 7 літ як існує, не має ще і 300 членів і тільки одну має філію! А прецьж руских шкіль народних в краю єсть бдльше як польських! При так малій числї членів і бддів не може наше товариство і розвивати більшого житя. Бурсу утримує лише одна, газету видає одну і то невеличку, книжок досі выдало мало, мабта не має майже ніякого. Не можна бдмовити теперішньому видфлові щирих і ревних заходів, але загаль намон публіки, именно загаль руского учительства, за мало приходить ему в поміч. Се сумно, се для нас соромно, се для цїлого нашого народу шкідливо.

Також хотїли-б мы звернути увагу наших просвітних товариств, котрі тепер невдової будуть мити свои загальні збори, на

ухвалу польського Товариства педагогічного що-до закладаня народних читальних при Кілка-х голіце-их і на розвїй тих-же Кілка-х. Не даймося нікому випереджувати і не допускаймо, щоб читальні в руских громадах були в неруских і нераз непевних руках!

Рух виборчий в Галичині.

Од п. Іосифа Гурика, посла з повїту станиславського, одержали мы отсю допись:

Честь за честь бддаю Русинам товмацького округа, котрі при сих виборах Русина до сойму вибрати постановили, і мене до кандидованя там-же завбавили. И хотї Господь на сей ще раз не дав нам в Товмаччинї рїшучої побди, то все-ж таки серце кожного Русина радуєся по тїй причинї, що поважне число непохитних руских виборців єсть доказом на зрїст народної єдності і сили. Дятого складаю щиро-сердечну подяку всїм патріотам товмацького округа, особливо Высокопреподобным отцям духовним, тїм справедливим вождям народним, а в першій лїнії Вр. оо. Таховичу, Кадяцькому і Сосенкову, котрі з повним пожертвованьем своих трудів сїбно з иншими видїтїшими Русинами попирали мою кандидатуру, через головний комитет руский потверджену, — дальше тїм честним громадам, котрі уже до прав виборів з повним народним достоїнством приступали, — наконць тїм 66 моїм виборцям, котрих нїяка сила не годна була з правдивої дороги звести. Слава Вам, честь і подяка, Высокопреподобий і Всечестий земляки товмацького округа, я же радий буду, скоро дасте менї нагоду сповнати в соймї Вашї поручення особливо в руско-народних справах, в котрих теперішній посол товмацький яко Поляк не хотїв-б або не зміг-б сего зробити.

В Угринові д. 3 Липня 1889.

Іосиф Гурик.

Од о. Николая Галуцького одержали мы слїдуючу допись:

„Підписаний, по волї мїсцевого комитету і затверджений головним руским комитетом, кандидат посольскї на повїт чортківський складає сим прилюдну подяку всїм Высокоповажним виборцям котрі зволіли бддати свій голос на него. Именно: Всч. оо. Махалевичеві, декану, Волянському з Бїлої, Гордєвському з Шманыковець, Лукашевичеві з Бичковець, Свичинському з Угриця, — надто Честным виборцям, господарям селянам: з Бїлої, Скородинцев, Бичковець, Звиняча, Косова, Ромашовки, Вїлобожницї, Рїдодубь, Калїнівщини, Семаковець, Черкавини, Ягольницї старов, Шульганови, Долани, Хомякови, Росохача, Угриця, Шманыковець, Струсівки і Швайковець.

Історія літератури рускої.

Написав Омелян Огоновскій.

Часть II. (бддів I. і II.) Львів 1889.

Руска наука збагатилася новим а многоним дбуктом. До выданого перед двома роками першого тому Історії літератури рускої проф. д-ра Омеляна Огоновського прибув тепер том другий, мїсячний з собою продовженіе довго дожидаемого а вельми у нас пожаданого труду, котрий має стати для рускої суєбности многоним ключем до скарбниці рідної рїчи. Другий том Історії рускої літератури перекладає що-до обсягу о много першїй том; складаєся бз в двоє окремих бддів, обнимаючи разом 552 сторїви. Сам обсяг вказує вже, що тї рїч не звичайної ваги і що на написанне того твору треба було довгої і серйозної фахової праці.

Другий том обнимає історію пятого періоду рускої літератури, т. є. періоду нового, починаючогося бд Івана Котляревського а доходячого аж до найновїших часів. Та період тї не скінчений ще в тїм томї. Автор опрацював тут лише одну част літературного матеріалу з того періоду т. є. поезію (епічну, лиричну і драматичну), творы прозові зайдуєт своє місце в тїм третїм, котрий вже і ривочав печататися в літературній часописі „Зоря“.

Першїй бддів другого тому розпочинає автор обсягом (166 сторїви) а дуже цїкавим загальним поглядом історичним і літературним. Знаходимо тут передсьми історичну заснову тогдїшнього часу на Русі-Україні, представлення добіт, які в наслідок історичних подїй мусїли переходити руско-український народ і всї его верстви, як не менше і впливу тих подїй на культурний та просвітний розвиток Русинів.

Вступ тї коначний і пожаданий для зрозумїлї дальших бдносїт, які запанували серед Русинів і які мусїли бдбити і в цїлій літературі і автор надав своему твору безперечно високу вартість тїм, що цїлу суму згаданих фактів і справ позитивно-національних та суєбних представив дуже докладно а при тїм зосїм ввїри, опираючис на дуже численних і найлучших жереллах і документах, котрі надають при кожнім дотичнім услбї, подаючи тїм рївночасно багатий матеріал за для студії на тїм полі. Подаючи погляд на вступ і на справу суєбно-національній в тїм періоді, обговорює автор спеціально справу руских выкладів на львівський університет в роках 1787—1808, зборї руских учених у Львові, генезу і значення товариств „Галицького руска Матиця“ і „Просвітї“, а дальше справу шкільництва а именно шкіль на Україні. Галицький Русин в Буковині. Вкінці розбирає автор справу укладу просвітї в Угорській Русі, долю літературного змаганя на Україні і питання азбучне і правописне. Переходом в тї часті загальною до спеціальної історії літературних творів нового періоду єсть короткий а дуже властиво тут поданий погляд на тогдїшній стан і історію літератури славянських.

Одат слїдує бддів „поезія епічна“, попереджена знов коротким поглядом загальним. В тїм бддів представляє автор способом монографичним 19 поетів епічних, подаючи дуже докладно їх житєпис, а бдтак зміст та характеристику їх творів. Пасателів, котрі трудилися в кождїх напрямках, поміщує автор в бддів того напрямку, котрий у них переважав. Так поим знаходимо в бддів „поезія епічна“ Ісидора Воробкевича, котрий, як вїдомо, писав також поезії лиричні, повїсти і творы драматичні; в бддів „поезія лирична“ по-

дыбуємо Осипа Федьковича, котрий писав також повїсти і драми, а в бддів „поезія драматична“ Миколу Костомарова, Корнїла Устїяновича і Михайла Старцого, котрі трудилися також і в инших напрямках нашої літератури.

В бддів „поезія епічна“ поміщені писателі: Котляревскій, Артемовскій, Гребінка, Бодянский, Кіркув Корелїч, Степан і Петро Пасаревскій, Александрів, Макаровскій, Боровиковскій, Могильницкї, Глїбів, Думитрашк, Двїдїчкї, Зсарскї, Руданскї, Ісидор Воробкевич і Григорій Воробкевич (Наум Шрам), а крім того згадані побїжно: Вїлєцкї, Носенко, Лука Данкевич і Костричкї.

Поезія лирична займає дуже значну част другого тому. По вступ загальнім представляє тут дуже широко і подрїбно поети: Маркіян Шаткевич, Никола Устїянович, Метлянскї, Шевченко, Петренко, Чужбинскї, Щогольв, Гумалевич, Клямович, Федькович, Волод. Шаткевич, Кулик, Мясик і Юлія Шнайдер. Трохи побїжайше, хоч також в бддів тїх згадані тут поети: Виктор Забїла, М. Козанович, Павло Леонтович, Остап Левцїчкї, Вас. Чайченко, Кліментій Попович, Іл. Грабович, Самбїлєнко, Олександр Навроцкї, Петро Олівскї, Метлянскї, Бїлокопцкї, Пасїчнскї, Александрів і Тимко Падур.

Вкінці в бддів „драматична поезія“ знайшли місце писателі: Василь Гоголь, Яков Кухаренко, Мик. Костомаров, Кіри. Устїянович, Мих. Старицкї, Марко Кропивницкї, Карпенко-Карий, Цеглянскї і Бороковскї, а бдтак також Карло Тополя, Іван Озаркевич, Рудольф Мох і Ігнат Якимович.

Першою і головною прикметою, якою вызначався тїм многоважним творь, єсть незвичайна докладність і євність в представленю рїчи. Повнїшюю і докладнїшою

історію літератури годї собі представити. Усе, що було де-буть лише писане чи то з самих літературних творів чи з замїттів дотикаючих намон літератури — усе то збрав автор з муральною пильністю і старанністю а зложив в одні повний і гармонійний образ. Всякому, хто схоче виворуватися в справах нашої літератури подати творь проф. Огоновського найточнїшу і найповнїшу інформацію, збраву рукою фактового і рутиняного знатка, котрий не щадив ні труду ні заходу, а збагатив свої творь услбї, що лише могла подати ему найстараннїше перетрутований істоту науковї жерела. Коли зважимо, що то перша у нас праця на тїм полі і що першїй праці грїшат звичайно як-раз неповнотою і недокладністю, зумїємо належнїю оцїнити труд автора, котрий з нїякого погляду на подобний замїт не мїг-б заслужити.

Представляючи історію рідної літератури в житєписях писателів і розборі їх творів видає автор раз-у-раз світло на сучасні національнї та політичнї бдноснї. Дотичні усплї праці автора мають особливо що-до Галичини дуже високу вартість. Автор подносить именно політично-народнї бдноснї між самими Русинами, а бдтак взаємнї з Поляками, правительством і т. п. а то не лише на підставі власних спостережень, але і найдостовірнїших жерел, котрі рївночасно подає читателю. Через то набирає праця ширшого та ще бдльше наукового значення. Она стає образом цїлого духового і культурного руху Русинів, зеркалом їх народних прямиань.

Своєю представлення рїчи робить працю проф. Огоновського пригодним підручником для найширших кругів нашої суєбности. Учений, котрий хоче дальше трудитися на тїм полі, знайде в тїй багатій матеріалі, для учащоїся молодїжї буде она значимим доповненєм шкільних підручників, для

Всё выборы, до одного, наименованных мѣстностей, голосовали на подлинного яко своего русского кандидата. — Царю потрудился коло справы народнои въ набожь повѣтъ кроль гаданныхъ пѣтохъ духовныхъ отцѣвъ выборовъ, ще Веч. оо. Гоцкій, Крушельницкій, Бачинскій, Колодницкій, Петрацій и бл. п. Сьомало. На особляу честь и високу похвалу заслужили честныя сельяне выборовъ, такіи — потерѣвшій за справу народну Андрей Нагорнякъ зб Струсѣвки, поважанный Петро Тыльнянъ зб Ягольницъ старон, честный Юзко Лембшка, войтъ зб Бычковоцъ, (латинякъ), праведный патриотъ Юсѣфъ Осадчукъ зб Звиняча, Никола Тарасъ зб Бѣлон, Сидоръ Гудуль зб Долины и много иншихъ. Зб помежа сельянъ не выборовъ брали живу участь въ акціи выборовъ: Михайло Самборскій зб Нагорнякъ, Стефанъ Люндракъ зб Ягольницъ, Штепко Бойко зб Звиняча, Петро Яснучуъ зб Вьлобжницъ, Кузь Бабякъ зб Угрина, Василь Маланчукъ зб Скородивецъ и другіи. — На сей разъ мы упали, але при Божій помочи, якъ прийдуть слѣдуючі выборы до сойму, то мы наші силы потроимо а одержавши разъ побѣду не дамося вже нѣвола и нѣкому подолѣти.

Николай Галицкий.

Переглядъ часописей.

[Голосъ польского священника въ Now-oi Reform-ty по поводу выборовъ. — N. Wiener Tagblatt про результаты выборовъ въ Галичину.]

Станьчинецкій Czas зробивъ докоръ нашому духовенству польскому на Мазурахъ, що оно дѣлало (лишь) декуды — Red. противъ шляхотского комитета выборного. Огожь въ ч. 166 Now-oi Reform-ty одповѣдає Czas-ови одиъ священникъ польскій. Зб той дже гарно и рѣшучо одповѣди наводио кѣлька уступѣвъ:

„Клиръ — пише той священникъ — учитъ народъ, що въ той передъ лицемъ Бога „рѣвнъ а на земли ближій собѣ и братѣ“. Тон засады боронити и голосити не перестаетъ, хочъ-бы не то Czas, але и потенциалы свѣта противъ тон найбѣднѣйшій засады выступили... Клиръ має святыи обовязокъ, наказанный Спасителемъ міра, про свѣщати загаль, отже такъ и чинити, — а Czas займаєсь тѣлько частинною загальною. Що Czas зробивъ для просвѣты и добра людю, хочъ стоить на чолѣ освѣченого, богатого и влиятельного сторонника? Що больше: дѣя засуджує тыхъ благородныхъ братьей, котрі бажать просвѣтити массы дѣлшій, бѣдъ вѣковъ запущеній... Що-до выборовъ, то клиръ тримаєся тон засады, щоби кожде добре дѣло було сповноване совѣстно, добровѣльно и свѣдомо, безъ поганыхъ средствъ. А чи може клиръ бути рѣвнодушнымъ на дагавства, купно мовѣ худоби на торговцяхъ, на явне и безвѣстнѣе запоюванѣе выборовъ? Того допускаясье партизаны Czas-у на цѣлой масѣ братнього людю, а Czas называє то добрымъ и честнымъ. Шпирока его совѣсть католика! Духовенство стараеться приводити людѣ до твердости, а Czas хвалить, якъ цю шѣсть дѣтъ партизаны его топлать той людѣ публично на мѣскахъ ринкахъ въ бочкахъ гараку, пива, горѣлки и т. д. Що клиръ черезъ масин по селахъ направитъ, то выборы поспу... Що то не дѣся при тыхъ выборахъ! Въ ратуши въ сали выборовъ выборы, а въ другій сали пѣтыка! Выборецъ-хлопъ кричить: „Дайте менѣ фѣта и пѣти, бо я маю голосувати!“ То моральность! Мабуль нѣде вѣде въ Европѣ того не знайдете!.. Czas каже: „Выборы выказали додати й стороны и наслѣди двѣхъ и кѣлькалѣтній праць, — то велика потѣха“. Огожь демократизация людю при выборахъ — то додати сторона и велика потѣха! Якъ такъ дальше пойдѣ, то та страшна деморализация

русского загалу, для рускаыхъ родинъ жереломъ понаванъ екарбѣвъ рѣднои рѣчи. Многостороннымъ тымъ задачамъ одповѣдає сама форма представлѣня рѣчи, котра дѣлачаєсь популярностю и ясностю — всюды переважно за держана форма оповѣданя, котра не бѣдтрашитъ загалу читателѣвъ а противно зъумѣ прятягнути ихъ своєю привадиною свѣжостю, гарнымъ та дѣлѣстнымъ складомъ. Подючи въ многихъ мѣсяцѣхъ не лишъ погляды на творы нашихъ писателѣвъ, але и объѣмистый мѣстѣ тыхъ творѣвъ, авторъ може трохи и надто розширяє объѣмъ тон праць, але за то дає читателѣвъ нагоду познакомитиь зъ мѣстѣмъ найкраснѣхъ плодѣвъ нашомъ словесности и можнѣсть виробити собѣ о нихъ власный судъ.

Вѣднѣи агадати належить, и цѣлѣ праця тая дѣлачаєсь горячимъ, и высѣвымъ патриотичнымъ настроємъ. Духъ широго и правдивого русского патриотизма и любви до рѣднои рѣчи вѣе тутъ зъ каждой стрѣчки. Праця проф. Огоновского не лишъ учить и информуетъ, але побѣждаетъ и одушевляє. Що такъ подручнѣи суть у насъ нинѣ дже на часъ — о томъ чейше не треба довго розводити.

Загалъ Русинѣвъ приймаючи радо и сердечно новый той трудъ своего добре заслуженного труженника дождає горячо хвалѣ, въ котрой завдяки патриотичной его трудолюбивости, исторія руской литературы буде повна и выкиченна. Буде то зъ погляду на рѣдну науку рѣчь неодиѣненои ваги, а авторъ Исторіи литературы руской довершиши ея, буде мѣгъ смѣло сказати зъ римскими поетомъ: „populum exegi aere perennius“!

о.

склѣнитися — цѣлковитымъ упадкомъ на роду.“

Вѣденская газета N. W. Tagblatt, органъ демократичный, въ 189 ч. по поводу галицкаыхъ выборовъ помѣстила статью подѣ надписомъ: „Schlachzigen-Wirtschaft“. Въ той статьй выказує, що въ Галичинѣ сѣть засѣдлы шляхта выключно пануючою кастою, котра жалуетъ, що панщина и право бука абстали вже анесенъ, и дѣлѣто обурѣлась и збѣршлась, що „каналіа“ забажала мандатѣвъ посольскихъ.“

Досѣ — каже N. Wiener Tagblatt — були золотыя часы для шляхты. „Нарѣдъ бѣвъ недобрѣйшій, и шляхтѣвъ выдѣрала ему всѣ мандаты, такъ цю правительство мѣстѣ зб шляхтоу въ соймѣ и въ радѣ державной числѣтся, хотяи у правѣти спокѣйно. Такъ и дѣлѣлось, цю правительство выбрало на мѣстѣника зб посередѣ високой шляхты и цю цѣлѣй апаратъ администраціи оудѣдало шляхтѣ въ руки. Зб тон управленіеюваню позиціи умѣла шляхта тягнути пожитокъ для себе, тероризуючи хлопѣвъ, угнетаючи Русинѣвъ, караючи опорный мѣста и творячи законы, котрі еи привилегіи продовжали, еи матеріальныи користи и политичну перевагу зб шкодою сель и мѣстѣ забезпечали.

„Вже при попереднихъ выборахъ показуваюсь, цю каналіа будѣться; але при сегорѣчныхъ стало зовсѣмъ ясно, цю каналіа щоразъ больше прочуноу, и якъ-бы въ томъ темѣтѣ ишло дальше, то могло-бы колѣсь статися, цю шляхту цѣлкомъ усунуноу зб мѣстѣ и сельскихъ громадѣ. Збѣдѣ безпримѣрный гнѣвъ, цю Русины, мѣщанскіи демократы и хлопы уанскали дробнѣи успѣхи при теперѣшнихъ выборахъ соймѣ-выхъ.

„Страта, котру шляхта потерѣла, естѣ незначна... а еи органы такъ безвѣстнѣи, цю за выборы 16 Русинѣвъ робѣять одѣлѣчальными политичный власти, цю цю она дѣлѣи при такихъ нагодахъ приходили шляхтѣ въ помѣчь. Правительство обскудѣтъ грубіяствами, не цю цю оно своихъ комисарѣвъ повѣтовѣхъ высѣлало противъ шляхты, але цю своимъ органамъ припоручало умѣренѣсть. Вжѣтая повѣдержнѣсть правительственныхъ органѣвъ довела до того, цю до сойму войдѣ 16 Русинѣвъ, 4 польскихъ хлопѣвъ и 16 демократѣвъ. Якъ же-жѣ змалѣло-бы число шляхтичѣвъ, коли-бѣ сельянство знало на-цѣно, цю свободѣе голосованѣе не мало-бы нѣякихъ лихихъ наслѣдѣвъ!..“

Польскіи газеты страшно обурѣны на N. W. Tagblatt, цю черезъ него Европа дождѣаєся о томъ, цю въ Галичинѣ дѣся. На те коротка рада, панове: робѣть такѣ, щоби не можна о васъ нѣчого злого свѣтови голосати.

Дописи „Дѣла“.

Зб Долинського повѣту.

[Недоглядъ властей надѣ будѣлыми водными въ Перегнѣску. — Шкоды бѣдъ дичины.]

Вже то свѣта правда: нѣхто про насъ не дѣає! На нашѣ просьбы и жалобы сылѣтъ намъ охорону на паперѣ, и на томъ концѣ.

Рѣка Лѣмница вже свою назѣвоу страшна: все „ломитъ“ и неодиго доброго гѣзду пустѣла на жебры, забравши ему цѣлѣй его батѣвѣскій грунтъ. Але о регуляціи тон страшнои рѣки якѣсь нѣчого не чуватѣ! Не досѣтъ того, цю Лѣмницѣ не регулюють, але ще въ додатку богато робѣться такъ, щоби рѣка на случай повеня руйнувала села. Такъ и. пр. въ Перегнѣску мешканцѣмъ грозѣтъ цѣлковита руина черезъ тарганы и млыны, до котрыхъ жидова воду зб Лѣмницѣ наверхѣає и на село авертає, а о одновѣднѣи средства забезпечѣна бѣдѣ повеня не дѣає. Справа та уже бѣдѣ лѣтъ трактуеться урядѣно, а признанъ зб того нѣякомъ. Маємо подѣ рукою цѣкавыи въ томъ дѣлѣ рескриптъ долинського ц. к. старостѣа зб 10 грудня 1886 р. до ч. 8151. Ц. к. на мѣстѣницѣво поручило було своимъ рескриптами зб 6 жовтня 1886 р. до ч. 60602 и зб 29 марта 1886 р. до ч. 8328 розсѣдѣти, чи и о скѣлько будѣвъ воднѣи въ Перегнѣску надѣ Лѣмницею сугъ за-для неправильного урядѣня причинюю повеней рѣки и ушкодѣ грунтувъ пралесныхъ — а розсѣдѣвши выдати одповѣднѣи зарядѣня. Рѣвноостно внесли громады Перегнѣского, Цѣнева и Олѣховка д. 13 цѣвтя 1886 р. на сесіи въ Рожнѣтовѣи устѣи жалобы на то, цю черезъ несправильности будѣвъ водныхъ громадѣ тѣ можутъ бути зруйнованѣи повеню, а до тыхъ громадѣ прилучились ще: администраціа гр. Скарка и обшарѣ двѣрѣвъ въ Сварчѣвъ. Ц. к. старостѣа долинське, полагѣдуючи поручѣня ц. к. на мѣстѣницѣва и жалобы нѣтерѣсованыхъ старѣвъ, высѣлало до Перегнѣска д. 6 мая 1886 р. комисію политично-техничну, котра знайшла тамъ дже богато неправильностей въ заводахъ водныхъ. На млыновкахъ не побудовано шлюзѣвъ, корыта млыновѣвъ безъ позволеня старостѣа розширювали собѣ властѣтель зѣводовѣвъ, жидѣ Кволя позаводѣвъ собѣ рѣбѣи рѣчи зовсѣмъ безъ концесіи бѣдѣ старостѣа, жидѣ Кволя и Гильманъ ставили загаты, де хотѣли, не пытаючи о концесію, — жидѣ Гильманъ пустѣвъ въ рухъ млыны, выбудувавши его не побѣла концесіи, — словомъ: комисіа еконститувала, цю черезъ всѣ тѣ неправильности цѣла околицѣа, Перегнѣска и сусѣднѣи села, наражена на руину черезъ повѣвъ. Въ наслѣдокъ того розсѣдѣ ц. к. старостѣа розпорѣдило одповѣднѣи мѣры (головно побудувати шлюзы), а поки розпорѣдѣня еи не будѣтъ выконанѣи, старостѣа наказало замкнути будѣвы воднѣи Кволя и Гильмана и таргакъ въ доорахъ митрополитичныхъ. Одѣ того часу минуло три роки, а въ Перегнѣску въ тыхъ заво-

дахъ водныхъ все якъ бѣвало, такъ естѣ до нинѣ. Всѣ заводы въ руху, а нѣхто нѣхто не робѣвъ и не робѣтъ для обезпечѣня громадѣ бѣдъ руины черезъ повѣвъ. Що больше: въ лѣсахъ митрополитичныхъ жидѣ Кризеръ будѣ ставѣ для сѣлавлюваня дерева. Той ставѣ будѣ рѣшту людѣхъ сѣвожѣи нащѣти, — але Кризеръ будѣ збогачуватися. Покривдѣженъ громадяне внесли ще дѣя 27 лютого 1887 р. предѣставленѣе въ той справѣ до старостѣа въ Долинѣ, — але до нинѣшного дѣя не дѣстали навѣтъ одповѣди. Старостѣа п. Цѣщѣвъ не цѣлѣво дѣся, коли громада побѣтора року жѣде на бѣдѣвъ и дѣжѣтѣсь не може, — але-жѣ, ради Бога, се для громадѣ справѣ печука: перша повѣвъ може село до краѣхъ зруйнувати. Тутъ въ зѣмѣтѣ неразъ якъ вода пойдѣ по лѣду, то плыне по хатахъ, досѣгає навѣтъ до печей, а людѣ мусѣтъ середѣ ночи утѣкати ратувати житѣе, идути въ коморѣ... А нѣкому не прийдѣ въ голову: бѣдѣи народѣвъ зѣти въ опѣку.

Другѣ лихо народѣе въ Перегнѣску — то шкоды бѣдъ дичины. Польованѣе въ екарѣ-бовахъ лѣсахъ арендує гр. Артуръ Потѣцкѣй. Зѣврыны бѣти не можна, а она дже розмножилаєся и робѣтъ великѣи шкоды. Передѣ оленѣи годѣ удержѣти копыцѣ сѣна на сѣвожѣи — збжурѣтъ до частѣа. А одшкѣдованѣа або нѣякого або дже малѣ. Польованѣе въ лѣсахъ громадѣскихъ держѣтъ п. Сальвестеръ Голубовскѣй, управѣтель добѣрѣ митрополитичныхъ. Черезъ его недбалѣсть и екупѣство — не має анѣ стрѣльцѣвъ анѣ добрыхъ собакъ — дѣи и медвѣдѣ безѣопѣдно вѣщѣтъ людѣмъ працю. Якъ чоловѣкъ на веснѣ посѣе або посадиѣтѣ насѣвъ, то мусѣтъ пальнувати его бѣдѣ дѣкомъ зѣврыны дѣти, доки не зберѣ. Ручницѣ держѣти не воляно, цю черезъ дѣи, медвѣдѣ и оленѣ гѣзда трѣтитѣ собѣ часѣи и здоровѣе, не спѣтъ цю ночѣтъ, — естѣ безѣлѣстнымъ пастукомъ паньской дѣчины... Коли то разъ тому — той хлопѣскѣй бѣдѣ — концѣе будѣ? Коли то вѣе разъ станутѣ опѣкуватися тѣмъ всѣякою нуждою бѣтымъ хлопѣмъ?!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Старо-Чехѣи дѣставши добру науку бѣдѣ молодѣ Чехѣвъ при выборахъ, зачинають тепѣрь наръкати на шляхту. Органъ ихъ, Politik, жалуетъ на то, цю чѣска шляхта феодальна естѣ рѣвнодушною для справѣ народныхъ такъ въ парламентѣ якъ и по-за парламентѣмъ; въ кружкахъ своихъ не любѣтъ она чѣскаго языка або уживає его лишъ дже рѣдко, не подѣирає чѣскаю литературу и штуки и цю не солидаризуєся зъ чѣскимъ клубомъ, але творѣтъ въ нѣмъ партію въ партіи.

Зб Вѣдѣа доносѣтъ, цю гр. Таѣфе перѣговѣрѣваѣтъ симѣ дѣями зъ провѣдирами большѣи парламентарнои въ справѣ вѣмнѣи внутрѣшнюю ситуаціа, выклѣканѣо головѣи выборомъ молодѣ-Чехѣвъ. Президентѣвои министѣрѣвъ ходѣло головѣи о то, якѣмъ-бы способомъ можна тому зарадати, щоби радикализмъ не шѣрѣвъ дальше. О скѣлько та вѣстѣ естѣ правдивѣа, годѣ знати.

Министѣръ финанѣвъ д-ръ Дунаѣвскѣй має симѣ дѣями — якъ доносѣтъ Politik — выѣхати на 4-недѣлѣиный урѣлокъ. Министѣръ рѣльницѣва гр. Фалькенгайнъ выѣхѣвъ на довѣишъ часѣ до Ишѣ. Министѣръ судѣвницѣва гр. Шенборнъ вернуѣтъ зъ Чѣхѣ до Вѣдѣа.

Зб Берлина доносѣтъ, цю царъ має тамъ вже на певѣно приѣхати зъ цѣлымъ дворѣмъ дѣя 22. серпня. Пѣсѣла зѣвчаю розставѣють вже на російскѣй сторонѣ войско вѣдовѣвъ цѣлого шляху, котрымъ має царъ ѣхати. Въ Берлинѣ настѣла по сѣй причинѣ велика радѣсть. Царъ вернувши зъ Финляндіи маѣвъ сказати, цю хотѣвъ-бы конче по дорожѣ до Давиѣи одѣдати нѣмѣцѣкою цѣсарѣа, лишъ не може рѣшѣтѣся, де-бы маѣвъ одѣбутѣся зѣвѣдѣ, бо дѣи не конче хотѣвъ-бы, щоби въ Берлинѣ; тѣмѣе було-бы, щоби дѣсъ въ якѣмѣ примѣрѣскомъ мѣстѣ. Зѣдѣсь однакѣжѣ, цю царъ побѣдѣше рѣшѣвъ ѣхати до Берлина, бо побѣла найновѣишихъ вѣстей, котрі подає всѣа нѣмѣцѣа прѣсса, має одѣбутѣся зѣвѣдѣ обохъ цѣсарѣвъ въ нѣмѣцѣкой столицѣи. Зб сѣго факту вносѣтъ нѣмѣцѣа прѣсса, цю двоєсины мѣжѣ обома монархами не суть того рода, якъ ихъ цю недавно представѣляно и цю ихъ давнѣи дружай одѣсины въ нѣчѣмъ не потерѣли. Але зб другѣи стороны трѣба и то занѣтовувати, цю кругѣи берлинскѣй, котрі стоѣтъ въ звѣзи зъ дворѣмъ и дипломатіею, се и те перѣ сумѣваються, чи царъ — зб взгляду на теперѣшнѣи конѣктѣуры политичный — не лишъ чи прийдѣ до Берлина, але взагалѣ чи сѣго року сѣоче зѣробѣти вѣзѣту нѣмѣцѣкому цѣсарѣви.

Буляжѣе, Дилѣльѣи и Рошѣоръ выдали зб одповѣди на актѣ обжалованѣа та-кѣи манифѣстѣ до выборовъ:

„Французскѣй выборѣцѣ! Мы погордѣли бѣдѣповѣдоу на вымѣренѣи противъ насъ клеветѣ. Зѣдержѣнѣсть наша естѣ оправданѣа, бо факты самѣи станули въ нашѣи оборѣвъ. Судѣ парламентарный и правительство старѣлѣсь насампередѣ выдѣбѣти бѣдѣ честныхъ оѣнцѣрѣвъ нашои арміи ложѣи обжалованѣа противъ нашего шефа. Они удавались бѣдѣкъ до старыхъ зѣлѣнѣцѣвъ и шукали ихъ навѣтъ въ арѣштахъ въ Мазѣ. Тѣи зѣбѣнаи свѣдѣбѣвъ плачено навѣтъ грѣшнѣи подѣтѣнѣвъ а тѣи нужденѣики обжаловуютъ бѣдѣшного министра войнѣи о спрѣневѣренѣе державныхъ грошей. Публична погордѣа оудѣла тѣхъ нужденѣикихъ, котрыхъ незадолго досѣгає справедливѣсть краю. Але вже

нинѣ показуєся, цю они не могли навѣсти нѣ-чѣго и поставѣти нѣякого поважного доказа. Васѣ зѣвчаемо на судѣвъ межѣ нами а тѣми зѣлѣдѣи. Чекаемо зб повнѣмъ довѣрѣи на рѣшенѣе, котѣе незадолго высѣкаете. Найжѣе Франция! Найжѣе республика!“

Манифѣстѣ сѣй естѣ общѣдѣиный на выборы до радѣ департаментѣвъ, котрі маѣють одѣбутѣся въ слѣдуючу недѣлю. Того дѣя має выбѣрѣтѣся третѣиа радѣ департаментѣльных на подѣставѣ новѣи ординаціи выборѣи и дѣлѣто справедливо уважѣются они пробѣи до новѣи выборы до парламенту. Зб того, якъ выдѣдѣтъ тѣи выборы, будѣ можна оѣвѣитѣ, цю можно спѣдѣватѣся зъ выборѣвъ до парламенту. Буляжѣи и монархѣсты кѣнулѣсь отже зб цѣлоу силоу до асѣтѣи и хотѣтъ перѣперѣти своихъ кандидатѣвъ. Але и правительство не засѣпѣа справѣ. Министѣрство дѣлѣи внутрѣшнихъ усунуло вже 40 урядѣнѣвъ, цю стоѣли въ звѣзи зъ будѣжѣистѣми и маєвъ цю больше такѣхъ урядѣнѣвъ усунути а такъ само маєвъ поступѣти такѣжѣи и министѣрство финанѣвъ. Въ субѣту маєвъ такѣжѣи появивѣтѣся розпорѣдѣженѣе комисіи трибуналу державного противъ Буляжѣи и его товаришѣвъ, въ котрымъ будѣ оголошено, цю Буляжѣе, Рошѣоръ и Дилѣльѣи пообѣвѣляются яко обжалованѣи заочно всѣякихъ правѣ политичныхъ. На подѣставѣ того рѣшенѣа будѣ нѣмъ одѣбранѣе бѣдѣ субѣты право выбѣравѣиости а на ихъ маѣио будѣ наложенѣи секвестѣръ. Такѣ бѣдѣи доносѣтъ Republ. Francaise. Та сама газета домагаєся скѣпѣанѣа военѣго суда, котрѣи бы выдѣвъ вырѣкъ на Буляжѣи яко належѣаго до склада арміи.

Вѣстѣ о приступѣнѣи Турѣчѣи до тридержавного союза, котру розустѣла перша лондонѣска Times, наробѣла богато шуму. Тѣшѣе каже: „Турѣчѣи не подѣсѣла вѣрѣдѣи нѣякого акту приступѣнѣа до дѣи мира, але пригѣлаа засады политичны союзныхъ держѣвъ за свои, о скѣлько бы еи власнѣи интересѣ въ гру входѣи вѣ одѣверулаєся рѣшѣчу бѣдѣ дипломатіи, котра въ послѣднихъ часахъ, подѣираючи стремѣна просто противѣи дѣи мира, не побѣлѣла навѣтъ вѣнути побѣдѣиные на великого вѣзира и довести до его уладеу.“ Ту отже вѣстѣ старѣаютьсѣ тепѣрь адементувати рѣвноостно зб Петербурга и Парижа а повѣнѣчна агентіа розѣслѣла зб Парижа таку телеграму: Въ тутѣшнихъ сѣрахъ правѣи-стѣиныхъ заперѣчуютъ на подѣставѣи вѣнформѣціи, одержѣанныхъ зб Константинополя, поголо-ску, будѣто-бы Турѣчѣиа приступѣла до тридержавного союза. Она занѣта симѣ разомъ головѣио справѣиаи ва Кретѣ, котрі наробѣли тѣи богато клопѣту.

Якъ стоѣтъ справѣи на Кретѣ, годѣ знати, бо нема досѣ точныхъ вѣстей. Зѣвѣстѣио лишъ, цю на цѣлѣмъ повѣнѣиномъ побережѣу зб вынѣмѣю мѣстѣ выбухѣла ворохѣбия. Въ провинціи Ретимѣио спалили ворохѣбияки одно магометѣнѣское село и прогнали властѣа турѣцкѣи зб Вѣмосъ и Кидѣиѣи (Канѣа). Турѣчѣиа має на островѣ, котрѣи числѣтъ 200,000 жѣтелѣвъ, всего лишъ 5000 войска. Вѣрѣдѣи высѣлаєся тудѣ тепѣрь помѣчь для залоги, але коли она скоро не насѣтъ, то ворохѣбия може обѣиѣи цѣлѣи островъ. Годѣтѣся тутъ нагадати, цю майже за вѣсѣдѣи, коли Турѣчѣиа будѣ въ великихъ военныхъ клопѣтахъ, якъ въ рокахъ 1821, 1824, 1858, 1866, 1876 и 1877, ворохѣбия на Кретѣ грала велику рѣлю. Характеристичнымъ естѣ, цю до сѣи справѣи вѣмѣшаласѣа вже и дипломатіа европѣйска. Всѣ консулѣ европѣйскѣи явѣлися у провѣдѣрѣвъ ворохѣбиянѣвъ въ Вѣдѣнаріа и заѣвѣзѣли ихъ, щоби они усѣпокоились, обѣвѣючи при томъ, цю губернѣаторъ острова будѣ одѣлѣкѣиный и цю Порѣа даѣтъ Кретѣнѣцѣмъ дѣяиѣи польгѣи. Пѣтанѣе лишъ, чи дипломатіа зможе цю вѣдѣти и чи зможе зѣдержѣти дальше шѣренѣе ворохѣбѣи.

Корѣль Мѣланъ, зѣложѣиши сѣрѣбску корѣну, думаѣтъ може, цю народѣ сѣрѣбскѣи забѣнує за нѣмъ и поклѣче его назѣдѣ якъ колѣсь поклѣкаѣтъ Мѣлоша. Але бѣи обмануєся. Народѣ сѣрѣбскѣи дѣа собѣ якѣсь раду и безѣ Мѣлана, а хочъ нѣи въ Сѣрбѣи и не все може въ лѣдѣ, то все таки помѣчь Мѣлана нѣиѣ не то алишѣа, але естѣлаєся бы може и безѣпѣчна, бо народѣвъ зѣвнѣи разъ перѣвагу не такъ легко даѣвъ-бы еи собѣ назѣдѣ одѣбрати. Коли отже народѣвъ невѣдѣиный забѣуѣ на своего недавѣного цѣе добродѣи и нѣякѣи не спѣшѣтѣся его поклѣкѣти, то добродѣи вертѣа самѣ. Выѣхѣвши дѣя 6 марта с. р. черезъ Константинополѣ до святои землѣи нѣбѣи на спѣкутуванѣе своихъ грѣхѣвъ, вернуѣтъ Мѣланъ тоу самому дорожѣи въ понедѣлокъ назѣдѣ до Вѣлѣграду. Передѣ въѣздомъ зб Константинополя приѣмаѣвъ его сулѣтанъ на пращѣлѣиной авѣиѣнціи и даѣвъ въ чѣстѣ его обѣдѣ. Ажѣ до самѣи границѣ до стѣици Мустаѣа-пашѣа бѣдѣодаѣвъ его Шеѣкеръ Ахмѣдѣ-пашѣа. Яѣи-жѣ порядѣи заставѣ тепѣрь корѣль въ краю зб которѣи выѣхѣвъ чѣтири мѣсяцѣи тому назѣдѣ! Все амѣвилѣосѣа не до поѣнанѣа, а его особѣиѣиѣи вороги и людѣ, котрыхъ бѣи не мѣгъ стерѣтѣи, заняли найвѣдѣишнѣи мѣсѣи и верховѣдѣтъ въ краю. Навѣтъ регѣнѣиѣа, на котру корѣль цѣе наибѣольшѣе числѣнѣа, естѣ нѣиѣи майже безѣсѣльна и вже говорѣтъ, цю вѣкъ еи недѣвѣи. Радикалы заѣвѣлись конче усунути тепѣрѣшѣу регѣнѣиѣи и заступѣти радикальноу. Кажѣтъ, цю мѣжѣи радикальнымъ кабинетѣмъ а либеральною регѣнѣиѣи ведѣся безѣнастанѣа борѣа.

Не малою неспѣдѣванѣкою для корѣля будѣ такѣжѣи розѣстрѣи, якѣи запауѣваѣтъ въ Сѣрбѣи бѣдѣ часу его уступѣнѣа. Новый лѣдѣвъ въ Сѣрбѣи не мѣгъ цѣе досѣ набѣрати сталѣи формѣи. Зѣмнѣи наступѣють за зѣмнѣиаи а зб того ростѣ недовѣленѣе и неспѣкѣи въ краю. Въ гѣрѣкѣиныхъ сторонахъ, особливо по-надѣ границѣи Турѣчѣиыи та Болгаріи потѣворѣлиєся вѣагѣи роѣвѣишѣцкѣи и неспоѣкѣи край.

Радикалы спихають цілу вину за розбитацтво на попередній правительстві і кажуть, що ті правительстві не старалися розбитацтво тогди зникнути, коли то було можна, а тепері трудно все одь рази зробиати. Ворочомь, кажуть они, вивішні розбитацтво и не такь дуже страшно, якь его представляють либералы та напредняни. А все жь таки мусьло розбитацтво вь Сербіи прибрата великій розмьри, коли офіціально доносять зь Бьаграду, що правительству удалося вь послідньих даяхь розбитацтва кьлькя найнебезпечайшихь ватагь а болш шй напады доси не повторилися.

Такь само и не притягла борба партій на: либералы и радикалы ведуть ан отверто зь собою а напредняни тахцемь. Що найсумнййше, то есть то, що середь самыхь верховодячон партій радикальному настала роздорья. Характеристичнымь для сего внутрьшного роздорья мьжкь самими радикалами есть, що вчера арештовано Перу Теодоровича, одного зь найвиднййшихь радикаловь, которого судь засудивь на 30 диявь арешту за оскорбу властей. Теодоровичь есть редакторомь „Малыхь Новинь“.

Кн. Фердинандь и княгиня Клементина вернули вже до Софин а Стамбуловь вьзять все же по краю. Коли президенть министривь перебаджаваь черезь Рущукь, зробиавь ему — якь доноситьь Согг. de l'Est — визиту консуля ивмечий, австрийский, англійский, италійский и грецкій. Наколи-бь ся вьстє була правдива, бувь-бь то доказь, що заграничній державы починають поволи зноситься зь болгарскимь правительствомь.

На сербско-болгарской границі недалеко Видина появилася збройна ватага аложена зь 20 людей. Власть болгарский одержали приказь ватагу ту заразь розбгнати. Ровно часно сьвадизовано два корабля російского пароходного товариства на Дунаю, що плыли горь рькою. Подббай ватаги появилися такожь вь околицях Терна. Позаякь власть зь Терна донесли своему правительству, що вь Сербіи на границі збираються ватаги, призначені на то, чтобы власть до Болгаріи, приказало правительству болгарске завести всеякь мьтры осторожности и заразь проганяти тй ватаги, скоро бы они лишь появилися на болгарской сторой. Вь тыхь самыхь сторовахь приарештовано двоохь сербскихь нбьы то ботаниковь. Позазаалося пбнййше, що то були топографы, котрі зьдймали топографичай рисунки зь тамошнихь сторбь.

НОВИНКИ.

— Програма вечери, устроюваного дня 1 н. ст. серпня коломийскимь рускимь товариствомь касиновымь „Родина“: 1) Вступне слово. 2) Вахлянигь „Наша жизнь“ хорь. 3) Лисенко „Рансодія“; Листь „Рансодія VIII“ фортепьянъ сольо. 4) Абть „Сонце Боже вже спочаю“ хорь. 5) Нижанковскій „Минули лѣта молоді“ тріо на голось скрипки и фортепьянъ. 6) Маслякь „Слюбо“ деклямація. 7) Ваханскій „До бою“ хорь зь фортепьяномь. 8) Пастижкь „Чары любовній“ фантазія на цитру. 9) Нижанковскій „Зь окружбь“ хорь. По вечерку танцй. Выдѣль „Родины“ розбсласть запросяни на вечерокь; хто не одержавь запросянй, зьволить зьголоситсь до Выдѣлу. — Руске товариство касинове „Родина“, до которого належать майже все коломийскій Русины, входить вь житьє зь диямь 1 н. ст. серпня. Товариство вынаймало хорошій льокаль на І поверсѣ вь каменици п. Т. Бьлоуса.

— Зь Станислава пишуть намь: Доношу Вамь про оригинальній епильогь кандидатуры п. Гушалевица. До головы тугешного товариства „Руска Бесѣда“ п. Стахевича наспѣло д. 22 с. м. таке пасьмо: (На кувертѣ) Wielmożny Pan T. Stachewicz kumpie etc. (1) w Stanisławowie. (Вь сепердїи на билетѣ означеномь: М. И. Гушалевиць) „Зь диямь 1 серпня 1889 выстуную зь Бесѣды, що прошу приняти до вѣдомости. Нижайшій слуга — Ст. 22. 7. 1889.“ Такь то амбицію ставитсь выше одь патриотичныхь обовязковь, до котрыхь очевидно належить подддержувати одиноке огнище товариского жиятя мьжкь Русинами! (Прим. Ред. П. Гушалевиць, упавши при выборѣ супротивь Гурика, заразь повдославь retour рускй газеты, якй предпачувавь, а навѣть чисто-литературній. Подобно поступивь и п. Тадей Федоровичь зь Клебаньки. То на всякій способь оригинальнє и характеристично!)

— Зь Жовквы пишуть намь: Дня 5 н. ст. липня лався вь домѣ Т. Мекелиты, дика вь Бутинахь, п. Бьерь вахмайстерь одь жандармеріи вь Мостакь великий и почавь ревизию. Коли одиць зь сыновь п. Мекелиты поспытавь жандарма, чи має одь яке уповаженье на то, бдрубуавь п. вахмайстерь: Miloz ty.....! bo oje zagaz zakuje i odstawię do areztu! Але той не злякався и одповѣть: „Кувати можете, коли будете мати яку подстау, але лаяти не можете, бо я вже дорослый, и за се могу вась потягнути до одѣальности“. Тогдѣ п. вахмайстерь змякь, сгнупувь рукою за пазуху и сказавь: „От ваше роlessenie papa starosty. А тамь було написано: Dostało do mej wiadomości, że syn diaka ożyczył podbyżające pisma (се була ординація выбора) przed cerkwią, przed karczmą, w karczmie etc. — О. к. starosta Latkiewicz. П. вахмайстерь переглядавь цѣлий диянь книжкы тай газеты, однакь не мьгь нѣчо знайти, а забравь лишє одь соггусь delicti Псалтирь малого формата и Канонь воскресный (стара книжочка). Чи се мають бути pisma podbyżające?

— Тарновскій епископъ ко. Лобось, визитуючи приходы вь своей епархиі, вь селѣ Яковку одповѣдаючи на прївѣтну промову властителя села жидь, высказавь про жидовь: „Вы у насъ піоніры свѣты и образовані!“ а потѣмь удався на гостиню до жидь вь дворѣ. Мазурскй жиды заразь зателеграфували про се до жидовско-нмечкыхь

газетъ у Вѣднї, а антисемитскй часописи поднегли зь той причини страшній крикь. Вь дневнику антисемитскомь Deutsches Volksblatt появилося уже кьлькя статей на той тематѣ, де редакція застановляе надь пытаньемь: якй властиво дѣлани жидовь галицкихь казали епископови ко. Лобосови назвати жидовь „піонірами свѣты и образованя“?

— Зь Рогатиничи пишуть намь: Нужда по поляхь велика: озимину, котру зь осени цѣлкомь не выѣли мышь, зникла посуха; жита и пше-ниць косать цѣлыми ланами, бо нема що жати. Ярина, крѣмь овса, котрый свѣтить по троха, нужденна; бульба, капуста, найважййша пожива нашего народу, заснѣталася. Буде голодь.

— Зь Зальцицкога пишуть: Вь нашомь повѣтѣ суть мѣсцевости, де одь весны не упала нѣ капли дощу. Декуды зь моргя пшеяногого першон класы нажали пѣвтора копы. Инспекторь податковий перевѣвъ вже вь сорокь кьлькохь громадахь ликвидацию шкоды заподѣяной посухою. Вь Зальцицахь були дѣй, вь котрыхь було 40⁰ R. горяча.

— Гостина першого шаха у Вѣднї. Дня 20 серпня вечеромь прибуде до Вѣднї шахь перекій и заѣде до Бургу, де замешкае вь апартаментахь Радѣцкого. Шахь забавить у Вѣднї до 27 серпня и того дия выбереть до Персіи черезь Константинополь.

— Зь Станислава пишуть намь: Вчера утопився, купаючися вь Бистрици, ученикъ VI гимназ. класы, Н. Будановскій.

— П. Теодорь Бьлоусь оповѣщае вь коломийской „Русской Радѣ“, що выготовивь и намѣряе выдати „Записки путевныя изъ подорожй Галичина на Востокъ“ вь двухь томахь. Вь дорожй предплати коштують оба томы 1 зр. Якь видко зь одного уступу „Записокъ“, поданыхь на пробу вь приложѣ до „Русской Радѣ“, языкь „Записокъ“ не есть анѣ нашъ рускій, анѣ російскій, але чудадка мѣшанина языкова. Чи не мьгь бы п. Бьлоусь дати рукописи акому знатокую руского языка, чтобы ей поправивь и зробиавь легкого до читанья?

— Фондация 12-миліонова бр. Гирша. Газета польско-жидовска Ожесула такь пише про сю фондацию: Якесь фатумь тяжить на миліонахь, котрі бр. Гиршъ розкидае такь щедрою рукою на добродѣйній цѣли; дверѣ, до котрыхь закувавь, чтобы зложити свои фондациі, отвираються вельми трудно. Вь Россіи не пустили черезь границу того золота, а теперѣ повстали одь разу трудности и для тыхь 12 миліонивь, що призначені для Австрій. Ювлей 40 лѣтній правленія австрийского цѣсаря давь нагоду бр. Гиршови до основанья сего гуманитарнон фондациі; одь вызначивь 12 миліонивь, чтобы поддирати провѣту и науку. Доходы зь тыхь миліонивь мали ити вь користь Галичины и Буковины, бо вь тыхь краяхь мали закладати, побля статутѣвъ фондациі, жидовскй школы народній и спеціалній заведеня для поднесения рбьничства, ремесла и промыслу. Цѣсарь сердечно подякувавь за сего дарь. Одакь оддано сю справу до краевон управы у Львовѣ и Черновцахь, чтобы выдвали о нѣй свѣдѣ надблйши до Вѣднї жадаи информации и опаніи. Обѣ управы краевй спротивились предложеннымь статутамь заявляючи, що фондаторь надто тѣсно зазначивь округь дѣлани и ужитковани сего фондациі. Авторы статутѣвъ знали, что мьжкь жидами цѣ вельми мало цивилизациі и просвѣты и цо значна болшйсть жидовы выступать ворожо противь фондациі, тому бар. Гиршъ не допустивь до управы фондацию ширшого загалу жидовь, лишь обмеживь на т. зов. поступовыхь-жидакь. Тому то збравьлись все договоры и фондациі не може бути активована. Послѣдними часами вдалося вь ту справу кьлькохь пославь польскихь зь рады державной и почали заходитсь у правительство, чтобы вывести вь житьє згадану фондацию. Розбйшлась вѣсть, що австрийске правительство выготовить проектъ, котрый розвьяе удовлетворению для обохь сторбь згаданй повысше перешкоды. Вь осени має полаготитсь остаточно цѣла справа.

— На заведеніи красной рады школьнѣ 9 н. ст. липня: выдано кьлькохь учениковь тарновской гимназіи зб всехь школь середнихь вь Галичинѣ; рѣшено, что вь диякь, коли одправляеьсь поминальнє богослуженье за цѣс. Фердинанда и цѣс. Анну, наука має бути лишь по полудни; пригдано дирекціямь, что не вольно сторожамь гимназіальнымь одйимати своихь помешкань.

— Перевозы метричнон мѣры. По майже столѣтнѣмь существованію метричнон мѣры, порозылаа Франція до европейскыхь державь перевозы сего мѣры. Конференція, скликана ще передь 15 лѣтами цо-до заведеня сѣбной мѣры, порѣшила, чтобы перевозѣ метричнон ваги, зладженій за часѣвъ французской революціи на ново вымѣрити, зверификовать и опбля розделати до поодинокихь державь. Перевозѣ метра переходуеавь вь французскѣмь архивѣ державнѣмь вь потрѣбной коробцѣ зельбній и есть зладженій зь иридину платины; есть се аляжкь металлическій, котрый майже цѣлкомь не подпадае вьпывамь температуры и вельми трудно топиться вь огни. Теперѣ выгтовлено зь великимь трудомь и педантичнон докладностію новй взоры метра зь придину платины и одиць такий примѣрикъ привезе до Вѣднї профессорь д-ръ Лянгь, котрый именованый членомь сего межнародной конференціи. Перевозы метра и килограмма переходуватсь будуть вь державнѣмь архивѣ.

— Дефракдация. Вь Подволочискахь фирма Д. Ляндава одержала одь банкира Кара зь Нмечины листъ зь декларованною квотою 2500 рубльв. Коли отпорено листъ, не нашла грошей, лишь друкованый папѣрь. Слѣдять за выновникомь сего обманства.

— Сегорѣчєе преміованье оубно коней одбудеся вь Галичинѣ, а то вь Жовквѣ 6 вересня, вь Стрию 11 вересня а вь Коломыи 13 вересня. Будуть преміованй кобылы, хованй вь краю.

— Дробій вѣсти. Гр.-кат. комитетъ парохіальній вь Бродкахь одержавь одь цѣсаря 200 зр. подпомоги на внутрьшнє устроенье церкви. — Испытъ квалификаційній для учительвь школь

народныхь начеся передь комисією вь Ряшевѣ дня 19 вересня с. р., подаватсь можна до 8 вересня с. р. — Француске министерство публичныхь роббѣт выгтовилое планъ пробѣты тунелю скрѣзь Юрайскй горы, чтобы получить безосередно Францію зь Женевою и Туриномь; бувь-бы се шляхъ зь такою самою задачею, цо и сев. Готгарда. — Дня 11 серпня дае правительство французске вь Парижѣ пирь для мерѣвъ всехь громадъ французскихь. Розбслано 36.000 запросинь. Доси ще не выбрано комнаты, де одбудеся сей величезній пирь. — Вь Радѣвцяхь на Буковинѣ ученикъ VII кл. гимназіальной Рей, одержавши злыі поступъ зь минушого року школьного, кинуеся на профессора І. вь коридорѣ школьного будынку и такь сильно обавь, цо профессорь упавь на землю, зомѣвши; бутного ученика увязниа жандармерія. — Polnische Wirtschafft має называтсь оперетка, котру выгтовлюе Германъ Сумпе, авторъ „Фаринелла“

Надѣслане.

Наибольшимъ счастьемъ

есть для человека безъ сумнѣву добре травленье, бо лишь тымь може удержатсь тѣло вь здоровьмь, способнѣмь до жиятя станѣ.

Зє травленье и взагалѣ недуги желудка суть загалыными недугами людскости а доказано науково, цо они суть головными причинами многихь ишнихь и страшныхь слабостей. На жаль, не можна було найти довшій часть загалного средства на тй недуги, ажь выкрыто лѣкъ Варнера Safe Cure, цо задержку тй недуги и лѣчить ихь основно. Тысячѣ людей вже вылѣчились тымь лѣкомь и лѣчатсь щоденно. Примѣромъ пише павь Барушка Народна властителька дому вь Пильграмѣ вь Чехахь, цо Варнера Safe Cure цѣлкомь ей вылѣчило зь 5-лѣтнихь недугѣвъ желудка, коли вже не помагали все ишнй лѣкы.

На доказъ можна однестиь о поясненье впрѣсть до сего ланѣ.

Цѣна за флашку 2 зр. — Купити можна у всехь знатныхь антикахъ у Львовѣ.

Вѣсти зь Авр. Львовской.

Презенту на Миколаѣвъ одержавь е. Андр. Грѣбь.

Вь пропозицію на Бужокь принатй оо.: І Ярослав. Стеткевичь, ІІ І. Кулицкій, ІІІ Петро Гаранюкь.

Митр. Консисторія вставилася до намѣстничества о згоду на кан. институцію о. Мир. Гуглевича на Живанку.

Одъ испиту конкурсового увѣльнений оо.: Мих. Царь зь Гуменци и Амвр. Крушельницкій зь Вьлои.

Введеній о. І. Волянскій за парохя вь Острѣвчику.

Кан. институцію на Яхторѣвъ одержавь о. Анат. Долинскій.

Сотрудничство вь Товстѣмь одержавь о. І. Лѣщинскій.

Увѣльнений одь завѣдательствъ оо.: І. Лѣщинскій Острѣвчика и Ант. Целевичь Поляны.

Посмертій — 5 — оповѣсти.

Юсима зь Ижандѣ Шанковска, жена станиславовского поч. крилошанина о. Теодата Шанковского, упокоилася дня 10 (22) липня вь Станиславѣ вь 53 роцѣ жиятя. Похороны одбудуваються нинѣ. Вѣчна ей память!

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Львовска дирекція почтѣ и телеграфѣвъ розписуе конкурсъ зь реинцемь до 10 серпня с. р. на мѣсци: почтмайстра вь Будзановѣ, пов. теревовельского и експедицѣвъ почтовыхь вь Вабчахь, пов. перемыского та Издебнику, повѣта вадовницкого.

— Именованія. Сев. Удѣля, провиз. инспекторь округѣвъ школьныхь горлицкого и грибовского, именованый учителемь школы вьправь учительской семинаріи вь Тарновѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 24 липня. Министра Дунавского буде заступати на часѣ его урьлопу мин. торговлѣ Бакегемь. Министерство торговлѣ выгтовило проектъ цо-до заведеня рады мытовон, котра вже зь початкомь слѣдуючого року розпочне свою дѣальность.

Парижѣ 24 липня. Процѣсъ Булянжера передь трибуналомь державнымь розпочнеся вже 8 серпня.

Берлинѣ 24 липня. Цѣсарь Вильгельмь вертаючи зь Лондону зробиць визиту бельгійскому королеви вь Бруксели. Вь програмѣ принятя австрийского цѣсаря помѣщено такожь проектъ ревій флоты вь Киль.

Грацѣ 24 липня. Залога вь Цилеи достала приказь бути готовою до вымаршу противь страйкуючихь робѣтничковь вь Сиріи. Правительство розвязало нмечке товариство академичне „Stiria“.

Вѣднѣ 24 липня. Розбйшлась туть вчера поголовка, цо сербскій регенть Ристичь доставь ударь апоплектичний. Доси вѣсть та не оправдалась.

О д о з в а.

Товаришѣ матуристы-Русины!

Перехѣдъ зь гимназіи на университетъ — се одна зь найважййшихь хвиля вь жиятїи интеллигентного человека! Якь-разъ тогды приходиться рѣшити каждому, на якй має йти факультѣ,

а тымь самымь, на якѣмь поли вь будущѣи ему прїйдеться трудитсь вь хосенѣ народу, для добра суспѣльности.

Дорогій Товаришѣ! Наше невѣдраніє положенье тымь болшю кажє намь класти вагу на те, якь Вы рѣшитеся. Недостача свѣтскон интеллигенціи а тымь самымь застой вь нашому суспѣльному и политичному жиятїю — отсе тотй раны, котрй подточують наше жиятьє и котрй намь кажутъ одѣватсь до Васѣ, Товаришѣ, отосми словами. Нашй Товариства академичній числомь подьупадають помимо того, цо зь кождымь рокомь число Русинѣвъ покѣнчившихь гимназію, збѣльшавь. Такь и пр. вь роцѣ останнѣмь 1889 надь 70%, отже $\frac{2}{3}$ всеи молодежи университетской припадае на факультѣтъ теологичній, а только $\frac{1}{3}$ на свѣтскй факультѣты!

Тожь ждемь на Васѣ, Товаришѣ, зь нетерпеливостію. Всею нашу падѣю мы покладемо на Васѣ, хочемо вѣрити, цо поступовй думкй вже на только розрослися мѣжъ нашою молодѣжю, цо она збѣльшитъ нашй нечисленній силы и не позволитъ на те, цообь наше товариство подьупадало.

И народъ жде на Васѣ — и ему треба свѣтскон интеллигенціи, бо онѣ потребуе такь якь и кождый организмъ, развитку на кождѣмь поли, вь кождѣмь напрямѣ.

Щобь помочи усѣмь тымь, котрѣ-бь хотѣли записатсь на нашѣмь университетѣ на свѣтскй факультѣты, мы рѣшили на остатнѣмь засѣданіи выдѣлу дати все информации интересованымь. Вь той цѣли просимо зьголосуватсь подь адресою „Академичне Братство“ улиця Калѣва ч. 1.

Зь товариства „Академичне Братство“ у Львовѣ.

М. Ганкевичь,
мѣсто-голова.

Н. Сабатъ,
секретарь.

Надѣслане.

На основѣ арт. 19. закона прасового прошу о помѣщеніи слѣдуючого:

Кореспонденція зь Бережань вь ч. 134 „Дѣла“ помѣщена, нѣякими доказами не отвержена, мусить выдаться чистою папаліиною а яко така могла-бы безь уймы для моеи чести позбѣтати безь всякой одповѣди. Щобь однакь и тѣнь подѣзрѣнія яков-небудь провинны зь моеи стороны вь очахь людей зь обставинами мѣсцевыми не-обнакомлєныхь одь себе одвернути, уважаю за рѣчь конечно кьлькома словами на ню одповѣсти.

Понеже авторъ за причину моеи минимой агитаціи противь д-ра Савчака справу тутейшой руской бурсы подае, то-жь привольнѣ а вѣдмнѣнѣ де-щѣ о той справѣ, хотйи признаюся, цо роблю тоє зь великою для себе прикрѣстію, позаякь я рѣшучо постановивь собѣ, о той вѣльми неприятной и теперѣ уже безпрѣдетеловой справѣ разъ на завѣдѣхь замовчати и забути. Вѣдомо мѣнѣ и всемь зь нею близше ознакомлєнымь, для чого д-ръ Савчакь, наибѣльшій и то явній противникъ бурсы, а вь особеннѣсти выхованя молодежи вь закладѣ бурсовѣмь, руководство бережанской бурсы зь подостанѣмь моеи особы обѣймивь, и не хочу надѣ тымь разводитсь; але доси еще того понятїи не могу, длячего д-ръ Савчакь и его адгеренты, осягнувши тоє, до чого стремѣли, дальше мѣнѣ спокою не давали и хотйи мене на бѣкъ усунули, такь передь людьми приватными якь и передь моею властею мене доси кривдили и кривдяти не перестаютъ. Рѣчь отже природна, цо я зь конечности самообороны передь безосновными напастями мусѣвъ вь сукромыхь кружкахь неразъ и о особу д-ра Савчака зачѣпяти. Яко бы я однакьже зь тою справою мѣшавь справу выборѣвъ и противь д-ра Савчака яко кандидата на посла агитувавь; яко-бы я дальше „неначе найзавѣстѣйшій буляжнѣсть“ вѣднѣвъ по Козѣвщинѣ и тамъ за польскимь кандидатомь голову собѣ домаивь; якобы я вькѣнци надуживавь своего профессорского вьплыву на священникѣвъ, цо мають сыновѣ вь гимназіи подѣ моею рукою: противь сего якь найгоржественнѣйше протестую. Есть вьправдѣ лєдкы кьлькохь сыновѣ священникѣвъ зь Бережанщины, а майже нѣ одєтъ зь Козѣвщины, цо стоять подѣ моею рукою; есть также и священникъ, честній, досвѣдченій и закаленій патриотъ, зь котрыми вьжуть мене права признаніи и гостинности, а на котрыхь мѣй вьплывь навѣть профессорскй на нѣчо не придавь-бы ся. Коли-бь я бувь знавь, цо истинно такь значнымь вьплывомь тѣшуся, якь кореспондентъ представляе, то бувь-бы я самъ сгянувь по мандатѣ посольскій и то лѣбонь чи не зь далеко лучшимь успѣхомь, якь д-ръ Савчакъ.

Рѣвно-жь нѣхто мѣнѣ на эле толкувати не може, цо вь приватнѣмь жиятїю зношуся зь свѣтникомь п. Туряньскимь; але есть бовтаннико зь воздужѣвъ вьзатою, якобы я бувь его поборникомь вь справѣ выборѣвъ. То-жь зь супокоемь отѣкую наведєня фактѣвъ, на подѣставѣ котрыхь д-ръ Савчакъ, якь кореспондентови заповѣсти сподобалось, противь мене о обиду чести вь судовѣй дорожѣ выступити намѣряе. Но позаякь я того нѣколи не дочекуюся, и авторъ своен дописи нѣякими доказами поперти не потрафитъ, то мущу цѣбу его кореспонденцію уважати за злосліву клевету, цо носить на собѣ вѣлькй знамена доносу и замаху на честь мою и мое становиско.

Вь Бережаннахь дня 1 (13) липня 1889.

Юліанъ Пасальскій, ч. к. профессорь гимназіальній и одѣвчальній редакторъ „Посланика“.

АНОНСЫ

въ одиночѣхь рускихь выданнѣхь на Буковинѣ:

въ Календаріи на р. 1890 и

политичномь двотыждневику

„БУКОВИНА“

(рѣчникъ V)

по 5 зр. одь $\frac{1}{2}$, 3 зр. одь $\frac{1}{2}$, а 150 кр. одь $\frac{1}{2}$ стороны форматъ великопѣтскій обѣмъ прїймае Редакція сихъ выдань вь Чернівцахь, улиця Петровица ч. 4. — При многократномь помѣщеніи одѣвчальній работѣ.

Зъ днѣмъ 25 черчня 1889 отворивъ
при ул. Баторія ч. 32

ЦУКОРНЮ

заосмотрѣну у всякй вырѣбы що вхо-
дять въ обсягъ цукорництва.

Всякй замовленя полагаджую въ якъ
найкоротшіймъ часѣ.

Зъ поважаньмъ:

Вильгельмъ Калиновскій.

Ц. к. упр. гал. акційный БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купе и продае
всякй вартостный паперы и монеты
по курсѣ дневнѣмъ.

Порученя зъ провинціи выповняе од-
воротню почтою безъ провизіи. 2222 118-0

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелійскій и самородный за бочку въ 135
литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60,
65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,
120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.

Бочка не зачислася.
Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр
за литру и выше окрѣмъ транспорту.

Бочка зачислася.

2084 15-?

Высылае:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймае Дирекція и филии.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Въ добрахъ Воля Мигова, Лупковъ и Смольникъ, нале-
жачихъ до Перемышской гр. кат. Капитулы, есть зъ днѣмъ
1-го версеня 1889 посада лѣсничого до обсаджена.

Убѣдатель о тую посаду мають до 10-го сернія 1889
внести свои прошеня, заосмотреній свѣдѣцтвами фаховыми,
якъ и свѣдѣцтвамъ службы, выставленнымъ одъ своего хлѣбо-
давця.

3037 3-3

Перемышль дна 3 липня 1889.

Соборъ катедральный.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

порукае:

Старй вина угорскй лѣсничий и натуральнй вина
столовй одъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житиньки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнй вина шампанскй и правдизый Конякъ
французскй першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГ'А бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 284 49-?

МАЛЯГ'А БЪЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначеный на выставѣ гигиеничнѣмъ сѣбнымъ медалемъ за старй вина

Англійскй косы зъ маркою „Косарь“

зъ сѣблѣстѣмъ сталѣ (Silber-Stahl) розсылае выключно Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА въ Дрогобычи.

Тѣ косы одзначаються легкостію, трафнымъ гартомъ и пружи-
стостію, властивыми прикметами лишь англійскою сѣблѣстѣмъ сталѣ
и даються знаменито клепаки, мають такожъ ту прикмету, що нають
безъ попередного клепака выострей косы знаменито траву и най-
твердшй травы карпатскй, а разъ заправленй камешемъ (звычайнымъ)
задержують довшій часъ остроу рѣзкѣмъ, косачи около 80 до 120 кро-
ковъ довготы зъ 4 до 6 разѣвъ болѣею дѣяльностію одъ звычайнй косы.

За доброту кождоу косы приймаемо цѣлковиту гваранцію.

Косы доставляемо въ найдѣловѣйшій формѣ краевѣмъ, серед-
ной ширины и въ довѣльныхъ довготѣхъ

Довгота косы 60 65 70 75 80 85 90 сантиметръвъ
1—, 1.05, 1.10, 1.20, 1.30, 1.40, 1.50 зр. а. в.

Англійска бабка зъ клевецемъ до клепака зр. 1.20.

Пересылки выговляемо скоро лишь за задаткомъ и послѣплатою
решты, почтою або зѣблѣзницею, при чѣмъ фрахтъ одъ одной косы
выносите 2 до 3 кр., коли одбравеся що найменше 10 штукъ.

ОСТОРОГА!!! Щобы уникнути обманчивыхъ подѣленъ звер-
таемо увагу, що нашй косы мають оттакй признаки: 1) золотистый
полоскъ; 2) клепаке бѣлѣмъ; 3) марку „Косарь“ выгнута на одворотнѣмъ
сторонѣ пятки; 4) англійску надпись:

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычъ (Галичина), Warranted Crown Scythe
from extra best Silver-Steel“.

2936 10-0

кождый

!! ошадить 100 процентъ!!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣлковиты штаны зъ сукна (довѣльной величинѣ),
англ. матерія, передъ тымъ зр. 4—, теперъ зр. 1.55.
Цѣлковиты штаны зъ сукна (довѣльной величинѣ),
першю якости, передъ тымъ зр. 4.80, теперъ 1.95.
Цѣлковиты штаны зъ сукна (довѣльной величинѣ),
найпершю якости, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2.80.
Убрания для дѣтей одъ 2—10 зъ полотна, правдиво
крашенъ зр. 1.30, 1.50, 1.80, до 2.20.
Штаны чайговй до праны для робѣтничѣвъ кождоу
бранжѣ одъ 90 кр. до зр. 1.80.

Суконка для дѣтины, амъ до 6 лѣтъ, гарно прикра-
шена, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперъ 90 кр.
Суконка для дѣтины, амъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена,
зъ найтѣм. крѣпкою, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1.10.
Сорочки жѣночй, гафтованй, полотнянй, передъ тымъ
зр. 1.50, теперъ 80 кр.

Сорочки жѣночй, гафтованй, зъ мѣднѣмъ полотнѣ, пе-
редъ тымъ зр. 2.20, теперъ зр. 1.10.
Сорочки жѣночй, зъ шифону, дже гарно гафтованй,
передъ тымъ зр. 2.20, теперъ зр. 1.20.

Сорочки робѣтничѣвъ, наймѣднѣйшю якости у всякъхъ
краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1.10.
Матерія на цѣле убранье весняне або лѣтне у всякъхъ
краскахъ для найбѣлѣйшю мужичины зр. 4—.

Елегантный напелюхъ, найновѣйшій фасонъ зр. 1.50.
При замовленіяхъ напелюхѣвъ проситесь пода-
ти докладно величину головы, при замовленіяхъ шта-
новъ довготу въ кроцѣ послѣ сантиметръвъ, у дѣтей
вѣсъ, а жѣмъ замовленій предметы розмѣряться до-
кладно за послѣплатою. — Що не подобаетъ, до-
мѣняйтесь сейчасъ або звернитесь за то грошѣ. Справ-
дъ се оплатитесь кождоу замовити дѣщо на пробу,
щобы пересвѣдѣтись якъ о пезначайно дешевѣй цѣнѣ,
такъ и о добротѣ товарѣвъ. Проситесь убавно, ува-
жати точно на адресу:

Klein's 2937 23-25

Internationales Export-Waarenhaus

Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

Словарь руско-нѣмецкйй

Евгенія Желѣховскаго.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Оповѣщення

урядѣвъ громадскихъ, ша-
динѣвъ, зарѣдѣвъ добръ якъ
такожъ всѣ урядѣвъ оголошенія
едиктѣвъ лиценціацій,
оголошенія о спадищѣ
показѣвъ
выконуе ибѣла доволѣйшю до-
сладѣ въ одновѣдѣльскій способъ за
зачисленіемъ докладного выконанія и
доставляя приписаній залученіи

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition

Wien, I Seilerstätte 2.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульѣпшенихъ огнетрѣвалыхъ тектуръ асфальтовыхъ
до покрыванй дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжиинира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

порукае:

18-?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ
одъ вѣжкосты, казедомъ на фундамента въ горячѣмъ станѣ,
ЕЛАСТИЧНЙ ИЗОЛЯТЫ, ульѣпшену огнетрѣвалу асфаль-
тову ТЕКТУРУ высѣжкѣмъ сорѣвъ до покрыванй дахѣвъ, звитѣ
току 10 метрѣвъ □ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬ-
ТОВЫЙ до консервации дахѣвъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-
СКУ безводну.

Осушае асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣстнымъ
доси въ техникѣ наибѣлѣе похвѣ стѣны въ помѣщеніяхъ.
Фабрика выговляемо въ цѣломъ краю своими людѣмъ
покрыванй дахѣвъ огнетрѣвалу тектурою и ихъ рѣпараціи.
Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ приймае Йосифъ Заплатальскій.

До испиту вступного

до учительскоу семинаріи жѣн-
скоу або мужескою подѣготовлюе
зъ всякъхъ предметѣвъ особливо зъ
рускаго языка учитель народный
у Львовѣ. Вѣзша вѣдомѣсть въ
3057 редакція „Дѣла“ 2-3

До испиту квалификацій- ного 3056 2-3

до школѣ народныхъ зъ языка
рускаго яко выкладового и яко
предмету подѣготовлюе учитель
рускаго школы у Львовѣ. Вѣзша
вѣдомѣсть въ ред. „Дѣла“.

Выданье третѣ значно збѣлѣшено!

Выпробованй тайны

смаженія

конфитуръ и сокѣвъ

такжѣ робленя

консервъ, компотѣвъ,

кремѣвъ и овочевыхъ

галаретъ

абранй

Флорентяною и Вандою

Цѣна 50 кр.

В. Маньецкйй

Друкарня народова

Львовѣ, ул. Коперника ч. 7.

3044 3-3

„Рускйй Правотарь домовый“

або приступне поясненье, въ якій
способѣ кождый при грамотѣхъ
правныхъ всякаго рода самъ засту-
паться и потребній писема, якъ по-
дана, просьбы и т. п. безъ помощи
адвоката съ полною силою правную
споряджати може.

Уложили Василь Лукичъ и
Юліи Семитиновскйй.

Томъ I: Законъ цивильный
вразѣ зъ дотычными доповненіями,
поясненіями — и болѣе якъ 200
разнородныхъ вѣзрѣчями та прикла-
дами. Сторѣтъ 432 + XVI въ 8° або
28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника въ кни-
ларняхъ выносите 4 зр. а. в.

Хто купуе у и. В. Левинскаго
въ Станиславѣ, платитѣ за
1 примѣр. только 3 зр. 30 кр. —
Для предплатику въ „Дѣла“
и „Бѣльбѣжнѣ“ цѣна зни-
жена на 2 зр. 50 кр. а. в., а съ пе-
ресылкою почтовою 2 зр. 75 кр.

Проспекты обширны высылае
на жаданье и. В. Левинскйй въ Стани-
славѣ. Въ вынѣтковыхъ случаяхъ
даеся 1 примѣрникъ (не по зниженной
цѣнѣ) на сплату въ двоухъ ратахъ

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Славно звѣстный одъ трицѣти лѣтъ
магазинъ и робѣтня ювелирскихъ вы-
робѣвъ, золотыхъ и сѣбныхъ, такожъ
складъ сѣблѣ хиньскаго подѣ фирмоу

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3020 5-?

на пляцъ Маріанскйй до готелю французскаго.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и станія желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына
Серафина“ „ЛяРНя дзвонѣвъ“ въ Калуши, одзначену сѣбнымъ
медалемъ заслуги, лютѣмъ похвальнымъ и признаніемъ на
выставѣ тов. им. Качковскаго въ Коломыи (якъ о томъ своего
часу газеты доносили) — маю и теперъ на окладѣ готовй
дзвонѣ, выконую окорѣ замовленя и приймаю старѣ або ушко-
женй дзвонѣ до перелаваня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи вѣсѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за
воѣ дотепершій замовленя въ давнѣйшѣмъ сиблѣмъ а теперъ
моѣй власнѣмъ ляРНѣ дзвонѣвъ прошу о ласкавѣ замовленя такъ
на поодинокй новй дзвонѣ якъ и на цѣлѣ группы. За трѣва-
лѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того осмѣлюся прапоручати ихъ Ви. П. Т. публицѣ.

2756 14-24

Зъ глубокимъ поважаньмъ

Антоній Серафинъ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ

Складъ полотѣвъ корчиньскихъ

Товариства краєвого для торговлѣ и промыслу
власнаго вырѣбу

такжѣ

Великий выборъ полотѣвъ краєвыхъ

по цѣлахъ фабричныхъ.

Зефиръ Cordón (42 родѣвъ) шир. 76 см. по . . . 50 кр.
Непѣты, струскы, полотѣвъ перерѣб 60 см. по . . . 44
Зефиръ (63 родѣвъ) шир. 75 см. 38
Оксфордъ шир. 80 см. 36
Дрѣлѣхъ на либерію, матеріалы, франки, веспы и т. п.
шир. 68, 70, 124 см.

пляцъ Маріанскйй ч. 1.

(давнѣйше ул. Академична ч. 8).

Цѣнники и пробки одворотню почтою.

Марка схоронна — образцы прями. 3024 8-9

И. ИГНАТОВИЧЪ

порукае

знаменитый МЫЛА до мыты лица, рукъ и купелей,

одзначенй 10 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

ар. кр.	ар. кр.
МЫЛО найдобѣрѣйше до го- рады бороды 25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- лазна, мѣститѣ 35%, чистой глицеринѣ, знаменито дѣлае на зашѣбѣ 20 25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дже нѣжне 10 кр. 20 и 25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плавно у флашочкахъ, чиститѣ шкуру зъ прищѣвъ, лишавѣвъ, угри- ковѣ, флашка 40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и 20	МЫЛО ЛЬОКОВЕ, до мыты рукъ, 15 и 25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жѣсте 6, 12, 18 кр. 20	МЫЛО ТИМОЛѢВЕ знаменито чиститѣ шкуру зъ всякихъ выкидѣвъ 50
МЫЛО ГРИСИНОВЕ, знаменито до лица и рукъ 40	МЫЛО КАРБѢЛЕВЕ, дже до- бре мыты руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитѣсь одъ заразы—20
МЫЛО ЖѢВТКОВЕ, робитѣ нѣжно, гладкою и знаменито чиститѣ шкуру 30	МЫЛО СЪРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаеся до зинце- пенія прищѣвъ и всякаго ро- да выкидѣвъ на шкурѣ 25
МЫЛО ЗЕЛѢВЕ, одержуеся че- резъ згусеніе соку роститѣ ароматично-живичныхъ, зна- менито 25	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дже до- бре уживаеся, щобы усунути зъ шкуры выкиды и плямы —25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, маю дже примѣный пажимый запахъ —30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодитѣ свербѣнье и печенье шкуры, усувае выкиды и червѣнѣсть зъ лица и рукъ 25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, примѣного запаху, маю великий покутъ —30	МЫЛО ФАЙЛКОВЕ, примѣного запаху 35
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣрѣй- ше 40 кр. и 80	МЫЛО МЕДОВЕ до выпѣжненя рукъ, кусникъ 10
МЫЛО ШИПИЛЬКѢ СОСНО- ВЫХъ, примѣне въ ужати, успѣшно хоронитѣ шкуру одъ лишавѣвъ и выкидѣвъ 30	МЫЛО МЪЩАНЬСКЕ знаме- ните 10
МЫЛО ВАЛЬСАМИЧНЕ, чистѣ шкуру, робитѣ ея бѣ- лою и нѣжно 40	МЫЛО СМОЛѢВЕ, мѣститѣ 40% чистой смолы (детю), усувае прищѣ лишавѣ, всякй выкиды шкурѣ, поченье ногъ и пар- иль на головѣ 30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усувае веснянки, осмѣлае одъ сощи, лицѣ робитѣ свѣжымъ и бѣ- лымъ 60	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ магичѣ и чиститѣ шкуру зъ лишавѣвъ, угриковѣ, и т. п., кусникъ 30
МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, одзнача- ея товѣстостю, велики нѣжне и выключно приладжене до лица —50	
МЫЛО РИЖОВЕ уживаеся, щобы зробити шкуру на лицѣ нѣжно и бѣло 60	
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣнитѣся, знаменито чистѣ шкуру и хоронитѣ одъ прищѣвъ 30	

2529

Набути можна у Львовѣ въ власнахъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улича Галицкаго рѣгъ Валовоу. Въ филиалѣ: въ Краковѣ
Суконницѣ ч. 20 и въ Черновѣцахъ Ринковѣ ч. 2, а такожъ у еспѣхъ
первородныхъ торговляхъ и антикалахъ.

Матеріи вовнянй на сукнѣ дамскйй

найновѣйшйй

Метеръ одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье оплатно одворотню почтою.

При закупѣвъ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часописѣ.

Предплата на „Дъло“ и належитостъ за инсераты платни
у Дьвовѣ.

Изъ Золочева — ще про выборы.

Не менше ярко фальшивий суть і ваші, п. кореспонденте, клевети на урядників судівництва. День вибору посла на сеймі 2-днина, вторник, бувъ въ судѣ день терминовъ; всѣ урядники судові того дня були заняті при розправахъ в термінахъ, нѣхто зъ судовыхъ урядникѣвъ въ день виборѣвъ навіть на улицу показався не мѣгъ, а впрочімъ запытайте, п. кореспонденте, президента суду окружного, который въ день виборѣвъ ходивъ по бюрокъ всѣхъ Русскихъ урядникѣвъ и наочнѣ пересвѣдчився, що Русскі урядники судові въ выборѣ удылу не брали. Показѣть хочъ одного урядника судового, который бы въ Золочева по селахъ вызывавъ и противъ выборщиковъ програмнѣвъ справъ и кіямъ; показѣть бодай одного такого священника, — а мы вамъ скажемо, впрочімъ вы самі се мусите добре знати, що кромѣ того, що п. Павелъ порозпитувавъ листы до каждого выборщика, ще черезъ цѣлый тыжденъ передъ выборами всѣ урядники и слуга рады повѣтовъ, всѣ писарѣ повѣтвѣй и громадскіхъ вѣдали одъ себѣ до села и катували выборцѣвъ, а вы самі знаете, що сказавъ вамъ войти зъ Р. Н., латиньсконъ вѣры, коли вы ему представили, що дит. Полякъ, повиненъ бѣдати голосъ на Поляна Шнелъ? Онъ сказавъ вамъ: „Отъ, пане, до Поля-

Софія. 9 ст. ст. липня.

По похвалах, являх удостоился Болгаре бдѣ австрійскаго цѣсаря и его министра Кальковаго, розгласивъ телеграфъ — немовѣ въ доповненіе чарующа картини — свѣтови, що болгарскому правительству удалось заключити контрактъ зъ однимъ американскимъ синдикатомъ о позичку 25 миліонѣвъ франкѣвъ. На вѣсть о заключеной позичкѣ запанувала въ правительственныхъ кругахъ Болгаріи ве-

Политичан претенсия народбѣт перейшли
звѣдѣна въ литературу. Сербскы учей (Мило-
ванчѣ, Гошчевичъ и др.) доказують, ш) въ
Македонѣ нема жадныхъ Болгарѣ, только
всѣ македонскы Славяне, суть Сербамъ. И-
шій учей, якъ Ирецкѣ и Дриновѣ, доказу-
ють, що бѣдѣша половина Македонѣ заселена

Но и Болгаре не дармуютъ. Ще минавшою осеню почала выходати въ Русуку газета "Македония", котра собѣ вняла за задачу: оборуку македонскихъ правъ въ Турціи. Того року перенеслася редакція до Софіи, де думавъ усердѣише и выдѣлѣише працювати для обраной разѣ вѣдѣ. Майже въ кождѣмъ номерѣ той газеты помѣщаются дописи зъ рѣзныхъ сторѣнъ Македоніи, де говорятся о рѣзныхъ населѣнхъ и варварствахъ Туркѣвъ. Недавно тому редакторъ той газеты ссылаєтъ зборъ Македонцѣвъ проживающихъ въ Софіи, чтобы нарадитиєсь надъ основаніємъ товариства зложеного изъ самыхъ Македонцѣвъ, и надъ его програмою. На зборѣхъ зъявились деяки членковисты и то было поводомъ, що правительствѣ починає побуковатиє агитаціи маючого повстати товариства. Всѣ Македонци вже зъ самимъ пригороду рѣчи сугъ руссофилами. Они знаятъ, що тільки Россія схоче ихъ освободити, такъ якъ освободила княжество. Само собою розумѣясь, що освободившись, не будуть мати причинъ лишити такъ дуже до Россіи. Однакѣжъ у все те не входить болгарске правительствѣ. Оно боится, чтобы въ Македоніи не выбухли які неспокоѣ, бѣ черезъ се збралось-бы теперьшній добрый сусѣдскій двоиєнны зъ Турцією, котрыми Болгарія теперь дуже дорожить. "Свобода" навѣтъ доказує, що панове Македонци повинни сидѣти теперь тихо. Не теперь пора освободжувати рѣшту Болгаріи зъ-пѣдъ Турціи. Теперь пора старатись о тѣ, чтобы Турція признала Фердинанда княземъ Болгаріи та чтобы свободна часть Болгаріи (княжество) не дѣлалася до хитныхъ рукъ повновѣтельн — Росіи."

Драганъ.

I.

Два первой бідлы закона „Про громаду
визагал“ и „Про членовъ громады“ мѣстятъ
въ собѣ постановъ зовсѣмъ одинауачъ въ по-
становѣнъ закона зъ р. 1866. §§. 1—8 новог-
закона одповѣдають зовсѣмъ §§. 1—11 закона
зъ р. 1866. Одна тутъ хабѣ дада-бы подне-
стись рѣзняца и именню та, що коды законъ
зъ р. 1866 позволяѣ громадѣ брати за наданѣ
права прѣнадежности до гроиздѣ олаты до
высоты 10 зр. (§. 7) — то новыи законъ роз-
шарюе тую гранницю до высоты 50 зр. (§. 4)

Въ ôддѣлѣ третѣмъ: „Про громадеку

репрезентацію“ заходять мѣжь обома законодавчихъ основнихъ рѣзницѣ. Мѣсто зверхности громадской, котру законъ въ р. 1866 класе побѣди ради громадской яко органъ репрезентаційный громады, выступае въ новѣмъ законѣ новый урядъ т. е. магистратъ. Законъ постановляе: „Громаду репрезентуе въ всѣхъ въ справахъ рада мѣста. Рада управляє справами громады черезъ магистрата. На чолѣ рады въ магистратѣ стоить бурмистръ“ (§. 9). Рада мѣста складаеся все зъ 36 радныхъ и 18 заступниковъ. Радий и заступники выбираются на шість лѣтъ. Однакожь шо три роки (тутъ важна рѣзница въ порѣвнаню зъ закономъ зъ р. 1866) уступаетъ половина радныхъ и заступниковъ зъ каждого круга wyborczego, а въ мѣсе уступающихъ выбираются новіи радий и заступники. По ухваленн трохъ лѣтъ одъ першого wyboru, який має наступити по введеню въ житіе нового закона має означатися льosomeю тую половину радныхъ и заступниковъ, котра має уступити. На будуче мають уступати тіи радий и заступники, котрі повнили той урядъ вже черезъ шість лѣтъ. Уступающихъ радныхъ и заступниковъ можна сейчасъ таки при доповняющихъ выборахъ наново избрати. Льosomeно не підпадае ніколя бурмистръ (§. 12). Доповнення радныхъ уступающихъ передъ концомъ періоду wyborczego зъ нашихъ причинъ, якъ за-діи выльosomeня — відбуваються зовсімъ пѣсля постановъ закона зъ р. 1866.

Магистратъ складаваясь изъ бурмистра, его заступника и троихъ ассесоровъ. (§. 14). Бурмистръ, его заступникъ и одинъ ассесоръ одержуютъ поспойну платню изъ мѣскихъ фондовъ. Minimum той платни мае назначити выдѣлъ краевой (одже не, якъ поеля закона въ р. 1866, рада громадека) для каждого изъ мѣст, поднадаючыхъ тому законови, по выслуханю дотычныхъ радъ мѣскихъ. Бурмистрови, его заступнику и платному ассесору не можно зречисъ той платнѣ анъ въ цѣлости, анъ въ частя (§. 15). Бурмистра, его заступника и ассесоровъ выбирае рада мѣста на шѣсть лѣтъ (§. 16).

Прочі постановы, а именно що-до доповняющих выборов бурмистра, его заступника и ассесорбъ, что-до складанія нами прареченія въ рука власти политической, якъ не менше постановы о вымѣнахъ утраты тыхъ урядовъ и уряду радныхъ и о вымѣнахъ звольняющихъ бдѣ нихъ — не рбзняться нѣчимъ бдѣ постановъ закона зъ р. 1866 односичать-ся до зверхности громадской взглядыо радныхъ. Двѣ заходять тутъ лшь змѣны, а именно: перша таъ, що вымѣны звольняющіи бдѣ обязують радного бдвоать законъ зъ р. 1866 такожо до вѣхъ членовъ зверхности громадской (§ 20), коды тымасомъ законъ новый бдвоать ихъ лише до радныхъ и неплатныхъ ассесорбъ, выучае тутъ одже очевидно бурмистра, его заступника и платного ассесора (§. 21). По-друге зновь: Новый законъ додае до §. 20 трактующого про вымѣны уступлена бурма-стра, его заступника, ассесорбъ и радныхъ зъ ихъ урядовъ — уступъ, котрого не подыбуемо въ законъ зъ р. 1866, а котрый звучать: „Ко-ли радный або заступникъ входить въ правый бдвоиныи зъ громадюо якъ предприимецъ, до-ставецъ, або арендаторъ, не може повинити сво-го уряду такъ довго, якъ довго треватьо ти бдвоиныи и якъ довго п-ходичъ зъ нахъ ра-хунки не суть остаточно полагодженіи.“

Переглядъ часописей.

[Гр. Войтъхъ Дьодушицкій о выборахъ въ руской части Галичины и на Мазурицкыя.]

Гр. Войтъхъ Дьдушицкій, который бдѣ
якогось часу паше въ Gazet-ѣ Narodow-ой о
летони de omnibus rebus et quibusdam aliis,
разписавсе такожѣ о сегорочныхъ выборахъ
соймовыхъ и о задачі будучого сойму. Зѣ
договн его писаныи въ 165 н-рѣ Gazet ы
вынимаемо именнѣо тѣ уступы, шо бдѣваться
до справѣ селянскихъ в рускихъ.

„Завтршний соймъ — каже гр. Дѣдушницкій — буде дуже подобный до вчерашного. Присутность шістьохъ хлопців въ соймѣ не есть такъ новою рѣчею я не много впливе на хѣдъ нарадъ; мы мали ихъ колись до сорокъ, а бѣльшость соймово була бѣльшостію...

„Що-до послѣвъ рускихъ, выборы зле
дойшли; де старостинскій кандидатуры
уступилися... показалося, що мы не набра-
ли черезъ шість лѣтъ только суспѣльной
силы, щобъ могли перешкодити выборовъ
соціалиста або панслависта. Теперь хочемо
за те робити одвѣчальными правительство...
Въ часѣ выборовъ многі з насъ оглядали-
ся все на помѣхъ правительства, а се ста-
новско упокоряюще, походяче зъ наповъ
безсильности, а тотъ безсильнѣе походить
зновѣ зъ того, що не працюемо досѣть на
сѣлѣ і що мы не потрафимо взяти въ нашѣ
руки економічной кермы справъ людovýchъ.
чимъ єдино мы були-бъ могли ставитися по-
литичными проводирами люду.

„Тамъ зновъ, де стававъ яко канди-
даты Русия, що заявлявъ готовбѣ до
спѣльновъ зъ нами праць около добра крѣ-
табо котрый бодай твердивъ, що маємо
спѣльныхъ ворогѣвъ, тамъ майже всюды
перелавъ (котрий то? — Ред. Дья). Въ мно-
гихъ мѣсяцяхъ противставлено его бѣ-
разу давньому послови-шляхтичевъ, такъ загально
поважаному, що поставленіе кандидата въ
тѣмъ власне окупѣвъ казало догадуватися,
що руському комитетови лишѣ о те ходило,
щобы показати свѣтові, що Ляхи и вайумѣ-
рѣвшійшого Русина не доустать до сойму.
Въ нашихъ зновъ мѣсяцяхъ показалося, що
якісь шляхтичъ почуваетъ до такъ свѣльно-
го звания политичного, що мусѣвъ порушати
небо и землю, абы вѣйти до сойму, хотѣ-бы

противъ пересторогъ (?) центрального комитета. А де нѣхто аб шляхѣхъ не ставивъ своѣхъ кандидатуры, де противно цѣла интеллигенція польска годѣться на выбѣръ згѣдливого Русина, хотѣ его певне досѣть сильно не побѣдирала (въ Станиславѣвъ? Богородчанахъ?), показалося въ остатнѣй хвилѣ, що рускій комитетъ центральный поставивъ вишого кандидата, на те, щобы борони Боже не прійшло въ соймѣ до згоды помежи Ляхами а Украиню. Зъ того вышляю. що буде въ соймѣ неперерядныхъ Русинѣвъ болѣше нѣжъ дѣся, и що справа наляхѣхъ на цѣнальныхъ спорѣвъ анѣ о крокъ не посуулася дальше черезъ сегоднѣшнѣ выборы.

До тыхъ словъ п. графа мы мусимо по-
робити деайи свои замѣтки. Ще передъ пѣв-
рокомъ п. графъ въ розмовѣ съ доносудате-
лемъ праскою Politik, полемизуючи противъ
проф. Ромачука, сказавъ дословно: „Рускій
хлопъ має нинѣ въ Галичинѣ болѣе довѣрія
до шляхтича, якъ до радикальныхъ агитато-
ровъ, котрі тільки для себе привласнюють и
имя Русинівъ. Въ тѣмъ лежить и причина, що
при выборахъ консервативный элементъ оди-
нать побѣду.“ Огже зъ теперѣшныхъ словъ
гр. Двудшицкого здаєсь, що бытъ вже при-
шовъ до иногого пересвѣдченя. Що-до ставле-
ня русинскыхъ кандидатуръ, то мусимо передо-
вѣсти пояснити имену графови якъ и иншимъ
Польсякамъ, що рускій комитетъ центральный,
и зъ засѣданихъ и зъ унизитарныхъ причинъ,
не наклудъ выборчимъ кандидатурамъ, ино уста-
новляе кандидатурамъ въ порозумѣню зъ выбо-
рцями, огже прихильныхъ згодъ кандидатурамъ
ставляе тамъ, де була можливість ихъ ставити.
А своихъ канд.aturaмъ ставивъ и противъ „за-
галляно (?) поважанихъ шляхтичівъ“ тому, що
въ Русѣ, одъ руского народу, повный только
Русины буги выбраны на послѣдъ, якъ се
привязують и декотрі Польсяки, наравѣ шляхти-
чѣ, только-жъ очевидно справедливѣйшій одъ
гр. Двудшицкого. Коли-бъ зазначивъ намъ „за-
галляно поважаний шляхтичъ“ и на поважане
Русинівъ хотѣвъ собі заслужити, то повный
бузи, видячи, що Русины нѣкакъ не годяться
на ихъ кандидатуру самѣ, уступити и о манд-
атъ у тыхъ старается, у котрыхъ справдѣ
можуть мати и поважанье. т. е. у польскыхъ
шляхты. Наконецъ що рускій комитетъ цен-
тральный и ставивъ своихъ кандидатурамъ про-
тивъ кандидатурамъ Русинівъ, подираныхъ По-
льсяками, то се зробивъ длительно, що Русины
взагалѣ кандидатурамъ польсякимъ не можуть
довѣрати, а надто такимъ кандидатурамъ, якъ
пн. Туржанскій або и Лучей! Коли Польсяки
хотѣли згодливо зъ Русинами поступати, то
повный були зъ ними порозумѣтися (якъ се
въ одномъ, одиновськомъ повѣтъ зробили, въ
Турці, та й тамъ лишь зъ konieczности!), а не
насядати имъ своихъ кандидатурамъ. Власне,
коли въ соймѣ має робитися згода „межа Ла-
хамъ а Украинною“, тожъ згodu можуть робити
лише засудники-повномочники обохъ сто-
рѣнъ, а не такі, що ихъ ставила-бы сама
только одна сторона!

О выборах въ мазурскихъ громадахъ
ише гр. Двудувцкій:

„Нехай (польскі демократы) не толкуюцца тымъ, що въ Малой Польшѣ (т. е. въ западной Галичинѣ) нема небезпечности національнхъ; нехай не кажуть, що там нема святиорцѣвъ: бо самі стають мазурскими святиорцями. Ча-жь не ввають, якъ мало есть у люду національной свѣдомости и якъ легко перейти въ борбу зъ шляхою, выторгати у люду аспираціи для народу згубий и неясне понятя, що царь півнич, прятель люду, буде для него найлучшымъ паномъ? Ча не стрѣчали межи просвѣченими людьми у насъ, навіть въ нашихъ тутъ воеводствахъ, такихъ, котри, за-дѣя либеральной неохоты до костела и до шляхты, гадають, що дальшій зрѣсть московскій въ польскіхъ земляхъ могучести не завадять-бы на разѣ? Нехай-же добре розважать, якъ легко сотворити мазурскихъ святиорцѣвъ и якъ се буде смертельно грѣшнымъ дѣломъ.“

Скрявляючи лівця въ будучьомъ соймахъ гр. Дѣдушничій не бояться: „хоть-бы голосовала разомъ въ непосредственными Русинами, ще бѣдѣ шости не буде мати. Зрѣштою, правду сказавши, тотъ лѣвця нѣколи не бувала такъ страп- на...“ Далше говорятъ гр. Дѣдушничій о ор- ганизациі нового сойму и о предметахъ его не радѣ. За такі уважанъ въ наибѣлшій сесія: организацию кѣлькихъ шибѣ видѣловыхъ, у- ставу о слугахъ. „Крѣмъ того поставлять мо- же рускій послы внесенія политичнои натурѣ, а треба буде, шобы собѣ „коло“ польске ясно адало справу, шо мѣзъ зъ вами на будуче по- чинати, шобы не робити похибокъ черезъ не- порадѣбѣ.“

Илюзіямъ велькимъ гр. Дѣдушницѣй не
бѣдаея, але лихо, яке буде, то буде въ краю,
а не въ соймѣ:

„Буде въ краю лихо, и то не одно: де-
корпѣи будуть хотѣти выломыватися з род
катковсѣ пародowej, соціялисты и панславя-
сты будуть баламутити людѣи и молодѣжь,
будемо легкомудро отдавати землю въ руки
жидѣвъ-космополитѣвъ, будемо покидати се-
ло и будемо бдѣтсучати людѣи въ тѣи надѣи,
що въ разѣ потреби д. к. урядѣ намѣи по-
може. И на то все соймѣи нѣчого не пора-
дѣти, хогѣ-бы якъ хотѣвъ; але въ соймѣи ма-
ло буде лиха, котре прѣмывало-бы до розор-
ваня національнѣи организаціи, може оно
цѣлкомѣи не оббѣзвѣи, а якъ оббѣзвѣи, бу-
де рѣшучо осуждене пригнѣтающею бѣль-
шостию.“

Только одно здесь беспокоит гр. Дёдушицкого: что "важнейший випадок готови заскокнати львовскій соймъ" и что може прийти "хвала, въ которой-бы соймъ мавъ рѣшати въ справахъ, лежачихъ звичайно далеко по за кругомъ его дѣлая". Въ такомъ разѣ требуется соймому "духа спокойнiя розваги и взаимного поважання, который уможлививъ-бы дѣй-

ство политичну поставу его^а, — але въ того
духа панъ графъ не здаєсь вѣрять, а боїться
„згубного лиха“

Зъ судовои салѣ.

[Образокъ зъ галицкои автономіи.]

Минувши каденції (д. 26 червня) відбувся в Перемишлі перед судом присяжних під проводом секретаря ради Льва Шеховича пересправна против Мартіна Осядача вбитя в Мяслятич, села належачого до одного з львівських адвокатів, котра сумне світло кинула на нашу автономію.

Войтъ сей бувъ справедливымъ пострахомъ для членѣвъ громады, бо судявъ самъ справы надлежащѣ до суда, яко н. пр. оскорбленя чести, неосторожности зъ огнемъ, пьянство, бѣжавшѣ крадежи, накладючи за сповненьи тыхъ чинѣвъ великій гривны, зъ котрыхъ лаша часть доходила тамъ, де належало, а решта въ части гинула въ кишені пана войта а въ части була обертана на наикити для войта и ассесорѣвъ. То однакожь зосѣмъ не перешкаджало самому войтовіу часто густо унитися на лежати въ ровѣ, доки его яка милосердна душа зъ-бѣгати не забрала и не занесла до хаты, а такожъ сповняти самому помѣнші крадежи, н. пр. бѣднѣковъ зъ дерева назначеного до будовлі школи, бѣлыхъ належачихъ до бѣлогого поспѣлѣта, и т. п.

Жалобы внесенны въ pp. 1887 и 1888 за-
ступником вѣста Гринькова Уржикомъ и рад-
ными до ц. к. старостъ и выдѣлу повѣтоваго
въ Мостискахъ, въ которыхъ надужитя споч-
нуваній вѣйтомъ подробно были описанъ, оста-
лись безъ всякаго результату, бо ц. к. старо-
ство бдѣтупило жалобы выдѣловъ повѣтовому
до урядованя, а той высылать на комасію такъ
званого „люстратора“, который знавшовъ все
въ порядку, а выдѣлъ повѣтовый довѣсь по-
томъ до ц. к. староства, що жалобы оказались
бесосновными. Буля-бы ще засудили жалобни-
къвъ на поновшене коштѣвъ комасія, кобы не
ухвала выдѣлу повѣтового запада, мабуть що
въ р. 1885, що нѣколи не належить ждати
зверненя коштѣвъ бѣдъ жалобникѣвъ, хога бы
навѣтъ жалоба показався бесосновною, щобъ
въ той способѣ не бдѣтращувати сторбнѣ бдѣ
жалобѣ.

Однакожь вкѣнци перебрала мѣрка. Дня 19 септія 1888 донесено войтова, коли той за пивався въ коршмѣ, що Паранька и Иванъ Ивановичъ безчестять его. Войтъ каже ихъ приликати до коршмъ, а коли посланцѣ вернули за тымъ, що Иваншиный не хотять узнати коршмъ за мѣсце придатне до урядованья, выбрався войтъ зъ трома посѣпаками до ихъ помешканья, каже ихъ вытягнути на обѣстѣе, повязати руки въ задъ, ѡдтакъ обою разомъ до купы, а ѡбѣся до вербы. Надѡйшовшій заступникъ войта бѣгнавъ ихъ ѡдъ вербы, хоче дальше порознатити шиурѣ, але того войтъ уже не допускае, грозячи, що его самого каже звязати. Ѳдтакъ каже войтъ завести Иваншиновѣ до хаты и тамъ ихъ пильнувати, а коли они зъ ѡдтамъ таки зъ звязаными руками повыскакували, хотячи удатися зъ жалобою до мѣстического суду, каже ихъ войтъ полатати, завести поѣхъ школу и стерегти ихъ тамъ ажъ до раиа, хотай сорочки на нихъ зъ причины сѣпанья при вязаню були подертѣ, а они до пояса майже наги. На другій день удалися Иваншиный до суду мѣстического, де ихъ лѣкарѣ оглянуувъ, а ѡдтакъ выточено на внесенєе ц. к. прокураторѣн державнон слѣдство о надужитѣе власти урядовон.

Крім того чину обжалувала ц. к. про-
кураторія державна Мартина Осядача ще о
два переступлення:

1) о спроневеренне части гривны, бо следство wykрыло, що вбѣтъ, заудинши Гауку Яцшиянову, за то, що ен довѣка мала якомусь жадиови украсти одну кавку, на гривну въ сколькости 12 зр., мавъ дати зъ тыхъ грошей пошкодованому 5 зр., а рещту въ части пропшти а въ части на свою корысть ужати;

2) о крадѣжѣ ѡльхи въ обшару двѣрско-го, при котрой схоплено его на горячѣмъ у-чывку.

Позаякщо що-до чину спроневаження слідство не було достаточнимъ, дофинувъ прокураторъ державний на разѣ обжалованье що до того факту, задержуюча собі право, внести нове. Два другі чини були доказані свідками, dlatego присягні потвердила догичні пытаня а судъ засудивъ обжалованого за злочинство надужитя власти урядової и за переступленье крадежи на пѣвторарѣчну тяжку и за острену вязницю. Противъ того засуду выѣсь засуджений лише одклявъ зъ прачины за високою кары.

Замѣтна рѣчь, въ якій способѣ „паче люстраторъ“ выдѣлу пѣвцоваго синсувавъ протоколы — переводячи доходження противъ войта и якъ старався оборонити его. Такъ и, пр. що-до факту спронежѣння „люстраторъ“ уложивъ оборону войта въ той способѣ, що нѣбѣ то стороны добровольно вгодилася на судъ полюбовный въ особѣ войта. Тымчасомъ самъ войтъ ани въ слѣдствѣ ани при пересправѣ судовый въ той способѣ не толкувався, а твердивъ, що цѣла рада громадска судила; а при пересправѣ судовый показалося, що войтъ навѣтъ не знавъ, що то есть „судъ полюбовный.“⁴

сергия а отдакъ переводѣ до имше а въ о-
дн зявѣ до Мераву. Зауважати, що заразъ по
свѣдѣнню жалобы двѣрской наступить по-
глошеніе архіеи. Фердинанда д'Есть
наслѣдникомъ престола. Архіеи. Ка-
роль Людвигъ въ першихъ дняхъ
сергия въ заступствѣ цѣсаря до Грацу на тор-
жество союза австрійскихъ стрѣльцовъ.

Давяиникъ розпоряджень войскowych ого-
лосивъ розпорядженьє, пбеля котораго зъ днемъ
1. сѣвня будѣ утворена въ Перемышлѣ
нова коменда корпуса въ наслѣдокъ
перенесенія коменды 10 корпуса зъ Берна до
Перемышля. Пбеля того новаго подѣлу будѣ
кравбескій территоріальный округъ войскo-
вый обнимати доповняющі коменды полковъ:
1. 13, 20, 54, 57, 93 и 100; перемыскій
округъ территоріальный доповняющі коменды
полковъ: 9, 10 40, 45, 77, 89, 90; львѣв-
скій округъ территоріальный доповняющі ко-
менды полковъ: 15, 24, 30, 41, 55, 58, 80 и
95. Крѣмъ того будѣ зъ днемъ 1. сѣвня 1890
утворена въ Ярославлѣ нова коменда давяинъ
кавалерія.

Бракъ офицербъ въ австрійскѣмъ войску даея чуть чымъ-разъ больше. Министерство войны стараетъ тому зарадити въ той способъ, що приймае до активной службы одъ похвѣднѣе до того офицербъ резервовыхъ. Мѣжь сими офицерами есть досѣть такихъ людей, котрѣ зовсѣмъ бдѣовѣднѣй заняты мѣ-це такихъ офицербъ, котрѣ ставъ войскowyи уважають своимъ званьемъ. Число офицербъ въ чинѣи службѣ зменшилоя головно черезъ то, що въ послѣднѣихъ часахъ трѣба було звачно поднести ставъ высшихъ офицербъ а бѣтакъ и черезъ то, що школы кадетскѣ выдаютъ теперь дуже мало кадетѣвъ. Позаякъ отже доперва за кѣлька лѣтъ зможе зб школы кадетскихъ виходити больше число кадетѣвъ, то одновачмъ посереднѣмъ средствомъ поднесе-ня числа кадетѣвъ есть покликанье бдѣовѣднѣного числа резервовыхъ офицербъ до ста-лой активной службы. Се средство може од-накожь лишь тогдѣ мати добрый успѣхъ, коли дотычнымъ офицерамъ резервовымъ часъ ихъ теоретичной пробы, котра треваетъ шість мѣсяцѣвъ и бдѣуваея передъ придѣленьемъ ихъ до активной службы, буде признанъи бдѣовѣдно до шаржи активальный додатокъ. Пробна служба на власнѣи кошты не принесе вѣнякого хѣва, бо на каждого поодинокого припала-бы тогдѣ значнѣи выдатки.

Президентомъ Шлесска именован-
ный д-ръ Кароль Ётеръ, дотепершній со-
вѣтникъ министерскій въ президіи рады
министровъ и протоколянтъ рады министровъ.
Д-ръ Ётеръ маэбути знаменитымъ теоретикомъ
и знаткомъ австрійскаго права администра-
ційного.

Kreuz. Ztg. подтверждаетъ вѣсть о приѣздѣ царя до Берлина и каже, що царь поѣде при кобцѣ сѣрпия сухопутемъ черезъ Вербидовъ, де зарядъ зѣлѣницѣ поробивъ вже двѣдцѣть приготавлиая. Царь мавъ ще въ лѣтѣмъ выбратися до Берлина, але тому станула на перешкодѣ катастрофа пѣдъ Борками. Оцбеля не мавъ вже царь охоты ѣхати, але Гярьс и Вишнеградскій намовили его до того.

До Standard-а доносить зъ Ерзерумъ, що въ послѣднихъ нѣсколькихъ тыждняхъ выставила Россія межи турецкою границею а явнию Кутань-Тавлисъ Александрополь-Ериванъ армію въ силѣ больше якъ 30.000 людей а що все ще надходить туды новы полки зъ полудневои Россіи. Въ сторонахъ сихъ настало велике занепокоеніе и всѣ побѣждаютъ яковъ акція збъ стороны Россіи. Вѣсть яса сѣтъ неконче пмѣвѣрна, але коли свѣжаться становище Россіи до Персіи и слова царя, высказаній до шаха персогого при его блѣздѣ до Лондону, то цѣль сего вѣсти хочъ бы она и неконче була правдива, стане ясна. Очевидно ходитъ о то, прислугата шахови, шубы бытъ не дуже ангажуванася въ Англію а може щѣ и деінде, бо на его границы стане сто тысячѣвъ російскихъ багнетѣвъ.

„Нов. Время“ доносить, что министерство финансов постановило сократить вновь пограничную сторожу о 2000 рядовых. Министерство порекомендовало вконец, чтобы достигли единичный кредит.

Послѣ російскихъ газетъ буде обходиться въ Россіи въ 1893 г. юбилей прилученія Подбѣла до Россіи. Православное духовенство подольскихъ губерній занялось уже подробнымъ разсмотрѣніемъ историческихъ документовъ, дотыкающихъ житію народу и церкви въ минуемомъ столѣтіи въ сей губерніи.

Зь Баку довозять, що тамъ жерела нафты дуже значно зменшаються, въ наслідокъ чого нафта дуже дорожжє. Ще въ сьмдесяти рокахъ стояла тамъ на мѣсця бозна ропы копѣйку теперь же доходить вже до 6 копѣйокъ.

—

Генеральный директоръ публичной безопасности въ Италіи, предлагаючи свое справозданье о розвязаніи предвѣстичаго комитету для Триесту и Триденту, сказавъ бумажкѣмъ нашимъ, що союзъ зъ Нѣмечиною и Австрією есть порукою единства и независимости Италіи супротивъ якоимъ подступаютъ и явное аціи и тайныя ворогбъ Италіи. Офіціальный телеграфъ пускаючи въ свѣтъ се справозданье директора зробиавъ въ сѣмъ реченію похибку, поставивши замѣсть слова „action“ — „nation“. Зъ того вышелъ такъ, що слова тѣ, выгладяли такъ, якъ коли-бъ въ справозданіи говорилось о якоимъ хитрымъ народѣ и розумѣе, що словъ тыхъ не можна було примѣнати до якокого иного народа якъ лашъ до французского. Похибка та могла-бы була навѣтъ потягнути за собою досять немалы палѣдствъ, але правительство италійске завчасу ея спростувало.

Плянъ папы выхати зъ Ряму и
осѣсти десь въ Испавіи естъ предметомъ шп-

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

6. Вел. цѣсарь выѣхавъ онѣгда зъ Гастайнъ до Ишль, зъ бѣки за кѣлька днѣвъ выѣде на ловы. Ея Вел. цѣсарева и архикн. Валерія перебудуть въ Гастайнѣ ще до 16

рокихъ разговоровъ въ италійской прасѣ, которая являлась стала доказывать, что папа не повиненъ покидать Риму, бо выхъти легко, але вернуть трудно. Здаётся, что и самъ папа блдугувавъ бодай на теперь блдъ сего пляну, тымъ блдше, что и Испанія не показавалась такъ дуже правильною для папы, якъ блъ то думавъ. Мбесто Севалла носилось вже зъ гадкою заирисити папу до себе, ажъ ось рада сего мбста дбстала накаръ блдъ испаньского правительства не мбшатица до справъ ватиканьскихъ. Фактъ сей зрблявъ въ Ватиканѣ дуже прикре враженіе. Мимо того партія въ Ватиканѣ, ворожа Италіи, не покидае гадки выхъду папы зъ Риму и ставяе проектъ, чтобы дала переѣхъ на Балеарскій островъ. Кардиналы, якъ: Скіаффино, Кампеллатро, Диоме и другіи, котріи радѣ блъ помарити Ватиканъ въ Квириналомъ, тмшатица зъ того, что папа бодай на теперь не думаетъ покидати Риму. Имъ въ помощь ставяе также и нмѣцкій посолъ прѣ Ватиканѣ, Шлецеръ, котрый колыка дбвѣзъ тому назадъ бувъ на авдіенціи у папы и посповѣ ему всѣ причины, за-для котрыхъ Нмѣчнина уважала-бы выхъзъ папы зъ Риму въ тепершню пору за дуже небезпечный и шкдливый для самой католицкой церкви. Мабуть такъ само дораджуе папѣ и Австрія. Одна лишь Франція зъ ненависти до Италіи и Нмѣчнины стараетъ всякими силами наклонити папу, чтобы блъ Римъ покинуть.

Король Миланъ, котрый ще въ понедѣлокъ выхъзавъ бувъ зъ Константинополя до Българу, прѣхъзавъ тамъ вчера рано о 9 годнѣ. Въ Софіи сѣла була до того самого поѣзду, котрымъ хъзавъ король Миланъ, и княгиня Климента Кобургская, котра похъзала до Кобурга. На дворцѣ въ Софіи зббралосъ було множество людей, що блдводили княгню. Довѣдавшисъ, що въ поѣздѣ есть и король Миланъ, стали всѣ тиснутися до вагона, де сидѣвъ король, але король не показуваеся а бина булѣ заслоненъ. Зъ офіціальныхъ личностей нхъто не вѣзавъ король въ Болгарію. На границѣ не вѣзавъ нхъто короля, а повѣтаніе наступало доперва на дворцѣ въ Българѣ. Тутъ дожидавъ его молодой король, регентъ Протичъ, митрополитъ Михайлъ, министры и другіи достойники. Молодой король, ледва побачивъ своего батька, побѣгъвъ заразъ до него и вивуеся ему на шию. Повѣтаніе було дуже сердечне а батько зъ сыномъ цѣдувалися безъ конця. Одаткъ повѣтанъ короля регентъ Протичъ, котрый лишь самъ одиѣзъ явився, бо обохъ другихъ регентѣвъ не було въ Българѣ. Обѣда розговорувавъ король зъ митрополитомъ Михайломъ и теперь оба завязати противника помарилися зъ собою. Король сказавъ ему, що забувъ на все то, що мѣжъ ними було, най же и блъ, митрополитъ, не памятае того, що сталося. Одаткъ розговорувавъ же король зъ президентомъ министровъ Груичемъ а на конецъ всѣмъ до каргитъ и похъзавъ до палаты. По дорогѣ вѣтуеъвъ ще король до церкви Сошествія и тутъ прѣнявъ благословеніе зъ рукъ митрополита. Мѣжъ достойниками, вѣтающими короля на дворцѣ, була также представитель Австріи, Нмѣчнины, Румыніи и Туреччины.

Цѣкава рѣчь, що рѣзкочасно коли прѣхъзавъ кор. Миланъ, раздѣлилась була по мѣстѣ поголоеса, что Ристичъ, котрый теперь перебувае въ купеляхъ въ Враньской Банѣ, занедажуеъ небезпечно. Говорено, что блъ доставъ атаку аполлектичного. Правда, что вѣстѣ ту розпустили була „Мали Новина“, органъ засудженого на 30 днѣвъ арешту и заразъ арештованого проводира радикаловъ Перы Теодоровича, и длатого вѣстѣ тую годъ уважати за правду; але все-же така и то треба мати на увазѣ, что Ристичъ есть вже досытъ знеохотеный а недуга дала-бы ему лишь добру нагоду усунутица блъ регентѣ.

При нагодѣ прѣнята дипломатичного тѣла мѣнушны суботы заявивъ сербскій президентъ министровъ, Сава Груичъ, что сербске правительство не носить ся зъ нѣкими военными або революційными плянами и что оно стараетъ лишь сконсолідувати силы Сербіи у внутрѣ. Рѣзкочасно заявивъ блъ, что до Сербіи не прѣхъзали російскіи офіцеры и что Сербіи бы вхъ не прѣймала.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфискации ч. 144 „Дѣла“ одержали мы отце письмо: Cz. 12006. W imieniu Jeho W. lyczestwa Cisarza O. k. Sud krajowyj dla spraw karnych u Lwowi Ryszki na podstawie §§. 489 i 493 zak. o post. karn. i §. 37 zak. pras. szczo soderżanie artykuła umieszczono w cz. 144 oza. sorpysy: „Dziś“ z dnia 30 ho czerwnia (12-h) lipnia 1889 pod napisem „Ruch wyborczy w Huty zozyni“ misty w sobi zaapena prowiny z §. 300 zak. karn. i proto usprawiedliwien jest zarządze na ozez o. k. prokuratoriu derzawny konfiskata teji ozasorpy. W śludztwie teho rizenia wzboronene jest dalsze rozprostranienie teho artykuła, a zabranu naklad mae buty znyssczonyj — ponoe soderżanijem powyszchoo artykuła usyluje autor pobudyty czytajucyoh do pohody i nena. wysty protywu orhanom prawytelstwenym p. ryc. zyni ich uriadowania.

C. k. Sud krajowyj karnyj. Lwów, dnia 17 lipnia 188.

Füger.

— Новій стипендіи для Русинѣвъ. Ставропигійскій Институтъ введе вже незадолго въ житѣ а) одну стипендію им. Григорія Акимовича, митрополита галицкой Руси, на 200 зр. рѣчно, для слухателѣвъ правъ и докторандѣвъ; фондъ на ту стипендію зложенъ прѣятелями и почитателями покойного митрополита; б) три стипендіи по 100 зр. рѣчно, для учениковъ се. едѣщихъ и высшихъ школъ; на фондъ сей записавъ бл. п. Ан-

дрѣй Сушкевичъ зъ бл. п. своєю женою цѣлѣй своей маетокъ Грамоты фондаций вже выготворенъ и предложенъ намѣстництву до затвержденя; Институтъ Ставропигійскій буде надѣляти тыми котирма стипендіями. — Упокойный-ся 9 лѣтъ тому назадъ бл. п. Модестъ Хоминскій, совѣтникъ краевого суда, записавъ 10.000 зр. на свой каменщи поѣзъ ч. 7 при ул. Орменской у Львовѣ на три стипендіи; одесотки блъ записаныхъ грошей мають принести 600 зр. и роздѣлитися на три стипендіи по 200 зр. для сволковъ покойного въ середнихъ або высшихъ заведеняхъ науковыхъ. Надѣляти стипендіями будутъ свояки покойного, котрыхъ блъ поименно наводитъ въ оловѣхъ завѣщаню, а если бы ихъ не було, то Институтъ Ставропигійскій, прѣнявшій на себе то желаніе покойного фондатора.

— Совѣтъ „Народного Дома“ у Львовѣ розписуе конкурсы: А) На прѣняте учениковъ до бурсъ Народного Дома. Условія такі: 1) Подавати о прѣняте снѣвъ або пунилѣвъ могутъ лишь ихъ родичѣ або опѣкуны; прошеня самыхъ учениковъ не уважляються. 2) До поданъ долучити треба метрику, послѣднѣ свѣдѣнство школьне и убожество, выдѣлане мѣщевымъ священникомъ. 3) Прѣняти-мисъ будутъ ученики до 1 класъ середнихъ школъ не переступившіи 12-тый рѣтъ житя; те першій воспитанники бурсъ при рѣвнѣхъ условіяхъ будутъ мати першенство. 4) Одръ новыхъ кандидатѣвъ wymagaеся знаменитыхъ поступѣвъ въ наукахъ, добрыхъ обычаѣвъ, доброго голоса и крѣпкого здоровья. 5) Новіи петенты мають явитисъ лично 17 (29) сернія с. р. рано о 9-той годнѣ въ канцелярію „Народного Дома“, де поддаться испытѣи зъ школьныхъ предметѣвъ и голосу та оглядовъ лѣкарскому. 6) Прѣнятый повиненъ мати 6 паръ бѣлы, 4 простирала, 4 пошевки, 4 ручки, 2 пары обуви, одновѣдне зимовѣ и лѣтне убранье та средства на книжки школьны, а ученики 1-ой класъ ще грошѣ на вѣтуше и оплату школьну, та треба зложити 5 зр. на покритѣе евентуальнаго ушкожденя инвентаря бурсацкаго. 7) Въ поданыхъ треба означати докладно мѣсце замѣшканя и послѣдню почту, а на зверотѣ залучениковъ подана доложити марку на 20 кр. — Б) Конкурсъ на прѣняте колыкохъ убогихъ дѣвчатъ въ руске дѣвоче воспиталище у Львовѣ подѣ ушавою инокини Ч. св. В. В. на коштъ „Народного Дома“. До поданъ треба долучити метрику, свѣдѣнство школьне, убожества и цѣбленю оны. Родичѣ и опѣкуны прѣнятыхъ дѣвчатъ мають лишь старатисъ для нихъ о средствахъ науковѣ и одновѣдне убранье; всякій иншій выдатки покрывае „Народный Домъ“. — Для обохъ тыхъ конкурсовъ назначеный рѣшенице подаватисъ до 3 (15) сернія 1889 р.

— Зъ Букѣсна пишутъ намъ: Якъ се було заповѣдено въ „Дѣлѣ“, блбулося дня 21 н. ст. липня заходомъ тугешного товариства касинового аматорске представленье, на котромъ выставлено на загальне жадане по разѣ другій „Наталку Полтавку“. Пригадуемо, что першій разъ блбулося представленье тои штуки мѣнушного року, але что тодѣ була зла дорога и лиха пора, мало було особъ зъ околищной интеллигенціи, тому теперь въ друге повторено ои штуку. Якъ перше такъ и се представленье выпало знаменито подѣ взглядомъ артистичнымъ. Усѣ ролѣ спочивали въ рукахъ тыхъ самыхъ особъ що и за першимъ разомъ. Ту поднести треба пожертвованье панѣ Полянської, представительки Наталки, котра мѣмо тепершнього своего замѣшканя въ Трещи, мѣщевости досытъ значно блдалей блъ Букѣсна, радо взяла участь въ представленю. Про чудову гру сѣи панѣ якъ и прочихъ аматорѣвъ не гадуемо, бо треба бы только повторити похвалы выказавы въ „Дѣлѣ“ вже по першомъ представленю. Интеллигенція, а то руской зъ околищъ, было доволѣ, лишь дивувала насъ неприсутность колыкохъ родичѣ русскихъ зъ найблизшой околищъ Букѣсна.

— Зъ Богородчаньского доносятъ намъ: Нашъ выдѣлъ повѣтѣвъ есть справдѣ „татомъ“, але не хлопскимъ, лише жидѣвскимъ. Ось послушайте: Въ Старуни есть много жидѣвъ, что не блдше мають грунту, якъ четверть морга, або поѣвъ, а дѣкѣи ледво 30—100 квдр. сѣжнѣвъ, т. е. только, что займае хата, або на сколько треба, чтобы выкопати на роппекахъ шахтъ. Каждый однакъ зъ нихъ мае колыка штукъ худобы, чи то своєю власною чи стороньскою, что еи вѣзавъ на вынѣзъ за заплату зъ Олѣшчыны, або зъ-дѣки инде. Дѣкѣи закупили собѣ кусники блдъ дѣбнѣвъ (дрѣвнѣи шляхты) а хотѣли пасти худобу также на громадскихъ толокахъ. Громада не позволила, кажуци, что лише тымъ волюи пасти, котры закупили грунты у хлопѣвъ и то лишь только штукъ, колыко треба для управы кавалка, котрый поѣдае жидѣ, а тому, что кунявъ кусники землѣ для промыслу (на роппекахъ), зовѣмъ не позво-литъ хѣбнувати зѣ толоки. Та ба! Шмулъ, Ицки та Мошки посунули до „тата“, а той давъ имъ на писмѣхъ: pieograniczone prawo rzenienia byla na gminnych pastwiskach. Громада зарекуровала до выдѣлу краевого и той, на щастѣ, зѣбѣвъ ука-зъ „татовый“ — правда, что лишь зъ формальныхъ взглядѣвъ, бо „тата“ не жадавъ блдъ громадѣ анѣ жадного вынѣзения анѣ справозданя. Теперь пойдѣе процессъ на ново, а значеся ухвалю рады громадской, котра Ицкови, что мае лише 36 квдр. сѣжнѣвъ, не позволитъ на пасовиско выганяти болышон штуки, хѣба поѣвочного подѣянника Шмулъ будутъ зновъ рекоровати блдъ той ухвалы до „тата“, а якъ той рѣшитъ и якъ пойдѣе процессъ далше, донесемо въ своѣмъ часѣ. — Сими днями шконтрувавъ урядникъ, высланный выдѣломъ краевымъ, нашу касу повѣтѣву и вынайшовъ, что сума спровѣреныхъ грошей бвущимъ секретарѣмъ, Саноцкамъ, котрый доборае собѣ самъ житѣ, выноситъ 1175 зр. Есть то сума зложена людьми на сплату руст. банку. По-рѣшено, что 450 зр. покрье касѣ а решту маршалоу п. Шедянский. Для чего мае касѣ прѣнятися до сплаты тои дефициту? Хѣба тому, что блдъ коли маемо раду повѣтѣву, по нынѣшній день ще не було нѣколи жадного шконтра!..

— Ошукался Священникъ І. К. оцарова бувъ торѣкъ на парохію І. К. прѣйшли сегоднѣи выборы. Бѣдачикъ о. І. К. давѣи выбрати на выборца а потѣмъ голосувавъ на граа — коллатора тои па-

рохіи. Зъ голосованя вертае домѣвъ — на столѣ заставъ рускій дневникъ — мимохѣтъ очѣ его звертаются на рубрику „Епархіальный вѣсти“ и вычитуе, что презенту на парохію І. К. доставъ ще въ лѣтѣмъ о. І. Ошукался!

— Испытъ зрѣлости въ ц. к. семинаріи учительскій мужеской у Львовѣ блбуеся сего року въ часѣ блдъ 9 до 22 липня подѣ проведѣмъ нового инспектора краевого д-ра Сев. Дибегрянского. До испыту зголосилося 75 кандидатѣвъ (30 семинаристѣвъ а 45 екстернистѣвъ). Свѣдѣнство зъ блдзначенѣмъ отримали 2 (семинаристы); свѣдѣнство зрѣлости 25 (15 семинаристѣвъ и 10 екстернистѣвъ); по-завлено поправляти одиѣхъ предметѣ по фѣрияхъ 14 (5 семинаристамъ и 9 екстернистамъ); репрѣ-бовано на рѣкъ 12 (5 семин. и 7 екст.); въ часѣ испыту блдотуню 12 (екстернистѣвъ) а испыту не здавало 10 (3 семин. и 7 екстерн.). Зъ Русинѣвъ отримали свѣдѣнство зрѣлости: семинаристы Липакъ Петро (зъ блдн.), Ляско Александръ (зъ блдн.), Вобякъ Володимиръ, Ванько Тимотей, Гига Марко, Мацавъ Григорій, Муринъ Григорій, Падохъ Андрій и Порохъ Василь; екстернисты: Гарасимюкъ Василь, Захаріѣвъ Иннокентій, Калиновичъ Володимиръ, Назаревичъ Антѣй, Татомиръ Иванъ и Ткачъ Алексій.

— Зъ Станиславова пишутъ намъ: Несчастливю памати вѣдѣтъ зъ Небылова, Андрѣйчука, запавъ на смертѣну хоробу въ криминалѣ станиславѣвскѣмъ. До того упало на него друге нещастѣе. Прокураторія выпайшла новій провини его зъ часѣвъ давѣншихъ и розпочала зъ несчастливимъ новѣ слѣдство. Упавъ блъ въ цѣлковиту апатію и не хоче брати навѣтъ лѣковъ. Кто мае на совѣсти то го колисъ праведного и честного газду? Та, що агитували за противниками посла Романчука и ще теперь оказуваля на столько бракъ всякого характеру, что ужинали передъ выборами тепершними зновъ аргументу: „коли, вѣдѣтъ, будете голосувати изъ Романчука и блъ выдѣе посломъ, то всѣхъ васъ, что чутеся винными, вѣдѣтъ до криминалу, якъ Андрѣйчука“. И тѣ агитаторы зъ брудными руками нѣбы мають якѣсь идеалы! Посыте головы свои попомомъ и идѣтъ въ аскети, та на-вертайте хоть вѣуковъ вашихъ на иншу дорогу, бо на оныѣвъ уже мабуть надѣѣ нема!..

— Зъ Солотвиньского пишутъ намъ: Зъ вынѣну не будутъ нашѣ Гуцулы мати великого хѣсна, бо жинива скрѣзь лихѣ, такъ что зъ дѣлкахъ сторонѣ повертала вже и третина вынѣнниковъ зъ порожними руками назадъ. Чули вже нашѣ люди заки выхъзжали, что заробку не буде, тому то и вы-биралисъ въ дорогу безъ музыки, безъ веселости, а зовѣмъ сумий вертають безъ заробку назадъ. — Доносимо вамъ и то, что послѣдній латки снѣгу зникли на хребтѣ Лопушномъ доперва на св. Пѣтрѣ и Павлѣ; инѣи выдѣѣе лише въ одѣмъ мѣ-сци на пѣвнѣицѣмъ убоу тои горы подѣ навислою оскалою невелике лѣговиско снѣгу.

— Зъ-подѣ Зборовѣ пишутъ намъ: Разѣ-наразъ читаемо въ „Дѣлѣ“ факты, что краевѣи и державніи власти не полагаджуютъ справѣ покривденныхъ одиѣнцѣ и громадѣ рускихъ цѣлыми роками. Оче-видно только дробна частина такихъ фактовъ до-стаетъ до вѣдомости загальнои черезъ газеты, бо въ щоденномъ житіи се рѣчь вынѣвайна. Дѣкѣи нашѣ люди зъ роспуки вынѣлись на оригинальный способъ. Такъ примѣромъ одиѣхъ священникъ маѣвъ малѣ непорозумѣнѣе зъ ц. к. старостѣмъ, а шви-донько усунувъ непорозумѣнѣе то въ сей способъ, что замѣтъ гаркаться зъ старостѣмъ, вѣбѣе пред-ставленье до намѣстництва и до министерства рѣвъ нѣчасно повѣдомляючи о томъ старостѣ. Другій священникъ маѣвъ шкоду блдъ двораковъ въ ерек-циональномъ лѣсѣ, до котрого и дѣбнѣхъ хотѣвъ мати претенсію. Коли шкода повторилася колыка разѣвъ, священникъ, вылапавши шкдника на горячѣмъ учинку, вѣбѣе жалобы рѣвночасно: до ц. к. старостѣа — до ц. к. намѣстництва а на-падъ — до ц. к. суду — до ц. к. прокураторіи державной — до ц. к. прокураторіи скарбу — до ц. к. министерства справедливости — до ц. к. министерства просвѣты — до ц. к. урядъ по-даткового и до ц. к. дирекціи скарбовою о блд-писанѣ податку — и наконецъ до консисторіи. Справу полагаджено до трехъ днѣвъ!

— Зъ-подѣ Олѣшчы пишутъ намъ: На дни 24 н. ст. червня с. р. яко въ день праздника св. Онуфрія блбулося торжественное богослуженье въ рускомъ мѣстѣ Олѣшчахъ въ повѣтѣ чешанѣвскѣмъ, якого народъ руской уже блдъ давна бажавъ, поличеный опѣцъ старенького пароха бл. п. о. Антонія Лѣсковацкаго. Сонце прекрасно засяло на небо-склонѣ, дѣвѣны оглоосили торжество цѣлому мѣ-сту а гукъ зъ мѣдѣрѣвъ рознѣвъ вѣстѣ по су-сѣднихъ сѣлахъ, что праздникъ торжественно за-чинаеся. Зѣ всѣхъ сторонѣ опѣшавъ народъ зъ своими отцами духовными до Олѣшчы а довѣ-давшисъ, что Впр. крилошане перемысломъ капату-ли архидіаконъ Бенедиктъ Литвинскій, Миронъ Подоланскій и Константинъ Чечовичъ прибудутъ до Олѣшчы и будутъ правити соборну службу Божу, — такъ численно зббрался, что церковь хотѣй просторна, не могла помѣстити всѣхъ вѣр-ныхъ. До годины 10-той закончилися всеночне и утрени, а о 10-ой годнѣ выхъзали кондеканальніи священники разѣмъ зъ мѣщевымъ парохомъ о. І. Кобринѣмъ правитати оо. крилошанѣ. За четверть годины надѣхъхавъ поѣздъ зѣлѣзницѣи и зъ него высѣли згаданий оо. крилошане. По короткой про-мовѣ мѣщевоего пароха и подѣѣ оо. крилошанѣвъ за ихъ ласкавыи трудѣ, выступивъ бурмастръ мѣста Олѣшчы на чѣлѣ громадѣи и прѣвѣтавъ прибувшихъ короткими циро-русскими словами; по чѣмъ дѣлѣхъхавъ повозами на короткій блдпочи-нокъ до помѣшканя пароха а вскорѣ блдтакъ до церкви. Передъ брамою церковною ожидавъ кри-лошанъ народъ зъ процесіями и коли надѣхъхавъ, вручено архидіакону о. В. Литвинскому ключѣ церкви и при спѣвѣ „Многая лѣта“ впроваджено оо. крилошанъ до церкви. Службу Божу правили прибушій крилошане зъ діаконами оо. Вол. Шве-дзицкимъ, парохомъ зъ Старого Сѣла, и К. Пав-ловскимъ парохомъ зъ Сухон Воли. Народъ цѣ-каво прѣгладався богослужению, якого не выдѣѣвъ майже нѣколи въ тѣи околици. Вся интеллигенція олѣшчанъ була на богослужению. Пропѣвъ вы-голосивъ прекрасно о. кр. Подоланскій, и всѣ были нею такъ вдоволѣны, что обѣсла не мали сѣбѣ для еи звѣлчаня и оцѣненя. Хоръ зъ са-

мыхъ мѣщанъ спѣвавъ дуже красно и удачно въ часѣ цѣлоу богослужения. По молитвѣ заамовной удѣлявъ о. архидіаконъ блдъ Преосв. еп. Іоана благословенье для пароха и вѣрныхъ. По бого-словеню блдпровали народъ и священники зъ процесіями крилошанѣ до повѣзѣвъ. О 3-той го-динѣ бувъ даный блдѣвъ въ честь крилошанѣ, на котрый прибувъ властитель Олѣшчы князь Во-лодиславъ Сапѣга и многи зъ интеллигенціи оле-шчанъ. На другій день зѣхъхалися сусѣдній свя-щенники, чтобы попрощати оо. крилошанѣ. О 2-ой годнѣ зъ полудня блдѣхали оо. крилошане а на дворцѣ явився также кн. Сапѣга и сердечно по-прощавъ блдѣдѣхъхавъ. — Гостиня нашихъ крилошанъ на довго лишѣтѣся въ сердцяхъ ру-ского народа а обрядъ нашъ набравъ черезъ то великого значеня и поважаия Кобы такъ частѣй-ше являлися нашѣи достойники по нашихъ блд-ныхъ сѣлахъ, то нашъ обрядъ выскавъ-бы на-томъ дуже много.

— Величавый глыбѣ земной, выставленный на па-риской выставѣ, мае 40 метрѣвъ округу (що блд-повѣдае 40.000.000 метрѣвъ земского экватору), тому каждый миллиметръ на глыбѣ рѣвнаеся ки-лометровъ въ природѣ. Промѣръ глыба выноситъ 12.732 метр., бо промѣръ землѣ мае 12.732 ки-лоом. Сплошенѣе при обохъ полѣхъ землѣ выно-ситъ 21 килоом., и тыхъ 21 мм. на глыбѣ майже и не видно. Поверхность глыбу подѣлено на 386 полѣ, а кожде зъ нихъ обчленене послѣ меридіанѣвъ и рѣвноблжнниковъ блдповѣдае 10 степенямъ. Кожде поле було зъ особна мальоване на карто-нахъ, а блдтакъ прикрѣпљено до металлическо-глыбу; металл глыбу вѣжѣтъ 10 тоннѣ, а карто-ны 3 тонны (тонна = 1000 кг.) Глыбѣ пона-лованый олѣйными красками, обертаеся на зе-лѣномъ папи; не мае на собѣ нѣкихъ звнѣшо-стей, бо найвысшій горы (8000 метрѣвъ) могли-бы бути представлѣны лишь 8-миллиметровою вы-сокоствою. Глубину моря означаютъ рѣзніи блдтѣи краски. Найснѣйша краска означае глубину на 2.000 метрѣвъ, блдтакъ что разѣ темнѣйшіи краски вказуютъ на глубину 2 до 8 тысячѣвъ метрѣвъ, по надѣ ту глубину вже не вынѣченъ мѣсця. Поверхность сушѣи и островѣвъ занимае 136 ме-трѣвъ квдр., а цѣла поверхность глыбу выноситъ 510 метрѣвъ квдр. Въ павилонѣ, де помѣщено глыбѣ, суть всѣлѣкѣи рисунки и табелѣ, означа-ючи высоту гѣръ, глубину моря, имѣнѣру гру-бѣсть покладу землѣ, статистику людности и т. п. А що сей глыбѣ маѣвъ представити станѣ вѣ-домостей географичныхъ въ р. 1889, тому мусѣ-ли выжидати найновѣйшихъ справозданъ подо-рожниковъ. Такъ пр. мусѣли два разы змѣнѣти части глыбу, представляючи Африку; также не-ма певности что-до вѣдомостей географичныхъ о Хинахъ и середнѣи полудневон Америки. Глыбѣ стоитъ въ такѣмъ блдотною до цѣлои землѣ, якъ зерно пѣску до глыбу. Парижъ занимае на глыбѣ мѣсце одного сантиметра квдр. Глыбѣ мае ще и подѣ тымъ взглядомъ вагу, что при его по-мочи можна собѣ выробити понятие о блдаленіи тѣлъ небесныхъ. И такъ послѣа тои мѣры про-мѣръ мѣсця мае 3-5 метра, а блдаленіе его блдъ землѣ 384 метрѣвъ; промѣръ сонца 1400 метрѣвъ, блдаленіе 150 километровъ; промѣръ Юпитера половину высоты вѣжѣ Айфеля и т. п. Величав-ный сей глыбѣ выбудовали пп. Вилляръ и Ко-ларъ.

НА Д О С Л А Н Е. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что вытѣчалася простыми средствами блдъ 23-лѣтнѣи глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ теи сред-ства по нѣмѣцки переслати дарѣмъ всѣмъ бажачимъ. адре са I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Блзначеня. Цѣсаръ надавъ кавалпрѣкѣи хресты ордеру Леопольда зъ убѣльненѣмъ блдъ такы: Фел. Мадевскому, вице-президентувысшого суда краевого въ Краковѣ, Альфр. Канному, вице-президентувысшого суда краевого у Львовѣ и Іос. Лѣбнскому, президентувысшого суда краевого у Львовѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 26. липня. Цѣна збѣжа особли-во пшеницѣ подскочила дуже значно а то въ наслѣдокъ дуже некористного справозданя о жннѣвахъ въ Франціи и въ наслѣдокъ „ringu“ утвореного дѣлками аристократами, что вы-дѣтъ теперь добру нагоду нажити грошей.

Берлинъ 25. липня. Бувшій министръ войны а тепершній комендантъ всхѣдно-пруского корпуса выголосивъ тоастъ, въ ко-трѣмъ заявивъ, что теперь нема чего боятисъ нарушеня мира.

Римъ 25. липня. Вѣсти о якѣмъ на-дѣвычайномъ руху въ арсеналахъ и портахъ военныхъ суть безосновнѣ. Правительство по-становило не будувати болыше людей терпе-довыхъ, бо до того нема потребы.

Петербургъ 25. липня. Вел. кн. Кон-стантинъ Михайловичъ подужавъ вже о столь-ко, что одыскавъ мову и може сидѣти.

Парижъ 25 липня. Правительство усуну-ло зновъ 30 урядникѣвъ мытовыхъ и зъ за-веденъ добродѣйныхъ за буляжнстовскій аги-тации.

Словарь руско-нѣмецкій Евгенія Желеховского.

Знажена цѣна 12 зр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Справозданье въ жертвѣ на подмогу бѣдныхъ учениковъ русскихъ параллельно въ Перемышля. До 15 числа 1889 вышло изъ редакціи черезъ редакцію „Дѣло“ и просто на руки управителя 365 зр. 40 кр. и одна книжочка „Народной Торговли“ вартости 10 зр. — 3ъ того выдано: 1) на подмогу оплатѣ школьныхъ 182 зр.; 2) на одѣжъ и харчъ 45 зр. 66 кр.; 3) на закупу книжокъ 17 зр. 20 кр. — разомъ 244 зр. 86 кр. Остатъ отже на рѣкъ школьныхъ 1890 кнота 120 зр. 54 кр. и одна книжочка „Народной Торговли“ вартости 10 зр. Починъ до сихъ складокъ дали патриоты киевскій, пересылаючи на 1-й сборъ „Народной Радѣ“ у Львовѣ черезъ нинѣшнюю почту на соймъ краевый д-ра Теофила Окуневского суму 55 зр., яко подмогу на оплатѣ школьныхъ для бѣдныхъ учениковъ русскихъ параллельно въ Перемышля. Вразливая на доброе и патриотичное дѣло Публика наша поспѣшила съ своей стороны за добрымъ примѣромъ и поднесла датокъ киевскихъ патриотовъ до наведенной выше сумы. Здаючи съ ней справу передъ Вп. Публикою, складаемо именемъ той молодежи найсердечнѣйшу подяку всѣмъ Вп. Добродѣямъ и Добродѣлкамъ за ихъ щиръ, патриотичный жертвы яко наибольшій такъ и наименшій. При томъ заповѣдаемо, що числячи съ нинѣшнюю тѣсною экономичною береглися мы нѣ одного шельго выдати надармо. Однако при всѣхъ нашой ошадности не можемъ втанити невоображенной думки, що оставша сума 120 зр. 54 кр. не выстане на рѣкъ будущій, въ котрымъ число молодежи подвигнется, тому до рубрики приходѣвъ записуемъ ще и мило надѣю, що щиротѣ и добросердѣю Вп. Публики нашей не выпуститъ молодежи нашей и на рѣкъ слѣдующій зъ своей ошѣки. — Григорій Цеглинскій, управитель.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. о. Ор. 4. въ Бор. Грошѣ одержали. — Всч. о. Ф. Бод. въ Лад. Рахунки годятся. — Всч. о. I. Им. въ Ром. Присланий 450 зр. записали мы за II кн. не за III четверть, 60 грошѣ присланий 20 цвѣтня с. р. припали за I четверть 1889 р. а присланий 9 зр. 28 сѣчня с. р. за II пѣрѣрокъ 1888 р.

ПОДЯКА.

Сего року укѣнчивъ у насъ Василій П-ванскій роботу малярску иконостааса, престола и пресвитеріи и цѣлкомъ насъ задоволить. Можемо для того сего пана артисту-маляра яко совѣстного и ретельного чловека каждому зарекомендовати.

Кіяданѣвъ 24 (7) 1889.

Иванъ Дымушевскій, приходникъ.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

24. л. липня 1889.

Львовъ: Пшеница 7-50 до 8-55, жито 6-75 до 7-25, ячмѣнь 6-50 до 0—, овесъ — до 7—, горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 15-50 до 16—, лиянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —, хмѣль бѣль — до —, зр. за 56 кильво въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13-50 до — зр.

Тернополь: Пшеница 7-50 до 8-25, жито 6-50, до 7—, ячмѣнь 6— до 6-85, овесъ 6-50 до 7-35, горохъ 7— до 9-50, вика 0— до 0—, рѣпакъ 15-50 до 16—, лиянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Подволочиска: Пшеница 7-70 до 8-25, жито 6-50 до 7—, ячмѣнь 6— до 6-50, овесъ 6-30 до 6-85, горохъ 7— до 9—, вика 0— до 0—, рѣпакъ 15— до 15-75, лиянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Ярославъ: Пшеница 8— до 8-30, жито 6-85 до 7-35, ячмѣнь 0— до 0—, овесъ 6-60 до 7-50, горохъ 0— до —, вика 0— до 0—, рѣпакъ 15-70 до 16—, лиянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

ЗЕРКАЛО

пьеммо подлігачю - гумористичне

выходить у Львовѣ, при улицѣ Батори ч. 24, два разы въ мѣсяцъ то а 1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяца.

Цѣна предплатна на цѣлый рокъ 4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.

Ново приступающій предплатники достанутъ всѣ числа бѣтъ початку

Курсъ Львовскій

зъ дня 24. л. липня 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	191	194
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	234	237
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	277	81
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216
Листы заставный за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльосъ зъ 10% прем.	100	101
Банку краевому 4 1/2% а. в. льосъ 51 д.	97	75
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100	80
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. льосъ 37 д.	100	80
Товар. кред. гал. 4% а. в. льосъ 41 1/2 д.	93	80
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льосъ 52 д.	98	75
Листы довѣжъ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (дави. 6%) въ ликъ.	57	50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (дави. 5%) въ ликъ.	48	50
Общ. роль. кред. Завед. 6% льосъ въ 15 д.	—	—
Облиги за 100 р.		
Индустриал. гал. 5% м. к.	104	105
Коммунальн. Банку краев. 5% 1 озис.	100	50
Поземк. краев. зъ 1883 по 6% а. в.	104	106
Поземк. краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	96	50
Мѣсто Кракова		
Мѣсто Станиславова	24	26
Монеты:		
Дукать цѣсарскій	5	5
Полнонеондоръ	9	9
Повѣмперіаль	9	9
Рубель ерѣбный	1	36
Рубель паперовый	1	20
160 марокъ нѣмецкихъ	58	10

Розкладъ бѣды на желѣзницѣхъ дорѣжныхъ.

важельный бѣтъ 1 червня 1889

Послѣ львовского годинника.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ноци. Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Сухой, Черновецъ и Станиславова о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясѣ, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшанный зъ Букарешту, Ясѣ, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о год. 11 въ ноци. Въ напрямъ до Бѣлца: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Бѣлца и Сокаля о год. 5 мин. 58 мин. по полудни 2) Поѣздъ мѣшанный зъ Бѣлца о год. 10 мин. 10 зъ рана лишь во второкъ и пятницю.

Одходятъ до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 3 год. 46 мин. вечеромъ. 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана. Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова Черновецъ, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Станиславова, Черновецъ, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 зъ рана. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Станиславова, Черновецъ, Сухой и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ. Въ напрямъ до Бѣлца: 1) Поѣздъ мѣшанный до Бѣлца и Сокаля о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Бѣлца о год. 2 мин. 44 по полудни лишь въ суботу. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Бѣлца о год. 5 мин. 1 по полудни лишь во второкъ.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславова, Перемышля, Тернополи, Дрогобычъ, Коломыи, Стрыю, Спятинѣ и Самборѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (наилѣпшій).

Серпы по 25 и 30 кр.

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Паути Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. зр. 11; Ко-

лѣбница зр. 6.

Пауки-обгортачъ до бульбѣ въ двохъ

частяхъ 18 зр. 2948

Альбомъ заслуженныхъ Русиковъ.

Цѣна 70 кр.

Достати можна въ товариствѣ „Провѣта“.

О половину зниженій цѣны

для предплатниковъ „Дѣла“

„Зорѣ“ и „Батьківщинѣ“

на давнійшій томи „Гиблѣмѣтѣ“

на изданіи томи „Гиблѣмѣтѣ“

т. XX, включно, чи это купле

разомъ чи поединно, якъ довогъ

стане невеликій запасъ. Золоту

ваться треба просто до „Адми-

нистраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томѣвъ

13 зр. 80 кр. (на пересылку почто

въ треба долучити 30 кр.)

Накладомъ о. Петра Богаче-

вского появились въ друкарни

Цукеркандля въ Золочевѣ рус-

скіи квіты для Всч. Духовен-

ства, 50 штукъ за 40 кр. безъ

пересылки почтовою. Купити

можно або у Цукеркандля въ

Золочевѣ або у наклады въ

Гарбузовѣ п. Олѣвъ.

Примѣщеніе для панночкѣвъ помѣщъ въ наукахъ и конверсаціи нѣмецка и французска, такожъ початки гри на фортепьянѣ у С. Уричкѣ въ Станиславова. По-розумѣтисъ можна, адресуючи: С. Уричка въ домѣ о. Сабата въ Тисъ-меничанахъ, почта Цудилѣвъ.

До испиту квалификацій-

ного 3056 3-3

до школѣ народныхъ зъ языка руского яко выкладового и яко предмету подготовное учителя руской школы у Львовѣ. Близша вѣдомость въ ред. „Дѣла“.

До испиту вступного

до учительской семинаріи женской або мужеской подготовное зъ всѣхъ предметѣвъ особенно зъ руского языка учитель народный у Львовѣ. Близша вѣдомость въ 3057 редакціи „Дѣла“.

Родичѣвъ посылаючи панно-

чки до публичныхъ школѣ у Львовѣ, найдутъ для нихъ доброе примѣщеніе, де могутъ такожъ побирати науку школныхъ предметѣвъ а головню гри на фортепьянѣ. Адреса: п-ѣ Том шавска, пляцъ Бенедиктинскій число 4. 3058 2-3

Всѣхъ наукъ дѣкарейныхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

обдѣлушъ студіи зъ обѣснѣ дентистикѣ въ клиникѣхъ зъ Бѣламиъ заложивъ атели дентистиче при пляцу Маріанкомъ ч. 10 и ордину бѣтъ 10 рано до 6 вечеромъ. Всѣмъ операциі доконуе на желанье безъ боли, обдѣлываючи чувство кожною або розвѣселяющіи газомъ (Lustgas). Штучный зубы вытоглава на золото, кавучку и т. п. 2941 25-?

ропки, маншеты, кофѣрики,

калесоны, скарпѣтки, хуст-

ки, краватки, шпѣйки, ру-

кавчѣки и т. п.

поручае найдешевше

ТОРГОЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

НАЙДЕШЕВШЕ!

цѣлкомъ безъ сопуху, невытасаче правосанье желѣзкомъ есть се при помочи патентованого желѣзка и

углѣвъ зъ дерева

ВРИКЕТТЕСЪ

зъ фабрики Архиппала Альбрехта.

Скоро розжаритисъ разъ брикетъ, то

можно безъ роздуванія огню причѣмъ

не чувствъ наименшого сопуху, якъ

наибыводѣйшѣе правосаніе патенто-

ванымъ желѣзкомъ а копты вы-

носятъ на годину 1 1/2 кр

Мьяса продажи угрюмѣются выюды.

Поясненіи и цѣнники розсыла на ба-

жанье даромъ и опитно.

Головне мѣсце продажи для

Моравы, Шлезка, Галичинъ, Буко-

винны, Румуніи и Болгаріи углѣвъ-

Brquettes Архиппала Альбрехта у

Іоана Роснера въ Тешинѣ

Можна купити въ каждой боль-

шой торговлѣ желѣзкомъ. — До мѣся-

де ихъ нема, розсылаются за надѣла-

немъ бѣтъ 3 зр. патентованое желѣзо

и достаточну скѣлѣбѣ до частій-

шого уживанія брикетѣвъ двѣрот-

3035 ною почтою. 3-10

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлѣнскѣй ч. 3.

Почавши бѣтъ дня 7 падолиста 1885

2218 63-0

ВЫДАЕ

АСИГНАТЫ КАСОВЫ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ

Передрукъ не буде плаченный

Дирекція.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае:

цѣный и выпробованій средства до выбраия всякихъ

плямъ.

КР. КОРЕНЬ МЫЛАНІЙ БѢЛЫЙ, КР.

служитъ до пранія матерій пов-

ковныхъ, потовѣнныхъ и за-

марганыхъ, пакетики по 2 кр. 04

МЫЛО ЖОВЧЕВЕ укѣнаеся до

выбирания плямъ старыхъ зъ

матерій вонниныхъ, бавовни-

ныхъ и шовковыхъ, кусники 25

ОДАЛИНА найлѣпше средство

до чищенія мужеской одѣжи,

укувая плямы повѣшанъ зъ

пороху, прѣти, тютюну, моло-

ка, пива, кака, шоколады,

пльсин, вѣхости, сметанки,

росолу и т. п. флаконъ . . . 35

ОКСАЛИНА выбирае плямы зъ

атраменту, иржи и крови, зъ

паперу и бѣлы, флашка . . . 25

КЫЛІЯ, матерій вонниной и

шовковой, выбирай въ двѣри

Кылиа тратятъ плямы и од-

зыскуютъ свѣжѣсть, прѣти въ

барва матеріи нѣво не тратитъ,

пакети . . . 06

СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-

ВЫЙ укувая плямы зъ пово-

стѣ, оляю и живицѣ, флаконъ 25

ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матеріи

бѣлы вонниной зъ замаганіи и

пороху, пакети . . . 20

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

Впр. ОО. БЕНЕДИКТИНѢВЪ

зъ монастыря von Soulas

(Франція)

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитших повестей“ виходить вівторком, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Ваторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газети у. Кароля Людвіга 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppele I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Границею:

а цілий рік . . . 18 зр.	на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр.	на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рік . . . 16 зр.	на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Ваторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає вільні біл. порта.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однієї строки п'ятиліній, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подяки числяться по 10 кр. однієї строки.

З днем 1 (13) липня почався другий піврік а третій чвертьрік видавництва „Діла“ в 1889 році. Просимо наших Вп. Предплатників поспішати з надсиланням предплати і заборгованих.

Жиди і Нїмці в Галичині.

Справа жидівська єсть безперечною одною з найважливіших справ в Галичині, і до того ж зарівно Русинів як і поляків. Важливість ані небезпечність, грозяча їм жидівським нежидівським мешканцям краю, узавдали завсїгда бодей всь Русини: руска журналістика (щоб прим. згадати тільки на даві статті в „Батьківщині“), рускї політики (як пок. Качала), рускї економисти (н. пр. пок. Навроцькї). Іменно руска журналістика звертала і звертає увагу на жидівську справу.

Сего місяця появилася у Львові невеличка книжечка о 92 сторонах під напїском „Nasze, czy obca żywiol?“, написана д-ром Витолдом Левицьким, урядником в видїлі краєвїм, автором кількох пильних студій і розвідок. В тїй книжечці подані суть досїг доклавні відомості о вірості жидівського елементу в Галичині, а іменно о переході земель в нашім краю в жидівскї а також в нїмецькї руки. Она заслуговує отже на увагу, і ми хочемо з неї що найважливіше подати нашим читателям.

І. Більші посїлости.

До року 1860 не вільно було жидам посїдати добра табулярні в Галичині. Аж розпорядження цїсарське з 18 лютого 1860 признало право посїдання добір табулярних таким жидам, котрі скїнали чи найменше школи середнї або одновїднї школи фаховї, також тїм, котрі узяли оцирку раніше. В наслідок того розпорядження вже при перших виборах до сейму було 38 жидів, управлених до голосування з курїи більших посїлостей.

Основний закон конституції з 21 грудня 1867 зніс всякі обмеження щодо жидів. При найближчих виборах до сейму зарівно вже число жидів, управлених до голосування з курїи паньскї, на 68. В роцї 1873 був вїсїтний траєкт биржевий, а в р. 1876 було вже 289 добір в руках жидівських.

Так шло і далі. А при сегодїшніх виборах до сейму краєвого стант був вже такий:

Більша посїлость вибирає в 16 округах (в кожнім по 2, 3 аж до 6 посїлїв). Отже було:

А) В західній Галичині: 1) В краєвськїм окрузі, на 303 виборців, 16 жидів, т. е. 5,6%, котрі посїдають 29 маєтків або около 10.000 моргів австр. (чужих добір, т. е. нїмців, французів і т. д., не приналежних до нашого краю, єсть 90 або 152.000 моргів). — 2) В тарновськїм окрузі єсть на 233 виборців 51 жид, т. е. 21,9%, котрі мають 85 добір а около 34.000 моргів. — 3) В райськїм окрузі єсть на 110 виборців 18 жидів, т. е. 16,3%, котрі посїдають 33 добір а около 18.000 моргів (чужих добір єсть 20 а моргів звыш 26.000). — 4) В ново-сандецкїм окрузі єсть на 113 виборців тільки 1 жид, маючий 2 маєтки або 1.000 моргів.

Б) В східній Галичині: 5) В окрузі тернопільськїм єсть на 154 виборців 33 жидів, т. е. 21%, они посїдають 52 маєтків. — 6) В чортківськїм окрузі єсть на 164 виборців 22 жидів, т. е. 13,7%, они посїдають 32 маєтків. Добра жидівскї в обох сїх повітах, тернопільськїм і чортківськїм, разом обїдають около 65.000 моргів. — 7) В золочівськїм окрузі єсть на 163 виборців 28 жидів, т. е. 17,7%, котрі посїдають 52 добір а 38.000 моргів. — 8) В бережанськїм окрузі єсть на 140 виборців 20 жидів, т. е. 14,9%, котрі посїдають 25 маєтків а 22.000 моргів. (В чужих руках є 3 добра а 3.000 моргів). — 9) В станиславськїм окрузі єсть на 128 вибор-

ців 25 жидів, т. е. 19,7%, котрі посїдають 24 маєтків а 24.000 моргів. (В чужих руках є 35 добір а 170.000 моргів). — 10) В коломийськїм окрузі єсть на 125 виборців 14 жидів, т. е. 10%, котрі посїдають 17 маєтків а 12.000 моргів. (В чужих руках є 2 добра а 1.000 моргів). — 11) В стрийськїм окрузі єсть на 100 виборців 17 жидів, т. е. 17%, котрі посїдають 34 маєтків а 36.000 моргів. — 12) В львівськїм повіті єсть на 69 виборців 7 жидів, т. е. 13%, котрі посїдають 9 маєтків а 5.000 моргів. (В чужих руках є 4 добра а 1.500 моргів). — 13) В жовківськїм окрузі єсть на 152 виборців 17 жидів, т. е. 10,6%, котрі посїдають 23 маєтків а 26.000 моргів. — 14) В перемиськїм окрузі єсть на 134 виборців 9 жидів, т. е. 6%, котрі посїдають 12 маєтків а 5.000 моргів. — 15) В самбірськїм окрузі єсть на 108 виборців 12 жидів, т. е. 11,7%, котрі посїдають 37 маєтків а 22.000 моргів. (В чужих руках є 43 добір а 95.000 моргів). — 16) В сявськїм окрузі єсть на 135 виборців 25 жидів, т. е. 19%, котрі посїдають 40 маєтків а 34.000 моргів. (В чужих руках є 8 добір а 6.000 моргів).

В цілї Галичині єсть отже всьх виборців в курїи паньскї 2.331, меж ними жидів 305 т. е. 13%; жиди мають більших маєтків табулярних 513, т. е. 349.000 моргів. (В чужих руках єсть 205 маєтків а 449.500 моргів).

З тїх даних показуєся, що майже що четвертий виборець з курїи більших посїлостей в тарновськїм окрузі, що п'ятий в тернопільськїм, станиславськїм, сявськїм, що шестий в золочівськїм, стрийськїм і райськїм єсть жид. Що до сторонї земель в більшїх посїлостях, то найбільше займають єи жиди в тернопільськїм і чортківськїм, даліє поступенно в золочівськїм, стрийськїм, сявськїм і тарновськїм, найменше в коломийськїм, перемиськїм, краківськїм, львівськїм і новосандецкїм округах.

Треба же еще зважити, що множество маєтків находится в посїсїи жидів, що бровари, горальї, пропанація, тартаки, корчунки і т. д. суть переважно а млыны в значній частї в жидівських руках.

Середна посїлость табулярна, з котрої голосують т. ав. вирилісти, т. е. оплачуючі податку менше як 100 зр. а більше як 25 зр., доставляє, на 649 виборців, около 127 жидів. (В р. 1883, коли ще в найменшїй податок давав право голосу, було всьх вирилістів 1935). А іменно в руских повітах єсть таких посїлостей-жидівських: в бродськїм повіті 1, в чешаньськїм 2, в добромільськїм 4, в долиньськїм 2, в дрогичинськїм 10, в городецкїм 5, в гусятинськїм 1, в ярославськїм 1, в яворівськїм 1, в калуськїм 5, в каменецкїм 6, в коломийськїм 4, в львівськїм 13, в львівськїм 8, в мостиськїм 6, в підгаєцькїм 2, в перемишлянськїм 3, в рудецкїм 8, в самбірськїм 1, в сявськїм 1, в скалатськїм 2, в сятинськїм 1, в старомїськїм 1, в стрийськїм 1, в турчаньськїм 2, в золочівськїм 5, в жовківськїм 8, разом 129 посїлостей. В 17 повітах маючих є 58 середних посїлостей в жидівських руках. В 25 повітах нема вїрилістів жидів, а то в 7 маючих єи в руках руских: в бобрєцькїм, богородчанськїм, борщівськїм, бережанськїм, буцацькїм, чортківськїм, гусятинськїм, надбїрнянськїм, перемиськїм, равськїм, рогатинськїм, сокальськїм, станиславськїм, тернопільськїм, теребовельськїм, томашівськїм, залїщанськїм і збараськїм. (В 3 повітах: в городенськїм, косівськїм і одимї на Мазурах нема зовсїм вирилістів).

Всї табулярні власности земнон (більшї, т. е. оплачуючі податку звыш 100 зр., і середнї, оплачуючі 25 до 100 зр.), нахочаючися в жидівських руках, буде около 400.000 моргів. А всї табулярні власности взагалї в Галичині єсть 5.500.000 моргів (т. е. 40-33% цілої поверхнонї краю).

Значна часть великої посїлости, бо 728 тисяч моргів, єсть в посїданю мертви-

рука, а то: 415.000 моргів в посїданю правительства і релїгїйного фонду, 213.000 моргів в посїданю єпископств, монастирїв і духовних бенєфіцій, 80.000 м. в посїданю свїтських фундацій а 20.000 м. в посїданю громад. — 37 магнатів, т. е. маючих над 10.000 моргів, посїдають разом 1.100.000 моргів. Фідєнкомисєв єсть в Галичині 10, з тїх гр. Потоцьких на 34.600 моргів, ки. Любомирських (розвадівськїх) на 17.300 моргів, а гр. Сїмїнських-Лєвицьких на 12.003 моргів, иншї меншї аж до 3.800 моргів.

В чужих руках єсть найбільше маєтків в руках архїєпископа Альбрєхта (ключ живецкїх) 74 маєтків а 147.000 моргів. Загального кред. земского Заведєня в Відні (ключ надбїрнянськїх) 8 маєтків а 147.000 моргів, барона Лїбига і Сполки (Борина) 95.000 моргів, гр. Киньського (ключ Писко) 13 маєтків а 21.000 моргів.

На всьх більших посїлостях в Галичині тяжить довгів гіпотечних около 200 мільонів зр. Коли обчислитися посїлості мертвиї руки, архїєпископа Альбрєхта і вїдєньского Заведєня кредитового, т. е. бльше як мільон моргів незадовжених, то лишиться 4.500.000 моргів задовжених 200 мільонами зр., отже на кожний морг землї бльшой посїлости припадає 44 зр. довгу.

Так стоїть справа бльшой посїлости в Галичині після обрахунку д-ра Витолда Левицького. А треба додати, що тая бльша посїлость поносить значно меншї тягарі од посїлости малон, і що в р. 1866, коли укладано теперїшню уставу громадску, польска шляхта бдїляла громади од дворів іменно длятого, щоб не поносила рівних тягарів з громадами. Д-р Левицькї признає тов виразно і дуже на те нарікає. „Усвєчено — каже — розділ громади од двора для милого гроша; так єсть, для гроша, щоб не платити громадських податків. О те шло перед всьм Але що трудно було те висказати, бо не могло перейти шляхтї через горло, то кидано фразами як пїском на вїтер. Заощаджено кілька грошїв а страчено вплив на громаду.“ І додає: „Хто добровільно вирїкаєся становища, не варт єпівчутя, що пїшов з торбами“.

Рух виборчїй в Галичині.

Выбір посла в Лїську.

Мы упали. Кажуть, що вїбь „з честїю“. Чи так, се рїчь дуже виглядає, а коли-б в нам прийшлося сею „честїю“ поведнатися, то за ту „честь“ в першїй лїнії мусїли-бы мы подякувати головному комитету рускому у Львові і д-рові Ал. Іскрицькому, адвокату в Сянока, бо тїх мы дїєсно — „шобїди“.

Всїм відомо добре, що мы ще в знімї розпочали були роботу передвыборчу, завдали повїтвий комитет передвыборчїй, а той на повнїм засїданю своїм днє 27 мая, доповнений селянами і представителами всьх чотїрох судових округів, по зрєченю о. дек. Карпяка, поставив своим кандидатом п. Антона Кокурєвича, нотарїя в Лїську. По повнїтї сїчась закінїла сильна агїтація в користь кандидата. Коли вже все було зроблене і наряд бдїловнї обдїстєлено, нараз зявився д-р Александр Іскрицькїй і зє словами: „Честь повнїту вимагає, абы вы мене выбрали послом; вы повиннї мене назвїт о то просити“ — накїдає свою кандидатуру. На то мы лишь раменами здвїгнули та своє ребїля.

Тїмчасом розпочалися правыбори і кожний прасївъ на той част, пильнуючи в себе правыборцїв. Серед того стало кожного якось дивувати, що центральний комитет не затверджує кандидатури п. Кокурєвича. Комитет повїтвовий высылає на днє 20 червня двоєх делегатів до Львова, телеграфує опїсля ще, що тільки кандидатура одного п. Кокурєвича можлива, просити не робити роздору, — але все надаром. В наслідок непереноснї своєї кандидатури п. Кокурєвич, що нїколи сам о мандат не убавася, перестав обїзжджати повнїтї і тїм способом зєхалася найважнїша робота, т. е. скликуванє виборців на передвыборчї збораня.

В три днї перед выборами насїла зб Львова вїсть, що центральний комитет — насупротив рїшеню комитету повїтвового, насупротив заявленю делегатів і волї народу — тая затверджує кандидатуру д-ра Ал. Іскрицького. Се огорчило всьх до крайнонї. Горачкова робота закінїла на ново. Сїчась

порозєслано всюды бдїзови, щоб тілько на п. Кокурєвича голосовано і постановлено всьми силами єго кандидатуру підпирати.

Та лихо завсе ходит в парї. Поббч д-ра Іскрицького выступив тепер на ново зб своєю кандидатурою п. Дїонїсїй Ямїньскїй, адвокат зб Львова. Положенє наше стало аєвхїднє. Ми видїли нехвїбнї наш упадок. Поляки трїюмфували. В понедїлок перед самими выборами зборанїа були ще раз патріоты-выборцїв, щоб лиху як зарадити. Та дарма! Д-р Ал. Іскрицькї прислав своєю депендєнта зб поручєнєм, абы выборцям заявнїт, що бнї од кандидатури не бдїступає. То само оголосив і п. Дїонїсїй Ямїньскїй. Роспука огорнула всьх. Цїлу нїч перебули мы на безхосєннїй балаканнї. На другїй днє рано т. е. в вїторок зборанїа були всє сєляне-выборцїв перед помешканєм п. Кокурєвича і доматились єго кандидатури. П. Кокурєвич в-останнє поспїтавъ своих контр-кандидатів, чи уступлять, а коли тї заявнїли, що бдї нїяким уловїєм не уступают, тогдї п. Кокурєвич, поведуючися патріотизмом, зрїєся кандидатури і предложив єи о. Кїпрїянові Яєєнїцькому, пароху зб Загоєчєв. О. Яєєнїцькї зразу бдїрошувався, але коли многї свєщенїки стали на єго напирати тай сєляне на то згодились, прїнявъ остаточнїю кандидатуру і сїчась предстєвився выборцям. Та лихо не поправилось а ще змоглоєся. Агєрєнты д-ра Іскрицького і д-ра Ямїньского станули ще сильнїше при своих кандидатах, а надто ще й декотрї зб партїи п. Кокурєвича почали крутити носами. Видячи се, о. Яєєнїцькї добровільно зрїєся накинєно єму перед хвїлю кандидатури, а для ратованїа ситуації ставнїт кандидатом п. Романа Ямїньского, начальника суду в Лїську а брата п. Дїонїсїя Ямїньского, кандидата зб Львова. В такий спосббь получился двї партїи. Сторонники п. Іскрицького заявнїли, що до згоди приступлять аж на телеграфичнє прїзволєнє єго кандидата. Остаточнї чи на позволенє чи без позволеня злучились в онї, але аж в чась самого wyboru, і всє голоса свои бдїдали на п. Романа Ямїньского. Так п. Роман Ямїньскїй нї зб сего нї зб того выплыв в остатнїй хвїли яко кандидат рускїй.

Нам здаєся, що д-р Александр Іскрицькї має нїнї як найважнїшї докази, як братуобїчною для нас була єго кандидатура, а центральний комитет рускїй перєсвїдчився, що то значнїт насупротив волї народу і рїшеню комитету повїтвового зб горы, немов неомилнїй якїй ареопатг, накїдєти комуєс кандидатури. Мы упали, ще раз кажемо, єдино зб вини центрального комитету і д-ра Ал. Іскрицького.

А тепер числами виважу, якї шанєс мав кожний зб перєбїтнїх трєх кандидатів. І так: За п. Кокурєвичем стояли округи судовї: балгородскїй, лїський і устрицькїй. За п. Іскрицьким одинє тільки шурив єго о. Петро Лодїньскїй, парох зб Дверника і тї, котрых тїжє в лїтовськїм мбг прїєднєти для єго, а зб балгородского одинє лїше о. Мокрицькїй, парох зб Тернї. Всєх було разом 6. Тут же мусїмо додати, що зб прїхильників п. Ал. Іскрицького о. Дам. Капко, парох зб Скородиного, був на засїданю комитету повїтвового в Устриках, був навнїмь выбранїй до тїснїшого комитету і анї одним словом не оббїзжався за д-ром Іскрицьким. (О всьм тїм центральний комитет мбг прєсвїдчєнїя зб протоколу засїданя нашого комитету повїтвового зб днє 27 мая 1889 р.) Так само о. Мокрицькїй, парох зб Тернї, на повнїм збвздї свєщенїков зб Балгород, коли мбж нїнимь порушувано також кандидатуру д-ра Іскрицького, не оббїзжався хотї-бы одним словом в користь єго, а надто подїсав повномочїє для о. Моравского зб Вєтлїны, котрїй в Лїтовських на збвздї тамошнїх свєщенїков зб имени своєю деканату мав рїшучо заявнїтї протївъ кандидатури д-ра Іскрицького. Наразь оба тї отдї змїняють свою прєсвїдчєнїя, їдуть до Львова і мїстїфїкують центральний комитет рускїй. Чи се було консеквєнтно, нехай свїт судїть. За третїм кандидатом т. е. п. Дїонїсїєм Ямїньскимь були 4 виборцїв: один зб Лїська, один зб Манастїрїя і два вирилісти (котрї до голосування не прїїхали).

Тепер же при выборї посла округу судовї балгородскїй на 67 голосуючих дав 48 руских голосів, устрицькїй на 37 голосуючих дав 19, лїтовскїй на 27 голосуючих дав 5 а лїський на 65 голосуючих дав 6 руских голосів в вирилісти 2, — всьх разом 80 голосів. Голосы балгородскїй і устрицькїй — то крїм о. Мокрицького всьх до одного голоса п. Кокурєвича і онї становлять суму 66. Решта 14 голосів то в частї голосов, п. Кокурєвича (а іменно: 1 зб лїтовского, 4 зб лїського і 2 вирилісти), а в частї д-ра Іскрицького (т. е. 4 зб лїтовского) і п. Дїон. Ямїньского (2 голоса зб лїського). Прїлучивши о Мокрицького до 4 голосів лїтовских, покажеєся такє бдїношенє: п. Ко-

куревич мав 73 голосів, д-р Алекс. Искрицкий 7, а п. Діон. Ямбінський 2 голоси (73 : 5 : 2). Треба-ж додати, що коли-б п. Кукуревич після плану був об'їхав цільний повіт політичний і коли-б не було ніякої контр-агітації з боку самих нашіх, — певно міг був добути собі ще з яких 30 голосів, а тоді перемога була б певна.

Тепер нехай читатель осудить, хто головний винуватець удачності руского кандидата в львівському повіті?

Вибір мусимо на похвалу п. Кукуревича піднести, що при всій акції виборчої поступав так чесно, як подобало чоловікові інтелігентному і з характером. За дня 9 голосів з'явився добровільно 71 своїх певних і можливих, що більше голосів єдиного длатого, щоб голоси не розсіювалися, і щоб уможливити вибори руского кандидата. Надто перед самими виборами ходив між виборців в горячи агітувати в користи п. Романа Ямбінського, який до недавня був великим його ворогом, як брат контр-кандидата п. Діон. Ямбінського. Не обійшлося і без того, щоб п. Кукуревич не пригадав, кому треба, „конституцію з 1867 року“. Коли одна особа ходила по шинках між виборців і викрикувала: „Ja wam pokazuję głosować na p. Józefa Wiktora!“ — приступив до неї п. Кукуревич і студеною водою збляв розгорячену в голову словами: „Вы не маєте тут нічого показувати!“

Агітація і пресія за польським кандидатом п. Іосифом Виктором була нечуваною невідана. Платено по 20—100 зр. за голос. До сел виборців напхалося жидів і всякої дряни, обетували комісію виборчу, зложеною для Русинів несправедливо. Которий виборець случайно станув при дверях або об'їздом, надбавало зарплату 4—5 драблів, брали його межі себе, зводили для п. Виктора а потім випхали до голосованя перед комісією, трубячи за ним: „Виктор! Виктор!“

Мимо того руский кандидат одержав 80 голосів — 30 дали священники, переважно з устрицького і балгородського, а 50 честай селяне-губняки, котрі, мимо великої покусю, постійно за своїми кандидатами чесно і достойно (мені оповідав виборець з В. М., що йому давали 100 зр. а другому 110 зр.) а в додатку ті честай губняки ще й наказували Микитові Хрунців. Ті губняки-сфранки з-під Бескида — то наша слава і потіха, то правдиві рускі патріоти, а ті капотники, що блеще міста, всі запропадили!

Русини уложили протест, бо в багатьох місцях і правоборі об'їзди несправедливо, як от в Лютовисках, де вибрано 4 жидів, бо лише вони знали о часі виборів.

Виборець.

Вибір посла в Рудецькому повіті.

Нашому повітові при остаточних виборах посла зовсім не повелось: руский кандидат о. Мих. Стець, парох з Чайкович, упав доставши дуже мало голосів. Удаючи его можна було предвидіти. О. Стець — чоловік в повіті не знавний, на арешт політичний ніколи не виступав. Кількох приятелів его помогло ему усеунути обох можливих кандидатів: п. Вол. Лушинського, парох з Комарна, і о. Мих. Матковського, парох з Горожан великої, — і так став він кандидатом, хоч він его приятель він певно і він сам не брав на серію своєї кандидатури. З самого села Чайкович, де о. Стець єсть парохом, два виборці дали голоси на польського кандидата п. Райського.

Так отже програвши в свої баталії виборчої війни в Рудецькому найбільше самі Русини. На обох передвиборчих зборах, в Чайковичах і в Корушні, показалося, що нема згоди в єдності між тою частиною інтелігенції рускою, котра бере участь в руху політичному. На зборі в Чайковичах о. Каламунецкий витяг против п. Лушинського навіть квестію „миаких“ Русинів. Друга-ж частина інтелігенції рускою по селах не мішався до нічого, щоб „не наразитися“ і доставати запомогти, а лучався, що помагає противникам.

Правоборі в цільному повіті випали були несподівані і коли-б інтелігенція повітова допустила була до кандидатури п. Лушинського і розвинула трохи агітації, — перемога була б дуже можлива. У Польській тимчасом була карність і солідарність. Секретарі ради повітової п. Зброжець сказав: „послом буде п. Райський“, староста на то притакнувся, і всі вже в той напрям ділали. З початку, поки справа кандидатури рускою не була рішена, з обох старостів не видно було пресії. За те пізніше, коли вже о. Стець став кандидатом, староста п. Масюк з'явився до діла дуже енергійно. (Як поступав собі п. староста, годі нам печатати, бо п. к. прокуратор напевно сконфискувала-б. Тепер не вольно нічого печатати про надзвужити п. к. урядників при виборах. Зможемо все то напечатати доперва підчас сесії сеймової, коли рускі послы введуть до всіх своїх бесід. — Прим. Ред.) Треба і то піднести, що в часі перед виборами на деякі громади (як Волозів, Кропивини, Ванькович і др., з котрих вийшли були добрі виборці), яшли евакуція за бжужий податки. А повіт наш зничений через елементарні шкоди — град, неурожай, миа, — сего року знав цільний округ (Самбір, Мостиска, Судова Вишня, Городок, Рудка, Комарно) в контумації за-для зарази худоби.

Агітація за польським кандидатом п. Райським була дуже сильна: агітували за ним: ціль старостів, урядники, видули повітового, жандарми, сторожа фінансова, по-

ліція міста і всі Поляки. Русинам агітація була дуже трудна, бо й зборювана. Зміж Русинів великим агітатором за п. Райським був вбій з Острова Іосиф Стубинський, перший полечник панський. Він кричав до виборців: „Так? То ви виступаєте против вусюкого гда? Ходіть до пана Зброжець, а він вам скаже, на кого маєте голосувати.“ Один честний виборець каже на се: „То у вас, пане Стубинський, вусюкий гда — пан Зброжець!“ І таки правда. Для вбій Стубинського пан Зброжець — цільний гда. Стубинський вбій без найменшого контролю уже 30 літ за порядком, єсть двататором на кілька сел, а своє село тає стерилюючи, що всі бояться его, як огня.

Між рускими виборцями в день вибору не було карності і солідарності. Правда, що що-до самої личности кандидата було багато кнасів не перед даєм вибору, але коли головний комітет руский затвердив кандидатуру о. Стецева, обов'язком всіх руских виборців було при виборі одати солідарно свої голоси на руского кандидата. Тимчасом того не було. Н. пр. виборці з Комарна, хоч при правоборі на 10 виборців вибрано аж 9 руских, дуже але списалися при виборі. Бурмістр Комарна м'їчав Михайло Кось голосував на польського кандидата, деякі, як заступник бурмістра Мх. Прухавський і касієр товариства задаткового в Комарні Дмитро Ольховий, усеунули бд голосованя, а тільки два виборці, Олександр Пеленський і Кось з Горі дали голоси на о. Стецева. Поступок Комарнянців але вплинув на виборців із сел сусідніх. Из священників держалися добре о. декан Каламунецкий, Лев Лазуркевич з своїми виборцями, Матковський, Заяць, Козакевич, Волошак, декан Лопушанський і Дієтрянський.

Руского вириляста п. Николая Василяшиного, чоловіка дуже вливогого, члена рудецької ради повітової, староста п. Масюк вбавив був на день 1 н. ст. липня до старостів і зарплату казав его за цю замкнути до арешту. Другого дня казав его привести з арешту до голосованя. Опісля засудив его п. староста — не звільню нам, за що — на 3 дні арешту і 10 зр. гривни.

На тій кінці. Було-б не багато чого писати, але не хочу наражувати Вашого дняника на конфіскацію, і так занадто часто конфісковано.

Н. Н.

Дописи „Діла“.

З Сокальщини.

[Агент Краківського товариства асекураційного, — Портрет п. Поляновського в церкві в Шмиглові.]

В ч. 27 „Батьківщини“ уміщене писмо з Коломиї, де сказано, що почтар в Гвоздці, котрий єсть зарплатою агентом Краківського Товариства асекураційного, пійшов на сулак з рускими виборцями при останніх виборах і дав голос на польського кандидата. І що-ж вистало з сего вийшло? Ото рускі селяне, коли побачили в нім свого противника, залишили у него асекуватися а звернувшись до другим товариствам асекураційним, оперуничим в нашій краі.

Таке саме склалося і в Сокальщині, де панове агенти Краківського товариства асекураційного не то що самі голоси давали на п. Поляновського, але ще в додатку розвинули в користь того-ж найзавзятішу агітацію. Межи ними вивчався п. Мільковський, бурмістр Белза і агент товариства Краківського; він зумів правоборі так хитро перевести, що жадів з тих не став виборцем, котрого підв'язано, що дасть голос на Вахнянина. Кажуть, що голосували тут жади, що померли перед чотирнадцять літами, голосували також і ті, котрі в той час, коли переводилися правоборі, пробували в сусідніх селах. За сї всі штуки дозналися наші люди в також багато бігнучою бд товариства Краківського. Воли тепер серденько п. Мільковського, коли переїжджає по селах доокрестьних і бачить на хатах поприбраних таблички „Акція“ і нарікає, що гріш нам виходить по-за границю краю, а не ажуатковувєся в краю. Хто ж сему винуватий? Чи не ви, панцю, в першій лінії? Коли вже не йдете особно з рускими населенням, котре своїм грошам виступає в піддержку, то що-найменше не мішайте в не своя р'їня і не поуйте інтересу товариству, котре вас своїм заступником в справах асекураційних а не агітаційних поставило. З-бдн вде також наука для Краківського товариства асекураційного, що оно повинно в власнім добре арозуміти інтереси справи асекураційної поручати тільки таким людям, котрі-б подально бд всяких агітацій виборчих держалися, а не ділали в часі виборів на шлоду того населення, для котрого агентами они поставлені. Ми думаємо, що Краківське товариство асекураційне поступило-б собі найраціональнїше, наколи-б у всіх м'їсцевостях всхідної Галичини тільки Русинів своїми агентами установило. Тільки тим скріпно-б оно довірє в населення руского, а доходи товариства нехбино подвоїлись-б.

Колись читали ми в „Ділі“, що в одній селі коло Новгорода надблено в церкві на іконостазі аш, на котрім змалювані були акробати, що в різний позвах виражали ланний шук. Нарбд темний хрестився і бив поклоны перед сею давоживною картиною, думаючи, що на ній змалювані святі угодники Божі. Неохби така сама ошнія о темноті народу в Шмиглові

мусіла виторатися в голові прибувшого до нас з Холму о. Мосевича, парох згаданого села, коли портрет свого колятора, п. Поляновського вивісив на головній престолі в своїй церкві, щоб люди тому-ж мов'їному святому поклонилися. Лаше, що ухотило під Новгородом, не ушло в Шмиглові. Нарбд став ропати на таке богохульство, наконєць явно высказав, що наколи портрету сего о. Мосевича з найсвятїшого м'їстця не усеун, то викне его на улицу. Take dictum acerbum вневолало о. пароху усеунути з великого престоло зображене колятора і прим'їстити его серед церкви звичайно проповідниць.

Питаємося тепер, яка власть духовна дозволяла о. Мосевичу причислити п. Поляновського до лика святих? Вже ж бо годі, щоб фантазія кожного полішено було нав'їзувати в дом Божий образи, які ему угодні, тоді могло-б случитися, що Сара Бернард або Нечипорів найшли-б прим'їщенє межі святыми. Дійсно, наколи-б п. Поляновський сю превелику фортуна батьківську, що в протратив на безочине пославанє, обернув був на здвигненє домів Божих в Шмиглові і в Себечеві, то на м'їсця тепершніх старих і прит'їсних церквей були-б станули в сїх селах величаві, просторі і прехороші храми Божі з твердого матеріалу, що скрасили-б всю Сокальщину. Яко основатель був-б в сїх селах в сїх серцях будучих поколїнь вдячності пам'яті по собі і пося закону приналежалось-б его портрету почетне м'їсце в притворі церквий. Лаше така то вже природа у п. Поляновського, що на всякі вибори не пожалує бн гроша, лише на церкві, як ось на тую, що в Жабчу парохієні своїм коштом здвигнули, не було у него ні грошника в калитці, хотів пося права повинен був був хотів шесту часті уплатити. П. Поляновський не єсть в ктатором в сїх селах тепершній церквей в Шмиглові, то-ж пося якого закону, пытаємо поновно, прим'їщений портрет его аж на проповідниць? Вольно о. Мосевича агітувати при виборах в користь свого бенефактора і на того-ж голос давати, вольно ему також при кожній нагоді величаві словословію тому-ж приносити; вольно ему его портретом украсити свою кімнату; — лише не вольно передавати публичною культові чоловіка, котрий хба тим прославився, що при кожній нагоді неус Русь словом і ділом і прогайнував прехороше батьківське майно на високопарний політичний витребенє.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Молодо-Чехи побідили так світло при виборах до сейму, беруть тепер енергійно до діла, а орган их Narod. Listy доказують, що молоді-чеські послы мусять ще перед скликанєм сейму пояснити народова найзавзятішу і найбільше пекучу справу податків краєвих, щоб сейм був змушений зайнятися реформою тих податків. Narod. Listy ставлять отже таку програму: Першим і найбільшим старанєм нашої партії в сеймі краєвм, зробити раз конець тому невыносимому становию. Правда, що значенє сейму краєвого підпуало так, що він в сїй справі може хба лише высказати правительству свою гадку. Але той бдмєт мусить бути рїшувий і енергійний, бо край знає свої права і знає, що без своєї вины попав в нужду. Прочє з тою зарплатою додатків до податків! Озливом честних представителів чеського народу повинно бути справедливішій розділ тягарів в в тій цілі рїшувача зміна цілої системи податков. Далше треба жадати для чеського сейму права рїшати самому о податках і их ужити до краю. В вину величезних доходів з посередних податків, які правительству рбч побирає з чеського краю, єсть певно лише зовсім справедливо, щоб оно полишило доходи з безпосередних податків краєви, котрі сейм мусить, розумієся після нього сусіднього устрою як тепершній, розділити. Обов'язком чеської делегації в рад державній буде тоді піддєрти жаданя чеського сейму з цілою енергією. То єсть задача, сповнення котрої нідючий чеський край мусить коче бд своїх представителів домогатися.

Прїїзд перського шаха до Відня назначений на день 20 серпня. Шах, котрий з цілою своєю свитою буде вмовно проживати в цесарській палаті в Шнібрун, перебуде у Відні до дня 27 серпня а бдтак вїде до Константинополя. де — як кажуть — буде гостати кілька недїл а бдтак поїде назад до Персії.

До Відня прїїхав в переїзд до Берліна нїмецький посол при Ватикані, Шлецер, і задержався там на три дн. Шлецер має конференції з нунцієм вїдєнським Галімбертом в справі вїзду папи в Риму.

Pol. Corr. одержала з Петербурга писмо, в котрм так характеризує основна тепершній російської політики: Коли в австрійській прасі проявляються рбч рбчно і кожного дня обави, що Росія хоче коче нарушити мир, то треба сї обави уважати лише виразом поглядів і гадок публіки в австрійській монархії, котра готова вже з гори уважати всі кроки і бдзвы російського правительства за небезпечні. Цо-б усеунути отже то підозрінє австрійських жителів, не бд р'їч бдє подати основу російської політики, особливо же пояснити

воєнний м'їры Росії, бо не дається заперечити, що в першій лінії всяке переміщенє військ, збиранє провінції або другі справи військові викликають зарп занепокоєнє в Австро-Угорщині. Треба отже бути справедливым і мати то на оці, що Росія стоїть без союзників і длотого єсть змушена до подвійної осторожности. Росія мусить забезпечитися на всякій случай. Коли тут або там посуєся російське військо до австрійської границі, то се викликує зарп занепокоєнє у Відні, але на то вїхто не зважав, що Росія до того змушена своїми геогграфічними односіями. Коли порівняти ті односіи Росії з односіями других держав, то мусить признати, що Росія що-до перевозу військ стоїть далеко гірше. Росія змушена статати військо близь границі, щоб на случай війни за-для в великого простору і малю сїти зєднани не заскочила яка несподіванка. Се поступованє не має зовсім агресивних цілей, лише єсть обчєленє на удержанє рвноваги межі воєнними силами Росії а такими-ж силами других держав, котрі можуть свої війська далеко скорше посувати. Коли ж знов у Відні говорять, що в Росії робити все тахчєм, то треба мати то на увазі, що в Росії єсть нша система державна. Російське правительство не обов'язанє оглошувати то, що робить, а австрійське єсть до того змушенє конституцією. Що-ж дотичає політичних основ становия Росії, то треба пам'ятати, що она прїдержувалась вїрно того, що в останніх роках не раз заявляла а именно, що буде держатися зовсім пасивно до всего, що дїєся на Балкані, доки хтось не нарушить истнучих угод і независимости славянських держав на балканським півострові, котрі Росія так само не хоче забирати, як і не дозволяла-б, щоб хтось другий их забирав. Росія дала неоспоримий доказ своєї миролюбивости, і обмежилася лише на то, що не хоче признати тепершнього стану в Болгарії законним, але не старалася той стан зміняти і довести до якого заколоту в Європі. Підозрінє австрійських жителів єсть отже що-до Росії рїшучо неоправдані.

Збиранє так великої маси російського війська на турецькій границі на Кавказі пояснюють тепер тим, що то мають бдбуватися там великі маневри. А все-ж таки то не успокоює Англію і там заявляю тепер комітет з членів парламенту, котрий має слїдити за всім тим, що дїєся в Орменії. Туди выслала також і Туреччина свого комісара Джелаль-Еддина-пашу, щоб він розслїдив всі жалоби Орменів і старався их успокоити. Треба тут пригадати і то, що Ормене в Азії бдгрожувалися, що коли Туреччина не возьме их в оборону бд Курдів, то они будуть змушені забавати на поміч Росії і піддадуться цареві.

Після Voss Ztg. поверне цесар Вільгельм скорше з своєї подорожі на півноч, як того можна було сподіватися. Що тому за причина, чи непогода в півночній Норвегії чи може що иншого, не знати. Фактом єсть, що бд вїтрів не выслася вже з Берліна кур'єра, котрий звичайно перевозив цесареві депеші і другі писма.

Кілька днів тому назад подали ми за Кур'єром Warszawsk-ий его пбб то вываленє тайни о воєнній умові між Нїмеччиною а Італією. Вся майже праса європейська не вїтри в правдивість сен вїсти а N. fr. Presse називає єн лише зручною комбинацією. Так в ідеєс бути, бд годі припустити, щоб згадана газета варшавська, котра єсть майже виключно лише органом львівським, мала таї зяв, щоб могла довідатися найбільшій тайні дипломатичної. А все-ж таки впадає тепер в очі, длотого Nordd. Allg. Ztg., вторичний орган нїмецького канцлера домагаєся тепер устроєня блискавкового поїзду з Італії, через Брюер і тардський Альби на Монахїю до Берліна.

Під заголовком „Зброєна на цілій лінії“ пише Secolo. Приготовленє воєнний ведуться з горячковиєм поспіхом. На послїдній радї міністрів мав Криспін робити министрові війни Бертольде-Вінгетови вгловір за то, що він за позвола веде справу у збрєня. Криспін поручав ему, щоб він старався як найскорше завести в італійській армії порох, що не робить йому а заступити тепершній карабини репетіровими. Заразом мав ему сказати, що коли він видить, що не може того перевести, то най подається до димасіи. Димасія министрові війни перешкодила лише високо поставлена особа. Знаємо з найзвзятїшого жерела, що до Риму выслано одного з найзббнїших генералів нїмецьких. На товариство зєднани державних настають, щоб оно як найскорше вклало на зєднаних другий плях. В арсеналах не дають робітникам урлобів і ще зббляшають их число.

Непорозумінє в румунськом кабінеті дійшло вже до того степеня, що скоро лише король поверне назад, то певно настане криза в кабінеті. Причину до того непорозуміння дали насамперед вїдїляні справи особисті, які проявилися при обид важнїших посад в уряді а в поставленє офіційних кандидатів для надходних виборів до парламенту. Непорозумінє, яке пійшло з сего, має о стілько характер політичний, що Катарджу, Вернеску, Лаварій і Ману стараються скріпити свої еторіанство тим способом, що хотять прим'їстити своїх приклонників на вишніх посадах урядових або переперти их кандидатури до парламенту і тим способом ушкати як найбільшій вплив на веденє

дѣлѣ въ державѣ. На доказъ, якъ недбало ведуться теперь въ Румуніи всякія справы публичны, наводитъ Allg. Ztg. слѣдующій фактъ: Недавно тому оголошено регулятивъ, що до розпарцелюваня и продажѣ доменъ державныхъ селянамъ. Въ два дѣя пѣнѣнше одѣлано то оголошене, бо сказано, що въ оголошеню тѣмъ зайшли помилки, котрі треба справити въ новѣмъ оголошеню.

НОВИНКИ

— Саященники поѣху Рудецкого по выборѣ посла въ Рудкахъ зойшлись и умовилися завязати въ Рудкахъ руске Товариство задатковѣ, подписуючи на ту цѣль значащій грошевіи сумы. За короткий часъ малые саященники зѣ поѣху зобрались, уложити статутъ и Товариство задатковѣ ввести въ житѣ. Щастѣ Боже доброму дѣлу!

— Въ академіи штукъ въ Краковѣ на засѣданю комисіи антропологичной полагоджено отей справы, дотыкающей непосредственно руского народа: Секретарь комисіи д-р. Коперничій повѣдомивъ, що надослѣдній п. Ив. Франкомъ приповѣдки люду руского въ Галичинѣ будуть выдаѣи окремою книжкою по дѣлкахъ доповненіяхъ, якъ зажадавъ авторъ, — комисіа высладе д-ра Коперничіа для доповненія зѣ минушого року его розслѣдовъ антропометричныхъ надъ рускими гѣрняками, а п. Оссовского до розгладу печеръ у вѣхдѣной Галичинѣ; — панѣ Цѣньска вѣдѣтелька Увислы, повъ гусѣтинского, повѣдомила о одкрытѣ на еи поляхъ плытового гробу; — п. Роговскій надѣ славъ збѣрку этнографичну зѣ Подлѣся и характеристику физичну галицкихъ гѣрняковъ рускихъ поѣла своихъ власныхъ розслѣдовъ.

— Въ австрійской арміи мають настати значні зміны, бо такъ доносѣтъ зѣ Вѣдѣи: Кн. Виртембергъ, командантъ XI корпусу у Львовѣ, має обіймити команду II корпусу у Вѣдѣи на мѣсце бар. Кенига, котрый будѣ именованый инспекторомъ цѣхоты; командантомъ XI корпусу у Львовѣ стане имовѣрно кн. Виндширцеъ, командантъ I корпусу въ Краковѣ, а на его мѣсце прийдѣ бар. Бекъ, шефъ генеральнаго штабу, а того послѣднього заступитъ зовѣ фельдмаршалъ поручникъ Райнлендеръ.

— Зѣ рускои колоніи въ Америкѣ. Въ ч. 22 „Америки“ пише п. Ойменовичъ зѣ Оливанту: Два тыждѣи тому назадъ запросили мене честный Джерменцѣ до себе на митингъ братства, на недѣлю, до дому ч. Шаракѣ. Почали раду, чи не далось-бы заложити въ Джерментѣ „Рускій сторъ“ (торговлю), а коли я имѣ вытолковать хоенѣ зѣ такого стору, приступили до спису акціонерѣвъ. Заразъ на мои руки зложили готѣвкою 410 долларѣвъ. А підписалосѣ на разѣ акціонерѣвъ на 1500 долларѣвъ. Одтакъ почалися нарады, чи приступати Русинамъ до братства Юниѣ. По выслушеню, що се братство якъ разъ годѣтъ для робучого народу, вписалосѣ до Юниѣ 29 Русинѣвъ. Богато дечого говорили люде про джерменскихъ Русинѣвъ, але я власными очима пересвѣдчивсѣ, що тѣ Русины се люде честный нашѣи твердой вѣры и нашего духа. Треба було бачити, якій гарный порядокъ бувъ при нарадахъ: подчасъ промовѣ было тихо, вѣсь слухали уважно, а одтакъ одногласно голосували чи за сторѣмъ чи за Юниѣю. А що такъ довго Джерменцѣ не заводили у себе порядковѣ, то тому, що не було кому порушити громаду. Треба знати, що якъ деінде такъ и въ Джерментѣ обѣли жиды нашѣи народѣ и немало треба буде труда и кипоту, чтобы прогнати тѣ пѣвки зѣ джерменской громады. — Нашѣи Олифантѣ не спѣтъ; 30 червня збѣралосѣ олифантскѣ братство на дальшу нараду надъ заведеніемъ новыхъ порядковѣ. Бѣдали вѣсь на то, що рускій сторъ помѣщенъ въ чужѣи хатѣ и мусѣтъ мѣсячно за наемъ платити 35 доллар. Англійцевѣ. Слово по словѣ урядили мы выбудовати власный сторъ при олифантѣмъ приходѣтъ и надѣ сторѣмъ велику сѣлю на митингѣи братства и чѣтальню. На ту цѣль зложили братчики заразъ 400 дол. а рѣшту обовязалися въ короткомѣ часѣ доложити. Намножилосѣ тутъ богато жидѣвъ, що жыють не такъ зѣ Русинѣвъ якъ зѣ Словаковѣ. Щобы позбутися тыхъ пѣвоковъ, обжаловали деякіи жиды, що бѣи продаѣ въ недѣлю горѣвку и то не лишѣ старымъ але и малолѣтнимъ. За такѣ злочинство карасѣ въ Америкѣ колькалѣтнюю вѣзничію або тысѣчами долларѣвъ кары. Коли прийдѣ до розпарцѣи передъ кортами, жидѣ не ставили зѣ своимъ спѣльникомъ, бо той мавъ занедажати и ажѣ чотирѣхъ докторѣвъ мусѣли приосѣгати, що той спѣльникъ справѣдъ неужѣи; справа рѣшилася будѣ вѣдругѣ. Жидѣ зѣ мѣсти обжаловавъ словацкихъ сторѣнѣвъ о таку саму провину, але ма бутѣ не найде особѣ свѣдѣвъ иѣ мѣжѣ Русинами иѣ Словаками. Щобы вже разѣ позбутися напѣлого жидѣ, окликують Русины и Словаки митингъ и тамъ порѣшѣтъ забѣкутувати жидѣ, с. в. нѣчого у него не купувати.

— Степень докторѣвъ правѣ одержали послѣдныи дѣями въ львовѣмъ университетѣ конципентѣи адвокатѣи пп.: Стан. Гачевскій зѣ Станиславова, Аронъ Фишеръ зѣ Тернополя, Сам. Вольернеръ зѣ Дрогобичѣи и Ем. Парнесъ зѣ Янова.

— Степень докторѣвъ философіи одержали въ львовѣмъ университетѣ пп.: Бол. Маньковский зѣ Любачева и Фр. Балдровскій зѣ Варшавы въ Краковѣ.

— До вѣдомости дирекціи почтъ. Въ Радеховѣ нема нѣ на почтъ нѣ въ мѣсѣи графичѣи рускихъ картъ корреспонденциныхъ. Въ мѣстѣ кажѣ жидѣвка, що не продають рускихъ картъ, а на почтъ кажѣ урядникѣ, що рускій вышѣли. А якѣсь не можна почутѣи нѣколы, чтобы вышѣли польскѣи карты корреспонденциныи. И такъ бѣда, що за свои грошѣи не можна купити одповѣдныхъ друковѣвъ и треба брати такѣи, якѣи урядникѣ подастѣ зѣ власной волѣ. А може рускій патриѣты радехѣвскѣи нѣколи не допоминаются о свои права; — если-бы се было въ дѣйственности, то было-бы то великою несправѣи и ганѣбою для руского имени.

— Процѣи эмиграційныхъ агентѣвъ. Одинадѣтъ мѣсячѣвъ вѣди дохождѣи въ справѣи эмиграційной

власти политичной и судовѣи та вѣсь матеріалъ зѣбранный вже одосланный до суду окружного въ Вадовичѣхъ, де въ жѣтѣи с. р. бѣдѣеся головниа розправа. Справа та будѣ одною зѣ наибѣльшихъ и найбѣльшихъ въ анналахъ галицкого судѣиства. Подѣи многими взглядами зачудовѣе она чисельностью придавляющихъ эпизодѣвъ а яркостью ихъ кѣидѣи сумѣи свѣтѣи на галицкѣи односѣи, на темноту нашего люду, на вырафинѣване шельмѣиство величезной шайки, котра мовѣи пѣивка сѣвала черезъ колька лѣтъ и обдирала зѣ послѣднего наибѣднѣйшу верѣтѣи нашего люду, а вѣсь подѣи окомѣи властей, ба навѣтъ заосмотрѣи ихъ законными дозволомъ на удерживанѣе агентурѣи. Подѣиности сего процесу неразѣи выправдѣи въ сумѣи, чи мы живѣи при кѣнцѣи XIX столѣтѣи, чи вернулись въ задѣи о колька столѣтѣи. Навѣи обжалованныхъ засѣде 130 особѣи, по наибѣльшѣи части жидѣвъ и мѣжѣи ними два королѣи еи граційный Герцѣи и Лѣвенбергѣи, капиталисты маючий сегодня сотки тысячѣвъ маѣтку призираного зѣ нужденныхъ эмигрантѣвъ галицкихъ. До розправы покличутъ до 300 свѣдѣвъ. Судѣи маѣи на кошты процесу 500.000 зр., котріи поконечувавъ подчасъ слѣдства и увѣзничѣи у рѣзныхъ „домѣвъ торговельныхъ и агентѣи“. Головий виновникѣи Герцѣи и Лѣвенбергѣи давали за кѣвицу на увѣленѣи подчасъ слѣдства величезный кѣты, але судѣи не згодѣи на то. Прокураторѣи дѣлитъ закиды, вычислѣи въ актѣи обжалованѣи на 14 родѣвъ злочинствѣи. Головий закиды суть злочинства обманѣиства, выдурѣи и вымысливанѣи. Жертвою обманѣиства стали въ великой части жидѣвскѣи родины, а то погорѣльчѣи, котріи переселѣи на Америкѣи.

— Божевольный подпалникѣи. Въ Цѣневѣи, пов. долиньского, появляѣи оѣдѣи часу до часу систематично огонь завоѣдѣи вечерѣи около 10-ти години. За два тыждѣи погорѣли будѣи вѣе чотирѣи господарствѣи зѣ вѣсьми забудованѣи; частѣи, що огонь бувъ вѣсь подчасъ тихого воздуха, бо инѣишѣи поѣшло-бы цѣле село зѣ дымѣмъ. Показалосѣ, що подпалникѣи будѣи 20-лѣтний хлопецъ, божевольный, котрого имѣи при четвертомѣи огнѣи дня 15 липѣи. Божевольного оддали судовѣи.

— Иаѣсъ Порунъ появилсѣи зновѣи въ Лондонѣи. Минушого тыждѣи найшли убитѣи женщину въ дѣльниціи Вичѣлѣи, тамѣи де лѣуналися давнѣишѣи убѣиства, и показѣи чѣи въ способѣи, уживанѣи Иаѣсомъ Порунѣмъ. Полиціи кинулѣи слѣдити, але вѣсь еи заходы остаѣи безѣиспѣишѣи. Одинѣи славный похѣиатрѣи англійскѣи д-рѣи Тондѣиъ заявѣи, що зѣи познѣи доконанныхъ убѣиствѣи показѣи, що такѣи убѣиства може доконати лишѣи божевольный, неужѣи на маѣио мордованѣи. Убѣи-никѣи може гадѣи, что бѣи доконѣи злочинствѣи на приказѣи Божѣи, тому заходило-бы въ томѣи случаѣи т. зѣ. религіѣи божевольство. Одѣи послѣднего убѣиства с. в. одѣи 9 листопада минушого року мусѣвъ мати убѣищикѣи лѣи хвилѣи, т. зѣ. lucidum intervallum и бѣи не знаѣи подѣи той часѣи нѣчого о своихъ злочинствѣи.

— Генеральна дирекція австрійскихъ зѣльзницѣи державныхъ низлила на половину цѣну бѣды для особѣи, що выѣдѣи на выставѣи парѣику побѣда-ми, якѣи устроѣи бюро Шрекли у Вѣдѣи. А то можѣи особы на каждой стѣици зѣльзницѣи державныхъ достѣити половину билѣту зѣи той стѣици до стѣици граничныхъ зѣльзницѣи державной, а то до Перемышля, Тарнова, Подѣири-Бѣиарки, Живѣица, Зварѣиона и Освенцима, але мусѣи выказѣи билетѣи купленѣи до бѣды на выставѣи зѣ Вѣдѣи до Парижа. Зниженѣи билѣты будѣи выдаѣи-тѣи на стѣицияхъ зѣльзницѣи державной одѣи 1 до 5 сѣрпѣи с. р. до побѣду, що одѣиходитъ дня 6 сѣрпѣи зѣ Вѣдѣи до Парижа, и одѣи 26 до 30 сѣрпѣи до побѣду одѣиходяго 31 сѣрпѣи зѣ Вѣдѣи. Такожѣи при поворотѣи можѣи покористѣиуватѣи такимъ самымъ зниженѣи, если поворотѣи наступѣитъ по 15 дѣиныхъ одѣи для оѣиствѣи парѣикого билѣту.

— Самоубѣиство 14-лѣтної панночки. До властѣи-лѣвъ добѣи п. А. приѣхала недавно ихъ дѣица зѣ Кракова, 14-лѣтѣи панночка. Була то пѣщѣица дѣица въ цѣлѣмъ значѣио сего слова, а родѣицѣи вдовольнѣи иѣи брали еи вѣсь навѣтъ на великѣи балѣи въ околици. На одѣиомъ такѣи балѣи бувъ такожѣи студѣицѣи медицинѣи зѣи Варшавѣи и бѣи то подобѣи панночѣи, хотя зѣи свои стороны не зѣи-вертѣи на еи нѣи наимѣишой уваги, а навѣтъ обѣи-дѣи всѣи нею мѣи въ дѣицѣио. Коли вернули зѣи балѣи, дѣицина посумѣила и родѣицѣи перестрашѣи-лѣи вѣи, бо бачили, что ихъ дѣица марѣиѣи зѣи каждѣи дѣиемъ. Дѣи 17 липѣи выбѣирили родѣицѣи въ гостѣину и хотѣи дѣица дѣица фѣиати зѣи нѣи, то по хвилѣи заявѣила, что побѣи, але на конѣи. Родѣицѣи згодѣились, ба навѣтъ вѣишлись, что ихъ дѣица берѣи назадъ до свои давнѣишѣи вѣи-лѣи улюбѣиной кѣиной бѣды. Колька верѣитъ поза домѣи зѣи вернула дѣицина наразѣи конѣи до лѣи и одѣи-гнала на нѣи въ повнѣи тѣилюпомѣи. Але и се ува-жали родѣицѣи за еи давнѣи навѣицѣи. Наразѣи за колька хвилѣи роздаѣи выстрѣлѣи и выбѣи зѣи лѣи-а переполоханныи конѣи. Родѣицѣи побѣигли до лѣи-и и найшли на колькасѣи кроковѣи одѣи дороги неживѣи дѣицину а коло неѣи лежѣи револьверѣи. Вѣи по-мѣи лѣикарѣи вѣи не здалѣи на нѣи.

— Англійска реклама не уступаѣи въ свои оригинальности америкѣиской рекламѣи. На примѣиръ сего послужѣитъ гумористичѣи газѣтка Tit bits, маюча 420.000 примѣириковѣи накладу, котра для свои рекламы оѣи выгадала. Выдаѣицѣи газѣтки вызначѣи 50 ф. шт. нагородѣи тому, кто одѣидаѣи, колька особѣи одѣидалѣи въ першѣи тыждѣи по отворѣио выставѣи парѣику. На заявѣи той надѣишло до редакціи 235.146 одѣиповѣдѣи и одѣишѣи Шкотѣи одѣидаѣи те число. Редакціяи маѣи великѣи клопѣи дознѣитъи урядѣио о правѣиомъ числѣи особѣи, бо министерѣи французскѣи заказѣи-зѣи разѣи подавати газѣтамъ такѣи вѣисти, ажѣи прѣи-зѣи англійской сѣкціи на выставѣи выставѣи о се число, котре выказѣило, что выставѣи въ першѣи тыждѣи бѣидалѣи 851.036 особѣи. — Выдаѣи-цѣи газѣтки заявѣи публичѣи, что 1 сѣиѣи 1890 ф. шт. на загалѣиный фондѣи шпѣиталѣиный, если по-кажѣи зѣи цѣилого минушого року, что перѣи-сѣиный наклаѣи тыждѣиный выносѣитъ поѣи мѣи-лиона примѣириковѣи; и тому каждый може причинѣи-ти до сего добродѣиного дѣи, если купѣи примѣи-ники газѣтки за одного пенѣи. — Такожѣи и тому

купѣиуть еи газѣтку, бо заразѣи уѣибезпечѣиутьсѣи на житѣи. Выдаѣицѣи газѣтки выѣиплатѣи 100 ф. шт. наибѣишѣиому свояковѣи такой особы, котра зѣи-не при якѣи пригодѣи зѣиельзничѣи а будѣи мати при собѣи послѣднѣи число Tit bits-а. Доѣи выѣиплатѣи таку премѣиу въ 19 случаяхъ.

— Дрѣибнѣи вѣишти. Степѣиъ магистѣи рамаціи въ краковѣмъ университетѣи одѣиержѣи п. Костѣи Саламонѣи зѣи Висовѣи. — У Львовѣи померѣи купѣи-цѣи Едѣи. Гавранѣицѣи. — Вѣичера приѣидержали у Львовѣи два русскѣи урядѣиники полицѣии двѣиохъ варшав-скихъ злѣиодѣицѣи, чѣилядѣиниковъ столѣириковъ, укра-вшихъ 3000 рублѣи въ гѣиотѣио и дороговѣиностей на 4000 зр.; злѣиодѣи замѣищали въ гѣиотѣи Апѣи-рмѣиана а вкраденѣи грошѣи умѣищали въ львовѣи-кой кафѣи щѣицѣицѣи. — Директорѣи галицкихъ почтъ и телеграфѣи п. А. Шѣианѣиъ переѣидаѣиючи зѣи Черѣиновецѣи до Станиславова дня 23 липѣи, одѣи-буѣи визѣитацию стѣианиславѣискихъ урядѣи почтовыхъ въ мѣиствѣи и на двѣири зѣиельзницѣи. — Колькасѣи учѣиениковъ тарѣиовѣио гимназѣии выѣидалѣи краѣи-рада шкѣиольна зѣи вѣиохъ сѣиреднѣихъ шкѣи гали-цкихъ за то, что одѣиъ зѣи нихъ вѣидарѣи въ лицѣи профѣи-сѣиора Бѣицѣиарского; крѣиъмъ згаданѣи карѣи одѣи-дѣиано цѣилу справѣи ще и судовѣи карѣиоу. — Мѣи-сто Люховѣи въ Хѣиинахъ выгорѣило майжѣи до тѣи; въ огнѣи погѣибли 1600 люѣи а то спѣиалися въ огнѣи або погѣибли подѣи розвалинами домѣи; 8700 домѣи згорѣило и 170.000 люѣи лишилось безѣи прѣиутѣику и кусѣиика хлѣиба. — Въ Черѣиовѣицѣи померѣи совѣитникѣи судовѣи Алоѣиѣи Стаѣиби-нскѣи въ 63 роѣицѣи житѣи.

Наука, шука и литература.

— „Учителѣи“ ч. 3 и 4 мѣиствѣи: О выхожаню на-родѣиомъ. И. М. — Яѣи призначѣие маѣи читѣи-анка въ народѣишѣи шкѣиолѣи и якѣи неѣи треба корѣи-стѣиувѣи-тѣи? Ол. Варѣиѣиовского. — Проф. Вернѣиъ о на-уцѣи языка нѣимецкого въ галицкихъ шкѣиолахъ сѣи-реднѣихъ, К. Лукачѣиовского. — Гаѣици про выхо-жанѣи, Н. — Иванъ Амѣиосъ Коменскѣи, Ром. За-клиньского. — Про обѣиженѣи молодежи шкѣи-ольной, Ол. Варѣиѣиовского. — Критичѣи оцѣинка: К. I. Gorzycki „Polazenie Rusi Czerwonej z Polska przez Kazimierza Wielkiego“ И. Матѣиѣи; „Почѣи-тки Грамѣиатики Русского Языка“ для шкѣиолѣи-ныхъ, Ив. Глѣибовицѣи, крит. Ом. П. — Справѣи-здѣианѣи директорѣи ч. к. гѣимназѣи академ. у Львовѣи за рѣикъ шкѣиольный 1889. — Новѣишки. — Шкѣиоль-нѣи вѣишти. — Новѣи книжки. — Оголошенѣи.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Конкурсы. Президѣи краѣиовѣи рады шкѣиольной розѣишуѣи конкурсѣи зѣи рѣициѣиомъ до 10 сѣириѣи с. р. на мѣи-сце учителя фѣиалогѣи клѣиassicѣион зѣи вы-кладѣинымъ языкомъ русскимъ въ академѣи-чѣио-й гѣимназѣи у Львовѣи.

— Именованя. Министерство просвѣиты именуѣи-ло Вол. Сѣиухѣи зѣи Тернополя учитѣиелѣи школы вѣиравѣи зѣи языкомъ выкладѣинымъ польскимъ учѣи-тельской семинаріи у Львовѣи и инспектора окру-жного въ Сокалѣи Брон. Сокальскѣио учитѣиелѣи школы вѣиравѣи семинаріи учительской въ Терно-поли.

Телеграммы „Дѣиля“.

Вѣи-дѣиъ 26 липѣи. Въ мѣи-сцевѣиости Фѣи-тъ коло Будапѣишту прояѣи-лѣи холѣи-ра; занѣи-ду-жалѣи пять особѣи, зѣи котрыхъ одна померѣи-ла.

Вѣи-дѣиъ 26 липѣи. Ходѣитъ чутѣи-ка, что 6. Вѣи-л. цѣисарѣи маѣи въ першѣихъ дѣи-нахъ верѣи-сенѣи выѣи-хѣиати на великѣи манѣи-вѣиры коло Ярославѣи въ Галичинѣ. — Нѣи-мѣицкѣи посѣи-лъ при Вѣи-пѣи-канѣи, Шлѣи-церѣи, конфѣи-руѣи-вавъ вѣи-чера зѣи гр. Кальнокиѣи.

Вѣи-дѣиъ 26 липѣи. Страйки робѣи-тникѣи въ Стирѣи, Крапѣи-и и Чѣи-хахъ шѣи-ряѣи-тѣи чѣи-мъ разѣи- больше. Робѣи-тники жаѣи-дѣи-ють всѣи-ды подѣи-шѣи-шенѣи платѣи-въ.

Лондонѣи 26 липѣи. Times оголѣи-сила заяѣи-влѣи-е лорѣи-а Сальсѣи-берѣи-го, въ котромъ той кажѣи, что въ своиѣи недавнѣи бѣи-сѣи-дѣи не заѣи-хочѣи-увѣи Крѣи-тенѣи-цѣи до ворохѣи-бѣи.

Бѣи-лградѣи 26 липѣи. Поголѣи-ска, мѣи-овъ-бы то Рѣи-стѣицѣи доставѣи атаѣи апопѣи-лектичного, еѣи- неѣи-правѣи-дѣи-ва; Рѣи-стѣицѣи маѣи ревмѣи-атизмъ, але по купѣи-лѣи-яхъ стало вѣи- еѣи-му лѣи-кше.

Надѣи-слѣи-анѣи.

Н-рѣи 403.

Конкурсѣи.

Выѣи-дѣи-лъ Братѣи-тва св. О. Николаѣи въ Стѣи-анѣи-славѣи доѣи-водитѣи самѣи къ общѣиоу свѣи-дѣи-нѣи-ю, что съ началѣи школьного 1889 года наѣи-детъ 40 воспитѣи-нѣи-ковъ, посѣи-щающихъ сѣи-реднѣи (гѣи-мназѣи-аль-ныи или реальныи школы), умѣи-щенѣи въ бѣи-рѣи Братѣи-тва подѣи- слѣи-дующѣи-и условѣи-и:

1) Родѣи-тели, относѣи-тельно еѣи- опекуны, изѣи-во-лѣи-тъ найѣи-далѣи-ше до 1 (13) августѣи с. г. надѣи-слѣи-ати свои про-сѣи-бы (безѣи- стѣи-мѣи-лѣи) въ выѣи-дѣи-лъ бѣи-рѣи Братѣи-тва. Кѣи- прошенѣи-ямъ слѣи-дѣи-тъ предѣи-лагѣи-ти: а) метрику крѣи-щенѣи-а; б) свѣи-дѣи-тельство убожѣи-ства; в) школьное свѣи-дѣи-тельство изѣи- послѣднего семе-стра; г) свѣи-дѣи-тельство нравѣи-ственности, если кан-дѣи-датѣи не посѣи-щѣи-тъ публичѣи-и школы; д) деклѣи-ра-цію родѣи-телей, относѣи-тельно же опекуновъ, сколько они за кан-дѣи-датѣи-омъ въ грошѣи-ахъ а сколько въ натурѣи-лѣи доплаѣи-чивать обяѣи-зѣи-ваются; е) свѣи-дѣи-тельство здѣи-ровѣи-я, привѣи-той оѣи-сы и способ-ности кѣи- пѣи-нѣи-ю.

Прѣи-мѣи-чанѣи-е: 1) Бывшѣи-хъ въ истѣи-кѣи-шемъ шѣи-к. году воспитѣи-нѣи-ковъ бѣи-рѣи — условѣи-и подѣи- а), б), в), и е), не касѣи-ются, но они должѣи-тъ кѣи- про-

шенѣи-ямъ приложѣи-ти свѣи-дѣи-тельство поведѣи-нѣи за фѣи-рѣи-иою вѣи-ремѣи-и; свѣи-дѣи-тельство такое должѣи- проѣи-с-ходѣи-ти отѣи- душѣи-пастѣи-ра той мѣи-стѣи-ности, въ ко-торѣи-и проѣи-сѣи-и проѣи-велъ фѣи-рѣи-и. 2) Доплаѣи-чива-ющихъ мѣи-сячно 10 зр. или больше, не предѣи-являютъ свѣи-дѣи-тельства убожѣи-ства.

2) Отѣи- канѣи-датѣи-въ требѣи-тся: а) по край-ней мѣи-рѣи-и удовлетѣи-ворительного успѣи-ха въ на-у-кахъ и похвѣи-альной нотѣи въ обыѣи-чаяхъ; б) совер-шенного здѣи-ровѣи-я и хорошего голоса; в) отѣи- кан-дѣи-датѣи-въ, вѣи-ступающихъ въ первую клѣи-ассу сѣи-ред-ныхъ шкѣи-олѣи, требѣи-тся, чтобы не окончили 12 го-да жизни; г) бывшѣи-и въ минѣи-увѣи-шемъ году въ бѣи-рѣи-сѣи воспитѣи-нѣи-ковъ должѣи-тъ безусловѣи-ио передѣи- своимъ новымъ прѣи-ятѣи-емъ сложѣи-ти въ кафѣи- бурѣи-и залѣи-глыи налѣи-жѣи-ности.

Прѣи-мѣи-чанѣи-е. Бывшѣи-и воспитѣи-нѣи-ковъ при равнѣи-хъ данныхъ имѣи-ють прѣи-венство передѣи- но-выми канѣи-дѣи-татами.

3) Отѣи-цѣи или опекунѣи-и прѣи-нятого въ бѣи-рѣи-у воспитѣи-нѣи-ка должѣи-тъ: а) вѣи-писѣи-тѣи въ чѣи-лены Братѣи-тва, склаѣи-дѣи-а обыкновенный чѣи-ленскѣи-и вѣи-носѣи 5 зр. въ першѣи-и году, а по 3 зр. въ слѣи-дующѣи-хъ лѣи-тахъ; б) уплатѣи-ти на изѣи-употреблѣи-е инвѣи-тарѣи 2 зр. въ першѣи-и, а по 1 зр. въ слѣи-дующѣи-хъ го-дахъ; в) сложѣи-ти на школьные снарядѣи-и и другѣи-и расходѣи- воспитѣи-нѣи-ка въ запасѣи 5 зр.; г) за воспитѣи-нѣи-ковъ изѣи- четырехъ клѣи-ассъ низѣи-ей гѣи-мна-зѣи-и платѣи-ти мѣи-сячно въ кафѣи- бурѣи-и на инѣи-стру-мѣи-нты по 1 зр.; д) деклѣи-рѣи-ванѣи-и квѣи-отѣи- доплатѣи на харѣи-тѣи доставѣи-ти сѣи- горы еѣи-же мѣи-сячно или кварталѣи-и; е) на прѣи-анѣи-е бѣи-лѣи-и сложѣи-ти сѣи- на-чѣи-ломъ 1 и 2 семѣи-стра по 1 зр.; ж) на устроѣи-е библиѣи-отеѣи-ки для употреблѣи-нѣи-и воспитѣи-нѣи-ковъ уплатѣи-ти квѣи-отѣи- 1 зр.; з) желающѣи-и обучѣи-тѣи- въ му-зыѣи-цѣи должѣи-тъ платѣи-ти на учителя музыѣи-ки мѣи-ся-чно по 1 зр.; и за учѣи-ениковъ, вѣи-ступающихъ въ первую клѣи-ассу, и за другѣи-хъ, отѣи- школьной опѣи-латы неосвѣи-обѣи-жденныхъ, склаѣи-дѣи-ють ихъ родѣи-тели или опекуны приписѣи-ванѣи-и сумѣи-.

4) На вѣи-ступѣи въ заведѣи-нѣи-е должѣи-тъ воспи-танѣи-ки выказѣи-тѣи достѣи-точнымъ бѣи-льѣи-емъ и о-дежѣи-и, именѣи-и должѣи-тъ каждыи-и имѣи-ти: 6 парѣи- бѣи-лѣи-и, сѣи-нѣи-ицѣи, коѣи-цыкѣи или колѣи-дру, подушѣи-ку, 4 пошѣи-вки, 6 рѣи-чѣи-ицѣи, 4 простѣи-рѣи-ла, 6 платѣи-ковъ до носѣи-а, также двѣ пары обуви и одежѣи-и лѣи-тно и зимѣи-ую.

5) Желающѣи-и полѣи-читѣи-и отвѣи-тъ на свою про-сѣи-бу должѣи-тъ приложѣи-ти карту корѣи-спѣи-денци-ую сѣи- наведѣи-емъ точного своего адреса, а если крѣи-мъ того приложѣи-тъ марку почѣи-товую на 20 кр., то полѣи-чать свои приложѣи-нѣи-я за почѣи-товой ро-списѣи-кою.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо з фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при
100 кил. 5% ошту.

Упрашає подавати точно величину
свѣчокъ и послѣдню стацію зѣлѣзницѣ, до
котрой має свѣтло выслатися.

ДИРЕКЦІЯ.

ИСТОРИЯ
ЛИТЕРАТУРЫ РУССКОИД-ра ОМЕЛИЯ ОГОПОВСКОГО
ЧАСТЬ II.

въ двухъ книжкахъ въ 60 печатныхъ
листовъ (22+38) вышла вже зъ друку,
и можна ей достати въ друкарни това-
риства имени Шевченка, въ „Просвѣтѣ“
або въ Ставропільской книгарни
по цѣнѣ 3 зр. а. в.
зъ пересылкою поштовою 3 зр. 30 кр.
Часть першу достати можна по цѣ-
нѣ 1 зр. 10 кр. а. в.

АНОНСЫ

въ одинокихъ русскихъ издаваняхъ на Гуконинъ:

въ Календари на р. 1890 и

политическимъ двотыжневику

„ВУКОВИНА“

(рѣчникъ V)

по 5 зр. бѣдъ 1/2, 3 зр. бѣдъ 1/2, а 150 кр. бѣдъ 1/2,
сторони форматъ великой обѣмки приймає
Редакція сихъ издавъ въ Чернівцяхъ, уліца
Петровича ч. 4. — При многократномъ помѣ-
щеніи одновѣдний рабать.

Маріяцельскій капль жолудковий

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ
жолудка.

Schutzmarke.

разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвійною 70 кр.

Незрѣнаний при браку апетиту сла-
бому жолудку, волюючому бѣды,
квашену одкинуто, здуто, колыцѣ,
катаръ жолудка, згазъ, твореню си-
пѣску и камѣнчикомъ въ мѣхури,
при надто великомъ флегмѣ, жовтацѣ,
одкинуто и блуваню, болю гозови
(если походить зъ жолудка), корчакъ
жолудка, задненю, перетяженю жо-
лудка стравами и напоями, при хро-
бакахъ, недугахъ селезенки, печѣнки
и гемороидяхъ. — Цѣна флашочки
зъ приписомъ 40 кр., подвійною 70 кр.

Головна высылка у аптекаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскій капль жолудковий не суть пѣнкимъ
средствомъ потайнымъ. Складови части поданіи суть при
каждой флашочкѣ въ приписѣ.

Правдивий можна купувати у всѣхъ
2351 11—52 аптекахъ.

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдивий Маріяцельскій капль
жолудковий рѣзно фальшуютъ и наслідуютъ. — На
знакъ правдивости муситъ каждая флашка бути зави-
нена въ червонѣ запакованѣ, заосмотрѣнѣ въ повѣству
марку охоронну и при каждой флашочкѣ на приписѣ
муситъ находитися, ще сей приписъ друкований у Г.
Гуса въ Кромеріжѣ.

Правдивий можна купити: у ЛЬВОВѢ въ апте-
кахъ: Якова Байзера, Г. Влюменфельда, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова
Пипеса, Жиг. Рукара, Кар. Славинского, I. Веврско-
го, Ари. Раппапорта. — ВЪ БЕЛѢЗѢ у ап. Гросса.
— ВЪ БОБРИЦѢ у ап. Балыбина Мендлицкой. — ВЪ БРО-
ДАХЪ у ап. Брониса. Витославского, Мих. Куляки,
Вильг. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. Ад.
Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А.
Взвеса. — ВЪ БУЧАЧИ у аптекаря Корниля Левин-
ского. — ВЪ ВАРІЖѢ у ап. Бенед. Книжоволюцкого. —
ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунифельдера. — ВЪ ДРО-
БОУЧѢ у ап. Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИ-
НИНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у
ап. Франца Петеша. — ВЪ ЖУРАВНѢ у аптекаря Іос.
Л. Томашевского. — ВЪ КАМѢНЦѢ СТУМИЛОВОЙ
у ап. Кароля Пилевского. — ВЪ КОЛОМЫѢ у ап. А.
Сидоровича. — ВЪ КОЛОМЫѢ въ антицѣ Ед. Степан.
— ВЪ КОНИЧИНѢ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШѢ
у аптекаря Александра Шустова. — ВЪ МЕЛНИЦѢ у
аптекаря Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. І. Жолитского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптекаря
Предрамирского. — ВЪ ОЛЕСКѢ у п. А. Кофтера. —
ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского.
— ВЪ ПЕРЕМЫШЛѢ у ап. Жигмонда І. Калицкого.
— ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яскевича. — ВЪ РОЗВАДО-
ВѢ у ап. Виня. Іабоковского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв.
Мержвинского. — ВЪ САМБОРѢ у ап. І. Алексевича.
К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢВѢ у ап. С. А. Лежковского.
— ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКА-
ЛѢ у ап. Евг. Высо-чаньского. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѢ
у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЕПѢ у ап. Чальбаза-
ниого, В. Коморовского. — ВЪ СЫНѢВѢ у п. А. Мань-
ковского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Ковинского. — ВЪ
ТЕРНОПОЛѢ ап. Леона Файлиманна и Фр. Ямрутеви-
ча. — ВЪ УСТИКАХЪ у ап. Алф. Яструбского. —
ВЪ ЧОРТКОВѢ у ап. Людвика Носса.

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ
Складъ полотень корчиньскихъТовариства краєвого для торговлѣ и промыслу
власного výroбу

также

Великій выбѣръ полотень краєвыхъ

по цѣнахъ фабричныхъ.
Зефіры Cordone (12 родѣвъ) шир. 76 см. по . . . 50 кр.
Пеніты, струскы, полотеница перероб 60 см. по . . . 44
Зефіры (63 родѣвъ) шир. 75 см. 38
Оксфорды шир. 80 см. 36
Дреліхи на либерію, матраци, фіранки, весны и т. п.
шир. 68, 70, 124 см.

пляцъ Маріанкій ч. 1.
(давнійше ул. Академична ч. 8).

Цѣники и пробки одворотною поштою.
Марка охоронна — образъ прайки. 3034 9—9

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акціонного Банку Гипотечного

2222 159—7

купю и продаю

всѣ эффекты и монеты

подъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ поюла закона зъ дня 2 ливня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановой зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщеванія капиталовъ фон-
довыхъ, цуцилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и надія

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуються безъ
проволаки по курѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизии.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подає до вѣдомости, що выдало и має на складѣ олѣдуючій

Формуляръ для касъ пожнычовыхъ

на ладѣ

„Закомареско Правды“:

- 1) Книга касова, одна либра . . . 40 кр.
- 2) Книга маєтку зѣлѣзного, одна либра . . . 40 кр.
- 3) Книга маєтку пѣдручного, одна либра . . . 40 кр.
- 4) Скраутъ, 100 примѣрниковъ . . . 55 кр.
- 5) Протоколъ, одна либра . . . 40 кр.
- 6) Книга довжнѣковъ, одна либра . . . 45 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованъ и певий средства косме-
тичній,

одназначенъ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанія.

Олѣйокъ таниновій, вѣдѣнныя и подпомагає во-
лосно росту. Фляконъ 50 кр.Помада хинова вѣдѣнныя корѣнь волоси и запобѣгає
выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр.Вода атенська, до змыванія волосъ, запобѣгає твори-
тис париллямъ, одѣвжжѣ, робить тре-
валыми барву и полыскъ. — Фляконъ 80 кр.Олѣйокъ хино-таниновій, дѣлає знаменито
на корѣнь во-
лосъ и на порѣсть волосъ. Въ случаяхъ де въ наслідокъ
недуга выпало волосъ, выказавъ вѣдѣнныя цѣлюще дѣланье.
Вже по ужитю одной флашки можна добачити порѣсть. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.Есенція мятова до полоканія устѣ,
кромѣ приемного, сѣрпильного смачу и запаха, дуже ко-
ристно дѣлає на яєла и зубы. Фляконъ 50 кр.Порошокъ ростино-алькаличный,
до чищенія зубовъ. Надає перлову бѣлѣсть, оддалає ка-
мѣнь и квасъ, котрий наводять боля и порохавѣеяе зубы.
Пудеко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣти рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣвска. Приёмный, вѣдѣнныя и довготривалый
запахъ той воды здѣлає се, що въ
Антверпенъ на выставѣ всемирной збѣлада публично прокла-
мована и одзначена. Цѣна флашопу меншого 80 кр., боль-
шого 150 кр.Нитретина. Выборное средство до фарбованія въ сейчасъ
волосъ на тревалу и красну барву черну и
тѣну; есть цѣлкомъ нешкодливе а въ ужитю цѣлкомъ поудинче.
Цѣна 1 зр.Бѣлѣй и гарній руки. Наибольше червоный и по-
паданій руки выбѣлѣются и
выпѣжнѣются по колькаразовомъ натертю Кремомъ ро-
стиннымъ. Слоикъ 80 кр. 259 48—7Смаровило литовске до обуя и цѣбѣ, мигчить
шкуру, робить ен непрома-
каючою и тревалою. Пудеко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торго-
вляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣзъ Валового.
Въ филиалъ: въ КРАКОВѢ Суколицы ч. 20, и въ ЧЕР-
НОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Родицѣ

посылаючи панно-
чки до публичныхъ
школъ у Львовѣ, найдутъ для
нихъ добре примѣщеніе, де мо-
гутъ также побирати науку школь-
ныхъ предметѣвъ а головню гры
на фортепльи. Адреса: п-ѣ То-
м шавска, пляцъ Бенедиктинь-
скій число 4. 3053 3—3

Панѣ Валерія Островска

вдова по бывшомъ уряднику при
дир. скарбовой, — котрой дочка
суть учительками гры на форте-
пльи и сѣву, а то Сидора Остро-
вска, замужна Гжибиньска, знава
сѣвачка концертоза и Марія
Островска учителька музыки въ
яворѣвскомъ монастыри — при-
ймає зъ слѣдуючимъ рокомъ школь-
нымъ панночки русскихъ родитѣ
и Воч. Отцѣвъ на помешканіе и
харчѣ, посылаючи до публич-
ныхъ школъ у Львовѣ. Въ дома
до науки музыки одступается фор-
тепльи а на жаданіе удѣлитъ доч-
ка си науки языка французского.
Ручитесь за родительску обѣску.
Условія умѣренныя подѣ каждымъ
взглядомъ. Адреса: Пляцъ Бене-
диктиньскій ч. 4, на долѣ. Вла-
дѣльшій условія може подати Теодоръ
Виковичъ ул. Сикстуска ч. 1

Пошукovanja посадъ,

оголошенія продажи,

пошукovanja спольниковъ

и всѣ вышій оголошенія для всѣхъ
австро-угор. иль также для всѣхъ
заграничныхъ газетъ и фаховыхъ
часописей залагоджувъ наитанше,
найскорѣе и въ одновѣдний
способъ по оригинальныхъ
цѣнахъ экспедиція анонсовъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

КОЖДУ

ДИВОВИЖУ

уникає.

Нема тутъ окликѣвъ, примѣромъ,
якъ довго стане припасу, або що то-
вары закуплені при масѣ конкурсо-
вой, неуважені! зачудову! случайно!
и т. п. Нема ту нѣчо подобного!
бо весь той крикъ не придасть на
нѣчо, а лишь дѣлами треба доказати,
а о томъ може Впос. публика пере-
сѣдѣтисъ, коли скоро замовитъ отей
справдѣ дешевѣй и великій солидній
товары.

Для мужчинъ: Цѣле убранье
зъ сукна найлѣпшою якости, новой
моды (судрутъ, штаны и камизелька),
добре зроблене, перше 18 зр. — те-
перъ зр. 10—, таке саме убранье,
першою якости, перше зр. 22—, те-
перъ зр. 14—, таке убранье найпер-
шою якости, перше зр. 30—, теперъ
зр. 18—.

Для хлопцѣвъ въ вѣдѣ 8—16
лѣтъ. Цѣле убранье зъ сукна, доброй
якости, елегантного фасону (судрутъ
штаны и камизелька) перше зр. 15,
теперъ зр. 8—, таке убранье першою
якости, перше зр. 22—, теперъ зр. 12—.

Для дѣтей въ 2—10 лѣтъ: Цѣ-
лѣ убранья, гарно приборані, перше
зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, таке убранье
першою якости перше зр. 12—,
теперъ зр. 5-50, таке убранье найпер-
шою якости, перше зр. 18—, теперъ
зр. 8—.

При замовленяхъ проситесь у-
важно уважати на отое:
При убраняхъ для мужчинъ про-
ситесь подавати обѣскъ груди и
довготу кроку поєси мѣры саити-
метровою, а для дѣтей и хлопцѣвъ
якъ найдокладнѣйше вѣкъ а та-
кожъ краску жадаюго убранья.

Розсылаєся точно за посылатого
або надѣсланьемъ готюки.

Обовно уважати:
що ась тутъ наведеніи товари суть
найлѣпшою якости и продаются по
такъ дешевѣй цѣнахъ тому, що на-
збиралася надто великій прирѣст.

Klein's
Internationales Waaren-Exporthaus
Wien I., Kohlmeisergasse 7.

Що не подобаєся, оджнѣєся, або
звернутися грошѣ.

БЮСТЫ

Шевченка, Хмельницкого, Лисен-
ка и Печуя по 60 кр. безъ поре-
сылки а по 1-10 зр. зъ пересыл-
кою можна достати у п. Костя
Паньковского ул. Вѣрменска ч. 27.

Львѣвска Фабрика Асфальту

и улѣпшенихъ огнетривалыхъ текстуръ асфальтовыхъ

по покрываніи даждѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжинира

Львѣвъ ул. Корытна ч. 13

поручає:

19—?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изпольванія мурѣвъ
бѣдъ вѣжкости, кладемо на фундаменти въ горячомъ станѣ,
ЕЛЕСТИЧНІИ ИЗОПРІЛАТЫ, улѣпшену огнетривалу асфаль-
тову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрыванія даждѣвъ, зви-
токъ 10 метрѣвъ □ бѣдъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬ-
ТОВЫЙ до консервации даждѣвъ текстурныхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-
СКУ безводну.

Осушас асфальтоизъ яко одинокимъ средствомъ, зѣвѣстнымъ
доси въ техникѣ наибольше вѣжкѣ стѣны въ помешканіяхъ.

Фабрика выготовлює въ цѣлѣмъ краю своими людьми
покрыванія даждѣвъ огнетривалоу текстурѣю и ихъ репарации.

Метръ □ бѣдъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ приймає Іосифъ Заплатальскій.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, уліца Краковска число 9.

поручає:

Старі вина угорскі лѣвичній и натуральні вина

столови бѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитіи Старки, Житѣньки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣ вина шампанскіи и правдивыи Конякъ

французскіи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00

7-50 зр. 281 50—7

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣники на жаданье даромъ и оплатно.

Одзначеніи на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старія вина.

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи

найновѣйшій

Метеръ бѣдъ 45 кр. и выше

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдаєць и охѣвчальнѣй редакторъ: Иванъ Белей.

Пайѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. кн. Шевченка, подѣ зр. К. Боднарского.

дутьку убранный панок, тими дівками, неокресаними словами! „Хлопці! гадуйте! Як не будете на пана Торосевича голосувати то, як ту поздыхаєте.“ При тихх дверехх стояли два жандарми, однак на те анї слова не сказали; аж коли руский виборць, до крайности оскорблений, загудів на хотїли кинути на агитатора, жандарм тогды вмїшався. Комісія виборча складалася зь самихх Поляків, в двоєх ихх приверженцїв. Один зь тихх, коли руский виборць упоминался, абы статутъ виборць и вь рускомь языкѣ бувъ прочитаный, бо она по польски не розумїють, кричавъ таки при п. старостѣ: „о, не розумїють по польски, але по московски“. А то длятого самї Поляки вїшли до комісії виборчон, бо коли руский виборць, якъ все честно и праведно поступаючи, по одній картцѣ до урны виборчон вкидали, то жидова и деяки Поляки вкидали и по кблѣа.

Голосование на посла бдбувалося такъ, що найперше голосували тї, що давали голосы на п. Торосевича; а тимчасом агитатори обробляли рускихх виборць вь сали, говорячи имъ: давайте и вы свой голосъ на п. Тор., бо голосы на д-ра Огоновского не придадутся нї-на-що.

Питаюся васъ, оо. духовнї, куды пбшли и за кимъ голосували вашї парашїе виборць зь Бабиньця, Рогатина, Подкаменя, Жолчева, Бенковеця, Букачовця, Пуятиньця, Новошїна, Мартинова нового и старого, Тенїсникъ, Гановець, Бошовець и много другихх? Помнїте, що вы пастырї руского народу, а чи буде то добре, якъ народъ стане до урны виборчон безъ васъ, якъ то сталося вь Станиславовѣ? Чи не красше то було вь Калуши, де священникъ зь народомъ своимъ якъ дїти одной матери передъ выборомъ вь церквѣ Бога до помочи зывали а по пашавомъ выборѣ проф. Ю. Романчука зь слезами Богу подяку складала?

Законъ громадскїй для мѣстъ.

II.

Объемъ дѣланя громады такъ що-до справъ власныхх, якъ и порученыхх есть однакїй для мѣстъ, котрї подпадутъ новому закону, якъ и для селъ и мѣстечковъ, котрї будутъ управлятїе пбсла нового закона.

Зато объемъ дѣланя рады мѣской зазначенный вь новомъ законѣ далеко докладнїше, подрбнїше и обширнїше, якъ вь законѣ зь р. 1866. Рада мѣска має — пбсла нового закона заступати громаду вь повнїе еи правъ и обовязковъ, выдавати вь имени громады вь границяхх законныхх обовязуєчи постановы и ухвалювати способы ихх выповнюваня. Она есть зверхною власною мѣста вь всѣхх справахх громады, еи обовязкомъ есть стерѣти добра громады и дбати о заспокоєнїе еи потребъ (§. 25). То загальна дефинїція; спеціально же належить до объема дѣланя рады мѣской: 1) змїна границь мѣста; 2) установление основныхх принципѣвъ заряду и способу ужиткованя маєтку и добра громадского а такожъ громадскихх заведений; 3) справы належачї до звычайного заряду маєткомъ, котрї собѣ рада мѣска спеціально застерегла (незастереженї спеціально радою належать до магистрату); 4) купно або продажъ недвижимостей або правъ, обтяжене маєткѣ громады, затягавше познать и льбожанье капиталѣвъ; 5) ставленье коштомъ громады новыхх будвель, перемѣна або зношенье вже истнующихх, а такожъ инїхх предпрїемствъ, маючи переводити накладомъ громады; 6) заснованье новыхх громадскихх закладѣвъ або занесенье вже истнующихх; 7) постановы що-до заключеня, розвязаня и змѣны контрактѣвъ найму и аренды; 8) ухваленье рбчного бюджета, выдѣлѣвъ непредвидженныхх бюджетомъ и кредитѣвъ додатковыхх, позволенье перенесеня ухваленыхх кредитѣвъ зь одной рубрики до другой, порѣшенье всякихх змѣнъ вь бюджетѣ, старанье о покрытїе недобору, ухваленье додатковъ до податковъ, оплата престаций и услугъ; 9) справдженье и полагодженье рбчныхх рахункѣвъ; 10) позволенье на выгоченье спорѣвъ и одступленье бдъ ихх, затвердженье угодъ и установление правныхх заступникѣвъ; 11) затвердженье результатѣвъ всякихх лицїтаций; 12) выборъ бурмистра, его заступника и ассесорѣвъ; 13) етатъ и платяги громадскихх урядникѣвъ вь службу и ухваленье для нихх инструкцій службовыхх и емернальныхх статута; 14) вызначенье платнї для бурмистра и одного ассесора (однакъ выначену платню мусить а пробовать урядникъ); 15) именованье и бддѣланье выдѣлѣвъ и вымѣръ емературъ для нихх на вынесенье бурмистра; 16) надѣлѣвъ и контролѣ надъ бурмистромъ и магистратомъ; 17) надѣланье права принадлежнїе до громады и горожанства мѣского и говорного и установление оплатъ за то; 18) повнїе прислугочного громадъ права патронату або преемстваня и роздаванье мѣсто фондацийныхх, не вваруаючи правъ, опертыхх на рбнїцї зьропсповѣданя; 19) выборъ мужѣвъ до вѣрїа для еднаня сторѣвъ; 20) ухваленье регуляману для власныхх дѣланъ; 21) удѣлюванье властямъ высшїмъ опинї на ихх жаданье и 22) рѣшенье жалѣвъ на магистратъ и бурмистра (§. 26). Зь тихх точкъ наведенї подѣ 1), 4), 5), 6), 11) и по части подѣ 8) не були вырази помѣщенї вь законѣ зь р. 1866, прочї же мѣстїти и сей законъ вь §§ 30, 31, 36, 37, 38 и 40.

Кромѣ того мѣстїти новый законъ деяки дальшї, до объема дѣльности рады мѣской односїицы постановы, котрыхх нема зовсѣмъ вь давнїшомъ законѣ громадскомъ. Тутъ належить именнѣ постановѣ, що вь каждомъ мѣстѣ мусить рада мѣска установити шо найменше шѣсть посадъ мѣскихх урядникѣвъ а именнѣ: секретаря, касїера, лѣка-

ря, будвничного, инспектора полицїи и рахмїстра, котрый може бути рбвночасно и контролѣромъ, а дальше постановы що-до котролѣ рады мѣста надъ магистратомъ и бурмистромъ. Шо-до того послѣднего постановляе новый законъ згдно зь давнїшїмъ, що рада мѣска має право за-для нагляду магистрату и бурмистра (взглядю вь давнїомъ законѣ — зверхности громадской) выбирати комисїю, однакъ новый законъ означае докладно обовязки тыхх комисїй, а именнѣ постановляе, що мають они обовязокъ повѣдомляти сейчасъ раду о каждой несправности, а по ульвѣвъ каждого року предлаждати свои справозданье зь бддѣланїемъ внесенїемъ. Рада мѣска пере свѣдѣнїемъ о несправностяхх повинна ихх сейчасъ усунути, а коли бы не могла сама, має о тѣмъ довести выдѣловъ краевому. Для тыхх комисїй має ухвалити рада мѣска окремы инструкції и подати ихх до вѣдомости выдѣлу краевому. Бурмистръ має до 30 днѣвъ по ульвѣвъ каждого року предлаждати выдѣловъ краевому бднїсы справоздань контрольныхх комисїй и бднїсы рѣшенъ рады мѣской, заповнїши на основѣ тыхх справоздань (§. 29). Кромѣ того має рада мѣска выбирати окрему комисїю, котронъ обовязкомъ буде шо найменше чотыри разы до року предпрїнати ревїзію касы мѣской и касъ заведений и фундацій стоящихх подѣ управою громады и здати о тѣмъ справу радѣ мѣской.

Вь справѣ полицїи и одвѣчалности, яка зь того татуду тяжить на громадѣ, якъ не менше вь справѣ заосмотреня убогихх, не мѣстїти новый законъ нїчого бдмѣнного бдѣ постановѣ закона зь р. 1866. Такъ само суть майже идентичнї постановы обохх тыхх законѣвъ шо-до формальностей скликуваня и нарядъ рады мѣской. Рѣшнїцъ суть лїшь вь тѣмъ, шо коли пбсла давного закона обовязана рада громадска сходити на засѣданье шо найменше разъ на кварталъ, новый законъ зьобовязуе раду мѣску бдбувати засѣданья шо найменше разъ на мѣсяць. Пбсла нового закона обовязанны бурмистръ скликати раду на жаданье выдѣлу краевого або повѣтового а не рады повѣтовой, якъ постановляе давнїшїй законъ, а члены магистрату або рады не можуть зовсѣмъ бути присутнїми на засѣданьяхх, де ходитъ о ихх урядованье (пбсла закона зь р. 1866 можуть бути, а лїшь передъ голосованїемъ мають выйти).

Зовсѣмъ новї суть постановы вь законѣ для мѣстъ, пбсла котрыхх: 1) члены магистрату суть обовязаны бути на каждомъ засѣданїи рады мѣской, де можуть все забарати голосы не маючи однакъ права брати участя вь голосованїи при справдженїи рахункѣвъ и удѣлюванїи магистратови абсолюторїи и 2) радного або заступника, котрого, коли безъ оправданя не являеся на три по собѣ слѣдующї засѣданья, може рада мѣска на цѣлый перїодъ виборчїй або и коротшїй часъ вылучити бдѣ участя вь нарадахх и рѣшеняхх (§§. 39 и 41).

Вкнїца заходить мѣжъ обома законами рбнїца шо-до ходу и нстанцій. Пбсла закона зь р. 1866 есть рада громадска для зверхности громадской нстанціею вь всѣхх справахх власного объема дѣланя, коли тимчасомъ пбсла нового закона есть рада мѣска нстанціею лїшь вь тыхх справахх власного объема дѣланя, де розпорядженя бурмистра або магистрату дотыкають маєтку або добра громады або закладѣвъ вь громадѣ або де бурмистръ взглядю магистратъ дѣлае выконучи лїшь ухвалы рады мѣста. Вь всѣхх инїшихх справахх власного объема дѣланя есть для постановъ бурмистра взглядю магистрату нстанціею выдѣлъ повѣтовый. Вь справахх порученного объема дѣланя есть пбсла обохх законѣвъ нстанціею для розпорядженъ магистрату и бурмистра (взгл. зверхности громадской) повѣтова властї политична (§. 36).

Дописы „Дѣла“.

Зь Станиславова.

[Вь справѣ дїаконой.]

На многї запытання, якї дбастъ я зь многыхх сторѣвъ бдѣ нашихх чч. пѣвцѣвъ: шо дѣеся зь справою дїаковою? — бдповѣдаю слѣдуюче. Коли статуты товариства взаимной помочи дїаковъ, предложенї 1887 р. львовскимъ комитетомъ дїаковскимъ, завязаннымъ для цѣлой Галичины, правительству до затвердженя — бльше якъ по роцѣ були зверненї безъ затвердженя, — тогды я пбзнавъ, шо се рѣчь неможлива, чтобы все дїаки зь цѣлой Галичины злучилися вь одно товариство, а гадкою мѣсто було, чтобы каждая дїецїя мала свое товариство для себе окреме (такъ якъ вьдовчїи-сирѣтскїй фондъ). Зь тою гадкою удался я до Ихх Преосв. нашего Владика станиславского о свѣтлѣ порадѣ, и все потрѣбне вь тѣй справѣ освѣтувѣ-емъ, а постаравшїе о бднївнїхх статутахх, удался я до нашихх Вп. рускихх правнїковъ вь Станиславовѣ о порадѣ правнїка и знайшовъ все потрѣбне, такъ шо дня 9 сѣчня с. р. вже выготовленї статуты агаданого товариства предлажѣвъ я Преосв. Ординарїю до одобрѣня и затвердженя. Статуты подѣ днемъ 10 червня с. р. ч. 102 Ординарїѣ вь цѣлости одобрѣвъ и затвердѣвъ, а основателямъ сего товариства Преосв. Владика зволяя ласкаво удѣлїти своего архїерейского благословенїя. По одержаню рѣшеня переписавъ я статуты и давъ бдбїти вь литографїю, а дня 17 червня с. р., остемалюваншї ихъ вь привнїсанный способъ, выслѣвъ л. к. намѣстникѣ до затвердженя. Подѣ днемъ 10 лїпця с. р. до ч. 42615 статуты безъ всякой перешкоды дбастали затвердженье. Теперь пбсла статутѣвъ если буде 20 членѣвъ дѣйствныхх с. е. дїаковъ, можна буде незабавомъ скликати

загальнї зборы, де выбереся выдѣлъ и введѣся товариство вь жїтїе.

Дня 29 н. ст. сѣчня с. р. мають бдбути ся вь Станиславовѣ загальнї зборы товариства „Просвѣты“, де буде богато гостей зь Львова и зь многыхх сторѣвъ Галичины, длятого я думаю, шо на другїй день по зборахх „Просвѣты“, т. е. 30 сѣчня с. р. було-бы дуже бднѣвно скликати загальнї зборы нашего товариства, бо чч. пѣвцѣ мала бы нагоду взяти участя вь загальныхх зборахх товариства „Просвѣты“ а при тѣмъ могли-бы пбзнати нашу Вп. нтелїгенцію руску духовну и свѣтску, котра свои труды посвячуе для загального добра руского народу. Я маю повну надѣю, шо многї Вп. Земляки, котрї будутъ на зборахх „Просвѣты“, будутъ ласкави взяти участя такожъ вь зборахх товариства дїаковъ.

Теперь чтобы можна праступити до выпечатаня статутѣвъ, зволять чч. пѣвцѣ дїецїи станиславской якъ найчисленнїше зголосити ся письменно, шо вступати до товариства вь члены, чтобы комитетъ основательнѣвъ знавъ, кблько менше-бльше прамѣрникѣвъ статутѣвъ друкувати.

Кли на певно будутъ скликанї загальнї зборы, о тѣмъ увѣдомить всѣхх интересованныхх рускими часописанїи. Всѣ письма протїеся адресувати на руки пбдписаного. (Всѣ рускї часописн протїеся о ласкаве повторѣнье.)

За Комитетъ: *Ивантїй Полотнюкъ*, управитель хору катедрального вь Станиславовѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Пбсла Budapest. Corr. мая 6. Вел. цѣсаръ прїѣхати зь великою святою дня 3 вересня до Ярославля на великї маневры галицїи и перебуде вь Галичинѣ ажъ до 10 вересня. Зь бднѣ поѣде цѣсаръ до Латышскїа, де перебуде до 15 а бѣтъкъ поѣде до Кнїпбергъ на маневры межи Коморномъ а Пештомъ, котрї потягнутъся ажъ до 21 вересня. Того дня поверне цѣсаръ до Геделя и перебуде тамъ довшїй часъ.

Moravska Orlice доносить, шо подорожѣ гр. Таффего до Ишлѣ, де теперь перебуває цѣсаръ, стонѣтъ вь звязи зь обсадою посады намѣстника вь Триестѣ и зь справою скликаня соймѣвъ.

Онорды подали мы були за вѣдѣньскимъ газетами вѣсть, шо заразъ по склїченю двѣрской жалобы має архїея Фердинандъ д'Есть бути оголошенїмъ наслѣдникомъ престѣла. Pol. Corr. дементуе отже ту вѣсть и каже, шо она есть чїсто лїшь выдуманъ.

Англїйска праса выволѣкае зновъ на порядкѣ дневнїй справу союза Россїи зь Франціею. Пбсла Daily News ходитъ вь урядовыхх кругахх росейскихх зновъ поголоска, шо Россїя и Франція заклїчили союзъ, котрый потребуе лїшь ратификація. Пбсла сен поголоски не боїться вже Франція — на пбдставѣ дословного змѣсту угоды и натурї союза зь Россїею — нїякого несподѣваного и склбїнованого нападу центральныхх державъ. Россїея кажутъ, шо царъ має выключно лїшь миру цѣль на оцѣ и старается лїшь о то, чтобы для побороны небезпечной и переважаню силы тїадержавного союза выключати рухъ протавнїй.

О односїяхх Туреччины до тїадержавного союза каже „Нов. Время“, шо оно може рѣшучо сказати, шо Порта до сен хвїлѣ не прїступила до сего союза. Але чи она буде держатися зь далека бдѣ того союза, о тѣмъ не можна нїчого певного сказати. Одно лаше есть безусловнымъ, шо були поважїй стараня, чтобы Порта до того наклонїти и шо результатомъ тыхх старанъ були умовы шо-до поодинокыхх справъ. Тї умовы отже сталися привычною поголоскою, шо нѣбы то Туреччина прїступила до тїадержавного союза. До сего заявленя додае „Нов. Время“, шо вь Туреччинѣ суть вїправдѣ мужї державнї, котрї публично симпатизуютъ зь гадкою прїступленя Туреччины до тїадержавного союза и навѣтъ вь сѣмъ напрямѣ дѣлали, але все-жѣ таки бльша часть мужѣвъ державныхх глядѣтъ на сїю справу скептически. Може бути, шо Порта вь сѣмъ случаю возмѣеся до своего выпробованого способу проволѣканя и не порѣшїтъ нїчого. Добрї односїи зь Россїею суть для Туреччины за надѣто важнї.

Зь Вильгельмсагенѣвъ доносить офїціально, шо цѣсаръ Вильгельмъ має тамъ нїнѣ прїѣхати зь своєю подорожю по Норвегїи. Завтра рано прїѣде тудѣ его свѣта а вечеромъ цѣсарѣва. Вь сѣреду на другїй тыждень выѣде цѣсаръ до Осборнѣ въ гостїну до англїйской королевы, а его буде супроводжати 12 кораблѣвъ военныхх.

Пбсѣурядова Berl. Bors. Ztg. нїше: Пбсла нашон информация потвердѣлася вѣсть о прїѣздѣ царя дня 23 сѣчня вь гостану до цѣсаря. Говорятъ, шо царъ постановѣвъ сухопутно выбратися до Берлина а зь пруской сторѣвы пороблено всякї прїготовленя, особливо же шо-до безпечности особы высокого гостя. Завѣрѣють такожъ дуже рѣшучо, шо кн. Бисмаркъ прїѣде дня 11 або 12 сѣчня зь Варшавы до Берлина, чтобы бути тамъ такъ пбдчасъ гостїны цѣсаря австрїйского якъ и царя. Всѣ вѣсть о злѣмъ станѣ здоровья князя суть безосновнї и оїраються лїшь на тѣмъ, шо до Варшавы поклїкувано д-ра Швеннгерга, котрый ѣздитъ тамъ лаше до недужон княгинѣ. Гр. Гербертъ Бисмаркъ ѣздитъ онорды до Варшавы а зь бднѣ мавъ пбѣхати до Вильгельмсагенѣвъ, чтобы тутъ прїлучити до цѣ-

сарской свѣты и разомъ зь цѣсаремъ поѣхати до Англіи.

Бесѣда, яку недавно выголосивъ вь Королевцїи на офїцерскомъ парѣ бувшїй прускїй министръ войнъ а тепершїй комендантъ вхѣдно-прусского корпуса ген. Бронсартъ-Шеллендорфъ, звернула увагу на себе вь цѣлой Нѣмеччинѣ и вьсѣды прїискусно зѣ велика значенье. Ген. Бронсартъ выступивъ вь нѣй протѣвъ того погляду, якїй пануе вь цѣлыхх вхѣдныхх Прусахх, именнѣ, шо мирови гроветъ велика небезпечнѣсть, бо ворогъ готовъ зь вхѣду напасти на сїю провинцію и змусить нѣмцѣу армію уступити зь бѣтмѣ ажъ по Вислѣ. Ген. Бронсартъ казаетъ отже, шо бнѣ довѣдаеся о сѣмъ поглядѣ пбдчасъ своен подорожї по провинціи, але може заѣврати, шо мирови не гроветъ нїяка небезпечнѣсть анѣ не можна спѣдѣватися, чтобы шося такого могло натати, чтобы маръ нарушалѣ. Коли-бъ однакѣ шося такого несподѣваного сталося, то бнѣ вь першїй корпусѣ бороны-бѣ границѣ до послѣдней каплї крови и зумѣли-бѣ бороныти бѣтїау. Тї слова выголосилъ бнѣ зь тѣмъ выразнымъ бажанїемъ, чтобы они була успокоєнїемъ и дѣйствио успокоєнье выкликали.

Свѣдокъ вь процесѣ Булянжера, Бире, выдѣвъ отверте письмо до генерала, вь котромъ каже, шо министръ Граве представивъ его Булянжеру. Одъ 1882 р. бдбаставъ бдѣ Булянжера прїказы голосити вь газетахх, шо то за добрый министръ зь того генерала. Бльше якъ его лїстѣвъ — нїше Бире — доказуютъ, шо я вамъ вѣрно служивъ. Я васъ представивъ п. Констансїи, коли бнѣ мавъ утворити кабинетъ. Коли вашї письма до кн. Омалѣ оголосено, писавъ я зь вашѣмъ имени до кн. Жерома Наполеона, котрого сыновя я робивъ не одну прїслугу, чтобы бнѣ не оголосувавъ заѣвренье вашон вѣрности, котре вы ему лїстовно заявїли. Вы прїказали були менѣ старатися всѣми силами, чтобы вамъ бддано команду вь Тонкинѣ. Вы вели полемїку зь комендантомъ ген. Мильотомъ и доказували, шо войска французскї стоячї вь Хинахх выстави-бѣ, чтобы завоювати самї Хины. Коли вамъ не бддано команда, то вы казали, шо якосъ потїшїтеся. Вы домагались бѣтъкъ анесїи Тунису и казали: Коли мене не хотѣтъ прїисустити до дѣла, то лаше длятого, шо Фрейсїе слабѣдучъ. То все стонѣтъ вь лїстѣвахх. Одъ часу неудачѣ вы менѣ богато обѣщавали: каву, еполеты и т. д. Вы его разѣвъ бдбали у мене. Дальше оголосивъ Бире вь газетѣ Мадїи шѣсть лїстѣвъ Булянжера зь тыхх часѣвъ, коли бнѣ бувъ министромъ войнъ, а котрї всѣ суть дуже сердечнї и говорять о польгахх, котрї обѣщававъ поробити войскамъ або рекрутѣмъ, протегованымъ Баретомъ.

О прїѣздѣ короля Милана до Бѣлградѣ и его стрѣчи зь тепершїмъ верховодачимъ вь Сербїи мужамъ мавмо теперь докладнїшї вѣсти. Король прїѣхавъ до столицѣ окремымъ повѣдомъ а на его повѣтанье являлися на двѣрцї крѣмъ молодого короля Александра ще и реїгентъ Протїежъ, члены кабинетъ, митрополитъ Микхалъ, бувшїй митрополитъ Теодосїй, австрѣ-угорскї агентъ дипломатичнїй Палавїаннї, аташе войсковой Штайнбертъ, вѣмцѣкїй посолъ Брай, турецкїй посолъ Цябѣй, члены давнїшїхх кабинетѣвъ зь партїи напредѣковъ и либералѣвъ, богато генералѣвъ, высшїхх урядникѣвъ и другухх достѣпнїхх. Оба королѣ, батько и сынъ були убранны по цивильному. Кор. Микхалъ выглядае дуже добре, троха опаленїй и бувъ досѣтъ веселый. Повѣтавшїхх зь сыномъ промовѣвъ Микхалъ насампередъ до тепершїного митрополита Микхала и казавъ ему, шо тышнїся зь того, шо видѣть его теперь вь краю. О тѣмъ, шо межи ними було, треба забути, бо прїисутѣсть митрополита есть доказомъ его преданности и привязаня до короля Александра. Король одовѣдавъ бѣтъкъ о своей подорожї по святой землї, де одержавъ благословенство тамшѣного верховника церковного и заклїачивъ свою бесѣду прошенїемъ до митроп. Микхала, чтобы и бнѣ удѣлявъ ему своего благословенства при поворотѣ до дорогов бѣтїи. По тѣмъ пѣдѣлувавъ король митрополита вь руку и привѣвъ его благословенство.

Мадарска газета Budapest. Hirar представляе сїю оцену грохї иначе и, розумѣеся зь душѣ мадарскихх бажавъ. Пбсла сен газетѣ мавъ король такъ сказати до митрополита: „Ватаю Ваше Впреосвященство яко митрополита Сербїи. Далеко бдѣ мои бѣтїи обявѣвъ я свату землѣ бѣтъвъ вь Брусалимѣ, Дамаску и другихх мѣстахх. Всюды, де я бувъ, уважавъ я яко чоловікѣ правдиво религїйный момѣ першїмъ обовязкомъ поступити до церкѣвъ. И сюды, до моихх бѣтїи прїйшовъ я яко путникъ, чтобы побачити моего сына, мою бѣтїну, мой народъ. Бажаетъ, чтобы Ваше Впреосвященство дѣлалѣ хосенно для добра нашего краю, нашего народу. Але я жадаетъ нїмени моего сына, короля Александра, яко его батько, чтобы Вы прїдержувалися точно означенныхх мною засадѣ, котрї я переїсѣвъ на короля Александра, чтобы Вы свои похїбнї зь мїнушности направили и бльше вь нихх не попадали.“ Слова сїи мали середѣ прїисутнїхх выкликати велике здивованье а митрополитъ Микхалъ не бддѣвъ на то нїчого, лїшь поклонившїся казавъ: „Дакую!“ Одѣсла мавъ король сказати до бѣшого митрополита Теодосїя: „Дакую Вамъ, шо и Вы прїйшли мене повѣтати. Зѣ жалеѣмъ почувъ я, шо Вы уступили. Прощу Васъ, будьте и на будучїность вѣрнымъ сыномъ нашон сербской бѣтїи. Заѣвряю Васъ, шо я Вамъ заѣвѣдѣ прїихалнїй.“ Теодосїй подякувавъ королю за сїи слова а той подавъ ему руку.

Одѣсла розговорювавъ король зь турецкымъ посломъ, розповѣдавъ ему про свою цѣ-

дорожке, казавъ, що султанъ принявъ его дуже величаво и просивъ чтобы посолье гложивъ бѣдъ него за ту гостину шкуру подаяку своему монарху. Наконецъ розговорявъ король съ дипломатами и развѣдувався де теперь перебуде австрійскій посолье Генгельмбергъ а одтакъ середъ грѣмѣньхъ окликъ збранихъ коло двѣрца людей, побѣавъ до своия палаты.

Король Маланъ робавъ оногодъ визиту регентамъ Протичевъ и Вломарковичевъ, митрополитъ Малайлоу и президенту министровъ Савъ Гринчевъ. Кажуть, що Маланъ має въ половинѣ вересня выѣхати до Константинополя, де перебуде черезъ зиму. Показуясь теперь, що Перу Теодоровича, проводира радикаловъ и редактора „Малыхъ Новинъ“ арештовано за то, що бѣдъ бдѣрожувався, що почитался въ Маланомъ. Погослоуѣ, котору розпустила Times, мовъ-бы король Маланъ за порадоу Нѣмеччанъ и Австрій задумавъ на ново засѣсти на сербскомъ престолѣ, нѣхто не вѣрять.

О руху деревнѣвъ въ Египтѣ помѣстивъ проф. Вамбери въ St. James Gazette цѣкаву статью подъ заголовкомъ „Що то есть деревнѣвъ?“. — Пѣсля сего знаменитого знатока магометанства называється деревнѣшомъ членъ религіознаго братства, котору вливъ на низшій верстъ магометанскихъ вѣроисповѣдань есть дуже великій, хочъ правотѣрній муаулане не хотять сего братства признавати законнымъ и маючимъ свою подставу въ магометанской религіи. На чолѣ деревнѣвъ въ Египтѣ стоить свѣтъ славного шейха Сенусеи, которій проживавъ чи проживавъ въ Каирѣ дѣсь въ пустыни. Нѣхто не выступавъ проти Магдіа острѣйше якъ приключивши шейха Сенусеи. Коли судьба обернулася проти Магдіа, то онъ выступавъ въ противъ него, але я продолжалъ рѣвнозачно его борбу проти Египта. Англіиска армія буде мати въ деревнѣвахъ далеко грудѣйшу роботу якъ въ магдистахъ. Магометанскій свѣтъ смѣнявъ въ Магдіа, але приключивши шейха Сенусеи маюць симпатію всѣхъ своихъ одовѣрцѣвъ. Англіиске правительство повинно-бы порозумѣтися съ султаномъ, котораго шейха Сенусеи признае каліфомъ. Султанови пришло бы легко снѣвати пѣхотѣ деревнѣвъ и не допустити до проливу крови въ Суданѣ.

Въ Англіи маюць дуже высоке почитанье о проводира подступающихъ деревнѣвъ, Вадъ-ель-Джуми, и уважають его дуже адбаннымъ полководцемъ. Онъ то проводивъ Арабамъ подъ Метамехъ и зрѣвавъ англіискимъ офицерамъ больше хлопоту якъ въ другій генералъ Магдіа. Его поважають его войска и маюць до него необмежене довѣріе.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфискации ч. 151 „Дѣла“ пришло до насъ таке письмо: Cz. 12479 W imeny Jeho Welyczestwa Cisara: C. k. Sud krajewy dla spraw karnych u Lwowi riszył na podstawie §§. 489 i 493 zak. o post. kar. i §. 37 zak. pras. szego soderzaniya artykułi umieszczonych w czysli 151 czasopysu „Dilo“ z dnia 20 ho lypcia 1889 pid narysom „Ruch wyborczy w Halycyzni“ „Wybir posla w Tureckim powiat“ — „Wybir posla w Zaliszczykach“ mistyt w sobi znamenia prowiny z §. 300 zak. kar. i proto usprawedliwlena jest zaradzana czeresz o k. prokuratori derżawu konfiskata toji czasopysu. W ślidsztwie toho rizenija wzborone jest dalsze rozpoznanienje teho artykułu, a zabranjy nakład mae buty zruszozonyj. — Powody. Tendencyeju inkriminowanich artykułi jest wykazaty szczo riadowi władzy polityczni nielehalno postupowaly pry wybori posliw do sojmu — szczo jest sposibe wyklykaty wzboru i nepawist protyw orbanom riadowym znamenije protije prowiny z §. 300 zak. kar. Lwiew dnia 23 lypcia 1889 Fuger.

— Товариство рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“ устроило завтра въ недѣлю д. 28 н. ст. липня на доходъ фонду заповогого товариства прогулку до Рудна при участіи музыки 95 полку пѣхоты и хору сѣваковъ-селянъ зъ Романова. Ветунъ 10 кр. Пѣздъ вѣдѣнцѣвъ бѣхотѣ въ головномъ двѣрцѣ вѣдѣнцѣвъ Кароля Людвика о год. 4 мѣн. 20. Коли лишь завтра була погода, то чей и фондъ заповогого збѣлшитися и Львовляне забавляться добре на той прогулкѣ.

— Перша руска прогулка артистична. Въ тыхъ дняхъ бѣхотѣ нарядъ дванацати артистѣвъ-аматорѣвъ, выбирающихъ-ся въ вересня с р. зъ концертами по Галичинѣ въ хосенъ фонду будовы народного театру. Першій вечерокъ бѣхотѣ въ Станиславовѣ 29 н. ст. сернія въ день загалныхъ збѣровъ товариства „Провѣдѣнцѣвъ“, одтакъ слѣдуютъ концерты въ Коломиѣ, Сятинѣ, Черновцахъ, Калуші, Стрыю, Жидачевѣ, Рогатинѣ, Бережанахъ, Збѣровѣ и Тернополѣ. Порядокъ концертѣвъ подѣлае ще зѣбнѣ, о скѣлко мѣсечей обставины выплуты на сю зѣмлю. Официально буде оповѣщена прогулка въ слѣдуючѣмъ тыждни. — Ще разъ горячо поручаемо сю важну справу народну патріотамъ на провинціи.

— П. Андрей Носъ, родомъ зъ Комарна, конципиентъ адвокатскій, одержавъ нинѣ въ университетѣ львовскомъ степенъ доктора права.

— Посвященіе нововыбудованого дому въ заведеніи Василіаномъ въ Львовѣ. Програма сего торжества була вже давѣйше оголошена, тому запрошеніи гостѣвъ почали зѣбѣжатиися день напередѣ, а мѣжи иншими приѣхали о. Волошинскій, кришанянинъ перемысликъ яко одиоручникъ Преосв. епископа Іоана и о. Пакиль, кришанянинъ львовскій. На другій день почалося о 9 той год. богослуженье, одравлене о. Волошинскимъ въ сослуженіи о. Пакижа, о. Федикевича львовского декана и 22 священникѣвъ, на которѣхъ явилось богато ителигенціи львовской и доокрестной, репрезентации урядѣвъ и автономичной, а такожъ много мѣщанъ. Цѣлу службу божи одѣсѣвали дуже складно ученицѣ львовского заведенія подъ управою учи-

тельки п-нѣ Островской. По евангелію выголошувъ о. Кручковский зъ Начачева прекрасну проповідь одповѣдну торжеству, а по скѣнченіи службы божи виѣсъ о. Волошинскій многолѣтство папы, цѣсаря, Преосв. еп. Іоана, настоятеля монастыря и всѣхъ збранихъ вѣрнихъ. По водосвятію, до котораго стануло звышъ 30 священникѣвъ, наступило благословенье дому. По окѣнченіи богослуженья оглядали збрании гостѣвъ комнаты нового дому а опѣсля запрошено всѣхъ на скромный обѣдъ, въ часъ котораго вношено кѣлька тоаствѣвъ Мѣжъ тоаствами замѣтѣйшій бувъ тоаствѣ о. Волошинского въ честь папы, цѣсаря и епископа Іоана. Зъ той промовы доперва довѣдалися всѣ о правдоу одѣвѣдскій опѣдѣ и о добродѣтѣвахъ Преосв. Іоана для львовского заведенія, о которѣхъ зъ причинъ, що Преосв. не желаютъ собѣ, чтобы свѣтъ о томъ знавъ, бо держаться той засады, „що лѣва рука не повинна знати, що права чинить“, мы ближе не можемо писати. Зъ великою радостію одѣсѣвано такожъ многолѣтство о. Волошинскому, яко цѣлѣбрантову цѣлого торжества. — День благословенья вышѣ згаданого дому позбѣстане на довго въ памяти нашой яко день торжества цѣлого мѣста Львова. За слабий нашъ силы, чтобы оказати вдячність нашу Вамъ Преосвѣщенній Владико — дѣточки нашого заведенія, которѣмъ Вы дали возможность образованія, по всѣ днѣ молити будуть Всевышнього за ваше благополучіе. Честь Вамъ и вдячність наша Вир. о. прлате, що потрудившись поблагословити дѣмъ нашого заведенія, дали Вы доказъ, що лежить Вамъ на серцю доля нашой молодежи. Спаси-Богъ Вамъ всѣмъ беручимъ участь въ нашѣмъ торжествѣ, бо Вы причинили до его звеличенія. Имена ваші на довгій лѣта позбѣстануть записаніи въ сердцахъ нашихъ. — *За рѣзъ заведенія.*

— Громы. Дня 20 липня спаливъ грѣмъ въ Винogradѣ, томацкогъ повѣту, стайноу арендаря, при нѣмъ згорѣвъ оденъ быкъ. Того-жъ дня спаливъ грѣмъ хату въ Братиславѣ, въ Локоткахъ другу а въ Палагичахъ ударивъ грѣмъ въ кутъ заходной стѣны хаты въ саміи обрады, котрі поспалили, але жѣнцѣ, що спала въ хатѣ зъ двома дѣтьми, не сталося нічого.

— Въ повѣтовѣй Торговлѣ въ Бродкахъ зрѣблено въ второкъ минушого тыждня. д. 23 липня, контролю товарѣвъ, бо поднеслися були голоса публики противъ заряду Торговлѣ, а выдѣлъ на той подѣлѣвъ запросивъ зѣ Львова одного даректора Народной Торговлѣ, чтобы сей, факховый чоловікъ, сконтролювавъ станъ касы и вартѣсть товарѣвъ въ торговлѣ на складѣ. Львовскій директоръ заявивъ, що брѣдска Торговля розвиваея хорошо, а о дальшихъ его замѣткахъ донесемо позыбѣши разомъ зъ точнымъ справозданіемъ тепѣрѣшного шконтра.

— Пограничный нападъ. Дня 25 н. ст. липня напали пограничній сторожѣ російскій (обѣдѣнчикъ) на корнумъ въ Гайхъ дитковецкихъ коло Бродѣвъ. Всѣхъ було шѣсть, зуборенныхъ въ революверы, чи пистолеты. Чоловѣкъ, що шинкувавъ горѣвку въ корнѣхъ, побили и покарѣли смертельно; жиды уступили передъ силою оружія. Горѣвку всю забрали и втекли зъ нею домѣвъ за границу. Дѣлосъ се смеркомъ несподѣвано а розбишакъ справлялись такъ зручно, що навѣтъ наша сторожа скарбова, котра має свой постерунокъ въ Гайхъ дитковецкихъ, дѣзналася о томъ доперва post festum.

— Испытъ зрѣлости въ гимназіи въ Самборѣ бѣхотѣ ода 15 до 17 н. ст. липня подъ проводомъ инспектора д-ра Самолетова. Испытъ здали зѣ одзаченіемъ: Климъ Кульчицкій и Жигм. Свагонъ; зъ добрымъ поступомъ: Хаймъ Финстербушъ, Симъ Кульчицкій, Гершъ Ладенъ, Стеф. Маціевичъ, Вол. Малавскій, Стан. Марешъ, Людв. Моталь, Ем. Станкевичъ и Ив. Товарицкій. Поправити одинъ предметъ по ваканціяхъ мають два абитуриенты а двоухъ репробовано на одинъ рѣкъ.

— Субвенція краєва. Выдѣлъ краєвий заявивъ, що удѣлитъ 200 зр. одноразовою подмогою школъ кошкарскій въ Крученичахъ, если и повѣтова рада мостиска дастъ на ту саму цѣль 100 зр. подмогою. — При той нагодѣ назначивъ выдѣлъ краєвий, що ставъ подмогати сѣи школы одповѣдно субвенцію, о що просивъ выдѣлъ повѣтовый, моглыбы тогдѣ наступити, если-бы въ той школѣ заведено систематичну науку а такожъ управленіе всѣхъ обовязки мѣсцевыхъ властей, чтобы удержати стало ту школу.

— Вже лишь пять селянъ-пѣсѣвъ засѣдо въ галичинѣ соймѣ, бо п. Валентій Яхимъ, выбранный посломъ зъ нѣского округа, зложивъ мандатъ посольскій, а причину подавъ таку въ листѣ до львовского Przegląd-y: „Дѣйшло до мои вѣдомости, что якакъ руска газета (гл. „Дѣло“: Рухъ повыворѣчій, дописъ зъ Нискоа) писала, мовъ-бы я захооченый якимись обѣдѣнками давоа намовити до рѣзигнаціи зъ выбору посла на соймѣ, якимъ мене почтили несподѣвано селяне въ своемъ округѣ. Я хочу написати, такъ якъ есть. Якъ несподѣвано мене выбрано, такъ такожъ несподѣвано я пересѣдѣвася, що не маю довѣри, бо вже оутъ такий, що менѣ завидуютъ, ба навѣтъ такий, що на мене голосували, теперь подѣсали протѣсть противъ моего wyboru. Тому гадаю собѣ — маю я бути уневажаемый за-дѣла протѣсту, то волю самъ подкучувати а то тымъ больше что въ нашѣмъ округѣ сѣтъ три мѣстечка, котрі вже теперь нарѣкають, що коло ихъ справъ не буде кому заходитися; а що знаю, что они нарѣкали-бы лишь на мене — бо и правда, що не чуо силъ одповѣсти той задачі — тому я погадавъ: лѣпше одъ разу подкучувати, якъ бути уневажаемымъ на протѣсть. Только есть правда, котору прошу оповѣстити, чтобы всѣ знали а мене не посуджували о нѣкакій интересѣ.“

— Нечастна пригода. Зѣ Перегальска пишуть намъ: Іванови Гриневъ, зѣрѣбничкомъ зѣ Перегальска на фабрикѣ въ митрополитальныхъ лѣсахъ дня 19 н. ст. липня зломлюа дерево ногу. Чи вже не буде кѣнда тому бракону нагладу въ тыхъ лѣсахъ, и що собѣ мыслить Кризеръ; кѣлько то калѣкъ вже стало черезъ его фабрику а нагороды нема нѣкакой для несчастныхъ.

— Пожертвованъ за жизнь своего ближнего. Зѣ Скольскаго пишуть: Камѣнка, то большій потѣкъ,

що впадае до Оравы, доплыву Опору, котрый зновъ впадае до Стрыи а одтакъ разомъ до Днѣстру. Камѣнка лунить свои воды зѣ Опоромъ въ Гутѣ коростовской. Въ горѣ, на два километры, поставлена шлюза на Камѣницѣ, котору отворяють тогдѣ, якъ сплавляютъ дерево. Сими днями якъ разъ отворили шлюзу на Камѣницѣ а велика вода, було ей до высоты двоухъ поверхѣвъ, влилася въ вукое русло потока и поврала приладженіи колоды, несучи ихъ до тартаку „на Демни“ подѣ Скольмѣ. Вода пѣнялася, шумѣла, и реве, повранны колоды валются одні на другихъ, вкоцуются въ береги, ломлять деревья понадъ берегомъ, вывалюють камѣнныи плиты и несуть зѣ собою. Надѣ берегомъ кипитъ работа; робѣтники, нашъ Ту-хольцѣ, спыхаютъ таками колоды, що вбѣли въ берѣгъ, або вода выкинула на берѣгъ. Середѣ робѣтничѣвъ вызначався молодой легинѣ, що своєю працею жививъ неньку-вдовичку и молодшу рѣдню. Звали его „Сливкомъ“. Всѣ его любили, бо все бувъ веселый а до работы брався живо приспѣвуча. Та отъ и теперь заходився онъ коло того шлюзу и въ своей работѣ звернувся зѣ якимсь жартомъ до своего сусѣда робѣтника, коли наразъ скоилось велике несчастіе. Сусѣдъ его, хотючи зѣпхати руками зѣ берегу колоду, захитався и впаде до воды. Небезпечность была велика. Филъ закрыли свою жертву и поврала зѣ собою; зѣ горы плыли колоды, що могли его забити у водѣ. Простого передъ Сливкомъ выринувъ потопачицѣвъ зѣ воды; погнавше мутными очима на Сливка, выкинувъ зѣ себе воду и исчезъ подѣ филлами. Старый онъ бувъ и не могъ опертись напоромъ воды. Въ той хвили молодой и сильный Сливко, хотий и бачивъ передъ собою неминучу смерть въ филлахъ рѣки, не надумався довго, ино кинувся до воды на ратунокъ и хопивши потопачицѣвъ выкинувъ его на берѣгъ. Иншій робѣтничка побѣдѣлъ и хопилъ его. Сливко, хотий и поврнувъ при той работѣ подѣ воду, выринувъ зѣ воды а всѣ присутній радѣстными окликомъ привитали одважного легиня. Хопили за гакъ, чтобы подати борючому-ся зѣ быстрою филлою. Трудна то рѣчь, бо филъ разъ-въ-разъ закрывали плывучого, а и онъ самъ мусѣвъ неразъ зануритися, чтобы выманути плывучій колоды. Наразъ всѣ втѣшались, бо може на пять кроковъ бувъ Сливко одъ берега. Подали ему гакъ, онъ хопився его, та въ той хвили роздався крикъ и Сливко вышпунтѣвъ зѣ руки гакъ. Груба колода надпыла, задрала его въ крижѣ и кинула на середину воды. Уже больше его не бачили. Положивъ свое житье, чтобы выратувати ближнего. Сливка найшли на другой день кѣлька километрѣвъ дальше, коли вже опала вода. Мати и рѣдню выжидають въ Колодѣхъ по угорской сторонѣ своего жителя та вже не дождатся. Честь его памяти!

— Выбухъ вулкану. Газеты италійскіе подають вѣсти зѣ Мессины о сильномъ выбуху вулкану, котрый почався ще 27 червня и треваетъ доси. Цѣлый рѣкъ дымился зѣ вулкану а минушого мѣсяца почавъ вулканъ выкидати лаву. Вечерами видѣ сѣи горы мае бути и прегарный и грѣбный. Сотки струй розжареной лавы стрѣляють въ гору зѣ обоухъ большихъ кратерѣвъ а дѣякі досагаютъ высоты 600 метрѣвъ. Кромѣ лавы выкидають кратеры камѣнь, котрі одтакъ зѣ великою скоростію сточуются до моря. При выбухахъ чути сильный лоскотъ, мовъ подземный грѣмъ, одъ котораго встрясаются окна въ сусѣднихъ мѣсцевостяхъ. Попѣлъ зѣ вулкану спадае часомъ ажъ въ Мессинѣ. Одъ часу выбуховъ гора переимѣняла цѣлкомъ свой видъ. Она мала три окремѣи вершки а теперь они всѣ злилися въ оденъ. Цѣкаве и то, що нѣ передъ выбухомъ нѣ теперь не було трясенія землѣ, котре доси все ишло въ парѣ зѣ каждымъ выбухомъ вулканическимъ.

— Холера. Зѣ Будапешту доносятъ подѣ днемъ 25 н. ст. липня: Въ Фотѣ, мѣсцевости о пять черветей миль дѣль Будапешту, померъ селянинъ Ковачъ оередъ познать, котрій лѣкаръ признавъ за холеру т. зв. postas. На донесенье зрѣблене до власти комитатовоу, выслано повѣтового физика, чтобы урядово утвердивъ причину смерти и зарѣдывъ одповѣднй средства санитарныи. Чотирѣ товаришѣ Ковача, що мешкали разомъ зѣ нимъ, такожъ занедужали а побѣла познать недуги вносать, что то такожъ холера postas.

— Администрация „Дѣла“ проситъ всѣхъ П. Т. предплатниковъ, чтобы змѣняючи мѣсце побуту звалили подавати докладну свою адресу, давну и нову разомъ зѣ дотычными почтами.

— Буллижники въ полемацѣ въ манистрами республиканскими послугуются дуже гарнымъ языкомъ, а на примѣръ може послужити така увага Рошфорта, помѣщена въ Intraisageant-ѣ при нагодѣ гостини короля грѣцкого въ Парижѣ. „Be-ware of pickpockets! Prenez garde aux voleurs! (Пересторога передъ злодѣями!) Просимо короля Грѣци а нашего гостя, чтобы не забуть на нашу пересторогу, котра певно въ его комнатахъ буде прибитою на виднѣмъ мѣсци. На выста въ парискій, котору буде оглядати, на бульварахъ, куда буде переходити, онъ наражуся, лишь на малу небезпечность. Агенція Гаваса доносить, що король має приняти у себе визиту министра Констанса. Король Гелленѣвъ буде мѣгъ сказати, що має счастье, если выдѣе зѣ той стрѣчѣ цѣлымъ и если ексириталье короля Нородома не стягне зѣ него пояса або не вкраде столовой ложки.“

— Дробный вѣсти. Заступникомъ комисара правительственного, управляющего мѣстомъ Ярославлемъ, именованный тамошній адвокатъ д-ръ Яль. — У Львовѣ померъ старшій советникъ скарбовый Кароль Якубекъ. — Окулятъ д-ръ Махекъ выхавъ на кѣлька недѣль до Франценбаду.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣн 27 липня. Кн. Николай черногорскій, наслѣдникъ престола кн. Данило и княз. Милица мають завтра сюды приѣхати а въ второкъ поѣдутъ дальше до Петербурга.

Берлинъ 27 липня. Въ Кольоніи и де-котрыхъ мѣстахъ портовыхъ арештовано въ послѣднихъ дняхъ богато урядниковъ одъ ма-

ринарки за продайность; оденъ зѣ нихъ Крамеръ одобрать собѣ въ арештѣ житье черезъ отворенье жилъ. — Кн. Бисмаркъ має заразы по одѣвзѣ австрійского цѣсаря выхити до Киссингенъ.

Женева 27 липня. Правительство швейцарске выдалило зновъ значѣйшее число російскихъ нигилистѣвъ, нѣмѣцкихъ социалистѣвъ и французскихъ анархистѣвъ.

Константинополь 27 липня. Порты выслала зѣ Солуна на Крету чотирѣ полки пѣхоты. Ворохобня на Кретѣ не притихла хотѣ значно ослабла.

Бѣлградъ 27 липня. Нинѣ одбудеся у кор. Милана великій пиръ, на котрый запрошено всѣхъ дипломатѣвъ и достойниковъ державныхъ.

Надѣслане.

ОДПОВѢДЬ П. ЮЛІЯНОВИ НАСАЛЬСКОМУ, одѣвѣльному редактору „Посланика“ и ц. к. профессору гимназіальному въ Бережанахъ на его спростованье помѣщене въ „Дѣлѣ“ зѣ дня 24 н. ст. липня 1889 ч. 154.

Такъ само я, якъ Вы п. профессоре, зѣ великою неохотою беру за перо, чтобы Вамъ одповѣсти на Ваше спростованье, а чиню се лишь зѣ зѣлѣзной koniecznosti, позаякъ Вы безъ наименьшой причины въ томъ спростованіи ажъ сѣмъ разѣвъ навели мое назвище и факты, котрі не сходяться зѣ правдою а мою честь оскорбляютъ. Кажу дѣла того, что безъ потребности въ томъ Вашѣмъ спростованіи чѣпается мои особы, позаякъ я дописи зѣ Бережанъ, помѣщеной въ 134 ч. „Дѣла“, не писавъ и до еи написанія нѣкого не уповаживъ и въ томъ взглядѣ свѣдѣчя Свѣт. редакціи „Дѣла“.

По ушлѣвъ 4-охъ лѣтъ часть бувъ-бы найвысшій про справу буровую въ Бережанахъ забути и у власномъ Вашѣмъ интересѣ про ню нѣколи не згадувати. Правдою есть, что я бувъ и емъ противникомъ выхования буровой, але неправдою есть, яко бы я руководство бережанской бурсы зѣ подоптаньемъ Вашей особы обѣимъ, бо Вы саміи найбѣше знаете, а если забули, то Вамъ пригадую, что коли загалный збѣръ дня 28 сернія 1885 р. не подтвердѣвъ ухвалы выдѣлу, чтобы Вамъ за руководствомъ бурсы дати безплатне помешканье, свѣтло и оналъ въ натурѣ, вартости до 400 зр., Вы саміи зѣ признагого Вамъ руководства зрѣгнували, навѣтъ зѣ членѣвъ бурсы выписались, вступили до польской бурсы и зачали ворогувати на всѣхъ Русинѣвъ, и до теперь ворогуете. Я нѣколи завѣдатедемъ бурсы не бувъ, только зѣ koniecznosti въ домѣ бурсовѣй мешкавъ и нимъ завѣдувавъ, а Вы черезъ кѣлька лѣтъ свѣтлоу злѣбно голосили, что я емъ завѣдатедемъ бурсы и за дармо мешкаю, хочъ я помешканье плативъ, якъ о томъ свѣдѣчатъ рахунки бурсовѣ.

Дальшоу неправдою есть, яко-бы я Васъ передъ людьми приватными, а тымъ менше передъ Вашою властею коли кривдѣвъ, а за моихъ адгерѣнтовъ, если-бы Васъ кривдили, — о чѣмъ дуже сумѣняюся, — не одповѣдаю. Тѣшуся дуже и приймаю до вѣдомости, что Вы противъ мене, яко кандидата на посла, не агитували и за польскимъ кандидатомъ головы собѣ не ломали, только то бѣда, что опинія загалнаа инакше говорить и що есть фактомъ, что выборѣвъ н. пр. зѣ Ценева, и Вышокъ, де парохами суть Вашіи приятели, у котрыхъ часто буваєте, голосували на польского кандидата, — и якъ дастся погодити Ваше запереченье зѣ Вашимъ признаньемъ въ домѣ о Рудничкогъ въ Козбѣвъ передѣ о. Григоріемъ Конечвичемъ зѣ Лѣсникъ, что противъ мене агитуете зѣ засады?!

Не маю повномочія станути въ оборонѣ корреспондента дописи, помѣщеной въ 134 ч. „Дѣла“ и иншомъ Вашомъ балаканіи не поручую, а только дуже жажду, что я такожъ не знаю, что Вы мали лучший шансъ, якъ я, бути выбраннымъ на посла зѣ Бережанъ, бо запевняю Васъ, что хочъ Вы маеде до мене смертельный жалъ за то, что зѣ мои вины (що я собѣ однакожъ за заслугу почтую) Вы не обяли въ 1885 р. руководства бурсы, я дуже радо на Вашу рѣчь бувъ-бы зрѣгнувавъ и всякими силами Васъ подпиралъ.

Правда Ваша, что я нѣколи не думаю выстуити противъ Васъ въ дорожѣ судовѣй о обиду чести, позаякъ я вже давно надѣ Вашей особою и Вашими черенями и клеветами перейшовъ до порядку дневного.

Бережаны дня 25 липня 1889.

Д-ръ Савчакъ.

Заявленье.

Поручаю мой ново отвореный а першій въ краю нашѣмъ закладъ рѣзбы артистичной костельной и церковной въ Краковѣ. — Одбувши одповѣднй студіи въ академіи штукъ красныхъ въ Краковѣ та Вѣднѣ звидѣвъ я заклады заграничній, на взѣръ котрыхъ и мой закладъ устроеныи. За утѣркованіи цѣны подѣймаюся выговляти всякѣи церковной работы, якъ: всякого рода филуры, престолы, иконостасы вразъ зѣ образами до нихъ потрібными; дальше сповѣдальницѣ, амвоны, лавки церковныи, клячки и всагалъ все, что до работы и архитектуры церковной односитъ-ся, такъ въ деревѣ, якъ въ иншѣмъ матеріалѣ. Въ выговленю, за которе одержавъ я похвальный одзначенія на выставѣхъ въ Краковѣ и Вѣднѣ, подчиняюся зовсѣмъ такъ въ працѣхъ архитектурныхъ якъ въ образахъ и полихромѣхъ найскрупулѣтнѣйшимъ вымогамъ стило церковного, котрый я усиленно стараюсь познати.

П. М. ХОДЗИНСКІЙ

артистъ-рѣзбяръ

въ Краковѣ (ul. Kolejowa 18),

Розкладъ вѣды на вѣдѣніяхъ державныхъ,
важнѣйшій одъ 1 червня 1889.

Послѣ лѣтнѣго вѣдѣнія.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ до Стрѣлы: 1) Зѣ Сухомъ, Хирова, Гусятинъ, Станиславова и Стрѣла, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зѣ Пешту, Лавочного, Сухомъ, Хирова и Стрѣла, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зѣ рана. — 3) Зѣ Пешту Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятинъ, Станиславова и Стрѣла, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ мѣшаный зѣ Сухавы, Черновець и Станиславова о год. 6 мин. 40 зѣ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зѣ Букарешту, Ясѣ, Черновець, Гусятинъ и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшаный зѣ Букарешту, Ясѣ, Черновець, Гусятинъ и Станиславова о год. 11 въ ночи.

Въ напрямъ до Бѣлци: 1) Поѣздъ мѣшаный зѣ Бѣлци и Сокала о год. 5 мин. 58 мин. по полудни. 2) Поѣздъ мѣшаный зѣ Бѣлци о год. 10 мин. 10 зѣ рана лишь во второкъ и пятницу.

Одходятъ до Львова:

Въ напрямъ до Стрѣлы: 1) До Стрѣлы, Станиславова, Гусятинъ, Хирова и Сухомъ, поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зѣ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрѣлы, Хирова и Сухомъ, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 3) До Пешту, Лавочного, Стрѣлы, Станиславова, Гусятинъ, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зѣ рана.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновець, Ясѣ, Букарешту и Гусятинъ о год. 9 мин. 20 зѣ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаный до Станиславова, Черновець, Ясѣ, Букарешту и Гусятинъ о год. 9 мин. 50 зѣ рана. — 3) Поѣздъ мѣшаный до Станиславова, Черновець, Сухавы и Чорткова о год. 10 мин. 38 вечеромъ.

Въ напрямъ до Бѣлци: 1) Поѣздъ мѣшаный до Бѣлци и Сокала о год. 7 мин. 49 зѣ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаный до Бѣлци о год. 2 мин. 44 по полудни лишь въ суботу. — 3) Поѣздъ мѣшаный до Бѣлци о год. 5 мин. 1 по полудни лишь во второкъ.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИДЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

порука:

Старъ вина угорскій лѣтничій и натуральнй вина
столовы одъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житняки, Румъ и Аракъ де Гоа.

Старъ Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнй вина шампанскій и правдивый Конякъ
Францускій першорядныхъ домовъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 284 51-?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначеный на выставѣ гигиеничнй сѣбнымъ медалемъ за отаръ вина

Скорѣ и певна помѣчь
на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найлучшимъ и наилучшимъ средствомъ до удержанья здоро-
вья, очищеня соковъ и крови и до добраго травленя есть всюдъ знаный
и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитъ зѣ наилучшимъ и наилучшимъ зѣлъ алей-
скимъ, зовѣмъ певный на всякй трудности при травленю, жолудковъ
корчѣ, бракъ аетити, обвисанье, надрѣзъ крови, геморойи и т. н. Задля
знаменитыхъ наслѣдковъ стався народномъ лькомъ

Велика флашка коштуе 1 зр., мала 50 кр.
Тысячъ лѣтѣвъ признанъ можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманитися, треба знати,
що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Rosa выговлена послѣ ориг.
рецепти, заплата въ синій картонъ зѣ палицею повѣдожъ: „Д-ра Rosa
Бальсамъ житя зѣ антики подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнера, Прага
205—3“ по нѣмецкй, чеськй, мадярскй и францускй а на верха правый
марки охоронный

ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра Rosa
дѣстати можна лишь
въ головномъ складѣ фабриканта
Б. ФРАГНЕРЪ
въ апт. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Вѣсь антики Львова и краю и вѣсь бѣдльшй антики въ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову
средство личниче признае на всякй запалѣкъ, раны и болячки тысячами
листочѣвъ похваляють

Би уживаеъ зѣ успѣхомъ на запалѣне, задержанье молока и на
твердость грудей при одлученю, на болячки, карбункулы, раны на ног-
тихъ, дикѣ мясо на пальцахъ, ствердѣние, опухлину желѣзъ и т. н. —
Всякй запалѣны, твердости и опухлины лѣчить скоро; коли болячка зачне
материзувати, заразъ набере и выльзѣнъ. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть
универсальну часто подроблюють, але лишь
у мене выробленъ она оригинально. Она лише
тогда правдива якъ жовтй металей пушки
обвитй червоными приписами уживаня (въ язы-
кахъ) и въ синій картонъ зѣ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Найлучше и многими досѣдками выпробоване средство, лѣчить пѣл-
комъ тупый слухъ. — Фляконъ 1 зр. 2647 30—30

ДРАМАТИЧНЙ ТВОРЫ
ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.
Цѣна 1-30 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Прогрѣтъ“.

кождый
!! ошадить 100 процентъ !!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣлановиты штаны зѣ сукна (довольно величины),
англ. матеріи, передъ тымъ зр. 4—, теперь зр. 1-55.
Цѣлановиты штаны зѣ сукна (довольно величины),
першой якості, передъ тымъ зр. 4-80, теперь 1-95.
Цѣлановиты штаны зѣ сукна (довольно величины),
найпершой якості, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2-80.
Убраня для дѣтей одъ 2—10 зѣ полотна, правдино
крашенй зр. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20.
Штаны цайговй до праня для робѣтниковъ кождой
бранжи одъ 90 кр. до зр. 1-80.
Суконка для дѣтины, амъ до 6 лѣтъ, гарно прикра-
шена, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперь 90 кр.
Суконка для дѣтины, амъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена,
зѣ найлѣп. кретону, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1-10.
Сорочки жѣночй, гафтованй, полотнянй, передъ тымъ
зр. 1-50, теперь 80 кр.
Сорочки жѣночй, гафтованй, зѣ мѣдного полотна, пе-
редъ тымъ зр. 2-20, теперь зр. 1-10.
Сорочки жѣночй, зѣ шифону, дуже гарно гафтованй,
передъ тымъ зр. 2-20, теперь зр. 1-20.
Сорочки робѣтничй, наймѣлѣйшой якості у вѣсьхъ
краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1-10.
Матерія на цѣле убранье кесанье або лѣтне у вѣсьхъ
краскахъ для найбѣлѣйшой мужичинъ зр. 4—.
Елегантнй налѣюхъ, найновѣйшй фасонъ зр. 1-50.
При замовленяхъ кашекохъ проситъ пода-
ти докладно величину головы, при замовленяхъ шта-
новъ довготу въ кроцѣ и послѣ сантиметровъ, у дѣтей
вѣсъ, а вже замовленй предметы розшляють до-
кладно за посѣплатою. — Що не подобаеъ, да-
мѣняеъ сейчасъ або звернеъ за то грошѣ. Спра-
дъ се оплатитъ кождому замовити дѣло на пробу,
щобъ перевѣдитъ якъ о невѣроятно дешевой цѣнѣ,
такъ и о добротѣ товаровъ. Проситъ уклѣпно, ува-
жати точно на адресу:

Klein's 2937 24—25
Internationales Export Waarenhaus
Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

Вѣсьхъ науцъ дѣларскыхъ
Д-ръ Емилій Лятайнеръ

Одбывши студіи зѣ обѣмъ Дентистини
въ клиникахъ въ Берлинѣ замовилъ
атеіе дентистичне при пляцу Маріац-
комъ ч. 10 и ордину одъ 10 рано до
6 вечеромъ.
Вѣсьлкий операциі доконуе на желе-
нѣ безъ боли, одбравши чувство ко-
кашно або розвеселяющй газомъ
(Lustgas). Штучный зубы выговлена на
золотѣ, канучку и т. п. 2941 29—?

Остерѣгаеъ передъ базвар-
тѣстными подробленями!

Найновѣйша выключно
ц. к. пр. патентомъ

МАСНИЧКА

„Express“
Патентъ Balsam у Вѣднй.

Послѣ высказу
знаменитыхъ
знатковъ есть
моя масничка
(д. к. пр. „Ex-
press“) одно-
кю, годно по-
рученя, котра
наибольше въ
4 до 5 минутахъ
крупена навѣтъ
итиною, выро-
бляеъ зѣ соедо-
кого молока,
сметанки або сметаны найлучше масло.
Масничка зроблена вѣльмй гарно, зѣ
травалого матеріалу, легко чиститъ и
обертаеъ и одзначена на многыхъ вы-
ставахъ золотыми медалями. — Сю мас-
ничку можна купити у мене и у вѣсьхъ
торговляхъ желѣзомъ и кухонными на-
чиныи въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ
фабричнй, а проситъ Впов. купую-
чихъ въ ихъ власнѣхъ интересъ уважно
глядѣти на мою марку охоронну, бо и-
наше не тарантуеъ. Тѣ маснички сутъ
нише поданон великости и коштуютъ:

Нр. I. обѣму на 5 литр. сметанъ зр. 8—
Нр. II. „ 10 „ „ 11-50
Нр. III. „ 20 „ „ 18—
Нр. IV. „ 30 „ „ 23—
Нр. V. „ 50 „ „ 45—
(вѣсь разомъ зѣ термометромъ). Розсы-
лаеъ за готѣвку або посѣплату:

2914 B. BALSAM 10—12
власнѣхъ патенту и фабрикантъ
Wien, II., Schiffamtsgasse Nr 14. T.
Цѣнники даромъ и оплатно

Хто желавъ бы мати
прекрасно народно оправ-
леный „КОБЗАРЬ Т.
ШЕВЧЕНКА“, можъ на-
бути въ переплетничѣмъ
заведено М. Спозарско-
го у Львовѣ, Подвалѣ
ч. 9., за 4 зр. в. а.
3060 1—?

КУ-

Фры, торбы, торбинки до перевѣ-
шеня и на цыгара, футералы на
цилиндры, кашеюхы, палицѣ и на-
расолѣ, манерки, ремѣнцѣ до па-
кунковъ, подушки, шапки и всякй
2537 приборы до подорожи

порукаеъ найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
5373 Цѣнники на желанье даромъ.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ
„СИРИУСЪ“
у Львовѣ, Хоружья ч. 22

порукаеъ добру и выдатну каву спро-
ваджену безпосередно одъ проду-
центѢвъ зѣ Америки полудневой.

Коштуе у Львовѣ:
1 кильо 1.70 зр.
на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 зр. Франко.
Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ

Не маю зовѣмъ тыхъ
родѢвъ кавы, котрой огод-
шуютъ кишй подѣ назвою
мого знамени. Сироваджену ка-
ву просто одъ продуцентѢвъ, що
можу доказати, и продаю еъ най-
менше о 20% дешевше якъ хто не-
будъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на дѣстати каву вѣсьмъ лишь зѣ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спровадъ гуртовничку
на мѣста, той знову гуртовничку
въ Европѣ, одъ тыхъ купцеъ ко-
мисіонеръ, а одъ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожую-
чого. Впрочѣмъ можъ кождый самъ
переконатися, чи дѣстатъ де нидѣ
по той цѣнѣ такую каву якъ моя
що до якості и смаку. 2-27 250—6

!!!Рѣшуче напомяненье!!!

вѣсьхъ тыхъ, що не мають поліссеъ,
чи то щобы затагнути позичку, чи то щобы записати для своєй
родины [60 поліссеа то само. щѣ готовый грѣшъ], именно придатна
для задовженыхъ властителейъ домовъ и реальностей бо при
случайной, наглѣй смертй черезъ выплату забезпеченого капита-
лу оставшй одержать свою реальность безъ довѣдѣ; для ново-
женѣвъ важна, щобы бозусловно забезпечити жену и дѣтей, вкѣ-
ци можна еъ ужити за кавцію або депозитъ. 2970 10—46

Поліссеа на убѣзпеченье житя есть у вѣсьхъ случаяхъ найновѣ-
йшимъ, найощадѣйшимъ и найлучшимъ капиталомъ, тому лѣпша
понадѣ вѣсь щадницѣ. Якъ и куда такую поліссеу можна одержати
найлѣпше и найдогодѣйше, въ томъ подѣ найлѣпшу раду устно
або писемно подѣ дискреціею: Assecuranz-Oberinspector
KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock, дома одъ
2 до 5 години. Принимаеъ убѣзпеченя ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукаеъ

найбѣлѣйшй кадила, одзначенй численными медаля-
ми заслуги:

зр. кр. зр. кр.
КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбѣлѣ-
йшье въ пачкахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада-
еъ зѣ цѣтѢвъ, живицѣ и балъ-
самѢвъ выдающихъ дуже при-
емный запахъ, пачка по 4 и
8 кр., пуделко по 25 кр. и —50
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ палине
поливаєъ на розжарену блину,
выдаеъ дуже притягнй и дуже
попукуваный запахъ фляконъ—25
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ палине,
притягнй и деликатный запахъ
того кадила дуже надаеъ до
салѢновъ и будоарѢвъ, фл./д./—50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче
мати здоровый воздухъ лѣсовъ
шпальновъ въ комнатѣ, то
розжарюючи соснове кадила
можъ еъ дѣстати, фляконъ—60
КАДИЛО АНТИМИАЗМАТИЧНЕ
есть невариванымъ средствомъ
въ тыхъ вѣсьхъ разкахъ, де хо-
дитъ о одѣвѣженъ воздуха въ
комнатахъ и одерешкоду щобы
не розвивалися пошести; фля-
конъ 25 кр. и —50
КАДИЛО САЛОНОВЕ уживае-
ся за помочью присавки, даеъ
дуже притягнй и здоровый за-
пахъ, одѣвѣжуеъ и очисаеъ воз-
духъ, фляконъ по 30 кр. и —60
ЧЕРВОНЙ ТРОТИЧКИ выдѣлю-
ють при паленю притягнй за-
пахъ, пачки по 5 и 10 кр.—Пу-
делко по 25 кр. —50
ЧОРНЙ ТРОТИЧКИ рѣвно-жъ
выдѣлюють при спаленю притя-
гнй запахъ по 2 и 4 кр., пу-
делко по 15 кр. и —25
ДЕЗИНФЕКЦІЙНЙ ТРОТИЧКИ
очищають знаменито и ради-
кально воздухъ якъ въ компа-
тахъ такъ и коритаряхъ, ко-
робка —10

Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Комерцка
ч. 3. и ул. Галицка рѣтъ Валовой. Въ Краковѣ: Суконницѣ ч. 20. —
Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2. 2529

ВЫТЯГЪ

зѣ рѣчного справоздаия за рѣкъ 1883

„СЛАВІИ“

банку взаимныхъ убѣзпечень въ Празѣ.

Забезпеченый капиталъ зѣ днемъ 31 грудня 1888.

Сек. I—III. Убѣзп. житье	зр.	22,533.445-64
„ IV. „ огне	„	159,387.434—
„ V. „ градовѣ	„	3,475.006—

Доходъ премій за рѣкъ 1888.

Сек. I—III. Убѣзп. житье	зр.	608.945-98
„ IV. „ огне	„	823.765-42
„ V. „ градовѣ	„	75.930-34

Выплаченй шкоды за рѣкъ 1888.

Сек. I—II. Убѣзп. капиталѢвъ и рентъ	зр.	184.580-14
„ III. „ выпл. капит. членамъ ассоціац. взаим. одѣдиченя	„	413.547-43
„ IV. „ шкоды огневыхъ	„	481.095-42
„ V. „ шкоды градовыхъ	„	59.599-12

Фонды резервовый и ручительный.

Сек. I—II. „ капит. и рентъ	зр.	2,138.372-98
„ III. „ асоц. взаимн. одѣдиченя	„	4,165.202-69
„ III—IV. „ элемент.	„	355-707-61

СПѢЛКИ КРЕДИТНЙ

Удѣлянье позичокъ и задатковъ членамъ секціи II.

ЧленѢвъ 1495, позичено	зр.	2,439.374-47
Неамортизована рѣнта позичокъ	„	502.465-42
Въ 19 лѣтахъ своего существованя выплатѣвъ Банкъ „Славія“ членамъ сек. I—V. одшкотованъ и ремунераций	зр.	14,225.165-22
Фонды резерв. и ручит. зѣ днемъ 31 грудня 1888 выносили	„	6,737.435 88
Майно въ цѣнныхъ паперахъ, реальностяхъ, вѣрительнос- стяхъ ипотечныхъ и подат. забезпеченыхъ	„	6,647-421-47
Членамъ сек. I—III удѣлено позичокъ а) на полици	„	438.238-14
б) зѣ спѢлки кредит.	„	2,439.374-47
Членамъ сек. IV. (огневый) на ипотеки	„	1,738.381-33
Чистый зыскъ вѣсьхъ секцій (I—V) до р. 1888 выносили	„	98.884-52
Сума премій и належ. убочныхъ сек. I—V за р. 1888	„	1,579.486-28
Зыскъ зѣ процентѢвъ сек. I—V	„	294.225-36

Въ Празѣ, въ маю 1889.

3050 2—3

Совѣтъ управляющй банку взаимныхъ убѣзпечень „Славія“.

КОВДРЫ шитй зѣ вовняного
и шовкового атласу.
Матерацы зѣ волосѣня

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ пляцъ Капитульный число 2.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвѣльный редакторъ: Иванъ Белей. Пашѣръ зѣ фабр. Черляшскон. Зѣ друкарѣй тов. им. Шевченка, подѣ вар. К. Боднарского.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Виблотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на первую разовъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣдн Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 3, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкоурт и Гамбургъ M. Haasenstain & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за нисераты платятъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австрію:

а цѣлый рокъ 18 ар.	на цѣлый рокъ 24 ар.
на цѣлый рокъ 9 ар.	на цѣлый рокъ 12 ар.
на цѣлый рокъ 4 ар. 50 кр.	на цѣлый рокъ 6 ар.
на цѣлый рокъ 1 ар. 50 кр.	

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ 16 ар.	на цѣлый рокъ 8 ар.
на цѣлый рокъ 4 ар.	на цѣлый рокъ 1 ар. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуются лише на попередне застереженіе. — Рекламція неоплачена въ видѣ порученія.

Подинокъ члену коштує 8 кр. а в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрѣжкомъ печатномъ, въ рубр. „Надслѣдствѣ“ по 20 кр. а в.

Подати считаются по 10 кр. бѣдъ стрѣжкомъ.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій повѣрокъ а третій четвертокъ видавництва „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ поспѣшати зъ надсиланнямъ предплати и залеглостей.

У Львовѣ 17 (29) липня 1889.

Недавно донесло „Новое Время“, що у Львовѣ має виходити урядова часопись въ рускомъ языкѣ. Передъ кѣлькома днями донесеніе то потерпѣвъ львівскій дописуватель до Wiener Allgemeine Zeitung, додаючи въ депешѣ, що вѣсть та єсть певна, а мотиви до тої постанови правительствъ суть такі: намістникъ гр. Баденій хоче заложити рускою часописъ урядовою зъ одной стороны зазначити своє об'єктивне становище супротивъ Русинівъ, зъ другой стороны бажавъ въ той спосібъ выступити успішно противъ декотрихъ писемъ русофилскыхъ.

Помимо заперечування дописувателя вѣдѣнскон газети, мы сему донесенію такъ не можемо дати вѣры. Уже самі кошти мусѣли бы правительству одтрашити бѣдъ такого видавництва. Передъ кѣлькома роками можна було меншимъ видатками удержати таку часопись, бо коли не було рускихъ неурядовихъ газетъ щоденныхъ, то вистала бы и урядова руска газета така, що виходила бы три рази на тиждень. Навѣ треба бы на щоденну руску газету урядову выдавати бодай 25.000 ар. річно, а на такі видатки не згодитися вѣдай авіи міністеръ скарбу авіи не хотѣвъ бы его пропонувати намістникъ.

Друга труднѣсть для видаванія рускою урядової газети була бы: достати однѣдинихъ рускихъ редакторівъ. Се показалося и. пр. кѣлька лѣтъ тому при видаванію пѣвурядового „Мира“. Тоджъ потрібнѣ було менше журналістівъ, а такъ не легко ихъ було роздобути. Именнѣ не можна ихъ було знайти межъ народовцями, и треба було шукати ажъ межъ „твердыми“. Остаточно тамъ ихъ може бы и теперъ удалося знайти, але якъ же-жъ при тѣмъ осягнути цѣль „выступованія противъ писемъ русофилскыхъ“?

Отже вже зъ тыхъ причинъ (а єще и инші) мы не вѣримо въ наміръ правительствъ выдавати руску газету урядову, и мы бы не займалися тою справою, коли бъ не мотиви, якій дописуватель Wiener Allgemeine Zeitung приписує гр. Баденіюму.

Першимъ мотивомъ має бути, що намістникъ хотѣвъ бы видаваніемъ урядової рускою газети зазначити своє об'єктивне становище супротивъ Русинівъ. Отже таке видаваніе мало бѣ хѣба означати рѣдъ концесіи

для Русинівъ. Але-жъ концесію можна оказувати только такимъ дѣломъ або такимъ предметомъ, котораго собѣ обжалованій бажавъ. Русини-жъ не оказують авіи не оказували великой туги за урядовою газетою. Разъ только, и то ще передъ девяти роками, п. Ковальскому вымкнулось въ радѣ державній слово, що здалась бы руска газета урядова, коли є такожъ газета польска. Але нѣхто зъ Русинівъ авіи тогды авіи побѣйше не підперъ п. Ковальского, въ краю об'єзвалися навѣть голося противъ тому, и самъ п. Ковальскій очевидно покинувъ свою гадку, бо бѣдъ того часу вже нѣколи зъ подобнымъ жаданіемъ не об'єзвалися. — Коли бѣ отже п. намістникъ хотѣвъ зазначити свое об'єктивне становище супротивъ Русинівъ, то мусѣть на те ужати иншихъ способівъ, якъ видаванія рускою газету урядовою. А тыхъ способівъ є ажъ надто. Теперъ була до того нагода при переводженію виборівъ до сейму краєвого, инші нагоди подає щоденно администратія краю. Коли-жъ п. намістникъ якимъ бѣльшимъ дѣломъ хоче те становище зазначити або коли-бъ бувъ въ неувѣрности, чи яку мѣру правительству Русини признали-бъ за концесію для нихъ, то може порозумѣтися зъ рускими посланіи соймовыми, коли сеймъ краєвий збереться. Русини зробили рѣдъ досѣдъ зъ тымъ, що уважався за концесію для нихъ. Було навѣть таке, що ставленіе офіціальными кандидатами людей зъ руского роду, але не одповѣдаючи потребамъ и воли руского народу, або субвенціи, даваніи сеймомъ краєвымъ для „Zmarzytwa oświaty ludowej“, представлявано яко концесію для Русинівъ!..

Другимъ мотивомъ до видаванія урядової рускою часописи мало бы бути успішне выступованіе противъ декотрихъ писемъ русофилскыхъ. Мы не можемо правительству оспорювати права выступованія противъ тавихъ прямованъ, котрі єму здаються бути незгѣдними зъ интересами державы. О скѣлько-жъ такими можуть вважатися тенденціи русофилскіи, не хочемо теперъ розбирати. Але се мусимо зазначити, що за такий тенденція представляються у насъ часто прямованія чистѣ рускыи и русофилами оголошувалися неразъ, навѣть въ урядовыхъ справозданяхъ, такій люде, котрі не только нинѣ не суть, але котрі навѣть всею силою борються противъ русофилскыхъ прямованъ. Примѣры того подавалися вже неразъ. Противъ дѣйствѣ русофилскыхъ прямованъ урядова газета авіи не поможе авіи не єсть потрібна. Нехай только ч. в. правительство дасть Русинамъ повну можливість розвиватися въ чистѣ народнѣмъ нерусофилскѣмъ напрямѣ, нехай не ставить перепонъ —

уже и не говоримо о підпомаганію — тымъ людемъ и тымъ заходамъ, якій по рускій сторѣ, згѣдно зъ интересомъ державы, въ тѣмъ напрямѣ выступають, а русофилствѣ и русофилскыхъ писемъ не буде потребувало боятися. Але въ тѣмъ и бѣда, що у насъ де-вѣ-чѣмъ показуєся навѣть якъ-бъ підпираніе русофилствъ. Що-до Поляківъ то посягаєся тымъ: Поляки потребують якогось позору до своего поступованія супротивъ Русинівъ, а такимъ позоромъ, дуже догѣднымъ, котрымъ и засло-няються, єсть существованіе певного нѣбѣ русофилства межъ Русинами. Тымъ Полякамъ отже, котрі ще и нинѣ хотять zniszczenia Rusi, тенденціи русофилскіи межъ Русинами суть дуже догѣдны и навѣть конче потрібны, и они, якъ бы не було русофилствъ, мусѣли-бъ ихъ самі выдѣлювати и вытворювати для своихъ интересівъ. Але интересъ Поляківъ не повиненъ и не може бути интересомъ державы авіи правительствъ, а крѣмъ того зъ огнемъ не можна бавитися..

Заключеніе зъ того, що мы сказали, таке: Нехай собѣ правительство выдає, якъ хоче, урядову газету въ рускомъ языкѣ, але мы застерѣгаємося противъ того, чтобы се було ознакою об'єктивного становища правительствъ супротивъ Русинівъ або чтобы се було потрібнѣ або пожиточнѣ для побороуванія писемъ и тенденцій русофилскыхъ.

Сегорѣчний урожай.

Загальне и можна бы сказати надзвичайне заинтересованіе загалу, отже и не рѣднѣ-кѣмъ, результатами сегорѣчного урожаю єсть зовсѣмъ оправдане.

Пекуча посуха выпалила въ цѣлѣй вѣсѣднѣй Европѣ вѣсѣ ярі засѣвы, прискорила жини-во о яникъ 3 тиждѣ и не допустила до нормального розвою зерна въ озимнѣ. Въ цѣлѣй Европѣ лишь одна Англія и Франція могутъ бути досѣ въдовольными сегорѣчнымъ урожаемъ, але оба тѣ крѣзѣ, мнѣ найлучшого урожаю, разъ-на-разъ вымпортують зѣбже, бо мѣсцевъ продукція не выстаетъ. (Такъ примѣромъ Франція за часть бѣдъ 1 септя м. р. до 1 мая с. р. ввезла до себе надъ 12 миліонѣвъ гектолітровъ всякого рода зѣбжа, хотѣ и мнѣ-вущего року жинѣ выпали тамъ добре.) Однакѣ и въ Франціи и въ Англіи послѣдними часами дощѣ и слоты значно ушкодили зерно тай солому и не позволили рѣднѣмъ зѣбжѣ вѣсѣднѣй, что зародилося.

За те дуже сумно звучать донесенія зъ краївъ на вѣсѣднѣй Европы. Въ Россіи, особливо полуднѣвѣй, грозить голодѣ, а министерство справъ внутрѣшнихъ наказало завчасу заосмо-

трити зѣбжеви магазины въ запасы, чтобы мешканцѣмъ забезпечити бѣдъ голоду. Взагалѣ Россія буде могла лѣдѣн оду четверту часть того вывезти, що вывезла року мнѣвущого, а вже и торѣкъ за-дѣя посухи не вывозила она только, що роками попередними.

Такъ сумно звучать донесенія о урожаю на Угорщинѣ. Вправдѣ голодѣ тамъ не грозить, але урожай такъ слабо мѣрнѣй, що вывѣзъ зѣбжа зъ тої краєви буде неможливѣй. Озимина выдала пересѣчно 5—6 метричнихъ сотнарѣвъ зъ морга, а яре зѣбже, особливо овесъ и ячмѣнь, пустѣ. Правда, овесъ троха бѣдъ послѣднихъ дощѣвъ поправився, але тѣ дощѣ прійшли на него, подобно якъ у насъ, вже за пѣзно. Кукуруза вже почала була вянути бѣдъ спени, та хѣба послѣднѣй дощѣви трохи поправлять. Послѣднѣй орканъ нарѣбавъ превеликій спустошенія въ значній части простору Угорщины.

Взагалѣ въ Европѣ жалуются рѣднѣмъ на дощѣ въ часѣ жинѣ, бо тѣ не дають зѣбжѣ безъ шкоды бѣдай того, що вже єсть на поли.

О вывѣзѣ зѣбжа зъ Австро-Угорщины нема и бѣсѣды, тымъ бѣльше, що урожай въ Галичинѣ выпали ще слабше, якъ въ Угорщинѣ. Бо коли урожай въ Угорщинѣ єсть лише понѣше середного, то въ Галичинѣ єсть таки зовсѣмъ злыи. Вправдѣ не маємо ще урядовыхъ справозданъ въ тѣмъ дѣлѣ, але то, що знаємо зъ дописѣй праватныхъ, показує, що въ значній части нашего краю вернеться лѣдѣн насѣньне озимины, а засѣвы ярі ячменю и бѣса цѣлкомъ пропали.

Паша всеюды въ краю нашѣмъ выгорѣла, сегорѣчний засѣвъ конюшинны пропасть, и рѣднѣи будутъ змушенѣ на другій рѣдъ такъ само терпѣти значній недостатокъ пашѣ, якъ и сего року. Тожъ селяне нашѣ не безъ причинъ въ тревогою глядѣть въ будучнѣсть, бо торговля худобою значно ослабла а цѣна худобы зменшилася до третины. А хочъ-бы и теперѣшнѣй дощѣ поправила вегетацию травъ и другон конюшинны, все-таки убытокъ нашѣ зъ першѣи половинны лѣта не дастся нѣкакъ вынагородити. Примѣромъ конюшинны-стернянки сего року не буде зовсѣмъ, а друга конюшинна така рѣдка, що нема що косити, хочъ она вже зацвѣла.

А треба зауважити, що кожда рѣднѣица криза у насъ тяжше бѣднѣлася, якъ въ иншихъ краяхъ, бо нашѣ селяне мають такъ мало землѣ, що значна часть хлѣборѣбѣвъ и въ добрѣй рокѣ купує зерна на передпоку. До того запасъ готовки у нашихъ селянъ єсть майже вѣднѣй, отже на случай конечной потребности гроша гирѣться за пѣвѣ-дармо худобу, поле и т. д.

Згадки зъ семинарскаго житія въ Перемишлѣ.

Списавъ послѣ нотатокъ В. зъ С. *)

Въ краснѣй перспективѣ представляєся Перемишль, коли приближаться до него бѣдъ стороны передѣлѣта званого „Засѣнь“. По правѣй стороны на горбѣчѣ розлогого мѣста видѣно бѣльшѣ и меншѣй горы підшнѣй дѣкуды лѣсами, а у ихъ підножѣя крутѣются Сянѣ. По лѣвѣй стороны мѣста тягнѣются рѣвнѣи, на якихъ можна бачити навѣть дѣльшѣй поросѣванѣй сѣла. Сянѣ — то велика, глубока и рыба рѣка. Онѣ, всеє свои воды повола черезъ шарокѣй рѣвнѣи, а єго днѣ выстелене пѣскома и дробными камѣнями. Берега Сяну мѣсцями низкѣй, мѣсцями высокѣй, пообрывнѣй, засыпанѣй пѣсками, на якихъ растутъ роскошно лозина и вербы. Въ часѣ повени пустошѣ Сянѣ порѣвнѣи, бо днѣ, якъ всѣ горскѣй рѣки, прибуває швидко, и розливаєши широко. Маєстатично виглядає Сянѣ въ повени, коли на своѣмъ хребтѣ несе грубу лѣдовату крыгу, яка, ломлячись о сѣльшѣй мѣстовѣй об'єднѣнѣцѣ, одна другу зъ гукомъ и лоскотѣмъ въ воду занурѣя, то зновъ на верхъ воды вытѣскає. Люде мешкаючи надъ Сяномъ сѣдѣть тогды на берега Сяну, чтобы сему видови придивитися.

Перемишль не єсть авіи великѣ, авіи сѣмѣтрично збудоване мѣсто. По камѣнцяхъ въ нерѣвнѣйшѣй рѣвнѣи, выложенѣмъ острымъ камѣнемъ, якъ и по головныхъ улицѣхъ видѣно элементъ жидѣвскій, котрый на грѣшнѣй чѣстѣ-тою. Всеюды повно шинѣвъ, ба навѣть заздѣй

готѣвъ въ рукахъ жидѣвскыхъ. Мѣщанство тулѣтѣся по бѣльшѣй части по боцныхъ улицахъ и передѣмѣтахъ а склѣны христѣянскѣй можна на пальцахъ поразувати. Кѣльканѣцѣ показныхъ камѣнѣцѣ, дворецъ зѣдѣнѣцѣ, поважнѣй дома Вождѣ въ прѣтыкающѣмъ до нихъ будинками, дѣа мѣсты, зѣдѣнѣй и деревнѣй, надъ Сяномъ, высокѣй баштѣ на замку, самъ широкѣй Сянѣ — отъ и вся окрѣса Перемишля.

Перемишль — то стародавнѣе мѣсто, о чѣмъ свѣдѣчать розважины замку, зъ двома высокими, округлыми, мѣсцями розколовѣи баштами. Тѣ башты, якѣ горують надъ мѣстомъ, впадають изъ далека въ око и надають Перемишлю стародавнѣй видѣ. Сей замокъ, по якѣмъ лѣше вгаданѣй лѣшлись башты, повѣстѣвъ за польскихъ часѣвъ, а порядкомъ на замку, що-до дорѣгѣ, стѣжѣвъ, деревнѣи и т. д., занѣтѣся въ недавныхъ часахъ. Коли основано Перемишль, нема певныхъ историчныхъ доказѣвъ; се лишь певно, що Перемишль приплѣсясь до найстарѣйшѣй въ Галичинѣ мѣстѣ. Одай кажуть, що то мѣсто оснувавъ князь Перемишля, и по имени основателя названо основане нѣмѣ мѣсто „Перемишль“. Другѣй кажуть, что коли въ старѣнѣй перша коловѣи людеи осѣла на мѣста теперѣшного Перемишля, та почата надъ тымъ думати, яке бы то имя надати новѣй осадѣ, мѣвъ хтѣвъ изъ людеи бѣдѣватися: „Мысль якъ мысль, осѣда буде зватися: „Перемишль“.

Перемишль то руске мѣсто. Перша о нѣмъ згадка находѣтѣся въ лѣтописѣ Нестора: „Въ лѣто 981 иде Володимѣръ на Ляхѣ и заградоу Перемишль“. Друга згадка єсть та, що Болѣславъ Хоробрыи, вергѣючи зъ Кієва, побѣла осаждає своего зятѣя Святѣополка на кѣвѣвскѣй престолѣ, занявъ Перемишль 1018 р., а Яро-слава Мудрой, князь кѣвѣвскѣй, зновъ єго 1031 р. бѣдѣравъ. Болѣславъ Сѣмѣйшѣй зѣдѣувавъ Пе-

ремишль 1071 р., а Ростиславѣй бѣдѣирають єго назадъ около 1087 р. Рурикъ Ростиславѣй осѣдає въ Перемишлѣ яко першѣй князь перемишльскѣй и робить зъ него престѣльнѣе мѣсто. Въ дальшихъ часахъ 1301 р. переносѣтъ Левъ Даниловичъ свою столицѣю до Львова и бѣдъ того часу не перебувавъ вже жадѣнъ рускѣй князь постоѣнно въ Перемишлѣ, а єго дальша судьба єсть тѣсно звязана зъ судьбою Галича и Львова.

Суть историчнѣй доказы, що передъ замкомъ, якѣй повѣстѣвъ за польскихъ часѣвъ а зъ котораго лишился згаданѣй дѣа округлѣй высокѣй баштѣ, бувъ въ Перемишлѣ ще другѣй стародавнѣй замокъ обведенѣй мѣромъ. Той замокъ выставляли булѣ рускѣй князѣ, они въ нѣмъ мешкали, зъ него радѣли, але по тѣмъ замку нема теперъ и найменшого слѣду. Той замокъ стоявъ на захѣдѣ бѣдъ мѣста на высокѣй горѣ. На сѣй горѣ, на мѣсцѣ стародавнего руского замку, стояли 1849 р. три деревнѣй хрѣсты. При тыхъ хрѣстахъ мы малѣ школярѣ збирѣлися въ свободныхъ бѣдъ науки дѣлахъ, завалялися пилкомъ, а часто-густо бѣдѣувався зъ жидѣками.

При замку стояла зъ квадратного отѣсаного камня муравана престѣльнѣа руска церковь бѣдъ назвою св. Іоана Крѣстителя, — єи, побудувавъ князь Володаръ, — а при сѣй церкѣи мешкали и тогдышнѣй рускѣй епископы перемишльскѣй. Пѣдъ престѣльною церкѣю булѣ підземнѣй крипты, въ котрыхъ хоронено рускихъ князѣвъ, що мешкали въ замку зъ своими родинами. Тоту руску престѣльну церковь бѣдѣравъ въ пѣдѣнѣйшихъ часахъ польскѣй корѣль Володѣславъ Ягѣйло Русинамъ силою 1412 р. и бѣдавъ єи до ужитѣу латанѣскому духовенствѣу.

Латинники, на ново посвѣтивши бѣдѣрану Русинамъ церковь, перебудувавши єи на катедральнѣй костѣль и стали въ нѣмъ бѣдѣравѣ-

ти богослужѣнія по своему обряду. До того часу посѣдѣли они въ Перемишлѣ лишь одинѣй костѣлокъ бѣдъ назвою св. Петра и Павла, и бѣи служивъ нѣмъ зарѣзомъ за костѣль катедральнѣй. Пятѣй зъ ряду лѣт. епископъ перемишльскѣй Николай де Одрѣвонѣжъ Блажевскѣй (1452—1474) назвавъ тоту церковь на замку по причинѣ єи старѣсти 1463 р. розбѣрати, а вымурувавъ близше мѣста, зъ єи красного квадратного отѣсаного камня, котрый попередше мыто въ Сянѣ, лѣт. катедральнѣй костѣль на тѣмъ самѣмъ мѣсцѣ, де теперъ стоить лѣт. катедрѣ въ Перемишлѣ. Коли по довшѣмъ часѣ число латиннѣй въ Перемишлѣ помножилося та показалася потреба розширити катедральнѣй костѣль, занявъ розширенѣмъ єго 46-тѣй зъ ряду лѣт. епископъ перемишльскѣй Александрѣй Антонѣй Бѣнѣча Фредро (1624—1734) и то такимъ способомъ, що побѣльшавъ передѣу часть костѣла бѣдъ входѣвыхъ дверей новыми мурами зъ цѣголь, прѣсвѣтерѣй же, вымурувана зъ квадратного отѣсаного камня бывшѣй рускою престѣльною церкѣи на замку, лишилася ненарушена, и така стоить она до теперъ. Пѣдъ лѣт. катедральнѣмъ костѣломъ єсть підземнѣй крипты, въ котрыхъ похоронѣны мѣсцевѣй лѣт. епископы. Послѣднѣй епископѣ похоронено въ тыхъ криптахъ Яна Антонѣй рыцѣря Потоцкѣго, бѣдѣшѣго профессора нѣсторѣици и кѣтихѣи въ университетѣ львѣвскѣмъ, помершого 1832 року. Дальшихъ єго насѣдѣнѣвъ, починаєи бѣдъ епископа Михаила Корчѣнскѣго († 1839), котрѣ померли въ Перемишлѣ, погребѣно на загальнѣмъ мѣсцѣбѣ кладѣвѣи. Перехѣдѣи по-при лѣт. катедрѣ, можна черезъ отворѣвъ вглянути въ підземну крипту та бачити побѣдѣ себе лежѣйшѣй домѣвнѣи зъ лѣт. епископами перемишльскѣй. Бѣдъ основана лѣт. епископѣства въ Перемишлѣ, с. є. бѣдъ 1375 до 1889 р., сидѣло 62 епископѣвъ на лѣт. епи-

*) Сѣ згадки суть продовженѣмъ згадокъ, печатаныхъ въ 42 фѣлетѣнахъ „Дѣла“ зъ 1888 р., почавши бѣдъ ч. 72.

Сегоднѣшніа выборы въ повѣтъ каменецкомъ выпади для насъ Русинѣвъ дуже сумно: нашъ кандидатъ, селянинъ Пилипъ Романянинъ, доставъ всего 29 голосѣвъ. Мы знали, що супротивъ такого сильнаго контръ-кандидата, являть бувъ гр. Станиславъ Вадені, не устоимось, а все таямъ мы числили на значно болѣше голосѣвъ рускихъ. Въ день wyboru явился до церкви богато выборцѣвъ, а парохъ о. Цегельскій загрѣвъ ихъ красною промовою. Выходячи зъ церкви, выборцѣ говорили, що будуть голосувати на „свого“. Але якъ збѣішлася на майданъ передъ канцелярією громадскою и якъ кинулась мѣжъ нихъ вата

га офіційна бюлетень панських та жидівських виборців, які вийшли на вибори — ситуація змінилася. Одним з найбільш агітаторів за п. графом був жид Брандт, лідер за Радехова. Перед самим вибором г. Стан. Бадені виступив з промовою і хвалачкою дороги в повіт, уставу дорожню в т. д. Потім хотів промовити о. Красицький з Дернова, але його закричали прихильники п. графа.

При голосуванні найкраще держалися виборці з околиць Дернова. Виборці з Нестаничів в два виборці з Кривога під Радеховом, ч. господар Іван Шавала і Михайло Вихляк, дали свої голоси на руського кандидата. З Дмитрова на 4 голоси увів тільки один голос, ч. виборця Мусія, на нашого кандидата; була надія, що ще один виборець з-бдтам, Михайло Михалюк, який має склеп і удає в себе доброго Русина, буде голосувати на нашого кандидата, але він зник і дав голос на п. графа.

По виборах громада честних виборців розбігалася додому, а ті, що голосували на п. графа і дістали білети, лишалися на „хатині“. Далше вже було як звичайно. — Неодноразово хули так званий, що свята Божого перед собою не бачив. Ну, хвала Богу, що ті вибори відбуваються лише по кілька днів.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНИЙ

Речинець скликав соймів краєвих ще не звичайний; але судячи з того, що чекає праса доказу, що чеський сойм буде скликаний доперва з початком жовтня, то можна-б припускати, що більше менше в той самий час був би скликаний також і наш сойм галицький. Річ ясна, що нова сесія сойма була-б тоді дуже коротка і не тривала-б довше як чотири дні. Показка г. Тафого до цесарського двора в Ішль мала головно ту ціль, щоб остаточно означити речинець скликав соймів.

Politik подає в телеграмі з Львова таку звістку: На початок серпня лагодиться з'їзд всіх ліберальних послів галицького сойму. З'їзд має на цілі установити програму опортунізму і на радитися над тим, щоб оскільки єсть пожаданым спільне поступованье з руськими послами. Ліберальна партія — каже далше Politik — буде числитися в новім соймі 30 голосів, центрум 20, Русини 80. (Щодо двох останніх дати зайшла очевидно якась помилка, бо Русини прець будуть мати лише 20 голосів, число, котре тут приписує центрум, а центрум може знов що найбільше числитися 50 голосів. Red.)

Сказ застаналяючись над внутрішніми відносинами нашого краю, як зазначили під час агітації виборчої доказує потребу сполучення всіх консервативних елементів в сойм і каже: „Ввиду потреби бажали-б ми і осмеляємося припоручати: щоб всі консервативні елементи не входили в передасові комбинації, щоб не вважали чим небудь, заки доспіють ті комбинації і приберуть остаточно форму, що може настати доперва в передодні зборення сойму при спільній порозумівці всіх на мбці, а особливо передуючих чинників. Потреба того тим більше, що за такою згодою всіх консервативних дільців, дотепершніх їх поділи, в дотепершніх формах, можна уважати за неіснуючу і свободу що-до способу їх поділу на повну.“

Словенцям в Сторін шастяться трохи більше як Русинам. На посідаючій засіданню центрального комітету для краєвих виборів в 1890 р. відкинуто внесення, після котрого малися всі доходи в друкарські до видавців з полудневих Сторін розсилати в словенські язичі. Сими діями отже розбавив ген. секретарь окружних до всіх членів центрального комітету, в котрім доказує, що на случай, коли-б повисла ухвала остала обов'язуючою, то архив. Кароль Людвиг не прийме протекторату а після певних інформаций намістництво не буде уважати вибору за краєву і не дасть тогди об'являти субвенції. Всі перебуваючі в Граду члени комітету голосували тогди за зміню тої ухвали і за словенськими друкарствами. В полудневій Сторін удалося Словенцям світло побачити Нимців при виборах громадських в околиці Цілей в оні постановили утворити полуднево-старийську насу опортунізму, щоб тим способом освободитися від фінансової залежності від Нимців. То само думають зробити Словенці в Люблян при причині, що тамшня каса опортунізму єсть в руках Нимців, котрі всі надвшки з доходів обертають на ворожій Словенцям цілі.

Після відвеських газет ведуться в міністерстві справедливости переговори з справ нового системизованя плати для лікарів судових а нмемо не лише стало зазначеному лікарів судових але також і тих, котрі од часу до часу пошлюються в справах судових. Для перших має бути установлений шемат плати а для других тарифа плати, котрі козаци будуть значно підвешені в порівнянню з тепершніми постановами. Переговори мали вже так далеко поступити, що дотичні постанови будуть вже незадовго оголошені.

З Війня доносять, що 6. Вел. цесар вийде до Берліна в неділю дня 11 в. ст. серпня ввечері а не 10 серпня, як то перше було в плані. З цесарем пойдуть: міністер дль заграничних гр. Кальвоки і

шеф секції в міністерстві дль внутрішніх Седеній. До Війня приїде цесар з Ішль дня 8 серпня і буде на торжестві відкриття нового музею природного.

Рівночасно майже, коли газети рознесли виступ про мирну бесіду ген. Бронсгарта коменданта першого, західно-прусского корпусу, на сніда за Яс чутка, що два російські генерали вголосили тоаєстий бесіди, котрі не то що передовані на скрбз духом воєнним але здаються навіть просто вимовити до війни. Обі ті бесіди вголосили в Одесі підчас пир, котрий устроєно там в честь комісії визначеної до інспекції російської маринарії на Чорному морі. Першу з тих бесід вголосив ген. губернатор Одеси Рогов. Оз сказав: Росія готовиться основно до війни, але все таки буде старатися, оскільки можна, не розпочинати її, доки не приладотить собі на Чорному морі виповуючу морську силу воєну. Та послідня єсть на мій погляд необхідною до осягнення остаточних цілей російських, бо без неї кожда війна східна скінчалася-б так, як послідня. Хоч-б ми на ново стали під мурами Константинополя, флота наша, котра мусить переїхати Босфор до ділянки від сторони моря, стрітлася-б тут з перевагою англійської флоти, щоб нам знов могло пошевати всі наші ілани. Але на том не конче. На случай війни з Австрією, в котрім-то случаю ми були-б змушені вислати перевагу наших сил на західну границю, в напрям до Німеччини і Австрії, порти наш чорноморські а ціла полуднева часть Росії збавала-б на ласці чужих флотів. Треба нам отже цілу свою увагу звернути на утворення відносно сили маринарської на Чорному морі, котре повинно статися виключно російським.

Зараз по нм виступав з бесідою ген. Константинівч вице-губернатор Бессарабії. Оз відбав тоаєст на успіх підприємства тозарств пароходних плавб на Дунаю, доказував потребу регуляції устя Дунаю кою Калі, устроєня лішого порту в Рени і сполучення всіх пароходних підприємств на Дунаю в одно велике підприємство державне. „Бессарабія — казав він — єсть нашими воротами до Константинополя, Болгарії, Сербії, Албанії в Чорногорці тужать за хвалою, коли Росія буде могла розтагнути над ними свої протекторат, забезпечуючи їм неварушаме існуванье.“

По тринедільній неспрсутності в краю вернувся німецький цесар ввчєрано до Вильгельмстадта. В сєреду, як вже звєсно, від'їжджав цесар до Англії, де перебував до дня 8 в. ст. серпня. Дня 11 серпня по полудні приїде до Берліна цесар Франц-Йосиф в перебуде там чотири дні а в кілька днів позайше приїде відтак, мабуть около 20 серпня, цар Александр III. Після найновіших вєстей намір царя Вильгельма виїхати ще на торжество до Байрейту а з бдтам поїде до Штрассбурга а відтак до Мецу, де буде на торжестві відкриття пам'ятника его дда. Озбля буде цесар вертати через Манстер і Вестфалію, де буде гостити в кількох провинціальних мбстах. Здаєся, що сям разом подорож до Албанії і Либанії, котру відкладано вже кілька разів, відбудеся вже напевно позаяк — так бідий говорити — сам цесар має так постановити.

Чи цар на певно приїде до Берліна або чи стріча (бох монархів наступити де в якій вшій мбст, а чи цар приїде морем чи сухопутєм, о том невідомо досі вічного певного. В мр дайних кругах суть того погляду, що стріча монархів наступити в Калі, а російській дипломати оправдують сю на око вбб нечестивий цар тим, що він побовують якогось атентату на ілани. З другої сторони догадують знов, що цар з причини небезпечної недуги вел. кн. Константинія готов зовсім змінити план своєї подорожі до Німеччини.

Вчєра мали відбутися в Франції вибори до рад департаментових, до котрих то виборці призивувало велику вагу. Результат цих виборів ще не звєстий. Кандидатуру Буляжєра поставлено в 135 кантонах і може дуже легко бути, що він дєє перейшов, хоч декотрі газети французькі судячи з того, як прианто буляжєрських агітаторів, догадують, що его кандидатура не буде мати великого успіху. Акція передвиборча не відбулася вбде без бієки, хоч величесь розірвав она вбде не прибрала.

Після XIX Siècle має трибунал державний мати в своїх руках тайну кореспонденцію ген. Буляжєра з кн. Жеромом Наполеоном. — Що до вєстей, будбють старий прокуратор державний Бренер вголосив новий акт обжалованя против ген. Буляжєра, котрий займаєсь головно справою сиреновєреня, за що Буляжєр мав-б бути поставлений перед суд воєнний, то єсть правдою, що в справі всіх звичайних злочанств будє ршати трибунал воєнний, але в кругах правительственных говорять ршучо, що той процес відбудеся аж тогди, коли трибунал державний видасть свій вирок в процес за атентат в заговорі.

Кажуть, що Буляжєр мав заявити, що він буде змушений виїхати до Америки, позаяк має вже докази на то, що французьке правительство поробило кроки у правительстві англійського, щоб оно его видало французьким властям.

N. fr. Presse подає третю, як каже, автентичну промову короля Милана до митрополита Миланського, котра так звучить: „Одноєсний як була межа Вашим Вирєсвєщенством а маю підчас мого панованя а о котрих говорять тут а в часті мбці, не казала-б була мені сподіватися, що я буду мати ту честь побачити тут Ваше Вирєсвєщенство. Так само як мене глибоко тронула та чємність, з якою окружила регентія і міністерство мій привід сюди і як я їм за ту чємність, що они вислала на мов повитанье регента Блмарковича а президента кабінету, з цілого серця сєм відячний, так само дякую і Вашому Вирєсвєщенству, що Ви сям разом тут явилися. Ваше Вирєсв. арозуміє, коли я охочу вислїдити причину сего. Отж Ваше Вирєсв. хотів тим з одної сторони дати вираз вашим чємностям вєспохатної преданности до особы Его Вел. короля нашого володїтеля, за що я Вашому Вирєсв. як отец і Сєрб з глибокої мови душ складаю подяку. З другої сторони хотів Ваше Вирєсв. тим — а я о том переконачний — вкнати, коли я лише на короткий час вертаю до наших бчанин, щоб сповнити заповучений мені конституцією надбзр над вєхованєм мого сина, удїлити свого благословєнства як верховний наш народний а автокефальный церкві і доучити его до тих, як я одержав від нашого матері церкві в Константинополі і вбд старинних і святих церквей в Єрусалимі і Дамаску, котрі приймає не лише правдивого і преданного сина нашого православного вїри, але і віддає йому надзвичайну почесть. Одушевлений подбными чємностями можете Ваше Вирєсв. чєстити на мою відячність і дружбу.“ Тон і зміст сєй бесіди відповідають дїєстно характерові і тепершньому становищу короля Милана і дїятого нема майже сумніву, що сєя бесіда єсть автентична.

НОВИНКИ.

До Інституту Руського Товариства Педагогичного під покровом св. Николая у Львові прийнято на рік шкільний 1889/90 на засіданню з дня 27 липня с. р. з 30 подавших-ся отиєх кандидатів: З І ший класи: 1) Ник. Янович; з II-го класи: 2) Юл. Кмити і 3) Мх. Янович; з III-го класи: 4) Ром. Верезинського, 5) Ник. Пристаха, 6) Евг. Савчинського і 7) Ів. Горалевича; з IV-го класи: 8) Льва Куницкого і 9) Льва Савчинського; з V-го класи: 10) Нєстопа Саламона і 11) Вол. Куницкого (як предожити свідство лікарє д-ра Омєляна Лебєдовича); з VII-го класи: 12) Север. Паньковського; з VIII-го класи: 13) Ілар. Паньковського і 14) Мх. Струмийського. Не увзглядено 5 подань а відкинуто 11 подань. Всі прийняті мусять подістися оглядним лікарєкам у д-ра Омєляна Лебєдовича ул. Корняків ч. 1. — Слїдуюче засіданье відбудє дня 3 в. ст. серпня і тому рефлєктує на приватє можєть ще до сєго рєчниця внести свої поданя.

Половина громади в вєзичині. Мешканці села Попівч, пов. брєдського, вели довгий час сїбр з своїм дїдчєм о пасовисю. Коли сєго року не дозволив дїдчєм громадянам носити сїно на спорних сїножатах, громада зробила се насильством. Староста брєдський гр. Русєцький вислав до Поповч до 40 жандармів і они увязнили вночі майже половину села і відставили до золєвського суду.

Кандидати на галицького протомєдика. Найвишє рада санитарна у Вїдні представила на мбце протомєдика в Галичині по бл. і Бєсєдєцьком двох кандидатів: д-ра Меруновича, концишєта санитарного в львівськом намістництві і д-ра Ключєнєвського, совєтника санитарного міжнародної комісії в Александрії. — Після Now. Ref. m. має бути именованый д-р Мерунович протомєдиком.

В реальній школі у Львові було в минулому році шкільним при кінці 296 учеників. На оплат шкільну, висловє заплатили 7334 зр., так що на одного ученика припадає майже по 25 зр.

Туча в Угорщині лютїлася минулою сєредою і чєтвєргом Зв Будапєшту доносєть до Press-и: Зв мнєших мбєностей доносєть, що туча порозвалюєла доми і рознесла по полі збєрєанє збєжє. Кукурудза і окопів рєстини знєщенї до тла. В Могачи завалилися вєжи на церкві і костєл; з 24 мїлїонів на Дунаю лишилось лишє три а з інших нема і слїду. Коло Будапєшту кинувє органь пором, новий лєдєй і вєзєв, на надзвичайний парохід і много лєдєй, найбільшє жєнщини і дїтєй потонуло в Дунаю. В Бач-Альмаш як раз мєлєтєла на полі парова мєлєтєльна, а коли настала буря, п'ять робітників сєхоронилось під машину; буря вєвернула машину і роздала на сємєть робітників. В Нїрбєтєрє запалив грємь костєл Мїнорїтєв і він згорїв аж до фундамєнтєв. Комунїкація перєрвана; поїздє зєлєзничий мусєб зєдєржати в чємьєм полі, бо могла буря вєвернути вози з шинь. Також погїбло много лєдєй від грємїв на полі при робєтї. Шєгєдїнь і околиця потерпїли значно від сєй тучї. Вода на Тисє значно підєступила і в огородєх та полях нанесла много шєдєи. На телеграфїчній стациї Шатїмаш зєбїв грємь начальник при апаратї телеграфїчнєм. Мєшканці вєнесли просьбу до міністерства о цілєковє зєлєзничє их сєго року від податку.

Со Сокальськом пїшуть: Страшна буря лютїлась дня 14 липня в Сокальськом. Буря надїгнула від села Стєпанїна, де в тамошнїм лєсє поломала старї дуби і соєси та повкрївала з корнємєм, відтак перейшла до села Баранї Перєтєки і там нанесла великї шєдєи в полі. Від той час вєбївє град в сє збєжє, в сєлах Шарпанї і Лучїч. Помїж нещастїями, котрим буря знїщила все збєжє, сєуть дєї родини, котрим в чєтири дїї опєсє згорїло все

господарство. Огонь займивсь від неосторожності дїтєй, полїєних без доглядє. При огні відзначились в ратованю вїтє Іванєць, коваль Ванєрський і Томчак. При вїтрї могло цілє сєло поїти з димом.

Зв Черновєц доносєть: Дня 24 липня перейшла велика туча понад сєлом Мїлїшєвцями коло Радовєч на Вуковїчї і нарєбєла великою шєдєи. Три соєси убили грємї. Грємь удїрив в хату господаря Гуцуляка і убивє его та жєнку Анну а саму хату запалив; з горючої хати лєдєи змєгли вєтїгнути тєла убитих. Відтак вдарив грємь в копїцю сїна на полі, під котру сєховалась сєлянєка Марїя Теодорівч з дїтиною; мати погїбла від грєму а дїтина остала при житю.

Мїжнародна вистава свєтова має відкритися в р. 1892 в Нївмєм Йорку; мали вєє вибрати комісію, щоб поробила потрібні підготєвєнє до вистави.

У Вїдні отвїрають вєє від кількох лїтє в часє ваканїї курєт науки зручності (slöjd) для народних учїтєлєв. Сєго року єсть на мбє курсє 48 учїтєлєв з Долїтавїчїни а з Галїчїни трєх, а то: п. Ілія Чїж з Дублянї під Львовом і одїнь учїтєль з Бохї і одїнь з Рашєва.

Получєня телефонїчїи має завєстїє вєє незадовго мбє Вїднем а Будапєштом та ще мбє іншими мбєстами обох половїн держави. Щоб поладотити приписи що-до комунїкації телефонїчїи ведуться перєговори мбє австрїйським і угорським правїтєльством.

Для Ірїни Ковтуновї, бїдної сєвєчїки Т. Шєвчєнка, зв Кїрїлївчї, прїслав на нашї рушї Пов. о. І. Чмєла з Улашєвєчє 1 зр. 30 р. з таким писємом: „Прощу прїняти від моїх дїтєй „дрбїнї опортунїстї“ жєртвованї для нещастїно Ірїни Ковтуновї.“

Мїністерство справ внутрішніх завєло в Галїчїнї шїстє новїх мбєцї при політїчнїх властїх в бддїлї будовнїцтва.

Хоругвє Сполучєних Держав в Америкє змєненє від 4 в. ст. липня, бо замєстє 38 звїздє на хоругві будє 42 звїздє. Змєна настїпила тому, що чєтири округи: Вашингтон, Мєнтєна, півночна і полуднєва Дакота вїїшли в складє унії. Прїбули чєтири новї держави, тому і чєтири новї звїздє в хоругві.

Кїнїнош, посєл до радї державної з мбєста Рїду в вєшєй Австрїї, доконав самоубїєства, вївнїш сєбї шїглєть в сєрє. Причїною самоубїєства мав бути злий стань мастєвїи, а влєстїво великї стратї на вїдєньськї брїжї.

Нєвє вїнаїдєньє. В Парїжї робїли пробїз поїздєм зєлєзничїм без колєс, порушанїм без лєкомєтовї, а робїлїм до 200 кїломєтрїм на годину. Вози мають щєсє в рєдї лїжвї і хованьєсь по шинєх. Моторє єсть вода, котра вєтєрєє з лїжвї з такою сїлою, що можє цілий вєз поїєстї о пів мїлїєтра в гору. В сєй спосєб на шинєх єсть вєє вода, по котрїй плывє поїздє. Бєлї закрутїтьєся крань вєдї водї, поїздє стєє в одїній хвїлї, хотїл-бї був в найбільшїй сєкорєстї. Вода ужїта сплывє до рєзєрвоарїв та можє служити на далшє.

Трагїдїя лєбєвна мїж жїдївцєм і монахом. В Нїтрї (Neutra) в Угорщинї станула перед сєнатом карнимє молода гарна жїдєвочка Марїя Герцогї родом з Пани, обжалована о намїренє убїєство. Справа була така. Дрє Теодор Чакї, старшїй лїкар чїна Вратєв мїлєсєрднїх в Панї познавєся в р. 1884 з дєнькою лїверанта вєйськовєго Марїє Герцогї. Коли вєє бєлєше познавєсь напїрєла Марїя, щоб Чакї вєстїпїв зє монашїри і з нею оженївсь, та і тому почали оєдужатїся мїж ними одїєсїни. В р. 1885 мусєла Марїя виїхати з Пани а Чакєго на шастєє перенєсєти до монашїри в Будапєшт, і коли бї там прїбувє, гадєть що загїб вєє слїдє по Марїї. Та бє, Марїя отвїрає цукорню такї бїла монашїри в Будапєштї, напїрєа на Чакєго з давнїм сєвїм прєдложєньєм а бїт, щоб вїмнїти ганьбї, мусєв відновїти свої зносїнї з нею. В р. 1888 именовано Чакєго прїорєм в монашїри сєкальськом, а Марїя вїявилась знов і в тєм мбєстї, та не хотєла его бєдєнїтєсь. Тогдї удаєся Чакї о помїч до мбєчєного старєства а Марїя розлючєна подала жалобу на Чакєго до нєстєстєлєства его чїна. В сєрїні с. р. тайкомє і несподєвано вїявилась Марїя на корїтарї монашїри і вїхїдала Чакєго, а коли бї надїшов, зажадала від него звороту єи дарункєв лєвонїх; Чакї згодївєся на сє дєжє радо, тимє бєлєше, що мїркував щєсє злого, бо єму донєсли з Будапєшту, що Марїя купїла сєбї перед відїздом рєвольєрє. Чакї поїшов до комнєти і почав шукати по закамарєх тих дарункєв; в тєм отворїлєсь дєрїє, а коли Чакї обернуєся, Марїя стрїлила до него, на шастєє куля потєрєчила єму лїшє нєлїцїю, відтак стрїлила Марїя в другє кулю поцїлила Чакєго в лєчїє. Чакї вбїв до другєй комнєти і замкнєв дєрїє, а тогдї Марїя стрїлила двє рази в сєбє, але стрїли хїбї. Марїю увязнили. При розправї заявїла Марїя, що она з рази не гадєла убїти Чакєго лишє сєбє, але єго прєстєпкє обєдєжєньє при стрїчї такї єи розлутїло, що она стрїлила і до него двє рази. Сєнат засудїв Марїю на рік вїзничї, але до карї вїсїдїєть дєсєть мїсєцєв, котрі она відсїдїла вє слїдєбї.

На Шєзнєку лутїлась чудна а разом і нещєстєна прїгода. Одїнь сєлянїн заохоплєний тучєю при вєзїє конїшїни з поля, вєртєвє возєм сам чїм сєкорїшє домиєв і гадєв, що єго малїє сїнокє побїє вєє напєрєдє. Вїбравшїє вєстромїєвє коєу з вєрху в конїшїну. Дома не було дїтїни, і коли сєкади конїшїну з вєзє, пїшли єи нежївою, бо коєа вєстромїєна прїбрєла на скрєз грудї дїтини. Дїтина сєховалась в конїшїну перед тучєю, а отєць того не бачїє і мїмо вєзї убїєв євою дїтину.

Мїлїон підновє дєнно. В Чикаго отворєно фабрїку, котра вєроблєє дєнно мїлїон підков. В фабрїцї єсть 65 машин, а кождє з них вєроблєє 550 підков на мїнуту. Сєть сє великїй поступ в фабрїкації підков, бо в Бєррїї найлїшє машина досї вєроблєла лишє 45

підков на мінуту, а і то треба було ще ручно вибійчити кожну штуку.

— **Дрбний вѣсти.** В Кракові відкрито, що довгий час окрадено академію наук з старинних дорожніх коштів; винуватків крадіжки: сына педеля академії і одного антиквара ув'язнено. — В університеті львівському одержав п. Іос. Шпидловський, родом з Львова, степен доктор права. — У Львові помер І. Кулиньський, офіціал поштовий. — В Весталії помер професор Сиверс і його служниця тому, що з'їли невелику кількість зпосованої шинки.

Вѣсти зъ Еп. Перемишлян.

Въ пропозицію прийнятий оо.: на Мервицю, дек. жовківського, І Ант. Мокрицький, ІІ І. Яросевич, ІІІ Ант. Веселовський, 4 І. Радзкий; — на Ясиску Волю, дек. ясиского, І Левъ Волянський, ІІ Ант. Венгерович, ІІІ Іос. Котейкий; — на Манастирець, дек. горожанського, Іос. Туряницький; — на Устрики горбський, дек. затварницького, на Лиць, дек. жукотинського, на Дибстрик дубовий, дек. жукотинського, і на Лѣшоваті, дек. лѣського, Павло Стукач.

Именовані оо.: Северинъ Турчмановичъ зъ Лукового мѣстодеканомъ ольшовецькимъ а Сильв. Стецякъ зъ Каміньки Старесело, мѣстодеканъ потеліцій ІІ школьнимъ комисаремъ ординаріатскимъ для нагляду религій въ школахъ тамошнього деканату.

Одпустку на одинъ рікъ одержавъ о. Грин. Морозъ, сотрудникъ въ Хирові, щобъ обіяти обовязки канцелярійного секретаря въ ювілейномъ комитеті въ Сколѣмъ.

Наука, штука и литература.

— **Галицко-русская библиография XIX-го столѣтія** (1801—1886). Выпускъ VIII. — Есть се І. выпускъ II-го тому галицко-русской библиографии, выдана Иваномъ Ем. Левинскимъ. І. томъ обнимающій лѣта 1801—1860, вышше же торікъ и продается въ Ставропигійской книгарни по цѣнѣ 7 зр. 50 кр. = 7 руб. 50 коп. II. томъ выходитъ выпусками, каждый въ три листы печатный, 40, по цѣнѣ 1 зр. = 1 руб.; а всѣхъ выпускѣвъ II-го тому буде 10 — 12. Галицко-русская библиография за часть бѣла 1801—1886. р. доповнявъ авторъ доси ще двома працями: „Галицко-русская библиография за 1887 годъ“ и „Галицко-русская библиография за 1888 годъ“; обѣ продаются въ Ставропигійской книгарни, кожда по цѣнѣ 1 зр. = 1 рубль. Кромѣ того заповѣдае авторъ, що зъ выходомъ послѣднього выпуска II-го тому галицко-русской библиографии XIX-го ст. приступити до выдаванія „биограрического словаря замѣчательнѣйшихъ людей русскаго происхожденія, дѣйствовавшихъ и дѣйствующихъ въ австро-венгерской Руси въ XIX-омъ столѣтіи“, — працѣ опертой на автобіографіяхъ и жерелахъ, добытыхъ въ архивахъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— **Именованія.** Дѣйствыми учителями и учительками школъ етатовыхъ именованъ: Ілія Зубакинъ въ Горожанѣй великій, Вас. Сенѣвъ въ Хлопахъ, Иванъ Тучапский въ Переволочной, Иванъ Ярема въ Коронці и Марія Сенѣвъ въ Хлопахъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Бѣлградъ 28. липня. Король Миланъ заявивъ передъ одною офіціальною особою, що онъ зовсімъ не думаетъ брати знову управу державы въ свои руки; его абдикація була добре обдуманымъ дѣломъ и онъ еи не жалуе. Въ присутствии министровъ заявивъ также король, що онъ за каждый разъ не довше якъ мѣсяць буде проживати въ Сербіи.

Брукселя 28. липня. Вѣсть о пріѣздѣ нѣмецкаго цѣсаря въ гостицу до короля бѣлгійскаго есть безосновна.

Константинополь 29. липня. На Креть настало таке недовольеніе, що революція готова выбухнуть на цѣломъ островѣ; консулъ зажадалъ для забезпеченія своей особы прислания кораблѣвъ военныхъ.

Парижъ 29. липня. Редактора бульжистовской Cosarde, Мерме арештовано за оголошеніе актовъ трибуналу державного а въ редакціи зроблено ревизію за дальшими актами.

Петербургъ 29. липня. Правительство російске постановило будувати залѣзницю зъ Холма до Томашева.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Воч. о. Пацъ въ Иванъ. Заплачено за І четверть рѣкъ. — Вл. М. Вахъ въ Пер. Добре; пристаемо — Воч. о. Лукъ въ Башки. Заплачено до кѣнця року. — Воч. о. Турнъ въ Фиръ. 5 зр. одержали. — Воч. о. Сильв. въ Висл. 450 зр. одержали.

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧЕБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣлый рікъ.

Удержаніе за цѣлый день въ заведеніи разойт. зъ куратию бѣ зр. 3-50. — Почта, телеграфъ, антика въ мѣсці — Въ заведеніи гидротатія, купель боровинной, массажъ, электризованіе. — Кругольня, бѣляръ, гимнастика, бѣлотека, читальня. — Подъва до стаціи залѣзницѣ въ Хабѣнцѣ. 2225 22-52

Ц. к. упр. гал. акціонный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсу дневномъ

5% листы гипотечный

и въ также

5% пр міованій листы гипотечный

Порученія зъ провинціи выповняе одворотною почтою безъ провизіи.

2220 119-0

Просто бѣдъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегельский и самородный за бочку въ 135 литей по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрімъ транспорту. Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорский ночавши бѣдъ 20 кр. за латру и выше окрімъ транспорту. Бочка зачисляется.

2084 16-? Вислая:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленія приймае Дирекція и филии.

Маріацельскій капль жолудковій знаменито дѣлаючій у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣваній при браку апетиту слабѣ жолудку, воспаленію одмы, квансѣмъ дѣлканю, здутію, колѣху, катаръ жолудка, газъ, творенію сипѣску и камѣнчикѣвъ въ мѣхури, при надто великій флегмѣ, жончачѣ, одкиненію и блюванію, болѣу головы (если походитъ зъ жолудка), корчакъ жолудка, задненію, перетяженію жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ сезевки, печѣнки и геморойдахъ. — Цѣна флашочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвійной 70 кр.

Головна высылка у антикари

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріацельскій капль жолудковій не суть нѣкимъ средствомъ потайнымъ. Складовіи части поданіи суть при кождій флашочкѣ въ приписѣ.

Правдивий можна купувати у всѣхъ 2351 15-52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивий Маріацельскій капль жолудковій рѣвно фальшуютъ и насѣлдуотъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути запечатана въ червоны запечатаніе, засмотреніе въ новыи марку охоронну и при кождій флашочкѣ на приписѣ муситъ находитися, що сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивий можна купити: У ЛЬВОВѣ въ антикахъ: Якова Гайзера, Г. Блаженфельда, Петра Гайльсфера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколиши, Якова Писеса, Янг. Рукера, Кар. Селепийского, І. Вевюрского, Ари. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРИЦѣ у ап. Бальбини Мендлицкой. — ВЪ БРОДАХѣ у ап. Бронисла. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХѣ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѣ у ап. А. Вжеса. — ВЪ БУЧАЧИ у антикари Корнида Левинского; — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Книшоблоцкого. — ВЪ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Трауфельнера. — ВЪ ДРОГОВИЧИ у ап. Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНАХѣ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗАЛЫЩИКАХѣ у ап. І. Кастановича. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петеша. — ВЪ ЖУРАВНѣ у антикари Іос. Д. Томашевского. — ВЪ КАМѣНЦѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Плевского; — ВЪ КОДОМЫѣ у ап. А. Сидоровича. — ВЪ КОДОМЫѣ въ антицѣ Ед. Стенция. — ВЪ КОПИЧИНЦАХѣ у ап. Федера. — ВЪ КАЛУНИ у антикари Александра Шустова. — ВЪ МЕЛЬНИЦѣ у антикари Кроковского. — ВЪ МОСТАХѣ ВЕЛИКИХѣ у ап. І. Жолинского. — ВЪ НЕМИРОВѣ у антикари Предмирскаго. — ВЪ ОЛЕСКУ у ап. О. Кофтера; — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѣ у ап. Оме. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Житковца І. Калицкого. — ВЪ РАДЕХОВѣ у ап. Іосефевича. — ВЪ РОЗВАДОВѣ у ап. Виня. Іабовского. — ВЪ РОЗДОЛѣ у ап. Люды. Мержавинского. — ВЪ САМБОРѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѣМѣ у ап. С. А. Лежковского. — ВЪ СОКОДОВѣ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Висо-чаньского. — ВЪ СТАРОМЪ МѣСТѣ у ап. А. Палеского. — ВЪ СТРЫНѣ у ап. Чалъбазіого, В. Коморовского. — ВЪ СЫНѣВѣ у п. А. Маньковского. — ВЪ ТУРЦѣ у ап. Янг. Кошицкого. — ВЪ ТЕРНОПОЛІ ап. Леона Фляйшманна и Фр. Ямрутевича. — ВЪ УСТРИКАХѣ у ап. Алф. Яструбского. — ВЪ ЧОРТКОВѣ у ап. Людвика Носса.

Основаный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАЙМЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старій вина угорскій лѣвичий и натуральний вина столовий бѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житняки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старій Меду бут. по 1.00 1.50 2.50 3 лѣт. 8-лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛІА БѣЛА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 281 52-?

МАЛІА БѣЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣпки на желаніе даромъ и оплатно.

бдзначеный на выставѣ гигиеничній сребнымъ медалемъ за старіи вина

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшеныхъ огнетрвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ до покрыванія даждѣвъ

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженеръ Львовъ ул. Корытна ч. 13

поручаетъ:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ бѣдъ вохкоотъ, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОПРИЛІТЪ, ульпшену огнетрвалу асфальтову ТЕКТУРУ высшихъ сорѣвъ до покрыванія даждѣвъ, звитѣкъ 10 метрѣвъ бѣдъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛТОВЫЙ до консерваціи даждѣвъ текстуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.

Осушае асфальтомъ яко одинѣмъ средствомъ, звѣстнымъ доси въ техницѣ наибѣльше вохкй стѣны въ помѣщеняхъ.

Фабрика выготовлюе въ цѣломъ краю своими людьми покрыванія даждѣвъ огнетрвалу текстурѣу и ихъ репараціи.

Метръ бѣдъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Кракові приймае Іосифъ Заплатальскій.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гоноровый на всемирной выставѣ въ Антверпін за незрѣваніи

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерій.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по колькоразѣмъ ужито привертаетъ красну барву. Пилиптонъ не фарбуе лише одмолоджу волосѣ, котре подъ впливомъ сего дѣлканію средства одыскуе первѣстну барву, мягкѣсть и одыскѣ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданіе волосъ вздержуе, цѣбулькы волосей взмѣнѣае и до выторѣванія та поросту волосъ побуждае. Лисины покрываються краснымъ волосѣмъ. — Цѣлы флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 50 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженіе и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незрѣванію добротности. Пудръ княжій на всѣхъ выставкахъ бувъ першимъ, а численій медалѣ заслуги, якими его дѣлканіи, найлѣпше его поручаютъ. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ припѣшковъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростиныи, прямо прилягае до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для блондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бѣльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.50.

Вода фіалкова. Усушае зъ лица прищѣ, лишай, угрики, попаданіе и лущеніе шкурѣ, выгладжуе морщинки и долики бѣсов. Лице одѣвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до той степени, що яко средство тоалетово-гигиеничне збѣтало бдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-дѣкарской въ Кракові. Цѣна 1 зр. 2529

П. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, шлякъ Маріацкій и улица Галицка рѣкъ Валовой ВЪ КРАКОВѣ Сукоянцѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Риночъ ч. 2.

Англійскій косы зъ маркою „Косарь“

зъ среблестой сталѣ (Silber-Stahl) розсылае выключно Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА въ Дрогобычи.

Тѣ косы бдзначаються легкѣстью, графичнымъ гартонъ и пружи-стѣстью, властивыми прикметами лишь англійской среблестой сталѣ и даются знаменито клепаки. мають также ту прикмету, що налѣтъ безъ попередняго клепаки выострой косѣтъ знаменито траву и най-твердшій травы карпатскі, а разъ заправленій камнемъ (звычайнымъ) задержуотъ довшій часть рѣзкѣтъ, косачи около 80 до 120-ерѣковъ довготы зъ 4 до 6 разѣвъ болѣею дѣлканіемъ бѣдъ звычай. косы.

За доброту кождой косы приймаемо цѣлковиту гваранцію.

Косы доставляемо въ найбѣдповѣднѣйшій формѣ краевой, серед-ной ширины и въ довольныхъ довготахъ

Довгота косы 60 65 70 75 80 85 90 сантиметрѣвъ

1—, 1.05, 1.10, 1.20, 1.30, 1.40, 1.50 зр. а. в.

Англійска бабна зъ клеветомъ до клепаки зр. 1.20.

Пересылки выготовляемо скоро лишь за задаткомъ и постѣплатою рѣшты, почтою або залѣзницею, при чѣмъ фрахтъ бѣдъ одной косы выносѣтъ 2 до 3 кр., коли бдбирается чѣмъ наимѣнше 10 штукъ.

ОСТОРОГА!!! Щобъ уникнути обманчивыхъ подрѣбленъ звертаемо увагу, що нашѣ косы мають отакіи признаки: 1) золотистый сколипъ; 2) клепае острые; 3) марку „Косарь“ выбиту на одворотной сторонѣ пятки; 4) англійску напѣсь:

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычъ (Галичина), Warranted Crown Scythe from extra best Silver-Steel.“

2968 11-0

Матеріи вовняній на сукнѣ дамскій найновѣйшій

Метеръ бѣдъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульній ч. 2.

Прѣбки на жаданіе оплатно одворотною почтою.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Печатъ въ фабр. Черлянской.

Зъ друкарій тов. им. Шевченка, бѣдъ зр. К. Водяного.

ка дня 12 н. ст. липня. Тутъ въ урядѣ громадскѣмъ довогъ розмовлявъ заступникомъ переписного войта, Ицкоу Кнохлемъ. — который есть спеціальнымъ агитаторомъ при всѣхъ выборахъ. Розмова крутилася коло остатнихъ выборовъ. П староста высказавъ свое велике здивованье, що Переписного сямъ разомъ не дописало п. Мазаракму. Tegom sie nigdy nie spodziewa! — сказавъ п. староста. A wy wócie jak głosowali? — аевнувся п. Цышка до войта зъ Дубы, Оленю Михайлова. — Я на пана Мазаракского! — одповѣвъ войтъ зъ Дубы. На то п. староста зъ усмѣхомъ: Bardzo ładnie! По сесинъ заѣхавъ п. староста на подвѣчорѣ до управителя матрополчанъ дѣбрь, п. Сильвестра Голубовского.

Русскіе выборы и русскіе народъ ще й досе не угадали своего жалю зъ причины упадку руского кандидата въ повѣтъ долиньскѣмъ. Веѣмъ нинѣ ясно, шо нашъ кандидатъ упавъ наибольше зъ винъ самыхъ Русинѣвъ. Мѣжъ интеллигенцію рускою по селахъ буда частина людей недбалыхъ и шаркалуниныхъ. А Русинамъ ниѣтъ, коли все противъ нихъ, треба дѣальности и посвященія на кождѣмъ мѣсци, въ кождѣмъ селѣ. Треба передъ правыборами народъ поучити, завязати въ селѣ комитетъ для правыборѣвъ, чтобы на выборѣвъ перевести людей честныхъ, независимыхъ и не Хрунѣвъ. А якъ придетъ день выбора поста, треба въ выборѣмъ поѣхати до мѣста, чтобы ихъ припилювати и выправити на другѣмъ возѣ колывохъ честныхъ а сильныхъ гздовѣ, чтобы оборонили выборѣвъ передъ напастю въ мѣстѣ. Декуда того обовязку поймаються мѣщане, организоваючи немовъ въ сторожу безвѣченства для выборѣвъ изъ селѣ: уставляются по улицѣхъ куды переходятъ выборѣвъ, и борются ихъ одъ подкупленомъ напастивомъ голоты. Мѣщане знаютъ, якъ называются напастивки жидки або павки, тожъ можуть помогти селяниновъ-выборѣвъ внести до суду жалобу и посѣдѣти въ судѣ. Въ Долинѣ при остатнихъ выборахъ послѣмъ въ видѣли мѣщанъ долиньскихъ: всѣ поховались, только щось зо три ихъ появились подъ конецъ выбора. Инакше було въ сусѣднѣмъ намѣ Калущѣ. Тамъ не только мѣщане выступили мовъ войско, але и зъ селѣ поприѣздило много господерѣвъ-невыборѣвъ до Калуща, чтобы въ данѣмъ случаю боронити своихъ выборѣвъ. Зъ одного села Небылова приѣхало до Калуща зъ 3-ма выборѣмъ 21 господерѣвъ зъ своимъ панѣмъ-отцемъ Залужнымъ. Тому то въ Калущѣ и не было нѣякихъ такахъ нападѣвъ на выборѣвъ, якъ н. пр. въ Чортковѣ, Залѣщанѣхъ и др. Жидова и инча голота, хотя и мала намѣренье напастувати выборѣвъ, поховалась до своихъ норъ, побачивши, шо зъ заѣлками своими дуже эле бы вышла. Деяки поважѣйшиѣ жиды остерѣгали жидовску чернь агитаторску: „Дайте спокѣй, бо можете выкликати бѣду!“ Такъ поступованье въ Калущѣнѣ нехай буде наукою на будуще для другихъ повѣтовъ!

Въ день св. ап. Петра и Павла Впр. митрополитъ Сильвестеръ посвятилъ церковь въ Ясени, въ селѣ страшно темномъ и выискуванѣмъ всякими павками. Ясени — се то село, зъ которого при остатнихъ выборахъ послаа выборѣвъ (учитель Станиславъ Левацкій, войтъ Мах. Вагилевичъ, присяжный Грнѣй Пригула и надѣсенничѣ Флехнеръ — въ компаніи зъ надѣсенничѣмъ небыловскимъ Навратилемъ) голосували на п. Коморинского. Впр. матрополитъ, посвятивши церковь, горячо молился за людей, котры „сядѣтъ во тѣмѣ“ духовой и фивичной. Въ Ясени и Сливкахъ люди сидѣтъ ще въ курныхъ хатахъ и темныхъ, зъ малымъ окончашемъ, шо и голова людска вробѣтъ тѣ бзопця не пролѣзе; за свѣтло сонѣвѣга нѣчо не треба платити, а такі тамошнѣ темнѣ люди не хотѣтъ вѣсцити его до своихъ хатъ... Впр. митрополитъ давъ Ясенцѣмъ красну науку, чтобы дѣтей своихъ посылали до школы, бо безъ науки чоловікъ не буда щасливимъ... Дай Боже, чтобы молодше поколѣнье въ Ясени вышелъ роумѣйшѣе, якъ нѣвѣйшѣй газды темнѣ якъ та глуха вѣдьма... А темноту ихъ выискують такі люди, якъ учитель п. Станиславъ Левацкій. За того пана далось-бы напастити дуже богато дѣкавыхъ рѣчей — и напастися.. Очевидно, его, якъ то кажутъ, и врата ада не одолѣють, бо бѣвъ въ великихъ протекцїяхъ за то, шо вчуѣвъ зъ надѣсенничѣмъ Флехнеромъ переводити всѣхъ выборы въ Ясени на руку hierarchii spoleczno-i шалено агитувъ за польскими кандидатами. За те ему вѣльно дуже богато, чего бы другому не було вѣльно... Такъ уже водѣтся въ намѣмъ нещасливѣмъ краю... такѣй уже — бодай до якогось часу — ладъ...

НОВИНКИ.

— Въ долиньскѣмъ выдѣлѣ повѣтовѣмъ одкрыто непорядки, котрыхъ виновникомъ есть люстраторъ и равомъ касіеръ повѣтовѣхъ грошей п. Альбиновскій. Непорядки выкрывъ (на сколько далось, бо деяки книги касовѣ хтось укравъ п. Альбиновскому) делегатъ выдѣлу краесого, запрошеный на шконтро-деякимъ людьми, „невѣрными Томаи“, котры не опускались на справозданье мѣсцевыхъ контролѣровъ, котры рахунки знаходили „въ по-

рядку“ — не за-дѣла чого иншого, якъ только за-дѣла неаховости. Шо дальше буде — не знати.

— Выдѣлъ Товариства „Бурса имени св. О. Николая въ Перемишлѣ“ подае до загалной вѣдомости, шо зъ початкомъ шкѣльного року 1889/90 найде колыкохъ питомцѣвъ зъ шкѣлы середнихъ помѣщенье въ Бурсѣ Товариства подѣ слѣдующимъ условіямъ: 1) Родитѣвъ зглядѣю опѣкунѣвъ звать найдалше до дня 15 н. ст. серпня с. р. надѣслати свои просьбы (безъ штемля) до Выдѣлу Бурсы на руки предѣдателя п. Юліана Несторовича, старшого комисаря скарбу. До просьбы треба долучити: а) метрику хрещенія; б) свѣдѣцтво убожества; в) свѣдѣцтво шкѣльное зъ послѣднего пѣвроку; г) свѣдѣцтво моральности, если кандидатъ не ходивъ до публичной школы; д) заявленье родитѣвъ зглядѣю опѣкунѣвъ, колыко они обовязуются доплачувати за кандидата въ грошехъ а колыко въ натуральнихъ. (Бувшихъ питомцѣвъ Бурсы въ минувшѣмъ роцѣ шкѣльномъ не дотыкають условия подѣ а) и б). Желающѣ помѣщеня за цѣлою оплатою мѣсячно 15 зр. не предлагають свѣдѣцтва убожества. 2) Бувши питомцѣвъ при равныхъ условіяхъ мають першешество передъ новыми кандидатами. 3) Отецъ або опѣкунъ принятого до Бурсы питомца має: 1) улатити на зъужитѣ инвентаря 1 зр. рѣчно; 2) платити мѣсячно въ касу Бурсы на инструктора по 1 зр.; 3) доставляти декларовану квоту доплаты на харчъ зъ горы мѣсячно; 4) на пранье бѣлы зложити на початку першого и другого пѣвроку по 1 зр.; 5) на устроенне библіотеки для питомцѣвъ 1 зр.; 6) за учениковъ вступаютыхъ въ першу класу и за другихъ не удовлѣненныхъ одъ шкѣльной оплаты зложити дидактрумъ. 4) На вступѣ въ заведенне питомцѣвъ мають выказатися достаточнымъ обѣмъ и одерже, а то муситъ кождѣй мати: 6 парѣ бѣлы, сѣнякѣ, колдру, подушку, 4 пошевки, 6 ручникѣвъ, 4 простирала, 6 хустокъ до носа, подвѣйну обувь, одѣжу лѣтню и зимову. 5) Желающѣ одержати одповѣдь на свою просьбу звають залучити карту корреспондентѣмъ зъ докладною адресою, а если кромѣ того долучати марку почтовую на 20 кр., то одержати свои залучники за почтовымъ реценсомъ. а) Принятѣ питомцѣвъ Бурсы мають явитися дня 3 н. ст. вересня о 2-гои годинѣ зъ полудня въ помѣщенне Бурсы (улицы Татарска), чтобы подѣдаться лѣкарскимъ оглядинамъ, при томъ родитѣвъ або опѣкунѣвъ зложати свои заявленя и иншѣ подѣ 3) наведенѣй уплаты. б) Вписѣ въ першу класу одбываются 30 и 31 н. ст. серпня а въ иншѣ класы 1, 2 и 3 н. ст. вересня. в) Родитѣвъ або опѣкунѣвъ мають вносити свои оплаты лично, або почтою до касы Бурсы на руки касіера п. Василія Минковича, начальника руского Банку, а не черезъ своихъ дѣтей). — Одъ Выдѣлу Бурсы имени св. О. Николая. Перемишль дня 20 н. ст. липня 1889. — Ю. Несторовичъ, предѣдатель; д-ръ Т. Кормошъ, секретарь.

— Министерство рѣшѣнтя выдало справозданье о сегодѣшнихъ живахъ ажъ по день 22 липня. Живна выпали такъ: Въ Тироли не було вже довѣй лѣта такъ знаменитыхъ живѣвъ якъ сего року, а въ иншихъ краяхъ альпейскихъ такожъ добре выпали живна; въ Галичинѣ, въ болѣшой части краю, и майже въ цѣломъ Шлезку роцъ сей есть цѣломъ неурожайный, въ Чехахъ и на Моравѣ живна въ болѣшой части лихъ а цо-найменше марнѣ.

— Убийство. Зъ Тухлѣ, пов. скѣльского, доносятъ: Зарѣбника Ивана Микитина нашли дня 22 липня въ громадѣ Либохорѣ убитого въ страшнѣйшѣ способѣ. Командантъ жандармеріи въ Тухлѣ Юс. Громко и жандармъ Каз. Мауэръ прибули на мѣсце убійства и нашли на тѣлѣ Микитина много ранъ одѣ ножа. Сразу не можна было дѣйти слѣдовъ злочинца, але шо казали, мовъ-бы Микитинъ попереднего дня забавлялся зъ якимъ Словакомъ, почавъ командантъ слѣдити. За колыко годинъ однайшли Словака и сей сразу выпирался злочинства, але не могъ доказати, зъ кимъ и де бувъ въ ноцѣ. Вѣдѣни признался, шо убивъ Микитина, и его одставлено до суду въ Сколѣмъ. Словакъ знесъ Ивонъ Кричфалюши и есть родомъ зъ Кричфабра въ Угорщинѣ. Микитинъ лишивъ жѣнку и троє малыхъ дѣтей. Лѣкарка комисія судова найшла, шо убитый мавъ 37 ранъ одѣ ножа, мѣжъ ними 3 раны безвзглядно смертоносны а 13 ранъ дуже грѣзныхъ. — Въ Варадинѣ убивъ челядинѣкъ шевскій Сдвай свою 80-лѣтню бабку. Передъ судомъ розповѣдавъ онъ, якъ три разы важился, коли охованѣй подѣ лѣжомъ хотѣвъ убити свою бабку. Одакъ переважила у него покуска и ножомъ пробивъ старуху. Засуджено убійника на смерть черезъ повѣшенье.

— Новѣ дороги до прогулянь у Львовѣ. Szasorismo techniczne такъ пише: Львовска рада мѣска зарѣдала вже першѣ работы до будовы дорѣгъ на прогулки и тѣмъ причинилася велымъ до окрасы нашего мѣста и его околѣцѣ. И такъ почались работы коло дороги ведучоу зъ Высокого Замку на горы Лычаковскѣй ажъ до парку Лычаковского. То сего Лычаковске має до 5 кильметрѣвъ довготы. Трасованье сен дороги переведутъ слухатѣль школы политехничной зъ проф. п. Видгомъ. Друга подобна работа має початись коло сего-а Стрыбского. Буде се алеа широка 16 метрѣвъ а довга на 2 кильметры одъ ул. Коперника, на Вульку, до лѣсу мѣского (Дубѣвки) и выйде до гостиницы Стрыбского билл дѣвнѣхъ околѣвъ войсковыхъ. Въ тѣмъ мѣсци получатися се сего зъ парковою дорогою, шо есть продовженьемъ ул. Понятовского и иде до ул. св. Софіи. Рѣвночасно начнутыя работы коло будовы нового тору на здогони за паркомъ Стрыбскимъ. Торъ на здогони муситъ мати 1 милѣ англійску внутрѣшного

округу, буде 22 м. широкій и займе до 50 морговѣвъ на грунтахъ мѣскихъ и громады Кульпаркова. Ще одна дорога выготовлена понадѣ Печиньскимъ ставомъ до парку Стрыбского.

— У Вѣднѣ, до цѣсаря выбираютъ звычайно нашѣ селяне, чтобы высказати свою кривду въ програмѣмъ процесѣ. Шо така подорожъ не приносить нѣякой користи, можна вже хотѣль-бы зъ того осудити, шо зъ 69 селянъ, якѣ були у Вѣднѣ послѣдними часами, не допущено нѣкого навѣтъ на аудіенцію до цѣсаря, бо звычайно теперь не пускають нѣкого на аудіенцію въ цивильныхъ процесѣхъ. Тому то найлѣпше було-бы, чтобы селяне не тратилися марно на такъ велику подорожъ, а если вже конче треба подати до цѣсаря свою жалобу, то выслати ея почтою.

— Нещастнѣй пригоды. Въ Нижнѣвѣ пошла дня 26 н. ст. липня жена начальнича стѣции п. К. разомъ зъ матерію купатися въ Днѣстрѣ. Мимо перестороги, чтобы надѣно не одходила, пошла она задалеко и свезла подѣ водою. Заки надѣбли люди и найшли тѣло, минуло три години. Лѣкаръ нема въ мѣсци, тому ратувань кождѣй лишь такъ, якъ знавъ, але все було безуспѣшно. Похороны одбулися въ недѣлю. — На зѣлѣзницѣ Кароля Людвика при уставленію возѣвъ робѣтникъ Иванъ Друкъ скальчивъ собѣ тяжко руку; одда-но его до шпиталю.

— Малхоръ Фарнашъ, сей лѣотерійный обманщикъ, пробывавъ щастя не лишь въ грѣ на лѣотерію але такожъ и на биржѣ. Довезли судѣи слѣдчому, шо Фарнашъ выигравъ на будагештѣнскѣй биржѣ готовкою 100.000 зр., бо купувать пше-ницю по 6'40 зр. на певный речинецъ, а одакъ цѣна пше-ницѣ подѣшла значно въ гору. Власти судовой слѣ-дѣтъ нильно за тѣмъ, де Фарнашъ сховавъ тѣ выиграннѣй грошѣ.

— Въ Джонстонѣ въ Пенсильваніи, дѣто була та страшна повѣль, появилася холера. Холера повстала за-дѣла занечищеня воздуха гниющими тѣлами, котрыхъ ще не можна було закопати, и за-дѣла вохкости. Першого дня по выбуху холеры, було сто случаѣвъ смерти а мѣжъ помершими бувъ и генералъ Гастинсъ, котрый проводивъ работамъ при очищеніи и одбудованіи Джонстоу.

— Въ передѣлку бюра президіального ц. н. намѣстнича. „Ватѣковщина“ подае таку новинку: Панѣ Н. до возного: Скажѣтъ, зъ ласки, чи п. совѣтникъ Т. розмывае по руски и чи чѣтае руске письмо? Возный: У насъ gadaja tylko po polsku i niemiecku, a po rusku ni gadaja, bo tu ni Moskwa! Rozumi pan? Послѣднѣ слова сказавъ зъ досадою и плонувъ. — Видите, якъ то говорить ся въ ц. к. намѣстницѣвъ! Така маленька фигурка, якъ возный, котрый не знае нѣчого болѣше, хибѣ паперы посити зъ канцеляріи до канцеляріи, та панамъ дверѣ отворити, а якъ она ставѣтся и то въ ц. к. намѣстницѣвъ. Ладна тамъ видно школа, нема цо казати.

— Доцентуру языка нѣмецкого въ львовскѣй шко-лѣ политехничной завело министерство просвѣты, жертвуячи на ту цѣль рѣчно 400 зр.

— Слѣды осель передисторичныхъ зъ намѣнномъ эпохи одкрыто въ повѣтѣ сокальскѣмъ надѣ Вугомъ при нагодѣ геологичныхъ розслѣдовъ. Розслѣды ведуть пп. Ломиницкій, Фабьянскій и Сокальскій.

— Въ Бродѣхъ мають выбудувати касарѣй для войска за 350.000 зр. Выдѣлъ краевый дозволивъ мѣсту затягнати на ту будову безпроцентову позичку 100.000 зр. зъ краесого фонду на 12 лѣтъ, а 150.000 зр. має позичити мѣсто въ краесомъ банку.

— Narodne divadlo въ Чехахъ вже выкѣчене цѣлкомъ. Дня 25 с. м. вмуровано въ головныхъ сѣнѣхъ театру паматковый камѣнь, а въ середину его вложено акты будовы сего народного театру. Записано въ актахъ, шо будова театру передъ пожаромъ коштувала 1,824.805 зр., по пожарѣ 1,611.410 зр., разомъ отже 3,436.215 зр. При торжествѣ промовлявъ посолъ д-ръ Ригеръ.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Намѣстництво выслало ликви-

датора галицкоп касы щадничоу у Львовѣ п. Вендриховского, чтобы перевѣвъ люстрацію стѣни-славской касы щадничоу. — Мѣсто Тарновъ затягнуло въ галицкѣй касѣ щадничѣй позичку 733.000 зр. на всѣлѣкѣ будѣвъ. — Въ Кѣдмани мѣщанинъ Янушевскій прогнавъ зъ дому своего сына, зѣвѣтного злодѣи и шибеника; сынокъ за се помѣстився на дѣцѣ, бо подѣлавъ дня 24 с. м. хату, при чѣмъ згѣрѣло цѣле обѣстье. — Гр. Вомбель, маршалокъ двору пок. архикн. Рудольфа, померъ передвѣчера въ Родавъ подѣ Вѣднѣмъ на пораженье легкихъ. — Ка. Сулковского одладо до заведеня божевѣльныхъ въ Еберсфельдѣ подѣ Берлиномъ, чтобы докладно розслѣдиги его душевнѣй станѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львовским.

Презенту на Дубовицю одержавъ о. Іос. Любѣнецкій

Въ пропозицію на Щуровицѣ принятѣй лишь о. Ник. Демчиницъ зъ Подгайчикъ.

Президіа намѣстництва годѣтся на кан. институту о. Теоф. Лавровского зъ Тернополи на Яновѣ, дек. теребовельского.

Митр. Консисторія втавилася о згоду на кан. институту о. Іос. Любѣнецкого на Дубовицю и Павла Филиповского на Новошинь.

Удѣлннѣй о. І. Залескій одъ заведѣательства Урлева и Юл. Курмановичъ одъ сотрудничѣства въ Заруду.

Введеніи о. Юл. Курмановичъ въ заведѣательство Урлева и Гргг. Прихитко въ сотру-дництво въ Доброводахъ.

Опозукку одержавъ о. І. Кулицкій, сотру-дникъ въ Ольшаницѣ на 1 мѣсяцъ и Ю. Гаври-севичъ, сотрудиникъ въ Бѣломъ Камени на 10 днѣвъ.

Посмертнѣй — 3 — оповѣстки.

О. Юліанъ Ясеницкій, парохъ въ Лопушанцѣ хоминѣй, дек. самбѣрского, уноконивъ дня 25 н. ст. липня въ 39 роцѣ житя а 8 роцѣ священства. Похороны одбулися дня 27 липня. Вѣчна ему памѣть!

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 29 липня. Министеръ справедливости гр. Шенборнъ занедажувъ, кажутъ, одъ укушения ѣдовитомъ мухи.

Парижъ 30 липня. Вчера арештовано колыканацѣвъ особѣвъ подѣзрѣныхъ о крадѣжѣ актовъ трибуналу державного зъ процесу Бу-лянджера. Вырокъ въ справѣ Булянджера буде оголошенъ дня 9 серпня.

Атинѣ 30 липня. Непокѣвъ на Кретѣ растутъ зъ кождѣмъ днемъ; жителѣ домага-ются автономіи финансовою. — Приплыла сю-ды французска флота и станула въ Пирею. Россія и Италия выслали по одному корабле-ви военному.

Римъ 30 липня. Вѣсть, будто-бы Кри-спи мавъ въ серпню выѣхати зновъ до Фри-дрихерге на нараду зъ кн. Бисмаркомъ, есть неправдива.

Бѣлградѣ 30 липня. Опозиція сербска выступила дуже остро противъ Болгарии и доказуе, шо она своимъ зброньемъ и укрѣп-люваньемъ важныхъ позицій коло Софіи гото-ва нарушити миръ.

Зъ нинѣшнимъ числомъ розсылаемо въ додатку справозданье товариства „Просвѣта“ за роцъ 1888.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найболѣйшій кадила, означеннѣ численными меда-ми заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найболѣйше въ пачкахъ по 50 кр. и 1—	КАДИЛО въ ПАПЕРЦѢХъ; че-резъ огрѣтѣ одержуеся дуже приємный запахъ, пачка шо мѣститъ тузину 12 кр. и . . . —24
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада-еся изъ цѣтѣвъ, живицѣ и баль-самѣвъ, выдающихъ дуже при-ємный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и . . . —50	КАДИЛО ИНДИЙСКЕ ТАСМО-ВАТѣвыдѣлось дуже приємный догвотрѣвалѣй и пошукваный запахъ, коробка —50
КАДИЛО СУЛТАНЬСКЕ пыльное поливается на розжарену бѣлаху, выдае дуже приятный и дуже пошукваный запахъ флаконъ —25	КАДИЛО САЛЬОНОВЕ укѣивае-ся за помощью присаваки, давъ дуже приятный и здоровый за-пахъ, одѣвѣе и очищае воз-духъ, флаконъ по 30 кр. и . . . —60
КАДИЛО БАРИШАВСКЕ пыльное, приятный и деликатный запахъ того кадила дуже надѣса до сальонѣвъ и будѣварѣвъ, фла-конъ —50	ЧЕРВОНІИ ТРОТИЧКИ выдѣлю-ють при паленіи приятный за-пахъ, пачки по 5 и 10 кр. Пу-делко по 25 кр. —50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ въ сво-ей комнѣтахъ въ компаніи, то розжарюючи соснове кадила може его дѣстати. флаконъ . . . —60	ЧОРНІИ ТРОТИЧКИ равнѣ-выдѣлають при спаленіи при-ятный запахъ по 2 и 4 кр., пу-делко по 15 кр. и —25
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть незрѣвнымъ средствомъ въ тѣхъ всѣхъ разѣлахъ, де хо-дитъ о одѣвѣненіи воздухъ въ комнѣтахъ и о перешоуду чтобы не развились пошести; фла-конъ 25 кр. и —50	ДЕЗИНФЕКЦІЙНІИ ТРОТИЧКИ очищають знаменито и ради-кально воздухъ якъ въ комнѣ-тахъ такъ и коритѣрахъ, ко-робка —10

Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3. и ул. Галица роцѣ Валувоу. Въ Краковѣ: Суковницѣ ч. 20. — Въ Чернівцахъ рынокъ ч. 2.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменѣмъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спрово-джену безпосередно одъ проду-центѣвъ зъ Америки полуэвеноу.

Коштуе у Львовѣ;

1 кильо 1.70 зр.

на провинциі.

4³/₄ кильо 8.70 зр. франко.

Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣсмъ тѣхъ родѣвъ кавы, котры оголо-шуютъ иншѣ подѣ назвою моего знамени. Спровоажу каву просто одъ продуцентѣвъ, шо могу доказати, и продаю ея най-менше о 20% дешевѣе якъ хто не-будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-на дѣстати каву вже лишь зъ че-твертой руки, а то для того, шо продуцентѣвъ спровадъ гуртовникова на мѣсци, той знову гуртовникова въ Европѣ, одѣ тѣхъ купуе ком-сїонеръ, а одѣ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцового або подорожю-чого. Впрочѣмъ може кождѣй самъ переконатися, чи дѣстане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя шо до якостѣ и смаку. 2327 251—С

на сукнѣ дамскѣ

одержавъ въ великомъ выборѣ и продае найдешевше

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына

у Львовѣ, пляцъ Капитульный число 2.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвѣтальнѣй редакторъ: Иванъ Белей.

Печатъ въ оагр. Черляньскоу.

Зъ друкарнѣй тов. кн. Шенечки, подѣ вар. К. Водянского.

тонкій лѣдъ, шурхнули въ пролѣзину, що вона ввѣх-
дить пѣдъ лѣдъ, спускається въ глибоку воду. Ясь по-
дививсь на неѣ. При весняныхъ блискучихъ промѣняхъ
сонця ѣѣ повне лице блищало красою, свѣжостю, карѣ
очи свѣтились добромъ, спокоемъ. Ясь почувъ, що жаль
узявъ його за серце, вѣнъ почувъ, що любить Ганю, що
та искра ще не згасла въ його серця, хочъ и починала
вже згасати.

Вставши зъ-за стола, вѣнъ обнявъ ѣѣ, щиро поцѣ-
лувавъ, що ажъ сама Ганя здивувалася, и поцѣхавъ до
робѣтниківъ ...

XI.

Одного вечора звелѣвъ Ясь запрягати конѣ.

— Куды думаєшь, Ясю, вѣхати? — спытала його Ганя.

— А хибѣ-жь ты не поѣдешь зо мною до Лемѣшковськихъ? — спытавъ фѣ Ясь.

Ганя на хвилинку задумалась. Ъй зъ первого разу не полюбилаь нѣ Зося, нѣ Теодозя.

— Якъ до Лемѣшковськихъ, то фѣдъ самъ. Я поѣду иншимъ часомъ.

— Та й минѣ не хочеться, але треба. Лемѣшковська — дама зъ великими претенсіями, и таки розумѣе звичаѣ высшого общества. Менѣ не хочеться, щобъ вона назвала насъ неупитивыми. Нѣгде дѣтись, треба бувати въ ихъ, коли вже зачепили ихъ! Та ще коли-бъ ты знала що? Треба фѣ одвести оте дзеркало.

— А то на во-що? — спытала його Ганя. — Недомысль засвѣтився въ фѣ очахъ. — Може позычае на що? — говорила далѣ Ганя.

— Ахъ! де тамъ тобѣ! треба подарувати! Я й самъ не радъ, та нѣгде дѣтись, коли слово зъ языка злѣзло. Бачишь, по балу почала минѣ Лемѣшковська розказувати, що не взяла свои дочки на балъ, бо нѣбы вона ще мала дитина...

— Добра дитина! часъ на змѣну матерѣ! — оббѣзвалась Ганя.

— Нѣбы вона по своему погляду на выгодуваня дѣтей мала за недобре такъ рано вывозити ѣѣ на балы. Потѣмъ вона минѣ розказувала, якъ ѣѣ дочка плакала, якъ вона обѣцялася привезти ѣѣ зъ балу гостинця, цукеркѣвъ... И надало-жъ минѣ на той часъ глянути на те дзеркало ! Я махнувъ на дзеркало рукою и... обѣцявъ прислати ѣѣ дочцѣ дзеркало, щобъ вона тѣльки не плакала. Такъ тобѣ слово зѣрвалось для комплимента, а теперъ треба додержати свого слова, треба вже одвезти.

— Шкода дзеркала, — промовила Ганя та й замовкла. — Одвези вже, коли обѣцявъ...

Дзеркало було туалетне, столове, довго-кругле, зъ сѣрѣбными рямами, на точенихъ нѣжкахъ зъ червоного дерева. Ясѣ недавно привѣзъ його зъ Одессы за-для себе. Такой-жъ самои роботы, тѣльки бѣльше, вѣнъ купивъ и для Ганѣ.

Дзеркало зняли зъ стола, завязали въ скатертину и вынесли за Ясемъ до екипажа.

Вже сонце заходило, якъ приѣхавъ Ясѣ въ Тхорѣвку. Якима не було дома. Ясѣ заставъ самыхъ дамъ. И Зосѣ, и Теодозѣ спали на виду, якъ вѣнъ вступивъ у бѣдну гостинну. Вѣчѣрне сонце черезъ вѣкно освѣтило його роскошне, зъ чорнымъ вусомъ, лице, и швидко червоне промѣня заблыщало на сѣрѣбныхъ рямахъ, на блискучому склѣ дзеркала, котре Ясѣ поставивъ на столѣ проти вѣкна и обтиравъ пылъ своєю тонкою хусточкою.

— Я додержавъ своего слова, привѣзъ дочцѣ гостинця, привѣзъ навѣть цукеркѣвъ, — промовивъ Ясѣ до дамъ и вытягъ зъ хустки завязанный въ паперѣ гостинець.

Швидко вышла дочка убрана въ найкоротшу сукню,

щобъ тѣльки выдаватися маленькою. Вона дигнула ногою и присѣла передъ Ясемъ, зачервонѣвши. Тодѣ Ясь подавъ їй цукерки, взявъ їѣ за руку, привѣвъ до дзеркала, просивъ заглянути туды, подивитися, чи не заплаканї въ неї очі! Бѣдної дѣвчинї видимо було дуже совѣсно, що зъ нею граються, якъ зъ малою, тычать їй у руки цукерки, якъ дитинцѣ. Але якъ гѣсть сѣвъ коло неї и почавъ розмовляти зъ нею, смѣливо заглядаючи їѣ въ вѣчи, вона тодѣ зовсѣмъ иначе поставила себе до гостя, вертѣла оченятами, крутила головкою, не згѣрше своєї матѣнки и гувернантки. Її здавалось, що Ясь привѣзъ гостинця таки справдѣ за-для неї.

Подали свѣтло въ бѣдненькихъ пѣдсвѣшникахъ, подали и непоганий чай та въ поганій посудѣ. Мати вярядила дочку спати. Якими все не було; Зося и Теодозя балакали зъ гостемъ.

Зося сидѣла поручъ зъ Ясемъ на канапѣ. Вона була убрана по буденному, але въ тому недбалому убранї видно було добре вимѣрковане кокетство. Чорна шовкова мантиль зовсѣмъ спустилася на їѣ станъ а одслонила їѣ шию и повнї плечѣ. Трохи широка сукня пересовувалась то на одно плече, то на друге, и плечѣ, круглі, якъ великї яблука, вырынали зовсѣмъ зъ-пѣдт сукнѣ по черзѣ неначе пѣдѣймались на терезахъ. При розмовѣ Зося прихилилася трохи до Яся и плече їѣ вырынало на верхъ, блищало при чорної сукнѣ, нѣбы выточене зъ мрамору. Теодозя сидѣла въ фотелѣ по другому боцѣ Яся. Якъ Польки, вони хвалили все и всѣхъ, про кого тѣльки говорили, але не легенько икалось тому, кого вони хвалили. Ихъ хвала жалила, якъ гостра кропива вже тымъ, що була безъ мѣры велика. Щобъ зрозумѣти ихъ мову, треба було приймати ихъ слова на-выворѣтъ.

— Яка мила рѣдня вашої жѣнки! — почала Теодозя. — Яка поштива вѣ мати, спокѣйна, добра; вже й не молода, а така хороша, така хороша, що й сказати трудно! Вѣ дочки здаються меншими сестрами.

— А сестры вашої жѣнки, — пѣдхопила Зося, — що за гарнї дѣвчатка, що за милї! Якъ тї пташки, все горнулись до матери.

— Я дуже рада, що познакомилась изъ ними! — пѣдхопила Теодозя, — такъ наговориласть зъ ними за цѣлый вечѣръ, якъ зъ рѣдними сестрами.

Ясь бачивъ, якъ Теодозя присѣла була коло ихъ на хвилинку, але заразъ одскочила, неначе вѣ хто вколовъ шпилькою.

— Яка мила ваша жѣнка! — почала зновъ Зося. — Вѣ неї є щось дуже симпатичне, що чарує васъ таки такъ одъ разу! Яка вона гарна, зъ тїєю оригинальною красою украинською, зъ тими замѣтними рисами лица, зъ тими чорними бровами. Я зъ-разу полюбила вѣ, влюбиласть вѣ неї. Яка вона смирна! якъ вона любить помѣрибѣсть, навѣть модою жертвує, уборами жертвує для того, щобъ тѣльки обминути той ефектъ, хочъ и невиноватый, але все таки ефектъ. Такъ просто, такъ доладу була убрана.

Ясь добре розумѣвъ, що йому кажуть, вѣбъ його жѣнка має сѣльську, мужичу красу, не вмѣе убраться по модѣ, хочъ и має за вѣ-що.

— А яка вона господарка! — пѣдхопила Теодозя. — Яке вѣ неї хазяйство! Чого вѣ неї тѣльки нема? Хиба одного птячого молока. Яка про неї пѣшла скрѣзь репутація! репутація дуже маняча за для молодої жєнщины! Вона сама за всѣмъ доглядить, не посоромиться пѣйти и до пекарнѣ, и ва огородъ, и до молошнѣ, и до

люху. Слуги въ васъ не лѣнуються, добре роблять при доброму доглядѣ.

— Кому вже, кому, а минѣ треба завидувати їй, — оббавалася Зося, нѣбы судячи себе, але то була тѣльки похвала собѣ. — Зѣ мене зовсѣмъ не хазяйка! Що поѣду до пекарнѣ, зачую духъ зѣ комина, то заразы и вчадѣю! Пошла-бъ на городъ — собакъ страхъ якъ боюсь! А зѣ тыми наймичками треба все гарюкатись, сваритись, а я нѣякъ не вмѣю обѣйтись изъ ними. Я зовсѣмъ незугарна хазяйнувати.

— А якъ вона обходитесь зѣ прислугою! — зновъ говорила Теодозя. — Ёй-Богу, любо дивитись! Такъ за-просто, такъ по любви; зовсѣмъ, якъ Богъ велѣвъ уевангелія. Ахъ, якъ я люблю, що прислуга смѣлива въ хатѣ, не забита, не труситься, якъ прислугуе тобѣ!

— Кому не подобається та патріярхальнѣсть! та якъ трудно до неї вернутись въ далекі вѣки! — перебила їй Зося. — То треба великої душѣ для того, великої просвѣты! Я зѣ своимъ людомъ нѣякъ, нѣякъ не поладжу! Чи се село таке, чи може въ Камяному инчі люде; тутъ треба все принукувати палицею, нагаємъ та й тымъ нѣчого не вдѣешь.

Ясь почервонѣвъ. Зося зрозумѣла, що вже переступила мѣру въ прихвальбѣ и облесливости, бо було видно, якъ на долони, що вони мають Гавю за просту, що вона братається зѣ людомъ, сама ходить до пекарнѣ, на городъ, и собакъ не бѣється.

— А якъ вона вмѣе гостей прийняти! — хвалила далѣ Зося, — якъ вона вмѣе не дати вамъ скучати нѣ на хвилиночку. До кожного присяде, кожному скаже миле, привѣтне слово. Охъ! що то за людина, що то за щастя вамъ пославъ Богъ! Жити зѣ такою просвѣченою жевщиною и разомъ зѣ тымъ — зѣ такою хазяй-

кою, разъ-по-разъ мати въ хатѣ таке розумне подружя, мати зъ кимъ розумнымъ словомъ переканутись, поговорити не тѣльки про дневный клопѣтъ, та й про речѣ высчѣй, властивѣй чоловѣкови зъ розумомъ и просвѣтою! Охъ! якъ я дякую Богови, що вѣнъ минѣ пѣславъ мою мвлу Теодозю зъ нашої милои Варшавы. Зъ нею я тѣльки душу обведу, поговорю, поживу розумомъ и сердцемъ...

Зосѣ схопилася зъ мѣсця, кинулася на шию Теодозѣ и почала зъ нею цѣлуватись. Обоє плечѣ вѣ дуже высунулись зъ-пѣдъ чорной сукнѣ. Потѣмъ Зосѣ сѣла, пѣдперла голову, похнюпилася и нѣбы замерла. Всѣ мовчали, всѣ поважали нѣбы вѣ смутокъ, хотѣли дати вѣ часъ переболѣти душею.

А въ Ясѣ плыла думка про Ганю, думка про те, якъ на неї дивиться сусѣдне товариство, якъ дивиться Зосѣ. Вѣнъ поглядавъ на бѣло-мрамурове плече Зосѣ, на профиль вѣ лица и почувъ, що вона панує теперъ у його серци, що образъ Ганѣ все далѣ й далѣ одсовувався, туманѣвъ. Не дурно-жъ Теодозѣ и Зосѣ розсыпали передъ нимъ стѣльки хвальбы. Вони закидали вѣ тыми квѣтками, якъ закидують яму мерця сырою землею.

— А якъ вона оригинально говорить по польскый! — кинула ще одну квѣтку въ Ганину яму Теодозѣ. — Якъ мило вона въ неї виходить! якъ вона чудово домавляє слова! Нѣхто не сказавъ-бы, що вона Московка чи Украинка. Ёй-же Богу! чиста Полька! Зъ васъ, бачу, великій вчитель. Я не знала, що зъ васъ такій великій педагогъ...

Ганя ледви вмѣла кѣлька слѣвъ по польскый, и крутила ту польську мову, якъ и московську, на свѣй украинскый ладъ. Якъ дочка священника, вона чудово

говорила по українськый. Самъ Ясь, бувши ще економомъ въ Нестеринцяхъ, розмовлявъ изъ жѣнкою и зъ прислугою по українськый. Теперъ чогось йому стало соромъ, що Ганя не вмѣе говорити по польськый.

Всѣ сидѣли мовчки. Зося й доси сидѣла похиливши голову. Коли се зъ другою кѣмнаты ввійшовъ Якимъ такъ, якъ отъ выступають акторы на сцену зъ-за декорацій. На головѣ въ його волося було розкудлане, картузъ злѣзъ на бѣкъ. Його очя блищали дико, якъ у вовка. Вѣнъ приспѣвувавъ и пританцьовувавъ, узявшись въ боки:

„Я на мѣстѣ була, я горѣлку пила! Дыбъ, дыбъ на село, кивъ, моргъ на його!“ — приспѣвувавъ Якимъ, смѣшно присѣдаючи, якъ стара баба, и прямуючи черезъ свѣтлицю. — Йому все здавалось, що вѣнъ иде вулицею, бо на сидячихъ людей вѣнъ и не дивився. Вѣнъ почавъ розмовляти самъ зъ собою, якъ звичайно буває зъ людьми въ хмелю.

„А баба Параска приймає вечерю зъ стола; я до неї: „А потанцюй стара бабо!“ А вона: „Я на мѣстѣ була, я горѣлку пила: дыбъ, дыбъ на село, кивъ, моргъ на його, бо то любка його!“

И Якимъ зновъ, видимо, передражнивавъ бабу Параску, якъ вона танцювала. Вѣнъ чисто по бабачий тупцявъ по хатѣ, и такъ смѣшно згорбився, и одкидавъ ногами, що треба було одъ смѣху за боки братись. Запритивши людей, вѣнъ ставъ середъ хаты, втиравъ очя въ Яся, потѣмъ знявъ картузъ и промовивъ чогось по французькый тоненькимъ голоскомъ:

— „Bon jour madame!“

Разомъ зъ тымъ вѣнъ одсунувъ далеко позадъ себе одну ногу, а другою трохи не ставъ на колѣно.

Дамы полякались. Зося зблѣдла. Ясь тѣльки дивився на його.

„A! bon jour, mademoiselle Theodosie!“ — пропищавъ вѣнъ зновъ, очевидячки передражняючи Зосю и кланяючись до стѣны. — „Bon jour Sophie!“ — пропищавъ вѣнъ зновъ, перескочивъ напроти, и зновъ кланявся. Вѣнъ такъ добре передражнявавъ у голосѣ и въ постатѣ свою жѣнку и Теодозю, копіруючи имъ привитаня, якъ найлуччій акторъ.

„Bon jour, madame Парасковея!“ — промовивъ вѣнъ уже прямо до Теодозѣ. — Тутъ вѣнъ заточився и трохи не настрикнувся на фѣ вѣсь. — Ану! дыбъ, дыбъ на село! пѣшла! маршь!

Все се було сказане по украинскій. Теодозя схопилась зъ мѣсця, Ясь за нею.

— Що ты робишь! — крикнула на його грѣзно Зося. — Охъ я нещасна! — заламала Зося руки и забѣгала по хатѣ. — Пѣшовъ спати, ты нещасный! — крикнула вона на його.

Якимъ скорчився въ три погибелѣ, сховавъ кулаки на грудяхъ и подыбавъ до другой кѣмнаты, прехимерно ступаючи нога за ногою, нѣбѣ перескакуючи черезъ погородяній тынки. Доскакавши до лѣжка, вѣнъ упавъ ницъ до подушки и притаився.

Ясь почавъ прощатись. Зося выпроважала його на ганокъ. Нѣчь була зовсѣмъ темна, ажъ чорна.

— Спаси мене! Спаси мене! я пропаду! — тихо промовила Зося, простягнувши до його руки.

— Спасу тебе моя дорога, моя нещаслива!

Ясь узявъ фѣ руки, притуливъ до своего лица и тихо цѣлувавъ, а потѣмъ притягъ фѣ всю до себе... Нѣчь была чорна. Нѣхто того не бачивъ, тѣльки Теодозя

почула те довгимъ носомъ, ахнула и одхилилась за дверѣ....

Пѣзно вже Ясь вертався до дому и все думавъ про те, якъ судили його жѣнку. Що-жъ то говорятъ про Ганю багачѣй, выстѣ паны, помѣщики-Поляки, коли сѣ бѣдненькѣй Ляхѣвки такъ жѣ перехвалюють? Якъ же вони дивляться и на мене, коли въ мене така жѣнка?

Ганя не спала и дожидала його. Свѣтло горѣло въ жѣ кѣмнатѣ. Ясь приѣхавъ, ледви поздоровкався зъ нею, сказавъ жѣ и нѣ те нѣ се, згадавъ про якесь негайне дѣло, и пѣшовъ до своего кабинету спати. Ще такимъ вѣнъ нѣколи не вертався до дому. Все те и вразило и здивувало Ганю.

Другого дня въ ранцѣ Зося и Теодозя прилетѣли до Середѣньськихъ въ гостѣ, нѣбы подякувати имъ за гостинець для дочки.

Ясь бувъ дуже радый, дуже ласкаво приймавъ ихъ, а Ганѣ не було въ хатахъ. Вона десь вешталась по хазайству. Ясь пославъ за нею наймичку. Наймичка знайшла жѣ коло робѣтницъ въ молошнѣ.

— Панѣ! просивъ панѣ, щобъ вы йшли до покоѣвъ, бо приѣхала та носата панѣ, що була въ насъ недавно, а зъ нею и та друга дуже гарна.

— Вже зновъ притарабанилась! — крикнула Ганя, не вдержалась.

Зъ бѣдного дому, Ганя дуже любила богате хазайство, чула себе теперь, якъ щука рыба на глубокоѣй водѣ. Любила вона похвалитись матерѣ, сестрамъ своими порядками. Теперь, въ робочѣй день, жѣ одрывали одъ дѣла, тодѣ, якъ робота кипѣла на городѣ, въ молошнѣ. Ганя не заразъ пѣшла до хаты. Вона подивилась на робѣтницъ, котрѣ шпарували надвѣрнѣй хаты, потѣмъ заглянула на городъ, де полѣтницѣ пололи, садили, поли-

вали. А зъ вѣкна на неї дивились гостѣ, дивились Ясѣ. Ганя стояла коло полотнищъ, а зъ вѣконъ вядко було, що вона зъ ними розмовляла. Потѣмъ надѣйшли якѣсь молодницѣ зъ села и зновъ почали зъ нею розмовляти. Ганя присѣла на великѣй колодѣ, що лежала коло тыну. Сонце, вже доволѣ палке, обливало їѣ не прикриту голову, бѣле лице. Вона була безъ рукавичокъ и не затуляла лица вѣдъ сонця зонтикомъ. Одна смѣлива молодиця, примѣчаючи, що панѣ не горда, и мабуть втомившися стоячи, сѣла трохи не поручъ зъ нею на колодѣ, розмовляла, розмахувала руками. А въ покоѣ видко було всю ту сцену.

Тодѣ якъ молодиця сѣла близько Ганѣ, Зосѣ переморгувалась изъ Теодозею. Теодозѣ моргнула носомъ такъ незамѣтно, якъ отъ моргає той журавель, котрымъ вытягають вѣдра зъ колодезя. Ясѣ не мѣгъ не примѣтити, що вони смѣються и ввесь почервонѣвъ. Вѣнъ такъ розлютився на Ганю, що тѣмъ години задушивъ-бы їѣ своими руками. Вѣнъ выйшовъ зъ хаты и пѣславъ по Ганю вдруге. А Ганя все оглядала огороднину и безъ охоты ледви плелася до хаты.

— Якъ панѣ ся має? Якъ живете, моя найдорожча, наймильѣйша? — залепетали разомъ гостѣ, кинулись до Ганѣ и почалѣ їѣ такъ горяче обѣймать и цѣлувати, нѣбы вони були щирыми приятельками, або близькими родичками.

Ганя такъ горяче й до сердца принимала ихъ поцѣлунокъ, якъ тѣ образы, що ихъ у церквѣ цѣлуютъ сѣльскѣ бабы.

— Выбачайте, моя наймильѣйша панѣ, що мы потурбували васъ, одѣрвали одъ господарства! — залепетала Зосѣ. — Що за лачко въ васъ, що за щасливый цвѣтъ

лица! Ходите по сонцю безъ зонтика, и нѣ крышечки не запалились!

— Васъ мабуть чарѣвницѣ облили якимсь зѣлямъ въ часъ вашего народження, підхопила Теодозя. — Якъ бы я такъ ходила, то згорѣла-бъ на вугѣля.

Ганѣ хотѣлось сказати, що їй и горѣти на вугѣля не треба; бо темне, густе ряботиня робило їѣ лице и такъ уже темнымъ.

Теодозя зновъ пригорнула їѣ до себе и поцѣлювала. Ганѣ такъ стало гидко те лукаве нестѣня, що вона одеунулась трохи одъ нея до вѣкна.

Гостѣ починали розмову то зъ того, то зъ другого боку, а Ганя мовчала. Гостямъ такъ було гарно сидѣти въ богатыхъ свѣтлицяхъ, коло гарного чоловіка, що вони одважились підѣбратись пѣдъ Ганю и почали розмову про хазяйство. Вони просили Ганю повести ихъ и показати своє господарство. Ганя була рада похвалитись тымъ, що вона дуже цѣнувала и повела ихъ на подвѣрря. Гостѣ йшли, не прикрывши голѣвъ и безъ рукавичокъ, очевидночки, щобъ не компромитувати хазяйки.

Ясѣ ишовъ слѣдкомъ за ними.

Оглядѣли огородину, оглядѣли парники, найшли першихъ зо-два зеленыхъ огѣркѣвъ. Ясѣ подавъ по огѣрку гостямъ. Потѣмъ Ганя повела ихъ у хату, де молодицѣ збивали въ фаскахъ масла, де стояло молоко, здоровѣи кошки зъ яйцями всякои пѣдвѣрною птицѣ. Гостѣ ахали, дивувались, хвалили Ганю. Хто його зна, зъ якого слова вони выбирали такѣ слова похвалы! Ганя звелѣла тутъ же при собѣ зѣбрати зъ молока свѣжихъ версткѣвъ и зѣбити масла до кофе. Молодиця збила масла повне блюдечко. Вернувшись у покоѣ Зосѣ и Теодозѣ хвалили та хвалили те масло, попиваючи кофе, ажъ поки хвалячи, выѣли все до оставку. А пѣсля кофе вони

присѣли коло Ганѣ по обыдва боки, вдаючи зъ себе щирыхъ пріятедькохъ, и зновь цѣлували ѣѣ, и такъ облизали ѣѣ зъ обохъ бокѣхъ, якъ кѣшка свое рѣдне кошени. Вони увивались коло Ганѣ, щобъ пѣдъ одежою дружбы мати причину часто бувати въ ѣѣ домови и вести свои витриги зъ ѣѣ чоловѣкомъ.

Пѣсля снѣданя Ясєви прийшла думка почванитись своими кѣньми. Зновь вийшли всѣ на подвѣрѣ. Конюхъ вивѣвъ зъ стайнѣ прехорошого коника, зъ тонкими якъ у птвѣ нѣжками.

— Отъ полѣтати-бъ на такому коникови верхомъ!
— промовила Зосѣ

— А вы ѣздите? — спытавъ ѣѣ Ясѣ.

— Ще й якъ! То була наша любима забавка, якъ мы ще жили на батькѣвщинѣ.

Конюхъ поклавъ на коня дамське сѣдло. Зосѣ вхопила хлѣстикъ. Ясѣ пѣдсадивъ ѣѣ, и вона тихо побѣгла кругомъ подвѣрѣ, промовивши: „Нехай компанѣя ласкаво минѣ выбачить, що я не убрана въ довгу сукню“.

Кѣнь красиво дробѣтъвъ рѣстю, згинавъ шию якъ панна, Зосѣ сидѣла дуже добре на кони. Ёѣ русѣ пуклѣ блищали якъ щире золото, при ясному сонци, а бѣле лице здавалось ще бѣлѣйшимъ, а губы здавались ще чаровнѣйшими пѣдъ яснимъ синимъ небомъ, пѣдъ поглядомъ Ясєвыхъ очей.

Прийхавши назадъ, Зосѣ легенько впала на Ясєву руку и скочила на землю.

Всѣ полѣтницѣ, побачивши для нихъ дивне дѣло, жѣнку на кони, покинули роботу, стали за тыномъ и по-вытрѣщали очѣ. Дѣти позбѣгались до ворѣтъ трохи не зъ всего кутка.

Потягнута прикладомъ Зосѣ, Теодозѣя скокнула и собѣ на коня. Ёѣ здавалось, що ѣѣ постать буде дуже

принадна на гарному коникови. Коникъ хочь смирный, зъ-разу понѣсь тѣ до двору. Суха, висока тѣ фигура зовѣмъ здавалась бусломъ, котрый вгнѣздился на кони. Вѣс полѣтницѣ зареготались за тыномъ на все горло. Трохи зляканий кѣнь реготомъ зъ-за тыну пѣшовъ вскачъ: Теодозя перелякалась, не вмѣла вдержати коня и гацала на сѣдлѣ, пѣдскакувала вѣмъ тѣломъ въ гору, якъ жидъ, неначе товкла просо на сѣдлѣ. Постать тѣ была така смѣшна, що конюхъ не втерпѣвъ и покотився одъ смѣху, полѣтницѣ ажъ гвалтъ кричали, и самѣ паны, безъ сорома реготались.

Ясь знявъ тѣ зъ коня ледви живу.

— Давно я вѣдила верхи, вже забула, — говорила Теодозя ледви дышучи, — якъ у Варшавѣ, та й доси...

— Будемо гуляти верхами? — спытавъ Ясь у дамъ.

— О зъ великою приятною! — обѣзвалась Зося. Теодозя тѣльки промѣвила тѣ слова.

Гостѣ поѣхали до дому. Ясь мавъ зъ Ганею розмову передъ обѣдомъ.

— Але и ты, Ганю, добра! Якъ же тобѣ можна такъ обходитись изъ людьми! Двѣчи посылавъ по тебе, а ты не ишла, а прийшла — насупилась; слова не хотѣла зъ ними по людський промовити. Вони Польки, люде бувалѣ; знаютъ свѣтъ и свѣтовѣ звычаѣ. Вони насъ осудять, а мы тутъ люде новѣ.

— Якъ схотять, такъ и зроблять. А я ихъ не люблю; вже за те не люблю, що дуже мене хвалять, та лижуть мене въ щоки.

— А то-жъ добре, що ты тамъ на городѣ балакаешъ изъ полѣтницями, зъ усякимъ мотлохомъ? Ты-жъ хибя не знала, що гостямъ зъ вѣконъ все чисто видко! А вона

ще сѣла на колодѣ, посадила коло себе якусь Параску чи Мотрю, дозволяє имѣ балакати зъ собою, руками розмахувати. А вони все бачили зъ-вдсѣль, и смѣялись изъ тебе.

— Ъй-Богу не знаю, якъ же минѣ обходитись зъ людьми въ хазяйствѣ! О, се того не можна, щобъ не подивитись на робѣтницъ, не загомонѣти до ихъ.

— Та дивись на ихъ, розмовляй зъ ними про мене цѣлый день, тѣльки не цѣлуйся зъ ними, не братайся зъ наймитамъ! Лучче кричи на ихъ, якъ осавула, ганяй ихъ, тѣльки не балакай зъ ними, сидячи на колодѣ та та ще й при панахъ!

Ясь бѣгавъ по хатѣ та кричавъ. Його знать брало за печѣнки.

— Не завдавай ты минѣ сорому при чужихъ людяхъ. Мы тутъ люде нові. Здається часъ тобѣ зрозумѣти, що ты панѣ, а не якась попѣвна, чи тамъ хто! що тутъ тобѣ не Нестеринцѣ, а Камяне, що мы живемо не въ хлѣвѣ, а въ богатому домови, и знаємось зъ помѣщиками та ще й зъ Поляками. Пора тобѣ знати, що й мы паны, що я Полякъ, и ты повинна бути Полькою середъ Польокъ...

Ганя тѣльки дивилась на його простими, ясными безвинными очима и здвигнула плечемъ.

— А вона прийшла одъ полѣтницъ, — смѣявся дуже Ясь, — сѣла зъ панями и надулась. Заговорила по польський, такъ, що всѣ святі, мабуть, зареготались. Вчась, Гавю, по польський. Мы теперь середъ Поляковъ. Не завдавай ты минѣ сорому. Будь же панѣ! Кинь вѣкъ нечистому те хазяйство, сядь и руки згорни! — кричавъ уже Ясь. — Сиди минѣ, якъ свята! Чуєшь! Нехай мужики передъ тобою бѣгають, якъ дзиги, на колѣнахъ.

лазять передъ тобою! Тодѣ тебе и паны мати-муть за людину, а не за Богъ-зна-що! Ъжь, пей, спи, молись Богу, коли хочешъ, и сиди, якъ свята! читай романъ, коли маєшь охоту, а нѣ, згорни руки и на сонце не выходи! Отодѣ тебе люде мати-муть за панѣ! Минѣ треба такой жѣнки...

— Чя мы-жь такі богачѣ, щобъ минѣ згорнути руки?.. почала була Ганя, але Ясь не слухавъ ѣѣ и вышелъ зъ хаты.

Ганя, якъ сидѣла, такъ и впала каменемъ на капапѣ. Нѣколи ще Ясь не кричавъ такъ, не сердився на неї; нѣколи ще вона не бачила, щобъ його очѣ такъ гордо блыщали, щобъ його лице ласкаве, тихе, дитяче, такъ розчервонѣлося, такъ тхнуло зломъ, гнѣвомъ, панською пыхою. Вона вперве обома очима побачила, що то бувъ уже не той Ясь, що колись гулявъ зъ нею по Нестеринецькихъ ярахъ, що кохавъ ѣѣ, цѣлувавъ ѣѣ чорні руки; не той нѣжный, ласкавый Ясь! Вона бачила въ йому теперь зовеѣмъ другого чоловіка. И лице його теперь стало инче: и нѣсъ vyrbnyavся, vyrbetsъ, и щоки надулись, и бровы стали сунитись, и очѣ стратили дитячу ласкавѣсть, и засвѣтились звѣрячимъ вогнемъ. А голова його закидалась на плечѣ, нѣсъ и очѣ дивились усе на стелю.

При обѣдѣ Ясь заспокоивсь, прохавъ вибаченя въ жѣнки. Тѣльки холодомъ несло одъ його слова. Вѣнъ не доторкнувся до неї, не взявъ ѣѣ за руку, не глянувъ ѣѣ у вѣчи привѣтно. Ганя почувла, що вѣнъ ѣѣ не такъ любить, якъ було попередю, що вона йому недогодною стала... И здавило ѣѣ въ грудяхъ, коло серця. Вона ледви держала въ горлѣ слѣзозы за обѣдомъ, ѣла черезъ силу, щобъ не показати свои печали передъ чоловікомъ.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вибірочка найзнаменитіших новістей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на першому разі з Ділом.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 3, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Границю:

а цілий рік 18 зр.	на цілий рік 24 зр.
на пів року 9 зр.	на пів року 12 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр.	на чверть року 6 зр.
на місяць 1 зр. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рік 16 зр.	на пів року 8 зр.
на чверть року 4 зр.	на місяць 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи повертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні бр. порта

Подинокне число коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бр. одного стрічка печатом, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подати числяться по 10 кр. бр. стипенді.

З днем 1 (13) липня почався другий поворот а третій чвертьрок видавництва „Діла“ в 1889 році. Просимо наших Вп. Предплатників послати з надсиланням предплати і залеглостей.

У Львові 19 (31) липня 1889.

Урядова Gazeta Lwowska в своїм н-р'ї з 28 липня с. р. подала в статті „Приготування соймов“ ріді аналогії а радше панегірику на минулий сойм. В трохи менше ніж напів сторінки буги діяльність сойму дуже похвална і успішна: в ілюстрації просвіти, в поправі економічних відносин і в реформі законодавства громадського. Заслуги сойму в першій частині подає Gaz. Lwowska так: народні школи помножені більше як в тисячу, отже о третю частину шкільних наук змінені, матеріальний быт учителів поправлений. В другій частині сойм закріпив політику економічну на широкій основі: в році 1883 затулював позичку на 3,800,000 зр. на конверсію високопроцентованих довгів краєвих, на підмогу для трансверсальної залізничі (1 мил.) і на дотацію для банку краєвого (1 мил.). Заложення того банку немало причинилося до обниження процентної ставки в краю при гіпотечних і комунальних позичках. Сойм опікувався також краєвим промислом, підняв упадаюче ремісництво, плевав промисел домашній, закладав школи ремісничі і т. д. і т. д. В третій частині сойм ухвалив статут громадський для 30 більших міст. Нарешті сойм залагодив справу пропанаційну.

Пригляньмося тим заслугам і заходам сойму трохи ближше. Отже перед всім сойм мав за останніх 6 літ побільшити число шкільних народних о звыш 1,000. Дійсно помножити число шкільних був вже останній час, бо бр. основані ради шкільної нові школи майже зовсім перестали закладатися, хоча громадам нашим не можна відмовити охоті до просвіти і науки і хоча вперше школи, особливо в руській частині краю, закладалися скоро і в великій числї. Одна-

кож урядова газета подала невтралі дані. Після урядового справоздання ц. к. ради шкільної краєвої з рр. 1882 і 1883 (стор. 4) було в році шкільному 1883 шкіль народних в цілї Галичині 2,929 (т. е. шкіль видільних 15, шкіль звичайних етатових 2,020, шкіль філіальних 522, шкіль незорганізованих 372). Після предплати бюджету шкільного на р. 1889 виступ в році шкіль народних 3,300 (т. е. шкіль видільних 13, шкіль звичайних етатових 5-класових 42, 4-класових 122, 3-класових 48, 2-класових 202, 1-класових 1,958, шкіль філіальних 915). Отже виходить з того, що не звыш 1,000, ані навіть, як рахував посол Абрагамович на справозданню посольства в Стрию, 840, але тільки 371 нових шкіль народних заложено за час 6 літ, бр. 1883 до 1889 р. Назв'ї коли-б взяті в рахунок лише школи зорганізовані (хоча обставина, чи школа зорганізована чи незорганізована, впливає більше на бюджет ніж на просвіту), то таких шкіль було в 1883 р. 2,457, отже нових зорганізованих шкіль правило все як таке вно 743, т. е. цифра ще дуже далека до поданої Gazet-ю Lwowsk-ю. Тая груба недокладність зарез при першій позиції мусить скептично настроїти і що до дальших даних і відбрати в інших частині панегірику на діяльність минулого сойму. Мимолетом мусимо тут згадати і о утриманні тих 3,300 шкіль, які в році шкіль в Галичині. На тое утримання дають громади за підставою закону: 377,000 зр., об'їзди двірські 49,600 зр. (крім того на підставі давніших зобов'язань громади 513,100 зр., об'їзди двірські 17,100 зр.). Тоді великій непропорційності межі представити громади а об'їзди двірські сойм не старався відкинути положити, хоча до того траплялася нагода. Іменно в анкеті шкільної а відтак і в шкільній комісії посол Романович вносив, щоб всі видатки шкільні вносилися на фонд краєвий (до якого громади і двори приносяться зарівно), а посол Романчук домагався, щоб на дальші громади не платили на учителя 9% податків а двори 3%, але щоб платили зарівно по 6%, а в крайніх разі громади 7% а двори 5%; однак комісія шкільна, зважаючи, щоб справа тота не викликала голосних а для більшості соймової дуже невеликих дебатів в сойм, ршила справу удержати шкіль зовсім не відносити в сойм, хоча перше сойм сам притавно був ухвалював.

В другій частині, т. е. поправі еко-

номічного положення, захвалює Gaz. Lwowska перед всім затулювання позички краєвої на 3,800,000 зр. Вже-ж очевидно саме затулювання позички ледве чи хто міг-би представити яко заслугу; ходити отже о цілі позички. Ціль була, як вистегадано, трошка, але ми тільки першу ціль, т. е. конверсію високо процентованих довгів краєвих, можемо признати за оправдану. Що же до другої і третьої цілі, то видаток одного мільона зр. на трансверсальну залізницю і одного мільона на заложення банку краєвого ніяк не можемо врахувати в заслугу сойму (помінявши, що сї видатки ухвалені були не за останніх 6 літ, але ще за попередню каденцію). Іменно трансверсальну залізницю будувало правительство не так для економічних як для стратегічних цілей, проте і було-б в будувало, хоті-б сойм ані одного крейцера не був на ньому ухвалював; представляти отже той видаток одного мільона за заслугу сойму, єсть дійсно велика сміливість. А що до банку краєвого, то тепер вже і головний ініціатор його, пок. Зыбленевич, коли-б ще жив, чейже признав-би, що завдяки в своїх рожевих надявах. Назв'ї Gaz. Lwowska не знає банкові краєвому приписати иншої заслуги, як той, що починав багато до обниження процентної ставки в краю. Але-ж се звысно кождому, що стопа процента в останніх часах вносила обнижувалася, не тільки в нашій краю, але і в цілій державі, ба в цілій Європі, а виставно на цілій кулі земній, з причиною, котрі тепер не пора тут розбирати; а вже-ж однак позакраєвий мусів вплив мати і на наш край, котрий же-ж не єсть китайським муром відгороджений від світа.

Що до заслуг минулого сойму в напрямі реформи законодавства громадського, то Gaz. Lwowska подає лише одну заслугу, зміну статуту громадського для 30 більших міст. Нарешті що до залагодження справ пропанаційної то краще було о ній не згадувати: що доброго єсть в тій залагоджені, іменно знесення права бувших власників пропанацій на оден шанок, в тій заслугі тільки правительства; сойм в-загалі лише погрішив проєкт правительства, а ухвалити его був змушений.

Стаття Gazety Lwowsk-ю єсть очевидно комуникатом Виділу краєвого і подає, а виставно хоче подати, тільки самі активи минулого сойму. Але-ж щоб бачити офіційно, треба переглянути і пасива, котрі в тій комуникаті зовсім поминені. Ми в нашій уставі що-до убожества, постбів, бичовані і т. д. Сей чин розніти бр. чину Бернардинів грубою одежою та формою верхнього плаща і каптурі. В давніх часах ходили Реформати в саванах, а в своїх дуже тісних і убогих келіях не мали навіть печей. В зимі гріли вогнем в монастирях у Реформатів лише рефектарі і одну комнату, щоб монахи по причині зимни мали де загірніти. Як одежа у них груба, так і постбів тверда, харч бідний, напояток повинен бути вода.

При нападі Татарів 1672 р. на окрестність перемиську, збрав кс. Християн Шаховський, гвардія Реформатів перемиських, шляхту, міщанів і селян, а нападні несподівано на розложений табір татарський під Корманчанами, побив Татарів на голову. Причому попався в его руки значна добыча. Образ кс. Х. Шаховського містяться при костелі Реформатів.

3) Костел Францисканів. Чинь Францисканів оснував Франц з Ассіжу (род. 1182 ум. 1226) а канонізований папою Григорієм IX. д 15 липня 1229 р. Початок появи Францисканів в Перемислі був такій: Папа Григорій IX. вислав був 1235 р. двоє монахів Францисканів Матея Роса і Якова Ладика на Русь, щоб православних Русинів навертали до унії. Згадані монахи Францискані, зайшовши до Перемисла, осели в тій місті, а що не мали власної хати, то прийняв їх до себе коваль Русань Андрей Серев, та й не жалували їм харчу у свого столу. Мало-помалу заприязнився до них Андрей Серев, а коли умирив, записав їм каменіцу на вчність. Францискані, прийшовши в посідання каменіці, маючи вже притулок в Перемислі, прагнули до себе більше своїх товаришів, а що не мали ще костела, тулячись при парохіальнім костелі св. Петра і Павла і там відправляли богослуження. Ерик Вязень де Мора, Францискані і першій лат. єпископ

тій згляді виручимося коротким уступом з бесід послі Романчука при розправі над бюджетом краєвим на р. 1889. „За тих шість літ — сказав п. Романчук — ми ухвалили уставу (дорогову — прим. редакції „Діла“), котра спокійний і покірний наш народ довела аж до бунтів. За тих шість літ ми ухвалили другу уставу (о презентуванні учителів — прим. ред.), котра в дійсний спосіб нарушає автономний права громад. За тих шість літ ми ухвалили насамушню можливість зменшення антагонізму між обома народностями нашого краю і антагонізм той майже ще більше заострили. За тих шість літ ми затулювали вільносот тисяч нового довгу, а додатки краєві побільшили з 27 на 35 крейцарів бр. ринського.“ До сих слів хіба тільки додамо, що не кількості тисяч але виставно 1,095,000 зр. нового довгу затулював сойм (поданий Gazet-ю Lwowsk-ю довг 3,800,000 зр. сюди не належить, бо бр. затулюваний був ще в мисль ухвалити попередню сойм), і що видатка на процентовані в сплатення позичок з 194,000 зр. в році 1883 зросла ра 506,000 зр. в р. 1889.

Такими результатами шестилітньої господарки чейже нема що хвалитися, і краще було о діяльності минулого сойму цілком нічого не згадувати, щоб не викликати критики. Ми ширше розводитися не потребуємо: о діяльності минулого сойму ми вже говорили нераз, і останнім разом перед двома місяцями при обговорюванні брошури „Справозданне круга селянських послів“. На тій отже кінчимо.

Акты з процесу Буляжера.

Коли буляжистівка Cosarde оголосила була перед кількома днями збавля генер. Феррона яко свідка в процесі Буляжера перед трибуналом державним, почали з сторони правительства доказувати, що збавля тї єсть дуже подібні але не автентичні. Показалося однак, що документи були офіційними актами, що Буляж умів собі роздобути той матеріал, котрий яко книга роздає сенаторам, і що в сій справі града знов ролі догравала. Книга з збавнями друкувалася в друкарні сенату а якась жєнщина, котра була занята в тій друкарні мала редакторам Cosard-ї продавати відбиті шкільні, котрі їх відтак через бр. мисль копували в якійсь домі по за Парижем. Шеф-редактор Cosard-ї, Мермеє, каже, що коли дня 27 с. м. роблено в его домі на горішнім поверсі ревизію, то приятелі его

перемиський, виставив для своїх братів по чину малый костелок під назвою св. Магдалини 1378 р., а коли сей костелок по дошлях лїтах похилився до упадку, вимурували Францискані 1754 р. на місці розбраного костела новий, красний і обширний костел, котрий стоїть до нині.

4) Костел Бенедиктинів. Сей костел з'їв жєнським монастирем, в котрім містяться дві школи, оточений муром, лежить по другій стороні Сяну. При більших повенях Сяну відбався вода на подвір'ї монастиря. Монахи Бенедиктині заховують уставу св. Бенедикта. Св. Бенедикт, муж глибокої науки і великий знаток людської натури, родився 480 р. в Нурсії в Італії (ум. 543), удався в молодих лїтах на пустиню, де збрав з часом більше товаришів вокруг себе, і уложив уставу для спільного монашого життя. З огляду на одностайність в монастирській життї, установив св. Бенедикт, щоб монахи его чина займалися по-рїз молитвах, постах, читанню св. писем і т. д. ще другими рїчами: господарством, ученням молоді, укладанням княжок, віднесуванням давніх рукописів і т. д., і дятлою не мало причинився своїми уставами до віднесення краєвої культури і народної просвіти та наук в латературній напрямі. Монастир Бенедиктинів розширився скоро по всій Європі і прийшли до великого багатства; в жєнській жє монастир Бенедиктинів вступали багаті матрони і дочка знатних шляхотських родів.

До Перемисла прийшли монахи Бенедиктині з Ярославля 1618 р. В початках посідали они малый костелок, поки їм не вимурував можний Салезій Потоцький, воевода кієвський, мешкаючий в Кристинополі, 1772 р. обширний костел, котрий до тепер стоїть при монастирі. На скорше вимурування згаданого костела виділила одна обставина. Ще перед похороном Анни Потоцької, котра померла 7 сїчня а 19 сїчня

Згадки з семинарського життя в Перемислі.

Списав після нотаток В. з С.

2) (Дальше.)

Окрім лат. катедрального костела, з високою мурованою при костелі окремою стовпою вежою, на котрій міг поменши ввесьма два великі звони, єсть в Перемислі ще сльдуку лат. костел:

1) Позвизтський костел. Закимь основано в Перемислі 1375 р. лат. єпископство, був там лише один невеликий парохіальний костел під назвою св. Петра і Павла, і стояв близько теперішнього позвизтського костела. Першим лат. єпископом в Перемислі став, після бул папи Григорія XI, виданою 13 лютого 1375 р. з Авіньйону, монах Францискані Ерик Вязень (Winzen) гербу Мора. Ерик, займавши єпископський престол (1377—1391), тулявся при тій парохіальній костелі, зробиши в него катедральний костел, і ту вквітках похоронено его і перших его наслідників.

Коли одобрено Русинам церкву на замку і на катедральний костел перемислені, лишився костел св. Петра і Павла на дальші костелом парохіальним. В 1610 році спровадив був 30-тий з ряду лат. єпископ Станіслав Роталі Сьєчинський (1610—1619) Євзїєв до Перемисла і віддав їм до ужитку костел св. Петра і Павла. Ту відправляли они богослуження до 1626 р., поки сей костел за-для старости не розбрано. Поблиз розбраного костела, почали Євзїєви новий, обширний костел мурувати і дня 8 мая 1627 р. положили лат. єпископ Алоїсій Юноша de Gochowse Грохольський (1624—1627) під будову того костела крайній камінь. При костелі, до котрого будови причинилася дуже значним фондом грошовим служача, остача в службі у руської родини Острогських,

виму, ували Євзїєви і великий будинок, в котрім містяться назви і вишні школи стоячі під їх надзором. Ледви убили Євзїєви сей о двоє високих веж, красної структури костел, та стали его престолу рїзбамі і позолоченими укрощати, аж тут засковило вх брєв папи Климента XIV. в д. 6 жовтня 1773 р., що чин Євзїєв зновється. По силі того брєв вивели Євзїєви з Перемисла, а вимуруваний ним костел віддав австрійське правительство в адміністрацію кс. Беккерова. В тій костелі зразу відправлялося богослуження для студентів, а підзвіти обернено его на військовий магазин. В 1802 р. хотіло правительство м. на старі оо. Василієви в Добромилі продати на фонд релігійний а Василієви з новіціатом в Добромилі перевести до позвизтської колєгії до Перемисла. Але показалося, що колєгія та позвизтська не знаходяться уже в такій стані, в якій она була перед знесенням Євзїєв, бо містяться ту школи і помещення для прєфекта і професорів, прибудоване нового будинку стояло-б богато грош і не було-б відповідне на новіціат, а до того треба б було і школи перевести на друге місце. З тих причин відступлено від проєкту. Як новіціат Василієвський послано на дальші в Добромиль, так лише-но і в колєгії євзїтської школи, а в костелі військовий магазин.

2) Костел Реформатів. Сей невеликий убогий костел без звонів, лише з куполом, в котрій висять два малі звоні, окружений огородами і високим муром, стоїть при публичній дорозі ведучій до Львова, недалеко від залізної доріжки. Костел Реформатів з монастирем вимурував Ермолай Тараский на місці дерев'яного костела, розбраного 1645 р. за часів лат. єпископа перемиського Павла Аїни Писецкого (1644—1649) Чинь Реформатів причислявся до жєрничих монахів. Он повстав із реформованого чину Францисканів через Петра Алякantara в XVI в., має дуже острій мона-

виймали з його бюрка оригінали всіх актів. Мермеза арештовано а після того декорції газети не перестали давати тих актів поодиножними частями.

Зобняв буйного міністра війни Ферроа сьє слідує: Коли а дня 20. цвітня 1887 р. прийшов до міністерства війни, то між цивільними та військовими персоналом там-же настало було велике занепокоєння а дехто почав зараз висказувати надбю, що Булянке незадовго верне. Цікайше то змінялося, але мимого дня 14 липня 1887 було телефонове сполучення міністерства війни з військовим командантом міста Парижа а з дирекцією поліції в городі міністерства війни перерване. Здаєсь, що то зробили були прихильники Булянке. За то нікого не укарано. Кабинетовий офіціант Булянке дав а таке одначення, якого він для них жадав, але а сказав їм, що коли они не перестануть на мене вивадати в газетах, то я буду їх немилосерно карати. В парискій залозь була дисципліна, але дехто підбодрявав гвардію републиканську. Я мав однакож довіря до коменданта Парижа, ген. Сосієра. Тамчасові зверненю мою увагу на кількох вищих офіціантів, фанатичних прихильників Булянке, а зараз одного з них переніс. На жадане тогдашного президента републики, Грєвіго, надав а Булянке команду корпусу. Я був радъ з того, тымъ бльше, що а був приятелемъ моего попередника, хоч не годився на его планъ мобілізації. Що-до місячнихъ выдѣлѣвъ з диспозиційного фонду, то все було в порядку. Булянке просивъ мене, щоб а полативъ зъ тайного фонду выдатки, якій він поробивъ на устроєння свого бюра, хоч на то не мавъ призволеного кредиту. О резервовѣ фонду не говоривъ днъ нічого, але газети закидали ему, що він сей фондъ нарушивъ. Фондъ сей складався зъ ощадностей, якій поробили міністри Фарре, Кампеновъ, Бильо а Тибоденъ. При вступленю Булянке-ра выносивъ він 2,038,000 франківъ. Зрєвдувавши касу знайшовъ а: 1,699,575 грбми, а 189,575 фр. кванта урядника рахункового в міністерства війни; 200,000 франк. выдавъ той урядникъ за призволеніємъ Булянке. При конці червня дѣставъ Булянке команду 13 корпусу в Клермонъ-Ферранъ а 10 липня обявъ він свою посаду по звѣстныхъ манифестаціяхъ въ Ліонѣ. Обієднѣ дѣставъ а безмислене шємъ, в котрѣмъ остережено мене, що на 14. липня лагодиться противъ мене а президента републики велика демонстрація. Для безопасности президента покликавъ а зъ провинціи два полки. Підчасъ рейн тогдѣ повстаню всіхъ вищихъ офіціантівъ окликую: „Най живѣ Булянке!“ То було дуже прикро для мене а а бувъ-бы зараз укаравъ крикуновъ, але ихъ оддѣляла бѣ кавалерія громада невинныхъ людей, котрі черезъ атакъ кавалеріи булѣ-бы найбільше потерѣли. Що-до адміністраційно управи а мимого по-до система умуудурована, то добачивъ а лишъ одну неправильность. Односьєся то до справленя 200,000 мундурѣвъ для резерву краєвои оборони, котра тогдѣ мала була узгоритися. Булянке казавъ ті мундуры поробити, хоч в бюджетѣ не були они вызначені а він не по-вѣдомивъ о томъ ані комисію войскову, ані бюджетову; очевидно хотѣвъ все держати в тайні. Зъ надзвичайнихъ выдѣлѣвъ войсковои бюджету, выдавъ Булянке 20 мил. на будову баракѣвъ на вѣсхідній границі. Підчасъ мои инспекціи економическѣвъ я, що ті бараки були середъ добрыхъ обставинъ збудовані а можна було в нихъ добре мешкати. Але мимого при ихъ ставленю зроблено одну велику похибку. Мимого высказаного противного погляду розпочалася ихъ будова на мѣсяць передъ выборами до нѣмецкого парламенту. Ся об-

ставина використана зручно, на-гнала кн. Бисмарковъ значну бль-шость в парламентѣ а Булянке по-шкідивъ тымъ нашому политичному станови-щу на вѣ. Але то певно, що він не хотѣвъ намъ шкодити а не обсаджувавъ баракѣвъ войсковѣ; він не зблѣшивъ залогъ на вѣсхідній границі ані одного войска. Доцєрва а — каже Ферроа — зблѣшивъ залогъ на двѣ-ночно-вѣсхідній границі о 25,000 людей, але такъ тихенько, щобъ не занепокоити безъ потребы Нѣмеччину. Прѣсєты завѣзали про-мѣны на нѣмцѣ, щобъ она о вѣмъ мовчала. Цѣ-сарь Вильгельмъ самъ признавъ, що француз-скѣ министество мѣ на все око, що оно виро-чѣвъ наслѣдѣ нѣмцѣвъ а негитудіи, що фран-цускѣ правительство выконувъ лишъ свое право, але нехай недовѣсє, що зъ нѣмцѣми сторо-ни будуть такожъ предприняті противъ мѣ-ры. Але якъ разъ мы предприняли ті противъ мѣры. Кажу то тутъ голосно, щобъ очі-стѣти министество Рузівєра бѣ тихъ бесо-вѣстныхъ закидѣвъ Нанега а Рошфора, будѣ-бы оно було министествомъ нѣмцѣмъ.

Переходячи на справу ордерѣвъ обман-ства ген. Каффарєля, збанає Ферроа, що Булянке одвѣсивъ бѣти о нѣмъ освободити о голосієвъ, що бѣ (Ферроа) лишъ длатого ті процесъ выкликавъ, щобъ выступити про-тивъ Булянке. За то — каже Ферроа — засудивъ а его на 30 днѣвъ арешту. Цікай-ше прихвѣвъ бѣ до Парижа, щобъ брати уч-астъ въ клєсификаційній комисіи. Дня 1 груд-ня 1887 при нагодѣ уступленя президента Грє-віго выхули були нєлюка на плацу Конкор-діи. Я радєвъ зъ Рузівєромъ въ справѣ при-сутности генералѣвъ а той сказавъ, що треба лишъ казати вертати на свои мѣсєдѣ. Я напѣ-савъ до президента комисіи, ген. Вольфа, шъ бѣ бѣвъ попрсавъ ген. разѣвъ, абы она розвѣ-халася. О 10 год. вєчерѣмъ повѣдомивъ мене директоръ полиціи, що ген. Булянке не бѣ-дѣхавъ вєчєрнимъ пѣвѣдомѣ. То мене трѣхъ занепокоило а а побѣлавъ ему за-разъ новый приказъ до выѣзду черезъ офици-ра. На другій день выѣхавъ Буля-нке. Де він бувъ черезъ бѣчъ, незнаю. Доцєрва побѣйше довѣдася а, що він бувъ на тайній нарадѣ политичныхъ лич-ностей у пос. Лигєра, що тамъ радєно вѣдъ революційнымъ опорѣмъ противъ выбору Ферріго а що Булянке сказавъ, що то вѣже его рѣчь, щобъ войско осталося въ касарняхъ. Тутъ бере Ферроа армію въ оборону а каже, що коли-бы Булянке мавъ дѣйстви такъ сказати, то він хѣба не знавъ дѣла арміи. Войско було готове выступити противъ всякой революціи а комитантъ мѣста ген. Сосіє предпринявъ бувъ всякі мѣры при-тигъ революціи підчасъ конгрєсу а коли-бѣ він бувъ анавъ, що Булянке такъ сказавъ, бувъ-бы его заразъ поставивъ передъ судъ во-енный. На збанаю підписано: Генералъ Фер-роа.

30 нана євѣдѣвъ: Сосієра а Берєта по-дамо побѣйше.

Законъ громадскій для мѣстѣ.

IV.

Въ справѣхъ господарства грома-ды а тягарѣвъ, накладаныхъ на гро-маду мало рѣзняється постановѣмъ нового за-кона бѣ постановѣ закона зъ р. 1866. Спе-ціально що до инвентаря громадского маєтку дає новый законъ ті самі при-чыны зъ тымъ дѣтєкомъ, що закладанє а удер-жанє инвентаря має належати до магистрату, що инвентарь має спасатися заразъ по введено въ жєтє нового закона, затвердитисъ радою мѣста а предложитисъ въ двѣхъ при-мѣрникахъ выдѣловъ повѣтовому, зъ котрыхъ

одинъ має выдѣлъ повѣтовый переслати вы-дѣловъ краєвому. Про зміны въ инвентарі-має магистратъ найдалше до двѣхъ мѣся-цѣвъ по ухлѣвѣ кожного року завѣдомити раду мѣску безпосередно, а выдѣлъ краєвий при посередництвѣ выдѣлу повѣтового (§. 71).

Справы удерживаня маєтку закладового, ужиткованя маєтку громадского — бюджету а рѣчьхъ рахункѣвъ унормовані въ новѣмъ законѣ зовѣмъ идентично зъ зако-номъ зъ р. 1866 зъ тою лишъ рѣзницею, що коли поздѣный наглядѣвъ на начальника гро-мады зъ одной стороны обвѣзѣвъ укладаня щорѣчныхъ бюджетѣвъ а предложаня радѣ мѣста рахункѣвъ зъ прихѣдѣвъ а выдатѣвъ громады та громадскихъ заведєвъ, а зъ дру-гой стороны признавъ ему право въ случа-яхъ наглыхъ работъ выдатки на рахункѣвъ громады — то новый законъ наслѣдѣ ті об-вѣзки а признає то право не бурмистровѣ, а магистратѣ (§. 76 а 78). Такожъ додає тутъ сей законъ нову постанову, обєла котрой має магистратъ повѣдомляти кожного разу вы-дѣлѣвъ повѣтовий о днѣ, въ котрѣмъ провѣстъ бюджету а рѣчній рахунокъ предложивъ радѣ мѣсєдѣ, а ухвалєний радою мѣською бюджетъ а затверждені нєю рахунокъ черезъ раду по-вѣтову предложати выдѣловъ краєвому (§. 77).

Въ постановѣхъ, нормуючихъ справу нагляданя тягарѣвъ на громаду, рѣ-зняється новый законъ бѣ закона зъ р. 1866 лишъ на тоцѣ накладаня додатѣвъ громадскихъ до податѣвъ безпосеред-ныхъ а консумційныхъ та громадскихъ оплатѣ.

Оба законы годяться въ томъ, що до на-ложеня додатѣвъ вышє 20%, податѣвъ безпосередныхъ або консумційныхъ треба при-зволу рады повѣтовой, однакъ що-до додат-ѣвъ вышє 50%, вымагає законъ зъ р. 1866 лишъ на тоцѣ накладаня додатѣвъ громадскихъ до податѣвъ безпосеред-ныхъ а консумційныхъ та громадскихъ оплатѣ. Оба законы годяться въ томъ, що до на-ложеня додатѣвъ вышє 20%, податѣвъ безпосередныхъ або консумційныхъ треба при-зволу рады повѣтовой, однакъ що-до додат-ѣвъ вышє 50%, вымагає законъ зъ р. 1866 лишъ на тоцѣ накладаня додатѣвъ громадскихъ до податѣвъ безпосеред-ныхъ а консумційныхъ та громадскихъ оплатѣ. Оба законы годяться въ томъ, що до на-ложеня додатѣвъ вышє 20%, податѣвъ безпосередныхъ або консумційныхъ треба при-зволу рады повѣтовой, однакъ що-до додат-ѣвъ вышє 50%, вымагає законъ зъ р. 1866 лишъ на тоцѣ накладаня додатѣвъ громадскихъ до податѣвъ безпосеред-ныхъ а консумційныхъ та громадскихъ оплатѣ.

Що-до оплатѣ громадскихъ та оба законы вымагають згѣдно призову союму въ формѣ закона краєвого, однакъ новый законъ постановляє тутъ додатково, що коли сила об-вѣзуюча такого краєвого закона призволяю-чого побѣръ оплатѣ громадскихъ на певній означеній часѣ зъ ухлѣвомъ того часу пога-сє — то може выдѣлъ краєвий за згѣдно наместницѣвъ позволити на дальше побаранє тыхъ оплатѣ, однакъ не на довѣйшє часѣ бѣ того, на котрый позволєвъ бувъ первѣстный законъ. Одєзанє же такого призову може наступити лишъ на подєставѣ рѣшеня союму краєвого. Такъ самъ може выдѣлъ краєвий въ порозумнѣ зъ наместницѣмъ позволити на побаранє такєхъ громадскихъ за по-одинокѣ репрезентацию громады въ обѣмѣ еи компетенціи удѣлєвъ управленя, а такожъ за позволенє користати зъ заведєвъ громадскихъ а за нани въ интересѣ сторѣвъ органами гро-мадскими предприняті дѣланя (§. 87).

Вѣзѣца постановляють оба законы згѣдно, що додатѣвъ до податѣвъ безпосередныхъ ма-ють розкладатисъ на членѣвъ громады поєла одинаковѣ стѣпы процентовѣ, новый законъ додає однакъ тутъ постанову, що въ случаю, коли-бѣ ті додатѣвъ мали розкладатисъ не по-єла одинаковѣ стѣпы — треба-бы на то при-зволу Выдѣлу краєвого (§. 90).

О сполучєннѣ мѣскихъ громадъ, розу-

мѣсє, не може бутѣ бесѣды въ томъ вымѣрѣ, якъ то має мѣсє при громадахъ сельскихъ. Тутъ можливе лишъ прилучєнє до мѣста євѣднои громады села або малого мѣстєчка. Таке прилучєнє можливе тодѣ, коли обѣ гро-мады на то згодяться, а выдѣлъ краєвий по-розумѣвшись зъ наместницѣмъ даєть на то свою апробату. Таке прилучєнє може зъ о-гляду на конечій вымѣрѣ мѣсєчнои полиціи наступити навѣтъ противъ волѣ громадъ, але тодѣ мусѣтъ наступити оно въ дорожѣ крає-вого закона (§. 100).

Надѣбръ надѣ громадѣми мѣстѣ належѣтъ не лишъ до самои рады повѣтовой, аєъ було се поєла закона зъ р. 1866. Надѣ маєткомъ закладовымъ громады мѣской а еи заведєвъ має найвышій надѣбръ соємъ, а зъ его заступѣвъ выдѣлъ краєвий. Выдѣлѣ кра-євий може жадати черезъ выдѣлѣвъ повѣтѣвъ або и безпосередно поєнєвъ а оправданѣ бѣ рады мѣской а магистрату а може черезъ де-леговану комисію зарядѣти доходєния на мѣсєци а такожъ ужити всякихъ средствъ пре-вѣнциныхъ (§. 101).

Затвердження рады повѣтовой вымагають ті самі акты, якій вычислєє законъ зъ р. 1866 яко обдѣлюющій апробату рады повѣто-вой, а такожъ а компетенціи правительства що до погляду а євєгованя рѣшеня рады мѣ-ской вѣтъ така сама, яку признаєвъ законъ зъ р. 1866. Лишє євєціально що-до развѣ-заня рады мѣста постановляє додатково новый законъ, що ресурсъ противъ розвѣзаня мусѣтъ бутѣ побѣвєсєний бурмистровѣ а по-найменше одною третєню загальнои чєсѣ членѣвъ розвѣзанюи рады. Тамчасовий зрадѣ звѣщаню має поручатисъ бурмистровѣ зъ до-даткомъ мусѣвъ довѣрїи, вѣзначєныхъ на-местницѣмъ въ порозумнѣ зъ выдѣломъ краєвымъ. Лєше въ надзвичайныхъ случаяхъ має поручатисъ провѣзорѣция администраціи кому иншому (§. 112).

Приготовленя до союму.

Выдѣлъ краєвий приготовлює для нового союму слѣдуєй законодавчѣ работы:

- 1) Змѣну ординаціи выборѣвъ для бль-шихъ мѣстѣ, котрі одержали статутъ мѣскій.
- 2) Змѣну закона громадского що-до спо-сѣбу завѣдуваня спеціальными справами хрї-стіаньского населєня а населєня жидьского.
- 3) Змѣну соймовѣи ординации выборѣвъ, дѣтєкоюю зблѣшеня чєсѣ послѣвъ зъ мѣстѣ. Передъ кѣльєма днѣми обдѣлуєся въ выдѣлѣ краєвомѣ анкетѣ, котрой задаєю було выго-товити поглядѣ въ сѣй справѣ. Въ складѣ ан-кетѣ входили: пп. Бережницкій, Хшановскій, Смоляк а Пилатъ. Анкетѣ бльшєстєю голо-сѣвъ постановляла дорѣдчувати змѣну стату-та краєвого въ томъ напрѣмѣ, щобъ мѣсто Львѣвъ выбирало на будучность не 4 але 6 послѣвъ до союму краєвого а Краковѣ не 3 але 4. Що-до вышєхъ мѣстѣ признано обдѣловѣднимъ за-єкѣти, аєъ вѣдѣ въ жєтє новый законъ вы-борѣй для тыхъ 30 мѣстѣ, що сєго року дѣтали нові статуты мѣскі а доверєа на подѣставѣ ре-зультѣвъ выборѣвъ громадскихъ въ тыхъ мѣ-стахъ присутіи до розвѣзаня чєсѣ послѣвъ зъ тыхъ мѣстѣ.

Оставші зъ порядку дневного послѣдного союму будуть имѣтиро на ново предложєй:

- 1) справѣзанє зъ проектѣмъ о полиціи огнєвой для мѣстѣ, мѣстєчокъ а сєлѣ;
- 2) справѣзанє зъ проектѣмъ закона накладуючого на товариства асєкураційны, оперуючі въ Галич-нѣ, обвѣзѣвъ причинятиє до коштѣвъ удер-жаня служѣвъ пожарной;
- 3) справѣзанє зъ проектѣмъ закона будѣвничого для сєлѣ;
- 4) о цєсарѣхъ громадскихъ.

Проекты законѣвъ о услугахъ а о прину-сѣвѣй асєкураціи не будутъ предложєй.

Дальше будутъ предложєй: справѣза-нє зъ чинности выдѣлу краєвого за рокѣ 1889 а проектъ бюджету краєвого на 1890 р. а такожъ замкнєнє рахункѣвъ фонду кра-євого а фондѣвъ санітарныхъ за 1887 р.; єрѣмъ того справѣзаня: 1) о завѣдуваню 1-милі-оновымъ фондомъ, назначєнимъ на безпрі-центѣвъ позачѣ для громадъ на будѣву ка-сарєвъ для войска; 2) въ справѣхъ промыс-ловыхъ вразѣ зъ проектѣмъ зміны стату-та кра-євой комисіи промысловѣ; 3) въ справѣхъ гѣрничихъ; 4) въ справѣхъ меліорацийныхъ; 5) о банку краєвомѣ; 6) справѣзанє зъ пред-ложенємъ бюджету краєвого фонду шкѣль-ного а о краєвомѣ фондѣ шкѣльномѣ ємері-тальномѣ; 7) справѣзанє зъ замкнєнємъ ра-хункѣвъ фундаціи гр. Ст. Скарбєка; 8) бюджетѣ для краєвыхъ низшихъ шкѣлъ рѣльничихъ въ Городєнцѣ, Ясѣльницѣ а Кобєрницькахъ; 9) бѣ-жетѣ для краєвой сєреднюи школы рѣльни-чѣй въ Чернихѣвъ; 10) бюджетѣ для краєвой школы рѣльничѣй въ Дублянкахъ; 11) справѣ-занє о господарствѣ на фѣльваркахъ въ Дублянкахъ а Чернихѣвъ, о експлоатаціи тор-фу въ Дублянкахъ а о експлоатаціи печи ва-пняной въ Чернихѣвъ; на послѣдокъ предло-женя о вылучєнню декотрыхъ сєлѣ зъ звѣнѣ громадскихъ а утворєня зъ нихъ окремихъ громадъ; призволеня декотрымъ громадамъ на побѣръ оплатѣ консумційныхъ; а внесєня о наданю концєсіи на побѣръ мыта радамъ повѣтовымъ а громадамъ, а предложєна до-тєкающѣ змѣны територіальныхъ въ краю.

Выдѣлъ краєвий присутувѣє вѣж до у-кладаня прєлиминарѣ фонду краєвого а вы-сѣбичєвъ вѣжє крѣмъ прєлиминарѣ дороговѣ такожє а прєлиминарѣ низшихъ шкѣлъ рѣль-ничихъ.

Прєлиминарѣ бюджету низшѣи школы рѣльничѣй въ Городєнцѣ на 1890 р. пред-ставляєся такъ:

удержанє учителей	3,579 зр.
кошты администраціи	1,916 "
удержанє учєнникѣвъ	4,800 "
потребы науковѣ	360 "
разомъ	10,655 зр.

1772 р. єи похоронєно, розбѣйлася була по євѣтѣ вѣстѣ, що єи душа явлєся въ монасти-ри Бєнєдиктинѣвъ въ Перємышлѣ. Дѣзанєшєсь о томъ мужъ покійной, Салєзіи Потоцкій, выславъ чимъ скорше изъ Криєтинополя знач-ну кѣту гроша на докѣчєнє Бєнєдиктѣан-ского костєла, а разомъ а своего надѣворного артиста-малєря Станєслава Стрѣньского, шѣбы завѣяєся внутрѣшнимъ украшєнємъ того костєла.

Въ Перємышлѣ було въ давнѣйшихъ ча-сахъ шє бльше лѣт. костєлѣвъ шѣ монасти-рями, котрі цѣсарь Ієсѣфъ II показувѣвъ, а то: Костєлѣ Кармєлитѣвъ бѣсѣхъ. Сєй костєлѣ зъ монастирѣмъ подарувѣвъ Ієсѣфъ II. Русинамъ на катєдральну цєрковъ. Костєлѣ Доминиканѣвъ зъ монастирѣмъ. Сєй костєлѣ стоявъ въ рынку. По розобраню костєла мѣстєвєя въ євєкованѣмъ монастирѣ черезъ дов-гий часъ такъ званій „урѣдѣ циркулярній“ (єтарєсѣвъ), поки не вымуруєво близько Слѣу нову камєницю на згаданий урядѣ. а мона-стирѣ черезъ лицитацию європанѣ. Сєй мона-стирѣ, прозваній до тєперѣ „старымъ цєрку-ломъ“, купивъ незабутній єпископъ Ієанъ Сѣв-гурскій на власнѣсть. Коли его вырєстару-вавъ а поблѣвшивъ новымъ мурованымъ бу-дынкомѣ, признаєвъ єпископъ вѣ своємъ за-вѣданю вѣсѣ доходи зъ того будынку на на-родній цѣлѣ, бѣдаючи надѣбрѣ надъ будынкомѣ а доходами євєборови мѣсєцевыхъ капитульныхъ крилошанѣ. Мали бутѣ шє а другі костєлы въ Перємышлѣ, о якихъ нєсє традиціи, що були а де они стояли, але по нихъ нєма вѣсѣ слѣду.

Пѣдъ „Высокимъ замкомъ“ стоятъ вели-кій мурованій дѣмъ, до которого приєнєє бѣльший огорождѣ зъ овочєвыми дєрєвами. Сє духовна латиньска єеминарія, а хоршій вѣ о-городѣ шєны — то трудъ лѣт. питомцѣвъ, за-вѣдуєщихъ огородомъ. Вѣжє євєборъ Трїдєнтин-скій 1545 р. ухвалєвъ на 23 засѣданю, шѣбы

при катєдральныхъ цєркахъ були основані духовній єеминаріи, де бы питомцѣ при бѣло-вѣднихъ наукахъ приспособѣлєлись до духов-ного стану, бо quales sacerdotes, talis populus. Про основанє лѣт. духовной єеминаріи въ Пе-рємышлѣ, по мысли євєбору Трїдєнтского, за-гадавъ бувъ єпископъ Лѣвєртіє Ієжамала Го-слицкій (1593—1601), але шѣ переєєлєся на єпископѣство познаньскє, то не вѣйшла єго га-дка вѣ жєтє. Трїнадцатий по імѣні наступникъ єпископъ Станєславъ Слѣєповровъ Сарновскій (1658) зъ єс. Станєславѣмъ Брониковскимъ, катєдръ крилошаньскѣ, зєложили на ту цѣль званчѣйшу грошєву єуму а сталиєся зъ пер-шѣмъ радѣ основатєлямъ лѣт. єеминаріи въ Перємышлѣ Наслѣдникъ С. Сарновского, єпи-скопъ Ієанъ Збѣньскій (1678—1689) покупивъ зъ власныхъ фондѣвъ єемириє мѣсєцъ вѣдѣ „Высокимъ замкомъ“, де єемириє тєнєрѣшѣя зъ огородомъ лѣт. єеминаріи, а выбудувѣвъ на нѣмъ єеминарскій дѣмъ 1681 р. Вѣ основаній єеминаріи, яку торжєєственно бѣрєцѣ 1686 р., образувѣлєся вѣ початкахъ за-дѣла неєтєчѣи фондѣвъ лишє 6 лѣт. питомцѣвъ. Єеминарія стояла пѣдъ зарѣдѣмъ профєсѣровъ лѣт. мона-хѣвъ Мєєіонѣрѣвъ (котрыхъ осєуєувѣ Ванкє-тій а Павєля), рекрутуючыхъ єя по бѣльшой ча-стѣ зъ свѣтєского клєру. Вѣ єеминаріи була для науки всего на всего двѣ рѣчій курсы а тамъ учєно: лѣтурєию, єтику, пѣсторальєву, право канѣничєє, казуистичу. єв. пѣсьємо ново-го завѣта, катєхизмъ заступѣющій догмѣта-ку а цєрковный євѣзъ на основѣ Грєго-ріаньского канту. За єпископа Христофа Шєм-бєка (1719 до 1724 р.) було вѣ згаданій єеминаріи 8, а за єпископа Алєксѣандра Анто-ніѣ Фрєдра (1724—1734) 12 лѣт. питомцѣвъ. Єпископъ Вацлавъ Сѣраковскій (1742—1759), бѣльшій архієпископъ львѣвскій, осєуєувѣвъ вѣ Берєзѣвъ другу єеминарію для 6 лѣт. пи-томцѣвъ также пѣдъ зарѣдѣмъ Мєєіонѣрѣвъ, зєложивъ значємій капиталъ на основанє вѣ єемириѣ Сѣуитѣвъ въ Перємышлѣ выєшихъ

богословскихъ курѣбѣвъ зъ єхєлєстєчскими на-уками. Вѣ той єемириѣ, де були першими профєсѣорами Сѣуиты Ієвѣ Гулєвичъ а Ієвѣ Ко-вальскій, обдѣлуєся публичній богословскій дєєпутѣ въ присутіиє гостєй. По зєєєєню Сѣуитѣвъ 1772 р. учили а наука зъ дєєпутѣ-ма вѣ єзуитєскій єемириѣ. Коли перєйшла Галичина пѣдъ Авєстрію а цѣсарь Ієсѣфъ II. приєззѣвъ Мєєіонѣрѣмъ зъ Галичинѣ выѣбра-тєся, закрыто лѣт. єеминаріи вѣ Перємышлѣ а вѣ Берєзѣвъ, а лѣт. питомцѣвъ почали на бо-гословскѣй науцѣ удаєтєся до осєновѣи Ієє-фѣмъ II. цєнтральнѣи єеминаріи львѣвскѣй. Єпископъ Антоніѣ до Голѣшєвскій (1786—1824) поєтарєєвъ о то у цѣсарѣ Франца I, що 1819 р. бѣкрыто вѣ Перємышлѣ єемириѣ євѣи євѣи а бо-гословскѣй науки. За то єеископа поблѣшєно єеминарскій будынокъ о одѣвъ поєвѣрхъ на коштѣ рєлигійного фонду а прибудовано одѣ-ново крыло бѣдъ стѣрѣны каплєцъ, а вѣ томъ будынку мѣєтєся лѣт. питомцѣвъ а дѣєє. Пер-шимъ ректорѣмъ вѣ той ново уєтѣрѣнѣи єеми-наріи бувъ катєдр. крилошаньскѣ Францъ Фѣй-тєль. Науки богословскіи, на які учѣщали ко-роткій часъ ирєвскій пѣсторѣлєєтѣ зъ латинька-ми разомъ, обдѣлуєся вѣ євѣєуитєскій буды-нку. Першими профєсѣорами були: о. д. р. Ієанъ Лѣвєровскій, рус. крилошаньскѣ, для науки бѣблїи нов. завѣта; єс. Ієвѣ Єдѣльєскій (по-тѣбѣ парѣхъ вѣ Сѣлѣбѣрѣ) для пѣсторальєвы; єс. Ієєєфъ Вѣйтєрѣвичъ (потѣбѣ єпископъ тар-новскій) для науки морѣльнѣи; єс. Ієєєфъ Су-лєєвскій (потѣбѣ парѣхъ вѣ Судѣвѣй Вишнѣ) для права канѣничєаго; І. Ієвѣєскій (потѣбѣ парѣхъ вѣ Яєлѣ) для догмѣтики; о. д. р. Анто-ніѣ Тєлєховскій, рус. прєєвѣтеръ зъ архіє-пархіи львѣвскѣй, братѣ о. Стєфанѣ Тєлєхо-вского, ректора генєралєвои єеминаріи львѣ-вскѣй, для науки бѣблїи стар. завѣта.

(Дальше буде.)

На покрытие техъ выдѣловъ предимную выдѣлъ краевый слѣдующій субвенція:

изъ п. к. старбу державного субвенція 2.000 ар.	
бдѣль городенской галицкой	
товариства господарского	450 "
городенская рада повѣтова	450 "
громада мѣста Городенки	100 "
коломийская рада повѣтова	100 "
доходъ изъ грунтово школьныхъ	60 "
разомъ	3.518 ар.

решта въ сумѣ 7.137 ар. припадае на фондъ краевый, або въ порівнянню зъ манушымъ рокомъ о 656 ар. бдѣль.

Потребы рубр. IX фонду краевого: «квартирунокъ п. к. жандармеріи» предимную выдѣлъ краевый на 1890 р. въ сумѣ 94.922 ар., т. е. о 7.894 ар. бдѣль, якъ минувшій соймъ ухваливъ. Збдѣльшене той рубрики походитъ зъ дѣла, що кожного року збдѣльшаются постерунки жандармеріи, такъ, що бдѣ 1883 до 1888 заложено новыхъ 52 постерунковъ. Пбѣла розпоряджена министерства краевой обороны зъ 24 мая 1888 р. поможено въ 1889 р. корпусъ жандармеріи о 1 офицера штабового, 9 офицеровъ придѣльныхъ до командъ бдѣльныхъ, 244 жандармовъ и 48 постерунковъ. Зъ той причины мусѣло настати значне пбдѣльшене коштовъ квартирку.

Рухъ выборовъ въ Галичинѣ.

Д-ръ Зарицкій зъ Тернополя нинѣ намъ:

Въ ч. 143 часописа «Дѣла» помѣщена допись дотыкающа выбору посла зъ мѣста Тернополя. Каждый безсторонный чатаючи еи, мбѣтъ набути перекованя, що авторы еи не ходило вѣстатю о справу выбору посла, а тбѣль о нарушене моеи чести яко Русина.

Замѣты-жъ менѣ въ дописѣ здѣланъ суть зовсѣмъ неправдывѣ.

Передѣльмъ неправда, мовѣ бы я въ мѣсѣ комитетѣ выборовъ бдѣликавъ кандидатуру проф. Барвѣньского, поставлену п. Комарицкимъ. Протавно, користаючи зъ того, що п. Комарицкій есть мбѣтъ клѣвѣтомъ, бувъ я передъ першимъ же збѣранемъ комитету у него въ сѣнѣхъ и просивъ его, чтобы яко Полякъ зголосивъ кандидатуру проф. Барвѣньского. Того самого дня удався я такожъ до антикара п. Флейшмана и той прѣрѣкъ менѣ п. Комарицкаго въ комитетѣ бдѣлѣ. Отже уже зъ тыхъ причинъ не мбѣтъ я бдѣликавати кандидатуру проф. Барвѣньского, тымъ бдѣльше, що я еи не поставивъ. Правда, що коли по зголошеню кандидатуры гофрата п. Криницкого настала паника межѣ прѣхильниками д-ра Макса, я заявляю, что — хто знае, чи Русины не бдѣликають кандидатуру проф. Барвѣньского, — однакъ я учинивъ се зовсѣмъ въ нѣшій цѣли, абыжъ дописуватель собѣ предкаставъ, а доказомъ сего та обѣтваня, що я самъ пославъ до п. Комарицкаго людей, котры бы его спонсоровали до занятя кресла, мене въ той справѣ на найблизшѣмъ збѣраню комитету. Варочѣмъ каждый безсторонный и зъ односинами нашего мѣста обозначенный мусѣтъ признати, що повнѣше мовъ выреченѣ, маючи характеръ выключно приватный, було такъ маловажно и для нашихъ справъ нешкдѣливо, що оговоривъ его въ часописѣхъ мбѣтъ хаба той, хто хоче свѣяти межѣ своими людьми зерно невогды.

Неправда дѣльше, що центральный комитетъ рускій бдѣлѣсь до мене, чтобы я утворивъ комитетъ рускій для мѣста Тернополя. Щѣсь подобное говоритъ може хаба той, хто зъ справою бдѣльныхъ выборовъ не бувъ обозначенный и нѣмѣ не займался. Ото каждому выборцу въ Тернополѣ було вѣдомо, що комитетъ выборовъ бувъ завязанный на оеиѣхъ ухвалѣхъ вѣща мѣстѣ у Львовѣ и що въ комитетѣ тбѣмъ була зарбѣвно заступленъ Русины, якъ Поляки и жиды. Отже вытасоа п. дописувателя: чи змыслъ полѣтатый мбѣтъ кому зъ Русинавъ наказувати, чтобы онѣ не старался переперти кандидатуру проф. Барвѣньского въ слѣдѣнѣ комитетѣ, але выступавъ зъ того комитету и завязувавъ другій? Тажъ п. дописуватель самъ въ своихъ дописѣхъ агадуе, что только зъ вины кбѣльскихъ Русинавъ упавъ проф. Барвѣньскій въ слѣдѣнѣ комитетѣ! А чи тую евентуальность мбѣтъ я або другій зъ Русинавъ передвѣдѣти? А чи навѣтъ въ тбѣмъ послѣднѣмъ случаю мало-бы было змыслъ выступати зъ слѣдѣнѣ комитету и творити якойсѣ покутатый комитетъ, зложенный выключно зъ Русинавъ, и забуть на се, что не Русины а Поляки поставивъ кандидатуру проф. Барвѣньского? Я могу заперевѣти п. дописувателя, что въ слѣдѣнѣ комитетѣ выборовъ засѣдали Русины мѣщане, котры дѣльше, якъ бы, займаються полѣтаткою, и что тѣ мѣщане и безъ его порады бдѣль-бѣ утворили особый комитетъ рускій, если-бѣ бы бдѣль мавъ якойсѣ змыслъ. Чи дѣльше акція выбора у Русинавъ тернопольскихъ была пбдѣготовлена, того п. дописуватель не знае, очевидчикъ не бдѣль въ Тернополѣ. А вѣлака шкода, бо бувъ бы выручавъ мене въ справѣхъ выборовъ посла зъ куріи сельской, де я, обяженный прѣцѣ канцелярійною, мусѣвъ вносити численны протѣсты, высылати телеграммы до мѣбѣтѣника и ходити на чолѣхъ селянъ до п. к. старосты зъ жалобою на пбдѣвладныхъ ему урядничѣхъ. Я зъ своей стороны бувъ-бы зъ охотою его выручавъ въ безпечной акціи выборовъ въ Тернополѣ, хотѣй бѣти може, я не бувъ-бы доуствѣтъ до агоды зъ прѣхильниками Макса, котры, бдѣдавши лѣдѣмъ 60 голосовъ на проф. Барвѣньского, глосѣтъ нѣмѣ на вашъ сѣромъ, что Русины мають только имѣ дѣкавати за значѣйшу часть голосовъ.

Тыхъ кбѣльскихъ слѣвъ навѣтъ я въ оборонѣ нарушеню моеи чести. А що уважаю за не-бдѣдовѣдне затруднѣти часописъ нашѣй справѣми часто приватною натурою, то зъ горы заявляю, что на всякій дѣльшій дописъ того дописувателя бдѣловѣдати не буду.

Д-ръ Зарицкій, адвокатъ въ Тернополѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Пбѣла информаций дѣльшихъ польскихъ газетъ бдѣль галицкій соймъ склѣканый пбдѣль конецъ вересня. Чѣскій соймъ бдѣль имѣвѣрно склѣканый ажъ зъ початкомъ жовтня а то дѣль того, чтобы было досѣтъ часу це передъ соймомъ залагодити справу помирѣня Чѣховъ зъ Нѣмцями. Кажутъ, що правительство постановило само занятися справою помирѣня обохъ народѣвъ а пбѣда молодѣ-Чѣховъ такъ пбдѣлала на старо-Чѣховъ что они нѣмѣтъ маютъ вѣже далеко бдѣльшу охоту помирѣтисѣ, ба, и само правительство выдѣлось спонуканымъ выѣштатисѣ до сѣи акціи, позаякъ молодѣ-Чѣхи почали въ послѣднихъ часахъ кокетувати зъ Нѣмцями. Вѣденскій газетъ доносятъ навѣтъ, что подорожъ гр. Таффео до цѣсарского двору въ Ишлѣ, стоять въ безпосредной звѣзѣ зъ сѣю компромиссовою акцію.

Въ справѣхъ выѣзду 6. Вел. цѣсаря до Берлина доносятъ зъ Вѣдѣи до Сѣа-у, что ще не постановлено рѣшучо, котрѣй личности пбдѣдѣтъ тудѣ зъ цѣсаремъ. Бѣтъ однакоже дѣльше имѣвѣрнымъ, что въ цѣсаремъ выѣде до Берлина, такожъ одѣтъ зъ архикнѣзѣвъ. Чи буде то архикн. Кароль-Людвигъ, чи може найстаршій его сынъ архикн. Францъ-Фердинандъ, того на разѣ не можна ще сказати.

Сими дѣнями мавъ бѣти вѣже именованный новый австрійскій посолъ въ Бѣлградѣ на мѣсце дотепѣршного посла Генгельмиллера. На ту посаду бдѣль имѣвѣрно поклѣканный бар. Темель.

Босаньско-герцеговинскій емигранты выслали були телеграму до президента французской республики Карнота, въ котрой высказують бѣжанѣ, чтобы такъ само якъ Альзація и Лотарангія могли колись назадъ поучитисѣ съ Францією, могли такожъ и всѣ части сербского народа отже Босня и Герцеговина поучитисѣ зъ Сербією и Черногорією. Вѣденскій газетъ обговариваючи сѣи справу подають характеристику личности, що пбдѣписали ту телеграму и доказують, что найчѣстѣйшою же зъ нихъ особю есть Васѣ Пелагичъ, бѣвшій архимандритъ въ Банялюцѣ, котрѣй теперь проживае дѣль въ Сербіи. Прочіи маютъ бѣти люди, котры або за-дѣля финансовою руины и неудалѣхъ спекуляцій або за-дѣля якихъ нѣмѣхъ нечѣстныхъ справъ мусѣли край покидати а имена декотрыхъ пбдѣписавыхъ на телеграмѣхъ суть навѣтъ просто выдуманы, бо такыхъ людей въ Боснѣ и Герцеговинѣ нема и небуло.

Россійская рада державна приняла на послѣднѣмъ своемъ засѣданіи новый законъ о начальныхъ земствѣхъ и реформу властей судовыхъ низшѣи инстанціи. Проектъ дѣльшихъ змѣнъ въ инстѣціи земствѣхъ не разбѣрѣна еще въ радѣ державной и то дѣлао причину заграничній прѣсѣ догадыватисѣ, мовѣ бы то розпочато гр. Толстымъ реформу вѣже зовсѣмъ заложено. Здогадѣти сѣи тѣхъ бѣтъ, бо такъ ухвалѣнъ вѣже законы якъ и проекты дѣльшихъ реформъ розсмѣтрѣются точно пбѣль пѣльнѣмъ и намѣренъ бѣвшого министра дѣль вънутрѣшнихъ. Дѣсь то пбѣла выразноу указу царя, даного новому министрови Дурново. Заявленѣе сего послѣднего, что въ своей дѣльности думае вступити въ слѣдѣ гр. Толстого, односѣлось якъ разъ до реформъ земствѣхъ.

Колѣ царь прѣде до Берлина, не зѣвѣстно. Перѣвѣтно было постановлено, что 22 або 23 сѣрпня; теперь же доносятъ зъ Петербурга, что царь перебуде ажъ до 22 сѣрпня въ военнымъ таборѣхъ пбдѣль Краснымъ сѣломъ.

Прѣвѣдѣна на Кретѣхъ змусили Порту занятися энергичнѣйше справою сѣго острова. Пбѣла вѣстей надбѣланыхъ бюромъ Райтера бдѣль оногодѣ пбдѣль проводомъ самого султана рада министерства, на котрѣй ухвалѣно выслати на Крету нову комисію, въ складѣ котрой маютъ вѣйти: губернаторъ Янина Ризабѣй, бѣвшій агѣнтъ дипломатическій Турѣччѣи въ Цѣтѣи Джаваидъ-паша и Джабѣй-бѣй. Комисія та мавъ безпозволено выѣхати на Крету. Дѣльше ухвалѣла рада выслати въ сѣйчасѣхъ бѣмѣ батальонѣвъ на Крету а крѣмъ того бдѣль пбдѣдѣ число войска, маютого выловити кадры перебѣвѣющихъ на Кретѣ 10 батальонѣвъ.

Зъ Атиѣ доносятъ, что ген.-губернатора Креты поклѣкано до Константинополя. Комисія зложена зъ шести Крѣтѣнѣхъ, межѣ ними чотарѣхъ хрѣстіанъ, а двоѣхъ магомѣтанъ, мавъ выѣхати до Константинополя, чтобы тамъ вѣсти переговоры въ справѣхъ концесіи.

НОВИНКИ.

Въ Рѣгати розпочавъ практику лѣкарку землякъ нашъ д-ръ Антонъ Терлецкій, скѣнчѣвшій студіи медицинскѣхъ керманіцѣмъ першихъ науковыхъ силъ и повагъ европейскѣхъ въ университетѣ вѣденскомъ.

П. Евгений Гушлевичъ, зѣвѣстный нашъ спѣвакъ, прѣйхавъ до Галичинѣ на короткій часть. Якъ вѣдомо, п. Гушлевичъ образованъ въ спѣвѣхъ въ вѣденской консерваторіи музычѣй. Послѣдними часами выступавъ бѣтъ въ оперѣ Вердіо «Трубадуръ» и своимъ спѣвомъ задухивавъ добѣру публику вѣденскую. Директоръ консерваторіи зрѣвѣвъ п. Гушлевичѣи пролозіцію, чтобы лѣльшѣе ще черезъ два роки въ консерваторіи и выступавъ въ оперѣхъ, жертвуяци ему досѣтъ значну вынагороду грошеву.

Нотаремъ у Львовѣ на мѣсце пок. Винтера именованъ министръ справедливости д-ра Кароля Вурота, нотарѣ въ Косовѣ.

«Червоная Русь» у вѣчерашній зѣвѣстѣй своей про намѣрене выдѣвѣнчѣти офѣціально рускою газетѣ розказѣ мѣльшѣ имѣмъ «исторію» зъ временъ бл. п. «Мира», что нѣбѣ то зъ початкомъ другого року выдѣвѣнчѣти «Мира» народѣвѣхъ удавалѣсь до митрополита, чтобы бѣтъ одѣль редакцію «Мира» сторонникамъ «Червоной Руси», и передавъ въ руки народѣвѣхъ, а они бдѣдѣтъ выдѣвати тую газету, не змѣльючи программы и дешевше. — Та «исторія» есть очевидно «байкою». Народѣвѣхъ бдѣль самого початку ажъ до концѣ экзистенціи «Мира» не мали въ нѣмѣхъ и не хотѣли мати своей руки. Декого зъ народѣвѣхъ прошѣно до редакціи «Мира», але нѣ одѣль запрошеня не принявъ. А що-жъ доперва говорити о тбѣмъ, что тбѣль самъ вопрошався?! — Клеветы «Червоной Руси» въ той самой зѣвѣстѣхъ вымѣренъ противъ «Дѣла» мы помѣнаемо, бо въ полѣмику зъ «Червоною Русею» спеціально заходити не думаемо.

Для кандидатѣвъ на офѣцировѣ загальною олоучѣи бдѣдѣтъ отворѣній практичній курсы для особѣ цивильного стану. Сѣли зголосѣтисѣ потребѣе число кандидатѣвъ, то курсъ науки бдѣтъ трѣвати шѣсть недѣль.

Нову оплату на зѣльзѣнничѣхъ въ Угорщинѣ заводѣтъ вѣже зъ дѣнемъ I сѣрпня с. р. Правительство угорское вводити билеты особѣи пбѣль 14 полѣст, почавши бдѣль 25 кильомѣтровъ ажъ до найдѣльше положѣнныхъ мѣстѣхъ въ Угорщинѣ, с. е. до 225 кильомѣтровъ. Въ мѣру того, чи полѣса збѣльшѣа бдѣль 25 до 50 и до 100 кильомѣтровъ, збѣльшѣа и оплата, але она полишѣася однакова въ каждой полѣстѣ. Рѣзницѣ цѣны билету суть лишь въ тбѣмъ, чи бѣдѣа I, II або III класѣи и якимъ пбѣздомъ, чи мѣшанымъ, особѣвымъ або пѣспѣшнымъ. Сѣи тарифа (Zonen-Tarif) змѣнила значно оплату за бѣду, бо примѣромъ, коли давнѣйше билетъ зъ Пешту до Клязѣнбургу коштувавъ 12 ар., до Реки и Кронштадту по 19 ар. то теперь за III кл. платѣтисѣ 4 ар. а за II кл. 7 ар. Такожъ наложено низку оплату на пакунки, якѣ вѣзѣ зъ собою подорожующіи; оплата бѣльша, чѣмъ дѣльше бѣдѣа зѣльзѣнницею. Якъ видѣко, нова оплата на зѣльзѣнничѣхъ зблизѣа до идеальной оплаты на видѣ почтовой оплаты бдѣль листѣвъ. Сѣли проба въ Угорщинѣ поведѣа, то хто знае, чи не дожиѣмо того, что за 1 ар. такъ добре будѣмо бѣхати зъ Львова до Городка, якъ и до Вѣдѣи, Пешту, Триѣсту и Праги.

У Вѣдѣи выклѣкала теперь великій розгѣлозъ справа бѣжевѣльного Германа. Пбѣла N. fr. Presse такъ представѣа сѣи справа: Кароль Германъ, офицеръ, зѣбѣнный чѣловѣкъ, (въ р. 1885 бдѣль подорожъ до заходной Африки) ожѣнився въ р. 1887. Германъ не бѣтъ щасливымъ въ своимъ подружѣ, бо бѣтъ обжалоуваный о якѣсь злочинѣство свою жѣною и тѣсѣно и хотѣй судъ убѣдѣннѣмъ его бдѣль вины, то признавъ его бѣжевѣльнымъ. Въ вересни минувшого року бдѣдали Германа до заведѣна бѣжевѣльныхъ у Вѣдѣи а бдѣтъ въ Кильостернѣбурѣхъ. Въ лѣтомъ сѣго року утѣкъ бѣтъ зъ заведѣна и профѣсоръ въ Грацу бар. Крафтъ-Еббингъ заявивъ, что нема у него бѣжевѣльства, а зъ недугѣ выѣлѣтитъ его за 14 дѣнѣвъ. Але Германа бдѣдали знову до заведѣна бѣжевѣльныхъ. Въ марта утѣкъ бѣтъ въ-дѣругѣ и удався пбдѣль ошѣку посла Пернерсторфера та адвоката д-ра Бондіо, котрѣй розпочали судѣи кроки, чтобы Германа вызволити зъ заведѣна. Дѣль теперь не удалѣсь обѣмъ згаданнымъ панамъ перевѣсти своей цѣли, бо судъ признавъ Германа бѣжевѣльнымъ. Въ заведѣно бѣжевѣльныхъ цѣлкомъ не лѣчать Германа а навѣтъ лѣкарѣ заведѣи заявивъ, что они не находятъ цѣльскихъ познѣкъ бѣжевѣльства у Германа. И такъ чѣловѣкъ здоровый мусѣтъ оставити мѣжѣ бѣжевѣльными лишь тому, что судъ выдѣаъ такѣ орѣченѣе. Kurjer Lw. згадаючи о той справѣ, додаѣ такѣ замѣтку: На жалѣ, подобній справѣ лучатѣся и у насъ. Мы знаемо справу, далеко бѣльше сензѣціонну чѣмъ справа Германа и маемо надѣю, что якъ зберѣмо бдѣловѣдній факты, то подамо еи до публичной вѣдомѣсти.

Война въ Россію. Редакція вѣденской газеты «An der schönen blauen Donau» бдѣловѣдаючи якомусъ пѣтовѣи на его стихѣхъ о бѣдѣхъ войнѣхъ, подаѣ, что выгадала такій планъ сѣи войны, котра бдѣбудѣа безъ наимѣшого проливу крови. Планъ такий: Головно иде о то, чтобы балканскій державѣ пбдѣчае войны були нейтральными. Чтобы се осягнути, трѣба опѣвѣтити ачѣшамъ въ Болгаріи, Сербіи и Черногоріи и т. п., что въ означенѣмъ дни бдѣбудѣа безплатѣе представѣаеи всѣхъ Celebritäten у Ронахѣра у Вѣдѣи, подорожъ до Вѣдѣи безплатѣа а ще каждый гѣсть о-держити въ дарѣ шѣвковѣй парасолѣ. На пѣвѣе всѣхъ Болгарѣ, Сербіи и Черногоріи явѣтисѣ на тбѣмъ представѣаю у Ронахѣра; тогдѣ замкнѣа дверь и не выпустѣтисѣ нѣкого, доки не покѣнѣтисѣ война; за той часѣхъ всѣ тѣ край обѣдѣтитѣся австрійскимъ войскомъ. Опбѣла трѣба найбѣльше заходитисѣ коло того, чтобы Москва не вѣйшла до Австріи. Въ той цѣли кондукторы въ Бродѣхъ и Подволочискахъ одѣржѣтъ наказъ усиленно старатисѣя, чтобы не пустили до возѣа нѣ одного воѣка руссѣйского. На граници вывѣстѣтисѣ таблицѣу зъ написѣю: Der Eintritt ist verboten (розумѣѣсь по руссѣйскѣи), а ще опѣнаѣсь всю граници ко мѣчною лѣвною. А чтобы неприятеѣль не залѣль до Австріи Дунаѣмъ, то по просту забѣаеа жѣрѣло Дунаѣу въ Чорнѣмъ лѣсѣхъ, вода опадѣе въ Дунаѣу и не будѣе можна плѣтити кораблѣмъ. Коли вѣже такъ убѣзпѣчатисѣя, выведѣа въ полѣ армію противъ войска руссѣйского и устанѣтисѣ на такѣ бдѣдалѣнѣе, чтобы не досягнули кулѣ. Отдѣтъ трѣба бдѣдѣрвати увагу неприятеѣля и въ той цѣли австрійскій музыки войсковѣй ставѣи по сѣреднѣй бдѣдѣтъ выгравати войкаій оперетку. За той часѣхъ, коли неприятеѣль будѣе прислухуватисѣя музыцѣ, заведѣа готовымъ ярѣмъ австрійскій артилерію пбдѣа неприятеѣля и будѣе стрѣлитисѣ слѣпными на боями але дѣлье сильными, чтобы было бѣльшѣе ку. Неприятеѣль мусѣтъ сѣйчасѣхъ бдѣдѣрватисѣя и будѣе ладѣтисѣ до войны, а тѣмъчасѣмъ нашѣ войска помашѣрують чѣмъ скорѣйше до Петербурга, запытавѣтисѣ о дорогу коя небудѣе зъ людей. Въ Петербургѣ зѣйти трѣба до министерства войны и зажадати бдѣль начальныхъ полковѣдѣвъ, чтобы выдѣали розказъ на вымаршъ войска руссѣйского на Сибѣрь. Если-бѣ не хотѣли сѣго зрѣбѣти, то вы-

ганѣбѣтисѣ ихъ, а вѣже они послушаютѣ. Выдѣаутѣ розказъ пѣ войска пбдѣдѣти на Сибѣрь, а чтобы бѣльше не вернулася, выкопѣаеа каналъ бдѣль Азовского до Пѣвѣнчѣного моря. Тѣмъ способомъ забѣрѣаи цѣлу Русію и вернѣа домѣвъ при звукахъ марша Gigerl.

Дрѣбній вѣсти. Маршалокъ краевый гр. Тарновскій вернувъ до Львова и почавъ урядувати въ выдѣлѣхъ краевымъ. — Генерѣль чина Змартѣвѣхъ-вѣстанѣвъ, о. Володиславъ Шѣвѣлоцкій прѣйхавъ до Кракова а въ половинѣ сѣрпня зѣѣде до Львова, чтобы посѣтити ново выбудѣванный костѣлъ Змартѣвѣхъ-вѣстанѣвъ. — Будѣву другого шляху зѣльзѣничѣго мѣжѣ Краковѣмъ а Дѣмбѣцею одѣржала вѣденская фѣрма Gross et Comp, та сама що будѣвала заходну зѣльзѣницу трансѣверсальну и шляхъ Ярославъ-Сокаль, за цѣну 1.170.000 ар.; галицка спѣлка «Шимберскій, Гѣдовѣскій и сѣи» предѣложила оферту на 1.180.000 ар. — Въ краковѣмъ университетѣ одѣржавъ стѣпень доктора правѣ п. Витѣлдъ Вартошевскій, родѣмъ зъ Турки.

Посмертій — — — оповѣстѣи.

О. Алексѣй Заклинскій (молодшій), сотрудникъ въ Москалѣвѣхъ коло Косова, упокоився дня 17 (29) лѣпня въ 55 роцѣхъ жѣти а 20 роцѣхъ священѣства. Покѣйный по укѣнѣнои студіи гимназіальныхъ ставѣ бѣтъ сущѣнтѣмъ гимназіальнымъ, але въ р. 1869 принявъ рукоположенѣе на священѣника. Зѣвѣстный бѣтъ яко добрый проповѣдѣникъ, именѣно яко апѣстѣлъ тѣверѣзности. За 20 лѣтъ своего священѣства бѣтъ покѣйный на 26 священѣческихъ мѣсѣцахъ, бо або не могѣ одѣржѣти прѣзѣнты, або правительство не годѣлось на его канѣнѣичну инстѣтѣцію. Вѣчна ему память!

Романъ Лѣза, сѣлянѣнѣ въ Завѣшѣи, пов. сокальского, членъ сокальскихъ рады повѣтѣи, упокоився 12 (24) лѣпня въ 39 роцѣхъ жѣти. Покѣйный бдѣзнавѣа патриѣтизмѣмъ. Оставѣвъ жѣну и 4-лѣтну дѣтину. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именования, перенесѣния и пр.

Именования. Министерство торговѣхъ именувадо офѣціально почтовыхъ контролѣрами и прѣзначѣло: Ферд. Козловского зъ Тернополя до Кракова. Маркила Славѣнского зъ Коломыѣ до Коломыѣ, Евварда Полера зъ Львова до Кракова а Ант. Матулю зъ Львова до Станиславова. — Дѣйствѣными учителями именованы: Нѣк. Угрѣнѣвъ въ Дубрѣнѣвѣ, Стѣн. Филаръ въ Жарѣвѣи а Брасѣмъ Йосѣвичъ и Лѣвъ Лѣлицкій въ Дукли.

Господарство, торговля и промыслѣ.

Жѣтва въ Австріи. Министерство рѣльничѣства такѣ огѣлозѣло справѣзѣданѣе пбѣла рапортѣвъ надѣбѣланыхъ до 22 н. ст. лѣпня: Жѣтва жѣта вѣже майже укѣнѣнѣй, а жѣтва пшѣнѣицѣ и ячѣмѣню бдѣбѣуваѣтѣся теперь; овѣсѣ достѣаеа и ярѣй вѣже выжѣтѣй. Жѣто, пшѣнѣица и ячѣмѣнь дѣлье добѣръ въ Тѣроли; сѣредѣ добѣръ и добѣръ жѣтва жѣта бдѣдѣтъ въ горѣшѣй Австріи и въ оѣкругахъ пбдѣкарѣнѣскихъ та въ части Буковѣины. Въ Чѣхахъ жѣтва дѣлье добѣръ, добѣръ и сѣредѣй, вѣже не такѣ въ Моравѣ а лѣхъ жѣтва и дѣлье лѣхъ на Шѣе-ку и въ Галичинѣ. Въ тѣхъ послѣднихъ краѣхъ жалѣуютѣся на коротку солому, лѣгкѣе и пѣновѣе зерно у всѣхъ тѣхъ родѣвъ зѣбѣжа, такожъ появивѣа сѣнѣтѣй въ пшѣнѣицѣ и ячѣмѣи. Стѣвъ бѣва въ поодѣнокѣхъ краѣхъ бдѣловѣдаѣ имѣмъ зѣбѣжѣмъ, але ще декуда може поправѣтисѣя. Горохъ, бѣбѣъ, фасоля выпѣали троха лѣпше, а все такѣе добре. Кукурузѣа, зъ малыми выимками на пѣковѣнѣтыхъ грунтахъ, есть дѣлье гарна и можна надѣйтисѣ обѣльного жѣнва. Пбдѣль Чѣрѣнѣцѣи кукурузѣа доходитъ 3 метры высоты. Бульба якоѣсь перемерѣла посухѣу и поправѣлиса по послѣднихъ дощѣхъ, лишь коло Вѣдѣи и въ Галичинѣ, де надѣ дово трѣмала посуха, лѣха. Капуста потерѣла много дѣль хрѣбѣкѣвъ; въ Чѣхахъ досѣтъ добра а въ Галичинѣ зѣвагѣлъ лѣха. Сѣно въ Тѣро-ли знаменѣте, въ Чѣхахъ добѣе и дѣлье добѣе, въ Галичинѣ лѣхе и дѣлье лѣхе, въ имѣшихъ краѣхъ сѣредѣе. Зъ цѣлого справѣзѣданѣа выхѣдитъ, что нѣ одѣнѣй родѣ зѣбѣжа нѣ сѣно не дописѣали сѣго року въ Галичинѣ.

На бѣрѣжѣ зѣбѣжѣи у Вѣдѣи не перѣстають цѣны зѣбѣжа пбдѣходити въ гору. Пбѣла послѣднихъ вѣстей плачено: пшѣнѣица на оѣбнѣ 9.05 — 9.24 жѣто на оѣбнѣ 7.42 а на весну 9.61 — 9.70, овѣсѣ на оѣбнѣ 6.60, кукурузѣа на май и чѣвень 5.95 — 6.39.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 31 лѣпня. Князь чорногорскій выѣхавъ вѣчера зъ родиною до Петербурга. Маршалкомъ чѣского сойму именованный кн. Лѣковѣицѣ.

Бѣлградѣ 31. лѣпня. Корѣль Миланъ зѣдѣивъ оногодѣ зъ Бѣломарковѣчѣмъ, Грѣчимѣмъ и Тавшанѣвичѣмъ до Враньской Банѣи и конѣфѣрувавъ тамъ зъ Рѣстѣичѣмъ въ справѣхъ одноѣшенѣа молодѣго короля до его матери королевѣи Натѣли.

Петербургѣ 31 лѣпня. Пѣвѣнчѣа агѣнтѣя назывѣае вѣстѣ о якойсѣхъ умѣвъ Франціи зъ Россією въ справѣхъ войны чѣисто выдумѣкою.

Парижѣ 31 лѣпня. Прѣйхавъ тутъ шахъ перскій а на двѣрѣци повѣтавъ его при выѣстрѣлахъ зъ пушѣкѣхъ президентъ Карно зъ великою войсковѣю парадѣю и при участѣи величѣезной массы народу.

Надѣслѣе.

Въ 134 числѣ «Дѣла» и въ кѣлькихъ поперѣднихъ числахъ дописуватель зъ Бережанъ представѣвъ Вир. о. Кордѣбу, парѣха бережанского, за противѣника Русѣнѣвъ пбдѣчаеа рухъ выѣборѣго. Мы дѣлье бѣдѣмо надѣ тѣмъ, бо мы, пбѣнали нашего парѣха о. Кордѣбу за ревѣного и

працюючого пароха, привязаного до церкви і до людей. О. Кордуба навчив нас наш обряд любити, тому то всі горнули до церкви а попереходивши на обряд латинський вертаються назад.

Під час присягого збіраєм, що Вир. о. Кордуба бачив початку до кінця не мішався в жадні вибори і не бавився в агітації, але займався церквою і уморальнею нашим.

Що до замѣту, що о. Кордуба не має у нас впливу і значення, то заявляємо прилюдно, що не тільки ми високо почитаем нашого о. пароха, але і парохіане обряд латинського славлять і величають его славу і честь на многія лѣта!

В імени парохіан бережанських: Іван Сойка (і 24 его товаришів).

В одному из чисел „Дѣла“ було напечатано, яко-бы і не явився до правоборб, хоті-був до нихъ воззваний. Та вѣсть неправдива, бо коли мене о правоборбахъ повѣдомивъ господарь Іванъ Івановичъ, я сей часъ уладив до будинку школьного на правоборби, але прийшовъ уже за пізно, при кінці голосованя, коли виборѣ обохъ виборѣвъ бувъ уже забезпечений. Дякую я здержався бѣ голосованя, бо голосъ мой не мавъ-бы бувъ уже ваги. Причина, дякую мене такъ пізно повѣдомлено о правоборбахъ, була вѣдай та, що писарь громадскій опустивъ мене в листъ виборѣвъ і ажъ при самѣмъ голосованю мусѣвъ мене дописати. Дякую і то, що сего року вѣйти не повѣдомивъ мене о дни правоборб, а мои прихожане, довѣдавшись, що я добавлю презенту на Орове, думали, що мене в часѣ виборѣвъ уже в Кобылиці волоскѣй і в повѣтѣ чешановскѣй не буде.

Леонтій Железничій.

ПОДЯКА.

День „25 липня“ бѣ давня вже сумно зазначений в картинѣ исторіи нашої родини. І сего року такожъ 25 липня неумолима смерть забирає жѣнъ любезного мужа, дѣточкамъ сердечно-го та печального батька, родичамъ доброго сына, братямъ та сестрамъ любленого брата Юліана Ясеницю, пароха Лопушанки-хомуни. Вѣмъ П. Т., котрі дня 27 липня с. р. взяли участь в похороннѣмъ обрядѣ і бдали остатню послугу Покойному, складає родина отсамъ прилюдно подяку:

Передъ вѣмъ не можемо найти досыгъ слѣвъ на высказане щирої та сердечної подяки Паньствамъ: Полянськимъ зъ Тисовицъ, та Левицкимъ зъ Стрѣлокъ, якъ менше Задуровичамъ зъ Лопушанки за часте бѣдвужуванье та ослоджуванье остатнихъ минути житя Покойного. Дякуємо дальше сердечно Пречестному Духовенству, Отцямъ: Льву Шавинському, декану зъ Старого мѣста, Т. Турчановичу, дек. жуковинському, В. Фидику зъ Розлуча, А. Полянському зъ Тисовицъ, Г. Васильковичу зъ Лужжа горьничного, Ед. Кушнѣру зъ Сторонної, Т. Левицкому зъ Стрѣлокъ, Л. Шемеляку зъ Тершова, К. Грицикевичу зъ Потока великого, А. Яцви зъ Лѣнцки малой, Л. Водару зъ Стрѣлбичъ, И. Ильницькому зъ Залѣтки, И. Кобричу зъ Олешачъ, Ев. Витаньскому сотруд. зъ Старой соли, С. Ясеницюму зъ Волосянки, В. Ясеницюму зъ Прислопа. Не менше горячо дякуємо за хороши вѣнцѣ, якъ зводили зложити на домовинѣ Покойного і в Полянська зъ Тисовицъ, і в Бирецка зъ Гвѣздацъ, панство Задуровичъ почтаръ зъ Лопушанки, і в Ступницка зъ Топольницъ. А вже-жъ якъ же забути на Вашѣ до глубины серця порушаючі слова пращальнѣмъ отце декане Шавинскій, та Вы отце Шемелякъ. На конецъ дякуємо сердечно панамъ зъ Старого мѣста та Топольницъ і Вамъ честній селяне, що своєю присутністю зводили звеличити сей жалѣбный похѣдъ на мѣсце вѣчно-го сну починку нашого дорогого Юліана. Нехай Вамъ Высокопоставжанъ вынагородить Всевышній Вашѣ труды а провидѣнне Божє нехай кожного стереже бѣ такого нещастя, якимъ дѣткнула насъ рука Господня.

Лопушанка-хомуна 27 липня 1889.
Олена зъ Москаликѣвъ Ясеница; Левъ Ясеницкій, отецъ; Кикилія Ясеница, мати; Володимиръ, Іванъ і Киприанъ Ясеницкі, брати; Елеонора і Анна Ясеница, сестры; Зося і Геня дѣти Покойного.

Оснований вѣ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старѣ вина угорскі лѣнцкі и натуральнѣ вина столовѣ бѣ 42 кр. бут.

Знаменитѣ Старки, Житники, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50

Оригинальнѣ вина шампанскі и правдивы Конякъ французскі першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр.

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Обзначенный на выставѣ гигиеничнѣмъ ордѣномъ за огаръ вина

Цѣна збѣжа и другихъ продуктівъ.

30. л. липня 1889.

Львовѣ: Пшеница 8.25 до 8.75, жито 6.60 до 7.—, ячмѣнь 6.50 до 7.—, овесъ 7.— до 7.75 горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 15.— до 16.—, лѣнка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣ — до — зр. за 56 киль вѣ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13.50 до — зр.

Тернопѣль: Пшеница 8.15 до 8.50, жито 6.50, до 6.85, ячмѣнь 6.— до 6.85, овесъ 7.— до 7.35, горохъ 7.— до 9.50, вика 0.— до 0.—, рѣпакъ 15.— до 16.—, лѣнка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Пѣдволочиска: Пшеница 8.30 до 8.85, жито 6.75 до 7.80, ячмѣнь 6.— до 6.85, овесъ 7.— до 6.75, горохъ 7.— до 9.—, вика 0.— до 0.—, рѣпакъ 15.— до 15.75, лѣнка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 8.30 до 8.85, жито 6.75 до 7.10, ячмѣнь 0.— до 0.—, овесъ 7.— до 7.70, горохъ 0.— до 0.—, вика 0.— до 0.—, рѣпакъ 15.50 до 16.25 лѣнка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед — до —, тимотка — до —.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыжѣ, Стрыю, Снятинѣ и Самборѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (пайлѣнны).

Серпы по 25 и 30 кр.

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Плуги Нр. I, зр. 7.60, Нр. II, зр. 11; Колѣсница зр. 6.

Плужки-обгортачѣ до бѣдѣ въ двѣхъ частяхъ 18 зр. 2948

Розкладъ їзды на залѣзницѣхъ доржавныхъ.

важнѣйшій бѣ 1 черня 1889

Пѣсля львѣвского годинника.

Приходить до Львова:

Въ напрямѣ зъ Стрыя: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поїздъ особовый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя поїздъ особовый о 8 год. 26 мин зъ рана. — 3) Зъ Пешту Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поїздъ особовый о 12 год. 8 мин. вѣ ноци.

Въ напрямѣ зъ Станиславова: 1) Поїздъ мѣшаний зъ Сучавы, Черновецъ и Станиславова о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поїздъ поспѣшнѣй зъ Букарешту, Ясѣ, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поїздъ мѣшаний зъ Букарешту, Ясѣ, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о год. 11 вѣ ноци.

Въ напрямѣ зъ Бѣлзца: 1) Поїздъ мѣшаний зъ Бѣлзца о год. 5 мин. 58 мин. по полудни 2) Поїздъ мѣшаний зъ Бѣлзца о год. 10 мин 10 зъ рана лѣшь вѣ второкъ и пятницю.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямѣ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой, поїздъ особовый о 10 год. 20 мин зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поїздъ особовый о 8 год. 46 мин. вечеромъ. 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поїздъ особовый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поїздъ поспѣшнѣй до Станиславова, Черновецъ, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 зъ рана. — 2) Поїздъ мѣшаний до Станиславова, Черновецъ, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 зъ рана. — 3) Поїздъ мѣшаний до Станиславова, Черновецъ, Сучавы и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямѣ до Бѣлзца: 1) Поїздъ мѣшаний до Бѣлзца и Сокаля о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поїздъ мѣшаний до Бѣлзца о год. 2 мин. 44 по полудни лѣшь вѣ суботу. — 3) Поїздъ мѣшаний до Бѣлзца о год. 5 мин. 1 по полудни лѣшь вѣ второкъ.

Панъ Валерія Островска

вдова по бѣвшѣмъ уряднику при дир. скарбовѣй, — котрой дочки суть учительками гри на фортепьянѣ и сѣбѣ, а то Сидора Островска, замужна Гжибиньска, знала сѣбѣвачка концертоза и Марія Островска учителька музики вѣ лворѣвскѣмъ монастири — приймає зъ слѣдуючимъ рокомъ школьнѣмъ панночки рускѣй родинѣ и Веч. Отцѣвъ на помешканье и харчѣ, посылаючи до публичнѣхъ школъ у Львовѣ. Вѣ дома до науки музики бѣдупаєся фортепьянъ а на жаданье удѣлитъ дочка еи науки языка французскаго. Ручаться за родительску оірку. Условія умѣреннѣ поѣдъ кожымъ взглядомъ. Адреса: Пляцъ Бенедиктинскій ч. 4, на долѣ. Близшій условія може подати Теодоръ Виковичъ ул. Сикотуска ч. 1

Реставрація у власномъ закладѣ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Славно звѣстный бѣ трицѣти лѣтъ магазинъ и робѣтня ювилерскихъ выробѣвъ, золотыхъ и сѣбѣныхъ, такожъ складъ сѣбѣла хиньскаго поѣдъ фирмою

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3020 6—?

на пляцъ Маріанскій до готелю французскаго.

Я АННА ЧИЛЯГЪ

маю довге на 185 сантиметрѣвъ величавѣе волосѣ Лѣорей а то вѣ пастѣдокъ 14-мѣсячного уживаня помады моего власного вынаходу. вѣсь она однокимъ средствомъ на вынаданье волосѣ, выкликує его порѣстъ, змѣниє шкуру поѣдъ волосѣмъ, выкликує у мужчинъ поныи сильный зарѣстъ бороды и надає вже по короткѣмъ ужитю волосѣ на головѣ и борѣтъ природный поласкѣ и густѣсть и хоронить вѣсь передъ скоримъ посивѣньемъ ажъ до пѣзної старости. Цѣна слѣпка 4 зр. Розсылаєся що дня у вѣхъ стороны овѣта за надѣсланьемъ грошей або посылкатою.

Csillag & Co.

Budapest, Königsgasse,

и ту треба вѣхъ замовленя насылати 28.12 17—20

Львѣвска Фабрика Асфальту

и ульпешныхъ огнетрѣвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ

до покрываня дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

поручаетъ:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для цѣлюваня мурѣвъ бѣдъ вѣхкости, кладемо на фундаменты вѣ горячѣмъ станѣ, **ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОПРИЛАТЫ**, ульпешну огнетрѣвалу асфальтову **ТЕКТУРУ** высѣхшихъ сортѣвъ до покрываня дахѣвъ, звитѣкъ 10 метрѣвъ бѣдъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., **ЛѢБЪ АСФАЛТОВЫЙ** до консервации дахѣвъ текстурѣхъ, **СМОЛУ АНГЛІЙСКУ** безводну.

Осущас асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнымъ досѣ вѣ техницѣ наибѣльше вѣхкѣ стѣны вѣ помешканяхъ.

Фабрика выготвлює вѣ цѣлѣмъ краю своимъ людѣмъ покрываня дахѣвъ огнетрѣвалу текстурою и ихъ репарации.

Метръ бѣдъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя вѣ Краковѣ приймає Іосифъ Заплатальскій.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлѣнскѣй ч. 3.

Почавши бѣдъ дня 7 падолиста 1885

2218 64—0

ВЫДАЄ

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выпѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выпѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. ОО. БЕНЕДИКТИНѢВЪ

въ монастири von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior

2 золотѣй медалѣ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

наибѣльшій бѣзначеніи

Вымѣлоно 1373 Петровъ Бурсо

„Щоденно уживаючи Еликсиръ до зубѣвъ ВПр. оо Бенедиктинѣвъ вѣ сколькокѣи кѣльяхъ капелъ вѣ скляницѣхъ, тамусѣхъ и лѣнцѣхъ пороховатѣхъ зубѣвъ, бо черезъ те надаєся имъ бѣлого поласкѣ и твердостѣ та змѣниєся ясна и удѣржуєся ихъ здоровыми.

„Тоу то робимо вынѣтъ читатѣлѣмъ гваранцію прѣсуду, заєрѣючи увагу на сѣй даннѣмъ и практичнѣмъ хѣтъ, що вѣсть нѣйбѣльшимъ средствомъ цѣлюющимъ и однокимъ охороню на бѣль зубѣвъ.

Заг. фабр. 1807, 106V 108, r Croix-de-Segues

Генер. агентъ **Seguin** Bordeaux

Дѣстѣи можна у вѣхъ добрыхъ торговлѣхъ переуль, драгуерѣхъ и ви тѣхъ.

КОЖДУ

ДИВОВИЖУ

унинає.

Нема тутъ охлѣбѣвъ, примѣромъ, якъ довго стане прилѣсу, або що то-вары закуплені при масѣ конкурсовѣй, печуване! зачудовує! случайно! и т. п. Нема ту нѣщо подобного! бо вѣсь той крикъ не прилѣсть на плѣхо, а лѣшь дѣлами треба доказати, а о томъ може Виов. публіка пере-свѣдчитѣся, коли скоро замовить отѣй справдѣ дешевѣ и вѣлыми солидѣи товары.

Для мужчинъ: Цѣла убрание зъ сукна найдѣшнѣйшѣй, новѣи модѣ (сукрутъ, штаны и камизелька), добре зроблене, перше 18 зр. — теперъ зр. 10.—, таке саме убрание, першѣи модѣ, перше зр. 22.—, теперъ зр. 14.—, таке убрание пѣйпершѣи модѣ, перше зр. 30.—, теперъ зр. 18.—.

Для хлопцѣвъ вѣ вѣцѣ 8—16 лѣтъ. Цѣла убрание зъ сукна, доброй якѣсти, елѣгантно фасѣну (сукрутъ штаны и камизелька) перше зр. 15, теперъ зр. 8.—, таке убрание першѣи модѣ, перше зр. 22.—, теперъ зр. 12.—.

Для дѣтей бѣдъ 2—10 лѣтъ: Цѣлѣй убрание, гарно прибранѣ, перше зр. 7.50, теперъ зр. 3.80, таке убрание першѣи модѣ, перше зр. 12.—, теперъ зр. 5.50, таке убрание пѣйпершѣи модѣ, перше зр. 18.—, теперъ зр. 8.—.

При замовленнѣхъ просѣється у-кладѣно уважати на отѣс:

При убранныхъ для мужчинъ, про-сѣється подавати обѣмъ грудей и довготу кроку поєси мѣры сѣнѣт-мѣтровою, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ пѣйдокладѣнѣе вѣсь вѣ та-кожъ краску жадного убрания.

Розсылаєся точно за посылкатою або надѣсланьемъ грошей.

Обоивно уважати:

що вѣсь тутъ наведѣнѣй товары путѣ найбѣльшѣй якѣсти и продѣланѣи по-нижъ дешевѣй цѣнахъ тоу, що на-збиралѣся надѣто великѣй прѣмѣси.

Klein's

Internationales Waaren-Exporthaus

Wien I., Kohlmesseergasse 7.

Що не подобасѣ, бѣдженѣсь, або звернутѣся грошѣ.

КУ-

фры, торбы, торбинки до перѣвъ шѣи и на цѣгара, футералы на цѣлидры, канелюхи, палицѣ и на-расѣлъ, маньберки, рѣнцѣкъ до па-куновѣвъ, подушки, шапки и всякѣ 2573 приборы до подорожѣи

поручаетъ найдешевѣе

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНІНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

5372 Цѣнники на жаданье даромъ.

Вѣхъ наукъ лѣкарнѣхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

бѣдѣвши студіи зъ обѣнгу дѣнтистикѣи вѣ клиникѣхъ вѣ Бѣрлинѣ заложивъ атѣлѣ дѣнтистичнѣе при пляцѣ Маріан-кѣмъ ч. 10 и ординує бѣдъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Вѣлькѣй операція докопѣе на жела-ние безъ болѣ, бѣдѣривши чувствѣ ко-жаною або розвѣсѣлюющимъ газѣмъ (Lustgas). Штуцнѣй зубы выготвлює на золотѣ, лѣвчуку и т. п. 2941 30—?

„Рускій Правотаръ домовый“

або приступнѣе поясненье, вѣ який способъ кожнѣй при грамѣтахъ правныхъ всякаго рода самѣ заступѣтѣся и потрѣбнѣй писемъ, якъ по-дана, просѣбѣ и т. п. безъ помощи адвоката сѣ повною силою правною спорѣждати може.

Уложили Василь Лукѣчъ и Юліанъ Семѣиновичъ.

Томъ I: Законъ цивильный вѣразъ зъ дѣтчинѣмъ доповненѣи, поясненѣи — и бѣльше якъ 200 рѣзномѣрными взѣрнѣи та прикла-дами. Сторѣбъ 432 + XVI вѣ 8° або 28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника вѣ кнѣ-зарнѣхъ выносьтѣ 4 зр. а вѣ

Хто купѣе у п. В. Левицкаго вѣ Станиславѣ, платитѣ за I примѣръ только 3 зр. 30 кр. — Для предѣлѣтнѣхъ „Дѣла“ и „Бѣльковѣхъ“ цѣна зни-жена на 2 зр. 50 кр. а вѣ, а сѣ пер-ресылкою почтовою 2 зр. 75 кр.

Прѣсѣкѣтъ обширнѣй высылка на жаданье п. В. Левицкѣй вѣ Стани-славѣ. Вѣ вынѣтѣхъхъ злѣчуякъ даєся 1 примѣрникъ (не по знѣнѣшнѣй цѣнѣ) на оплату вѣ двѣхъ рѣтахъ

Матеріи вовняніи па сукнѣ дамскіи

найновѣйшій

Метеръ бѣдъ 45 кр. и вы

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ по дня (крѣмъ пѣды и рукавъ свѣтъ) о 5-ой годнѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣлѣ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Любика 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 21. Herndl I. Wollzeile 8. Вѣ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатанность за инсераты платны у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ въ Астрин: за Границей:

а цѣлый рокъ 18 зр.	на цѣлый рокъ 24 зр.
на пѣвъ року 9 зр.	на пѣвъ року 12 зр.
на чѣвъ року 4 зр. 50 кр.	на чѣвъ року 6 зр.
на хлѣбѣ 1 зр. 50 кр.	

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ 18 зр.	на пѣвъ року 8 зр.
на чѣвъ року 4 зр.	на хлѣбѣ 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь на попередне застереженнє. — Реклама неопечатанъ въ нѣмъ одъ порта Подольска число копій 8 кр. а н.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а н. Подати числятся по 10 кр. бѣ стрѣчки.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій пѣврѣкъ а третій чвертьрѣкъ видавництва „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вп. Предплатниковъ посѣпати зъ надсыланьемъ предплату и залеглостей.

У Львовѣ 20 липня (1 серпня) 1889.

Недавно тому выходяча въ Кіевѣ російска и русификаторска газета Кіевлянинъ обходила свій 25-лѣтній ювілей. Зъ того поводу обговорювала въ передовій статіи свою 25-лѣтню дѣяльність, котра головню залегала въ борбѣ противъ Поляковъ на Украинѣ и противъ украинскыхъ Русинѣвъ. Кіевлянинъ заложений бувъ въ р. 1864 професоромъ Витал. Шульгинимъ, въ часѣ свѣжого еще повстанія польского и живѣйшого руху руско-украинского. Овъ взявъ собі за задачу доказати, що полуднево-західна часть Россіи то край „русскій, русскій, русскій“, и товѣму, якъ хвалитися, удалося вповнѣ. „Мы — также Кіевлянинъ — були въ краю вѣрными товмачами російской идеѣ державной и потребности російского народа. Наша газета боролася не только зъ самыми польскими претензіями; зъ рѣвною отвертостію и щиростію разбирала она и критиковала тенденціи украинфильскі, котрі, коли-бъ были натрапили на догладну почву и не знайшли одпору, могли-бы были статися жереломъ небезпечныхъ роздорѣвъ и похлѣбѣвъ.“

За остальныхъ двадцать пять до трацять лѣтъ справдѣ богато змінялося въ Украинѣ. Тогда руско-украинска мова ужиналася въ ново закладаныхъ недѣльныхъ школахъ, стали были появлятися руско-украинскі учебники, выходила часопись „Основа“, проповѣди по цѣрквахъ стали выголошуватися въ народѣмъ языкѣ, руска интеллигенція, именю университетска молодѣжь, зачала уважати украинскыхъ строитѣвъ, розправлювано о бдубности не только руско-украинской мовы але и руско-украинской народности бѣ велико-рускомъ, навѣтъ въ урядѣвыхъ выданняхъ министерства руско-украинскій языкъ признавался языкомъ самостоятельнымъ. Теперь якъ же-жъ нинѣшнѣ! Украинфильство уважаеся мовѣ-бы головною зрадою, украинскій языкъ, украинска литература проскрибованъ, до шкѣлъ, до цѣрквы приступу не мають, лаше колѣса-не-колѣсы

пропустятъ цензура яку дробѣву та безбарвну книжочку зъ приказаною зъ горы правосією, — коротко сказавши, житѣе руско-украинске яко окрема національна индивидуальность не може нѣгде проявитися, грѣбова майже тишна на залегла рускій край.

Але чи „Московский Вѣдомости“ и „Кіевлянинъ“ мають справдѣ причину тымъ величаться? Чи пок. Катковъ, Шульгинъ и въѣ, що спровадили теперѣшний станъ, дѣйствю положили тымъ заслугу для російской державы, коли-бъ судати ихъ дѣяльність и теперѣшне трагикомиче Россією руско-украинского справы навѣтъ только зъ російско-державного становища?

Се жъ неоспорима правда, що кожда бѣльша цѣльотѣ тымъ сильнѣйша, чимъ сильнѣйшій суть еи складовіе части, о скѣлко, розумѣеся, тѣ части не стоять въ супротивности до цѣлѣотѣ. А вже-жъ интересы и прямованія украинской Руси не стоять и не потребують стояти въ супротивности до державныхъ интересовъ Россіи. „Кіевлянинъ“ хвалитися, що выступавъ зарѣвно противъ аспирацій руско-украинскихъ, якъ противъ польскихъ. Однакомъ жежи одними а другими велика-превелика рѣвнища. Поляки только силою прилученъ до Россіи, кѣльократными кровавыми повстаніями пробовали бѣдъ неи бдорватися, а и нинѣ зовсѣмъ не крѣются зъ тымъ, що они не зрѣкаются гадки о приверненю самостоятельной польской державы. Украина прилучалася до Россіи добровѣльно, и хотя Россія не додержувала договору и своихъ заповѣней, хотя бдорвала Украинѣ одно право за другимъ, кривдела еи разъ-за-разомъ, однакомъ руско-украинскій народъ зъ своихъ сторѣвъ завсѣгда, въ доброй чи лихой годинѣ стоявъ и стоитъ при нѣй вѣрно, и не давался бѣдъ тон вѣрности бдвести вѣякими нагодами анѣ покусамъ, почавши бѣдъ Мазепы а скѣлявши на польскѣмъ повстанію зъ року 1863. Русскій народъ на Украинѣ чувствуетъ и знае, що его матеріальнѣ и культурнѣ, а навѣтъ его національнѣ интересы при Россіи и зъ Россією можуть бути заспокоѣны въ достаточной мѣрѣ. Тожъ простый народъ на Украинѣ уповае на лучше повформованого царя, руска интеллигенція тамошна на змѣну системы, що чейже коли не въѣ историчнѣ права то въѣ настоящій потребности украинской Руси таки будутъ кѣлье уважливѣй.

Теперѣшня-жъ система въ Россіи старая еи въѣ національнѣй индивидуальности затерти, цѣлу многообразну Россію сцентрализувати, многоплеменну Россію змосковити. Се може йи або удалося або не удалося. Коли-бъ удалося, то замѣстъ многихъ живыхъ организмовъ буде мати оденъ организмъ мертвый. Въ часѣ покою москвичена Украина не може такъ охочо и живо и такъ успѣшно розвиватися культурно, а навѣтъ матеріальнѣй развѣй въ централизованѣмъ краю не може такъ користно поступати, якъ въ краю маючѣмъ бѣльшу можѣсть уважливѣи своихъ спеціальныхъ потребъ, ширшій права и свободы. А вже-жъ въ войнѣ мертвый организмъ може порушатися лише якъ механична масса, безъ тон живости и того запалу, котрый такъ часто рѣшае. А що-жъ тогда, коли цѣльковѣе зъасимильованье руско-украинского элементу не удалося? коли бѣвъ якъ чужій и зъ конечности противный организмъ лишиться въ державнѣмъ тѣлѣ Россіи? коли дотеперѣшнѣй надѣвъ и ожаданія и дотеперѣшня терпѣливѣсть разъ устане и довго нагромаджений свой жалъ и бѣль выявится наконѣвъ въ якѣй тяжкой и небезпечной хлѣли дѣлами?

Управитель російской державы нехай не рахують на то, що руско-украинска національнѣсть вже зъасимильована зъ великорускою, дѣлятого що такъ званнѣй „сепаратизмъ“ украинскій теперъ слабѣй лишь дае знаки житѣя. Се-жъ не яка тамъ чудеса або лѣтиска національнѣсть, не озираюча-ся анѣ на численнѣмъ народѣ анѣ на свѣтлѣйшѣй минувшости анѣ на окремишнѣй культурѣ анѣ на природной вѣдани, — то индивидуальность зъ национальнѣмъ почутѣмъ, зъ незамерлыми еще навѣтъ традиціями, а надто находяча-ся въ-части по-за границями російской державы и вѣльву еи управитѣльвѣ.

Недавно то ще часы, бо часы кримской войны, коли сама управа російской державы уважала за потрібне будати старѣй козацкѣй традиціи, чтобы звернути ихъ противъ Туркѣвъ, коли то формувала „Погонѣвъ“ и „малороссійскихъ Козакѣвъ“ та наклонила Гулака-Артемовского и вѣншихъ, що писали таки украинскою мовою „Сидѣтъ Абдулъ, Губы надувѣтъ“. Часы такі и такі потреби могутъ ще зновѣ прийти, а що тогда буде? чи буде пора ажъ тогда звертатися до тыхъ традицій, тыхъ лю-

дей и того языка, котрыхъ перше нехтовано и поневѣряно?..

Акты зъ процессу Булянджера

Зѣзнанія ген. Феррона треба ще въ дѣчѣмъ доповнити, що бдносится до резервы тайныхъ фондѣвъ: Коли Буляндже той фондъ передавалъ, було въ нѣмъ 1,899,575 франкѣвъ 14 сантимѣвъ, а именю знаходилося въ касѣ 1,699,575 фр. 14 сант. а на 20,000 фр. и на 180,000 фр. була провизоричнѣй квати урядника рахункового. Тыхъ 200,000 фр., котрѣй переймѣвъ урядникъ рахунковый, ужито такъ: 1,500 фр. бдоставъ шведскій капитанъ Риддерстѣдъ за якѣсь войсковѣе вынѣденѣе, 140,000 фр. бдоставъ ген. Костъ яко заломогу на seine militaire а 50,000 фр. знайшлися въ касѣ рахункового урядника. Дѣси отже не було нѣякихъ неправильностей; ихъ треба де ниде шукати. Ген. Буляндже ставши министромъ войнѣй переймѣвъ бѣдъ своего попередника 2,032,213 фр. 99 сант., а ген. Ферронови передавъ 1,899,575 фр. и 14 сант.; недостае отже 138,638 фр. и 85 сант. Републиканскѣй газетѣи кажутъ отже, що ген. Ферронъ высказавъ свой поглядъ о сѣмъ передѣ трибуналомъ, але булянджѣтѣвскѣй газетѣи, котрѣй оголошили выкраденіи акты, опустили умисно се мѣсце, чтобы не компромитувати Булянджера. За повѣсье отже манѣвъ въ сумѣ 138,638 фр. має бути Буляндже поставлений передѣ судѣ войнѣй.

Ген. Со сѣе, войсковой губернаторъ мѣста Парижа, переслухуваний дня 17 цѣвѣтня, зѣзнавъ: Зъ акту обжалованія и довѣдася, що тамъ етъ бесѣда о тѣмъ, будто-бы ген. Буляндже намовлялъ армію до зрады. Таку подѣмову, яко законъ вымагае, можна лишь тогда припустити, коли-бъ кто-бъ намовлялъ войско дѣйствю перейти на сторону врага або до абройныхъ ворожобникѣвъ. Щѣе подобного не бдѣшло зовсѣмъ до мои вѣдомости. Може бути, и я маю навѣтъ бдѣзвѣрѣе, що ген. Буляндже старався позыскати собѣ приклонникѣвъ въ арміи, але не знаю нѣякого факту о такихъ бдѣоснѣвахъ. То було-бы небезпечно и не помогло-бы було нѣчѣго, бо мы щильно на все глядѣли и жадеиъ войнѣе не бувѣ бы давѣся Булянджерѣи позыскати до такого дѣла. О тѣмъ, що Буляндже, вернувши зъ Тунасу, мавъ тайнѣй сходины въ Луврѣ, въ котрыхъ брали участь такожѣ и офицеры, довѣдася я лишь зъ поговѣрѣвъ. Онѣ переосновѣй вѣправдѣ офицѣрѣвъ, але чи своихъ приклонникѣвъ, о тѣмъ я не могу судити. Разъ предложивъ я самѣ вже по уступленю Булянджера, чтобы двѣохъ полковникѣвъ перенесено, а то въ ихъ власнѣмъ интересѣ, бо ихъ дѣже бдѣзвѣрѣано. На пытанье предѣдателя трибуналу, чи Со сѣе въ

Згадки зъ семинарскаго житѣя въ Перемишлѣ.

Стисавъ пѣсла нотатокъ В. зъ С.

3) (Дальше.)

По тѣмъ, якъ польскій король Ягайло бдорвавъ Русинамъ престольну цѣркву на замку, тулилася Русинамъ черезъ довшій часъ при Успенской монаштерской цѣрквы Василиянъ на Вѣльчу, де перебували и русскі епископы вѣлчанинѣ въѣ замку. Але не въѣ епископы мешкали постоянно въ монастири василиянскѣмъ на Вѣльчу. Декотрѣй зъ ихъ мешкали по другихъ мѣсцахъ и тамъ померли, якъ Атанасій Крусецкій въ Валявѣ (1653), Георгій Ваницкій въ Страшѣвахѣ (1713), Бронимъ Устрицкій въ Лавровѣ (1748), Атанасій Шептицкій въ Самборѣ (1779). По 58 лѣтахъ постарѣлася Русинамъ по причинѣ, що цѣркву на Вѣльчу була вѣмъ вселѣбна, о нову муровану цѣркву въ мѣстѣ. Замовникъ перемишскій мѣщанинъ коваль Косма купивъ невѣлкий кусѣъ поля, на якѣмъ въ давнихъ часахъ стояла ариянска цѣркву, и на тѣмъ поли по-при такѣ званѣй „братѣй лѣвѣвскѣй“ вымурувано невѣлку престѣльну цѣркву около 1499 р. Тѣта цѣркву стояла надѣъ 250 лѣтъ. Коли она почала зъ часомъ хилитися до упаду, загадано выставити на еи мѣсцѣ нову, показну та обширнѣйшу престѣльну цѣркву. Зъ причинѣ недостатка бдѣповідного до намѣтеной коштовной будовы грошевого фонду, завбававъ тогдѣшнѣй епископъ перемишскій Атанасій Шептицкій (1762—1779) епархіяльнѣй клѣръ до добровѣльныхъ складѣвъ на згадану цѣркву. На голоѣе поважаного епископа посѣпалися бѣдъ духовенства датѣи. Изъ збѣбраного капиталу 80,000 зол. вымурувано хорошу высоку, квадратну, заасмѣтлену золѣтнѣмъ танкомъ та зѣгарѣмъ вежу, котру можна ще теперъ бачити на „Владѣчу“, але вже не въ давнѣмъ еи видѣ, бо при великой пожѣе въ мѣстѣ въ новѣйшихъ часахъ она утерѣла не мало. Надѣ въходовныи дверми, ведущими до середины вежѣи, мѣстѣлася ось така пописка написъ: Kto idzie, niech tu stanie przed bramą Janową, Aby z grzechu się obmył wodą Chrzcicielową.

Która jest trad zgładzony człowieka każdego, Na znak z Bogiem prawdziwym przymierza wiecznego. R. 1776.

Въ часѣ, коли по вымуруваню згаданѣй вежѣи приспособлювано вапно, цеглу та другѣй потрібнѣй матеріалы до будовы проэктованѣй престѣльной цѣрквы, померъ епископъ Атанасій Шептицкій 8 червня 1779 въ Самборѣ, де его и похоронено пѣдъ великимъ престоломъ въ тамошнѣй парохіальнѣй цѣрквы. По смерти епископа обявъ администрацію осирѣченѣй епархіяи архипресвитеръ Андрѣй Язубинскій. За его администрацію удалася два крылошане Бернардъ Бернакевичъ и Игнатій Вѣтошнѣйскій до Холму, упрѣснѣта тамошного епископа Максимѣлиана Рылла, чтобы обявъ администрацію епархіяи перемишской, а то тымъ бѣльше, що пѣдъ той часъ бувъ у Львовѣ епископъ-сѣй престѣльнѣ осирѣченѣй. Епископъ М. Рылло, приклонившися до просьбы крылошанъ, привѣхавъ д. 2 цѣвѣтня 1780 р. до Валявѣ, де его капитула зъ клѣромъ повитала яко администратора епархіяи. Розглянувшись въ мѣсцевѣхъ и цѣрковныхъ обставинахъ, выѣхавъ Рылло потѣмъ до Вѣднѣи и ставъ просити великодушну, Русинамъ спрякую цѣсареву Марію-Тересу, чтобы она якѣмъ датѣомъ причинилася до намѣтеной а конечной будовы престѣльной цѣрквы. Цѣсарева ве бдѣмовила просьбѣ епископа и казала высигновати зъ касы самбѣрскѣй 40,000 зол. на будову цѣрквы. Епископъ Рылло, повернувши зъ Вѣднѣи до Перемишля, приказавъ давну до упаду похилѣну собѣорну цѣркву розбѣратѣ, а зѣмѣмъ выставитися нова, уважати за престѣльну — поблизу деревяну цѣркву св. Тройцѣи.

Цѣркву св. Тройцѣи, въ котрѣй черезъ пять лѣтъ бдѣправлялъ катѣдральнѣй клѣръ богослужѣня, стояла при публичной дорогѣ ведучѣй до Перемишля до Добромиля. При тѣй цѣрквы були два дома, въ котрыхъ мѣстѣлася епархіяльнѣа семинарія пѣдъ зарѣдомъ двоихъ професѣрѣвъ богословіа: о. Якова Лапчиньского и о. Игнатія Вѣтошнѣйского. Семинаристы мали въ згаданныхъ домахъ лише безплатѣе помѣшканье; о одежу и харчѣ самѣи мусѣли старатися. Коли цѣсарь Іосѣфъ II. осуваеъ у Львовѣ центральну семинарію, де принимано и перемишскихъ питомѣвъ, знесено епархіяль-

ну семинарію въ Перемишля при св. Тройцѣй цѣрквы. Тоту цѣркву перемишѣно въ бѣвѣнѣйшихъ часахъ а магазинъ войсковой — она потѣмъ спалилася и слѣдъ по нѣй не лишивѣся. Згаданий два при цѣрквы дома, въ котрыхъ перебувала професѣры зъ семинаристами, продадо правительство черезъ лицитацію 1803 р. и они перейшли въ приватнѣй руки.

Коли Русинамъ забѣралися до будовы новой престѣльной цѣрквы, приспособивши вже богато потрібного матеріалу, померла д. 29 падолѣста 1780 р. великодушнѣа цѣсарѣа Марія-Тереса у Вѣднѣи. Би сынъ и наслѣдникъ, цѣсаръ Іосѣфъ II., закававъ выплатѣти перемишскѣмъ Русинамъ зъ касы самбѣрской 40,000 зол., котрѣй имѣ була цѣсарѣа Марія-Тереса обявѣла на будову престѣльной цѣрквы, а предѣложивъ имъ проектъ, чтобы собѣи одѣнѣвъ зъ скасованныхъ въ Перемишля костѣловъ — 6-звѣтскѣй, Доминиканскѣй або Кармѣлитскѣй, выбрали на престѣльну цѣркву. Збѣбралися капитулѣнѣй крылошане на нараду и стали радити, котрѣй-бы то имѣ костѣлъ vybrати? По довѣншихъ нарадахъ стануло на тѣмъ, чтобы просити цѣсаря Іосѣфа II. о костѣль Кармѣлитскѣй, а то дѣлятого, що якъ той костѣлъ стоялъ на краснѣмъ горбѣчку и въ серединѣй хорошо устроєннѣй, такъ до сѣго костѣла припѣлае обширнѣй зъ огородамъ монаштерскѣй будынокъ, въ котрѣмъ катѣдральнѣй клѣръ выгѣдно може мѣстѣтися. Цѣсарь Іосѣфъ II. прихилився до просѣны Русинѣвъ и надѣворнѣмъ декретѣмъ зъ д. 24 цѣвѣтня 1784 р. бдѣдавъ имѣ Кармѣлитскѣй костѣлъ зъ монаштерѣмъ на вѣчѣность. Нагромадженъ Русинами матеріалы на будову намѣтеной престѣльной цѣрквы кававъ цѣсарь Іосѣфъ II. продати на фондъ релігійнѣй.

Вымурувана Русинами хороша висока „на Владѣчу“ вежа перейшла зъ часами на власнѣсть мѣста, а на мѣсцѣ, де стояла въ давнихъ часахъ стара и мала престѣльная цѣркву, яку епископъ М. Рылло въ виду намѣтеной новой будовы кававъ розбѣрати выставѣлено обширну каменнѣа, въ котрѣй мѣстѣтися теперъ мѣскій шпиталь.

Д. 3 липня 1785 р. бдѣдано скасованнѣй костѣль Кармѣлитскѣй Русинамъ въ фактичѣе

посѣданье, а д. 5 липня 1785, яко въ день празнику храма Рождѣства св. Іоана Крѣститѣля, бдѣправилася въ згаданѣмъ Кармѣлитскѣмъ костѣль, перестроєнѣмъ на катѣдральну цѣркву, зъ великимъ торжѣствомъ перша по рускому обряду лѣтургія. Пѣдъ тотъ часъ не було руского епископа въ Перемишлѣ, то при сѣмъ торжѣствѣ лѣтургію бдѣслуживъ архипресвитеръ Андрѣй Язубинскій, а о. Теодѣръ Федѣнѣвичъ, парѣхъ зъ Грушатицѣ, выголо- сивъ бдѣповідѣу до торжѣства проповѣдь.

Скасованнѣй костѣль Кармѣлитѣвъ бѣоснѣхъ, а теперѣшну катѣдральну цѣркву Рождѣства св. Іоана Крѣститѣля, фундовавъ Мартинъ Красицкій, старѣоста перемишскѣй и палатнѣй подѣлѣсѣй, якъ о тѣмъ свѣдѣтъ надѣ въходовныи до цѣрквы дверми написъ: Deo Optimo Maximo ac S. V. S. T. O. C. D. Fundatarius Martinus Krasicki S. Rom. Imp. Comes, Palatinus Podoliae, Premisl. Capit. etc. a Fundamentis erect a 1630. Пѣдъ катѣдрою суть пѣдземнѣй крѣпты, де почѣвъ фундаторъ зъ родиною; тамъ похоронено и епископа Максимѣлиана Рылла.

Чинъ Кармѣлитѣвъ осуваеъ св. Бертольдъ зъ Калѣбрѣи. Сей побожный и ученѣй мужъ, бдѣставши въ Парижѣ стѣпень доктора богословія, бравъ участь въ одѣмъ хрѣстовѣмъ походѣ до святой землѣ. Повернувши зъ бдѣтѣмъ щасливо, осѣвъ бѣвъ, одѣвѣтно до зрѣбленого обѣту, на горѣ Кармѣль около 1156 р., а при- бѣдѣвши собѣи десять товаришѣвъ, выставивъ малѣй костѣль, при котрѣмъ провадилѣи они вѣѣ аскетичѣе житѣе. Св. Альбертъ, патріархъ Брусалинскѣй (ум. 1214) уложивъ 1209 р. уставы для осѣвшихъ монашѣвъ на горѣ Кармѣль, про що ихъ прозвано „Кармѣлитами“, а папа Гѣонорій III затвердѣвъ тѣ уставы 1216 р. Уложѣнѣй уставы для монашѣвъ Кармѣлитѣвъ були въ першихъ часахъ дѣже острѣй що-до вѣставанія зъ тѣрдѣн постѣлъ о пѣвѣнѣи на утреню, довѣнхъ роздумуванѣи и мѣванѣи, бѣчѣванѣа та цѣльковнѣи повѣдержности бѣдъ стравѣ мясныхъ. Що-до одежи приписувавъ имѣ уставъ сандалѣи, грубѣй сукняннѣй темнѣ-бронзовѣй габѣтъ, зъ такимъ самымъ шкѣлѣромъ и каптурѣмъ, а на то натѣгали ще другѣй бѣльшій каптуръ и плащѣ. Папа Бѣгеній IV улекшѣвъ Кармѣлитѣмъ тѣ острѣй уставы 1432 р., позволивши имѣ

грудня 1887 під час вибору президента республіки не мусів предпринимати надзвичайних мійр остророжності в Парижі, каже Сосіс: Так, Залого параска була тоді в наслідок численних односток войовів дуже слаба, я жадав отже е доповнення через пошлякне полков з найбільшою околиці Парижа. Але тоді треба було побюватися не лиш будьяжестів, але ще і других, що хотіли конче выдкати заколот в мьст. Дальш збавля Сосісера не суть звьстий, бо полиція сконфискувала манускрипти в друкарні.

Головний свідок Бире бувшій журналіст збавля: Бувшій міністер войни Тибоденз представив мене Буляжерови. Мені здавалося, що лаш Буляже в силі піднести внов французку армію і длатого був я ему зовсім преданный і робив, що лиш було в мой силі у приятельств і по газетях, щоб бй бувшій іменованний міністром войни. Дальше доказує Бире з листів Буляжера, що оня жили з собою в дуже тьсоній дружбі. Буляже називав его: „мой дорогий приятель“. Мой дьм — каже Бире — був для него завжди отвертий і бй часто заходив до мене на обід, або сам або з приятелями, хоч я его навіть не запрошував. В одом листі пише Буляже до Бирета: „Не допускайте, щоб на мене призбули і повдомляйте мене о всьм, що дьса“. Буляже не раз збавляв Бирета, щоб бй писав про него в газетях. — Предсідатель: У вас сконфисковано письмо о доставі кави в табличках і еполетів для войска. — Бире: Я займав дьстно сими справами. Однй чоловік, Марешаль, выдумав порції кави в табличках. Я общював собі з того велику провизію, наколи-б удалося ту каву завести в войску і просив ген. Буляжера, щоб бй зробив з нею пробу в своїм корпусі в Туниі. Он пристав на то і мы годилися подьжися провизією, котра мала выносиви 210.000 франків. Дал большою певности спонукав мене Буляже казати собі выставити письмо од Марешала. Опсля информував его сам Марешаль а Буляже телеграфував мені, що проба буде робитися. Прбу зроблено дьстно, але она вышала некористно. Буляже писав тоді до мене: „Не можна нтього зробити. Читайте справозданя, а переконаєтеся як точно роблено пробу.“ — Предсідатель: Чи в тьм листі, де вам общюся провизія, есть дьстно бесьда про Буляжера? Бо в письмі Марешала говориться про якогось Г. Чи подь тьм Г. розумься дьстно ген. Буляже? — Бире: Так, Г. значить генерал.

В справі еполетів збавля Бире, що генерал Льеваль зьств бувшій еполет, через що фабрикант Дипви потерпів був велику шкоду. Дипви дьбався до мене, чтобы я выставив о знесені сего розпорядженія і общував мені 20 сантимов провизію за кожді два франка одь проданних еполетів. Я дьбався до ген. Буляжера, котрому предьжия, що подьжимося зьскому і бй на то пристав. И сим разом жадав письменной умови а дьтак ставався пьдло, чтобы сю справу користно залагодити. Он припоручав нас генералам Мерсісери и Жерве. — Предсідатель: Чи ген. Мерсісє знає о условіях, подь якими Буляже вам помагав? — Бире: Листы Дипвиго доказують то. (Бирет показує лист, подьписаний вправд словами: „Ваш приятель“, але в котрм нема имени Буляжера.) — Предсідатель: Чи вы певні того, що ген. Буляже старався о продажу еполетів? — Бире: Буляже предь писав

триразовый мясной харч в тьждни, довшій прохд по огороді середь монастырских мурів, скоротав роздмування, мовчав и т. д. Од сєи реформы подьжился Кармелиты на дві партіи „antiqua et strictior observantia“. Слдьця за розвитком чину монахов Кармелитів натрафався на оживлену і завязу борбу, яка почалася в XVII столітї меж Кармелитами и Бзуятами и велас письменною полемією. Спр выставив одь того, що Кармелиты голосили, мов-бы их чин був найстаршій на свьт, показав его оснужав сам св. пророк Ілія. Бзуиты спротивлялися сьб бесьд і старалися выводы Кармелитів противным выводами збавля, особливо ученый Бзуит Папенброх. Сей в початках незначный спр приправ з часом тькь розмьрш по в сю справу вдалася инквизіція и Римь заказав всяку дальшу полеміку в тьм предметі. Монахи Кармелиты почали прикдци XIV столітї ширитися в Польщі. Цсарь Іосиф П, касуючи монастыр, покасував чин Кармелитів в Перемышлі, при кестлє св. Мартина у Львові, в Гусакові, Кохавиі, Дрогобичі, Милативі, Забрю и в Яелі. Яелський монастыр перемьщено на циркулярный уряд, а чудотворну икону Матери Божєи вьз закрыто Кармелитского кестла перенесено до Тарнавця, голоснйшом мьсте вості зьбдустів, на яких и нашій мьскі Русины численно являються. В знесені Кармелитских кестл в Милативі, перемьщеном на лат. парохіальный кестл, мьстяться в великом престолі образ розпятаго на хресті Ісуса Христа, оголошений Николаєм Выжницьким лат. архієпископом львовским (1736—1757) за чудотворный д. 1 грудня 1755 р. Сей образ був довшій част в Новбь-Ставі, мьстевости приналежачой до Честинь. За часом о. Матея Макимовича, руского пароха в Честинях, перенесено той образ 1747 р. торжественно в Нового-Ставу до Милатина, де до тепер переходує, и тамь бдбуваються бдусты. (Гл. Wiadomość o pzeat-kach wslawienia się łaskami i cudami Pana Jezusa ukrzyżowanego w obrazie Milatyńskim, napisal Stanisław Baro Błazowski kan. Metrop. Lwowski, paroch Milatyński.)

(Дальше буде.)

мені: „Я вставляю за Дипви не у миністра а у когось, которого радь бй дуже слушаю. Можете числти на мене середь всякихь обставин.“ — Предсідатель: Що значать слова Буляжера: „Я числю засьбды на вас“, спалить сей лист. Томасин в Трякош будьт моими конкурентами. Першого протегує Гамбетта а другій есть аручымь интригантом але не маю досьт вытравлості. Имь обомь можна усунути грунть зь-подь нбт, але не вывляючи мого имени. Дуже остророжно!“ — Бире: Буляже хотів конче стати министром войни. Он думав, що дьставеся до кабинету Бриссона, а коли-б то не удалося, то до кабинету Констанса, але гадав, що Томасин и Трякош суть его конкурентами. Бире оповьдає дьтак же про третю справу достави и каже, що покинув Буляжера, коли той став его дьтак холодно приймати, бо вже его тогды не потребував. „Мы посварились зь собою, бо я не похвалявал его политичного поступованія. Он хотів дьстати мені свои листы и давал мені за них 25.000 франків, але я листы задержав.“

Законь громадскій для мьст.

V.

Выданье окремого закона для мьст оправдане есть дьстными потребями и фактичными бдосвенями.

Було то зь многихь взглядовь аномалию, что великй мьста, которыхь потребности и интересы зовсімь суть бдмнны бдт потребь и интересовь сель а мьстечок, малы одны и той самь законь громадскій. Ясна рьчь, что большій мьста, вь которыхь централизуєсь провств, промысл и торговля, де жме численна интеллигенція, котрі мають часомь великй маюток и представляют значну силу податкову — потребують для правильного розвиту иншюй организации, якь громады сельскій або маломьскій.

Тымь окремимь потребамь и интересамь мьст маю служить новый законь и ть змьны, якй переведено вь них зь огляду на давньшій законь громадскій зь р. 1866. Змьны ть, выказанй нами докладно вь попереднихь статьях, дьтказують або самого бдому дьлзности громадь мьскых, або контрол надь тьми громадами.

Вь другьмь напрямі суть он дьстно дуже пожаданй и коли новый законь фактично старався зь одної стороны скрьпнть взаимну контролу органовь громады (рада мьска, бурмистр, магистрат и комисіи контролюющй), а зь другой через постановы поручаючи предькладати регулямы, бужеты, инвентарь, справозданя комисій и т. п. выдльови краєвому улескамь контролю высшихь властей автономныхь — то тое его становнне бдповьдає безперечно лєкучамь потребамь нашихь мьст, котрі справдь потребують такоу контрол, якь свьдчать о тьмь чьсленнй сумнй факты зь ихь господарства. Мьста нашй, а именно ть, для которыхь выдань новый законь громадскій, представляют чьнв велику экономичну силу, ихь рьчнй выдатки на цьл публичнй доходят сумы побьтвря мильона, а ихь маютокь выносивь близько 18 мильонь зр. Спротивь того значенне ихь для краю есть дуже великою ваги и подьнята контрола надь ихь господарствомь есть вповнй оправдана загално-краєвымь интересомь.

Що-до самого бдому дьлзности громадь — то новый законь мало чьмь рьзниться бдт давньшого. Правда, что сама организация мьской управы змьняєсь досьт значно через постановы що-до выборовь рады мьста, магистрату та урядниковь, котрі конечно мусьт бути вь кождомь зь тьхь мьст, однакь вь самой мериторной стороні громадскоу самоуправы не можна добачити майже нькогого розшєренія компетенціи мьскихь громадь поза ть границы, середь якихь поставивь громады законь зь р. 1866. Именн что до найважньшыхь и найдальше идущихь рьшеннй, якй може ухвалювати рада громадска, приписує новый законь вь тьхь самыхь случаяхь, что и давньшій, конечнось затвердженя такныхь рьшеннй радоу повьтвою.

Можавьт накладана додатковь до податковь вь выше 50%, до 5 льт бдт ухваленя закона краєвого а лиш за призавомь выдльови краєвого и намьстничьа, якь такожь можнсть продовженя тьми властями часу побирания оплат не можемо уважати зьтнмами користями для мьст. Не есть то розширенне автономіи мьст, бо на тьй точкь остала компетенція рады мьской вь давньхь границяхь, а лашь розширенне компетенціи административной вь некористь законодательной — рьчь зь кожкого погляду непожадана и шкодлива!

Такожь чудовь вь новімь законі бракь регулямау а навьт бракь натуку що-до маючого выдатись регулямау за-для повненя бурмистрами судьничьства вь справахь мьской полиціи. Вь большыхь мьстахь набравь то судьничьство большого значенія — вымагає отже докладньшого и точньшого унормованя, тьмь большь, что повнять его дуже часто люде не-факховь.

Вь справозданю комисіи громадскій, предькладаючи соймови проекть того закона, чь тьсно мьжь иншимь такожь и то, что законь той маю запобьтти, чтобы при розвязаныхь радь мьскихь правительствомь, через штучнє продовжуванне выкланного такимь розвязавьмь integritum, не подьтягано мьст подь курателю правительства.

Було-бы то рьчею вь интересь автономіи дуже пожадано, однакь — на жаль — вь новімь законі не бачимо ані одної постановы, котра причиналась-бы до тоеу цьли, а противно, постановы что-до розвязаня радь мьскихь правительствомь ані одною буквою

не рьзняється бдт дьтчныхь постановь закона зь р. 1866.

Два многоважньшй пытаня, якй подьнято при ухваленю того закона, лашились остаточн по непорьшєнй. Одн зь нихь мьсталося вь упавьмь внесеню комисіи, чтобы бурмистра можна выбрати и зь по-за рады мьской, друге вь внесеню пос. Меруновича, чтобы зь огляду на то, что чисто жидьскы справы религийнй вь громадь маю полагоджувати не рада а кагалъ — чьсто християнскій справы религийнй полагоджувати радй християне выбранй лашь самими християнами (посля нового закона, а такь само и бдєля закона зь р. 1866 полагоджувати ть справы вьрадй самй християнскій радй однакь радныхь тьхь выбараньтхь вьс управленй до голосованя, отже и жиды). Перше внесенне маю богато за собою, але рьвно богато протавь себе и тое-же промовляє, чтобы радше дотеперьшій станть задержати; — друге однакь оправдане есть строгими вымогами справедливости, бо дьстно посля теперьшного стану жиды что-до своихь религийныхь справ вь користь иншыхь суть положеню, якь християне. Перше внесенне маю рьшнтьсє вь ординаціи выборовь для мьст, яку маю выдати новый соймт, друге пошлєно бдучому законодавству безь означеня рьчнцй.

Вьбдци замьтати належит, что новый законь спроводати на дьтчнй мьста тькожь и немалй кошты. Обязавьт удержувати бурмистра, его заступника, одного ассесора, секретаря, рахмистра, касієра, лькаря, бдбвничього и инспектора полиціи потягне за собою рьчнй выдатокь колькохь тысячь зр. и певня рьчь, что больша часть зь интересованыхь мьст оплачувала досьт свой персонал значно меншою сумою. За то бдтворнтьсє несодн нове мьсте для интеллигентныхь людей, а коли система протекційна не буде при бдсажженю тьхь мьст грати надьто великою роль, то при иншій тьсонь вь всьхь интеллигентныхь заводахь могли-бы прийти на тькй мьскй урядь правдоу интеллигентнй и факхово образованй люде. Особливо Русины повиннй старатись вже хочь-бы за-для конечного скрьпленя руского элементу вь мьстахь, чтобы о скрьло можно найзначньше число зь такыхь мьст принало честнымь и интеллигентнымь людемь зь рускомь суспьльности.

Др. Е. О-й.

Рухь выборовй вь Галичинь.

Выборь посла вь Снятинь.

I. Побьда наша, — хоть не легко прихдло намь вь на нашу сторону переключити. Що намь улєнувало борбу выборчу, то та обставина, что мы мали ще вь памяти досьд зь манушого року, и что народь подь вьлывомь недавной неудачи тьмь большь прикладь рукь, чтобы самь разомь поставити на своиь. Тькимь чиномь станули до боры зь одної стороны что-разь большь до самовьбдности протодчній народь зь своими провьдниками зь интеллигенціи, а зь другой стороны амьбитнй и не перебарочій вь средствахь Орменнй, бдбтерий не абы якими вытывами, купоу грошей а до того громадоу всякого рода подьнакабь.

Правыборь — се найважньшій моменть при выборахь, отже вь сей бдкь головно звернуль обь стороны свои заходы. Прихильники Мойсы зьляся до дагныхь своихь штукь, полагаячыхь головно на затаюваню дия правыборь, але спосбь сей завьт майже всьдкь, такь через чуждсть самихь сельяч. И такь, коли вь колькохь сєлахь вьтй не хотьли выявити дия правыборь, то громадыне допчтались вь самьмь старость. Якь видко, письмо вручене сельяськоу депутацию п. намьстничьому, не маю помогло, а вь тьмь пьсьмь выразно высказане було пр шєнне, чтобы п. намьстничькь наказавь докладне оголошуванне правыборь. Коли возмьмо же на увагу, что правыборь бдбувался подьчась найгорьчньшюй работы вь полі, то побачимо, что сельяе нашй мьрель тьки добре подьпнувати справы, чтобы не дачись противникамь обманути. Дьшло до того, что вь колькохь сєлахь треба було вь двоны, мовь на гвалть двонити, чтобы чьмь скорше склякати людй.

Найзавьтньша борба була вь сєлї Рожновь, зь-вдьмь выхдуть 11 выборць. Правыборь були тамь добре пригтовленй, бо на Зелєній свьтї бдбуєсь тамь заходомь мьсєвнхь свьчєнникь передьборьчій збьр, де докладно бдбдженю, якь масєя поступати при правыборахь и хто маю бути выбранный. Дьтого то, коли прйшло до правыборь, зьбєрались управленй до голосованя дуже численно и бдт рава до полудня одержала наша лшєтє десятє разь большь голобьт якь жидьска. Бьда! — подумали собі жиды, дьлнч и комисарь п. Фалькєскій. Рада вь раду: что робити? — але на чьмь стало, не знаемо. Коло полудня однй жидькь вручавь урядуючому п. комисарєви якусь карточку; якй бувь ен зьствт, не знаемо. Наравь адресатови починаєсь робити нездорово. Не помогли стараня о. Зарєвича, который для заведужавшого не жалувалъ навьт найлучшого вина. П. Фальковскій перєрывавь голосованьє, удаєсь до дому мелника и туть класєся на одрь болъзны. Тьмьчасомь маса народу жде передь канцелярією и ще збьлшавьсє зь кождоу хвалєю. П. комисарь выславь вьтй и каже оголошнть, что правыборь бдрочуютьсє. Але люде побюються якоу пригды и выславють зновь 6-ох зь межь себе, чтобы имь п. комисарь дьочно заявиль свои рьшєнє. П. комисаря се вже олютило, тожь дуже здровымь голосомь повтєривь депутатамь свою постанову через бєно комнату. Народь усєюковьсє, выбравь 2-х депутать до староства и розбьшовьсє, а п. Фальковскій сьвть на брнчу и побхавь до п. Мойсы на дальшу курацію. За тьждєнь слдьє продовжєнє пра-

выборьт. Всь агитаторы змобилизованы; Капрі и Ліада, найголовньшій полчєтчанє Мойсы, на пляц; не хибло такожь ихь широго товариша по ремеслу Янєля Таана, который навьт вь мєждуну до староства подавь яко стань и занявсь агитатор. Привьдате насєштє вечєромь передь голосованьємь зновь п. Фальковскій, познй молодецкого здоровья и энергій, вь супроводь самого п. старосты, и зьтєджають просто до о. Зарєвича. О. Зарєвичєно було, рьзумьсьє, дуже прятно и витати у себе такь любыхь гостей, але на другій дєнь рано дьло стояло, якь и перше. Ньвєй пробы зь стороны „мойсєкьтхь“, чтобы дєвести до якого компромису, не помогли. Вь канцеляріи громадскій починаєсь голосованьє, а рьвно-часно вь дворь укладєсь протєст зь бдбч-сами ебькохь жидькь и жидьскаыхь Иванькьт. П. староста забравьсє вь своєи, а подь вечерь п. Фальковскій оголошнть результать правыборь: наша лшєтє силъно побьдала. Рьвночасно дьручєно нашымь гьбьрцямь карты легитимаций.

Такь отже закончылася афера рожновска, хочь ещє цьльнй тьждєнь до самыхь выборовь мы не мали спокою и мусьлй черезь центральный коматєть представити п. намьстничьому, о що властвіє мойсєкамь ходити у внесеніємь протєстѣ. Та хочь и самь выбьрь посла вынвль на нашу сторону, то Рожновь все-таки дає о собі чьтє. Мойсєкамь, хотьли помьстись за свою такь ужасну, якь тькь казавь, „класку“, обжалували п. Кирила Т-ого, что немовь то бй склякувавь несправно зборы вь Рожновь, а при тьмь ажь полєнують слянку, явнмь бы то чьномь подьтянути тую справу подь §. 303 а к. На щастьє, цьдла справа опираєсь на зловбй и тенденційнй ложь, котра, сподьвасьєсь, явнтьсє незадолго вь цьлбй своей наготь. Вь Заболотовь бдбулєсь вже 16 п. ст. липця розрива вь сьмь дьлѣ, але зь причины, что не являєсь вь свьдєн зь стороны мойсєкьтхь (видьмо дьтого, чтобы обжалованго бддай на кошты дорожє наравьтє, бо завьзавьа дьручєно всьмь), розправу бдрочєно на цьлнтьсє. Много тепєрь о всьмь тьмь говоритьсє вь цьлбмь повьтѣ, але хоть навьтє начальннє заболотьскєму суду жє вь привьз-ныхь зносинахь зь п. Мойсєку, маємь повьту надьто, что судь сєй дасть краснй примьрє независимости судь и что руководатєсь будє тьлько буквою закона.

Цьду тую справу выклєкала рожновска жандармерія. Вагалѣ можна сказати, что для деякихь жандармь вь нашомь повьтѣ припись что-до бьвательской свободы немовь-бы не истували. Такь и. пр. уже по выборахь жандармь сьнятинскій Капитань вручиль газдѣ задулку Михайлови Нагрянєви, предь-бавши его вь поли, якусь картку и казавь вь занєсти до вьтй. Намь гада показавь картку своему сыновку-школяреви, а сєй чьтєтє такє: Michał Nahorniak melduje się do zamkniesia. Gendarm Kapitan. Розумьсьє, что рьчь вьзала тепєрь иншій обороть и что вь той спосбь выбавьсє Нагрянєй бдт незадолгого арешту або и бдт доброй прочуханкь вьтєвскон. Мусьмо-жє запьтати п. к. краєву команду жандармеріи: чь видьмо вь, что роблять ен подьчинєнй? А на жандарма Капитана уже минувшого року внесєно донєсєнє, что занавь-стувавь дьмь Я. Калитчука вь Карловь.

Климь Обухь.

Про резигнацію посла сєляннина Валєптія Яхима, выбраного вь повьтѣ нєсьбєтѣ, знають уже чьтєлєлѣ „Дьла“. Якь мы заповьдали на основь вьродостойныхь вьстєй, такь и сталося.

Яхимь заявиль вь польскихь газетахь (починаючи свое заявлєнє бдт полємичи зь „Дьломь“), что бй склядєсь свьй мандать не для чьго иншого, якь тьлько дьтого, что противь выбьру его внесєно протєстѣ, отже бй добровольно рєзигнує зь мандату. Прачєна, подана Яхимомь, есть досьт оригинальна. Выбьрь его на посла бдбуєсь зовсьмь законно, на него упала значна бдльнсть голобьт, — отже и протєст не маєт-бы жадного значнєя. Очевидно, Яхима спонукала иншй причинь арєчись мандату. И справдь Nowa Reforma, мьстєчнй заявлєнє Яхима, вь такій спосбь пояснєє справу:

„Мы авсьмь не рєдувались выбьромь на посла п. Валєптія Яхима, вь котрмь мы не могли добачити набутку новой аздбной силы до працѣ соймовой. Мимь того смугиль насѣ, что посолѣ той постановь зложити мандат. Смутиль насѣ не то, что можемо утратити дуже проблематичного союзника политичного, але то, что Яхима спонукало — выразно каже-мо: спонукало зложити мандат. Вьдомьтє о заходахь, чьбь Яхима по части гаспостати громадь, уважавши его побру, а по части общьчєкамь склонити до рєзигнаціи зь мандату — дьйшла насѣ уже передь колькома днями зь жєрела дуже годного вьрє. Иде головно о то, чтобы зробити мьсте п. Биджєйовича, который перєзавь тамь мимь силньныхь заходьтхь и великомь подьпори. Зь початку Яхима страшно протєстємь, а потьмь, для большоу певности, ужито иншихь, вымо-вньшыхь средствь, котрі наконець наклєчили выбраного посла арєчись мандату. Але то дотєрва перша часть заходьтхь. Чь друга часть, т. е. выбьрѣ п. Биджєйовича удаєсь, то ще покажєсь.“

Чь будє выбранный Биджєйович чь нѣ, — мимьходомь скажемо, что посля газетныхь вьстєй маю на мьсте Яхима вь Ньсєку кандидувати сєляннин Оржеховскій, посолѣ до рады державной — а зь Яхимомь comedia finita! Намь оповьдавь оньгды однй перебьжій зь вьсєкого повьту, что прятєлѣ п. Биджєйовича такь вьзял Яхима, что выбьрѣ его на посла, вь свою оаьку, что бй по днѣ 2 липця по-разь дєнаде нєчувавь — зьначино по кормь-махь вь аспєнціи жидькь, можє котрымь верховодавь Ушєрѣ Амстєрь, пивоварь, котрого недавно бдпраннй гр. Рєссєниєрь, а

Баджевичи объявлять ему выстаратис о консе-
сенсе на замятывание людей на оліе. По
догодн вандоуць по коршмахъ, Яхимъ на-
копѣ въ ночь въ 19 на 20 н. ст. лияя въ кор-
шмѣ въ Новоселуцкѣ подписавъ резинацію.
Резинацію тую выслало просто до Львова.
Все то дѣлалось въ тайнѣ, — але до секрету
треба тѣмъ двоимъ, бо третій уже зрадитъ.
Такъ и тутъ сталося — жады выговорились.
Маури-селяне збѣралися и наперли на Яхима,
щобы сказавъ правду. Тогда Яхимъ признался
до резинации и дававъ, що причини, яки его
спонукали до того, оловѣстити въ часописахъ.
На тѣ сезане бдѣючы Яхимови: „Пиши, а
мы тоби свое бдѣшемо и выкажемъ правду
привину, за-для котрой ты зрѣвся мандату“
Дня 22 н. ст. лица Баджевичи буть уже
у старосты въ Ниску. Коли-жъ и депутация
селян явилася у старосты, — староста бдѣ-
въ їй, що про резинацію Яхима нѣчо ему
не вѣдомо...

Нивѣшній Kurjer Lwowski пише въ той
справѣ: „Що разъ шарше разоходятьс по нис-
комъ повѣтъ вѣсть, що селяннѣ Яхимъ про-
давъ мандатъ посольскій п. Баджевичеву,
котрый надѣсь теперь буть выбранымъ. Гово-
рить, що Яхимъ за свою резинацію дѣставъ
1.000 зр. Трудно повѣрити — кѣмъ Kurjer —
въ таку факциду, але она естъ дуже имовѣр-
на при системѣ кѣруція, яка у насъ ведетьс
завсѣмъ явно...“

Дописи „Дѣла“.

Зъ Рогатинщины.

[Ще не конецъ загалнымъ зборамъ повѣтовом Народном
Торговлѣ въ Рогатинѣ.]

По разъ третій скликавъ управляючій
совѣтъ повѣтовом Народномъ Торговлѣ въ Ро-
гатинѣ загалный зборъ за сей рѣкъ на день
28 н. ст. липня. Та якось не може побутисъ
того, якъ разъ було писано, тугару изъ себе.

Же при оповѣщеныхъ першій разъ за-
галныхъ зборахъ на 8 н. ст. мая с. р. выхо-
дило, якъ изъ загалного поговѣрки такъ и въ
приватнои, але публично на тѣмъ зборѣ на-
веденъ дискусія, що совѣтови иде о розвязанъ
товариства, выбѣръ комисіи ликвидационной и
продажъ склепу Торговлѣ львовской, подѣ
условіемъ, що она отворить въ Рогатинѣ свою
філію. Що такъ точи мали буть предметомъ
нарадъ и ухвалы, нѣчто того анъ въ членѣвъ
совѣта анъ въ по-за совѣта никакше не розу-
мѣвъ и розумѣти не мѣгъ, аъ огляду на то,
що совѣтъ устанъ своего одинаковаго речника
пояснювавъ на тѣмъ зборѣ членамъ близшій
точки заключенои провизорично и условно (бо
одобрити мали загалный зборъ) умовы мѣжъ
совѣтима обоимъ Торговлѣ и вказувавъ на на-
слѣдкѣ добровольного розвязанъ товариства.
Тому не стояла на перешкодѣ стилизація, по-
дана совѣтѣмъ въ газетныхъ оголошеняхъ, бо
точка 3): „Предложение совѣта упр. въ спра-
въ передаѣ складу повѣтовом Народномъ То-
рговлѣ въ Рогатинѣ Народной Торговлѣ льво-
вской“ (чч. „Дѣла“ 80, 82, 84) обѣщала, пѣся
розумѣны всѣхъ, совѣтниківъ и не-совѣтниківъ,
всѣ до того потрѣбнй условнй ухвалы, якъ:
розвязанъ товариства, выбѣръ комисіи ликви-
дационной и т. д. Така сама стилизація була и
въ оголошеняхъ, скликуючыхъ загалный зборъ
на 3 н. ст. червня. Тогда и бдѣючы зборъ,
якъ ходять слухи, и то при участѣ дуже ма-
лого числа членѣвъ (але важно); майже са-
мымъ членамъ совѣта предложено билансъ за
1888 рѣкъ и ухвалено пѣся утѣшанъ разъ уже
стежи немоу стаду цѣнру дивиденда 8%.
Розвязанъ же товариства не наступило по
причинѣ замѣтѣвъ зъ стороны ц. к. нотаря.
Пѣся его интерпретация и поучения треба бу-
ло, видно, въ оголошеняхъ выражено поста-
вити на порядокъ дневный справу розвязанъ
товариства, продажъ склепу и выбѣръ коми-
сїи ликвидационной. За пѣсно урозумѣннй со-
вѣтъ зробивъ и се — ажъ за третимъ разомъ.
Тяжко то приходиться ему, свободному бдѣ
всѣхъ формальностей и протоколованъ, вы-
повняти приписы формалистики, и то дуже
строгій; внесенне на розвязанъ товариства бдѣ
числа членѣвъ репрезентуачныхъ 3/4, подѣ
капиталу; присутіе на зборахъ абсо-
лютнои большости загалного числа членѣвъ
(отже звѣзъ 50); ухвала розвязанъ товари-
ства 2/3-ми присутнихъ членѣвъ. Анъ одно зъ
трехъ условій досе не осагнене. Ді першого
ще далеко, нѣмо того, що бдѣ давна лежать
въ Торговлѣ листа, на котру каждого члена
упрошувася. Два другіи условія не наступятъ
мабуть нѣколи, бо выходить на нечувану бѣ-
дужность самыхъ членѣвъ. До четвертыхъ, а
взглядю пѣся нового розумѣннй, до другихъ
зборѣвъ, котрі мають буть 21 н. ст. серпня,
не треба вже пересторѣги строгихъ вымъ говѣ
стутарныхъ. Инакше пѣся мнѣномъ интер-
претация ц. к. нотаря.

Внесенне на розвязанъ товариства подѣ-
писало уже багато членѣвъ. Всѣ они суть тои
гадки, що подписуютъ подѣ условіемъ, що склепъ
не буде продаваться и. пр. жидамъ, але льво-
вской Торговлѣ, и що она заразъ отворѣтъ въ
Рогатинѣ свою філію. Богато даныхъ за тѣмъ
промова (въ Рогатинѣ вѣдѣются навѣтъ ку-
верты зъ напѣсею: Львовска Народна торго-
вля зъ філіями въ Тернополѣ... и въ Ро-
гатинѣ), але и противне можна вносити въ
денныхъ фактовъ. Смытати кого изъ членѣвъ
совѣта, чи перейде склепъ Торговлѣ льво-
вской? — то бдѣючы дѣла: „Або я знаю?“ Ко-
ли-бъ Торговля львовска не мала отворити
въ Рогатинѣ філію, то мало хто, гадаю, буде
за розвязанъ товариства, бо и нема важ-
кой, безвыходной до того причины. Боли до-
тепершій совѣтъ управляючій не має на
стѣлько силы моральной и жертволюбивости,
щобы Торговлю удержати, то зъ того ще не
выходить, що Торговля мусѣтъ унасти. Чей
найдѣся у другихъ патріотѣвъ Рогатинщины

на стѣлько жертволюбивости и свѣдомости,
щобы поддержати такъ важную институтію и
то въ мѣщевости, де суть всѣ условія до хо-
рошого ея розвитку. Ачей не всѣ Рогатинчане
подносятъ до жизненного пытаня платныи
наглядъ надъ Торговлю, подбѣно, якъ се зро-
бивъ послѣднего разу членъ совѣта Нак. Да-
нилюкъ, господаръ зъ Бабинець долѣшнихъ,
котрый, роздѣляючи собѣ ось недавно горло
за польскими послами и панами (гл. „Дѣла“
зъ червня) набравъ пересвѣдченя, що — піс
за дамо!

Рогатинщина Торговля нѣякъ не смѣе
цѣлкомъ унасти. Се була-бы крайня ганьба
для неостатного ще въ Галичинѣ повѣту. И
львовска Торговля не постѣла-бы причинити-
ся до того, тѣмъ болше, що и въ экономич-
ныхъ выражѣннхъ своихъ не заведѣся Тор-
говля львовска, боли, якъ се Рогатинчане зъ
радіостію въ приватной довѣдалися дорожѣ,
настане амѣна въ персоналѣ Торговлѣ ро-
гатинской.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Маршалкомъ краевымъ для Чехъ
именованъ кн. Юрій Лобковичъ. Звернуло
то загалну увагу, що рѣвночасно не замено-
вано такожъ, якъ то звычайно буває, и вице-
маршалка. Нѣмецка преса централестична до-
гадуеъ зъ того, що правительство думаетъ
дѣйствию заняться справою помирень Нѣмцѣвъ
зъ Чехами, а вице-маршалка чешского не за-
меновано лишь дѣлато, що посаду сю заре-
зервовано для якогось Нѣмця.

Deutsch. Volksbl. довѣдуеъ, що незадов-
го має появиться розпорядженъе мѣни-
стра просвѣты о науцѣ класичныхъ язы-
ковъ, а бдѣтъ языковъ нѣмецкого и фран-
цуского въ гимназияхъ и школахъ реальныхъ.
Насампередъ має выйти розпорядженъе при-
порукающе до ужитку шкѣльного вже бдѣ се-
року шкѣльного апробованъ вже давно подѣ-
ручаники до науки грецкой и латинского язы-
ка, уложенъ пѣся дидактичныхъ правилъ.
Отдакъ має буть заведена реформа наукъ и
нѣмецкого языка въ высшихъ классахъ
гимназияльныхъ, а особливо має буть заведе-
на наука середно-нѣмецкого языка (Mittelhoch-
deutsch). Крѣмъ того має буть поправлена ме-
тода науки нѣмецкого языка въ нѣмецкихъ
школахъ въ тѣмъ дѣлѣ, щобы ученики, покин-
чавшій середню школу, знали добре нѣмецкій
языкъ. Напѣсѣдѣкъ має буть такожъ попра-
влена метода науки французского языка, щобы
ученики мали въ нѣмъ болшеу праву такъ
устѣно якъ и письменно. Рады шкѣльной краевѣй
мають одержати дотычній розпорядженъе ще
подѣчасъ феріи.

Архивъ. Альбрехтъ, выѣхавшій на
инспекцію войскову до Сѣмѣраду, заведувавъ
тамъ въ Сибинѣ (Германштадтѣ) въ настѣ-
дѣ перестуды и дѣляго не мѣгъ взяти уча-
сти анъ въ ревїи войсковой анъ въ талемѣвъ
обѣдѣ. Пѣся вчерашнихъ вечерныхъ вѣстей
станъ здоровля архикнязя вже поправився и
бѣтъ буде мѣгъ выѣхати имовѣрно завтра до
Крѣмштадту.

Обзог доносѣтъ, що панскій нунцій Галам-
бертъ має зъ почеткомъ версия приѣхати
въ гостию до еп. Штрѣсмаера въ Дѣкова-
ръ, а бдѣтъ выѣде разомъ зъ намъ до Сара-
ева на посвященъе новой катедрѣ.

Россійске министерство войнѣ
выдало недавно тому справозданъе зъ своихъ
дѣляности за 1887 р., зъ котрого выймаемо
слѣдуючій цѣкавъ дѣтъ: До 1 сѣчня 1888 р.
було въ россійскѣй арміи 32.086 штабовыхъ и
высшихъ офицерѣвъ и 853.589 войсковѣвъ. Цѣле
войско раздѣлялося пѣся подиночныхъ родѣвъ
оружія такъ: Пѣхоты было 638.778 людей, ка-
валеріи 70.878, артилеріи 117.601 а наженіеріи
20.362 людей. Крѣмъ того было 163.197 коза-
ковъ (разомъ зъ офицерами), зъ котрыхъ въ
активной службѣ было 50.655 людей. Бранца
въ 1887 р. дала 232.929, ополченъе 489.861
людей. На укрѣпленъя въ европейской Россіи
выдано въ 1887 р. звышъ 6 мил. рублѣвъ.

Станъ здоровля вел. кн. Константина
Николаевича вправдѣ троха поправився, але
все такъ нема надѣвъ, щобы бѣтъ зовсѣмъ по-
дужавъ и ще довше поживѣтъ. Кн. Константинъ,
коли ще бравъ участь въ справахъ державы,
належаю до либеральнѣйшихъ людей въ Рос-
сіи, але вже за царя Александра бдѣушено его
бдѣ справѣ державныхъ а за тепершнього
царя бѣтъ такъи вже зовсѣмъ до нѣчого не мѣ-
шався.

Вѣсѣлье вел. кн. Петра зъ черногор-
скою княгинею Малицею назначено на день
7 серпня. Вѣсѣлье бдѣуеъся нѣмо недуги вел.
кн. Константина дуже гучно и зъ якъ най-
большоу парадю.

Дня 27 липня бдѣулися въ Монахѣиумъ
семі зборѣ нѣмецкихъ гимнастикѣвъ
подѣ протекторатомъ кн. Людвика Бавар-
ского. Зборѣ бдѣуеъ протекторъ промовою,
котра звернула загалну увагу на себе. Звер-
таючысь въ своей промовѣ до гимнастикѣвъ
зъ Австрій сказавъ князь: Вамъ, панове, вы-
сказую мою особливу радѣсть зъ того, що че-
резъ великодушне дѣло помершого цѣсаря
Вильгельма и жинючого цѣсаря Франца-
Иосифа, та черезъ мудрѣсть ихъ мѣжѣтъ дер-
жавныхъ, хочъ Австрія сѣлюю обѣтаванъи була
змушена выступити зъ давнѣйшого союза нѣ-
мецкого, заключено новый союзъ. Фактъ сей
естъ великой ваги, бо закичено давнѣйшій ро-
доръ, черезъ котрый Нѣмеччина тѣлько тер-
пѣла. До васъ панове зъ Австрій кли-
чу: Держѣтьсѣ вашего нѣмецкого я-
зыка, вашего нѣмецкого духа. Держѣтьсѣ
и не устуайте въ вѣрности до вашего

славного габебургско-льотарингского дому и не
забывайте, якъ и мы не забываемо, що жаденъ
княжій дѣмъ не давъ Нѣмеччинѣ тѣлько цѣ-
сарѣвъ, якъ дѣмъ Габебургѣвъ. Не забывайте
на то, що коли въ 1859 р. по несчастной для
Австрій войнѣ цѣсарь Наполеонъ завывавъ
австрійского цѣсаря, щобы бѣтъ зъ нимъ поми-
рився на кошты Нѣмеччины, цѣсарь Франца-
Иосифъ ему гордо бдѣуеъ: „Я емѣ нѣмцемъ
нѣмечинѣ!“ Слова тѣ кн. Людвика вылика-
ли всюды тѣмъ болше здивованъе, що его у-
важано досѣ загално великимъ противникомъ
Прусѣ.

Парисскій Figaro подае справозданъе зъ го-
стинны вел. кн. Петра въ Черногорѣ, котре
коли-бъ было правдиве, було-бъ велимъ харак-
теристичне для бдѣноснѣ сего малого княже-
ства до тепершней межнародной ситуація.
Figaro розказуе, що въ честь вел. кн. Петра
бдѣуеъся въ Цетини театральные представлѣнъе
трагедіи зъ-подѣ пера черногорского князя,
въ котрой величалася Велико Сербія. По пред-
ставленю бдѣуеъся паръ, на котрый бдѣтъ запро-
шенъи такожъ и дипломаты. Князь пѣвъ за эдо-
ровѣе царя, вел. кн. Николая и въ честь со-
юзной арміи россійской; при послѣднихъ
словахъ завернувся бувъ князь до французского
посла Жерарда. Россійскій посолъ Арі-
ропулосъ подѣвъсь бувъ тоасть въ честь
французской арміи а вел. кн. Петро и князь
черногорскій бдѣуеъся: „Мы пѣмо въ честь
Франція!“ Францускій посолъ Жераръ подѣ-
нѣвъсь бдѣтъ тоасть въ честь россійской и чер-
ногорской арміи и на погібѣль ихъ вороговѣвъ,
котрі суть такожъ ворогами Франція. Вел. кн.
Петро приступивъ тогда до Жерарда и сти-
сѣуъ ему руку. Тѣсть кн. Никиты, ген. Ву-
ковичъ, сказавъ, що Черногора готова якъ
защѣпки такъ и до обороны. Якъ въ послѣд-
ней войнѣ першій выстрѣлы понеслись въ Чер-
ногоры, такъ здаеъсь буде и сѣмъ разомъ.

НОВИНКИ.

— Слѣдѣ Kurjer-аи Lwowsk-ому. Вчерашній Ку-
рjer Lwowski подае нашу статью о намѣреніи
будто-бы выдѣвано руской часописѣ урядо-
вой и признае нашу аргументацію за спокойну и ло-
гичну, але гнѣвася дуже, що мы додали кѣлька
словъ о Полякахъ, упозорюючиъ свое по-
ступованъе противъ Русинѣвъ осуществленъемъ пе-
ного нѣбы русофильства межи Русинами. Имен-
но закидае намъ, що мы, замѣстъ вѣстѣннѣе
адресувати, кинули огниду клевету на загалъ
Поляковъ и тѣмъ унеможливаемо дѣланъе тѣхъ
Поляковъ, що бажають розвою народу руского.
На се мусимо бдѣуеъся, а бдѣуеъся наша буде
коротка. Коли-бъ мы справдѣ зъ нашими докора-
ми зверталиъ противъ загалу Поляковъ, то не
можна-бы насъ за те винити. Сего-жѣ вѣдай и
Kurjer не заперечѣтъ, що дуже значна большѣсть
Поляковъ, большѣсть и що до числа и що до си-
лы та впливовѣ, все ще естъ Русинамъ неприяз-
на, а то тѣлько слаба меньшѣсть естъ инакше упо-
соблена и инакше поступае. Але мы помимо того
добре бдѣуеъся однихъ и другихъ Поляковъ,
и самъ Kurjer, приводячи зъ нашей статѣ уступъ
о Полякахъ, подае межи иншими и сѣей нашѣ
слова: „t y m Polakom, ktorzy jeszcze dzisiaj pra-
gną „znieszenia Rusi““. А чейже тутъ досѣтъ
выразно сказано, що мы не до всѣхъ Поляковъ
пѣли?

— Зъ двухъ округѣвъ выборчихъ — зъ Рогатин-
ского и Гусятинского — одержали мы невѣдѣ-
раій вѣсти, що при остатныхъ выборахъ дѣки
(очевидно не всѣ, але частина) станули по сто-
ронѣ противной Русинамъ и агитували за поль-
ско-панскими кандидатами. Про такій агитація
дѣковѣ въ Гусятинскомъ маемо тѣлько загалъ-
но донесенъе, але зъ Рогатинского маемо близ-
шій данѣй. Допѣсுவатель нашъ, доносѣтъ намъ:
„Польскій кандидатъ Торосевичъ має богато зъ
своимъ побѣдымъ закидати слѣдой агитация дѣковѣ
рускихъ. Больша часть такихъ дѣковѣ агитувала
за польскимъ кандидатомъ зъ свѣдомостію. Такі
дѣки голосили, що мусѣтъ „опустити священиковѣвъ
а ханатисы Поляковѣ“, бо може Поляки скорше
имѣтъ поможуть въ ихъ „дѣковѣкой справѣ“. Якъ
имѣтъ Поляки поможуть въ „дѣковѣкой справѣ“, се
могли вже видѣти передъ кѣлькома лѣтами, якъ
въ соймѣ пришла на порядокъ дневный пѣтация
дѣковѣ. Хо тогды, якъ не польскіи послы —
кѣ. Вухальдъ и гр. Голѣвскій — выступили
противъ справы дѣковѣкой и ще закликали собѣ зъ
дѣковѣ? А въ радѣ державной то, якъ не Ру-
синѣ, обѣтавъ за ними? Чи польске коо сѣхѣло
бодѣтъ застановитисъ надъ ихъ справою? А хо,
якъ не священикъ рускій — о. Василь Чернецкій
зъ Сѣльца бѣдского — ходивъ недавно на чолѣ
депутация дѣковѣ зъ всѣхъ трехъ епархій до на-
мѣстничества въ справѣ дѣковѣкой? Нерозважнй дѣ-
ки (говоримо о тѣхъ, котрі при остатныхъ вы-
борахъ шкѣдили справѣ руской) забывають, що
они слуги руского народу, руской церкви и що
жизнѣтъ рускимъ хлѣбомъ! Хлѣба певно не дадутъ
дѣкамъ анъ польскій комонды анъ польскіи паны,
котрі знають дѣковѣ тѣлько передъ выборами и
тогды ихъ величаютъ: „рапіе гејенсіе!“ — а
по выборахъ: бухомъ гони дѣка бдѣ хаты! Впро-
чѣмъ нехай самі тѣ дѣки, що при сихъ выборахъ
стали ворогами справы руской, переконаются о
ласѣтъ польско-панской, а мы пѣвнѣй, що при слѣ-
дуючыхъ выборахъ бдѣхрещуватисъ будутъ обома
руками бдѣтъ тои ласки и опѣки надъ „справою
дѣковѣкой“.

— Зъ руско-народного театру. Въ Равѣ выставѣтъ
нашъ театръ вже лишь три представлѣнъя, а то
нишѣ въ четверъ 1 н. ст. серпня, въ субботу 2-го
и въ недѣлю 3-го серпня. На послѣднѣ предста-
влѣнъе буде бдѣограна трагедія О. Варѣнського
„Павло Полуботокъ“. При бдѣдѣвъ зъ якого мѣ-
ста має звѣщати дирекція величезній выдатки, то
мы бодѣтъ зъ того взгляду повиннй рускій патріотъ
Равчаннн численно збѣратисъ на тѣхъ трехъ
неперемѣнно послѣднихъ представлѣннхъ.

— П. Андрій Чичкевичъ, профессоръ гимназіи брѣд-
ской, оголосивъ въ Брѣдахъ брошурою въ нѣмец-
комъ языкѣ свою студию „Untersuchungen über

das III und XVI Buch der Odyssee“ (Сторѣтъ
38 звѣщ. бѣмъки.) Студию сю называвъ проф. Чи-
чкевичъ ще передъ дванадцати лѣтами, коли кон-
чивъ университетскій студию у Вѣднѣ.

— Зъ Яворова пишутъ намъ: Дня 26 н. ст. лип-
ня зъ Яворова въ нашѣмъ мѣстечку пригода, котра,
хочъ на око маловажна, але все таки характери-
стична, и середѣ мешканцѣвъ выликала звору-
шенъе. Того дня два студѣнты, укѣнченнй мату-
ристъ Е. М. и ученикъ зъ VIII класу А. В., оба
дуже статочнй и спокойнй молодѣвъ, пробуваючи
у родичѣвъ на вакаціяхъ, пошлѣи скупатисъ до
рѣчки Шкла, на поле т. зв. „Пасѣкѣ“. На про-
тивномъ берѣзѣ рѣки оберлейтантъ одѣ 7-го пол-
ку уланѣвъ п. Геншъ ловивъ раки и ему чомусъ
сподобалося не позволити студѣнтамъ купатисъ на
тѣмъ мѣсці, де другіи люди ще передъ хвилѣю
купалися. Студѣнты звинялися крѣчно, що имѣтъ
годѣ переноситисъ зъ рѣчма куды нѣде, а впро-
чѣмъ се мѣсцо до купѣлъ звѣщати. „Дамъ я вамъ:
звѣщати!“ — крикнувъ на то п. Геншъ, пош-
ловъ до поближнихъ касарѣвъ и привѣвъ зъ собою
двохъ уланѣвъ (третій уланъ бувъ уже на мѣсці).
Уланы переплыли рѣчку и зъ тростинами кину-
лися на студѣнтѣвъ. Свѣдѣками тои прикрои сценѣ
були передѣщанѣ яворѣвскіи. Студѣнты улягли
брутальной силѣ, але родичѣ ихъ внесли на п. о-
берлейтанта Генпа жалобу до найвышшой власти
войсковой.

— Выбѣръ о. Иларія Гошовского, пароха зъ Воло-
димирѣа, на заступника маршалка повѣтового въ
Жидачевѣ, затвердивъ цѣсарь рѣшенъемъ зъ 9
липня с. р.

— Огнѣ. Дня 29 липня займився огонь въ Ян-
чинѣ, пов. перемышлянского и знищивъ всѣ бу-
дынки пяти господарѣвъ. Шкоду цѣлкомъ не ubez-
печену обѣщали на 3000 зр. При сильномъ
вѣтрѣ могло выгорѣти цѣле мѣсто, але люди дуже
выправно ратували подѣ проводомъ вахмистра
жандармеріи зъ тамошного постерунку. — Въ но-
чи на 23 липня, пѣзно въ ночи, займився огонь
на почѣтъ въ Гаяхъ коло Львова бдѣ стороны ке-
рату. Хотѣлъ чѣхидъ ночувала мѣжъ будинками
коло худобы, котру выгнано на нѣчь для холоду,
нѣчто не побачивъ огню, що перекинувся вже
на стодолу. Ажъ коли займилася друга стодола и
худоба почала ревѣти, поспѣлювались зѣ сну.
Хотѣлъ не було вѣтру, то за-для браку воды и
бдѣдала бдѣ села, погорѣло шѣсть будинковъ
господарскихъ зъ войми зварями рѣльничими.
Пбдѣзвѣвшихъ о подѣланъе увязнили жандармы и
бдѣставили до суду въ Винникахъ.

— Самоубійство. Дня 30 липня о год. 11-той въ
ночи застрѣлился въ варшавскомъ готели войско-
вой акцѣсѣтъ рахунковый Августъ Шнайдеръ.
Самоубійникъ числивъ 27 лѣтъ; причина самоу-
бійства не звѣстна.

— На Моравѣ и Шлеку повывливали рѣки за-для
довго трѣваючѣи слоты.

— Въ Слободѣ рунгурѣкой на ново починае добу-
ватисъ рѣпа нафтова. Доносѣтъ зъ-бдѣтъ, що дня
28 липня отворѣно акційну яму ч. 4 пп. Барона
и Розенкранца та въ першихъ 24 годинахъ вы-
добули зъ тои ямы 200 бочокъ рѣпы а бдѣтъ ще
обильнѣйше появлялася рѣпа.

— Змѣна на львовской звѣзничѣи коломыйской. Ди-
рекция звѣзничѣи державныхъ повѣдомляе: Зъ
днемъ 15 серпня с. р. застановляеъся на коломый-
скихъ звѣзничѣихъ державныхъ рухъ побѣдѣвъ
мѣшанныхъ ч. 809, 810, 811 и 812 мѣжъ двѣрцемъ
Коломыи а Соповомъ. Зъ означеннымъ днемъ тому
лѣшателью до загалного ужитку на шляху мѣжъ
двѣрцемъ Коломыи а Слободоу рунгурѣкою мѣ-
шаннй побѣды звѣзничѣи ч. 801, 804, 805 и 808,
а мѣжъ двѣрцемъ Коломыи и Соповомъ або На-
дворнянскимъ передѣмѣтъмъ шо день куроучій
побѣды мѣшаннй ч. 802 803, 806 и 807.

— Министѣръ справедливости гр. Шенборнъ зазнавъ
на польованню пригѣду, котра могла мати дуже
грѣзній наслѣдѣкъ. Гр. Шенборна ужаливъ въ ру-
ку бѣкій комаръ; рука спухла и гр. Шенборнъ
мусѣвъ перележати кѣлька дѣвъ въ лѣжку. Те-
перь вже минула всяка небезпѣчнѣсть.

— Загалный зборѣ гал. товариства львовского бдѣудуть-
ся у Львовѣ въ послѣднихъ трехъ дѣняхъ серпня.

— Звѣзничѣи Львовско-Бѣлѣцка має буть продво-
жена на россійскій територіи. Правительство рос-
сийске хоче выбудовати новый шляхъ звѣзничѣи,
котрый бы лучивъ звѣзничѣи Надвѣильнюку зъ
границею австрійскою подѣ Томашевомъ, а тогды
продовжати-бы звѣзничѣи Львовско-Бѣлѣцка свой
шляхъ ажъ по ту граничну точку и тѣмъ самымъ
вытворилася-бы найкоротша линія комунікаціи
мѣжъ Львовомъ а Варшавоу.

— Комнатна нотаріальна у Львовѣ зазывае всѣхъ
тѣхъ, що хотѣли-бы обѣяти субституцію нотаря
въ Терѣбовлѣ, щобы внесли свои подана до трехъ
дѣнѣвъ.

— Въ справѣ Фаркаша доносѣтъ газетѣ, що ав-
стрійске правительство казало ондикѣи угор-
скихъ регаліѣвъ зафантувати весь маєтокъ Фар-
каша. При фантованно найшлось покрьтыѣ на
241.100 зр., а ще бракуе на 238.900 зр. Такожъ
дорогоцѣнности, якѣ привѣзъ бѣтъ зъ собою и зложивъ
въ депозитъ темешварского суду, такожъ загра-
блено. Приватный маєтокъ льотеріейныхъ урядни-
ковъ Собовича и Писпекѣго заграблено. Досѣ ще
не предпринято жадныхъ урядовыхъ кроковъ шо-
до 200.000 зр., якѣ Фаркашъ зложивъ въ депозитъ
банку угорского. Слѣдство выказало, що пять
разѣвъ бдѣсложено доимѣвъ хлѣоцѣвъ, назначенныхъ
зѣ дому сирѣтского до тѣгнѣня, и заступлено-ныиъ
иншимъ. При послѣднѣмъ тѣгнѣню мавъ С.бѣвичъ
замкнутиъ самъ на самъ зъ малою Маргітоу въ
комнатѣ, де бдѣуалися тѣгнѣня, и поучати ея,
якъ має выгати нумеры. Маргіта мала бѣзнати,
що казали їй выгати тѣмнѣйшійи корѣбѣчки, въ
котрі закручууютъ позываннй нумеры, каждый
зъ особѣи. И справдѣ найдѣно 12 такихъ корѣбокъ
значно темнѣйшихъ и если пять зъ нихъ выгати-
лися, то мусѣли выасти великій выигранъ на сѣомъ-
бѣнованнй терна. Такожъ згѣловася одинъ столѣръ
въ Сегедѣнѣ, що зѣзнавъ, мовѣ-бы ему дала одна
панѣ до направи льотеріейне колѣсо и казала при-
крѣпити въ означѣномъ мѣсці бляшку.

— Подорожѣ до Парижа на выставу ще найташше
будѣ коштувати побѣдомъ, що бдѣхѣтитъ зѣ Вѣднѣ
6 серпня о год. 2-30 по полудни, бо галичкѣ звѣ-
зничѣи опустили до того побѣду 50 проц. зъ о-
платы за бѣду. И такъ коштують билеты тамъ и

Чинъ Кармелитѣвъ оснувавъ св. Бертольдъ
въ Клябріи. Сей побожный и ученый мужъ,
дѣставши въ Паражіи степень доктора бого-
словія, бравъ участь въ однихъ хрестовѣхъ по-
ходѣхъ до святои земли. Повернувши въ бѣдѣта
спасиво, осывъ бѣгъ, одѣвно до зрѣлаго
обѣту, на горѣ Кармель около 1156 р., а при-
дбавши собѣ десять товарищѣвъ, выставивъ
малый костелъ, при котрѣмъ провадили они всѣ
аскетичне житье. Св. Альбертъ, патріархъ Бру-
саламскій (ум. 1214) уложивъ 1209 р. уставы
для осымашихъ монаховъ на горѣ Кармель, про-
дѣ ихъ прозвано „Кармелитами“, а папа Го-
норій III затвердивъ тѣ уставы 1216 р. Уло-
жений уставы для монаховъ Кармелитѣвъ бу-
ли въ першихъ часахъ дуже острій що-до вѣстанія
въ твердой постѣлѣ о пѣвочіи на утро, дов-
гихъ роздумувань и мовчанія, бичованія та цѣл-
ковитой повдержности одъ справъ мясныхъ.
Що-до одѣжи приписувавъ имъ уставъ сандалъ,
грубый сукняный темно-бронзовый габитъ,
зъ такимъ самымъ шкалдромъ и каптуромъ,
а на то натягали ще другій білый каптуръ и
плащъ. Папа Євгеній IV уложивъ Кармели-
тамъ тѣ острій уставы 1432 р., позволивши имъ

грудня 1887 під час вибору президента республіки не мусів підприємати надзвичайних мійр острожности в Парижі, каже Сосіс: Так. Залога париска була тоді в наслідок численних відсуток воєнків дуже слаба, я жадав отже в доповідни через покликанье полковн із найблишню околиці Парижа. Але тоді треба було побовжитися не лише буляжистів, але ще в других, що хотіли кінце викликати закохот в мість. Далшій збіжжя Сосісера не суг звістай, бо поліція експонсувала манускрипти в друкарні.

Головний свідок Біре бувшій журналіст збіжжя: Бувшій міністер війни Тибоден представив мене Буляжерови. Мені здавалося, що лише Буляжє в силі піднести знов французку армію в длатого був я ему зовсім преданий і робив, що лише було в мой силі у приятельстві і по газетях, щоб бач був именований міністром війни. Далше доказує Біре збіжжя Буляжєра, що оні жили з собою в дуже тесноій дружбі. Буляжє називав его: „мой дорогий приятель“. Мой дмг — каже Біре — був для него завжди отвертий і він часто заходив до мене на обід, або самі або з приятелями, хоч я его навів не запрошував. В одній листі пише Буляжє до Барета: „Не допускайте, щоб на мене прайзбули в повдомляйте мене о всьм, що дбєся“. Буляжє не раз зазивав Барета, щоб оні пасава про него в газетах. — Председатель: У вас експонировано письмо о доставк кави в табачнях и еполетов для войска. — Біре: Я займався дійсно сими справами. Однй чоловік, Марешаль, вдумав порці кави в табачнях. Я обіцуював собі з того велику провизію, наколи-б удалось ту каву завести в войску и прослав ген. Буляжєра, щоб он зробив з нею пробу в своїм корпусі в Туни. Он пристав на то и мы агодилися поділитися провизією, котра мала вийсоти 210.000 франків. Для большої певности спонукав мене Буляжє казати собі виставити письмо бд Марешаля. Обіця виторгував его сам Марешаль а Буляжє телеграфував мені, що проба буде робитися. Проба зроблено дійсно, але она випала некоректно. Буляжє писав тоді до мене: „Не можна нічого зробити. Читайте справозданя, а переконаетесь як точно роблено пробу.“ — Предс: Чи в тм листі, де вам обіцуюся провизію, єсть дійсно бєсєда про Буляжєра? Бо в писмь Марешаля говориться про якогось Г. Чи під тм Г. розуміється дійсно ген. Буляжє? — Біре: Так, Г. значить генераль.

В справі еполетів збіжжя Біре, що генераль Леваль звіст був еполети, через що фабрикант Дипи потерпів був велику шкоду. Дипи дбєся до мене, щоб я вистарався о знесенє сего розпорядження и обіцяв мені 20 сантимів провизію за кожді два франка бд проданих еполетів. Я днвєся до ген. Буляжєра, котрому предложив, щоб підлямаєся зиском и бд на то пристав. И сим разом жадав письменной умови а бдтак старався пильно, щоб сию справу коректно залагодити. Он припорував нас генералам Мерсієрви и Жерве. — Предс: Чи ген. Мерсієр знав о умовіях, бд якіми Буляжє вам помагав? — Біре: Листы Дипіого доказують то. (Бирет показує лист, підписаний вправдї словами: „Ваш приятель“, але в котрім нема имени Буляжєра.) — Предс: Чи вы певні того, що ген. Буляжє старався о продажу еполетів? — Біре: Буляжє прецї пасава

триразовий мясний харч в тижня, довшій прохд по огороді серед монастирських мурів, скоротав роздумування, мовчанье и т. д. Од сєи реформи подблялися Кармелити на дві партіи „antiqua et strictior observantia“. Стлдячи за розвитком чину монахов Кармелитів натрафлялися на ожичлеву и завязу борбу, яка почалася в XVII столітї меж Кармелитами а Бзуитами и велась письменною полемикою. Сибр вистав бд того, що Кармелити голосили, мов-б пх чинз був найстаршій на свѣтї, позаяк его оснужав сам св. пророк Ізіа. Бзуити сиротавлялися сѣй бєсѣд и старалися виводы Кармелитів протавними виводами збвнати, особливо ученый Бзуит Пашенбро-с. Сєй в початках незначний сибр прибрав з часом такий розмір, що в сию справу вдалася инквизиція и Римь заказав всяку дальшу полеміку в тм предметі. Монахи Кармелити почали прибуци XIV столітї шарилися в Польщі. Цсарь Іосиф II, касуючи монастері, показував чинз Кармелитів в Перемішлї, при костелі св. Мартина у Львові, в Гусакові, Кохавні, Дрогобичі, Милатині, Забрю и в Яелі. Яселський монастері перемішено на царкулярный уряд, а чудотворну икону Матери Божой вєз закрытою Кармелитского костела перенесено до Тарновца, голоснішою мѣдє вості збдустов, на яких и нашй гброкї Русини численно являються. В знесеніи Кармелитского костелі в Милатині, переміненіи на лат. парохіальный костел, мѣститься в великом престолі образ розпятаго на хресті Ісуса Христа, оголошений Николаєм Вышвцим лат. архієпископом львовским (1736—1757) за чудотворный д. 1 грудня 1755 р. Сєй образ був довшій час в Новбл-Ставі, мѣдєвості приналежачій до Честинь. За часів о. Матея Максимовича, руского пароха в Честинях, перенесено тм образ 1747 р. горжественно в Новбл-Ставу до Мелатина, де до тепер переховуєся, в там бдбуваються бдусты. (П. Wiadomość o poszczególnych wsławianiu się łaskami i cudami Pana Jezusa ukrzyżowanego w obrazie Milatyńskim, napisal Stanisław Baro Błazowski kan. Metrop. Lwowski, paroch Milatyński.)

(Далше буде.)

мені: „Я вставляюся за Дипи не у министр а у когось, котрого рад бнз дуже слухає. Можете числит на мене серед всяких обставин.“ — Предс: Що значать слова Буляжєра: „Я числю завжди на вас, спадать сєй лист. Томасин и Триком будуть мои конкурентами. Першого протегує Гамбетта а другий єсть аручным интриганом але не має досыт вытравдости. Имь обом можна усунути грунты з-пд нбг, але не выявляючи моего имени. Дуже острожно!“ — Біре: Буляжє хотів кінце стати министром війни. Он думав, що дбаетеся до кабинету Брессона, а коли-б то не удалося, то до кабинету Констанса, але гадав, що Томасин и Триком єсть его конкурентами. Біре оповідає бдтак ще про третю справу доставки и каже, що покинув Буляжєра, коли той став его бдтак холодно приймати, бо вже его тоді не потребував. „Мы посварились з собою, бо я не похваляю его политического попустования. Он хотів дбєсти бд мене свои листы и давав мені за них 25.000 франків, але я листы задержав.“

Законь громадскій для мість.

V.

Выдаєсь окремого закона для мість оправдане єсть дійствыми потребамы и фактичными бдностями.

Було то з многих взглядов аномалию, що великї міста, котрых потреби и интересы зовсім єсть бдтний бд потреб и интересов сєль або мѣсточок, мали однй и той сам закон громадскій. Яова рѣчь, що больші міста, в котрых централизуєсь просвѣта, промисль и торговля, де живе численна интеллигенція, котрі мають часом великї маюток и представляють значну силу податкову — потребують для правильного розвитку вишюй организации, як громады сєльскї або маломѣскї.

Тымь окремимь потребамь и интересамь мість має служити новый законь и тї зміны, які переведено в них з огляду на давншій законь громадскій з р. 1866. Зміны ті, выказані нами докладно в попереднихь статях, дотыкають або самого объема діяльности громад міських, або контролї над тми громадами.

В другім напрямі суг оні дійсно дуже пожадані и коли новый законь фактично старавсь з одної сторони скрѣпити взаємну контролу органів громад (рада мѣскї, бурмистр, маєстрат и комісія контролюючї), а з другої через постановы поручаючї предклатати регулямы, бюджеты, инвентарі, справозданя комісії и т. п. выдѣлюєсь правому улашкє контролю вышнихь властей автономичныхь — то тое его становиче бдповѣдає безперечно пекучимь потребамь нашихь мість, котрі справдї потребують такого контролї, як свѣдчать о тм члєстєний сумній факты з ихь господарства. Мѣста нашй, а именно ті, для котрыхь выдано новый законь громадскій, представляють сєй велику экономичну силу, ихь рѣчий выдатки на цѣлу публичну доходить сумы побтрєтєя мільона, а ихь маюток выносить близько 18 мільонів зр. Супротив того значєньє ихь для краю єсть дуже великою ваги и подбѣта контрола над ихь господарством єсть вповнѣ оправдана загально-кравымь интересомь.

Що-до самого объема діяния громад — то новый законь мало чамь рѣзняєсь бд давншюго. Правда, що сама организация мѣской управы зміняєсь досыт значно через постановы що-до выборовь рады мѣста, маєстрату та урядників, котрі конечно мусять бути в кожждѣмь з тыхь мість, однак в самій мериторичной сторинѣ громадского самоуправы не можна добачити майже ніякого розширення компетенції мѣських громад по-за ті границі, серед якихь поставив громады законь з р. 1866. Именно що до найважншыхь и найдальше идущихь рѣшен, які може ухвалювати рада громадска, приписуєсь новый законь в тыхь самыхь случаяхь, що и давншій, конечнѣ затвердження такихь рѣшен радою повѣтовою.

Можливоє накладаня додатків до податків в высше 50% до 5 лѣт бд ухвалєня закона кравєвого а лишь за призывомь выдѣлу кравєвого и наместничства, якь такожь можнѣє продовження тми властями часу побіраня оплат не можнѣє уважати змінамь кориснымь для мість. Не єсть то розширенє автономіи мість, бо на тм тоцѣ остала компетенція рады мѣской в давныхь границяхь, а лишь розширенє компетенції административной в некористь законодательной — рѣчь зб каждого погляду неопожана и шєдлива!

Такожь чудуєсь в новімь законі брак регулямы а навѣть брак нѣяку що-до маючого выдатнє регуляману за-для повєня бурмистрами судновництва в сѣрвахь мѣской поліції. В большыхь мѣстахь набірає то судновничество большого значєня — вымагає отже докладншюго и точншюго уаормованя, тымь бльшє, що повнать его дуже часто люде не-фахові.

В справозданю комісії громадской, предклатуючюй соймомь провѣть того закона, чї тємю мѣж иншимь такожь и то, що законь той має запобѣгти, щоб при розвязаняхь рад мѣськихь правительствомь, через штучнє продовжуванє викликаючю такимь розвязаньємь integrity, не подбгало мість під курателю правительства.

Було-б то рѣчь в интерес автономіи дуже пожаданю, однак — на жаль — в новімь законі не бачимо ані одної постановы, котра причиялась-б до тм цѣли, а протавно, постановы що-до розвязаня рад мѣськихь правительствомь ані одною буквою

не рѣзняєсь бд дотычныхь постановь закона з р. 1866.

Два многоважнї читаня, які поднато при ухвалєню того закона, лѣшлись остаточно неопорѣшені. Одно з нихь мѣсталоєсь в уважѣніи вєсєсно комісіи, щоб бурмистра можєа выбєрати и з-по-за рады мѣской, другє в вєсєсно пос. Меруновича, щоб з огляду на то, що чистє жидовскї справы релігійнї в громадѣ має полагоджувати не рада а кагалъ — чистє християнскї справы релігійнї полагоджувати радї християнє выбранихь самими християнами (пѣсля нового закона, а такь само и пѣсля закона з р. 1866 полагоджуют тї справы вправдї самї християнскї радї, однакь раднхь тыхь выбєрають всѣ уаправнї до голосованя, отже в жиды). Перше вєсєньє має богато за собою, але рѣвно богато противь себе и товже промовляє, щоб радше дотєпершнї стань задержати; — другє однакь оправданє єсть строгими вымогами справедливости, бд дійсно пѣсля тєпершню стану жиды що-до своихь релігійныхь справь в користншюмь сугь положєно, якь християнє Перше вєсєньє має рѣшитись вь ординації выборчой для мість, яку має выдати новый соймь, другє полишено будущому законодавству бєзь означєня рѣчнцї.

Вкінцї замѣтити належить, що новый законь сировадити на дотычнї міста такожь и немалї кошты. Обовязокь удержувати бурмистра, его заступника, одного асєсора, секретаря, радмистра, касієра, лѣкаря, буднничого и инспектора поліції потягє за собою рѣчний выдатокь кількохь тысячѣв зр. и певна рѣчь, що бльша часть з интересованыхь мість оплачувала доси свой персонал значно меншою сумою. За то бтвориться не-одно новє мѣсце для нєинтеллигентныхь людей, а коли система протекційна не буде при обсаженю тыхь мѣсцє грати надто великую роль, то при нншншій тєснотѣ вь всѣхь интеллигентныхь заводахь могли-б прайти на тм кї мѣскї уряды правдою интеллигентнї и факхово образованї люде. Особливо Русини повиннї старатись вже хоч-б за-для конечно скрѣплєня руского элементу в містахь, щоб о скілько можна найзначншє число з тыхь мѣсцє припало честнымь и интеллигентнымь людемь з рускою сучєстности.

Др. Е. О. —

Рухь выборчій в Галичині.

Про рєзигнацію посла сєляннина Валєтїя Яхима, выбраного в повѣт нєсєбмь, знають уже читателі „Дѣла“. Якь мы задовѣдали на основѣ вѣрдоствонныхь вѣстєй, такь и сталоєся.

Яхимъ заявив вь польскихь газетахь (починаючи сєй заявлєньє бд полемикѣ в „Дѣломь“), що онє складає свой мандат не для чєго иншого, якь тѣлько длатого, що противь выбору его вєсєсно протєстѣ, отже бдз добровѣльно рєзигнує з мандату. Причєна, подана Яхимомь, єсть досыт оригивальна. Выбѣр его на посла бдбуєся зовсімь законно, на него упала значна бльшѣсть голосѣв, — отже в протєстѣ не мав-бь жадного значєня. Очевидно, Яхима спонукала иншї причинь рєчьє мандату. И справдї Nowa Reforma, мѣсцїя зачлєнє Яхима, вь такїй спєсѣбь познєєє сирату:

„Мы зовсімь не рѣдувались выборомь на посла п Валєтїя Яхима, вь котрѣмь мы не могли добачити набутку новоя азбѣновє силы до працї соймомь. Мимо того смугать нас, що посєль той постановнє зложити мандат. Смугать нас не то, що можємо утратити дуже проблематичного союзника политичного, а-лє то, що Яхима спонукало — выразно кажемо: спонукало зложити мандат. Вѣдомѣсть о заходѣхь, щоб Яхима по части застрашити грозбюю увєжачєня его выбѣру, а по части обѣщаньємь склонити до рєзигнації з мандату — дойшла нас уже передь вѣлькома днѣмь зб жєрєла дуже гбдного вѣры. Идє головнѣ о то, щобь зробити мѣсце п. Баджєйовичєви, котрий перєнав тамь мимо сильныхь заходѣв и великою пѣдпорї. Зб початку Яхима страшно протєстѣмь, а инѣмь, для большої певности, ужито иншихь, вымѣнншыхь средствь, котрі наконець наклонили выбраного посла рєчьє мандату. Алє до дѣперва перша часть заходѣв. Чи друга часть, т. є. выбѣр п. Баджєйовича удастьє, то щє покажєся.“

Чи буде выбраний Баджєйович чї нѣ, — мимоходомь скажемо, що пѣсля газетныхь вѣстєй має на мѣсє Яхима в Нєсєбу кандидувати сєляннин Оржєховскї, посєль до рады державной — а з Яхимомь comedia finita! Намь оповѣдають ондїє однѣ перебѣжї з вѣського повѣту, що прайвѣт п. Баджєйовича такь взяли Яхима по выбѣр его на посла, зб сєю оіаку, що бнз по дн 2 лѣпня тѣразь деннє почував — ачываю по коршмахь в асєстєнці жадѣв, межь котрымь верховодив Ушєр Амєстер, пивоварь, котрого недавно бдравив гр. Рєссєнїєр, а Баджєйович обѣщавь ему выстаратєсь о конєсє на замывлюванє людєй на оієст. По довѣдї вѣдѣвѣць по коршмахь, Яхимъ наконець вь нѣч 19 на 20 н. ст. лѣпня вь коршмѣ в Новосєлєцу пѣдписавь рєзигнацію. Рєзигнацію тую выслано просто до Львова. Всє то дѣлялось вь тайнѣ, — алє до секрету трѣба тѣлько двоухь, бо третїй уже зрадѣть. Такь и туть сталоєся — жиды выговорились. Мазурчє-сєляне збєрались в нѣтерья на Яхима, щобь сказавь правду. Тодѣ Яхимъ признаєся до рєзигнації и додѣв, по причинь, які его спонукали до того, оповѣстити вь часописєхь. На то сєляне бдповѣли Яхимов: „Пнши, а мы тобѣ сєє бдншємо и выкажємо правду причину, за-для котрой ты зрѣєся мандату!“ Днѣ 22 н. ст. лѣпня Баджєйовичь був уже

у старосты в Нєсєбу. Коли-ж и дєпутация сєляннє явилася у старосты, — староста бдповѣв тѣ, що про рєзигнацію Яхима нѣчо ему не вѣдомо..

Иншншнй Kurjer Lwowski пише вь тѣй справѣ: „Що разь шарєе розклатѣєся по нєсєбмь повѣтѣ вѣстє, що сєляннин Яхимъ прѣдавь мандатъ посѣдєскїй п. Баджєйовичєви, котрий надѣєсь тєперь буть выбранимь. Говорить, що Яхимъ за сєю рєзигнацію дѣставь 1.000 зр. Трудно повѣрати — кнчить Kurjer — вь такую фѣцїєнду, алє она єсть дуже имѣвѣрна при системѣ корупції, яка у нась вєдєє зовсімь явно..“

Дописи „Дѣла“.

Зб Рогатинщины.

[Щє на концє загальнымь зборамь повѣтовою Народною Торговлѣ вь Рогатинѣ.]

По разь третїй скликавь уаправляючїй совѣтѣ повѣтовою Народною Торговлѣ вь Рогатинѣ загальнї зборы за сєй рѣкь на дєнь 28 н. ст. лѣпня. Та якось не можє позбутись того, якь разь було писано, татару изь сєбє.

Вжє при оповѣщеняхь першїй разь загальныхь зборѣхь на 8 н. ст. мая с. р. выхѣдїло, якь изь загальнои пѣговѣрѣ такь и зб приватнои, алє публично на тѣмь зббраню вєдєнои дєскусїи, що совѣтови аде о розвязаньє товариства, выбѣр комісії ливєвдаційной и продажє склєпу Торговлї львовскѣй, бдз условіємь, що она отворити вь Рогатинѣ свою фїлію. Що такь точнє мали буть предметомь нарядѣ и ухвалы, нѣхто того ані з члєновь совѣта ані з-по-за совѣта инакшє не розумѣв и розумѣти не мѣгь, зб огляду на то, що совѣтѣ устами своего одноклєного рѣчєннєа пояснюєв на тѣмь збѣрѣ члєнамь бльшїй точки заключєной провизорично и условно (бо одобрити мали загальнї зборы) умовы мѣжь совѣтами обѣухь Торговлєй и вказувєв на нє слѣдки добровѣльного розвязаня товариства. Тому не стояла на перешкодѣ стѣлизация, подана совѣтомь вь газетныхь оголошеняхь, бо точка 3): „Предложєньє совѣта упр. вь справѣ прѣдѣлѣть склєпу повѣтовою Народною Торговлѣ вь Рогатинѣ Народної Торговлї львовскѣй“ (чч. „Дѣла“ 80, 82, 84) обѣщала, пѣсля розумѣня всѣхь, совѣтникѣв и нє-совѣтникѣв, всѣ до того потрѣбнї условнї ухвалы, якь: розвязанє товариства, выбѣр комісії ливєвдаційной и т. д. Така сама стѣлизация была и вь оголошеняхь, склєкуючыхь загальнї зборы на 3 н. ст. чєрвня. Тодѣ и бдбулись зборы, якь ходять слухы, и то при участї дуже малого числа члєновь (аєе важко); майжє самымь члєнамь совѣта предложєно бльнєєсь за 1888 рѣкь и ухвалєно пѣсля утоптанѣ разь уже стєжєн немѣзь стѣлу цифру дивиденды 8%. Розвязанє жє товариства не наступало по причинѣ замѣтѣв зб сторѣны ц. к. нотаря. Пѣсля его интєрпрєтаций и поучєня трѣба було, видно, вь оголошеняхь выразно поставити на порядѣкь днєвншїй сирату розвязаня товариства, продажа склєпу и выбѣр комісії ливєвдаційной. За пѣзно урозумѣний совѣтѣ зробив и сє — ажь за третимь разомь. Тяжєко то приходиться ему, свободному бдз всякихь формальностей и протоколовань, выповнѣти приниєсь формальности, и то дуже строгї: вєсєньє на розвязанє товариства бдз члєна члєновь рєпрєзєнтуючыхь $\frac{3}{4}$ пѣдписаного капіталу; прєсутнѣсть на зборѣхь абсолютнѣ бльшѣности загального числа члєновь (отжє звыжь 50); ухвала розвязаня товариства $\frac{2}{3}$ мї прєсутныхь члєновь. Ані однѣ з трєхь условій доси не осєячєно. До першого щє дѣлєко, мимо того, що бдз давнѣ лєжать вь Торговлї листа, на котру кожного члєна упрѣсѣєсь. Два другї условия не наступать мабуть нѣколи, бо выхѣдїть на пєчуваню баджєйовича самымь члєновь. До четвєртыхь, а вьзглядю пѣсля нового розумѣня, до другнхь зборѣв, котрі мають бути 21 н. ст. сєрєня, не трѣба вжє перєсторѣга строгнхь вымѣтѣв статутарныхь. Инакшє пѣсля мнѣмои интєрпрєтаций ц. к. нотаря.

Вєсєньє на розвязанє товариства пѣдписало уже богато члєновь. Всѣ оні сугь той гадки, що пѣдписують бдз условіємь, що склєп не буде продаватсь н. пр. жидамь, алє львѣвскѣй Торговлѣ, и що она заразь отворѣє вь Рогатинѣ свою фїлію. Богато даныхь за тымь промовляє (вь Рогатинѣ вѣлнютьєся навѣть куєрты зб написєю: Львовска Народна Торговля зб фїліями вь Тернополї... и вь Рогатинѣ), алє и протавнє можєа вносити зб дѣєныхь фактѣв. Спытати кого изь члєновь совѣта, чї прєрємє склєпѣ Торговлї львовскѣй? — то бдповѣдають: „Абє я знаю?“ Коли-б Торговля львовска не мала отворити вь Рогатинѣ фїлію, то мало хто, гадаю, буде за розвязаньємь товариства, бо и нєма важков, бєзвыхѣднѣ до того причєны. Бєлѣ дѣтєпершншїй совѣтѣ уаправляючїй не має на стѣлько силы моральной и жєртволюбивости, щобь Торговлю удержати, то зб того щє не выхѣдїть, що Торговля мусить уаствѣ. Чѣй найдєєся у другнхь патріѣтовь Рогатинщины на стѣлько жєртволюбивѣсти и свѣдомѣсти, щѣбь пѣддержати такь важку инстїтудію и то вь мѣсєвѣстѣ, де сугь всѣ условія до хорошого єи розрѣсту. Ачѣй нє всѣ Рогатинчанє пѣдносєть до жєзєнєного пытаня платншїй наглядь надь Торговлєю, пѣдбѣно, якь сє зрѣбнѣв пѣсѣдѣного разу члєнѣ совѣта Нєк. Дѣняють, господарь зб Бабанєцѣ долѣтншыхь, котрий, розгидраючи сѣбѣ осьь недавно горло за польскєхь послами и пѣнами (гл. „Дѣла“ зб чєрвня) набравь прєсѣвѣдчєна, що — піє за darmo!

Рогатинска Торговля нѣякь не смѣє цѣлкомь уаствѣ. Сє була-бь крайнѣ ганьба для неостатного щє вь Галичинѣ повѣту. И львовска Торговля не посмѣла-бь причинити-єя до того, тымь бльшє, що и вь экономич-

ныхъ выраженияхъ своихъ не заведется Торговля львовска, если, якъ се Рогатинчане з радостію въ приватной дождались дорожъ. востане змѣна въ персональ Торговль рогатинской.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Маршалкомъ краевымъ для Чехъ именованъ кн. Юрій Лобковичъ. Звернуло то загальну увагу, що рѣвночасно изъ именовано также, якъ то звичайно буває, и вице-маршалка. Нѣмецка преса централистична догадуєть зъ того, що правительство думаетъ дѣйствию заняться справою помиренія Нѣмцѣвъ зъ Чехами, а вице-маршалка чешского не именовано лишь для того, що посаду сую зарезервовано для якогось Нѣмца.

Dentsch. Volksbl. дождѣуєся, що незадолго мае появиться розпорядженіе министра просвѣты о науцѣ класичныхъ языковъ, а оттакъ языковъ нѣмецкого и французского въ гимназіяхъ и школахъ реальныхъ. Насампередъ мае выйти розпорядженіе припоручающее до ужитку школьного вже бдѣ сего року школьного апробованъ вже давно подручники до науки грецкого и латинского языка, уложеніи пбеля дидактическихъ правилъ. Оттакъ мае бути заведена реформа наукъ и нѣмецкого языка въ высшихъ класахъ гимназіальныхъ, а особливо мае бути заведена наука середно нѣмецкого языка (Mittelhochdeutsch). Крѣмъ того мае бути поправлена метода науки нѣмецкого языка въ нѣмецкихъ школахъ въ томъ дусѣ, чтобы ученика, покончившіи середню школу, знали добре нѣмецкій языкъ. Напоследокъ мае бути также поправлена метода науки французского языка, чтобы ученики мажи въ нѣмъ болѣшу выразу такъ устно якъ и письменно. Рады школьнй краевй мають одержати дотычній розпорядження ще подчасъ фериі.

Архан. Альбрехтъ, выѣхавшій на инспекцію войсковую до Семиграда, заведующий тамъ въ Сибинѣ (Германштадтѣ) въ наслѣдковъ перестуды и для того не могъ взяти участіи анѣ въ ревіи войсковой анѣ въ галевомъ обѣдѣ. Пбеля вчерашнихъ ветрыныхъ вѣстей станъ здоровья архивнаго вже поправился и онъ буде могъ выѣхати вмовѣрно завтра до Кронштадта.

Обзоръ доносить, що панскій аунцій Галишберти мае зъ почеткомъ вересня прѣѣхати въ гостину до еп. Штросмаера въ Дякова, а оттакъ выѣде разомъ зъ нимъ до Саравы на посвященіе новой катедры.

Россійске министерство войны выдало недавно тому справозданіе зъ своей дѣяльности за 1887 г., зъ котораго вынимаемо слѣдующіи цѣквыя даты: До 1 сѣчня 1888 г. было въ Россійской арміи 32.086 штабовыхъ и высшихъ офицеровъ и 853.589 вояковъ. Цѣле войско раздѣлялось пбеля поодинокихъ родовъ оружія такъ: Пѣхоты было 638.778 людей, кавалеріи 70.878, артилеріи 117.601 а вѣзаниеріи 20.362 людей. Крѣмъ того было 163.197 козаковъ (разомъ зъ офицерами), зъ которыхъ въ активній службѣ было 50.655 людей. Бранца зъ 1887 г. дала 232.929, ополченіе 489.861 людей. На укрѣпленія въ европейской Россіи выдано въ 1887 г. свыше 6 мил. рублѣвъ.

Станъ здоровья вел. кн. Константина Николаевича вправдѣ троха поправился, але все таки нема надѣѣ, чтобы онъ зовсѣмъ поужавъ и ще довше поживетъ. Кн. Константинъ, коли же бравъ участіе въ справѣхъ державы, належавъ до либеральнѣйшихъ людей въ Россіи, але вже за царя Александра бдѣуєвно его бдѣ справѣ державныхъ а за тепершнього царя онъ таки вже зовсѣмъ до нѣчого не мѣшався.

Весѣлье вел. кн. Петра зъ черногорскою княгинею Милицею назначено на день 7 сѣрпня. Весѣлье бдѣуєся мимо недуги вел. кн. Константина дуже гувно и зъ якъ найбольшою парадомъ.

Дня 27 липня бдѣулось въ Монахѣмъ семей зборы нѣмецкихъ гимнастикѣвъ пбдъ протекторатомъ кн. Людвика Баварскаго. Зборы бдѣкрывъ протекторъ промовою, котра звернула загальну увагу на себе. Звертаючись въ своей промовѣ до гимнастикѣвъ зъ Австріи сказавъ князь: Вамъ, панове, вы скажу мою особливу радѣсть зъ того, що черезъ великодушне дѣло помершого цѣсаря Вильгельма и живючого ще цѣсаря Франца-Иосифа, та черезъ мудрѣсть ихъ мужѣвъ державныхъ, хочъ Австрія сядою обставена була змущена выступити зъ давнѣйшого союза нѣмецкого, заключено новый союзъ. Фактъ сей есть великою ваги, бо заважено давній роздоръ, черезъ котрый Нѣмеччина только терпѣла. До васъ панове зъ Австріи кличу: Держитесь вашего нѣмецкого языка, вашего нѣмецкого духа. Держитесь и не уступайте въ вѣрности до вашего славного габсбургско-лотарингского дому и не забывайте, якъ и мы не забываемъ, що жадевъ княжій домъ не давъ Нѣмеччинѣ только цѣсарѣвъ, якъ домъ Габсбургѣвъ. Не забывайте на то, що коли въ 1859 г. по неспадѣи для Австріи вѣишъ цѣсарь Наполеонъ завязавъ австрійского цѣсаря, чтобы онъ зъ нимъ помирився на кошгъ Нѣмеччинѣ, цѣсарь Франца-Иосифъ ему гордо бдѣовѣвъ: „Я емъ княземъ нѣмеччинѣ!“ Слова тѣ кн. Людвика выкликаль всоуды тымъ болѣше ядованье, що его уважено досега загально великимъ противникомъ Пруссѣ.

Парискій Figaro подае справозданіе зъ гостини вел. кн. Петра въ Черногорѣ, котре коли-бъ было правдиве, було-бъ велимъ хара-

теристичне для односѣи сего малого княжества до тепершньої межнародной ситуаціи. Figaro розказує, що въ честь вел. кн. Петра бдѣулось въ Петинѣ театральне представленіе трагедіи зъ пбдѣ пера черногорского князя, въ котрой величалася Велико-Сербія. По представленію бдѣулось пѣрь, на котрой були записаніи также и дипломаты. Князь павъ за до-ровѣе царя, вел. кн. Николая и въ честь союзио арміи Россійской; при послѣднихъ словахъ звернувся бувъ князь до французского посла Жерарда. Россійскій посолъ Арин-ропулось нѣдѣвъсь бувъ тоастъ въ честь французской арміи а вел. кн. Петро и князь черногорскій бдѣовалася: „Мы пемо въ честь Франціи!“ Французскій посолъ Жераръ пбдѣвъсь бдѣтакъ тоастъ въ честь Россійской и черногорской арміи и на погубель ихъ вороговъ, котры суть также врагами Франціи. Вел. кн. Петро приступивъ тогда до Жерарда и стиснувъ ему руку. Тестъ кн. Никиты, ген. Вуковичъ, сказавъ, що Черногора готова якъ до зацѣпки такъ и до обороны. Якъ въ послѣдній войнѣ першй выстрѣлы понеслись въ Черногоры, такъ здасѣя буде и сѣмъ разомъ.

До Россійскихъ газетъ доносятся зъ Одессы, що королева Наталія мае вже незадолго вертати до Сербіи. Россійске пароходное товариство на Дунаю лагодитъ — кажутъ — вже корабликъ приваженный для королевѣи. Товариство хоче дати королевѣи до розпорядимости пароходъ „Сербія“, котрый закуплено въ Бремѣ, а котрый насѣвъсь вже до Севастополя, де ще остаточно уоудкованъ на нѣмъ машина. Наконь-бы ѣзда на пароходѣ безопаснее ажь до Бѣлградѣ стрѣтила яей трудности, то въ Оржавѣ пересѣдѣе королева на сербскій пароходъ „Делиградъ“. О переговорахъ короля Милана зъ регентію и министрами въ справѣ прѣѣзду королевѣи нема досега нѣякихъ вѣстей. Здаєся, що король переконанъ, что прѣѣздъ королевѣи скорше чѣи пбѣзѣи муситъ наступити и онъ мабутъ старается лишь о то, чтобы его на якъ найдальшій часъ бдѣложити. Также дуже можлива рѣчь, что и справа розводу буде колѣсь порушена, бо разъ треба мати то на увазѣ, что митроп. Махавль сказавъ, що онъ не страивѣть же надѣѣ, что король помарѣется зъ своею женою, а бдѣтакъ и то, что онъ все таки думаетъ колѣсь розвѣдъ короля оглосити неканоничнымъ и незаконнымъ. Се послѣднее выводитъ зъ того окружанка, яий митрополитъ розбѣлавъ бувъ недавно до сѣбѣдѣи епископѣвъ православныхъ, а мѣжъ ними также и до румынского митрополита Романа Мирона въ Сибинѣ въ Семиградѣ. Въ окружанку томъ повѣдомляе Махавль румынского митрополита въ Семиградѣ, что онъ обьявъ назадъ митрополитѣи престолъ и что архимандритъ Теодосій Мравичъ и другіи епископы, выбрани на найвышій посады свѣтскими людьми, добровѣльно уступили. Дальше каже Махавль: „Не канонична ерархія уступила добровѣльно, але мы постановили бдѣложити рѣшеніе о законности еи дѣяльности ажь до засѣданъ епископского синода.“ Зъ сего видко ясно, что Махавль не хоче приважитъ законнымъ то, що зробили его поперѣдники, отже не признаетъ законнымъ и розводу короля а не хоче лишь теперъ вже тыкати сѣи справѣ.

НОВИНКИ.

— Вчерашне 161 число „Дѣла“ сконфискувала державна прокуратура вже такъ пѣзно, что годѣ было намъ выготовити ще вчера другій накладъ. Нынѣшне число выдано въ 1⁴ акруша, зъ додаткомъ: „Виблѣотки наизн. повѣстей“.

— 4. 14 „Зеркала“ сконфискувала львовска прокуратура.

— Слѣдце Kurjer-owi Lwowsk-omy. Вчерашній Kurjer Lwowski подае нашу статью о намѣреніи бдѣуто-бы выдаваню руской часопици урядовою и признае нашу аргументацію за спокѣйну и логичну, але гнѣваєся дуже, что мы додали кѣлька словъ о Полякахъ, упозоровуючихъ свое поствопаваніе противъ Русинѣвъ существованіемъ пѣного нѣбы русофильства между Русинами. Имен-но закидае намъ, что мы, замѣсть властивѣйше адресовати; кинули огидну клевету на загаль Поляковъ и тымъ унеможлиwiamy дѣланіе тѣхъ Поляковъ, що бажаютъ розвою народу руского. На се мусимо бдѣовѣсти, а бдѣовѣдѣ наша бдѣкоротка. Коли-бъ мы справдѣ зъ нашими докорами зверталися противъ загаль Поляковъ, то не можна-бы насъ за те винити. Сего-жѣ вѣдѣи и Kurjer не заперечитъ, что дуже значна болѣшность Поляковъ, болѣшность и що до числа и що до силы та выливѣвъ, все же есть Русинамъ неприязна, а то только слаба менѣшность есть иначе успокоена и иначе поствупае. Але мы помимо того добре бдѣрозняемо однихъ и другихъ Поляковъ, и самъ Kurjer, приводячи зъ нашей статіи уступъ о Полякахъ, подае между ними и сѣи нашъ слова: ty m Polakom, którzy jeszcze dzisiaj pragną „znieszczenia Rusi“. А чейже тутъ досытъ выразно сказано, что мы не до всѣхъ Поляковъ пѣли?

— Зъ сѣмъ оуругѣвъ выборчихъ — зъ Рогатинского и Гусятинского — одержали мы невѣбранный вѣсти, что при остальныхъ выборахъ дяки (очевидно не вой, але частина) станули по сторонѣ противной Русинамъ и агитовали за польско-паньскими кандидатами. Про такой агитаціи дяковскій въ Гусятинскѣмъ маємо только загальне доносеніе, але зъ Рогатинского маємо близій даніи. Дописуватель нашъ, доносить намъ: „Польскій кандидатъ Торосевичъ має богато зъ своихъ побѣды завадити слѣбдѣи агитаціи дяковъ рускихъ. Большая часть такихъ дяковъ агитовала за польскими кандидатами зъ свѣдомостію. Такой дяки голосили, что мусятъ „опускати священниковъ а ханатины Поляковъ“, бо може Поляки скорше имъ помогутъ въ ихъ „дяковскій справѣ“. Якъ имъ Поляки помогутъ въ „дяковскій справѣ“, се

могли вже видѣти передъ кѣлькома лѣтами, якъ въ оймѣ прѣишла на порядокъ дневной петиціи дяковска. Хто тогда, якъ не польскій посолъ — кс. Бухвальдъ и гр. Голѣвскій — выступили противъ справы дяковскій и ще закликали собѣ зъ дяковъ? А въ радѣ державной хто, якъ не Русинѣ, обставъ за ними? Чи польске кою охотѣло бодѣи застанѣи нѣтъ ихъ справою? А хто, якъ не священникъ рускій — о. Василъ Чернецкій зъ Сѣльця белского — ходивъ недавно на чолѣ депутатацїи дяковъ зъ всѣхъ трехъ епархій до намѣстничества въ справѣ дяковскій? Нерозважній дяки (говоримо о тѣхъ, котры при остальныхъ выборахъ шкодили справѣ руской) забываютъ, что они слуги руского народу, руской церкви и що живутъ рускими хлѣбомъ! Хлѣба пѣвно не дадутъ дякамъ анѣ польскій ксѣндыи анѣ польскій паны, котры знаютъ дяковъ только передъ выборами и тогда ихъ величаютъ: „panie rejeencie!“ — а по выборахъ: буюмъ гони дяка бдѣ хаты! Вирѣчьмъ нехай самъ тѣ дяки, что при сѣихъ выборахъ стали врагами справы руской, переконуются о ласцѣ польско-паньскій, а мы пѣвній, что при слѣдующихъ выборахъ бдѣхрецуватѣся будутъ обоими руками бдѣтѣи ласки и опѣки надъ „справою дяковскою“...

— Зъ русо-народного театру. Въ Равѣ выставитъ нашъ театръ вже лишь три представлѣи, а то нынѣ въ четверть 1 н. ст. сѣрпня, въ субѣту 2-го и въ пѣдѣлю 3-го сѣрпня. На послѣднее представлѣе буде бдѣограна трагедія О. Барышневскаго „Павло Полуботокъ“. При бдѣѣзѣ зъ якого мѣста мае звичайно дирекція величезній выдатки, то му бодѣи зъ того взгляду повинній рускій патриоты Равичны численно збратѣся на тѣхъ трехъ неперемѣнно послѣднихъ представлѣяхъ.

— П. Андрей Чичковичъ, профессоръ гимназіи брѣдской, оглосивъ въ Бродѣхъ брошурою въ нѣмѣцкомъ языкѣ свою студію „Untersuchungen über das III und XVI Buch der Odyssee“ (Сторѣи 38 звич. бѣмѣки). Студію сую напечатъ проф. Чичковичъ ще передъ дванадцѣти лѣтами, коли кончивъ университетскій студіи у Вѣднѣ.

— Зъ Яворова пишуть намъ: Дня 26 н. ст. липни дучилася въ нашомъ мѣстечку пригода, котра, хочъ на око маловажна, але все таки характеристична, и середъ мешканцѣвъ выликала зворушеніе. Того дня два студѣнты, укѣпченныи матуристы Е. М. и ученикъ зъ VIII класа А. В., оба дуже статочный и спокойный молодѣцъ, пробуюючи у родичѣвъ на вакаціяхъ, пѣишли сканувати до рѣчки Шкла, на полѣ т. зв. „Пасѣки“. На противномъ берѣзѣ рѣки оберлейтанта бдѣдъ 7-го полку улазовъ п. Геншъ ловивъ раки и ему чуюмъ сподобалося не дозволити студѣнтамъ купатися на томъ мѣсцѣ, де другіи люде ще передъ хвилею купалися. Студѣнты звинилися крѣчно, что имъ годѣ переносити зъ рѣчками куды инде, а впрѣчьмъ се мѣсце до купѣль звичайное. „Дамъ я вамъ: звичайне!“ — крикнувъ на то п. Геншъ, пѣишовъ до поблизкой касарнѣ и привѣвъ зъ собою двоухъ улазовъ (третій улазъ бувъ уже на мѣсцѣ). Улазы переплыли рѣчку и зъ тростинами кинулися на студѣнтѣвъ. Свѣдѣками той прикрои сцѣны були передѣмѣщане яворѣвскіи. Студѣнты улагли брутальній ослѣ, але родичѣ ихъ внесли на п. оберлейтанта Генша лавѣбу до найвысшей власти войсковой.

— Выбѣръ о. Иларіи Говшовского, пароха зъ Володимирца, на заступника маршалка повѣтового въ Жидачевѣ, затвердивъ цѣсаръ рѣшеніемъ зъ 9 липни с. р.

— Огнѣ. Дня 29 липни займываю огонь въ Ячинѣ, пов. перемышлянского и зничивъ всѣ будынки пяти господарѣвъ. Шкоду цѣлкомъ не убѣзпечену обчисляютъ на 3000 зр. При сильномъ вѣтрѣ могло выгорѣти цѣле мѣсто, але люде дуже вправно ратували пбдѣ проводомъ вахмайстра жандармеріи зъ тамошного постерунку. — Въ ночи на 23 липни, пѣзно въ ночи, займываю огонь на почтѣ въ Галѣхъ коло Львова бдѣ стороны керату. Хотяи чѣлѣды почувала мѣжъ будынками коло худобы, котру выгнано на нѣчь для холоду, нѣхто не побачивъ огню, что перекнувся вже на столѣду. Ажь коли займилася друга столѣда и худоба почала ревѣти, посхолновались зъ сну. Хотяи не было вѣтру, то за-дѣа браку воды и бдѣдалена бдѣ села, погорѣло шѣсть будынкѣвъ господарскихъ зъ всѣми зарядами рѣбничими. Пбдозрѣлыхъ о пбдпаленіе узвизили жандармы и бдѣставили до суда въ Вѣнникахъ.

— Самоубійство. Дня 30 липня о год. 11-той въ ночи застрѣлился въ варшавскѣмъ готѣли войсковый акцѣснѣтъ рахунковый Августъ Шнайдеръ. Самоубійникъ числивъ 27 лѣтъ; причина самоубійства не вѣдома.

— На Моравѣ и Шавесу повывивали рѣки за-дѣа довго треважучои слоты.

— Въ Слободѣ рунгурской на ново починае добуватися рѣпа на-това. Доносить зъ-бдѣтакъ, что дня 28 липни отворено акційну яму ч. 4 пп. Барона и Розенкранца та въ першихъ 24 годинахъ выдобули зъ той ямы 200 бочокъ рѣпы а бдѣтакъ ще обильнѣше появлялась рѣпа.

— Змѣна на льодяноймъ зѣлѣзницѣ коломыйскій. Дирекція зѣлѣзницѣ державныхъ повѣдомляе: Зъ днѣмъ 15 сѣрпня с. р. застанѣується на коломыйскихъ зѣлѣзницяхъ державныхъ рухъ пѣзѣдовъ мѣшанныхъ ч. 809, 810, 811 и 812 мѣжъ двѣрцемъ Коломыи а Соповомъ. Зъ означенымъ днѣмъ тому лишатѣся до загальною ужатку на шляху мѣжъ двѣрцемъ Коломыи а Слободою рунгурскою мѣшаній пѣзды зѣлѣзничій ч. 801, 804, 805 и 808, а мѣжъ двѣрцемъ Коломыи и Соповомъ або Надѣрнянскимъ передѣмѣтѣмъ що день курсуючи пѣзды мѣшаній ч. 802, 803, 806 и 807.

— Министеръ справедливости гр. Шенборнъ зазнавъ на польбованіи пригиду, котра могла мати дуже грѣзній наслѣдки. Гр. Шенборна ужаливъ въ руку ѣдкій козаръ; рука спухла и гр. Шенборнъ мусѣвъ переележати кѣлька днѣвъ въ лѣжку. Теперъ вже минула всяка небезпѣчность.

— Загальніи зборы гал. товариства львовского бдѣудутѣся у Львовѣ въ послѣднихъ трехъ днѣяхъ сѣрпня. — Зѣлѣзница Львовско-Бѣлзѣцка мае бути продовжена на Россійской територіи. Правительство Россіеке хоче выбудовати новый шляхъ зѣлѣзничій, котрый бы лучивъ зѣлѣзницю Надвѣлянскую зъ границею австрійскою пбдѣ Томашевомъ, а тогдѣ продовжила-бы зѣлѣзница Львовско-Бѣлзѣцка свой

шляхъ ажь по ту граничну точку и тымъ самымъ вытворилася-бы найкоротша линія комуникаційна мѣжъ Львовомъ а Варшавою.

— Комнатна нотаріальна у Львовѣ зазыває всѣхъ тѣхъ, що хотѣли-бы обняти субституцію нотаря въ Терѣбовлѣ, чтобы внесли свои подана до трехъ днѣвъ.

— Въ справѣ Фарнаша доносятся газеты, що австрійске правительство казало ондикови угорскихъ рѣгаліѣвъ зафантувати весь маестокъ Фарнаша. При фантованю найшлося покритыє на 241.100 зр., а ще бракує на 238.900 зр. Также дороговѣщности, якъ привѣвъ онъ зъ собою и зложивъ въ депозитъ темешварского суда, также заграблено. Приватный маестокъ льотерійныхъ урядникѣвъ Собовича и Писнекого заграблено. Досѣ ще не предаріано жадныхъ урядовыхъ кроковъ що до 200.000 зр., якъ Фаркаш зложивъ въ депозитъ банку угорского. Слѣдство выказало, что пять разѣвъ бдѣсылано дохѣвъ хлопцѣвъ, назначенныхъ зъ дому сирѣтского до тигненія, и заступлено кимъ иншимъ. При послѣднемъ тигненю маѣвъ Собовичъ замкнути самъ на самъ зъ малою Маргітою въ комнатѣ, де бдѣбувались тигненія, и поучати еи, якъ мае вытѣгати пумеры. Маргіта маѣла бзѣнати, что казали ѣй вытѣгати темнѣйшій корѣбочки, въ котры закручуются позываній нумеры, каждый зъ особѣи. И справдѣ набѣдено 12 такихъ корѣбочъ значно темнѣйшихъ и если пять зъ нихъ вытѣгнулися, то мусѣли вынѣсти великій выигранй на скобинѣиной терѣа. Также згложивъ одинъ столѣръ въ Сегединѣ, что зѣзнавъ, мовѣ-бы ему дала одна панѣ до направи льотеріѣне колѣсо и казала прикрѣпити въ означѣномъ мѣсцѣ бляшку.

— Подорожѣ до Парижа на выставѣу же найтанше буда коштувати пѣздомъ, що бдѣходить зъ Вѣднѣ 6 сѣрпня о год. 2.30 по полудни, бо галлицѣ зѣлѣзничѣи опустили до того пѣзду 50 проц. зъ оплаты за ѣзду. И такъ коштують билеты тамъ и назадъ: зъ Львова до Кракова 342 килѣом. (зѣлѣзница Карла Людвика) II кл. 12-43 зр., III кл. 6-46 зр.; зъ Кракова до Вѣднѣ (пѣвнѣчна зѣлѣзница) 413 км. II кл. 12-60 зр., III кл. 8-40 зр.; зъ Вѣднѣ до Парижа 1483 км. II кл. 130-48 франкѣвъ (франкъ по 48 кр.) або 62-40 кр., III кл. 88-48 фр. або 42-24 зр. Цѣла ѣзда коштує II кл. 87-43 зр., III кл. 57-10 зр. Подорожѣ треває зъ Львова до Вѣднѣ 25 год. 23 мин., а зъ Вѣднѣ до Парижа 45 год. 16 мин.

— Жидѣвскій гешефтъ. Зъ-пбдѣ Золочева пишуть: Въ сѣлѣ Сновичѣхъ бувъ дѣдичемъ жидѣ Вайнтрабѣвъ. Не знаячи выскати болѣше доходу зъ своей господарки, почавъ онъ при вырѣбѣ горѣвки допускати рѣбныхъ обманѣствъ, продукуючи болѣше горѣвки, якъ показувавъ се механичний годинникъ до контролѣ. Наразъ выявилось обманѣство а Вайнтрабѣвъ боячисъ кары утѣкъ до Америки лишивши въ Сновичахъ жену и кѣлькѣро дѣтей. На дорогу роздобувъ обманѣствомъ бдѣ иншихъ жидѣвъ 40.000 зр., бо продавъ кѣлькомъ купцамъ по кѣлька разѣвъ одну и ту саму пшеницу. — Про иншій гешефтъ доносятся зъ Россіи: Якесь товариство нѣмецке закупило лѣсы на Полѣсе коло Пиньска и сплавляло зрубанѣе дѣрево рѣками до моря Балтійского. Сѣи зимы не поскорили въ частъ зъ однимъ такимъ транспортомъ дѣрева, вартости до 100.000 рублѣвъ; потисли морозы и сплавъ застрѣгилъ мѣжъ лѣдами. Товариство не звертало великой уваги на свои сплавы, бо въ краю лѣсистѣмъ якъ Полѣсье, нѣхто не дуже жадный на дѣрево. За то придумавъ одинъ жидѣ зробити интересъ. Пбдмѣнивъ онъ иншого жидѣа, чтобы передъ нотарѣмъ заявивъ, что дѣрево мѣжъ лѣдомъ на рѣцѣ есть его власностію, а що муситъ выѣхати за границу, то бдѣдає свое повномѣчие до ведѣния интересѣвъ сѣму першому жидѣви. Зробили акты урядовѣи и жидѣкъ, фальшивый властитель дѣрева, чмивнувъ до Америки. Заразъ по выѣздѣ почали згложуватѣся до того другого жидѣа иншіи жидѣи зъ якими-бы вѣрительностями того жидѣа въ Америцѣ, а коли онъ не хотѣвъ платити, убѣзпечали свои претенсіи на дѣревѣ, бдѣтакъ выставили на лицитаціи и почали по троха розбирати дѣрево зъ сплавѣвъ. Неспѣдѣвно явився бдѣпоручникъ згаданого товариства нѣмецкого а побачивши, якъ гарно господарують жидѣи дѣревомъ товариства, повѣдомивъ судѣ. Шо-жъ коли все те было вже за пѣзно, бо продали дѣрева на 20.000 рублѣвъ и фальшивого властителя дѣрева треба глядати ажь въ Америцѣ.

— Пора живѣть. Рѣзницѣ климатичній суть причиною, что пора живѣть не впадає въ одинъ и той самъ часъ въ цѣломъ свѣтѣ. По низинахъ прим. жнутъ вчаснѣйше зѣбже, а въ горахъ лишь кѣлька миль подалѣше бдѣ тѣхъ низинъ припадають жнива о два тыжднѣи пѣзнійше. Взагалѣ жнива бдѣбуваються на кули земской черезъ десять мѣсѣцѣвъ и лишь въ пѣдѣлѣтѣи та грудни не можна побачити нѣ жѣнѣи вѣ косарѣ на поли въ нѣякой части свѣта. Уже въ сѣчни и то въ першихъ днѣяхъ сѣго мѣсѣца розпочинаються жнива въ Австраліи, Новѣй Зѣлѣдїи, въ пѣвнѣчныхъ частяхъ Чіліи и республики Аргентинской. Въ лѣтомъ припадають жнива въ краѣхъ положенныхъ болѣше на захѣдѣ, а то въ полудневныхъ частяхъ всхѣднѣхъ Индіи. Есть се велика краина, тому пора живѣть не припадає тамъ рѣвночасно, бо коли на полудни жнутъ пшеницу, то на пѣвнѣчи она що ино доходить и жнива тамъ зачинаються при концѣ лѣтѣа а кончатѣся въ марци. Въ цѣвнѣи жнутъ въ Мексикѣ, Египтѣ, Персіи и Сиріи, отже ажь въ трехъ частяхъ свѣта. Въ пѣвнѣчной части Малою Азіи, въ полудневной Японіи, Туни-сѣ, Алжирѣ, Марокѣ, Тексасѣ та въ иншихъ болѣше на полудне положенныхъ краинахъ Сполученныхъ Державъ жнутъ зѣбже въ маю. На червѣнъ припадають жнива въ Калифорніи, Испаніи, Португаліи, Италіи и деякихъ департаментахъ французскихъ. Въ липни зачинаються жнива въ цѣлой Франціи, Австро-Угорщинѣ, захѣдной и полудневной Россіи, полудневой и середней Нѣмеччинѣ та въ середней части Сполученныхъ Державъ. На сѣрпѣнъ припадає пора живѣть въ пѣвнѣчной Франціи, Бельгіи, Голандіи, Даніи и въ пѣвнѣчныхъ Сполученныхъ Державахъ. Въ вересни жнутъ зѣбже въ Шкоціи, Швеціи, Норвегії, Канадѣ, въ пѣвнѣчной и середней Россіи та Финляндіи.

— Пѣмѣтився! Минушого тыждня застрѣлился въ день якійсь молодой чѣловѣкъ генерала Льопѣцъ Йордана на головной улицѣ въ Буеносъ Ай-

ресть въ Аргентинѣ. Коли генералъ прохаживаетъ спокойно улицю, приступая до него молодой човѣкъ, а поспытавшись о немъ генерала, сказавъ: Гомъ Аврелій Казасъ сынъ майора, котораго вы казали убити въ р. 1873 и тому и пришло, чтобы васъ застрѣлили. Генералъ приставъ на мѣсца а Казасъ давъ революверомъ знакъ, что бы люди розступились. Коли то сталося, стрѣлявъ Казасъ и поцѣливъ Гурдана въ шю, бѣгавъ стрѣлявъ въ друге и куля пробилъ голову. Генералъ повалился на мѣсца, а убийца давъ бѣгъ поспытавшись до полиціи. Тамъ прибывши такъ збѣжавъ: Отецъ мой майоръ Казасъ, будучи преемникомъ мѣста Пальмаса, продавъ въ р. 1873 тысячу овецъ и козъ своихъ фельварковъ, а вертаючи зъ грѣшны переходивъ черезъ Конкордію, де власне генералъ Гурданъ розложивъ та боръ. Коли генералъ дознався о томъ, казавъ безъ найменшого суду, лишь въ цѣли загарбавъ бѣзъкозыхъ грошей, зарѣзати моего отца. Я маю тогда тринадцатъ лѣтъ и порѣшивъ помстити смерть отца. Коли амнестіовано тыхъ, що провинились политично, вернувъ и генералъ зъ заграицѣ, а я зажадавъ оуду сѣдства и звороту бѣзъкозого маекту. А що се не сталося, тому убивъ я генерала не окрито, лишь явлю въ день на улицю.

— **Дробны вѣсти.** Дня 30 липня обдулося въ Грибовичахъ подъ Львовомъ вѣщанье укѣнченого богослова п. Теодіа Мусія зъ панною Емилиєю Туркевичівною. Молоду пару вѣщавъ стрѣль молодой крилошанинъ станиславѣвскій о. Туркевичъ, при чѣмъ выголосивъ прекрасное слово крилошанинъ о. д-ръ Іосифъ Левицкій. — У Вѣдн померъ Винертъ, посолъ до рады державной зъ громады сѣлскихъ округа лимомежидкого въ Чехехъ. — Полиціи вѣдненка подала выпомого закону выдатила зъ Вѣдн дневника Рыбаковскаго (родомъ зъ Львова) за высыланье телеграммы на социалистичный конгрессъ въ Парижъ. — Д-ръ Кронаветтеръ, посолъ до рады державной, зне дужавъ небезпечно передъ тремя недѣлями и мусѣвъ перебуть тяжку операцію въ вѣдненскомъ шпиталі; сими днями выйшовъ зъ шпиталю цѣлкомъ подужавши.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вытѣнилась простымъ средствомъ бѣдъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова описать того средства по лѣнски перестати даромъ всемъ бажающимъ. Адреса І. Н. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Наука, штука и литература.

— **„Часовики правничо“** ч. 8 мѣстятъ: Другій вѣздъ польскихъ правничѣвъ и-економістѣвъ, д-ра Евг. Олесинича. — Въ справѣ нашої правничѣ терминологіи, д-ра К. Л. — Практика судова: Рѣшене найвысшого Трибуналу судового, Андрій К. — Рѣшене найвысшого Трибуналу касационного, д-ра А. Г. — Профессоръ д-ръ Маврикій Фіріхъ (посмертна згадка), д-ра Костя Левицкаго. — Замѣтки литературны.

Выказы складныхъ жертвъ.

— На бурсу им. св. О. Николая въ Перемышлѣ зводили зложити слѣдующіи П. Т. Добродѣль: о. Гукевичъ зъ Квашенины 20 бохонцѣвъ хлѣба, п. Шумскій 60 кр., о. В. Метикъ 1 зр., о. Ал. Желеховскій 1 зр., о. А. Коцикъ 60 кр., о. М. Грушкеничъ 50 кр., о. В. Порошокъ 50 кр., о. В. Подольскій 50 кр., о. І. Крушинскій 50 кр., о. Гр. Микитка 50 кр., о. Л. Карповичъ 50 кр., о. Н. Ничай 50 кр., о. Ю. Трохмловичъ 160 кр., о. А. Ворсевичъ 50 кр., о. І. Крайчикъ 50 кр., о. М. Косонюкскій 50 кр., о. А. Саноцкій 1 зр., о. І. Куровець 50 кр., о. І. Будзиковскій 50 кр., о. А. Густановскій 50 кр., о. Л. Олещукъ 1 зр., о. А. Викандерскій 50 кр., о. Л. Дригальскій 50 кр., п. Заревичъ 1 зр., о. П. Матковскій 1 зр., о. М. Подольскій 1 зр., Н. Н. 80кр., Д. Людкевичъ 1 зр., о. И. Киприанъ 40 примѣрниковъ воскресныхъ утрень по 30 кр., о. Т. Глушковичъ 1 зр., о. А. Чайковский 50 кр., о. Гр. Макарь 50 кр., о. А. Масляникъ 50 кр., о. В. Габла 50 кр., о. Т. Кар-

пакъ 70 кр., о. В. Яремкевичъ 30 кр., о. Ал. Матковскій (зъ складки) 6 зр., о. К. Матковскій 170 кр., п. Сев. Мац. 960 ар., Н. Н. 40 кр., О. Масляникъ 50 кр., О. Ковѣй 50 кр., о. Ив. Бриднскій 130 кр. — **Вѣщъ тымъ** Вп. Добродѣльскіи складае симъ подписаныи Выдѣлъ именемъ убогихъ воспитанниковъ Бурсы широкерсередчу подлукъ. Заразомъ звертаеся подписаныи Выдѣлъ до ширыхъ и жертволюбивыхъ патриотѣвъ, котрымъ на сердци лежить добро нашої молодон Бурсы, чтобы и на дальше не забували на убогу учащуюся молодѣжь и своими лѣнтами зводили пращанити, чтобы такъ часливо розпочате дѣло розвивалося и процвитало дальше для добра нашої Матери-Руси.

Одъ Выдѣлу Бурсы им. св. О. Николая. — Перемышль д. 20 п. ст. липня 1889.

Юліанъ Несторовичъ, председатель; Д-ръ Теодіа Кормошъ секретарь.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 1 серпня. Вѣсть о союзѣ Россіи зъ Франціей уважають тутъ рѣшучо за выдуману. Архип. Стефанія выѣхала вчера до Остенды.

Берлинъ 1 серпня. Цсаръ Вильгельмъ выѣхавъ зъ Вильгельмсгагенъ до Англіи. Кѣлп. Zig. доносить, що Болгарія постановила (?) закупити въ Россіи 30.000 карабинѣвъ Бердана и російске правительство на то пристало (?).

Копенгага 1 серпня. Царъ дарувавъ значительну суму и пушки на укрѣпленіе Копенгаги. Въ маневрахъ флѣты даньской мае взяти участь такожъ и флѣта Россійска, зъ чого заключаютъ на якусь тѣснѣйшу звязъ межъ Россією а Данією.

Бѣлградъ 1 серпня. Кажуть, що король Миланъ не хоче нѣтъ на то пристати, чтобы королевѣй Наталіи вольно було до краю вернути.

Петербургъ 1 серпня. Госуд. совѣтъ ухвалитъ 1-7 мил. рублѣвъ на збѣльшеніе парку перевозового на полуднево-заходныхъ зельзницяхъ.

Берлинъ 2 серпня. Програма гостини австрійскаго цсара есть слѣдующа: Дня 12 с. м. о 5 год. по полудни приѣде цсаръ Францъ Іосифъ зъ архип. Францомъ Фердинандомъ. На дворѣ повитають ихъ цсаръ Вильгельмъ и достойники державны. Оба монархи поѣдутъ одакъ до цсареской палаты а тутъ повитае ихъ цсарева. Войско буде творити шпалиръ. О 7 год. обдуеся обѣдъ, на котрый будутъ запрошеніи лишь члены цсареской родины. Вечеромъ великій цѣпчинтрайхъ. Дня 13 велика войскова парада и поѣздка до Шарлоттенбурга а цсаръ австрійскій зложитъ тутъ вѣнецъ, на гробѣ цсари Вильгельма І. О 6 год. обѣдъ на котрый будутъ запрошеніи все министры, генералиици и другіи достойники. Дня 14 ревія коло Шпандавы и поѣздка до Почдаму; цсаръ Францъ Іосифъ зложитъ вѣнецъ на могилѣ цсари Фридриха. Поѣздка до Бабельсбергу до цсареской Августы. Дня 15 буде цсаръ Францъ Іосифъ въ костелѣ св. Ядвиги; осмотръ полку, котрого цсаръ есть властителемъ. Частъ выѣзду ще не означеный. На повитанье цсари Францъ Іосифа являться все члены цсареской дому все министры и высокіи достойники.

Букарештъ 2 серпня. Криза въ румуньскомъ кабинетѣ сталася нехлиба.

„КОБЗАРЬ“

ЗБОРНІКЪ КВАРТЕТѢВЪ.

Цѣна 60 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкаго

Акціоннаго Банку Гипотечнаго

купе и продае

2222 160—7

всѣ эффекты и монеты

подъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ полая закона зъ дня 2 липня 1888 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшю постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна ужавати до умѣщуваня капиталѣвъ фондовыхъ, цупиларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцій и вадіа

можно держати въ сый Конторѣ.

(до выльсованя зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинціи залагоджуются безъ проволони по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

Пранье и прасованье бѣла. работа въ кождомъ домѣ, а въ зѣвѣтнѣ, вѣлми прікри и коштовна, сталася злишними ода часу, коли выгадливъ механики вынайши машины, котры зъ подвижною користею заступаютъ ручне пранье. Такимъ заведемъ, одающымъ П. Т. Публицъ необичный прислуги и пожитокъ, есть безъ сумѣну І. конее. **ПРАЛЬНЯ** (подъ ч. 8, ул. Паньска) засмотрена въ невровнайши машины красивы, патентованой конструкціи П. Паанико. Пражня згадана, будуча подѣ особисто управою и одѣвчальностію подписаной властителки, пріймае всеке бѣлье такожъ до прасованя. Цѣны за пранье и прасованье суть ту вѣлми умѣренныи и просятъся Впов. панѣ газдинѣ домѣвъ и управительнѣ заведемъ и т. п. попробувати одинъ разъ, а безперечно пересѣднаться, що поминать уже Ихъ трудъ и страту часу, саміи кошты праня и прасованя бѣла выйдутъ Изъ о мѣловину д. шевше. О такую пробу просить

Марія Свидзінска

властителка І. конц. пральни у Льво-2991 въ ул. Паньска ч. 8. 10—15

Всѣхъ научъ дѣларенныхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

обдувши студіи зъ обѣнту дентистими въ клиникахъ въ Бѣдинѣ заложитъ атеіе дентистичне при пляцѣ Маріан-нѣмъ ч. 10 и ордину ода 10 рано до 6 вѣчеромъ.

Всѣллий операціи докончу на желанье безъ болю, обобравши чувство копанною або розвеселяющимъ газомъ (Lustgas). Штучніи зубы выговотля на золотѣ, лавчуку и т. п. 2941 31—?

РУ-

клятица, щѣси, подушки саніновыи досей, нафтинныи и шкѣрныи штаны, — простирала, бандажъ, суспензоріи и все вырѣбы рукавичныи

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

2537

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

Исторія Скиту Маньявского

вразъ зъ

Збѣрникомъ грамотъ, лнстѣвъ и денныхъ судовыхъ документовъ, дотычныхъ того монастыря.

Написавъ и уложивъ

Д-ръ Юліанъ Целевичъ,

профессоръ при ц. к. ак. гим у Львовѣ у Львовѣ, 1887. Накладомъ автора. Цѣна 1 зр.; зъ рекомендацонаю пересылкою о 20 кр. больше.

Дѣстати можна въ книгарни Инст. Ставропигійскаго и Милковскаго (п. Старжика) у Львовѣ. Можна такожъ замовляти черезъ канцелярію Просвѣты або черезъ редакціи русскихъ газетъ у Львовѣ.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае:

пелый и выпробованій средства до выбрана всякихъ пламъ.

АМАНДИНА усувае пламы зъ собою цукровыхъ, бѣла, мороженого и т. п. флаконъ	25	КОРѢНЬ МЫЛЫННЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потонченыхъ и замарганыхъ, пакетики по 2 кр. и	04
АПСЕИНА вытѣае пламы товѣстъ зъ матерій шовковыхъ барныхъ	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до выбирания пламъ старыхъ зъ матерій вонныхъ, бавонныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
АЦЕТИНА нищитъ пламы алькаличныи и мочовыи, флаконикъ	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужеской одежи, усувае пламы повстаній зъ пороку, прѣты, тютюну, молока, пива, кавы, шоколаду, лѣсныи, вонхоты, сметанки, росолу и т. п. флаконъ	35
БЕНЗОЛИНА выбирае пламы товѣстъ и зъ прѣты, зъ мази и поносту, флаконикъ малый 20 кр. цѣлый	30	ОКСАЛИНА выбирае пламы зъ атраменту, иржи и крови, зъ шаперу и бѣла, флашка	25
БРАЗИЛИНА, выпраній въ бразилинѣ матеріи черныи, сполонѣвъ и поплмленій одѣскують первѣстну барву, стають лѣскучими и твердыми, пакетъ	08	КВИЛІЯ, матеріи вонныи и шовковыи, выпраній въ бѣларѣ Квиліи тратитъ пламы и одѣскують свѣдѣтъ, прѣтыи барва матеріи нѣчо не тратитъ, пакетъ	06
ЯНИНА розпускае пламы черныи повстаній на шкѣрѣ при фарбованю волосъ, флаконъ	30	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усувае пламы зъ покосту, оалью и живицѣ, флаконъ	25
ЯВЕДИНА уживаеся до выбирания зъ бѣла барныхъ пламъ, а именно зъ пива, вина червоного, ововѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ	20	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чищитъ матеріи бѣлыи вонныи зъ замарганя и пороку, пакетъ	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаеся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05		

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, и улиця Галицка рѣгъ Вадовой. Въ филиахъ: въ КРАКОВѣ Суконникъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХъ Рынокъ ч. 2. 2529

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подае до вѣдомости, що выдало и мае на складѣ слѣдующіи

Формуляръ для касъ пожачковыхъ

на ладъ

„Закономарской Правды“:

- 1) Книга каюва, одна либра 40 кр.
- 2) Книга маекту зельзного, одна либра 40 кр.
- 3) Книга маекту обдручного, одна либра 40 кр.
- 4) Скриптъ, 100 примѣрниковъ 55 кр.
- 5) Протоколъ, одна либра 40 кр.
- 6) Книга довжниковъ, одна либра 45 кр.

КРИНИЦА

Станія зельзницѣ МУШИНА-КРИНИЦА зъ Кракова 8 год. „Львова 12“ Буда-Пешту 12“ Аптека, почта, телеграфъ, судъ поствѣтый, нотаріатъ въ мѣсци.

ц. к. Заведенье жерельно-купелеве.

Вѣлми обильна и сильна „щавя алькалично-зельзиста“.

Головнѣйшій средства лѣчничий суть:

Купель минеральнѣ, огрѣваній методомъ Шеварца въ будынку зъ 73 кабинетами, купель бороваиной въ особѣмъ будынку зъ 27 кабинетами, купель газовой при головномъ жерель, методичне питье воды зъ численныхъ жерель минеральныхъ зъ рѣзнымъ складомъ хемичнымъ. Знамените заведење жентичне, пове кефирне колька молочаренъ, пове взѣрцеве заведење гимнастичне, великій паркъ зъ выгѣднымъ проходами.

Для выгоды и забавы гостей служатъ понадъ 1200 комнатъ зъ цѣлковитымъ ушеблованемъ, по большѣй части зъ печами, численій реставраціи, цукорнѣ, театръ черезъ цѣлый сезонъ, читальня часописей, двѣ выпозначальнѣ книжокѣ, оркестра жерельна, фотографъ, численій и розличній торговлѣ, модіарки, рѣзній рукодѣльничи.

Въ домѣ „подъ Замкомъ“ можна вынаймити комнаты лише на 24 годины.

Дворецъ зельзницѣ Мушина-Криница 10 кильометровъ бѣдъ заведења, и зъ вѣднѣи веде добре удержана дорога до заведења.

Въ маю. червни и вересни цѣны помешканъ скарбовыхъ янъ и всѣхъ родѣвъ купелей о 30% низши.

Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ординуючого лѣкаря правительственного д-ра Колефа, практикуютъ 7 лѣкарѣвъ. 2936 5—6

Фреквенція рѣчна вылоситъ понадъ 4000 осѣбѣ.

Въ самѣмъ заведеню находится посля найновѣйшихъ основъ науки уряджене:

Ц. К. ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

подъ управою спеціалиста д-ра Еберса.

Сезонъ отворенный бѣдъ 15 мая до 30 вересня.

На жадање удѣлас выисненъ ц. к. Зарядъ жерельный въ Криници

Ц. к. придворна лярня звѣновъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручаеся до замовленъ звѣновъ и гармонійныхъ складѣвъ всякою величини и голосу. Гарантія за пелый годѣвъ кождого звѣна, чистотъ гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металл. Монтованье звѣновъ головами зъ новонного зельза, черезъ що можна звонами дуже легко звонити. Припоручена осповняються якъ вызокорше, точно и дуже дешево при найвыгѣднѣйшихъ условіяхъ заплаати

Одзначенія: Золотый агресивъ зислуги въ ко-роного за понове зислуги дѣланыи. Выстава вѣдненка 1873 р. два медали за поуступъ за складъ звѣновъ для вѣдненской Votivkirche 260 сотмарѣвъ ваги. Выстава промислова у Вѣдн 1880 р. зол. тѣмъ медаль.

Заложена 1888. Доставила 4640 звѣновъ, 1,252.800 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдн д. 32 церквей 89 штукъ звѣновъ 81.270 кильогр. ваги разомъ и 2 звѣны до годишникѣвъ для нового ратуша 3345 кр. ваги

Гармонійный складѣ до закритіи зъ 4 звѣнками по 25 зр.

Гармонійный складѣ до престолѣвъ зъ сильными и голосными звѣнками, 2736 9—12

Зъ альпаки: 1 складъ зъ 4 звѣнъ по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.

Зъ лосногу: 1 складъ „4“ „10“ „13“ „18“

ПОЛОТНА, БѢЛЫЕ СТОЛОВЕ

зъ перворядныхъ фабрикъ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульный число 2.

Цѣнники на жадање оплатно одворотною почтою.

При закупѣ товаровъ просимо покликыватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальныи редакторъ Иванъ Белей.

Печатъ въ фабр. Черкашеской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подл зар. К. Величкого.

Не довго барилась Зося. Черезъ день вона зновъ приѣхала зъ Теодозею до Середѣвськихъ. Найшовся на фабрицѣ въ Камяному якійсь Нѣмчикъ, и здавшись на прохання Ясее, взявся вчити дамъ ѣздити верхомъ. Дамы проѣзджали въ довгихъ сукняхъ, вчились на кони ѣздити, гуляти зъ Ясемъ по поляхъ, по гаяхъ а въ вечерѣ вертались до Середѣвськихъ, пили чай, а часомъ и вечеряли. Ганя, задавивши въ собі печаль, мусѣла приймати ихъ за гостей, мусѣла бути веселою, розмовляти зъ ними. Вона готова-бъ любити ихъ, якъ бы сердце змогло ити проти своєї натуры, абы тѣльки догодити Ясеви, абы тѣльки вѣднѣ не кричавъ, не сердився.

— Чомъ вы не приѣдете коли до нашої бѣдної хатини? — пытала її Зося.

— Дитя мое слабѣло й доси, — одказала Ганя, и сказала правду.

— Швидко день мого народження, — натякала Зося, — я буду мати смѣлѣсть просити васъ и вашего мужа до себе въ гостѣ.

— Спасибѣ! приѣду, якъ буду жива та здорова.

Наставъ день того народження. Такіи днѣ Зося по-выдумувала ще въ Кіѣвѣ, щобъ мати причину заводити въ себе бенкеты. Вона тодѣ празниковаала навѣтъ именины свого батька, день народження Лемѣшчакъ и Лемѣшки. Зося прислала зъ вечера до Ганѣ по посуду.

— Щось велике задумали Лемѣшковскій, — промовила Ганя до Яся.

— Та вона женщина бувала; зъумѣе людей прийняти. Я пославъ їй зъ оранжерей чужоземськихъ квітокъ.

— Де-жъ вона грошей набере? — спытала Ганя. — Я бачила ихъ бѣднѣсть, ихъ хазяйство. Потягти наврядъ чи в зъ чого.

— Дай ты минѣ покѣй зъ тымъ хазяйствомъ! — одказавъ Ясь.

Ганя замовкла.

Поѣхали вони до Демѣшковськихъ ще заранѣ. Така була въ ихъ умова зъ Зосею. Ганя ввійшла въ економію и не пѣзнала Тхорѣвської економіѣ въ серединѣ. Превжя бѣдна обстава хатъ неначе тѣльки снѣлася Ганѣ. Теперъ у вѣкнахъ блищали новіѣ шибки. Въ свѣтлицѣ стояла нова мебѣль, правда не дорога, та гарненька, крыта рожевою шерстяною матерією. На столѣ зъ боку стояло зеркало, Ясьвъ подарунокъ, а въ кутку на невеличкому столикові стоявъ чималый фотографичный портретъ Зосѣ, де вона стояла гордо и прямо, поклавши одну руку на клавишѣ фортепьяна. Кругомъ портрета обвивався вѣнокъ зъ живыхъ тепличныхъ дорогихъ квѣтокъ. Коло столичка стояло два вазоны китайской рожѣ саме въ цвѣту. Черезъ усю свѣтлицю простався новый килимокъ и тягся черезъ другіѣ кѣмнаты до Зосѣной почивальнѣ. Вѣкна були позавѣшувані плетяными тонкими завѣсами.

Цѣкавѣсть потягла Ганю и до другихъ кѣмнатъ. Хазяйка вела їхъ, все показувала, всѣмъ хвалилася. Все було въ хатахъ новеньке, свѣже. Ганя заглянула въ почивальню. Та кѣмната була обклеена такими самими шпалерами, якіѣ були въ їхъ почивальнѣ. Надъ Зосѣнимъ лѣжкомъ висѣвъ такій самый килимъ, якъ надъ їхъ лѣжкомъ: по бѣлому полю, букетъ роскѣшнихъ червонихъ трояндъ въ листу середъ килима. Коло вѣкна стоявъ круглый столичокъ, гарный якъ цяцька, и достоту такій самый, якій бувъ у Ганѣ, що самъ Ясь привѣзъ недавно зъ Одеси.

— Якъ вамъ подобається килимокъ? — спытала Зося. — Правда, гарненькій!

Ганя почула, що її ноги слабнуть, що її серце млїє, що въ ухахъ задзвенїло. Вона присїла на стїлицї. И вже не слухала того, що її розказувала Зосє. Вона не зводила очей зъ килима, зъ вїнка трояндъ, що розсыпалися по бїлому поли.

Вернулась вона до свїтлицъ зъ блїдымъ лицемъ, зъ смутнымъ видомъ. Нїхто не знавъ тому причины, окрімъ Ясє та Зосї. Але имъ про Ганю було байдуже. Зосє переходила вїдъ гостя до гостя, вертїлась по хатї, смїялась, жартувала и таки справдї розвеселяла товариство.

Почали з'їзджатись гостї. Зосє, по своєму давньому звичаю, була зъ визитами у сусїднихъ помїщиківъ и просила ихъ до себе. Але не багато значныхъ панівъ поквапилося до неї въ гостї. Зъ семьями попрїїзджали все економи та все бїдненькї. Зъ помїщиківъ приїхало тїлько кїлька неженатыхъ старыхъ, лысыхъ кавалерівъ.

Зосє, Теодозия и мала дочка були убранї въ коротенькї зеленї лїтнї сукнї нїбы для гармонїї, зъ природою, що стояла сама въ зеленому листї. Въ ихъ фигурахъ, въ ихъ уборї було щось комедїанське, нїмецьке. Ставши середъ свїтлицъ, Зосє обвела всїхъ рукою и промовила трохи ораторськимъ, вивченимъ тономъ:

— Я мала бїдъ Бога велике щастя першїй разъ побачити свїтъ въ єго цвїлїй, лїтнїй красї, въ зеленїмъ листу, въ квїткахъ, пїдъ синимъ небомъ пїзної весни. Прошу жь якъ найласкавїйше моихъ милихъ гостей напитись чаю въ зеленїмъ саду, пїдъ стелею зеленого гїлля, пїдъ небомъ.

Зосє склонилась до всїхъ и подала руку Ясєви. Другї гостї попарувались и пїшли въ садъ слїдкомъ за Зосєю. Якимъ прибранный, причесанный и дуже загорїлий

дивився на се все, якъ на дивовижу. И вѣнъ потягся за другими.

Садъ розбѣслався по пѣдъ горою, и бувъ справдѣ гарный зъ густыми вишниками, зъ старымъ гиллястымъ деревомъ, зъ зеленою травою. Зося повела гостей на гору мѣжь двома рядами старыхъ грушъ. На горѣ починався вже лѣсъ, зъ густою лѣщиною, дубами, и липками. Гостѣшли по давнѣй дорожѣ, котра вже густо заросла шпорішемъ, подорожникомъ. На самѣмъ шпилѣ, зъ-за густыхъ кушѣвъ, щось зашелестѣло. Коли се зразу за деревомъ вдарили музики, и почали грати якусь италійську мелодію. Потайнѣ, несподѣванѣ музики очевидячки були сюпризъ для гостей. Всѣ зглянулись, всѣ усмѣхнулись, всѣмъ видимо було приятно. Зося переглядалась зъ Теодозею, и очѣ ихъ празникували. Коли черезъ кѣлька ступенѣвъ зновъ щось зашелестѣло мѣжь кущами. Зъ за кушѣвъ высунулась кобыляча голова, а потѣмъ на дорогу стрибнула и цѣла коняка спутана залѣзнымъ путомъ. Вона заступила гостямъ дорогу, сказала собѣ поволі впередъ, одкидаючи заднѣ ноги и махаючи хвостомъ. Компанія мусѣла спинитись а потѣмъ, при дзвонѣ музыкѣ и залѣзного пута, мусѣла обѣйти коняку, якъ велику персону. Паничѣ смѣялись у рукавъ. Зося почервонѣла. Се вже бувъ и самѣй фѣ сюпризъ.

Зъ шпиля всѣ швидко збѣшли въ низъ. Мѣсце було дуже гарне. Въ низу бувъ ставокъ, по надъ ставкомъ зновъ густо рѣсъ садовъ, трохи одступивши одъ воды. Край берега зеленѣла свѣжа трава. Пѣдъ густыми грушами гостѣ побачили столы засланѣ бѣлыми обрусамі. Коло столѣвъ зъ-за густыхъ вишенъ, зновъ почувльсь музики; гралі веселого марша. Пѣдъученѣ жидки перебѣгли зъ горы и стрѣли гостей маршемъ коло столѣвъ.

— Що се въ васъ за музичный садъ? Чѣ дерева

въ васъ грають, чи що? — жартувавъ одинъ лисый паничъ изъ Зосою. Другій гостъ охалъ, давувались и всѣ хвалили Зою.

Слуги подали на столы самовары. Всѣ приборы до чаю були вже готові; Зося зъ Теодозею, обидвѣ зелені, якъ русалки, що вилѣзли на берегъ, самі наливали чай и подавали гостямъ. Всѣ дуже церемонно сидѣли кругомъ столѣвъ, якъ москаль на муштрѣ. Жиды грали за кущами, Зося зъ Теодозею вештались, рощервонѣвшись.

— Нѣколи не забуду я того гуляння въ Варшавѣ у одного графа — почала Теодозя. — Я була въ его домѣ на службѣ. Чи повѣрите? пять оркестрѣвъ гремѣло, поховавшись поза кущами!!

— На що намъ въ Варшавѣ! — одѣзвалась Зося. — Я нѣколи не забуду, якъ мѣй знакомый генераль въ Кйѣвѣ для мене зробивъ сюпризъ, у сей самый день, въ своему саду. Чи памятаешъ Якиме?

Якимъ дивився на неѣ, ламаючи собѣ голову и згадуючи, у якого вѣнъ тамъ генерала гулявъ у саду, и не пригадавъ таки того генерала.

Гостѣ пили чай и вдавали, нѣбы вони великі паны, нѣбы вони говорятъ дуже важній речѣ; а на самѣмъ дѣлѣ вони розмовляли про погоду, а лисій паничъ пѣдпускали Теодозѣ на ухо такихъ комплиментѣвъ, що ажъ вѣнѣ червонѣвъ. Зѣ-за тину, зѣ за кущѣвъ выглядали дѣти, хлопцѣ, дѣвчатка-няньки, у котрыхъ на шиѣ сидѣли малѣсенкй дѣтки, обнявши ихъ шию нѣжками и ручками. Зося вхопила зѣ стола бубличѣвъ, полетѣла до тину и почала ихъ роздавати дѣтямъ. Де-якй не брали и тѣкали зѣ усѣи силы.

— Чистй дикарь, а не люде! — смѣялась Зося, вертаючись бѣгомъ до столу.

Швидко зѣ дѣтьми понаходили зѣ села собаки и,

зачувши хлѣбъ, поспѣдали недалеко одъ гостей, дивлячись на стѣлъ. Коли се за кущами лѣщины зновъ щось зашелестѣло, за спинами гостей. Всѣ обернулись зъ переполохомъ назадъ. Всѣмъ здалось, що зновъ выскочить зъ лѣса коняка въ путѣ, але всѣ помылились, бо зъ кущѣвъ выстромила рыло здорова чорна свиня, нюхала на повѣтри, а за нею зъ кущѣвъ посыпались, якъ зайцѣ, поросята. Всѣ зареготались. Перелякані поросята кинулись пѣдъ ноги гостямъ, а ихъ мати якъ дика львица, кинулась прожогомъ и звалила пару стѣльцѣвъ. Всѣ схопились зъ мѣсця и реготались. Зося була червона якъ жаръ, а Якимъ, не вважаючи на те, реготався, ажъ за боки брався, нѣбы те диво трапилось у чужой господѣ.

Гостѣ заспокоїлись и выпили чай. Зося зновъ просила гостей на легку закуску. Всѣ встали и церемонно побравшись парами, пѣшли за Зосею. Зновъ жиды затрѣщали десь мѣжъ кущами на трубахъ и скрипкахъ, якъ давно, коло стѣнъ Єрихона. То бувъ знакъ, що тамъ треба стати. Швидко всѣ замѣтили мѣжъ вишнями альтанку. Тамъ стояли столички зъ овощами, зъ ягодами, зъ вареннями. Зося вскочила туды, якъ серва и просила дамъ до себе. Тѣльки тутъ обѣйшлося безъ домашнего звѣря, хочъ и видко було въ альтанцѣ слѣды, де кублились куры и квочки зъ курчатами.

Наставъ вечѣръ. Зося повела гостей до хаты. Всѣ вышли на шпаль и стали, щобъ надивитись на гарный образъ вечера, що спускався надъ гаємъ, надъ ставкомъ. Коли-жъ надъ ставкомъ щось трѣснуло, блыснуло и показався синенький дымокъ. Всѣ звернули увагу и чогось ждали. Швидко гостѣ побачили, що надъ водою зновъ щось трѣснуло, блыснуло, и скочивши разъ по водѣ, потонуло. Зося просила одного панича зъ фабрики зробити ракетъ и потѣшити гостей. Паничъ був тожъ чвань-

ковитый Ляшокъ и обѣцаяъ Зосѣ наробити такихъ фаер-веркѣвъ, якихъ не видано и въ Варшавѣ. Одначе ракеты не вдалися. Остання тѣльки бовтнула въ воду и сполыхала зъ пѣвъ копы жабъ, котрі плигнули зъ берега въ ставокъ.

Гостѣ вернулись до хаты. Свѣтлиця була вже прибрана по бальному. Почались танцѣ. Всѣ веселились, всѣ тѣшились; одна Ганя сидѣла, якъ нежава. Пізно вже подали вечерю, що варивъ кухарь Серединськихъ. Вечеря була багата. Зося ждала багато сусѣднихъ панѣвъ, и хотѣла показати себе передъ ними, за велику паню. Одначе значяйшій паны до неи не приѣхали, и не пустили своихъ семей. За вечерю Зося й Теодозя дуже були ласкаві до Ганѣ, подавали їй первѣй всякои стравы, але разомъ зъ тымъ назирали зъ боку, якъ вона держить видельце, якъ вона кладе шматокъ хлѣба въ ротъ, якъ вона їсть. Уже передъ свѣтомъ Серединскій вернувся до дому. Зсаджуючи Ганю зъ фаетона, Серединскій взявъ їй за руку. Рука їй була холодна, якъ лѣдъ, вся въ поту и зъ легка трусилася.

Не встигли вони переступити порога и зостатися въ въ двоухъ, Ясь почавъ уже докоряти Ганѣ.

— Але-жь ты, Ганю, поводишся мѣжь людьми такъ, що ей же Богу менѣ соромъ за тебе. Всѣ веселі, всѣ танцюють, жартують; дамы щебечуть, одна ты сидѣла не сказати—деревяна! Ти пристала-бъ до одной, та до другой дамы, та посмѣялась-бы, пожартувала! та потанцювала; а то сидить та очима клѣпає.

А Ганя и теперъ сидѣла навѣтъ не роздягалася. Вона глянула на килимъ коло свого лѣжка. Вѣтъ бувъ такий самый, якъ и въ Зосѣ. Ганя не втерпѣла и почала плакати. Вона почула, що деревянѣ, холоне, що морозъ розливається по всему тѣлѣ. Їй хотѣлось натякнути

ему, що вона примічає де що; вона чула душею, що терпить велику обиду, та не вдалася вона въ свого батька отця Федора, а бѣльше вдалась у свою тиху матірѣ. Вона поклала собѣ на думцѣ, все терпѣти, всѣмъ догоджати чоловѣкови: приймати его гостей, панькатись коло Зосѣ и Теодозѣ, бути веселою, танцювати, щобъ тѣльки задержати гаснучу искру любви свого чоловѣка.

— Я нездужаю — ледви промовила Ганя...

— А як нездужаєшь, то чого було-бъ ѣхати въ гостѣ! Сидѣла-бъ уже дома та балакала зъ полѣтняцями.

Ясѣ починавъ уже кричати. Наймички встали и вештались по хатѣ. Ганѣ стало соромъ.

— Я буду весела, буду танцювати, буду жартувати, коли ты того хочешъ, тѣльки не сердься. Я нездужаю.

Вона задушила въ серцѣ слѣози, спокѣйно почала роздягатись, а якъ вийшовъ Ясѣ изъ хаты, тодѣ впала навколѣшки передъ образомъ и довго, довго молилась до Бога, щобъ навернувъ чоловѣкове серце зновъ до любви.

А Зосѣ зъ Теодозею внадились у Серединськихъ; сливе кожного дня приѣзджали вчитись ѣздити верхомъ. Ясѣ сѣдавъ на коня и летѣвъ зъ ними въ поле, въ гаѣ, на сѣножати. Ганя зъ вѣкна дивилась, якъ полягала курава по ихъ слѣдамъ, якъ конѣ летѣли въ лузѣ, мовъ птицѣ на вѣтрѣ, и готувала для ихъ чай, закуску. Приѣзджали вони до хаты, Ганя цѣлувалась зъ Зосею, балакала тодѣ, якъ на вѣ душѣ лежавъ тяжкій камѣнь; смѣялась и жартовала тодѣ, якъ до серця, до очей пѣдступали слѣозы: подавала вѣ хлѣбъ тодѣ, якъ хотѣлось подати камѣнь; обнимала вѣ тодѣ, якъ хотѣла-бъ задушити вѣ руками.

— Господи! пѣдкрепи мене, поможи менѣ! — мо-

лилась Ганя. — Душа моя не выдержитъ такой муки, такой кары.

А до Яся зновъ наѣзджали гостѣ, новѣ знакомѣ. Ганя мусѣла вбиратись въ свѣтлу одежу, выходила до гостей, вышукувала въ душѣ, що було живого, збирала всѣ слова, якѣ знаходила, швидко ходила по просторыхъ свѣтлицяхъ, шанувала гостей усѣмъ, що мала найкрасочого въ хазяйствѣ. И тяжка то була тѣ мука: нехай змѣркує, хто самъ дѣзнавъ такого лиха. Гостѣ були чужѣ, не свои люде. Мова ихъ була польска. Интересы ихъ были инчі, якъ була инча ихъ удача, инча ихъ натура.

Ганя чула душею, що не збѣдеться зъ тыми людьми гордыми, чваньковатыми, зъ тыми панами; вона бачила, що вони тѣ не люблять, не прихвляються до неї щиро; вона чула, що и тѣ душа стає бокомъ до ихъ: чула себе чужою, одинокою мѣжъ моднымъ товариствомъ. Тѣ не було вже такъ весело, якъ колись давно, не було весело теперь, якъ придивилась вона до тыхъ людей. И нудила вона свѣтомъ середъ веселой бесѣды. Изъ всѣхъ знакомыхъ одинъ Хоцѣнській бувъ до неї найприятнѣйшій, та й той теперь одъ неї одсторонивсь.

А тымъ часомъ вѣрнѣ слуги почали тѣ розказувати, що не разъ бачили Серединьского зъ Зосею въ княжѣмъ саду, якъ вони ходили, взявшись по пѣдъ руки, якъ вони сидѣли пѣдъ скелею, надъ водою. Ганя не мала теперь жадного сумлѣння. Вона вже давно тоє знала, хочъ и не бачила на свои очѣ. И якъ не знати, коли Ясь не промовлявъ до неї слова на самотѣ, тодѣ якъ попереду вѣнъ не одходивъ одъ неї, а якъ одходивъ, то прилѣтавъ назадъ швидко орломъ.

Пѣшла далеко чутка, що управитель не добре живе зъ управительшою. Дѣйшла та чутка и до Нестеринець. Отець Федоръ звелѣвъ запрягти конѣ и поѣхавъ зъ ма-

тушкою до дочки. Яся не було дома; одна Ганя стрѣла своихъ батькѡвъ. Тѡльки мати переступила порѡгъ, дочка кинулась їй на шию и заридала. Мати собѣ въ плачь.

— Е, погано-жь коли такъ! — промовивъ батько. — Але!... бабы! мовчѣть лишъ вы! годѣ вамъ румати. Чого мѣжь молодими людьми не буває? Часомъ чоловѣкъ не купить на базарѣ своѣй жѣницѣ шматка дрантины, а вона киснути-ме цѣлый день. Повтирайте слѡзы! Приїде зять, самїй побачимо, роздивимось. На свѣтѣ буває всяково.

Надъ вечѣръ приїхавъ Ясь, ввійшовъ у хату и ледѣвъ привитався до батькѡвъ. Вѡнъ видимо бувъ нерадъ ихъ приїзду. Подали чай, Ясь сидѣвъ и грызъ собѣ губы.

— Якъ вы собѣ живете? — пытавъ батько.

— Такъ якъ и все! — одказавъ знехотѣ Ясь. — Трохи лаємось, трохи миримось.

— То найлучше! — повернувъ батько на жарты. — Бо я не люблю, якъ чоловѣкъ зъ жѣнкою тѡльки цѣлується та милується! Ото ознака, що навпѡсля будуть кусатись, та щипатись. Я й теперъ свою матушку вѡзьму знарошне та й ущипну, щобъ трохи посердилась. Воно бачте, дуже добре для здоровля.. Ха, ха, ха! — засмѣявся отець Федоръ.

— Тобѣ усе смѣшки! — одказала матушка смутнымъ голосомъ. — Сердьтесь, не сердьтесь, Иванъ Станиславовичъ, а мы чули, що вы недобре почали жити — промовила матушка зъ такою смѣливостію, що самъ отець Федоръ здивувався.

— Та нѣ мамо! — хто ее наговоривъ? — промовила Ганя такъ, абы говорилося.

— Якже мы погано живемо? — спытавъ Ясь, не дивлячись нѣкому прямо въ очѣ. — Хаты нашї въ золотѣ,

въ багатствѣ. Ганя ходить у шовку. Ё що ѣсти и пити. Ё кому и дѣло робити. Не я виненъ, що Ганя, якъ наймичка, кидається до всякої роботи, базѣкає зъ полѣгницями, цѣлується зъ мазалницями.

— Ё сыну! — озавсь о. Федоръ, — то бачь дочки мои получили таке выгодування въ свого батька! Якъ у сьому дѣлѣ, то є чого киснути! То ты, Ганю, похожай по свѣтлицяхъ та себе розважай. Спи въ рукавичкахъ, ходи въ хатѣ пѣдъ зонтикомъ, муштруйся передъ дзеркаломъ цѣлый день! Чого вже, чого, а панувати дуже легко. А ты ще й доси того не розсмакувала?

— Коли-жъ мы тату, не вѣкъ будемо сидѣти на такѣмъ хлѣбѣ — вѣдказала Ганя. — Хотѣлось-бы похазяйнувати и надалѣ де-що зѣбрати.

— На бѣса? коли добре, то вона хоче ще лучше! О яка хитра! за се варто вщипнути. Тѣльки ты, Ганю, боронь тебе Боже, не кажи нѣчого про таку филозофію меншимъ сестрамъ. А то якъ захочуть снати въ рукавичкахъ, якъ посѣдають панувати рядочкомъ, та не вѣзмуться й за холодну воду, щобъ бути управительшами, то буде намъ погано!

— Нѣ, бачте! нехай бы вона собѣ й хазяйнувала поважно — сказавъ Ясь — да треба знати и умѣти гостей привѣтати, прийняти по людски, заняти ихъ розмовою. Въ насъ бувають все значнѣе люди.

— Ото трудна штука гостей прийняти! Та имъ тѣльки треба выставити добре ѣсти, а особливо — добре пити. А молодымъ наймѣть музики, то вони крутити-мутъ ся хочъ и цѣлый тыждень.

— Чимъ же негода тымъ гостямъ? — промовила Ганя. — Чи мало-жъ у насъ выходить на гостей? Чи не грѣхъ же буде гостямъ жалитись на мене?

Ганѣ хотѣлось розказати, якъ їй тяжко приймати

и гостей, и Зосю и Теодозю, та вона вдержалась. Вона все сподівалась, що своєю покornoстю, своєю догодою чоловікові и його гостям вона верне його любовь, прихилить до себе його серце. Ганя положила собі навіть не жалітись матерѣ.

— Гостей не всіх одбудеш хлѣбомъ-сѣлю—проповѣдувавъ Ясь —Де-якихъ треба вміти прийняти розумнымъ словомъ, свѣтскимъ тономъ. У насъ бувають паны, поміщики и все Поляки.

— Хто-жъ виненъ, що наша дочка не Полька, що не вміє вона крутити хвостомъ, якъ та Зося вертілась на балю? — загомонѣла матушка.

Серединський схопився зъ мѣся и почавъ бѣгати по хатѣ. Отець Федоръ заговоривъ. Усѣмъ стало видко, що йому хотѣлось мати жѣнку великосвѣтску паню, котра-бъ зумѣла напустити туману поміжъ людей, котра-бъ вертілась, крутилась, грала велику роль въ гостинѣ. Всѣ бачили, що Ганя не підходить підъ його теперѣшний взоровзбръ жѣнки, а Зося якъ разъ підскачила підъ його мѣру и опавувала и серце його, и голову, и грошѣ.

— Вы ще молоді люде — промовивъ отець Федоръ вже зовсѣмъ инчимъ голосомъ—починаєте тільки жити въ свѣтѣ, опинились мѣжъ иншими людьми, не такими, якъ перше. Я вашъ батько, хочъ, може, вамъ теперъ и не хотѣлось-бы мати мене за батька, и скажу вамъ, що зъ великого панства багато грому, а малый дощъ. Вы живете не для панствъ, а для себе. Зъ усею того панського брикання, того высокодумства, гордості, для васъ користі, якъ зъ козла—молока. Одвернутися вони одъ васъ, а вы повернитесь спиною до ихъ! Коли въ ихъ своя дорога, то нехай буде и въ васъ своя! Ганятись за ними, підлизуватись до ихъ, догоджувати имъ,

поити, годувати ихъ ! Та нехай вони скорше всѣ повыздыхають, нѣжь я мавъ-бы затягати ихъ до свого дому, та ще й кланятись за те, якъ за велике для себе щастя !

Серединскій махнувъ рукою и почавъ ще скорѣйше бѣгати по хатѣ. Його лице двиглось на стелю, горѣло вогнемъ ; руки були позакладані въ кишені.

— Годѣ вамъ, тату ! — просила Ганя. — Що-жь робити, коли мы теперъ живемо зъ панами. Тутъ не те, що було въ Нестеринцяхъ.

Розпирозались батьки зъ дѣтьми. Серединскій зійшовъ зъ дому и не выпроваджувавъ ихъ зъ двора.

— Кидаю тебе на волю Богу ! — говоривъ батько до дочки, благословляючи її великимъ хрестомъ. — Приѣзжай до насъ, бо я вже до твого чоловіка не приїду бѣльше. Вѣзьметься вѣнъ, свого часу, за розумъ, ты будешъ зновъ щаслива. Вѣнъ ще молодий. Въ йому заграла польська кровь, зачувши аристократичнѣсть, багацтво, панство. Нехай грає ! тѣльки тяжко буде тобѣ танцювати ! Та вже танцюй, моя дитино, поки польська кровь трохи прохолоне.

А мати обнімала дочку и плакала разомъ зъ нею.

— Ишла ты, Ганю, замѣжь, душа моя вже чула твоє нещастя. Не дурно я такъ тревожилась, не дурно я не хотѣла тебе замѣжь за його давати. Не пара вѣнъ тобѣ. Не по моему-жь хвба и вийшло ?

— Ать ! верзешъ, Богъ-зна що ! — говоривъ отецъ Федоръ сидячи на возѣ. — Прийшовъ дуръ до головы, то й дурѣ, тай годѣ.

Вернувся Ясѣ до дому и почавъ заразъ допѣкати Ганѣ.

— То ты батькамъ своимъ жалувалась на мене ! прошенне подавала ! Що-жь вони менѣ заподѣють у моѣй хатѣ ? Коли-бъ ты наказала своимъ, щобъ вони

бѣльше не приѣзджали до насъ! Ото було-бъ далеко лучше.

И батьки Ганинѣ вже бѣльше не приѣзджали. Зосталася Ганя сама, безъ порады, безъ товариства; сама якъ былина въ поли, зъ своею малою дитиною, та зъ своимъ горемъ.

XII.

Вже стала на дворѣ осѣнь. Одного дня Лембш-ковській дуже здивувався, побачивши въ вѣкно якусь здорову жидѣвську балагулу, котра пѣдѣзджала пѣдѣганокъ. Зъ балагулы вылѣзла одна товста панѣ, а за нею вылазила друга ще товща, чипляючись ногами й руками за полудрабки, якъ черепаха. Обидвѣ вони були повбирані въ чорну одежу, позацинані чорними хустками. Въ рукахъ у ихъ тилѣпались чернечі чотки. Жидъ подававъ имъ зъ воза якісь скринки, скриночки, та торбинки.

— Що воно за невѣра! — думавъ Якимъ. — Чи не черницѣ приѣхали просити на монастирь?... Зосю! — гукнувъ вѣнъ до жѣнки, — глянь лишъ, якій опудала лѣзуть до насъ у хату. Чи не черницѣ якій або странницѣ?

Зося вже хотѣла взяти дверѣ на клямку, але глянула въ вѣкно и пѣзнала сестеръ своихъ, Люцину й Рузю. Швидко въ хату поввѣходили сестры и привитались до Зосѣ и Якима. Обидвѣ були вже не молоді, та гладкі якъ годовані. Зося кинулась до ихъ на шию. Недавно передъ тымъ вони писали до Зосѣ, що мають у Киѣвѣ невелику службу въ клішницяхъ, а Зося просила ихъ до себе въ гостѣ и обѣцялась знайти имъ службу у сусѣднихъ Полякѣвъ-помѣщикѣвъ. Вони найняли балагулу и повбирались богомолками, що-бъ по дорожѣ заѣзджати на нѣчь до сѣльськихъ священникѣвъ, де ихъ витали по

патріархальному, давали їсти и пити, клали спати на перинахъ, и конямъ достарчали въ волю сѣна и вѣсва.

— Ахъ, яка я рада, що вы осе приїхали на зиму! — говорила Зося. — Якъ мы весело будемо жити зъ нашою милою Теодозею, зъ вами, Серединськими и всѣми нашими новими сусѣдами!

— Та якъ же ты, Зосю, розжилася, розбагатѣла! — промовила Люцина, оглядаючи хаты: — якѣ килими, дзеркала, мебѣль! Се лучше, якъ було колись у тестя Лемѣшки.

Зося щось шепнула на вухо сестрамъ; вони осмѣхнулись. А Якимъ стоявъ, якъ пришибленый зъ-за угла мѣшкомъ. Вѣнъ дивився, якъ родички зносили свои скриньки, свои завінѣння, свои торбинки, и въ душѣ його хололо. Сестры займали собѣ кѣмнату, прибавали, прибѣрвали, ставили рѣчи, навѣть не пытаючись у його. Швидко вони зовсѣмъ умостились у його въ господѣ, и почали жити, хочъ и на завше.

— Отче Микито, голубочку, батечку! порадьте, що минѣ робити? — жалився Якимъ отцю Микитѣ. — Приїхали сестры моєи жѣнки зъ Кієва, товстѣ, гладкѣ, якъ годованѣ, звили гнѣздо въ моєй хатѣ, обѣдають, обдирають мене. Десь знать жили въ багатыхъ панѣвъ, попривыкали до роскошѣ. Сливе черезъ день слуги носять воду, грѣють имъ купѣль, тѣльки те й роблять, що тупцяють коло ихъ. А вони сидять собѣ, нѣчого не роблять; оце выкупаються въ ваннѣ, то зновъ на лѣжку, пьють чай, лежачи въ постелѣ. Въ мене сѣмья. Вони менѣ швидко вуха обѣдять.

— А ты не знаєшь, що робити? — вѣзьми доброго кия та й повыганяй зъ хаты.

— Якъ же воно такъ? Буде не уштиво, не до ладу.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературні додатки „Библиотека найзнаменитіших повістей“ виходить в авторські, а в авторські і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у.л. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у.л. Коперника ч. 11, і Бюро газет у.л. Кароля Людовика 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії:	за Границю:
а цілий рік . . . 18 зр.	на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр.	на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рік . . . 16 зр.	на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у.л. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні написання вільні від порта Подорожнього члену коштів 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 зр. однієї строки печатної, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подяки числяться по 10 зр. однієї строки.

З днем 1 (13) липня почався другий піврік а третій чвертьрік видавництва „Діла“ в 1889 році. Просимо наших Ви. Предплатників посилати з надсиланням предплати і залеглостей.

У Львові 22 липня (3 серпня) 1889.

Дня 25 липня с. р. радила в Відні краєвий у Львові анкета над зм'яною союмовою ординацією виборчої. На рада тая викликана була ухвалою союму, поручаючи Відні краєвому, щоби докладно розслідив потребу зм'яни теперішньої ординації виборчої і в той справі предложив справоздання на послідуючій сесії союму. А ухвала союму викликана була петиціями, особливо петицією львівського товариства купців і промисловців о побільшення числа послів в м'єст і петицією Товариства політехнічного о надання голосу вирільного ректорови політехники. Отже Відні краєвий поробив насамперед потрібний дохідження, іменню кілька податків оплачують обшари двірські, громади сільські і м'єста, кілька мешканців в по м'єстах і т. д., а відтак зложив анкету, до котрої ввійшли: з Відні краєвого пп. Смоляка, Бережницький і Хшановський, з по-за Відні проф. Пилат.

II. Бережницький як референт домагався, щоби надати право вибору окремого посла м'єстам Бережанам, Бохні, Бучачеві, Городкові, Снятині і Золочеві, з причини що ті м'єста як до числа мешканців так що до оплачуваних ними податків дорівнують а навіть перевищують декотрі м'єста, вибираючи тепер окремого посла; далше щоби побільшити число послів з Львова з чотирох на шістьох а з Кракова з трох на чотирох; коли-ж перша частина сего внесення ушла, домагався, щоби декотрі м'єста лучити по два (як єсть в ординації виборчої ради державної) за-для вибору окремого посла. II. Хшановський домагався побільшення числа послів з Львова на сім а з Кракова на п'ять, одповідно до оплачуваних ними м'єстами податків і до числа виборців, також домагався надання голосу вирільного ректорови львівської політехники і презесови академії наук в Кракові. Відні ухвало: 1) побільшити число послів з Львова на 6 а з Кракова на 4; 2) надати голос вирільний презесови академії наук в Кракові і ректорови політехники львівської

у Львові, 3) надати право голосування при виборах послів союмових дипломованим інженерам (з причини, що такі дипломовані можна рівняти з дипломом доктора, даючи право вибору з титулу особистого кваліфікації). — Над тими ухвалями анкети має це радити Відні краєвий.

Справа зм'яни союмової ординації виборчої, а іменню справа побільшення послів з м'єст, не перший раз приходять перед союм. За першою каденцією союмової польської послів ходило іменню о те, щоби добраним кількістю послів або хоч кількістю Поляків з м'єст мати більшу перевагу в союмі супротив численних ще тоді послів руських, з котрими лучилися і селяне мажурські. В році 1866 вже в другий читанню ухвалено було: побільшити число послів з Львова на 7, з Кракова на 5, а м'єстам Снятині, Бучачеві, Тысьменці, Городкові, Бережанам, Золочеві і Бохні надати право вибору окремих послів. Однак при третім читанню не стало до вимагання статуту двох третин одного голосу, і для того ухвала союму не узяла санкції. За пізніших каденцій, коли число руських і мажурських послів в союмі значно зменшилося, Поляки вже не потребували за-для узявання цілковитого переваги побільшення послів з м'єст, і тоді вже лише либерали домагалися такого побільшення, а консерватисти були навіть противні. В р. 1877 більшість комісії союмової, зложена з пп. Чарторийського, Ясинського і Гавзеря, предлагала побільшення числа послів з Львова о троє, з Кракова о двоє, і при аналіз окремих послів м'єстам Бережанам, Бохні, Городкові, Снятині і Золочеві; меншість комісії, зложена з пп. Зыблевича і Голієвського, годилася тільки на побільшення числа послів з Львова і з Кракова, аргументуючи устами Зыблевича, що власне інтерес „народовий“ вимагає, щоби м'єста не одлучалися від громад сільських але щоби при виборах користний вплив на ті-ж громади виконували, то значить щоби польські і жидівські виборці по м'єстах переважали в корист польського кандидата. Части шляхти не хотіла жадної зм'яни, бо нерад була збільшенню числа либеральних послів, яких-би іменню доставив Львів, — і справа зм'яни ординації виборчої ушла. Тепер, по в'їз м'єст і роздорі між Поляками при сегорічній союмових виборах, консервативна шляхта тым

менше може бути рада побільшенню числа послів з м'єст.

Руські послы завжди противні були такому побільшенню, бо припускали, що з м'єст вийдуть послами самі Поляки або жиди. Так поучав і досвід. За цілий час конституції лише раз був вибраний Русин з м'єста Дрогобича (д-р Антоневич) і раз з Стрия (пок. Лавровський). Цілою природою отже, що Русини, і так вже унесений союмовою організацією виборчої і на меншості засуджений, не хотіли некористного для них одношення в союмі робити як некористним через збільшення числа своїх противників.

Нині однак обставини значно змінені. Нині перевага Поляків в союмі так скріплена, що узявання кількох голосів більше не зробило-би різниці, бо і там мають повний комплект на всякі потреби зовсім забезпечений. Для Русинів же одлучення декотрих м'єст від сільських громад було-би дуже пожадане. Н. пр. коли-б м'єсто Бережани вибрало собі окремо посла, не був-би перепав руський кандидат з сільської курії бережанського повіту. Так само без виборців з м'єста Городка легше може-би перевернути руського кандидата в городецькому повіті, без Бучача в бучацькому, і т. д. Але, що також немаловажно, для Русинів починають поправлятися обставини по м'єстах, як показує сегорічний досвід Тернополя, Дрогобича, і не єсть виключена можливість, що, як не тепер, то вже в недалекому часі, Русини навіть в декотрих м'єстах могли-б перевернути свого кандидата. Та-ж між більшими м'єстами є навіть такі, де Русини становлять більшість людности супротив всіх інших народностей разом узятих. Н. пр. в Городенці на 10.011 мешканців єсть Русинів 5.340, всіх не Русинів разом іно 4.671, в Яворові на 9.058 мешканців єсть Русинів 4.686, не-Русинів 4.372. В інших м'єстах Русинам до більшості хибує зовсім небагато, н. пр. в Тысьменці єсть всіх мешканців 7.180, Русинів 3.454, половина 3.590, отже Русинам до половини не достає лиш 136 душ. Накопце тепер припускати можна, що і польські послы, вибрані з м'єст, не всі виступали-б против Русинів непряно.

З тей причини здається нам, що руські послы, коли справа зм'яни союмової ординації виборчої прийде в союмі на порядок денний, в засаді не будуть противитися по-

Конгрес соціалістів в Парижі.

I.

Користуючи з світової вистави, котра стає мільйонами людей до Парижа, устроили соціалісти в минаючій місяці в Парижі два конгреси. Конгреси ті відбулися рівночасно, однак окремо побач себе і всі заходи людей, хоча-ж в них загальні принципи соціалізму довели їх до сполучення з собою, показались безуспішними. Один конгрес устроили сторонники і послідовники науки славного Кароля Маркса, автора знаменитого економічного праці „про капітал“, другий т. зв. посібники, т. е. французьке соціалістичне товариство, котрого головою єсть тепер Paul Brousse. М'єж обома тими товариствами соціалістичними істнують деякі основні різниці. Марксисты репрезентують всевітний, міжнародний соціалізм. Они вступили на місце давнього інтернаціоналу і позыскали численних сторонників в всіх краях Європи. Сторонники ж єсть найбільше в Німеччині, а відтак у Франції, особливо на провинції. Марксисты представляють наукову сторону соціалізму; они полемізують переважно аргументами економічної натуре і цифрами статистичними. Агітацію свою ведуть они під окликом міжнародної організації праці і колективної власности, за-для чого вовають їх в Франції також колективістами. Соціалісти ж квестію піднімають марксисты з становиска космополітичного, квестію народности не лежать зовсім в їх програмі, котра більше єсть економічною, як політичною. Помамо великого національно-політичного розділу і антагонізму, який лежить між Францією і Німеччиною, марксисты німецькі живуть в тісній звязі з своїми французькими товаришами і непрямий політичний односини обох народів осталися без впливу на їх взаємини. У Франції стоять нині на чолі марксистів журналіст Jules Guesde і зять Кароля Маркса Paul Lafargue.

Сторонництво посібників має характер локальний. Єсть оно часто французьким а властиво париским продуктом. Творцем того сторонництва єсть агаданий вище Paul Brousse. Головною цілюю того сторонництва

Згадки з семинарського життя в Перемислі.

Списав після нотаток В. з С.

4) (Далше.)

По відданю перемисльським Русинам епископський кармелітський костел з монастирем заняли капитулярні кривошани з катедральним клиром опорожненої монастирської комнати, як і досі займають. По п'ятирічній адміністрації єпархії перемисльської по смерті єпископа Атанасія Шенціцького Максиміліан Рылло, єпископ холмський, коли сей єпископ мимо заходів своїх не міг дістатися на опорожнений тоді єпископський престол у Львові, ринувся він зняти єпископський престол в Перемислі. Зложивши присягу вірности д. 2 вересня 1785 р. в руки губернатора львівського, переселився Рылло, бувши через 23 дні єпископом холмським і белоським, в Холму до Перемисля і сидів на єпископському престолі в Перемислі від 1785 до 1794 р., т. е. аж до смерті в глибокій старості.

Єпископ Рылло перебував часто в єпископських добрах в Валаях та Стрешеві під Самбором. В Перемислі займав він в монастирі кармелітському ті комнати на доліві, де м'єстився бібліотека собору кривошан катедрального. В пізніших трохи часах закуплено из єпископської палати каменицю в самбіт ринку м'єста, а там м'єстився архів і канцелярія консисторська. Коли тога камениця згоріла при більшій пожежі в м'єст д. 27 мая 1801 р., куплено другу каменицю від Ігнатія Савицького, святого гминального пресекта, і в той камениці, в котрій м'єстився також архів і канцелярія консисторська, мешкали єпископи перемисльські до 1874 р., поки она не згоріла. Ся камениця стояла під горбою катедральною церквою, близько по-азутовського костела і будинку, де тепер народний і гимназійний

школи. До згаданого камениці, в котрій в одній комнаті була служебна єпископська каплиця, входило по широким кам'яним сходам, а поприбудований до неї взовні, ставив та поземельний будинок, де була канцелярія консисторська, надавали цілий камениці неестетичну форму, тому і не заслуговувала она на звання „палади“, яким її титулювано. Коли ся камениця згоріла, єпископ тулявся в приватній домі, так само і канцелярія консисторська.

Єпископ Максиміліан Рылло, з роду Латинів, сина родичів латинського обряду, вступив в молодих літах до Василіян. Повернувши з Риму, де кінчив богословські студії, до краю, піднявся з ступеня на ступень в монашій ієрархії, був навіть довший час прокуратором Василіян в Варшаві і настоятелем василіянського монастиря в Холмі. Коли Філіпп Володкович, єпископ холмський перенісся на єпископство володимирське, іменував польський король Август III. на его місце Максиміліана Рыллу 1756 р. а митрополит Флоріан Гребинський посвятив его в Полоцьку 1759 р. на єпископа холмського. Заславши на єпископський престол, Рылло зявся укрощенням катедральної холмської церкви і реставраціями єпископських будинків, виставив духовну семинарію і матеріально її підпирив. Рылло, маючи великий вплив у шляхти, навіть у гордого і несприятельного воеводи вієвського, Салевія Потоцького в Кристинополі, куда явився що року на скликуваних в Кристинополі єпархіальних зборах і перебував в залку можного воеводи, ереговув в порозумінні з воеводою Салевієм Потоцьким до 50 уніятських приходів на Україні в обширних добрах Потоцького, а через то попав в неласку у православних і у російської двору. В час єпископства Рыллу в Холмі наступив перший поділ Польщі і д. 1 серпня 1772 р. заняли австрійської війська м'єсто Холм. При сім поділ перейшла більша части єпархії холмської в єпископський добран під правління Австрії,

а лише мала части осталася при поляхній Польщі. З огляду на сумний матеріальний обставини, в якій попав єпископ Рылло після сего першого поділу Польщі, почав він оглядатися за якимсь другим витратившим єпископством і з тей причини зблизвився до варшавського двору, з котрим був порбнявся, приступивши до конфедерації Барської. Але під той час не було ніякого опорожненого єпископського престолу, а була тільки перспектива, що опорожниться престол в Полоцьку. Єпископ Рылло не мав охоти переноситися до Полоцька по ті причини, що Полоцьк належав уже під Росію. Коли опорожниться єпископський престол в Перемислі, Рылло ринувся, завідуючи довший час єпархією перемисльською, переселитися з Холму до Перемисля, — переселився і тут помер. Максиміліан Рылло як єпископ перемисльський, не любив єпархіальний клир, а се з тей причини, що він вводив в церковний обряд новації, які клирови не подобалися. Консервативний клир не довіряв єпископови і підозрював его, що новаціями єпископ стелить стежу до переходу уніятів на латинизм, а в наслідках до винародолення Руси. Характеристичне, що по причині тих новацій, які переходилися традиція, мав Рылло хтось з сільської клиру ті слова висказати: „Був у нас єпископ Шумлянський та не шумів, був Шенціцький не шептів, і ти Рылло не рий!“ По смерті Рыллу, коли спускало его домовину в підземну катедральну криту, не було ні суму ні плачу.

Не входять се в обсяг моїх „Згадок из семинарського життя“ подробице тут подавати, які новації вводив єпископ Рылло в наш церковний обряд, та критично розбирати, чи були они потрібні і на час, — скажу лиш то, що через поступенне введення новацій вкрився в руський обряд хаос, який по найменше не причинявся до его красоти. Коли у латинників стоять лат. єпископи чужо на сторожі церковних обрядів, а раз у них постановлене бережеся ста-

ранно на цілому світі і коли в латинському обряді єсть знаменита гармонія в служенні литургии, в діаконіванні, в коліно-приклоненнях, одна для кожного дня, та веселіх чи сумних церковних обрядів, приписана фарба церковних фелонів, і т. д., у нас єсть в тім вигляді хаос, і се не пустякова, що „попик то типик“. Трудно виматати, щоби сей хаос перестав, коли підтримує его сама єрархія. Ніхто не чував в давних часах, щоби в катедральних церквах, по м'єстах і селах голосились інакше при великому вході як „И всѣх насъ православныхъ христіанъ“, бо так стоять напечатано в Литургиїонах одобрених церковними властями і так для єдности голоситися повинно. Тепер можна учти в катедральних церквах, — а на катедрі задивляються м'єста і села, — замість „православныхъ“ новаційне слово „правовірныхъ“, і се голосять люди, котрі ан ригулістами ан латинцями не єсть. Чи голосять се для капрису, чи за-для маніфестування, що они більш католики від самого папи, чи з любови для хаосу, то трудно відгадати. Знаю з найпевнішого жерела, що коли 1877 р. при коронаційній торжестві в костелі Святих в Старій-Весі під Березовом наше руське духовенство пописувалося підчас литургии таким дуалізмом, не мало здивувався лат. клир, а присутній нунцій Яковіч, котрого увагу звернено на сей дуалізм, покотив лиш головою. Шкода, що нунцій не потягує сепаратистів до одв'язальности за то, що они санкціонованого Литургиїона не узяють за обов'язуючий их особи. Сумне то, але правдиве. Може передочайш собор заправляти в ритуальних напрямі який лад та усує хаос, який у нас панує.

(Далше буде.)

ють відбуватися нові вибори до моравського союму, она у всіх сільських округах буде ставити своїх кандидатів. Ческа партія селянська на Мораві веде одь якогось часу боротьбу з національно-чеською партією і має досі в союмі одинадцять своїх послів.

Маршалком краєвими в Тироли вменовано давнішого маршала Рат-Гайденбургера а вицемаршалком ліберала Гаппертера, котрий належить до ліберальної меншости чеського союму. Давніший вицемаршалок з полуднево-тирольської партії, Гапполити, переїздить при виборах.

Немало трудностей буде мати правительство при вменованні маршала для Істрії, де давній маршалок Вадучач, член італійської більшости, помер. Тамаший Славяне домагалися і домагаються, щоб маршалок був з їх партії, але при теперішніх виборах вийшла знов більшость італійська і се як раз робить трудність для правительства. Politic доносить, що правительство носить за гадкою замінювати там епископа з Паренци Фліппа. Центристична преса підняла з сеї причини крик дозуючи, що всі три істрійські епископи суть ноторичними прихильниками істрійських Славян.

Факт, що 6. Вел. цесарь Франц-Йосиф вийде до Берлина в супроводі архієпископа Франца Фердинанда, сина архієпископа Кароля Людвіка, єсть найближчим доказом, що молодий архієпископ має зайняти місце пок. архієп. Рудольфа, хоч оголошене його наслідником престолу ще мабуть не зараз наступить. Подорожжє его з цесарем до Берлина можна уважати введенням его в ширше життя держави і політики.

Оногди розійшлася була поголовка, що міністер війни ген. Бавера має податися до димісії. Вість ту подав був Pestl Naplo і додав, що наслідником Бавера має бути угорський міністер гонведь Феєрварі, котрого знов має заступити якийсь пенсіонований генерал одь гонведь або секретар державний Громовіч. Феєрварі мав вже по уступленню міністра Біхандт-Райдта бути вменованим міністром війни, але тогди були труднощі що-до его наслідника в міністерстві гонведь. До сеї звістки додає N. fr. Presse одь себе, що о димісії бар. Бавера була вже кілька разів бєдєда, але до неї не пришло. бо его наслідник був киче потрібний на своїм становищі угорського міністра кравової оборони. Сказ знов довідуюсь, що вість о димісії ген. Бавера єсть зовсім безосновна.

З двем 1 жовтня с. р. має бути заведений в Перемышлі гарнизонний дмз для транспортів а рвночасно буде дмз транспортний в Берні знесен.

Государственный совет принял внесенные министра коммуникацій Габенета в сара вь призоления кредиту в сумм 1,700,000 рубль на зблльшенє перевозового парку на полуднево-всхднихь зельзаницях. Нові вагони будуть безпременно закуплені, бо министр війни жалюся безустанно, що дотепершнє их число єсть за мале і що они не выстали-бы до перевозу большого транспорту войска, нахоли-бы до того показалаєсь несподьвано потреба.

Російське правительство замовило в Брукселя 800 000 металевых котляков до варения в 1 1/2 мизіон деревляных боклажков на воду, котрі мають бути доставлені до жовтня с. р. Вість та выкаже певно знов задоволенє, хоч безачерно замовлені єть лишь наслідком реорганізації російской арміи.

Російське министерство дль внутршнихь выдало розпорядженє, вь котромь пригадує, що пануюча вь Росіи православная церковь має право вь границахь російской державы людей нишого вь ронсповьдана переконувати, чтобы они приняли вь веру, але духовныя и свьтскыя членами вышнихь вьреспонсывдан єсть строго заказано нарушувати религієне персонаньє тыхь, що не належать до ихь вьреспонсывдана и вь противномь случаю подпадають они подь парграфы закона карного. Збь взгляду на то заказуєсь вьсімь протестантскимь священникамь вь Росіи устроувати мисіи вь якій бы то не було форіи. Рвночасно заказуєсь збрати добровольныя данки на цблы мисіиной, устроуванье мисіиныхь торжеств вь выслати привизранй грошъ за границу.

Цесарь Вильгельмъ одьѣхавъ вь Вальгемстафенъ до Англіи. Пбсла вьстей, похощаєть зь кругомь добрыхь, повернуть цесарь вь цесарєва до Берлина дня 11 серпня, куды вь томъ часъ має приѣхати цесарь австрійскій. Праса англіиска витав нмьмецкого цесаря зь великимь одушевленємъ а Standard, органъ министерства дль заграничныхь доказує, що подорожжє та має дль свои причины: симпатія спорбдена и практичне постановление пбзвати збройну силу Англіи. Нмьмечани вь Англіи сиодуає не лишь зьяз спорбдена, але такожь и слбдныя интересы; малодушна зависть индивидуальна демотрыхь людей зь обохь народохь не зможе довести до ньяког змьны. Гостиная цесаря скрпнть зьяз осбьстыхь, политическихь и племянныхь односинь.

На приказъ цесаря мають явитися на часъ гостини цесаря австрійского все члены цесарско-нмьмецкого дому, все министры и все наивышшй достбйники. Тй, що єть тепер на урльопѣ, мусьть урльопѣ черевати. На выразне бажанье австрійского цесаря не буде ньякого офціального повитаня зь стороны мѣста, але мимо того властитель дмбв при урльопѣ, котрыма цесарь будуть вхати, украшають вьсе свои дома.

Пбсла Schl. Ztg. заповьєз вьє и царь вь дипломатичной дорожъ свою ревизату, але подробности о приѣздѣ царя и о его принятіи не вьстѣт. Кажуть лишь, що царь не буде зовсімь вь Берлинѣ, лишь безпосередно поѣде до Почдаму и тутъ перебуде черевъ цблыи частъ свои гостани.

Король Миланъ має вь половинѣ сего мѣсяца выѣхати до Парижа а вь послѣднихь дняхь жовтня поверне назадъ до Бѣлградъ и одь листопада оббье застережєє собъ вь актіи абдизаційномъ право верховного проводу арміи сербской. Переговори зь Растичемь и другими рефентами вь Враньсбй Бані маю мабуть довести до того, що королева пони-що буде могла сьрѣчатися зь сыномъ за границею. Растачь и Беламарковичь маю мабуть домагатиєсь, чтобы сьрѣча одьбувалася вь Бѣлградѣ, але Миланъ и рефентъ Протичь були тому противны.

Арештованье проводиря радикаловъ и редактора „Малыхъ Новинъ“ Перы Теодоро-вича нарббило вь Бѣлградѣ богато шуму. Язъ вьє звѣстно, арештовано Теодоровича день передъ приѣздомъ короля Милана нббы то за ширенє фальшавыхь вьстей, пбсла иншон версия за то, що бвз одржувавєсь король Миланови, и засуджено на 30 днѣвъ арешту. Радикалы и либералы праса уважєє поступованье бѣлградского префекта полиціи нарушенємъ конституціи а навѣть самъ бывшій министр Миятовичь, высказавсь вь такбмъ сабмъ дусѣ вь газетѣ „Српска Речъ“. Мимо того префектъ полиціи — очевидно зь высшего приказа — не давєсь тымъ застрашати и поступає зь Теодоровичемъ дуже остро. Онъ не дозволяє нѣкому праходати до арештованого, хочь той єсть недужий и не пускає до него навѣть его адвокатѣ. Часть радикаловъ оглодєла дльтого интерпретацию до центрального выдѣлу радикальной партіи, вь котрой завязуєє его, чтобы бнз поробавъ одповѣдныя кроки у правительства противъ того незаконного и нелюдского поступованя. При сѣхь нагодѣ прагдують радикаламъ, що коли ихь выльвовий люде вь 1883 р. сидѣли вь арештѣ за зраду державы, то напредяєще правительство обходилоє зь ними больше по людски, якъ нѣтъ за министерства Тавшановича-Груича бѣлградскій префектъ полиціи зь неимлымъ радикальнымъ редакторомъ.

На порядку юбилейного торжества битвы на Косовѣмъ поля постановлено, чтобы третій полкъ пбхоты носивъ на вѣчйи часы имя царя Лазаря а такъ само установлено такжъ и ордеръ Лазаря.

Сербскій консул вь Македоніи надблєавъ сирасовданє зь тамошней ситуациі, вь котромъ доказує, що коли-бъ тамъ выбухла революція, то Сербія нѣчого бы зь нею не скористала, позаякь Болгаре такъ собъ тамъ терєнь одбготовили, що все Македонцѣ станули-бы по сторону Болгарь.

НОВИНКИ.

— Участъ войска при одправахъ вь русий свята. Язъ станицславбскій Ординариѣтъ одбѣє до львовского высшего суда кравового вь справѣ непошанованя судами рускихь свята и выдєнавъ зьбѣтне розпорядженє львовской апелляціи, такъ и львовскій Ординариѣтъ митрополіичій одбѣє до генеральной команды у Львовѣ зь зажалєнемъ, що декуда на провинціи не являютьєсь воики гр-кат. обряды вь торжественный днѣ вь церкви и кн. Виртембергъ командантъ XI. корпусу выдавъ такій розказъ ч. 12 зь 14 лютого с. р. до ч. 154 вь загаданій справѣ: На будущее, коли урядъ парохіиальной запроситъ на торжество Юрданского водосвятия стаціоновану команду войскову, має выслаатиєсь все одблѣть войска до шпалтру и супроводу священника та до одбана пбсла зьвичай-бъ религіиныхь одєнакъ почестныхь и салывъ, если вь той стаціи войсковой єть воики того самого обряду. Одѣтакъ на богослужєня недѣлний має вєстисъ воикѣвъ вь окремыхь одблѣлахъ пбсла обряду по наименше разъ на мѣсяцъ. Вьбѣнцъ вычислєєсь вь томъ розказѣ 18 днѣвъ святионныхъ пбсла гр-кат. обряду, вь котрой, если на то позволює служба войскова, мають бути воики гр-кат. обряду воільнй одь службы и воільно имъ самымъ посѣтити богослужєня вь церкви. Мѣжъ вычисленными днями святионными нема свята: Трехъ Святителѣвъ, Великогъ Патріахъ, Свѣтлого Вторка, Іоана Хрестителя, Дмитрія и Михаила.

— Die sogenannte „Iwanowa chata“. Той терминъ мабуть першій разъ дозавед до нмьмечокъ прасы а имен-но до Neue fr. Presse (ч. 8955 зь 31 липня с. р.) вь вѣсти (звѣтѣй зь Correspondence de l'Est) про узвєзєнє на наказъ брѣдского старосты гр. Руссцого черезъ 40 жандармѣвъ вь нощи половини села Поповце надъ границею російской вь наслідокъ спору зь дворяномъ о пасовиско. Corresp. de l'Est и Neue fr. Presse констатують, що одиє зь узвєзєннихъ сказавъ: „Коли пере-сѣдѣете насъ, то дайте вѣсьмъ намъ паспортны, а мы забереємъ за границу. Свѣтъ широкій!“ Характеристична вь той справѣ рѣчь, що урядова Gazeta Lwowska про узвєзєнє громадянъ Поповецъ досі нѣ словечкомъ не згадала, хочь то узвєзєнє подєєєє якъ рѣчь сензацийна вь нмьмечкихь и французскихь газетахъ!

— До новою конскрипціи вь 1890 роцѣ чиняєсь вьє у Вѣднй енергичній пригтованя. Конскрипція вь роцѣ 1890 буде опєрта на трохи иншихь основахъ, якъ конскрипція вь роцѣ 1880. Имен-но будуть вь нѣй уважлєнєй реальне посбдєаньє и домашна худоба. Теперъ готувальєсь новий поучєня для народу, инстурціи для комисіи конскрипціиныхь и друкеорты, вь котрыхъ буде больше рубрикъ, анжѣ вь роцѣ 1880. Все то буде печатанє у вѣсьхъ мовахъ вь монархій — вь мильонахъ примѣраковъ. Головна пайка того буде печататисъ вь друкарни державной, а части на и вь друкаряхъ приватныхъ. Кошты кон-

скрипціи мусьть бути обчислені до кбнца верє-сия, чтобы могли бути вложені до бюджету на роцѣ 1890. Перевєдєнє конскрипціи буде поручєє не только зверхностямъ политичнымъ але и зверхностямъ громадскимъ подъ наглядомъ зверхностей политичныхъ.

— Оббѣрали церковъ филиалы вь Синьковѣ, принадлеж-но до Волицѣ барилово, пов. каменецкого. Вь нощи зь 31 н. ст. липня вломилєсь незвѣстий злодѣй черевъ закратованє окно, а вываживши дєрѣ одъ закритіи, одворвали церковну скарбону, прибиту зельзными штабами до стѣны. Готовыхъ грошей не взяли нѣчого, хотай одчанили шуєля-ду, вь котрой були грошѣ, але що пушка була приложена книжкою, то и не сподѣвалєсь тамъ нѣчого знайти, тымъ больше, що були тамъ приборы церковній, якъ всенощникъ и другій рѣчи. Розбивши на поли бдорвану скарбону забрали зь неѣ винкулованій облигаціи церковній, а то: Листъ заставный галицкого Товариства кредитового земского у Львовѣ серия V, ч. 1459 на 100 зр. и Staats-Schuldverschreibung N-r 126.155 ddtto Wien 1/8 1882 на 50 зр. — Тожь и не повєдєє крадѣжъ. Вартѣвникъ рѣчній спавъ вь будѣ била церкви а варты зь села не було сеї нощи.

— Оббѣрали урядъ почтовый. Львовска дирекція почтъ и телеграфѣвъ одержала вчера телеграфич-не повѣдомленє, що до уряду почтового вь Залу-чи вломилєсь незвѣстий злодѣй и забравъ зь касы понадъ 2000 зр. Крадѣжи dokonano зь чєтверга на пятницю и нема слѣдовъ злодѣѣвъ. Дирекція выслала комисаря почтового п. Вонатєр-ного на слѣдство.

— Процєсь агєнтѣвъ эмиграціиныхъ. Актъ обжалованя, списаний на 50 аркупахъ друку in folio, оббѣмає 66 оббѣ. Головныхъ обжалованыхъ єсть шбсть: Якъ Клявєрнєрь, Симъ Герцъ, Юл. Льєвєн-бергъ, Арт. Ляндавъ, Абр. Ляндєрєрь и Юл. Найманъ яко головий агєнты и гайдлярѣ; одѣтакъ Маркіалъ Иванчикъ та Левъ Сроковскій, урядничі коморы вь Овѣцѣмъ; Адамъ Костєцкій над-стражникъ, 12 кондукторѣвъ зельзницѣ державной а вьбѣнцъ 45 оббѣ, що або помагали головнымъ агєнтамъ або вели интересъ на власну руку. Прокураторія закидає обжалованымъ обманство, под-ступєне выдурюванє, насилєство на особистѣй воільности эмигрантѣвъ, намову воикѣвъ, рекрут-бѣвъ и урльопантѣвъ та подмогу вь ихъ утѣ-чѣ зь арміи, безправне выдаванє себе за старосту, намову урядничѣвъ и слугъ зельзницѣ державной до надужитя власти урядовой и давєнє помощи злочинцамъ пбсла §§. 303 и 34 з. к. Ро-зъ права одбудєсь вь жовтнй. Покликано до розпра-вы 377 свѣдѣвъ, и бдѣтатѣ 439 протоколѣвъ зь слѣдства и кѣлькасѣть актѣвъ и документѣвъ. Обжалованє выноситъ буде д-ръ Геєр. Фаєрмайтъ, заступникъ прокуратора вь Вадовицѣхъ. Мини-стерство справедливости поручило выбудувати вєличєзну шоу на розправу, чтобы помбѣтити пуб-лику и обжалованыхъ. Министерство войны такжъ занялось тымъ процесомъ, бо пбсла справозданя войсковыхъ командъ вь Краковѣ, Львовѣ и Ко-шицѣхъ бракує арміи до 6000 людеѣ зь резервы и лядєрѣвъ, вывєзєннихъ до Америки. Одъ мая 1887 до липня 1888 агєнтѣи освєнцимскій вывє-ли зь Галичины 12.406 оббѣ а оплата, побрана одъ тыхъ людеѣ и одслана до Гамбурга, не вч-слюючи провизіи, выносить пбсла выказу уряду почтового вь Овѣцѣмъ 622.774 зр. Льєвєнберга буде боронити д-ръ Розєнблатъ зь Кракова а Герца д-ръ Корнѣ зь Вадовицъ.

— Про рускій театръ пише зь Равы дискусуватєль Dziennik a Polsk.: Вѣє другій тыждєнь гостить вь Равѣ рускій театръ и має великє поведєнє. Каждє представлєнє выпадає якъ найлѣпше. Але однѣсти мусимо, що драматы и образы зь народ-ного жити выхадѣть далеко лѣпше, якъ опереткы. Частина персоналу єсть на одиустѣ а оставшій силы опереткы сѣть грохъ за слабѣ, зь выимкомъ панны Радєвичѣвной, котра могла-бы выступити и на перворядной сценѣ. Голосъ єи дуже прєм-ный и сильний, вь низкихъ и высокыхъ тонахъ цѣлкомъ чистый, до того же долучаєсь знаменитя гра зь житємъ и вервою. Такожъ голосъ п. Я-миньского подобєєсь, але треба пригадати, що першого задачу актѣра єсть вычитисъ добре ро-лѣ. Не можна такожъ поминути знаменитой гры-пи. Стечаньского, Яновича и Плѣшовского. На каждый способъ мусимо однѣсти, що вь Равѣ не було нѣколи такъ доброго театру и мабуть не буде.

— Понадъ 100 священникамъ, резервовымъ капеля-намъ II. кл., позволено зложити шаржу капеляна резервового и одъ теперъ перейдуть они до еви-денціи доповняючої резервы а на случай войны и потребности сѣть они обобязанъ повнати духовной услуги при всякого рода войску, не выключючи и загалного ополченя. Пбсла нового закона вой-скового прислуге рукоположеннымъ священникамъ и належаємъ до войска право заявити, чи хотай бути резервовыми капелянами II. кл. и вь томъ случаю мають справити собъ власнымъ кош-томъ мундуръ капеляна войскового та книжки службовй.

— Нещастий пригоды. Дня 28 липня рано переѣхавъ поѣздъ зельзницѣ въ Перемышлі зворотника, 70-лѣтнього старця. Смерть послѣдувала сейчасъ, бо машина роторошила голову, поломала ребра и бѣтла ноги. Нещастный здрѣмнувъ вь будѣ страж-ничѣй и чуючи свистъ надходячої машины, га-давъ, що се бѣе поѣздъ зельзницѣ Кароля Людвигъ, для котрого маѣвъ установити зворотницю и то-му бѣгъ черевъ шляхъ зельзничій не выдачи по-ѣзду державной зельзницѣ, выходячої зь-за угла; машина надѣхала а нещастный упавъ подъ коле-са и погибъ. — Дня 27 липня укусила змья вь Арламбѣвской воли коло Мостискѣ невѣсту, выби-раючи коноплѣ, вь палецѣ одъ ноги. За пбвъ го-дини нога спухла и почорнѣла ажъ понадъ колѣ-но и були сильны бѣловоты. Дѣдичка села помогла невѣстѣ домовыми средствами лѣчичими и мину-ла воєка безбєзпечѣнь.

— Зь Косбвщини пишутъ намъ: Вь горахъ велика посуха и мало черевъ те травы, а до того подѣ-баєє корѣнь травы червакъ (маєного хруща) такъ страшно, що поля мѣсяцами мовь-бы выгорѣли. Звычайно, коли дощѣ падуєть часто, то вытоплю-ють черваковъ, а сего року нѣ разъ. Перевєрєньш скибку землѣ на два цѣлѣ глѣбоку а тамъ роупь-єсь того черву якъ вь улію. Тутъ и Гуцулы де-що виноватѣ, бо мимо чересторги и вь церкви

и вь школѣ, выконують та гублять кєртицю, Пе-рєйдеши поля чи мало за годину, а не побачишъ нѣгде кєртивовны. Правда, що кєртивина перєша-джає имъ троха вь кошено и тому, здаєсь, гу-блять єи, а о хбснѣ кєртицѣ годѣ ихъ перєсѣд-чити. Худоба вѣє тепєрь по нѣчому, а по тѣж-кѣмъ роцѣ сєй, не дай Боже, буде ще тѣжшій.

— Фальшивикни грошей. Оами днѣми явилєсь три жиды Вольѣвъ Брикнєрь та Ханмъ и Янкєль Вид-мани у одного слюсаря вь Черновцѣхъ и казали єму зрѣбити машину до выбиваня металевыхъ гульденѣвъ. Хотай за сию роботу жертвовали зга-даній жидки гарну заплату, слюсарь повѣдомивъ полицію а та вѣє замкнула одважнихъ промы-словцѣвъ.

— Музики войсковой будуть грати на публичныхъ мѣсяцахъ прогулку у Львовѣ вь мѣсяцѣ серпни вь тыхъ дняхъ: дня 8, 22 и 29 передъ намѣ-стництвомъ; дня 9, 23 и 30 вь мѣскѣмъ огородѣ; дня 5, 12, 16, 19 и 26 на Высокомѣ замку; дня 6, 13, 20 и 27 вь стрѣльскѣмъ парку, дня 7 пе-редъ головнымъ одахомъ а 14 серпня передъ Домомъ инвалидѣвъ. Продукція кожда складаєсь зь 8 творѣвъ и починаєсь о год. 6 вечєромъ.

— Завѣтаємо увагу на анонсъ п. Ходзиньского, артиста-рѣзѣбара вь Краковѣ, котрый одбувши факховй студиї вь академіяхъ штутгъ красныхъ вь Краковѣ и Вѣднй и одержавши за свои творы одзнаки гоноровъ на выставахъ вь Краковѣ и Вѣднй, може выдѣволити наибольшимъ вымогамъ Всч. Духовєнства — а цѣна за его работы єсть невзычайно низька.

— Дрббнй вѣсти. Жигмондъ Цукєрь властитель Хорошицѣй и маршалокъ рады повѣтовой вь Мос-тискахъ, померъ дня 31 липня вь 84 роцѣ жи-ти. — Урядъ почтовый вь Воютичахъ буде одъ тепєрь называтисъ „Надбѣлы-Воютичѣ дворецъ“.

— Лѣкаръ ветеринаріиной Людвикъ Тимоѣвичъ, бывшій асистєнтъ физиологій и фармакологій вь львовской школѣ ветеринаріи а опбсла повѣтовый ветеринарь вь Коломыи, одержавъ мѣсце шеѣа ветеринаріиной при болгарскѣмъ министерствѣ справъ внутршнихъ вь Софи. — Вь Чернов-цѣхъ розійшлєсь вѣсть, що вь Вєссарабѣн а най-больше вь Одєсѣ появилась азіиска холєра; опб-сла вывѣлюєсь, що вь згаданныхъ мѣсцевостяхъ лучилоєсь кѣлька случаѣвъ холєры т. зв. nostras. — У Вѣднй застрѣлєсь Майєснєрь, звѣстний властитель конторы вымѣны, за-дѣля значныхъ стратъ биржевыхъ. — Намѣтитѣсь гр. Вадєний повернуть передѣчера до Львова.

Конкурсы, именованя, пересєєня и пр.

— Конкурсы. Краєва рада школьна оголошує конкурсы зь рєчинчємъ до 10 серпня с. р. на мѣсце учителя исторіи всемирнои и географіи вь IV. гимназіи у Львовѣ, або на такє мѣсце де при иншій гимназіи. — Оporожєний мѣєцъ: со-вѣтника краєвого суду вь Черновцѣхъ вь VII. ранѣзъ, рєчинчєць до 20 серпня с. р. и совѣтника краєвого суду у Львовѣ вь VII. ранѣзъ, рєчинчєць до 20 серпня с. р. — Зєврхидѣть громадєка вь Жовкви розписує конкурсы на мѣсце секретаря громадского вь Жовкви зь рєчинчємъ до 1 верєєня с. р. Плата 800 зр. рѣчно и два кнѣнквє-нїя по 200 зр. одъ стабилизациі; мѣєцє надаєсь провизорично вь першѣмъ роцѣ; треба мати укѣн-чєний студиї правничіи и практику администра-ційну.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 3. серпня. Король Миланъ має тутъ задержатиса на короткій часъ вь пере-ѣздѣ до Парижа; вѣє замовлено для него по-мешканьє.

Лондонъ 3 серпня. Цесарь Вильгельмъ приѣхавъ до Осборнѣ, де королева повитала его дуже сердечно. Королева именувала цѣ-саря почетнымъ адмираломъ англійской флоты.

Атины 3. серпня. Революція на Крєтѣ выбухла на добре. Греки хотѣть выслати помбѣчъ Крєтєнцямъ.

Бѣлградъ 3 серпня. Министерство вой-ны рєзѣво пригтовєнє до покликания резер-вы до вправъ. Позаякь вправы резервы не одбувалиєсь вѣє одъ осбмъ лѣтъ, то проектъ тепєршнихъ вправъ выликує загалньє занє-покоєнє.

Пєштѣ 3. серпня. Вѣсьт о димісії ми-нистра войны Бавєра єсть безосновна. Станъ здоровья гр. Юл. Андрассого погоршєвсь.

Надбєдєанє.

Вываю того, що передъ о. Кириіаномъ Яєєвичамъ, прахѣданомъ зь Загочєвѣ, сио-нукавши его вперєдъ мовчати, сказавъ, мовь-то Игнатій Задуровичъ зь Лопушанки взявъ 2.000 зр. за подѣєртє кандидатуры гр. Людѣ. Вѣдєнцого вь старѣмъсѣбкѣ повѣтъ — чтобы, если єсть чоловічкѣмъ чєсти, зголосивєсь а до-казавъ свои тєрдѣжєнє, або подавъ, одъ кого се чувъ, бо вь противномъ случаю пятную его назвою клеветника.

Игнатій Задуровичъ.

П О Д Я К А.

Высокоблагородному пану графу Станиславу-ви Вадєному и его Высокоблагородной жєнѣ гра-финѣ Кикилѣи зь Мирѣвъ Вадєновѣй и ихъ Вы-сокоблагородной матери графини Фєлиціи Мирѣвѣй. За Ваші шєдріи жертвы около одновлєния и приукрашєния нашої церкви мѣской примѣйтъ Вы-сокоблагородній Добродѣѣ одъ насъ сердєчну по-даку и щирѣеєєє Спаси-Вѣгъ!

Вѣтѣвъ вь липни 1889.

О. Георгій Корчинскій, парохъ; Лука Манько, першій провизоръ церкви; Силѣєєтеръ Коєгъ, члєнъ комитєту церковного.

Заявление.

Поручаю мой ново-отворенный а перший в краю нашомъ закладъ резьбы артистичной костельной и церковной въ Краковѣ. — Обдублии одповѣдн студія въ академіи штукъ красныхъ въ Краковѣ та Вѣдн, звидѣвъ я заклады заграничн, на взоръ котрыхъ и мой закладъ устроенъ. За утѣркованій цѣны подбѣймаюся выготавляти всякія церковныя работы, якъ: всякого рода фігуры, престолы, иконостасы вразъ зъ образами до нихъ потрібными; дальше сповѣдальницѣ, амвоны, лавки церковны, клячки и взагалъ все, що до работы и архитектуры церковной односитъ ся, такъ въ деревѣ, якъ въ иншомъ матеріалѣ. Въ выготавленю, за котре одержавъ я похвальні одзначенія на выставкахъ въ Краковѣ и Вѣдн, подчиняюся зовсѣмъ такъ въ працахъ архитектурныхъ якъ въ образахъ и полихроміяхъ найскрупулѣтнѣйшимъ вимогамъ стилю церковного, котрый я усиленно старався познати.

П. М. ХОДЗИНСКІЙ
артистъ-резьбяръ
въ Краковѣ (ul. Kolejowa 18).

Курсъ Львовскій

зъ дня 2. л. септя 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к.	192	195
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 ар. а. в.	235	238
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в.	277	281
Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.	—	216
Листы заставны за 100 ар.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100	101
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	103	104
Банку кред. гал. 4% а. в. лѣт. 51 л.	97 75	98 75
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 80	101 80
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣт. 37 л.	100 80	101 80
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣт. 41 л.	93 80	94 80
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣт. 52 л.	98 70	99 70
Листы довѣжн за 100 ар.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (дѣл. 6%) въ лѣт.	67 50	69
Гал. Зав. кред. сел. 2% а. в. (дѣл. 5%) въ лѣт.	48	50
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣт. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 р.		
Индустриал. гал. 5% м. к.	104	105
Коммунальн. Банку краев. 5% I емис.	100 50	101 50
Поземк. краев. зъ 1873 по 6% а. в.	104	106
Поземк. краев. зъ 1883 по 4% а. в.	96 50	97 50
Льсы:		
Мѣста Кракова.	24	26
Мѣста Станиславова.	—	38
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій.	5 63	5 73
Наполеондоръ.	9 50	9 60
Полъимперіалъ.	9 72	9 82
Рубель сѣрный.	1 86	1 48
Рубель паперовый.	1 22	1 24
100 марокъ нѣмецкихъ.	58 40	59 40

Академикъ,

который обо-вязався бы приготовить зъ успѣхомъ въ одномъ роцѣ ученика, укѣнчившаго слабо третью классу нормально, до вступного испыту гимназіального, а кромѣ того помогати другому зѣбѣйшому ученику, учащему до 3-го классу нормально, найде помещенье, харчъ и одповѣдну нагороду въ поважнѣмъ рускомъ домѣ свѣтлѣмъ въ Олеську, мѣстечку оддаленѣмъ о 6 км. одъ стацин зѣлѣзничной въ Ожидѣвъ при шляху Красне-Броды. Зголоситися треба до 15 н. ст. септя с. р. подъ адресомъ: „П. Г.“ въ Олеську рсте restante. 3066 1—3

20 лѣтъ въ родинѣ!

Домовое средство, що довто держитъ все въ запасѣ, непотребуя дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдѣмъ Anker-Pain-Expeller-ѣ видко се наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугу на повне довѣрѣ, есть что многіи недужі, пробувавши другия хвадно-хваленихъ лѣковъ, хапають назады за выпробованный Pain-Expeller. Порѣвнянемъ переконалися, що се средство доводъ при гѣдти, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, боли головы, вѣдѣнъ и плечей, колыкахъ и и. найповѣрнѣе помагетъ; болъ же зають вже звыкло по першомъ натертію. Дешева цѣна по 40 кр. за 70 кр., то могутъ набути и одѣй; але треба стеречися фальшивыхъ и наслѣдуемыхъ а брати лишъ Pain-Expeller-ѣ маркою „Anker“ за правды. Въ запасѣ по всѣхъ большыхъ аптекахъ. — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Розкладъ бѣды на зѣлѣзничныхъ доріахъ.

важнѣйшій одъ 1 черня 1889

Пѣсля львовского годичника.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрыя: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 8 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ночи.
Въ напрямъ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ мѣшаний зъ Сукавы, Черновецъ и Станиславова о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ послѣдній зъ Букарешту, Ясѣ, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшаний зъ Букарешту, Ясѣ, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о год. 11 въ ночи.
Въ напрямъ зъ Белзца: 1) Поѣздъ мѣшаний зъ Белзца и Сокаля о год. 5 мин. 58 мин. по полудни 2) Поѣздъ мѣшаний зъ Белзца о год. 10 мин. 10 зъ рана лишъ во второкъ и патицю.

Одходять до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.
Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ послѣдній до Станиславова, Черновецъ, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаний до Станиславова, Черновецъ, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 зъ рана. — 3) Поѣздъ мѣшаний до Станиславова, Черновецъ, Сукавы и Чертовка о год. 10 мин. 8 вечеромъ.
Въ напрямъ до Белзца: 1) Поѣздъ мѣшаний до Белзца и Сокаля о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаний до Белзца о год. 2 мин. 44 по полудни лишъ въ субботу. — 3) Поѣздъ мѣшаний до Белзца о год. 5 мин. 1 по полудни лишъ во второкъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручаетъ прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 нил.; при заволаженіяхъ 50 кильогр. 3% а при 100 нил. 5% опушту.

Упрашаеся подавати точно величину свѣточъ и послѣдну стацин зѣлѣзничнѣ, до котрой має свѣтло выслатися.

ДИРЕКЦІЯ.

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Позаякъ Загалнй Зборы скликані на день 28 (н. ст.) липня 1889 зъ причины браку комплекту членѣвъ не одбулися, проте Совѣтъ управляючій Повѣтровои Народнои Торговлѣ въ Рогатинѣ запрашае П. Т. Членѣвъ тогожъ товариства на надпорядочнй ЗАГАЛНЙ ЗБОРЪ маючій одбутися дня 21 н. ст. септя 1889 въ комнатахъ товариства о 4 годнѣвъ по полудни и зарозомъ примѣчаеся, що хоть-бы статутомъ приписане число членѣвъ на сихъ Зборахъ и не явилося, то пѣсля §. 45 статута рѣшенія сихъ Зборѣвъ будуть правосильны.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЙ:

- 1) Предложеніе въ дѣлѣ сиродажи складу и инвентаря;
- 2) Предложеніе въ дѣлѣ розвязанія Товариства и ликвидаціи;
- 3) Выборъ ликвидаціонной комисіи;
- 4) Додатковій въ тыхъ дѣлахъ внесенія.

Зъ уваги на важность до рѣшенія предложенныхъ дѣлъ, упрашаеся П. Т. Членѣвъ о численну участь.

Рогатинъ, дня 28 (н. ст.) липня 1889.

ЗА УПРАВЛЯЮЧІЙ СОВѢТЪ:

Антоній Медведчикъ, председатель.
Володимиръ Чировскій, членъ упр. Совѣта.

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріалѣвъ аптичныхъ
НИКОЛАЯ КАРЧЕВСКОГО

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержуе такожъ на складѣ

звѣстнй вырѣбы лѣчничнй
Петра Кроковича въ Краковѣ.

Звѣстнй они вже въ нашомъ краю загално шо-до своихъ успѣшности, тому роблятъ они завязку и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣчничнымъ, спеціальнымъ, котры не разъ обманули недужого. Численнй же признаніи и подяки за лѣчничнй вырѣбы навѣтъ одъ особѣ высоко поставленыхъ, а дуже легко розсѣдѣти, бо суть въ нашомъ краю. 3064 1—2
Цѣники и проспекты переслать на желаніе даромъ.
Замовленія на провинцію выготавлюються одворотною почтою.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ

найчѣлнѣйшій кадила, одзначеній численными медалями заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найчѣлнѣйше въ пачкахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ складася зъ пѣтѣвъ, живиць и балъсамѣвъ выдаючыхъ дуже при емнй запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделько по 25 кр. и 50—
КАДИЛО СУЛТАНЬСКЕ пыльное подивася на розжарену бляху, выдае дуже приятный и дуже пошуканный запахъ фляконъ—25
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пыльное, приятный и деликатный запахъ того кадила дуже надавася до салѣновъ и буларѣвъ, фл./а. —50
КАДИЛО СОСНОВЕ, кто хоче мати здоровый воздухъ, лѣдѣвъ пыльных въ конпахъ, то розжарючій соснове кадило може его достати, фляконъ—60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть неариваннымъ средствомъ въ тыхъ всѣхъ разкахъ, де ходитъ о одѣвѣнье воздуха въ комнатахъ и о перешкоду щобы не розвивалися пошести; фляконъ 25 кр. и 50—
КАДИЛО въ ПАПЕРЦАХЪ; чѣрезъ огрѣтые одержуеся дуже приятный запахъ, пачка по мѣстѣ тузигъ 12 кр. и 24—
КАДИЛО ИНДИСКЕ ТАСМОВАТЕ выдѣлае дуже приятный доводтревальнй и пошуканный запахъ, коробка—50
КАДИЛО САЛѢНОВЕ уживаеся за помочю присавки, дае дуже приятный и здоровый запахъ, одѣвѣтѣвъ и очищае воздухъ, фляконъ по 30 кр. и 60—
ЧЕРВОНІЙ ТРОТИЧКІЙ выдѣлають при паленю приятный запахъ, пачка по 5 и 10 кр.—Пуделько по 25 кр.—50
ЧОРНІЙ ТРОТИЧКІЙ рѣвно-жъ выдѣлають при паленю приятный запахъ по 2 и 4 кр., пуделько по 15 кр. и 25—
ДЕЗИНФЕКЦІОННІЙ ТРОТИЧКІЙ очищають знаменито и радикально воздухъ якъ въ комнатахъ такъ и коритаряхъ, коробка—10
Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коневника ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Ваволю. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20. Въ Чернівцяхъ рынокъ ч. 2.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ПИТАТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старій вина угорскій лѣчничнй и натуральнй вина столовой одъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житомыки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старій Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнй вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 281 54—?

МАЛЯГЪ БЪЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣники на желаніе даромъ и оплатно.

Одзначеній на выставѣ гигиеничнй сѣрбнымъ медалемъ за старій вина

!!!Рѣшуче напомяненіе!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то щобы затягнати позичку, чи то щобы записати для своихъ родины [бо полісса то само, що готовый грѣшъ], именно придатна для заволаженыхъ вѣдѣтельствъ домѣвъ и реальностей бо при случайной, наглой смерти черезъ выплату забезпеченого капиталу оставши одержать свою реальность безъ довѣдѣвъ; для новожитѣвъ важна, щобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вѣдѣти можна ен ужити за кавцію або депозитъ. 2970 11—45
Полісса на обезпеченіе жита есть у всѣхъ случаяхъ найповѣрнѣйшій, найоудѣбнѣйшій и наибольшій капиталомъ, тому лѣпша понавѣсть ещъ щаднѣе. Якъ и куда такую поліссу можна одержати найлѣпше и найоудѣбнѣе, въ томъ подае найлѣпшу раду устно або писемно подъ дискрецію: Assicuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock, дома одъ 2 до 5 годины. Принимаеся обезпеченіе ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшнхъ огнетревальхъ текстуръ асфальтовыхъ по покрыванн дорожъ.

С. ШЕЛИГ-ЛИШКЕВИЧА, ижннира
Львовъ ул. Корытна ч. 13

поручаетъ:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ одъ волкости, кладемо на фундаменти въ горячомъ станѣ, ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОЛІРІЯТЫ, ульпшену огнетревалу асфальтову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрыванія даховъ, звитѣвъ 10 метрѣвъ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯГЪ АСФАЛЬТОВЫЙ до консервацин даховъ текстуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.

Осугае асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнымъ доси въ техницѣ наибольше вохжй стѣны въ помешканяхъ. Фабрика выготавлюе въ цѣломъ краю своими людьми покрыванія даховъ огнетревалою текстурою и ихъ репарацин. Метръ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ принимае Іосифъ Заплатавскій.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлѣвской ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 65—0

ВЫДАЕ

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

Всѣхъ наукъ гѣлареяныхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбувши студіи зъ обсягу дентистичнй въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ ателѣ дентистичнй при пляцу Маріанѣмъ ч. 10 и ординувъ одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣякія операціи dokonуе на желаніе безъ боли, одобривши чувство ко-каиноу або розвѣселяющій газомъ (Lustgas). Штучнй зубы выготавляе на золотѣ, пачкуку и т. п. 2941 35—?

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подъ знаменемъ

„СПРІУСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручаетъ добру и выдатну каву спроваждену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полушисовой.

Кштуе у Львовѣ:

1 кильо 1.70 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 зр. франко.

Одбирателямъ надъ 50 кильо опушту.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры огорошуютъ иншй одъ назвою моего знамени. Спроважую каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю ен найменше о 20% дешевше якъ хто небудъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна достати каву вже лишъ зъ чѣтвертой руки, а то для того що продуцентъ спровадъ гуртовникова на мѣсцѣ, той знову гуртовникова въ Европѣ, одъ тыхъ купуе комбисіонеръ, а одъ него ажъ купуе и то звычайно не просто, ало черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконалися, чи достане де ниде по той цѣнѣ такую каву якъ моя що до якости и смаку. 2227 253—С

РУ-

кавичны, щѣлки, подумки саніацонны досей, пластинки и шифрий штапы, — простирала, бандажъ, суспензори и всѣ вырѣбы рукавичничй поручаетъ найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣники на желаніе даромъ.

Остерѣгаеся передъ безвартѣстными подробленіями!

Найповѣрнѣе выключно пр. патентомъ

МАСНИЧКА

„Express“

Патентъ Balsam у Вѣдн.

Пѣсля выказу знаменитыхъ, виготѣвъ есть моя масничка (и к прыв. „Express“) однокую, годную по-рученю, котра, наибольше въ 4 до 5 минутъ кручена павѣтъ итиною, вырѣбана зъ солодкого молока, сметанки або сметаны найлѣпше масло.

Масничка зроблена вельма гарно, зъ тревалого матеріалу, легко чиститися и обертася и одзначена на многихъ выставкахъ золотыми медалями. — Сю масничку можна купити у мене и у всѣхъ торговляхъ зѣлѣзовъ и кухоннымъ пачками въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ фабричной, а просятъ впов. купуючыхъ въ ихъ власномъ интересѣ уважно глядѣти на мою марку охорошну, бо инакше не гарантуеся. Та масничка сутинше поданѣмъ великости и контурутъ:

Пр. I. обѣму на 5 литр. сметан зр. 8—
Пр. II. „ „ 10 „ „ 11—50
Пр. III. „ „ 20 „ „ 18—
Пр. IV. „ „ 30 „ „ 26—
Пр. V. „ „ 50 „ „ 45—
(всѣ разомъ зъ термометромъ). Розсѣлае за готівку або посылатку.

2914 **В. BALSAM** 11—12

власитель патенту и фабрикантъ

Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.

Цѣники даромъ и оплатно

Хто желавъ бы мати прекрасно народно оправленый „КОБЗАРЪ Т. ШЕВЧЕНКА“, може набути въ переплетничомъ заведеніи М. Спозарского у Львовѣ, Подвалье ч. 9, за 4 зр. в. а. 3060 2—2

КОВДРЫ шиті зъ вовняного и шовкового атласу. Матерацы зъ волосня

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА сына
у Львовѣ пляцъ Капитульный число 2.

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ Иванъ Бедей. Пачкѣвъ зъ фабр. Червильской. Въ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подъ зар. К. Бедяковского.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературні додатоки „Вибіркові найзнаменитішіх повістей“ виходять в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. II, і Бюро газет у. Кароля Людовика 9. у Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфурт і Гамбург M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Границю:

на цілий рік . . . 18 зр.	на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр.	на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рік . . . 16 зр.	на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Рекламісти неоплачують вільний бок порта. Поодинокі чиселі коштують 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бок одним стрічкою печаткою, в рубр. „Надслайс“ по 30 зр. а в. Подати числяться по 10 кр. бок стилі.

З днем 1 (13) липня почався другий півріччя, а третій чвертьріччя видавництва „Діла“ в 1889 році. Просимо наших Вп. Предплатників поспішати з надсиланням предплати і залеглостей.

Конгрес соціалістів в Парижі.

II

На конгресі марксистів проведено справоздання про стан соціалізму в всіх краях Європи. Перший промовляв посол німецького парламенту Бебел справоздання про стан соціалізму в Німеччині. В справозданні тм підняте, що німецький соціалісти покинули гадку налагоду перевороту вступного порядку, а звернули передовсім увагу на практичний питання kwestii соціальної, а именно на питання робітничого. Німецька соціальна демократія потерпіла дуже багато внаслідок вивмкових законів і великих переслідувань з боку держави. Закони ті зломали дуже багато людей, 3 1/2 мільйонів людності стогне і до нині під облогою, більше як 500 людей вигнано, до 1200 писем обложено законами. Помимо того соціальна демократія росте. В р. 1867 було при виборах до парламенту всего 130,000 соціалістичних голосів, а в р. 1887 було їх помимо великого утиску вже 775,000, а до того ще сотні тисяч робітників не голосують зовсім. Симпатія загалу публіки єсть по стороні соціальної демократії, а в політичній мйри не помагають нічого, а лише осмілюють саме правительство. Також не помагають нічого ті соціальні реформи, які підприєммає правительство в парламенті. Се чиста комедія, котра нікого вже не задурить — робітники чують свою силу і знають, як постояти за своє право, як того доказує сучасна вистава в Вестфалії.

Представитель російських соціалістів Лавров подає історію політичного і економічного розвитку Росії бд часів Петра Великого, генезу і розвиток руху революційного, і заявляє, що партія революційна в Росії має дуже численних сторонників і що буде боротись, доки не однесе повної перемоги.

Голова французьких марксистів Jules Guesde вказав на стесу звяз заходжу між німеччинами і французькими соціалістами, а бдтак представити стан соціалізму у Франції. Не єсть бд тут так сильно розвинутий, як в Німеччині, однак все таки може вже виказатись такими результатами, як 436 синдикатських комитетів і 445 товариств робітників. Guesde нарікає на французьку буржуазію, представляючи єи найгіршою в

світї, а також на республіку, котрої так сильно все допомагає робітникам, а котра про них зовсім не журиться. Для того то Буляже, котрий кокетує з буржуазією, не може мати симпатії французьких соціалістів. При кінці жадав Guesde обмислені праці дорослих на 8, а праці молодіжні вище 18 літ на 6 годин денно, а вкінці повної заборони праці дітям вище 14 літ.

В імені англійських соціалістів говорив Морріс. Ось звертає увагу, що движенье соціалістичне між англійськими робітниками розпочалося ледь бд шести літ, помимо того набрало оно вже виразних форм і має в Англії запевнену будучність, а то особливо з огляду на тамтешній односний аграрій. Бесідник заявив рйшувим протівником парламентаризму, а прихильником репрезентативної графств. Виступив також протів буржуазії англійської підноси, що она цз гірша бд французької, на що заявив Лібкнехт, що кожда буржуазія єсть зла без огляду на єи народність. З Англічан промовляли ще Грагам і Бурас. Перший виступав протів англійського правительства за то, що оно своїм представителям на бернській конференції наказало брати участь в нарадах надь установами максимального числа годин праці. В Англії діються на той тоці великі надужити. Там працюють жінки яко ковалі 13 до 15 годин денно. Заведенье нормального часу 8 годин праці було б дуже пожадане, бо в Австралії спровадило оно сейчас піднесення платні робітників о три шилінги на день. Бурас заповідав, що в англійській товаристві робітничій, не маюч досі ще прикмет соціалістичних, невагом сполучатись з своїми товаришами-пролетаріями з інших країв в імя ідеї соціалізму.

З австрійських учасників конгресу марксистів промовляли д-р Адльберт, Іберс (з Чехії) і Ірлінгер (з Угорщини). Д-р Адльберт не одказував з деяких поглядів признає австрійським законам, однак виступив рйво протів вивмкових законів, які протівлять конституції. Змісту єго бесіди годь подавати докладніше з огляду на цензурний односний. Іберс заявив в імені Чехів, що властиво Чехи були ініціаторами руху соціалістичного, котрий розпочався в Чехії вже в XV ввч. Отак підноси з жалем невбдранний культурний стан Чехії. Вє сили ідути там на борбу національну, а та борба бддала управу в руки буржуазії, котрої зовсім не бдють про робітників. Помимо всіх несприхильних обставин і великого утиску, чеські соціалісти не втрачають духу і поволі, але певним кроком бддуть до перемоги.

Вкінці виступила в імені Польків п-я Яковска з Познані, звєтна з процесу соціалістичного, переведеного в р. 1882. Она подала деякі дані що-до соціалістичного ру-

ху між польськими робітниками і вкінці заявила з жаром, що люд польскій, котрий передь кількадесять літами (1846 р.) утопив свої кравди в крові своїх гнобителей, нині косервує свої сили до дальшої розправы, а хоч Польща трохи за півно виступила на арену, на котрої має розгратись всесвітня драма соціалізму, то однак в драмі той припадє їй певно не послідня роль.

Остаточні рйшеня конгресу марксистів дадуться збрати в слїдуючих точках: 1) 8-годинна праця для всіх робітників; 2) заборона праці дітям до 14 літ і обмеженье праці робітників бд 14—18 літ на 6 годин денно; 3) заборона нічної праці з вимками, де вимагає того натура підприємства; 4) виключенье жінки там, де праця шодить їм організмови; 5) заборона нічної праці для жінки і молодіжів вище 18 літ; 6) 36-годинний спочинок раз в тиждень; 7) заборона таких родів промислу, котрі значно шодять здоровлю робітників; 8) заборона т. зв. тру-систему (т. є. де робітники мусять купувати поживу в устроєних при фабрцї підприємств шинках і тм способом фактично звертає єму всю платню); 9) наглядь фабрик платними державою інспекторами, котрих найменше по половині мають вибирати самі робітники. Конгрес порйшав старатись о забезпеченье тих точок законами і міжнародними трактатами і вбавив всіх своїх членів, щоб всім впливами своїми натискали на правительства своїх країв, щоб згадані точки санкціонували в законах, а своєю дорогою щоб вислати своїх делегатів до швейцарського Берна за-для урегулювання справ часу праці робітничою в дорозі міжнароднои конференції.

Конгрес марксистів бднув також питання жіночого і порйшав резолюцію поставлену через Бебля, що обовязком всіх робітників єсть узнати жєнщин-робітницз зовсім собі рівними і принцип „рівна платня за рівну працю“ до них також праміняти. Вкінці заявив конгрес єдинодушн, що стотий воєска признає небезпечностю для загального мира і жерелом економічної нужди народів і жадав, щоб заступити єго загальним уоруженьем.

Рйшеня посибидіств що-до питання робітничого були з вимком точки 7), котру зовсім поминемо і точки 6), де замість 36 поставлено 24 години, зовсім таї самі, як конгресу марксистів. Крім того порйшав конгрес посибидіств резолюцію о одзичальности заповідей і карий підприємців за ушеодження робітників, о усуненню конкуренції вийнвти і щоб всі публічний роб т, як роздає держава або громада, платились після прийняти робітниками тарифи.

Що до самих звяз міжнароднои робітників порйшала і савілизи на місце давнього інтернаціоналу заснувати нове міжна-

родне товариство, однак з автономією поодиноких країв а лише з єобільним міжнародним бюро кореспонденційним, котре тамчасом т. є. до р. 1891 має свою єсть в Брюсселі. В мйстї тм має бдбутись в р. 1891 конгрес повншого міжнародного товариства.

Марксисты признали давний інтернаціонал як єдиноєвний в організації их сторонників т. є. признали себе правними представителями давнього інтернаціоналу і порйшав бдбути слїдуючій конгрес також в р. 1891 і то або в Брюсселі або в Швайцарії.

Рада мйста Париза давала в честь обох конгресів великій бенкет, на котрої стрїтились з собою марксисты і посибидіствы.

Перегляд часописей.

[„Славянскіи Извѣстія“ о новімъ галицкомъ соймѣ.]

„Славянскіи Извѣстія“, органъ „Петербургскаго Славянскаго Благотворительнаго Общества“, виходячій тепер під редакцією В. Комарова, помістив в 29-бм числї з 16 (23) липня дві короткі статї о новімъ галицкомъ соймѣ: одну бд редакції під надписомъ: „Составъ галицкаго сойма“, другу бд п. В. Плоцанскаго п. т. „Кое-что о русскихъ депутатахъ львовскаго сойма“. В першій статї „Извѣстія“, розбравши склад сойма, так пишуть:

Такимъ способомъ, насупротивъ криківъ польскихъ прсы о успѣхахъ демократичной и руской партій, пануючи в Галичїи шляхотская партія в новомъ соймѣ буде, якъ попередь, розпоряджати подавляючою бблїстїю голосовъ... А що дотикає зблїшеня рускихъ представителїв в соймѣ, то оно буде мати тільки то практичне значѣньє, що дасть їмъ можливість ставити самостійний вносеня і інтерпеляції; але, якъ єсправедливо замѣчає „Червоная Русь“, дванацять літ тому назадъ в львѣвскѣмъ соймѣ засѣдало 34 рускихъ послѣдовъ, ставившихъ вносеня і интерпеляції, но тіи вносеня і интерпеляції не мали ніякого успѣху, очевидно що и теперь не будутъ мати... „Черв. Русь“ повтаряє перазъ вже высказане нею пересвѣдченье, котре подѣляє дуже много значѣньскіи галицко-рускихъ дѣятелїв, що для Галицкои Руси може бути лише оденъ щасливый вихѣдъ зъ нещаснаго єи нинѣшнього положеня, т. є. подѣль Галичїи на вѣдѣву (руську) и заходѣву (польську), зъ бддѣльними соймами у Львовѣ и в Краковѣ. (В правмѣтѣ додає редакція „Извѣстія“: „Другій ще прїроднѣйшій и щасливѣйшій вихѣдъ [якій то вихѣдъ, не можемо подати зъ вѣгледу на ц є. прокураторію, однак читателї вѣдай єго догадаються — „Ред. Діла“] у

Народна пѣсня Русинѣвъ.

Під такимъ заголовкомъ (Das Volkslied der Ruthenen) помістивъ німецькій писатель Карль Емль Французъ студію в двохъ феєлетонахъ вѣдєскаго дневника Neue freie Presse (ч. 8960 в 8961 з дд. 26 и 27 н. ст. липня с. р.).

Карль Емль Французъ бд давня вже знавий Русинамъ зъ своїхъ повѣстей і науковихъ студій, до котрихъ темати бере зъ життя-бутя руского народу. Французъ старався познавати нашъ народъ зъ власного нагледу, єтыкаючися зъ народомъ не тільки на Буковинѣ тай в Галичїи але и на Украинѣ, а до того, якъ се видко зъ єго писань, информуєся такожъ зъ творбъ другихъ писателїв, котрі пишуть про рускій народъ. Головною-жъ чертою писань К. Е. Францова на темати рускій — то симпатія для руского народу. Тує симпатію видно и в єго повѣстяхъ, и в культурныхъ образахъ, и в науковихъ студіяхъ. В трактованю матеріялу К. Е. Французъ, якъ чужинець, декоди вь подрбностяхъ буває помилитись, але взагалѣ взиравши, належить бд до тихъ немногихъ писателїв, котрі пишуть про рускій народъ, политичний и соціальний побит руского народу, єго природу и єго духа. Тожъ, думаємо, не безъ інтересу буде для нашихъ читателїв довідатись, що К. Е. Французъ пише про руску народну пѣсню в згаданій студії в Neue freie Presse.

„Русинамъ — починає авторъ — зъ мйжъ всіхъ славянськихъ племенъ припада найтяжша доля: они бд столѣть єсть тмъ невокалѣмъ, на котрої молотъ Поляка и Велико-русса вправляє свою силу. Тожъ не диво, що в заходно-європейскій єтиграфіи и історикъ літератури ледь займає Русинами. Зовсімъ несправедливо, якъ се покаже отъ хоч-бы и звязла характеристика ихъ пѣсни народнои, котрої я спробую. Та студійка буде може цѣкавою и для политика, бо она покаже єму ті примованя народнои душі, що угнетеному на-

родови дали таку безпримѣрну силу витривалости и выдержки.

„Народна пѣсня Русинѣвъ може не тільки выдержати порівняньє зъ пѣснемъ кожного иншого славянскаго племені, — она ще переважшає найбільшу частъ ніжностію, богатствомъ и глубиною чувствъ, а вє переважшає числомъ и милозвучностю. Уже про само вишнє богатство дана понятя — єсть рйче ледь можливою; вь соткахъ книжокъ и часописей збирано досі ті пѣсни; не мене року, щобъ до того скарбу зъ кількохъ тисячъ не докинено ще кілька сотъ, — а все таки яка жъ мала частина досі напечатана! То такъ, якъ бы хотѣвъ море вычерпати ведрами. Рйче можливо, що пребогата сербська пѣсня лицарська майже зрівняєся зъ єпичними сївами, думами Русинѣвъ, — але вь лирицѣ рускій народъ богатшій, якъ кождий иншій народъ славянскій, ба навіть кождий другій народъ на свѣтѣ. Що бѣльше, — хоч-бы той и нинѣ бд бідний народъ мавъ десять разъ тільки прасы, то теперъ, и печатає самі пѣсни, то ледь бы вычерпався прирѣсть новыхъ пѣсень, поминувши вже наслѣдє предковъ. Бо якъ що року євѣдно-галицкій и украинскій степъ покрывають безъ числа нові цвѣты, такъ же и теперъ выбує безъ числа новыхъ пѣсень. Богато єсзєє мовъ ті цвѣты, друге насильє вѣтеръ кинє на плодуючу ємлю — и ті пѣснї звенять зъ уст до уст. „Кождий украинскій мужикъ — каже оденъ украинскій ученый — єсть поетомъ“; а я додаю: „по-найменше кожда мужичка“. Хто-небудь єсть-павъ по ємлі, заселеній тмъ народомъ, самъ майже єсть поетомъ, глядячи єго словъ, щобъ описати повноту сѣву и звуку, яка єго затоплює, — а що-жъ доперва, коли хто знає той народъ! Надармо я бы силувався на слова и образы, надармо наводивъ-бы поодинокі досвѣдѣ. Однѣз погоничъ, зъ котримъ я разъ переїздивъ черезъ вѣходъ Галичану, вѣрещавъ менѣ, на мое жадање, за оденъ день бѣльше якъ сто довиныхъ и короткихъ пѣсень. Вечеромъ, коли я єму за єго трудъ дававъ ватороду, єнъ приймавъ єи якѣсь мовъ перадо. — „Вы пане — сказавъ єнъ менѣ — не

натрафилі на бѣдного, у мене дуже не добра память.“ И сиривдѣ, вь одній сѣль пѣвѣчоніи Буковини приведено менѣ бабу, котра черезъ кілька дѣвѣ, за кождий разъ по кількѣ годинъ сѣвала пѣснь, не переставая, не надумуючися, и анѣ одної не повторала. Коли я жадававъ, щобъ менѣ записвала такую пѣснь, котру она сама єложила, она сейчасъ зампроважувала пѣсню про домашню дочку; а коли я єи єпытавъ, чи она не бд-сѣвала такой, котру перше єложила, она похитала головою, кажучи, що: де она знає, котра пѣснь єнъ? Підчасъ одноконного подорожа лише по одній губернії Полтавской поетъ Бѣднянскій записавъ бѣсьмъ тисячъ пѣсень! „На богатѣхъ и урѣжайныхъ рѣвнинахъ Украини — каже Talvj — єрѣдился така вѣтичєзна маса пѣсень, що здаєсь, немѣв кожда галуза дерева вь лѣсѣ гостить на собѣ сѣвака, а кожда стебло травы на цвѣтистыхъ лугахъ бѣдає гомѣнь пѣсень.“ Вѣликорусскій може числати свои пѣснѣ на тысячѣ, полудневый Славянинъ на сотки тысячѣ, але Русинъ-Украинець на мильоны!

И що-до милозвучности — сказавъ я — руска пѣсня єсть єдина, а се очевидно заслуга головно мовы руской. И Боденштедтъ называє руску мову „наимилозвучнѣйшѣмъ зъ всехъ славянскихъ діалектовъ“ и „великого музыкального впечатлѣнья“. Она, мѣмо многихъ звуковъ шипячихъ, заслугує на тує хвалу, бо богата вь самогласной и мягкой согласной, зъ складною хочъ простою, але ладно упорядкованою, вь формахъ дуже вироблена а при томъ вѣжна и гнучка, якъ та лозина, що росте по выбережю рйхъ украинскихъ. Але милозвучностѣ плыне такожъ зъ чистоты мовы. Вь украинскѣй мовѣ нема тихъ євнѣсныхъ и татарскихъ складовыхъ частей, котрі зачєвнѣють вѣликорусчину, — впрѣчьмъ Украиньє єсть вь порівнянню Славяниномъ найчистѣйшою крові.

„Мйжъ Украиньємъ а Вѣликоруссомъ остро и глубоко выкопанный яръ черезъ усе, що може дѣлати народы: черезъ языкъ, типъ и характеръ народный. Часто можна чути, що нѣбы то тільки выговоръ иншій. Але-жъ не

можна заперечати и рѣзницѣ вь словари. Дѣбра третина вѣлико-рускихъ словъ просто незрозумѣла Украиньцямъ, и на бѣвортѣ, а навѣть то, що єобильне, не тільки звучить инакше вь мѣвѣ и писмѣ, але дуже часто має и инше значѣньє. (Тутъ авторъ цюкнуєсь на студію Кароля Абеля — Gross- und Kleirussisch, Leipzig, 1885 — и наводитъ деякі примѣры.) Вѣликорусскій якъ сѣдою барвою лица, щетинастымъ волосомъ, по моголѣсьи выкованими очима и жилистымъ тѣломъ дуже часто на першій поглядъ бѣрѣзняєся бдъ Украиньця зъ кучерявымъ волосомъ, зъ рум'янимъ лицемъ, зъ великими задумчиво поглядуючими очима, бѣглыми, — такъ бѣрѣзняєся и народнымъ характеромъ. Вѣликорусскій — єнергичний, практичний, вынахѣдливый, а Украиньє — мягкій, чутливый и милосердный; мѣшанецъ — холоднокровный, хитрый, волить кожде инше занятя, анѣжъ хлѣборѣство, а чистокровный Славянинъ — легко запальюєсь, недовѣрчивый, цуно держитъ єдини и бѣдѣвскихъ звѣчѣньє, отже надовсе хлѣборѣство; першій знаменитый розумомъ, дотепномъ и єилою, другій — фантазією, чувствомъ и душею. Навѣть єпѣсь, якъ єе судять оба народы, має вь собѣ, побѣчь пересады, богато справедливого. Слово „кацапъ“, якъ Украиньє называє Вѣликорусса, мѣстатъ вь собѣ понятя беззавѣдности, дикости и хитрости, а зновъ назово „холодъ“ Вѣликорусскій означає човѣчка нерѣшучого, єлабодущаго, котрий заразъ стане выводити жалѣ. Зъ тмъ вѣжєєсь, що на полудни Росіи при єупружю любъ вь безконечн частѣмъ рѣшає, якъ грошъ, а на пѣвнѣчн протівно, и що на полудни вѣзи родинный сєрѣчѣйшій, а авторитетъ бѣца дому меншій. Хочъ сѣй начеркъ и єсть єкучий, а вѣже и зъ него даєсьєсь познати, чѣмъ Вѣликорусскій мйжъ всѣми Славянами має найбільше найострѣйшихъ и найдотеплѣйшихъ послѣдовцѣ, а Украиньєць найбільше, найсєрѣчѣйшій и найєрасшій пѣснѣй народный.“

(Конєць буде.)

Лютювска, на котрымъ были такожъ одпоручники балгородского и устрицкого повѣту, де поставлено одноголосно кандидатуру д-ра Искрицкого, о томъ головной комитетъ у Львова повѣдомлено, и де оба кандидаты с. е. д-ръ Искрицкий и п. Кокуревичъ дали прилюдное слово чести, що поддаться безусловно рѣшеню головного комитету. Доказомъ сего такоже одинокій подчасъ цѣлой акції выборочной селянскій голосъ, а именно голосъ селян-выборцевъ балгородского повѣту, збравшихся въ власной инициативы (якъ вѣдомо повѣтовый комитетъ не признавалъ за ними сего права) въ половинѣ червня до Манева, и порѣшившихъ тамъ голосувати на д-ра Искрицкого.

4) Неpravдою естъ, мовъ-бы д-ръ Діонисій Ямбѣвскій выступивъ зъ своєю кандидатурою побѣдъ д-ра Искрицкого. Протавно выступивъ овъ побѣдъ п. Кокуревича. Зъ початку бо вѣдѣвъ по повѣтѣ зъ д-ромъ Ямбѣвскимъ и поручавъ его кандидатуру самъ п. Кокуревичъ, а одбѣля, коли кандидатура д-ра Искрицкого була оцѣняльно подтверждена, заявивъ д-ръ Ямбѣвскій, що, коли п. Кокуревичъ, котрый давъ прилюдное слово поддѣтисъ рѣшеню головного комитету, противъ волѣ тогожъ комитету кандидувъ, то ему (д-ру Ямбѣвскому) тымъ скорше вѣдно се робити.

5) Неpravдою естъ, мовъ-бы д-ръ Искрицкий приславъ до Львова своего деппендента зъ порученьемъ, чтобы заявивъ выборцамъ, що бытъ овъ кандидатуры не бѣдугая, та мовъ бы то въ день выборовъ збравшихъ были все селяне-выборцы передъ мешканьемъ п. Кокуревича и домагалисъ его кандидатуры, — якъ неправда и се, мовъ-бы о. Кириль Ясеніцкій зрѣвсѣ свои а поставивъ кандидатуру п. Р. мана Ямбѣвского, начальника суда. Довѣдавшись о одовѣ повѣтового комитету, вызваючи до бунту противъ головного русского комитету, одѣвсѣ рускій кандидатъ д-ръ Искрицкий до членовъ повѣтового комитету зъ вѣзвѣньемъ до якон-небудъ згоды та порозумѣня, заявляючи, що въ противѣмъ случаю побѣдѣ польскій кандидатъ. На се доставъ д-ръ Искрицкий овъ секретаря повѣтового комитету о. Кириля Ясеніцкого одповѣдь, що «порозумѣня зъ Вами (д-ромъ Искрицкимъ) вѣдѣне, бо на 233 голосующихъ 30 не буде голосувати, уважавшись 15 вѣрливостѣ, п. Ямбѣвскій ослабитъ мана Виктора, Вы (д-ръ Искрицкий) одбѣтаете 20 голосовъ, а мы (с. е. сторонники п. Кокуревича) будемо мати 97 голосовъ и — побѣдимо!» По такой одповѣди выславъ д-ръ Искрицкий у вечерѣ передъ выборами повномочника своего д-ра Ивана Струтинского до Львова зъ выразнымъ порученьемъ, коли-бы безусловна згода показалася невозможною, довести бодай до такой згоды, чтобы о особѣ кандидата рѣшили присутній селяне-выборцы та коли-бы бѣдѣмъ селянъ занялася за п. Кокуревичемъ, одступити безусловно овъ кандидатуры въ користь п. Кокуревича, тымъ способомъ, сконсолидувати рускій силы и запернати побѣду рускому кандидатури. Коли п. Кокуревичъ, мѣмо даного слова, не хотѣвъ овъ кандидатуры одступити, довѣвъ д-ръ Струтинскій до сего, що присутній священникъ выборцы згодилися на ею пропозицію д-ра Искрицкого. Та лихо и зъ пѣдъ землѣ выросе. Якъ-разъ коли поклонивъ о. деканомъ Мигуловцемъ скрутаторы оо. Лоданскій и Гауткевичъ хотѣли роздѣлювати селян-выборцевъ на три группы с. е. на сторонниковъ д-ра Искрицкого, п. Кокуревича и д-ра Ямбѣвского, уйдѣшовъ до комнаты о. Володимаръ Рынъ вещь зъ словами: «Выборцы! П. Кокуревичъ зрѣвсѣ въ користь севдѣ зъ Загочевя. Голосуйте на севдѣ зъ Загочевя!» Въ слѣдъ за нимъ уйдѣшовъ и севдѣ зъ Загочевя (о. Кириль Ясеніцкій) та сейчасъ почавъ говорити кандидатуру бесѣду, чимъ и розвѣвъ цѣлу згуду. Въ такомъ безвыходномъ положеніи заявивъ д-ръ Иванъ Струтинскій (безъ телеграфичного позволенія д-ра Искрицкого), що овъ дальшю акцію зсѣвѣмъ усувався О. Кириль Ясеніцкій вѣвѣвъ не зарѣкся, ба назвѣтъ не докучивъ, якъ належить, своимъ бесѣду, бо въ той хвилѣ войшовъ п. Романъ Ямбѣвскій, начальникъ суда, зъ словами: «То уже лучше мене выбирайте!» Позаякъ все то одбувалося въ

самъ день выборовъ, тожъ рускимъ выборцамъ не збѣвало нѣчо инакшомъ, якъ только згодитися на п. Романа Ямбѣвского.

Оборону затронутыхъ въ агаданій дописи головного русского комитету и д-ра Искрицкого та детальныя поясненія сѣи на кождый спосѣбъ дуже цѣкаво саравъ полашаемо имъ самымъ.

Д-ръ Иванъ Струтинскій. — *Народна Габла.*

Просто оѣдъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелійскій и самородный за бочку въ 135 литрѣ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту. Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши оѣдъ 20 кр за литру и выше окрѣмъ транспорту. Бочка зачисляется.

2084 17-? **Высылаетъ:**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймає Дирекція и филии.

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Песрѣбаний при браку апетиту слабѣмъ жолудку, воняючѣмъ оддыху, киванѣмъ одиканю, здути, колѣвъ, катаръ жолудка, газѣтъ, твореню сиптску и камѣнчикѣвъ въ мѣхури, при падѣ великой флегмѣ, жостачѣ, одиканю и блуваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчакъ жолудка, задиканю, перетяженю жолудка стравни и напоми, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и жеморидкахъ. — Цѣна флашочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна высылка у антикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРВА.

Маріяцельскій капль жолудковій не суть пѣвкимъ средствомъ потайнымъ. Складочъ части поданъ суть при кождѣй флашочкѣ въ приписѣ.

Правдливъ можна купувати у всѣхъ

2351 16-52 **антикахъ.**

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдливъ Маріяцельскій капль жолудковій рѣвно фальсифицируютъ и наслѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути завѣнена въ червѣе запякованѣ, заосмотрѣвъ въ новѣйшу марку охоронну и при кождѣй флашочкѣ въ приписѣ муситъ находитися, що сѣй приписѣ друкованый у Г. Гуса въ Кромержахѣ.

Правдливъ можна купити: у ЛЬВОВѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Бломфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколиша, Якова Писеса, Жиг. Рукера, Кар. Скляпинского, Г. Венюрскаго, Арн. Раппапорта. — Въ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. — Въ БОБРИЦѣ у ап. Бальбини Мендикой. — Въ БРОДАХѣ у ап. Бронисла. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Линдсберга. — Въ БЕРЕЖАНАХѣ у ап. А. Дурета, Іос. В. Лобоса. — Въ БЛАЖОВѣ у ап. А. Вжеса. — Въ БУЧАЧИ у антикаря Корниля Левинского. — Въ ВАРИЖУ у ап. Венед. Книшоблоцкого. — Въ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Трауфельера. — Въ ДРОГОВИЧѣ у ап. Айхмилера, П. Партикевича. — Въ ГЛИНЯНАХѣ у ап. А. Гельма. — Въ ЗАЛЫЦКАХѣ у ап. І. Кастановича. — Въ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петеша. — Въ ЖУРАВНѣ у антикаря Іос. Л. Томашевского. — Въ КАМѣНЦѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилевского. — Въ КОДОМЫИ у ап. А. Сидоровича. — Въ КОДОМЫИ въ антикѣ Ед. Стенция. — Въ КОПИЧИНѣХѣ у ап. Рефера. — Въ КАЛУШИ у антикаря Александра Шустова. — Въ МЕЛЬНИЦѣ у антикаря Кроковского. — Въ МОСТАХѣ ВЕЛИКИХѣ у ап. І. Жолынского. — Въ НЕМИРОВѣ у антикаря Прехримского. — Въ ОЛЕСКУ у п. А. Кофтера. — Въ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѣ у ап. Омег. Барановского. — Въ ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Жигмонда І. Калицкого. — Въ РАДЕХОВѣ у ап. Ясевича. — Въ РОЗВАДОВѣ у ап. Винк. Ябковскаго. — Въ РОЗДОВѣ у ап. Людв. Мерявского. — Въ САМБОРѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — Въ СКОЛЬМѣ у ап. С. А. Лещковского. — Въ СОКОЛОВѣ у ап. Андр. Данача. — Въ СОКАЛИ у ап. Евг. Висо-чаньского. — Въ СТАРОМЪ МѢСТѣ у ап. Ад. Палеского. — Въ СТРЫЮ у ап. Чальбазанію, В. Коломковского. — Въ СѢНЯВѣ у п. А. Машковскаго. — Въ ТУРЦѣ у ап. Жиг. Козинскаго. — Въ ТЕРНОПОЛИ ап. Леона Фляйшмана и Фр. Ямругевича. — Въ УСТРИКАХѣ у ап. Альф. Яструбского. — Въ ЧОРТКОВѣ у ап. Людвика Носса.

КОЖДУ ДИВОВИЖУ

Нѣма тутъ охлѣвъ, прихромъ, якъ довогъ стане припасу, або що товари закуплені при масѣ конкурсовѣ, пѣзуване! зачудову! случайно! и т. п. Нѣма ту нѣчо подобного! бо весь той крикъ не припадѣтъ на нѣчо, а лишь дѣлами треба доказати, а о томъ може Впов. публика переувѣдчитися, коли скоро замовитъ отей справдѣ дешевъ и вѣльми солиднй товари.

Для мужинѣвъ: Цѣле убранье зъ сукна найлѣпшѣи якості, новѣи моды (сукрутъ, штаны и камизелька), добре зроблене, перше 18 зр. — теперъ зр. 10.—, таке саме убранье, першѣи якості, перше зр. 22.—, теперъ зр. 14.—, таке убранье найпершѣи якості, перше зр. 30.—, теперъ зр. 18.—.

Для хлопцѣвъ: въ вѣкъ 8—16 лѣтъ. Цѣле убранье зъ сукна, доброй якості, елѣгантногъ фасону (сукрутъ штаны и камизелька) перше зр. 15, теперъ зр. 8.—, таке убранье першѣи якості, перше зр. 22.—, теперъ зр. 12.—.

Для дѣтей оѣдъ 2—10 лѣтъ: Цѣлѣ убраня, гарно прибранѣ, перше зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, таке убранье першѣи якості перше зр. 12.—, теперъ зр. 5-50, таке убранье найпершѣи якості, перше зр. 18.—, теперъ зр. 8.— 2965 13-25

При замовленяхъ проситися укладно уважати на отес:

При убраняхъ для мужинѣвъ проситися подати обѣмъ грудѣмъ и довогту кроку посли мѣры санитметровою, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ найдолгадѣйше вѣкъ а такожъ краску жадаюгъ убраня.

Розсылаєть точню за посѣлѣтатю або надбѣлаємъ готѣви.

Обовино уважати: що ось тутъ наведѣнй товари суть найлѣпшѣи якості и просятися лю такъ дешевѣе, чѣмъ тамъ, що на збиралася надѣо великій приносѣ.

Klein's
Internationales Waren-Exporthaus
Wien I., Kohlmesergasse 7.

Що не подобаєсь, одмѣняєсь, або зпернутися грошѣ.

Академикъ, котрый обовинъ зивавъ-бы приготовить зъ успѣхомъ въ одномъ роцѣ ученика, укѣдичившого слабо третью класу нормальнѣ, до вѣстунного испиту гимназійного, а кромѣ того помагати другому здѣбѣйшому ученикови, уцачаючому до 3-он класу нормальнов, найде помѣщенье, харчѣ и одповѣдну нагороду въ поважнѣмъ рускомъ домѣ свѣтскѣмъ въ Олеську, мѣстечку оддаленѣмъ о 6 км. оѣдъ стѣции зѣлѣзничѣи въ Ожидовѣ при шляху Красне-Броды. Зголоситися треба до 15 н. ст. сѣрпня с. р. пѣдъ адресою: „П. Г.“ въ Олеську ро-сте restante. 3066 2-3

Пранье и прасованье бѣля, робота въ кождѣмъ домѣ, якъ звѣстно, вѣльми прикра и коштовна, сталася злишнимъ оѣдъ часу, коли выгладивъ механика вынайшли машины, котры зъ подвойною користоно заступаютъ ручное пранье. Такимъ заведенѣмъ, одѣвчимъ П. Т. Публицѣ необчисленй прислуги и пожитокъ, естъ безъ сумнѣву І. ковецѣ. **ПРАЛІЯ** (пѣдъ ч. 8, ул. Пальска) заосмотрѣна въ неврѣваннй машины красѣи, патентованѣи конструкцій П. Иваньского. Праля згадана, будуча пѣдъ особистою управѣю и одѣвчальностію подѣисанѣи вѣстѣтельскѣи, приймає вѣске бѣлье такожѣ до прасованя. Цѣны за пранье и прасованье суть ту вѣльми умирѣннй и проситися Впов. пѣвъ газдинѣ домѣвъ и управѣтельскѣи заведенѣмъ и т. п. поспробувати одинъ разъ, а безперечно пересвѣдчатися, що поминючи вже ихъ трудъ и страту часу, самѣи кошты праня и прасованя бѣльи выйдутъ нѣтъ о колѣсину дешевше. О таку пробу проситъ

Марія Свидзицка
вѣстѣтельскѣ І конд. пральня у Льво-2991 вѣ, ул. Пальска ч. 8. 11-15

Основаннй въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старѣ вина угорскѣи лѣвничѣи и натуральнѣи вина етоловѣ оѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитѣи Старки, Житковскѣи, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.

Оригинальнѣи вина шампанскѣи и правдливѣи Конякъ французскѣи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 281 55-?

МАЛЯГЪ ВЪЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.

Одзначеннй на выставѣ гѣгѣнничѣи оръбнымъ медалемъ за старѣ вина.

Готель устроєннй зъ комфортамъ и комнаты, оѣдъ 55 кр. до 2 зр.

Реставрація у власномъ зарѣдѣ.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпѣннхъ огнетрѣвалыхъ текстурѣ асфальтовыхъ до покрываня дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира
Львовѣ ул. Корытна ч. 13

поручаетъ:

24-?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изолюваня мурѣвъ оѣдъ вѣхкості, кладемо на фундаменты въ горячѣмъ етанѣ, **ЕЛАСТИЧНІИ ИЗОЛІРПЛЯТЪ**, ульпѣну огнетрѣвалу асфальтову **ТЕКТУРУ** высѣихъ сортѣвъ до покрываня дахѣвъ, звитѣ 10 метрѣвъ оѣдъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., **ЛЯКЪ АСФАЛТОВЫИ** до консерваніи дахѣвъ тектуровыхъ, **СМОЛУ АНГЛІЙСКУ** безводну.

Осугас асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнѣмъ досѣ въ технѣи наибѣльше вѣхкѣ стѣны въ помѣшканяхъ.

Фабрика выгѣвлюва въ цѣлѣмъ краю своимъ людемъ покрываня дахѣвъ огнетрѣвалю тектурѣю и ихъ репарація.

Метрѣ оѣдъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ приймає Іосифъ Заплатальскій.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Позаякъ Загалнй Зборы скликаніи на день 28 (н. ст.) липня 1889 зъ причины браку комплекту членѣвъ не одбулисъ, прѣте Совѣтъ управляючій Повѣтѣи Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ запрашає П. Т. Членѣвъ тогожъ товариства на надпорядочнй **ЗАГАЛНІИ ЗБОРЫ** маючи одбутися дня 21 н. ст. сѣрпня 1889 въ комнатахъ товариства о 4 годнѣ по полудни и заразѣмъ примѣняєсь, що хотѣ-бы статутѣмъ приписане число членѣвъ на сихъ Зборахъ и не явилосѣ, то послѣ §. 45 статута рѣшеня сѣхъ Зборѣвъ будутъ правосильнй.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНІИ:

- 1) Предложенье въ дѣлѣ спродажи складу и инвентаря;
- 2) Предложенье въ дѣлѣ розвязаня Товариства и ликвидаци;
- 3) Выборъ ликвидационной комисіи;
- 4) Додатковѣ въ тыхъ дѣлахъ внесеня.

Зъ уваги на важность до рѣшеня предложеныхъ дѣлъ, управѣєсь П. Т. Членѣвъ о численіи участѣ.

Рогатинѣ, дня 28 (н. ст.) липня 1889.

ЗА УПРАВЛЯЮЧІИ СОВѢТЪ:

Антоній Медвежій,
предсѣдатель.

Володимиръ Чировскій,
членъ упр. Совѣта.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опрѣцентує ихъ по

4½% на роцѣ.

2319 36-?

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признаня и дипломъ гоноровый
на всемирной выставѣ въ Антверпенѣ
за незрѣваннй

Выробы косметичнй, Тоалетнй и Парфумернй
Пилиптонъ волосѣи стѣмѣи и сподѣвѣмѣ по колѣскаровѣмъ ужитю привѣрѣє красну барву. Пилиптонъ не зарбує лише одмѣлодужѣ волосѣе, котрѣ пѣдъ вытѣвомъ сего одличного средства одѣвсѣе первѣтну барву, магѣсть и одѣвсѣе. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпадаєе волосѣи вздержує, цѣбулѣи волосѣи взмѣняє и до вытворѣваня та поросту волосѣи побуждає. Лиценнй покрываєтсѣ краснымъ волосѣемъ. — Цѣлѣй флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІИ

Знамените повѣдженье и покупѣ сего пудру суть найлѣпшѣи доказѣмъ его незрѣванѣи добротнѣи. — Пудрѣ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першѣмъ, а численнй медалѣ заслуги, якими его одзначили, найдѣше его поручають. — Пудрѣ княжій не мѣститѣ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, естъ се найчѣстѣйша и найжѣвѣйша мѣлка рѣстѣнна, прилично прилягає до лица, надає красну, природну бѣлѣсть и естъ неоцѣннѣмъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделѣо малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣлѣ 1 зр., зъ лебѣдикѣмъ 1 зр. 50 кр. Рожевий для блѣднѣинокъ и кремовѣи для шатѣинокъ и брунетѣк, малѣ пуделѣо по 70 кр., бѣльше зр. 1-20 зъ пуделѣомъ зр. 1-60.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣя, угрикѣ, понадає и луценье шѣры, выгладѣе морщинѣи и долики бѣсовѣи. Лице одѣвѣжує, выбѣлює и вынѣжѣе до тои стѣпени, що яко средство тоалѣтово-гѣгѣнничѣе зѣстало одзначѣне медалемъ заслуги на выставѣ природничѣо-лѣкарѣкой въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, плацѣ Маріяцкѣи и улица Галицка, роцѣ Валовѣи ВЪ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦѣХЪ Рынокъ ч. 2.

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи

найновѣйшій

Метерѣ оѣдъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ плацѣ Капитульнѣи ч. 2.

Прѣбки на жадање оплатно одвѣротною почтою.

одержавъ въ великомъ выборѣ

При закупѣ товаровъ просимо покликѣуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальннй редакторъ Иванъ Белей.

Печатъ зъ фабр. Черляскаго.

Зъ друкарѣи тов. ии. Шевченка, пѣдъ зар. К. Родларского.

ДѢЛО

Выходить у Львовъ щодня (крѣмъ недѣль и рускихъ святыхъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платны у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи:

а полный рокъ . . . 18 зр. на полный рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на полный рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрстаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламція неопечатана вѣднѣмъ бѣдъ порта.

Подинокое число копій 8 кр. а в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однокрѣпкой печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подати числятся по 10 кр. бѣдъ сѣтши.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій пѣвръкъ а третій четвертокъ издавництва „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вп. Предплатниковъ поспѣшати зъ надсыланьемъ предплати и залеглостей.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

До Pol. Corr. доносятъ зъ Пешту: Всѣ угорскіе министры уложили вже свои бюджеты на слѣдующій рокъ и приехали ихъ министры финансовъ. Въ министерствѣ финансовъ обдумываютъ теперь зъ великимъ поспѣхомъ наряды надъ уложеньемъ цѣлого прелиминарна ацѣлѣй бюджетъ буде — ятъ адавъ — заразы по приѣздѣ Тиссы до Пешты, що наступить въ половинѣ сего мѣсяця, уложенный на кѣлькихъ засѣданьяхъ министріальныхъ.

Недавно тому вѣдали министры Векерле и Баросъ по Семиградѣ, а зъ бѣдъ поѣхали були такожъ и до Букарешту. Угорскіе газеты доказуютъ отже, що ся подорожъ министровъ до Букарешту есть великая вага для торговли, промыслу и коммуникаціи, бо мабуть розходиться о заведеннє мѣжъ Букарештомъ, Пештомъ и Вѣднемъ нового поштинного сполученія зѣлѣзничого, въ наслѣдокъ чого, можна-бы въ Букарешту черезъ Кронштадтъ переѣхати до Вѣднѣ въ 24 годинахъ, по цѣнахъ угорскихъ тарифовъ полосовон. Въ угорскихъ кругахъ поднесено такожъ гадку навязати на ново торговельныя зносы въ Румунію.

Нѣмцѣ въ Чехахъ задумуютъ, вѣбъ то для того, що Чехи хотѣтъ заславныцати повнѣчну часть краю, де наибольше Нѣмцѣвъ, основати „лигу Нѣмцѣвъ въ пѣвнѣчныхъ Чехахъ“ для борьбы на поли національнѣмъ и экономичнѣмъ.

Министеръ просвѣты д-ръ Гавчъ обдѣривъ вчера у Вѣднѣ конгрессъ антропологовъ довшою промовою, въ котрой зазначивъ, що найважѣйшою и найприятнѣйшою для него задачею есть поддѣржати амагана науковъ. Отдакъ мавъ красну бесѣду проф. Вирхофъ о повнѣчности этановища антропологичного и при сѣбѣ нагодѣ присвятивъ такожъ тецлу згадку пок. архика. Рудольфови, котрый займався студіями антропологичными и подѣ котрого проводомъ они обдѣвувалися.

Праса англійска розписуеъ теперь широко о гостинѣ нѣмецкого цѣсаря въ Англіи. Вельма цѣкавымъ есть, що пише въ сѣй справѣ лондонска Times. „Англія — каже згада на газета — вѣтае цѣсаря не въ характерѣ близкого свояка нашего пануючого дому, але яко монарха вѣйбольше могучою державы на континентѣ, яко голову дружнаго зъ нами расы. Каждый прѣатель мира мавъ надѣю и бажавъ, чтобы цѣсарева удача поспѣхати крѣпкимъ въ свой сильной связи зъ своими союзниками, що належать до лиги мара. Вадъ збранои въ Спитгидѣ флоты англійской укрѣпѣтъ цѣсаря Вильгельма въ переконаніи, що Англія має силу, котрой не можна легко-важати. Богато прачинъ промовляе противъ приступленія Англіи до лиги державъ середной Европы, але ничо не стоить намъ на перешкодѣ показати свѣтовѣ, що нарѣдъ англійскій, котрого импонуую силу видѣо нинѣ зъ острова Уайтъ, есть прихильный тымъ, що бажаетъ мира.“

И справдѣ, видѣ флоты, збранои на водахъ коло Спитгидѣ, есть импонууючій. Ма-бутъ така сила корабельнѣй войннѣмъ не була ще нѣколи такъ разомъ збрана. Англичане хотѣли заимпонуувати своему гостевѣ и разви-нути передъ его очима нечувану морскую силу, котра складается зъ свѣтъ великихъ эскадръ, до котрыхъ належать найсильнѣйші корабль-войннѣ и крайсеры першої класы. А все-таки есть то лишь мала сила Англіи, котра має свои флоты на всѣхъ сторонахъ свѣта. Цѣсаръ Вильгельмъ буде мѣгъ теперь наочно пересвѣдчатися, що всѣ вѣсти о упадѣ мор-ской силы Англіи суть лишь злобою выдум-кою ея вороговъ.

Зъ Кавесъ (Coves) на островѣ Уайтъ доносятъ, що цѣсаръ въ мундурѣ англійского адмирала зрѣвнѣвъ онотды визиту кн. Уельско-му и его женѣ. Гр. Биенмаркъ и нѣмецкій ам-басадоръ конферували вчера дуже довго зъ лордомъ Сальбернѣмъ. Цѣсаръ Вильгельмъ зъ кн. Христіаномъ слѣзвѣснѣмъ и кн. Уель-скимъ прѣглядалися зъ корабля „Альбертъ“ рѣвнѣ флоты, котра вышала величаво. Отдакъ оглядавъ цѣсаръ устрѣеннє англійского корабля войннѣмъ.

Италянцѣ постунають поволѣи и тихо але чимъ разѣ певнѣйшимъ крокомъ до Абессиніи. Зъ початкомъ сего мѣсяца посу-

нулися они зновъ близше Абессиніи и заняли важне мѣсто на границѣ абессинской провин-ціи Тагге. Телеграма зъ Массачи подава вче-ра таку вѣсть: Генераль Вальдисера выр-шавъ въ ночь зъ дня 2 на 3 с. м. зъ двома баталіонами италійского войска, двома бата-ліонами аложеными зъ мѣсцевыхъ жител-дѣвъ и зъ двома батеріями горской арти-леріи зъ Гиндры до Асмары и занявъ се по-слѣдне мѣсто дня 4 с. м. безъ опору. Заразы по занятю розпочато работы надъ укрѣпле-ньемъ сего мѣста. Окупацію Асмары оправду-ють Италянцѣ тымъ, що они хотѣтъ забезпе-чити границу своия массавской колоніи бѣдъ нападѣ войска Расъ-Аллула, колѣшного союзни-ка и полководца абессинского негуса. Розумѣ-ся, що така причина италійского забору голо-сится лишь передъ свѣтомъ, бо властвѣа при-чина есть зовсѣмъ наша, тымъ больше, що вже бѣдъ дѣшого часу ходитъ поголовка, що Расъ-Аллула погнѣбъ дѣсь въ битвѣ. Такъ само мавъ такожъ агнугати и претендентъ до абессинского престола, Дебебъ, котрого Расъ-Аллула звабивъ подступомъ и якъ ка-жутъ убивъ. Италянцѣ носятъ теперь зъ гад-кою колонизувати край лежачій по-за Маса-вою и хотѣтъ ужати до того по-части тыхъ людей, котрымъ вже надѣла анархія въ Аб-ессиніи и они зъ-бѣдѣмъ вѣтѣкають та шука-ють спокѣйнѣйшого приставища, по части же мають закладати войсковыя колоніи. Пра-вительство хоче именни тымъ охотникамъ, що выслужили въ колоніальнѣмъ войску припи-сане число лѣтъ, надавати землю подѣ тымъ условіямъ, чтобы они тамъ осѣдали и займа-лись рѣбництвомъ. Правительство хоче ма-бутъ давати имъ на перше устройство осадѣ обдѣлову заимогу а они будутъ отдакъ сил-чувати еи податками, обдѣловачиими бѣдот-камъ и амортизаційнѣмъ сумѣ вышпаченого ка-питалу. Праса италійска позала теперь го-лосно обговарювати ся сираву и выглядѣа майже такъ, якъ коли-бъ Кресни хотѣвъ датися привезти публичнымъ мѣйнемъ до того, що бѣдъ вже давно постановивъ а на що властвѣа лишь парламентъ мавъ-бы право до-зволѣати.

Князь черногорскій, его сынъ кн. Данило и доньки Милица и Анаста-зія прѣѣхали минушюи пятницѣ до Петерго-фу. Тутъ повѣстала ихъ на дворцѣ, де була у-ставлена такожъ почетна компанія войска, вся царска родина. Кн. Петро Николаевичъ вѣзавъ на стрѣчу свойнѣ нареченій ажъ до гранницъ. Вѣнчанье мавъ обдѣлѣти для 7 с. м. въ церквѣ великой палаты въ Петергофѣ. На вѣнчаніи мають бути крѣмъ отця и рѣдѣи мо-лодчи та всѣхъ членѣвъ царской родины та-кожъ и подальшій свояка царского дому, ко-трій теперь въ Петербургѣ перебувають: ко-ролева грецка зъ дѣтми, вел. кн. Мекленбург-ско-Шверинскій зъ женою, князь и княгиня Единбургскій и княгиня Вѣра Вартембергска. Торжественного вѣзду княгинѣ до Петербур-га не буде, позанѣ она тамъ есть знакома.

Результаты нарядъ короля Милана зъ зъ рѣшетамъ и министрѣмъ сербскими есть той, що королеви удалось лишь тымъ часомъ не допустити до приѣзду королевни Наталіи и обдѣлѣти ту сираву на повнѣйше. Король постановивъ бузъ переѣтно вернути до Констанцинополя и замѣшкати тамъ на цѣло лѣто; въ той цѣли вынаймѣвъ бѣдъ вже бузъ для себе вилу въ Бинкѣ за 350 фунт-штер, але теперь розвазавъ ту умову и має незадолго выѣхати до Паржа на выставу а отдакъ поѣде дѣсь до Австріи на купѣль.

Загальны выборы до скупш-ны обдѣлѣтисъ 14 (26) вересня. Радикалы по-ставили вже всюды своихъ кандидѣвъ а ли-бералы лишь въ деякихъ округахъ. Напред-накн постановили зовсѣмъ усунутися бѣдъ ак-ціи выборовъ.

Дня 30 н. ст. липня рѣшилась въ горѣн-нѣмъ Гинтѣ судьба дервишѣвъ. Емаръ ихъ, Вадъ-ель-Нджуми, осмѣлѣвший частима поба-дѣми въ Суданѣ, задумавъ бузъ навѣтъ кину-тисъ на самъ Гингетъ и розширити свою власть долѣ Нилѣмъ. Одъ давна вже ходила чулка, що дервишѣ лагодятся въ походѣ на Гингетъ и англійске войско, стояче залогомъ въ Гинтѣ, лагодилось бѣдѣрты ворога. На пер-шу заразы вѣсть о походѣ дервишѣвъ выр-шило англійске и египетске войско подѣ про-водомъ ген. Гринфѣла на границу и незадолго срѣтилось тутъ зъ переднимъ бѣдѣлами дер-вишѣвъ, котрыхъ сполученымъ силами англій-скимъ и египетскимъ удалось здержати. Од-накожъ повнѣйше наставъ бузъ въ Гинтѣ не-малый переполохъ, коли наспѣла вѣсть, що Вадъ-ель-Нджуми постунае зъ великою силою а зъ всѣхъ сторонъ надходить ему помѣчь. Зъ Каиру выслаано отже зновъ кѣлькѣ бѣдѣловъ войска на границу, котрій подѣ Ивони прилу-чилися до головной арміи, стоячей подѣ про-водомъ ген. Гринфѣла. Тымчасомъ обдѣступали дервишѣ чымъ разѣ близше и надѣйшли бузѣ ажъ до Тоски, зъ-бѣдѣи мали ще лишь 45 кн-лометровъ до Короско, де зачинае властвѣа

граница горѣшного Гингитѣ. Гринфѣль высту-пивъ отже подѣ Тоски зъ своєю армією про-ставъ дервишѣвъ вѣ тутъ розпочалася битва. Е-гипетска пѣхота при помочи артилеріи прога-няла дервишѣвъ зъ позиціи на позицію а ка-валерія подѣ проводомъ ген. Киченѣра не до-пустила кѣлькѣ разѣвъ до того, чтобы дервишѣ зъ боку начали на египетскую армію. По семи годинахъ завзятой борьбы побѣдилъ Гингитѣ. Вождѣ дервишѣвъ, Вадъ-ель-Нджуми, 12 по-ководѣвъ и майже все войско погнѣло на мѣсцѣ; лишь дуже мала горстка дервишѣвъ могла спастися бѣгствомъ. Египтяне здобули такожъ 50 хоругвъ. Ген. Гринфѣль выслаъ заразы а вѣтѣкачамъ горѣ Нилѣмъ кѣлькѣ ло-дей канонирскихъ. Стратѣ Гингитѣвъ суть не-значны. Силу дервишѣвъ оцѣняе Гринфѣль на 3000 людей. Англійске войско поверне теперь назады до Каиру.

Норвегскій республикане радѣ бы зъ цѣлою душою развити союзъ Норвегій зъ Швецією. Наибольшимъ и найвидѣйшимъ представителемъ сѣя идеѣ есть норвегскій по-етъ Бернстеръ Бернзонъ, котрый въ роковыи французской революціи мавъ на зборахъ рѣбни-ковъ дову бесѣду и высказувавъ въ нѣй свои погляды на бѣдосины Норвегій до Шве-ціи. Жадая свои закончивъ бѣдъ тымъ сло-вами: „Або повна самоуправа и повна рѣвноправ-ность зъ Швецією або розвазанье уаиѣ. Згаду-ючи про лѣтъ, въ котрымъ король Оскаръ недавно тому подавъ президентови министрѣмъ Свердрупи до вѣдомости, що принимае его дѣмисію, сказавъ Бернзонъ, що короле, яко родовитый Шведъ, есть того погляду, що Нор-вегѣ не мають права вилывати на складѣ е-го рады. Король яко Шведъ не може анѣ ду-мати анѣ чувствувати по норвегски. На тѣ слова Бернзона бѣдѣвъ недавно тому король Оскаръ, котрый теперь перебуває въ Норвегій, посередно зъ той способѣ, що въ свойнѣ бесѣ-дѣ, котру выголосивъ по норвегски подѣахъ рѣгѣтты въ Москѣ, бѣдѣзався зъ самого початку такъ само, якъ Бернзонъ: „Любій крайне и прѣятель!“ Коли бѣдѣтъ вышѣшено норвегску хоругву побѣчь шведскон, запримѣтивъ ко-роль, що то першій разѣ повѣвають хоругви обохъ крайѣвъ побѣчь себе.

Тарифа полосова на зѣлѣзничныхъ державныхъ.

Одъ дня 1 н. ст. серпня заведено въ У-горщинѣ на зѣлѣзничныхъ державныхъ и державою административныхъ цѣлкомъ нову си-стему оплатѣ бѣдъ перевозу особѣ — тарифу на полосы (по нѣм. Zonen-Tarif, по польс. tarify strefowa).

Гадка сѣи тарифы не оригинальна угор-ска; еи разбирали экономисты въ Англіи и Нѣмеччинѣ. Дораджувано, чтобы до перевозу особѣ примѣняти такую систему, яка бѣдъ давна практикуеъ на почтахъ при пересылѣ ли-стовѣ, газетѣ и 5-кѣлевыхъ пакунокѣвъ; та си-стема на почтахъ показалася значно практич-нѣйшою и корѣстнѣйшою бѣдъ давно (коли то цѣна маркѣ почтовой завѣзла бѣдъ бѣдѣленія мѣсяца побуту адресата), бо и администрація сталаея менше скомиликованною и необычай-ный зрѣбъ перенески побѣльшимъ жерѣла доходу. Противники тарифы полосовон на зѣ-лѣзничныхъ подносили, що почту не можна рѣ-нати зъ зѣлѣзницею, бо чѣловѣкъ — жнѣа особа, домагаеъ рѣвнѣхъ услугъ, займае мно-го мѣсца и причиняе администратіи зѣлѣзнич-ной богато выдѣтковъ, а впрѣчѣмъ уже „кар-ты повороту“, „карты окружнѣи“ и инчи ук-лѣненя и опусты въ цѣнахъ довели дешѣветѣ зѣдъ зѣлѣзницею до крайнихъ уже границъ, такъ що дальшій експерименты можѣтъ дѣ-тисъ уже только зъ шкодою для администра-ціи зѣлѣзничной. Угорскій министръ торговлѣи и коммуникаціи Баросъ, прихильникъ тарифы полосовон, не даея бѣдѣратити тымъ замѣ-тамъ противниковъ той тарифы, и заявѣвъ еи — хочъ на-разѣ же не въ повнѣй мѣрѣ — на зѣлѣзничныхъ державныхъ въ Угорщинѣ.

Пѣдѣа системы министра Бароса подѣле-но Угры на 14 полосѣ, а для кождонъ зъ нихъ, безъ огляду, на мета подорожѣи лежить на по-чатку чи на кѣнци полосѣ, установлено одна-кову цѣну — разумѣея, рѣзну только что-до-якости поѣзду (мѣшаного, особового, поштин-ного) и класѣ воэѣвъ. Кромѣ того суть ще на просторонѣ до двохъ наиблизшихъ стѣцій (бѣдъ стѣцій закупна бѣлету) окремѣй дешѣвѣ цѣны: 10 и 15 кр. класѣю третьою и 15 и 20 кр. класѣю другою. Такожъ задержано систему ско-минованныхъ бѣлетѣвъ окружныхъ. Найвышеу цѣну зѣдъ, установлено на основѣ подѣлу по-лосового, примѣнено до дороги 225 кѣльоме-трѣвъ и выше, а выносѣтъ она поѣздомъ осо-бовымъ третьою класѣю 4 зр., другою 5 зр. 80 кр., а першою 8 зр. При поѣздахъ поштин-ныхъ дочисляеъ 20% додатку. Въ практичѣи система полосова принесе великѣи змѣны въ цѣнахъ зѣдъ, якъ се можна побачити зъ та-кихъ примѣровъ: цѣна бѣлету третьон класѣи поѣзду особового зъ Будапешту до Кошицъ коштувала досѣ 8 зр. 20 кр., зъ Будапешту

до Колошвару 12 зр., зъ Будапешту до Реки (Рагузъ) 18 зр. 60 кр., зъ Будапешту до Крон-штадта 19 зр. 20 кр. — а теперь, пѣдѣа тари-фы полосовон, той самѣ бѣлетѣ на подорожѣ зъ Будапешту до Кошицъ, Колошвару, Реки и Кронштадта коштувати буде лишь 4 зр. Або н. пр. зъ Будапешту до Кронштадта кош-тувавъ досѣ бѣлетѣ другою класѣи поѣзду по-штинного 32 зр. 70 кр., — а теперь кошту-вати буде лишь 7 зр., отже подорожнѣй за-ощадитъ 25 зр. 70 кр. Подѣбнѣи зниженя вы-падають и на полосы середнѣи. Що-до паку-нокѣвъ, то т. зв. вага вѣльна бѣдъ оплатѣ (Frei-gewicht) цѣлкомъ знесена, а нѣтомѣсть вве-дено дуже дешѣву и постѣпену тарифу.

Порѣвнѣвши кошти зѣдъ зѣлѣзницею пѣ-дѣа системы Бароса зъ давными цѣнами, мож-на сумѣнѣватисъ, чи та реформа финансово по-спѣхѣтисъ. Противники реформы зъ компе-тентныхъ кругѣвъ зѣлѣзничныхъ обчислили, що рѣбного дефициту будутъ мати зѣлѣзничѣ державнѣи зъ причины реформы до 2 миллионѣвъ зр. Очевидно, противники не вѣрѣтъ въ то, на що числѣтъ Баросъ, що по такой радикальнѣи змѣнѣ тарифы зрѣсте число подорожнѣхъ, такъ само якъ по змѣнѣ тарифы марокъ почтовыхъ зрѣсло число лѣстовѣ. А обчислено, що не по-треба больше, якъ лишь 14%, а грозячій дефицитъ буде покритый. Коли-жъ число подорожнѣхъ зрѣстатѣи буде по-надѣ 14%, тогда буде мож-на засаду реформы посувати дальше — зъ се-реднихъ полосъ выкидати що другу и 14 стрѣвъ зредуквати на 7, потѣмъ 7 на 3, а наконецъ дѣйти до того стану, якій теперь есть при по-сылкахъ листовыхъ, що листѣи н. пр. зъ Льво-ва чи до Вѣнны чи до Вѣднѣ, чи до Зада-ру оплачуея все одинаковою 5-крейцаровою маркою.

Введеннє тарифы полосовон въ Угорщи-нѣ мало свои важныя мотивы.

Люде вѣдали тамъ досѣ зѣлѣзничными дуже мало. Пѣдѣа оповѣщеного недавно спра-вѣданія дирекціи угорскихъ зѣлѣзничѣ державныхъ — въ Залитавіи припадае на одного мешканця пересѣчно только одна подорожъ зѣлѣзницею въ роцѣ, коли мѣжъ тымъ въ До-литавіи кождый мешканецъ ѣде зѣлѣзницею больше нѣжѣ два разѣ въ роцѣ, въ Нѣмеччи-нѣ пять а въ Англіи пятнадцать разѣвъ. По за-веденнє тарифы полосовон рухъ особовый пев-но побѣльшѣтисъ, не знати только, въ якѣи мѣрѣ. Можна такожъ передвидѣти, що фре-венціи подорожнѣхъ на зѣлѣзничныхъ угорскихъ побѣльшѣтисъ коштомъ другихъ крайѣвъ, осо-бливо сусѣднихъ, коли тѣ не постараются о зниженнє тарифѣ особовыхъ. Туристы змо-жѣтъ дуже дешѣву вѣзѣти въ Карпаты замѣсть въ Альпы, а экономистъ Едвардъ Енгель пред-сказуе, що незадолго Угорщина станѣея кра-емъ, до котрого буде наѣздити больше тури-стовъ, якъ де-небудѣи нѣде въ Европѣ. Той-же Енгель обчислюе, що зъ днемъ 1 серпня по-дорожѣ зъ вѣходѣннѣи Нѣмеччины н. пр. до Аб-базѣи, буде зовсѣмъ дешѣва, коли туристъ ви-бере собѣ дорогу на Пештѣ а зъ-бѣдѣмъ дер-жавною зѣлѣзницею до Реки. Такожъ же Три-есту можна теперь значно дешѣвѣмъ кош-томъ дѣстатисъ на Пештѣ анѣжѣ на Вѣдѣнѣ и т. д. На реформѣ утерпѣтъ наибольше край австрійскій, особливо Вѣдѣнѣ, тожъ на австрій-скихъ зѣлѣзничныхъ конечно буде зниженнє та-рифы особовон.

Pester Lloyd, хочъ не сумѣнѣваея, що ре-форма поспѣхѣтисъ навѣтъ финансово, признае при томъ, що мотивомъ реформы були не такъ фискальнѣи, якъ экономичнѣи, а въ дальшій линіи цивилизаційнѣи и національнѣи бѣдосины. Реформа має передѣлѣтъ на цѣли корѣсти и выгоду мешканцѣвъ Угорщины. Она має оживити и подѣвѣсти торговлю; зменшити, на скѣль-ко можна, тѣи недѣбѣности, якѣи выхѣдѣтъ зъ бѣдѣленія бѣдъ осередныхъ пунктовъ торговлѣи, промыслу и просвѣты; оживити и подѣбудити предпріемства, а тымъ самымъ срѣпшѣти еко-номичну силу народу и учинити еи по змоѣъ независимю бѣдъ дуже нечѣвнѣхъ результатѣвъ господарства переважно хлѣборѣбского. Не-достача розвѣтого промыслу въ рѣвнѣхъ га-лузяхъ есть одною зъ наиблизшихъ стѣорѣвъ Угорщины, а перепонною розвоєви промыслу була высокая цѣна перевозу людей и товаровъ. Теперь черезъ реформу тарифы зѣлѣзничной перепона тѣа въ великой мѣрѣ усуваея и она може довести до великой змѣны бѣдосинѣи еко-номичныхъ, сусѣбныхъ а въ якѣи мѣрѣ и политичныхъ въ Угорщинѣ.

Тарифа полосова почала обовязувати въ Угорщинѣ, якъ сказано, зъ днемъ 1 н. ст. серпня. Одъ повнѣчнѣи зъ 31 липня на 1 серпня рухъ на двѣрцахъ, особливо зъ Будапештѣ, бузъ невѣдѣнѣи. Реформа, якъ заважѣтъ но-вина, дуже подобалася Мадьярамъ. Дня 1 серп-ня въ самѣмъ Пештѣ закуплено 18713 бѣлетѣвъ зѣдъ, — але треба взѣти на увагу, що люде, котрѣи мали ѣхати въ остатнихъ дняхъ липня, здержалися до 1 серпня, чтобы поѣхати дешѣвше.

— А вуха обѣдати — уштиво? — спытавъ отецъ Микита.

— Ой не посмѣю! Ёй Богу не посмѣю! Яй жѣнцѣ не смѣю слова сказати.

— Бо ти таки и справдѣ Лемѣшка!

Якимъ зберався сказати про те Зося, та все въ його языкъ не повертався; все одкладавъ на другій день.

А Зося и справдѣ не скучала зимою, въ товариствѣ двохъ сестеръ, та Теодозѣ, та Серединського та кѣлькохъ лысыхъ кавалерѣвъ, котрі внадились и бували трохи не кожного вечора въ кумпанія, яка имъ приходилась якъ разъ по душѣ.

Кожного довгого зимного вечера ставився середъ хаты довгій стѣлъ, коло котрого пила чай уся громада. Потѣмъ Зося, якъ хазяйка, сѣдала край одного кѣнца стола въ великому, спокѣйному фотелѣ. По правѣй руцѣ коло неї сидѣла Теодозя, по лѣвому боцѣ, сестры и дочка. Вони робили бѣльше паньську роботу мало потрібну въ хазяйствѣ; плели зъ нитокъ скатертѣ, якѣсь кружальця зъ гарусу пѣдъ ляхтарѣ, якѣсь кисеты на тютюнѣ. Читали дуже рѣдко. Часомъ Рузя або Теодозя голосно читала якій-небудь поганевскій романъ. За тежъ вони лепетѣли безъ перестану, безъ упиу.

Серединскій бувавъ на такихъ вечорахъ трохи не кожного дня. Тодѣ Теодозя давала йому мѣсце по правѣй руцѣ въ Зося. А якъ привѣзжали лысей кавалеры, то промощувались коло трохъ паннѣвъ. Якамови не було мѣсця коло того стола. Про його нѣхто и вухомъ не вѣвъ, а вѣнъ самъ почавъ сторонитись одъ ихъ усѣхъ и одъ своєї жѣнки.

— Розкажуйте, мой кохані — просила Зося — де хто бувавъ, де що чувавъ! Вы бачили багато свѣту, ба-

гато людей, зъ вами траплялися всякі пригоди. Розка-зуйте, а мы послухаємо.

И починали сестры и Теодозя розказувати про свои всякі пригоди, мѣшаючи правду зъ неправдою, а бѣлшь того, що выдумували незвычайнй небылицѣ, зъ тымъ самохвальствомъ, зъ тою брехнею безъ сорома, зъ тыми похвалами вьсьому польському, Польци, Варшавѣ, своимъ польськимъ великимъ панамъ, якй зразу можна примѣтити въ дробнй, польськй шляхтѣ на У-краинѣ, де вона не стратила свого давного аристокра-тичного гонору и претенсїи.

Ясь любивъ слухати тй оповѣданя, а лyseй паничѣ ще й самй выдумували незвычайнй брехнй и ставили себе неперемѣнно героями въ оповѣданяхъ добытыхъ въ своей фантазїи.

— Отъ якъ була я на Литвѣ — починала Люцина — та жила въ одного графа за окономку въ його дворцѣ; а графъ бувъ дуже багатый! куда-жь до його сьому камяньскому! Тутъ и князѣ якйсь не такй. А дворець його то чи повѣрите, так и сявъ щирымъ золотомъ. А кругомъ дворця бувъ паркъ на кѣлька миль, и до са-мого дворця одъ ворѣтъ була алея... Що то за алея! Охъ, мѣй Боже! Подумайте вы тѣльки собѣ, що по оби-два боки росли здоровй, прездоровй кипарисы! а одъ кипарису до самого вершка другого кипарису висѣли їрлянды зъ лїанъ якихъ африканськихъ, чи амери-канськихъ, а на тыхъ лїанахъ висѣли китицями квѣтки, якъ здоровй тарѣлки, повнй, пахучй, якъ троянды, и тй квѣтки були рожевй, а далъ жовтй, а потѣмъ бѣлй, синй и всякй, всякй. Ахъ мѣй Боже! вы не повѣрите, що було нахошѣвъ на весь паркъ, на весь паркъ!

— Е! що то садъ! — перебивала Теодозя. — Отъ якъ була я въ одного князя въ Варшавѣ! такъ у його

одна оранжерея на ко́лька верстѣ! Було зимою гуляемо, нѣбы въ Индіи, або въ Бразиліи! Тамъ ананасовъ цѣли города! тамъ всякій дорогій овощъ, квітки! Я була въ його за компаньонку коло його дочки. А дочка въ його була однимъ — одна, хороша, якъ анголь!

— Та що то за оранжерея—починавъ одинъ лысый кавалеръ. Якъ бувъ я на Підлясѣ, то въ мого сусѣда були такі оранжерея, якъ гаъ! Чи повѣрите, що ей же Богу! було поїдемо гуляти, та й заблудимо! Їй Богу, се трафлялося не разъ! И разъ, уявѣть собі таке диво! Садовникъ забувъ зачинити двері, и въ оранжерею набѣгли зъ сусѣдного бору дикі кабаны. Мы за рушницѣ, та на охоту! Пустили собакъ мѣжъ вазоны, погнали кабановъ, а я ставъ на дверяхъ. Кабанъ менѣ подъ ноги, а я на кабана скиць! та за вуха! Кабанъ понѣсь мене, а я правлю нимъ до дому, та прямо въ хату! Такъ и вѣхавъ на кабанѣ!... Якого дива не буває въ Польщѣ!

— И балы тамъ бували? — пытала його дочка Лемѣшковського.

— Ого! го! Якій тамъ балы, якій тамъ балы! Тільки въ Парижі бувають такі! Пѣсля Парижа, заразы Варшава! То минѣ говоривъ не одинъ туристъ!

— Ахъ! якій балы, якій балы були въ мого князя!—оббѣзвалась Теодозя.—Старый князь скучавъ уже на старѣсть и любивъ тѣшити свою дочку сюрпризами. Разъ середъ дня приходитъ князь до насъ, а насъ було зъ князѣвною дванадцять панновъ. То були вѣ пріятельки, и компаньонки, якъ и я. Вѣдѣть, нѣ зъ сього, нѣ зъ того, звелѣвъ намъ одягатись за митичныхъ богинь! До вечера вже й убрання було готове! Дочка одяглася Юноною, надѣла золотый вѣнецъ, накинула червону порфиру а я...

— А вы убѣрались за Венеру? — перебивъ тѣ одинъ лысый кавалеръ, котрый все дражнися зъ нею.

— А я... такъ... за Венеру...

— Я бо замѣчаю, що вы родились зъ водяной пѣны. Та вамъ бы й жити на водѣ.

Лысый паничъ зареготався, а за нимъ и всѣ засмѣялись.

— Вы тѣльки перебиваете минѣ — гомонѣла на його Теодозя. — Отъ одяглись мы за богиню и гуляемо по салѣ. А та сая на два этажѣ, вся въ золотѣ. По бокахъ було двое хорѣвъ заставляныхъ квѣтками, а звѣдѣль загремѣли два оркестры музыкѣ. Коли се рощаються дверѣ, и входятъ кавалеры, деякѣ маскованѣ, а деякѣ безъ масокъ... и почався превеселый балъ! И такъ було тѣшимось сливе каждого божого дня. Охъ! що то жите було! То бувъ рай, а не жите. Якѣ тамъ кавалеры бували!

— Бували и зъ такими лысынами, якъ у мене? — пытавъ тѣ старый лысый паничъ, показуючи рукою на свою лысу, якъ облизанный макогѣнъ, голову.

Зновъ усѣ смѣялись, а Теодозя сердилась.

— А чи вбирались тамъ вы и за пѣдземныхъ богинь, чи тѣльки за — олимпійськихъ? — дражнивъ тѣ зновъ лысый паничъ.

Потѣмъ починалася розмова про собакъ, про ловы, се наймилѣйша розмова для каждого Поляка. Розказували незвычайнѣйшю исторію зъ незвычайными собаками. Серединскѣй розказувавъ, якъ у його бувъ такѣй здоровый песъ, що самъ одинъ ишовъ на ведмедя и душивъ його, якъ кѣтка мышу. Такъ вѣнъ за пѣвнѣчь тѣшився въ тѣмъ товариствѣ.

А тымъ часомъ, якъ Серединскѣй тѣшився далеко за пѣвнѣчь, Ганя сидѣла дома и дожидала його. Вона не

втратила надѣѣ, прихилити до себе його сердце. Ъй здавалось, що Зося закрутила йому голову тільки своимъ кокетствомъ, налазливою красою, танцями, хочъ уже догадувалась, що Ясѣ бачивъ у Зосѣ взоровзбѣржѣнки и женщины, потрібный йому въ теперѣшномъ станѣ, що несподѣване щастя, багатство закрутило йому голову, підняло въ його панскій инстинкты.

Була разъ пѣвночъ Все полягло одпочивати въ домѣ Серединськихъ; одну Ганю не бравъ сонъ. Вона все ждала свого чоловіка. Вона знала, куды вѣнъ їздить, и для чого. Вже на селѣ проситѣвали другій пѣвнѣ, а вѣ око навѣть не задрѣмало. Вона все сидѣла на фотелѣ коло невеличкого лѣжка, де спавъ вѣ сынъ, а думы одна одъ другой сумнѣйша плелись въ вѣ головѣ. Вона встала, пѣшла до пекарнѣ, оглянула усе хазяйство. Тамъ няньки й горничный спали такъ мѣцно, якъ побиті. Ганю взяла задрѣсть; вона позавидувала своимъ слугамъ, що спали такъ нетревожно. Вернулась вона и зновъ сѣла коло сына, придивляючись до його личка. Дитя було похоже на батька, його губки вже склалися, якъ у Ясѣ, брови рѣвнѣ темнѣли, чорный волосъ збивався въ густѣ кучерѣ. Дитя смѣялося крѣзь сонъ и такъ нагадало їй Ясѣ давного, того Ясѣ, котрый зъ нею живъ щасливо въ Нестеринцяхъ, неначе вона бачила його тодѣ, якъ вѣнъ уперве прийшовъ до ихъ въ гостѣ, лѣтними вечорами сидѣвъ зъ нею въ саду пѣдъ грушами, а мѣсяць ливъ тихе промѣння на його нижнѣ, милѣ, по дитячий молоде лице. Заснувались сумнѣ думы въ вѣ головѣ; вона одвела очѣ одъ дитини, щобъ не такъ дуже болѣло сердце...

На дворѣ вже стояла зима. О пѣвночѣ схопилась на дворѣ завірюха. Княжій садъ шумивъ пѣдъ самими вѣкнами Ганѣной спочевальнѣ, якъ сосновый бѣрж. Близьке дерево коло вѣконъ свистѣло, пищало, а далеко

було чути одно завивання вѣтру, одно густе гудѣння, неначе якийсь велитень-звѣръ рыкавъ безъ перестану. Вѣтеръ свистѣвъ по-підъ хатою, задѣплювавъ вѣкна снѣгомъ, порошивъ крупами въ шибки, крутився вихрами, то наближаючись до вѣконъ, то замѣряючи десь на поли. Ганѣ здавалось, що Ясь саме теперъ вертається до дому, що вѣнь збився зъ дороги, що заметѣль замела шляхи, а вѣнь блукає по степу, марзєне.

— Господи! поверни-жъ його до дому живого й здорового! И Ганя ставала на колѣна передъ образами, знімала руки до Бога и молилась за чоловіка. А на сусѣдному полѣ починала выти й скыглити тѣчка голодныхъ вовкѣвъ. Ихъ дикий, страшнй голосы зливались въ одинъ акордъ зъ гудѣннями лѣса, зъ свистѣннямъ завирюхи, переплѣтались одинъ зъ другимъ незвычайно чудными пѣвтами, одъ которыхъ вставало-бъ на головѣ волося навѣтъ тодѣ, якъ хто сидѣвъ-бы въ теплѣй хатѣ. Собаки, зачувши ворога, завыли на подвѣрѣ, пѣдъ самими вѣкнами, кинулись въ одно мѣсце всѣ разомъ, неначе вели кого за полы... Ще гарячѣйша стала Ганѣна молитва, ще сумнѣйше стало въ тихихъ свѣтлицяхъ.

Затихъ звѣръ на полѣ, замовкли собаки. Ганя зновъ сѣла коло свого сына. А сонъ зновъ одбѣгъ далеко одъ вѣ очей и ходивъ десь далеко по хатахъ, де жили щасливѣйшй люде. Свѣтло горѣло въ свѣтлицяхъ, и прихожѣй, и въ вѣ спочивальнѣ коло образѣвъ.

Ганя встала и перейшла свѣтлицю по дорогому килимѣ. Въ дорогихъ дзеркалахъ заворушилась вѣ постать вся въ чорному. Вона пройшла по-пѣдъ самымъ дзеркаломъ и ненарокомъ обернула очѣ на шкло. Тамъ вона побачила себе всю до самого долу, и одъ великого жаху ажъ одскочила назадъ.

— Чи се я, чи тѣнь мерця, що блукає въ сихъ

багатыхъ, позолоченыхъ свѣтлицяхъ? — думала Ганя, а сама тряслась, неначе ѣй з'явилась мара.

Смѣливѣйше пѣдступила вона до дзеркала, въ котре не дивилась уже давно одъ великого горя. Въ широкихъ золотыхъ рамахъ стояла блѣда якъ смерть женщина. На ѣѣ лицѣ румянця не було й слѣду, щоки позападали, нѣсъ загострився, губы були блѣднѣ. На ѣѣ тѣлѣ, сухомѣ и тонкомѣ, опадала фалдами чорна сукня, котра попереду була тѣсна на повнѣмѣ станѣ.

Ганя пильнѣйше придивилась на себе и зновъ затрусилась усѣмѣ недужимѣ тѣломѣ. Вона не змогла довше дѣвитись на себе, почувши надъ собою повѣвъ крыла смерти, и ледви дѣйшла до близкого фотеля, сѣла и закрыла лице руками. А пѣдъ доловнями все бачила вона те страшне, худе лице, зъ запалыми щоками, зъ блѣдыми губами.

Ѣѣ сердце щемѣло, душа болѣла. Вона знала, що вже не верне любви до себе, якъ не воскресне мрець. Вона вже й не думала нѣчого, не знала нѣчого, не бачила нѣчого. Ѣѣ здавалось, що вона впала въ глибоку, прудку воду; вода ѣѣ несе, котить, заливає, а вона стратила всю силу, оддалась на волю, на погибель.

Перещемѣло ѣѣ сердце, полилась печаль тихѣше. Зъ-пѣдъ долонь вона неначе разомъ глянула на Нестеринськѣй ярѣ, де вона була такъ щаслива, такъ безъ кѣнця, безъ межѣ щаслива! глянула на бѣдну окономѣску хату, обставляну бѣдною мебѣлью. Передъ нею розстелився зеленый ярѣ, якъ отъ розстеляють кѣвтнѣй килимы, а въ яру бачила вона колодязѣ зъ высокими журавлями, кринички-жолобки, зъ высокою осикою навкруги. На горѣ стояли клунѣ, стѣжки. Далеко пѣдъ шпидемѣ, оброслымъ густымъ гаємъ, блищавъ ставочокъ... а тамъ зновъ яры розстелялись передъ ѣѣ думою, наче розгор-

талась скатерть передъ очима. Фантазія незвычайно ясно, и wyra3но показувала їй кожде деревце, кождый кушъ калины и лїщины въ тыхъ ярахъ, тї лозы надъ ставочкомъ, де вона ходила зъ Ясемъ щаслива въ парѣ, тї листки широкого латаття по водѣ, тї высокій коноплї, що росли по-надъ ставкомъ, ту криничку, де вона пила воду, припавши колїными на траву, а лицемъ до воды. Якъ живе, вона бачила свое лице въ криницѣ, свѣже, якъ калина; на головѣ перидеська хустка, бїла зъ червоними квїтками; а Ясь ходять и шукає лопухового листа, щобъ зачерпнути воды.

Ганя встала; мары придали їй силы. Вона вернулась черезъ розкїшний свѣтлицѣ, де блищало золото, срібло, канделябры, дзеркала, килимы зъ квїтками. Смутными очима обвела вона свѣтлицѣ, неначе прокидаючись одъ сна. И стало їй те багатство противне; давило їй душу, якъ давить земля мерцєви груди.

— Охъ та розкїшь, ты мое нешастя! ты згубила и мене и Яся и мою любовь, и мою жизнь! Чи я жь просила въ Бога того багатства? Чи я-жь просила въ тебе, Боже, золота та срібла? А ты, Боже, заливъ душу мого чоловіка багатствомъ, панствомъ, заслїпивъ йому очї польсьскою пыхою; ты однявъ у мене и його любовь, и його самого. А я такъ не багачько бажала! моя молитва була така помїрна! я тїльки хотїла жити безъ нужды, безъ горя, безъ слїзъ.

И стала їй гидкою та роскїшь, що цвїла кругомъ неї. А вїтеръ все гувъ жалїбно, то пїднимаючи голосъ, то затихаючи; а снїгъ лїпавъ у шибки, набивався кияхами, блищавъ черезъ скло, якъ дороге камїня. И Ганя зновъ згадала, що тамъ смїхъ та жарты, та веселїсть; згадала Зосю, горду, пащикувату, хитру, вюнку, якъ гадина и красиву, якъ гадана, и свѣжу,

повну; згадала, що Ясь може тепер сидить поручь із нею и надаря їй тымъ щастямъ, яке колись вона пила. Печаль бурхнула їй у груди, здавила, зашпигала по всіхъ грудяхъ; запекла полумямъ їй голову.

- Ой, Боже мій! Якъ я терплю! якъ я мучусь! Або дай мнї смерть, або прихили його душу зновъ до мене.

И не було кому їй жалитись; и нї зъ кимъ було їй плакати. Батьки не приїзджали до неї, а до нихъ не пускавъ чоловікъ.

Одчинила Ганя комоду. Вона шукала перстня, котрымъ обручалась із Ясемъ. Надїла вона його, перстень тикъ и покотився по мармуру и спавъ на паркетъ. Ганя взяла свїчку и почала шукати підъ столомъ, підъ стільцями. Перстня не було. Коло самон стїни десь знайшлася зашкалубина міжъ дошками. Перстень закотився туды и зникъ. Ганя придивлялась, присвїчувала, доставала ножемъ, перстня не було. Страхъ узявъ Ганю. Вона стояла и не знала що робити. „Не дурно пропавъ перстень“, була въ неї думка: „не буде кінця моему горю!“

Засовуючи комоду, вона побачила, що не було половини срібнихъ ложокъ, ножівъ, ложечокъ до чаю. Стрілою полетїла вона до пекарнї и почала пытати въ наймички, розбудивши їй зб сну. Сонна наймичка одказала, що панъ забравъ и повїзъ зъ собою въ Тхорівку. Ганя и руки опустила.

— Такъ онъ куды переходить наше добро! Тымто вѣнъ теперъ не дав мнї до схованки грошей! — думала Ганя и въ душї їй не було сумлїння, що се їй чоловікъ купує Зосї килимы, мебѣль, купує одежу...

— Гуди-жъ теперъ лютий вїтре! — закипѣло въ неї на думцї; замети йому дорогу и самый його слїдъ!

Ревн завѣрюхо, засыпъ його снѣгомъ, засыпъ ту погану оселю, де вѣнъ бенкетує, де вѣнъ теперъ кохасться зъ вичою!

Коли на надворѣ загуркотѣло. Ганя вхопила свѣчку и полетѣла стрѣчати чоловіка.

Засыпаний метелицею, ввесь у снѣгу, въ ведмежѣмъ кожусѣ, ввалився Ясь у хату. Ганя бѣгла до його, якъ тѣнь, зъ широкими очима. Вѣ довга сукня одвивалась назадъ й плавала на повѣтрѣ.

— Куди ты летишь, навѣжена! — крикнувъ Ясь.

— Тебе стрѣчати. Усю нѣчку не спала, тебе виглядала.

— А тобѣ навѣщо я здався? Чи въ мене слугъ нема, щобъ мене дожидали, стрѣчали?

— Я була тобѣ вѣрна якъ слуга...

— Якъ слуга!... може, якъ сторожъ? Ты назыраєшь за мною, слѣдишь? минѣ не можна ступити зъ дому безъ тебе? — кричавъ Ясь. — Слуги и сторожа минѣ не треба! Минѣ треба панѣ... справдешню господиню. Розумѣешь.

Ясь роздягся и пѣшовъ до далекихъ кѣмнатъ. Ганя слѣдкомъ за нимъ несла свѣчку. — Коли-бъ ты не знався изъ такими панями, якъ Лемѣшковська... почала була Ганя, та Ясь не давъ їй договорити.

— Ты смѣєшь минѣ про неѣ говорити? — гукнувъ вѣнъ; — ты, що не вмѣєшь по свѣтлицѣ пройти?

— Я ходжу, якъ и усе люде ходять — вѣдказала вона. И Ганя пройшла по хатѣ справдѣ, такъ якъ усе люде ходять, и поставила свѣчку на стѣлъ.

— Ступає, якъ та ступа, ажъ помѣсть двигтити!... дорѣкавъ їй чоловікъ. — Слова не вмѣє по польський сказати! Отъ тѣльки зъ бабами балакати — ото твоя рѣчь, то твоя вѣха! Стыдъ, соромъ!

— Чого кричишь? — промовила Ганя — збудивъ дитину, побудишь слугъ. Вони натомились за цѣлый день...

— Слугъ? А матеръ жь ихъ ковбаня чортѣвъ? — закричавъ Ясь уже по український.—То минѣ слугъ по-важати, то ты минѣ слугами ротъ затулюешь? Де вони твой приятелѣ, твоє товариство?

Ясь полетѣвъ до пекарнѣ и наробивъ галасу. Въ головѣ його шумѣло. Слуги позбѣскакували зъ постелѣ, протирали очи, перелякавшись изъ просоння. Дитина плакала, Ганя й собѣ... Ясь червоний якъ жаръ, погнавъ слугъ до свѣтлицѣ.

— Я вамъ покажу спати, коли панъ ще не спить!... Свѣтлѣть минѣ заразъ усѣ канделябры, варѣть вечерю. Заразъ будуть гостѣ!

Швидко канделябры палали. Свѣтлицѣ блищали срібломъ, золотомъ, бронзою; слуги бѣгали по свѣтлицяхъ сонні, не прочувавшись, зъ дурними очима, які бувають у переляканихъ овечокъ. Швидко засвѣтилось у всѣхъ вѣкнахъ дому Серединськихъ, запалало полум'я въ пекарнѣ. Горничні розставляли столы. Піднявся въ домъ галасъ, стукання, и тихѣйше стало въ хатѣ гудѣння дерева, притихла метелиця, приглушена стуканями ножівъ на кухнѣ. Ясь бѣгавъ одъ кутка до кутка, по просторній гостинній, заклавши руки за спину и дивлячись на стелю. Його горде лице палало вогнемъ, очі горѣли злостю. На грудяхъ його гойдався важкій золотый лапцусокъ.

— Отъ теперъ бы менѣ женитись! — промовлявъ вінъ самъ до себе.—Взявъ-бы собѣ дуже багату жѣнку, або аристократку! А то женився трохи не хлопцемъ, взявъ трохи не українську мужачку. Охъ! дурна, дурна моя голова тодѣ була! И де той розумъ часомъ дѣва-

ється у чоловіка? Ще й любивъ тѣ, цѣлувавъ тѣ чорні руки, цѣлувавъ руки тѣ батьківъ? Охъ Зося, Зося! Чи не для тебе-жъ тутъ мѣсце, въ сихъ багатыхъ свѣтлицяхъ? Чи не твоимъ бѣлымъ нѣжкамъ пурхати по сему паркетови? Чи не твоїй красѣ виглядатись у сї великій дзеркала? Ты одна здається и родилась для розкошѣ и хрестилась для панства.

Серединський наближився до одного дзеркала, насупився, придивляючись на себе, пышно повертавъ голову и закручувавъ блискучого чорного вуса.

— А я хиба не родився для панства? Панъ Хоцїнський говоривъ правду. Я зъ панѣвъ, зъ поміщикѣвъ. Мій гордый видъ доказує мою щиро-панську породу. Въ свхъ багатыхъ покояхъ, мое законне мѣсце.

Загуркотѣло на дворѣ. Серединський кинувся роздагати Зося, Теодозю, Людину, Рузю. Зъ ними приѣхали и лисї кавалеры.

Всѣ вони, жартуючи, заговорювали ще попереду, сидячи за столомъ на Тхорѣвськѣй економїи, щобъ Серединський забравъ ихъ до себе на смачну вечерю. Ясь такъ и зробивъ; запрохавъ ихъ до себе, а самъ полетѣвъ попереду, щобъ приготувити имъ вечерю. Теперъ въ свѣтлицѣ Серединського ввалила весела компанія, реготалась, бѣгала по покояхъ, чепурилась коло дзеркалъ, нѣбы въ себе дома. Серединський заразъ приставъ до Зося, щобъ вона всѣмъ порядкувала. Тымъ часомъ на столы подавали закуски, а потѣмъ и вечерю. Вся гостина череда розмѣстилась кругомъ стола, а Зося сидѣла на першѣмъ мѣсцѣ коло Яся. Подилося вино въ чарки, въ стаканы. „Шампанського!“ кричавъ Ясь до лакеївъ; и лакеї бѣгали зъ фляшками, наливали; вино лилося на скатерть. Гостѣ стукались чарками, гомонѣли. Дамы вже розчервонѣлись, стали надто вже

ввѣчливѣй, вважливѣй до панѣвъ. Лысѣ кавалеры вже клали головы трохи не на плечѣ паннамъ. Зося вже ажъ надто близько присунулась до Серединьского. Щоки въ неи розгорѣлись, голова одкидалась назадъ; въ лицѣ свѣтилась бакхична смѣливѣсть, такъ що лакеѣ переморгувались и смѣялись.

— Де-жь ваша жѣнка? — пытали гостѣ.

— Вечерю готув — одказувавъ Ясь, смѣючись.

Ганя и справдѣ мусѣла дати приказъ про закуски, але силы у неи бѣльше не стало. Вона мусѣла лягти на постѣль. Кровь пѣшла въ неи ротомъ. А зъ свѣтлицѣ долѣтавъ до неи веселый смѣхъ. Вона чула голосъ Зося, голосъ чоловіка, чула стукання чарокъ, ножѣвъ.

— Господи! вѣзьми мене до себе! Вся душа моя болить — ледви говорила Ганя нишкомъ до себе.

Гостѣ розѣхались уже свѣтомъ, а Ганя цѣлыхъ шѣсть недѣль не вставала зъ постелѣ. До неи приходили докторы, лѣчили її, коло неи сидѣли слуги, до неи навѣть навѣдувалась Зося зъ сестрами, охала, соболѣзнувала, та не пожалувавъ її нѣ разу Ясь, не спытавъ її про здоровя. И побачила Ганя, що вѣнь бувъ-бы дуже радый її смерти.

Перечули и батьки въ Нестеринцяхъ, не втерпѣли, приѣхали одвѣдати Ганю. Мати, якъ побачила свою дочку, такъ и звяла руки до Бога, а отецъ Федоръ уже переставъ жартувати.

— Якъ Богъ дасть, що моя дочка одужавъ, то я буду судити васъ судомъ, буду просити розвести васъ.

— За се вамъ подякую — склонився Ясь тестеви, по кавалѣреки стукнувши нога объ ногу. — Намъ и сходитись не треба було, а розвестись и Богъ велѣвъ.

Поѣхала мати до дому, оплакавши гѣрькими слѣзьми свою дитину; поѣхавъ отецъ Федоръ дуже смутный.

— Якъ умре Ганя, то я йому ребра поламаю киемъ! — промовивъ отецъ Федоръ дорогою до жѣнки.

А тымъ часомъ, якъ Зося гуляла зъ своєю компанією, Якимъ Лемѣшковський не знавъ що робити и просивъ порады у отця Микиты, зъ котрымъ щиро збйшовся, якъ сходяться люде одного роду и племя, одного темпераменту.

— Отче Микито! порадьте минѣ, якъ рѣдний батько, що минѣ робити зъ жѣнкою, зъ тымъ дармофдами, що понаѣзжали до мене! Чи повѣрите, що поѣли вже всѣ мои кури, гуси, индики, качки, телята. Така проклята збѣжа, що швидко поѣсть волю, обгрызе минѣ вуха. Въ мене сѣмья, въ мене дѣти; треба ихъ харчувати, зодягати, треба же ихъ и до розуму довести.

— Гай, гай! милый Боже! вчений ты, та не друкований. Пойди та скажи тымъ носатымъ, та кирпатымъ, та пикатымъ паннамъ, щобъ вони ишли зъ твого дому поѣдъ три чорты, або й далѣ.

— Якъ же його таки таке сказати?

— Отъ такъ таки й скажи! Прийди, та й скажи имъ: а не послухають, прожени ихъ зъ дому, а Зосю вѣзьми въ руки добре, та добре! та вона и не брикати-меться, не справляти-ме балѣвъ; не тягати-меться зъ Серединськимъ. Зъ тебе, бачу, чоловікъ, якъ зъ клоччя—батѣгъ!

— Може й скажу. Пѣду попробую.

— Та выпий же для смѣливости чарочку!

Якимъ выпивъ чарочку добру, та ще й не одну. Баба Параска заправляла горѣлку мѣцнымъ калганомъ.

Прийшовъ Якимъ у вечерѣ до дому и заставъ уже всю Зосѣвну компанію за столомъ. Лысей паничъ щось брехали, всѣ реготались. Якімова голова шумѣла, вѣнъ увѣйшовъ у хату въ шапцѣ. Гостѣ вже знали про його

штуки, не дивувались тому, ще й знущались. Зося вже махнула на його руками.

— Bon soir! — промовивъ Якимъ! здбймаючи шапку и кланяючись до кумпаніѣ.

Всѣ зареготались на сїѣ слова.

— А вы знаете, що минѣ казавъ отецъ Микита?

— А що вамъ казавъ отецъ Микита? — пытали панни. Мабуть якусь нѣсенѣтницю?

— Еге, ге! де вамъ нѣсенѣтницю! Та вѣнъ казавъ, вѣнъ казавъ... Овва! я й казавъ отцю Микитѣ; ну, якъ же його таки такъ сказати дамамъ?...

— А ну же лишень, потанцюйте намъ! — жартувала зъ нимъ Люцина. А якъ баба Параска танцювала!

— А! Баба Парасковея! Якъ була я молодиця, цѣлували мене въ лиця; дибъ, дибъ на село!

И Якимъ передражнявавъ бабу такъ химерно, що всѣ потѣшались изъ його, якъ изъ дурника.

— А нехай, татко, потанцює циганськои халандры! — просили Якіма його дѣти! Татко такъ смѣшно танцює халандры.

И прешеленуватый татко тупцявъ по хатѣ, приспѣвуючи: „пошандра, помандра! по волоськѣй джя!“ А дѣти кепкували зъ дурного татка за приводомъ своєї матерѣ и тѣточкѣ?

— Та що танцюй, та танцюй! Вы знаете, що минѣ казавъ отецъ Микита! Ге! не скажу, нехай кортить. Але якъ його въ Иродового батька таки такъ сказати такимъ баринямъ? Мадамезель Теодозе! — обернувся вѣнъ до Теодозѣ; — comment васъ чорты не вѣзмутъ? comment васъ чорты portez? И васъ такожде, ma cher Люципиръ. Вы думаете, що я забувъ по французский?

Всѣ реготались.

Зося трохи догадалася, що йому казавъ отецъ Ми-

кита и крикнула на його. Лемфшковський потягъ дибки и припавъ ниць до постелѣ.

Такъ вѣнъ збѣрався цѣлу зиму прогнати дармофдѣвъ зъ своего дому и все въ його не ставало смѣливости.

Прийшла весна, ранна, тепла, красна, якъ молода дѣвчина пѣдъ вѣнцемъ у церквѣ. Зновъ зацвѣла земля, прибралась у зеленый листь. Ганя сидѣла зранку коло одчиняного вѣкна, блѣда якъ смерть, зъ круглыми великими очима. Щоки її запали ще глибоже, вѣсь загострився. Колись повні руки стали теперь кѣстками. Зъ мутными, потомляными очима дивилась вона на красу свѣта. А передъ її очима все цвѣло, все свѣтилось, все спѣвало, смѣялось. Зъ пригорка, де стояла управительська квартира, було видко половину села. Ставки блищали проти сонця, промѣння грало на водѣ. Сады цвѣли рясно, якъ облиті молокомъ, обсыпаны пухомъ. Все село зъ бѣлыми вишнями, черешнями, зъ бѣлыми хатами, здавалось заснованымъ, закрытымъ найбѣлѣсчимъ мушлиномъ та тюллю, засипанымъ сѣрѣбломъ. Кругомъ бѣлого села слались зелені поля, княжій зеленый садъ зъ золотыми верхами палаты. Все на свѣтѣ тхнуло чистотою дитячою, усмѣхомъ дитячимъ, чимсь панянськимъ, чимсь дуже невиннымъ, пѣдъ чистымъ синимъ небомъ, пѣдъ золотомъ соняшного промѣння, мѣжъ бѣлымъ цвѣтомъ садкѣвъ. На дворѣ було дуже тихо, въ садку цвѣли ранні квітки.

— Весно моя, красо моя! — думала Ганя, — всьому на свѣтѣ несешъ ты жизнь, щастя, тѣльки минѣ не даешъ жадной радости. Мабуть ты така гарна тымъ, що остатня для мене... Мабуть у Бога ще знайшлася ласка для мене, коли вѣнъ посилає минѣ смерть на такой гарній веснѣ. Звелю я своѣй матѣнцѣ поховати мене въ нашему черешневому саду, де я вперве розмовляла зъ

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карола Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Преплата на „Діло“ і належність за інсерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

в Австрії:	за Границею:
а цілий рік . . . 18 зр.	на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр.	на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рік . . . 18 зр.	на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція в д. ч. 34 ул. Баторія. — Кувонки зберігаються лише за попереднього застереження. — Редакція неопечатає відець однієї сторони.

Посилання чило коштує 8 кр. а в

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'є одним строком печаткою, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подати числяться по 10 кр. б'є стаття.

Зь днем 1 (13) липня почався другий піврік а третій чвертірок видавництва „Діла“ в 1889 році. Просимо наших Вп. Предплатників послідувати зь надсиленням предплати і залеглостей.

У Львові 26 липня (7 серпня) 1889.

Вже зь тридцять і трохи повтітів вхідно Галичини подали ми вستی о руху виборчій при сегоднішніх виборах до сойму крайового, зь чотирнадцятих хотіли-б ми еще подати, щоб був повний образ виборів. Такий образ єсть зь многих виглядів пожаданий і потрібний; ходити не тільки о заспокоєні цїєности, але і о познание нашого положення і о нашу дальшу акцію. Нам потрібна именно що до кожного повтіту знати: 1) Як держалися при виборах Русини, интелігенція духовна і світська, народ? як вели акцію передвиборчу? чи і о скільки Русини самі винні своїй неудачі? 2) Як поступало правительство і правительственные органы? чи зовсім не мїшалися до виборів або і проявляли индивідуальність для Русинів, чи противно? а єли мїшалися, чи поодинокі на власну руку, чи може (о скільки се дається змїркувати) після припорушення зь гори? 3) Як поступали власти і органы автономичні (ради повтітов)? 4) Як поступали Поляки і яка була приватна агітація, правна або неправна? яку противна сторона оказала силу? чи були деякі Поляки, що держали зь нами? як заховувалися жиди? 5) Що було головною причиною нашой удачі чи неудачі?

Такий вستی потрібна мата зь всіх повтітів. Як бы був який неустойчивий комітет руский, який повату і головний провід політичний на всю галицьку Русь, то було-б найлучше такий справоздання скласти тому комітету, який бы вх у себе переховував і робив зь них відповідний ужиток. Але такого верховного і центрального тїла нема. А факт єсть, що наша часопіс подає найбільше і найдокладнійший вستی зь справ виборів, котрі то вستی стали і всім доступні. Длтого гадаємо, що хоті-б зь самих практичних виглядів все згладити на те, аби „Діло“ було тьм центральним органом, котре бы збрало разом все потрібні вستی о сегоднішніх виборах.

Просимо отже о надсилення нам дальших встів як зь тих повтітів, зь котрих ми ще не подали докладнійших донесень, так і о доповнені донесень зь тих повтітів, де они були подані не досыть докладно або може часом і не цїлком вїрно. При тьм же просимо уважати на наш повтисе поданий квестіонарь і відповісти на всі поставлені питання. А не ходити тут о пясавину догугу, о подрбне описувані поодиноких фактів, выстане навть і кілька сухих слів зь відповідей на кожде питання. Факти, о скільки ще не були подані, придали-б-ся бльше яко ілюстрація до поодиноких відповідей і до ужитку наверх. О скільки подані факти не дали-б-ся помістити в нашій газеті, заховано их для есентуального ужитку чи послів чи кого иншого.

Друга рїч, на котру завчасу мусимо звернути увагу, то належате виготовлені протестів. Вь кождім повтіті, де єсть достаточна підстава, протест повинен бути внесенний. Не треба знеохочуватися тою гадкою, що годі мата велу надію, аби вь насльдок протесту уневажнено котрий вибір. Посередна користь зь протестів буде завжди: розкритися дальше перед світлом, як у нас переводяться вибори і як зь нами поступає, а компетентні сфери не тільки будуть могли довідатися всеї правды, але і мусят дїзнатися, що Русини о свои права дбають. Протести і добре зьжитковані их як і вь загалі цїлої справи виборів, вь крайовій соймї мусят причинитися до того, щоб на нас бльше зважано, щоб зь нами бльше численоса, і практичний наслідок можуть показатися вже по двох роках при виборах до рады державной.

Протести треба подавати до видїлу крайового, чимь скорше тьмь лучше, на всякій спосіб перед зібраньєм нового сойму. Розумієся, що укладати их належить вь рускомь язьці, як і вь загалі всеї петиції до сойму, бо вже часе позбутися тої хибної гадки, що польске поданіє трафить скорше до цїля, як руске. Велике число підписів на протест не конче єсть потрібне, хотя лучше єсть, коли их збереса бльше; але важнійша рїч, щоб подані були факти докладно і по можности зь доказами, т. в. именно зь поданьєм свідків або инших спосібів, котрих правдивість факту дається доказати. Стеналїв на протести не треба.

І на самі протести не треба огранича-

тися, але там, де-бы заходила можливість і підстава, треба вносити жалоби. Як різна могла бути провинна і різні особи, що провинилися, так і зь жалобами треба удаватися до різних урядів і властей: до намісництва (на поступовані старости і вь загалі урядників політичних), до крайової команди жандармерії, до суду, донесені до ц. к. прокуратора державно і т. д. Именно звертаємо увагу на куповані голосів: як звїсно, се дїло підпадає під карний закон, і бували вже і вь нашомь краю случаи, що навть за підкупства при виборах до рады громадской суди визначали кару — а однак як мало буває жалоб о підкупства при виборах до сойму або до рады державной, хотя фактів таких доходить багато до прилюдної відомости! — Вь загалі отже робімь всякій ужиток зь наших прав, против надїжати і кривдї выступити всіми можливими і законними дозволеними способами, а тогды, повтаряємо, будуть нас инакше респектовати і инакших можемо на будуче надїятися успіхів.

Причини зьбужлості наших селян і мїщань через судівництво.

IV. Справи опікунчі і курателій.

Зь справами спадковими, котрі ми торік обговорили вь III розділі сєї статї, стоїть вь невідлучній звязі справи опікунчі і курателій.

Звычайно спадковцями бувають малолїтні, тож закон поручає судамь дбати про их майно, про их пайку спадкову, що бы не розминулася. До залагоджуваня інтересів малолїтніх спадковців суди установляють опікуна, звычайно матір, котрій додано до помочи мужеского сповікуня, або, єсли нема матери, постановляється когось иншого на опікуна: старшого брата або якого дальшого родича. Коли-ж спадковець настїдєть по матери, то установляється завідателем інтересів маєткових рідного батька. Опікунові бдає суд адміністрації маєтку і на тьмь ковец. Годі спеціалізувати вьможливий случаи, як оа зь опікунствомь був; досыть обговорити вь тї случаи загално.

Вь часі опікунства малолїтній спадковець мусят або опускати батьковску загороду і йти вь світ зь очі, або оставати наймитами у своих опікунов. Кажу наймитами, бо про якась выхованіє, про просвітту тьх недолїтків нїхто не турбуєся. А люде до такого трактованя такь привыкли, що

нїхто тому і не чудуєся, що нераз і багачий спадковець пасе безроги свого опікуна і не знає навть, куды до школы дорога. Вь кажуть: „От, як бы батько був пожив, був-бы не туды его повів, а то зведєся на вїнащо, звычайно сирота!“ Тьмчасомь або опікуны самі, або другі субнаслідники, або і зовсім чужі уживає собі до вибоды сиротиньску спадщину. Полашена вдова звычайно виходить вь-друге за-муж, або батько жениться — таї газдує на сиротиньскомь, як на своїмь, а вь головї єму, що се коліс треба бдати і рахунок зложити.

Судь тьмь не турбуєся, опікунов не контролює, і лиш тогды щось робить, коли хтось подає на письмї, що таке а таке дїєся зь сиротиньскимь маєткомь. Та не легко знайти такого чоловікалюбця, щоб надї сиротою змалювався і судови пригадає за сироту. Чому? Бо народ на селї неписьменний, устного донесеня вь суді не приймуть, а єсли-бы хто і хотїв на письмї подати, то мусят за письмо заплатити покутному писареві бодай кілька шістаків. Зь другої стороны люде, як то кажуть, не хотят до чужих справ мїшатися. Такимь спосібомь часто-густо самі опікуны звиняєся і дивитися крїз пальцї, що другі виробляють зь маєткомь его цупиля. „На що менї зь людьми задиратися, та ще адвокат оплачувати? Выросте, дїде до лїт, то і сам упібноєся о своє“ — каже опікун, будучи нераз зь змовів вь кривдїтеляха свого цупиля. Коли-ж малолїтній сам покїтити свою кривду і пїде до суду пожалуватися, то там єму ось що скажуть: „Ты, небоже, мавш опікуна; сам нїчого робити не можеш. Прийди зь опікуномь, то і добре, а нї, то подай на на письмї.“

Коли порученець дїде до своих лїт, стане власновільнимь, і довдєся бдї люде, що бнз не такий убогий, як єму здавалося, і порадає єму, щоб о своє упібноєся, бнз тогды знайдеся вь такий ситуації: коли вь громадї нема ще книгь грунтоуных, то оставшїй грунт уже вь десятках руках; а єсли новонабвєць его спадщини здужавє за той часе себе при закладаню книгь грунтоуных записати за властителя і посїдати через три роки вь добрій вїрї, — тогды все пропало. Про инвентарь господарскїй, про довїжності оставшїй вь спадку — и не гадай, бо по них і слїд пропає. Єсть вправдї инвентарь спадковий, після котрого можна знати, що осталось вь спадку — та що-ж? — коли цїна вь инвентарі така, що не доходить і половини дїйствної вартості, бо при списї инвентаря спадкового о нїщо няне не ходять, як лиш о „меншїй штабтрамт!“

Доперва тепер дїзати лїт бдї часу, як спадщини селянскїй вільно дїзати. Впердї признавали спадщину селянску найстаршому сынові, зь обовязкомь, щоб другимь спадковцямь выплачивали грїшми их части спадковї. Здаєся, що и тогды, т. в. передь

Народна пїсня Русинів.

(Конець.)

Высказавшися взагалі про народній пїснь руский, К. Е. Франкоз переходить вь свої студію „Das Volkslied der Ruthenen“ до рбных родів пїсень.

Насамперед задержуєся при думї историчной і при епичных пїснях зь побуту народного. Давнійший пїснь историчной осывають долю народу руского під Польщено. Важнійші факти зь исторії, зь боротьбы Русинів зь Ляхами. Доля руского народу представляє вь тьх думках дуже тяжкою, а подвиг руского лицарства — Козаків звелічан як найкрасше і представлений по найбільше згбдно зь исторією.

Дальше Франкоз згадує про пїснь гайдамацкїй і розказує ширше змїст прекрасной пїснь про опрышка Довбуша, котрий зь своими хлопцями-молодцями нападає тільки на панів і жидів, а не чинив пакостей мужикамь, длтого людї уважає его за борця, котрий за народ мстився на Ляхах.

Коли опрышкєвь вигублено, дума взяла собі за предмет рекрутчину. Народ дуже бдчуває податокь крови, як на Украинї так і вь Галичинї та Буковинї. Вь деяких рекрутских пїснях пробиваєся важнїсть. Так и. пр. вь одній пїснї, спїваній вь Чортківщинї, высказує дївчина постанову нти до Відня передь бїлу хату цїсаря и тамь такь довго стояти, доки їй не вернут єи милго; а коли-б єе не помогло, то она спробує вайти до панї цїсаревой до золотой свїтлицї, а наконець коли нїхто єи не выслухає, то вже почує єи цїсарєва дочка. Конець тої пїснї подає Франкоз вь нїмєцкомь перекладї так:

Die hat gewiss auch einen Liebsten
Und wie wir' ihr zu Muth,
Wenn der plötzlich auch fort' müsst'
In die Fremde als Recrut?

Ще й нїяк народ творить думи про войни російскїй і австрійскїй і про всякі

приводы. Вь році 1864 вь Чортківцях убив свїтлений свою суджену-дїчану і єи матір, а по одинадцати лїтах чув я о тьмь баладі вь Бергометї надь Серетомь. При кінці 1860-тих років була вь часописях звїстка, що одна руска селянка познала вь лейтнантї, случайно у неї закатированїмь, своего сына, про котрого думала, що бнз давно помер, — нїяк факт тої осывуєся вь пїснї. Жовнїри приходять на кватіры до села, полковник до хаты вдовцї. Она зь плачемь виходить єму на зустрїч: хата єи мала. — „Не бойся, вдово“, відповість полковник, „моя хлопцї будуть не тільки моїх але и твоїх коней дозирати, а моя абруа не поломить твоїх колїк вь сїнах. Скажи менї, колїко ты лїт вдово и колїко дїтей у тебе?“ А она відказує: „Один сын, що згинув за цїсаря, и три дочкї“. — „Люба вдово! поклич до мене своих дочок!“ Вдвостарша входить, все глядять вь землю; середуща входить, наде полковников до нїг; наймолодша обіймає его и влїче: „Братє!“

Потїмь переходить Франкоз до лиричних пїсень народных. Русини — то одної славянскїй народ, у котрого лирика сильну має перевагу надь нашого рода пїснями. Славити естетичну вартість руской лиричной поезії народной — каже Франкоз, — я вже не багато і можу, по тьмь, що вже сказали другі. То свїт повний любви красї: пїжнїсть чувства, глїбна страсти, свї жєсть і наивнїсть выражена дїлають зарвено радуючи сердце. Хто тільки познає тї пїснї, бдає вьмь найгорячїшу похвалу. „Яка сила вь выраженю немыслених чувств!“ — кличе Талї. А Боденштедт каже: „Нїгде духу народу не бдївєся такь живо и правдиво вь пїснях, як тут. Яка ревнїсть, яка глїбина чисто людских чувствь промовляє зь тої пїснї, яку Козак спїває на чужинї! Яка вїжнїсть, сполучена зь мужескою силою, вь крїз єго спївє любви!“ Передь угалятованими перекладчиками народна поезія руско-українська — широке и майже ще не дїкаве поле. Добрий переклад українскої лирики народной був-бы однимь каменемь

до будови нашой нїмєцкой „литературы всесвітной“ — каменемь такимь цїннымь, якого нїяк нїгде вїде не знайдемо.

По тьмь звелічаню руских пїсень лиричных Франкоз переходить два головні их роды — жївнїчї і думки та коломийки — и характеризує кождий род пїсень. Тон думки переважно сумний, коломийки веселїй и жартобливий.

Справедливо — каже Франкоз — замїчає Боденштедт, що зь найбільшою части думокь вїє „особлива, зрушаюча туга“ — а я додамь: зовсім понятна и оправдана характеромь и долею народу. Для примїру наводити Франкоз кілька уступів зь думокь котрі ми подамо так вь нїмєцкомь перекладї. Н. пр. „Стоїть яворь надь водою“:

Steht am Wasser der Platane
Tief herniederhängend,
Sorgen quälen den Kosaken,
Ihm das Herz bedrängend...

такь часто зачинаєся думка Украинця. Умираючи на чужинї, Козак говорить:

... Mir ein grosses
Grab wird man errichten.
Sträuchlein trägt auf seinem Schoss es,
Voll von süßen Früchten.
Werden Vöglein, Beeren pickend,
Her zum Grab sich schwingen,
Aus der Heimath, mich beglückend,
Frohe Kunde bringen.

Туга виражаєся вь думцї вь найрїзнійших прекрасних образах. Туга зь ріднимь краємь высказуєся не тільки зь любви до рідного краю, але и за-для єго горя. Франкоз наводить змїст одної думки, де орел глумливо пытає людей, котрі вь потї чола орють землю польского пана: чи и их батьки такь оралї? Люде просять єго, щоб по відповіди прилетїв за десять лїт. Орел прабыває по десяти лїтах, а люде зновь просять єго, щоб прилетїв за двацять. А коли орел и по двацяти лїтах людеї заставє вь тьмь самїмь станї, они просять єго, щоб прилетїв за лїт трицять. А коли и по трицяти лїтах доля людей та сама —

Fort flog der Adler, schrill klang sein Schrei!
Ich komme nicht wider, mit euch ist's vorbei!

И любовній пїснї бльше осывають горе, аніж веселїсть. При тьмь треба піднєсти, що вь тьх пїснях нема нїчо неморального. Хоч Боденштедт слів „Межи украинскими пїснями нема нї одного, бдї котрон дївче личко мусїло-б зарумянїтис“ не можна брати за цїлковиту правду, то все таки вь українских пїснях підбужуєся рїч неморальна далеко рїдше, як вь поезїи народній кождого иншого народу. Коли пїснь Великорусів не тільки капить цинизма, але и вь женщин нїчо другого не знає величати, якь тільки красу, то украинська пїснь величає передовсімь честноты женщины: єи вїрнїсть, єи до пожертвованя готову любовь до дїтей, єи мужество вь борбї и самовїдреченю; женщина — товаришка мужа, єго найлучша приятелька.

По тьх словах Франкоз наводить примїры пїсень для характеристики всїх тьх примїтєж женщин. Наведений тут уступ пїснї, якь Козак, виїздячи на войну, поручає матери свою любовь и єї любовь тужити за нємь та скорше вь смерть єго вїрїти, аніж щоб бнз мїг єи зрадити. Невїрнїсть гїрше лїхо бдї смерти. Пїснь карає злочинство зрады, так само и негду вь супружю, злучаньє чоловіка надь жїнкою. Любовь пїснь идеалізує — прегарно осывує не тільки любовь хлопця зь дївчиною („Oй місяцю місяченку“ — O du Mond, du liebes Mondchen), але и любовь ріднани. „Нїхто на землі такь не любить, якь рідна мати“. Особливо ревно малює пїснь тугу матери по сынові. Так и. пр. остра стрїла прошлаєся сына-сокола. Приїтають три зозулї тужити надь нямь. Перша сїдає єму вь голову — то стара мати; друга вь ноги — то мала сестра; третя на сердце — то єго солідка любка. Де мати плаче, тамь потїбь крови; де сестра — тамь жерело слїз; де любка — тамь пуста стежка. Бо мати плаче що-дня; сестра, коли собі пригадає; любка-ж и вї-коли, бо на другого гадає.

Характеристична вь українскої пїснї

рокомъ 1868, офіційно спадщина въ той самій інтенції, що і тепер, низше дійсної вартості, щоби не богато платити податку спадкового. Друга річ, що бдѣ того часу вартість грошівъ піднялася, бодай въ деякихъ околицяхъ. Головний наслідникъ досі не виплативъ другий спадковець і він, дійшовши до повнолѣтності, мусѣвъ правуватися, розумѣючись о спадщині въ грошахъ. Після правди повиненъ бы такий несовѣстний спадковець виплатити вартість часті спадкової посли цѣны теперѣшної. Але в тут практикѣ судової не однакова: декуды позваляють поновне офіційне спадку, декуды нѣ. На кождий случай наслідникъ покривджений не дѣйде свого права і цѣлковитого бдшководана, бо трудно оцінити то, що було передъ двадцятьма роками, а чого часто въ теперѣшній хвили нема, а коли судъ не дозволить ему на таке поновне офіційне, въ такіймъ случаю спадковець дѣстане (розумѣючись, если по 20-ти лѣтахъ есть з чого взяти) лише оброчну сплату посли вартості передъ двадцятьма роками. Одшкодована за то, що черезъ девѣть лѣтъ хто другій его добро ужиткувавъ, — майже нѣколи не дѣстане. Мущу на сѣмъ мѣсці піднести одну дуже важну обставину. (Нашій галицькій суды (не знаю, чи такъ и въ цѣлѣй Австрій) въ процесахъ о бдшководаньє стають по сторонѣ пошкодованого и винителєви не признають дѣйствителъшкы, а то почавши бдѣ коштовъ процесовыхъ, котрі суды немилосердно обгинають, а склѣчивши на бдшководаньє за якое злочинство. Коли порѣвномаю кошты спору, якій признає и. пр. судъ вѣденскій, з коштами спору въ судъ галицькій, то выходить велика різниця.) Коли розвѣнчєся процесъ після пересѣчної практикы и довготрєвалості галицькихъ судѣвъ повѣтовыхъ, то покривджений вытратить все то, чого ще не выправувавъ, а що саме теперъ правуєся, и якъ бувъ такъ и останєся дѣломъ, а ще и своего противника доведе до торбы. Зъ сего выходить ще й то лихо, що молодий чоловікъ, перевѣвши одинъ такий утяжливый процесъ, набере того процесового завѣзѣ, що то Поляки называють *pieniactwo* и, и вже рѣдко коли буде зъ него добрый, рѣдъ пильнуючий хлѣбъ-робѣ.

Хто-жъ тому всему виненъ и яка на то рада? Скаже хто: „Се нашъ законъ до нѣчого, треба конечно реформы“, — бо то майже увѣйшло въ моду валити всю причину лѣха на законы, щоби покрити властиву причину. На се наша одповѣдь: Законы добры та лишѣ примѣненє ихъ але. А на доказъ того нехай служать всѣ ті суды повѣтові, де судовики — люде совѣстны, енергичны, тямучы свой святыи обовязокъ. Тамъ и одинъ грѣшъ сиротинскій марно не поїде и кождый день приносѣть прирѣбѣ сирѣтскому мастковѣ. Але ті хвалы достойныи судѣвъ не кѣбѣть переводу спадкового на выданю грамоты наслѣдѣ, не бдѣдѣть нѣкому на слово сиротинского спадщныи и не лишають ошкурѣвъ безъ контролѣ. Они старѣются сиротинскій мастокъ выдѣлѣти, готовку зложити на складъ судовый, на движимости списують докладный инвентаръ и, бдѣдѣючи ихъ другому, присагдують ему, що за се бѣвъ одѣвчальныи, и берутъ бдѣ него посѣдѣченє, що се и то одобравъ. Они кождый кусокъ грошѣвъ вырєдують и пильнують, щоби точно бѣвъ плачений чиншъ и чиншъ той складаєся до депозиту. Коли дѣзнаються про яке-небудь упослѣдженє сиротинского майна, то гривнама змущують ошкурѣ, щоби выточивъ процесъ кривдинокѣ. Они не обмежаються на то, що имъ хтось скаже, але бдѣ часу до часу самыи приклікують ошкурѣвъ, щоби зъ ними порадѣлися, якъ бы найкорѣтѣйше дѣло дальше довести. Въ такыхъ судахъ малолѣтній, дѣй-

тѣсна звѣзъ зъ природою. Справедливо замѣчає Костомаровъ, що „дѣсна украиньска оживляє природу, чинить єи участницє радости и боли душѣ. Травы, дерева, птицы, свѣтѣла небесны, ранокъ и вечеръ, спека и снѣгъ — все бдѣдыхѣе, думає и чувствуетъ зъ людяною...“

Підъ конецъ Французъ згадує коротко про думки змѣсту соціального, мѣжъ котрыми выдатне мѣсце займають пѣсни пѣвцѣ, а на послѣдокъ подає взорець будовы пѣсни до танцю — коломыйки, въ своѣмъ власнѣмъ перекладѣ:

Meinen Liebsten hab' ich lieb,
Und er ist mir theuer,
Wie am staubig heissen Weg
Ein tiefblauer Weiber,
Wie das erste süsse Kind
Einer Kinderlosen,
Wie dem lang' Gefangenen
Duft der rothen Rosen.

Пѣсня народна — кѣбѣть Французъ — була и есть ще нинѣ найлучшимъ поетичнымъ скарбомъ Русинѣвъ!

Згадки зъ семинарскаго житѣ въ Перемышлѣ.

Списавъ після нотатокъ В. зъ С.

6) (Дальше.)

До часѣвъ епископа Снѣгурского не було въ Перемышлѣ духовнои семинаріи. Епархіальній питомцѣй образовалися черезъ чотыри роки въ генеральной семинаріи львівскѣй, а лишѣ до ординаціи являлися въ Перемышлѣ, де бдѣбували прєсвитерску практику. Заходами Снѣгурского бдѣкрыто въ Перемышлѣ 2 жовтня 1845 року IV-тый рѣкъ богословія. Въ основаній семинаріи бувъ першимъ ректоромъ о. д-ръ Тома Полянскій, кустосъ капитулы, духовникомъ с. Іосифъ Держко, прєфектомъ о. д-ръ Іосифъ Сембратовичъ, пѣвчѣйшій матрополитъ.

Постаравшися о семинарію, постарався

шовши до повнолѣтності, дѣстають не тѣлько цѣлу свою спадщину добре удержану, але въ додатку ще кѣлька сотокъ готового, и стають бдѣ разу зажиточнымъ газдами. Правда, що черезъ той цѣлѣй частъ малолѣтній мущѣвъ обмежитися на найкорѣтѣйшій потреби, бо судъ у всякій выдачі зъ мастку сиротинского бѣвъ дуже скупый, и мущѣвъ самъ на свое удержаньє зароблять, але за то бдѣ выхлѣ своєи власновѣлности має зъ чѣмъ зачинати. Такий судѣвъ не спускають зъ ока такожъ моральное поведєня свѣрѣтъ, розпытують про те ошкурѣвъ и дають имъ потрѣбый рады або поручєня. Въ такыхъ судахъ бдѣ ошкурѣ кождый бдѣрошувєся, але за то въ судахъ нѣчюи категоріи ругають люде на перєсоны до ошкурѣ, бо на тѣмъ можуть робити добрый интересъ и добре сиротинскимъ добромъ наживатися.

Коли-жъ въ деякихъ судахъ повѣтовыхъ такъ хосєнно ведуться справы сиротинскій, чи жъ можна нарѣкати на недовѣрѣдѣсть законѣвъ, и тѣмъ спосѣбомъ звиняти правительствѣ, що про суды галицькі не бѣає? Изъ-за небадого упосажєня въ достаточній силы робучѣй судѣвъ повѣтовыхъ — руїнуютьсѣ цѣлѣй повѣты галицькі. Тамъ вывласненє грунтовъ сєлянскихъ иде на велику скалку, а тамъ творѣтьсѣ навѣтъ формальныи спѣлки жидѣбскѣй для ведєня интересу вывласненѣ сєлянъ!

Законъ нашъ постановляє, що за сирѣтскій мастку судъ есть одѣвчальныи. Гарна мукѣ, та тѣлько хлѣба зъ неч не спєчєшь. Пропу менѣ показати хочъ одинъ примѣръ, де бы нашѣ сєляныи бдѣжависѣ зъ того титулу выстѣпѣти зъ претенсією противъ судовыхъ органѣвъ? Всюды приписуєся вину „хѣпєскѣй дурнѣтъ“ тай годѣ. Впрочемъ не легко то й выгратѣ т. зв. свидѣатку противъ судового урядника, коли бѣвъ тѣлько выповнивъ формальныи вымоги.

(Конецъ будє.)

Переглядъ часописѣй.

[*Kurjer Lwowski* про змѣну соймової ординаціи выборов. — Заявление молодѣ-Чехъ Юлія Грегра въ „Славянскѣхъ Извѣстіяхъ.“]

Kurjer Lwowski, перепечатавши вступну статью зъ „Дѣла“ про змѣну соймової ординаціи выборов, дѣає бдѣ себе:

Такъ есть, реформа на тѣхъ змѣнахъ (т. е. на побѣльшеніи числа посѣлѣвъ зъ мѣстѣ) кѣбѣтисѣ не повинна, если не має бути скрѣпленємъ нѣнѣшного сожалѣня гѣдного ладу, т. е. если не має доставляти соймови большого, нѣжъ досѣ, числа карѣровичѣвъ або посѣлѣвъ малывѣныхъ, що добываютьсѣ посѣлѣства при помѣчи корупціи и деморализаціи выборовѣвъ. Наше становище въ тѣй справѣ ясно означивъ п. Рєваковичъ зъ трибуны кандидѣтєковъ, заявляючисѣ противъ побѣльшенѣя числа посѣлѣвъ зъ мѣстѣ, если рѣвночасно не буде заведење тайне голо-сѣванѣе, котрѣ-бы спарализувало заходы реакціи и корупціи.

Рѣвночасно треба стрѣмѣти до заведења безпосередного голосованѣя въ громадахъ сѣльскихъ, выходячи зъ идеѣ справедливости и рѣвноправности горожанекѣ, а такожъ щоби загородаѣ до-рогу тѣмъ кандидѣтамъ, котрі ще нѣнѣ можуть здобувати мандаты перекупствѣмъ нечесленыхъ „выборѣвъ“ сѣлянскихъ. Коли-бы було заведење непосредное голосо-ванѣе по сѣлахъ, то певно немѣжливый бувъ-бы такий фактъ, якій мы бачили при одѣбѣмъ зъ попереднихъ выборовѣ, що одинъ галицькій магнатъ, щоби побѣдѣти при вы-

борахъ своего противника, задекретувѣвъ коротко: *Das kaidem wubogeu por razge wolow!* — и очевидно побѣдѣвъ.

О молодѣ-Чехахъ голосаєъ звѣчайно, що они суть москѣфилами, и что не тѣлько политично тягнѣтъ до Россіи але готовѣй навѣтъ зрєчѣся своєи національности въ корѣсть хѣмѣрнои національной славянскѣй т. е. фактически росейской. Отже молодѣ-Чехъ Юлія Грегръ въ листѣ до п. Ламаньского, помѣщенѣмъ въ „Славянскѣхъ Извѣстіяхъ“, розбѣраючи пытаньє, о скѣлько управленєи и можливє до спѣвенѣя есть жадаєъ Россіянъ, щоби заходѣй Славяне зрєклися своего дѣтєперѣшного языка и католическои вѣры и збѣдѣласѣ въ великѣ „русское море“, такъ пише:

„Скажѣтъ менѣ, чи въ-загалѣ есть можливѣ, щоби неросейскій народы славянскій, особливо-жъ мы, захѣдѣй Славяне, при теперѣшныхъ обставинахъ примѣили вашу вѣру и вашъ языкъ? Та-жъ вы знаєте, яка то тяжка и довга процедура, щоби индивидуальность якого народу змѣнѣти, щоби дѣти ему вѣру и довєста до того, абы бѣвъ въ своѣй литературѣ и въ жѣтѣ побѣчѣ матрѣного уживавъ ще иншого языка.“ Замѣтъ-бы можна думать о зѣдѣйствию сѣи „мрѣѣ“, мущѣвъ-бы осѣгнулисѣ цѣлѣй радѣ иншихъ далеко близшихъ цѣлѣй. „Мы мусѣмо передѣ всѣмъ старѣтисѣ о захованєе поодиновѣхъ славянскихъ народностей, о ихъ вывѣленєе зъ-пѣдѣ нѣмєцкои и мадарєскои ярма, мусѣмо старѣтисѣ забезпечѣти для Славянства тѣй край, що ему ще лишѣлися на захѣдѣ и полудни Европы.. Якъ славянскѣя родина має организуватисѣ, коли вызовѣтисѣ зъ пѣдѣ гнету, котрый теперъ на нѣй тяжѣтъ, якъ она має рѣшѣти kwestію що-до языка и церкви, — се пытанѣя, котрі лежѣтъ ще надѣ то далеко. Въ сѣмъ разѣ давнє въ политичѣ вырѣбованєе правило має свою повну силу: Перше бутѣ, а потѣмъ пытѣти, якъ бутѣ.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫИ.

Е. Вел. цѣсаръ має нѣнѣ приѣхати зъ Ишли до Вѣдѣя. Въ недѣлю выѣде цѣсаръ зъ архивѣ. Французъ Фердинандомъ о 9 год. вечерѣмъ черезъ Дрездѣно до Берлина. Зъ цѣсарѣмъ побѣдѣ: министрѣ дѣтъ заграничныхъ гр. Кальноки, шефъ секціи Седѣнѣй, секретарѣ Видєнбрукъ, оба ген-адъютѣнты Паръ и Болѣрасъ, шефъ ген. штабу бар. Бєнъ, совѣтникѣ Бравнѣ и кѣлька урядникѣвъ зъ кабинетѣи и войсковѣи канцѣляріи цѣсарєскои. Цѣсаръ позѣстане въ Берлинѣ ажъ до 15 с. м. а бдѣтакъ повернє черезъ Прагу, Будѣвѣицѣ и Лєнцѣ до Ишли, де побѣбудє день своихъ уродинѣ въ тѣснѣмъ кружѣ роднѣиныхъ. Дѣна 20 с. м. приѣде цѣсаръ зновѣ до Вѣдѣя на пытаньє шаха персєкого.

Приѣдѣтъ шаха персєкого до Вѣдѣя має наступѣти дѣна 23 с. м., позѣаякъ бѣвъ бдѣ 21 до 22 с. м. побѣбудє въ Зальцбургѣ. На часѣ гостѣны шаха заповѣдѣна у Вѣдѣя велика рєвѣя войсковѣи и галєи представлєня въ оперѣ.

Зъ Вѣдѣя доноєся до Figar-a, що росейскій посѣлъ при вѣдєнскѣмъ дворѣ, кн. Лабановъ, має бутѣ бдѣлѣканныи а на его мѣсцѣ приѣде Новиковъ. Мѣе то бутѣ першій крокъ зближенѣя Россіи до Авєстріи. Въ правѣтєльственныхъ кругахъ вѣдєнскихъ не знаютъ о тѣй змѣнѣ нѣчого.

Пѣсля старо-чєскихъ газєтъ будє соймъ чєскій склѣканныи дѣперѣвъ въ жѣвѣтѣ.

Въ дальмѣтиньскѣмъ соймѣ вєдєся завѣзѣта борѣ мѣжъ тамошнымъ Славянами и Италѣянцѣми. Бѣльшѣсть сойму ухвалѣла мѣжъ иншимъ застановѣти выдатки на италѣянску школу въ Травѣ, хочѣ тѣ выдатки ошѣралисѣ на розпорѣдженю министрѣства. Въ наслѣдокъ того приѣде мѣжъ соймомъ а правѣтєльствомъ до колѣзѣи, бо правѣтєльство будє робѣти оппозицію.

На конгрєсѣ антропологѣвъ у Вѣдѣи выказавсѣя Вѣрхофъ такъ о народѣностяхъ: Звѣтѣно, що тѣ народѣности, котрі насѣ найблизѣше интерєсують, Нѣмѣцѣ и Славяне, суть такѣ скомпѣликованѣи натурѣ, що нѣкто не може означѣти, зъ якого они первѣство похѣдѣтъ поколѣзѣи. Знаємо всѣ, що у насѣ то пытаньє народѣности, яко щѣсь позѣвѣного, творѣтъ точку выхѣду нашихъ дослѣдѣвъ. Черепъ такои такий, самѣ для сѣбе, есть для насѣ рѣвнодушныи, але пытаньє народѣности въ бдѣошєню въ першѣй лѣвинѣ до теперѣшныхъ об-ставѣнѣи тратѣтъ на интерєсѣ, чѣмъ большє чѣдемо вѣздѣ ажъ до той точки, де зачинаєся періѣдъ дѣисторичныи, бо ажъ тогды починає рѣвъ бутѣ для насѣ абстрактѣйна и мѣсѣмо собѣ ажъ нѣбѣ сконстѣрувати народѣбѣсть Мѣжу лишѣ сконстѣтувати, що мѣжи Славянами а Нѣмѣцѣми находѣмо велику а нестыжѣкову рѣзницю. Нѣнѣ знаємо докладно, що одна частѣ Славянѣ стоиѣтъ близѣше до Нѣмѣцѣвъ, якъ до своихъ славянскихъ побратѣмѣвъ и. пр. до полуднєвыхъ Славянѣ. Спеціально жє всѣи плавакѣ будѣвы черепа у Чєхѣвъ вказують на то, що они творѣтъ одностѣйну цѣлѣбѣсть, такъ, що майжє не можемо порѣвнѣувѣти ихъ зъ другимъ Славянами. Годѣ отжє думать, що ходѣтъ о спорѣдѣненє кровѣи, мы мусѣмо чѣслѣтисѣ зъ мѣшанныи масѣми..

Пѣсля St. James Gazette має царъ прѣѣхѣти въ гостѣину до нѣмєцкои цѣсѣря въ послѣдѣнѣмъ тѣждѣи мѣсѣця сєрпѣя. Пѣсля дѣтєперѣшного постановлєня приѣде царъ до Почѣдаму и побѣбудє тамъ три дѣи а бдѣтакъ поѣде до Копєнгатѣ, зъ-бдѣи зновѣ зъ царѣцѣи и королевєско-даньєскои родѣино поѣде на замѣкъ Фрєдєнсбургѣ. Позѣаякъ нѣмєцка цѣсарєва не вѣдѣла своего часу зъ мѣжѣмъ до Россіи, то и царѣца не приѣде до Почѣдаму.

Мѣе бутѣ фактомъ, що найблизѣше окружєнє царѣ, котрого душею есть Побѣдоносѣцѣвъ, оберѣ-прокурѣторѣ св. синода и бывшій учитель царѣ, старѣєся всѣми силами, щоби не допустѣти до подорожѣ царѣ до Нѣмєчѣныи. До берлинскѣи Tageblatt-u доноєся зъ Петербурга, що тѣ люде вышѣкують зъ нѣмєцкихъ газєтъ всякѣй рѣчи, котрі моглѣ-бы царѣ гѣнѣвати и подєсѣувѣтъ ихъ ему пѣдѣ рука. Царѣ есть вѣжє зъ натурѣ дразливый и має безъ того мало симѣпатіи для Нѣмєчѣныи, то-жѣ имѣ неразѣ удаєся его розгѣвѣвати и до-вести до того перєсѣдѣченѣ, що въ Берлинѣ мають лишѣ ту одну цѣль вызѣвати Россію до зачѣпѣи войнѣи, щоби бдѣтакъ завѣловѣти всѣ другѣ держѣавѣ, абы они выстѣпили противъ неѣи, позѣаякъ она марѣ нарушѣла. Коли отжє недавно тому тѣ панѣве — а особливо министрѣ цѣсарєскои двѣру кн. Ворѣнцѣвъ-Дашковъ — старѣялисѣ зновѣ царѣи то доказувати, маѣвъ царѣ розлѣченѣи бдѣозѣтисѣ большє-мєнѣше тѣми словами: „Къ чѣрту! Не вѣжє-жѣ я зѣкѣ-разѣ тогды розвѣичѣу вѣяну, коли имѣ тамъ за границѣю будє на руку!“ Впрочемъ мало пѣсьмо цѣсарѣи Вѣлгєльмѣ, долучєнє до обра-зѣ „Приѣдѣтъ до Петербургу“, а написанє въ дѣже сєрдєчѣиымъ тоѣмъ, значѣно змѣнѣта усѣо-бѣленєе царѣи и бдѣ тѣго часу має Побѣдо-

рѣкъ-рѣчно зъ печѣтаного епархіального шємѣтизму лишѣ тѣлько, що „бѣбліѣтека собѣра кѣдєдрального мѣстѣтъ въ собѣ знаменѣте чѣсло книгѣ, рукописѣи, образѣвъ и зѣбрѣвѣкъ нумизмѣтѣвъ“. Изъ сѣи бѣбліѣтеки мало въ давнѣйшихъ часахъ богѣто книжѣкъ при позѣ-чѣваню пропасти, и сѣе має бутѣ причина, що она теперѣ для загалѣ не прѣступна. Коли-бы по правдѣ такъ було, то одѣвчѣальность паде на тогдѣшного завѣдѣтєля бѣбліѣтеки, бо бѣвъ не на то побѣравъ завѣщѣну Снѣгурскимъ грошєву рємунѣрацію, щоби книжѣи пропадалѣи. Чи зновѣ справедливо, щоби за недѣбѣлѣсть од-ного завѣдѣтєля мѣла бутѣ бѣбліѣтека на все и для кождѣго непростѣнна, трудно сказѣти: „такъ“. Надѣятисѣ, що згадѣна бѣбліѣтека чѣй вѣчно не будє пѣдѣ ключѣмъ, що хтѣсь подѣ-має о тѣмъ, щоби єи отворєно, зъ чѣго певно лишѣ одѣи молѣ не будѣтъ радѣи..

Одѣвѣдно до губернѣиального рєєскрипту зъ 14 сѣчня 1825 р. ч. 45.032, щоби нашѣ ординаріѣты уложѣли организѣціонній планъ въ цѣли основѣна деканѣльныхъ и парѣхѣиальныхъ бѣбліѣтекъ для добра клиру, занѣяєся еписѣпѣтъ Снѣгурскій щѣро сѣю гадѣю, и выплѣнує на основѣнє тѣиныхъ бѣбліѣтекъ въ цѣлѣй епархіи. Надѣ розвѣоєтъ бѣбліѣтѣкѣ деканѣальныхъ нагѣдѣдали въ кождѣмъ деканѣтѣ установленѣи ad hoc надѣзѣратѣль „бѣбліѣтекарѣи“ зѣнаѣи, а що сѣ дѣялось не лишѣ для формѣ, посѣвѣдѣкують перехѣванѣи до теперѣ по деканѣтахъ и многѣихъ приходѣхъ бѣлѣшѣ та мѣнѣшѣ бѣбліѣтеки. Пѣсля смєрти Снѣгурского зъ часѣмъ залѣшено займѣтисѣ згадѣанныи бѣ-бліѣтекарѣи, тому они подѣлѣпали. Епархіаль-ный шємѣтизмъ зъ 1889 року выказѣу на 39 деканѣтѣвъ лишѣ 12, що у нихъ суть „бѣбліѣ-тєкарѣи“ деканѣальнѣи“. Чи тѣ „бѣбліѣтєкарѣи“ займаютьсѣ de facto бѣбліѣтекарѣи деканѣаль-ныи, чи лишѣ ошѣгурують въ шємѣтизмѣ, яко деканѣальна шарѣа, на сѣе може дѣти одѣ-пѣдѣ почѣ. духовєнствѣ тѣхъ деканѣтѣвъ, бо мѣнѣ оно не звѣтѣнє. За мѣи двѣдѣтъ и кѣ-лька лѣтѣи въ душѣпастѣрѣствѣ служѣи, и то въ трѣхъ деканѣтахъ, я не чувѣтъ, щоби дѣ купѣно яку книжѣу для бѣбліѣтеки деканѣаль-ной. Прѣшеный до упорѣдокѣванѣя одѣно деканѣальной бѣбліѣтеки, я замѣтѣвъ спѣру выку-

на наймѣншѣи куснѣи мышами погрызєныхъ пергаментѣныхъ документѣвъ, изъ якихъ оста-лисѣ лишѣ стѣжки при печѣткахъ сѣхорєнєныхъ въ зѣлѣныхъ сѣсуудѣхъ. Въ зѣщєнєныхъ до-кументѣхъ моглѣ мѣстѣтисѣ важѣи пѣсьма, и они на все пропали. Кѣлька цѣлѣхъ мышами пошѣруєныхъ документѣвъ я забравъ зъ собоѣ а щѣи ихъ бдѣ погнѣбли ухѣрѣвити, передѣвъ ошѣсла бѣбліѣтѣцѣ собѣру архѣишѣанѣ.

Мѣжи еписѣпѣтомъ Снѣгурскимъ, а епар-хіальнымъ клиромъ булѣи патріархѣальнѣи та дружѣи бдѣиосѣныи, бо сѣи еписѣпѣтъ, якъ уже сказано, бувъ для кождѣго, въ кождѣмъ чѣстѣ прѣступѣиый, гостѣанныи, далѣкѣй бдѣ всякои зарѣзумѣлѣности, котра, сѣи кому, то наймѣнѣше личѣио еписѣпоѣи. Оѣвъ уважавъ кождѣго свя-щенѣника за своего брата во Хрѣстѣ, заарѣсѣвъ усѣбѣти, затѣрѣмаєвъ чѣсто-густѣи на обѣдѣ, при чѣмъ маѣвъ нагоду вѣрно дѣзнѣтисѣ о его об-ставѣинахъ, и не бояєся, щоби сѣльскѣй свяще-никѣ, усѣбѣи въ еписѣпѣскѣй комѣнатѣ, спѣро-фанѣвавъ еписѣпѣское крѣсло. Холодна етѣкѣта, — прѣимѣанє и держаньє навѣтъ посѣвѣлѣхъ въ душѣпастѣрѣствѣ духовныхъ при порѣзѣ дѣрєѣи, — яка почѣла въ дальшѣихъ часахъ прак-тикуватисѣ въ еписѣпѣскѣй пѣлатѣ, якъ не будѣує клѣрѣ, такъ и не прѣзорѣио еписѣ-пѣскѣй не любѣуєся въ выставѣныхъ прѣнѣтѣяхъ, въ архѣиѣяхъ вѣхѣряхъ, въ морєскихъ ра-кахъ та изъ замѣрєнѣихъ островѣвъ ягѣдѣхъ. Оѣвъ не любѣуєся въ позѣловєныхъ карѣтахъ, чѣслєнєныхъ конѣяхъ и въ чѣрѣдѣ умундѣрованѣыхъ дарѣмѣдѣвъ-служѣи, щоби бѣзѣицѣно сѣу-валѣисѣ по еписѣпѣскѣй пѣлатѣ, та й остѣрѣ-гѣєся довѣдѣвъ. Не даѣво, що коли сумѣна вѣсѣтъ розбѣйшѣласѣ, що „дѣбѣрый вѣладѣка“ та „отѣцъ бѣдѣиныхъ“, якъ Снѣгурского зѣнаѣи, розѣставѣи д. 24 верєсѣя 1847 р. зъ сѣмъ свѣтѣмъ, прѣ-сѣзѣлѣласѣ не лишѣ епархіѣа перѣмѣска, але цѣ-ла Гѣлицѣа Русѣ.

(Дальше будє.)

носцевъ же трудившу роботу а царь хлѣтъ-ся болѣе на сторону Гирса.

Манушю недѣль обдувалися въ Франціи 173 тѣснѣйшихъ выборовъ до радъ генеральныхъ. Позавѣтъ ген. Буланже черезъ своего агента выборного Таркетта огласилъ, что не буде брати участі въ сихъ выборахъ, то велася борьба лишь мѣжъ монархистами а республиканцами. Остаточный результатъ есть такий, что выбрано 121 республиканцевъ, 45 консервативовъ и 7 буланжистовъ. И при сихъ выборахъ стратегія республиканцевъ зновъ кѣмъ мандатомъ, котрый здобули консервативы. Але политичный круги французскіе интересуются теперь не такъ симъ выборами, якъ агитациею выборною до парламента, котра вже на добре розпочалася. Республиканцы розпочали свою акцію такъ въ Парижѣ якъ и въ департаментахъ и скликали вже численныя предвыборныя збори. Министръ судѣнства Тевенне мавъ бесѣду на зборахъ въ Лионѣ, министръ робѣтъ Изе Гийо въ Гаврѣ а Фальоке въ Парижѣ. Тутъ ролывають оиъ свою програму, маючи на цѣли помиренне всѣхъ республиканцевъ а Локроа скориставъ зъ сен нагуды и дова увавъ, що всѣ підпорѣня, будтобы бѣвъ потайкомъ симпатизувавъ зъ буланжистами, сугъ безосновной. Въ монархистично-буланжистовскѣмъ таборѣ наставъ великій розстрій. Роялистично буланжистовскій комитетъ вызвавъ своихъ споровняковъ до збрания саладокъ а въ того догадуються, що буланжистамъ не ставъ вже грошей. Зъ другой стороны починають легитимистичныя органы показувати охоту прилучитися до республикы, підъ условіямъ, щобы республиканске правительство було честне, тогочасне и прасигуно для всѣхъ умѣренныхъ парій. При выборахъ до парламента, коли въ 500 округахъ прайде выбирати 576 посѣлѣтъ, буде отже вестися рѣшаюча борьба лишь мѣжъ республиканцами а имперіалистами, бо буланжисты и консервативы сугъ на дѣлѣ не чымъ вишнимъ, якъ лишь имперіалистами підъ фальшивымъ именемъ.

Король Миланъ выѣде завтра зъ молодымъ королемъ Александромъ до Нишу и поѣдетъ тамъ ажъ до 12 с. м. а бѣдакъ поѣде около 15 сернія десь до вупельвъ або до Париза.

Въ наслѣдокъ донесена въ Пароту, що Болгарія концентруе на сербскѣй границѣ 5 до 6.000 войска, высало сербске правительствѣ до болгарского запягання, чи то правда, и одержало бѣдѣ, що такъ само ся вѣсть якъ и вѣсть, що Болгарія укрѣпляетъ Видявъ, есть безосновна.

Въ сербскихъ кругахъ сумѣваются о правдивости вѣсти, ширеной французскими газетами, мовъ бы то въ Болгаріи лагодилася на день 14 с. м. прокламація княжества болгарского королевствомъ; наскла-бъ однакожь такъ сталося, то въ сербскихъ кругахъ правительственныхъ говорятъ, що Сербія не мала-бы нѣчого протавъ того.

Выходящій въ Одессѣ „Новоросс. Телеграфъ“ подае въ Рущука сензационну вѣсть, котру однакожь треба приймати зъ всякою резервою, тымъ болѣе, що о нѣй не згадуютъ доси нѣмого авѣ нѣмцѣй авѣ французскіе газеты. Згадана газета доносить именю, що кн. Фердинандъ казавъ симъ днями а-рештувати митрополита Клементія и бѣдставити его жандармами до Систова. Арештованне наступило на спеціальны приказъ кн. Фердинанда противъ волѣ министровъ Стамболова и Тончева зъ причинъ оскорбляющей проповѣди, яку Клементій выголосилъ противъ князя. На телеграфичне запягання судѣй слѣдлого насѣла въ Собѣ бѣдѣ, що митрополита можна выпустити на волю але за кавціею 20.000 левовъ (10.000 зр.). Митрополитъ не мавъ при собѣ такой суммы, але купцѣ зъ Сисова зложили ен и дали судѣи а той выпуставъ тогды митрополита. Однакожь митрополитъ пробувавъ же и доси въ Сисовѣ и жеде на розправу передъ судомъ карнымъ.

НОВИНКИ.

Русскій синодъ церковный. Moniteur de Rome доносить, что синодъ гр.-кат. духовенства, что має обдѣлуть у Львовѣ, одержавъ вже позволеніе папы. Кромѣ митрополита Сембратовича возмуть участі въ синодѣ епископы перемышльскій и станиславскій. Пѣсла Waterland-y вышлютъ гр.-католицкій громады зъ Угорщаны своихъ представителей.

Зъ Тернополя пишутъ намъ: Заходомъ подольской академичной молодежи обдѣделъ въ половинѣ вересня въ великій замковѣй салі концертъ сполученый зъ танцами. Въ концертѣ возмѣ мѣжъ инчими удѣлъ хоръ участниковъ артистичной прогулки („двѣнадцатка“) подѣ диригентуру п. Остапа Нижанковского. Весь чистый доходъ назначенный на фондъ будовы народнаго театру у Львовѣ. Комитетъ, зложеный зъ мѣщевыхъ интелегенціи и академиковъ, займался вже уложеньемъ программы, и належитъ надѣятись, что якъ концертъ такъ и забава выпадуть дуже гарно. Аранжованне танцѣвъ обьявъ ласкаво звѣстный аранжеръ п. Романъ Бачалскій, а хоръ участниковъ артистичной прогулки доставить ще до помощи одного изъ своихъ членовъ. Сподѣвае-мось, что публика зъ Тернополя якъ и околѣдъ поспѣшитъ радо на сей концертъ а тымъ дасть доказъ, что социализмъ зъ гадками нашої академичной молодежи. Часъ бо вже послѣдній подумати надѣ збранимъ гроша на будову руской народнои сцены, то показати, что и нашъ народъ зможе власными силами збудувати свой храмъ народный! Намъ не оглядаться на нѣчю помѣчь, а вѣрити въ певный успѣхъ! Громадна участі

подольской публики въ томъ концертѣ дасть доказъ, что она умѣе бѣати про свои народныя святощѣ. День концертъ и програму огласитъ комитетъ въ короткомъ часѣ.

Намѣстникъ гр. Баденій выѣхавъ въ понедѣлокъ вечеромъ зѣльзницю державною на Стрый зѣ Львова до заходной Галичины, а зъ-вѣдтамъ поѣде до Вѣднѣ. Вѣтра о год. 10 рано прайбувъ намѣстникъ до Горлицъ. На дворѣ праймала его рада мѣста подѣ проводомъ бурмистра, а потѣмъ удѣлявъ оиъ авдѣнціи въ ц. к. старостѣ. Того-жь дня мавъ звѣдѣти копальню въ Сярахъ, а вечеромъ бѣдѣхати до Загорянь

Посаду директора бюро заведенія обезпеченія робѣтничѣмъ на случай калѣцтва одержавъ на онѣдѣшномъ заведеніи п. Генрихъ Лямъ, укѣнченый правникъ, сотрудникъ Газетъ Lwowsk-oi. На тую дуже добре платну посаду подалося було 8 убѣдѣтельвъ, мѣжъ тымъ люди зъ практикою административною. Болѣе зарядъ заведенія предкадала на посаду пп. Листовского и комисаря повѣтового Новосельского, але при голосованіи картами болѣесть голосовъ дѣставъ п. Лямъ. На него унало 7 голосовъ а на Новосельского 6.

Зъ Мидѣвского пишутъ намъ: Передъ колыма дѣлами продавъ п. Г. Верникий, бывшій посолъ, свѣи добра гр. Едмундовъ Дѣдушицкому. Мы цѣкави, якъ примуть ся вѣсть нашъ хрупѣ, что до нинѣ лизала стопы п. Верникого, что для его масныхъ словъ волѣи стати зрадниками Русы.

Русины въ чужинѣ выѣють своимъ поступо-ванемъ зѣднати собѣ загалуу симпатію и любовь не лишь мѣжъ своими товарищами але и мѣжъ мѣщевымъ населеньемъ. Таке можна сказати о п. Каролі Давидовичу, начальнику повѣту въ Коніи въ Герцеговинѣ, котрый при коніи червня выѣхавъ зъ окупованыхъ краѣвъ до Галичины на свѣс давне мѣсце. Урядники и мѣщевыя люднѣсть бѣрваджували п. Давидовича до найближшой стациі зѣльзницѣ въ Острожацу, бо черезъ три-роки щиро полюбили своего начальника повѣтового и зъ жалемъ приплыли имъ попрощатися. П. Давидовичъ выѣхавъ на Триестъ до Львова, на вызначене мѣсце урядования. При той нагодѣ мусимо згадати про шовинизмъ Поляковъ, котры всюды и все подають людей иншой народности за Поляковъ и розумѣеи, бѣдѣдвно величаютъ. Те саме сталося зъ повѣщеною згадкою, де п. Кар. Давидовичъ вчислений мѣжъ Поляковъ.

Испыты наивѣнчаний для учителей школъ народныхъ и выдѣловыхъ обдѣлутся дня 21 вересня с. р. передъ комисіею испытуючою у Львовѣ. Подана бѣдѣдвно оспемплеваніи и заосмотрѣній а) въ метрику, б) въ коротку біографію зъ поданемъ обдѣлутыхъ наукъ и выказомъ творѣвъ перестудіованныхъ до испыту, в) въ свѣдѣцтво зрѣлости и г) въ доказы бѣдѣцтва, що найменше двѣдѣтний практикы учительской — вносити треба черезъ окружну раду школьную до комисіи испытуючій (ул. Скарбковска ч. 39) найдалѣе до 6 вересня с. р. Такожъ треба подати свою докладну адресу и послѣдну почту.

Дирекція учительской семинаріи женьской у Львовѣ повѣдомляе, что на бѣжущій рокъ школьный до класъ I прайме лишь такѣ число ученицъ, на яке §. 4 статуту организационного дозволяє, до класъ вышшихъ будутъ прайматися только ті кандидатки, що вже ходили до семинаріи и признаны за зѣдѣныхъ до тыхъ класъ. Вписы до всѣхъ класъ семинаріи, на курсъ фребельскій, до вѣрцевой школы вправъ и до огорода фребельского обдѣлуты будутъ 29, 30 и 31 сернія. Познѣйшихъ зголошенъ не увзглядитъ дирекція. Кандидатки, що зголошуются до I класъ семинаріи, або на курсъ фребельскій, мають предложити при вписѣ: а) метрику уродженія на доказъ, що скѣнчили 15 (на курсъ фребельскій 16) рокъ житя; б) свѣдѣцтво выставляене урядовымъ лѣкаремъ, что сугъ зѣдѣны до звания учительского; в) свѣдѣцтво по-кѣнченыхъ наукъ; г) родовѣтъ въ двохъ примѣрникахъ, а ті, що зголошуются по перервѣ обдѣлутыхъ наукъ, ще и свѣдѣцтво моральности; — кандидатки, що зголошуются на II, III и IV класъ, мають предложити родовѣтъ и свѣдѣцтво школьне зъ послѣднего пѣвруку, а если переходять зъ иншой семинаріи, має бути на свѣдѣцтвѣ посѣдѣченне директора той семинаріи. Безъ тыхъ документовъ не праймѣся нѣ одной кандидатки. Зъ помѣжъ зголошующихъ-ся до I класъ будутъ мати первенство ті, що выказуѣтъ при вступномъ испытѣ лѣпшій поступъ, а при равномъ ті, что сугъ вѣкомъ старшій, покѣнчили вышій школы и мають узѣдѣченне музыкальное. Испытъ вступный обдѣлутъ-ме зъ слѣдующихъ предметѣвъ: зъ религіи, языковъ: руского, польского и нѣмецкого, зъ исторіи и географіи, зъ исторіи натуральной, физики, рахункѣвъ и рисунку геометричного. Кромѣ того предложатъ кандидатки пробы каллиграфіи, рисункѣвъ и ручныхъ робѣтъ. О узѣдѣченномъ музыкальнымъ рѣшають пробы голоса и слуху. Кандидатки на курсъ фребельскій будутъ складати испытъ зъ тыхъ самыхъ предметѣвъ кромѣ языка руского и нѣмецкого. О обѣмъ потребныхъ вѣдомостей можна дознатися зъ статуту организационного (§. 10). Тутъ лишь згадаеся, что по роцѣ мусѣтъ кандидатки плавно читати и писати, прочитане розумѣти и оповѣсти по руски и польски; по нѣмецки плавно читати и орфографично писати, прочитане розумѣти и оповѣсти та ще знати головныя формы граматичныя. Вѣрцева школа вправъ есть котиро-класова и дѣти, що покѣнчили въ нѣй науку, можуть перейти до 5 класъ котрой-будь школы мѣской. Оплата повѣрочна въ школѣ вправъ выноситъ 2 зр., а въ огорода фребельскомъ 2 зр. 50 кр. (кромѣ того 1 зр. на приборы до ручныхъ робѣтъ); можна однакъ звѣднѣтись бѣдѣ сѣи оплати просьбою внесенною до краевон рады школьной посредствомъ дирекціи семинаріи и при долученіи свѣдѣцтва убожества и школьного. Испыты вступны до I класъ и на курсъ фребельскій а такъ-же испыты поправѣи начнутъся дня 2 н. ст. вересня о год. 8 рано письменнымъ испытомъ. Завѣденне має обовязокъ доглядати, щобы ученицѣ були помѣщенны въ бѣдѣдѣныхъ домахъ на стациі, тому родичѣ звѣднѣтись дознатися о такихъ домахъ въ дирекціи заведенія.

Министръ Гавчъ роздѣлавъ до деканатѣвъ университетскихъ поясненне до розпорядженія министеріального зъ 28 лютого 1882 року. Звычай-

но бувало, что если стипендіи не давъ испыту державному, то колегія профессорѣвъ дозволяла ему побрати стипендію по зложено повторного испыту въ выначенномъ речинці. Министръ Гавчъ заявивъ теперь, что колегія профессорѣвъ повинна въ кождѣмъ такѣмъ случаю бѣдѣосити до министерства просвѣты а не рѣшати само-вѣльно.

Рахунокъ для архикнязя Альбрехта выготѣвивъ господарь готелю въ Карльсбургу, де архикнязь пробувъ черезъ 36 годинъ зъ своею невеликою свитою, на 1832 зр. и предложивъ до заплаты. Адъютантъ переполохавъ такою сумою, але архикнязь казавъ выплатити, поручаючи бурмистрови Карльсбургу роздѣлитися въ рахунокъ и заплатити, что належитъ, а рѣшту взяти для убогихъ мѣста. Одакъ архикнязь не выжидавъ вже поѣзду зѣльзничого, лишь повозомъ бѣдѣхавъ до Германштаду. Здаеся, что подорожъ була вѣлыми недогѣднѣ, бо заразъ въ Германштадѣ занеда-жавъ архикнязь, а лѣкаръ додають, что до недуги причинилося ще розѣрѣны архикнязя за такѣ несправедливый рахунокъ властителя готелю. Карльсбургскіе офицеры забѣдѣкували бѣдѣ того дни сей готель и не являються тамъ нѣколи.

Нападъ сыргоубичій. Манушюи нѣчи нападъ Василь Кульничій, селянинъ зъ Сѣхова подѣ Львовомъ, на тамошного вѣйта Тому Шиндовского, коли оиъ вертавъ домоу и задавъ ему можемъ кѣмъ смертельныхъ ранъ за то, что вѣйтъ подавъ Кульничного за небезпечного злодѣя. Зѣ Львова выѣхавъ п. Ковнацкій вѣсти судове слѣдство.

Огнѣ. Для 3 н. ст. сернія о год. 2 въ нѣчи займался огонь въ Бродѣхъ въ домѣ Талера при ул. Постля бѣдѣ лампы, котра цукла въ сѣняхъ сего домоу. Дахъ на томъ домѣ погорѣвъ, такожъ значно ушкодженій два сусѣдніи дома одноповерховыя.

Галицкіи зѣльзницѣ державныя. Wiener Zeitung оповѣщае, что бѣдѣ 1 липня с. р. роздѣлено мѣжъ дирекціи зѣльзницѣ державныхъ, львовску и краковску шляхи державныхъ зѣльзницѣ въ той способѣ, что до управы львовской дирекціи належать зѣльзницѣ Львовско Черновецка-Носка, львовскій коломыйскій и буквинскій та шляхъ Львовъ-Бѣлзецъ, а до краковской дирекціи шляхи Хирѣвъ-Стрый, Дрогобичъ-Бориславъ та австрійскій шляхъ первой галицко-угорской зѣльзницѣ. Въ той способѣ до львовской дирекціи належать шляхи о 1064-712 кильометровъ довготы, а до краковской о 1154-449 кильометровъ.

Зъ Мазурицны пишутъ намъ, что тамошній селяне сѣють теперь горохъ, гречку и выку на пашу для худобы. Добре було-бы, щобы и наши Русины взялись за таке, поки еще часъ.

Всеобщій конгрессъ въ справѣ провѣтъ розпозався дня 6 сернія въ Парижѣ. Гадку скликали сей конгрессъ подѣлавъ презѣвъ французской лиги просвѣты Жанъ Масѣ, а всѣ члены подѣверли оиъ гадку. Конгрессъ обѣймае цѣлый свѣтъ безъ выимки та рознѣцъ расовыхъ и политичныхъ. Роздѣлено до всѣхъ краѣвъ зызывъ до зѣбзду, на котрый доси не бѣдѣвали Нѣмеччина, Туреччина, державы балканскіе, Румунія, Персія и Египтъ. Найскорше бѣдѣвала на зызывъ Швайцарія, бѣдѣ такъ заповѣли инші державы выслати своихъ представителей, такожъ Хины и Японія приступили до конгрессу. Конгрессъ має цѣль: зѣбрати первый материалы статистичны до справѣ просвѣты народнои зъ приватнои иниціативы у всѣхъ народѣвъ; завязати сѣблѣйны бѣдѣосины мѣжъ покровителями и тружениками на поли народнои просвѣты и познакоматися зъ дотенѣрѣшными успѣхами. За головныя чинники въ шареню народнои просвѣты подае конгрессъ: школы, выклады и бѣдѣцты, бібліотеки людѣй и популярны музеи, образованне въ своемъ званию (техничне, рукодѣльничне). До школъ зачислае конгрессъ лишь такіи заведенія науковы, котры основаны безъ видѣвъ особистои користи, ототъ поза державною администраціею и не побірають нѣблѣныхъ подѣмоговъ, якъ подае держава державнымъ и народнымъ школамъ. Выклады и бѣдѣцты мусѣтъ бути безплатны або лишь за малою оплатою, котра служитъ на кошты устроения. До той категоріи вчисляются поучающій вандрѣвки, выслаеыя вандрѣбныхъ учителей и вѣчѣрній курсы. Бібліотеки и музеи мусѣтъ бути основаны, щобы ширити просвѣту мѣжъ найбѣдѣшими людьми. Такожъ вчисляются тутъ бібліотеки школьны, если выпозичають книжки до домоу. Завѣденія, вартаты, стипендіи и подѣмоги мусѣтъ подаватися безкористовно приватными людьми, щобы подѣмогати образованне въ званию. Всѣ материалы, надѣсланы або обговорѣны на конгрессѣ, упорядкуются и выпечатуются, разомъ зъ занавшими рѣшенями.

Дрѣбнѣ вѣсти. Генералъ Филиповичъ померъ въ 71 роцѣ житя на апоплектичне пораженье; оиъ бувъ найстарѣшимъ генераломъ австрійскимъ въ чинной службѣ. — Маршалокъ краевый гр. Тарновскій выѣхавъ до Вѣднѣ. — Зъ Коломыи доносятъ, что служивца панѣ Инчъ, котра дня 2 сернія упала подѣ поѣзду зѣльзницѣ львовской, померла въ тамошномъ шпиталѣ. — При маневрахъ 13 полку гузарѣвъ коло Будапешту въ присутности ген. кн. Кроа, такъ вѣщасливо устроено атакъ, что кѣмъканатъ войсковъ бѣдѣнесло тяжкій раны, одинъ погуби на мѣсці, а 78 коней покѣлѣчили, что теперь неспособны до дальшой службы войсковой. — Сталымъ управителемъ шпиталю въ Самборѣ именовувъ выдѣлъ краевый провизоричного управителя п. Ник. Ревака. — Въ Берлинѣ прихѣпила полиція краковску злодѣйку Анг. Корчиньску, котра прибрывається по мужески, допустилася кѣмъ значныхъ крадежѣй.

Господарство, торговля и промыслы.

Отворене руху на части просторони Вама-Драгоша зѣльзницѣ довозовон Вама-Русѣ-Молдавиці. Зъ дѣнемъ 1 сернія с. р. бѣдана до загалного ужитку часть руху на просторони Вама-Драгоша зѣльзницѣ довозовон Вама Русѣ-Молдавиці зъ мѣбцами до ладована Деа и Драгоша, тымъ-часово только для зычѣйныхъ пересылокъ товаровыхъ въ цѣловозовыхъ ладункахъ и зъ тымъ ограничѣнемъ, что надаванне и выдаванне товарѣвъ въ повѣсшихъ мѣбцахъ може наступити только на основѣ попереднои у-

мовы зъ зарѣдомъ зѣльзницѣ и если пересылки тамъ надаваніи будутъ складатися зъ такихъ товарѣвъ, котры могутъ лежати безъ накрыты на вѣдѣномъ мѣсці. Посылки трупѣвъ, живущихъ звѣрѣтъ и зычѣйныхъ повозѣвъ не праймѣся на той зѣльзницѣ довозовой. За первѣвъ посылкѣ зычѣйныхъ на той довозовой зѣльзницѣ обьясѣлася належитѣсть послия провизоричной тарифы, котра введена буде для той довозовой зѣльзницѣ бѣдѣ дня отворѣния руху.

Дирекція зѣльзницѣ державныхъ повѣдомляе, что на шляху Gleisdorf-Weiz отворено рухъ дня 28 липня зъ стациями и перестанками: St. Ruprecht a. Raab, Fladnitz, Neudorf и Weiz.

Конкуры, именования, перенесения и пр.

Конкуры. Зверхнѣсть мѣста Горлицъ розпозавъ конкурѣ на мѣского ветеринаря зъ платнею 400 зр.; речинѣць до конѣ сернія с. р.

Именованія. Дѣйственнымъ учителемъ въ Сернакахъ середнихъ именованый Данило Грицакъ. — Почетными крылошанами рим.-кат. капитулы въ Перемышлѣ именованіи Людовъ Прашаловичъ зъ Лѣска и Винк. Грегорчикъ зъ Порохника.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

Для Ирины Ковтуновон, нещастнои своячки Тараса Шенченка, приславъ на нашѣ руки п. Ио. В. 50 кр.

Выказъ жертвъ для погорѣльцевъ въ Подгайцахъ, надѣсланныхъ на руки о. Корн. Дудикевича: 1) Громада Старѣмѣсто 3 зр. 94 кр., 2) о. Гузарѣ (другій разъ) 1 зр., 3) о. Меленевичъ зъ складки въ церквѣ въ Чортковѣ 6 зр. 40 кр., 4) о. Пирожинскій зъ Люблинѣ 2 зр. 50 кр., 5) о. Качала зъ Медина 5 зр., 6) о. Стеткевичъ бѣдѣ парохіи зъ Божикова 5 зр. (на церковь), 7) о. Навроцкій зъ Голѣбѣ зъ складки 5 зр. (на церковь), 3 зр. 15 кр. на погорѣльцѣвъ, 8) Сестры милосердія зъ Будацова черезъ Вп. о. Чемеринского 1 зр. 39 кр., 8) о. Леникий зѣ Скалы зъ складки 10 зр. зр. (на церковь), 15 зр. 30 кр. на погор., 10) Дмитро Манюхъ зъ Яблонова 11 зр. на церк., 11) о. Висаріонъ Куликъ бѣдѣ прихожанъ Крестинополя 21 зр. 55 кр., 12) о. Федусевичъ зъ Стры 1 зр. (на церковь), 13) Мх. Медичій властитель Александрѣвки 10 метричныхъ сотнарѣвъ пшеницѣ, 14) о. Косонжекъ зъ Лукавицѣ 2 зр. (церк.), 1 зр. 10 кр. (погор.), 15) о. Копертинскій зъ Зарваницѣ 5 зр. (церк.), 16) о. Миговичъ зъ Книгиничъ зъ складки бѣдѣ панѣтѣва Тустановскихъ, гр. Руссоцкого зъ Липицѣ, п. Миколай Лескова и другихъ прихожанъ 20 зр., по коловнѣи на церковь и погорѣльцѣвъ, 17) о. Кмицѣвичъ зъ Романѣвки зъ складки 10 зр. на церковь 2 зр. 22 кр. на погор., 18) о. Червинскій зъ Поморѣць 7 зр. 78 кр., 19) о. Комаринскій зъ Богородчанъ 3 зр. (церк.), 20) о. Чумаць зъ Озерники 4 зр. 63 кр., 21) Илько Терлюкъ школяръ 10 кр. (на церковь), 22) панна Е. Хшонцевска учителька зъ Подгаецѣ на церковь 15 зр., 23) Йоско Маркѣвичъ зъ Подгаецѣ 5 зр. (церк.), 24) Кость Мартинець зъ Старогѣмѣста 5 зр. (церк.), 25) о. Залучий зъ Теребовлѣ 8 зр. на церковь, 10 зр. на погорѣльцѣвъ, 26) черезъ Хв. Редакцію „Дѣла“: о. Глинскій зъ Городицѣ 10 зр., громада Сохонка 4 зр., 27) Марія Притисевичъ 20 зр. (на церковь). — „Взлѣкаеся бо, и дасте ми ясти.. нагѣ бѣхъ, и одѣстѣе мя.. понеже сотвористе единому братѣи сѣхъ моихъ меншихъ, мяѣ сотвористе“. Тыми словами Спасителя бѣдѣзываюся и я до всѣхъ благодарныхъ и великодушныхъ дѣлѣтельвъ, котры и самѣи своими датками и заохоченьемъ другихъ до жертволюбія старались осушити слезы, заспокоити бодай первый потребности нещастныхъ жертвъ огня. Я и нинѣ не умоваю зъ голосомъ умилнои просьбы до Вп. Родимѣвъ, бо хотя правда, что для всѣхъ тяжкимъ буде сей рокъ, то вже-жъ для нашихъ погорѣльцевъ ще тяжшимъ — нѣхто зъ нихъ не має даху надѣе головою, ба и не заноситься на то, а ту иде отъ-отъ зима а треба-бы хотя въ дѣщо загорнутися; — церковь передъ слотами конѣе треба покрыти, бо инакше и 20.000 зр. буде замало, а въ Подгайцахъ позиція наша не на рожахъ... Но въ Воѣвъ надѣя наша, что не оставитъ Своихъ почитателѣвъ и не допуститъ до розорѣня Своего Дому! Корнилий Дудикевичъ, гр.-кат. сотрудникъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Лондонъ 7. сернія. По ревіи флѣоты подѣ Спитгедъ складѣвъ цѣсаръ Вильгельмъ свою гратуляцію кн. Уельскому и адмиралови Комерлю и заявивъ при сѣи нагодѣ, что флѣота англійска выгладѣе величаво. По сѣи причинѣ каже Times, что всѣ народы европейскіе будутъ теперь переконаны, что флѣота англійска есть готова до войны а то причинитися такожъ до удержанія мира.

Берлинъ 7. сернія. Праса тутешна звертае увагу на то, что російска сторожа погранична має бути теперь зреорганизована на ладъ войсковый и буде збѣдѣшена. Сторожа та числитъ теперь 18.000 людей, зъ котрыхъ 10.000 стоить вздовжъ австрійской и пруской границѣ.

Атинѣ 7. сернія. Греція роздѣсла ноту до державъ, въ котрой зывае ихъ о помѣчь для христіанъ на Кретѣ и каже, что коли Туреччина не буде въ силѣ забезпечити тамъ христіанъ, то она буде мусѣла выступити въ ихъ оборонѣ. — Два кораблѣ грецкѣй привезли сюды онѣды тысячь эмигрантовъ зъ Креты.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Анг. Кот. въ Тол. Рахунокъ годѣтѣся. — Всч. о. Корч. въ Вити. 11 зр. пошло на предплату а 1 зр. за подлку. — Всч. о. Из. въ Мали. 4-50 зр. одержали. — Впр. о. Заяч. въ Лоп. Грошѣ одержали; 2 зр. Зеркалу передали.

Курсъ Львовскій

зъ дня 5. л. септя 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат. Жал.
Зелѣ. гал. Кар. Людв. по 200 ар. м. к.	191 50/100 50
Зелѣ. Львов-Чернов. по 200 ар. а. в.	234 — 237 50
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в.	277 — 281 —
Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.	— 316 —
Листы заставні за 100 ар.	
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 — 101 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. въ 10% прем.	103 — 104 —
Банку кравого 4% а. в. льв. 51 л.	97 75 98 75
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 70 101 70
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96 — 97 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льв. 37 л.	100 70 101 70
Товар. кред. гал. 4% а. в. льв. 41 1/2 л.	98 80 94 80
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льв. 52 л.	98 70 99 70
Листы довжій за 100 ар.	
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣт.	57 50 59 —
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣт.	48 — 50 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льв. въ 15 л.	— — —
Облиги за 100 р.	
Индеминиз. галицк. 5% м. к.	104 — 105 —
Комунальн. Банку крав. 5% а. в.	100 50 101 50
Позички крав. зъ 1873 по 6% а. в.	104 — 106 —
Позички крав. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50 97 50
Львскі:	
Мѣста Кракова	24 — 26 —
Мѣста Станиславова	— 38 —
Монеты:	
Дукатъ цѣсарскій	5 64 5 78
Наполеондоръ	9 50 9 60
Полъимперіалъ	9 72 9 8
Рубль сѣребный	1 36 1 48
Рубль паперовый	1 22 1 24
100 марокъ нѣмецкихъ	58 20 59 20

АНОНСЫ

въ одинокіхъ рускихъ выданяхъ на Буковинѣ:

въ Календарі на р. 1890 и

политическіхъ двотыжневику

„БУКОВИНА“

(рѣчьникъ V)

по 5 ар. бѣдъ 1/2, 3 ар. бѣдъ 1/2, а 150 ар. бѣдъ 1/2, стороны формата великой сѣтки, приймае Редакція сихъ выданъ въ Чернівцяхъ, улица Петровича ч. 4. — При многократномъ помѣщеніи одновѣдній работъ.

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Раскладъ тѣды на зѣлѣзничихъ дѣржавныхъ.

важнѣйшій дѣдъ 1 червня 1889.

Пѣдѣл львовскаго годинника.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрыя: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту Лавочного, Стрыя, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Сухой, Хирова и Станиславова о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшанный зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 11 въ ночи.

Въ напрямъ зъ Белзца: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Белзца и Сокаля о год. 5 мин. 58 мин. по полудни 2) Поѣздъ мѣшанный зъ Белзца о год. 10 мин. 10 зъ рана лишь во второкъ и пятницю.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стрыя, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновца, Яссы, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Станиславова, Черновца, Яссы, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 зъ рана. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Станиславова, Черновца, Сухой и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямъ до Белзца: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокаля о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Белзца о год. 2 мин. 44 по полудни лишь въ субботу. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Белзца о год. 5 мин. 1 по полудни лишь во второкъ.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсѣ дневномъ

5% Листы гипотечный

якъ также

5% праміованій листы гипотечный

Порученія зъ провинціи выповняе дворотною почтою безъ провизіи.

2220 110—0

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктівъ.

6. л. септя 1889.

Львѣдъ: Пшеница 8-50 до 8-95, жито 7-15 до —, ячмѣнь 6-50 до 7-50, овесъ 7 — до 7-50 горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 15 — до 16-25, лянжа — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣдъ — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ — до — зр.

Тернопѣдъ: Пшеница 8-35 до 8-75, жито 6-50, до 6-90, ячмѣнь 6-25 до 7 —, овесъ 6 — до 7 —, горохъ 7 — до 9-50, вика 0 — до 0 —, рѣпакъ 15 — до 16 —, лянжа — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подолючска: Пшеница 8-25 до 8-75, жито 6-50 до 6-85, ячмѣнь 6 — до 7 —, овесъ 6 — до 7 —, горохъ 7 — до 9 —, вика 0 — до 0 —, рѣпакъ 15 — до 16 —, лянжа — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 8-55 до 9 —, жито 6-60 до 7-20, ячмѣнь 6-50 до 7-50, овесъ 7 — до 7 —, горохъ 0 — до 0 —, вика 0 — до 0 —, рѣпакъ 15-50 до 16-50 лянжа — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Панночки або хлопчики

студенты найдутъ добре примѣщеніе и родительскую опѣку, могутъ также користати зъ науки гри на фортепьянѣ, при ул. Собѣскаго ч. 12, дверь 16. 3068 (1—2)

ВЪ СКАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславова, Перемышлѣ, Тернополи, Дрогобычи, Коломыи, Стрию, Снятинѣ и Самборѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (пайльшій).

Серпы по 25 и 30 кр.

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Паути Нр. I, зр. 7-60, Нр. II, зр. 11; Ко-

лѣсница зр. 6.

Шушки-обгортачѣ до булѣвъ въ двохъ

частяхъ 18 ар. 2948

ЗЕРКАЛО

письмо политическо-гумористичне

выходить у Львовѣ, при улицѣ Ба-

торія ч. 24, два раза въ мѣсяцъ то е

1 (18) и 15 (27) каждого мѣсяца.

Цѣна предплатна на цѣлый рокъ

4 ар. на 1/2 року 2 ар. на 1/4 р. 1 ар.

Предплатувати можна бѣдъ каж-

дого часу.

Матеріи вовняні на сукні дамскі

найновѣйші

Метеръ бѣдъ 45 кр. и выше

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часосиь.

Выдавецъ и одвѣчалный редакторъ Иванъ Белей.

Печатъ въ габр. Черляхскомъ.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подъ зар. К. Вадарского.

Предплата на „Дѣло“ и платежность за инсераты платны
у Львовъ.

Оголошения принимаются по цѣнѣ 6 кр. бдѣ одной стрѣчкѣ печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а. в.

(Дальше буде.)

сель, и пр. Але-же при перших выборах, коли панидувавши ще сильніший кандидат, отець тепершнього, бл. п. Левъ Сауца (маршалъ войсковый), дѣставъ намъ кандидата бл. п. Гр. Гринъ Гинялевичъ майже ³/₄ голо-совъ, хотѣя тогды грубо влечено за голоса.

Ища рѣчь: чи и въ котрыхъ повѣтъ могло-бы политичне товариство розвиватися успѣшно?

Хочу тутъ поговорити лѣшь о Перемышлѣ, а именно: о скѣльохъ обставинъ бѣдъ часу засѣданія Народной Ряды до нинѣ змѣнилися на користь чи на некористь?

Зачѣмъ бѣдъ духовенства. Коли въ роцѣ 1872 низше духовенство сельскне приводило черезъ абстакцію Народну Ряду до упадку, то выше духовенство (крилошане) брало участь въ зборахъ политичного товариства и загаломъ въ житію народномъ Русинѣвъ. Такі патріоты, якъ бл. п. Шамкевичъ, Юзичинскій, Лукашевскій, Кордасевичъ и прочіи не лише підписали рускій театр, але сѣмъ приходили майже на кожде представленіе; они не лише были членами Бесѣды Руской, но часто и являлися въ еи комнатахъ (бл. п. Юзичинскій щоденно) и були присутними на зборахъ загальныхъ; при голосованіи до рады мѣсков и на посѣдѣ крилошане брали чинно участь; до судѣвъ и до иншихъ властей писали лѣшь по руски, и т. п. Нинѣ зайшла змѣна на некористь: крилошане не учають зовсѣмъ на Бесѣду и не беруть удѣлу въ еи загальныхъ зборахъ; не учають (зъ малыми выимками) до театру руского; не беруть удѣлу въ выборахъ посѣдѣвъ; до судѣвъ и иншихъ властей пишуть всякими можливими языками: по нѣмцѣмъ, по польски, кобы лѣшь не по руски, — словомъ: одтягають зовсѣмъ бѣдъ житію политичного и народного Русинѣвъ, а одиѣнь — о чѣмъ въ свѣдѣтъ часъ була записка въ „Дѣло“ — не хотѣвъ сразу подѣнати петицію Русинѣвъ перемышльскихъ о заложеніе руской школы народной, внесенной до министерства просвѣты за попереднюю народоу въ епископомъ, котрый петицію тую предложивъ зъ стороны ординаріату. То такъ виглядає, якъ бы вождѣвъ зъ крилошанъ хотѣвъ стати чо-найменше суфраганомъ, а дѣлятого обавлявся, щобы якимъ своимъ чиномъ не наразивъ собѣ правительствѣ! Одъ епископа, числячого по-надъ 70 лѣтъ, годѣ жадати, щобы бѣвъ такъ могъ займатися справами народными, якъ се умож-лявляє вѣкъ молодой, однакѣмъ дѣлятого и постарѣвся епископъ о именованіе молодыхъ людей крилошанами, щобы она дѣлали. А нинѣ самъ епископъ высказуєся: „Я думаю, що молодой люде будуть мати енергію, що щось одѣлають, а тимчасомъ они болѣе шна-радунива, якъ старші“. Таке поступованіе не було-бы дивнымъ, коли бѣ крилошане другихъ народѣвъ такъ само поступали, — але-же противно! Возвѣмъ н. пр. Хорватѣвъ: ихъ епископъ Штрессмеръ самъ иде на чолѣ крилошанъ голосувати не то при выборахъ посѣдѣвъ, але навіть при выборахъ до рады мѣсков. Возвѣмъ Польшѣвъ: при посѣдѣмъ выборѣ посла зъ мѣста Перемышля всѣ латинскіи крилошане прибули, не выключючи старенького кс. Савѣржиньского, котрого яко неуждуючого вели молодой священникъ до выборовъ, подѣ руки взявши. Або чи бачивъ хто може, щобы польска капитула ввела яка поданіе до суду або иншихъ властей въ инѣмъ языкѣ, якъ не польскѣмъ? Оче-видно поведѣніе старшого духовенства руского впливає некористно на молодше — и то показалося при выборахъ посла зъ сѣдъ. Замѣсть нѣти на передѣ, идемо въ задѣ. За часѣвъ Народной Ряды рѣдко якій священникъ написавъ яке поданіе або свѣдоцтво до властей въ инѣмъ языкѣ, якъ не рускѣмъ, — нинѣ противно: рѣдко хто напаше по руски!

Переходжу теперь до мирской интеллигенции. Число еи въ Перемышлѣ — дакуючи правительствомъ все ще звычаєши, що политичныхъ урядниковъ и учителей рускихъ посылають на Мазуры — зовсѣмъ не побѣльшалося, а якѣсь тепершніа въ порівнянню до давного не выпаде на користь. Въ рокахъ 1870-тыхъ годѣ було знайти Русина, причасляючого-ся до интеллигенції, котрый писавъ бы до суду або складавъ тамъ протоколъ въ языкѣ польскѣмъ, — а теперь роблять то навѣтъ послѣ... Въ тамтихъ лѣтахъ вправдѣ не було руской гимназії въ Перемышлѣ, однакѣмъ коли-бы була, сумнѣваюся, чи бувъ-бы найшовся якій Русинъ, котрый посѣвъ-бы намовляти родичѣвъ, щобы дѣтей посылали до школы польской, а не до руской?!

При такомъ складѣ рѣчей годѣ жадати, щобы и мѣщане або сельане побишли на передѣ, и се такожъ выказали выборы на посѣдѣвъ зъ куріи сельской и мѣсков, хотѣя що-до послѣд-нои выпаде зазначити, що богато мѣщанъ — помимо, що духовенство выше вразъ зъ нарохомъ одтягнулося бѣдъ выборовъ — солидарно зъ интеллигенцією мирскою и низшимъ священствомъ, — стануло до голосованія и голо-сувало на кандидата, указанного рускимъ комитетомъ центральнымъ.

Отже посѣля мови гадки не може ще те-перь успѣвати товариство политичне въ Пере-мышлѣ. Бѣдъ духовенство выше не прозрѣти и не задумає йти солидарно зъ мирскою ин-теллигенцією и зъ народомъ, — на той случай не збѣстане нѣчо иншого зрѣбати, якъ лише старатися привести чымъ скорше народѣ — мѣщанъ и сельанъ — до самообзнанія и опе-рѣти на нѣмъ а заразомъ на тыхъ священ-никахъ сельскихъ, якъ займаються ревно спра-вами свого народу. До того жъ всего потреба что чо-найменше кѣлькѣлѣтної праці.

Стараньмъ епископа, бл. п. Крилошанъ Кордасевича, Юзичиньского и другихъ заня-тося прибираньмъ фондѣвъ на заложеніе Дѣльчого институту въ Перемышлѣ — доконче потрібного, бо вождюмо вѣдомѣ, якій вилывъ має женщина на выхованіе будущего поколѣня. Призвано фондъ выносачій 50,000 зр.; уложено статуты, котріи однакѣмъ на за-

галынѣмъ зборѣ одбутѣмъ минувшого року въ декотрыхъ точкахъ змѣнено и дано ихъ епи-скопомъ яко покровителемъ товариства до пе-регляду; куплено реальность зъ обширнымъ огородомъ, не далеко бѣдъ церкви престол-нов, бѣдъ бл. п. Гринъ Шамкевича за 10 000 зр. и упрощено архитекта Василья Нагорного, щобы выготовивъ планъ на будову институту. Скоро лише планъ буде готовый и стануть дешевшими цѣны матеріалѣвъ, котріи зъ при-чины фортификаційныхъ робѣтъ тутъ все ще за высокій, думає выдѣль приступити до будо-вы. Предѣдателемъ товариства естъ д-ръ Ни-колай Антоневичъ а его заступникомъ Левъ Шеховичъ.

Послѣднимъ товариствомъ, яке переми-скій Русины завязали, естъ Бурса имени Св. О. Николая. Она истнує вже одиѣнь ро-къ и удерживала въ части бездѣлатно а въ части за доплатою десяти ученикѣвъ зъ ру-ской паралѣлки. Хосенности того товариства не потребуемо доказувати. Справозданіе зъ минувшого року оголоситъ выдѣль въ часопи-сѣхъ. Тутъ наведу лише, что всѣ бурсаки ма-ють добру вѣла, а зъ (и то саміи сыны сельан-скіи) зъ бѣдъзначеніемъ. Дальшій розвѣвъ Бурсы залежати-ме бѣдъ громадного вступованія въ еи члены. Если-бы було можливо въ часомъ удерживати въ Бурсѣ 30—40 ученикѣвъ, при-шло-бы до того, что въ паралѣлкѣ руской мусѣла-бы бути утворена друга паралѣлка, а тогды потреба шѣль рускихъ показале-съ бы якъ на доловѣ. Предѣдателемъ Бурсы естъ надкомисаръ Несторовичъ, его заступни-комъ Левъ Шеховичъ а секретаремъ д-ръ Кормошъ.

Пашуча повѣсть стрѣчки мавъ я на гадѣть тѣмъ, выявлявши шару правду, при-чынѣти до усуненія лиха, де оно естъ, бо „по-знай себе, буде зъ тебе“.

Кѣнчу, бажачи въсѣмъ товариствамъ якъ найбільшого розвѣтъ, а заразомъ дай Боже, щобы Русины перемыскіи могли якъ найскорше завязати политичне товариство а властно воскресити „Народну Ряду“. Viribus unitis!

а—о.

Переглядъ часописей.

[„Червона Русь“ въ справѣ забранія езуитамъ за-рѣду руской семинаріи духовной у Львовѣ, о 100-лѣтїи роковинахъ французской революціи и о греко-кат. синодѣ.]

„Червона Русь“ помѣстила въ н-рѣ 155 зъ 3 н. ст. серію передову статью п. в. „На колесницѣ! (Голосъ изъ провинціи)“, обгворю-ющую тепершнее положеніе австрійскихъ Русинѣвъ и грозящій намъ небезпеченства, именно забранія езуитами зарѣду руской семинаріи ду-ховной у Львовѣ, и вызвающую до зараженія тѣмъ небезпеченствамъ.

„Духу намъ въ грудехъ не ставало, — такъ зачинаєся статья — читаючи въ „Черв. Русь“ о намѣрѣ езуитѣвъ взять руску семи-нарію духовную у Львовѣ въ свои руки. До-годѣвшою поры, якъ нинѣ, може вѣколѣ для езуитѣвъ не буде. Переживаемо „сумный часъ“, а хто уважно слѣдитъ за новѣйшою исторією гал. Руси, легко догадается, что противники нашѣ по-маленьку роблять на нашу шкоду великанскіи успѣхи и если насъ цѣл-комъ не зинчатъ (бо руской мовы зъ подѣ стрѣхи сельанни не вытрутъ), то одважъ мо-жуть придушити Русь на много сотки (?) лѣтъ, забираючи тѣмъ букву, хрестъ, кален-даръ, духовенство, церковь.“

Здавалось-бы, що въ такий грѣбанный часъ авторъ статьи (подписавшійся Ортологъ) буде передовѣмъ старатися всю Русь дучити, гор-нати до сѣбяной обороны, вызвати всѣхъ Ру-синѣвъ огненными словами, щобы залавши всякій споръ а бралися разомъ до ратования от-чизны бѣдъ заглады! Нѣ, инѣшій рускій кон-сервативъ погорджать тую старую методою, они вѣдѣй уважають за найвысшій патріотизмъ и за найбѣйшій способъ на спѣловѣного врага, дразнить и уражати тахъ, зъ котрыми разомъ врага поборовати треба. Отъ якъ пише даль-ше „Черв. Русь“:

„Для осущенія своихъ завѣтныхъ цѣлей нашъ „пріятель“ передѣ всѣмъ раздѣловѣ нашу интеллигенцію, котра жреєся о з, л, м, а тѣмъ часомъ въ школахъ, де-еуды въ ура-дахъ, въ газетахъ, а теперь вже и въ кон-саторіяхъ введена на половину польска пра-вопись и такий-же языкъ... Коли вымрутъ старші апологеты историчной правописи, легко прійдеся польскому абацѣду узуска-ти и въ школахъ право горожанства“ и т. д.

Черно, дуже черно малює п. Ортологъ положеніе Руса, але чи може бути болѣе лихо, якъ така партійна зѣблѣсть, такѣ заслѣ-плѣнье? коли навѣтъ чоловікъ, адеєсь, вопро-чимъ добре мысляцій и ширый, въ такий хви-ли, де, якъ самъ каже, грозить Руси найбіль-ше небезпеченство и де ходитъ о таку цѣль, якъ ратование Руси, не може здержатися бѣдъ инсинуацій противъ своихъ товаришѣвъ бор-цѣвъ, и то инсинуацій, вже сто разѣвъ бѣдъпер-тыхъ, и докорѣе своимъ товаришамъ-борцямъ сумѣемъ въ ихъ оцѣ, бѣмъ, маючи самъ у сво-ѣмъ бервно? — Дальше каже п. Ортологъ:

„Чужі и свои изверги выващили выгѣдне орудіе для нанесенія ранъ гал. Руси: ми-ну „шизму“ и „москалефильство“, и въ наслѣдокъ того аниѣйшій посады у насъ зашпѣвий ненадѣйными сынама Руси, а великій пророкъ нашего народу жыють на выгнаю... Наше духовенство, колѣсь такъ патріотичає, дає вже нинѣ численній дока-зы мерзкой сѣбозащи, нѣколи перше не-чувавоу. А вже-жъ бѣдъ головы рыбу чу-ти... Въ неприсутности енергичныхъ па-старѣвъ лѣзе вовкъ черезъ дѣрвѣ въ бѣ-чарно, а наймѣтъ вѣткає, бо то наймѣтъ,

и не дбає о бѣдѣ, одступаючи стадо вов-камъ зъ чорныхъ габитахъ...“

Но Русь не спитъ, Русь бодрѣ, на всяку кривду збрѣнѣтъ, кричатъ, плаче, однакѣмъ вскорѣ освоєся зъ новымъ ладомъ и вы-жидаетъ въ бѣдѣльности лучшюи будущности. Де кривда, подобна тѣй, яку зрѣбали рускій церквѣ езуиты, забравши першій рускій мо-настырь? Зъ початку Русь склякувала вѣча, вѣчала, въ Вѣдѣнѣ вѣдала. Гарно! Церквѣ забрала другій монастырь, а коли вже и тре-тій зъ ряду бувъ забраный, газеты лише за-марковали той фактъ. Теперь може всякій брати, хто и щѣ хоче...“

Щобы отже запобѣги дальшому лиху, Ортологъ предлагаетъ такѣ:

„Русь написалась богато протестѣвъ и ме-морандѣвъ, высылала депутаціи, но все то не помагало зовсѣмъ, або мало и рѣдко; але я не чувъ, щобы Русь апелювала без-посередно до Риму. Отже у насъ зродилась така мысль: Институтъ Ставропигійскій має задачу охороняти обрядъ и церковь нашу. Той Институтъ, зважачи, що совѣра лежать все при корени, повиненъ-бы выграти або зъ-посередъ себе або зъ-поза себе депутацію и выслати ея до папы зъ вѣрноподданчою просьбою бѣдъ всен галицкою Руси, щобы папа звысиль именно не допустити до забранія се-минаріи езуитами... Нехай папѣ буде пред-ставлена наша непохитна вѣрность для апо-столического престолу, най буде высказано, якъ Русь зъ реформъ переводженыхъ езу-итами незадоволена, якъ Русь вѣрогами, на-вѣтъ, середѣ кардиналѣвъ находивши-ся, фальшиво була представлена, якъ папа че-резъ тѣхъ вороговъ навѣтъ bona fide руской церквѣ глубокой раны... Депутація повинна мати свѣтскій характеръ, бо духовну забо-ронили-бы нашѣ епархи. Пожадно естъ, щобы она була численна и складалася зъ всѣхъ верствъ нашего народу... Коли Ставропигій-скій Институтъ занявѣе се дѣло, то Русь готова пожертвувати все для спасенія рус-кой церкви передѣ нападѣмъ вороговъ.“

Слухи, що езуиты ладяться забрати подѣ свой зарѣдъ руску семинарію, носятьсѣ бѣдъ довшого часу; а що езуиты та верховодятъ польскій сферѣ того горячо бажаетъ, о тѣмъ вѣдѣй кождей Русинъ пересвѣдченъ. О скѣль-ко однакѣмъ се небезпеченство грозить вла-сне въ тепершній хвилѣ, сего не знаємо. На всякій способъ перше треба намъ розвѣдати, якъ справа стоить, закимъ подпріймемо якій дальшій крокъ. Отже закимъ бы Ставропигій-скій Институтъ мавъ радити чи надѣ выслѣ-вѣмъ депутацію до Риму, чи надѣ якими ин-шими мѣрами, нехай перше, и то чѣмъ скор-ше, удесться до митрополита зъ запытаньмъ: шо естъ въ тѣхъ погословахъ и яке станови-ще заняла-бы наша власть духовна супротивъ евангеліального посяганія езуитѣвъ на семина-рію. Одъ бѣдѣмъ митрополита залежало-бы дальше поступованіе Института. Зрештою и ва синодѣ повинна-бы зайтися нагода погово-рити о выдженіи езуитѣвъ въ руску церковь. А тимчасомъ належало-бы и Ставроп. Ин-ституту и Русинамъ взагалѣ по можности заходатися, щобы зарѣдъ руской семинаріи, а бѣтакъ и семинарска молодѣжь своимъ пове-дѣньмъ не давали найменшого поводу до на-сыланія езуитѣвъ...“

Въ 157-бмъ н-рѣ „Червона Русь“ въ пе-редовѣй статьѣ п. в. „Памятная годовщина“ величає велику подѣю французской революціи, коли

„въ ночь зъ 4-ого на 5-ый день серія 1789 р. французскій національній зборѣ обавивъ феодализмъ и кастовой привилегіи а оголосивъ права и обязанности чѣловѣка и горожанина... Declaration des droits de l'homme et du citoyen останєся на все найлучшимъ плодомъ лю-дскихъ стремлѣній и идей, якъ и залогомъ побѣды правды надѣ ложію, свѣтла науки надѣ тьмою и невѣжьемъ!“

Чи таке величаніе найважѣйшюи подѣй революціи французской годѣтсѣ зъ консерва-тивнымъ становищемъ, на котрѣмъ все ста-вляється „Черв. Русь“ и еи приверженцѣ, сум-нѣваюся дуже. — Въ тѣй же статьѣ нахо-дяться такий куріозы, котріи для цѣлѣвѣсти и забавы наводимо нашимъ читателямъ:

„Въ многозѣмѣтныхъ рѣшеніяхъ, приня-тыхъ тои ночью, находимо идеѣ философовъ Кенєя, Тирго, Юмфа II, Вольтера, Русса и Скатеріны II.“

А протѣставляючи захѣду Европу вѣхѣд-ной, именно рускою и другимъ славянскимъ народамъ, каже „Черв. Русь“:

„Гордый феодализмъ на Руєн не суще-ствовалъ... Французка революція оголосила „права и обязанности чѣловѣка и горожанина“, але то само зрѣбавъ на Руєн кѣлька столѣтъ раньше Ярославъ Мудрый въ своей „Руской Правдѣ“. Если навѣтъ возмѣемо на увагу рускій землѣ бѣдъ панованьмъ Польщѣ, то и въ нихъ, на довго передѣ французскою ре-волюцію, була вѣгляда свобода, конечно, о скѣлько паны-воеводы, старосты и езуиты дали рускому народу возможность хѣсноват-ся нею“

Чи редакторы „Черв. Русь“ чытали коли-хоть що трохи зъ „Правды Руской“ и чи не чули нѣчого о законныхъ привилегіяхъ шля-хты и боярства, о панщинѣ и крепачѣвъ?

Въ 159-бмъ н-рѣ „Черв. Русь“ въ передо-вой статьѣ „Гр.-кат синодъ“ такъ пише:

„Нарады нашихъ духовныхъ властей въ справѣ скликанія духовного синода у Львовѣ дѣбуваются въ глубокой тайнѣ, такъ что лишь случайно попадаютъ о нихъ въ на-шихъ газетахъ урывковій вѣдомѣсти. Для насъ непонятіе и недослѣдимѣе такѣ посту-пованіе въ справѣ загальній и немаловаж-ной, бо дотыкающей не только членѣвъ кон-систорій, не только всего нашего духовен-ства, але и всѣхъ исповѣданьмъ греко-кат. обряду. Чи приготавливаются въ самѣмъ дѣлѣ

для синода проекты, маючи на цѣли стѣве-нѣе и такъ вже звукон автономіи униатской церкви? Чи загадуются змѣны, маючи ще болѣе зблизити гр.-к. церковь до римского костела и згладити рѣзницѣ, рѣзко одѣля-ющей римско-католицкій обрядъ бѣдъ греко-католицкого? Бо мы не сумнѣваемся, що декотріи пануючи теперь надѣ нашою цер-квою и надѣ рускою народностію въ Гали-цѣи елементы бажали-бы зъ душѣмъ затѣри зовсѣмъ окремѣшности греко-католицкой цер-кви... Яка буде програма синода, не знати; се одиѣнь певно, що она перейде черезъ римскую реторту, то значить програма синода буде або естъ вже установлена въ Римѣ. Але что она не буде прихильна для нашихъ цер-кви, можна заключати вже хотѣмъ зъ той обставинѣ, что всѣ приготовлена до синода держаться въ стрѣгой тайнѣ...“

„Наша церковь — народна, и дѣлятого мы вже теперь звертаємо увагу склякую-чихъ синодѣ на то, что въ синодѣ повинай зятти участь и свѣтскіи люде въ бѣдѣвѣд-номъ числѣ. Рѣшенія синода, зложеного вы-ключно зъ духовныхъ особѣ, не можуть вважатися правосудными, бо по-перше та-кий складъ синода противиться постановамъ церкви, по-друге духовній особы пріймають рѣшенія не лишь для себе, но головно для исповѣданьмъ церкви, свѣтскихъ людей.“

Справедливо замѣчає дальше „Черв. Русь“:

„Донесеніе Vaterland-a, що на галицкій синодѣ вышлѣтъ своихъ представителей также греко-униатскіи громады въ Угорщи-нѣ, естъ трохи загадочно. Vaterland вѣдѣй не знає, что въ Угорщинѣ существуютъ цѣ-ліи епархи греко-униатскіи, а не только гро-мады, а именно: двѣ епархи зъ рускимъ населеніемъ, мукатѣвська и прѣшѣвска, одна ромуньска и одна хорватска, крижовацка. Привидными и законными представителями тѣхъ епархій суть епископы. Зъ донесенія Vaterland-a можна-бы дѣлятого заключати, что въ тепершнѣмъ синодѣ возьмутъ участь естъ епископѣвъ: три галицкіи и чотыри угорскіи. Намъ здаєся однакѣмъ вѣрнѣйшимъ, щобы на галицкій синодъ прибули еписко-пы зъ Угорщины. Вправдѣ давнѣйше угро-рускій епископъ дѣставали хитроноію зъ рускѣхъ галицкихъ митрополитѣвъ у Львовѣ, але звязъ межи галицкою и угро-рускою униатскими церквами збрана бѣдъ часу вве-денія въ Австрію дуализму.“

Справозданіе зъ дѣяльности Выдѣ-лу „Руской Бурсы“ въ Тернополѣ за ро-къ школьный 1889.

На загальныхъ зборахъ Бурсы дня 4 (16) липня 1888 р. выбравъ були до выдѣлу: пред-ѣдателемъ д-ръ Володимиръ Лучаковский, а-вокатъ, а выдѣловыми п. д-ръ Емилъ Глад-ишневскій, лѣкаръ повѣтовый; Григорій Кузьма, свѣтѣникъ суду гражданского; о. Стефанъ Коблян-скій, парохъ въ Драгаицѣвъ; Николай Плем-кевичъ, учитель гимназіи; Едвардъ Харкевичъ, профессоръ гимн.; Василь Таковский, надком-исаръ дарекціи скарбу; Викторъ Грабъ, адъ-юкатъ суду окружн.; а Романъ Бачинскій, кандагѣ адвокатскій; а на заступниковъ вы-дѣловыхъ п. Юрій Гецѣвъ, учитель; о. Игна-тій Левицкій, катѣхетъ, и о. Антоній Чеме-ринскій, парохъ зъ Воробѣвки.

Въ цѣли своего уконституования выдѣль бѣбувъ два засѣданія, по причинѣ, що варазъ по першѣмъ засѣданію зайшли непересвѣдченій змѣны, котріи выматала нового уконституования. Ото господарѣ Бурсы п. Племкевича пере-несено на стаду посаду до Ясѣла. Перенесеніе се, можѣмо смѣло сказати, було великимъ у-даромъ для нашої инстиціи, бо не зарѣдъ судѣтсѣя нашоу товариству придѣати такого дѣяльного члена и пріятели молодежи, якимъ бувъ для инстиціи Бурсы профессоръ Плем-кевичъ. Резинацію свою зазначивъ сей дѣяль-ній выдѣловый ще даромъ 50 зр. на Бурсу и заявляньмъ, що не перестане бути дѣйствимъ членомъ и зъ далекомъ чужины. На другѣмъ засѣданіи дня 18 липня 1888 р. уконституо-вався выдѣль, выразивши п. Кузьму заступни-комъ предѣдателя, Граба секретаремъ, Ба-чиньского касіеромъ, Харкевича надприте-лемъ шо-до поведенія и наукѣ молодежи въ Бурсѣ а Гецева господаремъ.

Выдѣль бѣбувъ 6 засѣданъ звичайныхъ а вромѣ того часто порозумѣвался въ наглыхъ справахъ административныхъ и поведенія пи-томцѣвъ. Наибѣльше наглагоу справоу ува-жѣвъ выдѣль, щобы сплатити 200 зр. довгу заыгнаного на конверсію, и то сплатити уда-лось ему по-при щедрѣй подмогѣ п. Племке-вича. Въ наслѣдокъ щедрыхъ подмогъ и вилѣтъ вкладѣкъ членскихъ не трудно прійшлося вы-дѣлову сплатити належній раты банковой въ скѣловѣности 372 зр. 19 кр. и на удержаніе пи-томцѣвъ въ зѣгальныхъ доходѣвъ долужити поважѣу вѣсугу.

Выдѣль на своихъ засѣданіяхъ заходився около дѣла, щобы выховано питомцѣвъ нада-ти, якъ попередныхъ лѣтъ, напрямъ релігій-но-національных. Въ сѣй справѣ стрѣлѣвъ вы-дѣль неопоримій трудності, а то зъ той при-чины, що видѣйшій дѣяльній членъ педагогъ, якъ п. Ол. Баравскій, Петро Левицкій, А. Чичевъ, Н. Племкевичъ и М. Киршавъ по-пересѣляєся до иншихъ мѣстѣ, а повѣстали якосъ не могли здобутися, щобы найбравѣмъ выдѣлу вдоволити. Выдѣль не наръкає, а толь-ко жалкій фактъ объективно представляє. Въ бѣдѣвѣдѣ на захѣды выдѣлу членъ одинъ, ко-трого моральнымъ обовязкомъ естъ, якъ най-горѣйшѣе силѣмъ заведеніемъ займатися, пере-стає бути членомъ. Въ тѣмъ прихѣрѣмъ поло-женію бѣдає выдѣлову, а вѣглядо заведенію неопѣвѣну прислугу профессоръ Е. Харкевичъ. Онъ зъ цѣлымъ посвяченіемъ чувствительного педагога займаєся надзоромъ надѣ наукою и

поведеньем питомців. Неутомимим заходом його завдячує Бурса, що сегодня класифікація питомців виказує добрий успіх. Та на лихо заведення — і сего одногокого шарого дівчатка треба було попрацювати передь кінцем в наслідок перенесення його до Відня. Вийшло уважати за обов'язок собі милій, шару дівчатку свого члена передь загальним збором піднести, а за неутомим заходою його подякувати широким руским "спаси-Бог!"

Не б'є р'єчи буде згадати на сьмі місяці, що Бурса наша стратила в сьмі році такого а горячого прихильника молодіж, прихильника в Бурі, п. д-ра Сев. Дабстрия-ського, бувшого директора гімназії а тепершнього співзасновника красної ради шкільної, котрий часто зводжував наше заведення в молодіж до праці загіривши а проступки д'ючий картав по батьківській. Вийшло не маючи нішого способу виповісти свою подяку підносити прилюдно неоцінені заслуги сего приятеля молодіж, виражаючи йому щиро гуманною інституцій шару "спаси-Бог!"

Не сиринію обставини не дозволяли виділювати а сего року повелічати передь загальним збором, щоби питомцям виказано історію Руса в поучувані їх в сьмі році потім. Дасть Бог, чей се бажання вийде сповнитися в сльдоуючій році.

В сьмі році б'є науки хвилях користали питомців з бібліотеки "Руско Бурса", котра числять 230 д'єл в 325 томах, межі там книжочки тов. "Просвіта" а ім. Качковського.

Додати треба тут з призначенням, що бувши питомці Бурси по зложенню неспу зр'єлости прислають уживані учебники в дар для ужитку молодших. Ітак в сьмі році надбано кількадесять книжок шкільних, а за що виділя дателям виказує свою признань.

Товариство "Руска Бурса в Тернополі" єсть власнотелькою реалі. при ул. Збараскій ч. 661 і 662, на котрій товариство занятульоване через заведення нових книг грунтових, зложеною з дому, офіцій, принадлежних коморок і огорожу. Половину дому (4 комнаты з кухнею, пивницею, подомом, коморкою і ганком) а половину огорожа відступав товариство для питомців; другу половину (3 комнаты з кухнею, пивницею, подомом та коморкою) а половину огорожа наймає п. Бжезіна за 300 зр., а офіцій (2 комнаты з кухнею, подомом і коморкою) п. Ю. Гецеву за 120 зр. річного чину. З причини, що в комнатах для питомців, в офіційнах і при коморках потрібна репарація, виділя р'єшав сею реставрацією зайнятися, засягаючи наперед одобрення загального збору. Реставрація коштувати буде майже 150 зр., після приближеного обчислення.

Товариство чисило в році 1888 членів покровителів 7, основателів 10, дійсних 60, спомогаючих 21, разом 98. В текучій році вичернено на жадані, 2 дійсних членів, померли два: 1 покровитель і 1 дійсний, до вичернення остали 4 не плативші через кілька л'єт вкладок, мимов'язані, — отже збавало-бы 6 покровителів, 10 основателів, 55 дійсних і 21 спомогаючих — разом 91. Охоту вступити в члени дійсний заявля: п. Алексій Наконечний і оо. Гавацький, Маринович і Ів. Редкевич. Надто вносити виділя, щоби зібрання одобрив вписання в члени-покровителів п. Наколая Плещевача, проф. гімназіального в Яст.

(Конець буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Староческа Politik розбираючи ситуацію, яку викликала побіда молодод-Чехів і маючи на оці можливість розв'язати дотепершню більшість парламентарно, а в наслідок того і зміну системи приходять до того переконання, що народи в Австрії можна-бы помирити, можна-бы погодити автономію народну з автономією краєвою, а то на підставі системи курій національних, через одлучення сфери інтересів народних в автономичного їх закладжені в курії. Тоді мусь-бы вистати спокій, бо одини народ не майоризував-бы другого. Найважливішою справою в сьмі д'єл було-бы шкільництво, бо о него ведуться найбільше спори, а преці і на сьмі полі можна-бы без великих трудностей погодити претенсії. Основний закон держави постановляють вправді, що язиком викладовим в школах народних має бути рідний язик, але засаді той треба вадати практичне значення. Треба-бы зміняти закон шкільний в тій мірі, щоб засада удержання рідного язика не була виставлена на віякій сумнів і на віякую крампу. Старани о шкільництво, замість приділяти як ніяк союмою, приділено-бы по заведенню куріальних систем лише куріям національним. Народи перестали-бы спорити з собою, а автономію в справах шкільних можна-бы тоді розширити. Також і тагар удержання шкіль можна-бы тоді добре упривилити, бо не накладалося-бы его на громади шкільні і повті, лише кожда народність поносила-бы сама видатки на школу і збирала-бы їх в курії союмовой. — Проект сей обговорює мало що не вся преса австрійська.

Як власти австрійські в Босні і Герцеговині сл'єдять пильно за всякими ознаками російського впливу в цих краях, єсть найбільшим доказом, що там на кожній кроці пильнувати російського консула Бакунина, а в'єдвеський пошуровувати газети подають формальні справозданія о кождій руху. Російський консул в Босні і Гер-

цеговині, коли сї краї належали ще до Туреччини, мав там дуже великий вплив і значення. Онъ бувъ судиломъ міжъ спорячими християнами і протекторомъ православної церкви. В Сараєві сидівъ вінъ в церкві завжди на першій м'єсці коло престолу і уважався по єпископів найпершою особою. Одъ часу до часу їздивъ вінъ по провинці, розвідувався о все у людей, студювавъ їхъ успособленія, виступавъ в обороні противъ Турківъ і т. д. Одъ коли сї краї прилучено до Австрії, значення російського консула підупало. Ёму дали чинно єпізнати, що вінъ не єсть вже першою особою в краю і що ёму не належиться перше м'єсці в церкві і то м'єсці зарезервовано для ц'єсарского урядника. По краю дозволяють ёму вправді їздити вільно, але пильнують его на кождій кроці. Осъ явє точно справозданія подає пошуровувати до посл'єдній подорожж консула Бакунина: Зъ Сараєва довозять намъ — пише згадана газета — що тамошний російський консул Бакунинъ вийхавъ дня 1 с. м. до Герцеговини. Вже день передъ тимъ купивъ вінъ собі одно м'єсці в поштовій возі, котрий їдхити о 4 год. рано, але на ц'єл година передъ їдхоу чотирі вийхавъ вінъ приватнимъ возомъ зъ Сараєва і доперва під'їхавъ в'єзді до поштового воза. В Коніці переочувавъ Бакунина, а відтак поїхавъ далше до Мостара. Зъ відтамъ думає вінъ поїхати до Невесиня, а відтакъ хоче основно студювати ті сторони, де в давнійшихъ рокахъ укривалися розбійничі ватаги, що впадали зъ Черногоря. Зъ відтамъ поверне вінъ черезъ Коніцу назадъ до Сараєва. Хочъ Бакунинъ — в'єдвеський пресе замітно — не оголосивъ своєї подорожж офіційно, то все-жъ таки постараносъ о то, щоби в'єдвеські в Герцеговині приймали російського функціонера зъ всею увагою.

Після Politik має бути сликана в осєні, ще передъ відкриттямъ парламентарно сесії, конференція єпископів, котра буде радити надъ шкільною новелою, котру міністеръ просвіти д-р Гавцъ предложивъ свого часу в палаті панів.

Лондонський кореспондентъ в'єдвеського N. fr. Presse доносить до тей газети, що вінъ довідався зъ якогось знаменитого побурядового жерела, що подорожж ц'єсаря Вільгельма до Лондону, котра першотом мала мати характеръ чисто приватний стала-ся в наслідокъ всьлякихъ причинъ високо політичною а буде мабуть дуже великою ваги для політичної ситуації в Європі особливо же на єн полудневімъ В'єсході. Хочъ зб'єгляду на парламентарний устрій Англії формальне приступленє єн до потрійного союзу єсть виключене, то все-жъ таки надало англійській політиці на кількахъ довшихъ розговорахъ в Осборні таїхъ напрямъ, котрий дасться дуже добре погодити зъ політикою трайдержавного союзу, а котрий обнимає всаки можливий приближені на полі континентальної політики. Всьлякий особисті непорозум'єня у єу єнено і залагоджено борбу політичну, а зъ найкомпетентнішою стороною признають, що ц'єсарь своїмъ особистимъ вступленямъ повівъ теперь єдносний такъ, що давній добір єдносний політичній яв і нині межі обома державами змінилися ажъ на дуже серйозний. Єсть таке певною р'єчею, що — поминувши вже круги двірскі і офіційальні — публічне м'єнє і настрої в народі черезъ гостину ц'єсаря в участі н'ємцеской флоти зовсімъ змінилися в користь Н'ємеччини і трайдержавного союзу.

Також в н'ємцеска преса виказує на гостину ц'єсаря в Англії якъ на фактъ великої ваги а Voss Ztg. каже, що іменованє ц'єсаря Вільгельма почетнимъ адміраломъ англійської флоти, наданє королєвої першого полку гвардійськихъ драгонівъ, далше наданє другому сину єн. Уельского найвишого прусского ордера, і іменованє єн. Кембридж, найвишого вождя англійської армії, шефомъ того прусского полку, котрого шефомъ бувъ колись єн. Вилинговъ — єсть все фактами великого знач'єня політичного. Ті одначе єдначе відляють у Англії і Пруссії згадку на їхъ колишню дружбу воєнну і на ту поб'єду, котру Вилхеръ називавъ "Belle Alliance".

О ситуації на Креті, пише якийсь кореспондентъ зъ Канє до Köln. Ztg. такъ: Часть населенія єсть невдоволена зъ тепершньої управы острова, заєдає губернаторові партійність і жадає міжъ иншимъ, щоби губернаторъ заразъ відлякати. Позаякъ Порта не робить нічого, щоби вдоволити партію, то меншість Кретєнцівъ збунтувала, не хоче платити податківъ, а 500 до 600 людей, добре озброєнихъ, стануло в горахъ д'єл, а може три годни ходу відъ міста Канє. Якъ я самъ наочно мавъ нагоду придивитися, єсть ворохобники добре озброєні в револьвери і шапелоты та мають амуніцію подостаткомъ, хочъ доводъ зброї в'єдвеський л'єтъ заказано на острові. Ворохобня вибухла також в коло Ретимна і тутъ застр'єлено кілька Турківъ. Одно магометанське село обступили християне, а Турки боронять приступу до него. Одъ кількохъ днівъ почали ворохобники гоїсено одржовуватися, що єн с'єлою сполучається зъ Греками і вив'єсать греку хоругви, наколи їхъ жадає не будуть сповнені. Турки з с'єл, де переважає християнське населення, в'єдвеський до м'єст, а грецькі родни з м'єст в'єдвеський зновъ в гори. Християне в м'єстахъ побоюються р'єзн — якъ то було передъ кількома л'єтами в Александрії — бо Турки дуже лютьються, що єн мусьлі безъ всякихъ средствъ покидати свої пос'єлости і віддати їхъ на рабство. Кілька днівъ тому назадъ, наслідокъ на острові 2000 людей турецкого войска і вийшли на берігъ

в Канє, але єн стоять безчинно, бо воєнний губернаторъ не одержавъ ще зъ Константинополя ніякихъ приказівъ.

Після в'єстєй зъ Константинополя наслідокъ до Канє дня 3 с. м. російська лодъ канонірска "Чорноморець", а крімъ того доставъ також і російський корабель воєнний, що стаціонує в пристані персейской, приказъ відплести до Крети. Міжъ турецькимъ войскомъ а ворохобниками прийшло ажъ до бійки, в котрій погнєло шість Турківъ. Зъ Константинополя мають відіти на Крету чотирі батальони п'єхоти, а тоді вся воєнна сила турецька на Креті буде вносити 17.000 людей. Кажуть, що Туреччина хоче завести на острові станъ облоги.

Hamburg. Corresp. одержала зъ Мадриду письмо, котре на справу наміреного в'єзду папи зъ Риму викає трохи яснїше світло. Папа Левъ XIII. від'їдеє бувъ дійсно депешою зъ дня 2 червня до іспанської королеви-регентки зъ прошенємъ, щоби єн дозволила єму прийхати до Іспанії, спеціально же вибрати собі Валенцію за м'єсці свого проживання. Королева порозум'єлася зъ міністерствомъ згодилася на то в засаді і в тій д'єл від'їдеє папа. Папа не визначивъ бувъ свого в'єзду зъ Риму в Італію на певний часъ і не уважавъ єго за р'єчъ необхідну, лише заявивъ, що коли-бъ вибухла європейська війна, то вінъ мабуть не м'єгъ-бы повзстати в Італію а крімъ того могли-бы змусити єго єе в нинішній причині покинути Римъ. Наколи-бъ папа мавъ дійсно стати на іспанській землі, то вимагавъ-бы для себе лише повноє екстериторіальності, що впротїмъ далося-бы легко осеанути, наколи-бъ вінъ замешкавъ у свого нунція.

НОВИНКИ.

— В справі конфіскації ч. 161 "Д'єла" одержали ми таке письмо: Cz. 13296 W imieniu Jeho Welyczestwa Cisarja: C. k. Sud krajewy karny i Lwowi riszył na podstawie §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 zak. pras., szczo osnowa artykulu umieszczonego w czasopiśmie "Dilo" w Nr 161 z dnia 1 sierpnia 1889 pod napisem: "Ruch wyborczy w Halyczyń, Wybór posła w Sniatyni" nie mistyt w sobi znamen prowupy z §. 300 zak. kar. takoz §. 487 i 488 zak. kar. w złuczeniu z art. V. zak. z dnia 17/12 1862 Nr 8 zd. i art. VIII tohoż zakonu. Otim riszenju zawiadamiaє sia redakcyi czasopysu "Dilo" z tym dodatkom, szczo toje riszenje z pryczynu zholoszenoho czerez c. k. Prokuratoriu derzawnu zażalinja ne jest jesczoє prawosylne. C. k. Sud krajewy karny. Lwiw dnia 5 sierpnia 1889. — Fügér.

— Руско-народний театр переїхавъ зъ Рави до Любачева, де вже в сєреду, 7 н. ст. серпня, давъ перше представлєня. Дальші представлєня припадають на 10, 11, 13 і 15 серпня. Зъ днемъ 1 н. ст. вересня загостить нашъ театр до Перемішля. — Руска інтелігенція зъ околиць Любачева повинна щиро підперти нашу народну інституцію, щоби опієла, коли-бъ не повелось, не минавъ нашъ театръ єн околиць.

— По судахъ в Галичині і Буковині входить в життя зв'єстєня побільшенє урядниківъ судовихъ і урядова Газета Lwowska оголошує конкурси на в'єдвеський новоє креованій м'єсці в сьмі році. І такъ єсть м'єсці в Галичині: двоєхъ сов'єтниківъ вишого суду краєвого у Львові зъ платнею VI класу ранги; двоєхъ секретарівъ ради при суді окружнємъ в Тернополі зъ платнею VII ранги; чотирнадцять ад'юнктовъ судовихъ при судахъ повітовихъ в Бучачі, Гусятині, Делятині, Дрогобичі, Кам'єнці стримлобій, Ікмарі, Монастирськахъ, Надворні, Підгайцяхъ, Скалаті, Сколіві, Стрию, Щирці і Чорткові зъ платнею IX ранги; — в Буковині: двоєхъ секретарівъ ради при суді краєвомъ в Чернівцяхъ зъ платнею VIII ранги і трєхъ ад'юнктовъ судовихъ при судахъ повітовихъ в Вижниці, Сереті і Гургануморі зъ платнею IX ранги. Реченє подаватимъ визначений до 31 серпня с. р. Подана о м'єсці ад'юнктовъ вносити треба до президій судівъ колегіальнихъ і інстанцій.

— Зъ Рогатини пишуть намъ: Дня 2 с. м. приїжджавъ проф. д-р Іс. Шараневичъ до Рогатини оглядати старинні церкви рогатинські. Про сї старо-руські пам'ятники було вже неразъ писанє в "Д'єл". Теперъ ширшу розвідку написавъ про нихъ парохъ Рогатини о. сов. І. Деревичъ. Богато знатоківъ, нав'єт зъ-поза Австрії, найбільше зъ Варшавського і зъ Волині, звиджувавъ рогатинські старинності на м'єсці і то або умисно приїжджали в цілїхъ науковихъ або при нагоді побути в Рогатині, щоби не минали старинного города. І нашъ учений д-р Шараневичъ мавъ нагоду відіти богато р'єчєй в церкві рогатинськихъ на виставахъ у Львові, якъ краєвий такъ і Становницької. Правдиву вартість руськихъ старинностей м'єгъ єн ажъ теперъ познати, коли власними очима побачивъ цілє величавє д'єло штуки. Церкві єв. Духа лежить теперъ на взгір'ї окружєнємъ зъ всьхъ боківъ водою. Спокойне русло Гнилої Липи підполює безпосередно стрімкій береги св'єтодусского острова зъ двоєхъ сторінъ, третя і четвєрта сторона віддалєніє небагато відъ раменъ р'єки. Особливо в сторінъ північній відъ церкви простиралася рівна площа зъ 30 метрівъ в довжину къ р'єці, перервана лише в половині невеличкимъ горбикомъ. Ся площа, щоби здогадєвъ проф. Шараневичъ, виказує на можливість, що в давнійшихъ часахъ церква стояла фактично на острові і зъ всьхъ боківъ безпосередно залита була водою. Значє побільшенє острівця в порівнянню до великого навкруги рівнини каже догадуватися, що єе м'єсці могло в старину єслужити за якусь оборону, за р'єд фортифікації. Іконостасъ, відічений передъ кількома л'єтами коштомъ краю, вражає красою старинності штуки. Решта призначеної суми (кажуть надъ 2000 зр.) ужєєся мабуть на поклякєрєванє ст'єн в сєредині церкви. В с'єміє мало порушувало справу сїхъ цер-

квей а і про розх'єдъ призначеної суми ніхто нічого не знає. Новий соймъ, скріплений по руській сторіні, чейже зробити в тій в'єгляді що більше якъ попередній.

— Театральна трупя п. Єм. Бачинського відъ тиждєля гостить в Рогатині якъ театр польскій. До 5 с. м. виставлять п. Бачинський самі польскі штуки передъ дуже мало заступленою польско-жидівською публикою. Передъ кількома роками, якъ гостивъ в Рогатині п. Бачинський, була єе ще більше руска трупя і тоді п. Бачинський входивъ також зъ Русинами в зносини. Теперъ театр єго ставє часто польськимъ — чимъ уже відъ давня накупивъ.

— До чого то вже не уживаєся саль шкільнихъ?! Недавно тому відбулося в шкільній салі підрогатицького села Вербилівцєвъ — здаєсь за дозволомъ дотичної власти — всьлєбє жидівське м'єсцевого арендаря. Годі вгадати, якъ заслуги поклали для школи жид-арендарі, коли доступивъ такої ласки. Р'єчъ та не була зовсімъ тайною, бо д'єлєся в білий день в часі, коли єе відбувалися шкільні науки. Знає про те безперечно і шкільна рада окружна, та нічо не каже, мовчить мовь заклята. А що бы то було, коли-бы такъ — Боже борони — ужито саль шкільної на якій відіти читальні, або на якій руські збори? Уже на другій день явилася-бы в с'єл жандарми і тягано-бы зъ м'єсця людей до протоколівъ! Люде — не знати чи жартомъ чи на правду — кажуть, що вербильовський Абрамко небажєє забажєє в салі шкільній шинкувати... Всьлєбє в салі шкільній уже справивъ!...

— Комісії судові. Президій вишого суду у Львові видає рескрипті до ч. 5812 зъ д'єл 4 линия с. р. що-до комісії судовихъ, в котрій поручає, щоби визначити на єдину частъ по кількохъ комісій в якій громадъ та єе в д'єл єудєбнихъ громадъ визначити комісії в тій громаді. Згаданий рескрипті має на цілї зменшити по можливості видатки, які поносять єєліє при судовихъ комісіяхъ.

— На м'єсці розв'язанню ради повітовий в Горлицяхъ намістництво предложило виділювати краєвою проектъ утворити тимчасовий зарядъ повітовий а разомъ подало списъ осіб, котрі війшли-бы до того заряду. Списъ осібъ уложеноє староство в Горлицяхъ таїхъ: члєни заряду: Єдв. Милковскій, властитель Горлиць, єс. Марк. Жабицький зъ Горлиць, о. Стєф. Хилєк зъ Мєдєлиць, Іс. Ольшєвскій, власт. Єдїнїцї, Ант. Романь, в'єдвеський зъ Р'єпенника стрижівського і Ваньє Ковальчикъ в'єдвеський зъ Уєстє руского, а на заступниківъ тїхъ члєновъ: о. Петра Цапінського зъ Гладішова, єс. Стан. Зємєянського зъ Бєча, Іс. Бруха в'єдвеський зъ Мєдєлиць і Влад. Дємбєвського, власт. Сирь. Намістництво згодилосъ на тіє особи і заявлює, що функції презєса сего заряду добре було-бы віддати п. Єдв. Милковскому.

— Маршалокъ красевий гр. Тарновскій вийхавъ на дві неділі зъ Львова до Дзикови і заступає єго в виділі краєвомъ буде за тїє часті п. Октав Петрускій. В своїй подорожжї задержавъ гр. Тарновскій в Р'єшєві і звидівъ тамошну раду повітову.

— Шахъ перекій в Галичині. Здаєсь, що шахъ перекій буде переїздити черезъ Краківъ і задержитися в Галичині підчасъ ц'єсарськихъ маневрівъ. В'єстє єю потверджає і то, що музики полковий краківського гарнізону одержали наказъ вив'єсатися перекієму імну. Канєльмайстеръ 77 полку п. Маха удаєся до Берліна о текстъ музичний перекієго імну і теперъ учать єго всь музики войсковий.

— Видатки повітовий в Товмачі (де маршалкомъ єс. Сава) закупивъ 50 книжочокъ виданіє польского товариства ім. Стєпанца Moskwa wobec Unii i Polski, щоби розкинути їхъ по громадахъ сєльськихъ. Русини товмачкї бачуть зъ того, якъ марно деєє їхъ гріш...

— В Бєлячєві коло Бродівъ вбудовано церквує деревинує заходомъ тамошного пароха о. Мандичєвського. Іконостасъ б'єлячєвської церкви в'єготовлює п. Ю. Б., артист-єдїнар і профєсоръ школи промисловєй у Львові.

— Богато молодихъ жидівъ вивандрувало єстатними часами зъ Рогатини до Америки на л'єбшій "Гєшєфть". Деякі зъ нихъ мали до вивандрування глєбшю причину: утечи передъ асєтерункомъ або передъ нинішою силою державною. І такъ єдного єдєважного єєршта рогатинського недовоєно засуджено за порушенє публічного єунокою на 2 м'єсцї тяжкоє в'єзиччї. Нєб'єдний жидокъ, видичи, що грішї не освободять єго відъ "Ієвановє хатї" і що ажъ теперъ не жарть, уложивъ собі потайкомъ плянъ і закимъ єе силою єкзєкутивної власти мавъ ув'єдти в темницю, погнавъ на Єв'єїчємъ до Гамбургъ, а зъ-відтамъ парохомъ до Америки. Тимъ почавъ єєн євої промислє і єтє недавно пише до родини, що "gut Geschäft!"

— Д-р Мєкєніє має видати в Лондоні брошурю підъ заг. "Шість м'єсцївъ на дворі наслідника престолу і ц'єсаря Фридриха", де наведе всь розмови, які державъ зъ покліннимъ ц'єсарємъ.

— Доходи папи в р. 1888 були таїхъ: грішє єв. петровий приймє 9,300.000 л'єрвє, прєцентъ відъ капіталівъ л'єкованихъ в заграничнихъ банкахъ і чиншъ зъ найму папськихъ д'єбръ приєсли 3,300.000 л'єрвє; разомъ єтже було доходує 12,600.000 л'єрвє. Таку саму квоту в годівцї вложили папї при нагоді ювілею, не вчїєляючи в то дорогов'єзнихъ дарунківъ. Видатки в р. 1888 вносили: милостині 390.000 л'єрвє, пенсії і підпомогі 180.000 л'єрвє, підпоги для костєлівъ, і монастирївъ 130.000, для низшого духовєстває 190.000, для пропаганди в'єрї 300.000, кошты удержанія дипломатії 300.000, адміністрація і урядовъ папськихъ 1,000.000, єдновє палатъ 300.000, пам'ятниківъ 250.000, пенсії кардиналівъ 2,000.000, єєминаріє 1,200.000, нинішні видатки 800.000, разомъ понадъ 8,000.000 л'єрвє.

— Межнародний конгрєсє глухонїмьхъ розпочавєся дня 10 лїнія в Парижі і нєради трєвали б'єсімъ днївъ. Въ нарадахъ взяли участє предстєвїтєлї всьхъ краївъ. Глухота єсть причиною н'ємоти, бо м'єжъ єлухомъ і мовою єсуществє єєна зв'єзъ. Глухонїмьхъ може часомъ підъ якимъ

враженьемъ выдати окликъ, але то походить зъ напруженія мускулівъ а не зъ слуху. Глухонѣмыхъ можна подѣлити на двѣ категоріи: до одной належать глухонѣмій одъ уродженя и они не мають и не можуть мати ніякого понятія о голосѣ, до другой належать такі, що родяться зъ більшою або меншою глухотою, котра одтакъ стає або більшою або меншою. Конгресъ мавъ на цѣли розпознати докладно двѣ методи уживаній въ образованіи глухонѣмыхъ, чисто устну и мову знаками а при томъ обговорювано такі квестіи: глухонѣмій въ товариствѣ; глухонѣмій при праці; глухонѣмій а права краєвъ. При нагодѣ де-го конгресъ згаданого торжественно памяті священика французского де Л'Ерре, котрий померъ въ р. 1789 и першій подійсь пытанье науки глухонѣмыхъ. На конгресѣ медіолянскій порѣшено, учити глухонѣмыхъ методомъ устною, але коли представлено такихъ глухонѣмыхъ, то ихъ бесѣда показала немыслимою и великимъ различіемъ а протинно були глухонѣмій такі, що писали диктанды, читаючи зъ порушенія губъ свого учителя. Въ сѣмъ конгресѣ парискій порѣшено уживати въ науцѣ обохъ методъ, бо одна и друга подає великій користи для тихъ нещастныхъ. По конгресѣ удалось глухонѣмій до памятки священика де Л'Ерре и аложивши вѣнці на могилѣ выголосили клька бесѣдъ на миги а проходячі дивились на се зъ зачудованьемъ.

Дроби вѣсти. Цѣсаръ жертвувавъ 500 ар. підпомогти погорѣльцямъ въ Загрію, пов. хшановского, де минулого мѣсяця выгорѣло цѣле село. — Въ Лубанкахъ низшихъ, пов. збаражского, 5 хавъ дн 5 н. ст. серпня наймитъ тамошного господаря Ф. Кальбы зъ снопамъ зъ горы підъ селомъ. Случайно наподохались конѣ и наймитъ упавъ зъ воза підъ конѣ. Колеса перейшли ему черезъ каркы и ноги та такъ сильно покалѣчили, що померъ за чверть години. — Доповняючі выборы одного члена рады повѣтової въ Збаражі зъ більшихъ посѣлостей розписані на день 10 вересня с. р. — Сей суботы одбудеся у Вѣдні торжественне одкрытие нового природничо-историчного музея надворного у Вѣдні; при торжествѣ буде приутнымъ цѣсаръ. — Въ Прусахъ мали увязнити двоухъ людей, котрі довгий часъ фальшували въ Лондонѣ австрійскій и прусскій банкноты; фальшивиківъ одставили до Берлина.

Наука, штука и литература.

«Библиотека для молодежи» вышла книжочка сема и вызначає такъ само гарнымъ змѣстомъ якъ и попередній такъ выдана «Руской Бесѣды» въ Черновцахъ. Кромѣ двоухъ гарныхъ портретовъ Михайла Вербицкого и Николая Лисенка помѣщай отей статейки: Крѣзь Ироль, стихъ Федьковича; Никола Лисенко; Бесѣды про нашѣ земли; Стодольского; Руфѣ, оповѣданье библіане, О. Кониского; Зъ жита ластовокъ; Бѣльшій оокѣль якъ ливикъ, сѣвчаночка Федьковича. Сетъ се одинокое періодичное издавництво для нашої молодѣжи, а такъ знаменито редаговане, що повинно бути въ кождѣмъ домѣ, де оутъ дѣти. Адреса издавництва: Руска Бесѣда, Черновѣцъ, ул. Петровича 4.

Господарство, торговля и промыслы.

Горництво въ Австріи въ р. 1888. Зъ рѣчного выказу статистического министерства рѣльництва про горництво въ краяхъ передлитавскихъ вымаемо отей дані: Загальна вартѣсть продукції горничой и гутничой въ р. 1888 въ цѣлѣй Австріи була 72,262,379 ар. а зъ того числа припадає на Чехію 33,318,189 ар. а инші краѣ поступають въ такѣмъ порядку: Сирія, Шлескъ, Моравия, Каринтія, Краина, Долѣшина Австрія, Галичина (1,093,784 ар.). Горнична Австрія, Тироль, Сальцбургъ, Истрия, Далмация и Буковина (66,671 ар.). Загальне число горничковъ было 108,703 людей а удѣль пересѣчний одного робѣтника въ вартѣсти продукції 665 ар. Чехія мала 53,766 робѣтниковъ а удѣль поодинокого робѣтника въ продукції по 618 ар., Галичина 3374 робѣтниковъ а удѣль робѣтника по 324 ар. и Буковина 237 робѣтниковъ а удѣль по 281 ар. Що до металѣвъ шляхетныхъ, то въ р. 1888 выдобули въ Австріи 3672 сотнарѣвъ метр. металю золотого вартѣсти 11,100 ар. (за сотн. метр. припадає 3-2 ар.), а металю сѣребного 139,218 сотн. метр. вартѣсти 3,229,953 ар. (за сотн. метр. 23-20 ар.). Золота выпрокували 9-890 кильогр. вартѣсти 12,920 ар., а сѣрѣла 35,326 кильогр. вартѣсти 3,154,429 ар. Продукція соли камѣнной выписала въ 1888 р. 437,300 сотн. метр., вареной соли 1,598,374 сотн. метр., соли морского 375,798 а соли для промыслу 389,091 сотн. метр., въ загальнои вартѣсти 21,703,091 ар. Въ салінахъ было 10,059 робѣтниковъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

Именованія. Краєва рада школьна именовала дѣйствыми учителями и учительками: Изъ Малевица въ Брусуграхъ а Флор. Ходзиньску въ Соколовѣцѣ, Анатоли Роздѣльскую въ Сорочку, Март. Шевчика въ Доброй и Анг. Добровольску въ Лостѣвѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Лондонъ 9 серпня. Вчера по осмотру залогіи нѣмецкой эскадры черезъ королеву выбрався цѣсаръ Вильгельмъ на кораблі „Гогенцоллерн“ въ дорогу до Нѣмеччины.

Римъ 9 серпня. Бувшій президентъ министровъ Кайроли померъ въ Неаполи, похоронъ одбудеся на кошѣ короля.

Петербургъ 9 серпня. Подчасъ вѣчная вел. кн. Петра Николаевича зъ черногорскою княгиней Милицею були присутніи въ члены царской родины и амбасадоры Нѣмеччины и Англіи.

Парижъ 9 серпня. Вчера розпочався передъ сенатомъ яко трибуналомъ державнымъ процесъ Булянджера, Диллона и Рошфорта. Прокураторъ державный Бореперъ одчитавъ актъ обжалованія а одтакъ обговорювавъ посылѣдну одзову Булянджера, въ котрой той борониться и сказавъ, що вся та оборона єсть безосновна. Дальше засѣданье одложено до пятницѣ. Передъ палатою Люксембургскою, де радивъ сенатъ, зѣбралося було множество народу а полиція мусѣла робити порядокъ.

Переписка Редакції и Администрации.

Вл. А. С. въ Д. Посоль Юліанъ Романчукъ перебувавъ черезъ весь часъ вакацій у Львовѣ. Адреса его: ул. 3 Мая н-ръ 2. — Всч. в. 3. Ш. въ Уп. Адреса: W. Sieminovitch — Esqu. box 167. U. S. Amerika, Olyphant Pa.

Заявление.

Одъ якогось часу почали курсувати у Львовѣ и въ окрестности Львова карты визитной зъ написомъ: Jan Chirowiec, prezes towarzystwa „Zorja“. Щобъ избѣжи якихъ непорозумѣй примушений єсьмо заявити, що п. Jan Chirowiec не єсть и не бувъ презесомъ рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“, только що голоною того нашего товариства бувъ одъ самого заснованія его и єсть теперь п. Василь Нагорный, архитекторъ у Львовѣ. Одъ Выдѣлу товариства рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“.

Львовѣ 1 н. ст. серпня 1889.

Поручає
Бюро вывѣдуюче
Ерасмины Островской,
Станиславскъ, ул. Соборского 38.
3071 (2-2)

БРИ-
твы правдивый швейцарский ан-
глийский, мыльнички, ремѣнцы и
мраморки до острѣня, мыла.
2537 пензѣ и т. п.

поручає найдешевше
магазинъ товаровъ модныхъ, бѣла
мужского, товаровъ галантерей-
ныхъ, вырѣбѣвъ рукавичничихъ
парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

Накладомъ о. Петра Богачев-
ского появились въ друкарни
Цукеркандлі въ Золочевѣ рус-
кы квіты для Всч. Духовен-
ства, 50 штукъ за 40 кр. безъ
пересылки почтовой. Купити
можно або у Цукеркандлі въ
Золочевѣ або у наклады въ
Гарбузовѣ п. Олѣвѣвъ.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає:

певный и выпробованый средства до выбраия всякихъ
пльмъ.

кр.	пльмъ	кр.	пльмъ
25	АМАНДИНА усуває пльмъ зъ сокоды цукровыхъ, бѣлка, морсеного и т. п. флаконъ . . .	25	КОРЕНЬ МЫЛЫННЫЙ бѣлый, служить до правия матерій пов- ковыхъ, потовченыхъ и за- марганныхъ, пакетикъ по 2 кр. и
25	АПСЕНА вытѣає пльмъ тов- стѣ зъ матерій шовковыхъ барвныхъ . . .	04	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до выбраия пльмъ старыхъ зъ матерій войныхъ, бавонич- ныхъ и шовковыхъ, кусникъ
25	АПЕТИНА пицить пльмъ аль- калачий и мочовй, флаконикъ	25	ОДАЛИНА пльмъ средство до чищеня мужской одежы, усуває пльмъ повставшій зъ пороку, прѣты, тютюну, моло- ка, пива, кавы, шоколады, пльсн, вохкости, сметаны, росолу и т. п. флаконъ . . .
30	БЕНЗОЛИНА выбрає пльмъ товстѣ и зъ прѣты, зъ мазы и покрову, флаконикъ малый 20 кр. цѣлый . . .	35	ОБСАЛИНА выбрає пльмъ зъ атраменту, прѣты и крови, зъ паперу и бѣлы, флашка . . .
30	БРАЗИЛИНА, выпраній въ бра- зилии матерій чорный, споло- вѣый и пошлмлей одыску- ють первѣстну барву, стають лѣскучими и твердыми, пакетъ	25	КВИЛІЯ, матерій войный и шовковй, выпраній въ одварѣ Квиліи травить пльмъ и оды- скують связѣсть, причѣмъ барва матерій нѣчо не тратьтъ, пакетъ . . .
30	ЯВЕЛИНА уживаєся до выбра- ния зъ бѣлы барвныхъ пльмъ, а именню зъ пива, вина чер- вонного, оловѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . . .	06	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО- Вый усуває пльмъ зъ покрову, оловѣ и живицѣ, флаконъ . . .
20	КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужи- вався до чищеня пльмъ зъ атраменту, лѣсочка . . .	25	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣлы войный зъ замаганія и пороку, пакетъ . . .
05		20	

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3 и ул. Галицка рѣгъ Валовой. Въ филиахъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Ри- покъ ч. 2. 2529

Курсъ Львовскій

зъ дня 8. л. серпня 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат. Жал.
Зелѣз. гал. Кар. Людв. по 200 ар. м. к.	192 75 193 50
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 ар. а. в.	235 — 238 —
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в.	277 — 281 —
Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.	— 216 —
Листы заставный на 100 ар.	
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 — 101 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣос. зъ 10% прем.	103 — 104 —
Банку краєвого 4% а. в. лѣос. 51 л.	97 75 98 75
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 70 101 70
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96 — 97 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	100 70 101 70
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	93 80 94 80
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	98 75 99 70
Листы довжій на 100 ар.	
Гал. Зав. кред. сѣд. 3% а. в. (дани. 6%) въ лѣос.	87 50 59 —
Гал. Зав. кред. сѣд. 2 1/2% (дани. 5%) въ лѣос.	48 — 50 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣос. въ 15 л.	— — —
Облиги на 100 р.	
Индemnизац. галицкй 5% м. к.	104 — 105 —
Комунальній Банку краєв. 5% м. к.	100 50 101 50
Позичка краєв. зъ 1883 по 6% а. в.	104 — 116 —
Позичка краєв. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50 97 50
Лѣосы:	
Мѣста Кракова	24 — 26 —
Мѣста Станиславова	— 38 —
Монеты:	
Дукаты цѣсарскіи	5 64 5 74
Наполеондоръ	9 50 9 60
Пѣвѣмперіалъ	9 72 9 82
Рубель сѣребный	1 36 1 48
Рубель паперовый	1 22 1 24
100 марокъ нѣмецкихъ	58 25 59 25

Основаный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАЛТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старй вина угорскй лѣичный и натуральний вина
столовой одъ 42 кр. бут.

Знаменитй Старкы, Житилеки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальній вина шампанскй и правдивый Конякъ
французскй першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГІА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 ар. 284 57-7

МАЛЯГІА БѢЛА бут. по 2 00 ар.

Цѣнники на жаданье даромъ и оплатно.

Означеный на выставѣ гилѣничной сѣбнымъ медалемъ за старй вина

Стация зѣлѣзничъ
МУШИНА-КРИ-
НИЦА
зъ Кракова 8 год.
Львова 12
Будѣ-Пешту 12.

КРИНИЦА

Аптика, почта,
телеграфъ,
судѣ поевтовый,
нотаріатъ въ
мѣсци.

ц. к. Заведенье жерельно-купелеве.

Вельми обильна и сильна „щавя алькалично-
зѣлѣзиста“.

Головиѣшій средства лѣичный суть:

Купель минеральній, огрѣваній методою Шварца въ
будынку зъ 73 кабинетами, купель бороваиной въ
особѣмъ будынку зъ 27 кабинетами, купель газовой
при головиѣмъ жерель, методичне питье воды зъ
численныхъ жерель минеральныхъ зъ рознымъ скла-
домъ хемичнымъ. Знамените заведенье жентичне,
нове кефирне клька молочаренъ, нове взѣрцеве за-
веденье гимнастичне, великій паркъ зъ выдѣлыми
проходами.

Для выгоды и забавы гостей служить понадѣ
1200 комнатъ зъ цѣлковитымъ умѣлованьемъ,
по большій части зъ печами, численній реставраціи,
цукорнѣ, театръ черезъ цѣлый сезонъ, читальня часо-
писей, двѣ выпозичальнѣ книжкѣ, оркестра жерельна,
фотографъ, численній и розличній торговлѣ, модярки,
розный рукодѣльники.

Въ домѣ „пѣдъ Замкомъ“ можна вынаймити
комнаты лише на 24 годикъ.

Дворецъ зѣлѣзничъ Мушина-Криница 10 кильометровъ
одъ заведенья, и зъ водѣи веде одѣре удержана дорога до
заведенья.

Въ маю, черени и вересни цѣны помѣшканъ
скарбовыхъ якъ и всѣхъ родѣвъ купелей о 30% низшій.
Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ординуючого
лѣкаря правительственного д-ра Коппфа, практикують
7 лѣкарѣвъ. 2936 6-6

Фреквенція рѣчна выносивъ понадѣ 4000 осѣбѣ.

Въ самѣмъ заведенью находится послѣ найновѣй-
шихъ основъ науки уряджене:

Ц. К. ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ
пѣдъ управою спеціалиста д-ра Еберса.

Сезонъ отвореный одъ 15 мая до 30 вересня.

На жаданье удѣлас вынаєнь ц. к. Заридъ жерель-
ный въ Криницѣ

Матеріи вовняній на сукнѣ дамскій

найновѣйшій

Метеръ одъ 45 кр. и выше

одержавъ въ великѣмъ выборѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пльцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье оплатно одворотною почтою.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часосиль.

Выходитъ у Львовѣ що дня (прѣждъ недѣлю и рускихъ святъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9. У Вильяма Хаасенштейна и Воглера, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платны у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ въ Австріи:

а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на чверть рокъ . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи зачитаются лишь на попередне застереженіе. — Рекламация неопечатанъ бѣдъ порта

Подписка чило контоу 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрѣнкою почасомъ, въ рубль, „Надсѣлане“ по 20 кр. а. в.

Подписки челяются по 10 кр. бѣдъ стрѣнкою.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій повѣрокъ а третій чвертьрокъ издавництва „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вп. Предплатниковъ поспѣшати зъ надсыланьемъ предплати и залеглостей.

Процессъ Булянджера.

Въ четвертъ по полудни о 2 год. розпочався въ Парижѣ передъ сенатомъ яко трибуналомъ державнымъ процессъ Булянджера и его содѣйниковъ Диллона и Рошфорта обжалованныхъ о зраду державы. Передъ палатою сенату абжаловалося было множество народу и длатого треба було ажъ полицією будинокъ обставити. Сенаторы явились майже въ комплектѣ а замѣтнымъ было и то, що сенаторы въ правницѣ явились у фракахъ. По обчитаню именъ показалося, що не було лишь 20 сенаторовъ. Засѣданье обдувалося зовсѣмъ спокойно. Вступъ за билетами бувъ для каждого вольный а галерея была биткомъ набита. Подъ трибуною президента Лероаса стояли столы, при котрыхъ сидѣли генеральный прокураторъ и два генеральны адвокаты, все три въ червонныхъ тогахъ. По обчитаню засѣданья роздано сенаторамъ акты обжалованья въ формѣ книги а генеральный прокураторъ Келлей де Бренеперъ розпочавъ мѣлкуювати акты обжалованья. Онь говорилъ смѣло и голосно а все сенаторы слухали его зъ разу дуже уважно; доперва побавише стали ему перебивати до котрой сенаторы зъ правницѣ.

Розпочинаючи свою бесѣду заявилъ Бренеперъ, що умисно такъ коротко аложивъ акты обжалованья, але теперь высказъ все и сподѣялся, що представитъ цѣлу справу ясно. Оттакъ доказувавъ бѣдъ, якъ то Буляндже на розныхъ становищахъ розпочинавъ заговоры а особливо клавъ велику вагу на то, що Буляндже вносился зъ людьми подозрѣнныи и несправдливо въ черствѣ нхъ шаривъ свою пропаганду. При томъ эвертався прокураторъ часто противъ обороны, яку выдавъ Буляндже въ формѣ бдовзы до народу. Наибольше враженье зробила та часть его бесѣды, въ котрой бѣдъ говорилъ про обносны Булянджера до Бирета. Коли правницѣ стала занато перебивати его бесѣду, прокураторъ переставъ на хавлькы говорить а бѣдъ продолжавъ дальше свою бесѣду и обговорювавъ тѣ точки обжалованья, що обносился до содѣйниковъ Булянджера, Диллона и Рошфорта.

На вчерашнѣмъ засѣданю мотивувавъ Бренеперъ дальше акты обжалованья — выказувавъ, що Буляндже яко генералъ вже въ Клермонъ-Ферранъ вѣвъ политику выборчу и удерживавъ тайну корреспонденцію, котра мала на цѣли протавити амбю и званіе правительства. Наибольше промавляючь въ некористъ Булянджера тѣ акты, котры поясняютъ его бдовсны до кн. Виктора Наполеона. Его посередникъ, Баре, псавъ ему, що князь

принимавъ его услугу до звалена республиканского правительства. Въ листѣ широко звѣстного бонапартиста Ландри мѣстятся ось такыя слова: Въ сердца заховуемо окликъ: Найжне цѣсарство, але на улицѣ кличемо: Найжне Буляндже! На той листѣ бдовствъ Буляндже писуемо зъ подякою. Дальше доказува прокураторъ, що Буляндже черезъ своего секретаря порозумѣвался и якъ доказуе зложень въ слѣдствѣ збананя двоухъ свѣдѣловъ — довѣвъ достаточно до того, що навязавъ зносны зъ офиціальными кругами нѣмецкыми. Вслѣдствѣ навѣтъ до звѣстного банкира Берлихедера въ Берлинѣ якогось Цюна Рессинна зъ просьбою, чтобы Бляххедеръ поучивъ кн. Бисмарка и зафривъ его, що агитация булянджистовъ не мавъ на цѣли звалити зовсѣмъ республику, лишь стремитъ до утвореня конституцонной республики. Середъ загальною обуреня заковичъ прокураторъ свою вчерашню промову поясненями, зъ бѣдъ Буляндже бравъ грошѣ на свою агитацию.

Выступленье прокуратора противъ Булянджера было взагалѣ острѣ и безпощадно. Онь казавъ: я маю тутъ 1200 доказовъ противъ Булянджера. Онь не потребуе зовсѣмъ жалуватися на фальшивыя збананя свѣдѣловъ, его рѣчею было тутъ явитися и дати доказы, що все то, що противъ него подносился есть неправдою. Замѣтнымъ есть, що подчасъ вчерашнюю промову повиносилося было зъ сенату богато членовъ зъ правницѣ и бѣдъ не явились. А позаякъ тѣ сенаторы, котры не були хочъ-бы на одномъ засѣданю, тратять право до голосованья надъ выданьемъ вырочу, то вносить зъ сего, що давній пріятель Булянджера рѣшился его опустити и хотѣтъ дати ему упаски.

Одозна до Булянджера, на котру прокураторъ въ першій части покланувався изъ некоего полемизувавъ, зачинався шумно словами: До народа, моего одинокого судѣ! Въ тѣй бдовзѣ, написаной въ дразливомъ тонѣ, называвъ Буляндже прокуратора Бренепера „бредухомъ“, клеветникомъ“, „длиннымъ писателемъ романовъ“ и т. п. На самѣмъ початку каже бѣдъ, що случайно достався ему въ руки акты обжалованья и то словукало его выступити въ своей оборонѣ. Оттакъ показуе бѣдъ что въ Тунисѣ не мавъ никакого агента антагента. Тутъ бесѣдаю якѣсь учительскы Пуберъ, котра перебивала въ Тунисѣ (нѣбы то длатого, чтобы тамъ студіювати звичай народный а на дѣлѣ, въ зовсѣмъ нѣмшій цѣли). О Биретѣ каже Буляндже, що бѣдъ не бувъ его агентомъ, але агентомъ Констанса. Я элѣ зробивъ — каже Буляндже — що уважавъ сего членовъ за честного, бо бѣдъ выкористувавъ знакомство зъ мною для своихъ цѣлей. Дальше доказуе Буляндже, що бѣдъ за казу въ табличкахъ, котру мавъ завести въ войску въ Тунисѣ, не державъ нѣякихъ грошей; кава була такъ лиха, що въ годѣ було уживати а підприємцѣ хваба-бы были божевѣльнѣ, кѣль-бъ за оцѣнку, яку выдано о сѣй навѣ, платили 21.000 фр. Наибольше интересованнымъ

въ сѣмъ дѣлѣ были Конъ де Райнахъ, редакторъ газеты Republique Française и они то мѣстятся на нѣмъ въ газетѣ за то, що имъ дѣло не удалось.

Въ справѣ субвенція для газетъ въ сумѣ 242.000 каже Буляндже, що не выдавъ анъ сатима, коли бувъ министромъ, але за то организувавъ службу розвѣдууючу, котрой передъ тѣмъ не было и коли-бъ не его патриотизмъ, то бѣдъ бы навѣвъ имена тѣхъ людей, котры были его посередниками. „Навѣтъ и вы, пане прокураторъ не осмѣляйтесь того зробити — каже Буляндже — хочъ знаете имена тѣхъ людей, бо край называ-бы васъ зрадинкомъ!“ Цѣ-до нарушеня фондѣвъ резервовыхъ каже Буляндже, що бѣдъ мусѣвъ то зробити особливо подчасъ аферы зъ Шнебельемъ, коли то конячить зъ Нѣмеччиною бувъ дуже близкій. „Наколи-бъ я не бувъ уживъ сви резервы до послѣднего сантимата, то бувъ бы я стався зрадинкомъ бѣдъ!“ — заключавъ Буляндже. Якъ важною була институтія розвѣдуувачѣвъ або просто казаваши шпѣгунѣвъ, доказуе Буляндже на одномъ примѣрѣ и каже: Войсковый аташе одной державы zorganizувавъ бувъ дуже зручно шайку шпѣгунѣвъ на велику скалю а мы не могли ничего противъ того вдѣяти. По великихъ трудахъ удалось намъ одной ночью достати его паперы въ свои руки. Мы достали тогда черезъ одну ночь до своей порядкомъ чѣсть лѣсту шпѣгунѣвъ и копій справозданъ до его правительства. Черезъ одну ночь могла мы все переписать а на другой день мавъ аташе зновъ все паперы на своихъ бюрку.

На доказъ, що бѣдъ передъ самымъ выступленьемъ зъ кабинету не забравъ для себя 30.000 фр. каже Буляндже, что ту суму одержавъ якийсь Мондионъ за всѣлякы мисіи въ Нѣмеччинѣ и Бельгій. Тутъ треба запримѣтити, что той Мондионъ есть идентичный зъ давнымъ агентомъ Булянджера, Фокодомъ и що кватъ на ту суму подписала коханка Фокода, ноторична и кѣлька разѣвъ же карана зводница.

Цѣкавымъ есть также, для чого Буляндже давалъ запомогу социалистичной газетѣ Avenir National. Я хотѣвъ — каже бѣдъ — мати въ рукахъ своихъ людей, котры стоять въ связи зъ социалистами въ нѣмшыхъ краяхъ, абы ихъ ужати въ день выбуху войны, але лишь въ томъ дни. Одозна свою кѣлькы Буляндже тѣмъ, що каже, что числѣтъ на свраведливѣсть и вырочѣ народу.

Причины зѣбужѣлости нашихъ селянъ и мѣщанъ черезъ судовѣнство.

V. Процессы о зневагу чести або „горькорка“.

Та численна агенда судовыхъ заслугъ въ многыхъ взглядахъ на близке розсѣлѣженье, разъ длатого, что она нищитъ матеріальну и моральну экзистенцію народу найнижшой вер-

сты; по друге, что додае жизненныхъ сокѣвъ покутому нисарству, а по третѣе, что непотрѣбно абсорбуе силы судовы зъ шкодоу нѣякихъ справъ, важайшихъ. Годѣ тѣ все причины обговорювати окремо; коли цѣла рѣчь буде представлена, то точки стѣнны дуже рѣзко будутъ замаркованы.

Що-жъ то есть процессъ о зневагу чести? Сказати-бъ: реабилитация чести нарушеной зловными языкомъ. Версты аристократичны, або тѣ, що самы пнууть мѣжъ аристократію, т. з. сметанка сусѣльности и доброго тону, не хоче и чути объ томъ, чтобы свою нарушену честь носити до направи, наче подерутый чобѣтъ, до суду; натомишь уважають они за единый способъ респитуції — середновѣчный, або ще и поганскій судъ Божій — поодинокъ. Чи такой поглядъ знаменуетъ „высѣбѣсть“, а боюся казати, бо куды демократови вгадати погляды сыновъ або на сыно пофарбованой крові?.. Я то лишь знаю, что повединовъ — то забуютъ поганскій, и что годѣ числѣтъ на справедливый результатъ тамъ, де рѣшавъ не разумѣ, не поучѣтъ справедливости, а тѣжко лична зручнѣсть або простый случай. Середина верства сусѣльности старася справы дотыкающей чести поладити дома мѣжъ пріятелями въ способѣ миролюбивый. — За те найнижше, несправѣдена верства уважае за найлѣпше латати свою честь въ судѣ. Длатого процесѣвъ о оскорбу чести межъ аристократію майже нема, мѣжъ середною верствоу рѣдко, мѣжъ найнижшою же верствоу процесы тѣ на порядку дневномъ.

Каждый человекъ повиненъ берегти свою чести, якъ ока въ головѣ, але чи тѣмъ чѣсть поправиться, если оскорбикъ посидѣтъ въ арештѣ або заплатитъ пеню, — се велике пытанье. Оскорба чести есть шкодоу на чести, то-жъ обшкѣдованье повинно передо всѣмъ полагати на респитуцію до первѣстного стану. Чѣсть, — якъ каже одинъ нѣмцѣйскій криминалистъ — ist ein zartes Gut, ото-жъ о способѣ респитуції може рѣшати самъ пошкодованный, якъ ему лѣпше. Длатого законъ полагаетъ оскорбленымъ два способа: або загодитися, або жадати сатисфакції судовоу. Се было-бы намъ байдуже, что люде частѣйше выбираютъ тую другу дорогу, кобы не то, что сею дорогою йде найбѣдѣйша и найтемнѣйша верства сусѣльности, и что она за-дѣла необразованья своего и несправедливосты конверзацій мѣжъ собою, за богато вытворѣтъ такихъ причинъ процесовыхъ на шкоду свою власну и на шкоду краю.

Обговорюючи тую справу, мимоволь треба послужитися цифрами, иначе цѣла бесѣда выйшла-бы млавою.

Констатирую передо всѣмъ, что каждый судъ повѣтовый вызначаетъ одинъ день въ тыждни для процесѣвъ о оскорбу чести, то-жъ есть 52 дѣвъ въ роцѣ, де одинъ судѣя при каждомъ судѣ повѣтовомъ есть занятый на правую поповсѣваныхъ говорѣвъ, на котрыхъ и кромѣ того выдѣла не одна поганя латка. На одинъ такой терминъ вызначуеся пересѣчно 100 жалобъ, значить: каждый судъ дѣстаетъ на

ВОРОБЕЦЬ.

(Студія зъ природы.)

(Дальше.)

Разъ якось лучилась Гродовскому нагода ужити свои власти, але зъ явнымъ нужденнымъ результатомъ. До книги обычаѣвъ, котра була на каждой станціи, вписавъ бѣдъ яеусъ мою сваволю, котра мусѣла доконче сировадити для мене арештъ и эду ноту зъ поведѣня по-за школоу. Я бачивъ вже себе въ карцерѣ, чувъ вже въ моѣй уявѣ докоры дядька и тѣтки-цукотухи и нѣмъ мой спускався що-разъ явше. Я поглянувъ зъ подѣ лоба на Гродовского, котрый сидѣвъ также за столомъ обернувшись до половины въ мою сторону и бувъ также невеселый. Нашѣ погляды стрѣтились и мы повесѣлѣйшали въ одной хвѣли.

По недомѣтѣмъ часѣ скочивъ бѣдъ своимъ звичаємъ нагло зъ-за стола, знявъ зъ полицѣ книгу, анайшовъ въ нѣй зложасне мѣсце и почавъ мовчки найперше гуемо а бѣдъ острымъ ножикомъ нищити грѣшны для мене буквы и то такъ совѣстно, что вѣдѣнці показалась на томъ мѣсцѣ дѣра.

— Що то? — поспытавъ того самого вѣчера зъ недоволеньемъ инспекторъ.

— То... то... — затинався Гродовскій — то чорнило розлилось.

— А хто его розлилъ?

— Я... нехотѣлъ!

Вѣро на стѣлѣ въ вашъ разумѣ, що не думаю, чтобы вы нарочно поливали книгу чорнякомъ, але все можна-бы бути осторожнѣйшимъ! А може тутъ бувъ хто записанный? — поспытавъ нагло инспекторъ, эвертаючи свѣдѣ допытливый зѣръ на мою особу. Я славился своимъ пустотами. Вся кровь зѣбглася менѣ до сердца.

— О... нѣ — поспѣшивъ бдовѣсти Гро-

довскій — то я... нехотѣлъ... розливъ чорнило.

Инспекторъ погрозиавъ менѣ мовчки пальцемъ.

Мы уважали нашего директора усе предобрѣмъ челоукою, а мимо того доскулювали ему якъ давѣйше. Наразъ однакъ лучилась пригода, котра збудила въ насъ только милосердія до него, что перестали мы знушчатися надъ нимъ, а что наименше вже не знушчатися солидарно и систематично.

Одного разу вѣбѣвъ сынъ господинѣ до комнаты и закликавъ:

— Пане Гродовскій, идѣтъ... вашъ родичъ сущъ у матери!

Намъ адалось, что нашъ Гродовскій эма-лѣвъ въ тѣй одной хвѣли! Незабаромъ вернувшись зъ бѣткомъ и матерію. Мы приглядались имъ цѣкаво. Бѣткою бувъ малый и сучій челоуекъ, дѣтъ може зъ сорокъ и пять въ поганую рудую бородину, мати була товста баба въ мѣщанскѣй одежѣ. Обоє насуплений розмовляли зъ сыномъ зовсѣмъ моносилябно, обещуючи его разъ-на-разъ новыми пытаньями. Мати забралась ревидувати его скриньку. Въ тѣй хвѣли покрывъ его лице великою блѣдостею, бѣдъ ставъ дрожатъ зъ переляку. Ревнѣя обдувалась довог мовчки.

— А де подѣлаеъ ще одна сорочка? — поспытала нагло мати.

— Дорога мамо, тѣй было вже пять лѣтъ!

— Я не пытаюъ тебе про ея метрику, а хочу знати, де она!

— Она вже до нѣчого.

— Дуже добре, але де-жъ она?

— Я... я... подаривъ ея! — выдушивъ зъ себе нещасливый.

— Подаривъ? Якъ то подаривъ? — пытала кудичаа подинамаючись поволя.

— Убогому!

— Гляди, старій, який знайшовъ менѣ богачъ: роздавъ убогимъ бѣлизну!

— Але сорочка була вже стара и зовсѣмъ подерта!

— Мовчи, негѣднику! — крикнувъ отецъ — то ты роздашь мою керваницю та ще смѣешь обдуриватися? Чи то такъ бдовѣдаеся родичамъ?

Обое зъ грѣшными лицами и жѣстами наступали на сына, котрый поступавъ въ задѣ зъ великою тревогою на лицѣ.

Але незадолго пріперили его до стѣны такъ, что голова его знайшлася якъ-разъ подѣ образомъ представляющимъ ловы. Склонивъ вѣ, бѣдѣлаха, на груди и ждавъ нечае засудженный.

— То така твоя для насъ вѣзка и повага? — заскреготѣвъ батѣко и ударивъ его зъ размахомъ въ лице.

— Чому не глядишь въ очи, псе явѣйсь? — говорила Язя и материнскими рукоу ударила его подѣ бородину такъ, что голова его вытовкала скло въ образѣ, котрый и лѣпався вже въ томъ станѣ, нечае на памятку.

Наше обуренье не мало границъ. Мы довог не говорили о нѣчѣмъ, якъ лѣшь про несправедливѣсть и жестокѣсть родичѣвъ нашего директора.

— Коли-бъ сорочка тая была навѣтъ зовсѣмъ нова — говорили мы мѣжъ собою — и коли-бъ бѣдъ дѣйстно и эмарувавъ ея, то ятъ же-жъ можна было бити dorosлого челоука и то те при его ученикахъ? Тажъ бѣдъ бѣдѣлаха радился навѣтъ насъ, чи можна бѣдѣти тую сорочку, а бувъ то вже зовсѣмъ обдертый лѣхъ. А який бѣдъ добрый сынъ! Адже-жъ бѣдъ мѣжъ эдавити въ рукахъ того рудого катѣ и тую товсту корову, а однакъ анъ кинувъ, анъ бѣдѣмъ не обдуриваеъ! Онь певно бѣдъ такого бѣтѣ ставъ и обдуриваеъ. Панове! перестаньмо ему доскулювати, нехай разъ вже буде конецъ „проектантъ“!

Одѣ того часу обходились мы зъ нимъ наче зъ хорымъ, хочъ вже на другой день по выѣздѣ родичѣвъ вернувшись давній усмѣхъ на его лице. По дождѣтѣмъ бѣдѣвъ въ шестѣй клѣсѣ перевели его вѣдѣнці до сѣмѣи.

По феріяхъ помѣстѣли мене на ишѣи

большой квартирѣ, але и тутъ бувъ Гродовскій однымъ зъ директорѣвъ и оба мы жили зъ нимъ разомъ въ одной невеличкой комнатѣ. Бувъ бѣдъ незвычайно веселый и вдовольный. Усе усмѣхалось ему: теперь мѣжъ вже разъ достаточно вылатити жидови цѣлый довтѣ за плянціи та обарѣнны (харчѣ на станціи бувъ все для него недостаточный), бо бѣткою давъ ему великодушню ажъ три рублѣ на его власный ужютокъ, мавъ новый мундиръ а кромѣ того всего доставъ на мѣсѣе давной лекціи у Ионы нову, пѣтирублеву, не говорячи вже про то, что коли на давнійшій квартеръ дѣстѣвавъ за свое директорство лишь половину дуже лихого удержанья — тутъ не потребували его родичѣ нѣякого вже доплачувати, что эменшало значно чило пощечинъ, якѣ мусѣвъ бѣдѣрати той бѣдѣлаха. Все ишло ему безъ порѣванья красне. „Проектѣвъ“ не посмѣвъ тутъ нѣхто на него робити хочъ бы вже за-дѣла того, что его товаришъ-директоръ, челоуекъ справный и рѣшучій, державъ всѣхъ въ энаменитѣй карности и лише хваба менѣ удаеъ бѣдъ часу до часу якась пустота, бо Гродовскій стоявъ усе за мною.

Оба мы жили въ найгарнѣйшихъ обдѣпсѣвахъ, хочъ я все трактувавъ его троха протекціонально, не могучи аныкими способомъ признати его разумовыя высѣтѣи, что впрѣчѣтъ не дуже его обходило. Часомъ бывало помагавъ бѣдъ менѣ въ тяжкой для мене лѣтнѣ, а вечерами, коли поклались мы у постѣль, я починавъ розказувати ему байки зъ страшными сѣнзодами, або свѣжо прочитаній фантастичный оповѣданья, сѣлующисъ помѣстѣи въ нихъ якъ наибольше чорѣвъ и страховѣвъ, бо дуже мене тѣшивъ перелякъ Гродовского, котрый то хвѣли повторявъ: Чи ты эдурѣвъ, что розказуешь такой рѣчи подѣ ночь? — и бѣдъ часу до часу хрестився.

(Дальше буде.)

фана Качалы назначити свое сочувство высылкою вѣнца на домовину.

Справозданье кассовое.

Доходы.

1. Сальдо зъ попередного року	58-91 зр.
2. Зъ вкладокъ членскихъ вилинуло	170-25 "
3. Доплаты патомцѣвъ	860-90 "
4. Чиншъ за дванадцать мешканя	395- "
5. Жерты, подмоги и надзвычайный приходы	355-53 "
6. Дрѣбный приходы	31-05 "
Разомъ	1871-64 "

Розходы.

1. Администрация и канцелярія	29-85 зр.
2. Реставрація	55-48 "
3. Податокъ домовый за 3 кв.	87-19 "
4. Асекурація	14-96 "
5. Удержанье питомцѣвъ	947-75 "
6. Сплата рать банковыхъ	372-19 "
6. Сплата рѣшты позички взятю на конверсію	200- "
8. Вѣнцы на домовину бл. п. Ст. Качалы	14-12 "
Разомъ	1721-54 зр.

Станъ майна Русков Бурсы зъ концемъ року школьн. 1889:

Б и л а н с ъ.

А. Актива.

1. Дѣмъ	8700- зр.
2. Книжочка удѣл. Нар. Торг.	60- "
3. Готѣвка въ кассѣ	150-10 "
4. Залеглѣсть чиншу у проф. Березаны	25- "
5. Залеглѣсть въ доллантахъ	57- "
Разомъ	8942-10 "

Б. Пассива:

Позичка въ банку	4166-46 "
Отже чисте майно	4776-10 "

На загальномъ зборѣ дня 26 н. ст. липня выбрано до выдѣлу: председателемъ д-ра Вол. Лучаківського, заступникомъ председателя сов. Григ. Кузьму секретаремъ д-ра Ив. Лощинева, кассиромъ Романа Бачинського, господаремъ Юрія Гецева, а надзѣръ педагогический надъ питомцами повѣрено проф. Алексѣева Наконечному. До выдѣлу кромѣ тыхъ панѣвъ уащили ще: о. Стеф. Кубиланскій парохъ въ Драганьки, судья Викторъ Грабъ и д-ръ Емил. Гладишівскій, а яко заступники выдѣловыхъ: п. Вас. Тиховскій, о. Черемисинскій и Исидоръ Мыдловскій. Референтами до принятия патомцѣвъ до Бурсы установлено п. Гецева и Бачинського.

Тернополь дня 3 н. ст. серпня 1889.

Д-ръ В. Лучаківскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ дальматиньскѣмъ соймѣ поставили були Итальянцѣ внесеные, чтобы начальниками громадъ не вѣльно было выбирать людей, котры не уащуютъ читати и писати. Соймъ перейшовъ надъ самъ внесеныемъ до порядку дневного.

Антисемитизмъ у Вѣдн выкликаетъ немалы хлопоты въ тамошнихъ радахъ окружныхъ. Якъ зѣвѣтно перейшло було при выборахъ до радъ окружныхъ у Вѣдн богатого антисемитовъ, зъ чого либералы були дуже недоволены. Коли отже оногоды въ окрузѣ Найбавъ мавъ уконституоватися выдѣлъ и антисемиты, котрыхъ тамъ есть 11, хотѣли на председателя перекорсувати своего кандидата, не явилось пять либералѣвъ, черезъ что выдѣлъ не мѣгъ уконституоватися, бо до того потреба двоухъ третыхъ голосѣвъ отже 12. На Алдзегрундѣ мавъ обѣ партіи однакоже число голосѣвъ и не можуть такожь згодитися на выборъ председателя. Въ сѣмъ окрузѣ прийдѣ до розвязаня выдѣлу окружного и до розписаня новыхъ выборовъ. Дѣла въ сѣмъ окрузѣ веде вже одъ колькохъ недѣлѣ комисаръ магистратскій.

Въ Трафайлѣ въ Старѣв абралися були гѣрники и домагалися одъ тамошного товариства гѣрничого пѣдвѣсненя платѣи. Товариство — кажуць — було готово удовлетворити жадамъ гѣрничиковъ, але коли гѣрничики передъ лѣкалемъ, де мѣстятъся касса гѣрничого, подняли були страшный крикъ, завоваvano войско, котре окружило гѣрничиковъ и всѣхъ, числомъ 390 особѣвъ, всадало силою до вагоновъ и повезло до Цалли.

Зъ Вѣдн доносятъ, що межѣ гр. Калиноки, кн. Висмаркомъ и Криспимъ ведеса дуже оживлена корреспонденція, яку-бы дати одповѣдь на ноту Греціи въ справѣ кретенской.

Пѣсля найновѣйшихъ вѣстей мавъ царъ приѣхати до Нѣмечины не въ часѣ, коли буде вѣхати до Дави, але або перерве свой побутъ въ Дави або прийдѣ доперва, коли буде зъ Дави вертати. Такъ бодай говорятъ берлинскій кругъ, котры звичайно въ такихъ справахъ суть добре информированы.

Зъ Петербурга доносятъ, що царъ на прѣ въ Петергофѣ дня 6 с. м. оголосивъ торжественно заручины кн. Юрія Лайхтенбергского зъ черногорскою княжною Анастасією. Кн. Анастасія есть третьою дочкою князя черногорского и родилася дня 4 липня 1868 р. Кн. Юрій Лайхтенбергскій есть четвертымъ сыномъ герцога Максимилиана Лайхтенбергского, ожененого зъ найстаршою дочкою царя Николая, вел. княгинею Марією Николаевною. Кн. Юрій есть отже своякомъ царя Александра III. Кн. Юрій Максималиновичъ мавъ теперь 37 лѣтъ и есть вѣдѣмъ. Кн. Юрій бувъ ожененъ зъ кн. Тересою Ольденбургскою, котра 1883 р. померла. Гѣто то мабуць рада-бы Россія а властиво теперѣшний царъ

видѣти на престолѣ болгарскѣмъ и неразъ вже говорено, що кн. Юрій бувъ-бы однокимъ законнымъ княземъ болгарскимъ, бо и Россія бы на него згодилася.

Зъ рѣзныхъ сторѣвъ а особливо зъ Константинополя надходять вѣсти, зъ котрыхъ выхотитъ, що въ справѣ кретенской грати послы, русскій Нелидовъ и французскій Монтебелло не конче красуу рѣлю. До Nat. Ztg. доносять именомъ, що оба тѣ дипломаты старалася головню о то, чтобы наклонити Порту станути по стороу русско-французскій и постаратися о то, чтобы султанъ выбавъ собѣ зъ головы яке небудь зближене до державъ середной Европы. Черезъ якѣсь часъ здавалося навѣтъ, що русско-французска интрига повелася успѣхомъ. То було именомъ тогда, коли мисія Махмуда Джеллалъ-Еддина на Крету не удалася. Зъ русско-французской стороны здумѣли выкликати подозрѣны въ султанѣ, что то весь той заколотъ на Кретѣ выкликала Англія. (Тутъ треба то нагадати, що русскій и французска праса розсѣла була вѣсть, что мовѣ то лордъ Сальберн мавъ самъ захохотати Кретенцѣвъ до вороховѣвъ, доказуючи въ одній зъ послѣднихъ своихъ бесѣдъ публичныхъ, что Крета муситъ получатися зъ Грецією. — Ред.) Теперъ же стало кождому ясно, что Россія не хотѣла скористати зъ кретенскихъ вороховѣвъ въ свой власный цѣли, что якъ Россія такъ и Франція авѣ на хвилѣку не думали помагати Кретенцѣмъ до сполученя ихъ зъ Грецією, а хотѣло имѣть лѣшь о то, чтобы кинути подозрѣны на Англію, что она хоче одорвати Крету одъ Туречины и еи для себе загорнути. Англіискій дипломатъ удалася однакожь розкрити всю интригу а заявлени, поробленъ по всѣмъ формѣ, зробили такожь свое. Немалу помѣчь давали въ сѣмъ дѣлѣ такожь и представителѣ державъ середной Европы своему англіискому товаришеву. Нинѣ можна сказати, что успѣхъ есть рѣшучій. Султанъ не опускае нѣякомъ нагоды, чтобы не дати спѣзнати, де бѣтъ видѣть своихъ приятельствъ а де противникѣвъ. Въ сѣмъ взглядѣ выпадало дуже въ очи, что султанъ въ послѣднихъ часахъ одначувавъ по колька разѣвъ австрійского посла бар. Калисѣ и его родину.

Зъ Атинѣ доносятъ до Pol. Corr., что пѣсля наспѣвшихъ тамъ вѣстей хоче Порта завести на Кретѣ станъ облоги. Обѣмъ и строгѣсть перевезеня сѣи мѣры маюць бути означенъ пѣсля потребы ситуаци въ поодинокихъ сторонахъ острова. Дальше доносятъ, что грецкій жателѣ все ще утѣкають зъ острова до Греціи великими масами. Грецке правительство установило подѣлъ проводомъ митрополита комитетъ, котрый мавъ старатися о помѣщене эмигрантовъ. Итальянскій посолъ при грецкомъ дворѣ одступивъ навѣтъ итальянскую школу на помѣщене эмигрантовъ въ Креты. До Köln. Ztg. доносятъ, что вороховѣ на Кретѣ прибрала въ послѣднихъ дняхъ великій розмѣры.

Зъ Бѣлградѣ доносятъ до Daily News, что сербское правительство выслало дня 8 с. м. официальне запытанье до королевѣи Наталіи, котрого дня мѣсяца серпня и на котромъ мѣсяца поза границаы Сербія хоче она побачитися зъ своимъ сыномъ королевѣмъ Александромъ.

Кн. Фердинандъ вернувъ оногоды до Софій а министръ дѣлъ заграничныхъ выѣхавъ на урлюць. Розбѣшлася поголовка, что бѣтъ подався до дамиски.

НОВИНКИ.

— О. Ив. Кизима, парохъ въ Слободѣ болехѣвской, про котрого смерть доносимо въ дѣтчинѣй рубрицѣ, все свой мастокъ записавъ товариству „Провѣтъ“ у Львовѣ. Покойный ординувася 1843 р. безженый.

— На дохѣдъ украшеня церкви въ Коломыи одбудеся въ недѣлю дня 11 н. ст. серпня с. р. въ паркѣ мѣскомъ концертъ музыки войсковой полку ч. 58 разомъ зъ фантовою лютерією и забавами огородовыми. Початокъ оголоситися выстрѣлами зъ модѣрѣвъ о год. 4-той по полудни. Ветуть одъ особы 20 кр., не ставлячи тамъ добродѣйности. Выдѣлъ Братства св. Арх. Михаила, надѣлючысь якъ найчисленнѣйшихъ гостей, постарався о богатѣ заосмотрѣнне лютеріи, украшене огорода и т. п.

— До фантовъ непошанованя рускихъ свѣтъ въ ц. к. судахъ можемо нинѣ додати одинъ вѣдмъ характеристичный. Ото львовскій мѣско-делегованый судъ повѣтовый секція I. назначивъ на день 11 н. ст. липня с. р. т. е. въ свято св. апостоловъ Петра и Павла, терминъ митрополитеви Свѣдѣствови Сембратовичеву.

— Намѣстникъ гр. Бадені скончавъ вже визитацію повѣтовъ гѣрбѣвского и горлицкого, та зѣхавъ вчера до Вѣдн.

— Князь Виртембергскій, командантъ львовского корпусу, вернувъ вчера зъ своей одпущки до Львова.

— Буря зъ градомъ великости орѣха волоцкого навѣстила дня 7 серпня околицѣ Янчина, повперемъшлянского, а то въ Болотин, зничила овесъ, горохъ, капусту, ячмѣнь, просо, отавы и вытока бѣна по хатахъ; взагалѣ нанесла толькы шкоды бѣднымъ селянамъ, что они выжидають комисіи до оцѣненя шкоды.

— Увѣство. Селянинъ Василь Долганъ зъ Звертова коло Куликова убивъ своего сына въ той способѣ, что задушивъ его спячого на снѣ въ шопѣ и одтакъ мерца повѣсивъ при помочи служницѣ. Виновицѣ призвавѣ до своего злочинства и его уащили въ Куликовѣ.

— „Вѣгъ зарпѣ!“ Въ церкви св. Онуфрія у Львовѣ на Жовківскѣмъ дякують при зѣбраню на „боже“ зѣбрачѣ польскимъ: „Вѣгъ зарпѣ!“ Одинъ зъ руского молитвенника молящійся селянинъ зъ подѣ Львова одозвася на се такъ въ голосѣ:

„Спаси-Богѣ“ кажѣтъ, а не Вѣгъ зарпѣ!“ Цѣкава рѣчь, чи зѣбрачѣ послушаютъ той науки?

— Цѣнава пригода лучилася по выборѣ посла въ Подгайцахъ. Того самого дня по выборѣ пѣйшовъ запроданецъ Олекса Мислюкъ зъ Вишнева купити собѣ бѣжки до коней. А що жидѣнка обманула его при купнѣ, завовавъ бѣтъ помочи мѣского полиціа. Мѣжѣ полиціаеъ а выборцемъ почалася така розмова: Вы выберецъ? — Такъ, прошу ласки пана. — А на кого глосовалисье? — Мислюкъ гадаючи, что якъ Савчакъ выбранный, то онъ теперь паномъ на цѣлу Подгаечину, каже: на Савчака. — Kiedy tak, to niech wam Szwczak lice odda. — Ой яѣ прошу пана, Вѣгме, що на Зарембу. — Muszę iść się zarupać, bo wu osó breszecie. И справы не зробивъ а Олекса покнѣвѣлъ.

— Зѣздаъ нотарѣвъ. Выдѣлъ провинціальный австрійского товариства нотарѣвъ скликуе своихъ членѣвъ на загальный зборъ, котры одбудутся у Львовѣ дня 11 вересня с. р. о год. 10-той рано въ сали ратушевой. Предметомъ нарядѣ будутъ: Справозданье о станѣ нотаріату въ Галичинѣ и Буковинѣ въ р. 1888. Референтъ п. Круковский поставитъ такіи внесеня до порѣшеня зборамъ: что проектована эмѣна §. 31. зак. ипотечного мала-бы лихъ наслѣдки; чтобы скликати анкету въ справѣ введеня въ житѣе закона о наслѣдствѣ господарствъ середной величины и въ той анкетѣ мусѣли-бы взяти участь нотарѣ; что-до узнаваня судами претенцій нотарѣвъ невыплатными и что-до одозвы выдѣлу повѣтового въ Ниску зъ р. 1888, де много инсинуаций кидася на галичскихъ нотарѣвъ. О наслѣдкахъ правныхъ зъ примѣненя уставы зъ 23 мая 1883 р., пѣсля котрой роблятьсѣ выписи ипотечный зъ урядѣ и о ривализаціи судѣвъ зъ нотаріатами въ дѣлкахъ чинностей, якъ легализаціи, завѣщаня и т. п. — буде реферовати п. Морозовѣ. Меморіалъ что до реформы постанованя наслѣдственного и справъ опѣкунчихъ, предложитъ п. Матовскій. — Слѣдующого дня, 12 вересня, одбудеся зѣздаъ польскихъ экономистѣвъ и правникѣвъ у Львовѣ, тому участники зѣздау нотарѣвъ будутъ могли взяти участь и въ томъ другѣмъ зѣздаѣ.

— Порохъ стрѣльничій безъ дыму и гуку вынайшовъ Хорватъ Каливода, антикаръ въ Винковцахъ. Що его вынайденье мае стѣйность, доказомъ того есть се, что нѣмецке министерство войны замовило у него сего пороку въ сѣбѣлости до 20.000 набѣвъ. Пѣсля „Обзора“, заказало Каливодѣ австрійске министерство выроблати сѣи пороку для чужо державы и тому удалася Каливода до Шпандау та тамъ выготовити згаданный пороку. Части складовъ сего пороку держитъ Каливода въ тайнѣ. Взагалѣ теперъ, коли вже суть досыть добры репетеріи карабини, заходятьсѣ хемики коло того, чтобы вынайти пороку стрѣльничій безъ дыму и гуку. Недавно тому розбѣшлася вѣсть, что сербскій оберстъ Пантеличъ вынайшовъ такой пороку.

— Въ Знаймѣ на Моравѣ судивъ трибуналъ судовый зарѣбника Рудольфа Гльоке за якусѣ напастъ на радного громадского. Коли председатель трибуналу оголосивъ, что Гльоке засужденый на сѣмъ мѣсяцѣвъ взынцѣвъ, почавъ бѣтъ дрожати и скочивши до отвореного дѣна, кинувся зъ друго-го поверха на улицу. Слуги судовы не могли тому перешкодити и Гльоке погибъ на бруку камѣннымъ улицѣ.

— Торжество парискои Сорбонны. Дня 5 серпня одбудеся въ Парижѣ торжественне одкрытие одной части величавого будынку, въ котромъ мѣститъсѣ буде парискій университетъ Сорбона. Сѣмсотъ лѣтъ назадъ прибувъ до Парижа зъ мѣсточка Сорбонъ молодой чоловікъ именемъ Робертъ и богато перетерпѣвъ бѣды, заки одержавъ степень доктора богословія и высватився на священника. Вскорѣ добувъ бѣтъ собѣ великого значеня, бо ставъ капеляномъ короля Людовика IX. Тогдѣ онъ, памятаючи на свою бѣду студентску, выпросивъ одъ королевѣи Бланки домъ на лѣвомъ березѣ Секваны, подмогъ его фундами грошевными и въ той способѣ основалось Collegium Sorbonum, назване по имени своего основателя д-ра Роберта зъ Сорбону. На томъ мѣсяцѣ держалася колегія чотиреста лѣтъ, ажъ зновъ кардиналъ Ришельѣ примѣстивъ еи въ чотирѣбный будынку при костелѣ. Зъ колегіи, де „конгрегациѣ бѣдныхъ майстрѣвъ“ подѣ проводомъ „провизорѣвъ“ учила „клерковъ“ и надѣляла титуломъ „бакалѣрѣвъ“, розвинулася поволи Сорбона на Universitas litterarum зъ подѣломъ на чотирѣ факультеты: богословія, права, медицины и штукъ. Але помимо сего подѣлу мусѣвъ кождый студентъ Сорбонны учитьсѣ всѣхъ предметѣвъ а одтакъ здавати докторатъ богословія. На ту науку потребувавъ десѣтъ лѣтъ, одтакъ писавъ тезу, котру мусѣвъ выдержати и боронити черезъ 13 годичнѣ, одъ 6-той рано до 7-мой вечеромъ. Революціи французска замкнула Сорбону и ажъ Наполеонъ I. отворивъ еи для студій, творячи корпорацію учителей державныхъ всѣлякихъ степеней подѣ назвою Université Impériale de France. Одъ тогды примѣщаються въ Сорбонѣ три факультеты: богословія, литературы и штукъ, але они нѣчимъ мѣжѣ собою не получаютъ, бо не маюць нѣ сѣбѣльного ректора нѣ сѣбѣльной администрации. Розумѣеся, что зъ часомъ не можна було помѣститися въ будынку зъ сѣмнадцатого столѣтѣ, тому вже за другого цѣсарства держава зъ мѣстомъ закупила всѣ забудована доволка Сорбонны на обширѣ 20.000 метрѣвъ квадратныхъ и высигнувала на будову новой Сорбонны 23 миллиѣвъ франковѣвъ. И хотѣй ще въ р. 1863 цѣсарева Евгѣнія заложила угольный камѣнь подѣ будову, то доперва въ р. 1889 выкончено одно крыло будынку, с. е. лѣдвы шесту часть цѣло будовы. Парискій студентъ запросили на торжестве одкрытыя всѣ университеты кромѣ нѣмецкихъ. Студенты европейскыхъ университетѣвъ повывѣсали одпоручникѣвъ, кромѣ зъ Россіи, де правительство заказало участя, а зъ одпоручниками зъ провинцій Франціи зѣбралось всѣхъ до 5000 студентѣвъ. Зъ Австріи прубую 15 одпоручникѣвъ зъ Вѣдн, Праги и Грацу, а зъ Угорчины 27 одпоручникѣвъ зъ Пешту.

— Вартѣсть працѣ. Кавалокъ зѣлѣза за 38 кр., одробленый на подковы, вартый 1 зр. 10 кр., яко рѣльничій знарядъ 1 зр. 70 кр., яко продуктъ промысловый 17 зр., яко голки 30 зр., яко гузики 300 зр., а яко вказѣвки або пружины до ки-

шеневыхъ годинникѣвъ може дѣйти до вартости 18.000 зр.

— Кѣмлю людей згинуло въ войнахъ? Пѣсля одчисленя одного англіиского математика пострадало одъ початку часѣвъ историчныхъ ажъ до теперъ въ битвахъ и рѣзныхъ войнахъ свое житѣе 696 миллиѣвъ людей.

— Дрѣбнй вѣсти Громада Цѣлѣвъ, пов. гусятинского одержала одъ цѣсаря 50 зр. подмоги на сплату довгу затыгнутого на будову школы. — Снѣги упали въ Альпахъ швайцарскихъ, не лишъ по горахъ але и по долинахъ. — Антикварія Р. Бодека у Львовѣ въ каменици Народного Дому, зголосила конкурсъ. — Ив. Юркевичъ, 9-лѣтний хлопецъ, зъ Любелѣ, пов. жовковского, выбрався 20 липня зъ дому и не вернувъ ще доси; шукае за нимъ его отецъ Кароль Юркевичъ, мешкаючий въ Жовкви.

Посмертний — — оповѣстки.

О. Ив. Кизима, парохъ въ Слободѣ, деканату болехѣвского, упокоився вчера въ 74 роцѣ праведного житя а 47 священства. Похороны одбудутся завтра, въ недѣлю, пополудни. Вѣчная покойною память!

Наука, штука и литература.

— Ч. 14 „Зеркала“ вызначася такъ само здоровымъ гуморомъ якъ и всѣ попередній числа, а на примѣръ подаемо зъ того числа знаменитый стишокъ Амана Мардохея „По выборахъ“:

Мы Русины бѣднѣ! — что мы ся надѣрли, Закимъ мы шѣснацѣть послѣвъ переперли! А мали надѣю, что зъ-пѣвъ кони выйдѣ, Що для нашихъ Хрунѣвъ вже конецъ разѣ прийдѣ...

Але все не буде крайню зле изъ нами! Чей вже разѣ настане помѣжъ Русинами На Хрунѣвъ зараза, и може Микиты, Якъ нажрутсѣ свиньство — перестануть жити!...

А и ракъ незгоды (здаеся холеричный?), Якъ стане у Львовѣ факультетъ медициный, Хотѣй насъ теперъ точитъ на hart и weich-рускій, Згине, якъ скоштуе, что то есть квасѣ прускій!...

Ахъ, бо вже тыхъ квасѣвъ досытъ межѣ нами! Они руске небо закрыли хмарѣми — Якъ квасы погнѣнутъ — у наше оконоце Гаразду и щастя засѣе солнце.

Вѣда руска зъ носомъ полѣзе до гробу, А мы попрацаемъ такъ чесно особу — Скажемъ: „Вѣдо наша, толькы-сь намъ добѣла, Нехай же ти буде каменемъ могила!...“

А щобъ були пенни, всѣ смѣлы и лаки Позносимъ на купу — и разомъ, бѣднѣки, Отъ той въ „рукавичку“, сѣи вѣрившихъ въ „перча-Врѣжемъ“ ѣи на гробѣ страшенну печатку!... [ткуче]

Тогдѣ на выборы не будутъ возити Зарѣзанныхъ свиней, аѣи оковиты; Вѣзъ бѣды и Хрунѣвъ, твердѣй якъ той камѣнь, Выберемъ сто послѣвъ! — что дай Боже, Амѣнь!

Конкурсы, именования, перенесеня и пр.

— Именования. Адъюнктъ уряду податкового Густ. Шелинскій именований ассентонгомъ рахунковымъ при намѣстницѣвъ. — Дѣйотными учителями народными именований: Меч. Шефелъ въ Надворній и Теоф. Пискевичъ въ Старѣй соли.

— Перенесеня. Намѣстникъ перенѣтъ практикантовъ концептовыхъ намѣстницѣвъ: I. Лемковского зѣ Львова до Сянока, Меч. Табо зъ Чешанова до Радвы и Каз. Грабовского зѣ Львова до Чешанова.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 10 серпня. Праса тутешна виатае вже дуже симпатично привѣлъ австрійского цѣсаря а войскова газета кончить свою привѣтну рѣчь словами: Будуча борба буде вестися подѣ спѣльными окликами прускимъ и австрійскимъ: „Зъ Богомъ!“ и „Сполучеными силами“.

Цетинье 10 серпня. Сими днями сподѣваються тутъ привѣду кн. Юрія Лайхтенбергского.

Парижъ 10 серпня. Похоронѣ комунада Феликса Пѣта одбудеся при величавой участи публики. На кладовищи роздалися голосы: Най жие комуна! Най жие соціална революціа!

Лондонъ 10 серпня. Пѣсля Times-а мае бути именований губернаторомъ Креты турецкій посолъ въ Петербургѣ Шакиръ-паша. Комитетъ вороховникѣвъ мабуць пристае на се именованье. Кажуть, что хочѣ державы не одповѣли ще на ноту Греціи, то все таки намѣрнемъ ихъ есть не допустити до того, чтобы розрухи на Кретѣ могли миръ нарушити.

Цѣна зѣбна и другихъ продуктовъ.

8. л. серпня 1889.

Львовѣ: Пшеница 8-15 до 8-60, жито 7-15 до —, ячмѣнь 6-50 до 7-50, овесъ 7- до 7-50, горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 15- до 16-25, лянѣка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13-50 до — зр.

Тернополь: Пшеница 8 — до 8-45, жито 6-50, до 6-90, ячмѣнь 6-25 до 7- —, овесъ 6- до 7- —, горохъ 7- до 9-50, вика 0- до 0- —, рѣпакъ 15- до 16- —, лянѣка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Розклад їзди на залізницях державних.

важний для 1 червня 1889.

Після львівського годинника.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ до Стрия: 1) Зъ Сухом, Хирова, Гусятина Станислава и Стрия, поїздъ особовий о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухом, Хирова и Стрия, поїздъ особовий о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрия, поїздъ особовий о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ до Станислава: 1) Поїздъ мѣшаний зъ Сучави, Черновець и Станислава о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поїздъ поспѣшний зъ Букарешту, Ясесь, Черновець, Гусятина и Станислава о год. 8 вечеромъ. — 3) Поїздъ мѣшаний зъ Букарешту, Ясесь, Черновець, Гусятина и Станислава о год. 11 въ ночи.

Въ напрямъ до Белзця: 1) Поїздъ мѣшаний зъ Белзця и Сокаля о год. 5 мин. 58 мин. по полудни. 2) Поїздъ мѣшаний зъ Белзця о год. 10 мин. 10 зъ рана лишъ во второкъ и пятницю.

Одходять до Львова:

Въ напрямъ до Стрия: 1) До Стрия, Станислава, Гусятина, Хирова и Сухом, поїздъ особовий о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрия, Хирова и Сухом, поїздъ особовий о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 3) До Пешту, Лавочного, Стрия, Станислава, Гусятина, Хирова и Стружа, поїздъ особовий о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямъ до Станислава: 1) Поїздъ поспѣшний до Станислава, Черновець, Ясесь, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 зъ рана. — 2) Поїздъ мѣшаний до Станислава, Черновець, Ясесь, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 зъ рана. — 3) Поїздъ мѣшаний до Станислава, Черновець, Сучави и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямъ до Белзця: 1) Поїздъ мѣшаний до Белзця и Сокаля о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поїздъ мѣшаний до Белзця о год. 2 мин. 44 по полудни лишъ въ суботу. — 3) Поїздъ мѣшаний до Белзця о год. 5 мин. 1 по полудни лишъ во второкъ.

Альбумъ заслуженыхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Складъ кави
АРТУРА КОСЦИКОГО
підприємствъ
у Львові, Хорупина ч. 22
порукає добру и вдалу каву опоро-
вуджену безпосередно від про-
дучів зъ Америки полуценою.
Коштує у Львові:
1 килѣ 1.70 зр.
на провинці:
4 3/4 килѣ 8.70 зр. франко.
Обирайтесь надъ 50 килѣ опустъ.

Найліпшій
Берненскій сукна
порукає по цѣнахъ фабричныхъ
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
in Brünn.
На порядне
осѣбне або зимове
убранье мужеске
выстане 1 купонъ довготы 3-10
метр с. в. 4 видѣнь, лѣтъ.
1 купонъ коштує
зр. 4.80 зъ звичайной
зр. 7.75 зъ доброй
зр. 10.50 зъ дѣшовой
зр. 12.40 зъ найліпшой
правдивой вовны овечой.
Одтакъ можна дѣстати въ вели-
комъ выборѣ: шовкомъ перет-
каній камгары, сукна на ибер-
цигеры, пальмерстоны и боа на
пидцѣ зимовій гуни для стрѣль-
цѣвъ и охотниковъ, перувинне и
тоскинъ на убранья салоновъ,
полотна на жѣночій сукні и т. п.
Гучитесь за добрый товаръ и
докладну доставку.
Взбрѣцъ даромъ и оплатно.
3072 (2-20)

Остерѣгаєся передъ безвар-
тостными подробленями!Найновѣйша виключно
ц. к. пр. патенторъ**МАСНИЧКА**

„Express“

Патентъ Balsam у Відни.

Після высказу
знаменитыхъ
знатковъ есть
моя масничка
(ц. к. прив. „Ex-
press“) одно-
кою, годною по
ручену, котора
найдѣла въ
4 до 5 минутахъ
кручену навѣтъ
итиною, выро-
бляя зъ солод-
кого молока,
сметанки або сметаны **наилѣпше масло**.
Масничка зроблена вельми гарно, зъ
третяго матеріалу, легко чиститься и
обертася и одзначена на многихъ вы-
ставкахъ золотыми медалями. — Сю мас-
ничку можна купити у мене и у всѣхъ
торговлѣхъ залѣгомъ и кухонными на-
чинями въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ
фабричной, а простѣе въ Львові, купую-
чихъ въ ахъ власномъ интересѣ уважно
глядѣти на мою марку охоронну, бо и-
накше не гарантуєся. Тѣ маснички су-
тисне поданой величины и коштують:
Пр. I. обѣму на 5 літр. сметан зр. 8—
Пр. II. „ „ 10 „ „ „ 11—50
Пр. III. „ „ 20 „ „ „ 18—
Пр. IV. „ „ 30 „ „ „ 26—
Пр. V. „ „ 50 „ „ „ 45—
(всѣ разомъ зъ термометромъ). Розсы-
лає за готівку або посылкою.

2914 **B. BALSAM** 12—12власитель патенту и фабрикантъ
Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.
Цѣники даромъ и оплатно

КОВДРЫ

шиті зъ вовняного
и шовкового атласу.
Матерацы зъ волосѣня

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлывающій редакторъ Иванъ Белей.

Пашѣръ зъ фабр. Чернянскою.

Зъ друкарнѣ тов. км. Шевченка, лѣтъ зар. К. Водяного.

Глядаєся

учителя приватного, который
бы добре зналъ языкъ нѣмец-
кій. Ближайша вѣдомость у о.
Евгенія Гузара въ Заваловѣ.
3076 (1-?)

Заявление.

Въ виду того, что ин. довж-
ники, взявши у мене товаръ на
кредитъ, не снѣмать зъ уплатою
належащихъ менѣ грошей и зъ
того понюшу великой страты, зму-
щенный я завѣзати ихъ публич-
но до выполнения принятыхъ на
себе обязательствъ и назначаю до
того реченца до 3 (15) вересня
1889 р. Такожь заявляю, что ин.
довжниковъ, не заплатившихъ
належащего менѣ долгу, буду при-
мущеный по уплатѣ выше на-
веденного реченца позвати передъ
судъ и для перестороги другимъ
ремѣникамъ запечатати ихъ
полный имена въ газетахъ. Спо-
добѣсь, что ин. довжники въ сво-
ѣхъ власномъ интересѣ не допу-
стятъ до того, чтобы я бувъ при-
мущеный сповнити мое вышеше
рѣшенье.
3075 (1-3)

Павло Мартинѣвъ

мастеръ шевскій.

Львовъ, ул. Блхарска, ч. 13.

КУ-

Фры, торбы, торбинки до перевѣ-
шеня и на цигары, футералы на
цилиндры, капелюхи, наливѣ и па-
расоль, маньерки, реицифъ до па-
кунокъ, подушки, шапки и всякія
2573 приборы до подарожи
порукає найдешевше
МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕРѢВѢ

у Львові ул. Галица ч. 16.

12537 Цѣники на жаданье даромъ.

ВЫТЯГЪ

зъ рѣчного справозданя за рѣкъ 1883

„СЛАВІИ“

банку взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Забезпеченный капиталъ зъ днемъ 31 грудня 1888.

Сек. I—III. Убезп. життєве	зр.	22,533.445-64
„ IV. „ „ огневѣ	„	159,387.434-—
„ V. „ „ градове	„	3,475.006-—

Доходъ преміи за рѣкъ 1888.

Сек. I—III. Убезп. життєве	зр.	608.945-98
„ IV. „ „ огневѣ	„	823.765-42
„ V. „ „ градове	„	75.930-34

Выплаченій шкоды за рѣкъ 1888.

Сек. I—II. Убезп. капиталовъ и рентъ	зр.	184.580-14
„ III. „ „ выпл. капит. членамъ ассоціи, взаим. одѣдиченя „	„	413.547-43
„ IV. „ „ шкоды огневыхъ	„	481.095-42
„ V. „ „ шкоды градовыхъ	„	59.599-12

Фонды резервовъ и ручительный.

Сек. I—II. „ „ капит. и рентъ	зр.	2,138.372-98
„ III. „ „ ассоц. взаимн. одѣдиченя	„	4,165.202-69
„ III—IV. „ „ элемент.	„	355-707-61

СПѢЛКИ КРЕДИТНЫ

Удѣлянье позичокъ и задатковъ членамъ секціи II.

Членѣвъ 1495, позичено	зр.	2,439.374-47
Неамортизована рентъ позичокъ	„	502.465-42

Въ 19 лѣтахъ своего существованя выплативъ Банкъ „Славія“
членамъ сек. I—V. одшкдованъ и ремунераций зр. | 14,225.165-22 |

Фонды резерв. и ручит. зъ днемъ 31 грудня 1888 выносили
Майно въ цѣнныхъ паперахъ, реальностяхъ, вѣритель-
ностяхъ ипотечныхъ и подат. забезпеченныхъ „ | 6,647.421-47 |

Членамъ сек. I—III удѣлено позичокъ а) на полици „ | 438.238-14 |

б) зъ спѣлки кредит. „ | 2,439.374-47 |

Членамъ сек. IV. (огневой) на ипотеки „ | 1,738.381-33 |

Чистый зыскъ всѣхъ секцій (I—V) до р. 1888 выносить „ | 98.884-52 |

Сума премій и належ. убочныхъ сек. I—V за р. 1888 „ | 1,579.486-28 |

Зыскъ зъ процентѣвъ сек. I—V „ | 294.225-36 |

Въ Празѣ, въ маю 1889.

3050 3-3

Совѣтъ управляющій банку взаимныхъ обезпечень „Славія“.

продаетъ подъ порукою за свѣжость и доброту

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львові пляцъ Капитульный число 2.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і інсерати приймають: **У Львові** Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Лодвіка 9. **У Відні** Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. **Ал. Герндт** I. Wollzeile 8. **В. Франкоурт** і Гамбург **M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.**

Предплата на „Діло“ і належність за інсерати платити у Львові.

Зь днем 1 (13) липня почався другий поворот а третій четверток видавництва „Діла“ в 1889 році. Просимо наших Вп. Предплатників поспішати зь надсиланням предплати і залеглостей.

У Львові 31 липня (12 серпня) 1889.

В справі ув'язнення сімдесяти і трох людей з села Поповець в повіт бродський за аграрний спір громади з двором одержали ми допис ват самого села Поповець з жерела поважного і зовсім годного віри. Старо-чеські оминуть всяку критику факту і способу ув'язнення тих 73 людей — бо ц. к. прокуратура державна зараз дописала-би в тій провину підбурюючи з §. 300 закона карного, — подамо тільки нагій факт, як він представлений в присланій нам дописі.

„Світла Редакція!“

Вичитавши в ч. 164 „Діла“ з дня 5 серпня с. р. допис п. д-ра Вальгельма Орско-го під заголовком „Жарт чи правда?“ (поміщену в Dziennik-u Polsk-ий), я, щоби пояснити цілу справу і представити як так, як вона дійсно була і єсть, подаю Хв. Редакція історію ви і хід яв найвірніший.

Од непам'ятних часів уживали мешкавці села Поповець двірського стависка, приналежного до них оподатковані і невдільні до достаточного від них ніякою межею. Щорозу розділювано то стависко шнуром між родичами, а ті за то дробляли по кілька днів дворови. Сего-ж року — не властитель села п. А. Гарапіха, бо він честний і людський чоловік — але его підвадвали органи постановили не дати Поповчанам стависка ані косити, ані жати, ані в ніякий спосіб уживати, але поручити тую чинність сусіднім селам. Тим, розуміється, довела наряд до крайності. Треба знати, що сего року в цілій окрестності дуже скупо пах для худоби з причини неоліт і довгої тажкої зими, яку ми перебули, а Поповчане тим більше і дотикалися поцуги той недостатку, бо, хоча побудувати у себе муровану церкву а не маючи достаточних фондів, громадске пасовище на тую ціл поорали. А ту мов-би на злість їх неодоли, без ніякої причини одсуено їх від того, що они на половину за своє ужалали. Отже тая неконсенсуальна підвадвала органів п. Гарапіха з одної сторони, а невблагдане положення хліборобів в так тяжкій році

з другої сторони, — вызвали Поповчан до насильства. Народ, правду сказавши, як всюди так і тут під границю, ще темний, бо бідний і непорядний в злиднях, а пригноблений різними тягарями почав роптати і бдгрозуватися, що чужим людям стависка косити не позволять, а ще тим більше, коли розійшлася поголога, що село продають жидам і жиди тільки для того хутко купна не хапаються, що много хлопських грунтів єсть прилучених до панського, що нема точної границі від стависка, о котру кілька літ процес ведеся, і таке янше. Отже Поповчане, хоча утрималися в посіддану стависка, котрого они уживали, почали гнати на него худобу і спасати.

З'їхала комісія з золочівського суду окружного раз і другий, а що комісія Поповчанам того діла енергично не заборонила, а тільки радила їм йти в процес, то они були в тій пересвідченю, що вже виграли.

Аж тут невідждно дня 8 липня вночі прибуло до Поповців 45 жандармів, побудили винтованих людей, чим скорше казали їм одягатися, забрали на приготувані вози і завезли до слідчон в'язниць до Золочева. Того першого разу забрано 39 людей: чоловіків і жінок з дітьми. Потім з'їхала знов комісія з окружного суду золочівського до дальшого слідства, а в слід за нею прибула дня 16 липня компанія войска, в силі 80 жовнірів. 40 жовнірів завартовано до посвященної величаво перед тим же новин школи, а других сорок до старої школи. В якій цілі прибуло то на остро узброєне войско до Поповців, не знає, бо при дальших арештованих людей, котрі тревали тиждень, було чинних 6 жандармів. Розуміється, при арештованих не було ніякого опору: люди найспокійніше давалися в'язниці, хіба що, як звичайно в таких случаях буває, всюди чути було плач і зойк. Арештованих відведено до Золочева що дня по 9 осіб або по менше, поки число всіх арештованих не дійшло до 73 людей. На щастє для громади, войско забавило в селі тільки тиждень, бо мусіло відмашувати на маневри. Неправдою єсть, мов-би то староста бродський гр. Руссоцький наслав на Поповчан войско, — протинно, староста був тому протинний, — войско прибуло на рішуче окружного суду в Золочеві.

Нині село Поповці опустіло: 5 домів єсть таких, що ані душ не пошито і хати стоять замкнені на колодах. Можна собі представити тую нужду народу, котрого жин-

ва пропали! А кілька-ж то утерпіли і утерпіть ще і там, що осталися в селі, бо не досить, що замкнули господарів, але декуди забрали і господиню, і дітей, і челядь, много матерей з дітьми при грудях, — на як довго, Пань Бог знає. До нині сидять всі. Що дальше буде, побачимо.

Поповці дня 9 серпня 1889.

Очевидець.

Подавши повису допис, осмільяюся звернутися з просьбою до президента вишого суду краєвого п. Симоновича:

Можє-би Его Ексцеленція зволить узнати за річ відповіду влянути в справу ув'язнених 73 мешканців Поповців і розібрати, чи не дав-би-ся знайти який спосіб злекшити нещастє громади.

Поббч контрибуція на компанію войска будуть мусіти господарі поплатити і податки а се, хто знає, чи і було-би можливо тим господарям, котрих жинно через брак рук робочих уже пропало, особливо-ж тим, котрих хати стоять замкнені на колодах, бо ані душа не полишила на господарстві...

Процес Булянджера.

В четвер по полудні о 2 год. розпочався в Парижі перед сенатом як трибуналом державним процес Булянджера і его спільників Диллона і Рошфорта обжалованих о зрад держави. Перед палатою сенату збралося було множество народу і для того треба було аж поліцію будинок обставити. Сенатори явилися майже в комплекті а замінним було і то, що сенатори з правців явилися у фраках. По обіданню имен показалося, що не було лиш 20 сенаторів. Засідання відбувалося зовсім спокійно. Вступ за білетами був для кожного вільний а галерія була битком набита. Від трибуни президента Лероа стояв стіл, при котрім сиділи генеральний прокуратор і два генеральні адвокати, всі три в червоних тогах. По відкриті засідання роздано сенаторам акт обжаловання в формі книги а генеральний прокуратор Кесней де Борепер розпочав мотивувати акт обжаловання. Оні говорив сміло і голосно а всі сенатори слухали его з разу дуже уважно; доверва побіжніє стали ему перебивати де-котрі сенатори з правців.

Розпочинаючи свою бесіду заявив Борепер, що умисно так коротко зложив акт обжаловання, але тепер выскаже все і сподіваєся, що представити цілу справу ясно. От так доказував він, як то Буляндже на різних становищах розпочинав заговори а особливо клав велику вагу на то, що Буляндже

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Границю:
а цілий рік . . . 18 ар. на пів рік . . . 24 ар.
на пів рік . . . 9 ар. на пів рік . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 ар. на пів рік . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламіди неопечатані вільні від порту

Посидноке чило коптів 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одиою стрічкою печаткою, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подати числитися по 10 кр. оди стипка.

зносився з людьми підозрілими і непевного характеру і через них ширив свою пропаганду. При тій звертався прокуратор часто против оборони, яку видав Буляндже в формі дозов до народу. Найбільше враженє зробила та часть его бесіди, в котрій він говорив про відносини Булянджера до Бирета. Коли правця стала занад перебивати его бесіду, прокуратор перестав на хвалку говорити а відтак продовжав дальше свою бесіду і обговорював ті точки обжаловання, що відносяться до спільників Булянджера, Диллона і Рошфорта.

На засіданні з п'ятих мотивував Борепер дальше акт обжаловання — виказував, що Буляндже як генераль вже в Клермонте-Феррант вів політику виборчу і удержував тайну кореспонденцію, котра мала на цілі приготувати зміну і зваленє правительства. Найбільше промавляють в некорист Булянджера ті акти, котрі пояснюють его відносини до кн. Віктора Наполеона. Его посередник, Бире, писав ему, що князь приймає его услугу до звалення республіканського правительства. В листі широко звітного бонапартиста Ландри містяться ось такі слова: В серці захоуємо оклик: Найжне цсарство, але на улиці кличемо: Найжне Буляндже! На той лист відповів Буляндже письмом з подякою. Дальше доказує прокуратор, що Буляндже через свого секретаря порозумівся в, як доказує зложені в слідстві звідання двох свідків — довів остаточно до того, що наважав зносини з офіційними кругами німецькими. Виславо навіть до звітного банкира Бляйхредера в Берліні якогоєсь Ціона Ресейянина з просьбою, щоби Бляйхредер поучив кн. Бисмарка а звярнув его, що агітація булянджистів не має на цілі звалити зовсім республіку, лиш стремити до утворення консулярної республіки. Серед загального обурення законів прокуратор свою промову з п'ятницю поясненнями, з відк Буляндже брав гроші на свою агітацію. З відк бере Буляндже гроші? — питає прокуратор. Коли розходиться о такі справи грошей, то в Франції і не легко з них очиститися, коли не скажеш, з відк відстає гроші. Буляндже прийняв вправді 20 фр. від якоєс кухарки, але то жертви як і загальні тих 1200 листів грошових, котрі він відстає. Там же не можна достаточо пояснити того сына грошми, як то робитися. Але его нерозважний приятель Вергоан відхилив грози заслану. Один радий з департаменту Норд звинув, що Вергоан сказав раз на одній зборі, що Буляндже відстає гроші з загранич. Позає Буляндже не хоче сказати, хто ему дає гроші, то ті суми, котрих він виробив уживав не лиш до політичних цілей але і для своєї особистої приватности, мусіть походити з нечистого жерела.

Виступленє прокуратора против Булянджера було взагалі острє і безпощадне. Оні казав: Я маю тут 1200 доказів против

ВОРОБЕЦЬ.

(Студія з природи.)

(Далше.)

Раз якось лучилась Гродовскому нагода ужити своєї влади, але з яким нужденним результатом! До книги обичаїв, котра була на кожній станції, вписав він якусь мою есаволу, котра мусіла доковаче спровадити для мене арешт і злу нугу з поведени по-за школою. Я бачив вже себе в карцері, чув вже в моїй уяві докори дядька і тятки-пукотухи і нідь мій спускався щораз вище. Я поглянув з під лоба на Гродовського, котрий сидів також за столом обернувшись до половини в мою сторону і був також невеселый. Наші погляди стрілися і ми повеселішали в одній хвили.

По недовгій часі скочив він своїм звичаєм нагло з-за стола, зняв з полиці книгу, знайшов в ній злочасне місце і почав мовчки найперше гумою а відтак бдтрєм ножика нищити грбні для мене букви і то так совістно, що вкінці показався на тій місці дідра.

— Що то? — поспитав того самого вечера з недоволенням інспектор.

— То... то... — затинався Гродовський — то чорнило розлилося.

— А хто его розлив?

— Я... нехотичи!

— Вірю на стільки в ваш розум, що не думаю, щоби ви нарочно поливали книгу чорнилом, але все можна-би бути осторожнішим! А може тут був хто записаний? — поспитав нагло інспектор, звертаючи свій допытливий зор на мою особу. Я славився всімни пустотами. Вся кров збїглася мені до серця.

— О... ні — поспішив відповісти Гро-

довський — то я... нехотичи... розлив чорнило. Інспектор погрозив мені мовчки пальцем.

Мы уважали нашого директора усе предобрим чоловіком, а мимого того доскулювали ему як давніше. Нараз однак лучилась пригода, котра збудила в нас тільки милосердія до него, що перестали ми знущатися над ним, а що найменше вже не знущалися солідарно і систематично.

Одного разу відгук синь господній до кїмнати і закликав:

— Пане Гродовський, идіть... ваші родичі сьуть у матері!

Нам здалось, що наш Гродовський змадів в тій одній хвили! Незабаром вернувся з батьком і матір'ю. Мы пригладившись їм цілаком. Батько був малий і сучий чоловік, лїт може з сорок і п'ять а поганю рудюю бородою, мати була товста баба в мїщанській одежі. Обов насуплений розмовляв з сином зовсім монотонно, обшпуючи его раз-на-раз новими питаннями. Мати забралась ревидувати его скринку. В тій хвили покритоє его лице великою блідостою, він став дрожати з переляку. Ревзія відбувалась довго мовчки.

— А де підїлась ще одна сорочка? — поспитала нагло мати.

— Дорога мати, їй було вже пять літ!

— Я не питаю тебе про єн метрику, а хочу знати, де она!

— Она вже до нічого.

— Дуже добре, але де-жь она?

— Я... я... подарив єн! — відрушив з себе нещасливий.

— Подарив? Як то подарив? — пытала купчиха піднимаючись псови.

— Убогому!

— Гляди, старий, який знайшов мені богач: роздає убогим бідняку!

— Але сорочка була вже стара і зовсім подерта!

— Мовчи, негіднику! — крикнув отець — то ти роздаєш мою кєрвавцю та ще смієш відгизатися? Чи то так відповідаєся родичам?

Обов з гробними лицами і жестами наступали на сына, котрий поступав в зад з великою тревогою на лице.

Але незадовго приперли его до стїни так, що голова его зняшлася як-раз під образом представляючим дови. Склонив єн, віддохав, на груди і ждав неначе засуджений.

— То така твоя для нас вдяка і повага? — заскреготів батько і ударив его з розмахом в лице.

— Чому не глядиш в очи, псе явїєся? — говорила Яя і материнською рукою ударила его під бороду так, що голова его вытовкла скло в образ, котрий і лишився вже в тій стані, неначе на памяту.

Наше обуренє не мало границ. Мы довго не говорили о нічїм, як лиш про несправедливості і жестокості родичів нашого директора.

— Коли-б сорочка тая була навіть зовсім нова — говорили ми між собою — і коли-б він дійсно і змарнував єн, то як же-ж можна було бити дорослого чоловіка і то ще при его учениках? Таж бн віддохав радився навіть нас, чи можна віддати тую сорочку, а був то вже зовсім одертий лат. А який він добрий син! Адже-ж він мбгь адати в руках того рудого ката і тую товсту корову, а однак ані винує, ані смієм не оббавив! Он певно від такого бия став і придурковатим. Панове! перестаньмо ему доскулювати, нехай раз вже буде кєнець „проектам“!

Од того часу обходились мы з ним наче з хорим, хоч вже на другий день по выздї родичів вернувся давній усміх на его лице. По двохтїм побут в шестїй клас перевели его вкінці до семої.

По ферїях помістили мене на нашій

большій квартир, але і тут був Гродовський одним з директорів і оба мы жили з ним разом в одній невеселій кїмнаті. Був він незвичайно веселый і вдовольний. Усе уміхалося ему: тепер мбгь вже раз остаточно виплатити жидови цілий довг за плячки та обарьки (харч на станції був все для него недостаточний), бо батько дав ему великодушню аж три рублі на его власний ужиток, мав новий мундир а крім того всего достав на місце давної лекції у Йойни нову, п'ятирублеву, не говорячи вже про то, що коли на давнійшій квартирі достав за своє директорство лиш половину дуже лихого удержання — тут не потребували его родичі нічого вже доплачувати, що зменшило значно число пощечин, як мусів відбирати той віддохав. Все шло ему без порівняння краще. „Проектів“ не поспів тут ніхто на него робити хоч бы вже за-для того, що его товариш-директор, чоловік справний і рішучий, держав всіх в знаменитій карності і лише хіба мені удалась від часу до часу якась пустота, бо Гродовський стояв усе за мною.

Оба мы жили в найгарніших відносинах, хоч я все трактував его троха протекціонально, не могучи ніяким способом признати его розумови вишестости, що впрочїм не дуже его обходило. Часом бувало помагав бн мені в тажкій для мене латї, а вечерами, коли поклалися мы у постіль, я починав розказувати ему байки з страшними епізодами, або свїжо прочитані фантастичні оповідання, салуючись помістити в них як найбільше чортів і страхів, бо дуже мене тішав переляк Гродовського, котрий що хвиля повторяв: Чи ти здурїв, що розказуєш такі річи під нїч? — і від часу до часу хрестився.

Одного дня, котрий ніколи не затрес в моїй памяті, було якесь свято, а слїдуючого дня мала бути недїля. Як-раз вчера одержав Гродовський мїсячну платню, пять

тирох судів і протоколянта 10 апельок (з сирозданем, розправою, вироком), отже до поладження 63 375 апельок потреба 634 днів рочно на чотирох судів. отже 2536 днів на одного судю, а беручи знов 300 днів робочих на одного судю, то до поладження „говорок“ в П-ій палаті потреба 9 судовак, котрі б заодно робили над „говорками“.

(Далше буде.)

Пригода в Горлицях.

Розв'язання ради повітової в Горлицях через президію намісництва перестало на разі у Львові бути предметом дискусії публичної, бо прокуратура поконфискувала навіть органи смиренного полтавського краєво. За те Реформа помістала вчергове досадну вступну статтю о тій катастрофі. Повторити я не можу, бо прокуратура львівська конфіскує за передруку зв'язок краєвих газет, хоч одні і ті самі закони об'язують тут і там.

Оригінальна була стріча п. намісника з п. Плоцьким, маршалком розв'язаної ради. Н. Реформа так описує ту сцену:

Дня 6 с. м. переїжджав намісник гр. Бадені через Горлиць. Звістало було, що він задержаний там кілька годин. На станції залізничній дожидає його — як то звичайно і що впродовж рвч зовсім одповідна і чимна — маршалок ради повітової разом з кількома її членами. Коли п. намісник вийшов з вагона, приступив до него маршалок ради повітової п. Плоцький і представившись, почав промовляти:

— Яко господар сего повіта вітаю Вашу Ексцелленцію...

— Перепрасую! — перебиває намісник — Ви вже не господар сего повіта, бо, на жаль, мушу Вам сказати, що я розв'язав горлицьку раду повітову!

Можна собі представити, яке то враження було на присутніх. П. Плоцький мовчки поклонився, вийшов з перону і поїхав додому.

Доперва по тій доручено п. Плоцькому ршення намісництва з дня 4 с. м.

Як доносять до Kur. Lwowski-ого з Горлиць, п. Плоцький стільки ж членами розв'язаної ради намісника ввели рекурсу до міністерства, хотів видати краєвий згодився вже на тимчасовий заряд повіту, установлений властью політичною, есенуально же довести справу до принципіального рішення в трибуналі адміністративному.

Перегляд часописей.

[„Червоная Русь“ ще в справі послання Єзуїтів на дух. семінарію у Львові. — Kurjer Lwowski i Nowa Reforma о розв'язанні горлицької ради повітової.]

„Червоная Русь“ приносить (з ч. 161) знов нову виступ в справі забарання руської семінарії Єзуїтами.

„В діль захвату семінарії Єзуїтами — пише она — доводилося ми про це одну подробицю. Іменно мало правительство, згодившись на передання руської духовної семінарії у Львові в руки Єзуїтів, запитувати в тій справі всіх трьох властей наших о їх гадку. Митрополит Сильвестер і перемиський єпископ Іоанн мали відповідати заперечуюче, т. є. що не годяться на реформу семінарії Єзуїтами, — ставинський же єпископ д-р Юліан Пелеш мав одобрити таку реформу і підписатися на наміреніє правительства щодо передання нашої семінарії в руки Єзуїтів. Кілько правди в тих словах — покаже будучність, однак на всякий спосіб приходить нам глибоко сожальти, що можуть носитися хоч-б тільки слухи о такім поведінні руського владки...“

Ся нова виступ зявляє указує на потребу передовсім того кроку, який ми пропонуємо, а саме, щоб Статистичній Інституції — до якого се в першій лінії належить, чим скорше удався до Вир. митрополита з запитуванням: що єсть правда в поголосках про писання Єзуїтів на руську духовну семінарію у Львові а есенуально, в якій стадію стоять нині справи, а яке становище займає наша власть духовна в тій справі?

В справі розв'язання горлицької ради повітової забрали слово всі незалежні діячі польські, — на скільки се в нинішній хвилі з огляду на страшно прикрі цензуру прокуратури п. Гіршера можливо, — висказують свої погляди на тую оригінальну справу.

Kurjer Lwowski (ч. 219) у вступній статті п. заг.: „Pierwsze starcie“ так пише:

Підчас виборів соймових обдбалися в стовпцях денників краєвих жива полеміка, котру презесь горлицької ради повітової п. Плоцький скільки піддавав в обороні виборів. Против голосу его вийшли повітового виступила фракція кількох духовних, що підітримували кандидатуру Адама Скшницького, а навіть покладала мандати. По виборі Скшницького серед підкупств і при допомозі формального сконфігування виборців зовжених формальними Скшницького, горлицька рада повітова заурговала слідство, котрого не заряджено зараз по внесенню жалоб. Тимчасом президію намісництва рескриптом з 4 с. м. розв'язала раду повітову.

Наставши знайом читателям „Діла“ рескрипту намісництва, Kurjer Lwowski так далше пише:

Розбирати аргументи рескрипту не по-важало нам тепершньої цензури. Скажемо тільки, що інтерпретація закону о круж-длані ради повітової, ужита в рескрипті, зовсім пригадує інтерпретацію, якої перед кільканадцять літами уживав раз в сойм правительственный комисар, обдм-вляючи рад повітової права вносити цен-дін, загарантованого конституцією кожній одиниці, а що же доперва корпорації. На наш погляд, ужита в рескрипті інтер-претація повинна статися предметом дискусії в парламентах, і певно так буде, бо се справа принципіального значіння побачивши погляди також і з той причини, що т. зв. центральні комітети передвибор-чій (польські) надживають презесів рад повітових до агітації виборчої, поручаю-чи їм втягати до неї передовсім людей довір'я з повіту, а такими людьми суть прецїв в першій лінії члени рад пові-тових. Наслідком того надживають суть прикрити, яких дбав тепер повіт горлицький, а може дбати і кожний повіт, коли-б тільки став по стороні канда-дів погляду анашого, як декотрі єврей-рїшачі. Пригода горлицька повинна пере-довсім рїшучо вплинути на усунення того наджива, щоб комітети центральні по-служувалися маршалками і бурмістрами в організації виборів до сойму. Функція та не належить до круга ділань маршал-ків і бурмістрів, і, як бачимо, наражує їх на неприязність, котрі терять їх до не об'язаній. В другій лінії пригода горлицька причиняє до висненя наших односів конституційних. Фракція корпо-рації автономної з поняттям, сформуло-ваними начальною властью політичною, не може бути рівнодушною для майсяного за-галу, особливо по всім тїм, що гр. Тао-фе в марті сего року голосив в рад державній о гарантії свободи виборів.

Nowa Reforma, подавши мотиви рескрип-ту, пише од себе:

Коли-б намісництво так стисло, як в повіт горлицький, схотїло всюд дохо-дити „правильностей“ підчас остатніх виборів, то мусїло-б розв'язати ще неод-ну раду повітову, бо коли не у всіх, то певно в більшій часті рад маршалки до-пустилися тої самої вани. Презеси рад повітових при допомозі урядників беруть повітових стоїли на чолі агітації вибор-чої. Не тільки личный вплив маршалків, але і повага їх урядового становища і цілого бюра повітового, була на услуги вигладаного кандидата. Цїла акція виборча — ідея Сзас-у і деєтв центрального комітету — ухидила тільки тогди за ле-галу, если бдувалася в бюрах рад по-вітових під авспіціями їх презесів і очевидно при урядовій допомозі беруть повітових, а творенє інших комітетів ви-борчих без урядової санкції презесів рад повітових було пиянове за виборчі революційний, за знамя розстої... Тимча-сом одна лиш горлицька рада повітова од-покутувала за то, що робили і другі...“

Розмова з королем Миланом.

Редатор газети „Српска Реч“ мав розмову з королем Миланом, в котрій ко-роль очевидно умисно широко розговорився, щоб в тій спосіб пояснити дещо і зде-ментувати шарені головою Times-ом ложні вїсти. Король Милан сказав насамперед, що він добровільно подякував і що на него вїхто в світ не впливав. Поясненя, як гр. Кальноки дав о его абдикація в спіль-них делегаціях, суть зовсім точні. Також неправдою єсть, будто-б він хотїв знов взятися до борби політичної, то не лежить в его характері. Его упреча виказали до-статочо, яким єсть его характер: служити завжди ідеї державній і старатися з ці-лою повагою володїтеля здобути собі предан-ність і послух підданих. То може і було правично непорозумїня, не так між ним а сербським народом, як радше між ко-ролем а политиками. Его засадою єсть: хто хоче панувати, мусїть умїти також і слу-хати. Для него єсть его син не лиш сы-ном, але також і тим, в котрім спочи-ває сербська ідея державна. Але до часу его поволїтиости спочинає королєвська власть в руках регентів, котрі бд піддає, длато-го з его сторони виключена всяка акція по-літична. Але все-ж такі жадає він, як кожний горожанин, щоб его неоспорний права, як кожного другого горожанина, були забезпечені. В дусі законности буде він старатися удержати свої права яко отец і горожанин.

Далше говорив король о тїм, в якій спосіб пояснюють російській газети 72 ар-тикулу нової конституції. Насамперед казав він, що ті газети не компетентні поясню-вати конституцію, а бдтак доказувати, що він був-б мїг це довго управлїти після ста-рої конституції, але він установив нову конституцію з власної волї, котра не єсть ділом одностороннім, але ділом велико-купштиним, і длато не може бути оспорю-вана. Коли Сербія хоче видїти в Алекса-ндрі I. свого конституційного короля, то мусить пошанувати і права его батька і не смїє по-літично вихованє сына, підставу его буд-учої діяльности, розпочинати нарушенєм тїх прав. Впродїм постанови §. 72. суть зовсім ясї.

О всяких поголосках що-до его пово-роту до Бїлграду сказав король, що причину розв'язаня газет дурних поголосок треба шукати в пануючїм в Сербії демократиз-мї, бо Сербія держиться засади рівности а кожний пише і говорить так, як єму хо-чєся. Впродїм анї регенті анї правитель-

ство не ставили его повороти нїяких труд-ностей; але поминувши вже то, не можна-б ставити таких трудностей анї в дусі кон-ституції анї з причини розваги політичної і він (Милан) зовсім вдволенний поступо-ванєм регентів і правительства а так само думає, що регентія і правительство суть вдо-волені его поступованєм. Его приїзд до Бїлграду не має нїякого діла з політикою і не треба побоюватися нїяких витрїв; він приїхав лиш, щоб яко батько побачити свого сына, котрого так любить як і очину, а бдтак і на застав регентів, щоб порозу-мїтися що-до способу вихованя молодого ко-роля. З розв'язаня єсть він не робить собі нїчого. Що-до сербських судів, то на них спадає вана, коли они таке поступованє дозволяють, бо то єсть для них ганьбою. В Сербії було завжди важним саликем пра-во так в родині як і державі і длато і він не даєся меншими правами заспоко-їти, як тї, що праслужують кождому нашо-му горожанинові. Ворогованє поодиноких осіб може бути лиш правотної натури. Мо-же то походити з нарушеня чинєсї амбїції, що тї особи не одержали ордеру Таковы пер-шої класи, або що в конституції не забез-печено вмі, що они позбавляють в уряді.

Далше заперечив король рїшучо, буд-то-б Перу Теодоровича арештовано за єго винїциативо анї не має участя в при-ключенях з 26 и 27 мая в Бїлграді. О розрухах доїдав він з N. fr. Presse и з француских газет в Смирї. Газету Перу Теодоровича назвав король революцією і сказав, що він нїчого не робить собі з то-го, що она пише, і не виступити анї за анї против тїх мїр, якї предпрїняють против Теодоровича. Яко король вїв Милан заєгд-ди політику реалну; цїла Сербія і цїла Єв-ропа знали, чо він хотїв, іменно сїрїше-ня сербської ідеї державної і піднесеня ци-вїлізації в краю. Що-до того, що він о-перся був о середну Європу і що-до загра-ничної політики сказав король, що він за-двадцї літ панував зроби в підданой Сербії незалежне королєвство а європейську, новочасну державу.

Переходячи бдтак до митрополита Милана, сказав Милан, що єго односини до него суть такі, як повинні бути супро-тив найвишого дїстїйника сербської церкви. Он не вїрїть в правдивість розгорує яє-гоє чужого кореспондента з митрополитом а також і що-до розвуду, бо російська исто-рія подає таї предцєдєси з такими самими рїшеннями, котрі одержали як церковну так і державну санкцію. Що-до §. 57 конституції, котрий постановляє о наслідствї престола, каже Милан, що то неправда, що єму підсу-вають, мов-б то він хотїв нарушити пра-во первородства. Становище, яке має зявляти державу супротив акту дївїйшого митропо-лита з дня 12 жовтня м. р., єсть ясє. Его совїтє єсть що-до розвуду зовсім сподїна, бо він підчас своєї подорожї одержав бла-гословєство од найвишого князя церкви, бд патріарха єрусалимського і благословє-ство хреста святого гробу, що певно не було-б наступило, наволи б єго уважали страче-ним сыном церкви. Впродїм для него і для сербської держави єсть єя справа безпред-метова, а чужі люде най говорять, що хо-тять...

Король Милан згадав також і про аферу Гарашанна і згавав оголошенє ли-стєв, що суть тайною держави.

На послїдок дякував король за лю-бявє поступованє регентів, правительства і народу супротив молодого короля і его по-казанє. Он тїшиться — каже, що его сын розвивавєся краснї тїлом і духом і що має велике замилованє до наук військових, та що добре здає іспит з практичних наук військових. Армія стоїть на висоті сво-єї задачі; она була завжди преданна коро-леви і династії Обреновичєв, длато пові-рили їй король, а також край і народ все, що мають найдорожшого. О своїй гостинї у Ристича в Враньській Бані, сказав король, що там розходилося о залагодженє деяких справ що до вихованя его сына, а також хотїв він бддати честь Ристичеві за его знамените поступованє і розвагу політичну; денкї непорозумїня, що були між королем а президентом мїнастрів и мужем партії, не можуть ослабити его заслуг яко мужа державного; длато то повірив він єму все, що має найдорожшого, „сына и очину“. Король Милан згадав ще про мий враже-ня, яких казав підчас своєї подорожї на Вєходї и що він винєв особливу подяку султанові за знамените прийнятє его та за его прихильність для сербського короля і народу. За кілька днів вїде король Милан на ку-цель, бдтак до Паржа, а в осені поїде знов на Вєходї. Коли бдтак поверне до Бїлграду, не знати.

Інспекційна подорож намісника.

Як ми вже коротко згадували, наміс-ник гр. Бадені вїхав в понедїлок ввечерю зєлїзничною Трансєвєральною на ін-спекцію на захід Галичини. Після урядо-во справозданя, намісника всюд по дорожї почавши бд Бєча а скїнчивши в Криничі, вїтано в промови, і брамами тріумфаль-ними, і бандеріями хлопськими, і музиками, і штучними огнями и походами з факлами и т. д.

Отже насамперед вїтано п. намісника в Бєчу, потїм в Загорянах. З Загорян удає п. намісник (д. 6 серпня) до Гор-лиць, на мїсце, де то бдбувавєся той нещас-ливий повенюк виборчї між горлицьким бурмістром Бїхоньським а шляхтичем п. Скшницьким, кузіном п. намісника, — по-единок, котрий спроводив аж розв'язанє

тамошної ради повітової, три днї перед го-станою п. намісника. При тріумфальній бра-мі бурмістр Бїхоньскїї повїтає п. наміс-ника. Потїм намісник удїляє в старо-стї авдієнції, а бдтак бдївдає костели, магистрат, дбє сторожї огневої и жидівську божницю. В божниці рабїн повїтає п. на-місника пїзєцею іромовою, а той в од-повідь польскїй вїзавє bywateli mojżeszowe-го wuzłania посїлати дїти до шкіль кра-євих, щоб на будучє намісника цїсарско-го w kraju polskim witało po polsku. Опїсля удає намісник оглянути копальні нафти и дєстальню. На обїдї и вечєри того дня був п. намісник у Скшницьких в Заго-рянєх. Вечєром пускано там штучні огні и устроєно похід з факлами при музїцї.

Дня 7 серпня п. намісник бдївдає дє-стальні нафти в Лїбуш и Маріамполі, а потїм вїхав в окруженю бандері до Бї-ча. Тут оглянув старинний костєл а по-тому був в урядї громадськїм.

З Бєчи вїхав п. намісник до Гри-бова, а з Грїбова до Нового Санча, потїм до Жєгєстова а з-вдтам до Мушин. Повто-рювати повїтати (промови, тріумфальні бра-ми и т. п.) не потребуємо. В Мушин вїх-хала на стрїчу бандєра сєлянська, а п. на-місника повїтає рускїй парох іромовою.

З Мушин вїхав п. намісник до Кринич. В мїсєцях купельних, а осо-бливо в Криничі, мав намісник парєвїд-чатися, як стоїть мїсєцовє купелєв и чо-го бд потрібнї до піднесеня их розвитку. Тож бурмістр Криничі, вїтаючи наміс-ника, висказав, що всі мешканцї Криничі надїються цїсарского розвитку Кринич під-обїєю п. намісника. Той заявив, що буде старатися, щоб Кринич розвивалася. Потїм через браму тріумфальну з походом з ємоленськими бдповаджено намісника до самого заведеня. Уже вєчером дещо наміс-ник оглянув, а бдльшу частє на другїй день (8 серпня) рано. Вєчером же того дня бдбу-єся бенкет, даний аристократичними гостями купельними в честь п. намісника. Той бен-кет, як читавє в Gazet-і Lwowski-ой, бувє величавий. Господарям бенкету були гр. І. Менциньскїй и гр. Стан. Тарновскїй з Хор-жєлєва. Першї тоаст вїнє гр. Менциньскїй в честь намісника, в котрім видко піє-sprożytą energię i gorliwość... На той тоаст бд-повїв намісник тоаством по pomyślności pań polskich, поручаючи их ласкавій оїдї и сим-патії купелєв заведенє криничкє. Про-мова намісника мала закрєску політичну. Устроєнє бенкету толкував собі п. наміс-ник яко охоту додати єму одваги и удїлити підпори, а може и додати тєплого духа ож-ивляющего, котрий знаменито допомагає в праці. „Окликом мїм — казав п. наміс-ник — єсть праця беззастанна, систематична, вєтравєла, опєрта на добрїй вїрї и честних єредєствєх. Під тїм окликом а хотїв-б зб всіма своїми підвладними урядниками ста-тись для краю примїром, як єму краєви єслужати можна а треба, остачи єсї годїмь того-ж краю обыватєлєм... Длато я и при-хав єсї, щоб наочно переєвїдчатися о станї заведеня криничкого и о способєх, як бд хабам єго зарадити... Вїрте мєнї, що дума-ючи о Криничі, думаю також и о тїх, ко-трї бдльше анїж ми замешкали тут в краю, потребують єя, знаходячи тут польскїй свободний воздух. Отже щоб цїлком сво-бодно могли бддыхати, треба ще, щоб воз-дух був чистий и здоровий під вглядом євизичним и моральним. О першє я буду старатися, яко презєс домен державних, а щоб воздух був чистий и здоровий під вглядом моральним, на то потребує під-пори и допомозї євїх уругів обыватєлєв краю, о тую підпору прошу и на нє все число!“

Промова тая очевидно дуже сподобалася аристократії польскїй. Якїсь шляхтич з Познаньского вїнє тоаст kochajmy się! — и почот гуляти мазура.

З Кринич вїхав п. намісник на Мушину, де ще оглянув школу коронкарську, до Вїдєя.

Справозданє з діяльности Вїдї-лу „Руської Бурси“ в Тернополі за рік шкільний 1889.

(Конец.)

В євїм році удержувала „Руська Бурса“ з початком року шкільного 21 питомцїв разом з управитєлєм. Два питомцї, учени-ки III року семінарії учительської, Алекс-ї Шевєскїй и Мих. Жєлєзко, дбавши одвіт-ний лекції, з власного почутя уступили, щоб Бурсї улекшити вь видатках. (Доплати их вивєсали тільки по 3 зр. мїсячно). Отже до кїнця 1889 року шкільного позбавало в Бурсї питомцїв 19. Проживаючи в Бурсї питомцї дбавали за мїсячною доплатою 3—7 зр. харчї, свїтло, топливо, облєгу и пранє. Управитєль, крім безплатного помї-щеня, побирає мїсячно 5 зр. винагороду. Окрїм управитєля мали догляд над пи-томцями члєни вїдїлу а мешканцї вь буд-янку Бурси господар полагоджував справи надзору и адмїнєстрації після сил и спро-можности.

Класифікація питомцїв випала як слї-дує: 3 питомцї одержали першїй стєпєнь зб одначєнєм, 13 стєпєнь першїй, а 3 мають поправити одїн предмет по вакаціях. Питомцї дбавали здоровий господарскїй харч и мали у всіх потребєх лїкарську допомї, котрої зовсім безкористовно удїля-ли пп. д-ри Е. Гладшєвскїй, Згурскїй и А. Свєтєвє, а ц. к. окружна антика п. Л. Флєйш-мана доставляла лїкїв по зняжєних цї-нах, за що видїлє на євїм мїєці складає нм щиро подяку.

Удержанє з початку 21 а побїтїше

19 питомцівъ черезъ 10%, місяцівъ коштувало готовкою 947 зр. 75 кр. а 29 зр. 85 кр. на адміністрацію, разомъ 977 зр. 50 кр., отже взявши за підставу число 20 питомцівъ выпадало на одного на рікъ 49 зр. 87½ кр., а зъ дочисленіємъ 300 зр. вартости помещення выпадало 63 зр. 87½ кр. До такого дешевого удержаня причинилися щедро надіслані дари въ натураліяхъ. Вчисленихъ вартостъ натураліівъ припаде на удержанье одного питомця по-надъ 7 зр. місячно. Подрібний выказъ выдатківъ господарскихъ въ кождомъ дні и місяці находится въ книзі господарській.

Выдѣлъ не залишавъ ніяко нагоди, щоби придати для „Руской Бурсы“ потрібныхъ засобівъ въ грошѣхъ и натураліяхъ, и збільшити число членівъ. Въ той цілі удавався такожъ до рбнхъ інституцій и репрезентацій, а заходи ті не оставили безъ успѣху. Такъ именно бблшими дарами запомогли Бурѣ: Выс. ойма краевий 100 зр., шадница тернопільська 50 зр., Инст. Становнигійскій одеска въ фундація бл. п. Коссака 24 зр. 80 кр.; рада повітова тернопільська 25 зр., о. Лесюкъ зъ Залозець изъ складокъ 19 зр., ч. Миколай Дичковскій бдъ себе и бдъ громады Залозець грбшми и натураліями по-надъ 30 зр. Тутъ агадати належати, що ч. громадяне Деансова, Струсова, Ладичина, Токівъ, Кутковецъ не забувають на нашу Бурѣ а по можливості підпирати єи. За всѣ щедрі дари заявляє выдѣлъ прилюдну подяку Дателямъ а такожъ Веч. послові сойму о. Ник. Сичинському за щирый західъ о підмогу бдъ сойму.

Выдѣлъ застановлявся, чи не належало бы зайнятися высланіємъ делегата въ окрестности за підмогу, якъ то зъ добрымъ успѣхомъ чинявъ Бурѣ въ Рашевѣ, Тарновѣ а въ своихъ ласѣ чинили въ Березаняхъ. Але сегодня посуха бдтрашила выдѣлъ бдъ того намѣрена.

Выдѣлъ не залишавъ въ печальномъ обходѣ похорону свого невджалованого покровителя бл. п. патриота и оборонца Руси о. Стефана Качалы зазначити свое сочувство высылкою вѣнця на домовину.

Справозданье касове.

Доходы.

1. Сальдо зъ попередного року	58-91 зр.
2. Зъ вкладовъ членскихъ влинуло	170-25 "
3. Доплаты питомцівъ	860-90 "
4. Чиншъ за однамъ мешканя	395- "
5. Жертвы, підмоги и надзвычайні приходы	355-53 "
6. Дрббій приходы	31-05 "
Разомъ	1871-64 "

Розходы.

1. Администратія и канцелярія	29-85 зр.
2. Реставрація	55-48 "
3. Податокъ домовый за 3 кв.	87-19 "
4. Асекурація	14-96 "
5. Удержанье питомцівъ	947-75 "
6. Сплата ратъ банковыхъ	372-19 "
6. Сплата ратъ позички взятой на конверсію	200- "
8. Вѣнецъ на домовину бл. п. Ст. Качалы	14-12 "
Разомъ	1721-54 зр.

Станъ майна Русков Бурсы зъ концемъ року шкблн. 1889:

Б и л я н с ь.

А. Актева.

1. Дѣмъ	8700- зр.
2. Квизючка удѣл. Нар. Торг.	60- "
3. Готѣвка въ касѣ	150-10 "
4. Залеглѣсть чиншу у проф. Березины	25- "
5. Залеглѣсть въ доплатахъ	57- "
Разомъ	8942-10 "

Б. Пасива:

Позичка въ банку	4166-46 "
Отже чисте майно	4776-10 "

На загалнбмъ зборѣ дня 26 н. ст. липня выбрано до выдѣлу: председателемъ д-ра Вол. Лучавского, заступникомъ председателя сов. Григ. Кузьму, секретаремъ д-ра Ив. Лощева, касіромъ Романа Бачинского, господаремъ Юрія Гецева, а надбѣр педагогичный надъ питомцами повѣрено проф. Алексѣви Наконечному. До выдѣлу кромѣ тыхъ панівъ увдѣшли ще: о. Стеф. Кобылянский парохъ зъ Драгавки, судья Викторъ Грабъ и д-ръ Емил. Гладшовскій, а яко заступники выдѣловыхъ п. Вас. Тиховскій, о. Чемеринскій и Исидоръ Мыдловскій. Референтами до принятия питомцівъ до Бурсы установлено п. Гецева и Бачинского.

Тернопіль дня 3 н. ст. сѣрpnя 1889.
Д-ръ В. Лучавскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ дальматиньскбмъ соймѣ поставили были Італіанцѣ внесеніе, щоби начальниками громадъ не вольно було выбирать людей, котрі не умѣють читати и писати. Соймъ перейшовъ надъ симъ внесеніемъ до порядку дневного. Замѣтнымъ есть такожъ и то, що въ дальматиньскбмъ соймѣ поднесено зовѣтъ гадуе прилученя Далматин до Хорватіи. Въ пятницю мавъ дальматиньскій соймъ бути закрытымъ.

Антисемитизмъ у Вѣднн выкликавъ немалій клопоть въ тамошнихъ радахъ окружныхъ. Язъ звѣстно перейшло було при выборахъ до радъ окружныхъ у Вѣднн богато актиسمативъ, зъ чого либералы были дуже невдоволені. Коли отже онгоды въ окрузѣ Найбавъ мавъ уконститутоватися выдѣлъ и антисемиты, котрыхъ тамъ есть 11, хотѣли на пред-

сѣдателя перефоруевати своего кандидата, не явилось пять либераловъ, черезъ що выдѣлъ не мбѣ уконститутоватися, бо до того потреба двухъ третыхъ голосовъ отже 12. На Алзегрундѣ мають обѣ партіи однакоже число голосв и не можуть такожъ згодатися на выбѣръ председателя. Въ сѣмъ окрузѣ прийдѣ до розвазаня выдѣлу окружного и до розписаня новыхъ выборовъ. Дѣла въ сѣмъ окрузѣ веде вже бдъ колькохъ недѣль комисаръ магистратскій.

Въ Трафайль въ Стирїи збѣралися були горняки и домагалися бдъ тамошного товариства горничого підвишеня платѣй. Товариство — кажуть — було готове вдволити жадамъ роббтничковъ, але коли роббтнички передъ льокалемъ, де мѣститься каса горнича, пбдняли були страшный крикъ, завбзвано войско, котре окружило роббтничковъ и всѣхъ, числомъ 390 особъ, всадило силою до вагоновъ и повезло до Цяли.

Зъ Вѣднн доносять, що межи гр. Калннкомъ, кн. Бисмаркомъ и Криспимъ ведесе дуже оживлена корреспонденція, яку бы дати бдповѣдь на ноту Греції въ справѣ кретенской.

Гр. Таффе кбнчить нинѣ якъ разъ десять лѣтъ своего урядованя яко президентъ кабинету а праса пбурядова якъ Fremdenblatt и Presse величаютъ его и подносятъ его заслуги для державы пбдъ самѣ себеса. Гр. Таффе — кажуть они — причивнися найбільше (?) до скрѣпленя (?) внутрѣшнихъ бднностей въ державѣ и за его кабинетъ стане австрійска держава такъ пбдъ вгладомъ войсковымъ якъ и финансовымъ значно сильнѣйшою. Правда — каже Fremdenblatt — що кабинетъ гр. Таффеого не въ кождомъ напрямѣ сповнивъ свою задачу. Вражда національна стоить все же на томъ становищі, на котрбмъ стояла. Засады, що народы повинні самѣ межи собою зрбити згоду, не були Славяне прихильні (!) и може треба буде ажъ сильной руки, щоби змусити (!) ушорный элементъ до дѣла. Въ томъ дусѣ розписуєся вѣдѣнскій пбвѣстодовецъ и далше та всю вину за неудачѣ кабинету звалює лише на самѣ народы.

Пбсла найновѣйшихъ вѣстей мавъ царъ прїхвѣтити до Нѣмечинны не въ часѣ, коли буде вхати до Давіа, але або перерве свой побутъ въ Давіа або прїйде доперва, коли буде зъ Давіа вертати. Такъ бодай говорятъ берлинскі круги, котрі звичайно въ такихъ справахъ суть добре поинформовані.

Зъ Петербурга доносять, що царъ на прѣ въ Петергофѣ дня 6 с. м. оголосивъ торжественно заручины кн. Юрія Лайхтенбергскаго зъ черногорскою княжною Анастасією. Кн. Анастасія есть третю дочкою князя черногорского и родилася дня 4 липня 1868 р. Кн. Юрій Лайхтенбергскій есть четвертымъ сыномъ герцога Максимиліана Лайхтенбергскаго, оженого зъ найстаршою донькою царя Николая, вел. княгиней Марією Николаевною. Кн. Юрій есть отже своимъ царя Александра III. Кн. Юрій Максимиліановичъ мавъ теперь 37 лѣтъ и есть вѣдцемъ. Кн. Юрій бувъ ожененый зъ кн. Тересою Ольденбургскою, котра 1883 р. померла. Его то мабуть рада-бы Россія а властиво теперѣшный царъ видѣти на престолѣ болгарскбмъ и неразъ вже говорено, що кн. Юрій бувъ-бы одинокимъ законнымъ княземъ болгарскимъ, бо и Россія бы на него згодилася.

Cong. de l'Est доносять, що переговоры Россіи зъ курією римскою вже закончилися. Папа мавъ на найблизбмъ консиатори замислувати шбѣсть епископовъ для орожденныхъ епархій въ Царствѣ польскбмъ.

Daily News одержала зъ Одессы телеграму, пбсла котрой арештовано недавно тому въ Харьковѣ больше якъ 80 людей пбдбврнхъ о революційный заговоръ. Одъ чотирохъ недѣль стоить на порядку денномъ арештованя въ Харьковѣ. Здаєся, що полиція мавъ въ своихъ рукахъ списъ всѣхъ революціонистовъ полудневной секціи. Хотя полиція зачислєя всѣхъ арештованныхъ до одной и той самой категоріи, то все-жъ таки здаєся, що она не належать до дѣйственной партіи революційной, лишь головню до новон соціалистичной организаціи, котра въ полудневѣй Россіи дуже скоро шириться.

Въ давнбмъ контрастѣ до сѣи вѣсти англійской газеты стоить вѣсть вѣдѣнскон N. fr. Presse, котра въ статіи „Ласка царя“ подає до прилюдной вѣдомости, що царъ помызувавъ звѣстною російского писателя Николая Гавриловича Чернишевского и увблннвъ его зъ доволнѣтнаго заточеня въ Сибирь. Чернишевскій вернувъ зъ тяжкой каторги безсильнымъ и своимъ старикомъ, пересидѣвши зъ 59 лѣтъ своего жита 25 лѣтъ то въ тюрьмѣ въ Петро-Павловскій крѣпости, то въ копальняхъ въ Нерчинску и Архангельску. Коли Чернишевскій почавъ выступати въ 1854 р. публицистично, помагавъ ему богатый російскій поэтъ Некрасовъ и передавъ ему бувъ журналъ „Современникъ“, але вже въ 1864 р. достався бувъ Чернишевскій на денунціцію Каткова до тюрьмы, зъ котрой ажъ теперь выйшовъ. Свою повѣсть „Що дѣлать?“, котра найбільше зыскала ему прихильниковъ а въ котрій бнъ выступавъ за змѣну державного и успблного порядку въ Россіи, написавъ бнъ въ Петро-Павловскій крѣпости и передавъ одинъ примѣрникъ въ манускриптѣ якомуся чиновникову, котрый той манускриптѣ абстраху спаливъ, а другій примѣрникъ якбѣсь женчинѣ, котра щасливо его укрыва а бдтакъ дала до друку. Писемна Чернишевского суть до нинѣ строго заборонені въ Россіи а нмѣ того ходять въ члсденныхъ примѣрникахъ зъ рукъ до рукъ. Скълько правды есть на тѣй вѣсти о увблннѣ Чернишевского, годъ знати, тымъ болѣе, що доса те майже жадна газета о томъ не згадує. Майже не хочєся вѣрити, що бы теперѣшний царъ та ще и въ те-

перѣшну пору, коли арештованя въ Россіи за всѣмъ свободнѣйшій рухъ суть на порядку денномъ, увблннвъ найпершого революціонера и проводаря та батька численныхъ малыхъ контингентовъ въ Россіи. Хѣба что царъ переконався, що доволнѣтна каторга ослабила вже Чернишевского достаточно на души и тѣлѣ и зрбила его вже зовсѣмъ нешбдливимъ.

Зъ рбзныхъ сторбнъ а особливо зъ Константинополя надходять вѣсти, зъ котрыхъ выходить, що въ справѣ кретенской грали послѣ, російскій Нелидовъ и французскій Монтебелло не конче красую ралю. До Nat. Ztg. доносять именно, що оба ті дипломаты старєлися головню о то, щоби наклонити Порту станути по стороувъ російско-французской и постаратися о то, щоби султанъ выбавъ собѣ зъ головы яке небудь зблажєньє до державъ середной Европы. Черезъ якіебъ часть здавалося навѣтъ, що російско-французска интрига повелєлася успѣхомъ. То було именно тогда, коли мисіа Махмуда Джеллалъ Еддина на Крету не удаєся. Зъ російско-французской стороны змѣмили выкликати пбдбврнѣ въ султанѣ, что то весь той заколотъ на Кретѣ выликала Англія. (Тутъ треба то нагадати, що російска и французска праса рознесла була вѣсть, що мовѣ то лордъ Салесбери мавъ самѣ ааохувати Кретенцѣвъ до ворохобѣй, доказуючи въ одибъ зъ послѣднихъ своихъ бесѣдъ публичныхъ, що Крета мусѣтъ получитися зъ Грецією. — Ред.) Теперь же стало кождому ясно, що Россія не хотѣла скористати зъ кретенской ворохобѣй въ свойѣй власной цілі, що якъ Россія такъ и Франція аѣ на хвильку не думали помагати Кретенцямъ до сполученя ахъ зъ Грецією, а хотѣло аѣмъ лишь о то, щоби кивули пбдбврнѣ на Англію, що она хоче одорвати Крету бдъ Туреччинѣ и ви для себе загорнути. Англійскбй дипломатіи удалося однакоже розкрыти всю интригу а заявлєня, пороблені по всѣй формѣ, зрбили такожъ свое. Немалу помбчъ давала въ сѣмъ дѣлѣ и представителѣ державъ середной Европы своему англійскому товаришеву. Нинѣ можна сказати, що успѣхъ есть рѣшучій. Султанъ не опускає ніяко нагоды, щоби не дати субізнати, де бнъ видѣть своихъ прїятельствъ а де противниковъ. Въ сѣмъ вгладѣ впадало дуже въ очі, що султанъ въ послѣднихъ часахъ бдзачувавъ по ббльша разбѣвъ австрійского посла бар. Калієсъ и его родану.

Зъ Атинъ доносять до Pol. Corr., що пбсла насѣвшихъ тамъ вѣстей коже Порта завести на Кретѣ станъ облоги. Обѣмъ и строгбсть переведєня сѣи мѣры мають бути означені пбсла потреби ситуаціи въ подинокныхъ сторовахъ острова. Далше доносять, що грецкй жателѣ все ще утѣкають зъ острова до Греції великими масами. Грецке правительство установило пбдъ проводомъ митрополита комитетъ, котрый мавъ старатися о помѣщенєе емигрантовъ. Італіанскій посолъ при грецкбмъ дворѣ бдсугувѣвъ навѣтъ италіанскую школу на помѣщенєе емигрантовъ зъ Креты. До Köln. Ztg. доносять, що ворохобня на Кретѣ прїбрала въ послѣднихъ дняхъ великій розміръ.

Пбсла вѣстей насѣвшихъ зъ Риму есть ситуація въ Африцѣ для Італіи дуже користна. Італіанцямъ удалося дѣйствно завѣсти безъ великого опору мѣсто Асмару, позицію, котра панувъ такъ надъ дорогою, що веде зъ Таїре, язъ надъ дорогою зъ Сентату. Въ Асмарѣ мавъ колись Рафъ-Алдула свою головну кватіру. Люде зъ сѣхъ сторбнъ приходять мѣсами до Асмары и до Керену, щоби тамъ заявити Італіанцямъ свое пбдданьство. Зъ другой стороны зновъ укрьпѣлася стѣнаще короля Менеліка чимъ разъ болѣе. Озъ заявѣвъ вже цѣлый край крѣмъ провинціи Таїра и лагодиться въ жовня занятя и со сторону. Менелікъ хоче въ осени короноватися крѣдемъ абессиньскимъ. Въ зачыайно дѣбре поинформованныхъ кругахъ политичныхъ въ Римѣ говорятъ, що италіиске правительство заклѣчило зъ королевѣ Менелікомъ угоду, котра забезпечує Італіи посѣдѣнєе Асмары и Керену и управлєнєе политичный и торговельный аносныи Італіи зъ Абессинією.

Зъ Бѣлградѣ доносять до Daily News, що сѣрбске правительство выслало дня 8 с. м. офіціалъне запытанье до королевенъ Наталін, котрого дня мѣсяца сѣрpnя и на котрбмъ мѣсці поза границями Сербіи хоче она побачитися зъ своимъ сыномъ королевѣ Александромъ.

Кн. Фердинандъ вернувъ онгоды до Софіи а министрѣ дѣлъ заграничныхъ выѣхавъ на урльопъ. Розбѣйшлєся поголоска, що бнъ подаєся до димісїи. Новдѣшнй вѣсти кажуть, що ся поголоска есть безосновна.

НОВИНКИ.

Нинѣ зъ полудни одержали мы сумну вѣсть, що

О. Іосифъ Лозинскій

священникъ-ювлять епархїи перемыской, приходникъ въ Львовѣ, многозаслуженный патриотъ, писатель и дѣятель рускій упокоился вчера рано въ Львовѣ, въ 82-бмъ роцѣ жита а 58-бмъ роцѣ священства.

Вѣчна Покблному памяти и земля ему перомъ! Похоронѣ бдбудєся завтра.

— Послѣдне 169 ч. „Дѣла“ скончєскувала ц. к. прокураторія державна за деякй уступы зъ рубрики „Переглядъ чаосней“, въ котрыхъ була бе-

сѣда про розвазанье горячкон рады повѣтовой. Другого накладу годѣ було того самого дня выдѣти, тожѣ, перепечатаніи Вп. читателѣвъ нашихъ за невыгоду, не зъ нашої вини, выдємо нинѣ два числа (169 и 170) разомъ, въ збблшенбмъ обѣмѣ.

— За критику розвазаня горячкон рады повѣтовой, критику якъ найоглядѣйшу, скончєскувала ц. к. прокурія у Львовѣ Dziennik Polski и Gazeta Narodow-u. Gazeta Narodowa на другій день помѣстила въ причины той конфекасты правдивый голосъ роспуки: „Дивна свобода печати! Найпокобѣйша, найповажѣйша, найобективнѣйша критика чинностей правительства не може бути выказана а терпѣться єдино безглуздыхъ выхвалѣнѣвъ того, що робить правительство...“

— О. Ив. Кизима, парохъ въ Слободѣ болєхбвской, про котрого смерть доносимо въ дотычній рубрицѣ, весь свой маєтокъ записавъ товариству „Провсѣтъ“ у Львовѣ. Покблный ординувася 1842 р. безженный.

— На мѣсцє катихиза рускон гимназіи у Львовѣ предложєвъ митрополитъ Ординаріятъ краевбй радѣ шкблной въ пропозицію отѣхъ кандидатѣвъ: І. Алекс. Тороньского, катихиза гимназіи въ Дрогобичи, ІІ Теоф. Кобылянского, сотрудникъ и катихиза въ Стрию, и ІІІ Мих. Ганкевича приходника зъ Глббѣва.

— До фактѣвъ непошанованя рускихъ святы въ ц. к. судахъ можемо нинѣ додати одинъ великій характеристичный. Ото львовскій мѣско-делегованный судъ повѣтовый секціи І. назначивъ на день 11 н. ст. липня с. р. т. е. въ свѣто св. апостола Петра и Павла, терминъ митрополитови Сильвестрови Сембратовичеву.

— Ще одинъ мандатъ соймовый опорожнився. Зъ Бжостка доносять Kurjer-ови Lw., що выбранный въ пильненськбмъ повѣтѣ зъ громадъ сѣльскихъ п. Плазинскій, староста зъ Тарнова, мавъ зложити мандатъ и переслати до намѣстництва свою резигнацію. (Згадати треба, що п. Плазинскій мавъ велике довѣріє мѣжъ тамошнихъ населєнємъ мазурскимъ и выбранный посломъ мимо того, що зрѣкся публично. ІІ. Плазинскій будучи посломъ вже минушнон каденціи, одинокій зѣ помбчъ старостѣвъ поступавъ тактовно и справедливо.) Kurjer Lw. додає до той вѣсти ще отєе: Агитація выбора вже розвивася въ тамошнбмъ повѣтѣ, а за кандидатѣвъ выступаютъ д-ръ Мидовичъ, прєзєсъ рады повѣтовой, и п. Титъ Буйновскій, нотаръ зъ Пильна. Говорять, що комитетъ центральный поставити кандидатуру гр. Фр. Мицельского. Станьчникамъ розходѣлись, щоби примѣтити того пана, що не змбѣтъ удержатися въ Насѣ мимо грошей. Пильзно повинно отже такожъ списатию добре и показати єму, де змунуть раки. Та-жъ его не хотѣли выбрати навѣтъ болѣшій посѣбности, хотий мавъ рекомендацію центрального комитету.

— Жертвы на реставрацію церкви катедральной въ Станиславовѣ. Магистратъ львовскій оповѣщає: Одозво зъ 13 червня 1889 ч. 337. повѣдомѣвъ епископскій Ординаріятъ въ Станиславовѣ львовскій магистратъ, що намѣстництво дозволило збирати жертвы по цѣлбмъ краю на реставрацію катедральной церкви въ Станиславовѣ. Зарядниши зъ своей стороны все потрбне, подаєся до загалной вѣдомости, що жертвы на ту цѣль можна складати покомисіаріатахъ дѣльничѣ мѣста, такожъ въ бюрѣ X департаменту магистрату.

— На доходѣ украшеня церкви въ Коломыи бдбулася въ недѣлю дня 11 н. ст. сѣрpnя с. р. въ паркѣ мѣскбмъ концертъ музыки войсковой полку ч. 58 разомъ зъ фантовою льотерією и забавами огородовыми. Початокъ оголоситєся выстрѣлами зъ мбздѣровъ о год. 4-той по полудни. Ветунъ бдъ особы 20 кр., не ставлячи тамъ добродѣйности. Выдѣлъ Братства св. Арх. Михаила, надбѣнчися якъ найчисленнѣйшихъ гостей, постарався о богате заосмотрєнєе льотеріи, украшенєе огорода и т. п.

— Образокъ господарни автономичной. Воробѣвъ — село недалеко Львова, але належить до повѣту городецкого. Черезъ село тече потѣкъ, що вливася до Верещицѣ. На томъ потоцѣ попусувався мбсть. Громада не въ силѣ була поставити моста, а рада повѣтова, замѣсть удѣлѣти субвенціи, забажала сама мбсть поставити. Стала его ставити, стала комисіи посилати, — и лєднй мбсть покбчили и комисарѣ та будбвничѣ вечеромъ розѣхалися — мбсть заразъ завалилася! — Дм.

— Зъ-пбдъ Ярославъ пишуѣтъ намъ: Удаємося уже въ крайной потребѣ до Хв. Редакціи, щоби оголосила въ стовпцахъ „Дѣла“ нещастье села Цетуль пбдъ Ярославомъ зъ мѣсцевымъ учителемъ, бо нѣякй представлєня, нѣякй просьбы, вношеніе до радѣ шкблныхъ окружной и краевой, не помагють. Коло половины марта с. р. показалася въ Цетули бѣса, то замкнено школу шкблную. Але бдъ 15 мал уже въ цѣлбмъ селѣ не було аѣмъ одинъ дитиня слабый, все были вже здоровы якъ рыбы, а мимо то п. учитель до кбнца року не отворивъ школы. Натомѣсть п. учитель крѣпко записася и доводитъ ажъ до немѣровнѣныхъ сценъ. Разъ такъ ушися въ коршмѣ, що о свѣтѣ Божбмъ нѣчого не тямивъ, одѣные зъ него поспѣдало и бнъ зазвѣтивъ натимъ тѣломъ на помѣщенєе цѣлѣи коршмы (и на примѣръ для шкблной молодѣжи!). Зъ милосердія заявѣвъ его зъ коршмы одиятъ жидокъ до хаты. Рады шкблной про все те мають вѣдомбсть, але чомусъ не ласкави вволити волѣ громадѣ, — перенести того п. учителя.

— Ко. Стояловского выпустили зъ звязницѣ за кавѣнєю 1000 зр. минушнон суботы. Жалоба неважности противъ засуду, внесєна ко. Стояловскимъ и прокураторією державною, буде рѣшена доперва за колька мѣсяцѣвъ въ найвышбмѣмъ трибуналѣ.

— Зъ примѣромъ повѣтовой рады въ Товмачи побѣды рады повѣтовой въ Ворщевѣ и Бѣбрцѣ и закупили по 25 книжочкѣ, выдана тов. им. Станіица, пбдъ заг. Moskwa wobec Unii i Polski.

— Намѣстникъ гр. Бадєні скончєвъ вже визитацію повѣтовъ грибовичского и горлицкого, та зѣ вхавъ въ пятницю до Вѣднн и конфеуравъ въ Тафнмъ.

— Пбблѣшенєе урядниковъ. Цесаръ дозволивъ рѣшенємъ зъ 31 липня с. р. пбблѣшити етатъ гя-

Розкладъ вѣдъ на вѣдѣнцяхъ державныхъ.
важнѣйшій вѣдъ 1 червня 1889.

Послѣ львовскаго годинника.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Зъ Сухом, Хирова, Гусятина Станислава и Стрыя, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухом, Хирова и Стрыя, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрыя, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ до Станислава: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Сухом, Черновець и Станислава о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясень, Черновець, Гусятина и Станислава о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшанный зъ Букарешту, Ясень, Черновець, Гусятина и Станислава о год. 11 въ ночи.

Въ напрямъ до Белзца: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Белзца и Сокала о год. 5 мин. 58 мин. по полудни. 2) Поѣздъ мѣшанный зъ Белзца о год. 10 мин. 10 зъ рана лишь во второкъ и пятницю.

Одходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станислава, Гусятина, Хирова и Сухом, поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухом, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станислава, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямъ до Станислава: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станислава, Черновець, Ясень, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Станислава, Черновець, Ясень, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 зъ рана. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Станислава, Черновець, Сухом и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямъ до Белзца: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокала о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Белзца о год. 2 мин. 44 по полудни лишь въ субботу. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Белзца о год. 5 мин. 1 по полудни лишь во второкъ.

Альбомъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Складъ казы
АРУРА КОСЦИКОГО
послѣ знаменитѣ
„СИРИОСЪ“
у Львовѣ, Хоружина ч. 22
порукае добру и выдату казу спору-
вадену безпосередно бѣт про-
центѣвъ зъ Америки поудачею.

Кошута у Львовѣ;
1 килло 1.70 зр.
кава палева 1 килло 2.20 зр.
на провинци:
4 3/4 килло 8.70 зр. франко.

Всѣхъ наукъ дѣлающихъ
Д-ръ Емилъ Лянгнеръ
Обуваши ступи зъ обшчу дѣлантики
въ кинизахъ въ Бѣлѣмъ заможнѣ
акаде дѣлантики при паву Маріанъ
въ ч. 4, 10 и ордуна бѣт 10 разо
номъ 6 вечеромъ.

Глядаеся

учители приватного, котрый
бы добре знавъ языкъ нѣмец-
кій. Близна вѣдомость у о.
Евгенія Гузара въ Заваловѣ.
3076 (1—2)

Заявление.

Въ виду того, что ин. довж-
ники, взявши у мене товаръ на
кредитъ, не сѣшати зъ уплатою
належащихъ-ся менѣ грошей и зъ
того поносу великй страты, зму-
шений я завѣзати ихъ публич-
но до выповненя принятыхъ на
себе обовязковъ и назначаю до
того речинець до 3 (15) вересня
1889 р. Такожъ заявляю, что ин.
довжниковъ, не заплатившихъ
належащего менѣ довгу, буду при-
мущеный по уилывъ выше на-
веденного речинца позвати передъ
судъ и для перестороги другимъ
ремѣсникамъ начебати ихъ
повий имена въ газетахъ. Спо-
дѣюсь, что ин. довжники въ сво-
ѣхъ власномъ интересѣ не допу-
стятъ до того, чтобы я бувъ при-
мущеный сповкити мое повыше
рѣшенье.
3075 (1—3)

Павло Мартинѣвъ
мастеръ шевскій.
Львовъ, ул. Быхарска, ч. 13.

КУ-

фры, торбы, торбинки до перевѣ-
шеня и на цигара, футералы на
цилиндры, капелюхи, палицы и на-
расоль, манерки, ремѣнцѣ до на-
кунѣвъ, подушки, шапки и всякй
2573 приборы до подорожи
порукае найдешевше
МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
12537 Цѣпники на жадаше даромъ.

Одинока християньска конкуренція!

Складъ товаровъ

3073 (1 10)

ВИНКЕНТІЯ НОВАКА

передъ тѣмъ Кароли Пехачка въ Берѣ, Краутmarkt 13, поручае П.
Т. християньской публицѣ яко одиноке, основане на солидѣ христ-
ияньской подставѣ, жерело закупки лизше подпыхъ товаровъ, доброй
якости, справедливой мѣры и дешевой цѣны.

Услуга совѣсна, християньска!

310 мтр. матерія на убраня для мужчинъ зр. 3-50	29 док. домов. подотна 1/4 зр. 4-50
310 " доброй " " 5-	29 " полот. румбурского " 7-
310 " нийлѣшомъ " " 8-50	29 " вебы кинѣ 1/4 " " 5-50
210 " мат. на иберцитеръ " 6-	29 " шпѣону Пазр 4-50, 1а " 5-50
10 м. кашмиру всѣхъ крас. " 4-50	29 " градію Пазр 5-50 1а " 7-50
10 " волн. атласу " 6-50	29 " канѣасу гарий взбр. " 6-50
10 " чорного терна, добр. " 7-	29 " оксфорду " " " 4-50
10 " флиселъ на сукъ. и в. " 3-50	29 " нанкину " " " 5-50
10 " бархану на сукѣ " 3-	6 шт. подотня. стирокъ " 1-20
10 " вор. рисеу всѣхъ крас. " 3-80	3 " скатерти 1/4 зр. 1, 1/4 " 2-
10 " полотна жѣнчочого " 8-	1 " джуктовой заслоны " 2-30
10 " гуиѣ жѣнчоч " 5-30	1 " гарнит. покрываль " 3-50
Взбрѣцъ и цѣпники даромъ и оплатно.	Що не подобае, приймаю на- задъ безъ опоры.

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають полісеы,

чи то чтобы затагнути позичку, чи то чтобы записати для своєї
родины [бо полісеа то само, що готовый грѣш], именно придатна
для задвоженыхъ властителейъ домовъ и реальностей бо при
случайной, наглої смерти черезъ выплату забезпеченого капита-
лу оставши одержать свою реальность безъ довѣтъ; для ново-
женыхъ важна, чтобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вклю-
чи можна ей ужити за кавією або депозитъ.
2910 13—45

Полісеа на обезпеченіе жита есть у всѣхъ случаяхъ наипев-
нѣйшимъ, нашошадѣйшимъ и наидѣльшимъ капиталомъ, тому тѣмъ
понадъ всѣмъ щадниѣмъ. Якъ и куда такую полісеу можна одержати
найдѣльнѣе и найдобѣйшѣе, въ томъ подае наидѣльнѣшу раду устно
або писемно подъ дискретією: Assecuranz-Oberinspector
KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock, дома бѣт
2 до 5 години. Примемсея обезпечена ажъ до вѣну 66 лѣтъ.

Пайтѣшій
Берненскій сукна

порукае по цѣнахъ фабричныхъ
Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof
in Brunn.

На порядіе
осѣшне або зимове

убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10
метр. с. в. 4 вѣденъ. лѣкѣт.

1 купонъ кошута
зр. 4-80 зъ звичайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ дѣлшой

зр. 12-40 зъ наидѣлшой

правдивомъ волны овечой.

Одтакъ можна дѣстати въ вели-
комъ выборѣ: шовкомъ перет-
канъ камларовъ, сукна на ибер-
цитеры, пальмерстоу и боа на
платѣ зимовй, гуиѣ для стрѣль-
цѣвъ и окомовѣ, перувѣние и
тоскинѣ на убраня салоновъ,
подотня на жѣнчочъ сукѣ и т. п.

Ручитесь за добрый товаръ и
докладну доставу.

Взбрѣцъ даромъ и оплатно.
3072 (2—20)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукае

найчѣлѣйшій кадила, одзначенъ численными медаля-
ми заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найчѣлѣй-
шій въ пачкахъ по 50 кр. и 1-

КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ склада-
еся зъ цѣвѣвъ, живицъ и балъ-
самовъ выдающихъ дуже при-
ятный запахъ, пачка по 4 и

8 кр., пудело по 25 кр. и 50-

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пыльное
полываеся на розжарену ближу,
выдае дуже приятный и дуже
пошукуванный запахъ флаконъ — 25

КАДИЛО ВАРШАВСКОЕ пыльное,
приятный и деликатный запахъ
того кадила дуже надаеся до

кальоновъ и бударѣвъ, фла. 1/4 л. — 50

КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче
мати здоровый воздухъ въ ком-
натѣ, то розжарюючи соснове кадила
може его дѣстати, флаконъ — 60

КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ
есть несорваннымъ средствомъ
въ тыхъ всѣхъ разѣхъ, де хо-
дитъ о обезвѣженъ воздуха въ

комнатахъ и о перешкоду чтобы
не розвивалися пошести; фла-
конъ 25 кр. и — 50

Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника
ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Валовон. . . Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20. —
Въ Чернівцахъ рынокъ ч. 2. 2529

Скоря и певна помѣчь

на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найдѣльшимъ и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержаня здоро-
вья, очищеня соковъ и крови и до доброго травленя есть всюдѣ знаный
и улюбленный

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитъся зъ наидѣльнѣйшихъ и найуспѣшнѣйшихъ зѣтъ алысей-
ской, зѣвъшъ певный на всѣхъ трудностяхъ при травленіи, жолудковѣ
корхѣ, брѣкѣ апетиту, оббавленъ, напорѣ крови, геморойда и т. п. За-
дѣл знаменитыхъ наслѣдковъ ставея нарѣбильнѣе, лѣкѣмъ

Велика флашка кошута 1 зр., мала 50 кр.
Тысячъ листѣвъ признаня можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманити, треба знати,
что кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Роза выгтовлена посля ориг.
рецепты, завити въ синій картокъ зъ палецею повязкою: „Д-ра Роза
Бальсамъ жита зъ антики подъ Чорнымъ Орломъ Б. Фрайнеръ, Прага
205-3“ по нѣмцки, чѣски, мадѣрски и француски а на верха правый
марки охоронный.

ПРАВДИВОГО
Бальсаму жита д-ра Rosa
дѣстати можна лишь
въ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАЙНЕРЪ
въ апт. подъ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.

Всѣ антики Львова и краю и всѣ бѣлѣйшй антики въ Га-
лицинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складахъ Бальсамъ жита.
Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову
средство лѣкѣмъ признае на всякй запаленъ, рамы и болѣчки тысячами
листоѣвъ поудачею.

Бѣ уживаеся зъ устѣхомъ на запаленъ, задержаніе молока и на
твердость грудей при одлученю, на болѣчки, карбункулы, рапы на пѣг-
тихъ, дикѣ мясо на пальцахъ, ствердѣнѣе, опухлину желѣтъ и т. п. —
Всѣхъ запаленъ, твердѣтъ и опухлины лѣкѣтъ скоро; коли болѣчка зачне
материзувати, заразъ набере и вылѣчѣтся. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску масть
универсальну часто поудачею, але лишь
у мене выробленѣе она оригинально. Она лише
тогда правда а якъ жовты металѣвъ пушка
обвитъ червоными приписками уживаня (въ 9 па-
кахъ) и въ синій картокъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Найдѣльнѣе и многими досвѣдами выпробоване средство, лѣкѣтъ цѣл-
комъ гупый слухъ. — Флаконъ 1 зр. 3070 1—30

Остерѣгаеся передъ безвар-
тѣстными поудачею!

Найдѣльнѣе
ц. к.
пр. патентор

МАСНИЧКА

„Express“

Патентъ Balsam у Вѣдн.

Посля высказу
знаменитыхъ
знатѣвъ есть
мой масничка
(ц. к. пр. „Ex-
press“) одно-
ко, годно по
рученя, котра,
найдѣльнѣе въ
4 до 5 минутахъ
кручена навѣтъ
итиново, выпро-
бана въ олод-
кого молока.

сметанки або сметаны наидѣльнѣе масло.
Масничка зроблена вѣдѣмъ гарно, зъ
травалого матеріялу, легко чиститися и
обертѣея и одзначена на многихъ вы-
ставахъ золотыми медалями. — Сю мас-
ничку можна купити у мене и у всѣхъ
торговляхъ вѣдѣвомъ и кухонными на-
чинями въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ
фабричной, а проситися внов. купую-
чи въ ихъ власный интересъ уважно
глядѣти на мою марку охоронну, бо на-
кѣше не гарантуеся. Тѣ маснички суть
нише поданон великости и кошутуютъ:

Нр. I. обшчу на 5 лѣтр. сметан. зр. 8—
Нр. II. " " 10 " " 11-50
Нр. III. " " 20 " " 18—
Нр. IV. " " 30 " " 26—
Нр. V. " " 50 " " 45—
(всѣ разомъ зѣ термометромъ). Розсы-
лае за готовку або посылку:

2914 B. BALSAM 12—13

властитель патенту и фабрикантъ

Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.

Цѣпники даромъ и оплатно

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ Иванъ Белей.

Пакѣтъ въ взбр. Черляньскою.

Зѣ друкарѣй тов. км. Шевченка, подъ зар. К. Беднарского.

продае подъ порукою за свѣдѣсть и доброту

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ илищѣ Капитульный чело 2.

ШИТІ ЗЪ ВОВНЯНОГО
и шовкового атласу.
Матерацы зъ волосѣня

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святыхъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австрій: за Границею:
а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24

ул. Баторія. — Рукописи австрійскія лише на попереднє застереженнє. — Рекламні неоплачені афиші одъ порта

Поодинокое число копій 8 кр. а в.

Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. одъ однимъ стрѣжкомъ початкомъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а в.

Подати числятся по 10 кр. одъ стрѣжкомъ.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій повѣрокъ а третій чвертьрокъ видавництва „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Ви. Предплатниковъ посѣщати зъ надѣланимъ предплату и залеглости.

Звѣздъ монарховъ въ Берлинѣ.

Его Величество цѣсаръ Францъ Іосифъ гостить вже одъ вчера въ Берлинѣ. Що приносѣ гостина для Европы, спеціально же для народѣвъ Австрій, годѣ знати, але то рѣчь певна, що она буде новою заорукою европейского мѣра. Вирадѣ нѣмѣцкой газетѣ вже одъ давна заповѣдали, що въ серпню мають дѣятися якѣсь дуже важныя рѣчи, котры на державы европейскія будуть мати невычайный впливъ, но одъ теперѣшного звѣзду монарховъ, австрійского и нѣмецкого, годѣ чогоось болѣе выжидати, якъ хваба ще болѣе шокѣ скрѣпленя дотеперѣшного союза и точайшого означеня собѣльного дѣланя обохъ державъ на случай важной потребности. За сѣмъ послѣднимъ промѣняють двѣ причины: подорожѣ цѣсаря Вильгельма до Англіи и въ успѣхѣ а одтакъ участъ въ звѣздѣ монарховъ найвысшихъ германскихъ обохъ державъ зъ австрійскими сторонами гр. Кальнокого и шефа ген. штабу бар. Бека а зъ нѣмецкой стороны кн. Бисмарка и шефа нѣмецкого ген. штабу ген. Вальдерсе. Участъ въ звѣздѣ шефовъ обохъ генеральныхъ штабовъ надае ще сѣму звѣзду важну примету войскову. Можна отже зъ того приуслухати, що по гостинѣ нѣмецкого цѣсара въ Англію, по котрой — можна то майже на певно сказати — Англія станула по сторонѣ союзныхъ державъ, хочъ до нѣхъ союза не приступила, показала потреба управити остаточно справы не лише политичной але таковой и военной натуры и означити точно евентуальну собѣльную акцію та роздѣлити роль помѣжъ союзниковъ такъ, чтобы на случай потреби кождый бувъ на своемъ мѣстѣ и кождый знавъ свою задачу. То, здаеся, мае бути той важный фактъ, котрымъ мае зазначитися сегоднѣшний серпень. При сѣмъ треба мати ще и то на увазѣ, що царъ якось дуже не свѣдѣть дѣлѣннѣ нѣмецкого цѣсара, хочъ той ему першому зрѣвѣвъ свою визиту, ба зъ Берлина несутся вже слухи, що тамъ сумнѣваются, чи царъ середѣ теперѣшныхъ обставинъ взагалѣ до Нѣмечины правдѣ. Ему очевидно не конче приятно вѣдати тамъ, де противъ него и его державы лагодиться акція и укладанься всякій можливый планъ.

Суть же и другіе причины, котры здаются указувати на то, що звѣздѣ въ Берлинѣ буде мати болѣе значеннє, якъ всѣ дотеперѣшны звѣзды. Ото одъ якогось часу удержуеся упорно поголоска, що Россія и Франція заключили вже союзъ зъ собою, котрому не достаетъ же лишь формальной стороны; все ише же точно обговорено и означено. Кажуть, що повѣдаа російского министра войны, Вановского, до Франції не була безъ значеня политичного. Ся обставина мала спонукати нѣмѣцъ нѣмѣцъ также союзны державы, чтобы они были осторожны и задалекобѣе порозумѣлися и порѣшили всякій можливый приговорѣннє. На послѣдокъ, здаеся, и справа кретенска не повѣдала безъ влияния на обохъ найближшихъ союзниковъ, бо зъ Креты може въ нѣмѣцкую пору дуже легко вывѣзатися загальны конвентъ европейскій. Здаеся, что подчасъ гостини нѣмецкого цѣсара въ Англію обговорено и означено становнє Англіи до сѣя справы и до ширшого конвенту, який бы могъ зъ нею выйти. Все то буде безперечно предметомъ нарады въ Берлинѣ подчасъ звѣзду монарховъ и въ тѣмъ лежитъ велика вага сего звѣзду. На внутрѣшній однооснѣ въ нѣмѣцкой державѣ бнѣ мабуть не буде мати нѣякого впливу.

Въ виду такъ великого значеня берлинского звѣзду годиться слѣдѣти за нимъ зъ цѣлою увагою, тымъ болѣе, що и вѣдѣнська, берлинская и лондонская преса зазначае го-лосно, что значеннє его выходитъ далеко понадъ звичайну ревизитъ.

Е. Вел. цѣсаръ Францъ Іосифъ выѣхавъ въ недѣлю вечеромъ о 9 год. зъ Відня до Берлина черезъ Прагу, де прѣвѣлся архивъ. Францъ Фердинандъ. Вчера рано о 8 год. ставъ цѣсаръ въ Боденбахъ недалеко саской границы, де на хвильку задержався на двѣрцѣ. Въ годину познѣйше бувъ уже цѣсаръ въ Нидерсѣдлицѣ въ Саксоніи, зъ-одѣи показавъ каритою до замку въ Пильницѣ въ гостину до саского короля. О 2 год. пополудни выѣхавъ цѣсаръ въ дальшу дорогу и становъ въ Берлинѣ о 5 год. на двѣрцѣ Тиргартенъ. Тутъ зобразѣсь вже була величезна толпа народу на повѣтаннє цѣсара. Кѣлька минутъ передъ прѣѣздомъ австрійского цѣсара явился на двѣрцѣ цѣсаръ Вильгельмъ зъ кн. Генрихомъ а одтакъ кн. Бисмаркѣ и ген. Мольтке. Ледея становъ повѣдѣ, вышшовъ зъ него цѣсаръ Францъ Іосифъ въ мундурѣ полковника гвардіи а побав-

завиши цѣсара Вильгельма, формально кинувся ему въ рамена. Оба монархи обѣимыясь поцѣлывались кѣлька разѣвъ. Видко було, що оба монархи были глубоко тронуты. Одтакъ поцѣлывавъ цѣсаръ Вильгельмъ архивъ. Францъ Фердинандъ а цѣсаръ Францъ Іосифъ кн. Генриха, подавъ руку кн. Бисмаркови и промовѣвъ до него кѣлька слѣвъ. На послѣдокъ почитавъ цѣсара и ген. Мольтке а цѣс. Вильгельмъ представивъ ему одтакъ другихъ достояннѣ нѣмѣцкихъ. Одѣля всѣмъ оба монархи до кариты и поѣхали до замку.

Мимо того, що цѣсаръ Францъ Іосифъ не бажавъ собѣ, чтобы украшати мѣсто, были улицѣ Берлина, котрыми достояннѣ гостѣ перѣѣзды, величаво украшенъ. На плану замку-роумъ бувъ установленъ величавый балдахинъ, по-одѣ котрый цѣсаръ перѣѣздалъ. Отъ двѣрца ажъ до замку творило войско шпаларѣ. Попереду монарховъ ѣхавъ одѣдѣлѣ кавалеріи, одтакъ слѣдувавъ екипажъ зъ обома монархами; за ними ѣхали архивъ. Францъ Фердинандъ и кн. Генрихъ а одтакъ одѣдѣлѣ почетной сторожѣ зъ полку кирасирѣвъ. Въ третѣмъ екипажѣ ѣхали кн. Бисмаркѣ, гр. Кальноки и гр. Гербертъ Бисмаркѣ. Дальше ѣхали гр. Мольтке, гр. Вальдерсе, ген. бар. Бекъ и другіе достояннѣ. При звѣздѣ до мѣста роздалося 101 выстрѣловъ зъ пушкѣ. На всѣхъ улицахъ, въ бинахъ и на крышахъ домовъ было полно людей и всѣ витали австрійскихъ гостей грѣмкими окликами. Коли возы доѣхали до замку, заграла музика имѣвъ австрійскій и роздалѣсь вновь грѣмкій окликъ.

Въ самѣмъ замку повитали австрійскихъ гостей цѣсарѣва нѣмецка, цѣсарѣва Викторія и стара цѣсарѣва Августа, котра прѣѣхала була зъ Бабельсберга. — О 6 год. одбувся одтакъ родинный обѣдъ, на котрый явился лишь оба цѣсарѣ и родина цѣсарска. Музики не было и тоаство нѣякихъ не выголосовано. Вечеромъ было мѣсто доокла замку прекрасно иллюминироване а коли музика войска переходила по-одѣ замокъ, явился на балконѣ оба цѣсарѣ.

Заразъ по своемъ прѣѣздѣ до замку зрѣбавъ цѣсаръ Францъ Іосифъ визиту цѣсарѣвой Августѣ.

Причины зѣубожѣлости нашихъ селянъ и мѣщанъ черезъ судѣбництво.

V. Процесы о зѣвагу чести або „гонорки“.

(Дамис.)

Пѣсля того, що реставрація говорѣвъ въ Галичинѣ и Буковинѣ, коштуе малѣнько же зъ нахлѣдомъ, можна бы думать, что галицкій народъ такий образованный, что инакше и не обмысливъ до него, якъ: „ваше высокоблагородіе“, „вельможный пане“, бо инакше заразъ достанешъ позволю до суду о оскорбу чести. Але-жѣ де тамъ! Не знаю, чи есть въ Европѣ заходной и полудневый така крайина, де бы просты люде такъ холоднокровно позволяли себе называти такими хорошими епитетами: „мудро“, „драбѣ“, „злѣдѣ“ и т. п., тай же за то кланялись та въ руку цѣлывали, якъ у насъ въ Галичинѣ, и то давали такъ прозваннѣ себе навѣтъ леда сурдѣтовому обрѣванцевѣ, что кромѣ подертой одежны, котра колись звалася сурдѣтною, нѣякого болѣе не мая. И отъ зновъ вылазитъ характеристика нашего галицкого населеня: супротивъ вышихъ просвѣтоу, чи одежѣ, чи навѣтъ „красною“ мовою — невѣдѣннѣ покрѣпленнѣ; супротивъ ровныхъ собѣ — завзято заѣмѣ береженнє чести. Менѣ лучшѣе такѣе чути въ судѣ: Обжалованный каже до жалобника: „Чого-жѣ ты мене кавзуеши, що я тебе называю „дурнемъ“, такъ тогдѣ панъ X. тебе лаялъ же не такими словами, а ты ему нѣякого!“ — „Нехай лаялъ“, каже жалобникъ, „на те бнѣ панъ, а тобѣ засѣ!“

Не знаю, чи всюды въ Галичинѣ такий характеръ народу. То певно, что на долахъ и межи Бойками, особливо де темнота и нужда народа, воюмы такъ водиться. Зъ Гуцулами я мало знаеся, але де-хто запевняе мене, что зѣважѣнный Гуцулъ не надумываеся бы топоромъ врубати своего зѣважѣтеля. Не знаю, чи такъ оно справдѣ, але читачи разъ новинку въ „Дѣлѣ“ про те, якъ жады въ Косовѣ чи въ Кутахъ, отже на територіи подѣлѣвъ славного Добруша, побили Гуцуловъ, яко не хочѣе въ то вѣрити. За такую дразливостію на пунктѣ чести промѣнялъ-бы верховинскій характеръ Гуцуловъ. Такои самой вѣдѣчѣ суть Черногорцѣ и Герцеговинцѣ, та любѣи и Тирольцѣ.

Та поминуши ты характерныя черты нашего народу, вертаеся до сего хвостатого миліона, что выдае нашъ народъ на нараву гонорѣвъ.

Можѣ якій экономистъ потѣшитъ мене, что сей миліонъ не втраченый, что бнѣ оставѣся въ краю и причаеся до розбудженя экономичного руху. Та се однооснѣ-бы лише до тыхъ выдѣтковъ, котры готѣваю идуть на про-

цѣсы о зѣвагу чести, але 798,525 зр., котры тратѣтъ нашъ народъ въ занѣдѣннѣхъ дняхъ працѣ, сама экономія не оправдае.

Давна рѣчь, что ся болячка въ нашѣй сусѣбности повсюды знана, а нѣкому не прійшло на гадку ближе надъ тымъ застановитися и подати якусь раду на те лихо. За сѣ тяжитъ передовѣмъ обовязокъ на сферахъ компетентныхъ, на законодавчыхъ, бо голосъ дописувателя периодичной газеты — въ Галичинѣ, то гласъ вопіющаго въ пустыни. Коли потрібна явѣся спасительная реформа, котра коштувала-бы миліонъ, всѣ кричать unisono: „Бѣйте ся Бога! се коштуе миліонъ; мы бѣднѣй, край убогий, обтяженный, струна податкова уже недовѣзъ пукне!“ Але коли йде о миліонъ траченый одиницями рокѣ-рѣчно марно безъ всякого пожитку, то и собака не гавкане.

Можѣ хто закине, что коли у насъ обовязують припису карнѣ о зѣвазѣ чести, то годѣ что на то лихо порадишь, бо трудно супротивъ принятую конституцію равноправности (?) всѣхъ верствъ сусѣбности обмѣняти найвысшѣй верствѣ сусѣбности помочи судовой въ оборонѣ чести. Гарно сказано, та лише лихо, что яко не примѣняють той равноправности тамъ, де-бы зъ нею для найнаишѣй верствы вышшѣй якійсь хосенъ. Друга рѣчь, что всякій законъ писавый для сусѣбности, а не сусѣбность для закона. Зъ того выхадѣтъ, что недовѣдѣнный законъ можна нѣякимъ закономъ заступити для якогось верствы сусѣбности. На доказъ сего наведу ось що: Не можна сумнѣватися о тѣмъ, что офицеры мають найболѣшъ правилѣ мѣжъ дѣломъ сусѣбностию, а помимо того офицеры не мають права подѣисувати векселѣвъ — и черезъ то они не перестаютъ бути верстовою управлѣеваемой.

Коли я говоривъ зъ людьми компетентными, якимъ-бы способомъ повѣдержати найвысшѣ верству нашѣй сусѣбности одъ надто частыхъ процесѣвъ о зѣвагу чести, казали майже всѣ, что единнымъ було-бы средствомъ: завести высокій стѣмпель на жалобы о оскорбу чести, — значить: коштуе процесу подѣисувати высока на взорѣцѣ податку люксового. За тымъ — казали — треба ще завести примусъ адвокатскій въ спорахъ о обиду чести и поднѣсти тарифу такыхъ справъ ad maximum.

Однакъ той способъ здаеся менѣ невластивымъ, несправедливымъ и неведучимъ до цѣли. Передѣ всѣмъ годѣ було бы оправдати побѣрѣ стѣмпеля супротивъ принятую засаду, что въ справахъ карныхъ яко галузи права публичного, стѣмпель не треба. По друге, набирае стѣмпеля змонopolизовало-бы процесы о оскорбу чести для богатшихъ, безъ огляду, чи они интеллигенцію перевѣсшаютъ убогихъ процесовѣвъ, чи нѣ. По третѣе, хто знае завязѣсть такихъ обидливыхъ процесовѣвъ, той признае, что они готовѣ-бы вытратѣтся до сорочки, чтобы лише своего противника погнѣбати. Въ той способъ може и зменшиаеся-бы работа судава а скарбѣ державный зыскаеся-бы на стѣмпеляхъ, але та причина зѣубожѣлости селянъ не то что не була бы усунена, але противно, ще и взмогла-бы-ся.

На то есть одна-едина рада: одобрѣти судамъ повѣстовымъ юрисдикцію въ справахъ гонорѣвъ а прѣдѣлѣти еи громадскимъ судамъ гонорѣвымъ.

(Конецъ будѣ.)

Дописи „Дѣла“.

Зъ Мостиского.

[Де-що про свѣтлѣ интеллигенцію въ Перемыскѣмъ.]

Дописуватель зъ Перемыского въ ч. 168 „Дѣла“ навѣвъ рѣзкій слабѣ стороны Русинѣвъ. Рѣчь — загаломъ взявши — похвальна, очевидно тогды, коли она трактуеся безсторонно. Дописуватель самъ каже на вступѣ своѣя дописи: „ровнѣ права для всѣхъ“. Отже перечитавши тую дописѣ, набрали мы переѣвѣченя, что дописуватель такъ не порѣвно всѣхъ трактувавъ, бо коли о священникахъ розпрѣвляе широко, то въ уступѣ о мирѣшѣ интеллигенціи ограничаеся лишь на поданѣ факту, что рускій посолъ складѣвъ въ судѣ протоколъ по польскѣ и что якѣсь мирянинъ (шкода, что не навѣвъ названъ) маявъ намовляти родичѣвъ, чтобы дѣтей посылали до школы польской, а не до руской. По безсторонности Хв. редакція „Дѣла“ надѣмѣся, что намъ позволѣтъ невести въ тѣмъ предметѣ кѣлька слѣвъ.

Дописуватель перемыскій въ своѣй дописѣ поминуеъ звѣзды Русинѣвъ-правникобѣ: адвокатѣвъ, истарѣвъ, судѣвъ и вышихъ урядникобѣ. А прѣцѣвъ справедливѣе вымѣгала не позабути и о нихъ яко належачихъ безперечно до мирѣшѣ интеллигенціи.

Зъ Русинѣвъ-нотарѣвъ — о скѣлько намъ вѣдомо — въ нашѣй окрестности одѣнъ п. Громицкий въ Нижанковичахъ вносѣтъ рускѣ поданя скоронисомъ до судѣвъ, и се зъ призыванѣмъ подносимъ.

Русинѣвъ-адвокатѣвъ маямо въ Пере-

мышлѣ двохъ и кѣлькахъ кандидатѣвъ на адвокатобѣ. Але чи бачивъ хто внесѣнъ черезъ нихъ рускѣ поданя до судѣвъ або до вышихъ урядѣвъ? Одинъ зъ нихъ не хотѣвъ навѣтъ внести рекурзу, на жадае стороны, противъ рѣшеня судового, выданого на руске поданѣ латинскимъ абаеадомъ, хотя до того — поминувши народѣсть — яко адвокатъ крайный бувъ обовязанный!

О Русинѣхъ-судѣяхъ не може вже дописуватель сказати, что ихъ переносятъ на Мазуры (якъ вышихъ урядникобѣ). Маямо ихъ въ окрестности досѣтъ, и то рѣзного калѣбру, „мягкихъ“ и „твердыхъ“, межи ними навѣтъ кандидатѣвъ на послѣвъ, и такъ: въ Судовѣй Вишнѣ 3 (вѣвъ), въ Нижанковичахъ 2, въ Яворѣвъ 2, въ Мостискахъ 1, въ Перемыскѣ кѣлькахъ, а пытаемо: чи хто бачивъ списувати ними протоколы (навѣтъ зъ священниками) по рускѣ? Тутъ мусимо прѣмѣтити, что заводитъ велика розниаца межи мирѣшѣмъ Русинѣмъ (яко стороной) а судѣю-Русинѣмъ. Судѣя складае присягу, что буде шанувати законы, — а прѣцѣвъ буде вѣдомо дописувателемъ, что законы языковъ зъ р. 1860 на казуемо списувати протоколы зъ сторонами въ матерѣ нѣмѣцъ языкѣ! Отже Русинѣ-судѣя, списуючи протоколъ зъ Русинѣмъ по польскѣ, провинѣся не лишь яко Русинѣ, но и яко урядникѣ, зломивши присягу.

Тыхъ кѣлька слѣвъ просимо уважати не яко одплату, — написано ихъ только въ цѣли поданого дописувателемъ зъ Перемыского оклика: „Познай себе, буде зъ тебе!“

a—v, священникъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

По прѣвѣвъ выѣзду цѣсара до Берлина розписалася широко вся праса вѣдѣнска о важности и великомъ значеннѣ нѣмецко-австрійского союза а тѣи одповѣдае праса берлинская. Урядѣва газета берлинская каже: Народъ нѣмѣцкій выгае въ цѣсарю Францѣ Іосифѣ прѣтеля и союзника Нѣмечины, зъ котрымъ сполучаютъ цѣсаря нѣмецкого собѣльный традиціи, собѣльный интересы. Нѣмѣцѣ почитаютъ въ достѣйнымъ гостю володѣтеля, котрый показѣвъ дорогу до великости и доброты. Nordd. Allg. Ztg. видѣтъ въ гостинѣ австрійского цѣсара одовлѣеннє союза и каже, что миръ европейскій буде черезъ то ще болѣе скрѣпленъ. Праса англійска доказуе, что теперѣшня гостина австрійского цѣсара въ Берлинѣ есть чинѣсь болѣе якъ лишь актомъ куртоазіи, и что она ще болѣе скрѣпѣтъ дотеперѣшный союзъ Нѣмечины зъ Австрією, котрый вже толькѣ лѣтъ хоронѣвъ Европу одъ нарушеня мира.

День передъ своимъ выѣздомъ принимавъ цѣсаръ на авдіенціи архивъ. Кароля Людвика а передъ тымъ же принимавъ гр. Таффеого. Въ недѣлю принимавъ цѣсаръ на авдіенціи также намѣстника Галичинъ гр. Баденіого.

Пѣсля Tagblatt-у напали були черногорскіе розбѣшакѣ коло Требинѣе въ Герцеговинѣ на одѣлѣ саперѣвъ. Прійшло до борѣ, въ котрой убито 8 розбѣшакѣвъ а 12 зловлено. Зъ воякобѣвъ згинуло въ сѣй борѣ ажъ 7. Въ Вилеку зловлено сами днями же 15 розбѣшакѣвъ, что належали до тон самѣн ватаги.

Шахъ перскій мае вертати домѣвъ зъ Будапешту на Мункачѣ, галицкою зѣлѣзницею черезъ Стрый, Львовъ и Пѣдволическа, де его будутъ урядѣво витати.

Въ Берлинѣ розбѣшлася вѣсть, что царъ зъ наслѣдѣнникомъ престола мають тамъ прѣѣхати дня 24 серпня, а дня 25 серпня одбудѣся передъ ними войскава парада. Зъ Берлина мае царъ выѣхати въ супровѣдѣ цѣсара и цѣсарѣвой до Киль або до Щетина, куды тымчасомъ въ дорогѣ до Копенгагѣ прѣѣде царѣца. Пѣсля Berl. Tagblattъ перебудѣтъ тамъ царъ и царѣца одинъ день, и тогды одбудѣся тамъ имѣвѣрно ревѣя флѣоты.

Пѣсля „Гражданина“ одбудѣся вѣнчаннє кн. Юрія Лайхтенбергского зъ черногорскою княгинѣю Анастасією въ жѣвѣни с. р.

Газетѣ „Новости“ заборѣнено продажѣ поодинокыхъ чиселъ; есть то першій крокъ до закана сего издавництва.

Рускій Ивалильдъ оголосѣвъ делѣшу ген. Якимовича зъ Ташкенту, котрый доносеъ шефови російского ген. штабу, что дня 13 мѣн. мѣсяця якѣсь воякъ афганскій допущѣвся атентату на емира Афганистану. Онъ стрѣлявъ до Абдулраманъ и ранивъ его въ руку.

Пѣсля Corr. de l'Est выслала Порта въ справѣ кретенскѣй слѣдуючу ноту до своихъ представитѣлѣвъ за границѣю: Выс. Порта представѣляе ситуацию, выликану послѣдними подѣями на Кретѣ, и одиравѣ рѣшучо инсинуацію грецкой ноты, мовѣ-бы то ту-

реке правительство бухо одваичальне за революцію на Креть. Коли кретенський делегати не явилися в Константинополь, замінувала Порта Шакара-пашу вождю отоманського війська на Креть і на місці Риза-паші тимчасовим ген.-губернатором. Шакар-паша наказано, щоби зараз, скоро там приїде, оголосив стань облоги на острові і видав прокламацію, в котрій має завадати ворохобників, щоби они зараз оружжя зложали. Султанський війська сповняли свій обов'язок. Порта просить амбасадорів, щоби они зміст сеп ноты подали до відомости правительств, при котрых суть акредитовані. В ноті своїй заявила Порта очевидно бипорне становивше против ноты греков, на котру за примірком Англії також Німеччина, Австрія і Італія відповіли дуже холодно. Яку відповідь дала Росія, досі ще не звісно.

Зь Македоніи надходять звісти, що там вь последних днях настали знов не-безпечай непокоя. Вел. везарь добачує причину сего вь агатаці Греків.

НОВИНКИ.

— На загальні збори членів товариства „Просвіта“, котрі сего року відбулися (не у Львові, але) в Станіславові, читати комітет станиславський потрібні приготування, щоби они участі поважно і зь моральною користю для учасників. Загальні збори відбулися вь реальності Зедельмаєра, де єсть обширна зала і огорода, тож може поміститися значайше число людей. Вь огороді має бути устроєний для селян за дня фестинь і концерт, а також базар книжок і гуцульських виробів, а ввечері устроїться концерт вь сали касинової зь вступом платним. На зборах — як довблудуємо — будуть підняти і обговорені членами товариства мѣж иншими такі многоякні справи, як: Що потреба робити, щоби більше книжок розходилося через розпродаж і як заохотити наших людей до читаня? — Як мають бути уладжені читальні, щоби члени до них радо горнулися; щоби приносили більше хбна, як досі; наконець щоби дотепершні читальні забезпечити передь упадком? — Чи потрібні зспы збожа по селах і якимь ладом их заводити? — Чи тепершні касы пошкочив і щадничі відповідають потребам селянської людности і якимь строем на будуще их заводити?

— Дирекція ц. к. державних зєлѣниц у Львові на внесєну просьбу товариства „Просвіта“ знізла ціну їзды для учасників загальних зборів товариства на день 29 н. ст. с. м. вь Станіславові вь той спосіб, що платиться білетъ III-ого класу а їзди II-ого, а за половину II-ого їзди III-ого класу. Учасники загальних зборів зволють ласкаво удавати по легитимациі вь канцелярію товариства „Просвіта“ при улиці Орменської ч. 27 у Львові. При той нагоді хотуємо зь признатістю, що на внесєне руске поданье Дирекція ц. к. державних зєлѣниц відповіла по руски і рускими буквами.

— Вь Коломиї звязався комітет, щоби пере-вести доповняючі вибори кількох членів до повтрової ради коломиїської. Сей комітет видав таку дозвугу: Дня 10 (22) серпня с. р. відбуються доповняючі вибори 4 членів ради повтрової вь Коломиї. Звертаємо увагу наших патріотів, щоби солідарно вибрали членами ради повтрової отих руских кандидатів: адвоката п. Ильницького, голову товариства „Родина“, совѣтника судового п. Подляска; д-ра Сев. Даниловича і о. Ілію Мардаровича.

— Околиць Перемишля повні небезпечности і непокою заздаленно виправ військових. Gazeta Przemyśla так пише: Мешканці Ясманич і Пилулич жалуются на непокой і небезпечность, якій луцаються вь тих селах за-для безнастанного стрѣляня до ціли віддѣловъ войска, що стоять вь тамошних твердинях. Од год. 4-тои до пізнього сумерку продовжаєся пукання, не вольно худобі виганяти на пашу анѣ звозити збожа зь поля, бо вь воздухѣ лѣтають кулі карабинові і можуть або убити або зранити. Недавно сему, бо минушого четверга мусѣли селяне зь Ясманич, маючи термини вь судѣ, похазати 2½ километра ровами, щоби оминуть кулі, якій падали на поля. Дѣти селської збирають на другій день по такім стрѣляню множество кулі по полях. Видаємо що року милиони на фортификацію Перемишля, тому можемо домагатися, щоби устроити для войска відповідні стрѣльниці а не выставити людей на нехобну смерть. — Вь Стариві найшов господарь Іванъ Вовкъ на полі кулю гарматну зь сегобрічного стрѣляня. Кулю дав дѣтям, щоби бавилися, а підвечірѣ одобрив і кинув вь хатѣ під лѣжку. Вь той хвилі експлодувала куля і одорвала Іванові палець правої руки, а вь хатѣ вилетѣла стѣну. Івана одвезли до перемишского шпиталю.

— Гимназія отанилавська числила зь початкомь минушого року шкільного 548 а зь концемь 485 учеників. Вь справозданіи гимназіальнім так подѣляти ті ученики: після віроисповѣданя: рим.-кат. 219, гр.-кат. 125, бр.-кат. 2, православного 1, жидовского 134; а після народности: поляків 349, русинів 123, нѣмців 11. Зь загального числа учеників одержали 342 до-

брий степень, 66 поправку, а решта злий степень. Вь гимназіі учили: директоръ, 13 дѣйствителних професорів і 11 сулентів.

— Подорож намісника. Намісникъ приїхав вчора до Сурохова під Ярославлем, де задержався до середи, а відтак поїде до Краківца, щоби оглянути місцевости, призначені на сегобрічний маневри цѣсарскі. — „Черв. Рус.“ одержала таку вѣсть зь Яворова: Тутешний урядъ деканальний заволав все ему підчинене духовенство явитися дня 2 (24) серпня вь Яворові, щоби новитати намісника, котрого надѣються сегодня вь Яворові. Намъ видѣлося, що намісникови не повинно багато на томъ зависѣти, щоби склакувати на „параду“ людей навѣть зь дальших місцевостей. А треба додати, що многі зь заволаваних заняті тепер живими і вь тяжко приїде тратити робучий день за для „парада“. Чи-ж то конечно треба бути рѣшительнимъ als der Papst selbst?

— Вь Каменях великих, пов. коломиїського, од 1 н. ст. серпня замкнені тамошні пѣть коршмѣ, бо жиды-арендарѣ вибралися зь села. Побачили жиды, що нема що вь такім селѣ робити, де всѣ господарѣ честні і тверезі люди. Згадав треба ще і то, що недавно тому одбулася вь том селѣ велика духовна мисія тверезости заходомь тамошного священника о. Мардаровича.

— Вь краківской академіі наукъ були непорядки вже од довшого часу, бо передь кількома лѣтами, коли померъ касієр, не найшли нічого вь касѣ, хотѣя після обчисленя повинно бути по-надъ 6.000 зр. Зарядъ доповідав одь родини касієра звороту сен суми, але на загальних зборах промовчував сей факт передь членами академіі. Сего року на загальних зборах вь жовтні має зарядъ підняти ту справу і постаратися, щоби прийняли до відомости ту страту 6000 зр., але не значили того вь протоколах академіі.

— Романъ зь жидівкою. Черновецька Gaz. Pol. подає: Передь тижнемъ щезла десь 16-лѣтна Сара, донька арендаря Енглеръ вь Кучурмарѣ, разом зь молодим паробкомъ Юріємъ Мициленкомъ. Теперъ появилася Сара назад вь Кучурмарѣ, але вже яко вѣнчана жінка Мициленка. Цѣкаві пригоди лучилися при томъ романѣ. Коли старий гусятъ Енглеръ дізнався, що Сара полюбилася, поїшовъ до черновецького митрополита зь жалобою, що „гой“ баламутить его дитину. Митрополитъ прикивавъ залобленых і дізнався, що Сара хоче вхреститися і вийти за Мициленка. Старий Енглеръ, побачивши, що такимъ спосібом не вѣде нічого, загадав вь иншій спосіб одвести Сару одь еи намірѣвъ. Склакував цѣлу родину і знакомих а прикивавши грѣшницю, почав їй представляти наслідки любови зь християниномъ. Сара слухала мовчки сен науки і цитатів зь талмуду. Тодѣ виїхав Енглеръ зь комори 200 зр. готівкою, золоті а срібні дороговѣстности, і заявив, що дарує Сарѣ все те добро, если вьречеся свого любого. Жидовка мабути єсть не лишѣ сталою вь любови але і проворною вь робленю интересів, бо мовчки взяла она сей дарунок, а всѣ присутні гадали, що тымъ самимъ пристала вже на подані условія. Але якъ зачудовалися всѣ, коли на другій день щезли і Сара і дороговѣстности. Старий Енглеръ рвавъ волосє зь розпущи, що давъ обманути, і вѣшов до суду жалобу, що его обманула Сара. Але все те не помогло; Сара вхрестилася на православіє, повѣнчалася зь Мициленкомъ, а перебралася по селянськи, поселилася вь Кучурмарѣ. На любовь нема лѣку.

— Самоубійство. Фердинандъ Куриця, стровитель фортелинѣвъ, родомъ зь Выкова, числїчїй лѣтъ 60, женатий, високачѣв минушой ночи зь бѣка другого поверха львівского шпиталю, де лѣчився на віддѣлѣ горячковых недугъ і забився на мѣсци. Заряджено судове слѣдство, бо вь львівськѣ шпиталі лучалися вже неразъ подобні самоубійства.

— Убийство. Вь ночи зь 7 на 8 н. ст. серпня вь Рыбнѣ, пов. станиславського, убили одного господаря при его близкій своєй, котрій напали на него несподѣвано вь ночи, коли вертавъ до-мѣвъ зь весѣля. Убийники покалѣчили такъ страшно свою жертву, що не можна було розпѣзнати лица. Выбили ему всѣ зуби, і ті лежали на землі коло мерця. Убитий числивъ 27 лѣтъ і бувъ надзвичайно сильний, тому і бійка мусѣла довго тревати. Жандармерія высѣдила і увязнила убійників. Причиною убійства були якісь родинні незгоди.

— Гримами отримав вь Чернівцях дня 5 н. ст. серпня одинъ мѣщанин. Назбравши гривѣвъ вь лѣсѣ, дав ихъ зварити жінцѣ, але она мабути не виїла заходитися коло того, бо недоварені вылила зь печи. Гривѣвъ попоїла обоє і чоловікъ не довівъ другого дня, а жінка нездужає небезпечно.

— Американська опадщина. Kurjer Stan. оповѣщає: В. Ант. Шалей зь Тысьменецъ жертвує 100.000 долларѣвъ нагороду, а если кому того за мало, то і повъ милиона долларѣвъ, если хто постарася, щоби спадщину по бл. п. Шалю, помершомъ вь р. 1846 вь державѣ Іллинезѣ, выплачено законнимъ наслідникамъ. Шалей американскій мавъ лишити 6 миллионѣвъ долларѣвъ готівкою і величезній плантаціі, бо такъ було оповѣщено вь газетѣ Journal des Debats. П. Шалей тысьменецкій не знає, чи лишился якій наслідник сего маатку вь Америцѣ і хто теперъ завѣдує тымъ богатствомъ.

— Вь консерваторіі гал. товариства музичного починаєся зь днемъ 1 вересня рѣкъ шкільний, а впи-

суватися можна одъ 25 серпня вь канцеляріі товариства (будынокъ театральний). Учителѣ шкѣль народных і ученики мужеской семинаріі учить тельскою можуть безплатно учитися вь консерваторіі гри на фортепьянѣ. Хто хотѣвъ-бы одержати безплатне мѣсце науки музики, має внести поданье до протоколу львівского магистрату най-далше до кѣнца сего мѣсяця.

— Продажа тютюну. Вь крайхъ, належачихъ до Передлїтаві, приймѣть дохідъ зь продажі вь р. 1888 фабрикатѣвъ тютюну 73,289.815 зр., а если дочисливо ще дохідъ зь продажі спеціалитетѣвъ і высланныхъ за границю фабрикатѣвъ, то цѣль дохідъ приймѣть 76,556.154 зр. або о 709.719 зр. менше якъ вь р. 1887. Лише вь Галичинѣ, долѣшай Австріі, Шлеску і Буковинѣ збѣлшався дохідъ зь продажі, у всѣхъ иншихъ крайхъ зменшилася консумція тютюну; вь Галичинѣ прийшло зь продажі о 401.274 зр. більше. Консумція сигарѣвъ зменшилася о 177 миллионѣвъ, за то збѣлшилася консумція папирѣвъ о 134 миллионѣвъ якъ вь р. 1887. Взагалѣ можна додати таку зміну, що продася більше горщихъ сортѣвъ тютюну. Вь р. 1888 выкурено 1.158,081.365 штукъ сигарѣвъ а 7215 миллионѣвъ папирѣвъ. Консумція сигарѣвъ: Куба по 5 кр. і Куба по 6 кр. зменшилася до половини, за то дещо змоглася Британикъ і Трабукѣвъ, а найбільше одходила ще сигара по 1½ кр. Консумція тютюну до люльки збѣлшилася о 64.854 кильограмѣвъ, а табакъ зменшилася о 53.210 кильограмѣвъ. Чи вь томъ роцѣ збѣлшилася консумція тютюну, ще не знає, але министерство скарбу надѣєсь того, бо вь предлїнаріі бюджету на 1889 р. збѣлшено ту позицію о 3 миллионѣвъ зр.

— На париску выставу вибираються деякі вь оригинальній спосіб. И такъ выбрався журна-листъ п. Леви зь Вѣднѣ до Парижа фякромъ і одбувъ свою подорожъ за 23 дѣвъ. Опѣла приїхавъ офицеръ російскій Асеевъ кѣнно до Парижа зь Полтавы за 30 дѣвъ. А теперъ ви-бралися три Вѣднѣцѣ пѣхотю до Парижа і за 26 дѣвъ одбули ту подорожъ. Вь часѣ подоро-жи выкурили они 1.800 папирѣвъ; денно роби-ли по 41 кильограмѣвъ а цѣла подорожъ кошту-вала ихъ 1300 франковѣвъ.

— Дрѣбній вѣсти. Громада Соколевъ, пов. мостиско-го, одержала одъ цѣсаря 100 зр. підмогою на будову школы. — Дрѣв. Еронима Келлера, практиканта концептового львівского намісництва, покликаню до тимчасової служби вь министер-ствѣ просвѣты. — У Львові увязнено вчора, на заявѣ жандармеріі вь Жовтанцяхъ, жидъ Іцка Доннера, підозрѣного о підпаленє. — Матейко выготовлює образъ, представляючій якъ Володиславъ Германъ приймає жидѣвъ; образъ сей замовивъ п. Раппанортъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Львівскій вышій судъ краевый именувавъ практикантѣвъ судовыхъ: Дениса Чай-ковского, Меч. Ольшевского і Иги. Гота авеску-лантами судовыми. — Дѣйствию учительскою именована Вол. Соколъ вь Забужу сокольскѣмъ.

Панночки або хлопчики

студенты найдуть добре примѣ-щенє и родительську опѣку, мо-гутъ такожъ користати зь науки гри на фортепьянѣ, при ул. Со-бѣского ч. 12, двѣрѣ 16. 3068 (1—2)

Харч, мешканье и опѣку

могутъ мати ученики народныхъ и середнихъ школъ вь домѣ учи-теля школы народнои у Львові. Проситися о скорій зголошеніи. Близна відомѣсть вь Редакціі „Дѣла“. 3076 (1—2)

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО
підъ знаменемъ
„СИРІОСЪ“
у Львові, Хоружина ч. 22
порукає добру и выдатну каву спр-ваджену безпосередно одъ проду-центѣвъ зь Америки полудневои.
Коштує у Львові:
1 кильо 1.70 зр.
кава палена ½ кильо 1.20 зр.
на провинціі:
4¼ кильо 8.70 зр. франко.
Одбирателямъ надъ 50 кильо опустъ.

Не маю зовѣсть тыхъ родѣвъ кавы, котрій оголо-шуютъ иншій підъ назвою моего знамени. Сприважую каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, і продаю ея най-менше о 20%, дешевше якъ то не-будъ. Вь Гамбургѣ і Триестѣ мож-на достати каву вже лишѣ зь че-твертой руки, а то для того, що продуцентѣ спривае гуртовникова на мѣсци, той знову гуртовникова вь Европѣ, одъ тыхъ купує ком-пюнеръ, а одъ него ажъ купецъ і то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожню-чого. Впрѣчѣмъ може кождий самъ переконатися, чи достано де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя що до якости і смаку. 2.27 26—30

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 13 серпня. Гр. Таффе одержавъ по причинѣ своего юбилея Гратуляціі одъ предсѣдательствъ всѣхъ клубѣвъ правихъ. — Кн. Генрихъ, братъ цѣсаря нѣмецкого, имено-ванный властителемъ 20 галицкого полку пѣхоты.

Парижъ 13 серпня. На вчерашнѣмъ тайномъ засѣданіи сенату яко трибуналу дер-жавного ухваливъ сенатъ 212 голосами про-тивъ 51 свою компетенцію а правихъ заявила одтакъ, що не буде брати участі вь засѣда-нїяхъ. Вырокъ вь справѣ Буланжера буде и-мовѣрно вь суботу оголошеный.

Константинополь 13 серпня. Порта заявила, що наколи-бъ Греція хотѣла выслати свои войска на Крету, то Туреччина буде то уважати за casus belli.

Атины 13 серпня. Вь пѣдѣлю одбулася велика демонстрація вь користъ Кретенцѣвъ. Жандармерія хотѣла розбѣгати демонстрантѣвъ, зь чого пришло до бѣйки, вь котрій одного жандарма убито.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

порукає прямо зь фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.; при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при 100 кил. 5% опусту.

Упращає подавати точно величину свѣточкѣ і послѣдню стацию зєлѣницѣ, до котрой має свѣтло выслатися.

ДИРЕКЦІЯ.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна вь товариствѣ „Просвѣта“.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукає

найпередѣйшій перфумы, тоалетовіи воды, одзначеніи медаллами заслуги и двома дипломмами узнаня,

именно:

Перфумы: изминова, фялкова, рожана, резедова копва-лѣва, Ylang-Ylang, Оропах, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, пшимова, Millefleurs, і т. и. Фляконки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 і т. д.

Перфумы королеви Марисенки, 2 зр. флак. одзначаєся дуже приємнымъ, цѣ-ловымъ запахомъ. Фляконъ мен-шій 95 кр., болѣшій 1 зр. 80 кр. 2529

Вода варшавска, одзначаєся дуже приємнымъ, цѣ-ловымъ запахомъ. Фляконъ 50, 70 кр., 1 зр. 20 кр.

Вода левандова, одзначаєся дуже приємнымъ, цѣ-ловымъ запахомъ. Фляконъ 50, 70 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольонскій, вь кольонѣхъ одзначаєся дуже приємнымъ, цѣ-ловымъ запахомъ. Фляконки по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.

Дѣстати можна у Львові у власныхъ склепахъ: улиці Коперника ч. 3 і улиці Галицка, рѣгъ Валовой Вь Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Вь Чернівцяхъ рынокъ ч. 2; зарозомъ у вѣхъ перворядныхъ склепахъ і антикахъ.

ВЫСТАВА

образѣвъ фотоплатичныхъ вь сали Frohsinn вь готели Жоржа.

Вь томъ тиждні

ШВАЙЦАРІЯ

50 найкраснихъ видѣвъ кольорованыхъ. Вступъ одъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворена щодня одъ 2-гои до 10-тои години ввечеромъ. 3073 (1—2)

наинѣвѣйшій
САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛѢ
на сукнѣ дамскій
Магазинъ Ф. Кнавера и Сына
у Львові, пляцъ Капитульный число 2.

При закупѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

нимъ про наше кохання, щобъ на мою могилу осыпався черешневый цвѣтъ, бо я була нѣ въ чому не грѣшна бо я була серцемъ проста, бо я була чесного, хочъ и не багатого роду.

А смерть все таки була смертю, якъ не розважала себе Ганя тымъ, що надъ вѣв могалою будуть спѣвати; пташки, шумѣти-ме листъ, що вѣв буде легко лежати въ зеленѣмъ садочку, близько одъ своєї матѣнки, одъ милыхъ сестеръ. Ганя безъ надѣв схилила голову на руки.

На далекому сѣнокошѣ, по пѣдъ зеленымъ лугомъ Ганя запримѣтила кѣлька верховыхъ вѣздцѣвъ. То скакали чотири дамы, розвѣваючи свои довгѣ чорнѣ суки вѣ на повѣтрѣ. За ними скакало кѣлька кавалерѣвъ. Одъ выскочила зъ купы на бѣсноватому конѣ одна дама и полетѣла, якъ лихый вихоръ по переду. За нею погнався одинъ кавалеръ и приставъ до неѣ. Вони вѣхали поручъ, знать розмовляли, здалека одъ иншихъ... Вони були такъ щасливѣ! конѣ пѣдъ ними такъ весело грали! Ганя пѣзнала Ясѣ и Зосѣ.

— Знать десь такъ граѣ на степахъ моя доля, десь далеко въ пушахъ такъ гуляє мое щастѣ — думала Ганя...

Конюхъ пѣдступивъ до вѣкна и, знявши шапку промовивъ до Ганѣ: — „чи знаєте, моя панѣ, що тѣ двоє баскихъ коней, що одъ тамъ выгравають на сѣножатѣ нашъ панъ вже подарувавъ Лемѣшковскѣй та носатѣй панѣ?“

Ганя тѣльки махнула рукою. Байдуже, мовѣ, минѣ!.. Чомъ не вѣде до мене мѣй батенько? Чомъ не копають минѣ ямы, не засыплють вже мене землею, щобъ я не мучилась на сѣмъ свѣтѣ? Знать десь и Богъ на небѣ забувъ про мене...

А Богъ таки не забувъ про неѣ. Въ ворота вѣвѣзджавъ отецъ Федоръ зъ своєю матушкою. Вони жѣнали

только теплой години, щобъ узяти свою дочку до дому. Побачила ихъ Ганя и затрусилася всѣмъ тѣломъ. Душа ѣй почувала, що ѣй не вертатись до Яся, до "своихъ господы. Ёй здалось, що батько-мати повезуть ѣй вже до ямы.

— Вбѣрайся, дочко! — говоривъ до Ганѣ батько. — Тѣкаймо зъ сього дому. Тутъ побила тебе лиха година, тутъ саме повѣтря напоєно отрутою для твоихъ недужихъ грудей.

Ганя зъ наймичками звязувала свою одежу, одежу свого сына. Прислуга не плакала, а ридала, вкладаючи въ чемоданы сукнѣ, сорочки, хустки. Въ пѣвъ години все було готове. Конѣ стояли въ дворѣ не розпрягані.

— Тѣкаймо зъ сього дому, поки не вернувся той поганый людъ — говоривъ батько. — Князь вже гострить зубы на його, и держить його тымъ, що ты недужа лежишь. — Якъ вернется панъ, то скажѣть, що панъ зъ собою вывезла зъ його дому його й долю — говоривъ отецъ Федоръ до слугъ. — Глядѣть-же, такъ и скажѣть!

Слуги вывели Ганю на двѣръ и пѣсадили на вѣзь. Вся прислуга позбѣгалась зъ усього двору, всѣ хапали ѣй за руки, цѣлували ихъ. Ганя цѣлувалась зъ декотрыми. Всѣ голосили на весь двѣръ, бо всѣ знали, що выпроважують ѣй на кладовище. Ще не було въ насъ такой простои, доброй панѣ, говорили слуги, втираючи слѣзы.

— Отрясаю прахъ сього дому одъ нѣгъ своихъ — промовивъ батько, выходячи зъ дверей. — Нехай ляже проклятя на йому!

Пѣхала Ганя зъ двору, и слѣзы не пустила зъ очей. Мати держала на рукахъ сына. Слуги выпроважали Ганю за двѣръ, нѣбы йшли за домовиною.

Тымъ часомъ, якъ Ганя выѣзжала зъ своего дому, а Ясь изъ Демѣшковскою гулявъ по полю, на Тхорѣв-

ської окономії робилася сцена зовсімъ инчого роду. Отець Микита йшовъ у ранць на похоронъ и здыбався зъ Якимомъ недалеко одъ окономіѣ.

— Чи се ты, Лемѣшко, ходишь у дранихъ чоботахъ? — пытавъ його батюшка, тыкаючи палицею въ дѣрку на чоботѣ.

— Чи на минѣ-жъ одні чоботы тільки драні? а сѣртучина хiba цѣла?

И Лемѣшковський показавъ дѣрки на обохъ лѣктяхъ.

— Все поѣла проклята зѣзка. Швидко й мене зѣсть. А дѣтей шкода. Ихъ мати и теперь десь ганяе по дѣбровѣ на кони зъ своимъ любезнымъ.

— Ой, Лемѣшка-жъ ты, правдива Лемѣшка! Робишь ты, працюєшь та на чортъ зна кого! Вони теперь гуляють, ти повикидай зъ хаты, якъ бѣсовому батькови, на двѣрь ихъ дрантя, тай дверѣ запри. А приѣдутъ, понохають, полижуть замокъ, тай розлетяться.

— А зроблю-жъ я справдѣ такъ!

— А вже-жъ зроби, а ввечерѣ приходи на могоричъ, та розкажешъ, якъ Теодозя клювати-ме носомъ въ замкнуті дверѣ.

Лемѣшковський прийшовъ у хату и почавъ выкидати на двѣрь усѣ спадки Теодозѣ, Люцины и Рузѣ, зложивъ пѣдъ хатою всѣ скриньки, всѣ сукні, одежу, а хату заперъ, и самъ дожидався, походяючи по хатѣ и выглядючи въ вѣкна, якъ зъ крѣпости.

Незабаромъ влетѣли въ двѣрь всѣ чотири дамы на коняхъ. Кавалерѣвъ не було коло ихъ. Купа скриньокъ, одежѣ на присѣпѣ, пѣдъ хатою, притягла до себе ихъ очѣ.

— Що то таке? Чи хаты мажуть, чи що? — пытали вони одна въ другою. Посѣдали зъ коней и почали

стукати въ дверь. Дверь були замкнутѣ. Зосѣ постукала въ вѣкно. Лемѣшковскій одчинивъ кватирку и промовивъ: „Adieu! медемуазель Теодозѣ и вы Люцина, и вы Рузѣ; adieu! Шукайте собѣ другой квартирѣ. Ъдьте до Серединскаго, тамъ, кажутъ хаты дуже просторнѣ.

— Що се? що се таке! — зарепетували дамы и почали бѣгати кругомъ хаты. — Чи не зварйовалъ вѣнъ зовсѣмъ, чи не здурѣвъ вѣнъ? Якимъ! одчиняй! — кричала Зосѣ, — а нѣ, такъ я звелю дверь ламати!

— Попробуй! то я вамъ усѣмъ ребра поламаю — отказавъ Якимъ зъ кватирки. — Одну Зосю пущу, коли вона того хоче, а тымъ, свѣтъ на всѣ чотири вѣтры.

— Якъ ты не пустишь сестеръ, то й я тебе покину! — оббзвалась Зосѣ. — Я не переживу такого сорему, я, котру знаѣ вся околицѣ, самъ князь, я! я!...

— Старѣй штуки! Годѣ намъ вже дурѣти! Пора вже нашимъ дѣтямъ... Ты, коли хочъ, йди въ хату.

Лемѣшковскій одхиливъ дверь, пустивъ Зосю въ хату, а другѣй zostались на дворѣ.

— Що за варваризмъ! що за вандализмъ! — репетувала Теодозѣ. — У насъ, у Варшавѣ, за се йому-бъ голову стяли. Такъ оббѣйтись изъ дамами, выгнати зъ дому середъ дня, въ очахъ цѣлого села, прислуги!...

Теодозѣ пѣдбѣймала голосъ все высче, и верещала трохи не на цѣле село. А тымъ часомъ Зосѣ лютувала въ хатѣ, якъ поранена тигрицѣ, ажъ голосъ ѣѣ лящавъ на цѣле подвѣрѣ.

— Ты лайдакъ! — верещала вона, — ты пьяница! Пронивъ усе наше добро, а теперъ обезчестивъ мене, мене!... И Зосѣ видалась на його и совалась, якъ оса.

— Зосю! — отказувавъ ѣѣ Якимъ спокѣйно: — де наше добро батькѣвське, де батькѣвскѣй домъ, садъ, ко-

моры, млынъ? Чи не ты-жь проциндрила все наше добро, просвистѣла всѣ наши грошы на свои уборы, на балы.

— Чи не ты-жь тягала мене по свѣту зъ мѣся на мѣсеце? Черезъ тебе я на службѣ не заслуживъ нѣчего, покинувъ мѣсеце. Чи не ты пустила по мару зъ торбами мене? Пустишь ты й дѣтей. Дивись на мене! И я, и дѣти носимо латы, а ты гуляешь, а ты балюешь за чужй, нечеснй грошѣ. Ты стыдъ мѣй, ты опоганила наше чесне имя Лемѣшокъ...

— Ха-ха-ха! — зареготалась Зося, якъ вѣдьма на Лисѣй горѣ. — Ха-ха-ха! Чесне имя Лемѣшокъ! твого батька-гайдамаки, и тебе такого-жь самого! Ха-ха-ха! Чесне имя, Лемѣшокъ! Ха-ха-ха!

— Мѣй батько говоривъ минѣ правду. Ты така, якъ про тебе думавъ мѣй батько; ты гуляка, волоцюга, кохаешся зъ бахурами, ще й дѣти твои смѣются. Посоромилась бы сивою косы...

— Ха-ха-ха! — реготалась Зося коло його самого носа. — Де ты напыхався такой моралѣ! Ха-ха-ха!

— Дивись на мое дрантя, на мои латы! Кто довѣвъ мене до ихъ? Дивись на мои черныя руки? Чи не такй-жь руки и въ моего батька були, що годували тебе, выстачали грошей на твои сукнѣ, на балы? А ты гуляешь, а ты балюешь. Минувъ часъ, коли я тебе любивъ, коли и за твои очи отдавъ бы душу свою. Я теперь ненавижу тебе! Хочъ и вонъ зъ моего дому, то не буде жалко. Ты пеуешь моихъ дѣтей, збила мене зъ пантелику!

— Бо ты давно бувъ дурный. Послухай мене — почала Зося тихо, зъ усмѣхомъ, якъ говорить до малой дитины. — Що-жь се тобѣ прійшла охота схаменутись такъ пѣзно! выгнати мене зъ дому, дѣйти до своего розуму якъ ты кажешь?

Лемѣшковський схопився полумямъ. Його очѣ забы-
пали страшно. Передъ Зосою неначе стоявъ старый Ле-
мѣшка, вставши зъ домовины.

— Та ты смѣешь ще варнягати, базѣкати! Вонъ
зъ мого дому! щобъ и духъ твоѣй не нахъ! Вонъ заразъ
до свого Серединьського!

Зося побачила що вже не жарты. Їй здалось, що
вона чула голосъ страшного Лемѣшки. Вона затряслась,
якъ листъ, и погнулась назадъ. Якимъ одчинивъ їй
дверѣ; вона ледви живо, блѣда, перелякана, выскочила
зъ хаты на двѣрь.

Другѣй дамы все чули пѣдъ вѣкнами и почали пла-
кати, и за себе, и за Зосю. Имъ здавалось, що Якимъ
ѣѣ вбѣе! такъ вѣнъ страшно закричавъ, ажъ вѣкна за-
дзвенѣли; закричавъ, якъ звѣрь, якъ левъ, тымъ страшно,
що довго терпѣвъ.

Не довго думавши, Зося звелѣла запрягти пару
коней, звелѣла поскладати скриньки, одежду на вѣзъ и
везти, поки що, въ мѣсто до знакомого жнда, що дер-
жавъ заѣздный двѣрь; а сама зъ сестрами та зъ Тео-
дозею посѣдали на верховѣ конѣ и помчались у Камяне,
зъ певною надѣєю, що Серединьський заразъ дасть имъ
розкѣшний притулокъ у себе...

Серединьський, вернувшись до дому, не заставъ уже
своєи жѣнки, нѣ сына. На оповѣданя прислуги, вѣнъ
одказавъ: „поѣхала та й добре зробила!“ Ясь ходивъ
теперь по хатахъ веселѣшій, насвистувавъ якусь веселу
пѣсню. Вѣнъ знавъ, що Ганѣ не жити на свѣтѣ, що
йому швидко розвяжуться руки. И вже вѣнъ мѣркувавъ
собѣ, де-бъ йому теперь шукати красчої пары. Зося
йому вже обридла трохи. Вѣнъ блукавъ мыслею по су-
сусѣднымъ помѣщичимъ дворамъ, де були польскѣй фа-
миліи и багатѣй, и значнѣй, вѣнъ перебиравъ у думцѣ

панибѣвъ, та все не простыхъ, та все богатыхъ помѣщницъ... Коли се прибѣгъ лакей просити його до князя... Тестеві слова прийшли йому на память. Не вже й справдѣ обговорено його передъ княземъ?

Князь зустрѣвъ управителя дуже неласкаво и ледви промовивъ: „я хочу перемѣнити мою господарську систему. Васъ минѣ бѣльш не треба; передайте рахунки и всѣ рѣчи новому управителеви.“

Говорити князь йому не давъ; та й що тутъ говорити?

Вернувшись до квартирѣ, вѣнъ побачивъ, що все добро, навѣть имъ купляне, опечатуване. Йому zostавили тільки саме потрѣбне.

Ясь сидѣвъ, якъ громомъ прибитый, на тому самому мѣсци коло вѣкна, де недавно ще сидѣла Ганя.

Коли се въ воротахъ залупотѣли конѣ, а чотири вѣдмы насунули, мовъ чорна хмара, до його и въ гостѣ. Не до гостей було теперь Серединському.

Слуги не вышли взяти коней вѣдъ амазонокъ.

Заплакавъ дамы, держачи въ рукахъ довгі хвосты суковъ, увѣшли въ свѣтлицю. Ясь сидѣвъ коло вѣкна дуже смутный. Заразъ постерегли вони, що сталась якась велика новина.

— Чого-жъ вы такі смутні? — пытали дамы въ Серединського.

— Жѣнка покинула мене сегодня, выѣхала до батька промовивъ Ясь усмѣхаючись. — Теперь я вольный, якъ птиця!

— Теперь ты вольный! мой милый, мой коханный! — крикнула Зося и кинулась йому безъ сороба на шию. — От теперь я твоя, на вѣки твоя! — говорила Зося. — Мой прешеленуватый Лемѣшковський заперъ намъ дверь передъ самымъ носомъ, и я його покинула. Я не пере-

несу житя зъ такимъ гайдамакою. И я теперъ вольна! я твоя, на вѣки твоя. Буду жити тутъ зъ тобою въ добрѣ и щастѣ, а сестрамъ дамъ отъ тѣй крайнѣй кѣмнатки. И будемо жити якъ у раю, и зробимо зъ землѣ небо!

— Тутъ жити вже намъ не можна, моя кохана! — одказавъ Ясь, обнявши її за поясницю. — Я стративъ мѣсце управителя! Завтра тутъ жити-ме другій управитель. Мое добро все опечатане. Мене обговорили, обписали передъ княземъ. Я теперъ zostався безъ нічого, безъ куска хлѣба. Одна ты теперъ мнѣ zostалася на цѣлѣмъ свѣтѣ!

Зося вытрѣщила очи и вырвалася изъ його рукъ. — Прислуга дивиться! — говорила вона одводячи вѣдъ себе його руки, якъ вѣнъ зновъ хотѣвъ обняти.

— То що! нехай дивляться! Ты моя, и я скажу такъ и передъ Богомъ, и передъ людьми. Ты мнѣ теперъ zostалась одна втѣха, одно щастя! Ъдьмо до Одесы! Тамъ я буду горювати, буду хлѣбъ заробляти, тебе зодягати, хочъ бы самому прийшлося и голодати.

— Чого-жь я зъ тобою поѣду, мѣй пане? — сказала Зося якимсь новымъ, чуднымъ голосомъ. — Я... я не звывкала... я прывывкала... я не стерплю нужды, не зможу перенести вбожества.

— То киньмося вѣ двоухъ у Чорне море, обнявшись! Я зъ тобою радъ и пропасти! — промовивъ Ясь упавши передъ Зосею на вколѣшки.

— Нѣ! — одказала вона одвернувши трохи одъ його лице. — Я не маю жадной охоты вмирати, та ще такъ безтолково! Мнѣ не шѣснацять рокѣвъ! Мѣй часъ романтизма давно минувъ. Але ради Бога, мѣй пане, не роби театру! ходимо вѣ дальшѣй кѣмнаты. Прислуга дивиться!

Всѣ пошли зъ далеку кѣмнату и причинили дверѣ.

— Що-жь намъ теперь робити? — заквиливъ Ясь, простягаючи руки до Зосѣ. Та Зося вже не наближувалась до його, не дивилась на його. Закусивши губы и притуливши до рота нѣжненьку пучечку, вона думала свою думу.

— Такъ ты не поѣдешъ зо мною? — спытавъ Серединскій такожъ якимсь чуднымъ голосомъ, наче чужимъ.

— Я мужня жѣнка — одказала Зося — я мати семьѣ, оставлю свою дочку, своихъ дѣтей.

— Але-жь вы попереду про те нѣчого не споминали! — крикнувъ Серединскій.

— То було по переду. А теперь я... я... опамятувалась трохи. Будь, пане, щасливый! Шукай другой любви, шукай счастья девиде! и забудь про мене.

Серединскій стиснувъ кулаки и заскриготавъ зубами; ажъ тутъ саме вѣдчинились дверѣ и въ свѣтлицю ввѣйшовъ отецъ Федоръ блѣдый и страшный, страшнѣшій самого Серединского.

Завѣзши жѣнку й Ганю въ гостиницю, у Камяному, вернувся вѣнъ до управительської квартирѣ и принѣсь пѣдъ рясою товстого ясенowego гнучкого заноза одъ ярма. Ввѣйшовши въ ту кѣмнату, де була вся кумпанія, вѣнъ матюю покрутивъ ключа въ дверяхъ, и, вытягши мережаного заноза кинувся на Серединского, та й почавъ його лупати, по чому попало. Дамы поблѣдли, попадали на канапу и пѣдъ канапу, якъ мертвѣ. Серединскій пѣдставлявъ руки, але побачивъ, що не перебивки, одступивъ до кутка, уткнувъ голову въ кутокъ, якъ той струсь, и пригнувся. А отецъ Федоръ грѣвъ та грѣвъ його по вѣсому, що тѣльки пѣдставлявъ зять пѣдъ заноза. Выбивши добре, такъ що ажъ рука втомилась,

вѣнъ зновъ повернувъ ключа въ дверяхъ и пошовъ зъ хаты. Не швидко всѣ опам'ятувались. Ясь лежавъ на канавѣ и стогнавъ; дамы кинулись до його и закричали. То розбѣйство, то гайдамацтво!

— Въ насъ у Варшавѣ про таке и зъ роду не чути — кричала Теодозя. — Въ тюрьму його! Въ тюрьму. О Боже! Боже!

— Може вамъ помазати оливою — промовила Зося; — може одеколономъ?

— А може прикласти плястяръ, — приставала Теодозя.

Серединському було незвичайно соромъ, що його побвли, та ще й передъ дамами, передъ Зосею. Йому здалось, що дамы чипляються до його, смѣються зъ його смѣються зъ його.

— Боже мѣй! побивъ такъ, що не можна мабутъ и сѣсти? — спытала дурненька Рузя.

Серединський запалавъ; схопився зъ канапы — одчинивъ дверѣ, повипыхавъ усѣхъ чотирохъ дамъ зъ хаты и заперъ за ними дверѣ...

Выйшли дамы на подвѣря, ажъ уже й коней ихъ нема. До слугъ, нѣхто на ихъ не дивиться, нѣхто не чуе ихъ пытаня. Одинъ тѣльки хлопець озвався та й каже: „Утѣкайте собѣ къ нечистѣй матерѣ, а то ще й до васъ вернется отецъ Федоръ.“ Мусѣли вони самѣ, подобгавши довгѣ хвосты, йти до мѣста пѣшки, та шукати, де ихъ вѣзъ. Тамъ старѣ панны наняли жидѣвськихъ коней и поѣхали шукати щастя по дворахъ лысыхъ кавалерѣвъ, а Зося одна вернулась на своихъ до господы.

— Що се ты такъ швиденько зъ мандрѣвки? — пытавъ ѣъ Лемѣшковський спокѣйно, безъ смѣху але зъ комичною иронією.

Зося мовчала, роздягалась тѣльки, озиралась на

обидва боки. Вона вже боялась чоловіка, боялась, щобъ вінъ їй не давъ штовхана зъ боку.

— Чи приймали-жь добре васъ у Серединського! — пытавъ далъ Якимъ зъ легкимъ усміхомъ. — Чи були й музики и танці? А дежъ нашій милій, нашій кохавій сестричці, де-жь наша варшавянка?

Зося мовчала и прицьсувалась коло дзеркала. Якимъ знавъ уже все, все до чиста.

— А я думавъ, що ты даси драла до Одеси, та й перехрестився!

Зося ледвѣ держалась, грызла губы одъ злостѣ, неначе мовчала.

— А я думавъ, що ты вже потувала зъ Серединськимъ у Чорному морѣ. Ха-ха-ха! — зареготався Лембковський.

Зося не втерпѣла, заридала.

— Ты звѣрѣ, а не чоловікѣ! — промовила вона.

— Вѣ тебе серця немає, душѣ немає.

Зося впала на канапу и почала ридати такъ здорово, почала такъ побиватись, що Якимови стало їй жалко.

— Цать уже цать! Сиди-жь нишкомъ, та сивѣй тишкомъ. Може сива коса принесе розумъ у твою голову. А дѣтей минѣ не паскудь! Щобъ я слова польського не чувъ одъ нихъ! Щобъ вони не молились Богу по польськвій! Чуєшь? Щобъ тими паничами не тхнуло въ моїй господѣ. Часъ дочку давати замѣжъ.

— Дочка твоя буде тебе такъ ненавидѣти, якъ и я ненавижу.

— Добре вивчила свою доньку? — добрымъ хвалилася!

Тымъ часомъ отецъ Федоръ наближався зъ недужою дочкою до Нестеринець.

— Велѣть погоничевѣ ѣхати черезъ окономскій яръ, просила Ганя матѣрь. — Нехай хочь передь смертю побачу те мѣсец, де я була такъ щаслива.

Зѣѣхали вони на окономскій яръ. Ганя пѣдвелася на возѣ, окинула окомъ увесѣь зеленый яр, садъ, окономську хату и заридала. Все стояло, все зеленѣло, якъ и давно колись. Вона побачила ту дорѣжку въ саду, звѣдкиля вона часто выглядала Яся, те вѣкно, коло которого вона колыхала свою дитину, той ставъ, де купалась, ту стежечку по яру, кудюю вона поручь изъ милымъ такъ часто ходила гуляти.

— Ой мамо! мамо! На що було намъ выѣзджати звѣдсѣль! Я тутъ и досѣ була-бъ щаслива, була-бъ здорова!

— А хто-жь його знавѣь, що богатство мати-ме для його таку гублячу силу! — отказавъ батько. — Въ його натура польська. Грошѣь, панство заворушило въ йому польскій духъ, и згубили и його, и Тебе... А при бѣднотѣь той душокъ у йому дрѣмавѣь, якъ пришиблений, приборканий.

Приѣхали вони до дому. На двѣрь повибѣгали всѣ сестры, всѣ обнимали, цѣлували Ганю, внесли ѣѣ на рукахъ у хату зъ великимъ плачемъ. Зъ усього села сходилася молодицѣь, котрѣь знали Ганю ще панною. Всѣ плакали, всѣ жалкували за нею.

— А мы, вамъ Ганю, не радили выходити замѣжь за пана! — говорили молодицѣь. — Де вже пакъ! чужій рѣдѣь, чужа сторона; все на те, що своє!

Все на свѣтѣь розвивалось, росло, розцвѣтало, а Ганя чахла, сохла, вяла, и все поглядала въ вѣкно, чи не приѣде Ясь до неѣь, чи не навѣдається, чи не верне ѣѣ любви, жизни. Ёѣь здавалось, що вонабъ одужала,

що до неї вернулася-бъ одлѣтаюча жизнь, якъ бы вѣнъ приѣхавъ до неї, пожалувавъ їй.

— Вѣнъ одинъ вернувъ бы мнѣ здоров'я, жизнь! — говорила Ганя. — А якъ помру, то поховайте мене въ саду, пѣдъ двома черешнями, де я такъ часто сидѣла зъ нимъ. Я буду близько одъ васъ; звѣдѣль видко окомській яръ.

Ганя заливалася слѣзми; и всѣ сестры ридали. Мати не одходила одъ неї и день и нѣчъ.

А милый не вертався, а болѣзнь росла. Ганя не спала въ ночи. Їй очи були розкрыті; огонь паливъ їй голову, їй груди. И здавалось їй усе, що вона бачить цѣлый рядъ багатыхъ свѣтлицъ зъ порозчиняними дверима, зъ блискучими паркетами, зъ дзеркалами, канделябрами. Въ їй очахъ стѣны починали ворухитись, свѣтлицѣ розступались; все хиталось, все трусилось, стеля пѣдѣймалася все выще и десь згнула въ небесному просторѣ, а зверху розкрылось синє небо, яснє, блискуче, залите соняшнымъ промѣнямъ. По йому лѣтали лѣсові птицѣ. Великій свѣтлицѣ ширшали, довшали, перевертались въ Нестеринській яры, тѣльки горы були вкрыті не зеленою травою, а дорогими килимами, шпалерами, дзеркалами...

— Охъ! мамо! поприймайте тѣ килимы! И хто ихъ порозстелявъ по горахъ! — лепетала Ганя середъ ночи. — Не хочу я ихъ, не треба мнѣ ихъ!

И зновъ здавалось їй, що вона йде поручъ изъ Ясемъ по яру, а горы вкрыті килимами и шпалерами все таки встають по обидва боки стѣнами. Одъ ихъ пашиять вогнемъ, пече їй тѣло. Вона и Ясь идуть босѣ по зеленой травѣ, а пѣдъ ногами сыплються зъ травы, якъ роса, золотѣ искры, блискучѣ бриллянты, и печуть їй въ ноги, якъ огневѣ искры. Озирається Ганя на яръ,

а їй здається, що вона вже бриде по яру, якъ по водѣ, въ розтопленому золотѣ. Густе золото обल्याе їй ноги, хлюпочеться, брызгае, блищить краплями проти сонця, заливає цѣлый яръ, якъ ставова вода. Їѣ ноги грузнуть, задержуються; їй тяжко ступати, якъ у прудкої водѣ на броду. А золото все глибшае, пѣдбѣмається выще, заливає їѣ и Яся. Вона поглядае на Яся, а въ його очѣ страшнѣ, звѣрячѣ, лице його таке зле, червоне, що вона и боиться його, и хапається за його руки, щобъ не потонути въ тому чудному ставу.

— Господи! якъ важко брести! коли-бъ до ставочка! — лепетала Ганя, дивлячись на стелю. — Ой пйти, пйти хочу! Ясю, голубяку, доставь минѣ водицѣ!

И здавалось їй, що вона нагнулась надъ криницею, достала горячими губами воды. Коли дивиться, а то не криниця, а дзеркало; въ йому вона побачила свое страшне, блѣде лице, свои широкѣ очѣ. Перелякъ однамає въ неѣ память, розумъ. Все завертѣлось передъ їѣ очима, забризкало искрами, збѣрками, запашѣло вогнемъ.

Недовго мучилась Ганя; швидко и вмерла. Їѣ поховали, въ саду, пѣдъ черешнями. Сестры обсадили квѣтками їѣ могилу, а бѣлый цвѣтъ черешнѣ що-року обсыпае зъ верху землю, пѣдъ котрою лежить безгрѣшне тѣло. Що-року на проводы збѣраються всѣ дочки отца Федора, всѣ родичѣ и ставлять пѣдъ черешнями панахиду за упокой їѣ душѣ.

— Чи мало жъ вона перемучилась тутъ на землѣ? — часто говорила мати.

Серединський вытребувавъ до себе сына своего и десь пустився по свѣту шукати талану, переходячи зъ окономѣ на окономію, якъ вѣчный митичный жидъ. Малый сынъ умеръ, а зъ нимъ умерла и остання памятка

Гаяна въ його. Нужда зновъ вернулася до його, протверезила його, прояснила його горду душу.

— И що зо мною дѣялось? и що зо мною було? — думавъ вѣнъ часто, сидячи самъ собѣ на бѣднѣй окономіѣ. — И що то за буря пѣднялася въ моѣй душѣ? розбила мое щастя, взяла жѣнку мою, минула, тѣльки загула, а я зновъ zostався, якъ и бувъ. Тѣльки та буря покинула страшнѣ слѣды въ моѣй душѣ, поламала, потрощила и мене, и покѣйну Гаяю.

И згадавъ вѣнъ, сидячи сиротою ввечерѣ, свою покѣйну Гаяю, фѣ добру, просту душу, фѣ ласкавѣсть; згадавъ, якъ вона робила сама, працювала, добре держала дѣмъ; згадавъ фѣ вѣрну любовъ, фѣ муки, и явилася, якъ на долонѣ, передъ нимъ його провинна передъ нею, фѣ безвиннѣсть.

— Може то було фѣ щастя, що я пѣшовъ такъ у гору! А хѣба-жѣ вони не дали минѣ щастя! А Зося! Зося! а мои гордошѣ! вони, вони мене згубили!...

И не разъ, и не два плакавъ вѣнъ по Гаяѣ; та не вертається вдруге, що разъ потунуло въ морѣ безоднѣмъ...

Лемѣшковскѣй помирился зъ Зосяю, котра и потѣмъ не переставала тягатися изъ кавалерами до сивон коси, тѣльки нишкомъ одъ чоловѣка. Вона вже боялась його, бо дознала, що тиха вода, а часомъ великѣ греблѣ рве. А Лемѣшковскѣй тягався одъ села до села, одъ пана до пана по окономіяхъ зъ сѣмьею, не давъ рады дѣтямъ, не давъ имъ доброго вченя и все виновативъ Зосяю, що прогайнувала його батькѣвщину, погубила и його, и дѣтей... И не разъ, фѣдучи коло батькѣвского грунту, вѣнъ дивився на батькѣвску хату, на старѣй садъ, на все добро, де вже панували чужѣ люде, де походили ноги чужихъ дѣтей, не внуковъ и правнуковъ Лемѣшки.

~~~~~

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой година по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвика 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрія:

а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣщаются лише на попереднє застереженіе. — Рекламация неопечатаній вѣздымъ бѣла порта Поодинокое число копій 8 кр. а. в.

Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрѣчкѣмъ печатнымъ, въ рубр. „Надбѣслане“ по 20 кр. а. в. Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стрѣчкѣмъ.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій піврокъ а третій чвертьрокъ видавництва „Дѣла“ въ 1889 році. Просимо нашихъ Вл. Предплатниківъ поспѣшати зъ надсыланьемъ предплати и залеглости.

У Львовѣ дня 14 (2) серпня 1889.

Позавчера, дня 12 н. ст. серпня минуло десять лѣтъ, якъ гр. Таффе обнявъ президентуру муніципалитета, задержуючи собѣ при томъ теку министерства справъ внутрѣшнихъ.

Юбилей той бѣдѣтывали урядовъ и пѣтъ урядовъ газеты на всѣхъ языкахъ словословіямъ и панегириками для юбилата — гр. Таффе. За десять лѣтъ президентуры гр. Таффе — кажуць они — замовили борби о конституцію, бо ея узнали всѣ политичны и національны партіи, а такъ само всѣ ті партіи узнали и союз Австріи зъ Нѣмеччиною; одношеніе Долитавія до Залитавія стало приязне и сердечне; силу военну Австрія скрѣпила и доповнено до можливихъ границъ; дефицитъ зъ бюджету усунено реформами податковими; почато на шаршу скалю реформу соціалъну бѣдъ обезпеченія робѣтниківъ и охорони дробного промыслу; побудовано нові зѣльницѣ а много зѣльницѣ приватныхъ переняла держава въ свой зарѣдъ, и т. д. А все то сталося мимо пауючихъ антагонизмѣвъ національныхъ и политичныхъ, зъ котрыми гр. Таффе умѣвъ давати собѣ раду.

Очевидно, при пауючій цензурѣ у Львовѣ, мы не можемо дозволити собѣ такон критики тыхъ панегириковъ, якъ то можуть независимы дзевники дѣвде: у Відня, въ Празѣ, а хочъ-бы и въ Краковѣ. Мы прѣцѣвъ мали вже въ попереднихъ рокахъ то щастье, що нашъ статѣвъ въ рѣчницю гр. Таффе читала тільки ц. к. прокуратура. Дятого, коли дѣтнемось критично результатѣвъ десятилѣтної президентуры гр. Таффе, мусимо бути дуже осторожными, богато не домовити.

На скѣлько замовили борби о конституцію и на скѣлько всѣ партіи узнали союз Австріи зъ Нѣмеччиною, о томъ очевидно не можемо розводитися, а пригадаемо тільки остатну дебатъ надъ закономъ войсковымъ въ радѣ державній.

Що-дѣ одношенія обѣхъ полѣвнѣ монархія то справдѣ за остатныхъ десять лѣтъ правительство австрійске не стрѣчало вѣявхъ надрывающихъ перепѣтъ, бо бѣдныи угодъ 1887 року побѣдѣ несомнѣвно гладко. Але-жъ за се гр. Таффе має головно дякувати

того-жъ-жъ констеляціи партій въ радѣ державній, а та не мусѣтъ бути вѣчною, може змѣнитися. Досѣтъ вказати на величезный арбѣтъ партій молодѣ-Чехѣвъ, котрый проявився при остатныхъ выбѣрахъ до союму.

Силу вѣзвѣвъ въ Австрію за остатныхъ десяти лѣтъ поднесено справдѣ до можливыхъ границъ: продолженіемъ закона войскового до кѣнца 1889 р., ухвалами новѣлъ войсковой 1882 р., нового закона войскового зъ 11 цѣвѣтъ 1889 р., дальше закона войскового о загалнѣмъ ополченю та о набутю оружія для ополченя, о покынуваню резервистѣвъ до чинновъ службы въ часѣ мира, и т. д. Въ слѣдѣ за тымъ шло и подышесненіе бюджету войскового зъ рѣку на рѣкъ. Але-жъ при томъ не треба забувати, що парламентарій партіи и зъ лѣвѣвъ и зъ правѣвъ, при ухвалюваню войсковыхъ законѣвъ заведѣтъ застерѣгалася, що голосують за тымъ законамъ не зъ огляду на режимъ гр. Таффе, а тільки зъ патриотизму австрійского: для безопасности державы, або — якъ выражались молодѣ-Чехи — для Франца-Йосифа I, короля Чехіи. (Для точности выпадае примѣтити, що послѣ-Русины голосували безъ всякого застереженія, але на Русинѣвъ въ радѣ державній и такъ не рефлектують.)

Дефицитъ въ бюджетѣ державномъ въ остатныхъ рокахъ — побѣла гауновѣвъ д-ра Дунаевского — уже нема. Але треба звѣжити, що той дефицитъ усунувъ д-ръ Дунаевскій не якою-жъ реформою податковѣвъ, але нысокимъ поднесеніемъ податковѣвъ посереднихъ (бѣдъ кавы, цуару, слани усу, нафты, и т. д.) побѣтъ истаувавшихъ уже нысокихъ податковѣвъ безпосередныхъ (грунтового, домового и т. д.)

Що-дѣ соціалъного законодавства, зъ котрого офіціалны и офіціозны газеты подносили особливо обезпеченіе робѣтницѣвъ и реформу закона промыслового, то поминувши вже се, що гр. Таффе, запѣвѣдаючи свою програму 1879 року, не назѣвъ бѣвъ законодательства соціалъного въ свою програму, законъ о обезпеченю робѣтницѣвъ на случай калѣцтва и недуга потребуе ще выробѣзаня въ практицѣ, а законъ промысловый показавъ уже хибѣ дуже много.

Наконецъ що-дѣ будовы зѣльницѣвъ треба сказати, що и кожде наше правительство было-бы зѣльницѣвъ будувало, тымъ бѣльше зѣльницѣвъ стратегичай (якъ въ Галичинѣ Трансверзальна, Бескидска и др.)

Справедливши все повѣсье до властивон мѣтры, мусимо теперь поднести, — чего въ офіціалныхъ газетахъ не стрѣчаемо — що гр. Таффе 1879 року въ своѣй програмѣ (бѣ-

цѣвъ бѣвъ народамъ, а чего досѣ, за десять лѣтъ, ще не сповнивъ.

Обѣцяно было перевести реформу податковон системы въ той способѣ, чтобы тягари были роздѣлены справедливо.

Обѣцяно было черезъ упрощеніе администратіи въ поодинокихъ бѣдѣлахъ публичной службы значно зменшити державны выдѣты.

Обѣцяно было чымъ скорше перевести реформу цивильной процедуры судовон.

Всего того досѣ не сповнено.

А наконецъ — что было ставлено на перше мѣсце программы гр. Таффе: обѣцяно перевести згоду мѣжъ народами на основѣ равноправности.

На той точцѣ збѣваються зъ пантеліку самі офіціалны и офіціозны газеты, рука панетаристѣвъ омѣлае. „Нѣрѣшеною — пише Presse — есть досѣ вардиальна справа Австріи, національна. Красна програма, зъ якою выступивъ теперѣшній шефъ кабинету передъ десятима роками — поминѣвъ народѣвъ — досѣ ще не сповнилася.“ Австрійска независима праса доказуе, что нынѣ подѣ тымъ взглядомъ пауе въ цѣлой Австріи status quo, який бѣвъ передъ десятима лѣтами. А мы пишемось на то вѣновѣ что до Галичины спеціально — и позстарамось выказати се въ слѣдуючѣмъ числѣ.

Цѣсаръ Францъ Іосифъ въ Берлинѣ.

Въ доповненю вѣчерашнихъ вѣстей о приѣздѣ цѣсара Франца Іосифа до Берлина подѣемъ ще отѣй подробности:

Хто въ ночи зъ дня 11 на 12 с. м. переходивъ по-прѣ нѣмецку канцелярію державну въ Берлинѣ, мѣгъ добачити, что тамъ до подна горѣло свѣсто. То гр. Гербертъ Бисмаркъ працювавъ тамъ зъ своимъ урядникомъ, мѣбутъ кѣнчавъ свою послѣдню роботу, чтобы бути готовымъ на другій день, котрый для обѣхъ державъ має статися памятнымъ. Вѣдала такожъ въ ози конференціи, яку день передъ тымъ мавъ цѣсаръ Вальгельмъ зъ кн. Бисмаркомъ. Цѣсаръ записывавъ бѣвъ до себе канцлера нѣмецкого на 12 годъ, въ полудне и задержавъ его у себе ажъ до 2 год. Предметомъ парадѣ цѣсари зъ канцлеромъ было очевидно ситуацию полѣтатна. Въ мѣрѣдѣйныхъ кругахъ бѣдѣваються о той конференціи дуже користо и привязують до неѣ велику вагу.

Берлинѣ хотѣли очевидно заявити свою правхѣнѣбѣ для австрійского цѣсара и хочъ не цѣле мѣсто было на его принѣтъ украшене, лишь улицы котрыми бѣвъ переѣзжавъ и то, можна сказати досѣтъ скромно, то за те явилася величезны массы жѣтелѣвъ на улицахъ и грѣбжѣмъ окликамі витали цѣсари. Коли оба монарха вѣдѣли до еканжа, презентувало войско оружіе и подняло трактатне „гур-

ра“ а за нимъ и вся маса людей подняла грѣмѣй оклики; всюды зъ бѣнѣтъ, зъ крышъ домовъ при улѣцѣхъ, вѣдѣ достойный гѣстъ переѣзжавъ, витано его повѣвомъ бѣлыхъ хустѣвъ и окликамі а цѣсаръ дякувавъ розклолюючися на всѣ боки. На ратуши вышѣшено австрійску хоругву а такъ само и на цѣсарскѣй палатѣ въ хвилѣ, коли тамъ цѣсаръ приѣхавъ. Передъ замковыми воротами стояла почетна компанія войска, передъ котрою монархи задержались. Цѣсаръ австрійскій, оглянувши ея, высказавъ цѣсаревѣ Вальгельмовѣ свои признаніе по причинѣ знаменитон поставы войска. Обѣля бѣдѣвѣ — якъ мы то вже доносили — родинный обѣдъ, на котрый явилася лишь австрійскѣй цѣсарѣ, архикн. Францъ Фердинандъ и члены нѣмецкой родины цѣсарскон. Цѣсарева нѣмецка сѣдѣла при столѣ мѣжѣ цѣсаремъ Францъ Іосифомъ а архикн. Францъ Фердинандомъ. Замѣтнымъ было такожъ, що подѣсавъ повитаня австрійского цѣсари цѣсарева Августа и Викторія мали на собѣ сукаѣ о австрійскихъ барвахъ. Подѣчасъ обѣду не подношено нѣякихъ тоаствѣ.

Для свѣты цѣсарскон и почетной службы бѣдѣвѣ обѣдъ маршажѣвскій въ галеріи образѣвъ. Гр. Кальноки, шефъ секціи Сѣдѣній и секретаръ Виденбуркъ обѣдали у кн. Бисмарка и вертали доперѣвѣ вечеромъ до цѣсарскихъ апартаментѣвъ, чтобы зъ бѣдѣмъ приглянувшись войсковѣй парадѣ и илюминаціи. Коли музика войскова переходила по-прѣ цѣсарску палату, заграла имѣвъ австрійскій а народъ на улицы задемонструвавъ энтузіастично два разу. Тодѣ явився цѣсаръ Францъ Іосифъ на базѣвѣ а публика подносила безнастаннй оклики въ его честь.

Вѣчера рано бѣдѣвалася войскова парада. Вже до свѣта збѣралосѣ было множество людей а около 8 год. натовпъ ставъ на улицахъ вже такий, що майже весь рухъ усававъ и зъ великимъ лишь трудомъ можна было чи перейти чи переѣхати. О 1/4 на 9 год. выѣхавъ нѣмецкѣй цѣсаръ, чтобы обняти коменду надѣ войскомъ. О 1/2 до год. выѣхавъ цѣсаръ Францъ Іосифъ а за нимъ архикн. Францъ Фердинандъ. Люди на улицахъ витали зновъ зъ великимъ энтузіазмомъ австрійского цѣсари. Парада корпусѣ гвардіи вышала свѣсто. Цѣсаръ Францъ Іосифъ, переѣзжаючи вздовжъ фронту своего полку, сказавъ до коменданта того-жъ полку: Могу бути гордый зъ того, що стою на чѣлѣ того полку. Подѣчасъ маршу вѣвъ австрійскѣй цѣсаръ два разы свой полкъ.

По парадѣ бѣдѣлосѣ другѣ свѣданіе у амбасадора австрійского гр. Сеченія. Зъ цѣсаремъ бѣвъ тутъ архикн. Францъ Фердинандъ и гр. Кальнока.

По полудни вѣдѣвъ цѣсаръ зъ визитою до кн. Бисмарка. Канцлеръ нѣмецкѣй повитавъ цѣсари на долѣнѣ своѣи палаты при сходѣхъ а жена канцлера повитала цѣсари въ апартаментѣхъ. Зъ цѣсаремъ бѣвъ такожъ и гр. Кальнока. Цѣсаръ перебувъ у кн. Бисмарка цѣлу годину а коли бѣдѣвъ выходявъ, повитала его публика на улицы зновъ грѣмѣмъ „Гурра!“

Вѣчеромъ бѣдѣвѣвъ въ бѣдѣй сали замковѣй двѣрскѣй обѣдѣ, на котрый было запроше-

ВОРОБЕЦЬ.

(Студія зъ природы.)

(Конецъ.)

— Ты програвъ, Гродовскій — почувѣя прикрѣй и пѣскливый голосъ Ляндгофа.

— Рубель сѣмдесятѣ копѣекъ на брѣ! — заклинавъ зновъ Гродовскій.

Я збрався и станувъ при столѣ. Зновъ програвъ! Грашла давнымъ способомъ, а Гродовскій сѣдѣвъ колька мѣнуать недвижно. На его лица была очевидна душевна борьба: грати чи не грати? Менѣ хотѣлось зновъ шепчути ему, але я боялся — менѣ здавалось, що бѣвъ бѣдѣхъ мене зъ великою силою, що упаду и розбѣю голову. Я стоявъ и глядѣвъ на него. Наразѣ забравъ бѣвъ висѣной грошѣ и сховавъ въ кишени. Менѣ здавалось, що зъ того сердца упавъ камѣнь, я поклався зновъ на постѣль, замкнувъ очи и почавъ вже засыпѣти, коли наразѣ очутивъ мене голосъ Гродовского: „орель — три рублѣ!“ Я кривнувъ мѣмохѣтъ, „пане Гродовскій!“ — але мого голо-су не чувъ вѣхто.

Монета упала зъ брызкотомъ на стѣлъ. Гродовскій схилившись слѣдѣтъ зъ розширенными нѣздрями, якъ она крутилась — ажъ поки не уклалася зновъ рѣштѣною до горы. Нещасливый побѣдѣ ще бѣльше.

— Орель шѣсть рублѣвъ!

— По що такий высокій ставки, коли очевидно не иде? — старався хтось его уговорити.

— Шѣсть рублѣвъ на брѣ! — повторивъ упѣрто Гродовскій.

Зновъ програвъ.

Дрожачою рукою выдѣбувъ рѣшту грошей и поклавъ на столѣ.

— Кѣлько тутъ? — поспытавъ Ляндгофъ.

— Тутъ? — повторивъ Гродовскій нена-че сонный.

Хтось перечислявъ: было 3 1/2 рубля.

— А такъ 3 1/2 рубля на брѣ!

Я почувъ въ той хвилѣ якусь несказану ненависть до того Ляндгофа, а глядячи на повне рознуку дождѣданіе Гродовского, ледво мѣгъ я подержатисѣ бѣдъ слѣзъ.

Я вышнѣвъ скоро зъ скрини одного рублѣ — цѣлый мой капиталъ, и звернувся до Гродовского. Въ той хвилѣ упала монета и 3 1/2 рубля перейшли до Ляндгофа.

— Пане Гродовскій — прошептавъ я — у мене лѣвшѣе ще вашъ рубель.

Взавъ грошѣвъ зъ моихъ рукъ не подякувавши навѣтъ и за хвилю моихъ пять блѣску-чѣхъ сѣрѣбляковъ перейшло до Ляндгофа.

Грашла дальше, участники ея зъ вынкою Ляндгофа рѣдко лишь поглядѣли на Гродовского, котрый сѣдѣвъ блѣдѣй зъ запавшими сѣма; навѣтъ черты его лица, здавалось, ставали ще острѣйши. Сѣдѣвъ недвижно, глядѣвъ на гру и певно не бачавъ ея.

Около третон по пѣвнѣчонъ зайшлись гѣстѣ, поглянувши при прощаню пыльно въ лице господаря. Мы остались самѣ.

Гродовскій рѣзѣбрався мѣвѣми, кинувся на лѣжко, бѣдѣрувся лицѣмъ до стѣны и не чувъ навѣтъ, коли сказавъ я ему „добранѣчь“.

Коли я рано пробудався, было лѣжко Гродовского вже порожне и якъ звычайно нимъ самымъ дуже старанно застѣлено. Его самъ го не было, вышнѣвъ до мѣсто, но чѣго, того я ес дѣзнався за кару, що спавъ за довго.

Якъ я обѣля дѣзнався, побѣшовъ бѣвъ тогдѣ до купцѣ-жѣда, у котрого учѣвъ сына, и просивъ о 12 рублѣвъ задѣтку на платню за науку, прирѣкаючи сяно бѣдѣбѣти тѣ грошѣвъ и то ажъ пятьма мѣсяцями науки. Але Гродовского всѣ мали нѣ за що и тутъ такожъ бѣдѣмовлено ему.

Зъ-бѣдѣмъ зѣйшовъ до своего далекого свояка, що бѣвъ помѣнникомъ провизорѣ въ апѣцѣ. Тамъ сѣдѣвъ довго, ожививъ, бѣвъ веселѣй, смѣявся, росказувавъ дѣтѣннѣ истѣри такъ, що адався всѣмъ разумѣйшимъ, якъ звычайно. На обѣдѣ явилася, але хочъ вѣтъ, якъ усе, за двѣхъ, не промѣнѣвъ до нѣмого и слова. По обѣдѣ зновъ вышнѣвъ, вечеромъ не приходивъ на чай и вернувся ажъ по одѣвѣцѣй годѣвѣ, коли я якъ-разѣ поклався до лѣжка.

— Де бували вы черезъ цѣлый день? — поспытавъ я его приязно.

— Де я бѣвъ, тамъ мене вже нема! — бѣдѣвѣвъ бѣвъ, сѣдѣучисѣ сказати дѣтѣвъ и хѣдѣчи при томъ по кѣмнатѣ. — Такъ, де я бѣвъ, тамъ мене вже нема! — повторивъ бѣвъ затѣраючи руку нечѣе бѣвъ морозу и наблѣзавъ дѣвъ печи, якъ то было у него звычай-емъ въ зимѣ, приложивъ до неѣ руки, хочъ то было въ лѣтъ и въ печи, розумѣсь, нѣхто не топѣвъ.

Нѣшамъ разомъ бѣвъ-бы я на видѣ чѣгось подобного зайшовъ глѣсаямъ регѣтѣмъ, але того вечера не хотѣлось менѣ якусь смѣятисѣ.

Побачивши свою розсѣянѣсть Гродовскій почавъ дальше ходити, поглядѣючи усе на мене, а я звычайно такожъ сѣдѣвъ всѣ его рухи.

— Чѣму не спѣшь? — поспытавъ мене нагло.

— Чѣму не спѣшу? Отъ такъ собѣ — не могу заснути! — бѣдѣвѣвъ я. Онъ хѣдѣвъ же зъ чверть годѣвѣ, а бѣдѣтъ побачивши, що сонъ мене не берѣсь, заговоривъ до мене:

— Знаешь, Ивасю, що я страшно журуюсь тымъ, що програвъ висѣной грошѣ. Здаєсь мѣнѣ, що не мѣгъ-бы я навѣтъ заснути, думаючи о томъ, що сказавъ-бы менѣ отецъ и дятого добувъ я собѣ порошокѣвъ на сонъ. Треба бѣдѣ ихъ вѣзати.

Говорачи то, выдѣбувъ зъ кишѣнѣ два

порошки и колька опѣлатѣвъ и почавъ лѣпити галики. Руки ему дрожали, опѣлатѣвъ равѣся, але вѣнѣции зробивъ одну. Взавъ ея осторожно въ два пальцѣ и приблизивъ до рта, але бѣдѣтъ ея ро бѣдѣгнувъ руку и поклавъ галку на столѣ. Подумавши хвилю, взавъся робити другу галку и коли бѣвъ булъ готовѣй, словѣдно проковтувъ одну за другою, попилаючи водою. Одаткъ поклався въ лѣжко нечѣе дожѣдаючи доброго сна.

Опершисѣ на руку, глядѣвъ я все пыльно на него.

— А теперѣ спѣти Ивасю, добранѣчь то-бѣ! — сказавъ бѣвъ, задрѣмѣвши то.

— Добранѣчь вамъ! А чѣму вчера не хотѣли вы менѣ бѣдѣвѣсти на мѣй „добранѣчь“? — Не хотѣвъ? Нѣ, хѣба не дочувъ а за то нынѣ скажу тобѣ два разы: добранѣчь, добранѣчь! Але и ты повинѣвъ нынѣ бажати менѣ бѣльше, якъ коли бѣдѣ „добри ночи“!

— Я жъ вамъ и бажаю ея!

— Дякую тобѣ, але вже пора спѣти. Досѣтъ розмовѣ, бо завтра не схѣчесѣ тобѣ вѣставѣти до школы.

Я заснувъ неабаромъ, але въ ночи, хочъ спѣвъ я все наче камѣнь, розбудувъ мене я-кѣйсь зѣмѣ. Я збрався и задрѣмѣвши, что то Гродовскій страшно видѣсь по лѣжку зѣйготѣи якимъсь дѣвнѣмъ, слухамъ голосомъ.

— Панъ Гродовскій! — заклинавъ я, думючи, що давѣтъ ея яка нѣчна змора, однакъ бѣвъ лишь колька разѣвъ кинувся, а обѣля утахомѣрився зовѣсь.

— Мусѣла змора зникнути — подумавъ я собѣ.

На другій день рано была вже цѣла квартира на ногахъ, коли я пробудився. Я зачудувався немало побачивши, что Гродовскій ще спѣвъ — онъ, котрый все вѣчасѣйше всѣмъ вѣставѣвъ. Я почавъ убѣратисѣ, умыватисѣ, робѣючи все о скѣлько можна найголоснѣйше: дарма, Гродовскій спѣвъ!

ных 400 осіб. Сяла була електрично освітлена. Царь австрійський входив до салів під руку відомцю цареву, за ними поступав цар Вільгельм з книжкою а біткою. Басмарк і гр. Кальноки. При столі сидів гр. Кальноки. Притягав гр. Басмарка а коло него Мольке. Під час вбду, коли прийшла черга на вино, встав цар Вільгельм і промовив: „З радостним сердцем встав я в атаку Ваше Величество в мой президентіи і столиці, в котрій по разі послідній мав честь приймати Вас бл. и. мой дід. В ентузіастичних почитаннях мого народу маю Ваше Величество доказ, як горячий і живий чувства нап. вияють его, як завязав дружбу, котра сотки лить истинное між нашими народами. Але перед всім моє військо, котрого часть Ваше Величество мали нагоду побачити, есть горде з того, що могло представитися Вашому быстрому оку войсковому. Мой народ і мое військо додержат крѣпко и вѣрно заключеню между нами договору, а се послѣднее есть свидѣние того, що его цѣлю есть удержанье мира для наших краѣвъ, а сполучене з хороброю армією австрійско-угорскою — коли-б то мало бути волею проводима — стане плече об плече и буде боротися viribus unitis. Вношу сей toast на благо Вашего Величества, Вашего цѣлого Дома и наших хоробрых австрійско-угорскихъ товарищѣх!“

Всѣ присутні підняли при томъ грѣмкій окликъ а музика заграла народный гимн австрійскій.

Одтак встав царь Францъ Іосифъ и відповѣвъ словами: „Вданный за сердечный слово лишь что передъ хвилею выголошеного toastу, вданный за свѣтле и величавое приязнь, вданный за повитанье, яке менѣ приготувивъ народъ, и за велику сердечность, якою мене тутъ вѣрніи союзники окружають — підношу чашу на здоровье такъ близкого мому сердцу приателя и союзника, на нерозрывность братерства и товариства между сею мужественною армією а моимъ войскомъ и на зблѣшеные и скрѣпленые мира, якъ на пожитокъ и благо нашихъ державъ и народовъ, такъ и цѣлов Европы. Най живѣ Гро Вел. царь, Гро Вел. царевича и весь достойный Домъ царскій! Ноч! Ноч! Ноч!“ Присутній повторила грѣмко сей послѣдній toastъ, а царь Францъ Іосифъ доторкнувся чаркою об чарку царя Вильгельма и царевни. Оба монархи подали собі біткы руки. На послѣдокъ пивъ ще царь Вильгельмъ до гр. Кальнокого, а царь Францъ Іосифъ до кн. Басмарка.

Царь Францъ Іосифъ двѣдавъ такожъ могли пок. царя Вильгельма и приймавъ въ австрійскій амбасадѣ берлинську колыцію австрійскую. До депутатіи промовлявъ царь по нѣмцямъ, по чехи и по мадьяри. Передъ полуднемъ вчера конферувавъ гр. Кальноки дуже довго з кн. Басмаркомъ, а по полудни зновъ конферувавъ шеф австрійского генерального штабу бар. Бекъ з шефомъ нѣмецкого штабу генерального гр. Вальдерзе.

Причины злужности нашихъ селянъ и мѣщанъ черезъ судѣбничество.

V. Процессы о зневагу чести або „гонорки“.

(Конецъ.)

Громадскіи суды гоноривъ могли-бы бути устроеніи въ такий способъ:

Рада громадска выбирае зъ початкомъ року административного на цѣлый рокъ девять гоноривыхъ судіевъ зъ помощи членѣвъ управленыхъ до выбору рады. Тѣ девять членѣвъ становлять судъ гоноривый для своей громады. Компетентнымъ до розсуджуваня зневаги чести есть судъ гоноривый той громады, въ котрій зневагу словено. Покрив-

Всѣ выпили чай — Гродовскій спавъ! Вбѣнці бдѣлалися першій давнѣе, складаючи насъ до школы и за повъ годины мала розпочатися наука, треба було збудити Гродовского.

— Паве Гродовскій, паве Гродовскій! — кликавъ я — вставайте, вже дзвонять! — Од повѣди не було нѣяков.

— Паве Гродовскій! крикнувъ я хватючи его за рамя. Боже! бѣзъ все бувъ такий сухій та костистый, але теперь ядавася менѣ нечые камяныи а черезъ сорочку почувъ я якийсь немалый холодъ. Я нахилився, поглянувъ ему въ лице и выбѣгъ изъ крокомъ зъ комнаты на томъ звычайно темномъ, а теперь зовѣмъ чорнымъ лиціи були якийсь червоныи знаки!

Прибѣгъ другій директоръ, господня, збѣглася вся квартира. Розбѣглися біткы по лѣкарю та до гимназіи. Пришовъ инспекторъ, прийшовъ и лѣкаръ и порѣшавъ, що Гродовскій умеръ певно біткы отруѣ, а коли и розкававъ середъ плачу, якъ бѣзъ вночи кидався и якъ выглядали тѣ порошкы, то вѣсмы стало ясно, що бѣзъ отравы стрихниною.

Післали сейчасъ по родичѣвъ нещасного, жалували его всѣ и почали на всѣ можливый способы додумуватися причины самоубійства (про пиръ и карты не сказавъ я ані словечка), старались дѣйти, зъ біткы добувъ бѣзъ отруѣ — а воробецъ лежавъ тымчасомъ спокійно на своей твердой постели, вытянувшись наче струна.

Бѣдний воробецъ!

Переложено зъ польского Е. О. - й.

дженный на чести подае до вѣдомости начальника громады фактъ зневаги и заявленье, що жадае покраня зневажающего. На тую жалобу вызнаеуе начальникъ громады терминъ, на котрый мають стороны явитися зъ свидѣками и явными доказательствами. Судъ гоноривый складаеся зъ трехъ членѣвъ, выбранныхъ въ той способъ, що одинъ и другой стороны прислуше право выключити зъ девяти судіевъ по троихъ. Коли-жъ бы котра сторона арекла по того права, тогдѣ начальникъ громады вызнаеуе трехъ судіевъ довольно.

Замѣтъя до того уступу закона карного треба уложити въ кѣлькихъ явнѣхъ, кождому зрозумѣлыхъ параграфахъ приписавъ карный до того зневаги чести, безъ такихъ умолненныхъ додатковъ, якій заключають §§. 490. и 491. закона карного, та зъ поминеньемъ такыхъ двозначныхъ высловѣвъ якъ öffentlich oder vor mehreren Leuten, и зъ вызначеньемъ кары.

Кары повинна бути вызначена въ грошахъ. Кару арешту належало-бы безусловно выключити, а натомишь завести, въ разѣ неможности заплати грошевою кары, примусовой работы для громады або за громаду, біоля установленной таксы, н. пр. одинъ день работы 2 ар. Въ виконаніи примусовой работы не можна бы вырочитися другимъ. Физичній калѣкъ повинній бы бути ужитій до работы біоля своихъ силъ.

Розправы велѣсь-бы яви, въ дняхъ вызначеныхъ на то урядомъ громадскимъ. Одъ вырочу можна бы блѣкитися до суду І-онъ инстанціи, а въ той цѣли. — Позаякъ при розправѣ въ громадѣ належало бы писанье протоколѣвъ усунути, — належало-бы перевести розправу на ново зъ пересудуваньемъ свидѣлѣвъ.

Я вже бачу, якъ не одинъ зъ чч. читателѣвъ усьмѣхався на мой проектъ, що замѣсть скоротити справу, приспоритися громадѣ работы, а суды будуть мати таке саме занятье, якъ и перше. Отожъ треба вынйти ередство, що запобѣгло-бы частымъ блѣкиткамъ. Теперь обовязуе засада, що при блѣлку не може наступити реформація in rebus, на шкоду рекурента. Зъ того выходить, що кождый недоволенный вырочкомъ рекурруе въ той цѣли, що може що уасться выторговати, знаючи, що якъ буде такъ буде, а горше не буде, чому-жъ не попробовати? Зъ другой стороны обовязуе въ законодательствѣ цивилизаций засада, що зловный рекурента належить покранити. Отожъ належало-бы біткы засады погодити и тутъ примѣнати. Именно коли покажеся, що обжалованныи безбѣдственно блѣкитався біткы вырочу громадского и черезъ то словодувавъ повоненіе розправы въ судѣ, въ табишъ случаю по-при затвержденіи вырочу суду громадского въ той способъ, що замѣтъя работѣ примусовыхъ бувъ-бы арештъ, належало-бы ще въ дорожѣ дисциплинарной покранити рекурента карою одповѣдающею 1/3 части кары вырочу. Коли-жъ бы жалобникъ блѣкитався за-для низького вытѣру кары або за-для уаьленія обжалованого въ судѣ громадского, тогдѣ належало-бы по-при затвержденіи вырочу засудити рекурента въ дорожѣ дисциплинарной на кару одповѣдающею 1/3 части кары, на яку обжалованныи бувъ засудженный, або бувъ-бы засудженный, ели-бы заходила истотачина по сторонѣ обжалованого.

Що такимъ способомъ блѣлки зменшались-бы ad minimum, о томъ не треба сумнѣватися, бо не разълучился менѣ таке почути біткы мого сельского кліента, коли я въ его имени зголошенъ блѣкитъ біткы засуду І-онъ инстанціи: „Кобы лаше не було большон кары, сля буде рекурру; бо якъ бы такъ, то я не хочу рекурсувати!“

Такъ само и біткы таковыми условиями дозволити бы блѣкитъ біткы суду повѣтового до трибуналу апелляційного. Коли-бъ отже такий рекурсующий процесовачъ перейшовши три инстанціи судовой замѣтъя полѣксій вернувъ до-пѣвъ зъ додаткомъ равнѣаючѣмъ-ся 2/3 частимъ первѣстною кары, и то замѣтъя работы примусовон мусѣвъ-бы блѣкити въ арештъ, то найдалше за рокъ розправы о оскорбу чести въ судѣхъ належали-бы до рѣдкостей.

Колѣ въ повѣсѣмъ провайтъ дѣчого нема, то прошу не забувати, що се лаше начеркъ закона.

Такій законъ за рокъ-два выдавъ-бы спасенный настѣдка, зменшавъ-бы атенду судовой о 33 сѣвъ концептовыхъ при судѣхъ повѣтовыхъ а о 8 при судѣхъ окружныхъ и заощадитъ-бы той мѣловѣ, который выкидѣ темный народъ рокъ-рочно на дурнѣцѣ.

Зъ пытаньемъ процесѣвъ гоноривыхъ дуже тѣсно вижесѣ пытанье каръ грошевыхъ. Цѣля карныхъ процесовъ кары грошевы идутъ для убогихъ той мѣсцевости, де сповнено кары достойне дѣло. Однѣкъ на дѣлѣ — богато обѣ томъ писавъ царъ Давидъ, чѣ ты грошѣ достѣкѣтся убогимъ. Кары грошевы идутъ біткы судѣ карного до експедиту, аз-вѣден до рады повѣтовой, а аз-вѣдѣмъ ажъ до громадѣ, ели рада повѣтова на яшу цѣль ихъ не призначи. Перейшовши такий аламбѣкъ, тѣ грошѣ часто-густо гануть по кашенѣхъ радныхъ та писарѣвъ громадскихъ, такъ що убогіи ледѣвъ обложитъ вареху зъ той для нихъ варенои кашѣ. Коли-жъ бы такий кары біткы-разу стягавъ урядъ громадскій, выдававъ на блѣбѣвъ квити и записувавъ до окремыхъ книжкѣвъ, тогдѣ, зъ вынѣмою очевидного спроневерѣня, грошѣ тѣ не блѣшли-бы марно. Грошѣ тѣ повинны бы урядъ громадскій найдалше до тѣхъ дня умѣстѣти безпечно на процентъ, а біткы ужити ихъ на якусь певну цѣль, н. пр. въ половѣнѣ на школу а въ другой половѣнѣ на маетокъ закладный громады, бо, правду сказати, поняте „на убогахъ“ дуже широко, веде во ескушѣнѣ, и неоднѣ радныхъ, начальникъ громады-бъ писаръ громадскій въ пересвѣдченю, що бѣзъ такою убогіи, бере собі того добра, кѣлькы дастся зяти.

Треба безусловно заявитися за тѣмъ, що, де лаше можна, треба переступленя карѣтъ грѣмшій замѣтъя арештомъ. Зъ кары арешту не то нема нѣякои карѣтъ, але ще выходить по-вѣдѣна школа. Разъ: тратѣтъя робочу сѣлу въ господарствѣ правитѣльмъ, но друге: державѣ мусѣтъя работѣ выдатки на утержанье безрѣбѣахъ арештантѣвъ. Карѣ арешту не даеся нѣвѣтъ юридично гараздъ оправдати. Такъ якъ-сѣ теперь есѣ: „мусѣтъя блѣкитѣтъ“ — выходѣтъ-бы на теорію сѣтисѣкѣація (Abhängigkeitstheorie), а чѣ сѣ теоріѣ сама собою цѣлкомъ оправдана?

Теперѣшній часть вымагае тѣ, чтобы кождѣ одинѣца не лишь не була тягаромъ для сусѣбности, але ще, чтобы сусѣбность мала зъ кождѣи одинѣцѣ якусь карѣтъ. Чи не булѣ-бы порада, чтобы кару арешту (блѣбѣнѣя тѣсѣло арештъ-Arrest біткы вязницѣ-Kerker) заступити примусовой роботою для громады чѣ повѣтъ? Бувъ часъ, коли зарѣды вязницѣ старались удержанье домывъ кары блѣкити на работѣ вязницѣвъ. Пригадую тѣ прѣсты, котріи блѣкитѣли своего часу рѣмѣнѣакии пѣакой кѣтѣгоріи противъ того, чтобы до домѣвъ карныхъ не приймѣ ти привѣзѣныхъ работѣ. За сѣмъ прѣтѣстомъ мусѣтъя заявитися всѣмъ тѣмъ чѣловѣкъ, бо-жѣ годѣ вымагаѣтъ біткы рѣмѣнѣа-рѣвъ накладѣвъ на фахѣе образованье, удержанье варѣта у, оплачуваня податкѣвъ, коли они мають мѣтъ такъ сѣаьного конкурента, якъ домъ кары. Але за то выконуванье прѣстаціи публичныхъ, до котрыхъ безплатного выконуваня одинѣца сѣтъ обовязанъ, — се якъ-разъ занятѣе для вязницѣвъ.

Д-ръ Андрей Чайковский.

Рухъ выборчій въ Галичинѣ

Выборъ посла въ Львѣскомъ повѣтѣ.

Одповѣтъ на „Надѣслане“ въ ч. 164 „Дѣла“.

Не будучи авторомъ дѣписъ, уаьщенои въ ч. 156 „Дѣла“, не блѣвѣдую на першій 4 точки „Надѣсланого“ а блѣвѣдаю ажъ на 5-ую точку, котра дѣтѣаъ и мене, будѣтъ-бы я, коли вже въ послѣдній хвилѣи приходило до згоды выборчѣвъ повѣта Львѣского, розбѣвъ тую згѣду. Попередъ всего для поясненя подати мушу отсе:

Селяне же при кѣнци р. 1888 голоею говорили о кандидатурѣ о. Капріана Ясевичкого, парохѣа зъ Загочея. Пѣвѣнѣе блѣкитѣа о его кандидатурѣ что голосѣнѣе, а дѣя 1 липня передъ самими выборами власне тѣ селяне, що нѣбѣ-то зъ власной инициативы зблѣрлися булѣ до Манева (якъ то подѣалося п. д-ру Ивану Струтинскому и Иларіону Габлу написати), казали, что будѣтъ голосуванѣ на о. Капріана Ясевичкого. Я кандидатурѣ о. Ясевичкого (хотѣа въ признаѣ зъ нимъ жаю) булѣ противный біткы самого початку, а то для того, что наибѣльшее народѣа деморализующій агѣтація при выборахъ сѣтъ, коли священникъ есѣтъ кандидатомъ. Шо священникъ за 6 лѣтъ въ своей парохіи доброго зрѣбѣтъ, въ той часъ одѣи кѣлькѣагодный выборы збѣсуютъ. Не вѣсѣды такъ вѣрадѣ дѣея, но по наибѣльшій части, а повѣтъ Львѣскій сего року до той части належавъ. Для того самого, якъ и дѣятого, что не всѣ селяне знаютъ о. Ясевичкого, о. Ясевичкій зрѣксѣа кандидатуры. — Подѣаши тѣа за-для вынѣаеня, теперь приступѣаю до своей обороны.

Колѣ-бѣ Вы, пане д-ре Струтинскій, лучше поаеформували неаприсутного въ день выборовъ въ Львѣску п. Иларіона Габлу, не булѣ-бѣ вы сѣбѣю оба писали, что я въ хвилѣи, коли мало прийѣти до згоды, вѣйшовъ до комнаты зъ словами: „Выборѣи! п. Кокуревичъ зрѣксѣа въ карѣтъ кѣсѣндѣа зъ Загочея. Голосуемо на кѣсѣндѣа зъ Загочея!“ Я вѣйшовъ до комнаты разомъ зъ селянами, и увидѣвъ великій роздоръ, а той роздоръ наибѣльшее шарѣло кѣлькѣхъ священникѣвъ привержѣнцѣвъ д-ра Искрицкого. Видѣвши тѣа, хотѣвъ я власне говорити зъ п. Кокуревичемъ. Въ той одѣахъ хвали п. Кокуревичѣа, знаючи, что селяне передъ тѣмъ булѣа зъ о. Ясевичкимъ (п. Кокуревичѣа нѣколи не нащѣахѣа зъ кандидатурую совою, ино булѣа поставленый Русинами въ Устрикахъ збъ всѣхъ повѣтовъ судовыхъ на кандидата), въ почутю своего патриотизму блѣкитѣа: „Колѣ такий роздоръ, менѣ не йде о личѣсты, только о то, чтобы русскій кандидатъ перейшовъ; зрѣаюся въ карѣтъ о. Ясевичкого“. Я ажъ въ той часъ вѣсѣтъ тую рознѣсѣа между сѣляни и зѣрѣахѣа ихъ до голоуваня на о. Ясевичкого. (О Вашѣи дѣлѣбъ сѣлянѣ нѣа я въ богато нашихъ въ комнаты находѣахѣа-ся нѣчѣго не аяли. Може булѣи, что Вы въ своей кружку той проектъ поставили, але загаль о нѣмъ не знавъ. Сля-бы я булѣа знавъ, я певно булѣа-бѣ дѣустѣаъ до него, чтобы Васѣ, п. д-ръ Струтинскій, переаонати, яку слабу менѣшѣтъ мѣаъ между сѣлянами д-ръ Искрицкій, а яку большѣе п. Кокуревичѣа. Зѣаовъ и. д-ре Иванѣ Струтинскій, коли-бѣ Вы булѣи лучше уважали и лучше поаеформували неаприсутного на той часть въ Львѣску п. Иларіона Габлу, булѣ-бѣ Вы и тѣа повинній сѣбѣю написати, яку радѣсты селяне оказали, почувиши тую вѣсѣтъ, что конецъ-кѣацемъ на своего улюбленого кандидата будѣтъ голосуванѣ. Далѣе належало-бѣ розпѣсѣа, что власне тѣхъ кѣлькѣа священникѣвъ привержѣнцѣвъ д-ра Искрицкого станули супротивъ выборчѣвъ-сѣлянѣ, говорячи: „Доаеа теперь біткы до дому зъ своимъ выборами“. Кажѣтъ пѣи, что о. Ясевичкій розбѣвъ цѣлу згѣду. Нѣ, пѣаовѣ, не о. Ясевичкій, но Вашѣи привержѣнцѣвъ розбѣли згѣду. Селяне радѣбно признали кандидатуру о. Ясевичкого, Вашѣи привержѣнцѣвъ хотѣа забѣрааѣа до дому. Шо-жѣ теперь збѣтавало? О. Ясевичкій, дѣзѣахѣа-ся о томъ біткы мене, згѣдѣа-ся на кандидатуру п. Романа Ямѣньского. Се я Вы, п. д-ре Струтинскій, могли видѣти, бо стояли при томъ. Чтобы от-

же и тѣхъ кѣлькѣа голосѣвъ Вашѣхъ привержѣнцѣвъ по розбѣто Русинѣвъ не утратѣи, о. Ясевичкій якъ и я подѣааемо кандидатуру п. Романа Ямѣньского, о. Ясевичкій иде между людей, благовѣхъ, чтобы блѣстѣаи біткы его кандидатуры, и уаьсѣауа тѣа. — Тутъ скажу, что, якъ зъ початку булѣа я противный кандидатѣу о. Ясевичкого, такъ побѣнѣе въ послѣдній хвилѣи булѣа за нею тоу что кандидатѣу священника въ повѣтъ Львѣскій въ послѣдній хвилѣи поставленѣа, не могла булѣи нааженѣа на пѣкельный народѣа деморализующій агѣтація противныхъ.

Ще одно. Хотѣа оно вже мене прямо на дѣтѣаъ, одѣахъ и се спростуванѣи мушу, бо я булѣа при томъ и въ томъ. Неаправдо есѣтъ, будѣтъ-бы п. Романъ Ямѣньскій переаѣа о. Ясевичкому въ бесѣдѣ словами: „То вже лучше мене выбирайте“. Слова тѣ п. Романъ Ямѣньскій сказѣа, але побѣнѣе, коли вже сѣлянѣ не булѣа въ комнатѣ.

Такѣа и то ще доаѣаъ: Въ „Надѣсланомъ“ п. д-ра Ивана Струтинского и Иларіона Габлу сказано въ 5. точѣ: „Въ тахъ безѣахѣдѣмъ положѣно зѣаѣвъ д-ръ Иванъ Струтинскій (безъ телеграфичного заявленя д-ра Искрицкого), что біткы далѣшѣи агѣаи зѣаѣвъ уаьсѣа-ся“. Може булѣи, что д-ръ Струтинскій тѣа сказѣа — я того не чувъ — але сего менѣ не заѣрѣчѣа, что по остатѣчѣмъ поставленѣи и згѣдѣею на кандидатуру п. Романа Ямѣньского, зѣаытанъ біткы мене д-ръ Струтинскій, чѣ біткы теперь блѣстѣаа біткы кандидатуры д-ра Искрицкого, сказѣа: „нѣ“. Коли по явѣбѣ хвали я запытавъ его о тѣа другій разъ, дѣзѣахѣа я, что выслѣао телеграфичну дѣеу до д-ра Искрицкого. Колѣ-бѣ Вы, п. д-ре Струтинскій, лучше булѣа поаеформували неаприсутного въ Львѣску п. Иларіона Габлу въ дѣе выборы, а п. Иларіонъ Габла лучше Васѣ булѣа поаеформувавъ о своей обявѣдѣ по повѣтъ на дѣеа передъ выборами, то булѣа-бѣа пѣаовѣ сѣбѣю насамерѣвъ вѣрѣнѣе описали хѣдъ выборовъ а друге: скорѣе вынѣаѣа тѣа зъ біткы землѣи выросѣе лѣа, котре насѣ въ повѣтъ Львѣскій, такъ сего року пѣаѣмъ для Русинѣвъ, розбѣло.

Володимѣръ Ринавѣцѣ.

II. О выборѣ посла въ Львѣскомъ повѣтѣ дѣстали мы ще одну дѣписъ, котру о сѣбѣю поаѣааемо, о сѣбѣю послѣаѣи може для допѣеня подѣахѣи вже вѣсѣтъ: „Бѣаго пишѣея въ справѣаахъ выборчѣхъ о польскихъ агѣтаціяхъ, богато неудѣаъ приаеуея тѣмъ-же агѣтаціямъ, але мало кола Русины признаѣются до того, что причиною унаѣку сѣтъ они самѣи. Повѣтъ Львѣскій, сего року одѣвъ зъ наибѣвѣнѣшихъ повѣтовъ, есѣтъ доказѣмъ, якъ мало у насѣ солидарности, яку ролю — азъ болѣе сердца мушу се сказѣа — блѣравають личѣи справы, якъ одѣнымъ словомъ у насѣ мало правдивого патриотизму, такою, который для зааьного добра въ жертву приаеаѣа всякій личѣи интересъ и личѣи блѣнѣеа. Русины зъ политичного повѣту Львѣского а зъ повѣтовъ судовыхъ Львѣского, Балигородского, Лютовского и Устрицкого на послѣдѣмъ своимъ передѣаборчѣмъ зблѣранѣу въ Устрикахъ зъ пѣаѣхъ кандидатуръ выбрали и згѣдѣахѣа на кандидатуру п. Кокуревичѣа, нѣтѣа зъ Львѣска. Дѣагѣаы оо. Карпѣа и Ясевичкій заявѣаи тѣа центральному комѣтѣету рускому у Львѣвъ. Но шо-жѣ дѣея? Проадиной личности поѣахѣа до Львѣа, чтобы переаеорсуванѣи въ центральному комѣтѣету потвердѣея кандидатуры д-ра Искрицкого, адвоката зъ Сѣаюка. Штучка удалѣа. Комѣтѣету услѣахѣа голосѣу ихъ а не голосѣу дѣагѣаѣвъ, затвердѣа кандидатуру д-ра Искрицкого, и конецъ-кѣацемъ Русины булѣа розбѣи. Якъ перше пѣаый для Русинѣвъ булѣа повѣтъ Львѣскій, такъ шо самѣи Поляки не мали надѣи на переаеорсуванѣе своего кандидата, такъ теперь Русины стрѣаили зѣаѣмъ надѣю.

Дѣя первого липня богато Русинѣвъ зѣахѣа-ся до Львѣска. Нарѣды блѣуахѣа до пѣаѣи ночи, когда не булѣо. Дѣя другого липня равѣнѣо, коли вже мѣйже всѣ русскіи выборѣи булѣи въ Львѣску, при поаѣахъ нарадахъ зѣаѣвъ згоды нема. П. Кокуревичѣа, видѣчи тѣа, хотѣа сильнѣйшій кандидатъ, одѣахъ, чтобы рѣауванѣа ситуацію, зрѣахѣа въ карѣтъ о. Ясевичкого. Всѣ селяне зблѣрѣаи зъ наибѣльшѣю радѣстою гѣдѣаѣа на тую кандидатуру и оказуютъ болѣе згоды и патриотизму, якъ тѣ отѣцъ духовный, котріи, учѣвши тѣа, блѣаѣахѣа: „теперь мы йдемо до дому“. Русины розбѣаи, видѣаи, что черезъ убогѣсть тѣхъ голосѣвъ и черезъ тѣхъ кѣлькѣа что наибѣльшее голосѣвъ, що мало уаьста на д-ра Искрицкого, кандидатъ русскій мусѣа проаѣасти, гѣдѣаѣа на кандидатуру п. Романа Ямѣньского, начальниаа судового зъ Львѣска. О Ясевичкій не только зрѣахѣаа свою кандидатуру але, самѣи иде между сѣляни, своихъ прихильникѣвъ, наклонѣе ихъ, чтобы голоса свои блѣдали на п. Ямѣньского. Но шо-жѣ! Зааьные розѣаѣе, аагѣаѣе заколочѣе, такъ шо до мене приходѣа знакомѣи менѣ выборчѣи сѣляне и въ слѣаѣахъ въ очѣхъ казѣаи: „Бѣаѣмъ, шо зъ нами вырѣаѣаѣа!“ П. Кокуревичѣа такожѣ иде между выборчѣвъ и всѣады якъ найгорѣйшѣе блѣаѣаеа кандидатуру п. Романа Ямѣньского. Але все за пѣаѣо, селяне выборчѣи зѣаѣахѣа, а прѣа тѣмъ зѣаѣахѣахѣа грошѣ робѣаѣаи свои: русскій кандидатъ упѣаъ, польскій кандидатъ выбранъ! То есѣтъ коротка а вѣрна истѣрѣа выбора посла въ повѣтъ Львѣскій.

Подѣаши тѣа славну блаѣажу Русинѣвъ до зааьного вѣдомости, мушу ще въ-кѣнци блѣдѣаи тѣхъ людей, котріи наибѣльшее заслѣажила собі на признаѣе. Першѣмъ зъ нихъ есѣтъ о. Капріанъ Ясевичкій. Селяне ще передѣе ставѣаили его кандидатуру. Онѣ одѣакожѣ для зааьного справы зрѣахѣа кандидатуру, а признаѣе еѣа ажъ въ день выборы въ Львѣску, чтобы рѣауванѣа ситуацію. При томъ же біткы голѣвно, не шѣаѣаи нѣа кошѣвъ нѣа трудѣвъ, уорганѣзуавъ повѣтъ такъ, якъ ще нѣколи

перше пов'іть Л'євський з'організований не був. Богато несприятностей мусів він знести, але ті його не знеохотили. Нагороду б'є Русинів, хоча б не засадили, а нагородили б'є. Коли декотрі отці духовні, чуючи о его кандидатурі, хотіли з'є Л'євського вибрати, а по-зайшли по виборах, коли закінчують сему чоловікові, цілою душею посвяченому народній справі, приватний вигляд! Павлов схематично: Коли п. Кокуревич з'єрхав за користь о. Ясеницького, позбавили дві кандидатури: о. Ясеницького, на якого селяне з'є найбільшою радістю згодилися, а в д-ра Іскрицького, за котрим стояло більшість его личних приверженців. Яке-ж Васильєв, п., могло висунути против Вашого собрата і против волі виборців селян? в чому, коли була поставлена кандидатура п. Романа Ямницького, Ви притихли? — Другий чоловік, котрого годиться віддати, то п. Кокуревич. Он з'є свою кандидатуру не напихався, але поставлений Русинами, прийняв її. Закладали і закінчують п. Кокуревича: 1) Що его не знають яко Русина, 2) що б'є підставлений був Поляками. Що до першого закінду, багато можна писати; не нехай тоє вистане, що п. Кокуревич, чоловік тихий, не крикує, а відомо, що власне нераз ті люди, котрі в тихості роблять без шумних реклам, суть дуже добрими підпорами Руса. В'є-конеці п. Кокуревич, щоб ратувати ситуацію, з'єрхався кандидатури, а з'єрхався підпирав як найгорячіше п. Романа Ямницького. Що-ж тепер противники п. Кокуревича скажуть на тоє? Чи той чоловік м'є бути підставленим б'є Поляків, котрий против Поляків виступав, а о котр'є самі Поляки б'єрхалися: Кюбадзі, tylko nie Kokurewicz! Хто не знає п. Кокуревича, той м'є слухати при тих виборах пересвідчатися, що п. Кокуревич єсть зовсім б'єданий справі рускій, що добро Руса лежить ему на серці і тому добро б'є в себе жертвувати знає. Всяке признание б'є Русинів належить також п. Вильчинському, в'єстателеві Бука а посероси з'є Тенон. П. Вильчинський, маючи в'єрний голос, хотів як закінчити б'є тоді в'є д'єм своїм в'є Тенон, посвідчив б'є Л'євського в'є плучно своєю рускою, щоб свої обов'язки сповняти. В'є Л'євському старались Поляки пригорнути его до себе, а коли тоє не помогло, намагалися его, щоб по крайній м'єр'є ухилився б'є виборів, але п. Вильчинський на радість Русинів явився в'є сая виборів і голос свій б'єдав на руского кандидата. Таких Русинів дайте Руси більше!

На закінченне б'єрхався ще до руского Комітету центрального: За дія чого Комітет м'єв нає, Русинів з'є пов'іть Л'євського, за таких д'єтей, котрі не в'є сая самі собі вибрати а осудати кандидата? і за таких невластивих, котрі призначені суть на сл'єшний послух приказови з'є гори даному? І за дія чого Комітет центральный не пошлює за голосом загалу тільки за голосом личностей?

Выборцы.

Щоб привру справу виборів посла в'є Л'євським пов'іть закінчити, мусимо і ми кілька сл'єв своїх додати. Повинформувалися докладно в'є Головному руском Комітеті, ми пересвідчилися, що справа тая стояла так: З'є Л'євського пов'іть приходила до Головного Комітету троякі писма і пропозиція: за кандидатуру п. Кокуревича, д-ра Іскрицького і д-ра Дениса Ямницького, адвоката з'є Львова. За с'єм посл'єдній кандидатом прийшло 21 писм з'є 39 громад, з'є підписами в'єд'єв, радників, виборців селян, також декотрих священників, наконеці жидів (тай Поляків?); однак пересвідчившись громаджені в'є Устрицького і Лютовського заявили против той кандидатури. З'є громаджені ті, скликавши мужа довір'є руского Головного Комітету, заявили за кандидатуру п. Кокуревича, однак були в'є голоси за д-ром Іскрицьким, за котрим і приходили писма, в'єменно з'є Лютовський з'є підписами священників і селян з'є 12 громад. На з'єзді делегатів у Льв'є дня 20 червня делегати пов'іть, оо. Т. Карняк і Киріян Ясеницький, промовляли за кандидатуру п. Кокуревича і заявили, що тая кандидатура має запевнений успіх, однак тільки тоді, коли два інші кандидати, в'єменно-ж Денис Ямницький, б'єд своїх кандидатур відступати. Присутній д-р Іскрицький заявив, що з'єрхався своєю кандидатурою, але враз виступив сильно против кандидатури п. Кокуревича і предлагав поставити кандидатуру кого з'є-поза пов'іть. На другий день д-р Денис Ямницький, прибувши запрошений на засіданне Головного Комітету, висказався також дуже р'єшучо против кандидатури п. Кокуревича і заявив виразно, що супротив п. Кокуревича не зречеся а противно свою кандидатуру з'є всю силою утримувати буде. Щоб отже р'єшувати руских виборців в'є упадкові руского кандидата запобігти, Комітет і о. Ясеницький, котрий дійсно, оказався дуже ревним і самоотверженим патріотом, просили і наставляли на о. декана Карняка, щоб приймив кандидатуру, вже на першій громаджені пов'ітьового комітету Л'євського на першій м'єсці ставлену і маючи безперечно найбільше шанси. О. декан казав в'єривд, що єсть о особистий і публичний інтереси не дозволяють приймати, але коли представлено ему, щоб б'єдай на одній р'єк прийняв бути послом, а потім б'єде м'єг есентуально мандат зложити — до котрого-то часу чейже б'єдана в'є Л'євським пов'іть краще ухажувати, заявив в'є-конеці, що дома єще розважити тую справу; з'є т'єм делегати в'єд'єхали. Головний Комітет м'єв надію, що така о. Карняк кандидатуру прийме. Однак за кілька днів надійшло писм б'єд пов'ітьового комітету, що тойже стоить і далі при п. Кокуревичу.

Але враз прийшли три священники з'є пов'іть (правда, своїх д-ра Іскрицького і его сус'єд) з'є заявленнем, що они знов стоять за д-ром Іскрицьким, а так само і народ, котрий же-ж перед 6 роками вибрав більшістю голосів д-ра Іскрицького, хотів тая кандидатура аж в'є останній хвили була поставлена, а обставина б'єд того часу не змінилася. Головний Комітет розваживши все, а межі нимши і те, що в'є писм з'є пов'іть, доносивши о передвиборчій з'єрм'єджені в'є Лютовських, на котр'єм була в'єд-порука з'є Балигородського і Устрицького, було виразно сказано, що з'є громаджені, представляючи кандидатуру п. Кокуревича, з'єб'єрхався також і д-ра Іскрицького, коли б'є Головний Комітет его затвердив, солідарно підписати і на него голосувати, — то все розваживши, більшістю голосів затвердив кандидатуру д-ра Іскрицького.

З'є того отже з'єдає так виходити: що Головний Комітет справді був-б'є краще зробив, коли-б'є був затвердив кандидатуру п. Кокуревича а не д-ра Іскрицького, однак б'є в'є т'єм д'єт не в'єв'є і на закін, ставлені нашими В. Допосувателями, не заслугує. Найлучший в'єх'єд був-б'є така, коли-б'є було можна поставити кандидатом о. Каряка. Шада, що пов'ітьовий комітет в'є Л'євському не робив так, як припоручає в'єструкція Головного Комітету, т. є. щоб перше з'єрганізувати добре ц'єлий пов'іть, позвазивши всі м'єсцеві комітети, а аж потім поставив кандидатуру за загальним порозум'єнням ц'єлого пов'іть. Так робили в'є інших пов'єтах (в'є Бобрецьком і п. кандидататура аж на тижень перед виборами була поставлена) і, як показав досвід, з'є добрим успіхом. Бо мусимо додати ще і те, що в'є декотрих писм з'є Л'євського комітету виборців указували виразно, що комітет пов'ітьовий не пытався в'єх'є о гадку. Що поодинокі личності не могли пізнатися на волі загалу і не потрафили зрозуміти інтересу загального або в'єсше ставили приватну справу над загальну, се справді дуже сумно. Але царі і ревні патріоти нехай т'єм не відстрашуються і не зражуються, а нехай на підставі з'єбраних досвідів, завчасу організуються і пригтовляються до акції на будуче.

Самі пояснення уважаємо справу виборів в'є Л'євським пов'іть за закінчену.
Редакция Д'єла.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Моравський вид'єл краєвий в'єготовив в'є наслідок припоручення союму пров'єт закону о заведені громадських судів мирових для справ грошевих і движимостей до суми 300 зр. Заведення такого суду буде зависити б'єд волі ради громадської; приймаючи уряд судів мирового в'єх'є не обов'язаний; справи можна зголошувати усно або письменно; суд мировий може називатися також речниц'є, на котрих будуть р'єшатися справи, хочьби і не були перед т'єм зголошені.

В'єче австрійських промисловців з'є ухвалило було петицію до ц'єсаря і подало прошене о авдіацію. Дперва по двох м'єсяцях надійшла б'єд'єв, що "высланные депутаций б'єд товариств або публичних зборів до ц'єсаря з'є засади не допускаєся." Показалося однак, що подане о авдіацію не було предложе ав'є ц'єсареві ав'є канцелярії ц'єсарської і що ц'єлу справу залагоджене межі намістництвом а министерством а в'єв'єсно прец'є, що того рода депутації вже нераз до ц'єсаря допускаєся.

З'є Пешту доносять, що в'є Пятицерквях на Угорщині невідомо ч'єго о я-б'ємсе страйку робітників в'є козальнях вугля. Поголоска та пошла мабуть з'є того, що в'єзги вже б'єд кількох нед'єл предприняли м'єри острожности, бо донесено, що там мають прих'єхати агітатори н'ємц'єй. Руху м'єж робітниками там нема в'єякого і не було і д'єляго не мало войско потреби виступити против робітників.

З'є В'єдніа розб'єтало знов бюро кореспонденцій, що в'єкій в'єсти о янх'є ватагах розб'єнаних, котрі н'єб'є то мали в'єпсти з'є Чорногори до Герцеговини і вели там борбу з'є австрійським войском, суть зовсім безосновні.

Проц'єс Буляжера витягнув неспод'євано п'єв'єк р'єч на верх. Чател'єр пригадав собі, що перед двом роками, коли то царь Александр перед своєю по-сл'єдною гостиню в'є Берліні перебував в'є Копенгагн, х'єсь доручив ему т'єм писм, в'єб'єд то урядові акти, з'є котрих мало виходати, що Н'ємеччина офіційно стоить в'є с'єрав болгарській по стороні Росії а неофіційно против неї агітує. Се було привчало, що царь дуже був на Н'ємеччину озлоблений і дперва в'є час'є его гостині в'є Берліні удалося ки. Бисмарку его переконати, що доручений ему писм єсть фальшивий. Тепер отже мало показався, що автором с'єх писм і т'єм, котрий постарався о то щоб ті писма д'єсталися до рук царя, був тодішній агент Буляжера Фокельт де Монд'єн, той сам, котрий свого часу написав під п'єв'єм ки. Поль Васил'єв з'є о сус'єльностей в'єд'єнської, берлінської і петербургської. Он був свого часу секретарем при х'єнськом посольстві в'є Берліні і там то м'єв н'єб'є вирасти плани ки. Вальдерзе на зв'єщене французької армії в'є Токляв, за що як і ще другий услуги заплатив ему Буляжера 30.000 франків з'є тайних фондів а — як каже — 2000 з'є власної кишені. Той Фокельт м'єв також б'єрати участь в'є викрадені янх'є тайних актів з'є бельгійського министерства, котрі об'єсла царя Адам оглодела в'є своїй Nouvelle Revue, а котрі дотикали розриву р'єб'єтничих в'є Бельгії в'є 1887 р. Писма с'єй мали дата д'єказ, що Бельгія станула зовсім по стороні тридержавного союзу і об'єдлася д'єл'єт'єм против Франції. Той Морель, котрий пані Адам доручав ті писма має бути ідентичний з'є Фокельтом.

На в'єчерашнім засіданні сенату французского яко трибуналу державного б'єдч'єт'є президент зборне писм членів правд'є, в'є котр'єм они заявляють, що не будуть даліше брати участі в'є нарадах. В'є наслідок того в'єзв'єдала була широка д'єскупія в'єсправі компетенції а остаточно ухвалено 201 голосами против 7, що трибунал єсть компетентний розсуджати в'єс точні наведені в'є акти обжаловані. Постановлено б'єд'єк р з б'єрати подр'єбно кожний закінд прокуратора против Буляжера і розпочати б'єд справи заговорю. По розс'єджені першої точки ор'єк'є трибунал 206 голосами, що Буляжера допустився злочинства заговорю против держави. Дальші наради б'єдр'єчено до н'єв'є.

Декотрі газети донесли бул, що королева Наталіа має прих'єхати до Кишинева до своїх т'єтки ки. Мурети і тут з'єд'єся з'є своїм з'єном з'є королем Александром. Королева заявила отже в'є "Новоросійськ'єм Телеграфі", що в'єс'є та єсть неправдива. Королева р'єшучо постановила з'єх'єхатися з'є з'єном л'єш на сербській землі, що в'єступити в'єм'єрно при к'єнці л'єта або з'є початком осені. В'є Ял'є спод'єваються при'єзду сербского посла б'єд регентів, котрий має запросити королеву до Сербії.

НОВИНКИ.

Намістник ки. Бадені прих'єхав в'є понеділок до Ярославля о год. 1-б'єй з'є полудня. На дв'єрці з'єл'єзнич'є повитали его околишні д'єдч'є під проводом ки. Замойского і Мицевского, духовенство, урядники староства і судовий, генерал Мильде, заряд м'єб'єй і численна публіка. Стр'єбно з'є м'єд'єр'єв, і м'єсто удекоровано торжественно. — З'є Ярославля в'єх'єхав намістник до Сурохова а з'є в'єдтам'є пере'є в'є околиці Краківця.

Про тернопільську гімназію пишуть нам: Як по янх'єх гімназіях, так і в'є нашій тернопільській появилася "Справоздан'є" вже з'є к'єнцем минушого року шк'єльного. Се дає нам можливість подати кілька ц'єкавих д'єних, представляючих поступ в'є науц'є гімназіальних учеників з'єзгал'є а Русинів в'є особности. Публичних учеників в'є тернопільській гімназії в'є шк'єльн'єм році 1889 було 489, з'є того числа 107 гр.-кат., 205 рим.-кат., а 177 жидів; після народности 107 Русинів, 381 Поляків (в'єс рим.-кат. і жидів) і 11 н'ємц'є. Що до поступу в'є науц'є, то і сего року (як минуш. л'єт) показали Русини більшу силу б'єд Поляків і жидів, бо на 107 Русинів було 18 б'єдзначених учеників, значить 15%, з'є 177 жидів 19, отже 10.8%, а на 205 Поляків припало 9.8%. Б'єд I—V класів було по два б'єд'єли. Поодинокі класи що-до ереквенції Русинів представляються так: I. кл. б'єд'єл а) 15 Русинів, б) 5; III. а) 8, б) 4; IV. а) 12, б) 9; V. а) 6, б) 8; VI. 14, VII. 3, VIII. 9. До сего річного исп'єту з'єрлості припущено з'єзгал'є 22 учеників, з'є т'єх з'єдав один з'є б'єдзначенем, з'є добрим успіхом 14, репробовано на рік 2, без речинця 1, а з'є поправкою 4 абитурієнтів; к'єм т'єх публичних учеників були ще 2 приватних і оба репробовані на рік, а з'є 10 екстернієтів б'єдступило, 1 зложив исп'єт, 1 одержав поправку, 2 репробовані без речинця а 1 не припущено до исп'єту. З'є Русинів з'єдали: з'є б'єд значенем Іосафат Шмиг'єр, з'є добрим успіхом Осип Іросевич, Маріян Левицький, Густав Мойсевич і Николай Сигаловський, а один одержав поправку. В'є справозданні поміщена розвідка проф. Михайла Б'єнц'євского: Studia nad platońskim sophistą. II. Мих. Б'єнц'євський має бути вельми нетолерантним для Русинів. Тяжкий се закінд для професора, але п. Б'єнц'євський не г'єв'єв'єся на нас, бо ми говорим про се прилюдно, може ще і помагаємо в'є его кар'єр'є... — Б'єг...

Бориславський копальні воску земно перейдуть мабуть скоро в'є руки заграничних капіталістів, бо годі устояти жидівській господарц'є з'є теперішню техніку, яка с'єб'єла в'єд'єнська закупил'є вже за п'єв'є м'єліона зр. великі обшири землі в'є Бориславі б'єд менших продуцентів.

Протомедиком для Галичини именован ки. бл. п. Б'єв'єд'єнський д-р Іосиф Мерунович, урядник санітарний львівського намістництва.

Самоубійства. Передв'єра окол'є полудня усупулася глина в'є цегельні Найворона при ул. Снопківської і приспала робітника Ів. Б'єлоостоцкого, родом з'є Львова, 64 л'єт'є числячого, безженного, так грубою верстовою, що м'ємо поміж можна було докопатися до него л'єди за годину. Розум'єсь, що Б'єлоостоцкого в'єдобули вже неживого і т'єло б'єдали до шпиталю. — Д'єходжені поліційні в'єказали, що Б'єлоостоцкий г'єдосив б'єд двох д'єв'є, що б'єд'єр'є собі ж'єт'є, а в'є н'єч'є перед сею пригодою застав'є его ин'єшій робітник Рімарь, як в'є м'єсці катастрофи підкопував глину в'є такій сп'єб'є, що мус'єла усупулятися. Хотів Рімарь звернути увагу Б'єлоостоцкого на небезпечність такої роботи, то б'єт все таки продовжав єи до полудня другого дня, коли лучалася та пригода. — У В'єдніа на сцені театру Фирета в'є Пратері застр'єлилася передв'єра в'єчером по представлені акторка Кароліна Шульц'єва. — Про нечуване доси самоубійство 7-л'єтнього хлопця пишуть так газети: Хар-

актеристичним об'євом нашого епоки, котру справедливо назвати можна-б'є епокою неврозів, єсть без сум'єну самоубійства. Нема майже дня, щоб газети з'є в'єс'єх сторін світа не зазначували фактів сего рода, доконуваних людьми найб'єзп'єйшого в'єку і стану. Тепер треба зазначити нечуване що доси самоубійство 7-л'єтнього хлопця Іосифа Пінки з'є В'єдніа, с'єла пращи, котрий зб'єсочив з'є четвертого поверху. Був с'є зб'єбний хлопець і зразу любивч'є учителя. Але вскорі змінилось его повед'єне: обманював учителя і свою мат'єр'є а як мати покарала его коли, то ут'єкав з'є дому і в'єложився по В'єдніа. Коли раз придержала его поліція, то б'єт не лиш'є що подав фальшиве ім'є і походжен'є, але признав до якоїс'є жінчини, котра глядала своєю д'єтиною, що д'єс'є згубилася у В'єдніа. З'є трудом удалося жінчині пересвідчити поліцію, що хлопець обманює. — В'є Силл'єв'є застр'єлився з'є револьверу поручник піонирский Запань. При самоубійстві наїшли два патронні динамитові, прив'єзані до голови і нагрудк'є, котрі м'єв б'єт підпалити, если-б'є не був себе поц'єлив смертельно з'є револьверу.

З'є-п'єд Зборова пишуть нам: В'є Гарбузов'є на ф'єльварку "Творим'єрка" утр'єлилось 4 людей б'єдовитими губами. Пом'ємо л'єкарської поміч'є померлі нещастій в'є протягу двох д'єв'є серед великих мук. Д'єтина 8-л'єт'єна, що б'єла ту страву на другий д'єнь з'ємну, х'єра доси, але єсть над'єя, що подужає. Так само в'є сус'єдн'єм Манас'єв'є утр'єлилось в'є т'єм сам'єм дни двоє людей. К.

До в'єдомости львівської дирекції пошти і телеграфів. З'є Дрогобича пишуть нам: В'є головній трафіці в'є Дрогобичі нема вже б'єд довшого часу руских карт кореспонденційних, а коли намагалися за такими картами, то трафікант б'єдпов'єдає, що не має часу глядати.

Обманство льотеріє Фариша що-раз більше викриваєся в'є судовій сл'єдств'є. Як вже ми подали, наїшли були десять коробків, в'є котрих закручувалися нумери льотерійні, далеко темнішою краскою як прочі 80 коробків. Сими днями розс'єджувала судова комісія разом з'є експертами, с'єлю, колесо льотерієне і взагал'є ц'єле звичайне т'єг'єне нумерів. Коли покручено колесом, то темніший коробків показувалися на верху прочіх нумерів і дуже легко можна було их в'єиймити з'є-в'єдтам'є, бо і ц'єла с'єля льотерієна яна і колесо має по боках скляний т'єг'єл, а пом'єж рукою а краєм отвору лишася на тільки в'єльного м'єсця, що мож'є добачити поодинокі коробків. В'єс члени комісії а також і мала Маріта вит'єгали все лиш'є темніший коробків. Як бачимо, мабуть такого способу ужили урядники і Фариш при з'єб'єтн'єм т'єг'єненню. — З'є ц'єлою тою аф'єри льотерієною в'єв'єзалося питання, котре мусит'є р'єшитися. Боли с'є т'єг'єненне було фальшиве, то треба-б'є его ц'єлком уневажнити і в'єс'єм, що ставили на с'є т'єг'єненне звернути грош'є; з'є другої сторони знов, коли хто в'єграв'є случайно в'є т'єм т'єг'єненню, то повинен б'єдати грош'є державному скарбові.

Др'єбні в'єсти. Гр.-кат. комітет парохіальний в'є Журавні, пов. жид'євського, одержав б'єд ц'єсаря 100 зр. підмоги на внутр'єшніе устроєнне церкви. — Вид'єл краєвий надав стипендію на шестим'єсячну науку підковани коней отсім челядникам ковальським: Кар. Вильчинському з'є Львова, Іос. Морони з'є Путятин'є і В'єн'є Свидницькому з'є Яворова по 70 зр. а Теод. Колтикови з'є Калуша 40 зр.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

Конкурсы. З'єрх'єх'є громадскі в'є Нижанковичах розписує конкурсы з'є речинц'єм до 10 вересня с. р. на м'єсц'є л'єкаря м'єб'єго з'є платною 400 зр. р'єчно і з'є оплатою за оглядини худоб. — Вид'єл ради пов'ітьової в'є Жидачев'є розписує конкурсы на м'єсц'є урядника технічного з'є платною 600 зр.; речинце до 30 серпня с. р. — Магістрат м'єста Львова опов'єщує конкурсы на д'єв'є стипендії по 60 зр. р'єчно з'є фондції Кароля Кисельки; стипендії призначені для учеників школи народної ім. св. Мартина, котрих родичі мешкають на Жовківськом'є.

Именованія. Краєва дирекція скарбу именовала офіційно р'єхунчиков'є Кир. Ш'єн'єг'єта, Фр. Ротта і Теоф. Топольницького резидентами; асистентів Адр. Копача, Стан. Пташницького, Ром. Б'єлачевського і Стан. Харкевича офіційністами; практикантів Володимира З'єльницького, Ів. Гаврона, Вол. С'єтеницького і Гр. Новицького асистентами; волонтерів при в'єл'єстях скарбовых; ад'єюнктов податкових В'єд. Малиновського і Стан. З'єл'єч'євского урядниками помічними для справ дохоно-касовых при урядіх продажі соли. — Д'єйстним учителям именованій Володимир Камарський в'є Чернях'єх.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

Для Ирины Костуновой, нещастной вдовы Тараса Шевченка, прислали на наші руки В. Д'єб'єд'єл: о. Д. С'євич'євський з'є Угряні 3 зр. а п. Гриньовський, богослов з'є В'єдніа 1 зр.

На пам'єтників Вол. Б'єр'євського в'єбрано з'є пушки в'є Народній Торговлі в'є Перемышлі 421 зр.

Телеграммы „Д'єла“.

Берлін 14 серпня. Посол австрійский ки. Сеченій одержав б'єд н'ємц'єкого ц'єсаря ордер чорного орла. Зачувати, що межі Австрії а Н'ємеччиною має бути заключена конвенція войскова.

Париж 14 серпня. В'єб'єр Буляжера до рад'є генеральных уневажене.

Б'єлград 14 серпня. Король Милиш

Виходить у Львові щодня (крім неділі і урочайних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитших повестей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату на нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароля Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moese; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

з Австрії: за Галицією: а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24

у. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає відкритих портів

Подидаючи число копій 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однієї строки печаткою, в рубр. „Надбавки“ по 20 кр. а в.

Подати числами по 10 кр. однієї строки.

З днем 1 (13) липня почався другий піврік а третій чвертьрік видавництва „Діла“ в 1889 році. Просимо наших Вп. Предплатників послідувати з надсиланням предплати і заборгованості.

У Львові дня 15 (3) серпня 1889.

Політична програма гр. Таффе, оголошена перед десятима літами, коли він обіймав вершину правління, до нинішнього дня зовсім не сповнилася. Се — як ми піднесли вчора — констатують не тільки незалежний, але і офіційний денник австрійський. Народ австрійський не помирився до сьогодні. Се висказане відноситься до народів цілого Австрії, оно відноситься і до Русинів та Поляків в Галичині, до Русинів і Румунів на Буковині.

Гр. Таффе і його правління за цілих десяти літ нічого не зробили, щоб, коли не уложити, то бодай допомогти до уложень якогось *modus vivendi* між обома народами в Галичині і Буковині. За весь той час правління гр. Таффе держалося засади: *laissez faire, laissez aller*, а ніколи само не взяло ініціативи, не розв'язало відносин в Галичині та Буковині, не виступило справу русинів, коли не важливішою, то бодай так само важною як в. пр. італійська в Австрії, — і навіть не поставило нічого для переведення рівноправності Русинів в Галичині та Буковині з іншими народами замешкуючими ті краї, а тим самим для помірня народів в обох тих краях коронних, котрі в царстві для монархії австрійської хвилях уже мали і есентуально можуть ще мати велике значення. Під виглядом рівнодушності правління австрійського на таку найжизненнішу для Австрії в нинішній добі справу, як помірня народів, Галичина і Буковина безперечно займають перше місце.

А при тому не треба спускати з ока, що Русини з своєї сторони робили все можливе, щоб правлінню, суті, значення і вагу справ русинів пояснити, і подати навіть способи, якими чинило, хоч-би не уймаючи нічого із здобутих прав Поляків та Румунів, могло-би правління зробити бодай початок до переведення рівноправності Русинів з іншими народами. Пригадуємо три всенародні вчора у Львові (перше і друге в саміх початках ери гр. Таффе, бо в рр.

1880 і 1883), — пригадуємо вибрану 1885 р. вільним львівським депутатом до Відня в справі захоплення Гауптама монастирства Василіанського, — пригадуємо різні пропанатні писемства з Галичини і Буковини, в останніх п'яти роках особливо писемства політичного товариства „Народної Ради“ і депутатів того-ж товариства (д-ра Олександра Огоновського і посла Юліана Романчука) до гр. Таффе, — пригадуємо десятки промов послів русинів в віденській раді державній і львівському сеймі, — наконці годі поминути і дбання русинів печатки в тому напрямі.

Правління гр. Таффе не може оправдуватися, що оно не чуло б Русинів як кривд, їх потреб і домагань та що Русини з своєї сторони не приходили правлінню в поміч поданням способів, як усунути їх кривди і заспокоїти потреби. Все того було аж надто як в Галичині, так і в Буковині, та тільки в тому лиху, що правління гр. Таффе, видно, взяло собі за засаду — про Русинів трактувати не з Русинами, але з кравими правліннями.

Ой засада сама собою не була-би впроваджувалася, коли-би шло о справу краю заселеного одним народом, але-ж як Галичина так і Буковина — краї заселені мешканцями, де один народ майоризує другий, а правління краве коли не безпосередньо виходить з сторони майоризуючої (як в Галичині намістники з сторони польської), то бодай опирається на майоризуючу сторону (як в Румунії на небухнік бар. Алезані в Буковині).

В нинішніх краях коронних з мешканцями народом (як в. пр. Чехія, Моравія, Країна і др.) правління гр. Таффе (як сам гр. Таффе як міністер дїл внутрішніх, а другий панове товариш його, особливо міністер просвіти і міністер справедливості) поступали внаслідок. Они не спускалися виключно на правління краве (хоч-би навіть, як в Чехії, намістники були чоловіки стоячі по-над партіями національними і політичними), але стараються порозуміватися і вирозуміватися з репрезентантами національними або політичними партій. Ось і тепер центральне правління взяло на себе ацію переведення угоди між Чехами і Німцями в Чехії. Що до Русинів правління гр. Таффе, на жаль, за цілий десяти літ аж рази того не учинило, хоч де як де, а в Галичині, де спільно національний між Русинами а Поля-

ками за останніх десяти літ дійшов до крайності, ація правління являється може найбільше потрібною.

Правда, Русини не мають такої поважної своєї репрезентації в раді державній, котра могла-би говорити в імені народу, як мають в. пр. Чехи, Слов'яни, — але-ж не треба забувати, що галицький Русини мають клуб руский в кравім сеймі, політичний орган поважний, вийшовший з повного довіри народу і послідаючий повне його довіря, а Русини на Буковині мають своє поважне товариство політичне.

Висший політичний інтерес державний вимагає, щоб правління чим скорше взяло ініціативу в поладженню справ русинів в Галичині (і на Буковині). А коли оно думає, що без того обійдеться, що за него зробити се правління краве і сейм, — то остане в зовсім хибному пересвідченню. Всього дано за останніх десяти літ з політичної ації галицького правління кравеого і польського більшості сеймовою — з ації в сеймі і по-за сеймом — пересвідчують Русинів, що без ініціативи центрального правління ані краве правління ані сейм справу русинів не поладують, навіть почину до того не дадуть. Пречини-же з останніх виборів складу нового сейму в сущності не змінилися, а вибори ті відбулися за нинішнього намістника Галичини.

Ми вже нераз звертали увагу на тую річ без сумніву певну, що центральне правління не зовсім вірно має інформацію про загальний настрій суспільності цілого краю, отже і загально польської народності, що до справ русинів. Отож повторяємо і сьогодні, що той загальний настрій багато а богато різниться від політики верховодячої партії польської в краю. Маж загальний Поляків зазначається останніми часами виразно відчути потреби поладженню справ русинів. При сегоднішніх виборах до сейму „справедливе поладженню справ русинів“ стало вило одну з точок програми політичної польської партії вчаші мість і місточок. Очевидно не иде нам тут о елястичне поняття „справедливе“ — бо з него може і самі автори програми не здавали собі докладно справу, — але о факт, що в загальній потребі „поладженню справ русинів“ відчувається навіть серед загально польської суспільності в краю. Правління віденське по останніх виборах не одержало з Галичини таких Повових вистей, як в Чехії, — але коли-би условия до розмаху сили політичних

партій в Галичині відповідали настрою партій, так як се єсть в Чехії, то і з Галичини насиль-би були до Відня не багато потягніть вистей, як в Чехії. О всім тим правління гр. Таффе повинно докладно поинформуватися і з тим числитися в інтересі навіть держави.

А се вже річ певна, що доти в Галичині (як і на Буковині) відносини не зможуть уложитися відовідно до національного поступу краю і з належною користю для держави, доки не буде поладженою справа русинів, доки не будуть усунені кривди Русинів та сповнені їх бажання, змагаючи до рівноправності національної і політичної.

Спеціальніше обговорення сен теми покладемо до слідуєчого разу.

О д о з в а.

Вже двадцять і один літ минуло від часу, коли руский патріот заснував у Львові товариство „Просвіта“. Повне занедбане руского народу що до освіти з всіми шкодливими наслідками, котре настало по прекрасних порывах з 1848 р., а передо всім недостатком популярних книжок, одним з найважливіших підстав до виображення народу, викликали в р. 1868-бм се товариство до життя. Останній народ простий без корму духового, не просвічувати его і не приводити до самопознання, єсть після думки усіх культурних людей великим непростимим гріхом, бо знаменує упадок народу. Освіта одна виробляє в народі здоровий погляд на справу суспільної, горожанської, державної і політичної, впливає на моральне життя его і робить охочим до промислу і торговлі, підносить его до доброты, збільшає багатство народне і будить замишляння до науки і штуки.

Товариство „Просвіта“ у Львові сповняло совістю і ширю своє завдання, видало звыж 130 добрих книжок всякого змісту для освіченої верстви, для ужитку в школах, а особливо популярних для людю міського і сільського, підмагло різні видавництва пожиточних дїл, розповсюджувало дїла як свого видавництва так і інших користних, причинялось великими підмогами до заснованя соток читальних, уряджувало бідноту і музичально-декламаторські вечірники, підмагло різні інституції народні, підпирало матеріально заслужених письменників і митоджів шкільну Головна-ж заслуга „Просвіти“ лежить у виданю звыж 115 добрих книжок популярних, котрих сотні тисяч привіряють розойшлись між рускими народами в Галичині, а по часта на Буковині і в Угорській Русі. Успіхи сен праці показались невдово в кожній галузі нашого народного життя, а руский люд в Галичині, просвітвшись значно

Згадки з семинарського життя в Перемишлі.

Стисав підсл нотаток В. з С.

8) (Далше.)

Я прийняв на пасторальну до семинарія перемишляна за часів єпископа Томи Поляньського і за него ординувався.

В першій половині місяця жовтня заточився вбз з моїми студентськими пакунами до жидівського готелю „під зівзоду“. Чим єсть у Львові готель „Куна“, тим був в агадуваніх часах в Перемишлі готель „під зівзоду“, з тою лише різницею, що коли у Куна в гостинніх кімнатах єсть порядок і чистота, то „під зівзоду“ була нечистота жидівська.

На гурбт веза явився в снігах услужний кельнер жидов і заявив гестикуючими рукам, що в готелі нема на заздз місяця, бо всі кімнати заняті. На мою предствелені, що лише на кілька хвилях потребую вутіка, закинь переберуся і спроваджу пакуники до духовного семинарія, жидов по коротким намысли побіг до одної з довгих кімнат, а вернувшись заявив, що поставився о притулок для мене. Вступивши в сказану кімнату, я стрітвся з знакомим кравим душастирем, а ми оба утїшились, побавившись несподівано в Перемишлі. В малій кімнаті стояв під білим чорний столик, на ньмі кілька бутелок а при бутелках лежав на чистому папері подорожний провіант, секціонована вє гуска та мале печене животно з роду *Setigera* прозване в учених язвиць *aus domestica*.

При столику сидів середнього віку мужчина, судячи по его одежі, півз-клярик, півз-цивилик, з огореним лицем о рудавих бакенбартах. Підпертий рукою, він вдавлявся в глибокій задумі в стоячий на столику бутель, мов Архимед в півскові

фигури, і ледви віддхався головою на мов повтанье. Видно було, що через горло того панця перетиснулася не одна вже лишка бутелькового нектару, бо не мїшаючись в нашу розмову, нападла его при столику часта дрымота. Се був курсор консисторський — *spiritus familiaris* сільського клару.

В описуванім мною періоді часу духовенство радо угоджувало курсорів консисторських, бо они услужували ему при інституціях, при письмених конкурсах яко „незвідим дух“, при звідках в різні напрямі, і т. д. По причині, що духовенство часто анонілося з курсорами, виробилася у них амбіція і они почували себе за знамениті в консисторії особи, ддятого промояляли о собі рег „ми“ як то: „ми вже постаріємося о то“ — „ми дамо знати“ — „ми тому зарадімо“, і т. д. Курсори консисторські мали вступ до архіву, носили до бідноу і читали реферати, они знали о всіх єпархіальних справах, а в потребі і акти з асідів виймали. Маючи вступ до єпископської палати та до крижованських кімнат, курсори дізнавалися під секретом у слуг о всячині і знане доносили під секретом духовенству. Нїхто не знав лише бд курсорів о обставинах капітульних крижовань, а в оцінках, якій у котрого крижованніа темперамент, чи холеричний, флегматичний або сангвиничний, могли курсори робитися з знаменитими антропологами Гартманом, Гайнротом або Галлебрангом, а при тому знали они подати средства, як ті темпераменти в потребі лагодити. При трапезах нагороджало духовенство курсорів за услуги також грошовими датками, словом, курсори мали з чого жити. Зь поступом часу змінялось а у курсорів на горі: „шпортл“ значно підбухав, лишалася лаше традиція, що колись було лїше.

При вїд так розпалювали ми в трійцю секціоновану гуску, що лишалися тільки куска ностей.

Попрашавшись з крайном, я поспішив до семинарського будинку, спровадив з готелю до заведеня студентської пакуки, представив настоятелям, і вбрта семинарска на рік за мною замкнулася.

На IV бм році богослов'я було нас в Перемишлі 20 питомців.

Духовна семинарія мїстилася на другім поверсі в по-кармелітськй будинку, принаючій з правого боку до катедральної церкви. По львів боці церкви стояла в простій лівій мурована звінниця, на якій висіли горою два менші, під ними два більші, а по середині пятий найбільший звін. Під дахом звінниця був з умйшеним малим звінком; звонено ним лїтом на студентську латурію. Тоту звінницю вимуровано за часів єпископа Сивгурского, коли стара дерев'яна, стояча на півночі при церкві, за дїя старости 1833 р. розвалилася. Найбільший звін над 100 сотнаров ваги покуплено за часів єпископа Інокентія Винницького; бн мїстився при соборній церкві при Львівській брамі, а коли Русини виставили 1777 р. муровану вежу, котра стоїть на „Владич“, у мїстили згаданий звін на сій вежі. На ній висів бн до 17-6 р., поки его з вежі не знато і не поміщено в дерев'яній звінниці при катедральній церкві; тут звонено нам до 1797 р., бо сего року в Великодній четвер розбився. Старанний єпископ Сивгурский казав его 1825 р. перелати і знов той звін звонив до назерія катедрального храму д. 5 липця 1846, де в его криш вилася значна щербина. За єпископа Гр. Яхимовича перелано его на ново, поблагословлено д. 7 падолиста 1857 р., і звонить до тепер. Недалеко від мурованої звінниці стояв одноповерхний дїм, там мешкали катедральні дїки і бурсаки інститута дяківського.

Ми питомці мешкали в одній обширній в двох малах кімнатах, було нам вїдно і не тїсно. Она из обширної ком-

нати, до котрої входили дерев'яним забудованим ганком, виходили з красним видом на мїсто і на дальші по-за Сяном положені поля і лїси. Під тою кімнатою мешкав на першій поверсі катедральний крижованський парох о. Георгій Галедцій. Она из двох менших кімнат виходили на крижованський огорож окружений муром, на Владиче, і на окрестність положену при мурованій дорозі, ведучій з Перемишля до Львова. В згаданих трьох кімнатах, де ми спали, а она перед нами не замыкалася, стояли лїжка з фундаментними постелями, при них наші куфери. На середині стояв стіл з кріслами, в куті на лавці сосуди до умываня, збанки і склянки на воду. За дїя браку шаф, як у семинарії львівській, вїшали ми лїшю одежу на цвяхах при стїнах і обивали простіралами бд пороку. До обширної кімнати, до якої, як висказано, входило ганком, припирала друга обширна кімната з бенами на мїсто а з входом бд коридора, — се був наш музей — на против него мешкав ректор. В музею стояли лавки з пультами, при котрих ми писали, читали або училися. Силений не додержувано так остро, як у Львові. Була же призначена для нас пята мала кімната, там була наша школа, в ній відбувалися богословські лекції. В кімнаті, як ми знимали, були чистіше утримувані, як у Львові, в зніг тенто огрівані, сторож скрапав і замїтав их старано. По-при нас питомцях мешкали ще на другім поверсі в особних кімнатах настоятель нашого духовного семинарія: ректор, духовник і преект. При годовних сходках, ведучих на другій поверсі до семинарії, мешкав в малій кімнаті семинарський дербер, усятий, марсовий та гївний Гринько, котрий не мав у нас сямпатів, бо любив доносити настоятелям, хто з нас співняє з проходу, а се впливало на заострення семинарської клязурі. Наглядаючи через вирване

а тым самым пришедши до самопознания, склада теперь сего доказываю не при одной нагоде. За все время теперь дякувати товариству „Просвіта“, котре перше протоптало зарослий усякою поганею шлях и наву на родну приладило до як найкрасной управы.

Товариство „Просвіта“ розвивалося з року на рік чим раз красше, еднало собі у землях шире симпатію, у сусьдів поважане, а у Їго Величества нашого цесаря найвище признание, — так що теперь по 21 літах свого існування належить до найповажнійших и найбільше заслуженых наших товариств, числитель звыш 2000 правды платящих свои вклады членів а маючу над 40.000 зр. (вз годівц и в книжках).

Товариство „Просвіта“ адав що року справозданне из своих діяльности, и що рочно обдубав свои загальны зборы. Доси такі зборы обдубавались выключно у Львові. Сего рочный загальны свои зборы ршено держати в Станиславові 17 ст. ст. (29 н. ст.) серпня 1889, то е другого дня по Успенію Пресв. Дѣви, в четтвер, и почавши од сих зборів будуть слѣдуючы зборы обдубаватся за чергою що рочно по болыших мѣстах Галицкой Руси.

На такі зборы товариства пованно зѣздѣтис як найбільше чало членів, бо се е одна зь найблѣйших нагод высказувати свою думку, в якій напрям належало бы вести найблѣйше справу освѣты и взагалѣ дѣла, котры товариство положило собі метою. На зборах члены „Просвіты“ маючу нагоду зазнакомитис зь собою, а обмѣняючись думками, вказати выдѣлов не на одну рѣчь, а котру доси або зовсім не зверталося увагу, або не зверталося в тѣло, кѣлькоко бы треба, а то зь сѣи причины, бо нѣхто не пойдѣть, а зборы не уназили в потребно и користно.

Сего-ж року пованно зѣздѣтис до Станиславова так велике число членів, яке доси на зборах нѣколи не було. Причины, якій выкликують потребу члененого зѣзду, ось якій: 1) Передо вѣсмь товариство, починаючи зь сѣи роком держати свои загальны зборы по-за Львовом, розпочинае нову еру, бо, зѣздѣжаючи в рѣзны головны мѣста нашого краю, дае великому числу членів, мешкающих в округах, для котрых дотычне мѣсто есть центром, нагоду, высказувати свои мѣсцевы потреби що-до просвѣтного дѣла и представляти свои жаданя та рады подитованій мѣсцевым обставинам. 2) Надто на сего рочных зборах маючу розбиратис важны справы, як плянь издавництва популярных книжок, резолюцій, котры дотыкають читальне, крамниц и зсылов збѣжа. 3) Вѣдчи задуме центральны выдѣл поставити мѣж ними внесок что-до выдѣла так дже потребно етнографичной мапы цѣлой Руси-Украины, а деяк члены бажають вѣзвати выдѣл, чтобы стараясь як найкраще отворити власну книгарню та роздмав як найблѣйше надь рѣшенням, зь котрым можна бы приступити до будовы власного дому „Просвіты“ враз зь сѣлею театральною, и т. и.

Отсѣмь отже підписанны комитетъ станиславовских Русинів запрошуе всѣх Земляков, як членів так и тих, котры хотѣли бы вписатис в члены высоко-заслуженого товариства „Просвіта“, прибути в як найбільшом числѣ на сего рочны загальны зборы цѣлого товариства „Просвіта“ 17 (29) серпня с. р. в четтвер до Станиславова.

Присмо Всечестныхъ отцѣв духовных, тыхъ вѣрныхъ прятѣлѣвъ народу, патристичну нашу интеллигенцію всѣхъ стѣнов, нашихъ славныхъ селѣн и мѣщан, нашихъ достойныхъ пословъ як союму так и державной рады, нашъ товариства народній, читальнѣ, хоры селянскы, братства — однимъ словомъ усѣхъ вѣрныхъ сыновъ руского народу!

у дверей округле оконце, бачавъ Гринько, хто входитъ або выходитъ изъ заведеня, и одповѣдно тому одчинявъ або замыкавъ деревяну ератовану фѣрту, при якій вѣсѣвъ звѣнокъ. Черезъ фѣрту переходили мы що дня до церкви, на прохѣд, на обѣд и вечерю до удержуваного чисто рекетера, якій мѣстився на першомъ поверѣ.

Харчъ бувъ здоровый и сытны, нѣколи не було межъ питомцѣв а трактирѣв про харчъ непорозумѣня або сварѣв. На обѣдъ спѣвавали мы чотири на вечерю двѣ страны зь хлѣбомъ. Як у Львовѣ, так и тутъ була студентъ емпиріи, живлячѣся при семинарскѣмъ столѣ. Подчасъ обѣду и вечерѣ нѣхто зь настоятелѣв не засѣдав зь нами до спѣльного столу ани являвся в рекетарі. Настоятелямъ доставлявано харчъ до ихъ комнатъ зь семинарской трактирѣв. На снѣданне приносѣвъ сторожъ для кожного зь насъ по булѣ. У кого була повѣйша кишеня, сѣи побиравъ молоко або каку за дешеву платню у фѣртіана, або зь трактирѣв.

Як у Львовѣ, так и тутъ доставляли мы чорну реверенду, чорный поясъ (лат. пѣтомцѣв носили червоны поясъ), цилиндѣр-ка пѣлохъ, блѣе, грошѣ на чоботы и т. д.

На знакъ голосного звѣнка мы вставали о 6 год. рано, молилися в музею, о 7 год. шли до катедральной церкви на литургію, яку служавъ духовникъ або префектъ, о 9 год. розпочиналися богословскы выклады и они обдубавались лѣше передъ полуднемъ. Що дня по полудни окрѣмъ свѣтъ и недѣль бувъ прохѣд, коли тѣлько позволяла погода. На прохѣдъ ходили мы самі, рѣдко коли ходивъ зь нами префектъ. В лѣтѣ не заборонявано нікому и рано ити на прохѣд, зь тымъ застереженьемъ, чтобы на свѣтъ часу являлись на литургію. Декотры користали зь того позволенія, удавалися до кивницъ за замкомъ, прозваной „цюркомъ“ и тамъ пили воду. О 9 год. обдубавалися в музею вечѣрній молитвы и мы кла-

Мы приготвили все, що потребно до сего, абы достойно повѣтати нашихъ дорогихъ гостей. В четтвер о 8-ой годѣ рано обдубавъ вь тугешній катедральной церкви торжественна архіерейска служба Божа о призваніи помоща св. Духа зь панахидою по покійныхъ членахъ товариства, обѣдъ о 10 годѣ (вз сѣи п. Седезьмаера) зборы посяла програмы, далѣше соблѣны обѣдъ, а обѣда при участіи нашего евангельского хора (обѣдъ управою Вар. о. совѣтника Витовиньского) концертъ, на котры члены товариства и селяне будутъ мѣти вступъ вольны. Вечеромъ обдубавъ вь сѣи кассина мѣщаньского другій концертъ а обѣдъ забавы зь танцями, котру уряджуе товариство „Руска Бѣсѣда“.

Братя! Русины всѣхъ земель!

И Вы остави знатныхъ русскихъ родовъ! И Вы пастырѣ людю, що дбаеши широко о его добро! Руски даки и мѣщане, руски селяне, урядники, адвокаты, нотарѣ, учителя, дѣварѣ и промысловцѣ! — ась а сѣи обыватѣлѣ руско земли, бажаючи добра своей народности, спѣшите! Покиньте на хвалю Вашу щоденный трудъ — спѣшите! Васъ кляче добро бѣтны, Васъ кляче Русь свѣта — спѣшите на загальны зборы „Просвіты“ до Станиславова!

Памятайте, що тѣлько разумно радою и единомудрено працею одвернемо всяке лихо и добудемо красну долю для нашихъ народностей. Памятайте и спѣшите на зборы „Просвіты“ до Станиславова! Вы Васъ высказе! Мы ждемъ Васъ!

Комитетъ станиславовскихъ Русинів до урядженя загальныхъ зборівъ товариства „Просвіта“:

Д-ръ Бучинскій Мелитонъ. Волянскій Климъ. Гурникъ Іосѣфъ. Бѣчукъ Іліа. Завлянскій Леонардъ. Заринскій Ромуальдъ. Кутякъ Олександръ. Котлякъ Дмитро. Калитчукъ Семанъ. О. Косевичъ Теодоръ. Левинскій Остапъ. Левинскій Володимиръ. Левинскій Омелянъ. О. Миджовскій Михайло. Д-ръ Мандичевскій Иванъ. Матвиенко Евгений. Недѣльскій Софронъ. Д-ръ Озаркевичъ Лонганъ. О. Озаревичъ Володимиръ. О. Порайко Иванъ. Полотнякъ Ігнатій. О. Рыбчакъ Григорій. Стахевичъ Теодоръ.

Рухъ выборчій вь Галичинѣ

Про выборъ посла вь Березаняхъ.

Вь справѣ выбору посла на соймъ краевый вь Березаняхъ помѣстивъ Kurjer Lwowski вь ч. 190 дописъ зь Березанъ подъ заголовкомъ „Шахеръ выборчій“, котра вѣрно представляе той выборъ и котра, трохи скорочена, вь перекладѣ такъ звучить:

„До тугешного мѣсцевого або повѣтового комитету (польского) зголосили свою кандидатуру п. Альбинъ Туржанскій и п. Генрикъ Шелескій, властитель Козовы. На зборѣ скликань п. маршалкомъ, коли надъ вѣдѣдѣтурою п. Савчака панове обыватѣлѣ перейшли до порядку дневного, жадѣнь зь двохъ кандидатѣв не хотѣвъ уступити. Однѣ хвалилися огибѣ оріиѣ и заупіанѣм а другій рішѣдзми. Стануло на тѣмъ, що той зѣстане кандидатомъ, зого центральный комитетъ польскій поставитъ. Обѣда п. Шелескій зѣобязався словомъ чести, що, сѣи комитетъ центральный затвердитъ п. Туржанского, бнѣ не тѣлько что кандидувати не буде, але что буде підпирати кандидатуру п. Туржанского. Комитетъ центральный затвердѣвъ п. Туржанского може тѣлько длатого, що п. Туржанскій бувъ колись сыномъ руского священника и бѣдѣвъ нѣбы-то не заперечае, будучи межъ Русинами, что есть Русиномъ, а такыхъ невыразныхъ Русинавъ одной фракціи потреба.

„Такимъ рѣшенемъ обуривъ п. Шелескій, а властиво п-ѣ Шелеска, и постановили кандидувати на власну руку. П. Шелеска зя-

лися спати. Хто хотѣвъ, мѣгъ ще вь музею для науки лѣштитис.

Маючи при оцінѣ богословскихъ выкладахъ и науцѣ досѣтъ ще вольного часу, дѣи по дняхъ минали намъ монотонно. Давався чути вь заведеню бракъ книжокъ, зь якихъ можна бы было для просвѣты користати. Вь заведеню не було библиотекы, а капитульна библиотекка була для насъ не приступна. Мы чули, що вь сѣй библиотекѣ зѣляга на шахахъ богато стародавнихъ цѣнныхъ рукописей, мы бы были рады занялися бѣдѣнами тыхъ рукописей, чтобы они черезъ печатню побѣдили даевне свѣтло, але не було инциатора сѣи гадки. Зь мѣста такожъ трудно было книжокъ добѣтати, не такъ якъ у Львовѣ, де мы що дня стрѣчалися на университетѣ зь товаришами правниками и филологами, тожъ о книжкахъ было трудно. Вь той монотонности стало насъ трѣхъ товариштѣв-питомцѣв укладати гумористичну газетку, яка на аркушахъ вь довшомъ або коротшомъ часѣ появлялася, обговорюючи мѣсцевы обставины вь сатиричній способѣ. До агаданой газеткы доставлявъ незабутный другъ питомецъ Б. рисункѣвъ, а зь товаришемъ А. укладати прозою то стихамъ гуморески. Коли аркушъ друкованымъ писемомъ написавъ, обдавано газетку на почту и она приходила до заведеня, а се было найцѣкавейше, що нѣхто не знавъ, кимъ она уложена. Ажъ при концѣ року выкылася правда.

Вь заведеню не было нотного свѣту, бо не было способного дирѣгента, тай мало хто зь насъ знавъ читати ноты. Мы мали лише музику и то слабу. Межъ нами питомцами были дружны односны, розмова була лише руска. Окромъ одного товариша, котрый на тѣфусъ такъко бувъ вѣдучавъ, и зь той недуги выдѣвѣвъ его семинарскій дѣваръ д-ръ Гащицъ, нѣхто вь заведеню болѣше не слабувавъ, ани не померъ.

(Далѣше буде.)

лася разумно до дѣла, отворила своему мужу неограниченый кредитъ для цѣлей выборчыхъ. Агенты п. Шелеского, люде наивѣсѣднѣйшой сѣлы, розбѣглися зь грѣшны по повѣтѣ, а п. Шелескій выголошувавъ, что вь политикѣ не треба слова додержувати, что деатральны комитетъ его не виже, и коли-бъ навѣтъ цѣлу Козову мавъ стратити, то посломъ бути мусѣтъ.

„Тымчасомъ п. Туржанскій, маючи за собою повагу центрального комитету, зѣобязавъ яко начальникъ мѣско делегованого суду множество комѣи провинциальныхъ вь часѣ правѣ рѣвъ, и одягаючись вь мундуръ, вѣдѣвъ по сѣлахъ, агитувавъ за собою, обдубавъ вь своихъ бѣрѣхъ конференціи зь писарями громадскими, просѣвъ возвышѣть, чтобы та за нами мадре słowo chłopot powieździeli, однимъ словомъ робѣвъ, що мѣгъ.

„Ажъ тутъ вь день передъ выборами появляються роженіи плакаты руско-польскы по мурахъ березаньскихъ, що „п. Туржанскій арѣске свои кандидатуры вь користъ п. Шелеского, просѣвъ отже выборчѣвъ, чтобы на сего послѣднего голоса сѣи обдали“. П. Шелескій дѣвѣвъ торгу зь п. Grzymała Туржанскимъ вь полудне дня 1 липня вь канцеляріи нотарѣ Вольского. Якъ буи условія того уступленя, того намъ знати годѣ. Досѣтъ, що п. Туржанского обдуровано зь наradoю до дому, обмыпуючи его щедро коммламентами подяки, выхваляючи его патриотизмъ, посвяченѣ и т. д.

„Для иллюстраціи патриотизму п. Туржанского додаемо одѣвъ характеристичный фактъ. П. Туржанскій видѣвъ, что на видѣ монеты п. Шелеского его ациѣи упадають, обдѣсе до видѣвѣвшихъ тугешныхъ Русинѣвъ и просѣвъ ихъ, якъ и д-ра Савчака, чтобы ему бѣдѣтули шансы руского кандидата, а за те: 1) выречея солидарности зь Полянами, зь котрыма до сего часу державъ, 2) вступати до руского клубѣ, 3) буде все по руски говорити, однимъ словомъ: зѣобязався до всего нотаріально, чого тѣлько Русины жаждаютъ. Однакжѣ Русины, видѣчи неможливістьъ ексекутивы такого акту нотаріального и обдѣварѣваючи, що п. Туржанскому властиво длатого ходити о мандатъ посольскій, чтобы потому дѣбѣтис на члена выдѣлу краевого, обдѣнули тую пропозицію, заявляючи п. Туржанскому, что коли вь самѣмъ дѣлѣ хоче навернутис, то нехай зречеся свои кандидатуры вь користъ кандидата руского. Разумѣея, что умовы были даремны.

„Насѣвъ день 2 липня. Зѣхалися выборчѣ и агроадженѣ стали на рѣву. Наравъ являея п. Туржанскій зь ордеромъ на груди, входить оточеный кѣлькома жидыи межъ выборчѣвъ и заявляе, что бѣдѣ свои кандидатуры не бѣдѣтуе, что вѣрашну рѣзигнацію вь софѣшовано и т. д., и просѣвъ выборчѣвъ, чтобы на него голосувати. Люде двигали раменами, декотры обдѣрувалися поступованемъ кандидата, вышѣ же рѣзѣвала вѣста, оскорбляючи личну честь п. Туржанского, что-до коншахѣвъ зь кандидатурою. Комѣи тои тревакою болѣше якъ пѣвъ години не можна собѣ было вытукнувати.

„Зь ударомъ 9 години поѣшли всѣ до рады повѣтрово голосувати. За хвили являея п. Туржанскій вь заявлѣ вь сѣли, что вже не кандидатъ, а будучи выборцемъ зь Березанъ, обдѣе голосъ на п. Шелеского. При другѣмъ голосованю плачево за голосъ по 150 зр. и болѣше (якъ сѣтъ доказы, то до суду зь нами, Ред.), [зачуваю, что до туг. прокураторіи державной вже вышло кѣлько донесѣвъ и що зарѣжено сѣдѣство. Перекладчикъ], вытѣгано пѣныхъ вже выборчѣвъ купленыхъ зь-подъ лавъ жидѣвскихъ и гнано до комнаты, а мимо тѣи не мѣгъ п. Шелескій купити тѣлько голосѣвъ, чтобы мѣти абсолютну болѣбѣсть, бо жерѣбъ рѣшивъ.

„По цѣлой тѣи обурюющей комѣи обдѣвѣвъ величавый ирѣ... Одѣвъ селянѣвъ сказавъ п. Шелескому такъ: „За тѣ грошѣ, що вы, паве, ту ровѣсѣли, жиды Козову купляе.“

Тѣлько написавъ Kurjer, а я прѣгадую, что при першѣмъ голосованю д-ръ Савчакъ полунавъ 68 голосѣвъ, п. Шелескій 65 а п. Туржанскій 5 голосѣвъ, при другѣмъ голосованю д-ръ Савчакъ и п. Шелескій одержали по 70 голосѣвъ; вь користъ Шелеского рѣшѣвъ жерѣбъ, котрый вытѣгавъ предѣдѣтель комѣи о. деканъ Овѣшкевичъ зь Конюхъ. Подѣста належитъ, что то есть дже велика рѣдѣбѣсть, чтобы межъ двома кандидатами жерѣбъ рѣшавъ.

18 выборчѣвъ, майже самыхъ интеллигентныхъ Поляковъ, зь тыхъ 9 зь самыхъ Березанъ, не ставляея до урны, мотивуючи сѣи кропѣ тымъ, что на Шелеского яко шляхтича, котрый свой выборъ лишь грѣшны форсуе, и зѣбравъ солидарность зь польскимъ комитетомъ центральнымъ, не годѣтъся, а Савчакови не хотѣтъ шкѣдити, хочъ на него не могутъ голосувати, бо етъ Русиномъ.

Зь Русинѣвъ, выборчѣвъ лишь одинъ Теодоръ Толпа, начальникъ громады зь Мѣчѣцова и радный повѣтвовый, до голосованя не ставляея. Выборчѣ вь числѣ 70, котры свои голоса обдали на п. Шелеского, были переважно жиды, 2 польскы священникы, кѣлькохъ посесорѣвъ и мале число селянъ-Хрунѣвъ та майже безъ вымыка каждый за свой голосъ добру заплачу одержавъ.

Подѣсти належитъ заслугу оо. Чубатого зь Будилова, Мацака зь Потурѣвъ и Кончевѣвъ зь Лѣсеня, котры недавно до нашего повѣту переселилися а мимо того не лишь старались, что ихъ выбрано на выборчѣвъ, але надто пыльно заходилися коло выборѣвъ; далѣше оо. Левинского зь Плотичѣ, Лешко зь Поручина, Лотоцкого зь Тростяндѣ, Овѣшкевича зь Конюхъ и Заринского зь Сарачукѣ, котры о свой выборъ на выборчѣвъ вь своихъ громадахъ постарались, якъ не менше о. Леж-

губского зь Охѣбѣца, котрый мимо страшеной агитациѣ зь стороны посесора Шмѣньского не допустѣвъ его на выборѣ. Вѣдчи треба признати честь ч. селянамъ Иванови Мидляковѣи и Иванови Засѣдковѣи зь Рыбникѣ, Павловѣи и Гавдѣи зь Сарачукѣ, Т. Дамушевскому зь Козова и Ягоцкому зь Наравѣ, котры своимъ вѣстомъ села обѣдѣдали и поучали селянъ, чтобы своихъ правѣ бороныли.

Зь другой стороны годѣ не забѣмѣти, что оо. Серончиковскій зь Вышковѣ, Громинскій зь Августѣвѣ, Мойсѣвичъ зь Ценева и Д. Бачинскій зь Городища правыборѣвъ не допѣль-нували, не были сами выборцами и ихъ выборчѣ вь числѣ 11, котры давѣйше все зь нами голосовали, теперь свои громады запродали. А рускому кандидату такъ при першѣмъ якъ и другѣмъ голосованю хлѣло тѣлько одного до абсолютной болѣбѣсты голоса! Славно пописавъ выборѣвъ Кирило Храновскій зь Духавѣца, хлопѣ нѣбы ученикъ, котрый подпѣвши собѣ выкликувавъ, что на д-ра Савчака голосувати не буде, бо его обдѣрають несоудѣмъ, котры хотѣтъ на громады новый тягаръ, именно пенсіи для дѣвѣвъ, наложити, и обдѣвъ свой голосъ на пана. Такъ само поступивъ собѣ вѣйти зь Кального Семѣо Стѣльмахѣ, котрый говорѣвъ, что его громада не обдѣдѣтъ, что лѣше про себе самого дѣти, что дѣбѣвъ пасовиско бѣдѣ пана и буде на него голосувати, тай дѣйствѣи голосувати.

Вь концѣ обдѣвѣдаю на пытаня поставленъ вь передѣвѣи статьи Дѣла ч. 166, якъ слѣдѣтъ:

До 1) Организация выборча була добре и завчасу заведена, лишь еи не цѣлкомъ перевѣдено, передвыборчѣи збору не скликано и взагалѣ правыборѣвъ не допѣльнувано, а зь того походѣтъ, что Русины самі винны, зь рускому кандидату не стало одного голоса. Нарѣдъ самѣ добре державѣя, 4 селянѣ навѣтъ зь власной инициативы обѣдѣдали села и агитували за рускимъ кандидатомъ.

До 2) Правительство и правительственный органы заховувалися неутрально, а навѣтъ, якъ довго польскимъ кандидатомъ бувъ сов. Туржанскій, оказували бодаи вь словахъ для руского кандидата зѣчливѣсть.

До 3) Тугешна рада повѣтова, якъ всѣ „польскы бѣцѣрки“, стояла за польскимъ кандидатомъ, але разѣныхъ надѣужити и великою прѣсѣи не было.

До 4) Поляки, именно шляхта, посесоры, польскы кѣсондѣы, зѣвычайными способами агитували за польскимъ кандидатомъ, а наиболѣйшимъ средствомъ агитациѣнымъ были грошѣ. Болѣша часть интеллигентныхъ выборчѣвъ польскихъ зь Березанъ зѣдержалася бѣдѣ голосованя. На Русина не обдѣвъ голосу жадѣвъ Полякѣ, хотѣи деякы польскы демократы самі передъ выборами прирѣкали, что тѣлько за Савчакомъ будутъ голосувати. Жиды тримали зь Поляками.

До 5) Головою причиною нашон фактич-ной неудачѣ була бѣдѣужѣбѣ значной части руского духовенства зь одной стороны, а зь другой великій перекупства.

Дописы „Дѣла“.

Зь Долины.

[Два процѣсы повѣборчѣи вь Долинѣ. — Пригода вь Вѣдѣжѣ. — Выборѣи погодили панѣвъ.]

Вь пятницѣ сего тыждѣи обдѣдѣтис вь долиньскѣ судѣ двѣ розправы карній, маючи зѣвѣзъ зь остатками выборами посла до сойму.

Одна розправа буде вѣстѣся протѣвъ мѣщанина и радного мѣста Polaka (sic!) Шульца, котрый, вь день правыборѣвъ вь Долинѣ, агитуючи за лѣстою выборчѣвъ т. з. „лѣстою старостѣ“, выкрикувавъ на рѣву до руского мѣщанина Кардаша: Wszysze Rusini złodzieje! Gdzie Rusina zdybiesz, bij kijem, jak gadzina, po głowie! За то обжазувавъ п. Шульца окремо той мѣщанинѣ, до котрого бнѣ се говорѣвъ, а окремо мѣщане долиньскы. Кромѣ того донесѣно о тѣмъ фактѣ до ц. к. прокураторіи вь Самборѣ.

Друга розправа буде вѣстѣся протѣвъ селянина зь Довголуки Дорофа. Дорофъ, хочъ не выборѣвъ, стягнѣный кѣлько польского кандидата п. Мазаракѣи на агитацию вь день выбору посла до Долины, зѣвѣвъ на себе рѣлю отидѣти священникѣвъ, котры підпирали кандидата руского. Вь першѣи лѣви огадѣвъ Дорофъ своего пароха о. Вагилевича. Вь Княжолуцѣ побудовано недавно гарау церковь за 12 000 зр. Огожъ Дорофъ передъ будынкѣмъ рады повѣтрово выкликувавъ, что парохъ Княжолуки о. Вагилевичъ „укравъ 12 000 зр.“ а потѣмъ обдѣновѣвъ се и до всѣхъ священникѣвъ: „такъ всѣ они робѣтъ“. О. Вагилевичъ позѣвавъ за то Дорофа до суду.

Цѣкавыи фактъ ставѣя вь сѣлѣ Вѣдѣжѣ. Бувъ до направи русены дорожа. Староста п. Цѣшка выславъ до Вѣдѣжа ексекуторѣвъ для присилованя громады до направи дороги — вь самѣ горячий часѣ робѣтъ у поля! По-жѣ дѣята? Вѣгъ скликавъ шарарѣвъ — до 60 людей. Люде роботу зѣробили и хотѣли обдѣдѣти. Але ексекуторы не пускали людей, а казали робѣти далѣше. Люде почали опирѣтис, а на чолѣ оппозиціи ставѣ самѣ вѣйти. Коли ексекуторы упрѣдали при своихъ, всѣ громады зѣ вѣитомъ на передѣ удалѣся до мѣсцевеного пароха о. Колянковского, яко члена выдѣлу повѣтвового, чтобы бѣдѣ постарався, абы заразѣ обдѣливано ексекуторѣвъ. О. Колянковскій обдѣвѣвъ, что се не его дѣло и бѣдѣ того зѣробити не може. Люде почали ще дѣужше напирѣти на него, убѣдѣвши до хаты и не хотѣли уступитис, доки того не учинѣтъ. О. Колянковскій не бачавъ иншон рады, якъ написати писѣмо до старостѣ, чтобы ексекуторѣвъ обдѣливано — очевидно ad usum delphini. Выдѣлѣ

Невыслѣженный въ Своихъ совѣтахъ Ве-
милостивѣйшій Богъ навѣстивъ насъ дня 16 (28)
лишня с. р. великимъ горемъ и несчастіемъ, бо
неумолима смерть забрала того-жъ дня мужени-
ну супругу, 5-лѣтній сиротѣ сердечну и пе-
чаливу матрѣ, отцви найдорожшу доньку, а се-
стрѣ одинокую возлюбленнѣйшую сестру Володи-
ру. Веѣмъ Высокоповажаннымъ особамъ, ко въ ча-
стѣ двоя и тяжкои недуги посѣщали покойну си-
ногкократно и всякими силами старались упрят-
ннті послѣдній минуты жити покойной, якъ и
тымъ Высокоповажаннымъ особамъ, що прнняли
участі въ похоронномъ обрядѣ и бдали послѣдну

послугу покійної заявляє родина всенародно по-
даку. Передо всім дякуємо сердечно Высокобла-
городнимъ своякамъ нашимъ а то: о. крилошани-
ну Богоносowi и его родниѣ, пп. Березовскимъ зъ
Хоросткова, пани Медведскій и еи родниѣ зъ Я-
нова, а наконецъ пани Емилиї Лукасевичей за
посещение и осолоджувание послѣднихъ минутъ
житя покійной. Дякуємо также о. душъ Высо-
копреподобнымъ отцамъ: крилошанину Богоно-
сови зъ Хоросткова, Турулѣ зъ Увислы и Березо-
скому зъ Хоросткова за посещение покійной за-
разъ першого дня по еи смерти и одслуженье па-
растоу надъ тлѣнными останками покійной. Рѣ-
вно-жъ уважаемо святымъ обовязкомъ подякувати
Высокопреподобнымъ отцамъ: прелату Олениц-
кому зъ Говилова великого, крилошанину Богоно-
сови зъ Хоросткова, свѣтнику Царевичеви зъ
Кобыловскъ, свѣтнику Ганкевичеви зъ Гримало-
ва, Гавацкому зъ Перемылова, Ганкевичеви зъ
Целѣва, Чачковскому зъ Товстого, Гловѣнскому
лат. пар. зъ Хоросткова, Сѣменовичеви зъ Кло-
винцевъ, Турулѣ зъ Увислы, Содоморѣ зъ Янова и
Вайсови лат. сотр. зъ Хоросткова, котрі звалили
прибути дня 18 (30) липня до Хлопѣвки, и ту по
бдѣленю панахиды и похоронѣвъ въ церкви
выпроводити процесіонально тлѣнны останки по-
кійной ажъ за село въ дальшу дорогу до Шер-
шеневецъ, де ихъ зложено дня слѣдующаго въ гробъ
родиннѣмъ на вѣчный упокой. Таку-жъ саму серд-
ечну подяку складаемо Высокопреподобнымъ от-
цамъ: мѣсто-декану Лободѣ зъ Глубѣчка, Діа-
стральскому зъ Озерянь, Тишинскому зъ Бѣльча
и Кобылянскому зъ Мышкова, що звалили при-
бути дня 19 (31) липня до Шершеневецъ и ту по
бдѣленю панахиды и похоронѣвъ, одпровади-
ти процесіонально тлѣ покійной на кладовище.
Особенно дякуємо еще Высокопреподобнымъ От-

цамъ: крилошанину Богоносowi и Турулѣ за ихъ
трогачий слова пращальны выголошені въ часѣ
похоронѣвъ въ Хлопѣвцѣ. Дякуємо наконецъ всімъ
своякамъ, пріятелиамъ и знакомымъ, що звалили
въ дни похоронѣвъ збратисъ, чтобы причинитисъ
до звеличеня того сумного обряду. Най вынаго-
родитъ Вамъ Богъ за Ваши труды и сочувство,
а провидѣніе Боже нехай стереже Васъ о. та-
кого нещастя, якимъ навѣстила насъ рука Гос-
подня.

Хлопѣвка дня 8 н. ст. сериия 1889.
Лука Шустъ, мужъ — Геню, позбѣла си-
рота — Петро Гиль, отецъ — Анна Германа
Медведска, сестра — Емилиї Медведскій, шуринъ
покійной

Просто о.дъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелайскій и самородный за бочку въ 135
литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60,
65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,
120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши о.дъ 20 кр
за литру и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка зачисляется.

2084 18—? **Высшая:**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймае Дирекція и филии.

Глядаеся

учителя приватного, котрый
бы добре знавъ языкъ нѣмец-
кій. Близша вѣдомость у о.
Евгенія Гузара въ Заваловѣ.
3076 (3—2)

Пошукуеся

учительки до удѣленя початковой
науки двоимъ дѣтемъ, дѣвчаницъ и
хлопчиковъ. Добре було бы, чтобы
тою учителькою була укѣнчана
семинаристка а по крайній мѣрѣ
панночка зъ вышнихъ класъ жен-
скихъ. Близша вѣдомость у о.
Юсифа Котецкого, пароха въ Лю-
товискахъ, почта въ мѣсяцъ.
3084 (1—2)

**Примѣщеніе для панно-
чокъ, помѣщъ въ наукахъ
и конверсаціи нѣмецка и
француска. Подготовле-
ніе до испытѣвъ въ за-
веденію М. Бѣльскон,
Львѣвъ, ул. Доминикан-
ска ч. 5. 3043 6—?**

ПА-

расолъ до дому и до сонця о.дъ 1.20
до 12 зр. — *Калюшъ мужескій и
дамскій зъ фабрики російскіихъ по-
чинаеъ фабричныхъ — шалки не
пропускающъ воды по 50 кр.*
найденше въ торговли
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львѣвъ, Галицка ч. 1.
Цѣнники на жадае даромъ!

НАЙДЕШЕШЕ!

цѣлкомъ безъ сопуху, невывасающе
прасованье зѣлзкомъ
есть се при помочи патентованого
зѣлзка и

углѣвъ зъ дерева

BRUQUETTES

зъ фабрики Архипаля Альбрехта.
Скоро розжаритсѣ разъ брѣкеты, то
можна безъ роздуваня огню причѣмъ
не чувѣт пайменшого сопуху, а въ
найвыгодѣйше прасовати патенто-
ванымъ зѣлзкомъ, а кошту вы-
поситъ на годину 1 1/2 кр

Мѣсяцъ продажы устроюються всюдѣ.
Поясненія и цѣнники розсылае на ба-
жае даромъ и општоно.

Головне мѣсце продажы для
Моравы, Шлезка, Галичина, Буко-
винны, Румыніи и Болгаріи углѣвъ-
Brquettes Архипаля Альбрехта у
Іоана Роснера въ Тешинѣ

Можна купити въ каждой бѣль-
шой торговли зѣлзкомъ. — До мѣсяцъ,
де ихъ нема, розсылаеся за надѣла-
ннемъ о.дъ 3 зр. патентоване зѣлзко
и достаточну едѣлькѣсть до частѣй-
шого уживаня брѣкетѣвъ одворотъ
3035 нѣмъ почтою. 6—10

Львѣвска Фабрика Асфальту
и углѣпшенихъ огнетрѣвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ
до покрываня дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИНКЕВИЧА, инжиинира
Львѣвъ ул. Корытна ч. 13

порукае: 23—?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованя мурѣвъ
о.дъ вокхостъ, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ стѣнѣ,
ЕЯСТИЧНИ ИЗОЛІРПЛЯТЪ, углѣпшену огнетрѣвалу асфаль-
тову ТЕКТУРУ высшихъ сортѣвъ до покрываня дахѣвъ, зѣл-
токъ 10 метрѣвъ □ о.дъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛ-
ТОВЫЙ до консерваціи дахѣвъ текстуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-
СКУ безводну.

Осушае асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнымъ
досѣ въ техницѣ наибѣльше вокхъ стѣны въ помѣшканяхъ.
Фабрика выготовлюе въ цѣлѣмъ краю своими людьми
покрываня дахѣвъ огнетрѣвалую текстурѣю и ихъ репарациі.
Метръ □ о.дъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ приймае Іосифъ Заплатальскій.

Я АННА ЧІЛЛІГЪ

маю довге на 185 сантиметрѣвъ
великанське волосѣ Лорелей
а то въ наслѣдокъ 14-мѣсячного ужив-
аня помады моего власного вынаходу.
есть она однокимъ средствомъ на
выпаданье волосѣ, выкликуе его
порѣсть, змѣняе шкуру подъ во-
лосѣмъ, выкликуе у мужинъ повный
спильный зарѣстъ бороды и надае
уже по короткомъ ужитію волосю на
головѣ и бородѣ природный по-
лыскъ и густѣсть и хоронитъ его
передъ скорымъ посивѣніемъ ажъ
до пѣзної старости. Цѣна слоика 2 зр.
Розсылаеся що дня у всѣхъ сторонъ
свѣта за надѣланнемъ грошей або по-
слѣдлатою.

Csillag & Co.
Budapest, Königsgasse,
и ту треба всѣ замовленя надѣслати.
2879 19—20

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. ОО. БЕНЕДИКТИНѢВЪ
зъ монастыря von Soulat
(Франція)
Dom MAGUELONNE, Prior
2 ЗОЛОТІЙ МІДАЛЪ: Бурсеа 1880 — Лондонъ 1884.
найбѣльшій бѣзпаченя

Вышесказанно 1373 пріорѣвъ
въ роцѣ Петровъ Бурсе
„Шодемо уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ ВПр. оо Бе-
недиктинѣвъ въ едѣлькѣсти
кѣлѣтокъ капель въ скляницѣ
водѣ, тамувѣи и дѣлѣтисъ по-
рохнѣватѣе зубѣвъ, бо черезъ
те надаеся имъ бѣлого полѣ-
ску и твердості та възбѣдѣеся
исна и удержѣеся ихъ здоровыи.

„Тому то робимо нашимъ читателямъ справдѣнно при-
сугу, звертаючи увагу на сѣбѣ дѣлѣи и практичный тѣмъ, що
есть наибѣльшимъ средствомъ цѣлюющимъ
и однокіею охоронѣю на бѣлы зубѣвъ.

Затъ нѣмъ 1807 **Seguin** 106v.108, r. Croix-de-Seguin
Генер. агентъ **Bordeaux**
Дѣлѣти можна у всѣхъ добрыхъ торговляхъ переуль,
2765 драгуеріяхъ и аптекахъ

ВЫСТАВА

образѣвъ фотоплетичныхъ въ сали Frohsinn
въ готели Жоржа.

Въ томъ тыждни

ШВАЙЦАРІЯ

50 найкрасѣшихъ видѣвъ кольчированыхъ. Вѣстунъ о.дъ особы
20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворена щодня о.дъ 2 гои до
10-тои години вечеромъ. 3073 (4—2)

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Славно звѣстный о.дъ трицѣти лѣтъ
магазинъ и робѣтня ювелирскихъ вы-
робѣвъ, золотыхъ и сѣрѣбныхъ, также
складъ сѣрѣбла хиньского подъ фирмою

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3020 8—?

на пляцъ Маріацкій до готелю французского.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ПТАДТМИЛЕРА
у Львѣвъ, улица Краковска число 9.

порукае:

Старй вина угорскій лѣвичный и натуральный вина
столовой о.дъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житиньки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старй Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ
французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 2817 59—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на жадае даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничѣй сѣрѣбнымъ медалемъ за старй вина

И. ИГНАТОВИЧЪ
порукае:

певный и выпробованый средства до выбрѣаня всякихъ
пльмъ.

КР. 04 25 25 30 08 25 25 06 25 05

АМАНДИНА усуеае пльмы зъ
сокобъ цукровыхъ, бѣла, мо-
роженого и т. п. флягонъ . . .
АПСЕИНА вытѣае пльмы тов-
стѣй зъ матерій шовковыхъ
барвнхъ . . .
АЦЕТИНА нѣтитъ пльмы аль-
каличъ и мочовъ, флягонъ . . .
БЕНЗОЛИНА выбѣрае пльмы
товстѣй и зъ прѣтъ, зъ мази и
посѣту, флягонъ малый 20
кр. пльмъ . . .
БРАЗИЛИНА, выпраиъ въ бра-
зилійскѣ матеріи чорнѣ, споло-
вѣи и поплѣиенъ бѣлѣсую-
ють перѣстну барву, стають
лысчунни и твердыи, пакѣтъ
ЕТИЛИНА усуеае пльмы на по-
мѣстѣ зъ фарбъ анилиновыхъ,
травъ, лѣкерѣвъ, и смолъ фл.
ЯНИНА розпускае пльмы чор-
нѣ повѣтаиъ на шѣбѣвъ при
фарбованю волосѣ, флягонъ . . .
ЯВЕЛИНА уживаеся до выбѣ-
раня зъ бѣлы барвнхъ пльмъ,
а именнѣ зъ пива, вина чер-
вонного, оловчѣвъ, конфитуръ,
атраменту и т. п. флягонъ . . .
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужив-
аеся до чищеня пльмъ зъ
атраменту, лѣсочка . . .

КОРѢНЬ МЫЛАННЫЙ бѣлый,
служить до прѣа матерій шов-
ковыхъ, потовченыхъ и за-
марганыхъ, пакѣтикъ по 2 кр. и
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до
выбѣраня пльмъ старыхъ зъ
матеріи вовниныхъ, бавоннѣ-
ныхъ и шовковыхъ, кусикъ
ОДАЛИНА найбѣльше средство
до чищеня мужеской одежи,
усуеае пльмы повѣтаиъ зъ
пороху, прѣтъ, тютюну, моло-
ка, пива, кавы, шоколадъ,
плѣси, вокхости, сметанки,
росѣду и т. п. флягонъ . . .
ОКСАЛИНА выбѣрае пльмы зъ
атраменту, иржи и кровѣ, кусикъ
паперу и бѣлы, фляшка . . .
КВИЛЯЯ, матеріи вовниаиъ и
шовковъ, выпраиъ въ одварѣ
Кеялиа тратѣтъ пльмы и од-
зискують свѣжѣсть, причѣмъ
барва матеріи нѣчо не тратѣтъ,
пакѣтъ . . .
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-
ВЫЙ усуеае пльмы зъ пох-
сту, олю и живицѣ, флягонъ . . .
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистѣтъ матеріи
бѣлы вовниаиъ зъ замарганя и
пороху, пакѣтъ . . .

Пабуті можна у ЛЬВѢВЪ въ власныхъ торговляхъ: ул.
Коперника ч. 3 и улица Галицка рѣгъ Валовон. Въ филияхъ:
въ КРАКѢВЪ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦѢХЪ Гр-
нокъ ч. 2. 2529

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкого

Акціонного Банку Гипотечного

2222 161—? купе и продае

всѣ эффекты и монеты
подъ найпріступѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ пѣделъ закона въ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, цупиларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіа

можно одержати въ сый Конторѣ.
(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуются безъ
прѣволони по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

ПОЛОТНА, БѢЛЫЕ СТОЛОВЕ
зъ перворядныхъ фабрикъ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львѣвъ пляцъ Капитульный число 2.
Цѣнники на жадае оплатно одворотною почтою.

одержавъ свѣжій транспортъ

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ Иванъ Белей.

Панѣръ зъ фабр. Чернянскон.

Зъ друкарѣй тѣл. лж. Шевченка, нѣдъ зар. К. Боднарского.

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святыхъ) о 5-ой годикъ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вѣторокѣ, а въ вѣторокѣ и пятницу на перемену разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. II, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій поврѣтокъ а третій чвертьрокъ видавництва „Дѣла“ въ 1889 році. Просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ поспішати зъ надсыланьемъ предплати и залеглостей.

У Львовѣ для 4 (16) серпня 1889.

За двѣ недѣли зачався въ нашихъ школахъ середнихъ новый рокъ школьный.

Кали-бъ хто народъ нашего краю хотѣвъ судити посля фреквенціи школьной, то мусѣвъ бы намъ народъ осудити за найменше культурный. На 3 миліоны Поляковъ (вразѣ зъ признавшими-ся до польского языка жидами) ходитъ до галицкихъ гимназій 8,000 польскихъ учениковъ, на 320 тысячъ Нѣмцевъ 750 нѣмецкихъ учениковъ, на пѣтсотъ миліона Русинѣвъ только 1,800 русскихъ! Отже у Поляковъ припадае 1 ученикъ гимназіальный на 375 душъ, у Нѣмцевъ 1 на 400, у Русинѣвъ 1 на 1400!

Сѣ цѣлѣ мусѣтъ насъ дуже засоромити. Мы хвалимось, що мы народъ вже въ давнихъ часахъ культурный, що вже Ярославъ Мудрый закладавъ школы и що мы вже тогда мали своихъ ученыхъ та писателей, — а ото инѣвъ, де дѣверъ до просвѣты стоятъ для всѣхъ отворомъ, мы кораставомъ зъ того такъ мало, такъ безъ порівняннѣ менше, якъ другі народы.

Але оно намъ и правосудіе велику шкоду въ многихъ взглядахъ. Мы нарѣкаемо, що навѣтъ въ русской части нашего краю уряды и суды обсажены майже исключительно або переважно не-Русинами, що навѣтъ въ многихъ русскихъ школахъ народныхъ учителями суть не-Русины, а чи-жъ въ значной части не мы самы тому винны? Чи доставляемо мы достаточно число кандидатѣвъ на посады урядниковъ, судѣвъ, учителей, и чи не мусѣтъ ти посады обсаживатися не-Русинами по недостатку кандидатѣвъ русскихъ? Мы бажали-бы подѣлу Галичины на руску и польску половину; а який-же то бувъ-бы рускій край, въ котромъ администрація, судѣбничество, школа мусѣла-бы зъ конечности бути въ рукахъ не-Русинѣвъ?

А независимой интеллигенціи якъ-же мало у насъ русскихъ! Кѣлько адвокатѣвъ, нотарѣвъ, лѣкарѣвъ и т. д. маемо Русинѣвъ? Навѣтъ та интеллигенція, до котрой належають и пр. псарѣ громадскі, станѣ немаловажный для политикѣ, администраціи, для экономическому быту народу, есть въ значной болѣшости польска, жидѣвскі але не руска!

И чимъ дальше, тимъ горше у насъ. Число учениковъ Русинѣвъ въ середнихъ школахъ бѣдѣ кѣлькократна лѣтъ майже не збѣльшало, коли часло Поляковъ зростае значно, а число жидѣвъ навѣтъ дуже значно.

Нарѣкаемо на нужду, нарѣкаемо на недостатокъ удержанія, нарѣкаемо, що нема де примѣстити нашихъ сыновъ, а кѣлькодесять школъ народныхъ що-року стоятъ пустыми, бо нема ихъ кѣмъ обсадити, нема учителей кандидатѣвъ. А прецѣвъ и станѣ учителей народныхъ не есѣ такий дуже лѣхій; та-жъ послиа нового закона кѣждый учитель народный, навѣтъ въ школѣ філіальной, мусѣтъ по 25 рокахъ службы добитися плати 500 зр., окрѣмъ вольного помещика.

Правда, що у насъ бѣда, що посыланье сына до гимназій вымагавъ значныхъ коштѣвъ: на оплату школьную, на книжки и всякія приборы школьный, на станицю, харчъ и одежду. Але таки богато еще дало-бы ся въ томъ взглядѣ безъ великой трудности заработать, чего нинѣ не робиться.

Передо всѣмъ за мало посылаетъ своихъ сыновъ до середнихъ и высшихъ школъ наше мѣщанство, именно въ тѣхъ мѣстахъ, де суть гимназій. Н. пр. въ Тернополѣ есть 5,144 Русинѣвъ, въ Коломыи 4,369, въ Дрогобычѣ 4,046, въ Стрыку 3,869, однакожъ сыновѣ тѣхъ Русинѣвъ есть въ сѣхъ мѣстахъ дуже мало, далеко менше въ порівняннѣ, якъ сыновѣ Поляковъ або жидѣвъ. Належало-бы отже нашій интеллигенціи по сѣхъ якъ по нынешнихъ мѣстахъ, де суть гимназій, именно нашимъ священникамъ, учителямъ и всѣмъ тѣмъ, що болѣе стѣкаются зъ мѣщанствомъ, заохочувати то мѣщанство, абы посылали своихъ сыновъ до гимназій.

Такожъ межѣ сѣлянами суть таки, що мали-бы можѣть давати своихъ сыновъ до высшихъ школъ и поновити на те всѣ потребны кошти. Уже и теперь траляються села, зъ котрыхъ що-року по кѣлькохъ молодѣвъ ходять до высшихъ школъ. Але докола тако-го села буває зновъ кѣльканатѣ сѣль, зъ котрыхъ нема ані одного ученика въ нѣякой высшій школѣ, хоть суть тамъ неразъ и замѣжливѣйшій люди. Все заложитъ бѣдѣ заохоты, бѣдѣ приуны.

По-друге намъ треба болѣе бурѣзъ або розширѣня бурѣзъ теперѣшнихъ. Въ декотрыхъ мѣстахъ зъ высшими школами ще доси не маемо зовсѣмъ бурѣзъ. Н. пр. въ Золочевѣ есть

и значне число интеллигенціи, и забираюся ще передъ роками до закладанія ажъ двоухъ бурѣзъ, до одного буде навѣтъ зроблений початокъ, а однакъ до нѣвъ бурѣзъ нема и нема! Трохѣ болѣе заходу, болѣе ревности мѣщановъ и овозможной интеллигенціи, а бурѣзъ могло-бы розвинулася далеко болѣе, якъ теперь.

Наконецъ суть ще и нѣшій слозобы, практиковані въ далеко болѣшій мѣрѣ за границею, але по-трохѣ декуды вже и у насъ, и пр. у Львовѣ учителями руской гимназій. Сѣ звычай такъ званого вольного харчу. Кѣлька, и пр. сѣмъ домовъ, въ якѣхъ мѣстѣ, де есть гимназіи, умовляються, що кѣждый якому надѣйному а убогому ученику дастъ разъ на тыждень у себе обѣдъ. Жертва то неветлика для одного дому, а для бѣдного ученика вже подстава до его удержанія. Зновъ неразъ може дало-бы-ся въ такомъ сѣлѣ, що положене болѣе болѣшого мѣста, склонити кѣлькохъ або кѣльканатѣхъ замѣжливѣйшихъ господарѣвъ, чтобы, якъ трапиться зъ ихъ сѣла який ученикъ способѣвшій а убогий, они умовилися доставляти ему харчу на удержанье: сѣ-жъ була-бы слава для громады и для достѣжныхъ господарѣвъ, а народъ нашъ має неразъ певну амбіцію.

Отже таковыя способами можна-бы значно збѣльшити число русскихъ учениковъ въ сѣр-днихъ школахъ, можна-бы вытворити далеко численнѣйшу интеллигенцію, нѣжъ ан нинѣ маемо, а про насъ намъ ще такъ потребно. Нехай-бы зрештою и не кѣждый ученикъ зъ высшѣй науки мѣлъ колись ажъ хлѣбъ, все-жъ користъ зъ неи буде велика и для него самого и для загалу Русинѣвъ. Ему прийдѣтъ колись служати въ войску, то не буде за весь часъ службы поневѣряться яко простой жовниръ. А поверне до плуга, то яко просвѣщенный чолвѣкъ и болѣшій пожитокъ потрафитъ раздѣлѣти зъ господарства и не буде покрѣпо угнѣтаться передъ леда писарчукомъ або подданкомъ, и ані собою ані громадою своею не дастъ такъ легко орудовать.

Се, що мы нинѣ отъ-тугъ написали, суть рѣчи значны и неразъ вже и згадувані. Але у насъ вже такъ буває, що не одау и асиу и добру рѣчь треба кѣлька и кѣльканатѣхъ разѣвъ порушати и повторяти, чтобы довести до якого результату. Теперь часъ фѣрий школьныхъ, отже мы подносимо на ново сѣсю важную справу, сподѣваючись, що нашѣ слова не будутъ зовсѣмъ даремны.

Изъ гостини наместника на Лемковщинѣ

годиться поднести ще деякі факты, які подали дописувателѣ другихъ часописей:

Дня 4 н. ст. серпня стало въ Горлицѣхъ звѣстно, що п. наместникъ за два дѣи прибуде до Горлицъ, и заразъ завязався комитетъ, чтобы его принять съ парадомъ. А именно на границѣ повѣту въ Бѣчу мавъ два б. н. ст. серпня повѣтатѣ наместника маршалокъ горлицкой рады повѣтѣвъ п. Пяцкій, потѣмъ въ Горлицѣхъ при триумфальной брамѣ бурмистръ п. Бѣховскій, а наконецъ мали запросити наместника на свидѣнье до красна прикрашеного салѣ касна. Але цѣла та програма не удалася. Маршалкови п. Пяцкому, коли той наместника на дворѣ въ Бѣчу почавъ вѣтати яко „господаръ повѣту“, перебивъ наместникъ мову, заявивши ему коротко, що бѣдѣ „уже не господаръ повѣту“, бо рада повѣтова розвязана, отже не приймае ані его ані репрезентацию повѣту. Зъ Бѣчи на свидѣнье поѣхавъ наместникъ до Загорянъ до своего шурина Скиншинского (выбравшего посломъ противъ бурмистра Бѣховского), и ажъ около 10 год. передъ полуднемъ прибуде до Горлицъ. На промову бурмистра Бѣховского притріумфальной брамѣ одповѣвъ наместникъ рѣшучо: *Usciecia i sprokonia prajęce pochwalom, lecz przy tem zapraszam wasz do lojalności państwa i posłuszeństwa dla reprezentacji jego*. Въ старостѣвъ представлѣвшихъ наместниковъ всѣ власти, крѣмъ рады повѣтѣвъ, котра поїхала од ратрес. Зъ рускимъ духовенствомъ, котрому проводивъ деканъ о. Хилѣкъ, розмовлявъ наместникъ коротко по руску: „Чи живете зъ латинскимъ духовенствомъ въ згодѣ?“ — „Чи ходите на бдусеты (польскі)?... Треба ходити на бдусеты, бо тамъ дасть добрый примѣръ!“ Специально о. деканъ Хилѣкъ запитавъ наместника: „Голосували-те за п. Санинскимъ?“ На то о. деканъ одповѣвъ: „По трохи“. Потѣмъ наместникъ появився въ магистратѣ Мѣщанство просило наместника на друге свидѣнье до касна, але бѣдѣ одмовивъ словами: *Wobec takich stosunków, jakie zachodzą między nami, dziękuję wam za gościnę... inną razą będę mógł służyć, lecz dzisiaj dajęmnie*. На друге свидѣнье поѣхавъ наместникъ до горлицкого дѣдѣча Мальковского (именованого потѣмъ презесомъ заряду повѣтѣво-го). Зъ-вѣдѣтъмъ черезъ Сяру, де славный копаный нафты, поѣхавъ наместникъ до Загорянъ до своего шурина, посла Скиншинского на обѣдъ, на котрый були запрошені такожъ деканъ о. Хилѣкъ и о. Менциньскій зъ Маласто-

ва. При обѣдѣ такожъ о. Хилѣкъ виѣвъ тоастъ, дякуючи п. наместникови за гостину въ горлицкомъ повѣтѣ и высказуючи вѣрѣбѣ Русинѣвъ для монархій и Габсбургского дому.

Дня 7 н. ст. серпня п. наместникъ о 8 годѣвъ вечеромъ прибуде до Криницъ. На границѣ повѣтѣла его кѣнна бандерѣ криницкихъ Русинѣвъ, а передъ церквою ожидавъ наместника о. Ив. Копицянскій зъ оо. Грон. Копицянскимъ зъ Поворовника и Гавр. Гнатѣшакѣмъ зъ Чорной, интеллигенціи и сѣляне. Намѣстникъ при выстрѣлахъ зъ мѣздѣрѣвъ о-становився при церкви. О. Копицянскій выголосивъ по руску правѣтне слово, въ котромъ побѣдѣ вѣрѣбѣ руского народу для цѣсаря и поважанье для п. наместника, а наконецъ заявивъ, що бѣдѣ зъ обома другима священниками хотѣть помолитися въ церкви за благословѣніе п. наместника. П. наместникъ на промову о. пароха подавъ ему руку и запытавъ: „А чи вы хотѣте жити въ згодѣ зъ Поляками?“ — „Хочемо“, одповѣвъ о. Копицянскій. Тогда наместникъ убѣдѣвшись до церкви и выслушавъ богослуженье зъ многолѣтствомъ для себе. Другого дня п. наместникъ приймѣвъ въ т. ав. „журналь“ депутаціи и поодинокі о-собы на авѣнціи. Зъ Русинѣвъ була у него о. Ив. Копицянскій и о. Гнатѣшакъ. На парѣ, які дали въ честь наместника купельный гостѣ, були запрошені и два рускі священники — парохи зъ Криницъ и зъ Муханы.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Рудчаньского.

[Купно дому на „польскій бециръ“. — Справа выкупна довинниѣвъ дову рустикального.]

Дня 8 н. ст. серпня збѣралася рудчанска рада повѣтова въ числѣ 14 радныхъ и перефореувала ухвалу, чтобы купити на помѣщеніе рады повѣтѣвъ (доси вынаймуваный радѣ) домъ гр. Фредра зъ Беньковой Вишнѣй за солену суму 8000 зр. Бувъ то провѣтъ секретаря рады повѣтѣвъ, званого п. Зброжка. Гр. Фредро зрѣбавъ на продажи того дому знаменитый интересъ, бо домъ далеко не бувъ вартъ такой сумы. Але що то? Чи то п. Зброжекъ або референтъ той справы кс. Камѣньскій заплатитъ зъ своей кшенѣй? То заплатитесь зъ додатковъ до податковъ! Радный о. Матковскій саротивлялся тому купнову и разомъ зъ ч. Ник. Васильшнымъ опустивъ салио, думая, що не стане комитету до ухвалы. Тимчасомъ комитетъ знайшовся: гр. Фредро, хотѣй только заступавъ своего бѣца, отже не мѣвъ права голосувати, мѣмо того, яко продающій, давъ такожъ свой голосъ, для комитету, и ухвала купна дому запада односторонно. (Цѣла та процедура голосованія и ухвалы есть для насъ зовсѣмъ незрозумѣлою. — Ред.)

Потѣмъ о. Матковскій поставивъ внесеніе, чтобы рудецка рада повѣтова затагнула позичку въ банку краевѣмъ для ратованія сѣлянъ, довинниѣвъ того банку, бѣдѣ грозящѣй нимъ руины. По численно переведеній ухвалѣ купна дому на „польскій бециръ“ бѣдѣ графа Фредра, нѣхто зъ панѣвъ уже не саротивлялся внесенію о. Матковского и внесеніе его приняло односторонно. А навѣтъ дѣдѣвъ зъ Мокрянъ, п. Гиневскій, розширивъ внесеніе, бо предложивъ, чтобы рада выбрала анкету для розслѣдѣнья, котрыхъ довинниѣвъ въ повѣтѣ можнѣ-бы ще выратувати, на слѣдующѣмъ засѣданію рады адала справу и уновномѣчила о. Матковского, яко внескодавца, занялся тѣмъ дѣломъ.

Безитересовный.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ гостини цѣсаря Францъ Йосифа въ Берлинѣ надходятъ слѣдующі вѣсти: Вчера рано, позаякъ то припадало латинское свято, бувъ цѣсаръ зъ своего святою въ костелѣ св. Ядвиги. Подчасъ того, якъ цѣсаръ бувъ въ церквѣ, була церковь замкнѣна и лишь немаломъ бувъ дозволенный вступъ за билетами. Обѣсла мѣвъ цѣсаръ дуже дову наряду зъ кн. Бисмаркомъ. Побѣйше конферували оба монархи дуже дово зъ австрійскимъ амбасадоромъ въ Берлинѣ гр. Сеченимъ и зъ шефомъ секціи въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ Сѣдѣнишъ. Шефъ нѣмецкого штабу генерального гр. Вальдерзе конферувалъ зновъ зъ шефомъ австрійского генерального штабу бар. Бекѣмъ, а бѣдѣкъ бувъ министръ войны на авѣнціи у цѣсаря Вальгельма. О 1 год. по полудни бѣбувся осмотръ полку Францъ Йосифа, а потѣмъ було свидѣнне въ каснѣхъ офицерскѣхъ, на котрымъ була оба монархи и 150 запрошенныхъ особѣ. Цѣсаръ австрійскій сидѣвъ тутъ межѣ цѣсаремъ Вильгельмомъ а кн. Генрихомъ Кн. Бисмаркѣмъ бувъ такожъ запрошеній, але подякувавъ и не прийшовъ. Полковникъ подавъ тоастъ зъ

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріи: за Границею: а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на мѣсцѣ . . . 1 зр. 50 кр. у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсцѣ . . . 1 зр. 35 кр. Редакція, Администрація и Експедиція подѣ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрѣбѣтѣ ся лише на попереднѣе застереженіе. — Рекламаци неопечатані вѣдѣмъ бѣдѣ порта Поодинокѣ число копій 8 кр. а в. Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 зр. бѣдѣ одномъ стрѣчѣ печатномъ, въ рубр. „Надсѣлане“ по 20 зр. а в. Подѣки числяться по 10 зр. бѣдѣ стихамъ.

честь цѣсаря Францъ Йосифа а цѣсаръ бѣдѣ-вѣвъ тоастомъ въ честь полку. Цѣ полудни оладѣвъ цѣсаръ выставу убѣзпеченъ а цѣсаръ нѣмецкій и кн. Гайрихъ всюды его опрова-джували.

Зъ вѣчерашнихъ конференцій вносятся загално, що межѣ Нѣмеччиною и Австріею Угорщиною заключено конвенцію войскову. На разѣ не маемо че подѣ рукою голосѣвъ прасы, але то лишь звѣстно, що всѣ газетѣ берлинскіе приписують вѣчерашнимъ конференціямъ дуже велику вагу. Межѣ обома державами — кажуть — мала настати повна згода въ справѣхъ политичныхъ а именно въ справѣхъ вѣсѣдѣй. Що-до справы войсковои, то одній высшій достѣйный мѣвъ сказати, що межѣ Нѣмеччиною а Австріею нема теперь тайны аоба войска становлять теперь одну цѣлѣсть.

Вечеромъ о 9 год. бѣдѣхавъ цѣсаръ Францъ Йосифъ зъ ангалетского дворѣца до Ишль. Цѣсаръ Вильгельмъ и всѣ князѣ бѣдѣ-дѣли цѣсаря ажъ до дворѣца и розирачалися тутъ зъ нимъ дуже сердечно. Кн. Бисмарка не було при пращаню.

Судьба Булянжера и его двоухъ товаришѣвъ запечатана. Вырокъ найвысшого трибунала ставѣа за бѣмъ дѣвѣвъ бѣдѣ его оголошенія правосильнымъ а за нимъ вѣдѣ утрата всякихъ правъ горожанскихъ и потреба установленія куратора для ихъ майна. Одно шастѣе Булянжера въ томъ, що его не було въ Франціи. Оавъ и его товаришѣ сидѣтъ собѣ спокѣйно въ Лондонѣ, хочъ правда, що лишь до якогося часу, бо че пытанье, чи французске правительство не зажадае бѣдѣ Англіи ихъ выдѣна. Але поки що мѣвъ Булянже все таки досѣтъ спокѣю и часу раздумати надъ своею судьбою и надъ кроватю, якъ мѣвъ дальше поробити. Що Булянже не буде тихо сидѣти, коли постане на вѣдѣйный стопъ по за Франціею, то рѣчь певна, и буде теперь ще болѣе оправдувати себе, тѣмъ болѣе, що поминувши вже саму рѣчь, буде мати достаточно матеріалу зѣ взгляду на формальну сторону процесу. Правда, що аргументы и доказы генерального прокуратора Боренера могли бути дуже добры и вѣрны, але всежъ таки самі обжалованіи не ставились передъ трибуналомъ и не оправдувались; нѣхъ не боронивъ нѣхто и не переслѣдувавъ свѣдѣвъ, котры могли-бы были дати противный доказъ того, що доказывавъ прокураторъ. Навѣтъ и не цѣлый сенатъ засѣдавъ яко трибуналъ державный, бо монархична менѣшѣсть бѣдѣ него одлучилася. Матеріалъ отже досѣтъ, чтобы выказати неформальность процесу и зъ сѣи стороны доказувати его неправосильность. Кажуть, що Булянже хоче дѣйствио выдѣти нову прокламацию въ свой оборонѣ. Праса булянжѣвска почала теперь сильно нападати на трибуналъ державный и называе цѣлый процесъ тенденціоннымъ; друга часть прасы, монархична, выстунае спокѣйнише а республиканска праса таки похваляе поступованье правительства въ справѣ Булянжера. Загранична праса хвалѣтъ безвзглядно вырокъ трибуналу а N. fr. Presse н. пр. важѣ, що цѣлый свѣтъ переконанъ теперь, що Булянже есть простымъ авантюрикомъ.

Сами дѣями привѣзъ до Петербурга Иркутскій ген.-губернаторъ гр. Игнатѣевъ, братъ звѣстного російского дипломата. Якъ звѣстно, именовано Игнатѣева заразъ по смерти гр. Толстого помѣшникомъ министра дѣлъ внутрѣшнихъ Дурново. Въ петербургскихъ кругахъ политичныхъ уважають за рѣчь певну, що Игнатѣевъ займе незадолго посаду по теперѣшнѣмъ министрѣ Дурновѣ. Въ звязи зъ сѣмъ приуныемъ розказують, що коли Дурново недавно тому бувъ на срѣбѣмъ всѣдѣю петербургского префекта полиціи ген. Грессера, мѣвъ дуже жалуватися на лихій станъ своего здоровья. Ся жалѣ поясняютъ собѣ въ Петербургѣ такъ, що Дурново вже самъ мѣркуе, що не буде мѣгъ довоу удержатися на своей посадѣ и вже напередъ голоситъ причину своего уступленія. Автентичной вѣсти о уступленіи министра пока нема.

Князь чорногорскій принимавъ на торжественной авѣнціи французского посла при петербургскомъ дворѣ Лабульѣя, чтобы высказати подѣку французскому президенту рѣдубини за то, що бѣдѣ надавъ наслѣдникомъ чорногорского престола кн. Данилови велику ленту почетной легіи, котру недавно тому Лабульѣю ему доручавъ.

Кн Юрій Лайхтенбергскій, женихъ чорногорскѣхъ княжы Станѣ выѣде въ першій полѣвнѣ вересня до Цетинѣ въ гостину.

Верховная власть турецка на островѣ Крѣтъ складалася теперь такъ: Провизоричнымъ генералъ-губернаторомъ и надынѣйнымъ командантомъ войсковымъ есть Шакиръ-паша, дотеперѣшній посолъ въ Петербургѣ. Шакиръ бувъ въ Петербургѣ persona gratissima, чого найльпшимъ доказомъ есть то, що его два сыны выхвотуется тамъ въ царской академіи войсковой. Его цивильнымъ помѣшникомъ есть

помощники з министерства дѣл загранич-
ныхъ Галибъ-бей, который бравъ въ участіе
въ мисіи Махмуда Джедидъ-бей.

Въ турецкихъ кругахъ правитель-
ственныхъ говорятъ, что Порты вы-
сказали хотѣніе додержавъ въ одновѣдѣ на
грецкую ноту не хотѣла тѣмъ выкликувати нѣ-
якоу контрверсы въ крестенскій спра-
въ, бо все же въ уваженіе за справу внутрѣшнюю.
Правительство турецкое хотѣло тѣмъ лишь су-
противъ грецкой ноты дати заграничнымъ ка-
бинетамъ познаніе о правдивомъ станіи рѣчей
на островѣ и для того свою ноту не уважая
яко непосредственную реплику на грецкую ноту и
дѣятого не хоче, чтобы державы на всю фор-
мально одповѣдали.

Турецкая газета Tagik доноситъ, что лордъ
Сальсбери припоручивъ английскому кон-
сулеви въ Канеа на Кретѣ, чтобы онъ пояснилъ
тамошнему населенію христіанскому, что вся-
кій эмигрантъ, чтобы одобрять островъ дѣл
Туречины не будутъ мати нѣякого взгляду на
осушеніе.

Зъ Бѣлградѣ доносятъ до Daily News,
что тамъ дня 12 с. м. наспѣла одповѣдь
королеви Наталіи на ноту сербского
правительства. Королева каже въ нѣй, что нѣй
приверо, что она не може принять предложенія
правительства, чтобы бачитися зъ сыномъ
королемъ Александромъ десь по за гра-
ницами Сербіи. Она має право бути присыла-
Того права, котре есть правомъ божіимъ и сто-
итъ по-надъ всякими нѣшами правами, не дасть
она собѣ одобрѣти. Она повѣдомляе дальше
правительство, что постановила рѣшучо вы-
хати зъ Ялты дня 17 (29) серпня и прѣхати
до Бѣлграда. Зъ Севастополя зновъ до-
носятъ, что королева хотѣла первѣстно зѣхати-
ся зъ своимъ сыномъ або въ Ялтѣ або въ
Бѣлградѣ, але коли король Миланъ не хотѣвъ
прѣстати, чтобы молодой король ѣхавъ до
Ялты, то королева постановила прѣхати до
Бѣлграда.

Дня 14 с. м. обходявъ король Алексан-
деръ торжественно свои уродины. Досѣта
дали выстрѣлы зъ пушокъ знати, что розпоча-
нася торжественный день. Мимо слоты зобра-
лося було передъ королевскою палатою бога-
то людей. Около 9 год. выступило войско; за-
разъ потѣмъ выѣхавъ и король до церкви а
нарядъ витавъ его гробницами охлѣнками. По
переду ѣхавъ самъ молодой король а за нимъ
въ другѣмъ повозѣ кор. Миланъ. По богослу-
женію мавъ митроп. Махалъ правнѣну бесѣду.
Одѣся одбувся въ палатѣ царѣ. Першу гра-
туляцію телеграму приславъ молодому ко-
ролеви цѣсаръ Францъ-Іосифъ зъ Бер-
лина.

Минувшонъ середѣ, яко въ другій рокови-
ны вступленія на престолъ кн. Фердинанда
одбулося якъ въ Софіи такъ и въ цѣлой Бол-
гаріи велике торжество. До Софіи позѣзди-
лося було зъ провинціи дуже богато народу.
Зъ самого Филиппополя прѣѣхало було ажъ
пять позѣздѣвъ зѣлѣзничныхъ зъ гостями а зъ
Цариграда прѣѣхавъ одинъ позѣздъ 1500 людей
и музику. Досѣта заповѣли выстрѣлы зъ пу-
шокъ святочный день а одтакъ розпочалася
парада богослуженьемъ въ соборной церкви.
По богослуженію одбулася ревія войскова, въ
котрой взяло участіе 4000 людей всякого ору-
жія, а величезній массы народу приглядѣлися
сему торжеству и витали князя энтузіастично.
По ревіи принимавъ князь министровъ, пре-
зидента собранія, послѣвъ и депутація а од-
такъ одбувся пиръ, на котрой було запроше-
но богато гостей. Министрамъ Саллабашевъ,
и Стояновъ а одтакъ ген.-секретаревъ Пана-
това и директоровъ зѣлѣзничныхъ надалъ князь
ордеръ Александра. По полудни одбувалася
велика народная забава а вечеромъ було цѣле
мѣсто иллюминаване и спалено штучный огнь.
О прокламаціи Болгаріи королевствомъ нѣхто
тамъ сего дня и не думавъ.

НОВИНКИ.

— Дирекція ц. к. державныхъ зѣлѣзницъ у Львовѣ на-
внесена просьбу товариства „Просвѣта“ знизилъ
цѣну ѣзды для участниківъ загальныхъ зборѣвъ
товариства на день 29 н. ст. с. м. въ Станисла-
вовѣ въ той способѣ, що платиться білетъ III-ой
класы а ѣдеса II-ой, а за половину II-ой ѣдеса
III-ой класою. Участники загальныхъ зборѣвъ
зволѣтъ ласкаво удаватися по легитимациі въ
канцелярію товариства „Просвѣта“ при улиці
Орменской ч. 27 у Львовѣ найдальше до 25 н.
ст. серпня.

— Зъ руско-народного театру. Въ Любачевѣ дасть
нашъ театръ вже лишь два представленія, а то
въ субботу, 17 н. ст. серпня, и въ недѣлю, 18
н. ст. серпня. Въ субботу выставлена буде исто-
рична трагедія О. Барвильского „Павло Полубо-
токъ“, а въ недѣлю въ день уродины нашего цѣ-
саря одбудеться торжественное представленіе. Пе-
редъ представленіемъ одспѣвають всѣ артисты и
артистки нашего театру, прибраны въ народны
костюмы, имѣя народный, одѣся слѣдѣ одповѣд-
ный торжество образъ зъ живыхъ особъ, а цѣле
торжество закончатся выставою триактовой
оперы С. Артимовского „Запорожецъ за Дунаемъ“.
Зъ Любачева переѣде нашъ театръ на шѣсть

представленій до Яворова, котры почнутъся вже
зъ днемъ 20 н. ст. серпня. — Въ Любачевѣ по-
ведеться нашому театру десьто добра, бо охотли-
во священство, помимо прикрои поры жнивѣ,
явилось численно на каждѣмъ представленіи. Го-
ловна заслуга въ томъ безперечно Вир. о. Иболо-
новского, пароха любачевского, и Ви. п. Нивинь-
ского, судѣй, котры щиро заходились и заходили-
ся коло того, чтобы одпомочи сѣй одинокой ин-
ституціи народной. Взагалѣ приходится намъ за-
значити фактъ, що у всѣхъ мѣстахъ, де мѣстова
и охотлива интеллигенція руска розумѣе вагу та-
кой институціи якъ народный театръ та по змо-
зѣ щиро одпомогае ей, тамъ ведеться добре нашо-
му театру. Тому, гадаемо, не заведеться дирекція
театру, выбираючи Яворѣвъ на теперѣшнее мѣсто
представленій, бо охотливое священство и яворѣв-
ское мѣщанство зѣвѣтъ зъ своего патриотизма и
зъ своего пожертвованія въ народныхъ справахъ
рускихъ.

— Руска спѣвацка „дванацятка“ акадѣмична выби-
реться вже небагомъ зъ концертами на доходъ
фонду будовы руского театру, проситъ
насъ отже одповѣстати, что коли бы хто потре-
бувавъ якихъ-небудь информаций або хотѣвъ за-
возвати „дванацятку“ до спѣвучастія въ концер-
тѣ, зволѣтъ зрѣбити се якъ найскорше, въ каж-
домъ разѣ передъ 25-ымъ сего мѣсяца подѣ адресо-
у: Іосифъ Партицій въ Рогатинѣ. Админис-
траторъ дванацятки повѣдомляе такожъ, что повѣ-
официально заповѣданный концертъ въ Ста-
ниславѣ на день 29 н. ст. серпня не одбудеться.
Докладна одповѣтка дороги першою артистичной
рускою прогулѣки наступитъ въ слѣдующѣмъ
тыждинѣ.

— Въ Карловѣ одбудуться въ недѣлю, 18 н. ст.
серпня, пяті вечерниці, въ честь уродины цѣсар-
скихъ, устроены заходомъ тамошнихъ читальнѣ.
Програма вечерницъ обнимае одчиты, спѣвы и
декламациі.

— Цѣсаръ перебуде въ Галичинѣ одъ 3 до 9
вересня. Подѣсясь окомбинированныхъ маневрѣвъ пѣ-
хоты, артилеріи и кавалеріи головна цѣсарска
квартира буде въ Павловѣ у гр. Сѣмѣйского, а
одѣся слѣдующихъ маневрѣвъ кавалеріи буде
мешкати цѣсаръ въ Краковѣ.

— Загалный зборъ членѣвъ общества имени Мих. Кач-
ковского одбудуться дня 17 н. ст. вересня въ Ка-
луши. Того-жъ дня одбудеться тамъ устроуванный
академичными музикально-декламаторскій вечеръ зъ
танцами въ домѣ Гальперна, умисно на тую цѣль
перестроенный. Первѣстно мавъ одбутися вечеръ
въ сали мѣщанскаго касина польского, а члены то-
го касина були вже навѣтъ письменно на то зго-
дилися (подписалось было ажъ 23 членѣвъ). Але
по выборахъ до сойму, коли выѣхавъ на посла
кандидатъ рускій, проф. Романчукъ, заразы члены
касинна зборились на нараду и ухвалили — не
дати салъ! Поляки калушскі (говоримо только о
т. зв. интеллигенціи польской) показались навѣтъ
неудачными супротивъ Русинѣвъ, бо коли въ осе-
ни минушого року устроуывали вечеръ въ честь
поета Адама Мицкевича, рускій хоръ мѣщанскій
подѣ управомъ п. Снпридоны Губчака не одмовивъ
запрошеному вечерковому комитету и взявъ участіе
въ вечеру. Негаданий поступокъ касина огор-
чивъ всѣхъ Русинѣвъ, якъ въ самомъ Калуши
такъ и въ цѣлой околици, а чтобы Поляки поба-
чили, что ихъ ворогованье не перешкодитъ збо-
рамъ общества им. Качковского, о то вже стара-
ется комитетъ въ Калуши, до котрого входятъ:
о. крил. Губчакъ яко голова, п. Мел. Теницкий
яко заступникъ головы, Снпр. Губчакъ яко сек-
ретарь, а дальше пп. нотаръ Мих. Бачинскій,
д-ръ мед. Куровець, купецъ Яросл. Коритовскій,
Перегиницъ, Боднарчукъ и ще колькохъ поваж-
ныхъ мѣщанъ зъ Калуша, Юрко Коваль мѣща-
нинъ зъ Войнизова, колькохъ священниковъ и мно-
го селянъ зъ калушского повѣту.

— Министерство торговлѣ заридило, что на буду-
ще всѣ научныя заведенія не будутъ оплачувати
почтового порта нѣ одъ своихъ корреспондентѣвъ,
нѣ одъ пересылокъ всякого рода.

— Зъ Дрогобича подае Kurj. Drohobycki такі
вѣсти: Рада мѣска, котру признавъ трибуналъ ад-
министративный за незаконно выбрану та тому и
ей розвязано, выбрала зъ помѣжъ себе выдѣлъ и
дирекцію дрогобичской касы щадничой. Деякі ин-
тересованы внесли одкликъ до намѣстничества про-
тивъ того выбору, мотивуячи его тѣмъ, что если
рада громадска признала незаконною, то и выборъ
членѣвъ ей на управительствѣ щадничой касы по-
виненъ бути неважнимъ. Такомъ самой гадки бувъ
и выдѣлъ повѣтовый. Намѣстничество рѣшило
противно и одкинуло згаданный одкликъ. При томъ
и то цѣлѣ, что рѣшеніе намѣстничества наспѣло
доперва по 15 мѣсяцѣхъ одъ внесенія одклику (с.
е. одъ 10 мая 1888 р. до 2 серпня 1889 р.) —
Въ дрогобичской гимназіи настануть значны змі-
ны одъ нового року школьного, бо кромѣ того, что
директоръ п. Ђвскадскій именованый до львовской
гимназіи а на его мѣсто приходитъ п. Олексе.
Борковский, то ще будутъ перенесены профессоры:
Гошовскій до Тернова, Новакъ до Ясла а Сик-
товскій до Черемисла.

— Дарованье кары взымаемъ. Найвысшимъ рѣше-
немъ зъ 11 с. м. даровано рѣшу кару 100 взы-
маемъ въ австро-угорскихъ заведеніяхъ карныхъ;
зъ того числа припадае на Галичину: на муже-
скій заведенія карны у Львовѣ 5, въ Станиславо-
вѣ 7, въ Висничу 2, а на женское заведеніе кар-
не у Львовѣ 8.

— Податокъ горбачаный не принѣтъ только дохо-
ду, якъ сподѣвались въ министерствѣ скарбу и
якъ прелиминували въ бюджетѣ державномъ на
р. 1889. Кампанія за обѣмъ мѣсяцѣхъ, одъ ве-
ресня минушого року до цѣвтя с. р., принесла

доходу brutto 12-40 миліонѣвъ, а если одчислить
ся 4-77 мил. на рокъ финансовый 1888, то ли-
шиться на сей рокъ за першій чотири мѣсяцѣ
доходу лишь 7-63 миліонѣвъ. А ту треба мати
въ цѣломъ роцѣ 32-37 миліонѣвъ доходу, бо такъ
прелиминировано въ бюджетѣ на р. 1889. Консум-
ція горѣвки значно зменшилася, бо перѣсѣбно
продано мѣсячно лишь 60.000 гектолитровъ, и
побирано податку по 2 миліоны зр. Зъ контин-
генту, означеного на 997.000 гектолитровъ, зѣу-
жито въ тѣхъ осьми мѣсяцѣхъ ледве третью часть,
бо 342.000 гкл., тому треба, чтобы одъ май до
кѣнца серпня сконсумовано 655.000 гкл. горѣвки,
а вже ажъ тогдѣ осягнеться сей законно поставле-
ный контингентъ. Але що се не наступитъ, тому
великій засобъ горѣвки перейдуть до новой кам-
паніи. Если-жъ обчислится поѣсла дотеперѣшной
консумціи, то можна надѣяться, что державѣ при-
де одъ май до кѣнца грудня с. р. ледве 14 ми-
ліонѣвъ зр. доходу, а тѣмъ самымъ буде страта
10 миліонѣвъ зр. одъ прелиминированого доходу.
Вывадѣ не можна того казати ще на певно, бо
не знати, якъ выпадетъ консумція, але на каждый
способѣ министерство скарбу перебрало мѣру,
прелиминуючи доходъ ажъ на 32-37 мил. Недавно
тому подали мы также зѣставленіе доходу
въ монополиі тютюневого и тамъ такожъ показав-
лося, что буде страта. Зъ тѣхъ чиселъ показуется,
что не конче добре натягати струны, котрыхъ
уже не можна натягати.

— Въ лѣсахъ меденицкихъ коло Дрогобича, въ
ревири Летня устроено дня 1 н. ст. серпня обла-
ву. Розбѣшлася вѣсть, что въ тѣхъ лѣсахъ крѣ-
ются якісь розбѣшники и горе тому, хто тамту-
ды має ити або ѣхати. Коли сѣ поголоски не пере-
ставали, а зъ сусѣдныхъ селъ доносело до дро-
гобичского староства о трѣхъ нападахъ на проходя-
щихъ дорогою по подѣ меденицкѣхъ лѣсахъ, устроило
староство облаву, до котрой выслано 7 жандар-
мовъ и скликано колькосотъ селянъ. Гадали, что
въ тѣхъ лѣсахъ укрывається вѣзаны Іосифъ Во-
бякъ, засудженный на 8 лѣтъ вѣзничѣ, что утѣкъ
зъ львовского заведенія карного и доси ще не
прихопленный. Перешукано цѣлый ревиръ, але не
найдено нѣякого, нѣ слѣду, чтобы хто шробувавъ
довше въ томъ лѣсѣ.

— Зъ Коломыѣ доносятъ до Gaz. Polsk-oi: По-
лиція придержала якогось Фальека, при котромъ
найдено готѣвкою 5800 зр. Коли бѣне не мѣгъ
оправдатися зъ посѣданиа тѣхъ грошей, увязнено
его. Дальшій дохождѣня выявили познанія, чи
Фальекъ не бувъ виновникомъ або спѣвчинникомъ
крадежи въ урядѣ почтовомъ въ Залучи, де дня
4 н. ст. серпня вкрали зъ касы 6000 зр. Одинъ
зъ полиціантѣвъ въ Залучи подавъ, что бачивъ
въ день крадежи въ Залучи, якъ якойсь панъ
проходжувався по-при урядѣ почтовый. Теперь
одослано Фальека до Залуча, чтобы его розпознавъ
сей подрѣцантъ.

— Навучились мабутъ самѣбска вѣзаница старо-
му злодѣви Стефанови Гацови зъ Старомъ Ронѣ,
котрый цѣлый свой вѣкъ проживъ въ казаматахъ
вѣзничѣ, бо коли его жандармерія одставила за
нову якус крадежъ до самѣбскаго суда, то бѣнъ
дня 5 н. ст. серпня повѣсился въ вѣзаници.

— Стѣльскій Ромео. Въ Станѣвцахъ горѣшнихъ
на Буковинѣ залюблился паробокъ Петро Анто-
нашъ и Марія Кобленца, донька нѣмецкаго колю-
ниста. Родичѣ Антонаша не хотѣли прѣстати,
чтобы ихъ сынъ подружился зъ дѣвицею иншою
вѣры, и тому робили всякій перешкодъ. Але
молодята таки вытравляли въ своей любви и дня
13 н. ст. серпня мало одбутихъ весѣлье въ вы-
наймленной хатѣ. Коли зѣйшлися гостѣ и почалась
гостина, явились несподѣвано родичѣ Антонаша и
почали ганьбити сына и свою будущу невѣстку.

Всѣхъ научъ дѣларешныхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбувши студіи зъ обшчу дентистини
въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ
ателье дентистини при плацу Маріан-
комъ ч. 10 и одринуе одъ 10 рано до
6 вечероухъ.

Всѣлкій операціи доконуе на мѣла-
ные безъ боли, одобривши чувство ко-
жнѣю або розвеселюющимъ газомъ
(Lustgas). Штучныя зубы выговоряе на
золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 39—?

РУ.

кавичи, шдѣли, подушки сѣпаяной
досей, настѣпни и шдѣрны штаны, —
протирала, бѣлѣжъ, сушеніи и всѣ
выробы рукавичничѣ

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Харчъ, мешканье и одѣжу

могутъ мати ученики народныхъ
и середнихъ школъ въ домѣ учи-
теля школы народнои у Львовѣ.
Проситъ ся о скорѣ зголошеніи.
Близна вѣдомѣсть въ Редакціи
„Дѣла“. 2076 (5—?)

Середѣ сварѣй выѣхавъ Антонашъ на середину
хаты, взявъ Марію за руку, подѣлывавъ ей и
сказавши „люблю тебе до смерти“, подѣрзавъ
собѣ ножомъ горло. Кинулись всѣ на ратунокъ,
але Антонашъ вже не живъ.

— Дрѣбнѣй вѣсти Въ Ярославлѣ померъ д-ръ И-
ковъ Рафѣ, жидѣ, лѣкарь и членъ рады повѣ-
твон.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 16. серпня. Цѣсаръ Вильгельмъ
зѣ цѣсаревѣю маютъ выѣхати до Альзациі и
Льотарингіи. Дня 20 с. м. прѣѣде цѣсаръ до
Штрасбургѣ.

Бѣлградъ 16. серпня. Король Миланъ
выѣзжаетъ нинѣ за границу.

Берлинъ 16. сепція. При одѣздѣ лу-
чилася цѣсаревѣ мала пригода: позѣздъ ру-
шивъ бувъ вже зъ мѣсца, хочъ цѣсаръ ще
бывъ не всѣвъ; цѣсаръ хотѣвъ вскочити, але
цѣсаръ Вильгельмъ здержавъ его. Запримѣчено
загално, что архіепис. Францъ Фердинандъ,
котрого въ Берлинѣ мало знаютъ, зыскавъ со-
бѣ тутъ загалную симпатію. Его гостину въ
Берлинѣ, яко будущаго наслѣдника престола,
уважають за одинъ доказъ болѣше, что союзъ
обоихъ державъ есть на довгій рокъ забезпе-
ченный.

СТАЛУ ПЛАТЮ	и прозисно плачу за помер- нишю въ продажѣ на рату- ночномъ доведеніи лѣсѣвъ.	Wechselhaus H. FUCHS Будягест. Drohobychstrasse 9, 3081 (1—10)	Хто желавъ-бы мати прекрасно народно одра- вленый КОБЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА, мене на- бути въ перелѣтничѣмъ заведеніи М. Спонарско- го у Львовѣ, Подѣалье ч. 9, за 4 зр. в. а. 3060

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ
у Львовѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрию,
Снитинѣ и Самборѣ

продѣся:

Косы по 40 и 50 зр. (найлучшій).
Серпы по 25 и 30 зр.

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:
Плуги Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. зр. 11; Ко-
лѣсница зр. 6.
Плужки-обгортачѣ до бульбѣ въ двоухъ
частяхъ 18 зр. 2948

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае:

певнѣй и выпробованѣй средства до выбрѣня всякихъ
плѣтъ.

кр.	кр.
25	КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служитъ до прѣня матерій шовковыхъ, поточенныхъ и замарганныхъ, пакетики по 2 кр. 04
25	МЫЛО ЖОВЧЕВЪ уживается до выбрѣня плѣтъ старыхъ зъ матерій вонныхъ, бѣловонныхъ и шовковыхъ, кусники 25
25	ОДАЛИНА найлучше средство до чищенія мужеской одѣжи, усувае плѣмы повстаншій зъ пороуху, прѣтъ, тютюну, молока, пива, кавы, шоколада, плѣсны, вѣхости, сметаны, росолу и т. п. флаконъ . . . 35
08	ОКСАЛИНА выбирае плѣмы зъ атраменту, яри и крови, зъ паперу и бѣлѣ, флашка . . . 25
25	КВИЛІЯ, матерій вонный и шовковій, выправъ въ одварѣ Квиліи трѣтитъ плѣмы и одыскують свѣдѣсть, причѣмъ барва матеріи нѣчо не трѣтитъ, пакети . . . 06
20	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-Вый усувае плѣмы зъ пороуху, олю и живицѣ, флаконъ 25
05	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матеріи бѣлы вонный зъ замарганы и пороуху, пакети . . . 20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3 и улиці Галицка рогъ Валови. Въ филияхъ: въ КРАКОВѣ Сукоиницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Ринокъ ч. 2. 2829

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи найновѣйшій

Метеръ одъ 45 кр. и выше

одержавъ въ великомъ выборѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ плацѣ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье платно одворотною почтою.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣлальный редакторъ Иванъ Белей.

Печатъ въ издѣр. Черлѣвскомъ.

Зъ друкарнѣ тез. им. Шевченка, подѣ вар. К. Баларского.

Литературный додатокъ „Дѣла“

БИБЛІОТЕКА НАЙЗНАМЕНИТШИХЪ ПОВѢСТЕЙ

пѣдъ редакціею И. Белея.

Томъ XXXIV.

М Р Ъ Я.

РОМАНЪ

ЕМИЛЯ ЗОЛЪ.

У ЛЬВОВЪ

Накладомъ редакціи „Дѣла“

Зъ друкарнѣ „Товариства имени Шевченка“ пѣдъ зар. К. Беднарского

1889.

INTERNATIONAL ASSOCIATION

OF AMERICAN LITERATURE

M. E. J.

1904

THE ASSOCIATION

I.

Підчасъ тяжкої зими 1860 року замерзала була Оаза; велика заметіль засыпала була цѣлу широку долину довшою Пікардіи и покривала єи мовъ бѣлымъ рантухомъ, а вже на саме таки Рѣздво звѣялась була наразъ така хуртовина, що величезною масею снѣгу завалила майже цѣле мѣсто Бомонъ. Снѣгъ падавъ ѳдъ самѣсенького рана; пѳдъ вечеръ сыпався ще густѣйшій, а черезъ нѳчь устелило нимъ таки дуже грубо. На улиці Орфевръ, въ горѣшній часті мѣста, тамъ, де конецъ єи пѳдходивъ клиномъ пѳдъ катедральну церковь, надуло снѣгу якъ въ мѣшокъ. Вѣтеръ гнавъ нимъ тутъ въ дверѣ св. Агніи, старо-римского, майже вже готицкого порталю, прикрашеного понизше причѳлка богатою орнаментикою. Першого дня Рѣздвяныхъ святъ, досвѣта, лежавъ тутъ снѣгъ майже по поясъ високо.

На улиці було ще тихо; люде наробившись на святій вечеръ ще спочивали. Выбила шеста година. Середъ темрявы, освѣтленої лишь слабо ѳдъ спадаючихъ пласточкѳвъ снѣгу якимъсь синявымъ свѣтломъ, видко було лишь одну ще трохи живу душу: була то маленька дѣвчинка, лѣтъ може девять, що, шукаючи пѳдъ склепнѣємъ порталю захисту, тулилась тутъ въ кутику цѣлѣсеньку нѳчь, дрожаючи ѳдъ студени. Она мала на собѣ тоненьку, добре вже подерту, вовняну спѳдвичину, на головѣ якусь шмату, нѣбы кусень старої хустки, а на

босі ноги затягнула величезній, старій чоботы, видко, зъ якогось мущины. Небожатко певно сховалось тутъ, ажъ коли вже добре наблукалося по мѣстѣ и коли змучене майже вже залякло. Дитинѣ тутъ и свѣтъ вже кѣнчився; въ захистѣ сѣмъ вѣщо вже еи бѣльше не чекало, хиба ще лишъ голодъ та нужда и страшенна студѣнь. Серце въ нѣй билося такъ важко, що ажъ духъ въ нѣй запирало та не давало и такъ вже ослаблымъ силамъ боротися зъ розшалѣлою заверухою. На силу лишъ, якъ бы инстинктомъ, що каже ховатися передъ чимсь страшнымъ, забѣгло дѣвча пѣдъ старіи муры катедральной церкви, коли подувъ страшный вихоръ и понѣсь свѣгомъ доокола.

Година минала за годиною. Довго тулилась она пѣдъ примуркомъ, що роздѣлявъ два сусѣдніи низькіи бѣдъ себе, а на котрѣмъ стояла статуя св. Агвин, тринадцатилѣтної мученицѣ, такъ малого дѣвчатка якъ и она сама, зъ пальмовою вѣткою и зъ ягняткомъ коло ногъ. А на прицѣлку, повыше хреста, видѣлася цѣла исторія обрученницѣ Христовои, дитини-дѣвицѣ, плястачной работы, якъ еи представляе собѣ вѣра простодушного чоловіка. Видко, якъ волосѣ стае чимъ разъ довше а бѣтакъ и зовсѣмъ еи закрывае, коли намѣстникъ, за котрого сына она не хотѣла бѣдатися, велѣвъ здерти зъ неи одѣжь и завести за кару въ дѣмъ неславы; видко, якъ огонь зъ костра, на котрѣмъ она вже горѣла, перекинувся на еи катѣвъ, що костеръ пѣдпалили; чудо еи мощей; Констанцію, доньку царя, що подужала бѣдъ проказы, и чудо одного зъ еи малюнкѣвъ; духовника Павлина, що мало що не стався жертвою покусы и не взявъ собѣ жѣвни; на раду папы мавъ бѣи покустъ, коли она вытягне до него руку, вложити на палець золотый перстѣнь зъ смарагдомъ. Грѣшна мара задержитъ тогдѣ перстѣнь, але бѣдѣвнѣ-

ся бѣдъ него и оставить его въ покою. И такъ сталося: то Павлина спасло. На самѣмъ же вершку причѣлка отвираются передъ Агнію въ повнѣмъ блеску ворота небесніа а ея, маленьку и молоденьку, приймае самъ Христосъ и складае на ея чолѣ поцѣлуй вѣчной щасливости.

Наразъ засвиставъ вѣтеръ по улицѣ и подувъ дитинѣ въ саміи очи а порѣгъ бѣдъ церкви таки майже зовсѣмъ завалило снѣгомъ. А дитинка притулилася ще бѣльше до святыхъ, що стояли въ низькѣхъ побѣчъ неи. То були подруги святой Агніи, святіи зъ ея дружины: три зъ правого боку: св. Доротея, що живилася въ темниці чудеснымъ хлѣбомъ; Варвара, що жила въ тюрмѣ, и Геновефа, котрой непорочнѣсть спасла Парижъ. А зъ лѣвого боку: Агафія зъ бѣдрѣзаными грудьми; Христина, котру мучивъ власный батько, кидаючи їй въ очи кусниками ея власного тѣла, що бѣрывавъ бѣдъ неи, и Кикилія, обручениця ангела Божого. По надъ ними пѣдвимаються въ три набитіи ряды разомъ зъ каблуками порталю ще и иншіи святіи дѣвы и украшають все три склепѣния множествомъ прекрасныхъ, непорочныхъ тѣлъ: въ долини мучать ихъ и замучують на смерть на тортурахъ, а въ горѣ, въ хмарахъ, витають ихъ херувимы и вводятъ до вѣчной радости передъ престолѣмъ Всевышнього.

Коли была осьма година и на дворѣ вже добре ставало видко, не ставало для заблукавшого сиротятка и того захисту. Якъ бы не то, що она разъ-въ-разъ бѣдгортала снѣгъ бѣдъ себе, то було-бы вже ея засыпало по саму шию. На старосвѣтскихъ дверехъ налипъ бувъ снѣгъ такъ, що здавалося, мовъ-бы то хто розвѣсивъ на нихъ футро зъ горностаѣвъ; навѣтъ приземокъ почорнѣлой фасады выглядавъ такъ гладкій та рѣвный.

якъ коли-бъ вже не було на нѣмъ мѣсяцъ нѣ на одинъ пласточокъ снѣгу. Всѣ виднѣйшій святі вдовжъ каблука покryлися снѣгомъ бдѣ горы до долу; бѣли ихъ головы и ноги свѣтились краскою непорочнои чистоты. Выше по-надъ ними обдывалися ще выдатнѣйше сцены на причѣлку и маленькій святі пѣдъ склепнѣемъ; они свѣтились якъ ясні точки на темнѣмъ тлѣ и такъ ишло чимъ разъ выше и выше ажъ до мѣсяцъ, де св. Агнія ставалася участницею небеснои розкоши; тутъ таки здавалося, що ангелы доокола неи обсыпують еи бѣлыми рожамы. На стовпѣ пѣднималася простѣсенъко въ гору статуя дитины-дѣвицѣ зъ бѣлою вѣткою и бѣлымъ агняткомъ; непорочне тѣло покryвъ снѣгъ и середъ лютои студени зробивъ зъ него якесь мистичне знамя побѣдоносного воскресеня непорочнои дѣвства. А при ногахъ святои стояло нужденне, снѣгомъ присыпане дитя, такъ скостенѣле и поблѣде, мовъ-бы вже каменемъ стало. Таки вже зовеѣмъ подабало на ту святу, що понадъ нею.

Въ однѣмъ домѣ, на правѣмъ боцѣ улицѣ, отворилася на першѣмъ поверсѣ зъ лоскотомъ ѡконниця а дѣвча пѣдъ церквою ѡкрыло очы. Дѣмъ той припиравъ до самои церкви. Зъ ѡкна выглянула прекрасна, черно-волоса женщина, зъ бѣлымъ и яенымъ якъ мраморъ лицемъ; ѣй могло бути якихъ сорокъ лѣтъ. Хоть и яка була студѣнь на дворѣ, то она все таки держала голу руку добру хвилю на дворѣ, бо доглянула, що пѣдъ церквою рушилася дитина. Еи спокѣйне лице посумнѣло бдѣ жалю та дива; ажъ морозъ пѣшовъ ѣй по тѣлѣ и она чимъ скорше зачинила ѡкно. Передъ еи очыма станула якъ бы яке явище бѣлая головка дитинки зъ сиными мовъ фѣялки очыма, спозираючими зъ-пѣдъ подертои на головѣ хустины; помарнѣле личко, выступаюча довга шийка на запавшихъ плечахъ, нагадувала

красу лиліи. Посинѣлій бѣ студени рученята и дробній нѣжки вже такі зовсѣмъ були залякли; ще лишъ трохи пары зъ губы давало слабый слѣдъ житя въ нѣй.

Дитина споглянула въ гору зовсѣмъ механично; она влѣпила свои оченята въ той дѣмъ, будынокъ вузкій, одноповерхій, по котрѣмъ було видко, що дуже старый. Ёго выставили десь при кѣнци пятнадцатоу столѣтѣ. Всуенный зъ боку мѣжъ два противоположній стѣпы церкви, выглядавъ бѣ якъ та бородавка мѣжъ двома пальцами великана. Тымъ способомъ удержався бѣ ще зовсѣмъ добре; ёго камѣнне пѣдмурованье, ёго деревянный поверхъ, заложенный стѣнами зъ червоноу цеглы, ёго крыша, котрой вязанье сходилося въ причѣлокъ на метерь высокій, ёго вежочка въ лѣвѣмъ углу зъ малымъ бѣконцемъ, въ котрѣмъ видко ще було оловянный рамцѣ зъ того часу — все то держалося ще такъ, якъ було передъ сотками лѣтъ. А все-жъ таки вже не разъ треба було ёго направляти, а примурокъ зъ цеглы пѣдъ крышею походивъ певно лишъ зъ часѣвъ Людвика XIV. На домѣ можна було дуже легко добачити роботу, що походила зъ того часу: въ крыши вежочки зроблено бѣконце вже зъ тоненькими, деревянными рамцами, — зъ оловянныхъ рамцѣвъ тутъ и слѣду не було; три бѣкна на першѣмъ поверсѣ перероблено на два а середне заложено цеглоу; черезъ то фасада ёго станула въ бѣльшой гармоніи зъ другими домами при улици зъ пѣзѣтѣишихъ часѣвъ. Такъ само легко можна було спѣзнати бѣдновленя въ долѣшній части. Замѣсть тяжкахъ, окованныхъ ворѣтъ станули дубовѣ дверѣ зъ ізимсомъ а зъ колишного острокаблукѣвого отвору, що выходивъ просто на улицу, остався ще лишъ середный закрутъ а долѣшну ёго часть и кѣнѣць замуровано и такимъ способомъ зроблено рѣдъ широкого бѣкна.

Дитина все ще споглядала на той старосвѣтскій будынокъ, въ котрѣмъ живъ ремѣсникъ, и якъ разъ добачила написъ на жовтѣй вивѣсцѣ зъ лѣвого боку одъ дверей. На нѣй стояло великими старосвѣтскими буквами: „Губертъ, вышивачъ ризъ церковныхъ“. Наразъ доскѣтъ бконницѣ звернувъ зновъ еи увагу. Симъ разомъ бдчннлась бконниця чотиригранного бкна на долинь: зъ него виглянувъ, якъ коли-бъ перепудженный, якійсь мущина зъ орлинымъ носомъ и выпуклымъ чоломъ, на котрѣ спадало густе сиве волосє, хочъ ему не було бѣльше якъ сорокъ и може чотири роки. И бнъ ажъ забувъ на хвилю, що на дворѣ студѣнь; на его лиці зарисувалися черты якогось болю, губы отворилися широко и бнъ зъ жалемъ и страхомъ вдивився въ дитину. Дитина видѣла ще крѣзь зеленявїй шибѣ, якъ бнъ стоявъ за бкономъ и кивавъ на когось: за хвилю станула коло него его красна подруга. Они стояли обое якъ прикованї коло бкна та все лишъ сумно споглядали на маленьку дѣвчанку.

Родина Губертѣвъ жила вже чотирѣ сотки лѣтъ въ сѣмъ домѣ, а всѣ були зъ батька на сына вышивачами. Вышивачъ ризъ церковныхъ выставивъ сей дѣмъ за Людвига XI; другїй вышивачъ за Людвига XIV казавъ его направити а теперѣшний, Губертъ, вышивавъ въ нѣмъ ризы такъ само, якъ колись его предки. Въ двадцатѣмъ роцѣ полюбивъ бнъ шѣснацятилѣтну дѣвчану, Губертину, такъ дуже, що ажъ ея выкравъ а бдтакъ и одружився зъ нею, бо еи матѣ, вдовицѣ по уряднику, не хотѣла нѣякъ дати еи за него. Губертина була чудо не краса; еи щастье и нещастье — то цѣлый романъ. Коли въ бсѣмъ мѣсяцѣвъ потѣмъ, въ такѣмъ станѣ, приступила до умирающей матери, та еи проклѣла и выключила бдъ наслѣдства. Ще того самого вечера повила

она немовлятко а ово таки заразъ померло. Проклѣнь завзятой мѣщанки добувався ще и зъ-за могялы, бо супруги мимо горячихъ бажанъ позбѣдали бездѣтними. Вже минавъ двацять и четвертый рѣкъ а они, бувало, якъ собѣ нагадають першу свою дитину, такъ и заливаються гѣркими слѣзами. Та вже и не мали надѣѣ, що переблагають ще колись покѣйну матѣрь.

Дѣвча, побачивши, що Губерты на ню въ-одно дивляться, налякалося та засунулося ще бѣльше въ кутякъ за стовпъ св. Агвін. Ще бѣльше перепудилося оно того шуму, що зробився бувъ на улиці; дверѣ стали ѣдчитися а зъ нихъ выходило чимъ разъ бѣльше людей. Улиця Орфевръ була-бы таки зовсѣмъ замкнена на тѣмъ кѣнци, де ви заступавъ дѣмъ Губертѣвъ, що прищипавъ до апсидѣвъ церкви, якъ бы не то, що зъ нею сходилася тутъ улиця Сонѣчна, подобаючи не такъ на улицу, якъ радше на заулѣкъ, що ишовъ по-пѣдъ церкѣвъ на противъ дому Губертѣвъ ажъ до головної фасады и тутъ выходивъ на пляцъ ді Кльоатръ. Тою улицею переходили якъ разъ двѣ богомѣльницѣ та ажъ зачудувались, коли побачили пѣдъ церкѣвою малу жебрачку, котрой доси въ Бомонтѣ не видали.

Снѣгъ не перестававъ сыпатись зъ-легенька и далше, а навѣтъ здавалось, якъ коли-бъ и студѣнь ставала ще бѣльша; зъ-пѣдъ бѣлои покрывы, що зависла була надъ цѣлымъ мѣстомъ, чути було зъ далека лишъ якійсь гамѣръ людекого голосу.

Дитина, якъ коли-бъ яка дика, або якъ коли-бъ встыдалася своєї самоты, якъ якого злочинства, причаилася ще бѣльше; коли наразъ станула передъ нею Губертина, що вийшла була, не маючи служницѣ до послуги, купити хлѣба на снѣданье.

— Що ты тутъ робишь, дитинко? Чия ты?

Дитина не одповѣдала нічого, лишь закрыла свое личко рученятами. Она не чула вже въ собѣ ні рукъ ні нітъ, не знала вже, чи ще живѣ, бо и сердце переставало битися, якъ коли-бъ ставало вже ледомъ. Коли милосердна жѣнка зъ жалемъ въ сердце одвернулася одъ нея, дитина присѣла, силы опустили еи вже зовсѣмъ и она зсунулася въ снѣгъ якъ бы нежива, а пласточки снѣгу присыпывали вже еи зъ верху. Тымчасомъ вертала вже жѣнка и несла ще теплый хлѣбъ; она побачила дитину на земли и зновъ приступила до неи.

— Я тебе тутъ не лишу, дитинко!

Губертъ, що стоявъ на порозѣ, взявъ хлѣбъ одъ жѣнки и сказавъ до неи:

— Возьми та занеси еи до хаты!

Губертина не одповѣла нічого, лишь схилилася и взяла дитину на руки. Дѣвча не ставило вже ніякого опоры; якъ бы нічого, якъ бы кусникъ леду, або якъ бы ту маленьку пташку, що выпала зъ гнѣзда, занесли еи у хату; бѣднятко замкнуло очи и затисло вже зубы.

Войшли у хату. Губертъ замкнувъ дверь, а Губертина войшла зъ дитиною на рукахъ до свѣтлицы одъ стороны улицы, де передъ великимъ чотирограннымъ окномъ висѣли взорцы до вышиваня, а зъ одси зайшла до кухни, де давѣйше спѣльно проживала цѣла родина. Кухня выглядала ще по старосвѣтски: пѣдъ стелею бувъ сволокъ, помѣсть бувъ выложеный плитами а коло печи бувъ великій, мурованый бовдуръ, ще такіи самыи, якъ его зъ-першу поставили. Навѣтъ всѣяка посудина, горшки, кѣтлики и миски на полицяхъ походили ще зъ передѣдшого столѣтя; такъ само старе фаянсове начинье, камѣнный горшки и начинье зъ цины. Лишь замѣсть старого припѣчка була вже новомодна пѣчь зъ широкою бляхою та мѣдяными берегами, що ажъ свѣтились.

Бляха була якъ грань червона и було чути, якъ въ кб-тлѣ вода кипѣла. Зъ боку грѣлася въ спорѣй бляшанѣй ринцѣ бѣла кава.

— Тамъ до бѣса! Таки тутъ лѣпше, якъ тамъ на дворѣ — ѡдозався Губертъ и сперся рукою на стѣль въ стилю Людвига XIII., що стоявъ посередѣ хаты. — Посади малу коло печи, най ѡдѣйде!

Губертина таки вже и посадила дитину та обое лишъ дивились, якъ оно поволи приходило до себе. Снѣгъ на одежинѣ топився скоро и грубыми каплями спливавъ на землю. Зъ дѣръ великихъ чобѣтъ выглядали покалѣченѣ ноженята, а зъ-пѣдъ тоненькой вовняной одежины выглядали сухѣ кости, що ажъ сердце болѣло дивитись на ту бѣду та нужду. Дитиною стало черезъ хвилю трясти а ѡдтакъ розкрыла она очи та бѣязно споглянула доокола. Она выглядала перелякана, якъ та звѣрина, що несподѣвано попала въ сѣтку. Склонила головку на хустку завязану пѣдъ борѣдкою а праву ручку такъ притиснула до себе, що Губерты були певни, що у неѣ одна рука увяла.

— Не бѣйся! Мы тобѣ нѣчого злого не вдѣємо... Зъ ѡдки ты? Чѣя ты?

Чѣмъ бѣльше они допытувалися дѣтины, тѣмъ бѣльше она боялася. Она ѡдвернула бѣязно головку на бѣкъ, якъ коли-бъ думала, що хтось стоить позадъ неѣ та хоче еѣ бити. ідтакъ кинула окомъ на кухню, подивилася на стѣлю, на сволокъ, та на блискуче начинѣе и споглянула ажъ у ѡкно, зъ ѡдки було видко епископскѣй городѣ, де зъ-поза мурѣвъ выставали дерева, покритѣ снѣгомъ. Дѣтина очевидячки зачудувалася, коли по лѣвѣй сторонѣ ѡдъ деревъ побачила зновъ церковь зъ ѡкнами ѡдъ каплицѣ въ романьскѣмъ стилю. И зновъ взяла небожатко сильна дрощѣ; то студѣнѣ выходила

зъ неи въ теплѣй хатѣ. Она встрѣмила ѳдтакъ очи въ землю и станула якъ прикована.

— Чи ты тутешна?.. Якъ твому татови на имя?

Дитина мовчала уперто, а Губертови прийшло заразъ на гадку, що она зъ студени и голоду не може и слова промовити.

— Отъ не розпытуймо а даймо їй лѣпше склянку горячої кавы, — сказавъ Губертъ до жѣнки.

То було ще найрозумнѣйше и Губертина дала сирѣтцѣ таки заразъ свою каву, та украяла їй ажъ два куснѣ хлѣба. Але дитана ѳдсунула недовѣрчиво все ѳдъ себе. Та ба, голодъ не панъ, и дитина стала за хвильку ѣсти на весь ротъ и анѣ крыхты нѣчого не лишила. Губерты не допытувались вже нѣчого и мовчали, чтобы дитина лишъ ѣла; ихъ ажъ за сердце ловило, коли видѣли якъ дитинѣ тряслася ручка, що ажъ ледви могла нею до рота донести. Дѣвча ѣло заедно лишъ лѣвою рукою а праву притискало зъ цѣлои силы до себе. Попотѣвши, мало що не пустила склянку на землю а ѳдтакъ ѳдсунула ея на припѣчокъ лѣктемъ якъ яка калѣка.

— Болить тебе ручка, дитинко? — спытала Губертина. — Не бѣйся нѣчого; покажи, де?

Ледви що дотулилася дѣвчинки, коли та зѳрвалася якъ опарена, и не хотѣла навѣтъ дати до себе приступати. Почала кидати собою и мимо волѣ пѳдняла руку а зъ-пѳдъ одежины вылетѣла на землю якась мала книжочка, котру она ховала за пазухою. Она хотѣла еи чимъ скорше вхопити, але вже не було коли и затиснула лишъ кулаки зъ гнѣву, коли побачила, що чужій люде вже еи отвирають и читають, що въ нѣй написано.

Була то книжка выхованкѳвъ, якій выставляе зарядъ домѳвъ убогихъ въ департаментѣ Секваны. Заразъ на першѳй сторѳнѣ, пѳдъ урядовымъ знакомъ св. Винкентія

а Павльо були выпечатані заголовки рѣзнихъ рубрикъ. Тамъ, де мало прийти назвище вихованка чи вихованицъ, була лишъ проста черта, зроблена чорниломъ; пѣдъ рубрикою „имя“ було написано: Ангелика-Марія; пѣдъ датою: родилася 22 сѣчня 1851, принята дня 23 того-жь мѣсяця пѣдъ числомъ 1634. Батько и мати отже не звѣстѣй; жадного документу, жадной метрики, лишъ ся урядова книжка зъ споловѣлыми рожевими окладниками, бѣдъ котрой вѣяло якимсь прикрымъ холодомъ. Дятя — нѣчимъ на широкѣмъ свѣтѣ... сиротина, котрой всѣ бѣдцуралисъ, зъ числомъ замѣсть имени!

— Господи! Тажъ то знайда! — бѣдозвалася Губертина.

— А я таки лѣпша, якъ всѣ другі! Таки лѣпша, лѣпша! — стала наразъ кричати Ангелика заходячись бѣдъ злости. — Я нѣкому нѣчого не украла, а менѣ все забирають... Оѣддайте менѣ, що-сьте украли!

Дѣвча впало въ таку злѣсть, що ажъ тряслася, а Губерты не знали вже, що на то сказати и стояли якъ остовпѣлі. Они ажъ не пѣзнавали той дѣвчини зъ бѣлявымъ волосьемъ, зъ синими якъ фѣялочки очима та красною, якъ лалія шийкою. Лице у неѣ выкривилося бѣдъ злости, очѣ ажъ потемнѣли а тонка шия набѣгла бѣдъ крови. Ъй стало теперъ вже тепло; вертѣлася и шипѣла, якъ та гадина, що ѣѣ на снѣгъ выкинуть.

— Зъ тебе злѣбениця — бѣдозався вышивачъ лагѣдно. — Тымъ лѣпше для тебе, що мы вже знаѣмо, що ты за одна.

Спозираючи зъ-пѣза плечей жѣнки, переглянувъ ѣѣ скоро книжку, котру Губертина перевертала. На другѣй сторонѣ стояло имя мамки: „Дитину Ангелику-Марію бѣддано дня 25 сѣчня 1851 мамцѣ Францисцѣ, жѣнѣ пана Гамельбѣна, господаря, проживающего въ громадѣ

Сулянжъ, повѣта Неврского. Згадана повыше мамка одержала при своѣмъ ѡдѣздѣ грошъ за першій мѣсяць и выправу.“ По сѣмъ слѣдувала метрика хрещеня, котру пѡдписавъ священникъ зъ дому убогихъ; дальше свѣдоцтво лѣкаря при выздѣ и коли назадъ вернула, а на дальшихъ чотирохъ сторонахъ поквитованя за одержаній що чверть року грошъ зъ пѡдписами, котрыхъ годъ було прочитати.

— Що, Невръ? — спытала Губертина. — Ты ховалася недалеко Невръ?

Ангелика ажъ червона ѡдъ злости, що не могла ничого вдѣяти, щобы они не читали еи книжки, стала зновъ уперто мовчати. Але злѡсть таки перла еи говорити и она почала розказувати про свою мамку.

— Ой, кобы то такъ була мама Ніні, то бы васъ певно выбила! Она все мене боронила, хочъ и мене не разъ выбила... Я бы певно не була такъ нещаслива, тамъ... межи тыми звѣрятами...

Дитинѣ ажъ духу не ставало и она оповѣдала урываными реченями и безъ звязи: куды завела еи панѣ Русь; о якѡйсъ великѡй улицѣ, на котрѡй бавилася зъ другими дѣтьми; що тамъ пекли часомъ хлѣбъ; о якѡмсь великѡмъ цѣлѣ, що еи одного разу бувъ укусовъ...

Губертъ перебивъ еи читаючи въ голосъ зъ книжки:

„На случай тяжкои недуги або злого виховуваня має инспекторъ право ѡдобрати дитину и ѡддати еи кому иншому на вихованье“.

Заразъ пѡдъ тымъ було написано, що дитину Ангелику-Марію ѡддано на вихованье дня 20 червня 1860 якѡйсъ Тересѣ, женѣ Людвика Франшомы, цвѣтляра въ Паряжи.

— Ну такъ, теперь вже розумію, — сказала Губертина. — Ты була слаба и тебе принесли до Парижа.

Але то не такъ було и Губерты довѣдались про все, ажъ коли мало по малу стали дитину розпытувати. Людвикъ Франшомъ бувъ своякомъ мамки Нінѣ и мешкавъ цѣлый мѣсяць на селѣ, щоби набрати силъ по довгій недузѣ на пропасницю. Тогдѣ то его Тереса полюбила була дуже дитину и выпросила еи собѣ у Гамельснѣвъ; она хотѣла взяти еи за свою и выучити колись робити цвѣты. Въ три мѣсяцѣ пѣзнѣйше померъ еи чоловікъ, а що и она нездужала, то мусѣла перенестися до свого брата, що бувъ гарбаремъ въ Бомонѣ. Тутъ померла она въ першихъ дняхъ грудня; а передъ тымъ ще бѣдала Ангелику въ огнѣку своѣй братовѣй. Одъ того часу розпочалися муки бѣднои дѣвчини; еи били и поштуркували та сварили безъ перестанку.

— Рабіє? Рабіє? — нагадувавъ собѣ Губертъ. — А, вже знаю! Та то той гарбаръ зъ долѣшного мѣста, що мешкає надъ самымъ берегомъ Ліселѣ.. та-жъ то піяниця, а его жѣнка то ледащиця зъ цѣлого свѣта.

— Они обходилися зб мною, якъ зъ якою заволокою — розповѣдала Ангелика зъ гнѣвомъ, знаючи, що несправедливо терпѣла. — Они все казали, що я и ложки воды не варта. Коли мене вже набилися, то она кинула менѣ підъ ноги якихъ охладѣвъ, якъ своѣй кѣтцѣ. А не разъ мусѣла я лягати спати и не фвши.. Я мало вже сама собѣ смерть не зробила!

По сихъ словахъ зробила она міну якогось страшного гнѣву и розпуки.

— Вчера зъ рана, они упилися, та казали, що пальцями очи менѣ выдовбають... отъ такъ зъ ласки на потѣху. Та до того якось не прийшло и они стали битися кулаками саміи мѣжъ собою, що ажъ попадали на землю.

Я вже гадала, що ихъ таки вхопило... Я була-бы вже давно ѡдъ нихъ утекла, та не хотѣла лишити моєи книжки. Мама Ніні бувало показувала єи менѣ та все говорила: „Видишь дитинко, то цѣлый твоѣй мастокъ, все твоє добро; якъ бы ще не та книжочка, то ты бы такѣи вже нѣчого не мала на свѣтѣ.“ А я знала, де они єи ховали, ѡдъ коли мама Тереса померла—тамъ въ комодѣ въ горѣшнѣй засувцѣ... Я переступила черезъ нихъ, виймила тихенько книжку, сховала за пазуху и втекла. Але она була за велика и выставала а менѣ все здавалося, що хтось хоче менѣ єи ѡдобрати. Ахъ! якъ я бѣгла, страшно бѣгла. А коли настала нѣчь, якъ же менѣ було студено тамъ пѡдъ дверми. Я такъ була змерзла, що менѣ здавалося, що вже прийдеся умерти. Але то нѣчого, бо я все таки книжки не згубила. Отъ она!“

И она вырвала єи Губертови зъ руки якъ разъ въ тѡй хвили, коли ѡнъ хотѣвъ єи замкнути и назадъ ѣѣ ѡддати. Она сѣла и не могла теперь натѣшитись своею книжкою; обертала книжку въ рукахъ та тулила личко до єи рожевой окладинки. Ще недавно ажъ кидалася зѡ злости, а теперь стала така спокѡйна, така покѡрлива, що ажъ жаль бравъ дивитися на ню; єи цѣла душа розплывалася падъ сими кѡлькама листками паперу въ подертѡй окладинцѣ, надъ тымъ, що було для неѣ наибѡльшимъ скарбомъ, що ще вязало єи зъ другими людьми на свѣтѣ. Єи маленьке серце не могло успокоиться а сльozy котилися безъ кѡнца по єи личку зъ розпукѣ. Въ сѣмъ страшнѡмъ болю проявилось зновъ давне дрѡбненьке, подовгасте личко Ангелики, такъ само миленьке, якъ давнѣйше, та сама бѣлая головка и тѣи самѣи синѣи якъ фѣялочки оченята; єи тоненька шѣйка выставала зновъ такъ само, якъ давнѣйше и она дѣѣйстно подабала на одну зъ тыхъ маленькихъ святыхъ, що стояли

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (кроме недѣль и русскихъ святыхъ) о 5-ой годикъ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и наложитѣль за инсераты платятъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ

въ Австріи: за Границей: а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр. на чертъ рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на чертъ рокъ . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр. на чертъ рокъ . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь на поперядке застереженіе. — Рекламация неопечатаный вѣднѣ одъ порта Поодиное число коштує 8 кр. а в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одной стрѣчки печатномъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а в. Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стрѣчки.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій півріччя а третій чвертьріччя видавництва „Дѣла“ въ 1889 році. Просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ поспішати зъ надсиланнямъ предплати и залогостей.

У Львовѣ дня 5 (17) серпня 1889.

Мы сконстатували вже онотды въ загалнѣмъ начерку, що за десять лѣтъ президентуры гр. Тафого справа помирѣня народѣвъ въ Галичинѣ (якъ и на Буковинѣ) не поступила ані трохи напередъ, а головну причину того факту, некористного для нормального розвою бѣдосинѣ въ краю и державѣ, указали мы въ непростѣмъ рѣвностности правительствѣ.

Правительство бѣдало лагодженіе справъ рускихъ кравому правительству и соймови, а само радо якъ найменше мѣшатися до рускихъ справъ, коротко сказавши: центральне правительство дало тымъ двома факторамъ повну волю. Оба-жъ тѣ факторы нѣчого досѣ въ напрямѣ примирѣня Русинѣвъ зъ Поляками не почали и мабуть не думаютъ починати. Поляки, яко *beati possidentes*, держаться засады: „поки не мусимо и того не мусимо Русинамъ дати чи уступити, доти того не дамо и не уступамъ“. Въ виду такои политики Поляковъ очевидно потрібный бы бувъ впливъ центрального правительства на справы польско-русскі.

Тымчасомъ, якъ сказано, центральне правительство усувався бѣдъ всякого такого впливу, хочъ Русины численными манифестациями домагаються того, чтобы оно заняло роль коли не энергичного зверхника то бѣдай справедливого помирника. Правительству гр. Тафого, якъ видко збъ всего, иде лишь о то, чтобы въ Галичинѣ — до якогось мѣры такъ само и въ деякихъ иншихъ краяхъ коронныхъ — бувъ т. зв. „спокѣй“. Въ радѣ державной добре ему зъ Поляками, въ консервативахъ колѣ польскѣмъ мае одну зъ найдужихъ підпоръ свои политики, — по що-жъ выкликувати якѣсь нові трудности, дати виростати новымъ „квѣстямъ“, въ котрыхъ обѣда може не дамо-бы собѣ такъ легко раду?

Але чи така политика раціональна и чи она въ наслідкахъ своихъ показеяе добрую, — се велике пытанье. Намъ видѣться що нѣ „Спокѣй въ краю“, пониманий въ той способѣ, що свѣдѣннѣ народѣвъ не потребує робити нѣякихъ уступокъ народности слабѣй, — то „спокѣй“ неадекватный, а хто вѣратъ въ добрі наслідки такого „спокѣя“, той несвѣдомо бѣдаєса самообманови найвысшой степени. Гони природу въ дверѣ, она вертає окномъ — каже приповѣдка.

Йосифъ Лозинскій.

Передъ кѣлькома днями свѣжа могла покрыла одного борца зъ тыхъ радѣвъ, котрі нинѣ належать у насъ вже до исторіи, одного зъ послѣднихъ мѣжъ живущими дѣятелями и участниками першой поры нашего народнаго бродженія. Тымъ бѣльшій обовязокъ для насъ, для потомства, приглянутися житію помершого, розглянути его дѣла и подвиги.

Йосифъ Лозинскій родился дня 20 грудня 1807 въ селѣ Вірку, коло Перемишля, де его отецъ бувъ парохомъ. Всѣ науки школьный бѣдбавъ въ Перемишлѣ. Богословскі науки свѣдѣннѣ въ р. 1830, а въ слѣдующіхъ роцѣхъ 1831 высвѣтався, оженившись передъ тымъ зъ Марією Кочиркевичиною, дочкою руского священника. Першимъ его мѣсцемъ було завѣдѣтельство въ Лиску а бѣдакъ въ Радехинцѣхъ коло Перемишля; въ р. 1836 бѣдакъ бѣдъ превенту на парохію Медика, а въ р. 1848 на Яворѣвъ и тамъ остававъ до кѣнця житя.

Уже въ р. 1834, стѣже въ часѣ, коли въ Галичинѣ мало думавъ хто про руске писменство, выступивъ Йосифъ Лозинскій въ першыхъ своихъ литературныхъ трудахъ. Въ тѣмъ роцѣ написавъ бѣдъ студию етнографичну *Ruskoje wesele*, представляющую весѣльнй обрядъ руского народу. Самъ выбѣръ темы свѣдѣчь користо о поглядахъ его на справы писменства и зъ признаннѣмъ належитѣ поднести, что авторъ тон працѣ въ часѣ пануючой мертвечины звернувъ увагу на живѣе житѣе народу. Працю тую напечатавъ пок. Лозинскій латинскими буквами, а що бѣльше, бѣдъ подѣльсь тогды принципіально гадеку уживати латинскѣ азбуки въ рускихъ писмѣхъ и

въ ерѣ гр. Тафого для „спокѣя“ — по процесѣ т. зв. Ольги Грабаревон — введено до Василіанскыхъ монастырѣвъ бѣдбавъ, доведено до декрету конгрегации вѣхѣднѣхъ обрядѣвъ зъ 19 мая 1887 року о трираменныхъ хрестахъ, спроваджено до краю Змартвѣхвѣстанцѣвъ, и т. д. Якъ Русины глядѣть на всѣ тѣ „миротворчѣй“ мѣры, о томъ свѣдѣчать: и депутация, и промовы послѣвъ рускихъ въ соймѣ та радѣ державной, и голоса вѣчь та печати руской. Коли дня 30 цѣвтна 1885 р. була руска депутация въ справѣ василіанско-бѣдбавскѣй у Вѣднѣ, заявлено було тогды депутациѣ, що бѣдбавы остануть въ Добромилѣ ще лѣтъ 2—3 роки. Тымчасомъ минуло вже чотири роки, а про усунѣнне бѣдбавъ зъ монастырѣвъ нѣчого не чути, а противно, ходѣть ще поголоски, що бѣдбавы мають апетитъ на руску духовну семинарію.

Підъ окликомъ „спокѣя въ краю“ переведено въ 1883 р. выборы до сойму, въ 1885 р. выборы до рады державной, наконецъ сего року зновъ до сойму. Якъ выпали всѣ тѣ выборы, свѣдѣть.

Въ Галичинѣ все ще панує система небѣдбавки наместника Голуховского, що богато Русинѣвъ урядниѣвъ — политичныхъ, фанасовыхъ и учительныхъ — переносѣть до захѣднѣй Галичины, на Мауры, а на ихъ мѣсце присылають до вѣхѣднѣй Маурѣвъ, не знающихъ руского языка ані въ писмѣхъ ані въ мовѣ.

На урядниѣвъ до министерствъ у Вѣднѣ посылають зъ Галичины самыхъ Поляковъ, хотѣ въ деякихъ браняхъ, и пр. въ судѣвничѣхъ, Русины займають значный процентъ. За цѣлой еры гр. Тафого покликано Русина только разъ до министерства просвѣты.

Рѣшеніе трибуналу державного зъ 25 цѣвтна 1882 р. ч. 54. дотычно письма руского въ судахъ и урядахъ до нинѣ не введено въ житѣе.

Деякі старосты у вѣхѣднѣй Галичинѣ забороняють автономичнымъ органамъ вести дѣловодство свое и переписку по руски (пригадимо собѣ циркуляры должного старосты п. Цѣшки, залѣщичского п. Ляховича, б. залѣщичского п. Флехнера, и др.)

Бѣдъ довгон уже черги лѣтъ не именований ані одинѣ судѣвнѣй урядникъ Русинъ заступникомъ прокуратора.

Въ судахъ, якъ и въ иншихъ урядахъ, надго часто повтаряються случаѣ непошанованія рускихъ святѣ. Буває навѣть такъ, що суды Русинамъ вызначають термны на поне-дѣлокъ або второкъ Великогоднѣй (въ Горлицѣхъ и въ Калущѣ 1887 року).

Розпорядженія министерства справедливости зъ 11 серпня 1869 р. дотычно рускихъ написей на судахъ и въ судахъ и зъ 9 липця 1860 р. дотычно уживанія руского языка уряд-

никами судовыми въ протоколахъ, вѣдбавныхъ и т. п. — нинѣ пошли въ забутѣе.

Що-до школьничѣвъ, то Русины покривдженѣ бѣльше, якъ кождѣй иншій народѣ въ Австріи. Одна гимназія руска супротивъ 14 польскихъ а 2 вѣмѣнѣхъ у вѣхѣднѣй Галичинѣ! Ані одної руской семинаріи учительской! Ані одної (кромѣ у Львовѣ) 4-класовой руской школы народной въ цѣлѣмъ краю! Ані одної руской школы фанасон! А на Буковинѣ надармо Русины бѣдъ десяти лѣтъ допрошуются одної бѣдай руской гимназіи въ Кѣдмани!

Отсе лишь кѣлька примѣрѣвъ, вырванныхъ и лѣкционно поданныхъ въ довѣзеного списку фактовъ.

Давнѣйше, до еры гр. Тафого, бѣдай бѣдъ часу до часу выходили бѣдъ министерствъ якѣсь розпорядженія, пригадуючѣ кравымъ властямъ держатися супротивъ Русинѣвъ уже истнующихъ приписѣвъ законныхъ, — за остальныхъ десяти лѣтъ того не бувало. Очевидно толькѣ для того, чтобы не мутити того нинѣшного нѣбѣ-то „спокѣя“ въ краю.

Польска праса, обговорюючи кивилей гр. Тафого, підносѣть вменю тую заслугу правительствѣ, а за то уже зъ поблажливостіі згадує про неполадженіе и справы индѣмнизаційной, и справы регуляцій рѣкъ, и справы основанія медичного выдѣлу у Львовѣ.

И намъ Русинамъ всѣ тѣ три важны для краю справы певно лежать на серци, але при томъ мы не перестанемо бѣдъ правительства гр. Тафого домагатися усунѣня кравѣвъ, котрі стоять намъ на перешкодѣ до національного и культурного розвою, и розширенія для насъ правъ загарантованныхъ конституціею кождѣй народности. Мы не спѣхомъ въ борѣ о свои права доти, доки тыхъ правъ не доберемось!

Письма зъ Болгаріи.

Софія, 30 ст. ст. липня.

[Ще разъ о болгарской позичѣ. — Несукопѣ на Крѣтъ. — Оголошеніе независимости Болгаріи бѣдъ Турціи. — Приготовленія до праздника 11-го роцинь панования Фердинанда I.]

Зъ дуже великимъ несуюкопѣмъ слѣдѣть болгарске правительство за характеромъ и ходомъ подѣвъ на Крѣтъ.

Крѣтскій подѣвъ мають посередно велике значѣннѣе такѣже для Болгаріи. Если-бы тѣ подѣвъ задержали на дошій часъ острый характеръ, то Турція, маюча домовѣй кѣпоты зъ Крѣтою, о Болгаріи не хотѣла-бы ані ве мола-бы мыслѣти, а мѣжъ тымъ болгарске правительство бѣдъ двоухъ роковъ старѣса намовити Турцію до подтвержденія легальности кн. Фердинанда. На подтвержденіе кн. Фердинанда владѣ болгарске правительство ведѣку вагу, бо оно знає, что черезъ се бѣдѣвъ-бы головной нѣйшій поглядъ Лозинского, яко прихильника латинской азбуки, однакъ мусѣвъ розчаруватися въ своихъ надѣяхъ, бо Лозинскій, яко членъ комисіи предложивъ свой еляборатъ п. заг. Bemerkungen über den Vorschlag das Ruthenische mit lateinischen Schriftzeichen zu schreiben, въ котромъ якъ зъ принципіально-научного, такъ и зъ практичного становѣща заявляея рѣшучо противъ латинской азбуки.

Почавши бѣдъ р. 1848 ажъ до послѣднихъ хвѣдъ своего житя трудился пок. Лозинскій широко и неутомимо якъ на поли политичномъ такъ и просвѣдно-литературномъ.

Въ р. 1848 бувъ бѣдъ горячимъ и неутомимымъ дѣятелемъ въ перемѣскѣй „Руской Радѣ“, котрой бувъ председателемъ. Въ р. 1861 выбрали пок. Лозинского громады повѣтѣвъ судовыхъ Яворѣвъ-Кравовецѣ послѣдъ до сойму кравового. Тутъ засѣдавъ бѣдъ лише одну каденцію, однакъ обовязки руского поста сполнявъ зъ кождого поглядѣу свѣдѣство, вступаючи на кождѣмъ кроцѣ за права руского народу въ руского языка. При кѣнцѣ каденціи уложивъ бѣдъ зъ порученія рускихъ послѣвъ а-дресу до цѣсаря, котра въ супротивности до высланонъ рѣвночасно Поляками адресѣ, помануючонъ зовѣсьмъ жаданія Русинавъ, мѣстѣла въ собѣ поглядѣ на политичне положеніе руского народу въ Галичинѣ и высказувала его потребности. Обѣла не засѣдавъ уже пок. Лозинскій въ соймѣ, за то трудявся широко и свѣдѣство въ яворѣвской радѣ повѣтѣвой и въ окружной радѣ школьній.

На поли просвѣтно-литературномъ положивъ пок. Лозинскій зовѣсьмъ не малозначный заслугу. Кромѣ выданныхъ передъ р. 1848 згаданныхъ выше творѣвъ, выдѣвъ бѣдъ въ р. 1849 студию „О образованіи руского языка“, въ р. 1851 „Житіе епископа Іоана Свѣтурского“, въ

претекстѣ Россіи и Франціи до неузнаванія легальности политичного положенія въ Болгаріи

Та есть же друга, якъ на теперъ дуже а дуже важна причина, длячѣго болгарске правительство недоволенѣе зъ розрухѣвъ на Крѣтъ. Тую другую причину есть справа позички. Одъ коли непорозумѣня на Крѣтъ набрали бѣльшого разголосу, бѣдъ тогды американскій свѣдѣцѣ, готовый недавно позичати Болгаріи 25 миліонѣвъ левѣвъ, почавъ ставити тяжкіи условия, на котрі не такъ легко прійдется згодити болгарскому правительству. Правда, до теперъ не збравно ще зовѣсьмъ переговорѣвъ, але давна услужливѣсть позичающихъ банкірѣвъ значно охолодѣла. Правительство заклопоталось и робѣть, що толькѣ може, чтобы заганути позичку перевести до кѣнця. Ходило головнѣо о то, чтобы взлунути на звѣну фронту у банкірѣвъ и тѣмъ вымогти у нихъ грошѣ. Найдѣльшимъ средствомъ ведучимъ до побѣжанонъ цѣли, выдалось оголошеніе политичной независимости бѣдъ Турціи.

Зразу укартовувано рѣчь зовѣсьмъ тихенѣе. Выходяча въ Филиппополь газета „Пловдивъ“, органъ министра справедливости и бывшого председатѣля собранія, Тончева, вырвалася наразъ, зовѣсьмъ неспѣдѣвано, зъ прекрѣтомъ оголошенія независимости Болгаріи. „Пловдивъ“ подѣльсь свою идею назѣтъ досѣтъ розумнымъ, якъ на першій поглядѣ, причинами. После тои газетѣ ані Турція ані Европа не могла-бы въ засѣдѣ противитися такому бажанію Болгарѣ, тымъ бѣльше, коли-бъ то бажаніе одного преврасного дня сталося *fait accompli* (фактомъ споненнымъ). Коли-бы Болгарія одержала всѣ политичай права, то бѣдъ тои хвѣдъ Турція була-бы зовѣсьмъ спокойной, и нѣяка европейска держава не мала-бы причины вызвати ея до выконанія своихъ правъ въ Болгаріи (признаныхъ тѣй берлинскимъ трактатомъ). Впрочемъ Турція не має зъ Болгаріи майже нѣякихъ користей, а натомѣстъ мусѣтъ журитися всѣмъ, що толькѣ стѣнаєся въ томъ васальномъ краю. Европа такѣже бѣдбавѣла-бы. Болгарске пытанье свѣдѣчѣсь-бы (А Македонія? — *Прим. допис.*), бо болгарскій народѣ не подѣосѣвъ бѣльше нѣякихъ претензій (А Македонія и подѣбѣнѣ Турціи, де мешкають Болгарѣ? — *Прим. допис.*). До самостѣйного краю нѣхто не мавъ-бы права мѣшатися (чому нѣ? — *Прим. допис.*) и всѣмъ упавъ-бы зъ грудей тяжкій камѣнь.

Зразу тутъ думали, что гадѣа оголошенія независимости выйшла выключно бѣдъ редакторѣвъ „Пловдиву“, мѣжъ тымъ дальшій факты выказали наглядно, что редакція мусѣла одержати инструкцію до написанія подобной статѣи бѣдъ самого вѣдѣтѣля газеты, министра Тончева, отже бѣдъ особы, належачон до министерствѣ. Передъ кѣлькома днями справа независимости обговорювалась дуже горячо на министерскихъ засѣданнѣхъ. Подчасъ дебаты показѣлася рѣзница гадѣтъ, а черезъ те засѣданія були бурливѣ. До дебаты вымѣшався кѣлька разѣвъ князь и при одѣбѣй нагодѣ прійшѣло до веопорозумѣня мѣжъ княземъ и министромъ заграничныхъ дѣлъ Странискомъ, котрой обѣла аголосоувъ письменно свою дѣмисію и выдѣла въ тымчасомъ за бѣдбавѣкою до Филиппополя. Вѣдѣнѣа згодилися министры, чтобы дразливу справу независимости Болгаріи бѣдъ Турціи бѣдбавѣти на якѣсь ще часѣ (высокій урядники при министерствахъ говорѣть, что на кѣлька не-

р. 1860 написавъ для альбома „Зоря“ студию про руско-народный гѣдѣвъ, а въ р. 1862 „Гадки о власности“, рѣчь дуже замѣтна, котра подѣла була первѣтно конексѣтъ зъ стороны властей державныхъ. Коли засновано общество им. М. Качковского, ставъ пок. Лозинскій подѣомогати ея издавничѣва популярными творами своего пера. Для литературы церковной заслуживѣе пок. Лозинскій знаменито, выдѣвши три томы „Науку первонныхъ“.

Кромѣ того бувъ пок. Лозинскій пыльнымъ корреспондентомъ майже всѣхъ рускихъ часописей, доносеуючи при томъ бѣдъ часу до часу въ справѣхъ рускихъ и до видѣннѣхъ органѣвъ нѣмѣдѣкой прасѣ. Численными дописами покѣбѣнѣка користувалася такѣже наша часописѣ, котрой предплативѣкомъ и прихильникомъ бувъ бѣдъ самого ея заснованія. Кромѣ обговорюванія бѣдбавѣхъ справъ политичныхъ и подѣванія вѣстей мѣдѣвѣхъ удѣлявъ пок. Лозинскій въ р. 1883 майшѣ часописѣ важны матеріалы до исторіи руского руху зъ р. 1848 (сл. „Дѣло“ 1883 ч. 61—63), а въ р. 1885 надбѣлавъ нашѣй часописѣе дуже цѣвну и цѣкаву агадеку зъ р. 1848 п. заг. „Руска гвардія въ Яворѣвъ, споманѣа зъ р. 1848“ (сл. фелетонъ „Дѣла“ зъ р. 1885 ч. 127).

Живай интересъ, якій бувъ у покѣбѣнѣка, помимѣ глубокой старости, для всего, что дотыкало руской справы, свѣдѣннѣ о ширѣмъ и горячимъ его патриотизмѣ, а его дѣяльнѣсть, така всесторонна и хошенѣа, вѣдѣтъ заслугѣу на то, чтобы исторія записала ея бѣльшими буквами на картѣ бродженія Руси галицкой въ нинѣшномъ столѣтѣ.

[Письмо отъ п. Льва Шеховича.]

Хвалена Редакция!

Упрашаю о ласкании уменьшения следующего заявления:

Дописуватель въ Мостовского въ ч. 171 „Дѣла“ наше между нами, что Русины судятъ въ Перемышля не списують протоколовъ въ Русинами по руски, мимо того, что законы языковой зъ року 1860 то наказуютъ, хотя судяи аложили присягу, что будутъ шанувати законы, а закиде нмъ зъ той причины зломанье присяги.

А что я маю честь належати до перемышлян Русинъ-судитъ, то мушу застергася супротивъ повешеного твердження дописувателя что-до моихъ особби, бо одъ часу аложени присяги судейской ажъ доси я не списувавъ протоколовъ въ Русинами въ иншій мовѣ, якъ тільки рускѣй.

Пріймѣть при тѣй нагодѣ выразъ моего глубокого поважания,

Дора 3 (15) септя 1889, *Левъ Шеховичъ*, секретарь ради перемышлянского ц. к. суда окружного.

[Прим. Ред. Мы дуже радувались-бы, коли-бы и другіи Русины судитъ въ наведенныхъ въ дописи мѣстахъ могли дати такъ саме заявленье, якъ п. Левъ Шеховичъ.]

кѣй кандидатъ перейшовъ, а противъ д-ра Искрицкого не потребувавъ я расхвату тавон вѣсти вже длятого, що его кандидатура вѣсѣ были протнѣнѣ.

До 3) Одкликується панове на зѣздъ священикъвъ въ Лютовискахъ и на зѣздъ селянъ до Манева, котрый то зѣздъ селянъ мавъ дѣбути въ ихъ власной инициативѣ. На зѣздъ въ Лютовискахъ мы зѣбрали въ Балигородѣ выстали о. Моравского въ полномочіяхъ, подписаныхъ 16 священиками. Повномоченныя нашъ заявивъ, что Балигородъ, Устрица и Лѣско готѣлись только на кандидатуру п. Кокуревича. За кандидатуру д-ра Искрицкого освѣдчалося въ Лютовискахъ лаше 4 священикъвъ (въ Устрицахъ перейшли надъ нею вѣсѣ до порядку дневного, а въ Балигородѣ нѣхто не обѣзвася за нею). Що-до зѣбрали селянъ въ Маневѣ, то пытаюся, чому було схѣдѣти до Манева? чому не въ Балигородѣ, въ осереду повѣту? Одинъ зъ тѣхъ селянъ выборѣвъ розказувавъ о тѣмъ зѣбрѣ и говоривъ, що якійсь чорнявий цанъ скликувавъ людей до Манева въ справѣ выборѣвъ. Такъ стоятъ дѣло „въ власной инициативѣ“.

[До 5) пояснено вже въ 172 ч. „Дѣла“.

Редакция.]

Контроль Ясеницкій.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Яворѣвского.

[А-е-що зъ похоронѣвъ бл. п. Іосифа Лозиньского. — Гостина п. намѣстника въ Яворѣвѣ.]

Бл. п. Іосифъ Лозиньскій, парохъ Яворова, померъ въ недѣлю дня 11 н. ст. септя около 3 години рано. Одъ року вже покѣйный бувъ дуже послабѣ, опавъ изъ силъ, просто зъ причины пѣзной старости. До року передъ смертю бувъ покѣйный досытъ ще жывый, займався справами парохіи и писавъ. Покѣйный бувъ кѣлькадесять лѣтъ парохомъ въ Яворѣвѣ, а хочъ за тѣ лѣта Яворѣвъ не ставъ тымъ, чымъ бы мѣгъ бувъ стати, то вже причины того мѣгъ-бы розсѣдѣти той, хто докладно обѣзвѣнъ зъ односѣнами мѣсцевыми. Яворѣвъ поважаъ покѣйного, за довгѣ лѣта жилия зъ нимъ, впротѣмъ покѣйный бувъ привѣтливый для мѣщанъ, вѣколи нѣкого не оскорблявъ, мавъ тактъ. Коли якъ буваъ непорозумѣня мѣжъ покѣйнымъ а дѣкѣмъ зъ парохіанъ, то хвалевъ, выплывающій зъ надто прѣкыхъ односѣвъ покѣйного. Бл. п. Іосифъ Лозиньскій что-до родныхъ односѣвъ бувъ чловѣкъ дуже нещасливый — и дивуватися треба, що при всѣхъ алидахъ у него стало енергій займатися справами народными...

Похоронъ покѣйного одбувся во второкъ с. т. и тревавъ одъ рано до пѣзной пополунав. Священикъвъ явилосѣ до 30; въ церквѣ и коло церкви було багато мѣщанъ, навѣтъ селянъ; прибули такожъ майже всѣ урядники яворѣвскіи; бувъ и влатель Яворова гр. Дембицкій, знавый станчыкъ, собѣредѣкторъ Сѣас-у. По одравѣ въ церквѣ першій проповѣдавъ за амвонѣ о. Лѣсковацкій въ Краковѣ. Пропо-повѣданъ гарно розказавъ житѣльнѣ покѣйника зазначуючи зъ натаскомъ его добръ дѣла (справу руской азбуки одъ 1848 р. по-солство, его дѣяльнѣсть для Яворова въ радахъ громадекѣй, повѣтѣй и школьѣй, наконецъ его дѣяльнѣсть пѣсательску). Пропо-повѣданъ поставивъ о. Іосифа Лозиньского побѣтъ о. Антонія Добрянского въ Валявѣ. По сѣй проповѣдѣ священики и мѣщане обнесли домовину трици доокруга церкви, а обѣла похѣдъ при свѣцахъ хорѣ, котрый складно свѣщавъ и службу Богу, выршивъ на руске кладовище. При одравѣхъ въ церквѣ и въ похѣдѣ на цвинтаръ брало участь такожъ латинске духовенство, (мѣсцеве и зъ околичѣй однихъ священикъвъ). Надъ простою деревяною домовиною, що мала спочити въ родныхъ гробѣхъ, промовивъ другій — о. Крушанскій зъ Селисѣвъ. Пропо-повѣдъ о. Крушанского зробла менше впечатлѣнь, якъ проповѣдъ о. Лѣсковацкого. Третій промовѣвъ д-ръ Антоновичъ. Овъ коротко розповѣвъ исторію Руси до часу „пробудження еи зъ вѣкового сну“. А межи першими, що будили еи, бувъ и Іосифъ Лозиньскій. Указавши на добръ дѣла покѣйника, бесѣдникъ вѣзвѣвъ мѣщанствѣ яворѣвске: „Учѣсье, молитѣсь, тревѣйсь и щадѣте, а тогдѣ настане въ своѣй хатѣ своя правда, и сила, и воля...“ Четвертый бѣдзавѣвъ молодой о. Гордицкій изъ Сѣасъ. Говоривъ плавно та сердечно и попращавъ именемъ покѣйного власти, парохіанъ, духовенство и родну.

По похоронѣ одбувся обѣдъ, на котрѣмъ бувъ такожъ коляторъ яворѣвскій гр. Дембицкій. Не маловажна то рѣчь, кого Яворѣвъ дѣстане на похѣдѣ по пок. І. Лозиньскѣмъ. Дай Боже, щобы только якого гѣдного та честного Русина!

Дня 14 н. ст. септя загостивъ намѣстникъ гр. Бадені до Яворова. Вѣтали тутъ его, якъ могли: ставили брамы, вѣшали фаны, — выдѣли до двѣ сотки зр. II. Намѣстникъ, — якъ мы тутъ дождѣлися, — вертавъ зъ Вѣдѣна на Ярославъ, одѣдавъ гр. Сѣмѣвскихъ въ Павлово и гр. Лубанскихъ въ Краковѣ, де пересѣдчувався, якъ приготавля почанево на прѣздѣ цѣсаря на маневры. На стрѣчу намѣстникова похѣвъ до Краковѣ гр. Дембицкій и привѣзъ его до Яворова. Намѣстникъ, по повѣтаню при брамѣ трикошальній, удався до старостѣ, элюструвавъ старостѣ, потѣмъ урядъ податковый и касарню жандармеріи. Въ старостѣ приймавъ членѣвъ рады повѣтѣй, рады мѣской, духовенство обѣхъ обрѣдѣвъ, и др. Потѣмъ въ дворѣ одбувся въ честь намѣстника обѣдъ на 30 особѣвъ. Мѣжъ гостями були такожъ рускій священикъ.

дѣль), а вслѣдъ за тою постановою министерской рады обявивъ органъ „Свобода“, що оголошувати при теперѣшнѣмъ политичнѣмъ положеню независимѣмъ одъ Турціи мо-гло-бы Болгарія хѣба лишь напакостити. „Все — какъ „Свобода“ — мае свои границы. Нерозумомъ було-бы приступати теперъ до аван-турничныхъ справъ. Хочъ и якъ варѣваемо на Европу, а все таки въ хвалѣхъ вѣльныхъ одъ страсти мусимо признати, що тая Европа од-носилася въ послѣднихъ часахъ досытъ при-хильно до нашихъ патриотичныхъ подвѣговъ. Але це одинъ замахъ, ще одно несподѣване fait accompli а la 6-ый вересень або 16-ый ли-пень, и все могле-бы скѣнчитися нашимъ у-падомъ. То правительство, котре здобуло со-бѣ признанье въ образованѣй Европѣ, знае дѣ-же добре: що и коли можна. Ще трохи тер-пеливости, а нашъ заслуги на жертвеннику свободы и мира таки будутъ колае нагоро-дженѣ.

На тѣмъ стала цѣла афера независимѣсти, хотяи широка публика не вѣритъ теперъ анѣ „Свободѣ“ анѣ навѣтъ „Пловдиву“, котрый та-кожъ эрзигнувавъ хвалевѣ зъ своихъ гадки. Въ найновѣйшѣмъ его числѣ читаемо напеча-тѣне товѣстныи буквами, що „если оголошенье независимѣсти не може за-дѣя вышшихъ ин-тересѣвъ державы наступити дня 2 (ст. ст.) септя, якъ того хотѣла цѣла Болгарія, то мы охѣтно згодимосѣ за пороудо патриотич-ного правительства пождати ще кѣлька не-дѣль. А за той часѣ — додае „Пловдивъ“ — нехай всѣ патриоты приготѣвляються до па-мятного дня, коли болгарскій народъ скине зъ себе остатки неводѣ и зависимѣсти.“

Въ Сѣвѣ чинятъ великій приготавля до свѣтлого празнованя другою рѣчицѣй вѣсту-плѣна на болгарскій престолъ кн. Фердинанда I-го. Та обѣзвѣна дае широкий публичѣй те-мѣтъ до рѣзныхъ зѣдагѣвъ. Тутъ усѣ пере-сѣдченѣ, що оголошенье независимѣсти таки наступити дня 2 ст. ст. августа, мамо запе-рѣченя „Свободы“ и „Пловдиву“. Бо и до чо-го-жъ мѣла-бы припадѣти тѣ величезнѣй при-готѣвленя? — такъ всѣмъ говорятъ. И дѣйст-но приготавля одбуваються на вѣдѣву скалю и зъ посѣпѣхомъ. Цѣля нашихъ информаций болгарске правительство теперъ не намѣрѣе нѣчо иншого, якъ лишь остенѣтѣйно обходити другу рѣчицѣю панованя Фердинанда, щобы ось то ще разѣ показати невѣрующѣй Европѣ: у насъ миръ и тишина, народъ любить своего князя, и т. п.

Араганъ.

Рухъ выборѣй въ Галичинѣ

Про выбѣръ посла въ Сяноцѣ

Акція выбѣрѣа Русинѣвъ въ сяноцѣмъ повѣтѣ обявлялася одъ початку до вѣнца по-важѣно сконсолідованою и добре обдуманою. Кождый священикъ, кождый свѣтскій Русинъ и саміи селяне вѣли акцію передѣвѣбору горя-чо и разумно, зъ посвященѣмъ правдивыхъ патриотѣвъ. Вчасно рушилася и польске пар-тія за кандидатуру шляхтича п. Зенона Сло-нецкого. Особливо-жъ коли розѣйшлася вѣсть, що правыбѣры выпали для Русинѣвъ користно, сейчасъ польскій агитаторы розвинули шалену акцію, уважючи средствъ, випробованыхъ при выбѣрахъ шляхотскихъ кандидатѣвъ зъ меншихъ посѣлѣстей.

Найдѣяльнѣйшѣмъ польскимъ агитаторомъ бувъ дѣурникъ ц. к. старостѣа и писарь гро-мадекій Ярошъ. Въ бюрѣ и по-за бюромъ, въ день и въ ночи агитувавъ одъ за п. Слонец-кимъ. Въ день передъ выбѣрами удалася до п. старостѣи именемъ рускихъ выбѣрѣвъ оо. Ка-лужняцкій, Бѣрѣцкій и Польскій и пред-ставивши, що Ярошъ, яко функціонеръ, хотъ и дуже подѣржѣвъ, въ ц. к. старостѣвъ, не може того своего станчыка надѣжувати на цѣла агитацийнай, именѣно супротивъ темного люду, просили п. старостѣу, щобы заборонивъ Ярошо-ви, своему подѣластному, мѣшати въ агита-цію выбѣрѣу. На се заявивъ п. староста, що зажаке Ярошеви агитувати въ бюрѣ, що од-накъ не въ его силѣ заказати ему агитувати по-за бюромъ. Помимо того въ самѣ день въ-борѣвъ увѣзався Ярошъ помежи селянами вы-борѣрами, зѣбраными въ будынку и на подворѣ ц. к. старостѣа, и зачавъ навѣтъ передъ зѣбро-ною громадкою селянъ выкрикувати на рус-кого кандидѣта, за що получивъ добру науч-ку одъ о. Плошовского. Другій дѣяльнѣй агитаторъ се маршалокъ сяноцкой рады повѣтѣ вѣвъ п. Феликсъ Гѣвѣвѣа. Ажъ до часу выбѣ-рѣвъ не мали мы способѣности чути про яку дѣяльнѣсть п. маршала въ справахъ повѣтѣ-выхъ, дѣтѣкаючиъ нашего селянства. Селяне зъ его села Новосѣлѣцѣ въ часѣ побуту архи-князя Альбрѣхта жалувалася навѣтъ передъ высѣскимъ гостемъ на п. Гѣвѣвѣа, що не давъ имъ поставити новой церкви. Теперъ же, на даво цѣлому Сянокови, можна було въ ночи передъ выбѣрами видѣти п. маршала, якъ разо-мъ зъ своимъ адѣютантомъ п. Трусколов-скимъ зъ Кулашного увѣзався по шинкахъ сяноцкихъ Шоля Рамера и „Бляхѣва“ поме-жи селянами выбѣрѣрами та бравася за нѣми. Зъ тяжкимъ жалемъ мусимо згадати, що въ числѣ агитаторѣвъ польскихъ знаходився и Ру-синъ зъ дѣда-прадѣда п. Кирѣло Ладжынскій, бурмистръ мѣста Сянока. Ча не могли Вы, п. бурмистръ, коли Вы боалися постояти за рус-кимъ кандидатомъ, бодай усунутися одъ выбо-рѣвъ и стати на боцѣ?...

За сими агитаторами станула пѣдъ ко-мандою сяноцкой шинкаря Шоля Рамера и лѣкаря д-ра Грингавѣта товѣа жидѣвъ различ-ной сорты. Коли въ день выбѣру коло полунав розѣйшлася по Сяноцѣ вѣсть, що рускій кан-дидѣтъ мае о 17 годинѣ въѣзѣти одъ п. Сло-нецкого, тогды, мовѣ на коменду, зѣявѣлася на рынку болѣше якъ сотка жидѣвъ, умисно на той день спроваджѣныхъ зъ сѣвѣдныхъ сѣлъ, арендарѣ та ниша золота, и мовѣ саран-

ча кинулася межи селянъ-выборѣвъ. Одна-часть зѣявѣлася передъ сѣлею, де выбѣры од-бувалася, затѣрасували вѣхѣдъ до нѣи и пуска-ли хѣба лѣшь того выбѣрѣа — що давѣа увѣсти ихъ намѣвамъ. Другій бѣгали по мѣстѣ та фор-мально скупували голоса. На жалѣ и межи рускими селянами знайшлися выбѣрѣвъ, що продажа свою совѣсть та за марный грѣшъ од-дали свои голоса польскому кандидатѣви. Се-выборѣвъ зъ сѣлъ: Вислока-вѣликого, Чертежа, Сяночка, Дубрѣвки русокъ, Согорова, Карляко-ва, Вѣль-Ветровѣа, Костаровецѣ, Заболѣтецѣ. Ихъ то голюсы рѣшили въ користѣ п. Слонец-кого. Вѣсѣ честный рускій выбѣрѣвъ зъ обурѣнемъ та погородю одвертали въ тѣхъ одступ-никъвъ.

Етилюгъ польскон акція выбѣрѣвъ одбу-ся въ Товариствѣ задатковѣмъ которого дирек-торомъ естъ п. Ладжынскій. Тамъ-то въ при-сутности агитатора Яроша, выдѣлачувао селя-намъ-выборѣвъ, що голосували за п. Слонец-кимъ, „премій“ грошей. Кажуть, що въ самѣ день выбѣрѣвъ пошло на тѣ „премій“ около 1300 зр.

В. Т.

Другій дописуватель намъ такъ пише:

Польскій кандидатъ на посла перейшовъ тутъ малою болѣшостою голосѣвъ. Рускій выбѣрѣвъ держалися якъ муръ. Особливо честь нашимъ священикамъ, котрѣ або яко выбѣрѣвъ або яко руководитѣль справы руской при вы-борахъ явилися. Може на цѣлу Галичину не було 24 священикъвъ выбѣрѣрами въ одномъ окрузѣ! Особливо молодой, а навѣтъ завѣдѣтелъ парохіи, сповниъ довгѣ патриотичный, не за-дѣвляючися на лихій примѣръ старѣхъ мѣта-дорѣвъ, свѣтѣлъ епархіи! Хотяи сяноцкій о-кругъ найболѣше на Захѣдѣ высуненый, однакъ мы надѣялѣсь, що теперъ выйде посломъ Ру-синъ; разѣ тому, що зъ-вѣдѣа давнѣйше три-разы выйшовъ посломъ Русинъ (селянинъ), друге, що священиство въ Сяноцѣмъ дуже крѣпко теперъ держалося. Но якъ всюды була причина неудачѣ, такъ и тутъ. Вже поча-токъ выбѣрѣа акція казавъ усомнѣватися въ добрый успѣхъ. И такъ до акція запрошено майже саме священиство и дѣкѣрыхъ зъ свѣт-ской интеллигенціи, а поминѣно зовсѣмъ селян-ство; вправдѣ до комитѣту належавъ и одинъ селянинъ, але се сталося только случайно. Зъ того вышло, що тамъ, де священикъ бувъ ревнымъ для руской справы, вышлѣа и добръ выбѣрѣвъ, но де священикъ бувъ инакшій, тамъ жадова або лѣшня стали выбѣрѣрами. Длятого дѣкѣтрѣ цѣлкомъ рускій парохіа дали самыхъ польскихъ выбѣрѣвъ. Такъ дѣла чѣсто рускій села: Вислокъ 4 выбѣрѣвъ польскихъ, Кар-ляковѣ 3 выбѣрѣвъ, Сяночокъ Прусинъ 3, Чертежъ 3, Юрѣвѣцъ 2, Дубрѣвка (належаа до парохіи сяноцкой) 1, такожъ Токарня, Вы-сочаны и инші дали польскихъ выбѣрѣвъ, бо въ тѣхъ селахъ народъ темный, лишений сво-го проводника священика, одъ якого необуче-ный. Тому акція выбѣрѣа особливо на такіи села звернулася повинна, и то за посередни-цѣвъ самыхъ селянъ.

Тожъ влечемо всѣхъ народолубѣвъ до працѣ до будущихъ выбѣрѣвъ! Обучайте на-шого селянина, подавайте ему книжечки на-шихъ товариствъ, рускій газеты; одъ ихъ радо-читѣе, а ихъ рады слушае. Мы найболѣше тра-вимъ черезъ нашъ неоправданный авторитѣтъ, котрый мы маемо у нашего народу. Чѣсто бо лучаеся чути слова: Овъ (селянинъ) мусѣтъ такъ зѣробѣти, якъ я ему скажу, бо прѣцѣвъ я ему добре раджу. А такъ не естъ, бо темный вѣтруе въ силу, просвѣщенный въ любовь ближ-него. Комитѣтъ до акція выбѣрѣа повинѣтъ роками напередъ заявлятися и займатися политичнымъ образованѣмъ нашего селянина. Въ кожѣмъ выбѣрѣмъ окрузѣ повинно бутѣ заложѣне яко руске товариство, а предѣдѣ-лемъ повинѣтъ бутѣ мужъ зъ посвященѣмъ, дѣяльнѣмъ, не маючий инѣныхъ убѣточныхъ цѣ-лѣй Засѣданъ товариства повиннѣ часто одбу-ватися, а на тѣ засѣданя треба найболѣше на-шого селянина запрашувати и втягати его до дискусіи, щобы на малѣмъ бачивъ: якъ хто дае, такъ мае.

Ще про выбѣръ посла въ Лѣську.

Одповѣдъ на „Надѣсланѣ“ п. д-ра Павла Стру-тинского и Ил. Габла въ ч. 164.

(Помѣщамъ ще додатково сю „Одповѣдъ“, котра размѣнулася одъ статіями въ ч. 172 „Дѣ-ла“ а котрой авторъ „Надѣсланымъ“ найболѣ-ше бувъ дѣтѣненъ; мы только пропустѣли зъ неа то, що въ агадѣныхъ статіяхъ вже бу-ло пояснено. Редакция.)

Зъ великою неохотою беру за перо, щобы Вамъ, панове, бѣдѣвѣсти на Ваше спрѣсто-ванье. Я мѣгъ-бы се лишити авторовѣа дописѣ въ ч. 156 „Дѣла“, але Вы позволили собѣ мое назвище сполучити зъ фактами, котрѣ не суть зѣ-бѣдѣи зъ правдою а мою честь крайне оскор-бляють. При тѣмъ ходитъ менѣ ще о иншій личѣости, котрѣ брали чинну участь а на ко-трѣхъ багато нмѣ залежитъ.

И такъ:

До 1) Якъ могли Вы, панове, писати, що повѣтѣйный комитѣтъ не доп. вѣзѣа селянами? Прѣтѣвѣно, якъ посѣдѣвати акты комитѣту пен-трального, на засѣданю комитѣту въ Устра-каѣ були и селяне, навѣтъ до тѣснѣйшого ко-митѣту, ктрый рѣшавъ кандидатуру мѣжъ о. Карякомъ а п. Кокуревичемъ, бувъ выбраный такожъ селянинъ, вѣйтъ зъ Ясени.

До 2) Правдою естъ, що д-ръ Искрицкій не накинувъ своей кандидатуры по дѣн 27 мая, бо Вы, пане Габла, обѣзѣждали повѣтъ въ цѣла агитацийнай за д-ромъ Искрицкимъ ще передъ тѣмъ дѣнемъ. Кажете, панове, що я розпочавъ акцію выбѣрѣу тѣмъ, що розѣ-вѣвъ по повѣтѣ вѣсть, мовѣ-бы д-ръ Искрицкій аложивъ манѣлатъ за попередню наденцію пѣдъ прѣсѣю п. Журовского. Нѣ, панове! Я розпо-чавъ акцію лише тѣмъ старанѣмъ, щобы рус-

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Министерство просвѣты оглосѣ-ло въ „Дневнику розпорядженъ державныхъ“ два розпорядженя, дѣтѣкающіи выконуваня но-вого закона войскового. Перше розпорядженье дѣтѣкае студѣнтѣвъ академіи штукъ красныхъ, а друге студѣнтѣвъ высшихъ школъ. Мини-стерство пригадуе, що записи на выкладѣ унѣверситетскій въ тѣмъ роцѣ, въ котрѣмъ охотнѣи одбувають службу войскову, не лишь не будутъ важны, але стануться такожъ пред-метомъ дисциплинарного слѣдства. Въ такѣмъ випадку, коли-бы таке пѣвѣрѣе случѣиво вѣ-слѣно студѣнтѣмъ до студій и на тѣй пѣдставѣ приуцѣено его пѣзнѣйше до неспѣтѣвъ, то по сконстатѣваню надѣжѣтѣа треба свѣдѣство зъ аложеного въ той способѣ испѣту уважѣнѣти. Въ настѣдѣкъ того обявляемъ кожѣдѣ студѣнтѣ высшихъ школъ, закимъ буде при-пущенъ чи то до испѣту, чи до рагѣрозумѣтъ, испѣту державного або квалификаційного, выказѣтися, що може дѣти доказы, що приписанѣ число курсѣвъ выслушавъ, не вѣхѣ-дѣчи въ колѣію зъ своего служѣбою предѣ-лѣною въ войску. Въ тѣй цѣли повинѣтъ кожѣдѣй кандидатъ предѣложѣти доказы, що або до войска зовсѣмъ не належалъ, або що службы презѣнційной ще не розпочавъ, або на послѣдѣкъ мае выказѣтися, въ котрѣмъ ро-цѣ одбувъ службу презѣнційной.

Дѣвѣнякъ розпорядженъ войсковыхъ до-нѣсѣтъ: 6 Вѣл. цѣсарь именувѣвъ кн. Ген-риха пруского властѣтелемъ полку пѣхѣты ч. 20 (зъ Нѣв. Санча); кн. Альбрѣхта пруского, бравнѣнѣйшого регѣнта, властѣ-лемъ полку драгѣвѣвъ ч. 6 и полноного мар-шала ген. Мольтѣкого властѣтелемъ полку пѣхѣты ч. 71. — Зъ Кракова выбѣравѣа депу-тѣтѣа 20 полку до Берлина.

Зъ Вѣдѣна доносѣтъ, що въ першихъ дѣняхъ вересня маюгъ одбуватися на рады минѣ-стеріальнѣй въ справѣ означѣна вы-соты будѣтѣу на 1890 р. Ходитъ чутокъ, що минѣстры прѣ-сѣтѣи и торговлѣ жадають значно высшихъ сумъ якъ дѣтѣперѣ.

Прѣса берлинскѣа и вѣдѣнскѣа зазначу-ють одѣголѣсно великій энтузіазмъ берлин-ской публики, зъ якимъ она принимала всѣ-ды авѣстрийского цѣсарѣа, де лишь бѣвъ пока-зѣвся. Берлинѣвъ на кожѣмъ кроцѣ заявѣли цѣсареви авѣстрийскому свою симпатію грѣбѣми оклаками, а коли въ Шарлотенбургѣзъ му-зѣка паркова заграа авѣстрийскій имѣтъ народ-ный, всѣа масса людеѣ, що тамъ була зѣбѣрѣла-ся, позала грѣбѣмъ сей имѣтъ свѣщѣвъ. Цѣсарь дакувавъ всѣмъ сердечно за робѣленіи ему о-ва-ціи, а обѣла мѣвъ ще одному зъ берлин-скихъ дѣстѣйливѣхъ сказѣти, що поступѣванье Берлинѣвъкъ его дуже мало тронуло.

Берлинскій круги политичнѣй суть дуже вѣдоволенѣ въ гостѣны авѣстрийского цѣсарѣа и маюгъ повну надѣю на скрѣплѣенье и удержа-нье мира. Зъ поглядѣмъ тѣмъ годѣтъся та-кожъ и мужѣй державнѣй Вѣстѣ, будѣто бы те-перъ заключѣно межи Нѣмѣчѣиною а Авѣстрию конвенцію войскову, естъ — якъ доносѣтъ зъ Берлина — зовсѣмъ хѣбною. Вѣскѣй евену-альности на случай нарушеня мира були вже давнѣйше обговѣренѣи и дѣятого не було вѣя-кой потребы ще разѣ въ тѣй справѣ порѣзу-мѣватися. Але одѣаководѣтъ поступѣва-ня вымагаѣтъ того, щобы монархѣи, азызѣнѣ до-говорѣмъ, порѣзумѣвалася одъ часу до часу, о скѣлько то можна, и высказувѣли собѣ вза-имѣно свои поглядѣи. До сеи сѣбѣльной вымѣны гѣдѣвъ и поглядѣвъ допущѣно сѣмъ разомъ такожъ и архѣи. Франца Фердинанда. Зъ се-го послѣднего факту выносьтъ отже, что союзъ межи обома сѣсѣдними державами естъ дуже крѣпкій и обѣсѣленѣй не лишь на яку най-блѣзшѣ есенуальнѣсть, але естъ то союзъ, кот-рый мае довести обѣ державѣ до такѣ тѣснои зѣязи, щобы она могла и сотки лѣтъ перѣтре-вати. Архѣи. Францъ Фердинандъ мае прѣцѣъ засѣсти колаея на престолѣ Габсбургѣвъ, а его задалѣе мае бутѣ тогды подѣдержувѣти дальше той союзъ, котрый теперъ такъ свѣтло заклѣчено въ Берлинѣ.

Розумѣсья, що и конференціямъ, якѣ ве-дѣся въ Берлинѣ одѣдѣа гостѣны авѣстрийско-го цѣсарѣа, приуцѣють велике значѣнье. Осо-бливо-жъ звернуло увагу, что конференція му-жѣвъ державныхъ зъ монархами трѣвали не-звычайно довго. Шесть сѣкціи въ авѣстрийскѣмъ

Глядаєся
учителя приватного, котрий
бы добре знавъ языкъ нѣмец-
кій. Близша вѣдомость у о.
Евгенія Гузара въ Заваловѣ.
3076 (4-2)

Заявление.
Въ виду того, що пп. довж-
ники, взявши у мене товаръ на
кредитъ, не сибшати зъ уплатою
валежачихся менѣ грошей и зъ
того поношу великій страти, зму-
шений я завозвати ихъ публич-
но до выповнення принятыхъ на
себе обовязковъ и назначаю до
того речинець до 3 (15) вересня
1889 р. Такожъ заявляю, що пп.
довжниківъ, не заплатившихъ
належаючого менѣ довгу, буду при-
мущены по уилывѣ выше на-
веденного речинца позвати передъ
судъ и для перестороги другимъ
ремѣсникамъ напечатати ихъ
повны имена въ газетахъ. Спо-
дѣюсь, що пп. довжники въ сво-
ѣмъ власномъ интересѣ не допу-
стятъ до того, чтобы я бувъ при-
мущены сповнити мое повыше
рѣшене.
3075 (2-3)
Павло Мартинювъ
майстеръ шевскій.
Львовъ, ул. Бляхарска, ч. 13.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
побѣ знаменемъ
„СПРИЮСТЬ“
у Львовѣ, Хоружина ч. 22
поручае добру и выдату каву спро-
ваджену безпосередно одъ проду-
центовъ зъ Америки полудневою.
Кштуе у Львовѣ;
1 кильо 1.70 зр.
кава палена 1/2 кильо 1.20 зр.
на провинци:
4 3/4 кильо 8.70 зр. франко.
Обдирателямъ надѣ 50 кильо опустъ
Не маю зовсѣмъ тыхъ
родовъ кавы, котры оголо-
шуютъ иншій побѣ лавово
мого знаменъ. Спроваджену ка-
ву просто одъ продуцентовъ, що
можу доказати, и продаю ея най-
менше о 20% дешевше якъ хто не-
будъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву вже лишъ зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спровадъ турбовниковъ
въ мѣсци, той знову турбовниковъ
въ Европѣ, одъ тыхъ купце ком-
мисіонеръ, а одъ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцового або подорожню-
чого. Вирочѣмъ може кождый самъ
переконатися, чи достане де мѣ-
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якосты и смаку. 2227 27-30

рочки, маншеты, кофѣрики,
кадесоны, скарпички, хуе-
ки, краватки, шлийки, ру-
кавички и т. п.
поручае найдешевше
ТОРГОЛЯ
Братовъ Лянгеровъ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

20 лѣтъ
въ родинѣ!
Домове средство, що довго дер-
житися все въ запасѣ, лепотребуе
дальшого порученя; мусѣтъ бути
добре. При правдивомъ Anker-
Pain-Expeller видко се нагляд-
но. Дальшій доказъ, що средство
заслужуе на новое довѣрѣе, есть
что много недужихъ, пробувавши
другихъ надто-хваленихъ лѣковъ,
хвѣлютъ плазды за выпробова-
нны Pain-Expeller. Порочаю-
нѣмъ переконатися, що се сред-
ство домове при гѣтци, ревма-
тизмѣ, рваню въ членахъ,
и при простудѣ, болю головы,
вубовѣ и плечей, колькохъ и
наибѣвѣйше помагѣе; бо въ це-
закотъ вже звыкло по першомъ на-
вертѣ. Дешева цѣна по 40 кр.
ваг. 70 кр., то можутъ набуты и
блѣднѣ; але треба стеречи въ фла-
шывыхъ и наскладывахъ а
флашкѣ Pain-Expeller зъ маркою
„Anker“ за правдивый. Въ
запасѣ по всѣхъ болѣзняхъ анги-
кахъ. — Головный складъ: Apo-
theke zum „Goldenen Lb-
wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Укѣнчена семинаристка
зложивша матуру зъ одначенемъ
шукае лекци приватной (безъ на-
уки языка французского и гры па-
фортеня) въ мѣсцовости, де мо-
гла-бы мати такожъ колька годинъ
практики въ школѣ. Зголошеня
зъ поданемъ условій можна над-
сылати до Редакци „Дѣла“
3077 (2-3)

Панночка
добре выхована, зъ укѣнченою
осымою клясою, желеа обяты
мѣсце учительки до малыхъ дѣ-
тей на селѣ въ домѣ приватномъ.
Близша вѣдомость: М. I. въ Стру-
совѣ, poste restante.
30 2 (2-3)

Всѣхъ наукъ дѣларенихъ
Д-ръ Емили Лятайнеръ
обдуживъ студію зъ обсягу дентисти-
ки въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ
атеи дентистичне при лѣвцѣ Маріан-
номъ ч. 10 и ординуе одъ 10 рано до
6 вечеромъ.
Всѣякія операціи довожуе на желе-
ане безъ болю, обдуживъ чувствъ ко-
машною або розвѣселяющимъ газомъ
(Lustgas). Штучный зубы выготавляе на
золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 40-2

Пошукуеся
учительки до удѣленя початковов
науки двомъ дѣтемъ, дѣвчинѣ и
хлопчику. Добре було-бы, чтобы
тоу учителькою була укѣнченъ а
семинаристка а по крайній мѣрѣ
панночка зъ высшихъ клясъ жен-
скихъ. Близша вѣдомость у о.
Иосифа Котецкого, пароха въ Лю-
товискахъ, почта въ мѣсци.
3084 (2-2)

!!!Рѣшуче напомянене!!!
всѣхъ тыхъ, що не мають полицесы,
чи то чтобы затянути позичку, чи то чтобы записати для своєї
родины (бо полицса то само, що готовый грѣбъ), именно придатна
для задовженихъ властителейъ домѣвъ и реальностей бо при
случайной, наглой смерти черезъ выплату забезпеченого капита-
лу оставшій одержитъ свою реальность безъ довѣдъ; для ново-
женецъъ важна, чтобы безпосредно забезпечити жену и дѣтей, вклю-
чи можна еи ужити за кавцию або депозитъ.
29.0 13-45
Полицса на обезпеченіе жита есть у всѣхъ случаяхъ наипев-
нѣйшимъ, напощѣдѣйшимъ и наипѣвнѣйшимъ капиталомъ, тому лѣвши
понадъ гсѣ щадницѣ. Якъ и куда таку полицсу можна одержати
наипѣвнѣе и наидогѣдливѣе, въ томъ подае наипѣвнѣшу раду устно
або писемно по лѣ дискреціи: **Assicuranz-Oberrinspector**
KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock, дома одъ
2 до 5 години. Принимаеся обезпеченя ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

ВЫСТАВА
образовъ фотопластичныхъ
въ сали Frohsinn
въ готели Жоржа.
Въ томъ тыждни
ВЫСТАВА ПАРИСКА
и
мѣсто Парижъ.
Вступъ одъ особы 20 кр., дѣти
10 кр. Выставка отворена щодня
одъ 10-тои до 9-тои години ве-
черомъ. 3073 (5-2)

Скорѣ и певна помѣчь
на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!
Наипѣвнѣйшій и наиспѣвнѣйшій средство до удержаня здоро-
вья, очищеня соковъ и крови и до доброго травленя есть всюды знаный
и улюбленный
„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ Д-РА ROSA“
Онъ робитъся зъ наипѣвнѣйшыхъ и наиспѣвнѣйшихъ зель алей-
скихъ, зовсѣмъ певный на всякій трудности при травленю, жолудковъ
корѣхъ, бракъ аппетита, оббыванье, напѣръ крови, гемориды и т. п. За-
дѣла знаменитыхъ наслѣдковъ ставъ народнымъ лѣкомъ
Велика флашка кштуе 1 зр., мала 50 кр.
Тысячъ листѣвъ признаны можъ переглянути!
ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманитися, треба знати,
что кожда флашка Бальсаму Житя Д-ра Rosa выготавлена послѣ ориг.
рецепты, завити въ синій картонъ зъ написомъ позовомъ: „Д-ра Rosa
Бальсамъ жита зъ аптеки подъ Чорнымъ Орломъ Б. Франгера, Прага
205 - 3“ по именци, чеськи, мадярски и французски а на верха правый
марки охоронный
ПРАВДИВОГО
Бальсаму жита д-ра Rosa
достати можна лишъ
въ головномъ складѣ фабриканта
Б. ФРАГНЕРЪ
въ ап. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205 - 3.
Вѣ аптѣки Львова и краю и всѣ болѣй аптѣки въ Га-
лицкѣй и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ жита.
Тамъ можна такожъ одержати
Праску масть универсальну домову
средство личиче признае на всякій запаленъ, раны и болячки тысячами
листѣвъ похваляющихъ
Би ужинаеся зъ успѣхомъ на запаленъ, задержанье молока и на
твердость грудей при одученю, на болячки, карбункулы, раны на нѣ-
тихъ, дѣке мѣсо на пальцахъ, стверджене, опухлину желъзъ и т. п. —
Всѣякі запаленя, твердость и опухлины лѣчитъ скоро; коли болячка зачне
материализувати, заразы пабере и выльчѣтисъ. Пушка 25 и 35 кр.
ПЕРЕСТОРОГА!! Праську масть
универсальну часто подѣблюють, але лишъ
у мене выробляеся она оригинально. Она лишъ
тогда правдива якъ жовтѣ металевы пушки
оббиты червонымъ приписомъ ужинаея (въ 9 язы-
кахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.
БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Наипѣвнѣе и многими досѣдами выпробоване средство, лѣчить пѣл-
комъ тупый слухъ. — Фляконъ 1 зр. 3070 2-30

Львовска Фабрика Асфальту
и улѣпшенихъ огнетривалыхъ текстуръ асфальтовыхъ
до покрываня даховъ.
С. шелиги-лишкевича, инженира
Львовъ ул. Корытна ч. 13
поручае:
29-7
АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТОВЪ для позованя мурѣвъ
одъ вѣжкосты, кладемо на фундаменты въ горячомъ станѣ,
ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОЛІРПЛАТЫ, улѣпшену огнетривалу асфаль-
тову **ТЕКТУРУ** высочихъ сортовъ до покрываня даховъ, зви-
токъ 10 метрѣвъ □ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., **ЛІАКЪ АСФАЛЬ-**
ТОВЫЙ до консерваци даховъ текстуровыхъ, **СМОЛУ АНГЛІЙ-**
СКУ безводну.
Осушас асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣтнѣющимъ
доси въ техницѣ наипѣвнѣе вѣжкѣ стѣны въ помѣщеняхъ.
Фабрика выготавлюе въ цѣлѣмъ краю своими людями
покрываня даховъ огнетривалоу текстуроу и ихъ репараци.
Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.
Замовленя въ Краковѣ принимае Іосифъ Заплатальскій.

Одинока християньска конкуренція!
Складъ товаровъ 3073 (2 10)
ВИКЕНТІЯ НОВАКА
передъ тымъ Кароли Пехачка въ Бернѣ, Krautmarkt 13., поручаея П.
Т. християньской публици яко однокю, основане на солиднѣй христ-
ияньской подставѣ, жерело закупна лише поданыхъ товаровъ, доброй
якосты, справедливой мѣры и дешевой цѣны.
Услуга совѣстна, християньска!
31го метръ матерія на убраня 29 лѣк. домов. полотно 1/4 зр. 4 50
для мужчинъ зр. 8-50
31го „ доброй „ „ 5-
31го „ наипѣвнѣйш „ „ 8-50
21го „ мат. на иберцгеры „ 6-
10 м кашмиру всѣхъ крас. „ 4-50
10 „ вонн. атласу „ 6-50
10 „ чорного терна, добр. „ 7-
10 „ флянетъ на сук. и в. „ 3-50
10 „ бархану на сукѣ „ 3-
10 „ вон. рипсу всѣхъ крас. „ 3-50
10 „ полотна жѣночого „ 8-
10 „ гуиѣ жѣночой „ 5 30
Взбрѣцъ и цѣнники даромъ
и оплатно.
29 „ полот. румбурского „ 7-
29 „ вебъ книгъ 1/4 „ 5-50
29 „ шпѣону Пазр 4-50, 1а „ 5-50
29 „ градиу Пазр 5-50 1а „ 7-50
29 „ канѣасугарий взбр. „ 6-50
29 „ оксфорду „ „ 4-50
29 „ накинну „ „ 5-50
6 шт. полотнян. стирокъ „ 1-20
3 „ скатерти 1/4 зр. 1, 1/2 „ 2-
1 „ джутовой заслоны „ 2-30
1 „ гарнит. покрываль „ 3-50
Що не подобаеся, приймаю на-
задъ безъ опоры.

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старѣ вина угорскѣ лѣвичный и натуральны вина
столовы одъ 42 кр. бут.
Знамениты Старки, Житицки, Румъ и Аракъ de Goa.
Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальнѣ вина шампанскѣй и правдызый Конякъ
французскѣй першорядныхъ домѣвъ.
МАЛІАГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 2847 60-2
МАЛІАГЪ ВЪЛА бут. по 2 00 зр.
Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.
Обдначеный на выставѣ гигиеничнѣй оръбнымъ медалемъ за старѣ вина.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручае
наипѣвнѣйшій кадила, обдначеный численными медаля-
ми заслуги:
зр. кр. зр. кр.
КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ наипѣвнѣ-
йшѣе въ папкахъ по 50 кр. и 1-
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада-
еся зъ цѣвѣтовъ, живицъ и баль-
самовъ выдающихся дуже при-
емный запахъ, папка по 4 и
8 кр., пуделко по 25 кр. и — 50
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пыльное
полываеся на розжарену бляху,
выдае дуже приятный и дуже
пошувуванный запахъ фляконъ — 25
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пыльное,
приятный и деликатный запахъ
того кадила дуже надаеся до
сальвовѣвъ и будоварѣвъ, фл. 1/2 л. — 50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче
мати здоровый воздухъ лѣсѣвъ
шпильковъхъ въ комнатахъ, то
розжарюючи соснове кадила
можѣ его достати, фляконъ — 60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ
есть незрѣванымъ средствомъ
въ тыхъ всѣхъ разѣхъ, де хо-
дитъ о освѣщенье воздуха въ
комнатахъ и о перешоуду чтобы
не розвивалися пошести; фля-
конъ 25 кр. и — 50
Достати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника
ч. 3. и ул. Галицкаа рѣвъ Валовой. Въ Краковѣ: Суконниця ч. 20. —
Въ Черновцахъ рипокъ ч. 2. 2529

Харчъ, мешканье и оубку
можутъ мати ученики народныхъ
и середнихъ школъ въ домѣ учи-
теля школы народной у Львовѣ.
Проститеся о скорѣй зголошенѣ.
Близша вѣдомость въ Редакци
„Дѣла“. 3076 (3-2)

**Остерѣгаеся передъ беззавѣ-
рѣстными подѣрбленями!**
Наипѣвнѣйша ц. к. выключно пр. патентомъ
МАСНИЧКА
„Express“
Патентъ Balsam у Вѣдн.
Послѣ высказу знаменитыхъ
знатковъ есть мой масличка
(и. к. прив. „Ex-
press“) однокю, годною по-
ручени, котра
наибѣвнѣе въ
4 до 5 минутъ
кучена навѣтъ
итипово, выро-
блена въ соло-
дого молоку.
сметанки або сметаны наипѣвнѣе масло.
Масничка зроблена вельми гарно, зъ
тривалого матеріялу, легко чиститися и
обертасъ и обдначена на многыхъ ви-
тавахъ золотыми медалями. — Сю мас-
ничку можна купити у мене и у всѣхъ
торговляхъ зельномъ и кухонныхъ па-
чиньяхъ въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ
фабричной, а проситеся Вино. купую-
чихъ въ хѣ власномъ интересѣ уважо
глядѣти на мою марку охоронную, бо
иначе не гарантуеся. Тѣ маснички сутъ
нише поданой величины и кштуютъ:
Нр. I. обему на 5 литр. сметан зр. 8-
Нр. II. „ „ 10 „ „ 11-50
Нр. III. „ „ 20 „ „ 18-
Нр. IV. „ „ 30 „ „ 23-
Нр. V. „ „ 50 „ „ 45-
(всѣ разомъ зъ термометромъ). Розсы-
лае за готѣвку або посылатку.
3914 **B. BALSAM** 12-19
власитель патенту и фабрикантъ
Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.
Цѣнники даромъ и оплатно

Старый фортепьянъ
але новѣйшой конструкци и зо-
вѣмъ добрый, о голосѣ звучномъ
и гармонійномъ, можна набуты за
дуже умѣрену цѣну. Близшомъ вѣ-
домости удѣлае Администрація
„Дѣла“. 3041 6-2

Наипѣвнѣйшій
Берненскій сукна
поручае по цѣнахъ фабричныхъ
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
in Brünn.
На порядкѣ
осѣние або зимове
убранье мужеске
выставѣ 1 купонъ довготы 3-10
метр с. в. 4 вѣдѣвъ. лѣкѣт.
1 купонъ кштуе
зр. 4-80 зъ звичайновъ
зр. 7-75 зъ доброй
зр. 10-50 зъ лѣвшой
зр. 12-40 зъ наипѣвнѣйш

правдивой вонны овечой.
Одтакъ можна достати въ вели-
комъ выборѣ: шовкомъ перек-
канъ камларны, сукна на ибер-
цгеры, пальмерстонъ и боа на
плѣцѣхъ зимовъ, гуиѣ для стрѣлѣ-
цѣвъ и окономовъ, перувѣние и
тоскины на убраня садоной,
подотна на жѣночѣй сукѣ и т. п.
Ручитися за добрый товаръ и
докладну доставу.
Взбрѣцъ даромъ и оплатно
3073 (3-20)

БЮСТЫ
Шевченка, Хмельницкого, Лисен-
ка и Нечуя по 60 кр. безъ пере-
сылки а по 1-10 зр. зъ пересыл-
кою можна достати у п. Костя
Паньковского ул. Ворменска ч. 27.

КОВДРЫ шитѣ зъ вовняного и шовкового атласу. Матрацы зъ волосѣня
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ пляцъ Капитульный число 2.
При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.
Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ **Иванъ Белей.** Печѣръ въ оагр. Червильской. Зъ друкарѣй тов. им. Шевченка, подѣ ар. К. Боднарского.

Выходить у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святыхъ) о 5-й годины по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вѣторокѣ, и въ вѣторокѣ и пятницѣ на перемѣну разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплата и нисераты принимають: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣднѣ Haasenstejn & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstejn & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платятъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокѣ

въ Австрій: за Границей: а полный рокъ . . . 18 зр. на полный рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 6 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: а полный рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуютъ лише на попередне застереженіе. — Рекламация неопечатанъ въльмъ бѣдъ порта

Подписное членство 8 кр. а в. Оголошенія принимаютьсѣ по платѣ 6 кр. бѣдъ одиоу

строки печатноу, въ рубр. „Надобляне“ по 20 зр. а в. Подписи членствѣ по 10 кр. бѣдъ стиска.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій повѣрокъ а третій четвертокъ выдавництва „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вп. Предплатниковъ поспѣшати зъ надсыланьемъ предплатъ и залеглостей.

Справы краєві.

[Станъ краєвого фонду промыслового. — Краєві школы промысловы и ихъ недостаткы зъ огляду на можность выдаванія свѣдоцтвъ квалифікаційныхъ. — Школа сельскихъ господинъ.]

Одною зъ важнѣйшихъ краєвыхъ институцій есть краєвій фондъ промысловый, утворенный соймомъ въ р. 1886 въ цѣли поддѣржання розвѣтку краєвого промыслу черезъ удѣлюваніе низько опроцентованныхъ позачокъ. Въ хосенъ того фонду порѣшивъ соймъ вставляти черезъ десять лѣтъ почавши бѣдъ року 1887 до прелиминара краєвого бюджета по 30.000 зр. рѣчно, а кромѣ того придѣливъ до того фонду всѣ суммы, котры почавши бѣдъ 1 сѣчня 1888 р. вѣднѣти малы зъ процентѣвъ бѣдъ задатковъ удѣленныхъ заводамъ промысловымъ зъ фонду краєвого. Недавно уложивъ Банкъ краєвій, котрый управляетъ краєвыми фондомъ промысловымъ, билансъ его ажъ по конецъ червня 1889. До того часу выносивъ той фондъ суму 206.281 зр. 92 кр. Зъ той сумы припадае на удѣленъ позачокъ сумма 139.511 зр. 92 кр., а на рахунокъ бѣжущей въ Банку краєвомъ сумма 66.770 зр. Позачки зъ того фонду роздѣлены суть мѣжъ поодинокіи галузи промыслу такъ, що на промыслъ ткацкій припадае 11.625 зр., швейный 81.737 зр., деревляны 6.636 зр. 48 кр., металевый 5.250 зр., инші галузи промыслу 34.262 зр. 50 кр. — отже разомъ 139.511 зр. 92 кр.

Галицкій школы промысловы и взрѣцѣй варетаты, про котры богато чуємо бѣдъ вѣлькихъ лѣтъ а котры мае подъ своимъ наглядомъ краєва комисія промыслова, представляють ставъ зовсѣмъ не надто свѣтлый, а противно, вымагають скорой и рѣшучой реформы.

Свѣдѣть о томъ справозданіе самон комисіи промыслова, котре она предложила въ томъ предметѣ недавно выдѣловъ краєвому. Ходило тутъ именно о то, чтобы краєвыми школамъ промысловымъ и варетатамъ надати право выставляти свѣдоцтва квалифікаційны, вымаганіи закономъ промысловымъ. Чтобы вырѣшити тѣмъ школамъ агадане управленіе, порѣшила краєва комисія промыслова перше розслѣдити станъ тѣхъ школъ и пересвѣдѣчати, чи дѣйство наука промыслу стоить въ

нихъ такъ высоко, чтобы ихъ ученики могли уважатисѣ квалифікованными до практичного повненія своего заводу. Дослѣды выпали дуже некористно, бо лише що до одної школы боднарства и колодѣйства въ Камѣнцѣ струмаловѣй порѣшено старатисѣ о вѣданіе й характеру школы публичной зъ правомъ выдаванія свѣдоцтвъ квалифікаційныхъ — а прочіи школы призвано до того неводповідными. Спеціально же школы гончарскі въ Коломыи и Порубѣ а такъ само и варетатъ гончарскій въ Товстѣмъ порѣшено перше зреорганизувати, що до варетату виробѣвъ зъ дерева въ Живцѣ постановлено выжидати, якъ бѣдъ покаже ще результати, а фахову школу столярску въ Станиславѣ признано такъ неводповідною своѣй цѣли, что треба ен або основно зреорганизувати або зовсѣмъ звести.

Причиною того неводрадного стану есть мѣжъ иншимъ такъже бракъ одностайной системы и велана самовѣднѣ въ удѣлюваніи науки. Все залежитъ въ тѣхъ школахъ бѣдъ одностайной погляду учителей и управителей. Наука удѣлялась посли системы, яку кождый самъ для себе уважалъ наилучшою, а тѣмъ безпрограмнѣмъ бѣдываласѣ дуже некористно на квалифікацію учениковъ. Лучше трохи представляють краєвіи школы и варетаты ткацкаго, кошикарства и коронкарства, для тѣхъ однакъ школъ порѣшила комисія промыслова не старатисѣ зовсѣмъ о право выдаванія свѣдоцтвъ квалифікаційныхъ, бо до ткацтва и коронкарства не вымагалъ тѣхъ свѣдоцтвъ законъ промыслова, а кошикарство хочѣ комисія удержати въ границахъ тѣсно домашняго промыслу. За то признала комисія преподаванію, чтобы при тѣхъ школахъ живочныхъ, де есть болѣе число ученицъ, завести посады учителей живочныхъ робѣтъ, а позаявъ въ деятихъ зъ краєвыхъ школахъ промысловыхъ бѣдѣвъ живочныхъ робѣтъ выначаласѣ справѣдъ великимъ поступкомъ, дѣлато порѣшила комисія старатисѣ, чтобы тѣмъ школамъ и варетатамъ промысловымъ вѣльно было выдавати своимъ ученикамъ патенты на учительскіи живочныхъ робѣтъ при школахъ живочныхъ.

Въ часѣ минувшой сесіи соймовон обдѣляло краковское товариство рѣшничѣ проектъ заснованія школы сельскихъ господинъ. Въ наслѣдокъ того поручивъ соймъ выдѣловъ краєвому, чтобы занялся прѣготовленіемъ и розслѣдженіемъ потребныхъ до порѣшенія той справы матеріалѣвъ а именно, чтобы розслѣдивъ, чи и де належало бы такую школу засновати и кому повѣрити ен управу. Выдѣлъ краєвій бѣдѣвъ тую справу зновъ краковскому товариству рѣшничому, котре при помочи выбраной анкеты виробило проектъ организационный для школы сельскихъ господинъ и пред-

ложило его выдѣловъ краєвому. Пѣсля того проекту мало бы бути основателемъ той школы краковское товариство рѣшничѣ. Кошты заснованія и удерживанія ен мавъ бы поносити зарѣдъ школы, а ему приходати зъ помочью фондъ субвенціонный. Фондъ той мавъ бы складатисѣ зъ одностайного датку на инвестицію 15.000 зр. и шорываню дотации прѣзначеной на удерживаніе заведевъ въ высотѣ такъже 15.000 зр. Въ одномъ роцѣ могло бы учатисѣ 20 ученицъ, зъ котрыхъ кожда мусѣла бы платити по 150 зр. рѣчно, наука мала бы тревати три роки. Проектъ той не припавъ до вподобы выдѣлу краєвого и то зовсѣмъ справедливо, бо не мѣстятъ въ собѣ вѣлькихъ даныхъ что до розмѣру школы, плану наукъ, етату силъ учительскихъ и прелиминара выдатковъ на заснованіе а такъже и удерживаніе школы; такъже не подаетъ той проектъ мѣсяца, де мала бы бути та школа а неменше, чи мала бы мати свое власне господарство, чи користуватисѣ чужимъ и подѣ якими условіями. А вѣднѣ закинувъ выдѣлъ краєвій предложеню проекту зовсѣмъ справедливо, что сума 15.000 зр. есть надто высока на удерживаніе 20 ученицъ, зъ котрыхъ на кожду припадае такимъ способомъ болѣе якъ по 700 зр. рѣчно, не вчисляючи тѣхъ 150 зр., котры кожда має ще доплачувати. Для того звернувъ выдѣлъ краєвій той проектъ краковскому товариству рѣшничому и поручивъ ему виробити новый. Не маючи близшихъ датъ что до науки, якъ будуть подаватисѣ въ такой школѣ „сельскихъ господинъ“, не можемо рѣшучо заявляти, „за“ або „противъ“ нихъ. На всѣй однакъ случай людѣ не заирѣвѣти, что хочъ бы принятъ кошты значно низші бѣдъ первѣстного проекту то все такъ упавъ бы великій и значный тягаръ на край — тягаръ, котрый ледви чи дастся оправдати середѣ нѣвѣрныхъ дуже тяжкихъ часѣвъ. Вроцѣмъ тяжко намъ зрозумѣти и агадѣтисѣ на то, чтобы справу, котра має потягати за собою такой значный выдатокъ цѣлого краю, прѣготовляло односторонно якесь приватне краковское товариство, зложене зъ людей, котры не суть звѣстны цѣлому краєви и не можуть выказатисѣ загальнымъ его довѣрѣмъ. Для того то не можемо зовсѣмъ одушевлятисѣ цѣлою тою справою а противно маємо причину лякатисѣ, чтобы не прийшлося краєви, котрый теперь своимъ грошемъ продукуе въ школахъ рѣшничихъ для панѣвъ офиціалитѣвъ та паробковъ — ще на своѣй коштѣ выучувати — польскій ключницѣ.

Рухъ выборчій въ Галичинѣ

Выбѣръ посла въ Подгайцяхъ.

Що выбѣръ д-ра Даміана Савчака у насъ перейшовъ, за то перша признательность на-

лежитъ о. деканови Стеткевичеву. Въ початкахъ вправдѣ були, здаєся, намаганія, абы поставити кандидатомъ одного чоловіка, котрого представлявано за кандидата митрополитского, того самого, котрый и теперь и ще въ попередній каденціи въ вѣлькихъ повѣтахъ свою кандидатуру хотѣвъ накинати, хотѣвъ добре знає, що уважають его за протегованого Гау-тама та Змартвахстанцами и не мають до него довѣрія ані симпатіи, — однакѣ по короткѣмъ представленю Л., Н. и Г. о. деканъ дався переконати, что вже для самон консеквенціи по послѣднихъ выборахъ до Вѣднѣ, въ котрыхъ д-ръ Савчакъ доставъ въ Подгайцяхъ болѣе 26 голосѣвъ, доконче выпадае ставити кандидатуру д-ра Савчака. О. Стеткевичъ взявъ зъ молодецкимъ жаромъ за переведеніе правыборѣвъ и самого wyboru, а яко прѣдсѣдатель комитету повѣтового перестѣргавъ строгую карнѣсть, бѣдъ котрой нѣкому не дався выломити якъ и самъ не выломлюваєся, именно коли бѣдываласѣ многи голоса за его кандидатуру, бѣдъ въ причини поставленю вже разъ кандидатуры д-ра Савчака рѣшучо бѣдываласѣ, хотѣвъ и его выбѣръ бувъ бы певнымъ.

До комитету передвыборчого, складающогося зъ 25 членѣвъ, на внесеніе о. Л. выбрано 6 священникѣвъ, трѣхъ зъ свѣтского интеллигенціи (пш. Ивана Рудницкого, кандидата нотаріального, Левицкого, п. м. нотаря зъ Вишнѣвчана и Михаила Медичного, властителя Александрѣвска) и 17 сельскы. Комитетовъ взяли на себе по 3—4 села, стыкались въ тѣхъ селахъ зъ правыборцами, були ознакомленъ зъ всѣми мѣсцевыми одношеніями и стояли на сторожи, абы противники не наробили якои шкоды. Цѣлый комитетъ зѣбралъ три разы: въ Сосновѣ дня 27 мая, въ Подгайцяхъ 6 червня и въ Телячу 29 червня; на тѣхъ зборахъ, по промовахъ членѣвъ комитету сельскы Садо-моры въ Сосновѣ а Фяковскы и п. Рудницкого въ Телячу, односторонно одобрено кандидатуру д-ра Савчака, котрый особисто въ Телячу явився и свою сповѣдь политичну высказавъ. Щира подѣлка належитъ о. Сабатови, пароху зъ Соснова, и п. Александрови Фяковскому, вѣднѣвъ въ Телячу, за щиро руске усощеніе надъ 50 людей въ своихъ домахъ власнымъ коштомъ.

Правыборы перепроводжували правительственный органы зъ малыми выимками по всею безсторонностию, а если они не вѣсуды выпали для насъ користно, то вѣна въ томъ мѣсцевон интеллигенціи руской, бѣдужности нашон а вѣлькыу писарѣвъ громадскихъ тамъ, де священный маю о народѣ доав. Тѣлько въ одномъ Заваловѣ, въ котрой то парадѣ на 8 вѣборѣвъ лише два за нашимъ кандидатомъ голосували а 6 було Хрунѣвъ, уже не вѣна священникѣвъ, бо оба суть ревны Русины, щиріи патріоты, а вытрѣватости и працѣ старшого

Звѣзды.

Оповѣданіе прованского пастуха.

Написавъ Альфонсъ Додѣ.

Коли я пасѣ худобу на полонинѣ, то цѣлыма тыжднями бувало не бачу живон душъ. Средѣ простору буйныхъ пасоваскъ бувъ я самооднѣвъ, лише зъ вѣрною собакою. Въ ряды годы показався хѣба еремитъ, шукаючи вѣль та корѣнцѣвъ, або угугляръ пѣмонтекій зъ чорными лицами пересуваласѣ поузъ мене мовчѣвъ, бо людѣ ти стрѣтили на самѣмъ охоту до бесѣды и зовсѣмъ не знали, что чувати на долахъ, про что говорятисѣ по селахъ и мѣстечкахъ. Тѣмъ коли я що чотирнадцѣть днѣвъ почувъ на дорѣжцѣ, ведучий подѣ гору, звѣнокъ мула зъ нашего хутора, навоенного харчѣми для мене, а на мулѣ свѣже лице хуторного хлопчина або рудаву голову старон тѣтки Норадѣ, ахъ, якій бувъ я тогдѣ счастливы! Я розпитувавъ про новины въ сѣлѣ, про вѣсѣля и хрестины, а вже наиболѣе цѣкавила мене вѣсти про дочку моихъ господарѣвъ, нашу панну Стефанину, пайкарасу на десять милѣ доволѣа. Удаючи, вѣльмъ менѣ бѣдуждо, я отъ-такъ собѣ розпитувавъ: чи агадѣа ходити на танцѣ й на вѣсѣля, чи якъи новіи паробки заидиються до нея... И не здивуйте — я мавъ двацѣть дѣтъ, а Стефанина була найкрасѣша дѣвчѣва, яку я коли въ житю бачивъ.

Однѣмъ недѣлѣ выпало такъ, что харчѣ мои не приходили въ пору. Я же рано мѣркувавъ собѣ: нѣтъ служѣа Бѣа, тѣмъ а хлопчина побѣно пѣйша до церквы. Обѣдѣа, коло полудни, зѣбраласѣ бурѣ зъ дощемъ, — думавъ я: мулѣ не зможе ити въ такую лиху дорогу. Але около третѣа годины въ полудни небо прояснилося, горы сіяли проти сонѣа каплями воды, а середѣ шуму прибывающѣа потѣкѣвъ и шелесту вѣхлого лѣта почувъ я звѣнокъ мула, такой веселый и голосный, якъ той великій звѣдъ, что вѣщає воскресеніе Христа на Великденѣ. А на мулѣ не сидѣвъ хлопчина, ані стара тѣтка Норадѣ, але — охъ, агадѣа, хто? — наша панночка, сама она! Си-

дѣла били мѣшкѣвъ зъ харчѣми, зарумяниласѣ бѣдъ ѣды на свѣжѣмъ горѣсѣмъ воздухѣ.

Хлопецъ занедужавъ, тѣтка Норадѣа пѣйшла въ гостѣ до дѣтей, — говорила красна Стефанина сѣдѣючи зъ мула, — а она сама тому такъ приболѣла, бо заблудаласѣ по дорожѣ. По строю ен святочнѣмъ — краснѣй спѣвницѣ въ кѣвѣтъ, мерещанкахъ та стяжкахъ, — зѣвѣмъ не было слѣдно ен блуканцѣвъ; всѣа она выглядала такъ, якъ коли-бъ приставула въ танцѣ, а не блудила середѣ корѣвъ. Люба, солодка дѣвчина! Я не могъ поглядѣти на неѣ. Правда, я не бачивъ ен такъ близька. Часомъ у зѣмѣ, коли худѣа была на долахъ а я на хуторѣ вечерѣвъ, Стефанина перейшла скорѣнѣе черезъ комнату, не промовѣвши и слова, — все стрѣйна и немѣвъ гордовита... А теперь она ось передѣ мною... Не могло-жѣ то заварѣти головы?

Выгляда харчѣ зъ мѣшкѣвъ та кошиковѣвъ и розлянуласѣ цѣлаю довержѣи. Приблѣдивши алегка спѣвничку, уйдѣшла до кошары, роздѣваласѣ по бѣвахъ, сѣдѣла мене, де я почую, оглянула мою убогую постѣль зъ околѣта соломѣ та овечон шѣдрѣ, мѣй кнѣпѣтъ розвѣшѣный въ кутѣ, топорецѣ, ручницѣ... Все ѣи сподобаласѣ, все ен бавило.

— Такъ отѣе ты тутъ, чабане неборачѣ, проводишь житѣе? Якъ же певно мусѣти нудѣтисѣ тобѣ на самѣтѣ! Що-жѣ ты рѣшишь? Про что думаешь?

Мене охота брала сказати: „Про тебе думаю, моя красѣ!“ и я не бувъ-бѣ розмѣнуєвъ зъ правдою, але я бувъ такой зѣмѣшѣный, что и слова не могъ промовѣти. Я думаю, она се прѣмѣтила, але, зѣботничѣа, думко, было то ѣи прѣмѣно, прочѣла мене дальше: — А любѣа твѣа бѣдѣдуе тебе доколѣа?

Пытаючи мене, сама зѣ милымъ усмѣхѣмъ, зѣ поднесенѣю головою, выглядала менѣ мѣвъ русалѣа, что зѣвѣваласѣ на хвѣлину.

— Ну, бувай здоровѣ! — сказала.

— Щаслива вамъ дорога, панночка!

И побѣжала, забравши кошики.

Коли за горѣкомъ сховаласѣ, менѣ здаваласѣ, мѣвъ-бѣ кождый камѣнѣвъ, что высунуєвъ зѣ-подѣ копѣта мула, удѣрає мене въ само сердце. Я наслухувавъ за тѣмъ шелестомъ довѣ-довѣ... бувъ мѣвъ ошоломленый,

не могъ зважатисѣ рушѣтисѣ, боячѣсь, чтобы не перервати золотой мѣрѣи.

Надѣ вечерѣ, коли синѣй тѣня покрывали долину, а худѣина, ревучѣ, тиснуласѣ до кошары и сѣдѣла до кошары, почувъ я, что зѣ долинѣ хѣсь мене кѣче. За зѣвѣну бачу: се наша панночка — безъ зѣвычайного усмѣху, а дрожака бѣдъ холоду и вѣхости. За часѣ, якѣ она гостѣла у мене, на долѣ такъ прибывъ потѣкъ, что бѣдѣтисѣ на другѣй бѣкъ было невозможно. Що-жѣ мала дѣяти? Гадѣа: переночувати въ горахъ — трѣвожила ен:

— Якъ тамъ дома будутъ журѣтисѣ про мене!

Але въ ночи ѣхати до хутора она не бѣдываласѣ-бѣ за нѣтъ въ свѣтѣ, я зновъ не могъ покинути кошары. Я утахомирювавъ ен, что въ лицѣи ночи короткѣй, трѣвають лѣдѣи колыба годѣвъ, заплѣвъ скорѣнѣе вѣтру, чтобы загрѣласѣ, принѣсь ѣи молока и сыра. Та она, небога, и не гадала о томъ, чтобы грѣтисѣ та ѣети, а коли я побачивъ двѣ сѣзѣы якѣ перды въ ен очѣхъ, то самъ трохи-то не розплакаєвъ въ голось.

Мѣжъ тѣмъ настала нѣчь. Одѣ заходу вѣдко бужо лѣдѣи бѣдѣласѣ золотый, а незабаромъ и той пропавъ за хмарами. Я хотѣвъ, чтобы панночка спѣчила въ кошарѣ. На свѣжѣй соломѣ розстелѣвъ я овечу шѣбру, сказавъ ѣи, „добра-нѣчь“, а самъ сѣвъ собѣ на дворѣ передѣ двѣрѣи кошары. Я бувъ гордый зѣ того, что ось въ кошарѣ при заспѣвѣнѣй худѣбѣвъ есть дочка моихъ господарѣвъ, подѣ мою о-лѣкою, мѣвъ агѣа невѣнѣе, тѣлько по-надѣ всѣ дорожѣе и бѣльшѣе. Нѣколи не-бѣо не здаваласѣ менѣ такимъ величавымъ а звѣзды такими сіяющими! Чѣста любовь и благородѣа гордѣтъ розпѣрѣла менѣ сердце.

Наразѣ двѣрѣи кошары отворѣласѣ, а въ нѣхѣ показаласѣ красѣа Стефанина. Не могла заснути: худѣа перегрызала соломѣ, рѣвѣла крѣвъ соѣвъ... Панночка вѣльѣа пересѣдѣти при вѣтрѣ. Я накинѣвъ на ен плечѣ свой кнѣпѣтъ, докинѣвъ на вѣтру хворѣсту, и мовчѣи сѣвъ бѣла панночки.

Якѣ вы коли проводили нѣчь середѣ звѣдѣстѣи почѣ, знаєте, что тогдѣ, коли людѣ сѣять, тихо розбуджѣтисѣ свѣтъ марѣ. Пого-

да грають голосѣвъше, озерѣа поблѣскують дробными огниками, всѣй гомѣтъ изъ горѣ бѣдываєтъ свободѣйшѣе... въ воздухѣ чути якѣсь дрожаніе, якѣсь недослѣдѣный рухъ, немѣвъ бы чулось рѣстѣ дерева, колышаніе травы. Въ день житѣе ества живѣй, въ ночи — рѣчи мертвѣй. Кто до того не привычѣный, може лякаєтисѣ. И панночка всѣа дрожала, а за найменшѣмъ гаморѣмъ хѣдиласѣ къ менѣ. Ось якѣсь жалѣбный, протяжный крикъ дѣйшовъ до насъ бѣдъ озерѣа на долѣ, что его вѣдко было цѣлѣ мѣвъ зеркало, а то-жѣ самѣи хвѣлѣ блѣскуча звѣзда перелѣтѣла намъ по-надѣ головы тудѣ, зѣ-вѣдѣи доходящѣе голось.

— Що се такѣе? — сѣдѣла Стефанина тихѣнѣе.

— Душа вѣступае до раю, панночка! — шепнува я и перѣхрѣстѣясь.

Она перѣхрѣстѣласѣ такѣже и нерухома вѣдываласѣ въ небо. По хвѣли сказала:

— Такѣе се правда, что вы, чабаны, знаѣте чары?

— Нѣ, панночка. Мы тѣлько жѣнѣмо близѣше звѣдѣ, то ѣи лучше знаємо, что тамъ дѣвѣа, аніжѣ людѣ живучѣи на долахъ.

Она разѣ-у-разѣ глядѣла въ гору, оперѣши голову о руку, въ кнѣпѣри, мѣвъ пѣстѣшѣкъ небесный.

— А онѣ что такѣе? Яка-жѣ прекрасѣа звѣзда! Я нѣколи не бачѣла такой и нѣколи тѣлько звѣздъ наразѣ! Чи ты знаєшь, якѣ она называєтисѣ?

— Знаю, панночка. Ось глѣда: Прямо надѣ нами — то *Дорога святого Якова* (Молѣчная дорога), иде зѣ Франціи просто до Испаніи; св. Яковъ зѣ Галиціи называєтъ ен, чтобы вказѣти перѣходѣ для войска Кароля Великого, коли бѣвъ вѣвъ войну зѣ Сарацинами. Трошки дальше *Вѣзъ дуишѣ* (Мѣдѣвъ великій) зѣ чотѣрма блѣскущими осѣями, три малѣ звѣзды, что передѣ нимъ, то *Зѣвѣрѣа*, а тоѣа ще менѣа бѣдъ тѣхъ трѣхъ — то *Пѣвѣишѣ*. А бачѣте, панночко, доволѣа той дощѣ звѣдѣстѣй, что иде зѣ неба? То душѣ, что ихъ Господѣ Богъ не хоче принѣти до себе. А онѣ, трохи низѣше, *Грѣбѣль* и *Три царѣ* (Оріѣвъ) — то годинникѣвъ для насъ пѣстѣшѣвъ. Глѣдѣа на нихъ, знаю ось теперь, что вже по пѣвѣнѣчѣ. Ще низѣше, до полудни, сіѣе *Жанъ де Ми-*

Каеф на Креті мала бійка між ворохобниками а турецьким войском, в котрім вогиб одинь вояк и два ворохобники а багато людей по обох сторонах вєтє ранених. Ворохобники напали були на передну сторожу турецкого войска дуже смєло и держалися дуже довго, але бдаке мусєли таки уступити Турин заравь поробила на тѣмь мѣсцѣ шанцѣ и розложилась тамъ таборомъ.

Зъ Атинѣ доносѣть, що магометане, о-смѣлені турецькимъ войскомъ, почивають теперъ грѣзно выступати противъ християн а навѣть противъ всѣхъ чужихъ подданныхъ не выймаючи навѣть и консулствъ. Шакиръ паша загрозивъ магометанамъ, що коли она не будуть сидѣти спокѣйно, то бнз уживе противъ нихъ права военного. Шакиръ звѣсть чинилихъ губернаторѣвъ на островахъ а на ихъ мѣсцѣ именувавъ людей войсковыхъ. По загаданій повисше бѣйцѣ коло Каефѣ обсаджено цѣлу околицю мѣста войскомъ а вѣ мѣстѣ арештовано совѣтника кретенської управы якогось Христодукаса. До Каефѣ пришло сама днями 1500 людей турецкого войска а дальшихъ шість тисячѣвъ єсть вже вѣ дорозѣ.

Недавно тому розбѣйлась була зъ Константинополя поголовка, що дотепершій турецкій министеръ дѣлѣ заграничныхъ Сандъ-паша має уступити а на его мѣсце має бути именованій Шакиръ-паша, дотепершій посолъ въ Петербургъ, котрого не лишъ на то покликано, щобъ бнз зробивъ порядокъ на Кретѣ, але и щобъ обѣла занять мѣсце вѣ кабинетѣ. Поголовка ся мабутъ пошла зъ того, що, пѣдчасъ коли Шакиръ-паша именованій лишъ провизорачнымъ ген.-губернаторомъ на Кретѣ, на его мѣсце въ Петербургъ именованій вже посломъ Гусєла-паша, дотепершій посолъ въ Цетинъ, а розсѣвають ту поголовку тѣ, котрі хотѣли-бы позбавити Саида зъ нимъ в великого везира Киямѣла-пашу, котрі оба односятьсѣ дуже прихильно до тридержавного союза. Вѣлвы росєйско французкїй роблять що можуть, щобъ высидати обѣхъ сихъ мужѣвъ, а особливо великого везира, зъ займанихъ ними посадѣ, але се мабутъ не удасться и пока що не заноситьсѣ вѣ турецькѣмъ кабинетѣ на вѣяку кризу.

Король Миланъ приѣхавъ вѣ субботу до Вѣднѣя и перебуде тамъ кілька днѣвъ, Ргесєр дождѣтьсѣ до бере понформованого жерела, що король не буде займатисѣ у Вѣднѣя политикѣ, тымъ болѣше що бнз тепершымъ станомъ рѣчь вѣ Сербїи зовсѣмъ доволеній и то такъ дуже, що передъ кількома днями приставъ дуже радо на то, чтобы королева мати приѣхала до Вѣднѣраду. Здаєсь, що Миланъ не такъ скоро верне до Сербїи, бо зачувати, що королева має побѣдно проживати вѣ Вѣднѣрадѣ. Впрочѣмъ справѣ приѣзду королеви ще не зовсѣмъ залагоджено. Королева заповѣла вправдѣ свой приѣздъ на 29 с. м., але правительство поставило условїе, чтобы она дѣлає якїєсь часѣ проживала вѣ Сербїи а королева хоче мабутъ постійно тамъ єсѣсти. Миланъ згодився, чтобы королева одъ часу до часу приѣжджала до Вѣднѣраду, але чтобы она тамъ побѣдно проживала, тому бнз рѣшучо противний.

НОВИНКИ.

— Увѣзняєня у Львовѣ. Мы вже вѣ попереднѣмъ числѣ подали звѣстку, що полиція львѣвска увѣзнила п. Ивана Франка и бѣдала его краєвому судови карному. Та се не одинокѣ увѣзненїе. Полиція увѣзнила такожъ п. Дегєна (сына росєйского генерала вѣ Сибирїи), профєсорѣ языка французского вѣ Кїєвѣ, и двѣ сестры его, дальше двохъ студентѣвъ кїєвского университету, Кистяковского и Маршиньского, и наконецъ урядника канцєлїри товариства „Провсѣтъ“ п. Андриѣ Окородиньского. Всѣхъ увѣзненыхъ бѣдѣстали полиція до суду карного. Слѣдствѣ вѣ невѣдомѣй доєи справѣ всѣхъ увѣзненыхъ веде сов. Маєвскїй. Якъ доносѣть Kurjer Lwowski, увѣзненїи п. Дегєнъ мешкавъ одъ двохъ тижднѣвъ у п. Франка, мавъ паспортъ и бувъ замѣлованїи вѣ полиції. Академикъ Маршиньскїй мешкавъ у п. Окородиньского, а академикъ Кистяковский и сестры Дегєна якъ толькѣ онѣгда прибули до Львова, полиція ихъ увѣзнила. — Якъ сказано, вѣхто у Львовѣ не знає, за що вѣластию тыхъ людей поврештовано. Dziennik Polski выказавъ здогадѣ, що се справа давнѣйше вже увѣзненыхъ Вислоухѣ и товаришѣвъ, але Kurjer Lwowski рѣшучо тому перечить. Kurjer Lwowski подає бувъ онѣгда трохи ширшїй вѣсти о процесѣ Вислоухѣ, Рєваковичѣ (остаточного на вольнѣй стоїть) и другихъ, але ц. к. прокураторїя сконфискувала. Прочустила лишъ то, що слѣдство вѣ процесѣ Вислоухѣ и товаришѣвъ зъ §. 65 вѣ вже кѣнчитьсѣ, а прокураторъ д-р Гіртлеръ червувѣ курацію вѣ Скарѣ, чтобы на основѣ актѣвъ слѣднихъ (веденихъ сов. Дуньевичемъ) поставити свои вѣнесєня.

— „Руска Бєсѣда“ вѣ Станиславѣ уряджує 29 н. ст. серпня (вѣ четвергѣ) якѣ вѣ день загальнихъ зборѣвъ товариства „Провсѣтъ“ забаву зъ танцями, котра наступить заравь по концертѣ устроєнѣмъ вразѣ зъ станиславѣвского филїю „Провсѣтъ“ вѣ сали касина мѣщаньского. Стрѣй народний або визитовий. Вступѣ одъ особы на концертъ и на забаву 1 зр. Початокъ концерту о годнѣ 7-ой. Осѣбныхъ запросѣнь на провинцію не высѣлаєсѣ. Просимо отже Ви. Земляковъ прибувати зъ родинами, знакомими и приятельми, а ручно за якъ найлишчу забаву при доброй музїцѣ. Билетѣвъ можна набути вѣ торговлѣ п. Стахевичѣ а одъ 1/2 до 7-ой при касѣ. — Одъ выдѣлу товариства „Руска Бєсѣда“ вѣ Станиславѣ дня 6 (18) серпня 1889. — Т. Стахевичъ, голова. К. Волынскїй, заст. головы. Д-р Озаркевичъ, секретаръ.

— Програма дня загальнихъ зборѣвъ товариства „Провсѣтъ“ вѣ Станиславѣ 29 н. ст. серпня 1889

(вѣ четвергѣ) така: 1) О годнѣ 8-ой рано архїєрейска служба Божа о призванїе помочи св. Духа зъ панахидою по покойныхъ членѣхъ товариства вѣ катедральнѣй церквѣ. — 2) О годнѣ 10-ой рано загальнїй зборѣ тов. „Провсѣтъ“ пѣсля оповѣщеного порядку дневного вѣ сали Сєдєльмаєра. — 3) Ярмарокъ вѣ городѣ Сєдєльмаєра, на котрѣмъ продавати-мѣтєлє товары зъ „Спѣлки Гуцульской“ вѣ Коломиѣ и выдѣня товариства. — 4) О годнѣ 3-ой сѣбѣльнѣй обѣдъ вѣ сали Сєдєльмаєра, вѣ часѣ котрого любителѣ бѣдѣвають народнїй пѣснѣ, а добѣрна музика бѣдѣрає творѣ народныхъ композиторѣвъ. — 5) О годнѣ 5-й, першїй концертъ вѣ сали Сєдєльмаєра, на котрїй членѣ-сєляне мати-мѣтєлє вступѣ вольнїй. — 6) О год. 7-ой другїй концертъ вѣ сали касина мѣщаньского при участїи хору денїєвского (пѣдъ управѣю Ви. совѣтника о. Вѣтошиньского), по котрѣмъ наступить — 7) забавѣ зъ танцями. Спеціальна програма зборѣвъ и канцєртѣвъ оповѣстїтєсѣ ще сего тижднѣ. Хто бы хотѣвъ взяти участѣ вѣ спѣльнѣмъ обѣдѣ, просимо се подати до вѣдомости на руки пѣдписаного. — За станиславѣвскїй комитетъ: Д-р Бучинскїй, адвокатъ краєвий.

— Дирекція ц. к. державныхъ зєлѣнїцѣ у Львовѣ навѣнесу просѣбу товариства „Провсѣтъ“ знизла цѣну бѣды для участнїковъ загальныхъ зборѣвъ товариства на день 29 н. ст. с. м. вѣ Станиславѣ вѣ той спѣсѣбѣ, що платѣтьсѣ билетъ III-ой класѣ а бѣдєя II-ю, а за половину II-ой бѣдєя III-ю класѣю. Участнїки загальныхъ зборѣвъ зєлѣють ласкаво удавати сѣ по легитимациѣ вѣ канцєлїри товариства „Провсѣтъ“ при улицѣ Орменьской ч. 27 у Львовѣ найдалѣше до 25 н. ст. серпня.

— Торжєствоєнїе богослужєнїе на уроднѣи цѣсарскїй бѣслуживъ вѣчера вѣ церквѣ св. Юрїа крїялошанинѣ о. Сѣвѣлевичъ разомъ зъ крїялошанами о. Петрушевичемъ, Пакижемъ и Вѣлєцкимъ. На богослужєнїи були присутнїй представителѣ властей судовыхъ, политичныхъ и админїстрацїйныхъ. Впрѣсѣ митрополитъ Сильвестеръ не вернувъ на той день до Львова, а оставсѣ вѣ Пѣдѣлѣмъ. Для войска бѣдѣслуже поплну службу Богу на болонахъ Яновскихъ. — Войско святкувало вѣчерашнє торжєство вѣ той спѣсѣбѣ, що вѣ субѣту вѣчеромъ о год 9-той бѣдѣграли всѣ войсковїй музика т. зв. Retraite передъ головнымъ одвахомъ а обѣсла проходила головнымъ улицями и выгравали музичнїй творѣ. Вѣ недѣлю рано о 5-той годнѣ загомонѣли зъ цитаделѣ выстрѣлы пушочнїй, музика переходила улицями и выгравали т. зв. Tagwache; опѣсля бѣбулась войскова служба Божа на Яновскихъ болонахъ, а о год 5-той зъ полуднѣ выстрѣлы зъ пушокъ дали знати, що на пирѣ у намѣстника пѣднесєно тоастъ вѣ честь цѣсѣря.

— Зъ Кїєва доносѣть намъ, що много заслуженїй писателѣ нашѣ Олександрѣ Я. Конискїй вѣ остатнїхъ часахъ такъ послабъ на очї, що лѣкарѣ порадили ему черезъ довшїй часѣ нѣчого не читати анї писати. Бажаємо нашому Вѣов. писателєви якъ найкоршого оздоровлєнїа, чтобы мѣгъ дальше трудитисѣ для нашої словєсности.

— Изъ Зборѣва пишуть намъ: Мы одушевленїи! Вѣ першїй половинѣ слѣдующого мѣсѣца має тутъ бѣдѣтисѣ концертъ зъ танцями устроєванїй заходомъ тутешныхъ Русинѣвъ и академикѣвъ, а головѣю при опѣвѣучастїи руской артистичнѣй „двѣнацѣтки“. Чистѣйшїй доходъ призначєнїй на фондъ будовы руского народного театру у Львовѣ, сама отже такъ вѣнесла цѣлѣ велѣть кожѣй одиначѣ сповнїти свой обовѣязокъ, а цѣлѣстѣ певно гарно выпадє! — Сѣбѣй.

— Зъ Любѣвского пишуть намъ: Вѣ нашѣ глухїй и сумнїй закутокъ, до Любѣчева, заговѣсть нашѣ любый народнїй театрѣ, де дня 26 липнѣ (7 серпнѣ) выставивъ на перше представлєнїе оперету „Дзѣвѣи корнєвалїскїй“. Потребѣ руской сценѣ вѣ нашої околицѣ бѣчували вѣднѣйшїй людѣ вѣже давнѣйше, але нѣхто не бѣдавѣжє запросѣ нашѣ театрѣ, обавляючи неповѣдєнїа або и значныхъ стрѣтъ. Але п. Бибєровичъ пожертвовавшїй-сѣ своимъ персоналомъ для рѣднѣи штукѣ, бѣдавѣжє на се, помимо, що були людѣ, котрї бѣдѣрадовали ему сѣи смѣлѣвѣстїи, подаючи за причину бракъ одновѣднїи салѣ та и сѣю обѣставинѣ, що кожѣа трупа театральна, заговѣстїи до Любѣчева, майже по першѣмъ представлєнїю вѣтѣкала нѣчѣю, не маючи чимъ розсѣлѣстисѣ зъ вѣрїтелемъ, у котрого запомѣталасѣ вѣ финансовѣхъ справахъ. Але забули тѣ сердечнїй дораднїки чї бѣдѣраники, що нѣйшїй провинциальнїй театрѣ нѣ въ найменшїй частнѣи не може рѣвнѣятисѣ зъ нашимъ театромъ. Вѣже на першѣмъ представлєнїю заповнила публика биткомъ салѣю, и хотѣла, що правда, сѣла була невѣдѣвѣдѣна, тѣсна и душна, то краса нашої штуки, совѣстнїй трудъ нашихъ артистѣвъ вѣповнѣ покрѣли тѣ недостаткѣи, Рознїсѣуватисѣ о неоднѣиныхъ артистахъ нема потреби, о тѣмъ вѣже неразѣ доносѣла наша прѣса. Подати лишъ голоснїй судъ тутешного публики, котра твердѣть, що навѣть якїй перебѣрчїивїй критикъ мусѣвъ-бы завдати собѣ великон працѣ, чтобы вынайти найбѣлѣшого артиста або артистку. Вѣй грали знаменито, а то навѣть вѣ найдрѣбнѣйшихъ роляхъ. По „Дзѣвѣнахъ“ слѣдували штуки: Дѣй серцю волю, Гаспароне, Панѣй молада зъ Боснїи, Баронъ цїганскїй, Весєла вѣйна, Павло Полуботокъ и Запорожєцъ за Дунаємъ. Богата выставка, знаменита гра, добѣрна музика тягли каждого безъ рѣзницѣи народности до театру, чтобы провеѣти якъ найпрїємнѣйше вѣже довгїй вѣчеры. Тому по кожѣмъ представлєнїю працїалєсь гостѣ мѣжѣ собою зъ тымъ, що побѣчатєлє на слѣдующѣмъ представлєнїю. Були чїслєннїи роднїи, що не залишили нѣ одного представлєнїа; були гостѣ, що приѣздили кѣлька милѣ на представлєнїе; але були и такї Русинѣ, нѣгдє правды дѣти, що хотѣли найблизшїй єсѣбѣ Любѣчева, та не являлїсѣ вѣ театрѣ. Такожъ не бачили мы сєлянѣ, а то тому, що нѣхто „зъ старшихъ братѣвъ“ не захотѣвъ ихъ посѣщати театрѣ. Зъ жалємъ прїїдє намъ попрацѣтисѣ вѣ понєдѣлокъ зъ театромъ, котрїй выбѣраєсѣ вѣ Любѣчева до Яворѣва. Надѣємосѣ, що сердечнїй нашї єсѣбѣи Яворѣвѣ безъ рѣзницѣи народности и отауу прїїмуть зѣ отвертїми руками сѣю на-

шу велими заслужєну институцію и вырѣвнѣють недостаткѣи, якї усунути не було вѣ нашої сѣлѣ. Зачувѣмо, що вѣ Яворѣвѣ розвинєно шарѣку акцію для достѣйного прїїятї такъ милого гостѣ. Чєсть Вамъ єсѣбѣи!

— Porządny ksiądz dziekan! Ц. к. старство, ц. к. судъ и другї урядѣ вѣ Скарѣтѣ одержали такє писѣмо: L. 47. W niedzielę 18 b. m. o godzinie 10 rano jako w dniu urodzin Najmilosciwszego naszego Monarchi odprawi się uroczyste nabożeństwo, na które uprzejmie zapraszam. Gr. kat. U. rząd paraf. Skalat 16 sierpnia 1889. I. Szusar, dziekan. — Якъ бачимо, о. І. Слюзарѣ, деканѣ скалатскїй, до тон стєпени посувѣє свою порѣзѣдѣ, що вѣже соромѣтьсѣ руской мовѣ. Хлѣбъ рускїй — смакує ему, але рускїй языкъ — бр-р-р! не смакує księdzu dziekanowi, днѣ волѣть польскїй! Ажъ мѣстѣ бере, писати о такихъ рѣчахъ, але-жѣ треба. „Одъ головы рыбу чути!“ — кажє приповѣдка, а о. І. Слюзарѣ то настоятель того деканату, одинокого на всѣй край, де при остатнїхъ выборахъ посла до сѣйму не бувъ выбѣрѣмъ анї одиначѣ священнѣкъ рускїй!

— Новїй читальнѣ заснованѣсь вѣ Ганкѣвцѣхъ коло Сянїтина, Олєшкѣвцѣхъ и Кїлюхѣхъ коло Заболѣтова, Джурѣвѣхъ и Попѣльнїкахъ Щастѣ Боже!

— Зъ львѣвского капитулѣ. О. кустѣсѣ Петрушевичъ вернувъ зъ Жєгєстѣва до Львова а о. архїєдїяконъ Гѣтерѣвскїй выѣхавъ до купєлєвого заведєнѣя вѣ Любѣнѣ.

— Вѣ львѣвскїй полїтехнїцѣ має выкладати д-рѣ Вол. Пилѣть вѣ сѣмъ роцѣ шкѣльнѣмъ економїю сѣупльнѣю, право торговельнѣ и вѣксєлєвѣ.

— Львѣвска „Лїтнѣя“ заповѣла свой прїїздъ до Варшавѣ вѣ половинѣ вѣрсєнѣ. Вѣ той прогулѣцѣ має взяти участѣ понадъ 30 сѣлѣвѣковъ.

— Вѣсти зъ руской колонїи вѣ Америкѣ. Дня 18 н. ст. серпнѣя вѣ свято Преображєнїа Исуса Христа бѣдѣбулѣя посвѣщенїє церквѣ руской вѣ Шамокинѣ о. Костємъ Андруховичемъ. — Вѣ Маганѣй Пляинѣ померъ дня 27 липнѣ Иванъ Кушнїкъ родѣмъ зъ Скомѣровєцѣ вѣ 55 роцѣ житѣ.

— Статистика рускихъ крамницѣ сѣльскихъ. Львѣвска „Нарѣдна Торговлѣ“ высѣлаючи що два мѣсѣцѣ цѣннїкѣ товаровъ зъ своихъ складѣвъ до поодинокихъ крамницѣ, сѣмъ разомъ долучила до цѣннїка карту корреспѣндєнцїю зъ пытанїями до крамарѣвъ, а коли надѣждѣть одѣвѣдѣти, то „Нарѣдна Торговлѣ“ вѣ своѣмъ сєгорѣчнѣмъ справѣзданѣю оповѣстїтѣ дѣякѣ данїи про тѣ сѣльскїй крамнїцѣ.

— О. С. Лєпкїй зъ Поручина выплєкавъ рожу зъ золѣтѣвыми лїстѣками и рожевымъ цѣвѣтомъ. О. Лєпкїй кажє, що можє кожѣй рожевой корѣчѣ перѣбїити вѣ такїй, що выдѣсть рожѣ зъ золѣтѣвыми лїстѣками.

— „Хрунь на выборахъ“. Пѣдъ такимъ заголовкомъ выдала редакція „Бѣтѣкѣвщїны“ передъ выборами гумористичнѣю иллюстрацію. Львѣвска прокураторїя сконфискувала тѣ иллюстрацїи, але судѣ не затвердѣвъ того. Прокураторѣ бѣдѣкавалє до ц. к. высѣшого суду краєвого и тамъ же разѣ розбїрали ту справѣ. Высѣшїй судъ краєвий о-рѣкъ, що нѣ змѣстѣ стѣховѣвъ, нѣ иллюстрацїи не выказуѣть тенденцїи побудѣти до погорды противъ правительства або его оргѣновѣвъ, а такожъ не завѣзываютъ до ненавистїи противъ народности або поодинокихъ верствѣ сѣупльнѣности. Отжє конфиската знесєна, кажє „Бѣтѣкѣвщина“, ба та що-жѣ зъ того, коли вѣже по выборахъ тѣи були коштіи!

— Товариства асєкурацїй „Ацїєнда“ и „Фєнїксъ“ мають получитисѣ вѣ одно товариство асєкурацїєнѣ. Правительство одобрило сѣй планъ получєнѣя и теперъ лишъ мають загальнїй зборѣ сѣихъ товариствѣ порѣшити статутарно ту змѣну. Зъ трєхъ товариствѣ, тов. „Ацїєнды“ на убєзпєчєнїє житѣ и рєнтѣи, тов. „Ацїєнды“ на убєзпєчєнїє елєментарныхъ шкѣдѣ и нещѣастѣя, та зъ „австрїйского Фєнїкса“ повстанє одно товариство зъ пѣдѣломъ: на тов. „австрїйского Фєнїкса“ на убєзпєчєнїє житѣ и рєнтѣи, та на тов. „австрїйского Фєнїкса“ на убєзпєчєнїє одъ елєментарныхъ шкѣдѣ и нещѣастѣя.

— Главнїй зарѣдъ „Кулонъ рѣльничихъ“ высѣлавъ бѣдѣзѣу до своихъ крамницѣ, чтобы побирали товары вѣ Народнѣй Торговлѣ.

— Народна школа зъ росѣйскимъ языкомъ выкладѣвымъ будє неважѣмъ отворєна вѣ буковиньскѣмъ сѣлѣ Липѣвѣнахъ для старѣвѣрѣвъ-Липѣванѣхъ. Пѣдъ будѣнѣю шкѣльнїй положєно вѣже угѣльнїй камѣвъ „Буковина“ додѣє до тон вѣстїи такѣ замѣтку: Нашѣ бук. „русскїи“ обѣднѣителѣ мають теперъ нагоду образоватисѣ на „обѣднѣитѣратурномъ языкѣ“, бо потребуютъ толькѣ єсѣбѣи вѣ Липѣвѣнахъ.

— Конгрєсѣ орієнтѣлистѣвъ бѣдѣдѣсѣ сєго року вѣ Штѣтгѣгѣмъ пѣдъ проводѣмъ самого короля Оскара. Бѣе державѣи європєйскїй а такожъ много вѣхѣднїй повѣсѣсѣли урядовыхъ представѣлѣтѣвъ. Король Оскарѣ будє проводити всѣмъ нарадамъ конгрєсу а двѣнацѣть найзнаменїтшїхъ участнїковѣ зѣбѣзѣ будє гостити на власнїй кошты и для нихъ приладѣжено помѣшкѣи вѣ гѣтели просто королевскѣи пѣлаты. Пирѣ, котрымъ законѣчѣтьсѣ конгрєсѣ, обѣслєнїй на 500 єсѣбѣ. Тоастѣ будѣуть выголошатисѣ у вѣхѣднїхъ языкахъ, сѣисѣы стрѣвъ и вїнѣ выпечѣтанїй такожъ у вѣсѣльнїхъ языкахъ. На конгрєсѣ мають прїїхати пр. панѣ-єство Дѣнїялѣ-фѣ зъ Парїжа. Обѣе они, мужѣ и жєна, прожили сѣмъ лѣтъ вѣ Персїи и тамъ вѣ о-колицѣ Сузы и Персєполисѣу занимѣлїсѣ архєологичнїми розкопѣками. Панѣ Дѣнїялѣ-фѣ прїивѣкла вѣ тѣхъ своихъ трудахъ вѣ Персїи уживѣвати мужєской одєжѣ, тому и вернувши до Парїжа не хотѣла перебратисѣ по жѣнѣчѣму. Шеєѣ парискѣи полиція дозволѣвъ носити такѣ незвычайнѣю одѣжѣ а министрѣ просѣвѣтъ надаѣвъ пани Дѣнїялѣ-фѣ офїцїєрскїй крєстѣ лєгїи почєтнѣи. Такожъ заповѣлъ свой прїїздъ найвышшїй жрєцѣ индїйскихъ почитѣлѣтѣвъ огню, Иванїї Ямшєдїи Модѣ зъ Вѣмбаи и будє мати двѣ бѣдѣчѣи. Лїстѣ писанїй по англїйскїи прикрашєнїй урною, вѣ котрѣй горїтѣ святыи огонь.

— Кѣосѣполитизмъ а народнѣсть. Академикѣ, що зѣѣхѣлїсѣ зъ рѣзныхъ краѣвъ на торжєство парискѣи Сорбѣннѣи, выбѣралиєсѣ дня 12 серпнѣя на прогулѣку до Мєндѣи и при тѣи нагодѣ бѣдѣбує тамъ пирѣ, вѣ котрѣмъ взяли участѣ и знатнїй профєсорѣ парискѣи университету. На промовѣи профєсорѣвъ бѣдѣвѣдали академикѣи одушевѣннѣми

оликѣками вѣ честь братєрєства народѣвъ. Коли одиначѣ зъ студентѣвъ одушевѣлїсѣ до тон стєпени, що заявїлї вѣ своѣй промовѣ, що вѣже нема народнѣстѣи а лишѣ университетѣи, то проф. Лѣвїсєє такѣ промовѣлї: Гарно сє, якъ почути, що зъ одного кѣнцѣ стола на другїй кѣнєцѣ переклїкуєтєсѣ! На твоє здоровѣя Кємбїрїдж! На твоє здоровѣя Болѣонїо! Вѣднє, Жєнєво, Лєодїѣмъ, Пєштѣ, Прагѣ, — але я боєусѣ, що сѣй гарнїй вышѣ сѣнѣ надѣблєа на прїику хрѣпау бѣдѣстѣнѣстѣ. Неоднѣи зъ насъ зѣдѣєсѣ при иншѣй нагодѣ, якъ торжєства. Не дивѣтєсѣ на сѣвѣтѣ рожево, бо могли-бы вы стратити бѣвагу, коли побачитє, що сѣвѣтѣ не такїй, якѣ у вашихъ мрѣ-лѣхъ. На недугѣ, що намъ досѣкують, не єсть кѣосѣполитизмъ правдѣвымъ лѣкомъ. И вѣ сє не вѣрѣю и не люблю, бо то не годитєсѣ зъ нашимъ вѣкомъ. Нашє столѣтѣе вытворило народнѣстѣи. Оно сотворило або на ново бѣдѣбудѣвало Грєцїю, Бєлгїю, Италїю, Угорщїну, Нѣмєчїину, Рѣмунїю, Сєрбїю, Болгѣрїю, америкѣанскїй рєпубликѣи. Було сє задачєю оликѣмъ и славою столѣтѣи. Панѣе студєнтѣи! любѣвь вашу бѣтѣину, якъ мы любѣмо пашу. Любѣвь бѣтѣинѣ єсть найбѣлѣшого порукою сѣущєствовѣнїа; а щє будѣтє апѣстѣлами сѣєи доктрїнѣи, що кожѣа бѣтѣина повинна мати чєсть и пошанѣванѣе для иншѣи бѣтѣинѣи.

— Дрѣбнїй вѣсти Одбулїсѣ вѣвѣчанѣ: дня 23 н. ст. липнѣи п. Никифѣра Клубѣкѣ, уѣкѣнєченого богѣ-слова, зъ п. Марїєю Куницѣкою, дѣнькѣю шарѣа вѣ Борѣтинѣ, и дня 28 н. ст. липнѣи п. Гр. Дичковскѣго зъ Іосѣфомъ Чубѣтѣю, дѣнькѣю парѣа вѣ Пѣонѣкѣвцѣхъ малѣи. — Дня 11 н. ст. серпнѣя бѣдѣбулѣсѣ вѣ Острѣвѣ коло Галича посвѣщенїє нової церквѣи збудѣваної заходомъ мѣсѣцевого парѣа о. Руд. Моха; вѣ торжєствѣ зѣвѣть участѣ такѣжѣ Прєсѣв. єписѣопъ Юліанъ. — У Вѣднѣ зборѣнїа полиція робѣтнїкамъ святкувати торжє-ствєннѣю памѣть Лѣсєлѣя.

Вѣсти зъ Ел. Перємыскѣи.

Прєзєнтѣи одержали о. к. Кар. Федѣровичъ на Войславѣчѣ, дек. варѣйского; Лєвѣ Волянскїй на Ясѣисѣу Волю, дек. Ясѣиского; Іос. Турѣнскїй на Манѣстѣрєцѣ, дек. горожаньского.

Намѣстнїцѣтво годѣтєсѣ на кан. институтѣю о. Мих. Гѣндѣка на Берєзѣку, дек. бирѣчаньского.

Сѣтруднїцѣтво вѣ Крєхѣвѣ дек. жѣвѣвского, одержѣвъ о. Андѣ. Борїсєвичѣ, новѣпѣставлєннїй прєсѣвѣтеръ.

Вѣ бѣдѣ прєсѣвѣтерїальнїй для рукопѣлагѣнѣи прїїятї: Игн. Вѣслѣцкїй, Юл. Дурѣкотѣ, І. Комѣрницкїй, Дан. Мѣхѣйлѣвъ, Тѣѣѣ. Мусѣй, Грїг. Пєрѣжїло, Мих. Пєтѣровскїй, Марк. Рѣставєцкїй и Ром. Чѣйковскїй.

Телеграммы „Дѣла“.

Парїж 19 серпнѣя. На пирѣ, якїй мѣсто устроїмо для мѣрѣвъ, зѣѣхѣлѣсѣ зѣ всѣхъ сторѣбѣ краѣю ажѣ 13.000 мѣрѣвъ. Гостѣи прїїнимѣно дѣжє торжєствєннѣю.

Бѣйрайтѣ 19 серпнѣя. Прїїхѣвъ тутѣ цѣсарѣ нѣмєцкїй зъ цѣсарєвою. Вѣчера якѣ вѣ день уроднѣи цѣсѣря Францѣ-Іосѣфа выголо-сїлѣ нѣмєцкїй цѣсарѣ при обѣдѣ тоастъ на здоровѣє австрїйского монарѣа.

Константинѣполь 19 серпнѣя. Пѣсля у-рядѣвого справѣзданѣя панує вѣ Мєзѣпотѣмїи страшна холєра; що день умїраєє пєрєсѣчно 80 людѣи.

Бєрлїнѣ 19 серпнѣя. Nat. Ztg. докѣзує, що цѣсарѣ Вїльгєлѣмъ закѣнчїлѣ зъ Англїєю вѣ Осѣборнѣ союзѣ и що Англїѣ прїиступїла до тридержавного союза. За сѣмъ здаѣтєсѣя промовѣлѣи слова австрїйского цѣсѣря, котрїй жєлавъ зѣбѣльшєнїа и скрѣплєнїа поруки мїра, але тому перечить бѣдѣвѣдѣ данѣ Лѣбушєровѣи лѣрдѣмъ Сѣльсѣбернѣмъ, котрїй сказѣвъ, що Англїѣ вѣтѣчїи не зѣвѣзаласѣя.

Римѣ 19 серпнѣя. Вѣчера кїнуѣвъ хтѣсѣ за пѣлатѣю парламенту, на мѣсѣцѣ, де града музика бомбу, котра експѣловѣла

мо. Тыхъ, що понадедали передилату толькы на першй два выпуски, просимо о присылку еи на выпуски III и IV. Поодинокй выпуск „Житя Святыхъ“ можна купити по книгарской цѣнѣ: у Львовѣ въ книгарни Ставропигійской; въ Станиславовѣ въ склепѣ п. Теодора Стахевича, въ Стрию въ „Рускомъ Касинѣ“, въ Золочевѣ у о. И. Гургаля; въ Подгайцяхъ у о. Корниа Дудикевича. У кого можна купити въ Тернополи, въ Коломыи и въ Черновцахъ — оголошено невдовѣ. Кто въ тыхъ згаданныхъ шо йно мѣстахъ, або у самого выдавца купуе, зискуе на портѣ почтовомъ, а окрѣмъ сего за закупленыхъ за готуку 10 прим. — достае 11-ый за дармо. Всѣхъ передилатинковъ просимо вывѣсти можливй похибки прямо на адресу автора. При концѣ 4-го выпуска буде замѣненный: Поазбучный показникъ именъ Святыхъ уживаныхъ въ грекомъ обрядѣ и ихъ выговоръ народный, якъ такожъ приказки та повѣра народны про поодинокыхъ Святыхъ. — Буде се перша у насъ того рода праца — а вже тому важна, шо якъ въ одного боку не повинно-бы-се уживати именъ, котры не приходять въ томъ списѣ, такъ такожъ зновъ въ другого боку може читачъ въ кождой хвилѣ вынайти собѣ грецке имя и его выговоръ народный. Передилату якъ и всѣхъ писемъ просимо высылати до рускыхъ часописей, або прямо на адресу свящ. Евгѣнія Гузара въ Заваховѣ (почта въ мѣстѣ).

„Галицко-руссомъ Библиографъ XIX-го столѣтѣ“ издаваной Иваномъ Ем. Левицкимъ, выйшовъ сими днями выпускъ IX-ый, обьймаючй роки 1863 и 1864. Сей выпускъ, якъ и всѣ попереднй, вказуе на велику свѣдѣность автора, п. Ив. Е. Левицкого. Заголовки творѣвъ печатае авторъ писемъ оригиналу (кириллицю, гражданкою або латиньскимъ алфавитомъ). Въ политичныхъ и литературныхъ часописей и альманаховъ подае послѣ предмету всѣ замѣтливѣйшй статьи. Крѣмъ того авторъ при деякихъ творѣхъ подае свои замѣтки, н. пр. коротеньку збѣрку програму выдѣленихъ „Слова“ въ 1863 р. [н-ръ 227], „Руской Читальни“ Ксенофонта Климовича въ 1864 [н-ръ 346], „Письма до громады“ С. Г. Шеховича 1864 р. [н-ръ 386], а такожъ подае коротеньку збѣрку архіерейскихъ посланій. Цѣна выпуска IX, якъ кождого попередного, 1 зар.

Цѣна збѣрки и другихъ продуктѣвъ.

17. л. септія 1889.

Львовъ: Пшеница 7-80 до 8-30, жито 6-80 до 7-35, ячмѣнь 7-— до —, овесъ 7-— до —, горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 15-70 до 16-50, лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣл 45-— до 60-— зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13,50 до — зр.

Тернополь: Пшеница 7-70 до 8-10, жито 6-60, до 7-05, ячмѣнь 6-50 до 7-—, овесъ — до —, горохъ 7-— до 9-50, вика — до —, рѣпакъ 15-40 до 16-25, лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подволочиска: Пшеница 6-65 до 8-—, жито 6-50 до 7-—, ячмѣнь 6-50 до —, овесъ — до —, горохъ 7-— до 7-75, вика — до —, рѣпакъ 15-— до 16-—, лянка — до —; конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 8-— до 8-50, жито 7-— до 7-35, ячмѣнь 6-70 до 7-25, овесъ — до —, горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 15-70 до 16-70 лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае прямо з фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 нил.; при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при 100 нил. 5% оушту.

Упрашаеся подавати точно величину свѣточъ и послѣдну стацию зѣлѣзницѣ, до котрой має свѣтло выслатися.

ДИРЕКЦІЯ.

Пошукуеся

учительки до удѣленя початковои науки двоимъ дѣтемъ, дѣвчинѣ и хлопчикю. Добре було-бы, щобы тоу учителькою була укрѣнена семинаристка а по крайной мѣрѣ панночка зъ высшихъ класъ женскихъ. Близша вѣдомость у о. Іосифа Котецкого, пароха въ Лютовискахъ, почта въ мѣстѣ. 3084 (3-2)

Примѣщене для панночекъ, помѣщъ въ наукахъ и конверсаціи нѣмецка и французска. Подготовленне до испытѣвъ въ заведеню М. Бельской, Львовѣ, ул. Доминиканска ч. 5. 3042 7-?

РОДИЧѢ

шо хотѣтъ послати дѣти свои до школы у Львовѣ, найдуть выгодну для нихъ стацию зъ харчемъ и правдиву родительску опѣку въ домѣ ц. к. урядника. Приимти може такожъ и двое дѣвчатъ зъ наукою gry на фортепѣй въ дома. Близша вѣдомость, Фльоранскій, Львовѣ, улица Каан-мировска ч. 24. 3035 (1 3)

Розкладъ ѣзды на зѣлѣзницяхъ державныхъ.

важнѣйшй бѣгъ 1 линія 1889

Послѣ львовского годинника.

Приходять до Львова:

Въ напрямѣ зъ Стрыя: 1) Зъ Сухом, Хирова, Гусятина Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухом, Хирова и Стрыя, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ноци.

Въ напрямѣ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Черновца до Станиславова о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшанный зъ Букарешту, Ясѣ, Сучавы, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 11 мин. 6 въ ноци.

Въ напрямѣ зъ Бѣлзѣ: 1) Поѣздъ мѣшанный кождого вторка и пятницѣ зъ Равы руской о год. 10 мин. 10 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный зъ Бѣлзѣ и Сокала о год. 5 мин. 53 по полудни.

Охдохатъ до Львова:

Въ напрямѣ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухом, поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухом, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 рано. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 рано. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Станиславова, Черновца и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямѣ до Бѣлзѣ: 1) Поѣздъ мѣшанный до Бѣлзѣ и Сокала о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Равы руской по пятницѣ о год. 2 мин. 44 по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Равы руской по четверга о год. 5 мин. 1 по полудни.

Маріацельскій капль жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Неарѣванный при браку апетиту слабѣмъ жолудку, вонючѣмъ бѣдѣ, кванѣмъ одиканю, здуто, кольцѣ, катаръ жолудка, згазѣ, творено си пѣску и камѣнчювъ въ мѣхури, при надто великой флегмѣ, жовтацѣ, одиканю и бѣлованю, болю головы (если походить зъ жолудка), корчакъ жолудка, заднено, перетажено жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и геморойдахъ. — Цѣна флашочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна высылка у аптекаря

КАРОЛЪ БРАДІ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОНАВ.

Маріацельскій капль жолудковй не суть нѣкимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождой флашочкѣ въ приписѣ.

Правдй можна купувати у всѣхъ 2351 18-52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдй Маріацельскій капль жолудковй рѣбно фальсифуютъ и наслѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути записана въ червоне запякованѣ, заосмотрѣ въ повѣсну марку охороню и при кождой флашочкѣ на приписѣ муситъ находитися, ще сей приписъ друкований у Г. Гуса въ Кромержау.

Правдй можна купити: У ЛЬВОВѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Вайсфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова Пинеса, Ямг. Рувера, Кар. Склипенского, І. Бенюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БѢЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкой. — ВЪ БРОДѢ у ап. Бронсел. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Лидесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. А. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бзеса. — ВЪ БУЧАЧИ у аптекаря Корниа Левицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Книвоблоцкого. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОВИЧИ у ап. Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗАЛЪЦІКАХЪ у ап. І. Кастановича. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. — ВЪ ЖУРАВНѢ у аптекаря Іос. І. Томашевского. — ВЪ КАМЪНЦѢ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилевского. — ВЪ КОЛОМЫѢ у ап. А. Сидоровича. — ВЪ КОЛОМЫѢ при аптѣ Ед. Стенли. — ВЪ КОНИЧИНЦАХЪ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШИ у аптекаря Александра Шугова. — ВЪ МЕДНИЦІ у аптекаря Кроваского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жоланского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптекаря Предрирського. — ВЪ ОЛЕСКУ у п. А. Кофтера. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Якимовца І. Калицкого. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яскевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Вилк. Іабоовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мерзвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМѢ у ап. С. А. Лепковського. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Далчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высо-чанского. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРУЮ у ап. Чалбазаного, В. Коморовского. — ВЪ СѢНЬВѢ у п. А. Маньковского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Ямг. Ковичко. — ВЪ ТЕРНОПОЛИ ап. Леона Флайшманна и Фр. Имругевича. — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Алф. Иструбского. — ВЪ ЧОРТКОВѢ у ап. Людвика Носса.

КОЖДУ

ДИВОВИЖУ

уникав.

Нема тутъ охлѣвъ, примѣромъ, якъ довогъ стане припасу, або шо товаръ закупленй при маѣ конкурсовѣ, нечуване! зачудову! случайно! и т. п. Нема ту нѣчо подобно! бо весь той крикъ не придасть на нѣчо, а лишь дѣлами треба доказати, а о томъ може Влов. публика пере-свѣдчитися, коли скоро замовить отей справѣ дешевй и вѣлыми солидй товаръ.

Для мужинѣ: Цѣле убрание зъ сукна найлѣпшой якості, новой моды (судрутѣ, штаны и камизелька), добре зроблене, перше 18 зр. — теперъ зр. 10-—, таке саме убрание, першой якості, перше зр. 22-—, теперъ зр. 14-—, таке убрание найпершой якості, перше зр. 30-—, теперъ зр. 18-—.

Для хлопцѣвъ въ вѣкѣ 8—16 лѣтъ. Цѣле убрание зъ сукна, доброй якості, елегантного фасону (судрутѣ, штаны и камизелька) перше зр. 15, теперъ зр. 8-—, таке убрание першой якості, перше зр. 22-—, теперъ зр. 12-—.

Для дѣтей бѣдъ 2—10 лѣтъ: Цѣлй убрания, гарно прибранй, перше зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, таке убрание першой якості перше зр. 12-—, теперъ зр. 5-50, таке убрание найпершой якості, перше зр. 18-—, теперъ зр. 8-—.

При замовленяхъ просятъся укажио уважати на отсе:

При убранияхъ для мужинѣ просятъся подавати обѣмъ грудей и довготу кроку побѣла мѣры сантиметровой, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ найдокладнѣше вѣсъ а такожъ краску жаданого убрания.

Розсылаетъ точно за послѣлатою або надославнѣмъ готюнкѣ.

Оболино уважати: шо есть тутъ наложенй товаръ сукна, найлѣпшой якості и продотися по такъ дешевѣй цѣнѣ, шо на-збиралъ надто великій припасъ.

Klein's

Internationales Waren-Exporthaus

Wien 1, Kohlmesseergasse 7.

Що не подобаетъ, одивляеся, або звернутися грошѣ.

Харчъ, мешканье и опѣку

можуть мати ученики народныхъ и середнихъ школъ въ домѣ учителя школы народной у Львовѣ. Проситъся о скорй зголошені. Близша вѣдомость въ Редакціи „Дѣла“. 3076 (7-?)

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можна замовити за знижену цѣну отей книжки:

Фаветъ, трагедія І. В. Іетого, въ перекладѣ Ивана Франка, зъ перендѣмъ словомъ и поясненіями. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендаціою пересылкою 1 зр. 15 кр.).

М. Расквѣй и російскій пав-славизмъ, Корниа Н. Устѣиновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендаціою пересылкою 65 кр.).

Taras Szweczenko, życie i pisma jego, napisal Gwidio br. Balladgia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою перекладаванною 25 кр.).

Хто замовить всѣ три книжки паравъ, одержить ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекомендаціою пересылкою.

Позаятъ всѣхъ тыхъ трехъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати въ замовленіяхъ.

Пранье и прасованье бѣля,

робота въ кождѣмъ домѣ, якъ звыѣсто, вѣлыми прикра и коштовна, сталася злишними бѣдѣ часу, коли выгладиль механизмъ вынайшли машини, котры зъ подвойно користею заступаютъ ручне пранье. Такимъ заведеннѣмъ, обда-ючымъ П. Т. Публицъ необисней прѣслуги и пожитокъ, есть безъ сумнѣву І. концес. ПРАЛНІА (пѣдъ ч. 8, ул. Паньска) заосмотрѣна въ неарѣванный машини красвй, паетонованой конструкціи И. Иванько. Праляна згадана, будуча пѣдъ особистоу управлю и одѣлчальностію подпсаной властителькѣ, прймае всяке бѣлье такожъ до прасованя. Цѣны за пранье и прасованье суть ту вѣлыми утѣреннй и проситъся Влов. павѣ гадильнй домѣвъ и управителькѣ заведенъ и т. п. поспробувати одинъ разъ, а безперечно пересвѣдчатися, шо помняючи коши ихъ трудъ и страту часу, самы жѣ ты праня и прасованя бѣля выйдуть имъ о половину дешевше. О такую пробю проситъ

Марія Свидзиньска

властителька І. конц. пралнй у Льво-2991 въ ул. Паньска ч. 8. 13-15

„КОБЗАРЬ“

ЗБОРНИКЪ КВАРТЕТѢВЪ.

Цѣна 60 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“

ВЫСТАВА

образѣвъ фотопластичныхъ

въ сали Frohsinn

въ готели Жоржа.

Въ томъ тыждни

ВЫСТАВА ПАРИСКА

и

мѣсто Парижъ.

Вступѣ бѣдъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворена щодни бѣдъ 10-тои до 9-тои годины ве-черомъ. 3073 (6-?)

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШИ, почта и стациа желѣзницѣ тамже.

Получивши на власѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафима“ „Лярни дзвонѣвъ“ въ Калуши, бѣдначену орѣбнымъ медалямъ заслугъ, ластомъ похваленымъ и признаннѣмъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего часу газеты доносили) — маю и теперъ на складѣ готѣй дзвонѣвъ, выконую скоро замовленя и прймаю отарѣ або ушко-лженй дзвонѣвъ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. прихильникамъ и фундаторамъ за воѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшій сиѣлѣной а теперъ мойй власѣвой лярни дзвонѣвъ прошу о ласкавий замовленя такъ на поодинокѣй дзвонѣвъ якъ и на цѣлй группы. За требо-лѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

2756 16-24

Зъ глубокимъ поважаннѣмъ

Антоній Серафимъ.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признаня и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣн

за неарѣванный

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ волосю сявому и споловѣлому по колькораз-вѣмъ ужитю привертѣе красну барву. Пилип-тонъ не фарбуе, лише одмолоджуе волосе, котре пѣдъ вы-вѣмъ сего бѣдичного средства бѣднѣеуе первѣтну барву, мяг-кѣсть и бѣднѣеуе. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпадае волоса вздержуе, цибульки волосѣй взмѣднѣе и до вытворю-ваня та поросту волоса побуждае. Лисины покрываються крас-нымъ волосѣмъ. — Цѣлй флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените повожденье и покупъ сего пудру суть найтѣп-нимъ доказомъ его неарѣванного добротности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першымъ, а численй медалѣвъ заслугъ, якими его бѣдначили, найтѣпше его поручаютъ. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчѣ-тѣйша и найтѣжнѣйша мучка рѣстинна, прѣменно прѣлатѣе до-лиця, надае красну, природну бѣдѣсть и есть неоцѣненнымъ сред-ствомъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣдлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебе-дикомъ 1 зр. 50 кр. Розкевий для бѣднѣднѣеуе и кремѣвой для шатинокъ и брунетокъ, малѣ пуделко по 70 кр., бѣдѣе зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣ, угрикѣ, цибульки, попаданье и лущенье шѣбры, выгла-джуе морщинки и доликѣ основй. Лице бѣднѣеуе, выбѣлюе и вы-тѣжнѣеуе до той стѣпени, шо яко средство тоалетово-гигиѣниче зѣстало бѣдначене медалямъ заслугъ на выставѣ природничо-лѣ-карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, плацъ Маріацкій и улица Галицка, рѣгъ Валово. ВЪ КРА-КОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Рынокъ ч. 2.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскѣй ч. 3.

Почавши бѣдъ дня 7 падолиста 1885

2318 67-0

выдае

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженнѣмъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженнѣмъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1-30 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Матеріи вовняній на сукнѣ дамскій

найновѣйшій

Метеръ бѣдъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ плацъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье оплатно бѣдворотноу почтоу.

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсератъ принимаютъ: у Львовъ Администратія „Дѣла“ ул. Ваторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9. у Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 3, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и наложность за инсератъ платитъ у Львовъ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокѣ

въ Австрій: за Галиціею:
а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на цѣлый рокъ . . . 9 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 зр.
на цѣлый рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр.
на цѣлый рокъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовъ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 8 зр.
на цѣлый рокъ . . . 4 зр. на цѣлый рокъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція почт. ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи зачитываются лишь напередне застереженіе. — Рекламныя неопечатаныя объявленія по порученію редакціи не печатаются 8 зр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 зр. бѣ однимъ стрѣчкой печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а. в.

Подати числятся по 10 зр. бѣ стрѣчки.

Зъ днемъ 1 (13) липня почався другій пѣвръкъ а третій четвертьрокъ видавництва „Дѣла“ въ 1889 роцѣ. Просимо нашихъ Вп. Предплатниковъ поспѣшати зъ надсланнямъ предплатъ и залогностей.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Посля урядовою програмы, котру одержало вже львівське намісництво, прїѣдъ 6. Вел. цѣсаря на галицкій маневръ до Кракова окремимъ повѣдомъ въ второкъ дня 3 вересня о 5 год. рано, задержаться короткій часъ на дворцѣ а бѣтѣкъ поѣде въ дальшу дорогу до Ярославля. На галицкій границы въ Освѣцѣмъ стане повѣдъ двѣрокъ о 4 год. рано а бѣтѣкъ буде ще задержуватися въ Тшебинѣ, Бохинѣ, Тарновѣ, Дембницѣ и Рясевѣ. Въ Ярославлѣ стане цѣсарь о 10 год. 20 ман. передъ полуднемъ.

Въ Пештѣ одбулася оногды рада министровъ, на котрій укинено наряду надъ предиминаремъ на слѣдуючій рокъ. Президентъ кабинету Тасса має теперь выхата на купель до Остенды.

Италянскій король мабуť надармо старався тымъ позискати собѣ прїхильность ириденствѣвъ, що будучи на островѣ Капрерѣ аложивъ тамъ на могилѣ Гарибальдіою вѣнецъ зъ живыхъ цѣвѣтъ и обѣщавъ же заступити его инашимъ, тревалѣйшимъ, бо прїденствѣ дали зновъ знакъ о собѣ. Вчерашній телеграммы прїнесли намъ коротеньку вѣсть, що въ Римѣ на пляцѣ Кольонна, де продуковалася музика и де по той причинѣ збѣглося було багато народу, кинувъ тхосъ зъ улицѣ Импрессарио зъ-поза будинку, де мѣстяться парламентъ, бомбу потѣжъ людей. Якийсь жандармъ хотѣвъ мабуť задержати бомбу ногою але бомба експлодувала и урвала ему ногу. Крѣмъ того ранила бомба якусь жінку и дитину та ще троє людей, загаломъ шість особъ. Мѣжъ збранными наставъ бувъ въ першій хвилѣ великій переполохъ, але бѣтѣкъ всѣ успокоилися и музика града довше. Хто кинувъ бомбу и въ якій цѣль, досѣ не звѣстно, але загаломъ припускають, що то дѣло прїденствѣвъ. Полиція зробила заразъ ревизію въ кѣлькихъ домахъ, але досѣ не выкрыла нѣчого.

Переговоры Россіи зъ Ватиканомъ вже закінчилися; такъ бѣдай доносить Vaterland и францурска Liberté, котра звычайно въ справахъ католицкихъ есть добре повѣдомлена. Повномочникъ російскій при Ватиканѣ, Извольскій, оселювшися понове порозумѣнне въ справѣ именования новыхъ епископовъ, выхавъ просто до Петербурга, чтобы тамъ здати рапортъ зъ своего дѣланя и предложити правительству російскому всѣ подробности сего важной справы до санціи. Заразъ по санціонованю угоды замѣнуе папа всѣхъ епископовъ для опороженыхъ сѣмохъ посадъ.

Коли царь прїѣде до Берлина, все что нема точныхъ вѣстей о томъ, мимо того, что нѣмецкыя газеты уже по кѣлькѣ разѣвъ подавали день его выѣзду. Теперь зновъ починають декотрыя газеты берлинскыя сумнѣватися, чи царь взагалѣ прїѣде до Нѣмеччины, бо кажутъ, что такъ гостиня нѣмецкого цѣсаря въ Англіи якъ и гостиня австрійского цѣсаря въ Берлинѣ та выплывають изъ того всего наслѣдкы махъ въ Россіи зробити дуже немале вражѣнне и самого царя взохотили. Иныя газеты подають зновъ вѣсть, що царь прїѣде доперва дня 16 вересня и что наслѣдкы російского престола возмѣе участь въ маневрахъ нѣмецкого войска въ Вестфали.

Справа кретенска доходить, здаєсь, до конца и позбѣстане мабуť безъ всѣякого впливу на ситуацію въ Европѣ. Губернаторъ Шакиръ-паша одержавъ приказъ розбраться въ сей часъ всѣхъ ворохобнявѣвъ, котры не зложили-бы оружія въ означѣнѣмъ въ султанскій прокламациі пятнадцатѣмъ речинци. Теперь не буде могла и Греція дати Кретенцамъ энергичной помощи, бо союзныя державы европейскыя а такожъ и Англія становля рѣшучо по сторонѣ Туреччины. Коли-жъ бы Греція мимо того хотѣла розпочати якусь акцію, что и прїяпустити годъ, то знайшлася-бы сама противъ Туреччины и певно, что не дала-бы собѣ тогда рады. Врѣдѣ Греція має трохи лѣпшу флоту якъ Туреччина, але турецка армія територіальна есть не лишь численнѣйша бѣтъ грецкой але и значно лѣпша а бѣтѣкъ и прїступъ до Греції сукупутемъ для Туреччины лекшій. Туреччина хоче конче кретенскую справу уважати за чисто внутрѣшню и длато-го не хоче и чути о томъ, чтобы до неи мѣшались якѣсь другі державы а тымъ менше Греції. Недавно тому предлагавъ Портъ російскій посоль въ Константинополѣ. Недавнѣ,

чтобы Шакиръ-паша старався спѣшно зъ европейскими консулами успокоити Кретенцѣвъ, але Порта и се внесене одкинула.

Процессъ противъ Булянжера и его товаришѣвъ скомпромитувать богато офицеровъ. Кажуть, что около сто офицеровъ має бути усунутихъ зъ арміи. Въ субботу предложитъ министеръ войны дотычне свое внесене.

Министеръ дѣлъ внутрѣшнихъ, Констанъ, выдавъ розпорядженіе, чтобы власти не дозволяли розносити и ширити писемъ, котры-бы выдали Булянже и его товаришѣвъ.

Громада мѣста Парижа устроила при нагодѣ выставки великій пиръ для мерѣвъ зъ провинціи, на котрый явилосе оногды ажъ 13.000 мерѣвъ. Пиръ одбувся величаво а ще бѣльше значѣня надала ему промова президента республики Карнота, котрый сказавъ: Нынѣшнее торжество есть манифестацію солидарности. Гостѣ могли сконстатувати, что республика позволила народомъ французскому занятъ въ свѣтѣ на ново одповѣдѣ значѣнне, забезпечити независимость, прїготовити поступъ, котрый трудолюбива демократія мусѣла мати на оцѣ. На конецъ сказавъ Карно, что республика зѣумѣе выхѣтити всякій межнубоциѣвъ.

Пѣдчасъ нарядъ надъ бюджетомъ службъ дипломатичныхъ въ английской палатѣ послѣдъ поставивъ пос. Лябушера зъ дуже важну интерпелляцію въ справѣ односинъ Англіи до Италіи и взагалѣ до тридержавного союза. Онъ хотѣвъ довідатися, чи лордъ Сальсберіи пѣдчасъ переговоровъ зъ цѣсаремъ нѣмечскимъ и гр. Гербертомъ Бисмаркомъ означѣнѣ ближе становище Англіи супротивъ тридержавного союза и чи давъ имъ який небудь хочъ-бы посередній завѣреня, котры союзнымъ державамъ давали хочъ-бы лишь надѣю на яку помѣчь, або що на случай войны Англіи стане по ихъ сторонѣ. На то одповѣвъ ему Фергусенъ, что Англія задержуе собѣ повну свободу и независимость дѣланя. Онъ може лишь то сказати, что вже въ лютѣмъ 1888 сказавъ Лябушерови, что правительство не взяло на себе нѣякихъ зѣобовязанъ, котры ангажували-бы военну силу Англіи чи то на морѣ чи на суцѣи зъ вынуждою зѣвѣстныхъ палатъ зѣобовязанъ. Жаденъ край — казавъ Фергусенъ — не має только интересъ въ удержаню мара, что Англія, котра зѣ взгляду на свои всевѣстныя интересы мусѣтъ задержати собѣ свободу прїступленя въ кождѣмъ данѣмъ случаю до той политики, котра буде одповѣдати ей интересамъ.

На то одповѣвъ Лябушера, что бѣтъ доволѣе-бы то одповѣдо, коли-бы Фергусенъ завѣривъ палату, что Сальсберіи бѣтъ початау своего министерства не дати Италіи нѣякого такого заявленя, котре могло-бы въ той державѣ выхлѣтити надѣю, что Англія буде евентуально пѣдпирати Италію на случай наслѣдкѣвъ италіянско-нѣмецкого союза на Средиземномъ морѣ. Коли-жъ Фергусенъ обѣтае прїсвоѣмъ загаломъ заявленю, подтвержуе лишь переконанне интерпеллянта, что межи Сальсберіи а тридержавнымъ союзомъ есть дѣйствиельскыя порозумѣнне. Тридержавный союзъ — закінчивъ Лябушера свою бѣсѣду — есть вымѣрѣный противъ Франціи, до котрой Сальсберіи має якусь особливу ненависть.

На то заявивъ министръ финансовъ Смайскъ, что роблей Лябушерови заклады лордова Сальсберіи и правительству суть зовѣсь безпѣдѣстны. На послѣдокъ поставивъ пос. Артуръ внесене, чтобы зредукувати гажу английскому амбасадору въ Римѣ о 500 ф. шт. яко протестъ противъ вынимающою одповѣди правительства на интерпелляцію Лябушера. Однакожъ палата одкинула се внесене 118 голосами противъ 61.

Вчера заявивъ зновъ Фергусенъ, что всякій вѣсти газетарскы, котры доказують, мовѣ-бы то пѣдчасъ гостиня нѣмецкого цѣсаря въ Англіи заключено якусь угоду, на пѣдставѣ котрой политика Англіи була-бы звязана политикою тридержавного союза, суть частою выдумкою. Доказомъ того есть тверженіе газетъ, мовѣ-бы той договоръ чи порозумѣнне мало обовязувати не лишь лорда Сальсберію, але такожъ и его евентуальныхъ наслѣдѣвѣвъ. Мушу заявити — казавъ Фергусенъ — что якъ давнѣйше, такъ такожъ и теперь акція Англіи якъ въ политикѣ такъ и на случай войны завѣста будѣ выключю лишь бѣтъ даныхъ обставинъ и интересу Англіи.

Есѣ-король Миланъ перебуває вже бѣтъ суботы у Відни и жне тамъ яко зовѣсь приватный чоловікъ. Розѣйшлася навѣтъ поговорка, что Миланъ думаетъ побѣйти осѣсти у Відни а хоче тамъ закупати собѣ палату. Що дѣсь зъ прїѣздомъ королевы Наталіи, не знати; то лишь певна рѣчь, что переговоры правительства зъ нею что не скѣнченъ и что она хоче конче поставити на своѣмъ и постоѣнно проживати въ Бѣлградѣ. Справа королевы має рѣшатися нинѣ на радѣ министровъ, а въ Бѣлградѣ нѣхто не сумнѣвался, что королева таки дѣйствиа поставитъ на своѣмъ.

Вже говорятъ навѣтъ, что на прїѣздъ королевѣ лагодиться торжественне прїятіе, такъ, якъ сяло на повѣтанье матери короля.

Переглядъ часописей.

[Петербургскій Край про Русинѣвъ по выбору.]

Край въ н-рѣ 31 зъ 4 (16) серпня умѣстивъ статью п. Тараса „Русины а правительство“. Цѣкаву тую статью подаемо нашимъ читателямъ въ важнѣйшихъ ей уступахъ.

По скѣнченю шумной кампаніи выборовъ — каже п. Тарасъ — прїходять черга на рефлексію: на спокѣиѣе обчисленне зѣдобутихъ користей, возможныхъ шансъ на будущее, на розвагы дорогѣ и нацѣлѣвъ, аякыи дальше вѣтъ треба.

Для Русинѣвъ, котры зъ погляду на организацію политичну суть въ краю и въ соѣмѣ стороню слабою, что лѣдѣя починае самостоятно ставити кроки, рѣчно первостепенной ваги есть одношенне до нихъ правительства.

Въ Галичинѣ, де майже зовѣсь нема интеллигенція маѣтково и соціально независимой (гл. Шепановского Nedza Galicyi), въ краю, де бюрократія надае немовъ тонъ всему, де протекція есть необходимымъ хлѣбомъ для кождого, хто намагає до яко-небудь карьеры — а хто-жъ у насъ до неи не намагає, не мусѣтъ намагати? — въ такомъ краю бѣльше аякѣвъ въ кождѣмъ нынѣмъ мають значѣнне интенціи и указка „зъ горы“, въ Відни, бѣтъ правительства центрального. Отже не дивно, что кожда сторона политична у насъ мѣрять свою силу, свою тревальность, свою „актуальность“ не прїнціпальными добрѣтами своєї програмы, не подорою, яку знаходитъ въ маѣсахъ народу, але ласкою, протекцію и сочувствомъ правительства, — тымъ, що у насъ называєся Regierungsfähigkeit, але не въ значѣнню „зѣдѣности до правлѣня“, а только „зѣдѣности до того, чтобы служити правительству за опору, за орудіе“. Схоже правительство опертѣе на аякѣвъ партіи, прїята бѣтъ него услуги и силувати за нихъ своєю протекцію и аякыи-небудь концессіями, — то партія та жне, росте и перелѣвъ всѣмъ свѣтомъ славиться своѣмъ „розумомъ политичнымъ“, своєю „актуальностью“, своѣмъ „реальнымъ спѣсобомъ мышленя“. Але-жъ нехай нинѣ правительство одвернѣе бѣтъ той партіи, — она завтра безъ сумнѣву розсылѣеся на атомы, на групки, ставѣеся зовѣсь безсилною.

Сторонницѣвъ оппозиціи у насъ зовѣсь не цвѣтуть, можна назѣтъ сказати, майже нема ихъ, а то аменно за-для недостатку ширшой вереваты людей на стѣбло независимыхъ маѣтково и суспѣбно, чтобы могли, безъ боязни и не оглядаючися на взгляды правнаты, ати все и евоуды за голосомъ своихъ пересѣдченъ и на переведенне ихъ въ жатѣ покладати таѣкъ жертвы, якъ то дѣсь въ нынѣшнихъ краяхъ европейскыхъ. Прѣба зорганізована такая партія польскон, до котрой далѣ побѣвъ знане вѣче мѣсть и мѣстоцѣкъ, вынала цѣлкомъ неащасливо, актрѣзъ наъ причины, что бѣльша часть людей, зявѣвшихъ въ нѣй участѣ, показалася незѣдѣною поступати по мысли ухвалѣнѣвъ красныхъ засадъ.

Единнымъ оппозиціинымъ (супротивъ правительства) сторонницѣвъ, яке иснує въ Галичинѣ и посѣдає яку-небудѣ постѣйну организацію, — то Русины.

Передѣ всѣмъ пытанье прїнціпальной ваги: аякымъ спѣсобомъ Русины дошли до того, что могли утворити таке сторонницѣвъ? аякіи элементѣвъ двугають его? — Одвоѣвъ коротка: „агомы и попы“, тѣ двѣ вереваты суспѣбны, что то же и недавна вымѣшвано ихъ яко одинъ и выключючій складникъ руской „націи“. Хлопы и попы показуютьсѣ теперь въ Галичинѣ единными элементѣвъ на стѣбло независимыхъ и самостоятельныхъ, что можуть сотворити сторонницѣвъ оппозиціи. Чи могла-бы его въ данѣмъ случаю сотворити шляхта, того не знаю, але що не потрафѣла-бы его сотворити и поддержати аякѣ урядники, аякѣ учителя гимназіальныхъ, аякѣ адвокаты, лѣкары и пѣша того рода интеллигенція, — чи то за-для своєї нечисленности, чи за-для цѣлкомъ зѣвѣности бѣтъ правительства, чи за-для недостатку политичной вправы та индиферентизму — то рѣчь бѣльше якъ певна.

Въ рускомъ дневнику „Дѣль“ выпечатано досѣ — маю чистѣныхъ конфесіатъ — основныя справозданя зъ ходу акціи выборовъ въ звыжъ 30 повѣтахъ вѣхѣдонъ Галичины. Матеріалъ то неоцѣненой вартости, тымъ бѣльше, что нагромажденныя систематично и бѣдѣи одного плану. Зъ того матеріалу можна вычитати богато цѣкавыхъ и дуже важныхъ рѣчей, але насъ тутъ займає въ першій линіи пытанье: якъ показалася

въ боротьбѣ выборчѣй тѣ именно элементѣвъ, котры свѣдомо чи не свѣдомо зяли на свои плечѣ тяжку задачу — сотворити и удержати независиме, оппозиціиное сторонницѣвъ въ краю? Отже, не входячи въ подробности, можна сказати по совѣсти, что энергія, вытревальность, неустрашимость и вѣрѣность засадѣмъ, а неразѣ и самовѣдреченне та жертвенность значной части тѣхъ элементѣвъ, заслужують на наибѣльшій похвалы, на подѣвъ и наивышшу почесть.

Коли зважимо прїкрый обставинны, середѣ аякѣхъ одбувалася выборы, якъ пануючу въ великій части краю заразу на худѣбу и позамыкаій торгы, недостатку гроша, посуху, грозящій страшный голодъ, — а коли мимо того читаемо: что хлопы въ кѣлькихъ повѣтахъ кѣлька разѣвъ до кѣлькихъ тыждѣвъ одбували громадныя вандрѣвны въ далекой неразѣ стороны на передвыборчѣ зѣборы; что выбирали зѣ по-мѣжѣ себе аякѣагѣтѣровѣвъ, котры ходили зѣ села до села; что въ часѣ правыборѣвъ бѣтъ досѣта до ночи стояли кѣлькомъ на мѣсци, ждучи результату и пылаючи, чтобы урядники перевели все законно; что пѣдчасъ правыборѣвъ и пѣдчасъ самыхъ выборовъ погордили не только горѣвкою и ковбасою, але и десѣтками сотками рѣньскихъ, что голосяючи на своихъ кандидатѣвъ часто наразувалися на тысячній прїкрѣсти (тѣхъ прїкрѣстей зѣ огляду на ц. е. прокураторію повторити зѣ Краю не можемо), то нехай читатѣль самѣ догадуютьсѣ — *Red. Дѣла*, — коли зважимо, что таѣкъ факты постѣйности и энергіи булѣ сѣмъ разомъ не вынимками але правиломъ, бѣдай въ тѣхъ повѣтахъ, де народъ бѣльше розвѣтѣтъ, де интеллигенція хочѣ трохи надѣ нимъ потрудилася, — то безъ сумнѣву дѣйдѣмо до пересѣдченя, что зъ тою працею можна дуже далеко зяйти при неумолимыхъ а рѣтельныхъ трудахъ, и что въ Галичинѣ, если яке сторонницѣвъ независиме широ-народне и широ поступовѣе, есть взагалѣ возможно — то нимъ може бути единѣ сторонницѣвъ людове польско-руске.

Що-до священникѣвъ рускыхъ, то и зѣ тѣхъ значна часть, и то безъ рѣзницѣвъ партій (чи радше безъ рѣзницѣвъ поглядѣвъ на пытанье: что такого народѣнѣтъ и до аякой народности належать Русины) своєю енергією и самовѣдреченнемъ въ боротьбѣ выборовъ заслужила собѣ на найповнѣйше прїзнанье. Однакъ коли зважимо, что священники суть людьми освѣщенными и въ бѣльшой части маѣтково независимыми, а мимо того значной процентъ зѣ-мѣжѣ нихъ або заяцѣсѣрдно усунуєвъ бѣтъ борьбы выборовъ, або навѣтъ явно одгрававъ ролю зрадникѣвъ, — то мусимо значно обмежити тую похвалу. Въ декотрыхъ повѣтахъ только черезъ нихъ, мимо всѣей энергіи и самовѣдреченя хлопѣвъ, кандидаты рускы попадали. Однимъ сло-вомъ, священныя рускы, хочѣ взагалѣ близше стоячы до люду и до его интересѣвъ, якѣ ксьондзы латинскы, выказали (розмѣрно до своєї освѣты и заможности) за малу досѣдѣльщѣ политичну. Не входяжу въ причины того явища, а констатую только фактъ, котрый готовъ я ствердити цифрами статистициными, зягнѣми зѣ матеріалѣвъ, о котрыхъ я згадавъ выше.

НОВИНКИ.

— Въ Бродахъ одбудѣеся дня 8 н. ст. вересня при участѣ „дванацѣтки“ академичной вокально-музыкальный вечерокъ зѣ танцами. Програма вечерка дуже обильна. Мѣжъ иншими выступитъ такожѣ зѣвѣтний хоръ сѣлянскій зѣ Берлина, а крѣмъ хорѣвъ „дванацѣтки“, котра выконає перѣважную часть точокъ програмы, будутъ продукціи на фортепьяно, скрипкахъ и цѣтрѣ та декламация. Комитетъ мѣсцевой старѣеяе всѣми силами, чтобы у всѣмъ вдоволити Вп. публичѣ и чтобы заповѣдѣнный вечерокъ одбувся величаво и свѣтло, — тому проситьсѣ о якѣ наибѣльшійшу участѣ. Точна програма вечерку буде подана пѣзѣнѣйше. — *Комитетъ мѣсцевой.*

— Поправчѣ ноты зрѣлости въ школахъ середнихъ начытаютьсѣ у Львовѣ: въ академичной гимназіи (руской) 16 н. ст. вересня, въ II гимназіи (нѣмецкой) 16 н. ст. вересня, въ гимназіи Францъ Гюстава 18 н. ст. вересня, въ IV гимназіи 23 н. ст. вересня, въ школѣ реальній 20 н. ст. вересня; въ Краковѣ: въ гимназіи св. Анны 20 вересня, въ гимназіи св. Яка 24 вересня, въ III гимназіи 21 вересня а въ школѣ реальній 23 вересня. Въ тѣмъ самѣмъ речинци одбудутсѣ въ гимназіяхъ академичной и IV-той у Львовѣ, въ гимназіи св. Яка въ Краковѣ та въ школахъ реальныхъ у Львовѣ и Краковѣ такожѣ новыя ноты зрѣлости (нѣсменны и устѣи або лишь устѣи). Абитуріенты згаданныхъ повѣсье гимназіи можуть лишь въ той гимназіи прїступити до поправчого пытаню зрѣлости, де складали першій пытанъ при концѣ року школьного. Абитуріенты иншихъ гимназіи мають зголошуватися до одной зѣ вычисленыхъ гимназіи, такой самои категоріи, что и гимназія, въ котрой давали першій пытанъ. Абитуріенты,

що мають здавати іспити поправчий або повний іспити устний, мають зголоситися на два дні, а ті, що мають здавати повний іспити письмений і устний, на день днів перед початком іспитів устних в дирекції гімназійної.

Дирекція ц. к. державних залізниць у Львові на вношену прохоту товариства „Просвіта“ записала ціну їзди для учасників загальних зборів товариства на день 29 н. ст. с. м. в Станиславові в той спосіб, що платити білету III-ого класу а їзди II-ого, а за половину II-ого їзди III-ого класу. Учасники загальних зборів звольте ласкаво удаватися по легітиміції в канцелярію товариства „Просвіта“ при вулиці Орманської ч. 27 у Львові найдавши до 25 н. ст. серпня.

З Перемишля доносять тамашина Gazeta: На 20 с. м. покликано резервистів; до кожного полку приїде около 1000 людей. Перемишльський гарнізон виходить на цесарські маневри 30 серпня і верне 6 вересня, а дивізія ярославська разом з кавалерією буде обдурити виправ аж до 17 вересня. Цесар по маневрах загостить імовірно на кілька годин до Перемишля. Будову бараків для артилерії корпусової вже ачали під Журавцею. Здається, що не вистане на ту будову півтора мільйона зр., признаних спільними делегаціями, бо на само закупно ґрунтів треба буде видати 216.000 зр.

Громада Торговця коло Отині веде в теперішній порі переговори з місцевими ділками в справі закупки обшару двірського для громади за суму 55.000 зр. Цілюю справно орудує тамашний господар а член „Народної Ради“ та „Просвіти“ ч. Олекса Хавлюк. Мы з своєї сторони бажаємо як найкращого успіху честним громадянам торговцям.

Заслужена пам'ятка. Патріоти калуські казали одфотографувати двох селян-виборців із села Завадки, котрі при останніх виборах до союму не дали ся нічим заманити анб настрашити, і бдали свої голови не на польського кандидата а свого дідича, п. Коморницького, але на кандидата руского, посла Романчука. Такий люде — то правдива для нас радість і запорука кращої будучности. Оба господарі-виборці, середніх літ, виглядають на фотографії дуже поважно. Поче о плече стали оба побіти себе, мовби казали: „Коли мы веі так станемо, то нічо в світї не в силі нас повалити“! Маркото, дуже маркотно мусіло стати п. маршалкови Коморницькому, коли „на незабуд“ достав фотоґрафії тих своїх сусідів... [Прим. Ред. Подати би ему ще на пам'ятку фотоґрафії нашого п. Тишовницького, борця з курін більших посполитих в Стрию...]

Товмачини радують і лику! Велика потїха запанувала в товмачинськ повітї: о. Андрухович, парох з Окнян, переноситься небавом на нову парохію до Жукова в повітї городнянськ. Се той руский священник, що при останніх виборах до союму краєвого, з своїм кумпаном політичним, о. Абдією Шепаровичем з Олеші, дерь горло за польським кандидатом ксьондзом Савою, і самь оддав на него голос. З Товмачини пишуть нам, що з ініціативи о. Абдіи Шепаровича завзявсь в Товмачин комитет, до которого будуть покликани виборці, котрі під команду о. Абдіи і о. Андруховича голосували на ко. Саву, щоби достойно — ка жуть, навіть „факельцують“ — попрацати одного із двійки віселе зазізююч карпановітис ггаеєі. Питанье тільки, хто покоре кошты той манифестації? Во виборцям треба бы поставити кілька пацюків і кілька літрів горївки — інакше не „вырукують“...

Жидівский гешевт. Рогод, тарнівська газета, подає такий факт: Дня 8 н. ст. серпня обдурас в тутешнім войсковім магазині провіантовім публічна ліцитація, на котрій продано 260 метр. сотнарів сухарів, що вже не надаються для войска. Сухари, вже так зпсовані, що комісія войска не хотїла призначити их для войскових, купили жиди і продають их в Тарнові та в околичних мїстечках на ярмарках на поживу для людей. Тисяч людей могут з такої їди занедужати, а власти санитарий придиваються тому суцокійно. Також варто бы знати, кілька коштували ті сухари та одь чо зпсовувались.

Обманство при брацї войсковій. Передь комісією ставав молодий чоловік і вже два рази був признаний гымчасово нездатним, тому, що мав колїно надзвичайно напухле і він жалувався на сильний біль при ходї. Коли при сегодній брацї почали лікарі добре приглядатись напухшому колївню, побачили під колїном кілька малих рань мовби одь уколєня шпилькою та тому і бдали его під нагляд до шпиталю. В шпиталі признав сей молодець, що за порадою матери і одного жиди на день передь бракою приставив собі до колїна кілька пчол і одь их ужалєня так спухла нога. Розумїєся, за таке обманство покарано мать і жиди, а молодець обдурено до войска.

Копальні насти в західній Галичині розвиваються що раз більше. І так доносять з Коросна, що в копальнях бар. Гревго, де директором єсть п. І. Н. Гітшови, інженирь Тимофєвич вывертєв яму ґлубоку 356 метрів посли вказовок п. Гітшови. Ропи появилєсь велими обильно, бо одь п'ятиці було 20 выбухів ропи, досягаючих верха вежі вертїнної. При верченї так ведено роботи технично, що сию яму можна поглубити аж до 470 метрів.

З Познаня доносять що тамашні купці і промисловці основали товариство з капиталом півтора мільйона марок, щоби добувати нафту і земний вїск в Галичині, та на разі закупили терени, на котрых має бути ропи, в Римакові, білї гр. Квицельского і Сибілки. На зборах спільників вибрано дирекцію, в складї котрої входить сам гр. Квицельский, і раду техничну з пн. д-ра Дуниковского, геолога і професора львівського университету, Дзєгєцького інженира і директора копальні вугли на Шлєску, та Цєгєльського, власителя фабрики машин.

Самеубійства. З Радеховици пишуть нам: Дня 18 н. ст. серпня повїсивсь в Виткові новом, пов. камїнецького, мїщанин Іван Карлюк, 90-літній старець, в своїй власній хатї о год. 1-шій в полудня, зачинивши мотузку за сволок. Причина самеубійства незвістна. З Вїднї доносять про велими сензаційне самеубійство за дї нещасної любови Берты Синґерої, 84-літньої жєнщини. Синґерова довгий час переписувалась з 45-літнім машинистом, проживаючим на Мораві, а предложивши ему супружество записала ему нотаріально 6.000 зр., щоби отворив власне підприємство. Оповідь стало їй жал тог заниску і бдїкала его. Розумїєся, що і машинист вырїс своєї нареченої. Синґерова налякалась і вже жертвувала машинистові своїй цїлій маєткості, але се вже було запізно — машинист не хотїв подружитись з нею. Ту одмову так взяла собі Синґерова до серця, що повисилась на мотузку, знявши з голови цукру.

Перенесення учителів гімназійських. До зміни в гімназії драгобичській долучаються ще перенесення учителів в гімназіїх станиславській і рашівській. З станиславської гімназії перенесені суплєнти пн. Мацельскій до Стрия а Ст. Забавскій до Рашева. В рашівській гімназії настануть такі зміни: професор Клим Вилинскій одержав одлугу на першій піврїк року шкільного 1890 а суплєнти сей гімназії перенесені: Вол. Кововскій до рускої гімназії у Львові, Людв. Брилинскій до Перемишля і Люц. Чехович до львівської гімназії Франц Юсифа, а на их мїсце придуть: Лев Цєльнскій з німецької гімназії у Львові, І. Тралак з ІУ гімназії у Львові, І. Вартунек з краківської гімназії св. Анни та Ст. Забавскій з станиславської гімназії.

Краєве бюро статистици порівняло данї що до людности і плачених податків в 15 мїстечках галичинїх, що мають вибрати посла на сойм краєвий. В р. 1864 мали ті мїста 245.601 душі і платили безпосередного податку 851.215 зр. — а за 19 лїт с. е. в 1883 було в тих мїстах 396.593 людности а платили податку 2.457.711 зр. — так отже за 19 лїт збільшилось людности о 151.000 або 62%, а і податки стали більш о 1.706.496 зр. або 200%. Що до самого Львова, то сей має в 1864 р. 55.000 мешканців а платив 378.000 податків, а в р. 1883 людности було 109.000 а податків заплачено 1.443.000 зр., тому показуєся, що людність у Львові збільшилась о 50% а податки майже о 500%.

Миниогра окарбу д-ра Дунаського именував цесарь заступником протектора краківської академії наук. Протектором академії вибрани архієпис Кароль Людвик а заступником був пок. гр. Альфред Поточий.

Едисон. Сей чародїй з Мельо-Парку, де выдумав і выготував тільки вынайден на поли промислу і техници електричною, загостив до Парижа на выставу. На парискій выставі єсть павильон з великими електричними приладами, які вынайшов Едисон; навильон сей займає 675 метрів кв. простору. Едисон роздумє тепер надь тремя выгодами: кермою балонів, уліщенням люнетів і заведєнем телефону між Америкою і Европою, а при геніальности здаєся, що веі ті загадки уявляються добрим усьїхом. Едисон вже одь малку мрїв о електричності, але що до того треба було грошей, а він 12-літній хлопець не мав их, тому довгий час роздумував надь способом придати фондів. І выдумав: порїшив стати редактором газети. В Европї выдавати газету, значить щось велими великого і трудного предпринимати, бо і выдатки великі, і треба мати багато сотрудничків та все налажати до якогось политичного сторонництва. В Америцї так не єсть, бо оть пр. такий 12-літній Едисон взяв самь один без нічий помощи выдавати газету. Умовивсь з бюроьм кореспонденційним, щоби на кожній стації шляху залїзничї, ведучої з Нового Йорку до Чикаго мбгь одержувати телеґрафично всякї інформації политичній, статистицїй, торговельній і новинки. Оподєля умбєтив в однім вагонї залїзничомь малу прасу друкарську і так їдучи залїзницею з Чикаго до Йорку складав свою газету, печатав і сейчас продавав. А що его газета мала найкорше вїсти, то і продавалась в величезном числї. В той спосіб придбав Едисон грошей, щоби оподєля взятися до сих найважїйших вынайден XIX вїку.

Д-р Фридрих Боденштедт, поета німецького, зложили Німцї при нагодї его 70-літних уродинь в дар 43.529 марок. Сам Німцї, проживаючї в Америцї, прислали в дар 15.000 марок.

Дрбїй вїсти Цесарь дарував погорїльцям Печенїжина 800 зр. підмогою. — Лікарї пїмецькі за заведєном божевільних в Вонь ореки, що кн. Сулковскій єсть цїлкомь здоровим

на умї. — У Львові померз Ант. Микунський, краєвїй і власитель кількох каменїць. — Шведскій король Оскарь запросив на конгрєс орієнталїстів з Австрїї: міністра Гави і бар. Кремера, бувшого министра торговлї.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

Именованія. Львівскій высшїй судь краєвий именував канцеляриста судбї поїтвовых: Лейзора Вальтера, рахункового подоєцїра 55 полку пїхоты, для Залозець, Едв. Витошинского, нахмаетра жандармерїи, для Комарна, Фр. Грубера, рахункового подоєцїра 24 полку пїх., для Печенїжина, Юліана Клямова, выслуженого рахункового подоєцїра 11 полку уланів, для Городечки и системизованных дієтарів табул краєвой и мїской у Львові: Стеф. Домразка и Гос. Шеллера для Радимира; именував канцеляристами для ведєня книг ґрунтовых: Ханна Мендль Гаммермана, фїрера 77 полку пїх., для Борнїй, Костя Стєльмаховича, фїрера 24 полку пїхоты, для Турки, Алоїсія Коля фїрера 10 полку пїхоты, для Подгаєц, та системизованных дієтарів табул краєвой и мїской у Львові: Ів. Пшїлодзкого для Радехова, Тад. Герцога для Римакова, Вол. Шетину для Вирчи и Стан. Бєлявского для Бурковска. — Дїйствними учителями именованї: Сим. Усцьїй в Ждїнц, Фр. Семенець в Белзї, І. Зелєнскій в Костишинї, Костя Греняк в Бронарах выжнїх.

Конкурсы. Львівска комната нотаріальна розписує конкурсы з рєчинєм до 4 вересня с. р. на мїсце нотаря в Косовї або на ише мїсце, котре могло-бы опорожнитись. — На мїсце директора львівского уряду почтово-телеґрафичного розписанїй конкурсы з рєчинєм до 1 вересня с. р.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 20 серпня. Король Милань перєбудє туть десять днїв а одтак має выїхати до Парижа. — Цесарь именував министра Дунавского заступником протектора академії наук.

Карльсруге 20 серпня. Вчера приїхав туть цесарь Вильгельм з жєною.

Берлин 20 серпня. Королева англїйска дарувала кн. Бисмаркови свой портрет натуральной величины. — Незадовго мають одбутися заручини кн. Нассавского, будучого наслѣдника люксембургского престола, з сестрою нїмецького цесаря Маргаритою.

Клядно 20 серпня. Мѣж робѣтниками в копальнях настав зновь небезпечный рух; побойются леда день нового страйку.

Харч, мешканье и оубку

могут мати ученики народных и середних школ в домѣ учителя школы народнои у Львовѣ. Проситесь о скорїй зголошенї. Влизша вѣдомості в Редакціи „Дѣла“. 3076 (8—?)

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провизію плачу за посередничство вь продажи на раты законно дозволенных львовѣ. Wechselhaus H. FUCHS Budapest. Dorotheagasse 9. 3081 (3—10)

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

підъ знаменемъ

„СПРІЮСЪ“

у Львові, Хорунжина ч. 22 поручає добру и выдатну каву спроважєну безпосередно одь продуцентів зь Америки полудневою. Коштує у Львові: 1 кильо 1.70 зр. кави палєна 1/2, кильо 1.20 зр. на провинциі:

4 1/2 кильо 8.70 зр. франко.

Обдирателямъ надь 50 кильо опустє

Не маю зовсімь тихъ родівъ кавы, котрі оголошують инші подь назвою моего знамени. Спродажую каву просто одь продуцентів, що можу доказати, і продаю ихъ найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Вь Гамбургі и Триєсті можна достати каву вже лиш зь четвертой руки, а то для того, що продуценті спровадз ґрубїникови на мѣсцї, той знову ґрубїникови вь Европї, одь тихъ купує коміسیونєрї, а одь него ажъ купець и то звичайно не просто, але черезъ агента мѣстєвого або подорожничого. Впротїмъ може кождей самъ переконатися, якъ достанє де инде по той цїнї таку каву якъ моя що до якості и смаку. 3027 28—30

Римъ 20 серпня. Причина, що хтось оподє кинув бомбу має бути вь особистой мѣсти и кажуть, що фактъ сей немає значїня политичного, але виновника доси ще не выслѣджено.

Монахіюмъ 20 серпня. Вчера вь почп приїхав туть шахъ перскїй.

НА ДОСЛАНЕ.

Подяка.

На вїстї, що желанї лїки Петра Кроковича, антикаря вь Кракові, суть на складі у пана Карчевского при улиці Городецькой у Львові, вь складі его матеріалівъ античныхъ загадала я вкѣнци ратувати мое надѣрване здоровье. Маютї цїнникъ и списъ лїківъ пана Кроковича, набула я вкѣнци у пана Карчевского лїки на груди, якѣ зєда и сиропъ лоретанскїй и т. п., а такожъ для моего сваячки фацину на блѣдачку. А що лишть лїки привернули менѣ здоровье та що людскѣ домагаєся прийти зь помощью нещастнымъ, тому заявляю публично и совѣстно про доброту и успѣшность тихъ лїківъ пана Кроковича, бо для многихъ недужныхъ могутъ они стати правдымъ ратункомъ житя навѣть вь хвиляхъ ропуки, а до того повиненъ бути кождей обовязанный, щоби спонити шляхотный учинокъ для добра людскости.

Катерина Язельска

власителька большихъ посылостей.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львові, Станиславові, Перемишлї, Тернополї, Драгобичі, Коломиї, Стрию, Снятині и Самборі

продєся:

Ко вь по 40 и 50 кр. (найльшїй). Серии по 25 и 30 кр

Зь фабрики братівъ Шуликєвичєв: Паути Нр. I. зр. 7.60, Нр. II. зр. 11; Ко-лѣбєнїи зр. 6.

Пауки-оборочачі до бульбѣ вь ко-лѣбєнїяхъ 18 зр. 2948

6, 4, 3 комнаты зь принадлежностями. Помешканя кавалерскї. Комнату и кухню. Стайню и возѣвню вынаймас вьрядъ реальности Емили Бертемилиана Браера, ул. Браерова ч. 10, вь годинахъ 9—1 и 3—6. 3089 (1—?)

ВЫСТАВА

образѣвъ фотопластичныхъ

вь сали Frohsinn

вь готели Жоржа.

Вь томѣ тыждни

ВЫСТАВА ПАРИСКА

и

мѣсто Парижѣ.

Вступлї одь особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворена шодня одь 10-тої до 9-тої години вь чероуж. 3073 (7—?)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найпередиїшїхъ перфумы, тоалетовой воды, обдзначенїхъ заслуги и двома дипломами узнаня,

имєнно:

Перфумы: ляминова, фїалтова, рожана, резедова, жєна-лєва, Ylang-Ylang, Oporepax, Jockey-Club, гелїотропова, Ess Bouquet, пїжмова, Millefleurs, и т. п. Фляконики по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевы Марисєнки, фл.к. 2 зр. Вода варшавска, бдначєнаєсь дужє приємнымъ, цвѣтовымъ запахомъ. Фляконикъ меншїй 95 кр., болшїй 1 зр. 80 кр. 2529

Вода лєвандова подвойна и вода лєвандова-амбро-ва, суть згально умянїи до роз-прискуваня вь салонахъ за-для свого приємного, милого и лабѣдного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольоньскї вь кольохъ обднїяхъ и ро-дахъ, переднїхъ и найпередиїшїхъ. Фляконики по 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.

Дѣстати можна у Львові у власныхъ склєдахъ: улиці Копєрника ч. 3 и улиці Галицка, рѣгъ Валоной Вь Кракові Сукоиниц ч. 20. Вь Черновцахъ рынокъ ч. 2; заравомъ у вѣхъ перворадныхъ склєкахъ и антикахъ.

НАЙНОВЫЙШИЙ

САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛЪ

на сукнѣ дамскї

одержавъ вь великомъ выборѣ и продає найдешевше

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына

у Львові, пляцъ Капитульный число 2.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавец и одвѣчалный редакторъ Иванъ Бєлей.

Печатъ зь фабр. Черлїньской.

Зь друкарїй тов. км. Шевченка, кодъ нр. К. Вєдкар-жєтє.

въ бѣнѣ церкви. Наразъ вхопила она Губертину за руку и стала єи цѣлувати на всѣ боки.

Губертамъ ажъ трохи серце не пукло а зъ очей покотились слѣзы.

— Дитинко, голубко солоденька — промовили они ледви крѣзь слѣзы.

Видко, що дѣвчина таки не зовсѣмъ ще зла була. Може бути, що она ще ѡдучиться ѡдъ тоя примховатости.

— Моя золотенькѣ, не ведѣть мене туды назадъ — благала Ангелика, заливаючысь слѣзами, — не нустѣть мене ѡдъ себе!

Чоловѣкъ и жѣнка споглявули на себе. Ще зъ осени задумували они взяти собѣ за свою якусь дѣвчину, котрабы ихъ бездѣтныхъ розвеселяла, та розганяла имъ тугу въ ихъ самотѣ. Они и заразъ рѣшилися.

— Якъ думаєшь? — свытавъ Губертъ.

— Та возьмѣмъ, — ѡдповѣла Губертина спокѣйнымъ голосомъ.

Не було довгихъ короводѣвъ. Вышивачъ пѣйшовъ заразъ до мѣста дати знати о всѣмъ мировому, пану Грансіреви, що бувъ своякомъ его жѣнчи и зъ котрымъ они собѣ таки добре жили. Той обѣцявъ залагодити цѣлу справу. Онъ написавъ заразъ до заряду дому убогихъ а той, знаючи число дитины, розпѣзнавъ єи безъ великого труда и позволивъ, щобы Ангелика осталася въ науцѣ у Губертѣвъ, котрыхъ всѣ знали яко людей честныхъ. Заразъ явився и самъ инспекторъ окружный, щобы вписати въ книжку потрѣбнѣ замѣтки и заключивъ зъ господарями умову, пѣсля котрой они мали добре обходитися зъ дитиною, убирати єи чистенько, посылати до школы и церкви и дати ѣй окрему постѣль. Зарядъ зобовязався зъ своєи стороны заплатати за все и пѣсля приписѣвъ давати дитинѣ одѣнне.

До десяти днівъ було все въ порядку. Ангелицѣ дали окрему комнатку на піддашу коло поду, котрой бѣна выходили на геродъ и стали вже и учити вышивати. Въ недѣлю рано, заки Губертина повела дитину до церкви, отворила она при нѣй стару скриню въ робѣтнѣ, де ховала сухозолоть, поклала тамъ на сподѣ на окремѣмъ мѣсци книжку и сказала:

— Диви жь ся добре, де я кладу книжку... Я и не ховаю, щобъ ты могла и собѣ взяти, коли схочешь. Все такъ лѣпше, щобъ ты знала, де она лежить, и завжди мала и на думцѣ.

Коли ѡдтакъ пішли до церкви, станула Ангелика зновъ підъ дверми св. Агнін. Черезъ цѣлий тамтой тиждень було на дворѣ потеплѣло, але то не довго тривало, бо зновъ подувъ студений вѣтеръ и взявъ такій морозъ, що стоплений снѣгъ поробивъ на кам'яній рѣзбѣ цѣлі образи зъ леду. Святі дѣвицѣ покryлися були зовсѣмъ ледомъ и мали на собѣ нѣбы якусь прозору одѣжку зъ скляною мережкою. Доротея держала смолюскипъ, зъ которого прозорый вѣскъ скапувавъ їй зъ руки; Кавилія мала на головѣ срібну корону, зъ котрой звисали живісенькі перлы; Агата закрыла роздерті кльщамъ груди кришталевою покрывою. Навѣть рѣзба на причѣлку и святі підъ склеп'нємъ здавалися, якъ коли-бъ за сотками лѣтъ перемѣнилися въ дороговѣнне кам'яне якогось реліквіяра. Зъ св. Агнін звисавъ якъ бы коронаційный плащъ зроблений зъ самого пром'яня а перетканий самими звѣздами. Їя агничка мала на собѣ діамантове руно а пальмова вѣтка въ иї руцѣ прибрала краску неба. Цѣлий порталъ ажъ свѣтився ѡдъ острон студени.

Ангелика нагадала собѣ теперъ ту вѣчъ, що пересидѣла підъ покровомъ святихъ дѣвицъ. Она піднесла

головку и усмѣхаючись споглянула на нихъ, якъ бы до своихъ старыхъ знакомыхъ.

II.

Бомонъ складався зъ двохъ зовсѣмъ окремихъ и рѣзнихъ ѡдъ себе мѣсть: Бомонъ ль' Еілісъ, на горѣ зъ старою катедрою зъ дванацятого столѣтя, зъ епископскою палатою, выставленою въ сѣмнадцатѣмъ столѣтїю, має ледви тысячь жителѣвъ, що живуть на купѣ въ вузьенькихъ улицахъ, въ котрыхъ можна майже удуситися; Бомонъ-ля-Віль стоить пѡдъ горбомъ, надъ берегомъ рѣки Лѣнелъ, и було первѣстно передмѣтьемъ, але опѣсля, коли фабрикамъ коронокъ и батисту, почало добре вестися, мѣсто розбогатило и такъ розвинулося, що тамъ осѣло якихъ десять тысячьвъ людей. Тутъ були просторї мѣсця, величавый буды окъ пѡдпрефектуры, словомъ, все було тутъ на новый ладъ. Обѣ части мѣста, пѡвнѡчна и полуднева, мають хиба лишъ то спѡльне, що въ обохъ есть одна и та сама управа. Хочъ зъ ѡдси до Парежа всего лишъ трицять миль и можна туды дѡбратися за двѣ години, то все таки Бомонъ-ль'Еілісъ выглядає, якъ бы клиномъ вбилося мѣжь свои старї валы, хочъ и такъ вже остались зъ нихъ лишъ ще троє ворѡтъ. Тутъ и люде живуть якїсь инакшї, а живють все ще зъ батька на сына такъ само, якъ жили ихъ предки пять сотъ лѣтъ тому назадъ.

Все то ѡдъ того, що тамъ есть катедральна церковь; ѡдъ неи то все взялося; она все то удержала. Она матеръ и цариця; якъ якїй велитень пѡднимася она по-надъ всѣ тї низонькї дома, що мовъ пташенята горнутьсѣ ѡдъ студени пѡдъ еи крыла. Тамъ живють

люде лишь для неѣ и зъ неѣ; ремѣсники працюють, крамы продають, а все лишь на то, щобы еѣ удержати, прибрати и нагодувати — еѣ и еѣ духовенство. А коли тамъ суть ще и мѣщане, то вже то лишь оставки давнихъ родѣвъ. Она есть осередкомъ мѣста, бо ѡдъ неѣ розходяться улицѣ якъ бы еѣ жили; цѣле мѣсто лишь нею ѡддыхаѣ. Тому то се мѣсто, що мовъ бы монастырями розложилося доскола катедры, нагадуѣ ще и нинѣ давнѣй часы а зъ него вѣе якимъсь поважнымъ и милымъ духомъ мира та глубокою вѣры.

Середъ сего таємничого мѣста, стоявъ дѣмъ Губертѣвъ, въ котрѣмъ Ангелика почала жити новымъ житьемъ, найближше катедры — кѣсть зъ еѣ костей. Мабуть якѣйсь приходникъ въ давнихъ часахъ, що хотѣвъ позыскати для церкви прадѣда вышивачѣвъ, позволивъ ему всунути тутъ свѣй дѣмъ мѣжъ пѣластры церкви. ідъ полудня замыкавъ будынокъ церковный малый и вузкій городецъ: насампередъ богато ѡбчыхъ каплицъ, котрыхъ ѡкна выходять на далеку площу а ѡдтакъ и корабъ церкви зъ своими филиярами и величезною банею, покрытою бляхою. Свѣтло сонця не доходило нѣколи ажъ до самой землѣ въ городѣ и для того росли тутъ лишь блющъ и букшпаны. А мимо того, що висока церковь покрывала городъ вѣчною тѣнею, було въ нѣмъ якось дуже мило та любо; була то чиста тѣнь, спокѣйна и тиха мовъ могильна, а зъ неѣ вѣяло якимъсь милымъ запахомъ. Въ сю зелену закутину, зъ сутѣни котрой заносило свѣжимъ холодомъ, не заходивъ нѣякѣй голосъ хѣба лишь голосъ дзвонѣвъ зъ обохъ вежъ катедральныхъ, а позвукъ ихъ потрясавъ цѣлымъ домомъ, що выдавався, якъ бы разомъ зъ церквою бувъ вытесанный зъ одного камня и живъ еѣ кровю и духомъ. Яке бы и не правилосѣ богослуженье въ церквѣ, а въ домѣ за-

разъ гомонѣло; чи то правилася соборна служба Божя, чи гудѣли органы, чи пѣвцѣ спѣвали въ церквѣ, або хочъ бы лишъ хтось зъ побожныхъ зѣтхнувъ тамъ глубоко, то въ домѣ дрожала заразъ кожда цеголка, по нѣмъ розходявся мовъ бы святой голосъ Невидомого. Ба, иногдѣ добувався до него черезъ холоднѣи муры навѣтъ и милый запахъ ладану.

Тутъ росла Ангелика, якъ въ якѣмъ монастири, повныхъ пять лѣтъ, зъ далека ѡдъ цѣлого свѣта. Лишь, бывало въ недѣлю рано, о семѣи годинѣ, ходила до церкви. Губертина постаралася о то, що Ангелицѣ дозволили не ходити до школы; она, бачите, боялася, щобы дѣвча несходилося тамъ зъ пустыми дѣтьми. Старосвѣтскѣи дѣмъ въ своѣй самотѣ, зъ городомъ тихимъ мовъ кладовище, бувъ отже для Ангелики цѣлымъ свѣтомъ. Она мала свою комнатку зъ бѣлыми стѣнами на пѣддашу. Рано збѣгла до кухнѣ поснѣдати а ѡдтакъ ишла на роботу до робѣтнѣ на першѣмъ поверсѣ. Тѣ комнаты а ѡдтакъ ще и крутѣ сходы на вежи — отъ и всѣ вже закутны, середъ котрыхъ Ангелика цѣлый часъ проживала, але за то и всѣ они були якъ святѣ для нея, бо зъ роду въ рѣдъ нѣхто ихъ не тыкавъ, нѣчого въ нихъ не змѣнявъ. До комнаты Губертѣвъ не заходила она нѣколи, ледви що коли перебѣгла черезъ свѣтлицю на долину — а лишъ тѣ двѣ комнаты були устроенѣ на новѣйшѣи ладѣ. Въ свѣтлицѣ зарѣвноано выстаючѣи колѣсь балъки гіпсомъ а на стели була штукатура въ видѣ вѣнца зъ пальмъ и зъ розетою въ серединѣ. Жовтѣи тапеты зъ великими цвѣтами походили зъ часѣвъ першого цѣсарства, такъ само и нѣчь зъ бѣлого мрамору и меблѣ зъ магоню, пѣдсвѣчникъ, софа и чотыри крѣсла покрытѣи утрехтскимъ оксамитомъ. Ангелика заходила сюды дуже рѣдко, хибъ лишъ коли треба було змѣнити выставу въ ѡкнѣ и вы-

вѣсти нові вшивки. Тогдѣ вже и выглянула она на хвилюку на свѣтъ Божій, хочъ все лишъ одно и то само бачила: вузку улицю, що йшла по-при порталъ св. Агнія, якусь набѣжну жѣнку, одмыкаючу дверѣ до церкви, що одчвнялися безъ лоскоту и напротивъ одъ нихъ, пусті на око крамницѣ золотаря и торговельника воскомъ — въ одній чашѣ и монетранці, а въ другій грубій свѣчи церковній. Та монастирска тишина, що спочивала на цѣлѣмъ Богомонѣ ль' Егілєсъ, по-надъ улицю Магльоаръ, по за епископскою палатою, надъ улицю Великою, на котру выходила улиця Орфевръ, надъ пляцомъ ді Кльоатрѣ, де піднималися високо въ гору обѣ вежѣ катедральної церкви, давалася всюды одчувати — воздухъ, що зъ мрачнымъ днемъ спускався тутъ на землю, бувъ якійсь тяжкій и лѣнливый.

Губертина поставила була собі за задачу о скільки ей силъ доповнити вихованье Ангелики. И она думала такъ само, якъ и все давнѣйше, що для женщины досить, коли умѣ трохи читати, писати та рахувати. Але що то она неразъ мусѣла намучитись зъ дитиною, котрої наука нѣякъ не хотѣла лѣзти до головы! Дѣвча не хотѣло нѣякъ уважати, а все лишъ заглядало до города, хочъ тамъ и не було на що дивитися. Ангелика не могла нѣякъ взятися читати. Дактуї їй бувало хочъ и якъ цѣкавихъ рѣчей, то она все таки не напише безъ похибки. А при тѣмъ мала таке дробняньке та тоненьке письмо, якъ то колись писали нимъ лишъ великі дамы. Зъ другихъ предметѣвъ, зъ географіи, зъ исторіи и рахункѣвъ знала она тѣлько, якъ бы и нѣчого. Та и по що їй було всен тои науки? Все то, думала она, для неї не потрібне. Пбзвѣйше, передъ першою сповѣдею, вучилася она слово въ слово катихизму на память, и

то такъ добре, що ажъ всѣ не могли надивуватися, яка у неї добра пам'ять.

Въ першомъ роцѣ мали Губерты тѣлько клопоту, що ажъ не знали не разъ, що вже дѣяти. Здавалося, що зъ Ангелики буде добра вышивачка, кѣлька дѣвѣ робила она дуже нильно, але ѡдтакъ напала єи така лѣнь, що єи учителѣ бралися ажъ за голову. Ѳдъ разу стала якась оспала, дивилася, де бы лишъ захопити якихъ ласощѣвъ а часто, хочъ правда, що спустивши очи въ долину и почервонѣвши, любила таки вкрасти хочъ бы кусникъ цукру. Коли за то єи сварили, то она ще и ѡдворкувала. Коли часомъ Губерты хотѣли єи посмирати, то она впадала въ таку злѣсть, що ажъ кидалася на землю, била ногами та руками и була въ силѣ все, що бы їй тогдѣ попалося въ руки, подерти або покусати на кавалочки. Губерты ажъ боялися въ такихъ хвиляхъ приступити до дѣвчини; сказавъ-бы хто, що то лихій влѣзъ въ дѣвчину та такъ метавъ нею въ злости. Що она за одна? Зъ ѡдки она взялася? Тотї знайдѣ, то все дѣти грѣха и розпусти? Вже два рази хотѣли они позбутися дитини и каюлися, що єи притулили до себе. Але за кождый разъ тотї сцени, ѡдъ котрыхъ ажъ цѣлый дѣмъ ходивъ, кѣнчилися щиримъ плачемъ и поправою. Дитина надала тогдѣ навколѣшки та такъ дуже перепрошувала, що хочъ-не-хочъ треба їй таки було простяти.

Мало по малу почала Губертина давати собѣ раду зъ Ангеликою. Она, жѣнка дуже доброго серця, лагѣдна и спокѣйна, а при тѣмъ розумна и розважна, була якъ сотворена до того, щобы виховувати таку дитину. Она учила Ангелику послуху и обовязку та все їй казала, що чоловікѣ ажъ тогдѣ жиє, коли ставєє слухнянимъ тамуючи въ собѣ гнѣвъ и пристрасти. Треба слухати Бога, родичѣвъ и старшихъ, словомъ, вычисляла дитинѣ

цѣлый рядъ людей, котрыхъ треба шанувати. Лишь якійсь бдродокъ и чоловѣкъ безъ серця не слухавъ-бы ихъ. Щобы научити еи покоры, казала їй Губертина за кождый разъ, коли она була нечемна, робити просту роботу, помывати въ кухнѣ або шурувати помбѣть. Тогдѣ стояла она надъ нею и доти казала їй схиленой робити, доки она зъ разу ажъ запѣнившись одъ злости, зновъ не опам'яталася. Она журлася тымъ дуже, що въ дитинѣ береся зъ одкисъ така пристрасть, але и то еи не тѣшило, що дѣвча любило страшно и безъ кбнця пеститися. Она кблька разбвъ добачила, якъ Ангелка цѣлувала свои власнѣ руки. Она видѣла, що дѣвча ажъ пропадає за всѣлякими образками, а особливо за святыми, котрыхъ таки спору купу собѣ прибирала. Одного вечера застала она еи зъ заплакаными очима надъ образками, дѣвча поклато головку на стблъ и не бдоймало губъ одъ образочкбвъ. Що то бувъ за крикъ, коли она бдобрала їй образки; хтось бы бувъ подумавъ, що то вже таки живцемъ шкбру зъ нею здбймають. Одъ того часу тримала еи Губертина остро въ рукахъ и не давала їй вже оставатися самъ на самъ, казала їй богато робити и не обзывалася до неѣ, була холодною, коли Ангелику напала яка примхата та очѣ у неѣ засвѣтилися и лице почервбнѣло.

Впрочбмъ добачила Губертина, що и книжка зъ дому убогихъ може їй стати въ пригодѣ. Губертъ пбдписувавъ що три мѣсяцѣ книжку, а Ангелка була за кождый разъ того дня дуже сумна ажъ до самого вечера. Коли выймала зъ скринѣ цѣвочку зъ сухозолотю и побачила тамъ книжку, то кровь заразъ выступала на еѣ лице и дѣвча ажъ паленѣло. Одного разу, коли еѣ напала була примха и вже нѣякъ не можна було дати собѣ рады зъ нею, то она ажъ якъ бы стовцомъ стала,

коли перевернувши въ скрини все до горы ногами добачила тыхъ мизерныхъ колька листковъ наперу. Ажь заходила ся одъ плачу, упала Губертамъ до нѣгъ, перепрошувала ихъ та и сама признавала, що не варта и того хлѣба ѣсти, що они їй дають. Зъ той поры приходила їй часто на гадку та книжка и то здержувало єи неразъ одъ примхи та злости.

Ангелицѣ скѣнчився бувъ вже дванацятий рѣкъ и она мала першій разъ ити до сповѣди. Той спокѣй доокола неї, та тихенька старосвѣтска хатина въ тѣни катедральной церкви, той запахъ кадила и тѣ мельодійні спѣвы въ церквѣ — все то ублагородняло ту дику ростинку, що вырвана, не знати зъ ѣдки, и пересаджена въ здорову землю, росла собѣ спокѣйно. Не мало причинялося до того и правильне житѣе въ домѣ Губертѣвъ, щоденна робота, та и то, що нѣхто тутъ не журился тымъ, що дѣся на широкѣмъ свѣтѣ; о тѣмъ и чутка не заходила до спокѣйного мѣста. Але вже наибѣльше причинилася до лагѣдности Ангелики, велика любовь Губертѣвъ, котра ставала ще тымъ бѣльшою, що они не могли нѣякъ успокоити своєї совѣсти. Губертъ старався выбити жѣнцѣ зъ головы ту кривду, яку ѣмъ їй заподѣявъ тымъ, що одружився зъ нею противъ волѣ єи матери. При смерти своєї дитины, мѣркувавъ ѣмъ добре, що она уважала то за допустъ Божій зъ єго вины и ѣмъ старався всѣма силами єи переблагати. Ту цѣль осягнувъ ѣмъ бувъ вже давно, бо жѣнка обожала єго, але ѣмъ все таки ще не разъ думавъ, що она єму того не простила а то єго все ще неразъ гризло. Коли-бъ имъ уродилася ще одна дитина, то они були-бы певні, що вже и мать въ гробѣ зъ ними помирилася. Тому то они неразъ просили Бога, щобы имъ давъ дитину и Губертъ припадавъ неразъ до нѣгъ своєї жѣнки зъ та-

кою непорочною а горячою любовію, якъ коли бъ бувъ ще лишъ еи жєнехомъ. Въ присутности ученицъ не важився онъ навѣтъ поцѣлувати свои жѣнки въ волосѣе, а хочъ вже двацять лѣтъ живъ зъ нею, то все ще заходивъ до еи комнаты зъ такимъ чувствомъ, якъ коли-бъ зъ нею лвише що побрався. А була то мильєнка комнатка, помальована на бѣло и сиво и выложена тапетами зъ голубыми китицями та зъ орѣховыми меблями, покритыми кретономъ. Въ комнатѣ тѣй було тихо тихенько, нѣ найменшій шелестъ не заходивъ туды, а та щира любовъ, яка въ нѣй панувала, обнимала и цѣлый дѣмъ. Все то було для Ангелики мовъ якимсь етеромъ любви, середъ котрого она пѣдростала въ повнѣй силѣ чувства и невинности.

Еи вихованье доповняла ще одна книжка. Коли Ангелика одного разу шукала чогось по всѣхъ закуткахъ, знайшла на полиці въ робѣтні якусь запорошену книжку пѣдъ заголовкомъ „Побожнїй оповѣданя“, написанї Жакомъ зъ Воражїнѣ. Бувъ то стары французскїй перекладъ, походячїй ще зъ 1549 року, котрого певно уживавъ колись якїсь вышивачъ за-для тыхъ образкѣвъ, якї була въ книжцѣ а зъ котрыхъ онъ мѣгъ довѣдатися дечого зъ житя святыхъ, потрѣбного для своей работы. Ангелика довго не могла надивитися на тѣ образки и налюбуватися ями. Коли вѣй позволили бавитися тою книжкою, брала она заразъ велику книгу in quarto, оправлену въ жовты сафіянъ, и перевертала въ нѣй лїстъ за лїстомъ. Насампередъ дивилася на верхнїй заголовнїй лїстъ зъ адресою кнїгаря: „Въ Парижї, Rue Neufve Notre Dame, пѣдъ знаменемъ св. Іоана Хрестителя.“ Одакъ оглядала самъ краснїй заголовокъ зъ рамцями, що въ рогахъ мали медалїоны зъ чотырома евангелистами и що въ спѣдѣ закѣнчалася образкомъ, предста-

вляючимъ трохъ царѣвъ зѣ веходу а въ горѣ воскресеньемъ Христовымъ. Одакъ ишли вже образки за образками, великій и малі образки въ текстѣ: Благовѣщенье, вельчезный ангель, що осѣняе слабосильну Марію; рѣзня невинныхъ немовлятъ, посередѣ цѣлон купы дитинячихъ трупѣвъ стоитъ лютый Иродъ; ясла, Иусуъ межи Пречистою а св. Іосифомъ, що держить свѣчу въ руцѣ; св. Іоанъ милостинникъ дае милостиню убогимъ; св. Матѣй розбивае камѣнного божка; св. Николай въ епископскихъ ризахъ а коло него немовлятка въ цебричку. Одакъ ще и другі святі: Агнія зъ прошитою мечемъ шиею, Христина, якъ фй клѣщами груди одрывають; Геновефа зъ ягвятками; Юліянна, котру бичують; Анастасія, що горить на кострѣ; Марія египетска, на покутѣ въ пустыни; Магдалина, що весе посудину зъ миромъ. Та багато ще иншого пересувалося передъ очима Ангелики а за кождымъ образкомъ бравъ ей що разъ бѣльшій страхъ и що разъ бѣльшій жаль. Бувъ то той страшный а zarazомъ и такъ милый станъ, бѣдъ которого ажъ за сердце ловить а въ очахъ слезы крутятся.

Але поволи бѣдывалася въ Ангелицѣ цѣкавѣсть, що то можуть тѣ образки означати. Зразу она якось боялася читати то чудовищне письмо готичке, надруковане въ двоухъ рядахъ, хочъ чорні буквы добре бѣдывали бѣдъ пожовклого паперу. Але зъ часомъ привыкла она до него; розбирала букву за буквою, бѣдадувала всякій скороченя и титлы, догадувалася значеня и зворотѣвъ давной бесѣды и слѣвъ а вкѣнци такъ вже була познакомилася зъ книгою, що ажъ радѣсть ей збирала, коли взяла книжку въ руки. Бѣдъ здавалося, що она черезъ всяку нову труднѣсть добиврася зъ тріумфомъ до яковсь новой тайны. Зъ темрявы, черезъ котру она зъ трудомъ мусѣла перебиратися, сходявъ для нея новый

свѣтъ. Она вступала въ якое небесне свѣтло. Ея школьнѣ книжки були вже для неѣ сухѣ и мертвѣ. Лашь побожвѣ оповѣданя еѣ одушевляли и она сидѣла надъ книгою цѣлыми годинами сперши голову на руки. Не разъ зачитувалася она такъ, що ажъ сама не знала, чи ще жива на сѣмъ свѣтѣ. Не понимаючи вѣ часу, вѣ мѣсцѣ, видѣла она лишъ, якъ зъ глубины незнанныхъ рѣчей добувалися поволи на верхъ соннѣ мрѣѣ.

Богъ то любовъ, а коло него стоять святѣ обовго пола. Имъ вже зъ роду щось призначено, якѣсь таємничѣ голоса звѣщають, що они мають прийти на свѣтъ а ихъ матери мають чудеснѣ сны. Всѣ они краснѣ, сильнѣ, побѣдоноснѣ. Ихъ окружае ясне свѣтло и само ихъ лице яенѣе. Доминикъ має звѣзду на чолѣ. Они бѣгадують людскѣ мысли и на голосъ ихъ повтаряють. Они мають даръ предсказувати а ихъ пророцтва сповняються завжди. Число ихъ безконечне, бо суть мѣжь ними и епископы и монахи, непорочнѣ дѣвицѣ, послѣднѣ жебраки и великѣ паны зъ королѣвскихъ родѣвъ, нагѣ пустынники, що живляться корѣнцями и жиють въ печерахъ разомъ зъ псами. Исторія ихъ естъ все та сама: они ростуть для Христа, вѣрують въ Него, не хотятъ приносити жертвы ложнымъ богамъ, ихъ за то мучать и они гинуть, въ повнѣй славі. Самымъ ихъ гонителямъ навкучаються вже гоненя. Святѣ Андрѣй, пракованѣй до хреста, проповѣдае черезъ два днѣ двацять тысячамъ людей. Люде переходять масами на нову вѣру и на одинъ разъ приймае хрестъ сорокъ тысячѣвъ людей. Тѣ, що на видъ чудесѣ не хотятъ вѣрувати, утѣкають переляканѣй. Святыхъ называють чарѣвниками и позывають ихъ за то передъ судѣ; завдають имъ загадки, котрѣ они бѣгадують; кажутъ имъ вести бесѣды зъ учеными, а тѣ мовчать якъ коли-бъ имъ мову бѣдало. Скоро ихъ привести до по-

ганьскихъ божницъ, чтобы они тамъ сложили жертвы валяться и розлѣтають въ куснѣ камѣнный божки на самъ ихъ бддыхъ. Одна дѣвица вложила свой поясъ на шию Венеры а та розсыпалась въ порохъ. Земля трясется а святыня Діаны валяться бдъ грому; народы повстають и настане страшна усобица. Неразъ самѣ каты просятъ, чтобы ихъ охрестити, королѣ припадають до нбгъ одѣтымъ въ лахи святымъ, що обѣтували убожество. Савина вѣткае бдъ родичѣвъ. Павло покидае пятеро своихъ дѣтей и зрѣкается добродѣйства купели. Ихъ тѣло очашують посты и покута, не пшеница, не олива. Германъ посылуе попеломъ свою страву. Бернгардъ не знае вже рбзницъ въ стравахъ; ему смакуе ще лишь чиста водиця. Агатонъ носить три рока камѣнь въ ротѣ. Августинъ, повенъ розпуки, що согрѣшивъ, звернувши увагу на перебѣгающую собаку. Нѣчимъ щастье, нѣчимъ здоровье, розкбшь розпочинаеся зъ недостаткомъ, що убивае тѣло. Такъ живутъ они тріюмфуючи въ городахъ въ котрыхъ цвѣтами звѣзды и де на деревьяхъ навѣтъ листьє спѣвае. Они убивають змѣѣвъ, выкликають бурѣ и втихомиряють вѣтры. Они пбднимаються ще выше якъ сонце, розпливаються тамъ въ надземныхъ розкошахъ. За житя стараються о ихъ потреби вдовицъ и въ енѣ дбстають приказы, де ихъ мають по смерти похоронити. Зъ ними дѣються надприроднѣ рѣчи, каждому лучаються чудеснѣ пригоды, такъ краснѣ, якѣ можна читати хибѣ лишь въ романахъ. А коли по стблько а стблько соткахъ лѣтъ бдкрыють могилу мученика, то ще зъ неѣ вѣе чудеснымъ запахомъ.

Супротивъ святыхъ стоять бѣсы, котрыхъ такожь есть безъ лѣку. „Лѣтають доокола насъ, якъ тѣ мухи, воздухъ ажъ кишить бдъ нихъ. Въ воздухѣ стблько бѣсбвъ и злыхъ духбвъ, скблько атомбвъ въ однбмъ про-

мѣни сонця“. И розпочиналася вѣчна борба. Святї выходятъ зъ неї завсѣгды побѣдоносно и мусять зновѣ шукати нової побѣды. Чимъ бѣльше чортѣвъ они прогоняють, тымъ ще бѣльше ихъ зновѣ являеся. Ихъ начислено ажъ шѣсть тысячѣвъ шѣстьсотъ сѣмдесять въ одной женщинѣ, котру Фортунатѣ избавивѣ. Они крутаться докола якъ скажений, говорятъ и кричатъ устами бѣсноватыхъ, котрыхъ тѣломъ трясуть, мовъ бы яка буря деревомъ. Они влазять въ нихъ носомъ, ротомъ, ухами и выють, коли выходятъ зъ нихъ по страшнѣй борбѣ и мукахъ. На кождѣмъ розѣ улицѣ качаеся одинъ бѣсноватый, а святой що переходитъ туды, мусить заразы вести борбу зъ сатаною. Василій, щобы выратувати якогось молодого чоловіка, бореся хоробро грудь объ грудь зъ нечистою силою. Макарія, що спавъ мѣжь гробами, напали разъ-у-разъ нечистї и бѣзъ мусѣвъ цѣлыми ночами вести борбу зъ ними. Навѣтъ ангелы при смертельнѣй постели мусять проганяти бѣсѣвъ, щобы спасти душу.

При иншѣй зновѣ нагодѣ промавляють побожнї оповѣданя до розуму и розваги. Идутъ жарты и задаються загадки, апостоль Петро и Симеонъ чародѣй спорять о чудесахъ. Сатана, що вештаеся по всѣмъ-усюдамъ приймае рѣзнї виды, перекидаеся въ женщину, ба, посуваеся навѣтъ такъ далеко въ своѣй хитрости, що стараеся приподобати святымъ. Але коли они еї побѣдятъ, то она являеся зновѣ въ цѣлѣй своѣй погани: „Чорна кѣтка, значно бѣльша ѡдъ пса, зъ великими свѣтячими очима, червонимъ ѡдъ крови языкомъ и т. д.“ Лишь до чорта мають упередженье, его бояться, его ненавидять, зъ него всѣ смѣются. Дѣйстно зъ нимъ обходяться дуже нечемно. А конецъ кѣнцѣвъ его такї завсѣгды перехитрують, хочъ и якъ страшнї его кѣтлы

въ пеклѣ. Всѣ умовы зъ нимъ ѡдбирають ему або силою або вытуманюють одъ него хитрымъ способомъ. Слабѣ женщины кидають нимъ объ землю. Маргарета роздоптує ему голову ногою, Юліянна бе его лавцухомъ такъ, що ажъ внутренности зъ него выпускає. Радѡсть и погорда злого растутъ, бо сатана стає безсильнымъ; вѣра въ спасеніє скрѣпляєся, бо честнота выходитъ за-всѣгда побѣдоносно. Досыть перехреститися а тогдѣ вже и чортъ нѣчого не вдѣе, ѡнъ зачинає выти и щезає. Коли яка свята дѣвица зробить знакъ хреста, западаєся цѣле пекло.

Въ тѡй борбѣ святыхъ мужѣвъ и женщинъ зъ сатаною представляються намъ страшнѣ жертвы переслѣдуваня. Каты выставляють мученикѡвъ, намащенихъ ѡдъ головы до нѡгъ медомъ, щобы ихъ мухи и овады кусали; кажуть имъ ступати босыми ногами по потовченѡмъ склѣ або по грани; кидають ихъ въ ямы, повнѣ змѣѣвъ, бють ихъ бичами зъ ремѣѣвъ, на кѡнцѣхъ котрыхъ вшитѣ оловяні кулѣ; замыкають ихъ живцемъ въ домовины и кидають въ море; вѣшають ихъ за волосє и палять; въ раны ихъ сыплють негашеного вапна, лють кипячої смолы або розпаленого олову; саджають ихъ на розпаленѣ стѡлцѣ зъ зелѣза; головы ихъ пхають въ розпалену цѣчь; ихъ груди печуть смолоскинами; ломлять имъ ноги та руки молотами на ковалѣ, выдовбують имъ очи, вырѣзують языки и ломлять пальцѣ одинъ по другѡмъ. А святѣ не числятъ своихъ мукъ, презирають ними и готовѣ охотно ще и дальше страдати. Надъ ними дѣються разъ-у-разъ чудеса и каты томляться. Св. Иванъ выпиває отрую и она ему анѣ крыхты не шкодитъ. Севастіанъ смѣєся зъ того, що его стрѣлами колють. Въ иншихъ случаяхъ зависають стрѣлы въ воздухъ зъ правого и лѣвого боку ѡдъ мученикѡвъ або ѡдбываются ѡдъ

нихъ и выколюють очи тымъ, що ними стрѣляли. Они выпивають розтоплене олово, якъ воду зъ леду. Львы ласяться коло нихъ, сунуться передъ ними по землі и лижуть имъ руки, мовъ бы якій ягнятка. Святому Лаврентію, котрого шкварили на сковородѣ, здавалося холодно и бѣть говоривъ : „Нешащатнику, ты ушкваривъ лишь половину моего тѣла, оберни на другій бѣкъ а бѣтакъ ѣжь, бо тѣло мое вже добре упеклося.“ Кикилію купаютъ въ кипятку а ѣй выдаеся такъ, якъ коли-бъ еи завели де въ яке холодне мѣсце, ледви що трохи пѣтъ на ню выступивъ. Христіана смѣеся зъ своихъ мукъ : на приказъ еи батька бѣ еи дванацять поѣспакѣвъ и всѣ падутъ бѣдъ утомы; по батькови приходитъ иншій катъ, бѣтъ вбивае еи на колесо и каже бѣтакъ пѣдкладати пѣдъ ню огонь; запалюють огонь, а поломѣнь пожирае пѣтнацять сотокъ людей. На послѣдокъ кивувъ бѣтъ еи въ море привязавши ѣй камѣнь до шиѣ, але ангели держали еи верхъ воды; Исусъ явился въ власной особѣ и охрестивъ еи а бѣтакъ бѣдавъ св. Михайлови и казавъ зновъ вывести на землю. Ще иншій катъ замкнувъ еи зъ лютыми змѣями разомъ, а они обвилися ѣй доокола шиѣ и не зробили нѣчого; пять днѣвъ стояла она въ розпаленѣй печи и спѣвала а огонь еи не брався. Винкентій мусѣвъ ще бѣльше притерпѣти а прецѣ ему несталося нѣчого; ему поломили ноги и руки, здерли зелѣзными шрубамы шкѣру зъ тѣла, що ажъ внутренности вышли зъ него; набили въ него повно голокъ и кинули на грань а кровь зъ него погасили вуглье; бѣтакъ затагнули его назадъ до вязницѣ та прибили ногами до стовпа : а бѣтъ все таки хочъ поѣсканный въ куснѣ, попеченый и розпореный, живѣтъ ще дальше. Его муки замѣнились въ чудесный запахъ мовъ бы зъ якихъ цвѣтѣвъ, вязницю освѣтило ясне свѣтло а ангели спѣвали разомъ зъ нимъ спочиваючи

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рукописи) о 5-ой година по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовъ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и вложеніе въ нисераты платитъ у Львовъ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австрію:

а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на чверть рокъ . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовъ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуютъ лише на попередне застереженіе. — Рекламція неопечатанъ въ нѣмъ одъ порта Подинокъ члѣо контув 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. одъ одномъ стрѣжкѣ печатномъ, въ рубр. „Надбавкане“ по 20 кр. а. в. Подати числятся по 10 кр. одъ стрѣжкѣ.

У Львовъ дня 9 (21) серпня 1889.

На початку сего мѣсяца староческій органъ Politik поручивъ важну справу: чи не належало-бы въ Долитавѣ замѣстити автономію краѣвъ добиватися автономіи на родно-стей? Теперѣшній територіальний подѣлъ державы, основаный на подставѣ историчной, мавъ-бы замѣнитися новымъ, основанымъ на часто этнографичной подставѣ. Споры національній въ многоплеменной Австріи тогды у-стали-бы, якъ и устали бы споры о автономію краѣвъ, котрой теперъ оди народы домага-ются, другі цураються, а автономіи новыхъ краѣвъ все народы зарѣвно бажали-бы.

Справу тую поручивъ въ Politik цѣ Сло-венець. Се зовѣмъ природно. Словенскій на-рѣдъ, хоть якъ невеликій (неспова 1,300,000 душъ), а рожденный ажъ въ шѣстьохъ про-винціяхъ. Тѣлько въ одній Краниѣ, своѣмъ природномъ осередку, есть бѣтъ господаремъ въ своѣй хатѣ, въ Гориціи мавъ бодай полови-ну мандатѣвъ въ соймѣ, въ цотворѣхъ нынѣш-нихъ краѣвъ верховодитъ надъ нимъ Нѣмцѣ або И-таліане. Такой нарѣдъ отже не може теперъ бажати автономіи краевой, котра бы его вы-дала связаного въ руки противникамъ. За те бѣтъ тужитъ до „звѣдженіи Словенія“, краю сягаючого одъ полунавесы Стирин ажъ по А-дріане море, обшару великого и краснаго, въ котромъ сполучены словенскій нарѣдъ, пле-мя крѣпке и интеллигентне, „творитъ-бы силь-ный муръ противъ забавѣвъ полудневого су-сѣда якъ и противъ пангерманской струи“.

Якъ Словенець такъ мусѣтъ очевидно ду-мати и другі народы, котрі въ теперѣшнихъ „историчныхъ“ краѣвахъ суть роздробленіи а на-ходятся де въ меншости. Однакъжъ Слове-нець Politik-и видѣтъ велику труднѣсть осажне-ня такого идеалу и признає, що „переведеніе такихъ проектѣвъ, якъ утверженіе одностѣно-го словенского краю администратіонного, ука-зує на-разѣ въ дуже мрачнѣмъ бддаленіи“. Противъ нового подѣлу територіального мо-нархія, опертого на этнографичной основѣ му-сѣли-бы статути Поляки, котрі нѣколи не згодили-бы-ся на бддѣленіе вѣхдонъ Галичи-ны, не менше Чехи, котрі не хотѣли-бы зре-чися повнѣчно-заходной части своего краю, за-селеной Нѣмцами. Строге бддѣленіе этно-графичне було бы въ многихъ разѣхъ навѣтъ зовѣмъ неможливе; що стало-бы-ся н. пр.

въ „національними островами“, мѣсцевостями положеными середъ чужого народу, або що зработи-бы въ такимъ Триестомъ, де населеніе такъ помѣшане?

Politik выступає отже зъ нѣшимъ проек-томъ, котрымъ можна бы погодити автономію національній въ автономію краевой. Се мало-бы осажнутися введеніемъ системы націо-нальныхъ курій; тымъ способомъ націо-нальній интересы були-бы розлученіи и залаго-джувались-бы автономично въ кождій куріи окремо, безбесчестію національного майор-изовања було-бы усунене а уаукано-бы миръ межи народами. Тая система мала-бы имен-но перевестися въ шкѣльництвѣ. Коли-бы н. пр. въ Чехахъ обѣ стороны, Чехи и Нѣмцѣ, схо-тѣли порозумѣтися що-до роздѣлу школы, то все ише було бы дитинячою играшкою. Ос-новной законъ державный и шкѣльній законы державній обѣймають нормы, пѣсля котрыхъ становяще матерного языка, яко єдино выкла-догово, бодай теоретично здаєся бути упра-вильнене и усталене. Щобъ ту засаду все и ско-ды въ практицѣ перевести, належало-бы шкѣль-ный законъ державный змѣнитъ въ тѣмъ змыслѣ, имен-но зработи его яснѣйшимъ, такъ щобъ за-сада удержанія матерного языка не подлягала найменшому сумнѣвови и не була наважена на понеханіе. Стараніе о шкѣльництвѣ, котре належить теперъ до цѣлого сойму, було-бы по-тѣмъ, по заведенію системы куріальной, предѣ-лене тѣлько національнымъ куріямъ. Тогды школа перестала-бы сейчасъ бути предметомъ національного спору, а розширеніе автономіи шкѣльной и автономіи національной було-бы рѣвнозначне. Справу коштовъ удерживанія шко-лы можна бы залагодити дуже легко въ той способѣ, що тѣн кошты не вавладало-бы-ся, такъ якъ нынѣ, на громады або повѣты, але кожда народнѣсть сама поносила-бы выдатки на школу и збирала-бы ихъ въ дотычній куріи соймѣмъ.

Сея статья Politik-и авернула на себе ува-гу въ цѣлой Австріи, и майже все знатѣй-шіи органы всеѣхъ народѣвъ и сторонницѣвъ о-нѣй згадували. Се було однакъжъ вѣдай бѣль-ше дѣломъ поры, въ котрій статья появилась, и причины, котра ея выкликала. Побѣда Моло-до-Чехѣвъ и пораженіе клерикалѣвъ та кон-серватистѣвъ въ сегоднѣшнихъ выборахъ соймо-выхъ по-при змаганіяхъ клерикалѣвъ до нового закона шкѣльного грозятъ упадкомъ теперѣш-

ной бѣльшости въ радѣ державной и теперѣш-ной системѣ. Слабую стороною бѣльшости въ радѣ державной есть недостатокъ собѣльной программы. Отже розширеніе автономіи краевой и рѣвночасне забезпеченіе интересѣвъ націо-нальныхъ введеніемъ національныхъ курій, мала-бы бути такою собѣльною програмою, ко-тра-бы могла лучити все антицентралистичній элементъ.

Тѣлько-жъ признати треба, що способѣ, поданный въ Politik-цѣ, зовѣмъ не есть новый. О хороненіи національныхъ интересѣвъ за по-мощію окремыхъ курій говорилось вже бѣль-ше якъ передъ двадцѣти роками, тай не пере-стаєся говорити и нынѣ; въ самыхъ Чехахъ Нѣмцѣ домагаються подѣлу сойму и выдѣлу краевой пѣсля курій національныхъ, правда трохи иначе, якъ хоче Politik. Справа на-циональныхъ курій була давнѣйше поднѣшена и въ Галичинѣ рускою стороною. Отже если Politik рѣчь давну нинѣ подносить на-ново и подносить серіозно, зъ намѣромъ пробовать практичного ея переведенія, то належало-бы ѣй проектъ обработати бѣльше детально и хотѣ трохи основнѣйше выказати ея практичнѣсть. Н. пр. одна зъ основныхъ точокъ въ ея про-ектѣ есть просто несправедлива, имен-но щобъ кождій нарѣдъ окремо оплачуєвъ свои шко-лы, т. е. мавъ тѣлько шкѣль, колько бы могъ оплатити. Се-жъ значило-бы знести рѣвнопра-внѣсть индивидуѣвъ а признаніе права робити зависимымъ одъ маєтку и зъ справы публич-ной (якою прециѣвъ есть школа) дѣлати пред-метъ индивидуальныхъ выгѣдѣвъ або забѣдѣвъ.

Що до подѣлу австрійской державы (т. е. Долитави) на территоріи этнографичній, то се такожъ не нова рѣчь. Ще въ 1849 р. напи-савъ Палацкій розправу „Централизація и на-циональнѣ рѣвноуправленіе въ Австріи“, въ ко-трій выстунявъ зъ гадкою автономіи народ-ностей. Тая розправа наробила тогды богато шуму и загрѣла Чехѣвъ немало до патриотич-ной працѣ, уважуючи имъ идеалы, по котрі мають сягати. Въ першій половинѣ 60-ыхъ ро-ковъ идея автономіи народностей була подѣ-шена такими славянскими органами, якъ Ost und West, и все славянскій народы нашої мо-нархія были ѣй прихильны, окрѣмъ однихъ Поляковъ. Адольфъ Добрянскій ще навѣтъ передъ колькома роками, выдобувши ту стару справу и представивши ея мовѣ-бы свою нову гадку, домагався нового подѣлу цѣлой австрій-

ско-угорской монархія пѣсля этнографичныхъ основъ. Правда, въ двадцѣти лѣтъ пѣзѣйше (въ р. 1869) Палацкій самъ признає, що тогдѣш-ній его проектъ, „по сконсолидованію геогра-фично-историчныхъ подвалнѣвъ австрійской мо-нархія, стався не тѣлько непрактичнымъ але и неможливымъ до переведенія“. Однакъжъ намъ здаєся, що Палацкій мавъ теперъ на гадцѣ не такъ саму идею, якъ форму той и-деѣ. Вже-жъ певне, що по заведенію дуализма думати серіозно о територіальномъ прилученію Словакѣвъ до Чехъ або угорскыхъ Русинѣвъ до Русинѣвъ галицкихъ и буковинскихъ не буде нѣякій розважній политикъ (зробивъ се тѣлько Адольфъ Добрянскій), але автономіи народностей въ долитавскихъ границѣхъ не выдаєся намъ такою утопією, якъ Politik-цѣ. Противными можуть ѣй бути тѣлько тѣ наро-ды, котрі хотѣтъ надъ другими панувати и дру-гихъ вынароводжати тай сподѣваються, що имъ тоє удасться. Але и сѣ, коли пересѣдчатъся, що ихъ заходы и надѣѣ суть даремніи, можуть погодитися зъ тою гадкою. Правда, що строге бддѣленіе этнографичне не есть всоуды мо-жливе, але оно не есть и конечно. Тамъ, де лишатся національній острова або мѣшаніи те-риторіи, друга народнѣсть повинна-бы мати за-безпеченіи свои національній права, а на таке забезпеченіе головна народнѣсть краю тымъ радше згодила-бы-ся, що въ нѣмшій сторонѣ зновъ она може бути въ такѣмъ самѣмъ по-ложенію на чужій территоріи. На всякій спо-сѣвъ автономіи народностей есть меншою уто-пією нѣжъ федерализмъ, о котромъ думано, и то дуже серіозно, ще въ початкахъ 70-ыхъ ро-ковъ, а не бѣльшою утопією якъ признаніе ческого права державного и коронованіе ав-стрійского цѣсаря на короля ческого, о чѣмъ Чехи думаютъ ще и нынѣ.

Для насъ Русинѣвъ есть автономіи народ-ностей лучшимъ идеаломъ нѣжъ подѣлъ Га-личины. При зрелизованію той автономіи не тѣлько руска часть Галичины була-бы бддѣ-лена одъ польскою, але до руской части Га-личины була-бы прилучена и руска половина Буковины. Тогды мы мали-бы свой край зъ населеніемъ до 4 миллиѣвъ душъ, а въ ко-трѣмъ на 2,800,000 Русинѣвъ припадало-бы около 1,200,000 не-Русинѣвъ, а въ котрѣмъ 240,000 буковинскихъ Русинѣвъ были-бы силь-ною помощію для парализовања зверѣхъ 700,000 галицкихъ Поляковъ. Дѣйта-жъ того идеалу

Фальшивый гонведъ.

Исторія полиційна зъ неспѣшныхъ часѣвъ.

Написавъ Ферд. Воростілий.

Якъ назывався лицаръ сѣи исторіи, я не могъ довѣдаться, тымъ бѣльше, що бѣтъ старався, якъ тѣлько, можна рѣдко представ-ляти себе правдивымъ именемъ. Але коли-шеп-томъ и полохливо озыраючись говорено про „хомяка“, то кождый въ великомъ полуднево-угорскѣмъ мѣстѣ на берегѣ Тассы знаєтъ, о комъ то бесѣда.

Его функционіи була зъ тыхъ, що то бѣтъ разѣ выиваются въ память. Представте собѣ голову покрыту своєю щетиною, до того выѣске чѣло, выстаканій нѣвъ яструбачій, пару блыску-щихъ асенахъ очей котачихъ, и все коротко пристриженій вусы, якъ коли-бы ихъ мыши бддѣ-грызли; поставте тую голову на мускулатурій присидковатій голубѣ зъ широкими плечима — а доставте досытъ вѣрный образъ чѣловѣ-ка, котрого славили, що бѣтъ найспособнѣйшій тайный асѣтъ сѣгеднѣшного директора по-лиціи.

Можна думать, що тайный полиціантъ зъ такимъ бючемъ у очей выгладѣтъ на нѣщо не здалый. (Тайный асѣтъ повиненъ властво-вати функционію щоденно, не выпадаючи въ о-чи, щобъ такъ скоро забувалася, якъ змѣстѣ нудной повѣсти.) Але хатроцѣ „хомяка“ вы-нагороджували хибѣ его функционіи. Люде загаломъ шептали, що страшный той асѣтъ есть майстерѣмъ въ штуцѣ замаскувати себе, а коли было перебересѣ, то часомъ и самъ шеѣ его не разпѣнає.

Одного дня — а було 1860 року, коли то въ кругахъ полиційныхъ всоуды выивожу-вали заговѣры — покликавъ директоръ полиціи своего наипѣвнѣйшого довѣренника. „Хомякъ“ вычесаній, выпарѣфованій, зъ рожею при-кляпѣ сурдута, — хочъ уже въ лѣтахъ а лю-бавъ грати ролю тога — увѣйшовъ до бюро своего шеѣ. На грубыхъ его губахъ грала вдо-волена усмѣшка — усмѣшка зарозумѣлого чѣловѣка, що надѣсь заразъ оѣ почути похва-лы одъ своего шеѣ.

— Пана директоре, — промѣвивъ „хо-

мякъ“ солодко, зблизившися до столика, — я прийшовъ послушати вашого рѣсказу.

Директоръ полиціи, перевѣртаючи якуєс грубу вязку актѣвъ, кинувъ люто тымъ акта-мъ о стѣлѣ, а зъ очей его немѣвъ искрапи по-сыпало.

— Чи вы менѣ заразъ не выпростуетесь, коли говорите зо мною! — крикнувъ на асѣ-та, котрый станувъ бувъ собѣ выгѣдно. — Слушайте, то скандалъ, якъ вы намъ слу-жите!

„А до бѣса! Що ему наразъ сѣло въ печѣнку, що бѣтъ такъ сказався!“ — подумавъ „хомякъ“, надѣвшись аянашого при-нятя.

— Кажу вамъ, то скандалъ! То ажъ зъ Пешту мусѣтъ увагу нашу звертати на то, що тутъ оѣ дѣєся такъ коло насъ! Ажъ зъ горы мусѣтъ намъ доносити, якъ зухвалі пляны ма-ють революційній элементъ нашого комитату! За що-жъ вамъ платитъ держава? га? На що маєте очі, коли навѣтъ того не бачите, що дѣ-єся вамъ передъ носомъ?

— Пана директоре, не знаю, про що.. — Тихо будьте, коли я говорю! Якъ смѣ-ате менѣ перебивати! Ваша зухвалѣсть не знає выѣ границы!

„А то крано! Кидаетъ що разъ гѣрше!“ — подумавъ асѣтъ, замѣмши.

— И що-жъ вы, коли вѣльно спытати, робили остатыми днями? Де вы були, що васъ наразъ не стало видѣти? Куды вы блука-ли, що навѣтъ наші люде загубили вашъ слѣдъ? — пытавъ шеѣ полиціи зъ пронѣю, кроуюю мовѣ ножемъ. — Однѣвдайте! Вы певно зновъ гонили за якоюсѣ оикантною аван-тюрою.. (Чому нѣ? И найбѣльшій та найвыѣшій характеръ мають свои хибѣ. А такі авантюры справдѣ были слабою стороною нашего знаме-нитого „хотѣя“). Памятайте собѣ: я не стерплю, щобъ вы за-дѣлы тыхъ своихъ аван-туръ занедбували службу!

Асѣтъ за весь часъ той бесѣды аяѣ не моргнувъ бровѣю, тѣлько котячій его очі блы-щали ще бѣльше, якъ звычайно.

— Чи могу знати, яка се справа, що на-нея звернули нашу увагу зъ Пешту? — запы-тавъ спѣкойно и тономъ майже княжымъ.

Директоръ полиціи ударивъ кулакомъ въ стѣлѣ.

— И се вамъ скажу. Иде о тайній схо-динѣ колишнихъ гонведѣвъ, що мають бдбу-тися за колько днѣвъ въ Васаргелі.

— Бѣльше нѣчого?

Се пытаніе розлютило директора поли-ціи до краю. Мовѣ сказанный ставъ кричати: — Бѣльше нѣчого? Чѣго-жъ вамъ бѣль-ше! Чи гадаете, тѣ люде сходяться на то, що-бы ухвалити привѣтельству адресу льѣальнѣ-ости? Подѣ цѣлый комитатъ кладутся мѣны. Заслѣдний бѣжевольники организують рево-люцію. Зрадлики державы роздѣляютъ мѣжъ себе ролю на часть выбуху ворохѣбѣ. А вы же смѣете пытати: бѣльше нѣчого? Чи вы ще при плуздахъ?

Теперъ „хомякъ“ засмѣявся уже на прав-ду кепкуючи.

— Ну, думаю, зъ плуздѣвъ я ще не зсу-нуєся, пана директоре. А найлучшій доказъ того, що я про справу знаю бѣльше, якъ па-ноне тамъ въ горѣ. Я вже маю навѣтъ списѣ всеѣхъ тыхъ, що возьмутъ участь въ сходѣ-нахъ.

Директорѣмъ полиціи немѣвъ замкло мо-ву, тѣлько очі влѣпиви на своего подѣдального. Таковъ бдповѣдѣвъ не надѣвѣлся.

— То чѣму-жъ вы досѣ молчали? Дячо-го по обовязку не зробили сѣй часъ менѣ до-носу? — выказавъ наконецъ, все ще тономъ глухой люти.

„Хомякъ“ стѣнь рѣвнодушно плечима.

— Бо я ажъ нинѣ вернуєъ зъ обѣзѣден-но комитатъ а вы, пана директоре, не дали менѣ промовати слова.

— Отже вы знаете вже бунтовничѣвъ замѣтанныхъ въ заговѣръ? — запытавъ дирек-торъ наразъ лагѣдно и сердечно.

— Знаю до тридцѣтъ, що певно будутъ на зборѣ.

Шеѣ полиціи не могъ замаскувати сво-ен радости. Очевидно, якъ ворохѣбники упа-дуть въ лапку, похвала припаде тѣлько ему.

— А не можна-бы довѣдаться, що вла-стиво буде на тыхъ тайныхъ сходѣнахъ? — пытавъ дальше, вже майже бддѣльлюючи асѣтѣмъ, клепаючи его приязно по плечу. —

Подумайте трохи! Знати се — було-бы для насъ невыѣчайно важно.

— Я вже о тѣмъ думавъ, пана директо-ре, и все буду знати, до найменнихъ подро-бнѣвъ.

— Славно, любячку! А якъ думаете рѣчь повести? — допытывавъ директоръ.

„Хомякъ“, на лицѣ рѣвнодушній, стрѣ-пнувъ пальцами колько зернять пѣску зъ ру-кава своего черного сурдута.

— Даруйте, пана директоре, поки що се ще моя тайна. За всѣмъ давѣтъ эдамъ справу. Въ сѣй хвилѣ менѣ ще не зовѣмъ ясно, якъ вѣзятъ за дѣло. Але що довѣдаємѣся о всѣмъ, на те даю свое слово..

Розумѣєся, хитрому асѣтѣмъ було вже такъ ясно, якъ вѣзятъ за дѣло, що навѣтъ мавъ уже въ кишени соавѣлованій чертѣна-ватъ, котрый его легитимувавъ за колишного капитана гонведѣвъ, зъ печаткою баталіонъ гонведѣвъ зъ 1849 року. Выготовити той до-кументъ, щобъ выгладѣвъ на достѣвѣрный, була рѣчь найтяжша. Все проче для старого хитрого люда было дурниці. Яко майстеръ въ штуцѣ перебрѣтѣся и перемѣнитѣся, бѣтъ на кождѣмъ зборѣ, куды тѣлько легитимация даєтъ ему доступъ, буде дуже добрымъ ста-рымъ, жаждущимъ крови офицерѣмъ гонве-дѣвъ.

И дѣйстно, „хомяка“ певно не була-бы вѣбзната и его власна мати, коли бѣтъ за чо-тири днѣ смѣлою и певною ходѣю прибывъ на зборѣ колишнихъ борѣдѣвъ за свободу. Про-стѣй чорный стрѣй народный, темна кучерява перука, вымѣщенный фальшивый вусъ и шрамъ на чѣлѣ, штучѣо зробленій палочнымъ плы-номъ, надали ему цѣлкомъ видѣ хорѣброго шляхтича сельского, що бдпочиває на своихъ войсковыхъ лавахъ. „Хомякъ“ на зборѣ такъ далеко поосунувъ свою бдѣагу, що навѣтъ за-бравъ слово, выстунѣвъ яко асѣтъ провѣсаторъ, хочъ нѣхто, навѣтъ его шеѣ не давъ ему та-кого порученія.

Члены збору мали на стѣлько холодного розуму, що революційній внесеня загорѣло шо-винистичного „капитана“ бдкнужуи одоголо-сно. Впрѣчѣмъ цѣлею ихъ збору зовѣмъ не было обговѣриваніе плянѣвъ ворохѣбничихъ, а тѣлько наарада, котрымъ патриѣтамъ пору-

Берлинъ 21 септія. Кн. Бисмаркъ по-
зѣстане ще ко́лька днівъ въ Берлинѣ, де ве-
дуться теперъ важніи нарады. — Царю
Вильгельмъ побѣде зъ Штрасбурга до Вест-
фаліи.

ПОДЯКА.

Страшным ударом навещенный, утративши найдорожший скарбъ жита, бо найлюбезнѣйшу жену по короткомъ часѣ спѣльного подружя — не могъ я на разѣ, обезсиленный наибольшою розпучкою, высказать вданность всѣмъ знакомымъ, приятелямъ и товарищамъ, котры въ день похорону 26 лѣтня эволюли прибути до Нижнева; — бѣдакъ ВПреподобному Духовенству обоимъ обрядовъ, а то Вир. гр. кат. парохви о. А. Левицкому, о. Кочержукови, рим. кат. парохви о. Кар. Лосеви, о. капелляни Совиньскому, товарищу о. Сѣнкевичеву зъ Станиславова; — вѣднцы членамъ хору спѣваковъ подѣ проводомъ Вп. п. Гриньовского. Всѣмъ згаданимъ особы безкористоно, лишь бѣдучаючи мое велике нещастье, поспѣшили зъ поспѣшною прислугою для моеи найдорожшои жены бл. п. Каролины, а зъ потѣхою для мене зъ мойей глубокой розпучъ — всѣмъ имъ чуюся обязаннымъ бодай въ сей способъ зложити публично найбольшу Подяку и найсердечнѣйше Спаси Богъ!

Львовъ 18 сѣрпня 1889.
Александръ Кшановскій,
начальникъ стацин Нижнева.

Курсъ Львовскій

въ дня 20. л. сѣрпня 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Зелѣв. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к.	192	193 25
Зелѣв. Львов.-Чернов. по 200 ар. а. в.	234 95	237 50
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в.	277	— 81
Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.	—	— 216
Листы заставны за 100 ар.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100	101
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	103	104
Банку кред. гал. 4% а. в. лѣт. 51 л.	97 75	98 75
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 70	101 70
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣт. 37 л.	100 70	101 70
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣт. 41 л.	93 80	94 80
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣт. 52 л.	98 50	99 50
Листы довжны за 100 ар.		
Гал. Зав. кред. сѣд. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣт.	55	58
Гал. Зав. кред. сѣд. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣт.	47	43 50
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣт. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 р.		
Индemnизац. галицк. 5% м. к.	104 25	105 25
Комунальн. Банку кред. 5% м. к.	100 50	101 50
Позички кред. зъ 1873 по 6% а. в.	104	106
Позички кред. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50	97 50
Лѣт. сѣд.		
Мѣста Кракова	24	26
Мѣста Станиславова	—	38
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 60	5 74
Наполеондоръ	9 45	9 55
Полъимперіалъ	9 68	9 78
Рубель сѣрный	1 36	1 48
Рубель паперовый	1 22	1 24
100 марокъ нѣмецкихъ	58	59

Розкладъ бѣды на зѣлѣтничихъ державныхъ.

важный годъ 1 лѣтня 1889.

Послѣ львовскаго годинника.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрыя: 1) Зъ Сухол, Хирова, Гусятинна, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сучавы, Хирова и Стрыя, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятинна, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Черновца до Станиславова о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятинна и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшанный зъ Букарешту, Яссы, Сучавы, Черновца, Гусятинна и Станиславова о год. 11 мин. 6 въ ночи.

Въ напрямъ зъ Белзца: 1) Поѣздъ мѣшанный каждого вторка и пятницъ зъ Равы рускои о год. 10 мин. 10 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный зъ Белзца и Сокаля о год. 5 мин. 53 по полудни.

Одходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станиславова, Гусятинна, Хирова и Сухол, поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухол, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятинна, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятинна о год. 9 мин. 30 рано. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятинна о год. 9 мин. 50 рано. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Станиславова, Черновца и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямъ до Белзца: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокаля о год. 7 мин. 19 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Равы рускои по пятницъ о год. 2 мин. 41 по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Равы рускои по четверга о год. 5 мин. 1 по полудни.

Хористовъ и Хористокъ

гласе рускій народный театръ И. Виберовича.

Зъ хористовъ пожаданъ бул бы особливо мушны въ голосомъ теноровымъ и басовымъ. Родичамъ, котры-бы хотѣли оддати свои доньки до оевентуального дальшого образования въ артистичной карьерѣ ручиться за правду родителску оулку.

Особы розумѣючи ноты мають першенство. Зголошена приймае директоръ Иванъ Виберовичъ въ каждочасномъ мѣщи побуту театру а такожъ товариство „Руска Бесѣда“ у Львовѣ (ул. Вѣрменска ч. 27).

Просто бѣдъ продуцентовъ

Вина бочками

Гегелльскій и самородный за бочку въ 135 литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 ар. и выше окромѣ транспорту. Бочка не зачисляется. Полуднево-угорскій почавши бѣдъ 20 кр. за литру и выше окромѣ транспорту. Бочка зачисляется.

2084 19—? Выслае:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймае Дирекція и филии.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсу дневномъ

5% Листы гипотечный

якъ такожъ

5% преміовані листы гипотечный

Порученя зъ провинции выповняе бѣворотною почтою безъ провизин.

2220 112—0

ИСТОРИЯ

ЛИТЕРАТУРЫ РУСКОЙ

Д-ра ОМѢЛЯНА ОГОПОВСКОГО

ЧАСТЬ II.

въ двухъ книжкахъ въ 60 печатныхъ листовъ (22+38) выйшла вже зъ друку, и можна ей оддати въ друкарня товариства имени Шевченка, въ „Проектъ“ або въ Старицкойскій книгарни по цѣнѣ 3 ар. а. в. зъ пересылкою почтовою 3 ар. 30 кр. Часть першу оддати можна по цѣнѣ 1 ар. 40 кр. а. в.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старі вина угорскі лѣтничі и натуральні вина столові бѣдъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житиньски, Румъ и Аракъ де Гоа.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домовъ.

МАЛЯТА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 ар.

МАЛЯТА БѢЛА бут. по 2.00 ар.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Обзначенный на выставѣ гигиеничній сѣрбнымъ медалемъ за старі гинз

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за знижену цѣну отсы книжки:

Фавестъ, трагедія І. В. Іетого, въ перекладъ Івана Франка, зъ переднимъ словомъ и поясненіемъ. Цѣна знижена зъ 1 ар. 50 кр. на 1 ар. (зъ рекомендаціою пересылкою 1 ар. 15 кр.)

М. Расвскій и російскій панславизмъ, Корниль Н. Устияновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендаціою пересылкою 65 кр.)

Taras Szewcenko, życie i pisma jego, napisal Gwido hr. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою перекладачемою 25 кр.)

Хто замовить всѣ три книжки наразѣ, одержать ихъ за цѣну 1 ар. 80 кр. разомъ уже зъ рекомендаціою пересылкою

Позанкъ всѣхъ тыхъ трехъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати зъ замовленіемъ.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провизію плачу за посередничство въ продажѣ на рату законно дозволенихъ лѣтосѣ.

Wechselhaus H. FUCHS
Budapest, Dorotheagasse 9.
3081 (4—10)

ДѢВЧАТКА

хочади до школы найдуть выгѣднѣ помешканье и оулку. Условія дуже приступны. Порозумѣтисъ можна або листовно або лично. Рынокъ ч. 25 II-тій поверхъ.

И. Ф. 3090 (1—3)

НАЙБѢЛѢЙШІЙ
SHIRTON-ы,
SHIRTON-и,
Ивана РІДА
продаетъ торговлю
пробна у Львовѣ
пробна на жадање оплатно

РОДИЧЪ

що хотять посылати дѣти свои до школы у Львовѣ, найдуть выгѣдну для нихъ станцію зъ харчемъ и правдиву родителску оулку въ домѣ ц. к. урядника. Приимити може такожъ и двое дѣвчатъ зъ наукою гры на фортепьянъ въ дома. Близша вѣдомость, Фльоринскій, Львовѣ, улица Казимировска ч. 24. 3085 (2—3)

Харчъ, мешканье и оулку

могутъ мати ученики народныхъ и середнихъ школъ въ домѣ учителя школы народнои у Львовѣ. Проситесь о скорій зголошені. Близша вѣдомость въ Редакцію „Дѣла“. 3076 (9—2)

Панночка

добрѣ выхована, зъ укинченою осямою класою, желеа обияти мѣсце учительки до малыхъ дѣтей на сѣлѣ въ домѣ приватномъ. Близша вѣдомость: М. І. въ Струсовѣ, poste restante. 3032 (3—1)

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ

знамениты МЫЛА до мыта лица, рукъ и купелей, бѣзначенъ 10 медалями заслуги и двома дипломами признанъ.

ар. кр.	ар. кр.
МЫЛО найдобѣрнѣйше до голѣи бороды	—25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и	—25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣдѣ до рукъ 10 кр. лѣт.	—20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—20
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменитѣ до лица и рукъ	—40
МЫЛО ЖОВТОВЕ, робить нѣжно, гладкою и знаменитѣ чистить шкуру	—30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуея черезъ згусеніе соку растіи ароматично-живичныхъ, знаменитѣ	—25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже пріємный паженоый запахъ	—30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, пріємного запаха, має великій пошукъ	—30
МЫЛО РОЗАНЕ, найдобѣрнѣйше 40 кр. и	—80
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, пріємне въ ужито, успѣшно хоронить шкуру бѣдѣ лишавъ и выкидѣвъ	—30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкуру, робить еи бѣлою и нѣжною	—40
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснячки, осмалени бѣдѣ сонца, лицо робить свѣжымъ и бѣлымъ	—60
МЫЛО ГИГІЕНИЧНЕ, бѣдѣзначаетъ товастостю, велики нѣжне и выключно прилажене до лица	—50
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаея, щобъ зработи шкуру на лицѣ нѣжною и бѣлою	—60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣдѣ, легко пѣнитися, знаменитѣ чистить шкуру и хоронить бѣдѣ прищавъ	—30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, пріємного запаха, зъ великимъ успѣхомъ уживаея до знищенія прищавъ и всякого рода выкидѣвъ на шкурѣ	—25
МЫЛО ВЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаея, щобъ усувати зъ шкурѣ выкиды и плямы	—25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленіе и печеніе шкурѣ, усуває выкиды и червоність зъ лица и рукъ	—25
МЫЛО ФИЛКОВЕ, пріємного запаха	—35
МЫЛО МЕДОВЕ до выпѣшенія рукъ, кусникъ	—10
МЫЛО МЫДАНЬСКЕ знаменитѣ	—10
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣститъ 40% чистоты смолы (детго), усуває прищѣ лища, всякі выски шкурѣ, печеніе ногъ и царапѣ на головѣ	—30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ, мягчитъ и чистить шкуру зъ лишавъ, угрикѣвъ, и т. п., кусникъ	—30

Набути можна у Львовѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, и улица Галицка рѣгъ Валови. Въ филияхъ: въ Краковѣ Суконницъ ч. 20 и въ Черновцѣ Рынокъ ч. 2., а такожъ у всякъхъ торговляхъ и антикахъ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Славно звѣстный бѣдъ трицѣти лѣтъ магазинъ и робѣтня ювелирскихъ выробѣвъ, золотыхъ и сѣрбныхъ, такожъ складъ сѣрбля хиньского подѣ фирмою

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3020 9—?

на пляцъ Маріацкій до готелю французского.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшеныхъ огнетрвалыхъ тектуръ асфальтовыхъ до покрываня даждѣв.

С. ШЕЛЛГИ-ЛИПШЕВИЧА, ивжннира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

поручаетъ:

30—2

АСФАЛТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованя мурѣвъ бѣдѣ возкоств, кладено на фундаменты въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧІЙ ИЗОЛІРАТЫ, ульпшену огнетрвалу асфальтову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрываня даждѣвъ, звѣтокъ 10 метрѣвъ бѣдѣ 2 ар. до 3 ар. 50 кр., ЛІКЪ АСФАЛТОВЫЙ до консервации даждѣвъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.

Осушае асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнымъ досѣ въ техничѣ наибѣльше вохкй стѣны въ помешканяхъ.

Фабрика выготовлюе въ дѣломъ краю своимъ людми покрываня даждѣвъ огнетрвалю тектурою и ихъ репарации.

Метръ бѣдѣ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ приймае Іосифъ Заплатальскій.

БРИ-

твы правдивый швайцарскій англійскій, мыльнички, ремѣнцъ и марморки до острѣна, мыла 2537 пензлѣ и т. п.

поручаетъ найдешевше магазинъ товаровъ модныхъ, бѣдѣ мужеского, товаровъ галантерейныхъ, выробѣвъ рукавичничихъ парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање оплатно бѣворотною почтою.

одержавъ въ великомъ вырѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбкы на жадање оплатно бѣворотною почтою.

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи

найновѣйшіи

Метеръ бѣдѣ 45 кр. и выше

При закупкѣ товаровъ просимо покликватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальникъ редакторъ Иванъ Белей.

Пантѣръ зъ фабр. Черляшской.

Зъ арукаріи тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Вѣдмарского.

Уваги надъ статутомъ „Закомарской Правды“.

Въ р. 1883 побнявъ нашъ дьявольный и горячий патриотъ о. Давидъ Танячквичъ, парохъ зъ Закомары, гадеу закладати запомоговъ товариства о стисло мѣсцевымъ характеръ и зъ выключено гуманитарно цѣлю побдъ назвою „Правда“ и сейчасъ самъ першій реалізувавъ тую гадеу, заложивши въ мѣсто своєї парохіи „Закомарску Правду“. Щобы дати можливість и другимъ побити за тымъ примѣромъ, выдавъ о. Танячквичъ у Львовѣ брошюрку п. з. „Якъ заводити Правду наладъ Закомарской Правды?“, котру нинѣ має на складѣ товариство „Просвѣта“. На ладъ Закомарской Правды засновано у насъ товариства въ ледво кѣльохъ мѣсяцяхъ а бѣдѣхъ гадка тая якося забулась и не проявлялась вже въ практицѣ дальшими результатами.

Недавно побнявъ въ однімъ закутку нашого краю на ново идѣю „Правда“ и почато роздумувати, чи не можна-бы ихъ справдѣ частійше и густѣйше въ житѣ вводити. Деякі ашъ инициаторѣвъ тей гадки бѣднєсь до насъ письменно о пораду и просили высказати наше поглядѣ на справу „Правда“. Робимо то охотно и представляемо рѣчь такъ, якъ она намъ выдася.

Головною, по нашій думцѣ, хибатоу въ устрою „Правда“ єсть ихъ часто харитативный та гуманитарный характеръ. Мають они сповняти остаточно цѣль все-таки экономичную, бо мають удѣляти своимъ членамъ побмъ га матеріяльнъ, а помымо того въ цѣломъ ихъ устрою нема ашъ найдобрѣйшій экономичной матеріяльной цѣли, а то єсть безперечно хибомъ, бо часто харитативный заходъ не забудать певно змыслу экономичного въ народѣ а навѣтъ для самон „Правды“ не збѣднать значного числа членѣвъ и сторонникѣвъ. Нинѣ частъ такій, що слово „интересъ“ має все чаруючий звукъ и приваду, и интересъ повиненъ дѣйстно грати бѣднєсь ролю въ всѣхъ экономичныхъ змѣганняхъ, а лишъ належить глядѣти, щобы не бувъ онъ сполученый зъ вымысломъ. Статутъ „Правды“ такъ далеко иде въ своей гуманитарности, що въ деякихъ случаяхъ диспонує маеткомъ товариства въ користь себѣ третыхъ, котры до товариства не належать (§. 12 — уступъ другій), а зъ другой стороны зновъ вѣicoli и побдъ жаднымъ условіямъ не припускає членѣвъ до участва въ аыскахъ. Яка-жъ тутъ отже возможна заохота для членѣвъ, яка заохота до змѣгання въ користь розвитку товариства? Адже-жъ той, хто свой грѣхъ вкладає въ якусь институтію, не хоче певно, щобы то, що той грѣхъ прирѣбѣвъ, давала институтію комуся третьому, хто зовсѣмъ може и нѣчимъ до ви добра не причинився — а милостивно аумаѣ кождый дати самъ, якъ хоче, и не потребує, щобы доверся товариство его въ тѣмъ выручало. Вирѣшѣтъ у насъ нинѣ тыхъ примусовыхъ и непримусовыхъ датѣвъ єсть тѣлько, що зовсѣмъ злишнимъ здаєсь ще дорожю институтію ширити гуманитарну жертвенность. Противно при нинѣшнихъ обставинахъ всѣ побдѣй амагавъ повиннъ мати стисло экономичну цѣлю т. є. повиннъ давати справедливый зыскъ и заслуженый заробокъ, зъ сего выкажати тѣсны экономичный одноосныи часу и характеръ интересѣвъ цѣлого окружающего насъ свѣта, котрого не можемо легковажати, коли не хочемо звидѣти и загинути середъ другихъ противнѣйшихъ и лучше розумѣющихся на интересѣ элементѣвъ.

Друга хабѣ „Правда“ лежить въ ихъ надто великій ексклюзивности. Обмежуючы тѣлько на членахъ зъ одного села и то лишь парохіянхъ гр.-кат. обряду, мають они ще менше якъ локальне, бо вже прямо лишь церковно-парохіальне значеннє. Однакъ и парохіане одинъ и тѣи самою цѣркви не можуть заводити „Правда“ самѣ въ власной инициативѣ, а властивымъ засновникомъ ихъ, безъ котрого нѣяка „Правда“ не може увѣйти въ житѣ, єсть священникъ мѣсцевый, котрый не лишь має дати фондъ на першій выдаткѣ, але такожъ приспорювати черезъ цѣлый часъ истнованя „Правда“ для нихъ капиталъ основный, зрѣкаючыся разъ на все доходу зъ акафистѣвъ соборныхъ бдирявляемыхъ що недѣль и свята и бдигуаючы дохідъ зъ тыхъ акафистѣвъ на утвореннє корѣнного фонду „Правды“. Якъ-небудь проектъ той вышовъ боеперечно зъ найидеальнѣйшого арозумѣна дѣшпастерского обовязку и зъ найблагороднѣйшю душоу любячого свой народѣ душпастваря, то однакъ годъ не запрамѣвати, що супротивъ фактичныхъ однооснѣ буденного и далекого бдѣ всякой идеальности житѣ оказуєсь бдѣ одною зъ найслабѣйшихъ постановъ статуту „Правды“. Передѣ всѣмъ єсть бдѣ для того схиленимъ, що вызначує парохіанамъ, отже тымъ людямъ, для котрыхъ властиво має служити товариство, зовсѣмъ пассивну ролю при его заснованю, а що бѣльше, не позволяє нимъ навѣтъ въ случаю, коли бы самѣ того хотѣли, выйти зъ тѣи пассивности, а противно, зъ горы бдѣрає нимъ навѣтъ можливість инициативы, котру лашає добрый воли священника. Зъ другой стороны зновъ выкладає на священника обовязокъ може справдѣ навѣтъ надто тяжкій, особливо, коли звязаться, що сповненнє того обовязку залежить бдѣ найбѣзпороднѣйшихъ однооснѣ священника такъ матеріяльного, якъ ще бѣльше морального та психичного характеру, бдѣ его поглядѣвъ и переувѣдченъ, бдѣ бѣльше або менше мягкого сердца и т. п. обставинъ, котры въ экономичныхъ заходахъ повиннъ грати хибѣ лишъ дуже подбѣрау, але нѣякъ головну ролю. А выбѣди вже зъ правной натурѣ кождого товариства яко т. з. моральной особы выхадать, що бытъ его повиненъ бути довѣрчимъ и трезвѣйшимъ, якъ бытъ одиницѣ — а тутъ противно, цѣлымъ бытъ товариства ставлять зъ зависимѣсть бдѣ одной фактичной особы, т. є. бдѣ священника, такъ що кожда змѣна, зайшовша що-до тѣи особы, на-

ражує бытъ цѣлого товариства на непервѣность дальшого истнованя и розвитку.

Выбѣди побнѣсти треба, що въ статутѣ „Правды“ єсть деякі постановы, котры або грѣшать неконсенсуальнѣю и бракомъ всякой рациональной побдѣставы, або прямо єсть для товариства небезпечны и шкѣдливый. Такъ прим. побѣла §. 12. статута бдѣстки бдѣ позичокъ выше 49 ар мають звертатися по якѣмъ частѣ довжникамъ. Де жъ тутъ рація и для того довжники позичаючы бѣльшій суму отже звычайнѣ засѣбнѣйшій люде мають положеннє такъ значно користнѣйше бдѣ довжникамъ бѣднѣйшихъ?

Дальше здаєсь намъ некористною постановою (§. 13), побѣла котрой не може товариство обезпечуватися на грунтъ довжника. Се вже зовсѣмъ дивовижна постановою, бо ачѣйже сама гарантія не пошкодить довжниковъ, коли дѣйстно позичку звернути намырѣ, а товариству хочѣ-бы и стисло гуманитарному повинно ходати о то, щобы его маетокъ не пропадалъ марно. Дальшю дуже некористною и зовсѣмъ для насъ непонятною єсть постановою, побѣла котрой до бдѣднѣ позичокъ нема установленого термину. Єсть то некористно и для товариства, котре не знаючи термину зворотѣвъ не може нѣякимъ способомъ укладати собѣ напередъ рационального пляву своего господарства, а намъ само некористно и для довжника, бдѣ котрого може товариство въ браку установленя рѣшѣнця кождого часу (§. 904 зак. цѣв.), отже неразъ въ порѣ для довжника найневыгоднѣйшій ажажати звороту позички. Невыгоднымъ и непрактичнымъ єсть такожъ обѣщаннє роковы административныхъ (§. 18.) побѣла загальныхъ зборѣвъ а не згѣдно зъ рокомъ звычайнымъ.

Такихъ непрактичныхъ и нерациональныхъ постановъ статута можна-бы навести бѣльше, але вже изъ наведеныхъ слѣдує ясно, що „Правда“ на ладъ Закомарской можливый хибѣ лишъ тамъ, де священникъ повный самопожертвованя для народу, и то лишь такъ довго, якъ довго той священникъ єсть въ сѣбѣ. А що такій станъ рѣдко де можливый, то для того, здаєсь, и „Правда“ засновано въ дуже нечисленныхъ громадахъ а властиво парохіяхъ и здаєсь, що и въ будучности не повстане вже ихъ багато, бо ихъ сила не лежить въ самѣмъ товариствѣ а въ одностенно потороннѣмъ, котре лишь въ дуже вымыковыхъ случаяхъ може дати товариству побѣднѣу тревалѣсть.

о.

Переглядъ часописей.

[Kraj o ruskijj urjadovij gazetj. Gr. Войтинъ Дѣдушицкій въ Gazet-ы Narodow-ой o польскихъ комитетѣхъ выборныхъ и о выборахъ до сейму].

Петербургскѣ тижневыя часописѣ Kraj, въ донесѣ зъ Львова побдѣсаный Nota, такъ пише въ справѣ выдаваня руской урядовой газеты:

Черезъ „Новое Времѣ“ и Wiener Allg. Zeitung доведѣлася Галичина, що намѣстникъ Баденій намырѣ побѣль польской Gazet-ы Lwowsk-ой сотворити другой свой органъ прибоновъ, урядову газету руску. Ажъ по згадкахъ тыхъ часописей зачали у насъ тую тему обговоровати публично, бо въ приватныхъ кружкахъ обговоровано ви... трошка равше. Нинѣ въ тѣмъ намырѣ обѣздалося и „Дѣло“. Реасумуючы дотепершій голось, зауважуєсь невѣрѣ въ шось такѣ: одѣй гадають, що „намѣстникъ“ має досыть свѣдѣмости, що урядовою газетою не збѣднєсь нѣколи нѣякой народности; другой вважають... кошту такого издаваннѣва за великими для тепершяного министра финансовъ и за великій трудностями въ вышуканю... бдѣднѣхъ редакторѣвъ рускихъ; такѣ издаваннѣво не було-бы концесією для Русинѣвъ, бо они его не бажать, ашъ не було-бы усьишне на декотрыхъ письма зъ противъ австрійскимъ тенденціямъ. Намъ тѣ мотивы не можуть выстѣти. Для такихъ людей, якъ Казимиръ Баденій, нема перешкодъ, скоро разъ шось постановлено было. Чи було — не знаємо, але рѣвножъ не побдѣгає сумнѣвю, що гадеа о такѣмъ органѣ розбѣрана була зъ увагою на певну особѣность университетску, яко управителя. Зрештою поглядъ, якъ коли-бы тутъ органъ урядовый на мавъ вышлю... єсть нинѣ вже зовсѣмъ хибный. Може колясь, передъ кѣлькадесять роками, дѣйстно Lemberger-ку вѣльно было легковажати, нинѣ кождый чоловікъ розважнѣйшій а вжатый въ станъ и хѣдъ публичныхъ справъ, мусить дуже числитися зъ Gazet-ой Lwowsk-ою. Талъ часописѣ, бдѣ часѣвъ Влад. Лозиньского знаменито, зъ вервою редагована и займачо-ся дуже живо красивыми справами, не тѣлько въ австрійскій але неразъ въ широ польскій а розумный способъ — єсть небезпечнымъ конкурентомъ для цѣлонъ галицкой пресы, а руской органъ, аналогично веденный, неохотно бдѣгравѣ-бы такую саму ролю въ своей сѣрѣ. А що внутрѣшня ситуація, єсли коли, то нинѣ, не тѣлько справѣ але домагася такого органу, о тѣмъ могли-бы посвѣдчати численнѣ факты, о котрыхъ вѣроятно небакомъ и мати-му нагоду писати намъ де що бѣльше.

На тѣ поглядѣ не такъ, видѣко, самого дописувателя, якъ певныхъ сѣрѣхъ, мусимо порѣбити свои замѣты 1) Урядова Gazeta Lwow-ska набрала бѣльшого вышлю межа Поляками ажъ тогда, коли правительствѣво радикально змѣнило свою систему супротивъ Поляковъ; ажъ черезъ такую змѣну системы удалося правительствѣво позискати на редакторѣвъ Влад. Лозиньского и ему подобныхъ, перше мусѣло оно послужуватися безбарвными Поляками и людемъ безъ способностей, бо нѣякій выдатнѣйшій ашъ шавуючий себе Полякъ не бувъ-былады для сельанъ. Перша проба повелася ду-

принимався редакторѣва. 2) Gazeta Lwow-ska має певный вышлю тѣлько черезъ те, що єсть органомъ правительствѣво сприяющего Полякамъ, то редагують ви польскій патриоты и що пише неразъ „не тѣлько въ австрійскій, але и въ широ польскій способѣ“. 3) При тѣмъ всѣмъ не треба тѣмъ перецѣкавати вышлю навѣтъ тепершяной Gazet-ы Lwowsk-ой. Она не такъ має великій вышлю — поглядѣма ви мало то руководиться тѣмъ не о кождой справѣ она высказує свой поглядъ, показавшася навѣтъ потреба помымо неи поставити ще побѣурядовый Przegląd — якъ равше має досыть богато читателѣвъ и предлѣтнѣкѣвъ (по-части вже для своихъ дешевости), але такъ дуже небезпечною ви конкуренцію для другихъ польскихъ газетъ не показавшася: нѣяка газета черезъ ио не ушала, противно появились новѣ вже за часу своего ви розцѣвѣту. — Щѣ мы тутъ о польскій газетѣ урядовой сказали, має свѣс бдѣднѣе значѣннє и для руской.

Gr. В йтѣхъ Дѣдушицкій комѣстивъ зновъ въ Gazet-ы Narodow-ой сѣлегонъ о сѣгорѣчныхъ выборахъ до сейму, а именнѣ о акціи Польскѣхъ. Не говорѣти нѣбы то бдѣ себе, але каде гадѣи въ уста молодому шляхтичу, „дуже ревнивому прѣятелюви народу, славному господареву, а при тѣмъ чоловіку образованному и мыслячому“. Отже сѣй панъ такъ высказався о польскѣмъ комитетѣ центральному, до котрого належѣта мѣвъ и гр. Дѣдушицкій, и о цѣлой польскій акціи выборѣвъ:

„Въ цѣлѣй акціи выборѣвъ не може було доглянути яко-небудь проведѣннѣй гадки. Нѣякой квестіи нашѣй ви, панъ ве, не споглянули смѣло въ очи; наговорено въ частѣ выборѣвъ и по выборѣхъ дуже много о солидарности и розетроу, о побѣдѣ того, щобы бѣльше Русинѣвъ було въ сеймѣ, о небезпечности якихъ соціалетичныхъ и анархетичныхъ агитацій, о будучѣмъ великомъ стороннѣцѣ консервативномъ и о будучѣмъ центрѣ умирѣнѣмъ и удѣржувачѣмъ нѣбы-то рѣвновагу. Схѣвъ чувъ я бѣгато, дѣль выдѣвъ мало. И побѣдѣхъ робивъ маршалокъ повѣтовый, що самъ хотѣвъ... Въ декотрыхъ повѣтахъ зѣхѣлосѣ лише чотирѣхъ або пятьохъ добрыхъ знакомыхъ, вышлѣ разомъ герѣату и одликала кандидата narodowego, а равше dobrego зна-jomego, котрому було пильно до сейму, хотѣ розумѣтѣ наказывавъ въ тѣмъ повѣтѣ допустѣти до выбору якогось Українца. Де-инде скликавъ п. маршалокъ до салъ рады повѣтовонъ члѣстѣне згромадженнє войѣвъ и не-войѣвъ, такъ що ажъ черно було бдѣ сер-дѣвъ и баранячѣхъ шапокъ; числивъ на те, що поставлена нѣмъ кандидатура буде принята. Слѣ не перецѣлился, все шило прав-ильно; але лучалосѣ, що сликаний выборѣвъ булѣ вышнѣ гадѣи якъ скликающей маршало-въ, а тогда п. маршалокъ, не богато думаючи, казавъ голосувати въ той способѣ, щобы его приверженціи побѣшли на право а противники на лѣво; показалосѣ, що приверженцѣвъ було двѣдцѣти а противникѣвъ сѣо. Резолютѣому маршалоку то нѣчо не шкодило, насупротивъ очевѣдности заявлявъ, що его власна гадка побѣдила, и о тѣмъ распорѣтувавъ до центрального комитѣту. Пасѣмо противъ тому дозвѣсѣно прѣтѣсты, але тѣ прѣтѣсты вѣicoli нѣ-на-що не придалисѣ; комитѣтъ, котрый бдѣ-разу затвердѣвъ по-даного ему кандидата, стоявъ при тѣмъ у-пертѣо...“

Gr. Дѣдушицкій замѣтивъ шляхтичевъ, що кандидатуры, центральныхъ комитѣтовъ поставленѣ, такѣ въ найбѣльшій части переи-шлѣ; але шляхтичѣ не давѣи тымъ переишѣд-чѣти, а говоривъ дальше такъ:

„То не вышлю центральнаго комитѣту побѣдѣвъ, бо его не було и знати, бо на комитѣтѣ не много огладалосѣ, а равше на правительствѣво. Було то ускоряюще глядѣти, якъ декотры нашѣ кандидаты тымъ турбовалися, що зрѣбѣти правительствѣво, якъ чув-ствували себе беззачѣтными безъ помощи и старосты, якъ пѣкали до намѣстника, якъ нарѣкали на те, що нинѣ не знати такѣ сѣвергачонъ акціи правительствѣво, якъ ко-лясь, якъ хотѣли концѣ бутѣ послѣми име-нованными намѣстничѣствомъ, а не выбранными бдѣ выборѣвъ. Повѣржѣнѣмъ намѣстничѣ-ства, котру я початую ему за заслугу, овли-кувано майже за зраду народову, а коли кандидаты переходѣла безъ помощи жавдар-мѣвъ, такъ чудовалосѣ тому, якъ коли-бы котрого зъ насъ выбрано посломъ въ Мо-нѣвидѣо або въ Яглонъ. Давано собѣ звѣдно свѣдоцтво убожества и свѣдоцтво нѣмочи, а сѣдѣ вымѣтѣво знайденѣо повѣтъ, въ котрѣмъ тѣхѣ зъ нашихъ власныхъ... заслу-гою... здобувъ собѣ такѣ довѣрѣи у народу, що бувъ того народу посломъ, бдѣ самого народу вказаннымъ, тогда мы не вышлѣи у-шанувати его кандидатуры, тогда заочувѣ-лося то сѣму то тому посѣста его крѣсло, и власными нерозважными руками мы ру-нували дѣло, dokonанѣо однимъ зъ насъ для насъ всѣхъ, панѣвъ и хлопѣвъ зѣрѣвно...“

Gr. Дѣдушицкій каже, що не безъ при-красѣи слушаѣвъ тѣи бесѣды, а мусѣвъ призна-ти въ душа, що, хотѣ не всею, а такѣ не одно въ тѣи бесѣдѣ було правдою. Таке можемо признати и мы, хотѣ може не конѣе згѣдѣмо-ся зъ гр. Дѣдушицкимъ въ тѣмъ, що належить признати правдою.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Коломыжѣ.

[Популярный выклады для сельанъ въ коломыжскій еміли „Просвѣты“.]

Дня 13 л. сѣрпня с. р. урядѣла тутѣшня емілія „Просвѣты“ першій разъ популярный вы-клады для сельанъ. Перша проба повелася ду-

же гарно. Явилосѣ по-надъ 100 сельанъ и то або яко члѣны товариства або яко представѣ-дѣлы доокрестныхъ читаленъ. Була сѣ для собѣ-дѣлы велика неспѣдѣванка и бѣвъ зѣвъ собѣ-ви за указку, що народѣ дуже охотно а на-вытъ зъ жадною горнѣсѣ до науки, такъ що другѣ бдѣтѣы агитуютъ ще бѣльше народу.

Зборѣ бдѣрѣвъ именнѣ выдѣлу Vir. о. Н. Ленкій и тѣлою короткою промовою по-читавъ явишѣшѣ-ся такъ численно сельанъ, загрѣваючы ихъ до науки и поступу.

Одѣла забравъ слово першій прѣлѣсѣтъ д-ръ Северианъ Даниловичъ. Представѣвши исторію бдѣноснѣхъ грунтовыхъ бдѣ старо-рус-кихъ ажъ до новѣйшихъ часѣвъ, розъяснивъ тепершнѣйшѣхъ грунтовъ на основѣ нѣякъ грунтовыхъ. Потѣмъ розказавъ подрѣбно и ясно „про контракты купнѣ грунтовъ“ а зѣрѣ-нувъ увагу слушаѣвъ на всѣ правнѣй амерѣ-ны, на котры нашѣ люде повиннѣ уважѣти при купнѣ, бо дотепершнѣйшѣхъ показує, що мѣвъ народомъ вѣ найнехѣннѣйшій проце-сы грунтовѣ за-для неуважѣна на правнѣй по-становѣ.

Потѣмъ слѣдувавъ выкладѣ п. Иларіона Гарасимовича „о виробляваню медовыхъ и овочевыхъ наинѣтѣвъ“, въ котрѣмъ прѣлѣсѣтъ аверѣнувъ особливѣу увагу на то, щобы народѣ замѣтъ выдавати шѣ-рѣчно величезнѣй суму на найнездоровѣйшій набѣвъ походячій зъ чужѣхъ рукъ, зѣвѣвъ равше до виробляваня здорового наинѣтку зъ мѣду и всякихъ овочевъ а тымъ самымъ лишѣлись-бы великій сумы гроша мѣвъ народомъ самымъ на покрьтѣе нѣшихъ потребе.

На послѣдѣтъ розказавъ о. Василь Каш-товскій „про нападѣ Татаръ и борбу нашего народу зъ ними“. Тоту сумѣу картину нашѣи буваѣшчыны представѣвъ о. В. Каштовскій такъ гарно и горячо, що сельане нагородѣли его грѣбками олѣсками. Особливо глѣбоко вражѣннє зрѣбѣвъ послѣднѣйшѣхъ бдѣзѣвъ прѣлѣ-гента, щобы той народѣ, що замѣгъ такогѣ лютого ворога, якъ Татаръ, едѣнась и тепѣрь у велику силу, щобы побороути не менше лю-того ворога — темнѣту.

Сельане дуже задоволенѣ зъ тѣхъ пер-шихъ выкладѣвъ, такъ заохотилися до працѣ просѣтѣной, що обѣщали на другій разъ ще въ двѣ численнѣйше зѣйтися, а бдѣходячи за-прашали интеллигенцію коломыжску на сѣльскѣ зборѣ читѣльнявъ зъ подобными выкладами.

Зъ Войнилова.

[Выборы до рады громадской и причины нецѣлѣсѣлого ихъ результату.]

Уже бѣльше якъ два рока тягнѣтѣся въ Войниловѣ выборы до рады громадской. Су-противъ себе ставѣли двѣ стороны: одна — то мѣщане, а друга — то горѣточка интелли-генціи и жидѣ побдѣ проводомъ Шапсы Завѣ-ра, проводѣра жидѣвъ войниловскихъ. Третій же чинникъ, що мавъ въ цѣлой двѣрѣной акціи выборѣвъ свою руку — то войѣтъ войни-ловскій, Стефанъ Лаврѣй. При першѣмъ выбо-рѣ мѣщане перевѣли були своихъ кандидѣтѣвъ, — противники внесли прѣтѣсты и выборѣ авѣ-лено. При другѣмъ выборѣ въ мартѣ с. р. зновъ мѣщане побѣдили, — противники зновъ внесли прѣтѣсты и зновъ выборѣ екасовано. Отже розписано третій разъ выборѣ — и сѣе недавно той третій выборѣ выпѣвъ для мѣ-щанъ нещасливо, а користно для жидѣвъ, прѣ-тѣгованныхъ кс. каноникомъ Корчинскимъ и т. з. интеллигенцію.

А якъ все то сталося, просѣмо послуша-ти, бо то характеризує нашѣ автономный бдѣ-носныи.

При кождоразовѣмъ выборѣ мѣщане — грецкой и латиньского обряду — маючи на думцѣ тѣлько добро громады, старалѣсь по-змовѣ не допустѣти до рады элементѣвъ або розкладовыхъ, шкѣднѣхъ для интересѣвъ мѣ-стотѣа, або чужахъ интересѣмъ громады, котры не можуть такъ прѣялѣти душею до мѣ-стотѣа, якъ мѣщане, господарѣ и ремѣсники. Выходѣчи зъ того цѣлѣкомъ справедливого по-глядѣ, мѣщане старалѣсь по змовѣ не допу-стѣти до рады людей, котры сѣломѣдно напѣ-каються на радѣныхъ, щобы мѣщанѣ — якъ учѣти досѣдѣ — „зѣити за чубѣ“ и велѣти екавати цѣлой громадѣ такъ, якъ бы клѣка-гала. Въ тѣмъ дусѣ дѣшали мѣщане при всѣхъ трехъ выборахъ. Але що жъ? За кождымъ ря-зомъ, коли выборѣ выпѣвъ для мѣщанъ ко-ристно, то намѣстничѣво на прѣтѣсты жидѣвъ и интеллигенціи казувало его, а на третій разъ постаранѣсь вже о то, щобы мѣщане не могли бути горю. Жадѣмъ же и панѣмъ помагавъ до того войѣтъ Стефанъ Лаврѣй.

На Стефана Лаврѣя, коли его своего часу выбранѣо войѣтомъ, поклѣдало наше мѣщан-ство велику надѣю. Онъ тогда належѣта до оппозиціи противъ жидѣвского всецѣлѣства въ Войниловѣ, бувъ господарѣмъ не богатѣмъ, отже адалосѣсь, не буде, якъ то кажѣтъ, носѣ-дѣти въ гору, при тѣмъ чоловікъ не дурный и письменный, отже не дасть чинѣти кривды громадѣ. И справдѣ, зъ початку Лаврѣй вѣй-тувавъ на водворѣннє громады, але зъ часѣмъ, заемакувавши въ доходахъ и власти, запѣно-шѣвъ и почавъ думати бѣльше о то, щобы ему було добре, якъ братѣмъ-мѣщанамъ. Кот-рый его поставѣли собѣ начальникомъ. Єсть сѣе дуже сумнѣ явише середъ нашихъ мѣщанъ и сельанъ, що якъ котрый дѣрѣвѣе властѣ, за-разъ вычислѣсь супротивъ своихъ товариштѣвъ-громаданъ, черезъ свои поступованнє тратѣтъ ихъ довѣрѣи, а потѣмъ, боячыся, щобы не утратѣвъ своего урядѣ, важѣсь зъ кождымъ прѣтѣвнѣкомъ громаданъ и за всяку цѣву. А такѣ явища, на жалѣ, досытъ часто лучаються по нѣшихъ мѣстотѣахъ и селахъ. Шѣсь по-дѣбѣного єсть и въ Войниловѣ. Войѣтъ Лаврѣй, боячыся о свои войѣтованнє, робивъ, бдѣ часу ушлѣву каденціи рады громадской, все такъ, щобы якъ найдѣвше мѣгъ утримѣтѣся на вѣй-тѣствѣ. А мѣркуючи, що коли буде рада гро-мадѣка зложена зъ мѣщанъ, его позиція буде

загрожена, довів до того, що нині, по третій раз, вибори, м'ячане стратили більшість в раді, бо вийшла їх ледва третина.

Вибір ради громадею в марті с. р. вийшов був у всіх трьох кругах по нашій м'ячанській волі (бо нас м'ячан-Русинів єсть більше, як всієї прочої людності разом взявши). Коли противники зголосили протест, то ввійти Лаврій написав таке справозданье, що „лісти виборчі поправлювано в останній тиждень“, в чом властиво була вина его самого и писаря. Самі ж, що протестували, не надіялися, що ввійти такій пійде нині на руку своим справозданьм... Ну, за то пав ввійти мбг спокійно сидіти собі далше на уряді.

По уваженню вибору в марті розписано новий вибір ради громадею на день 3 серпня с. р. Протестували уже заздалегідь приготувалися до того вибору и уважали всілякі можливі середства, щоб тільки м'ячан побідити. Очевидно нічого не були б допаяли, коли б не поміч ввійти. Овч аз нині виготовив таку лісту, що наших всіх збихав до II-го круга виборчого, більшину половину жидів, правих и неправих, тай своих поплечників нахав до III-го круга, а що сего було б ще за мало, то до I-го круга, в котрому ми маємо перевагу, бнв всунув двоєх канцелярств судових (одного з 10 а другого з 11-ти раху, котрі мали припасти до III-го круга) и одного жиди, котрий не платив ніякого податку, а значюч о тмбг, навть не мав смілости ити до голосування, аж уже по (травровом) замкненню вибору комисарем правительственным втрудили его жиди до комітату виборчим и так, доперва більшістю того одного голосу побідила нас противна партія, бо наших мала 26, а противники 27 голосів. Однак, бдчавши 3 голоси в I-мбг крузі цілком незаконний а 3 неправих, ми були б перейшли бодай в двох кругах (I-мбг и II-мбг), хоч-б тіста виборча була вже и яка жидів користна. А коли ще взята на увагу, що аз противник нам стороні голосувало багато невинних до табелі або вписаних сплбно аз другима, далше, що голосувала не платяч ніякого податку заробковому, як в через неважкий повномочіи, — то наших кандидати були б перейшли навть великою більшістю голосів.

Кожний, хто прочитає се, може сказати: А чому-ж вы не рекламували? Прецбз закон дає всім дівв на рекламі. Та правда, але у нас закон — вбїти. Дня 22 червня оголосив бнв поліціантом, що лісти виборчі выставлені в громадській канцелярії, а коли декотрі наші прбули до канцелярії, то переконалися, що лісти ще неокончені и раз-у-раз доповнялися голосами жидівськими — тільки не нашими, бо скоро з наших хто надійшов, лісти ховано до шухляди. Треба було добре наглядати, коли пійде до канцелярії жид Шанса Зингер, щоб при тій нагоді можна було де-що заглянути, хоч-б то було дуже безпечно, бо бнв зараз бдрожувався вулками — а то хлоп замашний! — а коли, на нещасте, надійшов пав вбїти, то зараз замкнув канцелярію и годі було що вбїти. Так минав речинець рекламний до 2 липня, а коли хто, заглянувши при нагоді в лісти, и вбїв рекламу, то не було кому полагодити. З 18 наших рекламців 9 пропало без слду а 9 не уважено. Комісія рекламців, вибраною радою громадею, не було, бо вбїти ради не склянувал, аж 3 липня побавв поліціанта по домах радних, нбї-то склякати их на 8 годину рано до вибору комісії, а поліціант ходив мбж 9 а 10-ю годину. А хоч 7 радних таки прийшло, — бо прочі пійшли уже в поле, — то все таки вбїти вибрав собі сам комісію, котрої члени о нбїмбг поняті не мали, и длтого, як вбїти казав, так и було. Мбж иншими усунуло бнв голосованих дуже поважних, писемних и свідомих м'ячан, Юрка Ковалю (котрий мбсць перед тим був навть виборцем поседа в Калущі) и Юрка Гаджаровського, майстра ковальського, котрий оплачує податок заробковий. На всі ті неправди удавалися ми до ц. к. староства в Калущі, поодинок и громадн, и внесли рекурз против лісти виборч, але о ршенню того рекурсу ми нічого не знаємо, вирочьт и не будемо знати, бо вибори бдбулися дня 3 серпня.

Вибори визначив вбїти на суботу — день святочий у жидів а для християн робочий. Межи жидами почався рух уже бдранку. Бдбдбдбд жиди хотіли переперти своих кандидатів, але така мусуля уляти сил Шанс Зинтера. Буквально аз ббббв вбтано жидів, ведео до голосування и написано им картки в руки з написаними кандидатами. Т. зв. нителігенція голосувала очевидно — на то она нителігенція! — не на кандидатів-м'ячан, але на своих пажуко-снбзснбз брасі поїзззового вузпаніа... То варто було вбїти, як старенький синголовий каноник и девань конкорд Корчинський бдав голос на брасіzków-yddów — хоч-б який честий его парохіане (не пави) голосували на християн... Честе вам за то братя, що вы не далися абламувати!

Вибір переводив урядник аз калуського староства п. Сковачевский. Як сн пав поступав собі при тмбг виборі, можна-б розказати цбав рбч, але ц. к. прокураторія сковафскувала вже раз допис а в йнало-ва за опсв поступованя комисаря калуського староства при правибір виборців посла, то певно и тепер було-б так само.

Остаточно результат вибору такий: вббрано 6 наших-м'ячан (мбж тими и вбїти Лаврія більшістю 1-го голосу), 8 жидів (мбж нема одного з нителігенції, хвуріа), 1 Нмбд-колоніаста, 1 дбдча, 1 нотаря и 1 антикаря.

Коли б ц. к. староство калуське було

уважало на наш рекурз против лісти виборч, наш кандидат був-б перейшли у всіх трьох кругах, або коли-б бодай до-ручили нам ршенню, ми були-б бднесили до трибуналу до Вбїни. А так ми тільки внесли протесты: один против вибору в I-мбг крузі, а другий против вибору у всіх трьох кругах. Що буде — побачимо. Час був-б покласти вже раз кнеч самоволи в нашій автономії, бо на щось же маємо закони. Нехай кожний держиться за-конб! Чужого не бажаво, але и свого не дамо топтати!

Під кнеч не можемо не згадати ще того, що багато винен и наш писар громадею п. Германовский. Старий уже чоловік, все слабе; громада оплачує его а бнв всунув жидівськими писарчуками, котрі м'ячанській справі певно не приносять. Нехай же бн п. Германовский, за ті особливі взгляди громади для него, бодай був щирий для справ м'ячанської, а то годі сего сказати: де може, там став против нас.

Останній вибір до ради громадею мав для Поляків и жидів також значне-не політичне. При недавнім виборі посла до сойму в Калущі мбсцько Вбїнббв дадо на 5 виборців — 4-ох твердих як скала патріотів руских (се панове м'ячане: Петро Дурбач, Петро Рудий, Юрко Коваль и Никола Самотевка; пятый, Нмбец, суд-адьюнк п. Тангель дав голос на Комор-ницько). Тож тепер шло о то, щоб бдбд-бо бдбд зломити силу м'ячан в раді громадею. Тим же хочемо ми собі толкувати и той сумний факт, що ксвондз Корчинський, що вже яко священик католицкій повинен був голосувати на лісту християнську, голо-сував на жидів, хоч мбгий честий парохі-ане его дали своя голоса на лісту христия-нську.

Кбчнимо, бажавши лучших часів и по-радиць для нашого мбсцько и для всіх руских мбсцько та селъ.
Homo rusticus по руски Правдолюб.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Пбсла вбденських газет має незадово-го появляти цбсарске розпорядженне, підписане всіма міністрами, пбсла котрого давне роз-порядженне о знесенню судів присяж-них в справах анархистичних, котре обовязувало бдз 1 серпня минавшого року аж до 31 липня с. р., буде и далше обовязувати, лиш в тексті будуть поробле-ні деякі зміни. Розпорядженне то обнимало доси округи судові: Вбден, Ванер-Най-штадт, Вельс, Брик, Прагу, Бчань, Мо-лодм Болеслав, Либерець, Берно, Олому-нець, Новый Бчань, Градец, Леобен и Це-льовець. Пбсла нового розпорядження маю-ти бн в поодинокіх округах, як в Бчань и Молодм Болеслав, заведений назад суди звичайні, а при инших трибуналах маю-ти бн заведений для справ анархистичних, до котрих без всякої рачи и підстави за-чнсяють дуже часто справи соціалістичні, вымковий суди. Міністерство справедливости має вже дотичне мбнне найвишого трибу-налу.

Угорська рада министрбв займалася не-редь вывдмб Тиссы де Вбди справою об-садження поседа министра для Хорватии и Сла-воніа, опорожененою через смерть Бедекевича. Тисса має вже нині предложити цбсареві до пбдпису дотичну пропозицію кабінету.

З тогастів выголошених в день урод-ин цбсари заслуге за-дл его политично-го змбсту на увагу тоаст головно командую-чого генерала Шенфельда в Грацу. Ген. Шенфельд сказав мбж иншим: „Як же ведучав ватав его кблка дбвв тому назав сюзний аз нама народ на чол аз своим молодим володїтелем! Мы вдчно прочувствували аз нашими сусѣдами и това-ришами, аз котрими — коли буде треба — будемо боротися плече об плече, яку любов и вбрібїть заявляи они пазому улюбленому цбсареві. Нині витав его окляк радости его народів и его вбрібїть ему аж до смерти воякбв.“ Тоаст свбї закнчив ген. Шен-фельд окляком: „Батько своих народів и своих воякбв цбсарь Франц Йосѣф най-жне!“

З Петербурга доносять до Schles. Ztg., що єсть вже рбчою певною, що цар выде по маневрах під Царским селом дня 23 с. м. разом аз царицею и цілою родиною до Копенгага а аз бдтам пбїде бдтак до Бер-лина. Речинець визити однакже ще не на-значений. В Берлін снть того переконані, що цар бддасть вправд вбзати цбсареві, але она буде так коротка и побїжна, що буде виглядати лиш на часту формальність. Але як раз в тмбг буде и вага єи, бо буде то-о, що ситуація в нбїмбг не змбннл-ся. О дружбї Росіи аз Нмбечиною и Ав-стрією не може бути и ббсбд, але так само и на вбїну зовсбм не заносять.

Незадовго буде переведена в Росію важ-на реформа адміністрації, котрої ознакою буде не що иншого як те ббббна реакція як була доси. Самоуправа селянства в Росії переде в своих найважнїйших то-ках в руки дворянства. Начальники земств будуть именовані лиш аз родово-го дворянства и то лиш такі, що будуть мав бдповдний до того мбсцько и науки. Мнровий суд аз вибору по селах и мб-стах-бдбудуть знесені. Значна часть поліці-йних справ, котра тепер спочивав в руках волостних старшан, переде також в руки мбсцького дворянства. Лиш власть волостних зарбдв буде значно розширена,

бо до неї буде належати також и т. зв. ставн податковий, т. є. люде, що мешають в нбїх областях и платять податок а не на-лежать до громади. Земскій начальник буде також куратором селянських інституцій.

Кн. Бнмарк перебуває все ще в Берлін. О причині, за-дл котрої кн. Бн-марк не перенісся ще до Фридрихсруге, хо-дять всблякі поговори. Magdeb. Ztg. доносить, що в останніх днях бдбувалися кблка разбв засбдана ради министрбв, на котрих нараджувалося надь програмою роббт для слбдуючої сесії нмбцького парламенту и прус-ского сойму. Важным предметом нарады ма-ла також бути справа обсадження в недале-кій будучности поседа министра финанбв, бо зачувати, що дотепершнй министр Шольц має по скбнченню свого урлону дня 1 жовтня рбчно уступити.

Парламент нмбцький має бути скликаний пбсла одной версії в половині жовтня, пбсла другой, доперва в половині листопада.

Здася, що депеша регентіи сербской, пе-редана королеві Наталін сербській послом в Петербург, зблбла свое дбл, бо вчора на-сбл вбїт аз Яглы, що королева „за-дл не-дуги“ бдложила свбї вывд до Сербіа на „не-обмежений час“, а аз Вблграду доносять ко-ротко лиш, що королева постановила не вхати до Вблграду. Нині подтверджен вбїт, що королева на представленне регентіи постано-вила не вхати до Сербіи.

НОВИНКИ.

— Архїерейскі посланія в справі провинціального си-ноду руского мають — як доведемося, — по-явитися уже незадовго. Текст посланія уже в-готовлений.

— Гостина цбсари в Галичині. Dziennik Pol. по-дає так вбїт: Цбсар загостити до Галичини 3 вересня не лиш в характері выключно вой-сковий як найвишій вбжд арміи, але також як монарх. Тому бдбудуться в Ярославля а головно в Павлосеві и Кракові, де цбсар замешкає, офіційні авдїенції. Пбсла програми зараз по прибутю до Павлосева, 3 вересня, бу-де цбсар убїляти рано авдїенції и приймати рбзні депутати.

— Дальш арештованя. Dziennik Pol. подає: „Вче-ра узвнено в справі п. Франка и инших ака-демиков п. Михайла Павлака и рукого свяще-ника, котрого имени не могли мы на раз бдзна-тися“.

— При доповняючих виборах посла на сойм краевий аз мнших посблостей округа пильнен-ского в мбсць старости Плязинського, котрий зрбкел мандату посольского, выбрали п. Мидовича, нотаря и маршала повбтового. — Згадати треба ще и то, що при тых доповняючих виборах послбв соймовых в Ниску и Пильні не оповбстила урлдова Gazeta Lw. речница виборбв и вбїт про доконані вибори дбїшла до вбдомости загалу спокійно post festum.

— Пятимбсачний курс науки рисункбв для учите-лїв доповняючих шкбл промысловых має о-творити министерство просвбты и сего року в Кракові бдз 1 вересня с. р. до кнця сбня 1890 р. При тмбг заявлено министерство, що покрпе кошти отвореня сего курсу, а пбдмогою для фреквентантбв сего курсу не може убїляти аз дер-жавных фондбв. Намбстично бднеслося до выдбл краєвого о визначенне певной субвенції на пбдмогою для тых фреквентантбв, котрих на-мбстичн покляне на сей курс на предложенне краєвой ради шкбльной. Выдбл краєвий порб-шинт дати на пбдмогою 2500 зр., але зарамб заявив желанне, щоб передовбсь уважалося таких кандидатбв, що снть учителями в мбс-тах, де вже снть, або де мають основатися до-повняючі шкблы промыслові и де нема таких учителей аз укрбченным курсом науки рисун-кбв. За такі мбста уважає выдбл краєвий Бе-режаны, Бохню, Ясло, Коломыю, Мисленіц, Слянок, Спятинь, Вильмовіц, Вадовіц и Жовків. Ті мбста мусбїли бы також дбч до-ложити на пбдмогою учителей, єли-бн намбстичн покляк на курс учителей аз тых мбст.

— В справі дяківскій. Снмь пригадує ч. пбвцям церковным єпархії станиславской, що на другій тиждень, с. є. по Успенію Пр. Богороди-ці в пятницю дня 18 (30) серпня бдбудуться в Станиславскій першй загалній зборі дяківско-го товариства, на котрій зовати прибути по мож-ности всі дяки єпархії станиславской. При тмбг запрошуємо нашу Вн. лгелігенцію, як духовну так и свбтску, а також наших патріотбв селян и м'ячан до участі в тых зборах; а особливо просимо єпархіяльные духо-венство, щоб зволило и само прибути и своих дяків выслати на збори. — Комитет основа-тельнбв.

— О. Теодор Мельник аз Старавы снбдков за-являє, що рбшнвся выдати окремо церковний устав, як пбдручник посянлючій и доповняю-чий обрядові правила церковных книг. Цбна сего выдана не була-б ббббна як 20 кр.

— Самоубїство. Агнішка Ковальська, зарбнція, числяча 50 лбт, прийшла вб второк о 6-тій год. вечером до львбського шпиталю головно-го и просила, щоб єи прийняти до заведаня, бо чо-ловкбв побив єи тяжко. Але що показалося, що она цілком здорова и лиш за-дл надмбр-ного ужита алкоголью надто роздрознена, не хо-тіли прийняти єи до шпиталю. Ковальська почала выкрикувати и лаяти, тому пбслали за поліціан-том, а єи на раз придержали в выжидальні під доглядом слуги шпитального Андрія Ко-стки. Слуга вийшов на хвилину аз комнаты и лишив Ковальску саму, а коли прбшов по-біти, побачили, що Ковальська повбсилася на хустині, прикрїпивши єи до крбт бкна. Ратува-ти було вже за пбзно, а паробка арештовано за недбальство вб догляді.

— Зб Стрия доносять: Передвчера вб мочи у-визнено ту дефравданта Г. Пордеса, що забрав львбському рбзнику Банщевскому 10.000 зр. бдз довжнбкбв и вынбся тайком зб Львова. У Пордеса нахили 11.000 зр. Зб Стрия бдставили Пордеса до львбского суду карного.

— Новый шлях зельзниц, що получить Букви-ну аз Угорщину, має бдбуватися незадовго. Но-ва зельзниця буде зачинатися аз Кимполонга а переходячи через Дорну-Ватру и Якобени дбї-де до угорской мбсцькості Ветлбн, де єсть ста-ція зельзницї шамоскоп. Будувати будуть сей шлях гр. Телеки и жупан Банчи, бо одержали вже бдз угорского правительства концесію на ро-боты вступити на угорскій території.

— Мисія Змартвхвстанцбв в Болгаріи. До Льво-ва прбїхав кс. Людв. Вроновский аз Адрианопо-ля, проводить мисіи Змартвхвстанцбв на Вско-дб; вб четвер выде бн до Белза а вб поше-длбкбв верне до Кракова, аз-вбди переде че-рез Угорщину до Болгаріи. При тій нагоді по-явилось справозданье аз интернату Змартвхвстан-цбв аз Адрианополя за рок шкбльний 1888/9. Зб справозданя можна дбзнатися, як то у всіх напимах дблуют Змартвхвстанцбв, щоб ш-прити католицизм в Болгаріи. При интернаті єсть семинарія духовна, щоб выобразувати католицких священникбв и вб минавшім роцб було в нбї 10 питомцбв аз того числа трьх рукополагано на священникбв. Одак єсть шкбл підготовляюча и гимназія; вб шкбл було 23 ученикбв а вб гимназії 71 ученикбв. Вкнці єсть шкбл рукодбльнича и вб нбї образовалось 20 ученикбв. Кром того має мисія Змартвх-встанцбв дві калшнї, латинську и гр-католи-чку, одно приходство а вб Тернові дві шкблы на-родні, одну для хлопцбв а другу для дбчат.

— 50-лбтній ювілей фотографії припадає на 19 серпня. Французскій астроном Араго заявив дня 7 сбня 1839 на засбданю парискон академіи на-ук, що при помочи свбтла можна одержати за 4 до 5 минут образи, вб котрих природа скбпо-вана аз найбільшою докладністю. Вбї газети и письма науковий живо занялися снмь вынайденем. Доперва дня 19 серпня 1839 посянв Араго ака-деміи наук подрбности сего вынайденя Нієнса и Дагерра. Першу гадку фотографії подав Нієнс и трудився в тмбг напрім 20 лбт, але не дб-ждався овоцбв своего труда. Доперва Дагер, маляр декорацийн, що трудився разом аз Нієнсом, вб пять лбт до смерти Нієнса ужив до своих пробв выпарбв ртуті и вынайшов фотографію. За 50 лбт своего существования роз-вилася штука фотографична вб великій степени и тепер стала також важным фактором вб инших науках, пр. вб астрономіи.

— Незачинний обманник, Поляк, А. Гоцинь-ский появился в Америці. Вб Сполученных Державах мають Поляки товариство Związek паго-дowy, котре по поодиноких провинціях має свои фили и на случай смерти члена товариства выплачує своимак по кількості доларбв. Го-циньского выбрало секретарем одной такой фи-ли и бнв попбдрблявши выказы посмертній забрав бдз головною зарпду грбл для сво-кбв померших. Коли почали выкрыватися ті его обманства, загадав Гоциньский затерти по них всякій слбд. Розповбсь, що їде до Чикаго и справдб выбрався на дворець; бдтак вернув тайком доми вб тут стбїлив до жінки, хо-тчи єи убити. Жінка пбднла крак и хотий равна выкопчила бкном, а коли збблїєся люде, Гоциньский застрбляєся. Коли-бн був удався сей план Гоциньскому, то був-бн бнв розпо-вбсь, що який розбшник напав на дом, уби-ли жінку и забрали грбш депозитов членбв товариства.

— Уряд почтов в Галичині передь сто лбтами. Яков Ляндшав, „райтофциер“ австрійских почт, выдв вб р. 1792 перегляд всіх ур-дбв почтовых вб цбїй австрійской монархії. Мбж краями, принадлежащими до австрійской мо-нархії, була вже и Галичина и аз того перегля-ду можна бачити, як мало було в Галичині під той час урядбв почтовых и взагалі як нуждадено була комунікація. Вб цбїй Галичи-нї було вб р. 1792 лиш 76 стаций почтовых, т. зв. Postsammelstellen, а деякі мбста окружн, де були Kreishauptmannы, не мали урядбв по-чтовых и мусбїли надавати и бдбрати пересыл-ки почтов вб мбстах бддаленых на кблка миль. И такий стан тревав довго, бо аж вб р. 1822, с. є. за 30 лбт, отворено вб Галичині 21 новых стаций почтовых, а доперва по р. 1834 заведено пересылку лбствбв грошевых и пакунокбв до вбходній Галичини и Буквини, до того часу найдалше положеною стациєю почтовою, де можна було надати и бдбрати пе-ресылки почтов, був Золочбв. До того то мб-ста мусбїли высылатися посланцбв аз Черновце, а коли зважимо, що урядова почта кбнна потре-бувала десять дбв, щоб переїхати аз Вбди до Золочева, то можна порозумбти, якій то був повбльний рух почтов. Вб перегляд почто-вбм п. Ляндшав читаємо, що мбста Стрий, Бо-лехбв, Долина не мали близшой стация як в Стрблянках, бддаленых кблкацать миль бд-тых мбст; Жовків належала до Львова, Бе-режаны до Кнбгинич, Чорткбв до Хоросткова, Новый Санч до Бохн, а вже найббше було аз Сокалем, бо належав до Замостя, бддалено-го двадцать миль. Галичина не мала дирекції почт, лиш Haupt-Reit-Postamt, вб котрбм було 9 урядникбв и 9 возничих.

— Опинія публична аз Англіи. Вб Лондоні засу-джено на смерть Марію Мейбрик за отворенне мужа. Але що публїцбв здавалося, що вердикт присяжных був несправедливим, то почали вб цілбм краю бдбуватися митинги, на котрих агитовано за уваженнем засуду и збирано під-писи на петицію до министра справ внутрїш-них. Зб самого Ливерпуля надійшла петиція вб 50.000 підписбв. При тмбг вбїм не хббл и чудасій, властивых Англійцям, бо мбж ли-стами, які писали аз всіх сторбн п. Мейбрик, було аж ємь оферт супружества а один р-ббгняк заявив, що бнв дастся повбстити замбст єи. Навть вб палаті посббв піднесено єи спра-ву. Хотий не побідила цілбвнито вб ємь разі опинія публична, бо судія высинив министрови

Выходитъ у Львовъ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годикѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека знаменитѣйшихъ писателей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на переѣзду разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовъ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро огороженъ, ул. Кооператива ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9. у Вѣдн Haasenstein & Vogler, Walfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stabenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовъ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ въ Австрію:

а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовъ:

на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляются лишь на поперечные заставки. — Рекламы неопечатаны въ портъ.

Подписное число копий 8 кр. а в.

Оглаголенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрѣлки печатной, въ рубр. „Надославъ“ по 20 кр. а в.

Подписки считаются по 10 кр. бѣдъ стрѣлки.

О д о з в а.

Товариство „Просвѣта“ у Львовъ рѣшило держати свои загальні збори сего року въ Станиславовѣ дня 17 ст. ст. (29 нов. ст.) серпня 1889, то е другого дня по Успенію Пресв. Дѣвы, въ четверть, и почавши одъ сихъ зборѣвъ будуть слѣдующі збори одбываться за чергою щорочно по болѣйшихъ мѣстахъ нашої Галицкой Руси.

На такі збори товариства повинно зѣвдзаться якъ наиболѣе число членѣвъ, бо се есть одна зъ наиболѣйшихъ нагодъ высказувати свою думку, въ якѣмъ напрямѣ належало-бы вести найлѣпше справу освѣты и взагалѣ дѣла, котрі товариство положило собѣ метою. На зборахъ члены „Просвѣты“ мають нагоду зазнакомитися зъ собою, а обмѣнявши думками вказати выдѣлю не на одну рѣчь, на котру доси або зовсѣмъ не зверталось уваги, або не зверталось ей только, кѣмъ-бы треба, а то зъ сей причины, бо нѣхто ей не поднѣвъ, а збори не узнали ей потрібности и користи.

Сего-жъ року повинно зѣвдзаться до Станиславова такъ велике число членѣвъ, яке доси на зборахъ нѣколи не бывало. Причины, які выкинууть потребу численного зѣвдз, ось які: 1) Передовсѣмъ товариство, починаючи зъ симъ рокомъ держати свои загальні збори по-за Львовомъ, розпочинае нову еру, бо, зѣвдзаяючи въ рѣзній головній мѣста нашого краю, дае великому числу членѣвъ, мешкающихъ въ округахъ, для котрыхъ дотычне мѣсто есть центромъ, нагоду, высказувати свои мѣсяцѣй потребности що-до просвѣтного дѣла и представляти свои жада и рады подиктовані мѣсяцѣй обставинами. 2) Надто на сегоднѣшнихъ зборахъ мають розбиратися важні справы, якъ планъ издавництва популярныхъ книжокъ, резолюціи, котрі дотыкають читальнѣ, крамницѣ и зсыпѣвъ збѣжа. 3) Вконци задумѣе центральный выдѣлъ поставити мѣжъ иншими внесеніе що-до выдѣла такъ дже потрібной етнографичной мапы цѣлои Руси-Украины, а деякі члены бажають възвати выдѣлъ, чтобы старався якъ найскорше отворити власну книгарню та роздумѣвъ якъ найшвидше надъ средствами, зъ котрыми можна-бы приступити до будовы власного дому „Просвѣты“ вразъ зъ салею театральною и т. н., и т. н.

Отсимъ отже подписанный комитетъ станиславовскихъ Русинѣвъ запрошуе всѣхъ Земляковъ, якъ членѣвъ такъ и тѣхъ, котрі хотѣли-бы вписатися въ члены высоко-заслуженного товариства „Просвѣта“, прибути въ якъ наиболѣйшомъ числѣ на сегоднѣшній загальні збори цѣлого товариства „Просвѣта“ до Станиславова.

Присимо Всеч. Отцѣвъ духовныхъ, тѣхъ вѣрныхъ приятелѣвъ народу, патріотичну нашу интеллигенцію всѣхъ станѣвъ, нашихъ славныхъ селянъ и мѣщанъ, нашихъ достойныхъ послѣвъ якъ сойму такъ и державной рады, нашій товариства народній, читальнѣ, хоры селянскій, братства — однимъ словомъ усѣхъ вѣрныхъ сыновъ руского народу!

Мы приготовили все, що потрібно до того, абы достойно повитати нашихъ дорогихъ гостей.

Браті! Русины всѣхъ земель! И Вы останки знатныхъ русскихъ родовъ! И Вы пастирѣ люду, що дбаеете щиро о его добро! Рускі дѣки и мѣщане, рускі селяне, урядники, адвокаты, нотарѣ, учителя, лѣкарь и промышленовцѣ! — всѣ а всѣ обывателѣ руской земли, бажаючи добра своій народности, спѣшитѣ! Покиньте на хвилю Вашъ щоденный трудъ — спѣшитѣ! Васъ кличе добро отчины, Васъ кличе Русь свята — спѣшитѣ на загальні збори „Просвѣты“ до Станиславова!

Памятайте, що только разумною радою и единодушною працею одвернемо всяке лихо и добудемо красшу долю для нашої народности. Памятайте и спѣшитѣ на збори „Просвѣты“ до Станиславова! Мы Васъ взываемо! Мы ждемъ Васъ!

Комитетъ станиславовскихъ Русинѣвъ до урядженія загальныхъ зборѣвъ товариства „Просвѣта“.

Д-ръ Бучинскій Мелитонъ. — Воляньскій Климъ. — Гурникъ Іосифъ. — Евчукъ Ілія. — Заклинскій Леонидъ. — Зарицкій Романъ. — Когутакъ Олександръ. — Когутакъ Дмитро. — Калитчукъ Семанъ. — о. Косевичъ Теодоръ. — Левицкій Остапъ. — Левицкій Володимиръ. — Левицкій Омелянъ. — о. Мытоскій Михаилъ. — Д-ръ Мандичевскій Иванъ. — Мартинецъ Евгений. — Недѣльскій Софронъ. — Д-ръ Озаревичъ Лонгинъ. — о. Озаревичъ Володимиръ. — о. Порайко Иванъ. — Полотнянскій Ігнатій. — о. Рыбакъ Григорій. — Стахевичъ Теодоръ.

Програма дня загальныхъ зборѣвъ товариства „Просвѣта“ въ Станиславовѣ

29 н. ст. серпня 1889 (въ четвергъ):

1) О годниѣ 8-ой рано архіерейска служба Божья о призваніе помочи св. Духа зъ панахидою по покойныхъ членахъ товариства въ катедральной церкви.

Оттакъ участники удаются до огорода Седельмаерѣвской, положенного при улицѣ Седельмаерѣвской, зъ которого выступае синьожовта хоругвь указувати буде мѣсце зборѣвъ. Ту пришедши члены товариства винеются въ приготовану на се книгу, а хотѣй статися членами товариства „Просвѣта“, вписуются въ члены.

2) О годниѣ 10-ой рано загальні збори тов. „Просвѣта“ въ сали Седельмаера зъ такимъ порядкомъ дневнымъ:

I. Повитаніе центрального выдѣлу тов. „Просвѣта“ именемъ станиславовской филіи и комитету станиславовскихъ Русинѣвъ — головою филіи п. Кл. Воляньскій.

II. Отвореніе зборѣвъ и промова головы товариства Ви. дра Омеляна Огоновского.

III. Справозданіе уступающего выдѣлу зъ дѣяльности товариства за рокъ 1888.

IV. Справозданіе касіера.

V. Справозданіе економа.

VI. Справозданіе комисіи контрольной.

VII. Выбѣръ нового выдѣлу, головы товариства и комисіи контрольной.

VIII. Внесеніе центрального выдѣлу въ справѣ: а) плану популярныхъ выдѣлъ.

б) етнографичной карты Руси-Украины.

IX. Рефераты членѣвъ „Просвѣты“:

А) въ справѣ розповсюдженія книжокъ товариства. Референтъ адвокатъ д-ръ М. Бучинскій;

Б) въ справѣ читальнѣ. Референтъ п. Кл. Воляньскій;

В) въ справѣ зсыпѣвъ збѣжа. Референтъ п. Игн. Полотнянскій;

Г) въ справѣ касъ позичковыхъ. Референтъ посолъ Іосифъ Гурникъ.

[Дотычній резолюціи референтѣвъ подано на инѣмъ мѣсці, чтобы участники зборѣвъ могли надъ ними напередъ раздумати.]

X. Внесеніе и интерпретация членѣвъ.

XI. Замкненіе зборѣвъ ново выбраннымъ головою товариства.

3) Ярмарокъ въ городѣ Седельмаера, на котрѣмъ продаваны-мутятся товары зъ „Сибилки Гуцульскои“ въ Коломыни и выдѣла товариства.

4) О годниѣ 3-ой спѣльный обѣдъ въ сали Седельмаера, въ часѣ которого любители одѣввають народній пѣсни, а добѣрна музика доиграе творы народныхъ композитѣровъ.

(Бажаючи брати удѣлъ въ спѣльномъ обѣдѣ складати передъ тѣмъ въ руки п. Теодора Стахевича вызначену вкладку, и только тѣ, котрі зложатъ напередъ вкладку, могутъ брати удѣлъ въ спѣльномъ обѣдѣ. Вкладка на спѣльный обѣдъ зъ виномъ одъ особы 1 зр. 40 кр.)

5) О годниѣ 5-ой, першій вечерницѣ при участіи хору Денисовского въ сали Седельмаерѣвской (на котрій только члены селяне мати-муть вступъ вольный) зъ такою програмою:

I. Промова. Выголоситъ голова станиславовской филіи „Просвѣты“ п. Кл. Воляньскій.

II. Лисенко. а) „Верховина“, б) „На берѣжку“. Хоры. Выконае хоръ Денисовскій подѣ управою Ви. о. Вѣтошиньского.

III. Продукція на цитрѣ о. М. К.

IV. Метеля: „Не загинѣмъ“. Декламація. Выголоситъ п. Кл. В.

V. Отго: а) „Весна“, Лисенко: б) „Народній пѣсня“. Хоры. Выконае хоръ Денисовскій подѣ управою Ви. о. Вѣтошиньского.

6) О годниѣ 7-ой, при участіи хору Денисовского подѣ управою Ви. о. совѣтника Вѣтошиньского въ сали касіена мѣщаньского другій вечерницѣ зъ такою програмою:

1. а) Лавровскій: „Руска дума“, б) Лисенко: „Верховина“. Хоры. Выконае хоръ Денисовскій.

2. Продукція на фортепьянъ п.ф. О. О.

3. Поповичъ: „Три зорѣ“. Декламація. Выголоситъ п. Кл. В.

4. а) Зедерманъ: „Хлопске весѣлье“, б) Желенскій: „Чернобровѣ дѣва“. Хоры. Выконае хоръ Денисовскій.

5. Продукція на цитрѣ о. М. К.

6) Устѣновичъ К. „Дума подѣ нинѣшну хвилю“. Декламація. Выголоситъ п. Л. Г.

7) а) Вербицкій: „Цѣтка молитѣ“, б) Лисенко: „Народній пѣсня“. Хоры. Выконае хоръ Денисовскій.

7) О год. 9-ой забава зъ танцями, котру уряджуе товариство „Руска Бѣсѣда“ въ сали касіена мѣщаньского.

Вступъ на салею на другій вечерницѣ и на забаву зъ танцями (разомъ) одъ особы оденъ зр. Вступъ на галерію на другій вечерницѣ 50 кр.

Одъ Станиславовского комитета, д. 10 (22) серпня 1889.

Якъ собѣ зъ мене робили дурня?

Гумореска Марка Твейна.

Певно, что се рѣчь рѣдко прѣмѣна — самого себе обмѣняти, але часомъ, высповѣдавшись ставъ человѣкови лекше. И я хотѣвъ-бы теперь съ своей душѣ скинуть тягаръ, не чтобы кѣмъ бѣдавати пѣдъ судѣ, хочъ мене до того ажъ пре, але чтобы балъсамъ покрѣпиль мое зрѣніе сердце. (Правда, я не знаю, що се такое балъсамъ, бо я нѣколи его не бачивъ, але думаю, что того выразу тутъ ужити треба конечно.)

Можетъ пригадуйте собѣ, що я разъ въ Нью-Йорку державъ для молодыхъ панѣвъ одного товариства бѣдчѣ. Отожъ пополудни того дня, коли мавъ бути бѣдчѣ, я забавлялся зъ однимъ изъ тѣхъ молодыхъ панѣвъ, а бѣдъ оповѣдавъ менѣ, что мавъ дядька, котрый зъ якогъ тамъ причины пострадалъ зѣдѣсь на вѣки всякой зворушея душѣ. Зъ слезами въ очехъ говоривъ той молодой чоловікъ:

— Охъ, кобы я же бѣдай разъ побачивъ, чтобы бѣдъ засмѣялся! Охъ кобы я побачивъ, чтобы бѣдъ заплакалъ!

Мене то зрушило. Я не могъ глядѣти холодно на тую рѣспѣку и я сказавъ:

— Приведѣть менѣ его на бѣдчѣ. Я его вже розвеселю.

— Охъ, якъ бы вы того доказали! Коли-бъ вамъ се удалось, то вся наша родина благословляла-бы васъ по вѣки вѣчай. Охъ вамъ такій дорогій! О, добродѣю мой, можете его розсмѣшити? Можете вывабати усмѣряющую слезу зъ его сухихъ очей?

Мене це глубше зрушило.

— Приведа только, сыну, того старого пана. Я маю въ сѣмѣ бѣдчѣ кѣлька жартовѣвъ, котрі его розсмѣшатъ, коли бѣдъ только смѣхъ въ собѣ мавъ, а коли тѣ не помогутъ, то я маю кѣлька другихъ, что до плачу его доведуть або убьютъ, одно зъ двоихъ...

Молодой чоловікъ благодаривъ мене, вивулся плачущи менѣ на шню, на бѣдчѣ привѣвъ своего дядька и посадивъ его просто противъ мене въ другій лавцѣ.

Я почавъ обробляти его. Зразу пробовавъ я легкими смѣшками, потому острыми; я заливъ его кепскими жартами и повертѣвъ его добрыми; я встрѣтивъ въ него давній вымоленный дотепы и передѣравъ его зъ переду и зъ задѣ; я прѣвъ, потився, кричавъ, верещавъ, пока не охрипъ, не ослабѣ, не одурѣвъ и не остоѣбѣвъ, — а бѣдъ кобы тобѣ хочъ разъ рухивъ — я не выдобувъ зъ него ани одного усмѣху, ани одной слезы! Кобы хочъ тѣмъ усмѣху або слѣдъ вохкости въ очехъ! Мене мовъ грѣмъ прѣбивъ. Нарештѣ я добѣживъ бѣдчѣу крикомъ рѣспѣку — дикимъ выбухомъ гумору вергъ ему остатнымъ страшнымъ дотепомъ просто въ лице! Потѣмъ, змѣшанный и змученный, узнавъ я изъ крѣсло.

Голова товариства приходилъ до мене, змывъ менѣ голову холодною водою, тай пытае:

— Чого то властиво вы подѣ конецъ такъ розгорачилися?

— Я хотѣвъ — кажу — розсмѣшити онъ того старого дурня тамъ, въ другій лавцѣ.

— Ну, то вы на дармо трудились, бо то глухонѣмый и слѣпый, якъ бореуекъ!

Ну, прошу-жъ васъ, красно зробивъ братанокъ того старого пана? Годилось мене, чужого чоловіка, такъ пошлѣ въ дурнѣ? Пытаю тебе, любый читателю, якъ чоловікъ и якъ братъ, було то красно?

Або зновъ сеѣ така пригода:

Зъ Артимомъ Вардомъ я въ-перше въ жѣтѣ збѣдѣлся. Привѣхавъ зъ Санъ-Франциска, привѣхавъ зъ собою поручающе пасымо одъ спѣльныхъ нашихъ приятелѣвъ и запросивъ мене на свѣдѣнѣ. Онъ привѣхъ тамъ передъ перекускою пяти горѣвку, то и замовивъ три порціи, бо и Гивитонъ бувъ зъ нами. Я сказавъ, что я дуже радъ-бы не пяти горѣвки, бо она заразъ всадиться менѣ въ голову и такъ заморочитъ, что за десять минутъ я погублю голову. Я не хотѣвъ передъ чужими людьми показатися якъ лѣгкій люлятикъ. Але Артимъ такъ сердечно принуждавъ, что я, протестуячи, таки выпивъ, а все при тѣмъ думавъ, что менѣ то на добре не выйде. За одну-дѣ

хвилю почавъ я замѣчати, что мои гаданіи оповѣдае хмара. Боязкъ дожидавъ я побѣду размовы, але въ душѣ мавъ надѣю, что мой разумъ все-таки буде ясный и моя побояваніе не сповнитъ.

Артимъ высказавъ кѣлька звичайныхъ замѣтокъ, але потѣмъ прибравъ вѣдъ надлюдской поваги и почавъ такую дивну мову:

— Ага, чтобы не забути, — каже — я маю васъ запытати про одну рѣчь. Вы ту въ краю сѣрбѣ, въ Невадѣ, уже два чи три роки, а ваше занятіе дневникарске очевидно мусило спонукати васъ спустатися въ глубъ копаель и старанно перестудіювати всѣ подробности, то й докладно знаете ладъ копаель сѣрбѣла. Отже менѣ йде о... гм... знаете... о то, якъ выглядатъ поклады руды. На прикладѣ. Поставмо собѣ, что жила, котра мѣстѣ въ собѣ сѣрбѣло, лежить межъ двома покладами гранітовыми и бѣжить повздожъ землѣ або выстаетъ якъ гранітныи камѣнь. Добре. Отже возмѣмъ, на примѣръ, жилу 40 стѣпъ грубу або, про мене, 80, або навѣтъ 100 стѣпъ, — и скажѣмъ собѣ, что копаемо яму въ глубъ, прямоисно въ глубъ, розумѣете, або также такъ звану „крыву плѣшу“, есдимо до 500 стѣпъ въ долину, або можемо пойти только 200, досѣтъ, что идемо въ долину, а жила ставъ по-разъ вузша, коли покладѣ ближе до себе сходятся, або, якъ хочете, и зовсѣмъ збѣдѣются, то значить, если они збѣдѣются, а се, разумѣете, не завсѣгды бывае, особливо въ случаяхъ, коли вже така природа формаций, что они одинъ бѣдъ другого бѣдѣтатъ дальше, аныжъ бы властиво повинны, а чого теологія не може пояснити, хочъ усе въ сѣй науцѣ вказуе на то, что при зовсѣмъ ровныхъ обставинахъ оно могло-бы статися, а коли нѣ, и рѣчь певна, что не стало-бы — тогдѣ очевидно вы находите въ такѣмъ случаю. Якъ думаете, такъ чи не такъ?

Я собѣ подумавъ: „Бачите? Не казавъ же я? Горѣвка такъ мене заморочила, что я только разумѣю, что такъ курка“. А потѣмъ кажу въ голось:

— Я... я... то значить... Коли-бъ вы не прогнѣвались, не повторили-бы вы еще разъ? Очевидно, я бы повиненъ...

— Але-жъ певно, певно! Знаете, я мало разумѣю рѣчь, то може не выкладаю ей выразно, але я...

— Нѣ, нѣ, цѣлкомъ нѣ! Вы выкладаете зовсѣмъ ясно, але та горѣвка, бачите... Я бы... я разумѣю досѣтъ добре, але коли-бъ вы для лучшей звязи може что разъ перейшли, — я вже буду слухати уважнѣйше.

— Добре. Ось о что менѣ йшло, — (почавъ говорити Артимъ ще зъ страшнѣйшимъ притѣскомъ, якъ перше, и кождо точку выисловывъ на пальцахъ.) — Та жила, або тунель, або тотѣ жила, якъ тамъ собѣ называете, бѣжить повздожъ межъ двома гранітными покладами. Дуже красно! Ну, допустѣмъ, вы сходите нею въ глубъ, скажѣмъ 1000 стѣпъ, або може 1200 стѣпъ (на тѣмъ мало залежить), заки пойдете въ бѣтъ, а потому ведете свои штѣпѣ, деякія наперекъ крѣзь яму, другі въ напрямѣ въздожъ, де сѣрчаній металъ — я гадаю, что они зовуться сѣрчаній металъ, хотя основа до того, зваживши, что, о скѣлькѣ я разумѣю, для горняка головна рѣчь лежить не въ тѣмъ, якъ деякі думаютъ, але принявши такую гадку, не може бути доказано, тому она туды не могла-бы йти дальше яко невідлучна часть складова тои въ угазанѣмъ змыслѣ нѣвдомому зѣ обохъ не полишеной ямы, бо предѣвъ при иншихъ обставинахъ навѣтъ зовсѣмъ несвѣдущій изъ насъ могъ-бы познати, что коли-бъ такъ не було, ба, якъ-бы не добавивъ, коли-бы такъ було, або само представленіе такой рѣчи высмѣвъ-бы, навѣтъ коли-бъ ему се доказано якъ на долони. Що? не правду кажу?

Я бѣдѣвъ опечаленный:

— Я вѣстѣдуюся, пане Вардъ. Знаю, что я властиво повиненъ все розумѣти, але бачите, та проклята горѣвка влѣзла до головы и менѣ годѣ понятіи найпротѣйшого реченія. Я-жъ вамъ казавъ, что го маю такъ бѣдѣ.

— О, прошу, дуже прошу! То певно вина моя, хочъ менѣ здавалося досѣтъ ясно для...

— Про те нема й бѣсѣды! Ясно! Такъ вы выложили такъ ясно, что только нужденный идѣтъ не могъ-бы васъ зрозумѣти. Але та проклята горѣвка... она наробила всего лиха!

Темати до рефератів на загальних зборах „Просвіты“

дня 17 (29) серпня 1889, вразь в резолюція, котрих референти задумали до прийняття предложити:

I.

Як треба старатися, щоби більше книжок нашій люде читали і щоби більше книжок розходилося через розпродаж?
(Референт Д-р Мелитон Бучинський.)

Резолюція:

1. Загальні збори поручають кождому членови товариства, запрошувати своїх знайомих, ще в книжках необорваных, и читати нмь в голос.

2. Загальні збори поручають членамь бувати в книжках там, де больше людей збирається, и пр. на празниках, на вечеринях, коли сидять люде при умерці, коли збираються на вечірню роботу, и там в голос читати.

3. Загальні збори поручають членамь, старатися у місцевих учителях, в школах, в радях місцевых, в радях повітовых и т. д., щоби книжки товариства, радою школою поручені, роздавано дітемь в школах в нагороду.

4. Загальні збори поручають членамь, вышукувати в кождой місцевости, чи то село чи місто, щиро чоловіка, котрий брав бы в розпродаж книжки нашого товариства за роботу. Треба до того чоловіка честного и любячого Русь святу; придавати-бы-си до того люде слабовиті, до тяжкої роботи неспособні, выслужені жовитры и инші, що побирають пенсію бдѣ уряду. Людей сих треба подовати до відомости видѣлов центральному, а видѣл именувати нх одпоручниками товариства на основѣ §. 48 и 49 статутів, и постаратися, о себѣ того треба буде, у власті о позволеніе для свих людей, щоби могли розпродавати книжки вь своих місцевости або вь своих повітах. Одпоручники будуть мати обовязок, продавати на ярмарках, одпустанх и т. д. и вь своих мешканю книжки нашого товариства.

5. Загальні збори поручають видѣлов центральному, постаратися вь краевой радѣ школьной и вь дирекціях, щоби книжки „Просвіты“ введені були урядово до науки господарства вь семинаріях учительских и вь низших школах рѣшничих вь руской часті Галичин.

II.

Як мають бути устроєні читальні, щоби членови до них разо горнулися, щоби видимий був бы больше хосен з читальні як до тепер, и щоби тѣ, що вже позакладані, не упали, як то декуды буває?
(Референт Климь Воляньский.)

Резолюція:

1. Загальні збори поручають членамь, выбирати до видѣлу таких членов вь мѣж себе, про котрых певно знаєся, що они щиро будуть трудитися, и зовсім на те не зважаючи, чи хто тѣм образиться.

2. Загальні збори поручають видѣламь читальні старатися, щоби бодяй разь кождо-го місяца були бдѣтны и выклады вь читальни, а коли зайде щось такого, що вѣх дже обходити, в. пр. разом великій поныт за якимъ збѣжьем або иншимъ добуткомъ господарскимъ, нові гроші, нові мѣры и ваги и уряды до надзору, нові машини и орудна господарска, нове насѣнь де кулувати, щоби зараз о тѣм була наука вь читальни; коли прийдѣ звѣстка, що выданы новы законъ дотыкає членов, що вь новы вынаходѣ, и пр. свѣтлы електрику, говорити телефономъ и т. д. щоби и о тѣм була зараз наука вь читальни; такожъ має бдѣтиса вь читальни нарада, коли надходить якась лихо: пошесть на людей, звѣрять або ростины, дорожня, посуха, мыши, шкода бдѣ дивах звѣрв; ту треба

— Нѣ, прошу васъ, не кажѣть лишѣ того. Я ще разь зачну зь самого початку...

— Не тепер! Бѣйтеся Бога, я вамъ ручую, моя голова теперъ така, що не знаю, чи я зрозумѣю-бы найлегче запятанье, яке бы вы менѣ завдали!

— Ну, ну, не бѣйтеся. Свѣмъ разомъ я вамъ уже выложу такъ ясно, що мусите зрозумѣти. Значинимо зь початку. (И нахилився черезъ столѣ, въ выразомъ науги вь кождой чертѣ лица и вь пальцахъ на поготовѣ, щоби точки числяти, а я такожъ подавша наперед и вѣже аж-аж! або зрозумѣти або трупомъ упасты.) Отже знаєте, жила, яма, рѣчь, де єсть металъ, черезъ що бѣзъ творить середну межю вѣсьми инчими силами, чи то зь иншого дѣлани, чи зь давнѣйшого, котрих вступають до акціи на користь чи то першихъ противъ другихъ, чи другихъ противъ першихъ, або вѣсьх, або обохъ, або такожъ вьрѣвнують релятивні рѣшничѣ, якъ суть вь круахъ промѣня, зь-бдѣн найрѣшничѣйшій родъ подбѣности...

— А до чорта зь мою соломаню головою! — крикнувъ я. — Не трудѣтиса довше, я не вь силѣ нѣчого розумѣти! Чимъ выразнѣше вы выкладаете, я тѣмъ менше можю схопити звязъ...

Середъ того почувъ я за собою якийсь загадочный гамбръ, обернувся и бачу: Гінгстонъ ховаєся за газету и ажъ дупитися бдѣ смѣху. Я поглянувъ на Варда, а бѣзъ такожъ опускає поважну міну и регочєся. Ну, я вже амѣркувавъ, що они зь мене закинули и я упавъ жертвою ошдѣлю, що складавєся зь лѣтанихъ выразныхъ якъ сонце речєнь, але они нѣчого и нѣчого не значили.

Той Вардѣ, о, то була головка!

Пер. В.

прочитати, що о тѣмъ вь книжкахъ и газетахъ рускихъ вже написано, и листомъ запятати о раду досѣднихъ людей.

3. Загальні збори поручають членамь читальні, старатися вѣсьми способами, щоби читальня мала свою хату.

4. Загальні збори поручають членамь читальні, вышукувати и вывѣдуватиса про вѣхъ памятки народні вь ихъ селѣ або мѣстѣ; и пр. членов читальні вь Вишні (пов. самбѣр-ского) повинні знати, що зь Вишні буля родомъ великій патріотъ рускій: гетьманъ козацкій Петро Конашевичъ Сагайдачний и знаменитый проповѣдникъ Иванъ Василенскій; вь Галичин хоронитъ Братство стародавній хрестъ митрополитій сѣрбный зь книжнихъ часѣвъ; вь Синеводку пробувавъ дошій часъ вь р. 1241 король рускій Данило; подѣ Збаражємъ стоявъ зь войскомъ Богданъ Хмельницкій; вь Манявѣ похороненный гетьманъ козацкій Иванъ Ватковскій а село Руда належало колись до него; вь селѣ Новосѣлкахъ спочиває Маркіянъ Шашкевичъ, и т. д.

5. Загальні збори поручають видѣламь читальні обходити вь читальняхъ або бодяй „споминути не злимъ тихимъ словомъ“ великій подѣ народній: занєсеє панцины и памятки цѣсаря Фердинанда Добротливого, хрестъ вѣсь Русь, памятки князя Ярослава Мудрого, Володимира Мономаха, Ярослава Осмомысла, Данила, Юрія I, Петра Конашевича Сагайдачного, Богдана Хмельницкого, Петра Могили, Григорія Яхимоновича, Тараса Шевченка, Маркіяна Шашкевича, Юрія Федьковича, Стефана Качалы, день смерти цѣсаря Іоанна II, день уродинъ цѣсаря Франца-Іоанна I, и т. п.

6. Загальні збори поручають членамь читальні старатися, щоби бѣзъ хорѣ вь ихъ читальни, щоби членов училися свѣду церковного и щоби вѣсьми высѣвати великій патріотичный пѣсьни, що поукладали великій писателѣ, або и самѣ народѣ.

7. Загальні збори поручають членамь читальні, утримувати вь читальняхъ побѣщ портреты цѣсаря такожъ образы великихъ патріотовъ рускихъ та людей, що для добра Русь щиро потрудилися.

8. Загальні збори взывають вѣсьхъ Ви. патріотовъ, приступати до отворєня читальні ажъ тогды, коли будучі членов добре до того подбѣтовлені и самі о то просять.

9. Загальні збори просять Ви. священство, учителей и дяківъ займатися и далше щиро читальнями якъ дотепер.

10. Загальні збори поручають видѣламь читальні, переходувати и по роцѣ опраляти вѣхъ газеты, якъ має читальня.

III.

Чи потрібні зсылы збѣжъ по селахъ и якъ приступати до заложєня зсылу збѣжъ?
(Референтъ Ігнатій Полотнюкъ.)

Резолюція:

1. Загальні збори поручають патріотамъ рускимъ закладати зсылу збѣжъ доконче вь кождой громадѣ, щоби народѣ мавъ вь кождой потребѣ помѣчь вь своихъ рукахъ; великій або далеко розкиненій громады, якъ Березѣвъ, Богородчаны старѣ, Жабѣ, повинні мати два або три зсылы збѣжъ.

2. Загальні збори поручають закладати зсылы збѣжъ такъ само якъ позакладаній Народній Торговлѣ, на основѣ законѣвъ о товариствахъ зарѣбковыхъ, яко самостійній товариства на удѣлахъ.

3. Загальні збори поручають читати при обрадахъ надѣ заложєньємъ зсылу збѣжъ жанку пок. Стефана Качалы „Що насъ губить, а що намъ помѣчь може?“ (выдало тов. „Просвіта“) и статутѣ, що продає редакція „Буковинскій“ вь Чернівцяхъ.

4. Загальні збори поручають удаватися передъ отворєньємъ зсылу збѣжъ до тѣхъ громадъ, де вже зсылу збѣжъ заложєний и добре стоить, и тамъ розвѣдватися, якъ зсыломъ збѣжъ орудують; таѣй зсылы збѣжъ є вже: вь Карловѣ пов. снѣтаньского, вь Гавриловцѣ пов. надѣрнянского, вь Бортинкахъ пов. товмацкого, вь Божиковѣ пов. подгаецкого, вь Несмицкахъ, Угрюновѣ, Жужели, Скоморозахъ и вь Тартаковѣ пов. сокальського, вь Новосѣлкахъ кардинальскихъ пов. равского, и богато другихъ.

5. Загальні збори поручають товариствамъ, що завязуютьсѣ для удержуваня зсылу збѣжъ, отвирати такожъ крамянцю.

IV.

Чи принєсли хосєнъ каси позичковѣ и щадничѣ, чи треба ихъ далше закладати и на якій ладъ?
(Референтъ Іосифъ Гурикъ.)

Резолюція:

1. Загальні збори подносять зь подякою, що касы щадничѣ и позичковѣ, позакладані рускими патріотами, стали великою підмогою для поднесєня господарства, ремесла и купецтва межю Русинами, и поручають громадамъ сельскимъ, мѣскимъ и шляхотскимъ закладати у себе касу позичкову и щадничу.

2. Загальні збори поручають закладати таку касу яко суджу на удѣлахъ на основѣ законѣвъ о товариствахъ зарѣбковыхъ, и то яко суджу зь ограниченою подвойною порукою.

3. Касы таѣй можна такожъ закладати на ладѣ касы вь Закомарѣ пов. золотѣвского, де касы называєся „Закомарска Правда“, заложєна о. Даниломъ Тяничкевичемъ. Статуты затверджує намістництво.

4. Загальні збори поручають патріотамъ рускимъ при закладаню касъ засягати ради вь тѣхъ громадахъ, де касы давно позакладані, якъ вь Карловѣ пов. снѣтаньского, заложѣмъ пов. о. Андрея Воеводина, вь Чесникахъ пов. рогагинского заложѣмъ о. Медвєцкого, вь Божиковѣ пов. подгаецкого, вь Островѣ и Скоморозахъ пов. сокальського, вь Куликовѣ и др.

5. Загальні збори поручають товариствамъ завязуванымъ для удержуваня касы по-

зичковѣ и щадничѣ, отвирати такожъ крамянцю зь мѣшанымъ товарамъ.

Два доповняючі выборы до союму.

Ще закамъ галицкій соймъ зѣйшовєся и выборы послѣвъ провѣривалисѣ, бдѣбулисѣ два доповняючі выборы, оба зь куріи сельскихѣхъ и оба вь захѣдній часті Галичин.

Оба тѣ выборы суть цѣкаєй. Вь Паламѣ на мѣсто старостою Палазиньского выбранный натаръ и маршалокъ повѣтовый п. Мидовачъ. Замѣтити треба, — якъ мы се вже давнѣше згадували, — що п. Палазиньскій бувъ зь попередня каденціи соймовѣхъ однимъ старостою, котрый вийшовъ зь волѣ народу, а не зь волѣ своєй або сферѣ маючихъ власть, вийшовъ навѣть противъ волѣ тѣхъ сферѣ. Онъ бувъ и єдинимъ старостою, котрый боронивъ вь соймѣ справѣ народу послѣ своего пересѣдѣченя, не оглядаючися на нѣкого больше. И теперъ выбравъ его народѣ зь своєй волѣ, и то не вь тѣмъ повѣтѣ, де бѣзъ урядѣвъ. Зь того взгляду треба жадувати, що п. Палазиньскій мандату не приймивъ, хочъ зь другой стороны оно и добре, що намістництво выключивъ рѣшучо вѣсьхъ старостѣвъ бѣзъ винимка бдѣ посольскихъ мандатѣвъ.

Справа выбору вь Писку, де на мѣсто ославленого Яхима прайшовъ теперъ п. Станиславъ Баджейовичъ, выставляє нашому краевѣ дже сумне и понижачєє свѣдоцтво. Та не такъ цѣлому краевѣ, якъ вменю тѣмъ, котри вь той справѣ мали свою руку. Ова дає и сумне свѣдоцтво мазурскому людови. Таѣй Яхимъ, котрый, за-дѣл звѣстныхъ причинъ, зрѣкаєся своего мандату, потѣмъ бдѣликує то зречєньє, а потѣмъ зновъ зрѣкаєся, якъ-же низько, якъ безконечно низше стоить бдѣ такого ч. Гурика або Барабаша! А мазурскій выборѣвъ, тѣ самі, котри при першѣмъ выборѣвъ голосуютъ противъ п. Баджейовича, при другѣмъ голосуютъ за Баджейовичемъ! Де тутъ яка свѣдомѣсть своихъ потребъ и правъ, де свѣдомѣсть значѣня выборѣвъ!

Замѣтно, що оба доповняючі выборы бдѣбулисѣ вь наибѣльшой тишинѣ, бѣзъ всякой голосѣйшой агитаціи, бѣзъ вышаня комитету центрального. Польскіе газеты навѣть не знали, що выборы мають бдѣбуватися, и довѣдалисѣ о нихъ, ажъ коли вже були скѣнчені. Они наръкають, що Gazeta Lwowska выборѣвъ не запѣвла. Мусимо однакѣ замѣтити, що соймѣва ординація выборѣвъ (§. 20) при розписаню поодинокихъ выборѣвъ зь мѣста або сельскихъ громадъ не wymagaє оголошеня ихъ краевыми газетами.

Справы краєві.

[Нарній польоній рѣшничій. — Стаціи заосмотрєня убогихъ рѣшничѣвъ и ремѣсничѣвъ.]

Ще вь р. 1884 ухваливъ галицкій соймъ резолюцію, взываючу правительство, щоби завєло вь провѣтѣ нового кодексу карного для злочинцѣвъ зь стану рѣшничѣго колоній рѣшничѣхъ, де бы злочинцѣвъ першій разъ засудженіи могли бдѣбувати кару, працюючи надѣ ролюю и де бы черезъ бдѣповѣдній впливы могли они дѣйственно поправатисѣ а не пѣуватисѣ же гѣрше, якъ того доказы маємо при тепѣрѣшній системѣ взынцѣ. Спеціально по-дѣ Галичинъ жадавъ соймъ заснованя вь нашѣмъ краю одной рѣшничѣй колоніи для злочинцѣвъ малолѣтнихъ. На то бдѣповѣло правительство, що если соймѣва ходитъ о колоніи за-дѣл поправы злочинцѣвъ т. е. таѣй, де бы злочинцѣвъ бдѣбували не саму кару судомъ вымѣрєву а вже по скѣнченю єи перебували такъ довго, ажъ доки не поправатисѣся — то справа тѣя єсть справою краєвою и належать не до правительства взгляду рады державной, а до сойма. Дотычно-жъ колоній карныхъ вь тѣснѣмъ значєню слова, т. е. такихъ, вь котрыхъ мали бы злочинцѣвъ бдѣбувати саму кару вымѣрєву судомъ, бѣдѣла фондѣвъ потрібныхъ до введеня вь житѣ тѣхъ инстигудіи. Коли теперъ сарава нового кодексу карного бдѣ довшого вже часу стоить на порядку денномъ, порѣшивъ видѣл краєвой пригдѣти инстигудію колоній рѣшничѣхъ правительству и вь тѣй цѣли бдѣтисѣ до предѣлѣтеля комисіи кодификаціонной посла д-ра Махальского, звертаючи его увагу на рѣшєньє сойму зь р. 1884 якъ неменше на фактѣ, що дотепѣрѣшня система каръ не впливає зовсѣмъ крѣписто на поправу злочинцѣвъ зь стану рѣшничѣго, а протѣвно взынцѣвъ же гѣрше ихъ деморализують. Видѣл краєвой подѣтисѣ далше, що вь звязи зь тою справою стоить справа организаціи заведєня працѣ примусовой и поправы, котри вь случаю помѣщеня ихъ вь системѣ каръ нового кодексу мусѣли-бы удержуватисѣ коштомъ державы. Справу тую порѣшила впрѣчѣмъ вже рада державна вь р. 1873 вь резолюціи, взываючій правительству до введеня бдѣповѣднихъ кроковъ взглядомъ бдѣбраня подѣ власній зарѣдѣ вѣсьхъ того рода заведєнь, якъ встѣвають вь краю. Кроки тѣ не довели же до нѣякого разульнѣтѣ а то зь причинъ дже тяжкихъ условій, якъ правительство ставило краємъ а межю ними и Галичинѣ. Зь огляду на велику вагу обохъ тѣхъ справъ завязавъ видѣл краєвой пос. Махальского, щоби яко предѣлѣтель комисіи коди-

фикаціонной подѣлавъ ихъ подѣ ан розвагу и старавєся выдѣнати прихильне и користне для краю полагѣньє.

*

*

Вь вышнихъ краєхъ Австріи, якъ прѣмъ, вь Австріи долѣшній, Моравѣ и т. п. суть т. зв. стаціи заосмотрєня подорожничѣхъ рѣшничѣвъ и ремѣсничѣвъ вь натураліи. Рѣшничѣи и ремѣсничѣи, котри хѣлєво суть бѣзъ зарѣбку, знаходѣть вь тѣхъ стаціяхъ пратулокъ и підмогу а тѣмъ способомъ причинаютьсѣ они знаменито до спяєня жебрацтва и до заповєня публичной безпечности вь краю. Недавно звернуло галицкє намістництво зь припоруचना министерства справъ внутрѣшнихъ увагу гал. видѣлу краєвого, чи бы и вь Галичинѣ не належало заведѣти подобай стаціи заосмотрєня вандручѣхъ ремѣсничѣвъ и рѣшничѣвъ. Вь наслѣдокъ того выдѣвъ видѣл краєвой окружничѣ до вѣсьхъ видѣловъ повѣтовыхъ, вь котрыхъ подѣвъ загальний поглядѣ на цѣль и характеръ такихъ заведєнь вь нашихъ краєхъ и завязавъ видѣлы повѣтові, щоби заявляи, чи того рода инстигудіи для убогихъ подорожничѣхъ буля-бы для дотычнои окрестности потрібніи и пожаданіи, чи дали-бы устроити вь той самѣй способѣ, якъ вь нашихъ краєхъ и якъ мѣста буля-бы до того найприбѣднѣйшій. Такожъ поставивъ видѣл краєвой пытанье, чи не було-бы заведєньє тѣхъ стаціи надѣто утяжливє для житѣльєвъ громадъ, маючихъ становити округъ конкуренціи, и чи користи, якъ бы они принєсли, могло-бы зрѣвноважити выгождєнь на нихъ кошты. Рѣвночасно зарѣдѣвъ видѣл краєвой, щоби збѣрати и прислѣти єму даны, бдѣосѣчѣє до чєса и стану жебрацѣвъ и воздоцѣвъ вь давній окрестности. До мѣстѣ выславъ видѣл краєвой окреме запятанье, чи не схѣтѣли-бы и ве могли у себе устроити того рода стаціи. Видѣлы повѣтові и мѣста мають бдѣповѣсти на тѣ пытаня и на подѣлавъ ихъ бдѣповѣди має видѣл краєвой сформуловати бдѣповѣдній выєєньє для сойма.

Письма зь Сербіи.

[Середній школы вь королевствѣ сѣрбоніи.]

Перша гимназія вь Сербіи заведена вь 1834 роцѣ. Вь 1860 р. було вь Сербіи лише 6, вь 1870 уже 13, вь 1880 ажъ 25, а нынѣ 26 середнихъ школъ, мѣжъ тѣми тѣлько 2 реальніе школы. Зь вѣсьхъ тѣхъ школъ єсть 7 полныхъ зь вѣсьми класами, а 19 неполныхъ: 15 гимназій зь 4-ома класами, одна зь 5-ма, а 1 зь 3-ма. Почавши бдѣ 1886 р. мають повнѣй гимназій мати по вѣсьмъ класѣхъ. Одна школа середна выпадає на 79.166 мешканцѣвъ, а на 2.024 □ километрѣвъ. Реалки повстали 1865 р. изъ торговельныхъ школъ, и мають мати по сѣмъ класѣхъ.

Планъ науковий вь гимназіяхъ єсть вь головныхъ чертахъ таѣй: Наука религія подаєся по 2 години тыжднево тѣлько вь 4-охъ низшихъ класѣхъ. По-при сѣрбскій языкъ учать и старо-словенского яко домашнихъ языкѣвъ 32 години тыжднево (взявши у вѣсьхъ класѣхъ вкупѣ), а зь того 22 години иде на саму граматичку. Старо-грецкого языка вь гимназіяхъ Сербіи, мѣмѣ тѣснои звязи церкви и исторіи Сербіи зь царствомъ византійскимъ, не учать зовсѣмъ, а латинского языка учать почавши ажъ бдѣ 5-тои класѣ 19 годинъ на тыждєнь. Изъ новочасныхъ языкѣвъ стоить ученикамъ до выбору або нѣмѣцкій або французскій языкъ — а языкъ выбранный єсть уже обовязковимъ. Кождый зь обохъ тѣхъ языкѣвъ подаєся 26 годинъ тыжднево почавши бдѣ 2-ои класѣ. Сѣрбскѣ исторіи учать вь 3-ой и 4-ой класѣ 6 годинъ а всєсѣтнѣю вь 4-охъ высшихъ класѣхъ 16 годинъ, географію вь 6-охъ класѣхъ 13 годинъ. На природній науки призначєно 25 годинъ, на математику 39 а на рисунки свободною рукою, котри суть предметомъ обовязковимъ, 12 годинъ. Пропєдєвтика философичной учать вь двохъ высшихъ класѣхъ по 2 години, краснѣписє 4 години а гимнастичє и войсковыхъ вѣрѣвъ ажъ 28 годинъ тыжднево. Необовязковіи предмети суть: музика и свѣтъ 16 годинъ тыжднево. Число годинъ школьныхъ вь тыждинъ для одной класѣ выноєть 27 до 31.

Характеръ гимназій вь Сербіи єсть зовсѣмъ реальний, а маньерѣтъ просвѣтѣвъ подѣвъ навѣть подѣ народу пытанье, чи бы вь двохъ найнищихъ класѣхъ не вєєта науки ремѣсничѣи, бо многіи, скѣнчивши 2—3 класѣ гимназій, идуть до ремесла.

Вь реальныхъ школахъ не учать нѣ латини, нѣ старо-словенского языка, нѣ философіи обовязково, а за то учать обохъ чужихъ языкѣвъ — нѣмѣцкого и французского: першого 22 години а другого 15 годинъ. Исторіи учать 14 годинъ, природнихъ наукъ 33 годинъ, математику 47 годинъ, рисункѣвъ 26 годинъ, гимнастичє и войсковыхъ вѣрѣвъ 21 годинъ. Обовязковіи суть такожъ свѣтъ и музика по 2 години тыжднево. Вь реалцѣ выпадає на одну класѣ 29 до 37 годинъ тыжднево.

Реалки сѣрбскіи мають характеръ школы середной промысловѣи або техничѣи.

Що єсть ще характеристичне вь гимназіяхъ Сербіи, то се, що до нихъ ходѣть и дѣвчѣта. Вь тѣй цѣли правєдено гимназій вь звязи зь дѣвочими высшими школами. Дѣвчѣта могутъ зь 3-ои класѣ гимназій переходити до 4-ои класѣ высшѣи дѣвчоной школы, а зь 4-ои до 5-ои, доповняючи тѣлько пєсьтѣ зь науки о выхованю. Вь часѣ, коли хлопцѣ-гимназійєсты мають войсковій правѣвъ, дѣвчѣтѣ-гимназійєсткамъ удѣляєся наука робѣтъ ручныхъ, и вь тѣй цѣли поставлѣєся учительска ручныхъ робѣтъ, конечно вже таѣй, де єсть больше дѣвчѣтъ. Число дѣвчѣтъ вь гимназіяхъ на провинціи доходитъ навѣть третини числа вѣсьхъ учениковъ.

Учителѣ сѣрбскіи стверджують, що зь причинъ такои ошѣльной хлопцѣвъ и дѣвчѣтъ наука вь гимназіи, навѣть вь высшихъ класѣхъ,

Завѣдательство въ Слободѣ, дек. болеховского одержавъ о. А. Н. Носовъ.

Завдзваны до кан. институту на Дубовиці о. Іос. Любнецькі.

Напхотництво годиться на кан. институту оо.: Павла Филиповского на Новоміні і Ян. Краснопери на Боршів.

Посмертний — 5 — оповістки.

О. Іоанн Гарасимович парох Швейкова, дек. підгаєцького, роджений 1807 р., ординований 1832, вдовець, помер 9 н. ст. серпня. Похорони відбулись 12 серпня. Вічна йому пам'ять!

Наука, штука і література.

— Зміст ч. 15 „Зеркала“: Вступний стих „На порі“; Шкаралунік; Гадка практика; Що Русь пішла на виставу? Гноми; Наші рабобітники; Деї пригоди; Пессимізм; в фейлетоні: „Суды жіночі“, гумореска; в додатку: Луць і Прощ; Неоднакі мрії; Зорки; Подслухане; До одного повіту; на останній сторінці поміщена ілюстрація, представляюча сегоднішню бідку галицьку і виїзд панів шляхтичів на парську виставу. Се число так само повне гумору як і всі попередні числа.

Телеграми „Діла“.

Пешть 23 серпня. Президент міністрів Тисса виїхав до морських купальств. — Мин. Калій прокладає знесення в краях окупованих десятины од худоби, зменшення податку домового і збільшення жандармерії.

Берлін 23 серпня. Розійшлася тут і все ще удержує поголовка, що австро-угорський амбасадор Сечені має рвучо уступити зі своєю посадою.

Петербург 23 серпня. Ген. Ігнатієв іменованій губернатором в Київ.

Константинополь 23 серпня. На Кре-тві панує спокій. Порта наказала розбити також і Орменів в Азії, в наслідок чого там настав великий переполюх, бо Курди, котрих Туреччина не буде могла розбити, будуть аж тепер робити всякі пакости Орменам.

Берлін 24 серпня. Розійшлася тут поголовка, що цар відложив свою подорож до Берліна на час необхідний.

Мець 24 серпня. Вчора приїхав сюди цесар з цесаревою. Маючі Французи тутешні виїхали з міста подібно як штрассбургський на час гостини цесаря.

Рим 24 серпня. Вчора перед полуднем відбувся в Личе торжественне одкриття пам'ятника кор. Віктора Емануїла в присутності короля Гумберта, наслідника престолу, Криспіоно і мношества народу. — Почала тут виходити газета Сгоніса нега, котра ставить собі за задачу боронити низше духовенство против вишого. Газета сарозказує, що папа збирає величезний грош і льокує їх по банках у Відні і т. д. а кардинали уживають „Петрового гроша“ на удержання кузинок.

Конкурси, іменування, перенесення і пр.

— Іменування. Міністерство просвіти іменує в дійсними учителями: тимчасового учителя А. Леке. Трушковського з Ярославля в гимназії в Іосі; сусупітбів: І. Бриля з Кракова в Бохні, Павла Бриля з Кракова в Станиславові, І. Вистрони з Кракова в Стрию, Стеф. Грудзинського з Ярославля в Бохні, Фр. Гутевського з Золочевя, Влад. Либровського в Тернополі, Ігн. Серрина в Бохні, Володим. Шухевича з IV-тої гимназії у Львові при львівській школі реальній, Жигм. Сьвистельницького з Львова в Бродях, Влад. Загурского з IV-тої гимназії львівської в Тернополі; Ігн. Рихлика з Тернополя тимчасовим учителем в Ярославлі; — на дав опорожненій мбеді: катихида при II-гій гимназії у Львові ко. Фед. Ювечовича в Бережані, в Бохні дійсному учителю Стан. Матвієви з Дорогича і Лютов. Тогова з Вадовиць, при IV-тій гимназії у Львові Петр. Парілякови з Станиславова, в Рашеві Юл. Сугонича з Золочева. — Намістники іменує: ц. к. лікарів повітових II кл. Ігн. Янушевського в Пільзі, Кает. Волянського в Станиславові і Адама Криштоловича в Долині ц. к. лікарів повітових I класу; Стан. Пониклу ц. к. конципіста санітарного при старості в Кракові переніс на етаті лікарів повітових II кл.; далі іменує ц. к. асистентів санітарних: Апол. Тарнавського в Косові, Жигм. Дзиковського в Підгаєцях, Тита Василевського в Рогатині, Янка Яблоного в Чешанові і Меч. Гиришера в Бобрці ц. к. лікарями повітовими II кл., полішаючи їх в дотеперішніх мбедях служби; асистентами санітарними: Ігн. Солиньського окружного лікаря з Вигата в Босні при старості в Жидачеві, Стан. Валицького з Кракова до Старого мбета, Меч. Крамажинського з Кольбушови в борі санітарній намістництва, Евд. Витковського з Шурови в Живці, Винк. Гловинського з Солотвини в Надвірній, Берн. Грингавта, лікаря міського з Сянока в Тереволі, і Викт. Желазовського з Кракова в Рудках. — Краєва рада шкільна іменувала дійсними учителями і учителями: Мих. Валицького з Кокутківцях, Іос. Новака з Лиховичах і Влад. з Макаровичах Залічківку в Житині.

— Перенесення. Намістник пореніс лікарів повітових: Петшицького з Бродів до Біжеска, Бидла з Старого мбета до Бродів і асистента санітарного Вишатицького з Надвірної до Рон-

чиць — всіх трех на їх власну просьбу. — Інспектор податковий п. Кароль Бандровський перенесений з Ниська до Золочева.

ПОДЯКА.

Подобалося Всевишньому покликати дня 9 н. ст. серпня о. Іоана Гарасимовича, пароху Швейкова, до вічного снопічнику. Всім Вп. го-стям, що звалили своєю присутністю звеличати обряд похоронний дня 12 серпня, складаю сим щиро сердечну подяку. Передовсім дякую Вир. о. декану Ем. Застирчеви з Мозолівки за его труды при похоронах, одтак Вч. оо.: П. Крайковському з Литвинова, Онискевичеві з Мужилова, Кичурі з Носова, Навроцькому з Голгобч, Левицькому з Вербова, Виницькому з Маркови, Гузареві з Завалова, Дудкевичеві з Підгаєць, Фицловичеві з Заставець, Валицькому з Товстооба, Колодницькому з Ягольниць, Подляшескому з Монастириськ, Дрогомирецькому з Яргорова, Новосадові з Ковальки; рівно-ж дякую Вп. панствам Ружицьким і Гиманам з Швейкова, Дверницьким, Виличам з Волиць, пани Кат. Миколаєвичеві з Заставець і п. Виярському з Монастириськ; — старшим братям, півцям церковним і честним парохіям. Всім Вам, що бдали послідну прислугу По-койному і звеличали обряд похоронний, засылаю щиро сердечне Спаси-Бог і най Господи вынагородити естократно Вам за Ваші труды. Швейків 20 н. ст. серпня 1889.

В імени родини Теодор Муроза, мбесце-вий свещеник.

Розклад їзди на залізницях державних.

важний од 1 липня 1889.

Після львівського годинника.

Приходити до Львова:

В напрям з Стрия: 1) З Сухой, Хирова, Гусатина Станислава і Стрия, поїзд особовий о 3 год. 36 мин. по полудні. — 2) З Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова і Стрия, поїзд особовий о 8 год. 26 мин. зь рана. — 3) З Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусатина, Станислава і Стрия, поїзд особовий о 12 год. 8 мин. вь ночи.

В напрям з Станислава: 1) Поїзд мшаний зь Черновця до Станислава о год. 6 мин. 40 зь рана. — 2) Поїзд поспішний зь Букарешту, Ясє, Черновця, Гусатина і Станислава о год. 8 вечером. — 3) Поїзд мшаний зь Букарешту, Ясє, Сучави, Черновця, Гусатина і Станислава о год. 11 мин. 6 вь ночи.

В напрям зь Белзія: 1) Поїзд мшаний кожного вторка і п'ятниц зь Рави руской о год. 10 мин. 10 зь рана. — 2) Поїзд мшаний зь Белзія і Сокаля о год. 5 мин. 53 по полудні.

Одходити до Львова:

В напрям до Стрия: 1) До Стрия, Станислава, Гусатина, Хирова і Сухой, поїзд особовий о 10 год. 20 мин. зь рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрия, Хирова і Сухой, поїзд особовий о 8 год. 45 мин. вечером. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрия, Станислава, Гусатина, Хирова і Стружа, поїзд особовий о 5 год. 50 мин. зь рана.

В напрям до Станислава: 1) Поїзд поспішний до Станислава, Черновця, Сучави, Ясє, Букарешту і Гусатина о год. 9 мин. 30 рано. — 2) Поїзд мшаний до Станислава, Черновця, Сучави, Ясє, Букарешту і Гусатина о год. 9 мин. 50 рано. — 3) Поїзд мшаний до Станислава, Черновця і Чорткова о год. 10 мин. 8 вечером.

В напрям до Белзія: 1) Поїзд мшаний до Белзія і Сокаля о год. 7 мин. 49 зь рана. — 2) Поїзд мшаний до Рави руской по п'ятниц о год. 2 мин. 44 по полудні. — 3) Поїзд мшаний до Рави руской по четверга о год. 5 мин. 1 по полудні.

6, 4, 3 комнаты зь принадлежностями. Помешкані кавалірські. Кухню і ванну. Стайно і воззівно вынайме за рід реальності Емлі Бертеміліна Браера, ул. Браерова ч. 10, вь годинах 9—1 і 3—6. 3089 (3—?)

Через Редакцію „Діла“

можна замовити за знижену ціну отей книжки:

Фавет, трагедія І. В. Ієтого, вь перекладі Івана Франка, зь перекладом словом і повненіи. Ціна знижена зь 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зь рекомендацією пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Расквіт і російській пан-славизм, Корнилі Н. Устїновича. Ціна знижена зь 80 кр. на 50 кр. (зь рекомендацією пересылкою 65 кр.)

Taras Szweczenko, życie i pisma jego, napisal Gwidon Br. Battaglia. Ціна 20 кр. (зь пересылкою перекладом 25 кр.)

Хто замовить вь три книжки параз, одержить их за ціну 1 зр. 80 кр. разом зь рекомендацією пересылкою.

Позаять вьсх тых трех книжок уже мало, треба поспішати зь замовленнями.

Харч, мешкань і опіку

можуть мати ученики народних і середніх шкіль вь домі учителя школи народної у Львові. Просять ся о скорі зголошені. Влізна відомість вь Редакції „Діла“. 3076 (10—?)

ВАН-

даж руптурові, суспензоріи

також

французької спеціальности вь добрім роді.

в магазині товарів вь моді, для мужского, товаров галантерейных, акро ббтх рукописных, парфумеріи и т. п.

найдешевше вь торговлі **БРАТЕЙ ЛЯНГНЕР** Львів, Галицька ч. 1. Ціники на жадање даром!

ВАН-

Найліпшій Берненський сукна

поручає по цінах фабричних

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel. Imhof

in Brünn.

На поряді

осібно або зимове

убранье мужеске

выстане 1 купонь довготы 3-10

метр. с. в. 4 видень. докт.

1 купонь коштує

зр. 4-80 зь звичайной

зр. 7-75 зь добром

зр. 10-50 зь львиной

зр. 12-40 зь найліпшою

правдивою вовны овечой.

Одтак можна дбати вь великом виборі: повном перекладі камларны, сукна на абсцисери, пальмероні і боа на плаці зимові, гуїл для стрільців і окомонів, нерушення і тоскніти на убраня салонові, полотна на жіночі сукні і т. п. Ручитесь за добрий товар і докладну доставку.

Вздріть даром і оплатно. 3072 (4—20)

ДВЧАТКА

ходячі до школи найдуть вигідне помешкань і опіку. Умовія дуже приступні. Порозумітись можна або листовно або лично. Риппог ч. 25 II-гій поверх. П. Ф. 3090 (3—3)

Filip Ticho,

Brünn, Krautmarkt 21,

розсылає

СУКНА

з ц. к. прив. фабрик за послід платою на елегантній осбній або зимовій матерії, а то:

1 купонь мтр. 3-10 матерії, вы-стачено на мужескій одіть, до-бром якості, лишь за зр. 5.—

1 купонь м. 3-10

льви, якості лишь за зр. 7.50

1 купонь м. 3-10

найліпшою як. лишь за зр. 12.—

1 купонь м. 2-10 матерії на зимовій плаці

чиста нова. . . . . зр. 6.—

1 купонь м. 3-10 чорно-го сукна чиста нова, на повний одіть саль-новий. . . . . зр. 9.—

Взори даром і оплатно.

Старий фортеп'янь

але новішої конструкції і зос-всім добрий, о голос звучимий і гармоніюмий, можна лабути за дуже умірену ціну. Влизно відомості уділяє Адміністрація „Діла“. 3041 6—?

Накладом о. Петра Богаче-вского появились в друкарни Цукерканда в Золочев рус-кий квіты для Всч. Духовен-ства, 50 штук за 40 кр. безь пересылки почтовой. Купити можна або у Цукерканда вь Золочеві або у накладі вь Гарбузові п. Олєвєв.

Filip Ticho, Brünn

Krautmarkt Nr. 21 und Rathhausgasse Nr. 17

продає по оригинальних цінах фабричних:

Флянеля-Валеріи

вь найкрасіших красках і азо-рах, сукна (10 метрів) зр. 3.80.

Бархань на сукні

вь найліпшій выкочено сукні (10 мтр.) зр. 3.25.

Матерія на сукні

Norpe-Loden

у вьсх красках або пасмиста, сукні (10 мтр.) зр. 3.—

Полотно дамеке

подвійно широк, вь найнові-ших красках послідних, а та-коже пасмиста, сукні (10 мтр.) зр. 7.50.

Матерія на сукні

найновіша і найелегантніша на осезот осбній і зимовій, по-двійно широка, сукні (10 мтр.) зр. 5.—

Зимова хустка

(Himalaya)

чиста нова, 1/4 довг. зр. 3.75. (Лийш доки выстане засобу!)

Розсылаєсь за послід платою. — Вздріть даром і оплатно.

Румбургскій оксфорд

правдивоокрашений

1 мтр. (30 вьд. докт.) зр. 4.50.

1 мтр. (30 вьд. докт.) Іа зр. 6.50.

Румбургеке

полотно варшатове

1/4 шир. особливо придале на му-жеске бльє.

1 шт. (30 вьд. докт.) зр. 6.50.

Шіфон

знаменитой якості, дуже придалий на бльє мужеске, жіноче і для дітей, 90 стм. широкій, 1 шт. (30 вьд. докт.) зр. 4.50, 6.50, 6.50, 7.50.

Домове полотно

найліпшою якості, компетне, 30 вьдєньских доктів.

1 шт. 1/4 . . . . . зр. 4.50.

1 шт. 1/4 . . . . . зр. 5.50.

Жіночі сорочки

зь доброго шіфону або мшного полотна, зь широкими кружевами. повной величины, 6 шт. зр. 3.75.

Джутові засони

турецкй взору, повной довготы. Першю якості. . . . . зр. 3.50.

Другою якості . . . . . зр. 2.50.

Гаритурь зь 2 покрывал на ложко а 1 на сьдг зр. 3.50.

ОПОВІЩЕНЬЕ.

Склад фаб. сукна.

Ит. довго стане приває!

Берненський останки сукна

3-10 мтр. на ціле убранье зимове мужеске зр. 3-75.

Правдів шевіоты англійскі

3-10 мтр. на ціле убранье мужеске І зр. 8.50, II зр. 7.50, III зр. 6.—

Зимові матерії

доброй якості, нові краски 2-10 мтр. зр. 10.—, II 6.—.

Правдів гуїя стирійска

на ловей убрانی, несходима, 1 метер зр. 2.85.

Матерія на абсцисери

найновішій краски модній, най-львиной якості, 2-10 мтр. на 1 цілий абсцисер зр. 6.—

Муж. товари модній.

Сорочки мужескй

з шіфону, кретоно, оксфорду, найліпшою выробу І зр. 1.80, II зр. 1.20.

Робітничі сорочки зь оксф.

модній, доброй якості, 3 шт. II зр. 1.40, I зр. 2.—.

Ногавиць

зь мшного полотна, бархану, I зр. 2.50, II зр. 1.80 за 3 шт.

Нормальне бльє

системи Гіра, чисте вовний, для мужчин і дам І сорочка зр. 3.50, I погачи зр. 3, зь ба-вовны I штука зр. 1.50.

Скаріетки мужескй

на зиму, бльі або вь красках, роблені, 6 парь зр. 1.10.

Шапки плюшеві

для мужчин і хлоп. 6 шт. зр. 1.50.

Пальє до подорож

3-50 мтр. довг., 1-60 мтр. широкій зр. 4.50.

12 шт. хусток до носа

обрубєньких, зь барваніх кра-емь, для мужчин зр. 1.20, для жіноць зр. 1.—.

Засони, покр. ковры.

Джутові засони

найновішій взору, ціль, вь 2 красках зр. 2.30, 4 крас зр. 3.50.

Джутові гаритурь

2 покрывала на ложко і на сьдг, зь широкими кружевами, 1 шт. зр. 3.50, 4 крас зр. 6.—.

Шкільні зимові ковры рожеві

доволь довгий широкій, 1 шт. зр. 3.—

Жаккарт, Маніла ковер

10 мтр. довгій, модній, зр. 3.50.

Равєсый гаритурь

2 покрывала на ложко і на сьдг, зь широкими кружевами, 1 шт. зр. 3.50, 4 крас зр. 6.—.

Простирала

1 шт. безь шна, 2 мтр. довгій, зр. 1.50

Сьпінки

з шіфону, модній, I зр. 1.40, II

Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss (Hirnlähmung) Vorbeugung und Heilung

Тому то всякимъ тѣмъ, которыя нуждаются на припадъ первобытн заглавъ а бѣдѣмъ на т. зв. первобытн, показуючуся хроничнскн болнзми головы, мнрному, констнтнмн, великому дравлнствню, зворущонемъ, браконъ сну, заглавнмъ тѣлеснмъ несомомъ и педворонемъ бѣдѣмъ нужнмъ, котрыхъ нахѣмъ удары та черевъ та нуждаются на спаралнзованье, не можутъ або трудно говорнтъ, на трудности поплаканъ, штнвнѣе суставовъ и на безустанн болъ въ ннхъ, на частковъ ослабленн на слабу памятъ и бракъ сну и т. п., котры кже глалн попомчн лѣкарскон та знаннмъ ередствамъ, якъ дѣтню, гидрорлнн, нтрнпнмн, электрнчнстню, тальваннзованемъ, купелнмъ паровымъ, бодотнстнмъ и морекнмъ — не палппи бѣякого вылѣченъ або полнншнмъ, вѣднщн тѣмъ всѣмъ особамъ, что боятъся удару и черевъ та стрнщн на безустанн чутнѣ боязнн, тяжку голову, болъ головы зъ заворотомъ, мнганье и потемнень въ очехъ, натнсканье подъ чоломъ, шумъ въ ушахъ, на задернѣе рукъ и ногъ, и такъ всѣмъ педужнмъ на первы, что принадлежатъ до заглавнхъ трехъ категорнй, а такожъ лнуднмъ, что запндаютъ на бѣднцку а тѣмъ самымъ на ослабленъ, такожъ здоровымъ, навѣтъ молоднщнмъ особамъ, що много занятъ духово, и котры хотнтъ узннхнть реакцн духовон дѣялнхн, всѣмъ тѣмъ, якъ наиболѣе прнучаея, чтобы малн загладу брошурку, котру можн дѣстатн даромъ и оплатно въ аптцѣ Н. Кнжнновскон у Львовѣ

3069 (1-2)

КОНТОРА ВЫМЪНЫ
 п. н. уприв. галицкаго
Акційнаго Банку Гипотечнаго
 2222 162—? купує и продає
всѣ ефекты и монеты
 по дѣ найприступнѣйшими условіями.
5⁰/о Листы Гипотечный и
5⁰/о Листы Гип. преміованій,
 котрыхъ по слою закона зъ дня 2 ливня 1868 (днєв. з. д.
 XXXVIII. Ч. 93) и найвышномъ постановы зъ д. 17 грудня
 1870 р. можна уживати до уищуваня капиталовъ фон-
 довыхъ, пуццалныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
 на кавцію и вадія
можно одержати въ сѣй Контортѣ.
 (до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)
 Всѣ порупорученя зъ провинціи залагоджуютьсѣ безъ
 проволочки по курсѣ дневнымъ, не числячи нѣякои провизіи.

Одинока христiянська конкуренція!

Складъ товарѣвъ

3073 (2-10)

ВИНКЕНТІЯ ПОВАКА

передъ тымъ Кароля Пехачка въ Бергѣ, Krautmarkt 13., поручаєся П. Т. христiянської публиці яко одинокє, основанє на солидной христiянської побѣдѣ, жерело закупки низше поданыхъ товарѣвъ, доброй якості, справедливою мѣрою и дешевой цѣны.

Услуга совѣстна, христiянська!

3 ¹⁰ мтр. матеріи на убраня для мужичъ зр. 3:50	29 лѣк. домов. полотна $\frac{1}{4}$ зр. 4:50
3 ¹⁰ „ доброй „ „ 5:—	29 „ полот. румбурского „ 7:—
3 ¹⁰ „ найлѣпшій „ „ 8:50	29 „ веббъ книгъ $\frac{1}{4}$ „ „ 5:50
2 ¹⁰ „ мат. на вберцигеры „ 6:—	29 „ шифону Пазр 4:50, 1а „ 5:50
10 м. кашмиру всѣхъ крас. „ 4:50	29 „ градлю Паз зр. 5:50 1а „ 7:50
10 „ вови. атласу „ „ 6:50	29 „ канаяасу гарній взбр. „ 6:50
10 „ чорного терна, добр. „ 7:—	29 „ оксфордъ „ „ 4:50
10 „ фланель на сук. н. из „ 3:50	29 „ нанкину „ „ 5:50
10 „ бархану на суккѣ „ „ 3:—	6 шт. полотнян. стирокъ „ 1:20
10 „ вов.рису всѣхъ крас. „ 3:80	3 „ скатерти $\frac{1}{4}$ зр. 1, $\frac{1}{4}$ „ 2:—
10 „ полотна жѣвочного „ 8:—	1 „ джутовой заслоны „ 2:30
10 „ гунѣ жѣвочн. „ „ 5:30	1 „ „ гарнит. покрывалъ „ 2:50

Вздрѣцъ и пѣниціи даромъ
и одатки

Що не подобаєся, приймаю на
звѣздъ безъ оупру

ВЫСТАВА
образовъ фотоплатичныхъ
въ сали Frohsinn
въ готели Жоржа.
Въ томъ тыждни
ВЫСТАВА ПАРИСКА
и
мѣсто Парижь.
Вступъ одъ особы 20 кр., дѣти
10 кр. Выстава отворена щодня
одъ 10-тои до 9-тои годины ве
черомъ. 3073 (10-?)

Складъ кавы
СТУРА КОСЦИЦКОГО
подъ знаменемъ
"СИРІУСЪ"
у Львовъ, Хорущина ч. 22.
ручае добру и выдатну каву спрож-
жену безпосередно одъ проду-
ктівъ зъ Америка полудневохъ.
Коштуе у Львовъ;
1 кильо 1.70 зр.
ава палена $1\frac{1}{2}$ кильо 1.20 зр.
на провинціи:
 $4\frac{3}{4}$ кильо 8.70 зр. франко.
директорамъ надъ 50 кильо опустъ
Не маю зовсімъ тихъ
дѣвъ кавы, котрій оголо-
ують инші подъ назв
ого знамені. Спродажу око-
просто одъ продуцентівъ, що
ажу доказати, и продаю якъ най-
ише о 20% дешевше язь хто не-
дѣ. Въ Гамбургъ и Триестъ мож-
дѣстати каву вже лишъ зъ че-
ертой руки, а то для того, що
одуцентъ спродає гуртовникови
мѣсяц, той знову гуртовникови
Европѣ, одъ тихъ буває ком-
онеръ; а одъ него ажъ купецъ
и звичайно не просто, але черезъ
ента мѣсяцевого або подорожую-
го. Впрочемъ може кождый самъ
реконати, чи достане де инде
той цѣны таку каву язь моя
до кѣности и смаку. 2227 28—30

Остерѣгаеся передъ безвар-
тостными подрабленими!

Найнровѣйша выключо
ц. к. пр. патенто

МАСНИЧКА

„Express“

Патентъ Balsam у Вѣднн.
Одзначена нагородою держав-
ною за найлѣпшій системъ.

Посла выказ-
заменитыхъ
анаторовъ вст-
мо масничка
(ц. к. пр. в. „Ex-
press“) одно-
кою, годною по-
ручи, котор-
наибольше въ
4 до 5 минутъ
кручена навѣт-
итиною, выро-
бляя зъ соло-
кого молока,

сматанки або сметаны **наилѣпше маслице**
Масничка зроблена вельми гарно, з
презалевого материялу, легко чистити
обертася и одзначена на многихъ вы-
ставкахъ золотыми медалями. — Сю мас-
ничку можна купити у мене и у всѣхъ
торговляхъ зѣлзномъ и кухонными на-
чиниями въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ
фабричной, а просятъ Внов. купую

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

п о р у ч а е :

Старй вина угорекй лѣчничй и натуральнй вина
столовй бѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитй Старкй, Житивакй, Румъ и Аракъ de Goa.

Старй Меды бут. по	1.00	1.50	2.50
	3 лѣт.	8 лѣт.	15 лѣт.

Оригинальнй вина шампанскй и правдивй Конякъ
французскй першорядныхъ домбѣв.

МАЛЯГ'А бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 2847 62—?

МАЛЯГ'А БЪЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Однѣмъ изъ выставѣ гигиеничнѣй сребнымъ медалемъ за старй вина

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то чтобы зятягнути позичку, чи то чтобы записати для своихъ родины (бо полісса то само, що готовый грѣшъ), именно припаднѣ для задовженихъ властителейъ домовъ и реальностей, бо при случайной, наглой смерти черезъ выплату забезпеченого капіталу оставши одержать свою реальность безъ довѣдѣтъ; для новоженитѣ важна, чтобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вѣдючи можна еи ужити за кавдію або депозитъ.

2970 13—45

Полісса на убезпеченье есть истъ у всѣхъ случаяхъ наипевнѣйшимъ, наисчадѣнѣйшимъ и наипѣвнѣйшимъ капиталомъ, тому лѣшша понадѣ всѣхъ щаднѣйшѣ. Якъ и куда такую поліссу можна одержати наипѣвнѣе и наидогѣднѣйше, въ томъ подае наипѣвнѣйшу раду устно або писмено подѣ дискретіею: **Assicuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Kohlmessergasse 7, IV Stock**, дома до 2 до 5 години. Принимаеся убезпеченѣ ажь до вѣку 66 лѣтъ.

НАЙДЕШЕВШЕ!
Гдекомъ безъ сопуху, невыгасяющее
прасованиемъ зельзкомъ
и съ се при помощи патентованного
зельзка и
угль въ зъ дерева
BRIQUETTES
въ фабрики Архиклядъ Альбрехта,
скоро розжигаются разъ брикетъ, то
можно безъ роздуваня огню прирубъ
не чуетъ найменшого сопуху, якъ
наивыгоднѣйше прасовати **патенто-**
ваннѣмъ зельзкомъ, а кошты вы-
носятся на годину 1½ кр
Мѣсяца продажи устроюются всюдю.
Посленимъ и цѣнники розсылае на ба-
жанье даромъ и оплатно,
Головнѣ мѣсе продажи для
Моравы, Шлезка, Галлицы, Буко-
винны, Румуніи и Болгаріи угль въ
Briquettes Архиклядъ Альбрехта у
Юана Роснера въ Тешинѣ
Можна купити въ каждой бѣд-
ной торговни зельзкомъ. — До мѣсяца,
дѣе ихъ нема, розсылае за надбав-
лемъ оудъ 3 кр. патентоване зельзко
и достаточну смѣлостю до часты-
шого уживаня **брикетомъ** дворо-
ноу почтою.

нише подано великості и коштують:

Нр. I. об'ому на	5 литр. сметає	зр. 8—
Нр. II. „ „	10 „ „	11—50
Нр. III. „ „	20 „ „	18—
Нр. IV. „ „	30 „ „	23—
Нр. V. „ „	50 „ „	45—

(всѣ разомъ зъ термометромъ). Розсы-
лає за готовку або посылкатоу:

1914 **B. BALSAM** 12—13

власитель патенту и фабрикантъ
Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. Т

Цѣняки даромъ и оплатно

Всѣхъ наукъ гдѣнарихъ

Д-ръ Емилиј Лятайнеръ

добувши студіи зъ объясн. дентистикѣ
въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ
ателіе дентистиче при плацу Маріа-
къмъ ч. 10 и ордину одъ 10 рано до
6 вечеромъ.

Всѣяки операці докопче на жела-
ние безъ болѣ, добравши чувство ко
каждоу на оу розвеселюющимъ газомъ
(Pluista). Пшугий зѣби выгодує на

И. ИГНАТОВИЧЪ	
<i>п о р у ч а е :</i>	
п е в ы й и в ы п р о б о в а н ы й с р е д с т в а д о в ы б р а н ы в е н к и х п л а м я м .	
АМАНДИНА усушая пламя, съ собои пухровыхъ, бѣла, мо- роженого и т. п. флаконъ. . . АПЕСИНА вытѣгае пламя тов- стей зъ, матерій шовковыхъ барвыныхъ. . . . . АЦЕТИНА ищитъ пламя аль- каличей и мочовой, флаконикъ БЕНЗОЛИНА выбирае пламя товстей и зъ прѣтъ, зъ мази и покоству, флаконикъ малый 20 кр. пѣлый . . . . . БРАЗИЛИНА, выпраи въ бра- зилитъ матеріи черной, споло- вѣли и поплѣмлей одаску- ють первѣтну барву, стають лѣзкущими и твердыми, пакеть ЕТИЛИНА усушая пламя на по- мощь зъ фарбъ, анилиновыхъ, травы, лакеронъ, и смолы фл. ИНИНА розпускае пламя чор- ны повстайи на кѣпръ при фарбаново волоса, флаконъ . ЯВЕЛИНА уживаея до выбра- ни зъ бѣла барвыныхъ пламя, а именню зъ пива, вина че- рвоного, овоцѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . . КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужи- ваея до чищеня пащѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	кр. КОРЕНЬ МЫЛАНЬИ бѣлымъ, служитъ до прани матерій шов- ковыхыхъ, поточенныхъ и за- марганныхъ, пакетикъ по 2 кр. и МЫЛО ЖОВЧЕВЪ уживаея до выбирая пламя старыхъ зъ матеріи вовниныхъ, бавовня- ныхъ и шовковыхъ, кусникъ ОДАЛИНА пѣлыише средство до чищеня мужеской одежи, усувая пламя повстайи зъ пороху, прѣтъ, тютюну, моло- ка, пива, кавы, шоколяды, плѣсин, вохости, сметани, росоу и т. п. флаконъ. . . . . ОКСАЛИНА выбирае пламя зъ атраменту, прии и крови, зъ палеру и бѣла, флашка . . . КВИЛИЯ, матеріи вовнины и шовковы, выпраи въ одварѣ Квилия тратитъ пламя и о- даскують свѣтѣсть, прѣтъмъ барва матеріи нѣчо не тратитъ, пакеть . . . . . СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО- ВЫЙ усушая пламя зъ по- коству, огню и живитъ, флаконъ ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матеріи бѣлы вовнины зъ замаргана и пороху, пакеть . . . . .

2529

Скоря и певна помѣчь

на недуги жудковѣй и ихъ наслѣдки!!

Найблѣншимъ и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержанія здоровья, очищенія соковъ и крови и до добраго травленія есть всюдѣ знаемый и улюбленный

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Опѣ робитися зъ *найблѣншимъ и найуспѣшнѣйшимъ* зельѣмъ *дѣлѣи-скимъ*, зовѣмъ певнымъ на всѣи трудности при травленіи, оскудѣвѣи корчѣ, брѣкѣ апетиту, оббавленіи, напорѣ крови, сѣморойдѣ и т. п. За-данъ знаменитыхъ наслѣдѣвъ ставѣи *народнымъ* лѣкомъ

Велика фляшка кошуетъ 1 зр., мала 50 кр.

Тѣсячъ листѣвъ признаня можѣ переганути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобѣ не дати обманитися, треба знати, що кожда фляшка Бальсаму Житя д-ра Роза выготовлена посли орг. рѣшенці, завити въ синій картонъ зъ написею повѣздою: „д-ра Rosa Бальсамъ житя зъ антики подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фраінерѣ, Прага 205—3“ по вѣмѣцки, чѣски, мадѣрскии и французки а на верхѣ правѣи марки охоронѣи.

ПРАВДИВОГО

Бальсаму житя д-ра Rosa

достати можна лишѣ

въ головѣи складѣ *фабриканта*

Б. ФРАІНЕРЪ

въ апт. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Вѣѣ антики Львова и краю и вѣѣ бѣлѣшѣи антики въ Галичѣи и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.

Тамъ можна такожѣ одержати

Праску масть универсальну домову

средство личниче признаеи на всѣки занѣзлѣи, рани и болячки тысячамъ *листвѣ* поговѣлялѣи.

Би уживавсѣ зъ успѣхомъ на запалѣни, задержаннѣ молока и па твердѣстѣ груди при болѣзненіи, на болячии, карбункулѣи, ранѣи на ногѣи-хъ, дѣиѣ мясо на пальчикѣи, ствердѣишѣи, опухлинѣи желѣи и т. п. — Вскри запалѣи, твердѣи и опухлинѣи лѣчѣиѣ скоро; коли болячка значѣи метризувати, заразѣи набѣре и вылѣчѣиѣи. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску масть универсальну часто поѣроблюють, але лишѣ у мене выроблѣна она оригинально. Она лишѣ тогдѣи правдива якъ жовѣи металѣи пушки обвитѣи червоникѣи приписанѣи уживанѣи (въ 9 языкѣи-хъ) и въ синѣи картѣи зъ маркою охоронѣи.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найблѣншѣи и многими досѣвѣи выпробованѣи средство, лѣчѣиѣи пѣл-комъ, тѣиѣи слухѣи. — Лѣкомъ

КОВДРЫ шиті зъ вовняного
и шовкового атласу.
Матрацы зъ волосѣня

продае подъ порукою за свѣжость и доброту
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ плъцъ Капитульный число 2.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одвѣчальный редакторъ Иванъ Белей.   Печать въ фабр. Чердынской.   Въ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подъ вѣд. К. Волынского.

Предплата на „Дзвік“ з намісництвом за інсерати платити у Львові.

Подлики числятся по 10 кр. бдъ стиска.

Третій предмет: катехизаку и методику викладав о. Іоанн Гайда, бувши разом катихизатор при народнихх переміських школах. О. Гайда, чоловік спосібний, привчався до найвищихх катедральнихх проповідань, хоча проповідавав рідко. Озв став найбільше завдателем прихода в Кракові, а зь-відтам перенісся за кордон, до Холму.

уже третій раз по Европі. Ще малим хлопцем — він мав тоді сьмь лѣтъ, привізши був до Еривану на Кавказі, на повітання царя Николая, котрий тоді надіслав его ордеромъ св. Андрея.

Першій разъ бувъ шахъ въ Европі 1873 року и бѣдъ того часу лишилося по нѣмъ багато анекдотів и забавнихъ оповѣдань. Тоді не мавъ бѣдъ ще тон огляди, що теперъ. Въ люксембургскій палаті пам'ятали довго его гостину. Комнати, въ котрихъ бѣ перебувавъ, треба було довго доводити до давного ладу. Шахъ мавъ тоді звичай жувати тютюнъ и що хвила силувавъ на землю. При обѣдѣ н. пр. кидавъ кости підъ стѣлѣ и т. в. Одъ часу своєю першою подорожжю веде бѣдъ дуже точні записки, а его министры, що теперъ зъ нимъ ѣздили, розказують, що ще нѣколи не мали тѣльки роботи зъ записками, якъ теперъ. Въ запискахъ тыхъ пробивався иногдѣ досить быстрый поглядъ на рѣчи и не абы-якій догѣпъ. Підчасъ першою подорожжю н. пр. оглядавъ шахъ въ Лондоні галерію образівъ и побачивъ тамъ маленький образъ представляючий ослѣ. Онъ спитавъ, що сей образъ коштує, а ему сказали, що 100 фунтовъ. На то сказавъ шахъ: То за дорого; та жъ живого ослѣ можна купити далеко дешевше. Правда — сказавъ ему — але за то намальований не потребує сѣна. Ся замѣтка такъ сподобалася шахови, що онъ казавъ ей заразъ записати. Княгиню Уельску назвавъ бѣдъ тоді „незробною перлю“ и предлагавъ їй, щоби заразъ ѣхала зъ нимъ до Персіи. Нинѣ бѣдъ вже того не зробивъ.

Але и зъ тепершньою подорожжю оповѣдають про шахъ багато забавнихъ рѣчей. Въ Берлинѣ н. пр. представлено ему мѣжъ нѣшими министра справедливости и скаано по французски: Le ministre de la justice. — Justice, justice — нагадувавъ собѣ шахъ, а бѣдѣ пригадавши собѣ значѣнне слова, сказавъ: Ah — justice и показавъ при томъ на собѣ, якъ вѣшаютъ людей.

Зъ гостини шаха въ Монахиумъ розказують такожъ цѣкаві рѣчи. Колишли до обѣду, вѣвъ шахъ баварску княгиню Леопольдину за руку а побачивши красну прибрану службу двѣрку, такъ задивився на ню, що и не видѣвъ, що вже прийшовъ на призначене мѣсце; дочерва княгиня мусѣла звернути на то его увагу. Але при стѣлѣ була для него нова несподѣванка. Тутъ побачивъ бѣдъ золотий сервісъ прекрасной работы и такъ на него задивився, що ледви доглянувъ, що вже стравы подають. Тоді ажъ підсунувъ бѣдъ свои золоті окуляры ажъ на баранкову шапку и почавъ брати зъ полумиска. Але незадовго прийшла зновъ несподѣванка для него: подали ягус страну, котра представляла 30 до 40 сантиметрівъ високу бѣлу фігуру: персого короля, що на ловахъ убивавъ дика. Шахъ вдивився въ то и черезъ хвилу не знавъ, що робити, чи брати, чи нѣ; наконецъ надумався и набравъ трошки. Ему дуже було сподобалося, що кн. регентъ Лютиполдъ мавъ бискити въ винѣ и ѣвъ. Шахъ заразъ поспытавъ внязя, чи то добре, и давъ собѣ такъ робити. Вложивъ бискити въ вино, але задовго въ нѣмъ задержавъ, такъ, що кусенъ бѣдѣмився и лишився въ винѣ а шахъ заклопотаний не знавъ, що робити. Дочерва служба прийшла ему въ помѣчъ и підсунула скоренько нову чару зъ виномъ. Шахъ спробувавъ теперъ другій разъ и вже сямъ разомъ удачѣнше.

Вертаючи зъ Баваріи станувъ шахъ на австрійскій землі въ Зальцбургѣ. Про его приѣздъ сюди мы вже коротко доносили; тутъ подамо ще лашъ сцену зъ его гостини на замку Гельбрунъ. На прийняте шаха було тутъ вже все прилагоджене. Въ паркѣ було уставлене велике шатро а підъ нимъ стѣлѣ въ видѣ підкови, заставлений вже до обѣду. Наразъ зачавъ падати сльнний дощъ. Те однакжъ не перешкаджало шахови ходити по пар-

Четвертый предметъ: ратуаы церковный выкладавъ о. д-ръ Григорій Гинилевичъ, приложанны-схотлярхъ, мужъ свѣтлый и досвѣдныи въ церковныхъ обрядахъ. Выклады д-ра Гинилевича, хочъ рѣдкѣ, були дуже займаючи и поучаючи. Въ тыхъ часахъ понаввася жежи нашимъ духовенствомъ рухъ въ напрямѣ поправки церковныхъ обрядівъ; деякі новаци почали заводитися въ катедральній церквѣ, а мы питомцѣ ихъ підтримували.

Пятый предметъ: мимку выкладавъ кс. Константинъ Нахотакъ, провинціалъ Реформатѣвъ. На выклады мимки ходили мы до монастыря Реформатѣвъ, тамъ бувъ глухо-нѣмый хлопецъ и сей служивъ намъ за предметъ до науки.

За-для браку огорода при семинаріи мы по школьныхъ прелекціяхъ и коли не було проходу, переходжувались по коридорѣ. До семинаріи припаравъ т. зв. крилошанскій огорода, зъ овочевыми деревьями, утримуваний въ не найлѣпшѣмъ порядкѣ, але нѣхто не ставравъ о вступѣ до огорода для насъ. Ожывлені надѣю, що кождый прожитый день приближає насъ до кѣнца школьного року, а въ послѣдкахъ до олущеня разъ на все твердыхъ студентскихъ лавовъ, мы по-при наущѣ забавлялися, якъ могли, и думали думки про будущность, закрыты передъ нами. По приватныхъ домахъ въ мѣстѣ нѣхто зъ насъ не назывувавъ знакомства, боялися сѣлени, въ якой любюся Перемышлѣ. Акціи пасторахистѣвъ стѣлѣ усе высоко, не диво, що пасторалѣстами интересуются люди; скоро пасторалѣсты выордануся, акціи его удадутъ. Наше монотонное житѣе перерывали гимназіасты, що приходили до нашего заведения, прислѣдныи на ординацію пресвитеры, та сельскій душпастиръ, коли являлися у насъ при институціяхъ або испыткахъ конкурсовыхъ.

(Далше буде.)

Онъ отворивъ собѣ самъ парасолѣ и ходивъ по паркѣ а всѣ гостѣ мусѣли за нимъ ходити. Его „дитя часта“, той маленький хлопча, що зъ нимъ завжди ѣздили, вѣзхавъ бувъ до замку вже напередъ и оглядавъ тутъ цѣкаві водотриски а бѣдѣмъ обводивъ шаха и все ему показувавъ. Кн. зайшли до пещеры Нептуна, станувъ собѣ шахъ при приладѣ, котрымъ пускався воду, а хлопча цустивъ напередъ. Ледви що хлопецъ воішовъ, якъ шахъ повернувъ ключемъ и цустивъ струѣ воды на хлопча зъ вѣхъ сторѣвъ а той змочений до ватки почавъ зъ крикомъ утѣгати. Шахови арибало то велику радѣсть и бѣдѣ замкнувъ зновъ водотриски и ставъ самъ оглядати пещеру, але въ той хвилѣ хлопецъ дѣрався до ключа и цустивъ воду на шаха, котрий и такъ вже мокрый бѣдъ дощу не робивъ собѣ нѣчого зъ того, лашъ смѣявся, а бѣдѣмъ при-ступивъ и самъ до ключа, та кождого зъ гостей обрискавъ водою. Оцѣла вѣдѣвъ шахъ аукоколеномъ зѣдѣнцемъ на гору Гайберѣмъ, закупивъ тутъ въ крамѣхъ богато рѣчей и вернувъ назавѣ. Дня 23 с. м. вѣзхавъ шахъ въ Зальцбургъ до Вѣдѣя.

У Вѣдѣи повитаво шаха мало що не зъ такою нагадою, якъ нагадою тому нѣмѣдѣсого цѣсаря. На двѣрци являвся цѣсаръ зъ архиня-зми и другами д. стоѣниками на 20 минутъ передъ приѣдомъ шаха. Дворецъ бувъ прекрасно удекорований а бѣдѣ двѣрца ажъ до цѣсарской палаты було уставлене войско. Цѣсаръ мавъ на груди портретъ шаха въ бри-лянтахъ, котрий одержавъ въ дарунокъ бѣдѣ шаха ще въ 1873 р. Коли поѣздъ надѣхавъ, вийшовъ зъ него шахъ а підходячи до цѣсаря мало-що не упавъ запугавшись въ дивавъ и цѣсаръ піддержавъ его подавши ему руку. Одтакъ оглянувъ шахъ почетеу компанію а по короткомъ представленю достойниківъ по-ѣхавъ разомъ зъ цѣсаремъ до палаты, де его повитала архиня. Марія Тереса. Перебувши коротко въ апартаментахъ призначеныхъ на повитанье, поішовъ шахъ до свихъ апарта-ментѣвъ и тутъ принимавъ короля Милана. Вечеромъ о 6 год. бѣбувся обѣдъ а бѣдѣмъ поішовъ шахъ до оперы на балетъ „Ехсцель-зіоръ“. На другій день принимавъ шахъ на ав-діенцію свѣтлѣхъ достойниківъ и генерали-цію а бѣдѣмъ ѣдѣвъ бѣдѣти визиту кор. Миланови, але не заставъ его дома. Користаючи зъ нагоди, поступивъ шахъ до якогось оттика и закупивъ у него богато рѣчей. Оцѣла ходивъ шахъ намогину архиня Рудольфа и зложивъ тутъ въ гробницѣ Катчинѣмъ прекрас-ный и дороговизный сѣрѣбный вѣнѣцъ. Пон сѣмъ нагодѣ оглядавъ шахъ такожъ и цѣлу гробницю. Вчера оглядавъ шахъ придворный театръ, музеѣ и ѣздивъ на Кальенбергъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Ходорѣвщины.

[Соборникъ денанальнаго духовенства ходорѣвского и его рѣшенія въ справахъ дотыкающихъ клиръ рускій]

Львѣвскій митрополитъ Консесторіа підъ дѣмъ 23 мая с. р. предложала до розсуду и оцѣненя внесенне унѣсого уряду денанальнаго дотычно основаня дому приюту чи бурсѣ для сирѣтъ-сирѣтъ священническихъ. Обставина, що многі сыны священническихъ, утративши въ дѣтничѣмъ вѣцѣ родителей, остаются въ крайній нуждѣ, або становятся тѣгарамъ для близ-шой и дальшой родины, або неразъ марно пропадаютъ, — промовляе въ-разъ за тѣмъ, щоби доле тыхъ нещасливыхъ бѣнше заня-тись. Тому невідрадною положеню маже-бы заіебѣтисѣ филантропическимъ дѣломъ т. е. основаніемъ дому приюту, де бы сырогы по-при прѣкормлене побирали такожъ и бѣдо-вѣдѣу науку.

Гадѣа то не нова. Пригадуемо, що подѣбный гуманитарный заведеня у братѣвъ на-шихъ на Угорщинѣ уже давно основанъ и мають красну развизанію. Такъ въ мука-чѣвскій рускій епархіи епископъ Алексѣй По-чѣй (Рѣсѣу) дѣсь около р. 1825 давъ подѣвъ до основаня епархіального дому для сирѣтъ по священническихъ подѣ назавою: Orphanotrium diocesanum ad S. Alexium, а зновъ знаемо, що въ недавнихъ часахъ пок. мукачѣвскій епископъ Стефанъ Панковичъ своими заходами выведнавъ у угорского правительства 7.000 ар. на перебуваю згадааого заведения. Подѣбне за-веденне мало-бы и наше священство осну-вати, розумѣясь, своими власными силами, а тутъ мы таіи бѣдѣи, безеробреники! Повышшу справу всесторонно обговоривъ клиръ декана-та ходорѣвского дня 6 серпня с. р. на собор-нику въ Сугровѣ и односторонно рѣшавъ: „Клиръ денанальный признае потребу бурсѣ для хлопѣвъ-сирѣтъ по священническихъ и осно-ваню ен въ засадѣ не противляеться, но въ цѣ-ли остаточного полагодженя той справы дека-нальный клиръ звертає увагу Всев. Консесторіи на то годѣ рускій заведеня на Угор-щинѣ, зъ прошеніемъ, звѣдѣтисѣ про близій данѣ, статутъ и т. п. тамошнихъ заведенѣ“.

На томъ-же соборчану обговоривъ клиръ и поинише поданѣ справу, котрій обходѣти вы-ключно станѣ священничей:

1) Зъ уваги, що правительство имѣетъро намѣрѣе всѣ бывші капеллѣныи якъ и всѣ тѣ паршіи, котрыхъ людѣсть не выносите 1.000 душъ, здѣ гравдовати и перенести на стѣтъ таѣъ авизныи „годовныхъ экспозитуръ“ — клиръ денанальный выразивши свою озау, ухваливъ просяти Всев. Консесторію, щоби она одне-слася до министерства вѣровѣдѣнѣвъ и про-сѣтъ зъ прошеніемъ, экспозитуръ не заводѣти, а противно, преступати до остаточного порѣшеня провизорично справы конгруальной.

2) Зъ уваги, що бѣдѣ часу переведеня но-вого закона конгруального правительство въ парохіяхъ, де чистый дохѣдъ зъ ерекціональ-ныхъ грунѣвъ, обчислений въ арушахъ грун-

товыхъ, перевышася суму 360 ар., на случай смерти пароха ерекціональный грунты выдѣкає въ посесію, а таке поступованье правитель-ства противитсѣ давнійшій практицѣ, що е-рекціональный грунты лише въ тыхъ случаяхъ выдѣкаются въ посесію, коли чистый дохѣдъ обчислений поѣа іеисѣйского патенту вы-носивъ 315 ар., — клиръ денанальный порѣ-шавъ просити Всев. Консесторію, щоби она у правительства выдѣкала, щоби по смерти священнаго ерекціональный грунты лише тамъ выдѣкались въ посесію, де чистый дохѣдъ зъ нахъ выносите надѣ 500 ар. дотерѣвшіио про-визорично конгруу.

3) Зъ уваги, що зѣдѣнцѣи Львѣвско-Чер-новѣцка и Белзѣцка перейшли въ зарѣдъ державный, клиръ денанальный ухваливъ, щоби Всев. Консесторіа однеслася до ц. к. Дирек-ціи державныхъ зѣдѣнцѣвъ зъ прошеніемъ, щоби подобно якъ и державнымъ урядникамъ такожъ священникамъ було позволено зѣдѣн-цею ѣздити за оплатою половины билету.

4) Зъ уваги, що урядники всѣхъ дѣкастері-й, такожъ возни и другі особы всѣхъ урѣдѣвъ, побирають пенсію зъ горы, т. е. кождо-го 1-ого въ мѣсяці, клиръ денанальный ух-валивъ просяти Всев. Консесторію, щоби она выхлопотала у дотычныхъ вѣдѣвъ, щоби та-кожъ и священникамъ ихъ пенсію, замѣсть до теперъ прѣмѣкованого спѣсѣу выплачуваня въ долгын, выплачуваляся зъ горы, т. е. за-датково напередъ кождого 1-ого въ мѣсяці.

Якъ бачимо, суть то самѣ важкі справы, ат-бываєа дотыкаючи наше священство. Ко-бы то ще и другі деканаты поднесли свой го-лосъ въ тыхъ саравахъ, то може бы зъ того чо и було. Тожъ братя: „пукаймо а чей отво-ратъ намъ“.

Аоринѣ.

Зъ Рогатина.

[Розвизанье тутешнон повѣтовон Народной Торговлѣ. — Сегодѣшня конференція учительска]

Оногдѣ бѣбулися загальні зборы тутеш-нон повѣтовон Народной Торговлѣ. Сямъ ра-зомъ уже поѣаа вымоговѣ статута досѣтъ бу-ло до комплету около 25 членѣвъ (въ томъ числѣ колькохъ сѣлянъ и учителей, прочі священники) а сей комплетъ ухваливъ переда-ти склѣпъ и цѣле майно львѣвскій Народной Торговлѣ. Уже на найблизшій дѣвъ заіебѣдѣж-ный тутъ приѣзди п. Ап. Ничая зъ Львова, ко-трый має перевести купно всѣхъ товарѣвъ для львѣвскон Торговлѣ. Ликвидацию товариства поручивъ загальній збѣръ комитетови зложе-ному зъ оо. Ів. Марковича зъ Юашковца, Ант. Билинѣвича зъ Куропатникъ и Вол. Чаро-ского зъ Бабинецѣ.

Русскіи рогатинскій дуже радѣ, що вже криза разъ скѣнчѣлѣся, а львѣвска філія На-родной Торговлѣ въ Рогатинѣ повинна и му-сѣтъ зѣнати піддержку — очевидно, коли пе-реведе реорганизацию въ зарѣдъ и управѣ, бѣдѣне неадѣръ и людей, не маючихъ такту аи довѣрѣя у публики. Кладемо-жъ сю справу, яко найбільше пекучу, на першѣмъ плѣнѣ и не сумѣваемосѣ, що львѣвска Торговля зѣу-мѣа зробити ладъ. Вирѣчимъ побачимо.

Оногдѣ скѣнчѣлася тутъ окружаа кон-ференція учительска. Сямъ разомъ на девѣтъ тематѣвъ були вже три рускій и одначѣлѣся зѣбѣтомъ та львѣвскістю. Однакъ очевидно всего того за мало! Пригадаемо дотычнымъ сѣмѣмъ, що учители народній суть у насъ для руского населеня краю, отже для нахъ повиннѣт именно рускій языкъ бути поставле-ный на першѣмъ плѣнѣ, а до той поры, доки конференціи будутъ вѣстѣся въ польскѣмъ язѣ-цѣ, не буде хѣсна изъ нихъ, шѣода гроша! Але що-жъ? Нашимъ мнимымъ Kulturträger амъ усе здаєся, що поѣсъ для табаи, а не табака для носа!

Настѣкомый.

Зъ провинціи.

[Въ спраѣъ дороговѣвъ.]

Певно що якъ въ нашѣмъ выдѣлѣ по-вѣтовѣмъ, такъ и въ другѣхъ выдѣлахъ позѣ-товыхъ зѣбъ шкодою для меншой посѣлости хѣ-но толкуєся, що подѣ „дорогами громадека-ми“ (§ 4. закона дороговѣвъ) мають розумѣ-тисѣ лише тѣ дороги, котрі лучать одну мѣ-сцевѣсть зъ другою, и лише до тыхъ дорогъ має примѣненне §. 12 закона дороговѣвъ.

Отожъ прѣшу хвалѣну Редакцію, щоби для повнѣформованя сторѣвъ интересованныхъ помѣстѣла въ свойѣ часописѣи поясненіе §. 12 того закона рѣшене трибуналу администрат-ційного зъ дня 23 жовтня 1894 ч. 2240, и-рѣ 2261 слѣдуючого дословного змѣсту:

„Мѣсты на дорожѣ громадскій мають бу-ти уважанъ за часть той-же дороги (§. 5) и дѣятого обшаръ двѣрскій обовязанныи сѣтъ до-ставити до таѣхъ мѣстѣвъ матеріалъ дере-вянный. А се рѣвнодушню, чи та дорога, а тѣмъ самымъ и мѣстѣ, служить до получения нѣшихъ дорогъ публичныхъ або нѣ, чи она уважана сѣтъ для доѣзду до поль и львѣвъ або нѣ, бо навѣтъ дорога служача до вну-трѣшного обороту въ громадѣ сѣтъ уже доро-гою публичною и не перестаєе нею бути че-резъ то, що служить такожъ и до доѣзду до поль и львѣвъ громады и обшару. Рѣвнодушню такожъ, що обшаръ двѣрскій передѣ тѣмъ того тягару не поносѣвъ, бо обовязѣтъ той оцѣнювати належить не поѣаа звѣчаю, але поѣаа прищѣвъ §§. 11 и 12.“

Зъ-подѣ Зборовѣ.

[Нѣпскій знаѣтъ...]

Загальне здивованье выкликало въ на-шѣй околици именованье о. Курмановича, по-сесора зъ Зарудѣ, завѣдѣтелемъ парохіи Ур-лева. Хотя завѣдѣтельство въ Урлѣвъ — не

дуже впливовѣе и важне становище, але хто ставъ завѣдѣтелемъ въ Урлѣвъ, той вскорѣ, при нещасливѣй системѣ презентованя духо-венства, може дѣстати и парохію въ Бережа-нахъ, — отже оно певно аиѣ церквѣ аиѣ на-родови не выйде на хосѣнѣ.

Рѣчь дивна! Коли въ дѣ-чѣмъ промахнѣеся який тутешный рускій священникъ, не дуже на-вѣтъ патриѣтъ, то консесторіа має силу и енер-гію ему и черезъ двѣдѣтъ лѣтъ двѣдѣтѣма со-трудничавами пригадувати его провинну; а ко-ли холмѣахъ поважувася публично и насильно обрѣзувати хресты трипраменніи, коли завѣзато выступѣа въ сѣлѣ — де господарѣтъ яко посе-соръ — противъ проповѣдей о шѣнствѣ и не-шанує бѣдѣочѣнику недѣльного, — то ему тѣ провинны по трѣхъ лѣтахъ вымазується (три-роки тому бувъ о. Курмановичъ inhabilis на-вѣтъ до сотрудничѣва), вымазується навѣтъ мимо того, що онъ, якъ самъ казавъ: Jaz wa- szego obrządku umiem tylko Przeszysła śpie- wać — не має понятя аиѣ о богослужѣню нашімъ аиѣ о красотѣ нашего обряду. Намъ не ходѣтъ — говорѣтъ тутъ — о особу о. Кур-мановича, але той фактъ мусѣтъ выкликати занепокоєнѣе, бо се кепскій знаѣтъ... подобно якъ той, що львѣвска консесторіа до терна на катихиза пускон гимназіи наѣаа о. Гавке-вича зъ Глѣбова, звѣстного изъ проповѣди надѣъ могаюмо небибѣаа Грохольского, до ко-трого клякавъ: „Ty hetmanie nasz!“

Треба ще и то додати, (ч) о. Курманов-ичъ не умѣа говорити по руски — яка то буде наука народу? — а дочка его, кажуть, єсть обряду латинского. Де-жъ приписѣ на-шихъ соборѣвъ?

Мы рѣшучо мусимо просити Всѣ. Консесторію, щоби не вводѣла зѣ наше духовен-ство не-Русинѣвъ, котрі не таѣъ думаютъ якъ загаль руского духовенства.

К.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зачувати, що сѣимъ краєвъ будутъ скликаан на день 2 жовтня, а позаякъ рада державни має бути скликана на день 19 падолиста, то сѣймамъ позѣстане до нарадѣ не больше якъ 5 недѣлъ часу. Засѣданя рады державной потягнутѣся ажъ до Рѣзѣвняныхъ святѣ.

Розпорядженіемъ цѣсаревымъ зъ дня 14 с. м. утворено въ Перемѣшли нову ко-манду краєвои обороны, котра вѣйде въ жи-тѣе зъ дѣмъ 1 жовтня с. р. Рѣвночасно зне-сено команду краєвои обороны въ Бернѣ на Моравѣ.

До Congr. de l'Est доносѣтъ зъ Одессы, що въ полудневѣй Россіи грозѣтъ въ насѣд-докъ великого неурожаєа голодѣ, а особливо має бути zagrożена харѣвска губернія. Власти глядѣтъ зъ великимъ стра-хомъ на надходячу зиму тѣмъ больше, що въ насѣддокъ сильного революційного руху въ тыхъ сторонахъ можна вже теперъ побоюва-тисѣся якиѣхъ непомѣчѣвъ. Полиціи звертає тамъ дѣятого дуже бачне око на всѣхъ підозрѣныхъ людей. И въ самѣмъ дѣлѣ удалося їи симѣ дѣями выкрыти тайну друкарню, въ котрій мали друкуватися бѣзѣвы до житѣльвъ полуд-невои Россіи. При сѣмъ нагодѣ арештовано та-кожъ одну жѣнщину и якогось молодого му-жчину. Мимо того здаєся бути певною рѣчею, що въ Харьковѣ єсть ще одна тайна друкарня, котру полиція на дармо силѣуєся выкрыти. Congr. de l'Est єсть некое невяє жерело и дѣятого годѣ повѣрѣти сѣмъ вѣсти, а при томъ треба и то мати на уважѣ, що сѣа газѣты укѣнѣаютъ навѣтъ часто на то, щоби шпирѣти фальшивѣй вѣсти и то таіи, котрі комуєъ мають служи-ти до певныхъ цѣлей. Рѣвночасно доносѣтъ зъ Петербурга, що тамъ застрѣльвѣся якийсѣ чоловѣкъ, при котрѣмъ найдѣево пасѣмо, въ котрѣмъ було написано: Волю бути самоубійни-комъ якъ убійникомъ. Фактъ сѣа берутъ та-кожъ въ авѣзѣ зъ революційнымъ рухомъ въ Россіи.

Въ Женѣвъ мають незадовго друкуватися о-поминки Аксакова, до котрыхъ має бути долученый автографъ велики цѣкавого лѣсту тепершнього царя Алексѣандра III., въ котрѣмъ таѣъ сказано: „Мущу вамъ ще разъ сказати, що я вѣсѣмъ недоволеный свои-мъ положѣнѣемъ. Оно занадѣо блискуче для моего характера, котрому подобаєтъ лишь спо-кой и родинае житѣе. Житѣе при дворѣ не для мене. Мене що дня то болѣтъ, що я мущу сходѣтисѣ зъ двѣрѣаками. Не могу привыкнути до того, судѣти холоднокровно ту нужденность. А все то дѣєся лишь дѣятого, щоби дѣстати якуєъ бѣзѣаку, котра на мой поглядъ и ко-пѣйки не вѣрта. Я нещасливый въ сѣмъ това-риствѣ, середѣ людей, котрыхъ бы я не стер-пѣвъ, хочъ-бы она були локаями. Та ба, они займають найвышшій уряды въ державѣ!... Словомъ, мой любий, я мущу признати, що я черезъ смерть моего брата страѣвъ дуже бо-гато. Я не бѣдовѣдѣный до той высокѣи задаѣи, яку менѣ судьба призначила, бо коли менѣ вже яко насѣдѣвникомъ престола выдѣаєся тя-гаръ невоносимый, о сколько-жъ той тягаръ буде тяжшій для мене, який жеде на мене въ будущность. То, любий друже, єсть та велика тайна, зъ котрою я вже давно хотѣвъ зъ вами подѣлитисѣ. Уважѣао злишнимъ просяти васъ, щоби вы о томъ нѣмому не говорили, бо зро-зумѣете щоби то мене стояло...“

Цѣсаръ и цѣсарева нѣмѣцкѣй веруали вже зъ Мѣчу до Почдаму. Въ Мѣчу надавъ цѣсаръ люксембургскому и бельгійскому послови а бѣдѣтъ министрови Ейшѣль и генералови Ванъ деръ Смессѣнъ великіи хресты червоного орѣа. Гр. Гербертъ Висмаркъ ѣздивъ оногдѣ до Мо-

настара до цесаря, чтобы ему здати рапортъ о припадъ царя, котрый, не звысто зъ акихъ причинъ, трохи опознився.

НОВИНКИ.

— Въ опрѣвъ увязненныхъ Русинѣвъ зъ Галичины и зъ Украины. Панѣ Франкова, ко увязненому мужа п. Ивана Франка, приѣхала позавчера зъ двоима дрѣбными дѣтьми до Львова зъ села Нагуевичъ въ дрогобичскѣмъ повѣтѣ, де пробывала на свѣжѣмъ воздухѣ у родины (дѣтима) своего мужа. Тыждень тому, въ недѣлю, постигла ея въ Нагуевичахъ ревизія зъ ц. к. староства зъ Дрогобича: комисаръ зъ жандармами. Перевизуovali въ ея рѣчи а потомъ скринѣ домашнихъ и цѣлу хату, навѣтъ образы здоймали зъ стѣнъ и за образами чогось шукали. По ревизіи комисаръ черезъ двѣ години синевае протоколъ. Подъ той часъ въ Нагуевичахъ п. Франкова была сама, бо мужъ ей выбѣжавъ буть уже до Львова. Панѣ Франкова заразъ догадалася, що щось зайшло, прибула до Львова, чтобы постаратися о харчѣ для мужа, а потомъ поѣхала до Нагуевичъ по дѣти и привезла ихъ до Львова. Вчера рано (въ недѣлю) была у судіи свѣдѣцъ, сов. Маевского, зъ просьбою, чтобы позволилъ ей видѣтися зъ мужемъ, але сов. Маевскій одмовивъ ей, не мавъ часу, а казавъ прийти на тыждни. — Про увязненій въ Дидовѣй панни Дегенѣвны только доси звысто, що обѣ, Натали и Марія, молодой ще дѣвчата (старша може мати 20 а молодша 18 лѣтъ) прибывши на вакціи зъ братомъ до Галичины, пробыви трохи у Львовѣ, а потомъ выбралися на свѣжій воздухъ до Дидовы коло Лютовиско, до дому тамошного священника о. Кузена, школьного товариша п. Ивана Франка, что зъ гимназіи въ Дрогобичи. Тамъ панни Дегенѣвны провели мабуть два тыждни на свѣжѣмъ воздухѣ, малы дуже сподобали собі природу тамошнюю околѣцъ, що дѣла ходили въ лѣсъ на грибы. Якъ Дегенѣ такъ и Дегенѣвны, хочъ зъ Украины, зъ Киева, не суть Украинцами и анѣ панни анѣ ихъ братъ украинскою мовою не умѣють, а говорятъ по великоруски. — Студентъ кievского университета Кистяковский есть сынѣмъ бывшаго профессора кievского университета, — помершого передъ кількома роками; покійный профессоръ добувъ собі европейску славу своими творами на поли права карного. — Увизненный Маршинскій есть также студентомъ университету кievского, и такъ само, якъ Кистяковский, зъ роду Украинецъ. — За что влывисто поувязновали вѣсѣхъ тыхъ людей зъ-за кордону а зъ нами и Галичанъ, не знае нѣхто у Львовѣ — очевидно кромѣ тыхъ, що велили ихъ увязнить. Поза-краева праса має полю говорити о тыхъ увязненыхъ, але по большій части плете небывлицы на томатъ der Verhaftungen der Wiener (!) der jugendlichen Partei. (Neues Wiener Tagblatt, Pester Lloyd и т. д.).

— Зъ Коломый пишуть намъ: Въ 171 часлѣ „Червонои Руси“ подала редакція вѣсть, мовъ-бы то „у нового соймаемого посла д-ра Окуневского въ Станиславѣ отбылася над-ныхъ ревизія“. Бѣтъ се неправда. Посолъ д-ръ Окуневскій уже одъ червня с. р. опустивъ Станиславѣвъ переѣхавши до Коломый и теперь тутъ яко офицеръ красной обороны одбувае вправы войсковы. Подана въ „Червоной Руси“ вѣсть выгладѣла на злобу, очевидно скоминьовану въ самой редакціи у Львовѣ, бо певно, що нѣхто изъ Станислава не мѣгъ бы довести про мниму ревизію у д-ра Окуневского, позаякъ каждый Русинъ станиславѣвскій знае, що д-ра Окуневского въ Станиславѣвъ нема, отже и ревизія тамъ у него не могло бути. Намъ здаеся, що честь журналистична вымагае въ такихъ случаяхъ не пускаться на выдумки. . .

— Власть російскій — якъ доносятъ пинѣ польскій дневники — цустила на волю академикъ зъ Кракова, Таделъ Дверницкого, которого въ Россіи схоплено зъ книжками, якъ перевозивъ до Царства польского. Коли Дверницкого увязнено, галицка праса польска подѣлала була страшный крикъ на варварство російскихъ властей, що арештовали академика, чужого подданого, и взывали власти австрійскій, чтобы чимъ скорше въ дорожѣ дипломатичной старалася увольнити своего подданого зъ-подъ арешту и суду. Справа Дверницкого була розбрана въ „kol-ѣ“ польскѣмъ у Вѣднѣ а пос. Кронаветтеръ вѣсѣхъ буть навѣтъ интерпелляцію въ радѣ державной: чи звысто гр. Гат-фому, що власти російскій увязнили молодого чоловіка, подданого австрійского, Дверницкого, и что думаетъ заридити, чтобы ему вернено волю? Ну, Дверницкій уже на воли! Въ тѣхъ больше-мѣнше часѣхъ лучилася була — якъ нашъ Вп. читателѣхъ пригадують собі, — друга голозна справа: „увязненые 30 академикѣвъ зъ Кракова“ въ Ойцовѣ за то, що выбравши за перепустками до Ойцова, свѣдали тамъ патріотичній пісню, зверненій противъ державы російской. Въ польскихъ газетахъ зновъ поднялся буть великій крикъ и таки справдѣ запанувае буть страхъ середѣ публики польской, бо така була гада, що въ державѣ абсолютистичной, де нема конституціи, запанують молодѣжь до тюрьмы, почнутъ довге слѣдство и чи буде за що засудити чи нѣ, а вымучатъ колька мѣсяцѣвъ або и повѣ року въ тюрьмѣ. Тымчасомъ рѣчь скончилася дуже лагодно. Молодѣжь властиво не була увязнена, а только интернована въ мѣстѣ. Самѣ тѣ, що были интерновані, такъ оповѣдають цѣлу пригиду: Арештованыхъ придѣлено домѣхъ, що мѣстивъ въ собі реставрацію, три комнаты до сна и огорода зъ круголѣною. Арештованіи мали не опускати тои, такъ сказати-бъ, реальности, але волю имъ було ходити по огородѣ и грати въ круглѣ, а навѣтъ одъ часу до часу выйти на мѣсто, але только по двоухъ-трехъ. Два академики утѣкли, а якъ бы и больше хотѣло було утѣкати, могли були се зробити, только-жъ того не чинили, чтобы для оставшихъ не было горше. Реставраторъ доставъ наказъ давати интернованымъ на кошты скрабу добре ѣти, а пити вина, только не горьвкы. Интернованіи лише по тѣмъ знали свое арештованье, что въ дверехъ реставраціонного дому стоялъ одинъ жовнѣръ на стражи, а докруги огорода ходили два. Офицеры россійскій размовляли зъ интернованымъ, жарту-

вали, мовъ бы нѣчо не зайшло. Коли академики все то побачили, набрали гумору тай доброго апетиту, и тыхъ колька днѣвъ интернования перевели зовсѣмъ безжурно. Очевидно, слѣдство пошло разъ-два!.. и за колька днѣвъ краковскій академикъ були вже позадъ въ подвѣльскѣмъ мѣстѣ. На прикладъ въ Японіи, де вже одъ торѣхъ надавъ мікадо конституцію, певно не пошло-бы було чужеземнымъ академикамъ такъ гладко и вырозумѣло, якъ пошло тымъ зъ Кракова въ Ойцовѣ, въ державѣ абсолютистичной.

— Намѣстникъ — якъ подае Kurjer Lwowski — выѣхавъ вчера нагале до Кракова.

— Депутация рускои митрополитичеи капитулы у намѣстника гр. Баденѣвского. Якъ що року, такъ и сего, въ роковины уроднѣи цесаря Франца-Иосифа львовска капитула руска подѣхъ проводомъ архипресвитера о. Сынгалевича (бо митрополита у Львовѣ не было) удалася до п. намѣстника, чтобы на его руки зложить благжелания цесарени. Коли о. Сынгалевичъ скончивъ промову, п. намѣстникъ рѣзкимъ тономъ докоривъ членамъ депутации по поводу ревизіи переведеной въ домъ посла о. Озаркевича въ Болеховѣ, и выливыши свое недоволенье зъ тои причинъ, одвернувся и выйшовъ. На тѣмъ и скончилось принятіе депутации. На обѣдъ же, устроенный того дня п. намѣстникомъ въ честь роковинъ цесаренихъ, не буть запрошеній проводниковъ рускои капитулы (були запрошеніи только лат. архіеп. Моравскій и брм. архіеп. Исаковичъ). Взагалъ на обѣдѣ тѣмъ не было нѣкого зъ виднѣйшихъ Русинѣвъ.

— Зъ Сокальщины пишуть намъ: Мѣсто Сокаль, основане 1420 р., посѣдало въ старинѣ надъ Бугомъ замокъ, зъ которого полилися только руины. Тѣ руины зъ притыкающимися полями прирости зъ часами на власнѣсть п. Гериновича, котрый выставивши за нихъ цеголнѣю, ставъ копати землю, чтобы на той дорожѣ достатися до замковыхъ пивницъ, и копае до теперь. Передъ лѣтами открыто одну обширну пивницу въ значній глубинѣ, а въ пѣй знайдено межъ другими предметами металевыми до отираяна хрестикъ зъ рускою написею и два образы на шовковѣмъ днѣ вышиваніи золотомъ и сѣребромъ. На одномъ образѣ представленъ Иисусъ Христосъ, яко Спаситель свѣта, на другомъ яко мала дитина, окруженный ангелами, и зъ рускою написею: „Святѣцъ Божій, вземли грѣхъ міра“. Якъ хрестикъ такъ и образы мають велику артистичну та археологичну вартѣсть, и велика шкода, що они не були на нашій народній выставѣ у Львовѣ. Зъ причины, що п. Гериновичъ хоче тѣ образы зъ хрестикомъ продати, подношу тую справу прилюдно, а може навязавъ бы хто зъ Вп. Замѣлкѣвъ переговоры зъ п. Гериновичемъ что-до купна згаданныхъ рѣчей, бо була бы се не мала шкода, коли-бъ они перешли въ чужій, а може и заграничній руки. — В. Чернецкий.

— Конкурсы на днѣ стипендіи фондаціи о. Михаила Бѣлецкого, по 90 зр. рѣчно, розписуе львовскѣ намѣстничество зъ рѣчинцѣмъ до 30 жовтня с. р. Старатися о тѣ стипендіи могутъ лишь ученики чотирѣхъ низшихъ класъ гимназіальныхъ, слухатѣль семинарій учительскихъ або политехническихъ. Въ подаянхъ треба выказати, що кандидаты родомъ зъ мѣста Городка, гр.-кат. обряду, не мають средствъ до удержанія и ходячи до повысше згаданныхъ школъ роблятъ добрый поступы въ наукахъ. Поданя треба вносити черезъ дирекцію школьній.

— Дирекція Народной Торговли проситъ насъ о помѣщеніи слѣдующаго: „Вѣдомо, що Народна Торговля выревалила одъ початку своего истнованія посередничество въ закупнѣ свѣтла протѣ зъ фабрики. Торгъ сей розвивуеся досыте хорошо: партіи доставали свѣтло добре и по можливѣ дешевой цѣнѣ, а товариство наше обертало въ тѣхъ галузи посередниченія въ закупнѣ свѣтла сумою около 16,000 зр. рѣчно. Стремленье Торговли ишло до того, чтобы сей оборотъ збольшити и тымъ способомъ купующимъ ще больше улекшити закупку черезъ обниженіе цѣнъ. Тымчасомъ на перекѣръ идуть Торговли самѣ свои люди и корыстачи зъ дѣлѣнія Торговли до нихъ, бо тая указала имъ жерело, по-за плечима ихъ вноситься прямо зъ фабриками и торгуютъ, чи не далось бы чѣ больше зъ ней выдистити. Наслѣдчи того могутъ бути такі, что: або вѣа дотеперѣшня прадця Народной Торговли въ галузи свѣтла перевернеся и мы станемо зновъ на тѣхъ мѣсцѣхъ, де зачинали, будемо мусѣли залити посередничество а привернемо зновъ продажъ на части по склепахъ, що партіямъ конечно вынаде дорожше, а кромѣ того не буде кому уибытиса, коли фабрика просто спровадившого не задоволить; або: фабрика однесетъ за каждыиъ такимъ замовленьемъ прямо до насъ, — якъ побѣла порядку купецкого належится — и тогда выплыне на верхъ то, что у Русинѣвъ нема тои солидарности, яка зъ початку объявлялася каждыйиъ тѣмъ своею стежкою и не можна уважати ихъ яко силу, котра гѣдно зможе постогати за народне дѣло и зъ контрою треба числитися. Мусимо признатися, що намъ и прикро и вѣтудно, коли фабрика пришла намъ прямо до пѣи одъ партіи выслана замовленье, запытуючи насъ, чому партія того черезъ нашѣ руки не выслала. Ще больше вѣтудно намъ, коли одинъ чоловікъ на уибынѣе фабрики, чтобы Народну Торговлю уважавъ за заступника и посередника, заявивъ, что днѣ зъ Торговлею не має нѣякого дѣла! Мы просимо нашихъ Вп. Земляковѣхъ, чтобы замовленіями своими помогли намъ интересъ посередниченія въ свѣтлѣхъ розширити такъ, чтобы мы не 16 а 50 тысячъ рѣчно могли обернути, а задачею нашою буде ужити вѣсѣхъ силъ, чтобы услужити нашихъ гостей якъ найлучше и доставити товары по найдоступнѣйшій цѣнѣ. — У Львовѣ въ серніи 1889. Дирекція Народной Торговли.

— Лѣсъ и пасовища. До урядовои газеты такъ доносятъ зъ Коросинскаго: Въ селѣ Смеречномъ напали селяне сен громады на лѣсъ, о котрый велелся споры. До того намовивъ ихъ заступникъ вѣйта Стефанъ Куцурокъ, котрый фальшиво полинив селянамъ резолюцію дукальского еуду. Дня 15 п. ст. серніи вѣйшли селяне до лѣса, вытали лѣно, догнѣ на 200 сажѣтъ а широко на 2½ сажни, та загнали худобу до лѣса. Коли на другій день побережники Антонъ Пявскій казавъ пастухамъ выгнати худобу зъ лѣса, то Смеречня-

не кинулись громадно на него, а коли онѣ стрѣльмѣ, одбрани ему рушницю, звязали и побили. Староство, повѣдомлене о тѣмъ, выслало урядника зъ жандармеріею и они увольнили побережника, и онѣ теперь лѣчятся дома. Селяне призналися до нападу и теперь не треба побояватися, чтобы ще разъ повторилось щось подобное. О вѣсѣмъ тѣмъ повѣдомлено прокураторіею въ Яслѣ.

— До бурсы „Народного Дому“ у Львовѣ принявъ Совѣтъ на цѣле удержанье тыхъ учениковъ: 1) Илар. Медведя, 2) Дм. Вергуна, 3) Ив. Горбана, 4) Льва Валицкого, 5) Тим. Мончиновича, 6) Онуфр. Гудза, 7) Ал. Грегоровича, 8) Ант. Дошну, 9) Ник. Стефановича, 10) Гос. Смоляного, 11) Андр. Мурина, 12) Кир. Яськова, 13) Мих. Абрамовского, 14) Гос. Горчинского, 15) Василя Владичина, 16) Богд. Малаховского, 17) Ник. Колымыця — и на харчъ: 18) Вас. Дякова, 19) Кир. Пророка, 20) Макс. Пристайка, 21) Мих. Татуха и 22) Викт. Дозиньского. Новопринятіи кандидаты мають явитися дня 17 (29) серніи въ канцеляріи „Народного Дому“ а тамъ поддадутся осмотрови лѣкарскому и пробѣ голосу.

— Зъ-подъ Лѣсны пишуть намъ: До пинѣ не потребовали мы жалуватися на нашу почту въ Тѣсѣбу, бо вѣсѣ нашѣ желаня были уважленіи. Но коли на мѣсцѣ н. Смольского прийшовъ бувшій обыватель п. Гебановскій, не можна допроситися рускихъ корреспондентныхъ картъ, а п. Гебановскій каже, что рускихъ друковъ не державъ нѣколи и не буде абсолютно держати и теперь. На задуку, что будемо жалуватися дирекціи почтъ, заявляе бутный почтмайстеръ, що жалоба поїде до коша. Чи оно такъ буде, побачимо, бо выслѣлае жалобу до дирекціи.

— Огнѣ. Въ Бродяхъ погорѣвъ дня 23 н. ст. серніи въ полудне домъ Натана Вишнѣвциера на передмѣстѣ львовѣскѣмъ. — Въ Добромили на передмѣстѣ Енгельсбрунъ (нѣмецка колонія) погорѣли дня 20 н. ст. серніи чотири дома зъ вѣсѣмъ будынками господарскими; рѣкъ тому погорѣли тѣ самы господадѣры.

— Въ мѣстечку Печевѣжнѣ, коломыйского повѣта, лютяеся дня 3 н. ст. серніи с. р. такъ страшный пожаръ, что въ короткомъ часѣ двоухъ годинъ згорѣло майже 300 домѣвъ. Огонъ займался въ дому жидѣ кунця, що хотѣвъ продати гадзину тамошній за 1 кр. нагты. Черезъ неосторожне обходженье зъ открытымъ свѣтломъ занялася нѣхта а одтакъ и цѣле нещастье. Зъ причины, що пожаръ почався о 9 годинѣ въ нѣчи и то въ середнѣй мѣстѣ, де хата на хатѣ а дахъ о дахъ припріае, тому ратунокъ буть велимъ прикрик. Каждый ратувавъ ино свое житье и дѣляго шкода есть надзвичайно висока. Мѣсцѣ пальовиска страшне, судба еще страшнѣйша, бо 500 родинъ майже самыхъ жидѣвъ зъ найбѣднѣйшою класою купцѣвъ-крамарѣвъ и ремѣсниковъ ослалося въ крайній нуждѣ безъ хлѣба, одежи и даху, однимъ словомъ безъ вѣлякихъ средствъ до житя. Що жертвою пожару не стало цѣле мѣсто, задржати треба коломыскій сторожѣ пожарній, котра зъ власной инициативы, выдѣляе страшу луну, особнымъ поѣдомъ прабрала на мѣсцѣ нещастя и огонь залокализувала. Въ цѣли злагоженя горя завязався у насъ комитетъ ратунокый подѣхъ проводомъ тушенного антикари Юліана Новицкого а въ складъ сего комитета вѣйшли ц. к. урядника, духовенство, взагалъ вѣя мѣсцевѣа интеллигенція та декотрі члены збору жидѣвского, котрі неутомимо збирають жертвы для нещастныхъ погорѣльцѣвъ. Але що вѣсѣ до сего часу зложеніи жертвы не выстають, чтобы голодныхъ накормити а нагихъ приодѣти, тому подписанный комитетъ ратунокый дзываетъ до милосердія вѣсѣхъ мешканцѣвъ краю о надосыланье хочъ бы найдрѣбнѣйшихъ датковъ, чи то въ грошехъ, чи въ одежѣ, чи въ зернѣ, подѣхъ адресою п. Юліана Новицкого, головы ратунокого комитета — а тѣ жертвы примутся зъ подякою и имена жертвующихъ оголосятъ въ газетахъ. — Комитетъ.

— Вписы до учительской семинаріи мужеской и до обоухъ школъ взѣрцевыхъ, рускои и польской, одбуватися будутъ въ днѣхъ 29, 30 и 31 серніи; пѣзыйшій зголошеня не уважляються. На рѣкъ подготавляющій и на I курсѣ семинаріи примосея лишь тако число учениковъ, яке дозволяе §. 4. организационной статута. Кандидаты на сѣа курсы мають предложити при вписѣ: метрику на доказъ, что скончали 15 (на I рѣкъ 16) рѣкъ житя; свѣдоцтво физичной здѣбности до учительского званія, выставлене урядовымъ лѣкаремъ; свѣдоцтво зъ поконченыхъ наукъ, націонале въ дрѣмъ примѣрникахъ и если була яка перерва въ наукахъ свѣдоцтво моральности. Кандидаты, що покончили 4 класу гимназіальну або реально, приманюются на I рѣкъ бѣе ищуту вступного; вѣсѣ ищій складають ищутъ зъ руского, польского и нѣмецкого, зъ физики, рисункѣвъ и геометріи; также поддаются пробѣ голосу. На II и III курсы семинаріи приманюются кандидаты, що мають свѣдоцтво зъ попереднихъ курсѣвъ. Ищуты вступній и поправкѣ одбуватися будутъ 1 и 2 вересня одъ 8 год. рано. До школъ взѣрцевыхъ, рускои и польской, не буде приманятися больше понадъ 40 учениковъ. При вписѣ має зложить каждый ученикъ 2 зр. або подати до краевой рады школьной просьбу зъ свѣдоцтвомъ убожества о збольшеніи одъ тои таксы.

— Телеграфъ подземный заводять у Львовѣ зъ дѣлѣнія зѣлѣзницѣ Кароля Людвика до нового будынку почтового. Теперь розписано оферты зъ рѣчинцѣмъ до 30 серніи на будову мураваного одноповерхового навѣльону на сѣй телеграфъ недалеко головныхъ магазинѣвъ зѣлѣзницѣ. Вудова навѣльону має выкѣнитися передъ концѣмъ вересня с. р.

— Правовисѣ Француза, здаеся, вже вѣскѣрѣ буде одповѣдно зрѣформовано. Правовисѣ Француза есть одною зъ наибольше скомпликованныхъ и трудныхъ, тому вже неразъ загадували еи управлѣннѣи и заступникъ фонетикѣю. Теперь змоглися значно тѣ заходы до управлѣннѣи правовисѣа а навѣтъ Институтъ французскій, наибольша повага наукова, заявивъ за такою реформою. Выготовлено петицію, котру подписало 33 членѣвъ институту, 139 профессѣровъ университетскихъ, много ученыхъ и ишыхъ знатныхъ людей.

— Порохъ безъ дыму. Подчасъ маневрѣвъ въ Шпандавѣ въ присутности нашего цесаря ужили

въ нѣмецкомъ войску по разъ першій пороху безъ дыму. Повѣурядѣвъ Hamb. Nachrichten такъ пишуть о тѣй пробѣ: Що до пороху безъ дыму, то доперва чась покаже, о сколько можна уживати сего пороху въ войнѣ. Цѣлкомъ неправдивыми суть вѣсти, мовъ-бы сей порохъ не выдаваеъ гуку. После правѣ физикальных не можна вынайти такого пороха, котрый бы не выдаваеъ гуку. При маневрахъ дня 14 серніи показалося, що гукъ есть навѣтъ сильнѣйшій. Новый порохъ улегшитъ стрѣльняне, бо ажъ доперва теперь буде можна добре цѣляти. Але по-при се выходятъ такожь великіи недогѣдности, бо отъ що показалося при тыхъ маневрахъ. Не можна було ще добре пѣзнати войсковѣ, заосмотрѣныхъ новымъ порохомъ, коли они вже наблизилися на 300 метрѣвъ. Можна було почути досыте густѣ стрѣльняне и по тѣмъ гуку можна було также означити напрямъ лѣній неприятеля, але на певно показати мѣсца не можна було и тому не можна було зъ успѣхомъ стрѣляти до неприятеля. Вѣсѣ команданты мусѣли уживати лѣночты, чтобы войкамъ вказати напрямъ и оддаленіе лѣній неприятеля. Также и служба кавалеріи въ войнѣ була-бы велимъ трудна. Во доси, коли кавалерія въ малыхъ одѣлахъ выбѣгла зъ якого закрытого мѣсца и до неи стрѣляла, то она после дыму могла розпѣзнати, де есть неприятель. Теперь однокѣю вказѣною для кавалеріи есть лише гукъ, а если до кавалеріи стрѣлено зъ рѣзныхъ боковъ, то пѣякъ после гуку не розпѣзнаеся напрямъ лѣній неприятеля. Тому то служба кавалеріи подчасъ войны при ужитіи пороха нового була-бы велимъ трудна а навѣтъ и недогѣдна.

— Величавый пиръ. Минувшои недѣлѣ гощено въ Парижѣ 13,000 мерѣвъ, що прибули зъ цѣлои Франціи. Такого пиру что-до числа участниковъ ще не було на свѣтѣ, тому годиться подати дѣякіи подробности, чтобы можъ порозумѣти, якого заходу треба було при устроеніи сего пиру. Гадку угостити вѣсѣхъ мерѣвъ, подавъ п. Альфанъ, директоръ выставки, а цѣле прилаженье до пиру и самѣ пиръ одано славной на весь свѣтъ реставраціи Поте и Шабо. Пиръ одбуваеъ въ палатѣ промисловѣй, въ котрой пошла обчисленя могло помѣстися: въ партеровой сали 5500 особѣвъ, въ двоухъ примѣчныхъ салихъ 3300, въ 36 салихъ на першѣмъ поверѣ по 200 особѣвъ, с. е. 16,000 особѣвъ, а если-бы были явились вѣсѣ, що ихъ запрошено, с. е. 35,000 особѣвъ, то ще нашли-бы были они примѣченые въ боныхъ будынкахъ, де были также уставленіи кухнѣ до сего пиру. Цѣлый пиръ мавъ скончичися за 1½ годины, тому до облуды треба было: 500 господадѣвъ (maîtres d' hotel), 4000 кельнерѣвъ, 1400 кухарѣвъ и помѣщичѣвъ, 300 помывачѣвъ и т. п., а до столу треба было: 80,000 склянокъ, 100,000 тарѣлѣвъ, 20,000 ложокъ, 80,000 вилокъ, 60,000 ножѣвъ, 18,000 гарнитурѣвъ до десерту, 18,000 ложочѣвъ до кавы, 20,000 бутельчѣвъ вина, 450 литрѣвъ ликерѣвъ, 10,000 солѣнчѣвъ, 20,000 сервѣтъ, 1500 метрѣвъ скатерти и т. п. Накрыты столы представляли вартѣсть 750,000 франковъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Краева рада школьна именовала дѣйствыми учителями и учительками: Корн. Марковского въ Добровлѣнѣхъ, Макс. Рачинского въ Зарудѣ и Марію Шаф-фковну въ Кристіанополѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 26 серніи. Цесаръ выѣхавъ вчера до Шплъ. — Розѣйшлася поголовка, що шахъ приступивъ (?) до союза середно-европейскихъ державъ.

Пештъ 26 серніи. Вчера обходжено тутъ торжественно именины Комута; въ торжествѣ взяло участь звышъ 6000 людей.

Прага 26 серніи. Въ добре поинформованныхъ кругахъ говорятъ, що соймъ чешскій буде одкрытый вже дня 2. жовтня.

Петербургъ 26 серніи. Гр. Игнатѣвъ, братъ бывшаго министра, именованій ген.-губернаторомъ въ Киевѣ, а ген. Радецкій покліканный до госуд. совѣта.

Букарештъ 26 серніи. Президентъ кабинету Катарджу занедажувъ; въ кабинетъ мають настати важні змѣны.

Брукселя 26 серніи. Вѣсѣт о ворохобни Типо-Типпа противъ державы Конго есть зовсѣмъ безосновна.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Фениксъ-Ациѣнда. Въ числѣ 189 Wiener Ztg. зъ дня 18 серніи 1889 оповѣщено загалній зборъ трехъ товариствъ, а то австрійского Феникса, Ациѣнды, австро-французского товариства дѣа шкѣдъ елементарныхъ и пригодѣ, та Ациѣнды, австро-французского товариства забезпеченя рентъ и капиталь до житье людске. Зборы тѣ мають на цѣль перенести загадану одъ давна трансакцію мѣжъ агадаными товариствами, а именоване бути при тѣй нагодѣ побольшеній капиталъ австрійского Феникса зъ дотеперѣшнои цѣлкомъ вѣлаченои квоты 600,000 ар. на цѣлкомъ вѣлачену квоту двоухъ миліонѣвъ зр. Черезъ загадану фузію мѣжъ Ациѣндою, австро-французскимъ товариствомъ одъ шкѣдъ елементарныхъ а австрійскимъ Фениксомъ не змѣнятися цѣлкомъ законна конструкція сего полѣднего товариства а оно буде и дальше оперувати зъ одѣвышеннымъ капиталомъ подѣхъ дотеперѣшнои фирмою „ц. к. управ. Товариство забезпеченъ австрійскій Фениксъ“. Ациѣнда, австро-французское товариство забезпеченя рентъ и капиталѣвъ на житье людске змѣнитъ на загалныхъ зборахъ 2 вересня фирму въ тѣй цѣли, чтобы по тѣй змѣнѣ вѣйти въ рѣвно стѣслѣ односны до австрійского Феникса, якѣ

Въ недѣль я свята бдѣвали за чергою капитульнй крѣстоане литургіи въ дѣянонхъ при асѣтѣхъ питомцѣвъ, а проповѣди голосали по руски катедральнй сотрудинни або прибувшіи на ординацію пресвитеры, а лише при бѣльшихъ торжествахъ де-х о въ крѣлошанѣ. Передъ наместнимы образами, назше епископскаго трону, було при стѣнахъ въ обохъ сторонахъ по двѣ лавки. Мы питомцѣ займали при бѣхъ служебныхъ передній лавки, по за нами сѣдѣли крѣстоане на своихъ мѣстахъ. Се будувало насъ въ народѣ, якій численно збаврався въ церкви, що капитульнй крѣстоане не бѣдѣгадися одъ церкви и все можна ихъ було бѣгати въ т. зв. „крѣлошанскихъ лавкахъ“. Подчасъ литургіи сѣдѣвалъ хоръ въ нотѣ подѣхъ проповѣдомъ дурѣгенса хору Людвика Седляка. Катедральнымъ дякомъ бувъ подѣхъ той часъ Іванъ Кордасевичъ, братъ канцлера. Въ хорѣ сѣдѣвали бурсаки въ гимназіястами, назъ питомцѣвъ учащали лише два до хору, бо бѣльше сѣ насъ не знало читати ноты. Засмошчлогенскаго Т. Полянскаго бавили мы въ церкви лише при ординаціяхъ, на Іорданѣ, въ часѣ Великоднихъ святъ и въ празникѣ храму. Онъ сѣдѣвъ по цѣлыхъ двѣхъ въ палатѣ, не выходивъ на Бжій свѣтъ, его мучили навѣтъ вечоний послушаня. При бѣдѣхъ жгати таѣхъ побѣдувалъ на силахъ, що бувъ подобный до жывой муміи. Г в рено згальное, що люлька и чорна свѣла кава, которыхъ ужививъ пристрастно, еденервовали епископа. Ча се правде, того не знаю, запишу то ту, бо есть замѣсне въ мозгахъ вѣтаткахъ. Дюмовымъ жардомъ въ епископскѣй палатѣ, при дуже малѣй службѣ, займалася бѣлваша свонячка епископа, образована, въ старшихъ уже лѣтахъ панночка. Мы питомцѣ були лише разъ, въ благожеланіями нов го року, въ епископскѣй палатѣ; въ комнатахъ крѣлошанъ мы нѣколи не бували. Крѣлошане не навдзували въ нами хѣколи мовы, хочъ мы пѣвъ въ церкви услужували, ба навѣтъ не трудилися бѣклонитися на нашій низкій поклонны, а моральна утѣ-

Въ понедѣлокъ розпочався у Вѣдн торгъ абжѣвѣй, на котрѣмъ являлися такожъ гр. Таофе и мин. Бакегеми. Гр. Таофе обѣщає при сѣй нагодѣ, що торги абжѣвѣй будуть обдѣлюватися у Вѣдн и въ будущемъ, и що правительство буде поддерживать сѣю институту. Справозданье зъ урожаѣвъ, предложено участникамъ, констатуй, що сего року есть въ Австро-Угорщинѣ шпеленъ о 15 миллионѣхъ гектолитровъ менше якъ було торбѣ, жита о 11 мил., ячменю о 13 мил., а овса о 11 мил. менше.

Австрійскій амбасадоръ въ Берлинѣ гр. Сеченій, перебувши кілька днівъ въ Берлинѣ, выѣхавъ на Угорщину на 4-недѣльный урлоупъ. Всякій вѣсти о его уступленю зъ посады въ Берлинѣ суть безосновны, а тымъ менше може бути правдою вѣсть, що его має заступити головою командуючій ген. Шенфельдъ зъ Грацу, котрый — якъ казали — має-бы длатого прийти на амбасадора до Берлина, що послѣдняя умова монархѣвъ въ Берлинѣ вымагає нѣбы того, чтобы амбасадоромъ тамъ бувъ человекъ разумнѣйшій такожъ справы войсковы.

О приѣздѣ царя до Берлина ходятъ такъ суперечны вѣсти, що годъ разбѣрѣти, де есть властная правда и длатого найлѣпше чекати спокойнѣя самого факту. Завотувавши лишь потреба, що подчасъ коли коненгайскій газеты доносятъ, що царь за-для зане-дужаня вел. кн. Володимира одложивъ свой приѣздъ, то урядова газета петербургска доноситъ, що царь зъ цариею, дѣтьми и великою святою выѣхавъ оногда зъ Петербурга до Коненгай. Такожъ и берлинска Bors. Ztg. доказує, что царь вже свмѣ днями приѣде до Почдаму и буде тутъ въ мраморовѣй палатѣ проживати черезъ кілька днівъ, а навѣтъ приѣде до Берлина на кілька годѣвъ. Характеристичнымъ есть, что згадава газета, котра звичайно має добрый информаций, доказує, что царь приѣде лишь зъ дуже малою святою и що кн. Бисмаркъ не приѣде зъ Фридрихс-руте до Берлина, отже и не буде на авдѣн-ціи у царя.

Россійска преса обговорює теперь дуже пыльно вѣсти о плянѣ — нѣбы то кн. Бисмарка — розбѣрѣти державѣ европейскыхъ и до-казаує, что анъ Россія анъ Франція не могли-бы пристати на змусованье, позаякъ задачею лѣта мира есть змусити обѣ тѣ державы, пер-шу, пристати на утрату Болгаріи, а другу, на утрату Альзаций и Лютарингій. „Нов. Время“ каже, что доки справа балканска не буде марно полагоджена, доти есть лишь збройный миръ можливый.

Зъ Камшгару наспѣла вѣсть, що власти хиньскій придержали тамъ Россійского подо-рожника Пѣвцова, котрый веде дальше експедицію пок. Шивальского, бо его паш-портъ не бувъ выставленъ на его имя, лишь на имя его помершого попередника.

Зъ Кавказу надходить вѣсти, что Рос-сія не переставъ тамъ организувати сильну ар-мію, хочъ заграницею голосять, что весь воен-ный рухъ на Кавказѣ має на цѣли лишь осѣ-нѣй вправы войсковы.

Царь подарувавъ султанови прекрасну четверню расовыхъ коней и прѣказавъ вже выслати ихъ до Константинополя.

Завѣще цѣсаря Вильгельма выѣхавъ бувъ до Альзаций и Лютарингій, розбѣшлась була поголовка, что тамошній жители хотѣть подати петицію до цѣсаря, чтобы бытъ за-вѣще примусъ пашпортовъ для прѣѣзжаю-чихъ зъ Франціи. Сей плянъ удался навѣтъ по части. Коли именнѣе тамошня вѣтка члены выдѣлу краєвого въ Штраебурѣ мали явити-ся передъ цѣсаремъ, абралися они на раду и выдѣлаи оубѣла до цѣсаря маршалка, к-трый мавъ ему сказати, что децугация хоче предложити ему петицію въ справѣ пашпор-товѣй и въ справѣ позволенія на лавы, котре не выдѣлає на те гѣмъ чужимъ, але навѣтъ и тымъ властителѣмъ бѣлшихъ посѣлостей, что мають свои добра въ Альзаций и Лютарингій. Цѣсарь не приймивъ вправѣ маршал-ка, але сказавъ, чтобы выдѣлъ краєвой по-давъ прошенье безпосередно до него. Минаю-щего четверга абралися отже были зновѣ члены выдѣлу краєвого и уложили петицію, котру сами днями мали выслати до цѣсаря. Такожъ и жены куцѣвъ въ Мецу хотѣли по-дати просьбу до цѣсаря о знесѣвѣ примусу пашпортового, але бурмастръ заявлявъ имъ, что цѣсарь ихъ децугация не прийме.

Цѣсарь нѣмецкій надалъ архикнязеви Францови Фердинандови д'Естѣ ор-деръ черного орла.

Въ Бохумѣ на вѣчу католицкѣмъ доказувавъ Вендтъ потребу заведенія свѣтскои власти папы и протестувавъ торжественно противъ торжества Джордана Бруна, устроє-ного въ Рымѣ. Вѣче ухвалило выслати до папы адресу преданности и вѣрности. Оубѣла обдѣлано обдѣлѣ папы на адресу мѣсцегово комитету, въ котрѣй папа головою владе вагу на то, чтобы католики звертали увагу на тѣ справы, котры могутъ забезпечити церквѣ свободу, а верховникамъ церквы силу и по-вагу.

Въ Франціи справа Буляжера все ще не уступає зъ порядку дневного. Министръ для справъ внутрѣшнихъ, Констансъ, выдѣвъ до урядовъ почтовыхъ приказъ, чтобы конен-сковано все листы адресованъ до Буляжера. Розпорядженье се выдѣлау въ Франціи ве-лике невдоволенье, бо тымъ способомъ заве-дено въ Франціи родъ якогось черного ка-бинету.

Выборы до парламенту вже за плечима а агитация въ повнѣмъ розгарѣ. Тымчасомъ межи республиканцами нема згоды. Голѣе под-вѣсь зловѣ справу ревизіи констатуючи и тымъ

выкликавъ роздвоенье въ республиканскѣмъ таборѣ. На шастѣ нема згоды и въ таборѣ монархистичнѣмъ та буляжербскѣмъ. Бу-ляжисты уложили вже буля листу своихъ кандидатѣвъ, але противъ неи подѣнясь бувъ такий крикъ, что Буляжѣ бувъ змущенъ по-ну листу уложити. Президентъ Карно думаетъ передъ самымъ выборами выдѣти манифестъ до народу.

Король Гумбертъ розѣѣзжає все ще по Италіи а его принимаютъ всюду дуже торжественно. Въ недѣлю приѣхавъ бувъ король зъ Бриндизи до Барі, де на его повитанье аб-ралось було якихъ 30.000 людей; жители мѣ-ста зробили королеви велику овацію.

Посольство короля Менеліка зъ Шомъ приѣхало вже зъ Неаполю до Риму. Столица Италіи не лишь не приняла посольства торжественно але навѣтъ просто демонстративно. На улицахъ абралася була толпа людей — може около 5000 осѣбъ, котры коли посоль-ство появилось, стали свистати та выкри-кувати.

Пѣсля вѣростойныхъ вѣстей зъ Вати-кану має бути певною рѣчею, что на надзвы-чайнѣмъ конесіоріи, скликаномъ въ червню сего року, справа выѣзду папы и салисана будущего конклаве разбѣрѣлася основно и бу-ла майже одоголосно порѣшена. Проектъ вы-ѣзду папы принято въ засадѣ але лишь на случай выбуху войны. Post, разбѣраючи сю справу, каже, что повисше рѣшенье папы есть лишь претекстомъ, бо жадаа война не зашло-дила-бы папѣ нѣчого. Коли-бы побѣдила Фран-цузы, то папа лишь зыскавъ-бы на томъ; коли-бы же побѣдила сполученъ державы, то Австрія не дава-бы папѣ вѣдати нѣчѣмъ крав-ды, ба ще выстаралась-бы о деякіи цѣлѣги для него.

Правительство болгарске збр-вало зносны зъ агентією Гаваса и завязало у себе въ Софіи окрему агентію телеграфичну подъ назвою Agence Balkanique. Corr. Balkani-que доноситъ, что правительство болгарске вы-слало до Бельгій своего делегата Каселева, к-трый навязавъ тамъ зносны зъ одною фабри-кою въ справѣ доставки карабинѣвъ Бердана. Уже мабуть навѣтъ заключено угоду, пѣсля котрой фабрика та зобовязалась доставати 50.000 штукъ карабинѣвъ, штуку по 64 фран-ковѣ. Механиковъ Парглеви поручило прави-тельство закупити у Вѣдн 10 миллионѣвъ на-боѣвъ. Парглѣ выѣзжаючи до Вѣдн забравъ зъ собою модель карабина Бердана. Выходить зъ сего, что вѣсть, будто-бы Болгарія замо-вила для себе карабины Манлихера, есть без-основна.

Бувшихъ министровъ Радославова и Иванчева засудивъ судъ апелacyjny на 10 днівъ арешту за оскорбляюще телеграму до князя и правительства. — Вѣсмъ Россій-скимъ газетамъ одобрало правительство де-бить до Болгаріи.

НОВИНКИ.

— Вѣсти про ревизію у пп. Озарковичѣвъ въ Болехо-въ и Станиславѣ показуются неправдивыми, а тымъ самымъ упускають и все комбинаціи, якы газеты навязували до тыхъ вѣстей. Можно на основѣ лѣстовъ одъ самыхъ заинтересованныхъ осѣбъ увѣрити, что згаданіи вѣсти, хочъ и якъ убрѣно черезъ кілька днівъ держалось у Львовѣ, не ма-ють нѣякой основы. Рѣвно-жъ безосновною есть поголовка, что мовѣ-бы посолъ о. Озаркевичъ при-ѣздивъ до п. наместника до Львова, а въ звязи зъ тымъ певно неправдивою буде такожъ вѣсть, подана найперше „Червоною Русею“, про докѣръ руской капитулѣ за ревизію у о. Озаркевича, хотѣи зновѣ се фактъ, что нѣякій достойникъ рус-кого обряду не удостоился сего року запрошеня на нѣръ у наместника въ день именинъ цѣсар-скихъ. Коли дневники занотували вѣсти о ревизіяхъ у пп. Озарковичѣвъ, то нотували се яко куріозумъ, до якого — констатуемо се радо — не пришло.

— Ц. к. судъ повѣтовый въ Болеховѣ повѣдомивъ то-варство „Провѣтъ“ у Львовѣ, что о. Иванъ Кизима, парохъ Слободы болеховской, помершій для 9 септи-сѣ р., полишивъ розпорядженье послѣднюю во-лѣ, нотаріально выгословлене субтитутомъ нота-ря въ Болеховѣ п. Вильгельмомъ Петрі и у не-го въ переходку остане, въ котрѣмъ спадком-цемъ цѣлого своего маекту установивъ товариство „Провѣтъ“ у Львовѣ. Маектокъ въ готовѣ выно-ситъ 1328 зр. 83 кр., зложенъ въ депозитъ су-довѣмъ, а инвентаръ господарскій судово оцѣне-ный на 400 зр. Разомъ цѣлый маектокъ выно-ситъ 1728 зр. 18 кр. и остане подъ дозоромъ о. Александра Бобикевича, заведѣтеля въ Слободѣ.

— Въ Сятинѣ обдѣлутся дня 1 н. ст. версеня декламационно-музыкальній вечеринкѣ зъ танцами, устроюванъ заходомъ академичной молодежи. Стрѣбъ домашній. Вступъ 1 зр. одъ осѣбы. Кто бы че-резъ похибку не доставъ запрошеня, най приѣ-ждає, а буде радо витаный!

— Зъ руско-народного театру. На сѣреду и че-тверъ, с. е. на нинѣ и завтра, припадають два послѣдній представленья нашего театру въ Яго-ровѣ. Выставленъ будутъ: Гаспароне и Запоро-жець за Дунаємъ. Священство зъ околнѣ не бувало чуждымъ на представленья, але мѣщане двѣрѣвскій и интеллигенція вышнѣла сѣло. — Зъ Яворова переѣде театръ до Мостискъ и дастъ тамъ шѣсть представлень. Перше представлень-е буде въ субѣту 31 н. ст. септія. До Перемышля приѣде театръ ажъ около 10 версеня.

— Зъ Тернополя пишуць намъ: Заповѣденный кон-цертъ зъ танцами, на дохѣдъ фонду на бу-дущее народного театру у Львовѣ, об-дѣлуетъ дня 15 н. ст. версеня въ великій замко-вой сали при участіи „дванадцятки“ и хору мѣ-шаного, зложеного зъ мѣсцевыхъ и доколичныхъ панѣ та панночѣхъ и членѣвъ „дванадцятки“. Про-

грама концерту буде складатися выключно зъ на-родной этнографіи. Коли други народы величаютъ-ся своими пѣнями, выставляютъ ихъ по свято-выхъ концертахъ, мы одній наче-бы встыдалися своей устной словесности, запыхаемо програму чужиною. А чей-же наша устная словесность ста-ла вже предметомъ праць славянскихъ и не-славянскихъ ученыхъ, а все подносить ей высо-ко, чи то ставляючи змѣстъ нашихъ думъ на рѣвнѣ зъ славными лицарскими пѣнями Сербѣвъ, чи то выставляючи малозвучность нашихъ пѣсень. Най-же сей первый початъ покаже свѣтови, что умѣмо шанувати свое, най докаже, что можемо обѣити се позичаючи штучныхъ легенькихъ чужосторонныхъ нѣсенѣтницъ. Запросины на кон-цертъ зъ танцами заче комитетъ выслати си-ми днями, а хто бы не доставъ ихъ до дня 8 н. ст. версеня, зволитъ удатися картою кореспон-денціею на адресу: „Руска Бѣсѣда въ Терно-поли“. Надѣмося, что побачимо на томъ концер-тѣ всю нашу интеллигенцію, якъ мѣсцеву такъ и доколичну, побачимо наше патриотичне мѣ-щанство и селянство. Вѣримо, что все поспѣ-шатъ радо, чтобы почути нашу славну пѣсню и доложити свою лепту на дѣйствие народного театру. Програму оголосить комитетъ въ часо-писяхъ въ першыхъ дняхъ версеня. — Терно-поль дня 26 н. ст. септія 1889. За комитетъ мѣсцевый: Гр. Кузьма сов. суд.; д-ръ В. Луча-ковскій, д-ръ В. Зарницкій, д-ръ Ив. Лопишѣвъ, Ром. Ващилскій, Гр. Гейцѣвъ. — За комитетъ академичскій: Иванъ Гарасимѣвъ, Иванъ Навро-цкій, Федѣръ Якулякъ.

— Шахъ перскій приѣде до Львова завтра о год. 2 мин. 55 по полудни пѣсла зѣлѣзничого годин-ника и задержитъ на дворѣ зѣлѣзничѣ Кароля Людвика. Дворецъ буде одновѣдно прибраный. На перѣмъ повитанью шаха: наместникъ, маршалокъ, президентъ суда Симоневичъ, прокураторъ Здань-скій, совѣтникъ двору Гайетльнеръ, директоръ почтъ Шизнеръ, директоръ депоновъ Глянцъ и президентъ мѣста Мохнацкій. На чолѣ почетной компаніи войска буде кн. Виртембергъ зъ гене-ралъ-маборомъ Темписомъ и прочю старшиною войсковою. Для шаха и его свиты заставлятъ о-бѣдъ на 56 осѣбъ въ трехъ комнатахъ, осѣбно для двору (12 осѣбъ), свиты (24 осѣбъ) и для службы (20 осѣбъ). На дворецъ треба мати карты вступу и входить можна лишь черезъ сѣло, де принимаються пакунки, бо прочіи все комнаты бу-дуть прилаженъ до обѣду шаха и его свиты. По-ѣздъ дворскій, котрымъ шахъ ѣде, складаєся зъ возѣвъ полудневою зѣлѣзничѣ. О год. 3 мин. 40 выѣде шахъ въ дальшу дорожку до Пѣдволю-чискъ.

— До бурсы Братства св. о. Николая въ Станиславо-вѣ принятъ на школьный рокъ 1889/90: зъ IV-той класы школы народной: 1) Величковскій Ни-колай, сирота по священнику, и 2) Сѣмовичъ Ва-силь, сирота по народномъ учителю. — Зъ I-ой гимназ. класы: 3) Атановскій Емилианъ, сынъ мѣ-щанина изъ Товмача, 4) Гарасимовичъ Иванъ, сынъ мѣщанина изъ Товмача, 5) Гумениукъ Се-ментъ, сынъ селянина зъ Слободки, 6) Мардаро-вичъ Богданъ, сынъ парохѣ зъ Каменокъ вели-кихъ, 7) Менарскій Гигмонтъ, сынъ економа зъ Пилипча, 8) Микита Іосифъ, сынъ нар. учителя зъ Гербутова, 9) Чернодола Ілія, сынъ мѣщани-на зъ Тысьменицѣ, 10) Целевичъ Іосифъ, сынъ священника, 11) Яцкевичъ Левъ, сынъ селянина зъ Росѣльон. — Зъ II-ой гимназ. класы: 11) Ва-равъ Емилианъ, сынъ пѣвца церковного, 12) Гри-горевичъ Иванъ, сынъ выслуженого учителя на-родного, 14) Гордѣйчукъ Іосифъ, сынъ селянина зъ Устѣчка, 15) Карачевскій Іосифъ, сынъ высл. учителя нар., 16) Конюстѣйскій Романъ, сынъ па-роха зъ Галича, 17) Павлякъ Теофилъ, сынъ уч-ителя зъ Поповѣ, 18) Пѣсакій Михайло, сынъ селянина зъ Хотѣля, 19) Рудкевичъ Антонъ, сынъ учителя зъ Тисова. — Зъ III-ой гимн. класы: 20) Воринѣцъ Михайло, сынъ селянина зъ Рѣвнѣ, 21) Гричукъ Іосифъ, сынъ пѣвца церк. зъ Коло-дѣвки, 22) Зеленько Михайло, сынъ селянина зъ Хотѣля, 23) Манулякъ Антонъ, сынъ селянина зъ Космирна, 24) Файгель Антонъ, сирота по геометрѣ, 25) Яцкевичъ Емилианъ, сынъ парохѣ зъ Межигорѣ, 26) Хлюпецкій Антонъ, сынъ пѣвца церк. зъ Васильковѣ, 27) Устѣновичъ Иванъ, сынъ мажистера. — Зъ IV-ой гимн. класы: 28) Андроневичъ Андрей, сынъ парохѣвъ Горохалинъ, 29) Бѣлинскій Едвардъ, сирота, 30) Виницкій Леопольдъ, сынъ економа зъ Торского, 31) Лотоцкій Иванъ, сынъ пѣвца церк. зъ Бѣль-ча, 32) Лукіяновичъ Антонъ, сынъ почтмаистра зъ Городяницъ, 33) Турбакій Левъ, сынъ госпо-даря зъ Джурина. — Зъ V-ой гимн. класы: 34) Гнатюкъ Володимиръ, сынъ пѣвца церк. зъ Гри-горовѣ, 35) Матковскій Николай, сирота по мѣщанинѣ зъ Калуща, 36) Сѣмовичъ Аполонъ, сирота по нар. учителю, 37) Турчинскій Иванъ, сынъ мѣ-щанина зъ Калуща. — Зъ VI-ой гимназ. класы: 38) Вовкъ Григорій, сынъ селянина зъ Ганусо-вѣ, 39) Леонъ Антонъ, сынъ учителя зъ Пе-регобѣ, 40) Лятишевскій Иванъ, сирота по мѣщанинѣ зъ Богородчанъ. — Зъ VII-ой гимн. класы: 41) Дмитрашъ Антонъ, сынъ селянина зъ Ямницѣ, 42) Романюкъ Іосифъ, сынъ мѣщанина зъ Монастирскѣ. — Зъ VIII-ой гимн. класы: 43) Федикъ Андрей, сынъ мѣщанина зъ Устѣ-зеленого. — Зъ II-ой класы реальнѣ школы: 44) Виницкій Иванъ, сынъ економа зъ Торского, 45) Сосенко Модестъ, сирота по священнику. — Зъ VII-ой класы реальнѣ: 46) Вѣтошинскій Ю-ліанъ, сирота по поручику. — На заступничѣвъ принятъ ученики зъ I-ой гимн. класы: 47) Дра-ганъ Андрей, сынъ селянина зъ Хотѣля, 48) Дурбакъ Павло, сынъ мѣщанина зъ Войнилова, 49) Заболотный Михайло, сынъ селянина зъ Ба-бины и 50) Финякъ Иванъ, сынъ селянина зъ До-бровлянъ.

— Андрей Александровичъ Красовскій, Россійскій ли-тератъ, основатель и редакторъ часописей „О-течественныя Записки“ и „Голосъ“, померъ 18 септія въ 78 роцъ житя въ Петербургѣ. Покой-ный редагувавъ агаданіи письма въ либерально-демократичнѣмъ напрямѣ и зѣднѣвъ собѣ велике значенье та выливъ въ послѣднихъ лѣтахъ напо-вания Александра П. Коли при вступленю на престо-лъ теперѣшного царя настала реакція, мусѣвъ Красовскій такожъ богато потерпѣти при такой змѣнѣ. Гр. Толстой, котрый мусѣвъ зложити теку

министерства просвѣты лишь за-для того, что „Го-лосъ“ безнастанно выказувавъ его похиби, став-ши министромъ справъ внутрѣшнихъ, помѣтивши вѣйчає на Красовскѣмъ и его органѣ. Выдави-тельство „Голоса“ завѣшено на осѣмъ мѣсяцѣвъ а о-пѣ-сла подѣано якъ найострѣйшій цензурѣ. Сего не-мѣгъ стерѣти Красовскій и цѣлкомъ переставъ выдавати „Голосъ“, бо якъ самъ говоривъ, не-хотѣвъ ганьбити давню добрую славу своей га-зеты. Въ послѣднихъ лѣтахъ своего житя будучи членомъ мѣской комисіи школьной въ Петербургѣ, причинивъ въ великій мѣрѣ до розвитку просвѣ-ты въ томъ мѣстѣ.

— Оповѣщенье. Подано до прилюдной вѣдомости, что пѣсла рѣшеня львовской Консистеріи зъ дня 3 линія 1889 ч. 4050 отвираю зъ днемъ 1 (12) жовтня с. р. въ Зборовѣ однорѣчний курсъ науки дакѣвства и сѣбву хорального за оплатоу мѣсяч-но з 3 зр. зъ горы. Обязуюся за одній рокъ при-готовити до испыту квалификаціонного. Теодоръ Лятишевскій, пѣвецъ церковный въ Зборовѣ.

— Авѣчій осѣмо-класовый пансіонъ панѣ Юліи Зелин-геровой въ Тернополи отворює курсъ школьный зъ днемъ 2 версеня въ льокали томъ самѣмъ, каме-ниціи Зоммерштайна побѣвъ ц. к. староства. До за-пису до поодинокыхъ класѣвъ якъ и принята до заведеня зголошуватися можна почавши одъ 25 септія по дня одъ години 10—12 передъ полу-днемъ и одъ 2—3 по полудни, а остатного септі-ня и I-го версеня такожъ одъ 5—6 години по по-лудни. Оплата школьна остане та сама якъ въ ро-кахъ попереднихъ, умовы же що-до принята до заведеня ближе при зголошеню. Персональ учи-тельскій складаєся зъ найдобрѣйшихъ силъ про-фессоровъ гимназіальныхъ, реальныхъ, семинаріи учительской и школѣ народныхъ якъ и учите-льскѣ. Програма наукова та сама, якъ лѣтъ по-переднихъ; програма широка, такъ что ученицѣ по скѣнченю мають справѣ всесторонне потрібне образование, при чѣмъ примѣтити належитъ, что исторіи литературы руской трактуєся поважно профессоромъ п. Рудницкимъ. Успѣхъ въ наукахъ оказавъ при испытѣ публичномъ знаменитый. Тако-жъ наука сѣбву трактована есть на сѣрію а выступъ на испытѣ публичномъ панни Наталіи Цурковской, ученицѣ VIII-ой класы, давъ доказъ, что заведенье умѣе звернути увагу на таланты, чимъ, разумѣєся, одає публичѣ знаменитую при-слугу. Взагалѣ заведенье панѣ Зелингеровой есть великою догодностью для Тернополя и его околнѣ.

— Конференція учителей львовско-замѣского округа обдѣлуетъ въ днѣ 23 и 24 н. ст. септія с. р. подъ проводомъ окружного инспектора п. Іосифа Кере-кярта. Конференцію попередило богословенье въ обохъ обрѣдахъ въ костелѣ св. Николая. Наряды обдѣлывались зовѣсмъ поважно и статочно. На кон-ференціи поручувано деякіи важныя справы. Мѣжъ иншими учитель п. Дмитерко, покликуючисъ на розпорядженье министерствѣ, поставивъ внесенне на змѣну пляну наукового, а именнѣе на обмеже-нне науки рахункѣвъ въ школахъ народныхъ, чтобы уникнути обѣжана молодежи школьной. Прямѣю приходится констатувати, что на сего-рѣчной конференціи кромѣ п. Дмитерка промовля-ли по руски на конференціи такожъ ин. учителей Квасякѣвъ, Гавдакѣвъ, Чижъ и Вѣтошинскій. До-кладѣише справозданье зъ той конференціи має-бути уміщенѣ въ „Учителю“, органѣ руского то-варства педагогичного.

— Инспекторомъ школьнымъ для округа Калущ-Долина именованъ Ив. Банашевскій, учитель зъ Дрогобича.

— Въ Солотвинѣ — якъ намъ пишуць — по-явилася червѣнка одъ кількохъ тыжднѣвъ. Умирає по кількому людей щоденно и то не лише дѣти, але и старші.

— П. Леонидъ Заминьскій, заступникъ учителя въ Іолѣ, перенесенный, на власне прошенье, до Кра-кова.

— О пригодѣ на шляху зѣлѣзницѣ державныхъ подѣ Львовичамъ податъ такыя подробности: Дня 22 с. м. о год. 1 мин. 50 въ нѣчѣ выѣхавъ зъ стаций Волеховѣ поѣздъ тигаровый, зложеный зъ 37 во-зѣвъ. За 10 мин. поѣзѣише выѣхавши на той са-мый шляхъ другій поѣздъ тигаровый, мимо того. что въ регуляментѣ зѣлѣзничѣмъ оказано якъ най-выразнѣше, что щѣсь подобно можно зрѣбити лишь въ надзвычайныхъ случаяхъ. Першій по-ѣздъ переѣхавъ вже 6 клм. поза Волеховѣ подѣ село Львовичѣ, де насыпъ зѣлѣзничій подѣймася дуже прикро въ гору и машинистъ за-для вели-кого тигару мусѣвъ задержати поѣздъ. Подѣ ту хвилю наѣхавъ машинистъ другого поѣзду зъ своею машиною на задній возы першого поѣзду и въ насѣлѣнѣ того розбѣлила машина и 12 возѣвъ, волны покальчилися и одному кондукторови по-тощило руку. Можно надѣйтися, что комисія роз-сѣдѣти докладно ту справу и за недоглядъ по-карає провинившого. — Якъ доноситъ Куп. Лв., то теперѣшнѣ слѣдство въ той справѣ має скла-дати цѣлу вину сѣи пригоды на машиниста и службу першого поѣзду а машиниста другого по-ѣзду признавати невиннымъ, хотѣи онъ повиненъ бачити и уважати на три великіи червоны свѣтла, котры помѣщенъ на задѣ каждого поѣзду и котры можна добачити навѣтъ подчасъ мракѣ на 100 метрѣвъ.

— Помарѣ льва. Въ Рогѣнѣ, пов. жидачѣвоко-го, выгорѣло два гектары молодого льва, прина-лежного до рим.-кат. парохіи въ Жидачевѣ. Огонь займився зъ неоглядности пастухѣвъ.

— Вѣсны слухатѣльцѣ ц. к. школы ветеринары у Львовѣ напущаютъ 1 жовтня и тревати будутъ 8 днѣвъ. Кандидаты мають предложити: свѣдѣство, что скѣнчили 6 класу гимназіальну або реальну або повный курсъ наукъ въ сѣредній школѣ агрономичнѣй; метрику, что скѣнчили 17 роцѣ а не мають больше якъ 26 лѣтъ житя. Тѣ, что мають понадъ 26 лѣтъ, мусѣтъ выказати, что за той часъ обдѣлалися студіямъ, именнѣе науцѣвъ агрономіи.

— Въ Ярославліи має вторитися въ тамошній школѣ женскѣй сѣма класа, если вже не одъ 1 версеня то найдальше одъ 1 жовтня с. р. Спра-воу сѣю займаєся давна рада мѣска, але все о-стало лишь на рѣшеніяхъ; теперь домагалися о сѣ мешканцѣвъ Ярославля а комисаръ правительствен-ный п. Павляковскій заразъ вдоволивъ той неку-чѣй потребѣ мѣста.

— Дефракция въ конторѣ вымѣны. Яковъ Штро, властитель конторы, выслалъ своего практика Ашера Влюмена до щадничей касы, чтобы подъявъ 1500 зр. на бѣжучій рахунокъ. Влюменъ переробилъ въ книжочѣ щадничей одиницу на трѣйку и замѣсть 1500 зр. подъявъ 3500 зр. Опѣли, коли вже мавъ грошѣ въ кишени, переробивъ зновъ въ трѣйку одиницу а въ конторѣ пояснивъ таке мазанье числа тымъ, що се похнка касіера щадницѣ. Зразу повѣрили ему, и ажъ коли не показався Влюменъ вчера въ конторѣ, выкрыли дефракцію. Влюменъ числить 20 лѣтъ а за-дѣсь, що утѣкъ въ грѣши разомъ зъ своимъ щирымъ прывателемъ Моріцомъ Геромъ, такожъ 20-лѣтнимъ жидкомъ.

— Школа реальна въ Станиславѣ числила зъ концемъ школьного року 1887/8 учениковъ 162, въ 1888/9 р. 217 а 1889 р. 181. Ученики дѣлились: 25 гр.-кат. вѣроисповѣданія, 118 рим.-кат., 4 орменского, 2 евангелического а 32 мейсеевого; — материнскимъ языкомъ бують у 25 учениковъ рускій, у 145 польскій, у 9 нѣмецкій а у 2 мадярскій. Мѣсцевыхъ учениковъ було 123 а поза мѣсцевыхъ 58. Класификація сего року выпала такъ: 10 зъ означенемъ, 94 учениковъ одержало першу класу, 36 поправку 19 другу а 20 третю класу. Оплата школы принесла за цѣлый рокъ 3367 зр. На науку руского языка ходило 35, на спѣвъ 37, на исторію краеву 11 а на гимнастику 138 учениковъ.

— Дрѣвній вѣсти. Громады: Подлубы, пов. яворовского, и Зрѣтовѣцъ, пов. перемыского, одержали одъ цѣсара по 100 зр. подпомогі на внутрѣшнее устроенье церкви. — До повѣтрової рады въ Перемышлянахъ при доповниочныхъ выборахъ зъ большыхъ посылостей выбрано п. Фл Стромка, властителя части села Липовѣцъ. — Доповняючі выборы одного члена повѣтрової рады въ Сокалі и Чортковѣ зъ большыхъ посылостей розписані на 30 вересня с. р.

Наука, штука и литература.

— Календарь „Просвѣты“ на рѣкѣ 1890 вже выпечатаный. Змѣстъ календаря дуже обильный; по при частъ календареку, информацийну и типикъ дуже добре оброблена часть литературна и господарска. Въ части литературной помѣщеніи короткі оповѣданія: Бездольный Гринь, Зрадникъ Зуавъ, Какійсясь грѣшникъ, Дѣло про козакѣвъ Запорожцѣвъ, Зъ „Листоковъ“ Мажурапча, Найновѣйше чудо штуки будовничой и Зъ жати Русиковъ — та стахи: На смерть Федьковича, зъ Добролюбова, зъ поевіи Сергія Павленка, Байда, Цѣвка зъ моголы Тараса Шевченка, зъ поевіи Данила Млаки. Въ Календарі помѣщеніи портреты: Осипа Барвѣнского, Михайла Осадцы, Стефана Качалы и Тараса Шевченка.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Министрство торговлѣ именувадо подпоручика 18 баталіону обороны кравковъ, Ант. Вездека, ассистентомъ почтовымъ а дирекція вызначила ему мѣсце въ урядѣ почтовомъ въ Новѣмъ Санѣ. — Краева рада школьна именувала дѣйствыми учителями и учительками: Евд. Гацка въ Чешановѣ, Людв. Роговского въ Носовцахъ, Игн. Крогульского въ Дубовицѣ, Ем. Хшонцевску въ Подгайцахъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Пешть 28 серпня. Шахъ оглядавъ вчера академію, де проф. Вамбері повитавъ его персково промовою, опѣсля зѣдвѣвъ шахъ на островъ Маргариты а вечеромъ бують въ оперѣ. Мадары витали шаха на кождѣмъ кроцѣ громкими окликами. Богато людей зголосилося зъ петиціями до шаха, въ котрыхъ просятъ, чтобы принявъ ихъ въ свою службу.

Прага 28 червня. Намѣстництво розвизало чешское товариство академиче „Ctenarsky spolek“ за то, что оно перестуило кругъ своего дѣланія высылаючи на одкрытѣ парискои Сорбонны адресу. Товариство се числитъ звышъ 1.200 членовъ а его розвизанье зробило въ Празѣ и въ цѣлыхъ Чехахъ дуже велике враждѣ.

Грацъ 28 серпня. Нунцій Галимберти доставъ, послѣ Tagespost, одъ куріи римской приказъ зрѣбити епископамъ въ Триестѣ и Веліо представленье, чтобы они не выступали въ дустъ славянскѣмъ и не дразнили Италианцѣвъ.

Букарешть 28 серпня. Подъ проводомъ короля одбулася рада министровъ, на котрой король poinformувався о ходѣ дѣлъ подчасъ его неприсутности. — Одкрыто тутъ школу войсковую, котра мае за задачу подготавливати офицеровъ штабовыхъ.

Для родитѣвъ и опѣкунѣвъ!

Двохъ учениковъ найде выгѣдне помѣщенье въ домѣ урядника, котрый и своихъ дѣтей въ школу посылаетъ. За опѣку въ науцѣ и поведеніи ручается, тымъ больше, что дома есть постоянный инструкторъ, слухатель философіи. На жаданье есть и фортепьяно. Близша вѣдомость листовно: А. Ф. „poste restante“, або лично ул. Яновска ч. 38. І поверхъ на лѣво. (1—?)

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

27. л. серпня 1889.

Львабъ: Пшеница 7-95 до 8-25, жито 6-80 до 7-35, ячмѣнь 6-50 до 7-50, овесъ — до —, горохъ 7-— до 10-—, вика — до —, рѣпакъ 15-70 до 16-50, лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣль 45-— до 50-— зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13.50 до — зр.

Тернополь: Пшеница 7-70 до 8-—, жито 6-60, до 7-05, ячмѣнь 6-50 до 7-15, овесъ — до —, горохъ 6-90 до 9-50, вика — до —, рѣпакъ 15-40 до 16-25, лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подолковина: Пшеница 7-45 до 8-—, жито 6-35 до 6-85, ячмѣнь 6-50 до 7-—, овесъ 5-30 до 5-60, горохъ 6-90 до 8-50, вика — до —, рѣпакъ 15-— до 16-—, лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 8-— до 8-50, жито 7-— до 7-35, ячмѣнь 6-70 до 7-25, овесъ — до —, горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 15-70 до 16-70, лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед — до —, тимотка — до —.

Розкладъ бѣды на зѣлѣзничныхъ державныхъ.

важскій годъ 1 ланія 1889

Послѣ львѣвского годичника.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрыя, поѣздъ особовой о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Стрыя, поѣздъ особовой о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрыя, поѣздъ особовой о 12 год. 8 мин. въ ноци.

Въ напрямъ до Станислава: 1) Поѣздъ мѣшаный зъ Черновца до Станислава о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станислава о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшаный зъ Букарешту, Яссы, Сучавы, Черновца, Гусятина и Станислава о год. 11 мин. 6 въ ноци.

Въ напрямъ зъ Бѣлци: 1) Поѣздъ мѣшаный кожного вторка и пятницѣ зъ Равы руской о год. 10 мин. 10 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаный зъ Бѣлци и Сокалі о год. 5 мин. 53 по полудни.

Одходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станислава, Гусятина, Хирова и Сухой, поѣздъ особовой о 10 год. 26 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поѣздъ особовой о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станислава, Гусятина, Хирова и Стрыя, поѣздъ особовой о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямъ до Станислава: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станислава, Черновца, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 рано. — 2) Поѣздъ мѣшаный до Станислава, Черновца, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 рано. — 3) Поѣздъ мѣшаный до Станислава, Черновца и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямъ до Бѣлци: 1) Поѣздъ мѣшаный до Бѣлци и Сокалі о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаный до Равы руской по пятницѣ о год. 2 мин. 41 по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшаный до Равы руской по четверга о год. 5 мин. 1 по полудни.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсу дневномъ

5% листы гипотечный

якъ такожь

5% преміованій листы гипотечный

Порученія зъ провинціи выволияе одворотною почтою безъ провизіи.

2220 113—0

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрыю, Спятинѣ и Самборѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (найльшій).

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Плуты Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. зр. 11; Колѣсница зр. 6.

Плужки-обгортачѣ до бульбѣ въ двоухъ частяхъ 18 зр.

Сѣчкариѣ по 24 зр. 2948

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за знижену цѣну отей книжки:

Фавстъ, трагедія І. В. Гетого, въ перекладѣ Ивана Франка, зъ перелатымъ словомъ и поясненіямъ. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендаціою пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Расвскій и росейскій павславизмъ, Корнелъ Н. Устѣновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендаціою пересылкою 65 кр.)

Taras Szweczenko, życie i pisma jego, napisal Gwidio hr. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою перекладомъ 25 кр.)

Хто замовитъ всѣ три книжки паразъ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекомендаціою пересылкою

Позаякъ всѣхъ тыхъ трехъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати зъ замовленіямъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

перучаетъ добру и выдатну каву спроваджену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневои.

Котшун у Львовѣ;

1 кильо 1.70 зр.

кава палена 1/2 кильо 1.20 зр. на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 зр. франко.

Обдирателамъ надѣ 50 кильо опустѣ

Не маю зовсѣмъ тыхъ родовъ кавы, котры оговѣшуютъ ишій подъ назвомъ моего знамени Сироваджую окаву просто одъ продуцентѣвъ, що можно доказати, и продаю ей найменьше о 20%, дешенше якъ хто небудъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можно достати каву вже лишь зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадъ гуртовниковъ на мѣсто той анову гуртовниковъ въ Европѣ, одъ тыхъ купце комисіонеры; а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Впрочемъ може кождый самъ переконатися, чи достане де инде по той цѣнѣ такую каву якъ моя, що до якості и смаку. 2.27 30—30

КОЖДУ

ДВОВИЖУ

уникае.

Нема тутъ оканчивъ, примѣромъ, якъ дово стане припасу, або що довары закупленіи при масѣ конкурсовѣй, печуване! задунове! случайно! и т. п. Нема ту нѣчо подобного! бо всѣ той крикъ не припадає на нѣчо, а лишь дѣлами треба доказати, а о томъ може Вловъ, публика переконатися, коли скоро замовитъ отей справдѣ дешевъ и велики солидний товары.

Для мужчинъ: Цѣле убранье зъ сукна пайльшій якості, новои моды (судрутъ, штаны и кампезелька), добре зроблене, перше 18 зр. — теперъ зр. 10-—, таке саме убранье, першой якості, перше зр. 22-—, теперъ зр. 14-—, таке убранье найпершой якості, перше зр. 30-—, теперъ зр. 18-—.

Для хлопцѣвъ въ вѣкѣ 8—16 лѣтъ. Цѣле убранье зъ сукна, доброй якості, елегантной фасону (судрутъ штаны и кампезелька) перше зр. 15, теперъ зр. 8-—, таке убранье першой якості, перше зр. 22-—, теперъ зр. 12-—.

Для дѣтей одъ 2—10 лѣтъ: Цѣль убранія, гарно прибраны, перше зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, таке убранье першой якості перше зр. 12-—, теперъ зр. 5-50, таке убранье найпершой якості, перше зр. 18-—, теперъ зр. 8-—.

2.965 16—25

При замовленіяхъ проситесь уклонно уважати на отсе:

При убраніяхъ для мужчинъ и довготу кроку посла мѣры сантиметровой, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ найдокладѣйше вѣкъ а такожь красоту жаданого убранья.

Розсылаея точно за посылатою або надбавленъ готівки.

Обязно уважати:

що всѣ тутъ наведеніи товары суть найльшій якості и пробавляея по такъ дешевѣзъ чинатъ тому, що на-збиралася надто великій припасъ.

Klein's

Internationales Waaren-Exporthaus Wien I., Kohlmeiergasse 7.

Що не подобаетъ, одмѣняея, або звернувшись грошѣ.

Старый фортепьянъ

але новѣйшон конструкція и зовсѣмъ добрый, о голосѣ звучномъ и гармонійномъ, можна набути за дуже умѣрену цѣну. Близшой вѣдомости удѣляе Администрація „Дѣла“. 3041 7—7

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провизію плачу за посередничество въ продажѣ на раты законно дозволенныхъ львовѣ.

Wechselhaus H. FUCHS

Budapest, Dorotheagasse 9.

3081 (5—10)

Харчъ, мешканье и опѣку

могутъ мати ученики народныхъ а середныхъ школъ въ домѣ училища школы народнои у Львовѣ.

Проситесь о скорій зголошени.

Близша вѣдомость въ Редакціи „Дѣла“. 2076 (11—?)

„Дѣла“. 2076 (11—?)

ВЫСТАВА

образѣвъ фотопластичныхъ

въ сали Frohsinn

въ готели Жоржа.

Въ томъ тыждни

ВЫСТАВА ПАРИСКА

и

мѣсто Парижъ.

Серія II.

Вступитъ одъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворена подля одъ 10 тои до 9-тои години ве-черомъ. 3073 (11—?)

ЗМѢНА ЛЬОКАЛО.

Славно звѣстный одъ трицяти лѣтъ магазинъ и робѣтня ювелирскихъ выробѣвъ, золотыхъ и сѣбныхъ, такожь складъ сѣбна хиньского подѣ фирмою

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3030 10—?

на пляцъ Маріявскій до готелю французского.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ

знаменитѣ МЫЛА до мыты лица, рукъ и купелей,

бѣзъзначенъ 10 медалями заслуги и двома дипломами признанія.

зр. кр.	зр. кр.
МЫЛО найдобѣйшѣе до го- лена борода	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- зрачне, мѣститъ 35%, чистои глицерини, знаменито дѣлає на зашпѣрѣ 20. . . . .
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 п	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пламине у флашочкахъ, чиститъ шкуру зъ прищывъ, лишавѣвъ, угри- ковъ, фляшка . . . . .
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣлає до рукъ 10 кр. и	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыты рукъ, 15 п . . . . .
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	МЫЛО ТИМОЛЛОВЕ знаменито чиститъ шкуру зъ всѣхъ выкидовъ . . . . .
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменито до лица и рукъ	МЫЛО КАРПОЛЕВЕ, дуже до- бре мыты руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, чтобы охоронити одъ заразы . . . . .
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робитъ нѣжнью, гладкою и знаменито чиститъ шкуру	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыты рукъ, 15 п . . . . .
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся че- резъ агусеніє соку ростинъ ароматично-живичныхъ, зна- менито	МЫЛО ТИМОЛЛОВЕ знаменито чиститъ шкуру зъ всѣхъ выкидовъ . . . . .
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мае дуже примѣный пижмовый запахъ	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- бре уживаєся, чтобы усунути зъ шкуры выкиды и пламы . . . . .
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, примѣного запаху, мае великій купецъ	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодитъ свербленіє и печенье шкуры, усуває выкиды и червонѣсть зъ лица и рукъ . . . . .
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣйшѣ- ше 40 кр. и	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, примѣного запаху . . . . .
МЫЛО зъ ЛІПІЛЮКѣ СОСНО- ВЫХЪ, примѣне въ ужито, успѣшно хоронитъ шкуру одъ лишавѣвъ и выкидовъ	МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженія рукъ, кусникъ . . . . .
МЫЛО БАЛДСАМИЧНЕ, чи- ститъ шкуру, робитъ ви бѣ- лою и нѣжною	МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме- ните . . . . .
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснячки, осмалєня одъ сонця, лицо робитъ свѣжымъ и бѣ- лымъ	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40% чистой смолы (дегтю), усуває прищѣ лишавѣ, всѣхъ высипи шкурной, поченье ногъ и пар- ня на головахъ . . . . .
МЫЛО ГИГІЕНІЧНЕ, бѣзънача- єя товастею, великимъ нѣжне и выключно прилажене до лица	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мѣститъ и чиститъ шку- ру зъ лишавѣвъ, угриковъ, и т. п., кусникъ . . . . .
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, чтобы зрѣбити шкуру на лицѣ нѣжною и бѣлою	
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣлає, легко пѣнитися, знаменито чи- ститъ шкуру и хоронитъ одъ прищывъ	

2529

Набути можна у Львовѣ въ власнѣхъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улица Галицкаго рѣгъ Валовои. Въ филиалъ: въ Краковѣ
Суконницъ ч. 20 и въ Червоныяхъ Ринкахъ ч. 2., а такожь у еспѣтъ
первородныхъ торговляхъ и антикажъ.

Важе выйшовъ

Иллюстрированный Календарь Просвѣты

на рѣкѣ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Матеріи вовняній на сукнѣ дамскій

найновѣйшій

Метеръ одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ, пляц

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток **"Библиотека найзнаменитших повестей"** виходить в четверток, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація "Діла" у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Кошицька ч. 11, і Бюро газет у. Карла Людвига 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" і на нисерати за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на "Діло" з літер. додатком в Австрії:

а цілий рік . . . 18 зр. на півріччя . . . 12 зр.
на півріччя . . . 9 зр. на півріччя . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на півріччя . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попередній застереження. — Редакція неопечатаніх віршів однієї сторони не чистить, а в редакції не чистить.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однієї строки лінійної, в рубль "Надбавка" по 20 кр. а. в.

Подарки числяться по 10 кр. однієї строки.

Справи краєві.

[Організація санітарної служби в громадах. — Проект закону о обов'язку товариств аскураційних призначити до коштів удержання сторожі ожегон. — Роботи краєвих бюро статистичних.]

Правительство намірєа предложити галицькому сеймові проект до закона о організації служби санітарної (здоров'я) в громадах. Та організації має бути переведена на взор єврейської уже в інших краях коронних служб санітарних.

Закон державний з 30 червня 1870 р. вичисляє цілий ряд справ поліції здоров'я, котрі мають виконувати громади чи то в своїм чи в порученому крузі дільниці. До власного круга дільниці належать м'які наші: заради средства дезинфекцій при недугах заразливих, поміч в случах грозячих небезпечності життю, ратунок в случах позбавлення смерті, оглядини глухонімих і божевільних для оцінки, чи ови не шкодять для суспільності, і т. п. А до порученого круга дільниці належить: ужити средств запобігання, щоби заразливий недуг не поширився, розсліджувати ті недуги, оглядини мерців, сповідати при обдуваннях та щепленні баци, і т. д. Однак жовтєвості громади, особливо по селах, обов'язків тих не виконують, бо за дільниці недостатні потрібних відомостей, інтелектуального образования і вквіти і за дільниці недостатні средства матеріальних обов'язків тих сповняти не можуть.

Щоби тому запобігти а також улегшити громадам тягар удержання служб санітарних, внесло правительство ще 1873 р. до сейму проект до закона о організації служб здоров'я в громадах. Після того проекту кожда громада мала бути обов'язана виконувати поліцію здоров'я, удержувати лікарю або сама для себе або в сполученні з іншими громадами. Громади маючи власні статуты і громади числячи 6000 або більше мешканців мали обов'язок удержувати власного лікаря, а інші громади могли також удержувати самі лікарю для себе, а коли ні, то мали бути лучені в округи санітарні. Такий округ санітарний мав обійматися не більше як 7000 мешканців а що-найменше при густоті населення просторов не більш як 3 миль квадратів. Таке саме в полученню з іншими громадами мали бути установлені і акушерки громадські. Кошти винагород лікаря і акушерки мали покривати громади, а в громадах сполучених в округи санітарні потрібна квота мала бути розподілена в пропорції до загальної суми податків безосередних, оплачуваних кождою громадою.

Сеймова комісія адміністративна, котрій сейм передав був сей проект, признала потребу переведення організації служб здоров'я в громадах, однак жовтєвості була тої гадки, що округи обійматимуть 7000 мешканців, — а таких округів було б в краю 739 — неможливі усе, за дільниці недостатку лікарів і акушерок. Друге питання комісія добачала в тому, що в проект не було ніяких гадок про те, чи обшари двірські мають також належати до громад санітарних. Нарешті замітила комісія, що з огляду на чинності, належати до порученого круга дільниці, повинно-бу правительство, котре з нисератів лікарів громадських в великій мірі буде обслуговувати, причинитися до екарбу державного якоюсь квотою до коштів удержання служб здоров'я.

Сейм прийшов тоді за гадкою комісії адміністративної, бо в січні 1874 р. ухвалив перейти над проектом правительством до порядку денного, однак жовтєвості прийняв основні проекти і передав їх правительству до уваги при укладі нішого проекту організації служб здоров'я. Після тих основ округи санітарні мали обійматися 15.000 мешканців; організація служб здоров'я мала бути примінена також до обшарів двірських; нарешті сейм висказав переконання, що екарбу державний повинен причинитися до удержання служб здоров'я в громадах.

Огож той новий проект, який правительство намірєа предложити сеймові на найближшій сесії, буде опиратися більше-менше на тих самих основ, що правительство не предложення з 1873 р., а тільки має бути уважливе бажанні сейму, щоби округи санітарні обіймали громади з 15.000 мешканцями і щоби до тих округів належали також обшари двірські.

На кошти удержання служб здоров'я мають громади і обшари двірські давати 2% суми оплачуваних податків безосередних, а решту має покривати фонд краєвий.

закон причинитися до коштів удержання служб ожегон. Однак жовтєвості сейм той справу не полагав. Виділяв краєвий постановив проект той на ново внести до сейму сего року, маючи на увазі ту обставину, що за дільниці пригоди частіх ожегов спомогане нисератів сторожі ожегонних було-бу справою дуже важною для краю і наглою.

Виділяв краєвий подносить, що оподаткування товариств аскураційних на користь служб ожегон і розвитку средств ратунокних розширено в краях австрійських од 1882 р. з добрим успіхом. З доброй організації служб ожегон і средств ратунокних користає не тільки обезпечуючи себе, але і товариство обезпечені, котрому також мусить залежати на полішенню односин безперечної бди ожего. Отже після проекту виділу краєвого всі краєві, за-краєві але в краю оперуючі товариства аскураційні, чи оперті на взаємності чи акційні, чи займаються тільки обезпеченням бди ожего чи в полученню з іншими родами обезпечені, мають бути обов'язані причинитися до коштів удержання сторожі ожегонних фахових (громадських) і охотничих, підштрати убогі громади в набування приладів до гашення або удержання сторожі, а також підштрати охотничих в службі членів сторожі ожегон і поліцейських по них родити — річним уділом, котрий має вносити 2% од всьох в роц побраних премій аскураційних.

З тих преставій має бути ужити квота 10% передо всім на утворення фонду підпори для членів сторожі ожегонних, ушкоджених підчас ожего, і для їх родити. Ухвалою сейму може та квота бути підвищена до 20%. Решта має бути ужити в одній половині на запомоги громадам для набування сивакоів і інших приладів до гашення, а в другій половині на сторожі фахові і їх уоруження, на інструкторів і курси науки служб ожегон.

Виділяв краєвий має на початку кождо року покликувати трох репрезентантів оперуючих в краю товариств обезпечені бди ожего і трох репрезентантів звязку сторожі охотничих, щоби засягнути бди них опині: котрі громади і котрі сторожі ожегов заслужують передо всім на підмогу, або в котрих громадах треба поміч грошевою, щоби піднести публічну безпечність бди ожего.

Виділяв краєвий долускає, що такий престації, оплачувані товариствами обезпечені, принесли бди річного доходу 46.000 до 48.000 зр. Така сума, ужита через чергу лить в одній напрямі, може значно вилучити на підвищення односин безпечності бди ожего а тим самим піднести вартість недвижимоств, а разом і обнизити кошти аскурації.

Краєве бюро статистичне при виділі краєвом під уривком проф. д-ра Тадея Пилата займає сего року обробленням трьох тематів, і небагато оголошило друком: "Обшар забудовані і людність більших міст Галичини, для котрих виданий новий закон громадський", "Склад тіль виборчих в більших громадах міських на основі актів виборчих" і "Склад міських рад в більших містах". Крім того бюро статистичне займає доповненням і оконченням укладом матеріалів до статистики табулярної власності в Галичині. Обшарна праця вже кончиться і повніться друком з початком 1890 р. Матеріали зібрані для статистики табулярної власності мають послужити до дальших двох праць: одна має на цілі уложити і обговорити зміни власності табулярної через останніх п'ять лить од 1884 до 1889 р., а друга зміни у власності табулярній що-до скуплені і особі властителей за останніх 70 лить. Рівно-ж на основі тих матеріалів має бути виданий показник тіль табулярних. Дальше краєве бюро статистичне владось виготовити статистику виборів до сейму в р. 1889 і статистичний погляд на наслідки нового закона о обшарах двірських, після котрого дробніший погляд табулярний можуть бути привлучувати до звязку громадского. Бюро статистичне промислу і торгівлі під управою д-ра Тадея Рувоского скінчило уклад статистики промислу домового, іменню промислу швейного і деревляного, а небагато вийде в друку також праця з статистики рілничої: "Засіви і живина на більшій і меншій посполості земок". Крім того се бюро готує том II "Рівня статистики Галичини за рік 1887 і 1888".

Перегляд часописей.

[Kurjer Lwowski о адрес до корони.]

Нав'язуючи до оповіщення молодого-чеського сторонництва з сеймом чеським, що оно намірєа внести свою адресу до корони, з котрій

домагатися буде введення в життє засад, преречених кабинетом Тафого в троновій промові 1879 року, Kurjer Lwowski так далше пише од себе:

Пригадуємо читателям, що ми зараз по переведенні виборів сеймових наступили з подібним предложенням. Подібно як Чехи чують конечність пригадати потребу сповнення обіцянок, висказаних в троновій промові при одерту рад державної перед десяти лїтами, так само наш край має пригадати ряд домагань, в тих десяти лїтах аж надто часто пригадуваних, однак жовтєвості досі не сповнених. Головний притиск кладемо на справу регуляції рік, поладження справ довгу паншанню індемнізаційного і децентралізацію зарядів земліниць. Крім того сеє багато інших справ. Ціле теперішнє положення краю неучо потребує належного освітлення і представлення у трону. Внесення до адреси повинно вийти од польскої лївиці, а безсумнівно гарячо підопре его лївиця руска.

Як то каже приповідка: "кота в мішку не купують", так і в сейм случаю годі що-небудь певного сказати про ту адресу лївиці польскої, котру мала-бу гарячо підпери лївиця руска. Річ певна, що рускі послы не підуть на перекоб тих змагань лївиці польскої, котрі мати будуть на оді добро краю, добро моральне і матеріальне, але годі уже тепер не замітити, що Русини мають висказати много своїх спеціальних потреб, конечних до забезпечення собі національного розвою в краю і в державі, а хто знає, чи ті потреби рускі знайшли-бу місце в адресі навіть лївиці польскої?..

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Fremdenblatt потверджує ввєсть, що сейми краєві будуть скликані в перших днях жовтня. Речницє скликає ради державної ще не означені.

Перед своїм виїздом до Ішль приймає цесар на аудієнції гр. Тафого одтак конферував майже цілу годину з гр. Каленом. Дня 1 вересня верне цесар назад до Відня а одтак поїде на маневри до Галичини.

Fremdenblatt пише, що ввєсть подана на селавістам, мов би з Відня вислали гармати до Болгарії а разом і австрійських ояцарів, сеє тенденційною вигадкою. Також перечить тому, що австрійські офіцери управляють роботами фортифікаційними в Болгарії. В ніякій кривості болгарської нема австрійського офіцера. Також сеє неправдою мов-бу существовав проект бдати провід армії болгарської на случай війни австрійським офіцерам — а з того, що Болгарія замовляла перше карабіни з Росії а тепер з інших країв, не можна робити ті ніяких закидів. — До бюро кореспонденційного Райтера переслало болгарське правительство комунікат, в котрім заявляє, що всі замовлення оружія і амуніції походять вже з давніших часів і потрібні до доповнення припасів, котрі вийшли підчас попередньої війни болгарсько сербської. Правительство болгарське називає одтак всі ввєсти, що виходять з Сербії, о Болгарія за цїяком вудуманій. А хотів не уважав потрібним бдиовідати на зневагу, то все таки мусить пригадати Сербам війну з р. 1885.

О приїзді царя до Нїмеччини нема все сеє ніяких певних ввєстей. В берлінських добре поінформованих кругах оповідають собі, що о подорожі царя розушето умисно всілякий поголов, щоби не допустити можливої якоїс прегоди. З іншої сторони доносять знов, що в Пюдам не роблять навіть ніяких пригтовлен, бо цар перебуде тамтє всею лїш пів дня.

Nat. Ztg. в ісьмє з Петербурга, датованім з дня 21 с. м., зазначає, що коли на берлінськом дворі бдиовляють гостині царя всякого значення політичного, то роблять се умисно, щоби вже з горі надати їй лїш етикетальне значення. Російська політика, що иде в певнім напрямі, не поступити на нішу дорогу, чи цар буде в Пюдам, чи ні. За то по укладу політичному в Франції обнизилась значно політична температура Росії і настало не лїш розчарованя але і ввєсть, бо були круги, котрі булявизм сильно підштривали. Посередником політики Булявизера в Росії була одна високо поставлена особа. Тепер будуть в Росії вже осторожніший. На послідок треба се і то додати, що зближеня Нїмеччини до Англії викликало в Росії велике невдоволення.

Reichsanzeiger оповіщує декрет корольовий о утворенні протестантського єпископства єрусалимського з капиталом 1,800,000 марок і з осідком в Берліні. Цілею сеє

фондація має бути піддержаня встнучих і крєовань нових протестантських заведень в Єрусалимі.

Гостині цесаря нїмечкого в Альзациі і Лїотарингії піддавали нїмечкій газеті далекоєго значення, котре виходить аж по-за границі нїмечкогої держави. Способ прийняти так опсєувати, мов би людське тих країв вже помирилася з станом річей і окупувала добровільно прихильність і привязанє для Нїмеччини. Не так задивлюєся Münch. Allg. Ztg. на ту справу, бо пише: За кілька місяців прийдуть нові вибори і если они нїякше випадуть як сей ентузізм, о котрім доносили, то все таки се не дуже треба журитися. В тих краях бдиованє тепер природний процес переміни, але се ще вно потягати. Теперішня гостина цесаря не пошлється певно без вражєня; она лишити слід в умах, особливо молодшої генерації. Але помімо того, добре було-бу освєтити ся з гадкою, що вибори в Альзациі і Лїотарингії не будуть подібні до торжеств підчас гостини цесарської. В тих виборих рїшань цїлком нішї елементи, як ті, що брали участь в цесарській гостині.

Соціалний демократи нїмечкій видали сими днями в Лондоні першій том пропагандної книги о десятилітнім существованню нїмечкого закона антисоціалістичного. Завключає тамтє історія нїмечкогої демократії соціальної од часу конгресу з р. 1875, бдтак справозданя членів партії соціально-демократичної о борбах, гонєнях і жертвах цїлої партії, бдтак спис вигнаних до Америки з замїтками о політичних гонєнях і засуду трибуналів на основі закона антисоціалістичного. Reichsanzeiger оповіщує, що продажа сєй книжки заказана в Нїмеччині підля антисоціалістичного закона.

Гдним увага суть гадки, піднесені в газеті Estafette, органі Жюля Феррі, о три-цесарськом союзі. Орган бвшого министра справ вишних оговорює сей союз що-до бдиосин французьких і заявляє, що участь Австро-Угорщини в трицесарськом союзі сеє велим пригодно для Франції а для Європи сеє порукою мира. Хто-небудь з Французів знає генезу і характер союзу австро-нїмечкого, не повинен зложитися на нахвалі Австрії до Нїмеччини. Союз сей поставив за-для безпечності, що грозила бди забав Росії на півострові балканській. Ціла програма політики віденської на півострові лежить на підштриванні мирних бдиосин балканських і на оминенню всіляких невогод, щоби не перерывати мира і тишини на Вєході. Крім того перетягачи Нїмеччину на свою сторону в той великій ривалізації на Вєході, ро-бвала Австрія привяз нїмечко-російську і причинилася до напруженія бдиосин між Берліном а Петербургом, чим вельми прислужилася Франції. Тому то Нїмеччина вже не опираєся тепер на привяз Росії в своїх бдиосинах з французькою республікою, як се було перед заключенням союзу, втому Нїмеччина сеє менше страшна і агресивна а при тм можливім сталося порозуміння між Росією а Францією.

В Парижі, в т. зв. Cirque Fernando, устроили буляжисты матинї, в котрім вало участь по-над 5000 буляжистів. Лятер держав бесіду, в котрій наинувєся на правительство и остро критикував засуду трибуналу. Одтак зібрані прийняли порядки денний в дусі прихильності Буляжерова. Товни народу доволу церку почали кидати камінєм на поліцію. Конна гвардія розогнала товни і увязнала кільканацять ексцедентів. Миж увязненими сеє також депутатів Тієрє.

Яз доносать з Відраду, розсєлав сєрбській министр справ внутрїшних, Тавшанович, обьявляє до префектів, в котрім подє за причину скликаня приналежних до войскової служби то, що конечнє треба поправити ласты конскрипційні і законні причислє о організації войскової, після котрих мають бдиуватися по року виправ войсковий. Министрє заявляє, що всякі ввєсти, котрі поддають правительству военній намірєа, сеє вигадкою в тому заявляє префектів, щоби против тих ввєстей виступили з цілою строгістю права, а людськості поєснили, що в тих ввєстях нема ні крахты правды.

НОВИНИ.

— Про дальшє увязнення і арештованя подають деякі газеті цїлком ошибочні ввєсти і подають імена осіб, котрі цїлком не ввійшли в сею справу. Прихїлєм подає нїнійшій Kurjer Lw., що увязнено п. Крохмалюка, и мы можемо ввєстити, що нї п. Крохмалюк, нї ніхто небуді нїнійшій у Львові не був обєся по перших арештованих увязнених.

— На загальні збори „Просвіты“ в Станиславові вибралася з Львова деякі члени відділу „Просвіты“, посол Романчук і багато інших осіб. Після того, коли розіграно карт легітимізаційних, можна було надіятися, що загальні збори будуть численні, хоча також можна побоюватися, чи непогода не дозволить прийти на збори, дощ і зима, не вдержать когось від подорожі. Також і з подальших сторін, як зачуваємо, мали виїхати на ті збори, пр. Ви. о. Кир. Св. лецький з Жужеля під Вельом, посол д-р Савчак і інші.

— Доповнюча наука в львівських народних школах. Львівська округа рада школьна мѣска оповѣщає, що з днем 1 вересня отримав наука доповнюча: для двѣх при женських школах етатових рѣвнож і при мѣшаных школах ім. св. Софії та св. Николая на Пасѣхѣ — а для хлопцѣв рукодѣльникѣв і промисловцѣв при мужеских школах ім. св. Анни, Чацкого, Конарського, св. Мартина і Пирамовича.

— Гостина шаха, его подорож і приїзть в Австро-Угорщинѣ, відбуває виключно на кошті австрійского двору і обляжить бюджет видатков двѣрских о 800,000 зр.

— Змѣни в організації оборони краєвої мають наступити вже незадовго, як доносить Reichswehr Число полков оборони краєвої виносить 22, з того 11 полков має по 3 батальони, 10 (мѣж ними 2 галицькі) по 4 батальони а 1 полк 5 батальонѣв. Полк 21, котрий стояв в Золочевѣ, буде розвизаний і роздѣлений мѣж інші полки, замѣсть того утворено в Ст. Пельтень новий 21 полк. Галицькі полки, що мають числа від 16 до 20, будуть складатися: Полк 16 в Краковѣ з батальонѣв: 52 (Краковѣ), 53 (Тарновѣ), 54 (Вадовичѣ) і 60 (Новий Санч); полк 17 в Рашевѣ з батальонѣв: 55 і 56 (Рашевѣ), 57 (Сявѣ) і 58 (Ярославѣ); полк 18 в Перемышлі з батальонѣв 59 і 68 (Перемышль), 61 (Самборѣ) і 65 (Стрий); полк 19 в Львовѣ з батальонѣв: 63 і 64 (Львовѣ), 67 і 71 (Золочевѣ); полк 20 в Станиславовѣ з батальонѣв: 63, 69 і 70 (Станиславовѣ і Коломиї). Крім розвизана 21 полку в Золочевѣ настануть такі змѣни: полк в Краковѣ буде побільшений о один батальон 53 з Рашева а полк рашевскій одержить один батальон 59 з Перемышля; полк перемыскій збільшався о два батальони 65 і 68, один з тих батальонѣв дасть львівскій полк а за то збільшався о два батальони 67 і 71; полк станиславскій за батальонѣв 65, котрий одійде до Перемышля, одержить 69 батальон. По тих змѣнах будуть мати всі полки галицькі оборони краєвої по чотири батальони і тимъ способом значно скріпились полки: краковскій, перемыскій і львівскій.

— Спадщина по Вечерѣ була предметомъ нарадъ трибуналу цивильного в Пришевѣ, яко мѣсця уродження баронів Маріи Вечері. Невелику спадщину по Вечерѣ зложено в депозитъ прашевского суду і тамъ мали порѣшити, кому ся спадщина припадає. Але що актъ смерти баронів не бувъ предложений і закладений урядово, бо мати Марію для звѣстныхъ причинъ повѣдомила судъ приватно, не подаючи нѣ мѣсця нѣ причини смерти, тому судъ не мѣгъ полагати сеп справу спадщини І хотіть судъ зажадавъ від матери Маріи урядового акту, то она не могла его доставити, бо власти не хотѣли їй видати такого акту. Трибуналъ прашевскій мимо протесту кількохъ совѣтниківъ трибуналу порѣшивъ зажадати акту смерти Маріи Вечері в дорозѣ урядовій

— Убийства. З-підъ Радехова пишуть намъ: В Майданѣ старѣмъ, колоніи мазурской коло Топорова, дучиася дня 24 н. ст. серія така пригода: Якѣв Туровскій, старець 70-лѣтній, чоловікъ привѣтливий і збѣдний з сусѣдами, отець пятеро дѣтей, з котрыхъ два сини Іванъ і Іоанн мѣшки в его хатѣ, доконавъ незвичайного убийства. Якѣв замешкавъ у сына Іосифа а черезъ сина мешкавъ синъ Іванъ. Сей Іванъ, старшій синъ, одобривъ старому батькови сего лѣта послѣдній загѣбъ поля і забравъ комірчину. Батько розсердився і одгрозивъ, що зарубає за се Івана, тому сей уходивъ передъ старимъ отцемъ. Коли згаданого дня Іванъ виїхавъ зъ дому, нападъ Якѣв свою невѣстку Марію, жінку Івана, в сѣняхъ, замкнувъ двері і почавъ рубати ея сокирою в голову, а коли Марія вярвала сокиру і пригнала до землѣ, то Якѣв хопивъ за мотику і далше рубавъ. На крикъ надбѣгла жінка Іосифа і якось одбрала Якѣва відъ Маріи. Якѣв поїшовъ до своєї хати, помолився, знявъ зъ стѣни образъ, виїшовъ на двѣр до колодязя і змѣривши ключкою глибину води, окочивъ стрѣмголовъ у воду і втопився. Марія однесла 7 ранъ на голові і кілька на рукахъ (одинъ палець одтятий), але єсть надѣя, що подужає, бо рани завдані слабою рукою старця. — Молода жінчина зъ Ваткова нового, именемъ Лянгѣ, котрій передъ рокомъ молодѣлля урвала руку, підозрѣваючи дѣвку Орисю о любовній зноси зъ своимъ чоловікомъ, виїхала в таку злѣб, що хопивши серп, нанесла Орисѣ много глубокихъ ранъ ажъ до кости.

— Обида урядника громадского а державного. Міністерство справъ внутрѣшнихъ повѣдомило верховній урядъ політичній в подинюхъ краляхъ австрійскихъ, що уряди громадскі не мають ставлятися зарѣвно зъ ц. к. властями правительственными і не суть підъ охороною звѣстного розпорядження цѣсарского зъ 20 цѣтня 1854, котре примѣнялося на случай демонстративного захоплення взглядомъ органѣв урядовыхъ. Се значить, що

обида нанесена урядникови громадскому не значить то само, що обида урядника державного.

— Практична газета. Одна американська газета, виходяча в державѣ Ст. Люи, помістила таку одозву: До нашихъ Ви читателѣв! Позаякъ часто лучалося, що фармери, котрі предплачують нашу газету, не мають часу підчасъ лѣта ея читати, то мы выгадали способъ, котрий робить нашу газету помимо того имъ позиточною — а то друкуємо нашу газету на паперѣ на мухи. Треба лишъ змочити нашу газету і посылати цукромъ, а вже вигнати мухи; але если-бы деякі мухи не заразъ погинули, то ручимо, що такі мухи не здали до нѣчого — бо се дуже добрий паперъ на мухи. Зъ поважаннемъ Редакція. Замѣтка: Если-бы хотѣли інші редакції наслідувати насъ в тѣй выгадѣ, то остерѣгаємо ихъ передъ тимъ, бо мы вже подали о признание патенту на нашу выгадку.

— В Каринтіи вилли двѣ рѣки Драва і Гайль і нанесли великі шкоди. Мѣсто Дравбургъ стоить підъ водою і не можна дѣстатися до землѣничного двѣрца. В горѣшній Каринтіи дувъ повѣтряний вѣтеръ і упали снѣги.

— Охрестити рабѣна зъ Добруджи, коли приїшовъ купити до Дунаю, захотѣлося якомусь румунскому урядникови Трифанеску. Завъвъ рабѣна за уши і зануривъ підъ воду, але мабути за довго державъ его підъ водою, бо рабѣнъ вже не выныравъ зъ воды, ино поїшовъ зъ водою.

— О змѣнахъ в ерархій духовній знову пронеслись вѣблѣки вѣсти, а одну зъ нихъ подає „Червоная Русь“: Преосв. епископъ Іоанъ мавъ заявити, що если вже доконче треба в капитулѣ перемыскій суграгана, то днѣ радо видѣвъ-бы на тѣмъ мѣсці д-ра Бартошевского — і на се мали вже пристати рѣшаючі сфери. Такожъ мавъ бы заступити о. Бачанского, ректора львівской семинаріи, о. крал. Мартинъ Пакиж. Може бути, що всі ті вѣсти суть лише частою выгадкою.

— Грімъ ударивъ в Вишневі, пов. ротатиньского, дня 24 н. ст. серія о год. 10-ій вечеромъ, в стайню двѣрску і убивъ 6 коровъ тамошняго управителя, при чѣмъ погорѣла стайня. Щастье, що за-для зливного дощу, не погорѣвъ цѣлый фѣльварокъ зъ сегорѣшними зборами.

— Илюстраціи галицького судѣництва подають вѣдѣльскій газетѣ ось яку: Товариство задатково в Бжеску внесло до тамошняго суду повѣтового поданье о екзекуцію дня 21 червня 1887 р. Поданье се полагодить судъ резолюцію зъ д. 30 мал 1888 р., с. е. за рѣкѣ, а сю резолюцію допущено сторонамъ доперва дня 3 червня 1889 р., с. е. ажъ за два роки відъ внесеня поданя а за рѣкѣ відъ выдана резолюції. В судѣ в Бжеску суть чотири урядники концептові, два канцелясти і одинъ діетарій.

— Археологичні розкопки. Зъ екскурсії, устроєныхъ краковскою академію наукъ в сѣмъ роцѣ в цѣли розслѣдѣвъ антропологично археологичныхъ, д-р Коперницкій повѣдомивъ презеса Матера, предѣсателя комісії антропологичной, що в Липиці заставъ вже лишъ останки величаго кладовища, але все таки, для розслѣду хотіть его краївѣ, розкопавъ по-надъ 200 метрѣвъ квадратныхъ. Найшлось самі останки, але такі, що покрили і труды і кошты академіи. Бо черезъ се потверджено, що в часѣ зѣлѣза рѣвночасно загребувано і палено тѣла мерцѣв. Мѣжъ поплѣнниками, одмѣнного виду відъ иншихъ славянскихъ, найшлось багато цѣкавыхъ предметѣв, а то одна гарна фібула зѣлѣзна, зроблена на подобу бронзовыхъ римскихъ зъ часѣв Траяна. Дальшій розслѣдъ задержали ще д-ра Коперницкого в тѣй околици. Такожъ в селѣ Сернии, пѣвтора миль відъ Вурштана, мають бути вѣшністѣй оскелі печеры, подобні до печеръ в Ойцовѣ. Академія вышле до розслѣдѣвъ п. Оссовского.

— П. Антоній Щерба, властитель робѣтнѣй одѣж мужеской, просить насъ звернути увагу Ви. Русинѣв (особливо в сѣй порѣ, коли зѣбѣдѣтъся зъ провинціи до Львова, привозлячи дѣти до школі і при нагодѣ потребують придбати де-що зъ одѣжы чи для себе чи для синѣв школярѣв), що робѣтня кравецка підъ фирмою „Антоній Щерба“, мѣститься при ул. Коперника ч. 10 або Шайнохи ч. 1. В робѣтнѣи п. Щербы выготавляеся всѣка одѣжъ, священнича і свѣтска, зъ доброго матеріялу, краєвого і заграницного, солидно та густовно і за найдоступнѣйшій цѣны. А Русинѣи чей же повинни підпирати ремѣсникѣв Русинѣв!

— Скарбъ. Недавно тому робѣтнику, що домали надъ берегами Бога камѣне підъ уманьскій шляхъ, надбали на замураваний мѣжъ скелами скарбъ. Скелѣ суть на грунтахъ селян мѣсточка Ладжины. Власти громадскі повѣту гайсиньского в подѣльскій губерніи розслѣдують пильно ту справу, бо надѣються выкрити ще большій скарбъ. Якъ можна вносити зъ останковъ найденного скарбу, (бо больша часть перейшла в руки жидѣвскій) найшли багато і цѣнныхъ предметѣв, а то кільканадцять сѣрѣбныхъ ложокъ, маски, перстені, поясы сѣрѣбломъ вышивані, гузики, та досыть грошей. Всѣ предметы гарной работы а зъ гербовъ і латаньскихъ написѣв можна вносити, що суть зъ кѣнца XVIII вѣку. Догадуються, що сей скарбъ закопавъ гайдамаки, бо недалеко по другѣмъ боцѣ Бога суть мѣсця, де боролась гайдамаки зъ ворагами.

— Дрѣбні вѣсти. Громада Прилѣчѣ, пов. яворѣвского, одержала 100 зр. підмогою на докѣчене будовы школы. — Львівскій гарнизонъ войсковий виїшовъ вчера пѣхотою на маневры підъ Станиславовѣ. — До рады повѣтовой в Горо-

денѣ при доповняючихъ выборахъ зъ большыхъ посѣлостей выбранъ І. Вельовейскій зъ Ольвеи Корольки и Каэт. Пассакасъ зъ Колѣнокъ.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вывѣчалася простымъ средствомъ відъ 23-лѣтної глухоты і шуму в ушахъ, готова описъ того средства по нѣмѣцки переслати даромъ всѣмъ бажаючимъ. Адресъ І. Н. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Зъ Войнилова пишуть намъ про станъ урожаївъ: Жито ране намолотне, пѣзнѣйше троха лихше, але взагалѣ досыть вдоволююще; пшеница була рѣдка, треба було косити грабками, але зерно повне; овса і ячменю дуже мало, в многыхъ мѣсцяхъ треба було косити на голу косу; кукуруза лиха, бо посуха не дала їй нѣ подорожти, нѣ добре розвитися; бульба добра і ще не поуєся; горохъ добрый, за то мало бѣбу і фасолѣ; капуста нема нѣчого, бо гусеницѣ зѣбли до чиста; буракъ і морква малі за-для посухи; лѣтъ і конопѣлѣ лихѣ; просо мале і досыть плохе; гречки мало, але добра; сѣна дуже мало, лишъ понадъ сѣвку троха лѣпше; конюшны нема; овчѣвъ мало, лишъ сливокъ троха больше; посуха була така, що сѣвка вышла була цѣлкомъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія Краєва рада школьна именовала дѣйствыми учителями і учительками: Брон. Рачиньского в Довжанцѣ, Іос. Копыта в Івачевѣ горѣшнѣмъ і Север. Роговску в Городици.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 29 сернія. Corr. de l'Est подає вѣсть, що царъ телеграфувавъ до Наталіи

Всѣхъ научъ дѣларскихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбывши студіи зъ обсягу дентистини в клиникахъ в Берлинѣ заложивъ ателіе дентистичне при плацу Маріанкѣмъ ч. 10 и ординує відъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣлякі операції доконує на желанье безъ болѣ, одобривши чувство копанною або розсѣсляючимъ газомъ (Lustgas). Штучні зубы выготавляє на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 45—?

Найлѣпшій

Берненскій сукна

поручає по цѣнахъ фабричныхъ

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

in Brünn.

На порядіе

осѣнне або зимове

убранье мужеске

выстає 1 купонъ двогато 3-10 метр с. а. вѣдѣн. лѣтѣ.

1 купонъ коштує

зр. 4-80 зъ звычайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ дѣшовой

зр. 12-40 зъ найлѣпшой

правдивой вѣсны овечей.

Одѣтакъ можна дѣстати в великомъ выборѣ: шовкомъ перетканъ камурѣ, сукна на иберцѣгѣ, пальмерстонъ і боа на плацѣ зимовѣ, тунъ для сѣрѣбѣвъ і окономѣвъ, перувіенне і тоскинъ на уборахъ салоновѣ, полотно на жѣноій сукнѣ и т. п. Ручитесь за добрый товаръ і докладну доставку.

Взѣрѣцъ даромъ и оплатно.

3072 (5—20)

Хоче оженитисъ

властитель малої реальности на селѣ, молодой чоловікѣ, 25 лѣтъ, Русинѣ. Желавъ-бы оженитисъ зъ Русинкою, зъ невеликимъ матѣкомъ, що знала-бы сѣльское господарство. Листы або по змѣзѣ фотографіи проситесь присылати підъ буквами П. С. до Редакціи „Дѣла“. Ручитесь словомъ чести за всяку дискрецію. (1—2)

ПА-

расолъ до дощы и до сонця відъ 1.20 до 12 зр. — *Калѣшъ мужескій и дамскій зъ фабрикъ російскихъ по цѣнахъ фабричныхъ — шатки не пропускаючі воды по 50 кр.*

поручає найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

12537 Цѣнники на жадање оплатно одвѣротною почтою.

оддаючи до ея диспозиції ихъ, котрымъ-бы повернула до Бѣлграду. Телеграма царя мала бути така: „До Ви королевской Высочести королевой Сербіи. Нашъ царскій яхъ прибуде до Ягты передъ Вашимъ выѣздомъ. Одаю его до Вашей диспозиції, чтобы провѣвъ Васъ до Вашей отчины, до Сербіи. Все добре Вамъ желаючій Александръ.“ — „Мали Новини“ доносятъ, що Наталія леда день прибуде до Бѣлграду.

Софія 29 сернія. Епископъ грецкій зъ Варны, одержавъ наказъ відъ болгарского правительства, чтобы въ прѣтягу трехъ дѣвъ выѣхавъ зъ Болгаріи, бо буде выданный. Епископъ мавъ побуждовати духовенство противъ правительства.

Парижъ 20 сернія. Президентъ Карно подписавъ декретъ, котрымъ розписано выборы на 28 вересня. Графъ Парижа мавъ ѣхати до Риму, чтобы въ Ватиканѣ у папы на-радѣтисъ, якъ роялисты мають захватисъ при французскихъ выборахъ.

6, 4, комнаты зъ принадлежностями. Помѣшканія кавалерскі. Комнату и кухню. Стайню и возѣзную вынаймаетъ за-рядъ реальности Емиліи Бертемиліана Браера, ул. Браерска ч. 10, вѣ годиниахъ 9—1 и 3—6. 3089 (5—7)

Въ антицѣ въ Кутахъ найде мѣсце студентъ VI або V класы гимназіальной, морально и физично розвиненный, зъ порядного дому.

Иванъ Ступницкій,

антикаръ въ Кутахъ.

(1—2)

ВЫСТАВА

образѣвъ фотопластичныхъ

въ сали Frohsinn

въ готели Жоржа.

Въ томъ тыждни

ВЫСТАВА ПАРИСКА

и

мѣсто Парижъ.

Серія II.

Вступъ відъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворена щодня відъ 10-тои до 9-тои години вечеромъ. 3073 (13—2)

Иллюстрированный Календаръ Просвѣты

на рѣкѣ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає:

певній и выпробованій средства до выбора всякихъ плятъ.

Кр.

АМАНДИНА	усуває плямы зъ соковъ цукровыхъ, бѣла, мѣшеного и т. п. флаконъ . . .	25
АПСЕИНА	вытирає плямы товстѣи матеріи шовковыхъ барвѣныхъ . . .	25
АЦЕТИНА	нищить плямы алькаличны и мочовы, флаконъ . . .	25
БЕНЗОЛИНА	выбирає плямы товстѣи и зъ прѣтъ, зъ мазы и похосту, флаконъ малый 20 кр. цѣный . . .	30
БРАЗИЛИНА	выбраній вѣ бразилинѣ матеріи чорной, споловѣтъ и поплѣнмѣнны одѣскують перѣвѣстну барву, стають лыскуныи и твердыи, пакѣтъ . . .	08
ЕТИЛИНА	усуває плямы на похостѣи зъ фарбъ анилиновыхъ, травъ, ликерѣвъ, и смолы флаконъ . . .	25
ЯНИНА	розпускає плямы чорны повѣшанны на шкѣртѣи при фарбованно волосѣ, флаконъ . . .	30
ЯВЕЛИНА	уживався до выбора зъ бѣлы барвѣныхъ плямы, а именомъ зъ пива, вина червоного, овчѣвъ, конфитурѣ, атрамѣнту и т. п. флаконъ . . .	20
КВАСОКЪ	зъ лѣвочасѣи уживався до чистицы пальцѣвъ зъ атрамѣнту, лѣвочасѣи . . .	05
КОРѢНЪ МЫЛЫННЙ	бѣлый, служатъ до праня матеріи шовковыхъ, потѣвѣныхъ и замарганныхъ, пакѣтъ по 2 кр. и	04
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ	уживався до выбора плямы старыхъ матеріи вѣвѣныхъ, бѣловѣныхъ и шовковыхъ, куснякъ . . .	25
ОДАЛИНА	наилѣпше средство до чистицы мужеской одѣжы, усуває плямы повѣшаннѣи зъ пороку, прѣтъ, тютюну, молока, пива, кавы, шоколадны, плѣсны, вѣхосты, сметаны, росолу и т. п. флаконъ . . .	35
ОКСАЛИНА	выбирає плямы зъ атрамѣнту, иржи и крови, зъ паперу и бѣла, флаконъ . . .	25
КВИЛИЯ	матеріи вѣвѣной и шовковѣи, выбраній вѣ одварѣ Квиля трагитъ плямы и да-лыскують свѣзѣсть, причѣмъ барва матеріи ничѣ не трагитъ, пакѣтъ . . .	06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-	ВЫЙ усуває плямы зъ похосту, сѣлѣи и живицѣи, флаконъ . . .	25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ	чиститъ матеріи бѣлы вѣвѣной зъ замарганы и пороку, пакѣтъ . . .	20

Набути можна у ЛЬВОВѣ в власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3 и ул. Галицка рѣгъ Валовой. Вѣ филияхъ: вѣ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и вѣ ЧЕРНОВЦАХЪ Рынокъ ч. 2.

2529

ПОЛОТНА, БѢЛЫЕ СТОЛОВЕ

зъ перворядныхъ фабрикъ

одержавъ свѣжій транспортъ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и сына

у Львовѣ плацъ Капитульный число 2.

Цѣнники на жадање оплатно одвѣротною почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликыватисъ на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣлѣватель редакторъ **Иванъ Белей.**

Пайѣръ зъ фабр. Черлянськемъ.

Зъ крукарѣй тов. им. Шевченкѣ, подѣ зар. К. Водзарского.

такъ якъ и онъ на самыхъ рожакъ. Милый голосъ спѣву и сильный запахъ цвѣтовъ доходивъ ажъ на двѣрь а коли сторожъ побачили таке чудо, то заразы навернулись на правдиву вѣру. Дакіанъ довѣдавшись о томъ, запѣненный бѣдъ злости, сказавъ: „Що-жь мы можемо ему ще бѣльше вдѣяти? Онъ насъ побѣдивъ.“ Такъ говорятъ всѣ мучители а ихъ катованье коньчится хіба лишь тогдѣ, коли они навернуться або повмирають. Имъ покрутить ноги и руки. Они давяться остями, ихъ убивають громы, пѣдъ ними ломляться возы. Вязницѣ святыхъ озаряе свѣтло, стѣны розступаются а Пречиста Дѣва зъ апостолами стае передъ ними. Разъ-у-разъ отвираеся небо и шле имъ помѣчь свою: имъ являеся самъ Господь Богъ, що держить въ рукахъ корону зъ дорогого камѣня. И смерть есть для нихъ повна радости, они не бояться еи а рѣднѣ ихъ тѣшитися, коли хто зъ нихъ помре. На горѣ Араратѣ бѣдали десять тысячѣвъ своего духа Богу. Коло Кольоніи вырѣзали Гуны десять тысячѣвъ дѣвиць. Въ аренахъ цирковыхъ трѣщать кости въ зубахъ дикихъ звѣровъ. Квирикъ, що вже въ третѣмъ роцѣ промовлявъ яко чоловікъ dorosлый, перетерпѣвъ такожь муки за вѣру Христову. Каты не щадыть навѣтъ дѣтей при груди матери. Омерзѣнье и погорда того грѣшного тѣла перемѣняе муки въ небесну розкѣшъ. Для святыхъ наибѣльша радѣсть, коли имъ роздирають тѣло, коли ихъ печуть и ломлять имъ кости; они навѣтъ и не скривляться. Саміи просяться на муки и пѣдставляють шию пѣдъ мечъ катѣвъ. Евлялія роздувае огонь на кострѣ, чтобы лишь чимъ скорше згорѣла. Богъ выслухуе еи а зъ еи устѣ вылѣтае бѣлый голубъ до неба.

Ангелика, читаючи таке, не сходила зъ дива. Та лютѣсть а попри ню та радѣсть повна тріумфѣвъ такъ еи плѣняли, що она ажъ забувала, що жиє ще на сѣмъ

свѣтъ. Але и инші части побожныхъ оповѣданъ, хочъ не такъ вже страшні, займали єи и радували такожь не мало: отъ на примѣръ звѣрята, котрыхъ въ тѣй книзѣ було такъ повно, якъ въ ковчезѣ Ноя. Єи займали дуже круки та орлы, що приносили пустинникамъ поживу. А що тамъ вже не розказувалося про левѣвъ! Услужливый левъ копавъ Марію Єгипетскѣй могилу; огнистый левъ стоявъ передъ дверми домѣвъ грѣху, до котрыхъ проконсулъ силою казавъ заводити непорочнѣй дѣвицѣ; ѡдтакъ ще и левъ Єрвима, що пильнувавъ осла; осла украли а ѡнъ ѡдпытавъ єго и привѣвъ назадъ. Було тамъ и про вовка, що вхопивъ бувъ свиню а ѡдтакъ розкайвшись, принѣсъ єи назадъ. Бернгардъ кидає клятву на мухи и они падають неживѣй всѣ наразъ на землю. Религій и Власій годують на своѣмъ столѣ птвѣ, благословлять ихъ и уздоровляють ихъ. Францискусъ проповѣдає крылатымъ товаришамъ и приказує имъ Господа хвалити. Одна птиця, що звалася „свершуномъ“, сидѣла на смоковѣмъ деревѣ; Францискусъ вытягнувъ руку до неї и закликавъ єи а она сѣла єму заразъ на руцѣ. А ѡнъ сказавъ до неї: „Спѣвай друже и хвали Господа!“ И птиця почала заразъ спѣвати та не ѡдлѣгла скорше, ажъ ѡнъ їй приказавъ. Ангелика читала разъ у разъ та не могла натѣшитися; їй прийшло на гадку кликати до себе ластѣвокъ, бо хотѣла знати, чи они до неї прийдуть. Були тамъ ще и инші исторіи, зъ котрыхъ она не разъ мусѣла такъ смѣятися, що ажъ за боки лопилася. Ажъ слѣзы ставали їй зъ радости въ очехъ, коли читала якъ добродушный велитень Христофоръ носивъ Иисуся. А вже ажъ заходилася ѡдъ смѣху зъ неповідѣнки намѣстника у трохъ служницъ Анастасіи, якъ то ѡнъ шукавъ за ними по кухни та вицѣлювавъ замащевѣй горшки та кѣтлики, думаючи, що то красавицѣ.

„Онъ вийшовъ ажъ чорный ђдъ саджѣ та подертый а слуги, що на дворѣ чекали на него, думали, що ђвъ въ чорта перекинувся и далѣй сѣчи его рѣзками а ђдтакъ и повтѣкали та лишили его самого.“ Але вже найбільше смѣялася она, коли читала, якъ то н. пр. Юліянна праживла страшно ланцухомъ сатану, що на покусу станувъ передъ нею въ вязниці. „Коли намѣстникъ приказавъ вывести Юліянну, то она тягнула чорта за собою а той заодно кричавъ: Довно Юліянно не мучте мене. Але Юліянна волѣкла его черезъ цѣле мѣсто а ђдтакъ вкинула его въ вонючій рѣвъ.“ Коли Ангелика сѣла бувало вишивати, то розказувала Губертамъ про всѣ тѣ оповѣданя, що були далеко красшій, якъ всѣ оповѣданя про русалки та заклятій царѣвны. Она тѣлько разѡвъ вже читала ту книгу, що знала все на память: казку про тыхъ спохѡвъ, котрыхъ замурували въ якѣйсъ печерѣ, коли они втѣкали передъ своими гонителями и они сидѣли тамъ ђдтакъ три тысячѣ сѣмдесять и сѣмъ лѣтъ, а опѣсля ђджили знову ажъ за царя Теодосія, которого то не мало зачудовало. Про св. Климентія, его безконечнїй и повнїй несподѣванокъ та трогаючїй пригоди: страшне нещастье розлучає цѣлу родину, батька, матѣрь и трохъ сынѡвъ, а они ђдтакъ, дѡзнавши найкрасшихъ чудесъ, сходятся зновъ разомъ. Сльозы капали їй зъ очей, въ ночи все то їй снилося а въ день жила она лишъ въ тѡмъ свѣтѣ тріумфуючихъ чудесъ, въ тѡмъ надприроднѡмъ свѣтѣ честнотъ и свѣтлон за нихъ заплаты.

Коли Ангелика першїй разъшла до сповѣди, здавалося, що она, мовъ яка свята, иде воздухомъ понадъ землею. Ѓїй здавалося, що она якась молода христїянка першої церкви, она поручалася опѣцѣ Божїй, бо научилася зъ книги, що безъ Ёго ласки нема для неї спасенїя.

А Губерты ось якъ жили: що недѣлѣ ходили на службу Божу, въ великій свята сповѣдалися и причащалися зъ поко-рою, повною христiянського пересвѣдченiя а може и для-того, що такъ робили и ихъ предки, котрi, такъ само якъ они, були вышивачами. Губертъ самъ встававъ не разъ одъ роботы, щобы послухати, що дѣвча читає въ голосъ „Побожный оповѣданя“; часто и ему ишовъ ажъ морозъ по тѣлѣ, такъ само якъ Ангелицѣ, котрѣй воло-сѣ ставало въ гору, якъ коли-бъ одъ подуву якогось невидимон силы. У него одзывалося таке саме чувство, якъ у неѣ, и бнѣ ажъ розплакавѣя, коли першiй разъ побачивъ єи, якъ ишла въ бѣлѣй спѣдвичинѣ до причастiя. Той день бувъ для него якъ бы якимсь чуднымъ сномъ; обоє прийшли зъ церкви якiсь ажъ ошоломленi и уто-мленi. Губертинна мусѣла ихъ добре высварити, бо она при своiмъ здоровiмъ поглядѣ не любила нiякои пере-сады, хочъ бы то було и въ добрѣмъ намѣреню. Она и такъ неразъ мусѣла повзддержувати ревнѣсть Ангелики, котрѣй забагалосѣ лишъ все роздавати убогимъ. Фран-цискусъ говоривъ, що для него лишъ убожество єсть повелѣтелемъ; Юлiянъ милостинникъ называвъ убо-гихъ своїми панами, Гervинусъ и Штротинусъ мы-ли ноги убогимъ, Мартинъ давъ имъ свѣй плащъ. Ангелика хотѣла отже и собѣ такъ робити, якъ св. Лу-кiя, та була-бы все попродала, щобы одтакъ роздати грошѣ убогимъ. Насампередъ роздавала она все, що ма-ла, а одтакъ почала вже выносити и зъ хаты. Але що було найгѣрше, то то, що она давала повными жменями не розбираючи богато, кому давъ. Такъ одного вечера, то було другого дня по сповѣди, кинула она черезъ окно кусень полотна якiсь пiяццѣ. Губерты стали єи за то сварити, а єя напала зновъ давна примха; ажъ цѣ-лымъ домомъ носила одъ злости. Опѣсля она опамята-

лася и ѿдъ встыду та жалю ажъ занедужала, та мусѣла три днѣ ѿдлежати.

Тымчасомъ минали днѣ за днями, мѣсяцѣ за мѣсяцями. Такъ проминули два роки. Ангелицѣ було вже чотвернацять лѣтъ и въ нѣй почала ѿдзыватьсѣ жѣноча урода. Коли она теперъ читала побожнѣ оповѣданя, то ажъ въ ухахъ ѣй шумѣло а кровь неслася тоненькими жилками на ѣи вискахъ. Она ставала теперъ для святихъ такъ нѣжною, якъ сестриця.

Дѣвство єсть посестрою ангелѣвъ, властиемъ всего добра; оно знаменує упадокъ сатаны и побѣду вѣры. Оно дає ту ласку, ту совершеннѣсть, котра потребує лишъ появилися, щобы побѣдити. Духъ святий давъ бувъ Лукіѣ таку силу, що тысячь людей и пять паръ волѣвъ не могли ѣи завести до дому грѣху, куды приказавъ ѿвести ѣи проконсулъ. Намѣстникъ, що хотѣвъ обняти Анастасію, ослѣвъ на цѣле житье. Непорочнѣсть дѣвицъ проявляєся найкрасше пѣдчасъ ихъ мукъ, зъ ихъ бѣлого тѣла выплыває молоко замѣсть крови, коли его крають и роздирають зелѣзными приладами.

Певно зъ якихъ десять разѣвъ повтаряєся та сама исторія о молодѣй христіянцѣ, що утѣкає ѿдъ своєи рѣднѣ и перебираєся за монаха, щобы тымъ способомъ укрывся; ѣи обжаловують ѿтакъ, що она звела якусь молоду дѣвчину зъ сусѣдства и ставлять передъ судъ; она страдає ѿдъ тыхъ клеветъ и не стараєся зовсѣмъ себе оправдати, а ѿтакъ тріюмфує, бо ѣи невиннѣсть стає наразъ ясна, якъ сонце. Евгенію ставлять передъ судѣвъ, она пѣзнає свого батька, роздирає на собѣ о-дѣжъ и показуєся ему. Борба непорочности починаєся за кождый разъ на ново, бо все повстають новѣ вороги противъ неѣ. Свѣтъ повенъ поганѣи хитрости и длятого

затворники утѣкають на пустинѣ, де нема и живого духа, не то женщинѣ. Тамъ ведуть они страшну борбу, бичуються, кидають собою на корчѣ терну або въ снѣгъ. Одинъ пустинникъ, що хотѣвъ черезъ брѣдъ перевести свою матѣрь, обвивъ руку полою свого плаща. Передъ однимъ мученикомъ, котрого вже були закували, станула була покуса въ видѣ якоїсь женщины, а ѳнъ ѳдкусивъ собѣ языкъ и кинувъ ѳй нимъ въ лице. Францискусъ говоривъ не разъ, що найбѣльшимъ его ворогомъ то его власне тѣло. Бернгардъ кричавъ: Ловѣть злодѣя, ловѣть злодѣя! щобы спекатись жевщины, що его у себе гостила. Коли пана Левъ причащавъ одну жевщину а она поцѣлювала его въ руку, ѳдтявъ ѳнъ собѣ ту руку по самъ локоть, але Пречаста Дѣва такъ зробила, що она ѳму зновъ выросла. Всѣ величають безжельство. Алексѣй, що бувъ великимъ богачемъ и оженився, дававъ своѣй жѣнцѣ науку о непорочности а ѳдтакъ ѳи покинувъ. Коли Юстина побачила Кицїяна и въ нѣмъ дуже залюбила, зъумѣла поставити опѣръ своимъ чувствамъ, навернула его на христїянську вѣру и рада далася разомъ зъ нимъ замучити. Кикилія, въ котрѣй розлюбувався ангелъ, розповѣла вечеромъ въ день свого вѣнчання всю тайну своему чоловікови; ѳнъ вволивъ ѳи волю и анѣ ѳи не дотуркнувся а ѳдтакъ и приймивъ хрестъ святой, щобы лишъ мѳгъ побачити ангела. Одного разу заставъ ѳнъ въ своѣй комнатѣ Кикилію, коли она якъ разъ бесѣдувала зъ ангеломъ. Ангелъ державъ въ руцѣ два вѣнцѣ зъ режѣ, одинъ давъ Кикиліи а другій Валерїянови и сказавъ до нихъ: Стережѣть тѣ вѣнцѣ въ чистотѣ вашого серця и тѣла. Богато иншихъ одружвилися зъ собою лишъ на те, щобы зъ собою розлучитися, бо смерть має бѣльшу силу якъ любовь; нѣхто и не хоче вѣрити, щобы була яка любовь. Иларій просить

Бога, щобы забравъ его дочку Апію до себе до неба, абы она ніколи не вийшла за мужъ; она умирає а мати просить батька, щобы и їй смерть зробивъ. Пречиста Дѣва въ власній особѣ забирає женщинамъ ихъ женихѡвъ. Одинъ шляхтичъ, своякъ угорского короля, бдрѣкся дѣвчины пречудесной красы, коли мѣжъ ними стала Дѣва Марія. Наразъ являєся Пречиста и каже: Чому покидаєшь мене за для другой? И той чоловікъ послухавъ заразъ голосу Пречистой и ставъ їй служити.

Зъ помѣжъ всѣхъ тыхъ святихъ мала Ангелика своихъ любимцѣвъ, котрыхъ науки наповняли єе сердце и котрѣ єе поправляли. Такъ свята Катерина, котра, хочъ була царского роду, вже въ вѡсѣмнадцатѡмъ роцѣ чудувала всѣхъ своимъ знаньємъ. Она вела розговори зъ пятьдесять бесѣдниками и учителями наразъ и всѣхъ ихъ перемогла такъ, що они мусѣли мовчати, бо не знали вже, що сказати, а царь Максимъ гавѣбивъ ихъ за то, що они далися побѣдити дѣвчинѣ. Всѣ пятьдесять заявили ѡдтакъ, що они приймають вѣру Христову. Коли тиранъ то почувъ, то такъ розсердився, що приказавъ всѣхъ ихъ спалити середъ мѣста. Въ очахъ Ангелики була Катерина непобѣдимою ученою, що чарувала всѣхъ якъ своєю красою такъ и великимъ знаньємъ. Отъ такою то, якъ Катерина, хотѣла бути и Ангелика, щобы могла такъ само научати людей и щобы єе такъ само жививъ голубъ въ вязниці, закимъ їй здѡймутъ голову зъ плечей. Ще бѡльше любила она св. Єлисавету, доньку угорского короля, що була неводступною єе провѡдницею. Кѡлько разѡвъ нападала єе примха, кѡлько разѡвъ брала єе лютѡсть, то она заразъ нагадувала собѣ сей взорець лагѡдности и простоты, на ту угодницю Божу, котра, маючи ледви пять лѣтъ, не знала вже, що то дитиняча забавка, а лишъ припадала до землѣ и молилася

Богови. А коли бѣтакъ стала послушною и несчастливою, женою князя Турингскаго, давилася весело своему чоловікові въ очи, хочѣ цѣлыми ночами заливалася гѣркими слѣзами. Коли бѣтакъ прогнали єи яко невинну вдовицю зъ краю, була она дуже щаслива, що могла въ наибѣльшой нуждѣ своѣй вѣкъ коротати. Она жила въ такѣй бѣдѣ, що мала на собѣ лишь одну сѣру свитину, полатану кусниками зъ всѣлякого сукна. Король, єи батько, приказавъ одному графови єи бѣшукати. „А коли той графъ заставъ єи въ такихъ лахахъ, при кужели, то ажъ за голову взявся зъ жалю та сказавъ: Ще свѣтъ того не видавъ, щобы королѣвска дитина носила таку свитину и прѣла.“ Єлисавета єсть вѣрцемъ скѣнченой покоры христїаньсков; она живитьсѣ чорнымъ хлѣбомъ разомъ зъ жебраками, вѣи не гидко завязувати имъ раны, носити таку саму, якъ и они, дрантиву одежину; она спить на твердѣй земли и ходить босо на прощѣ. „Она мыла за кождый разъ потайкомъ миски та начинѣ въ кухни, щобы лишь прислуга не ставала вѣи въ тѣмъ на перешкодѣ.“ Тому то и Ангелика не думала, що она вже велика панѣи не лютилась вже теперъ такъ, якъ давнѣйше, коли казали вѣи робити въ кухни просту роботу. Але збѣ всѣхъ святыхъ наибѣльше любила она одву святу, маленьку мученицю Агнїю. Ажъ сердце въ нѣи забилося живѣйше, коли найшла въ квизѣ ту саму святу зъ єи прекраснымъ волосѣемъ, що колась то, тамъ пѣдъ дверми церкви, притулила була єи до себе. Яка жѣ то мусѣла бути чиста любовь у неєи, коли она сказала сынови на-мѣстника, що пѣдѣйшовъ бувъ до неєи, коли она вышла зъ школы: „Иди прочѣ бѣдъ мене, пастврю смерти, начатку грѣха, плекателю вѣроломности! Я люблю того, котрого матерью Пречиста Дѣва а котрого отецъ не при-ксснувся до нѣякой женщины, котрого сонце и мѣсяць ве-

личають, котрого духъ мертвыхъ воскрешає.“ А коли Веспазіанъ приказавъ проколоти їй шию мечемъ, піднімаєся она до неба, щоби тамъ сполучитися зъ Христомъ.

Коли часами, — якъ то було вже бдѣ колькохъ мѣсяцѣвъ — находили на ню неспокійні хвилѣ, коли горяча кровь починала кружити въ єи жилахъ, молилася Ангелика до сєи святої и заразъ почувала въ собѣ силу. Она все оглядалася доокола себе, ажъ боялася щось зробити або щось подумати, чимъ бы могла ту святу прогнѣвити. Коли одного вечера стала цѣлувати свои власні руки, якъ то бувало давнѣйше любила робити, то ажъ почервонѣла и бдвернулася, бо їй здавалося, що свята на ню споглядає. Агнія була тогдѣ хранителькою Ангелики.

Зъ пятацятимъ рокомъ стала отже Ангелика такъ любою дѣвчиною, що все не могли єи нахвалитися. Але розумѣєся, що анѣ то майже монаше житє, повне працѣ, анѣ та привѣтна тѣнь катедральної церкви, анѣ навѣть тї побожні оповѣданя не зробили ще зъ неї ангела або якесь совершенно сотворѣнє. Все ще бдѣ часу до часу вилазила зъ неї давна злѣсниця, все ще проявлялися давні хибы и выступали на верхъ зъ тыхъ закутинъ душѣ, що ще не були достаточно скрѣпилися. Але тогдѣ она вже сама страшно встыдалася, бо прецѣ хотѣла бути якъ найлѣпшою. На дѣлѣ була она таки дуже доброго серця, веселою, невинною и безъ всякого пороку. Губерты мали звичай ходити що року, на Зеленї Свята и на Успенїє, на великій прогульки. Коли отже одного разу вертали зъ такої прогульки, виврали десь по дорозѣ дикую рожу и тѣшилися, що засадять єи собѣ въ городѣ. Ангелика підтинала єї, підливала а рожка росла и почала незадовго цвѣсти великимъ цвѣтомъ, що такъ пахъ ажъ любо. Она все підглядала, чи дика рожка,

хочь не щѣплена, не стане якимъ чудомъ такъ цвѣсти, якъ правдивій рождѣ. Нераздъ скакала весело доокола корчика та все собѣ приспѣвувала: „То я! То я!“ А коли зъ неї смѣялися за-для тої рождѣ, то и она смѣялася, а личко єї тогдѣ бѣлѣло и въ очахъ ставали слѣзы. Єя очи, якъ фіялочки, ставали ще лагѣднѣйшій, єї губки крѣхѣтку ѡдхилилися а зъ-поза нихъ и показувалися два бѣлїі рядки зубѣвъ въ подовгастѣмъ личку, на котре снадало бѣляве волосєє мовъ золотаве промѣнє. Она пѣдхопилася була въ гору, хочь не выглядала зовсѣмъ слабосильно, шия и плечѣ выглядали повабно, якъ и давнѣйше, грудь єї стала повна а станъ бувъ гнучкій. Весела и щебетлива, выросла Ангелика на дѣвчину рѣдкої красы и потягала къ собѣ якоюсь чудною силою а тѣло єї и душа розцвѣталися въ невинности и непорочности.

Губерты привязувалися до неї зъ кождымъ днемъ чимъ разъ бѣльше и нераздъ думали вже надъ тымъ, щобы єї взяти за свою. Лишь одно передъ другимъ не згадувало о тѣмъ нѣчого, щобы не выкликати давныхъ жалѣвъ и смутку. И въ самѣмъ дѣлѣ Губертина ажъ розплакалася того дня, коли чоловікъ сказавъ їй, що рѣшився прийняти дѣвча за свое. Хѣба жъ принимати чужу дитину за свою не значило не мати вже зовсѣмъ надѣѣ на свою рѣдну? Правда, що въ ихъ вѣцѣ не можна було мати тої надѣѣ и тому Губертина пристала на то, думаючи, що Ангелика стане їй за доньку. Коли они сказали о тѣмъ Ангелицѣ, то она кинулася имъ на шию и ажъ заходилася ѡдъ плачу. Рѣчь скѣнчена, дѣвчинна мала на завсѣгды остатися при нихъ въ сѣмъ домѣ, въ котрѣмъ она вже була душею, котрый молоднѣвъ ѡдъ неї и котрый она своимъ веселымъ смѣхомъ наповняла. Але вже на першѣмъ кроцѣ показалися труд-

ности. Они спытали мирового, пана Грандсіра, а той сказавъ имъ, що они не можуть еи нѣякъ взяти за свою, бо пѣсля закона повинна она бути повнолѣтна. Коли однакожь побачивъ, що Губерты зажурилися и засумувалися, подавъ имъ добрый способъ, якъ мають собѣ тимчасомъ порадити. Право каже, що каждый, хто має пятьдесять лѣтъ, може правно привязати до себе другу особу, котрої бодай пятнацять лѣтъ, коли стане еи опѣкуномъ. Вѣкъ бувъ якъ разъ до того и Губерты утѣшились, що знайшовся способъ. Крѣмъ того постановили они, чтобы въ завѣщаню принять дѣвча за свое, бо то вже законъ дозволяє. Грандсіръ взявъ самъ поданье Губерта и повномѣчностъ Губертины и ставъ заразъ порозумѣватися зъ настоятелемъ дому убогихъ, который бувъ законнымъ опѣкуномъ вѣсѣхъ найдѣвъ а безъ згоды котрого не можна було нѣчого вдѣяти. Одобввся судовый терминъ а ѡдтакъ зложили акты у мирового, до котрого се дѣло належало. Ждали ще лишъ на протоколъ, що мавъ затвердити правосильностъ законного опѣкуинства, коли Губерты стали наразъ чогось сумнѣватися.

Хиба-жь Губерты не повинай були розвѣдати про родину Ангелики, закимъ мали еи взяти за свою? А коли може жила ще еи мама, якимъ правомъ могли они брати дѣвчину за свою, не знаючи, чи выреклася еи рѣдна мати? А ѡдтакъ прийшло имъ зновъ на гадку еи незвѣстне походжене та пропасть повна грѣхѣвъ, въ котрої може Ангелика на свѣтъ прийшла; та сама гадка непокоила ихъ теперь такъ само, якъ бывало давнѣйше. Все то не давало имъ спокою и ажъ сонъ ѡдбирало.

Наразъ выбрався Губертъ до Парижа. Було то щось незвычайного въ его тихѣмъ и спокойнѣмъ житю.

Онъ не сказавъ Ангелвцѣ всей правды, бо говоривъ лишь, що ѣде, щобы залагодити остаточно справу опѣкунства. До сорокѣ вѣсьмь годинъ мавъ онъ надѣю розвѣдати про все, чого ему було потреба. Але въ Парижи минавъ день по дни, на кождѣмъ кроцѣ показувалися що разѣ нові трудности и перешкоды и такъ проминувъ цѣлый тыждень а онъ ходивъ лишь, якъ то кажуть, бдѣ Анія до Каефы. Неразѣ недовольный ажъ до крайности ходивъ онъ улицями и мало що ажъ вже не плакавъ. Въ бюрѣ заряду дому знайдѣвъ приняли его дуже холодно. Якесь тамъ право казало, що не вѣльно розвѣдувати за походженьемъ дѣтей, доки они не ставуть повнолѣтними. Два днѣ разѣ по разѣ ходивъ онъ туды зъ рана и за кождый разѣ ѡдправили его зъ нѣчимъ. Треба було таки упертого, щобы въ трохѣ бюрахъ пояснати цѣлу рѣчь, треба було ажъ до хрипки наговоритися, щобы якійсь меншій урядникъ, высокій, худощавый мущина, зволивъ заявити свою ласку, и сказавъ, що нема нѣякого докладного документу. Въ зарядѣ не знали бѣльше нѣчого, якъ лишь то, що якась акушерка принесла дитину, Ангелику Марію, але не сказала, якъ называеся еи мати. Стративши вже всяку надѣю и знеохоченый хотѣвъ онъ вже вертати назадъ до Бомонъ, кола прийшла ему щаслива гадка пѣйти ще четвертый разѣ до дому знайдѣвъ, и розвѣдати тамъ въ зарядѣ зъ акту принята, якъ называеся тота акушерка. Але и то не було такъ легко. Вкѣнци таки розвѣдавъ еи имя. Она называлася панѣ Фукаръ и мешкала тогдѣ, то естъ въ 1850 роцѣ, при улицы „des Deux Eeus“.

Почалася зновъ бѣганина. Конецъ той улицѣ бувъ вже давно змѣнився, богато домѣвъ тамъ завалили а поставили нові. Въ сусѣдныхъ улицахъ не могли собѣ въ нѣякомъ шинку нагадати, щобы десь тамъ недалеко

жила колись якась панѣ Фукаръ. Онѣ заглянувъ до книги адресовон, але и тутъ не було такого имени. Ходивъ отже по улицяхъ та читавъ лишъ вывѣски на домахъ, чи може де случайно не найде якои акушерки. Отъ и удалося. Онѣ допытався до якои старон бабы, котра такъ и заразъ его присѣла: Якъ то? Она бы не знала такои поважанон дамы якъ панѣ Фукаръ, тои що тѣлько ватерпѣлася въ своѣмъ житю? Она мешкає при улиці Сансіє, ажъ на тамтѣмъ кѣнци Парижа. Губертъ побѣгъ заразъ и туды.

Набравшися розуму зъ досвѣду, постановивъ онѣ взятися вже дипломатично до дѣла. Але панѣ Фукаръ, баба груба, присадкувата, не дала ему часу промовити до неѣ такъ краснорѣчиво, якъ то онѣ бувъ собѣ уложивъ по дорозѣ. Ледви почула имя дитини и день еѣ уродженя, якъ вже и розпустила языкъ на всѣ заставки. Отже то мале жне. Но. може почванитися своєю матою, тою повѣйницею! О панѣ Сидонія, такъ звали еѣ, бѣдѣ коли она була повдовѣла, таки зъ доброго роду; кажуть, що братъ еѣ навѣтъ министромъ, чи чимъ; але то не вадило фѣ пуститися на послѣдну ледащицю. Опбѣся стала она розказувати Губертowi бѣдѣ самого початку, якъ то она познакомилася зъ тою плюгавицею, коли она заложила була собѣ на улиці св. Гонорія крамницю зъ овочами и прованскою оливою. Она и еѣ чоловікѣ лише що була тогдѣ приѣхали зъ Плессансѣ до Парижа спробувати свого щастя. Чоловѣкѣ еѣ померъ а она въ рѣкѣ и пять мѣсяцѣвъ по его смерти мала дитину, про котру зовсѣмъ не журилася, бо була суха якъ контова книга, студена якъ запротестованый вексель, а що вже простакавута — то гѣрша бѣдѣ якого возного. Господи святий, та грѣхъ можна ще простити, але не вдячнѣсть? Хиба-жъ я еѣ не годувала черезъ шѣсть не-

дѣль въ злотахъ, бо и крамницѣ вже було не стало? Хибѣ їй не полекшало бдѣ того, що я бднесла ви дитину до дому знайдѣвъ? А она менѣ що за то? Коли я бдтакъ попала въ нужду, то не могла нѣякъ выдерти бдѣ неи тыхъ грошей, що менѣ за цѣлый мѣсяць належалися, ба навѣтъ тыхъ пятнацять франкѣвъ, що позичила їй готѣвкою. Панѣ Сидоніа має теперь при улици Фобурж-Поассоніерѣ малу крамничку и три комнаты въ меццанинѣ та продаѣ нѣбы то коронки; а на дѣлѣ, чого кому забagneся. Такъ то, такъ; отъ дѣнше такой матери и не знати.

Въ годину по тѣмъ ходивъ вже Губертъ по пѣдъ крамницю панѣ Сидоніи. Онѣ видѣвъ черезъ бѣкна якусь худошаву, выблѣдлу женщину, котрѣй зъ лица годѣ вже було и лѣтъ розпѣзнати. Она мала на собѣ якусь чорну вытерту сукню, замащену всѣлякого рода плямами, зъ котрыхъ видко було, що та баба веде якусь двозначну торговлю. Що тота перекупка нѣколи и не погадала о своѣй дитинѣ, котрѣй лишь случайно дала житѣе, видко було їй зъ лица. Губертъ ставъ нишкомъ розвѣдувати про ню, та довѣдався такихъ рѣчей, що нѣкому въ свѣтѣ, хочъ бы навѣтъ и своѣй жѣнцѣ, бувъ бы того не розповѣдавъ. Мимо того бнѣ не мѣгъ якось бдѣ разу рѣшитися, чи зайти до неи, чи нѣ, и перейшовъ ще разъ по-пѣдъ крамницю. Може було лѣнше бдчиянати дверѣ, зайти въ крамницю, розповѣсти такъ и такъ та зажадати призовленія? Але бнѣ прецѣ, яко чоловікъ честный, повиненъ бувъ розважити, чи має право, розбѣрвати на-завсѣгды звязъ, що лучила дитину зъ матерью. Онѣ такъ и зробивъ. Не зайшовъ до крамницѣ, и ще того самого вечера вернувъ до Бомонѣ.

Губертина довѣдалась була вже бдѣ Грансіра, що протоколъ въ справѣ законного опѣкунѣства вже пѣд-

писано. Коли отже Ангелика кинулася витати Губерта, він же здогадався по її очехъ, що вона знала, чого вінъ їздивъ до Парижа.

— Моя дитинко, твоя мама вже давно померла — сказавъ Губертъ спокійно.

Зъ сльозами въ очахъ стала Ангелика цѣлувати Губертівъ. Відъ того часу не згадувала вже о тій анї однимъ словомъ. Она уважалася вже їхъ донькою.

III.

Въ Зеленої Свята того року ходили Губерти зъ Ангеликою до розвалинъ замку Готкеръ, що лежить надъ річкою Лінель, дві милі відъ Бомонъ, і снідали тамъ на розвалинахъ. На другій день зъ рана по сій прогульцѣ молоде дівча спало ще якъ забите, коли годинникъ въ робітні вибивъ вже осьму годину.

Губертина пішла отже розбудити дівчину і заковтала до дверей.

— Ты ще не виспалася?... А ми вже і поснідали.

Ангелика одягнулася чимъ скорше, зійшла на долину і мусѣла вже сама снідати. Одтакъ зайшла въ робітню, де Губертъ і його жінка бралися вже до роботи.

— А се що таке, що я такъ заспала! А ми ще обіцяли, що сей фелонъ буде до неділі готовий!

Комната, де мѣстилася робітня, була просторна і зовсімъ ще така, якъ въ давніхъ часахъ; її вікна виходили на огорождь. Два сволоки підъ стелею і другі бальки поперечні були не побілені і такъ закоптілі, що ажъ чорні, а черваки геть їхъ поточили. Зъ побіленон стелѣ повідпадавъ бувъ тинкъ і було значно

кожду дошку. На оди́мъ зъ мурованыхъ стовпѣвъ, що підпирали сволокъ, бувъ написаний рікъ 1463, здаєсь рікъ, въ котрѣмъ выставили сей дѣмъ. Мурована, але полупана и попукана пѣчь вказувала що колись виглядала дуже елегантно; она мала стовпики и консоль а вершокъ ѳи кѣнчився коминомъ зъ насадою въ видѣ зводу, на котрѣмъ було ще слѣдно якусь рѣзьбу, мабуть св. Клярія, патрона вышивачѣвъ. Въ тѣй старосвѣтскѣй печи не топили вже а зробили лишъ зъ неѣякійсь сховокъ поуставлявши въ припѣчку полицки. Тутъ лежали купками взѣрцѣ до вышиваня. Хату огрѣвала теперъ велика зелѣзна пѣчь, ѳдѣ котроѣи ишла рура попѣдѣ стелю ажъ до коми́на. Розгойданѣи дверѣ походили зъ часѣвъ Людви́ка XIV. Дылъ на помостѣ були вже таки добре спорохнявлѣи а дѣры въ нихъ були позабиванѣи листвами одна при другѣи. Пожовклѣи тинкѣ на стѣнахъ мавъ вже може якихъ сто лѣтъ, въ горѣ бувъ ще блѣдшѣи, але въ доли́нѣ ажъ червоный, а мѣсяцами осѣла була на нѣмъ салитра. Що року говорилося, що треба буде казати выбѣлѣти стѣны, але до того не могло якось нѣколи прийти.

Губертина сидѣла за кроснами, въ котрыхъ бувъ роспѣтый фелѣнъ.

— Коли ѳддамо роботу въ недѣлю — казала она, то дѣстанешъ, якъ я вже тобѣ говорила, кѣлька корчѣкѣвъ фѣялкѣвъ до твого огоро́дця.

— А вже-жъ — ѳдповѣла Ангели́ка урадувана. Я возьмуся таки пильно до работы... Але де мѣи наперстокъ? Коли не робѣти, то и все де́сь пощезае.

Она наложила ѳдтакъ старый наперстокъ зъ слоновѣи кости на палець и сѣла зъ друго́го боку коло кросе́нъ проти ѳкна.

Меблѣ и вся обстава були въ тѣй робѣтѣи ще зъ

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитіших повѣстей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на переплуті разом з ДѢЛОМ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львові Администратія „ДѢЛО“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ и Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „ДѢЛО“ и на инсераты платитъ у Львові.

Предплата на „ДѢЛО“ зъ литер. додаткомъ

въ Австрію: за Границею: а цілий рікъ . . . 13 ар. на цілий рікъ . . . 24 ар. на півъ року . . . 9 ар. на півъ року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові: а цілий рікъ . . . 16 ар. на півъ року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламини неопечатані вблизь вѣдъ порта Поодиноке число коштує 8 кр. а в.

Оголошенія приймаються по цінахъ 6 кр. бѣдъ однопублікаціи, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подати числяться по 10 кр. бѣдъ стаття.

Загальні збори товариства „Просвѣта“ въ Станиславовѣ.

Вчорашній загальні збори „Просвѣты“, перші які відбулися по за Львовомъ, випали підъ кожнимъ зглядомъ світло і величаво. Помимо надзвичайно лихихъ погодъ зібралось до 400 учасників, духовнихъ і світських інтелігенція, а найбільше селянъ; міжъ згромадженими членами були і три послы соймів, пп. Романчукъ, д-ръ Савчакъ і Гурикъ, такожъ жінки зъ інтелігенція і селянства; многи попризджали зъ далекихъ сторінъ. Якъ-би не неустойчий майже дощ та злива, було-бы явилось що найменше вѣдвое тільки учасників.

Архирейського богослуження, на котре ждавъ народъ бѣдъ 8-ої години рано, не було; ажъ о 9-й годині відправивъ крилошанинъ о. Шанковскій тиху службу Богу зъ паханидою за померлихъ членівъ „Просвѣты“. О півдні до одинадцяти години зачалися збори в сали театральній в огордѣ Зедельмаєра і тревали до години 3-ої. По короткій привітанню згромадженихъ членівъ головою станиславської філії п. Волянськимъ, відкривъ збори головою товариства д-ръ Омелянъ Огоновскій довшою краснорічивою промовою. Одтакъ прийнято безъ дискусіи справозданнє уступаючого видѣлу зъ діяльности товариства за рікъ 1888, справозданнє касієра і економа, якъ і справозданнє комісії контрольної.

Далшій збори веліся підъ предсѣдательствомъ посла Романчука. Прийнято насампередъ внесеннє центрального видѣлу в справі популярнихъ виданъ товариства зъ деякими додатковими бажаннями селянъ, именомъ посла Гурика, щобъ видѣлъ старався особливо о виданнє книжочокъ популярно-правничого змісту, именомъ щобъ чимъ скорше видавъ книжочку о конкуренціяхъ громадъ на церкви і школу, і М. Крайковського, щобъ на кожній книжочці подана була тогочасна ціна збѣжа Ожвнену дебату викликало друге внесеннє центр. видѣлу о виданнє етнографічної карти Русь-України. Зборъ одголосно унаважъ вочевидчю потребу виданъ такої мапи, і то по можливості в якъ найбільшій форматъ і припоручивъ видѣлові (на внесеннє д-ра Олесницького), щобъ старався о підмугу на тую ціль зъ фондівъ краєвихъ дорогою петиція до сойму; на случай конечно потреби уочнажно видѣлъ нарушити коренний фондъ товариства. Далше слѣдували резервати членівъ „Просвѣты“: д-ра Бучинського в справі розповсюдженнє книжокъ товариства, п. Волянського в справі закладаня і піддержуваня читальн., п. Полотнюка в справі збирання збѣж і посла Гурика в справі касъ позичковихъ. Прийнято всѣ предложені референтами резолюція, зъ поправками д-ра Костя Левицького що до справы третей і по-

правками п. Шеховича до справы четвертої. Потѣмъ вибрано новий видѣлъ (голосувало 350 членівъ), именомъ пп. д-ра Омеляна Огоновського, Романчука, Барвінського, д-ра Костя Левицького, Гладковича, Куніцкого, Паньківського, Колесу і Іларіона Огоновського видѣловими, а пп. Шухевича, Вѣлєхового, д-ра Горбачевського, д-ра Лебедєвича і Романа Заключинського заступниками видѣловихъ; головою товариства вибрано опять д-ра Омеляна Огоновського. Наконєцъ вибрано контрольную комісію і прийнято кілька внесенихъ членівъ зъ інтелігенція і селянъ, межъ иншими внесеннє о. Струтинського зъ Ямавцѣ о потребі асекурованя бѣдъ огню і утворенню руского асекраційного заведеня. Збори замикавъ ново-вибраний голова одновѣдною бесѣдою. — Нарядъ веліся дуже поважно і держалися, зъ малими винятками, властивою предмету; селяне, Крайковскій, Гренджолъ, Болєховскій і инші, часто забирали слово, робили свої уваги, висказували свої потреби і бажаня, ставили поправки і внесення.

Заповѣдженій ярмарокъ зъ причини сло-ти не мѣгъ відбутися в городѣ; деякі товари коломийскіи „Субли Гудульскіи“ і виданя товариства спроважено в прилягаючій до салъ компанці. — О 4-й годині зъ-полудня відбувся в той-же салъ бѣдъ, до котрого за-сѣло около 60 членівъ зъ інтелігенція; при бѣдѣ пригравала музика. Для селянъ була такожъ приготовлена мѣсцевимъ комітетомъ перекуска. В часъ бѣди вношено многи патріотичні тоасти, сѣввано „Многая лѣта“ і „Ще не вмерла України“.

По бѣдѣ учаснований в нѣмъ лица зробили мѣсє селянамъ, котрі засѣли до тихъ-же столівъ. Посыпалися зновъ тоасти і сѣвны. Одъ самого розпочатя зборівъ пану-вало велике одушевленнє у всѣхъ згромаджен-нихъ, але до кульмінаційної точки дійшло тоє одушевленнє на селянськихъ вечерницяхъ, коли ставъ сѣввати славний хоръ денесовскихъ співаківъ підъ проводомъ о. Ватошанського, а такожъ і селянскій хоръ нижаньскій, коли п. Волянскій в патріотичній промові під-носивъ єдність і братерство всѣхъ верствъ Русинівъ, послы Романчукъ і д-ръ Савчакъ на закличеннє горячо промовили в тѣмъ са-мѣмъ дусѣ, а п. Волянська своїми деклара-ціями викликала найвищий ентузіазмъ. Старі свідченя не могли повдержатися бѣдъ слезъ!

О 8-й годині вечеромъ розпочалися дру-гі вечерницѣ в сали мѣщанського касина. Сѣввъ денесовскіи хоръ, декламація п-и Волянської і п. Льва Гузара викликала зновъ неустойчий оплески, а вибиці хоръ зчавъ а всѣ присутні, повставши зъ мѣсць, зъ намъ разомъ відсѣввали „Ще не вмерла України“. — Потѣмъ наступили танці, розпочаті коло-мийкою, до котрихъ ставало що найменше 60 паръ.

Цѣлий той день зробавъ у всѣхъ при-сутнихъ найкраще враженнє і буде для нихъ

певно на довгий часъ наймильшою згадкою. Одушевленнє проявлялося скрѣзь, почуттє своєї сили, горячю любовю своєю батьківщини, горячю любовю всѣхъ верствъ руского народа переймало всѣхъ безъ винятку. Перші загаль-ні збори нашого Просвѣты були величавою манифестацією народною. Докладній описъ подамо въ найблизшихъ числахъ.

Послѣдуючій загальні збори Просвѣты відбулися в Коломиї, куди вже теперъ и-менемъ коломийскої філії запросивъ и од-поручникъ п. Іларіонъ Герасимовичъ.

Справы краєві.

[Просить основаня школы гірничої и гутничої в Краковѣ. — Курсъ рисунковій для учителей доповняющихъ шкѣль промисловыхъ. — Публичний дѣмъ складу в Краковѣ.]

Уже бѣдъ двацяти лѣтъ підношена була въ соймі справа основаня в Краковѣ шкѣль гірничої и гутничої. Зразу, резолюцією зъ 1869 р., поновленою в рр. 1874 і 1875, вивавъ соймъ правительствѣ, щобъ оно при академії технічній в Крако-ві оснувало окремі видѣлы для гірничѣвъ и гутничѣвъ в трехлѣтнихъ курсахъ науки, а пѣвнѣше в р. 1876 соймъ вѣзавъ прав-ительство, щобъ заложило в Краковѣ окрему школу гірничу и гутничу. Коли прав-ительство на то не згодилось, соймъ в р. 1878 ухваливъ зновъ вѣзати правительствѣ, щобъ оснувало бѣдѣлъ гірничу и гутничу зъ ха-рактеромъ высшій школы гірничої при ин-ститутѣ технічно-промисловій в Краковѣ, а фондъ краєвий мавъ покрывати $\frac{1}{3}$ коштѣвъ удержаня того бѣдѣлу до высшій 4,000 ар. Хочъ соймъ поновивъ тую ухвалу зъ 1878 р. зновъ в роцѣ 1882, правительствѣ досѣ нѣчо в тѣй справѣ не учинило. В роцѣ 1882 видѣлъ краєвий в писемѣ до намѣстництва мо-тивувавъ і потребу основаня курсѣвъ гірничої и гутничої науки тими обставинами, що гір-ничѣв в Галичинѣ сално розвиваєся, до ко-палень кам'яного угля, руды цинкової, сѣрки и соли прибули богаті копальні нафты и зем-ного вѣску, а до предпріємствъ нема квали-фікованихъ управителівъ, бо Галичинѣ шко-лы в Леобенѣ и Пішбамѣ достарчили изъ не можутьъ за-дѣлать великихъ для Галичинѣ выдѣлахъ на студіи в тѣхъ школахъ.

На всѣ ті резолюції соймъ заявляло ми-нистерствѣ пръ свѣтѣ видѣловъ краєвому, що оно радъ постарѣєся о то, щобъ на бѣдѣлѣ хемічній промисловихъ школъ в Краковѣ при-наудѣ бѣдѣлу вагу клали на важній для на-шого краю промислъ нафтовый. Тимчасомъ видѣлъ краєвий не вдовольсѣся сѣмъ заявле-ннємъ, але бѣдѣєся до президія намѣстництва; щобъ ще разъ порушило у центрального пра-

вительства справу основаня окремої школы гірничої и гутничої в Краковѣ, а соймъ певно причиниться до удержаня тон школы.

* * *

Министерствѣ просвѣты постановило уря-дити сего року для учителей рисун-ковъ в доповняючій школахъ про-мисловыхъ 5-мѣсячний курсъ в Краковѣ в тамошній державній шкѣлѣ промисловій. Курсъ той буде тревати бѣдъ 1 вересня с. р. до кѣнця сѣчня 1890 року. Ми-нистерствѣ підняєся коштѣвъ тільки на ос-нованнє того курсу, а о підмугу для фре-квентантівъ мусѣть постаратися интересовані круга в краю.

Въ послѣдѣ сѣи постановы министер-ства намѣстництво удалося до видѣлу кра-євого, щобъ бѣдъ визначивъ квоту субвенція для фреквентантівъ, котрихъ намѣстництво, на порученнє краєвою рады шкѣльної, повличе на той курсъ. Видѣлъ краєвий обѣцявъ дати на тую ціль 2,500 ар. субвенція а при тѣмъ высказавъ свои бажаня, щобъ передовѣсьмъ повликано на курсъ учителей зъ тѣхъ мѣстѣ, де вже суть або можутьъ завестися доповняючій школы промислові, а де нема досѣ учителей, котрі бы такі підготовляючій курсъ бѣдѣли. За такі мѣста уважавъ видѣлъ кра-євий: Бережань, Бохню, Водовицѣ, Вилимови-цѣ, Жовнѣвѣ, Ясло, Коломию, Мисленцѣ, Ся-новѣ и Сятинѣ. Отже и мѣста ті мусѣли-бы причинитися до коштѣвъ удержаня в Крако-ві своихъ учителей.

Теперъ єсть в краю 20 доповняючій шкѣль промисловыхъ, а ведуться переговоры о заведеннє такихъ шкѣль ще в Виличѣ, Городку, Ясѣ, Самборѣ и Сятинѣ, на мѣсє внесенихъ шкѣль видѣловыхъ, и єсть надѣя, що школы ті увйдуть в життє уже в ро-цѣ 1890.

* * *

Видѣлъ краєвий виѣсть минушого тѣж-дня поданнє до министерства торговлѣ о кон-цесію на отвореннє публичного дому складу в Краковѣ. Той дѣмъ складу маѣ обѣмѣти одніи магазинъ на спиртує, одніи бѣдѣшій и два меншіи магазинъ на збѣжѣ и будиночокъ администраційний. Видѣлъ краєвий самъ виготовивъ регуляції для складу, а тарѣва буде така низка, щобъ тільки покры-ти выдатки администрація и опроцентувати капиталъ. Видѣлъ краєвий просить министр-ство, щобъ удрѣли концесію якъ найкѣпнѣшій-ше, бо уже зъ розвѣхъ сторінъ надбѣшли (о-чевидно бѣдъ властительвѣ бѣдѣшихъ посѣло-стей) згодошеня охоты бѣдѣти на складъ збѣ-жѣ и спиртує.

Захаричъ.

Оповідань Н. Сесерина зъ велико-руского.
(Зъ велико-руского.)

— А що вже надѣляти — надѣлявъ мене Госюдъ ласками своїми, мовлявъ, „назобильно отъ юности моя“, се оно правда і затавти годѣ...

Такъ скінчивъ Семенъ Захаричъ свою бесѣду. Знати було, забираєся вже відходити. Висербавъ ще зъ мѣшцями останкѣ чю и перевернувши склянку горѣ доломъ, підоживъ зъ верху нед-грызокъ пукру. Хозяйка проси-ла его, выпити ще одну склянку, та бѣдъ у-же не хотѣвъ.

— Годѣ! обѣцяєся пѣ-ля всеочного ще до Салавѣхъ зайти, — сказавъ Семенъ Заха-ричъ, розвернувшись плечима на поручѣ бѣдъ крѣсла и обтираючи пасканьстою хустиною абѣрѣту лысу голову. — Тамечки такожъ, і самоваръ і приладѣ до гостинъ; не покушав-ши та не выпивши — будуть бѣдѣзувати, а, мовлявъ, живѣть у мене однимъ-одевъ, хе, хе, хе! — зареготавєся бѣдъ короткимъ, сухимъ смѣхомъ, нидяючи на мене острый поглядъ своихъ лукаво прижмуренихъ, жовто-сѣрыхъ очей. — Деанадцатого реченєць нѣхому ве-келеви, то-бѣ до Салавѣхъ, а чю мое серце, що будуть просити проволочи... Та се дурнѣ-ськино, Семенъ Захаричъ нѣхому не попу-стѣть! Вже такими і похвалити!.. З-а-тѣ то-му, дѣло, мовлявъ, „комерційное“. Пѣякими чамѣи та кавами его загодѣти не загодѣшь, хе, хе, хе!

А звернувшись до хозяйки, говоривъ далше все такимъ самымъ добродушнымъ тономъ, кѣпкуючи:

— Ты, святѣ душе, мабуть гадаєшь, що ты одна на цѣлѣ мѣсто задовжена у мене? хе, хе, хе!

Гидко гомонѣвъ сѣй уриваний смѣхъ, що не проявляєся нѣчимъ, хѣба холоднымъ блескомъ вѣдъ очей, якѣсь тяжко, якѣсь мора-жно ставало бѣдъ него, бѣдѣмъ сироты става-ли по душѣ. Та не самымъ лише смѣхомъ,

а цѣлымъ своимъ виглядомъ поганѣ самовдо-воленымъ и своєю бесѣдою, бѣдѣмъ доброду-шно, немѣло вражавъ мене Семенъ Захаричъ. А що вже до самої хозяйки, що вѣдъ вѣдъ хѣдъ велася наша бесѣда, то она, сирѣстѣ, не знала, де дѣтися і що їй робити. При споминѣ зъ довгѣ бѣдѣв жѣнка вѣдъ мало що і тямѣла. Лише худѣ и лицѣ набѣгли червончма пят-нами, а очі молочно перебѣдали то бѣдъ него и мене, то бѣдъ мене на него.

Ажъ теперъ сѣбѣзавъ я, чюму она такъ кѣпиво, такъ докончѣ молила мене зайти до неї пѣдѣя вечерѣ на скляночку чаю. Она на-дѣлѣлася, що Семенъ Захаричъ, розговорив-ши зъ мною о „высшихъ резахъ“, забуде за ту болючу справу, чѣмъ вона такъ журѣлася та (якъ обѣла я дѣзавъ!) ночей не досыпѣла, а гіркого не додѣдала. Та завѣла єи рахуба. Семенъ Захаричъ найшовъ таки нагоду натя-нута за сѣй неспасливий довѣлъ.

— Чюго зглядѣєся? — говоривъ далше, усмѣхаючись та любячючись журбою своєю жертвы. — Соромно, що при чужѣмъ чѣловѣ-кови ставъ балакати за нашѣ справы? Не бойся, справы такі, мовлявъ, всѣмъ лю-дямъ знаніи, то разъ; а по друге, бѣдъ твой комбрникъ и скрѣтѣсь передъ нимъ не скрѣ-тѣсь. Цѣлѣ, мовлявъ, твоє життє у него пе-редѣ очима... Тай тавѣся, правду сказавши, нема чюго. Одъ тайны не поменшати жѣ твою довогѣ! Не заплатишь на часѣ процентикѣвъ, такъ продадутъ твоє гнѣздо на лѣдѣтаціи. Вже то неспѣшнѣе, нѣжъ смерть.

— Я заплачу, Семене Захаричу, — про-шептала она крѣзь слѣзы, — прошу васѣ, не журѣтѣсь!

— Ну, якъ заплатишь, то хто-жѣ смѣѣ тебе хочъ палцемъ доторкнутися? Сама ска-жи! Зовѣмъ нѣхѣ! Такъ се „законъ царскій“, бѣдъ для всѣхъ однакій. Вѣякого хоронѣть, чи тебе, чи мене... Я ось, змилювавшись надъ твоимъ сирѣтствомъ и бѣдою, грошиковѣ то-бѣ удѣлявъ, сѣєю ось хатинку выкупѣти. Мы і писемо у нотаріи синѣли, щобъ, мовлявъ, „вѣдъ заключѣи, нѣдъ свѣри...“ Я-жѣ спокойній за свои грошѣ та і ты чѣста передѣ мною. Заплатишь процентъ, то і жадныхъ посту-

ковѣ бѣдъ мене, до поры, до часу, не може і бути хочъ угодай ты мене, хочъ нѣ, все одно. А не заплатишь грошей вѣдъ пору, ну, тогдѣ вже — ахъ! Не прогнѣвѣсь...

Менѣ все жалѣйше и жалѣйше става-ло безпокойною жѣнка, що гѣсть такъ за-ушавєся надъ нею. Дрожаща відкрѣвала она за-крутку бѣдъ самовара надъ посудиною, де по-локалося начиннє, и вѣдъ кѣпѣтокъ вѣтромада руку зъ мѣшчиною... Вѣдѣхъ зайшли пальцѣ крѣвѣ, та она ихъ и не вынимала, не чуючи вже і болю бѣдъ опару. А Семенъ Захаричъ вынышавъ свои грубѣзѣе черево, та екстрѣвѣши на немъ свои грубѣ, короткіи пальцѣ, готовѣ-єся вѣдъ вдоволеню усмѣшкою новыми примѣ-ками звучатися надъ нею. Но я завѣзвєся не допустити до сего — і круто звернувъ бесѣ-ду вѣдъ иншій бѣдѣ.

— Вы що тільки агадували, що вамъ вѣ житію незвычайно вѣдѣло, Семене Захаричу. Вѣ чѣмъ же самѣ? — спѣтѣвъ я, зѣнаючи, що пѣвнѣмъ єму такъ не вѣдѣмъ, якъ давнѣ змо-гу выговорѣтѣся за себе самого.

И я не завѣзвєся. Семенъ Захаричъ забувъ и за Салавѣхъ тай дуже радо пристаєвъ. На-дѣлѣвъ собѣ зъ олячѣнки порцію гарѣку, вы-пивъ и ставъ розовѣдѣти.

— Такъ, панцю, менѣ вѣ житію незвы-чайно вѣдѣло. Грѣхъ и нарѣкати. Осѣ возмѣ-мо хѣхѣ-бы і тѣв. зъ чюго выйшовъ я вѣ лю-де, та і „фортуна“ зайниловъ. Сынъ я бѣдѣно вдовѣцѣ, що хѣлѣба роздѣбувала підѣмными тру-домъ. На що-жѣ мѣгъ я рахувѣти, панцю, су-дѣть самѣй?... Мамуна моя булѣ прѣчюкою... И теперѣнѣя се ремесло нѣвною, а вже тогдѣ, коли всѣ паны мали свою панцѣвану прѣслу-гу, крѣмъ гарнизоновыхъ офицерѣвъ, не було когѣ і обѣирати... А офицерѣе якѣ вже тамъ быльє! — самѣ ласкавий знаєте. Зъ такого бѣ-лѣ не розбогатѣшь. Лѣдѣи-лѣдѣи на хѣлѣбъ ставало, та і се зъ грѣхѣмъ на поляну. Але все якѣсь жѣли. Лучалось и менѣ роздобути якѣи копѣйчаны. Вынышѣя панѣфросы робѣти и бувъ на „пѣбѣгавкахъ“ у панѣвъ офицерѣвъ... Бувало, за якѣю-небудѣ дурничкою бѣжѣ зъ одного кѣнѣца на другій зъ любовными кар-точками до вѣлѣякѣхъ панѣ и панночѣвъ, та

такъ, що лише пѣты мелькають! А кѣлько страху найше! Підѣляне, було, тебе зъ та-кою карточкою чѣловѣкъ, або батько, або ма-ти, — бѣда! Выпарѣть, кѣлько вѣлѣзе. А вер-нувши, вѣдѣвое бѣдъ офицѣра наберешь, що, бачѣ, „поручѣна“ не выѣвъ сповѣнѣти. Тай вы-кручѣишъ тутъ, мовлявъ, зъ помѣжѣ двоѣхъ очей! Якъ бы вже тамъ нѣдъ було, а було таке, що годѣ менѣ було якѣи инѣшюи долѣ спѣдѣватися, хѣбанъ вывѣчитися шѣвства або инѣного якѣго ремесла и тутъ, розвѣнѣшѣя та розвѣставшѣсь, перейти на першого-лучшого волоцюгу, не гѣдѣного навѣтъ зѣватѣся людяною. Но „судѣбы Бѣжѣи неопѣвѣдѣми“ и Бѣгъ признаєтъ мене до чюгѣсь лучшого.

„Була у насѣ свояки, Иванъ Микѣлаєвъ Рѣдѣкинъ зъ жѣвною, маючій лѣдѣе, жѣли у власной хѣтѣ и удержѣвали три шинѣи вѣ мѣстѣ: одѣвъ коло Михайла-Архангѣла, другій на базарѣ, а третій на пристани. Самѣ Иванъ Микѣлаєвъ служивъ зъ-разу при полиціи, до-служавєся до „чѣна“ и перейшовъ вѣ „казѣно-ну пѣлѣту“. А жѣнка его, купѣцѣкого роду, ма-ла прѣбогѣту родѣну тай сама такожъ не зъ бѣдѣныхъ була. Тѣхъ Рѣдѣкиныхъ моя мамуна братѣмъ та сѣстрою звѣла, а я дѣдѣкомъ та тѣтѣкою. На велику „вѣрѣстѣ“ мы до нихъ „зъ поздрѣвленнємъ“ ходѣли. За такіи пошѣ-новѣкѣи она насѣ деколи обѣдѣрували то ру-блѣмъ, то якѣю старою одежѣною. А таѣа вѣ насѣ, панцю, бѣда була, що мы и тѣмъ тѣши-лись... И ось, панцю, дѣлѣлася така прѣгода, що якъ-разъ на маслѣне пущѣннє дарувѣти намѣ дѣдѣкѣ зъ тѣтѣкою кобѣло зѣмѣрзѣло ры-бы. Бачѣши, насѣдали имѣ сѣи рыбы зъ Волги таку пропасть, що ѣли єи, ѣли цѣлѣбѣнѣку зѣну, а все така такъ богѣто лѣшилось, що і подѣти нема кудѣ. Гарно! Вѣзѣли мы єи ри-бу, подѣкували, якъ Бѣгъ приказѣвъ, и пѣй-шли до дому. А дорогою кажѣтъ менѣ маму-на: — „Зѣварѣ, Семѣдо, зъ рыбы копѣку. Якъ гадаєшь?“ — „Щѣ-жѣ, кажѣу, зѣварѣтъ маму-ну, то і я покушаю.“ Такъ и вѣради. И ось, пан-цю, завѣзѣжайте собѣ добре, якѣмъ то чудѣс-нымъ способомъ проявилѣся при сѣй нагодѣ моя „пѣланѣта“. Мамуна пѣйшла зъ рыбою до хѣты, а я лѣпѣвѣся на улицѣ кѣдѣтѣся сѣвѣ-

ти, якъ бпъ бддавъ „Празникъ у Таковъ“ Федьковича. Декламувавъ такожъ п. Б. Курпакъ одну зъ гумористичнихъ поезій молодого, талановитого поета О. Маковея. На закличення слухували бесѣди селянъ. Першій промовивъ вбйтъ зъ Стеценъ, той самий, що підчасъ акція виборотю угодотвореня арештована въ Городенцѣ. Овъ въ довшій бесѣдѣ представивъ завданье доброго начальника громади и особливо заохочувавъ ради громадскѣ, щобы уважали на пиведенне молодежи и вставляли на неѣ, щобы приступала до читалень. Потомъ говоривъ знаиый нашъ Грцко Запаренюкъ, а бесѣда его, якъ звичайно, припала вельми до вподоби нѣхъ збранихъ. Не хлило и теперь въ его бесѣдѣ справдѣ гомеричныхъ порбвнанъ. Вибца убавивъ гостей оденъ зъ мѣсцевыхъ членбвъ читальн розказавъмъ цѣкавой и веселой казки. Однимъ словомъ, програма була дуже рбнзородна, и збраний гостѣ розблшався домбвъ зъ поважымъ вдоволеньемъ. Мушу вибца примѣтити, що збраний селяне устроили на початку вечерницѣ одушевлену овацію присутному своему послоню о. К. Гаморакова.

Такъ то мы бавимось и учимось по нашихъ читальняхъ въ Святинцяхъ. Не забувай на себе и наша интеллигенція, бо вже 1-го вересня обдудуться въ Святинѣ музикально-декламаторскѣ вечерницѣ зъ танцями, устроюванй нашою академичною молодежю.

Климъ Обувъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Середъ селянъ нѣмецкихъ въ Австріи появлялася бдъ недавня жива агитація за зменшенемъ часу шкбльного. Агитацію ведуть клерикальнѣ послы. Недавно тому устроивъ посоль Айхгорнъ въ мѣсцевостѣ Пухъ вѣче о-количныхъ селянъ, на котрымъ порбшено одноголосно резолюцію, котра завывае правительството, щобы збъ взглядыъ экономичныхъ, санитарныхъ и едукативныхъ введено по школахъ лишь побдневну науку шкблну. Мотивы до той резолюції подало вѣче такѣ: Зъ уваги, що селянина мае право уважати своихъ дѣтей до работы воло господарства, а сеп помочи до-конце ему потреба за-для экономичной нужды; що дѣти въ 13 або 14 роцѣ можуть вже заступити службу; що по введено побдневной науки ваощадыться много будынкбвъ на цѣля шкблнй а такожъ и затамуеся беззаставне побблшенне учительввъ; що дѣти при цѣлодневной науцѣ не можуть мати теплои стравы, а именню таиъ дѣти, що зъ далека мусять ходити рано до школы а вертати побзнымъ вечеромъ; що таиъ способъ життя стоить на перешкодѣ физичному розвогву дѣтей и будучий станъ селянскій за-для того вымарнѣе; що дѣти цѣлодневною наукою обдывають бдъ селянскю работу, до котрой лишь въ молодости можна привыкнути — зъ уваги на то все збраний порбшавъ згадану резолюцію. Посоль Айхгорнъ оббцывъ, що доложитъ всякихъ заходбвъ, щобы вдоволити тѣ жаданя стану селянскыого.

Синдикатъ банку для краѣвъ коронныхъ скбнчывъ продажу закупленыхъ недавно правительствомъ австрійскымъ 7500 штукъ акцій зельвницѣ бунтградской. — На звичайномъ засѣданю рады управляющихъ зельвницѣ Карола Людвика, котре обдудеся въ субботу, мае порбшались речинецъ скликаня загальныхъ зборбвъ акционербвъ сен зельвницѣ и предложѣны умова що-до заведеня другого шляху зельвничого.

Министеръ справъ внутрѣшнихъ гр. Кальновъ выхывъ передвѣчера до Ишъ.

Министерство справъ внутрѣшнихъ оповѣстило по разѣ першѣ справозданье, кблько людей выдалено зъ Австріи въ минушомъ роцѣ. Взагалъ выдалено 675 особъ а то 434 на основѣ судовыхъ засудбвъ а 241 на основѣ рѣшеня властей политичныхъ. Зъ Чехъ выдалено же наименше особъ, бо лишь 33 побля засудбвъ а 1 побля рѣшеня политичныхъ властей, за то зъ Галичины выдалено же побблше, бо 111 зъ першой категорія а 79 зъ другой, мѣже ними богато жадбвъ. За грѣ газардовѣ выдалено 17 особъ а въ 8 случаяхъ въ дорожъ ласки дозволено имъ повернути до Австріи.

Въ Парижѣ обчислено, що зъ новыхъ выборбвъ выйде 250 новыхъ послбвъ, бо 93 померло або зложило мандаты, бѣ не кандидатъ а 100 на певно перепаде. Газеты французскѣ ради зазначують уваги нѣмецкихъ газетъ, що выставка и засудъ Буляжера побдвеси у французского народу певнбсть въ свою сялу и вѣру въ удержанье республики. Таке усопббленне причиняется такожъ богато до доброго успѣху выборбвъ.

Бели-бы Буляжера хотѣвъ появляться въ Франціи, правительство выговотвило нове обжалованье, побля которого ставлено бы его передъ судъ военный. Рада начальна „Легія почетной“ зблшлася въ Парижѣ и порбшала, що мае записатись въ метрикахъ легіи заявленье, що Буляжера и Даллонъ засудендыванй у всѣхъ правахъ, якѣ прислужують членамъ „Легія“.

Говорять такожъ, що графъ Парижа мае выдати манифестъ до своихъ поклонникбвъ и выборбвъ. Касаянѣхъ выступае въ своѣхъ газетѣхъ Autorité дуже остро противъ президента Карюта за то, що выдаетъ манифестъ о выборахъ. „Такъ най президентъ послухае республиканцбвъ и выдаетъ манифестъ, бо немае нѣ воли, нѣ характера, нѣ розуму. Але най бы то лишь збробитъ и най вымѣсяе въ борбу выборбву, то мы ему дамо таку науку и покажемо, яка лялька репрезентуе теперь Францію.“

Посольство зъ Шомъ було приняте королемъ италийскимъ на торжественной авдіенціи

въ присутности наслѣдника престола, Криспио-го и многихъ властей войсковыхъ и цивильныхъ. Проводиръ посольства, Маконенъ, доручивъ королю письмо Менелика а бдтакъ промовивъ: Король Етіопія поручивъ менѣ, щобы я Вашбй кор. Высочости высказавъ его дружнй чувства. Король мбй а теперь панъ цѣлои Етіопія хоче зъ правительствомъ вашимъ удержувати якъ найблшшй односнны и ручитѣ, що и зъ своей стороны буде ихъ захочувати безъ змѣны. Въ имени моего короля прошу В. н. Высочбствъ о опѣку, щобы на будуче въ Етіопіи и еубѣдныхъ постблостяхъ аталійскихъ мбгъ загогаста миръ и порядокъ для розвою спбльного гаразду. Король мбй бажае выключно мира середъ всѣляныхъ условий и могу влестити, що ворога Италіи будутъ такожъ нашими ворогами. Король Гумбертъ обдывѣтъ: Я выслушавъ вашихъ словъ зъ великимъ вдоволенемъ. Одъ многихъ лѣтъ вѣмо вѣрными другами и будемо такими на дальше. Се поручають заключенный въ користи обохъ державъ договоръ и опѣку, котру я и мое правительството подае вашому королю, котрому желаемъ мирного розвою. — Газеты оппозиційнй обдываються зъ великимъ вдоволенемъ о демонстраціи людности римской взглядомъ посольства зъ Шомъ, а иншѣ газеты поясняють, що того посольства не треба брати за Абессинцѣвъ и для Италіи може бути велика користъ зъ прязни зъ королемъ Менеликомъ. Посольство обдывѣдало Пантеонъ и зложило вѣнечъ на домовинѣ Виктора Емануэла, а люднбсть вже не робила демонстрацій.

До рбзныхъ вѣстей о выѣздѣ папы зъ Риму на случай войны долучаеся ще и вѣсть, подана Jnder. Belge яко информация зъ Риму. Побля той газеты мавъ цѣсаръ австрійскій, порбзумѣвшись зъ нѣмцами, подати гаду компромису Квиринаду зъ Ватиканомъ, щобы улештити позицію политичну папъ и розбгнати его обавы о безопасности на случай войны, побля такыхъ точокъ: правительството италийске дозволяе, щобы въ портѣ Чивитавекія стоявъ все корабель италийскій зъ флагомъ папскому, готовый на услуги папы, щобы такожъ обдала папъ на его розказъ повѣздъ зельвничѣй зъ гербами и бдзнаками папскими, асли-бы папа хотѣвъ выхати зъ Риму. Корабель и повѣздъ зельвничѣй одержали-бы права екстериторіяльнй и де бы папа заплывъ на корабль, всогда уважали-бы его за вождѣтеля, вынато-го зъ-подъ правъ територіяльныхъ.

Въ Англіи савкціоновано новый законъ противъ надужитя урадовыхъ тайнъ. Законъ естъ вельми строгій и караетъ беззвгладно урядникбвъ, котрѣ провинились-бы въ тѣмъ взглядѣ. Вже самъ побугъ въ бѣрѣ, де не мався д. того права, щобы одержати информация, подпадае карѣ однорбчной взынціи. Така сама кара припадае за поданье якоиъ информации, котра повинна задержатись въ тайнѣ. Зъ зраду тайны якбйсь чужбй державѣ караетъ законъ двоблтною взынціею або дожизненною взынціею въ домѣ поправы.

Зъ Константинополя доносятся до Pol. Corr., що послѣдній вѣсти зъ Креты суть добры. Губернаторъ Шакиръ-паша зарядивъ, щобы войско звблзна поступало на передѣ. При тѣмъ не надбавано нбгде на нѣкнѣй оббръ. Ауокорона, головный осбдокъ мальконтентбвъ, поддалася безъ труда по запевненю султанского дарованя вины. Знаиѣшій аичности мѣста въ слали до султана адресу. Але мимо того, правительството турецкое все ще сироваджуе на Крету войско и жавдармерію. Такожъ французскій консулъ кретевскій выславъ депешу до гр. Монтебелла, амбасадора при Портѣ, що на водахъ кретевскихъ при такбмъ ставбръчѣй не треба французского корабля военного. Зъ того видно, що Франція не уважае за користну тереть акцію на моря середѣмъ и въ справѣ кретевской выфасалася зъ всѣхъ договорбвъ зъ Россією. Такожъ и Греція мала успокоиться, хотий Туреччина не переставъ пильно стеречи границѣ и на губернатора Инины высала Ахмеда Юба пашу, котрый знае тамошнй односнны и естъ замяненіямъ войскомъ.

НОВИНКИ.

— Кара за богомблье. „Червоная Русъ“ подае таиъ фактъ: Въ Зеленой Свѣта сего року выблались много селяне зъ-надъ границѣ, якъ то звичайно бывало, на прощу до Почаева, щобы поклонитись икопѣ Пр. Дѣвы Богородицѣ. Мѣже богомбльниками было кблканацѣть мужчинъ, женщинъ и дѣтей зъ селъ Жашкова та Ляцка великого и малого, золотчбского повѣту. Богомбльники не постарались о пашпорты, бо и великій трудности при тѣмъ та и власти австрійскѣ не ждали давлѣйше пашпортбвъ при такбй нагодѣ. Не такъ сталося сего року. Жандармы довѣдавшись о прощѣ, зробили списъ всѣхъ богомбльникбвъ и обдали золотчбскому старосту, котре завбвало богомбльникбвъ зъ Ляцка великого и малого та засудило ихъ на кару грошеву або, въ разѣ неможности стягнени сеп кары, на арештъ. Засудженныи внесли бдкликъ бдъ засуду и комисаръ староства прикликъ якогосъ Карабиньского, котрый згогидивъ написати бдкликъ до намѣстництва за 3 ар. Селіне, а було ихъ зъ свѣдками до 40 особъ, вернули спокббно домбвъ и выжидали рѣшеня бдклику. Въ початку сернія одержали они таке рѣшенье: Do 1. 20239. Do N. N. Orzeczeniem tutejszem do 1. 122 ex 1889 zasadzilem Was za przekroczenie granicy Państwa bez legalnego paszportu na zasadzie §. 25 ces. patentu z d. 24 marca 1832 N. 2557 zb. ust. sąd., względnie §. 27 rozporządzenia ministeryalnego z d. 10 maja 1867 N. 80 dz. p. p. z zastosowaniem sankcji karnej wedle ces. patentu z 20 kwietnia 1854 N. 96 dz. p. p. na grzywnę w kwocie 50 zlr., ewentualnie 10-dniowy areszt. Rekursu zgłoszonego przeciw temu o-

rzeczeniu nie uwzględnilo. Wysokie c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 3 sierpnia 1889 L. 9467 i zatwierdzilo zarekurowane orzeczenie w zupełności z powodów w niem przytoczonych. Otem zawiadamiam Was z poleceniem, abyście wymienieni oną grzywnę złożyli i mnie w przeciągu 3-oh dni pod rygorem egzekucji. W Złoczowie dnia 7 sierpnia 1889. C. k. starosta: Plazdek. — Побля той резолюції мають уплатити: Настя Кухарска 50 ар., Федь Ольшанецкій 50 ар., Текля Вельганъ 30 ар., Пелагія Гадинюкъ (15-лѣтна дѣвчина) 30 ар., Яковъ Муринъ 50 ар., Даміанъ Муринъ 30 ар., Семень Фиракъ 50 ар., Яковъ Цимбала 30 ар., Павло Ольшанецкій 50 ар., Иванъ Захарчукъ 50 ар., Гаврило Парамчукъ 50 ар., — всѣ зъ Ляцкого, и Бекерскій зъ Жашкова 50 ар. Але що всѣ засуджені не въ силѣ заплатити такъ високой кары, то и зголосилися до староства обдидти кару: за 50 ар. 10 днѣвъ а за 30 ар. 6 днѣвъ. Староство золотчбское не пристало на таку замѣну кары и теперь жде засудженихъ екекуціи. Додати ще треба, що Яковъ Муринъ, Федь и Павло Ольшанецкій та Яковъ Цимбала не вносили бдклику, а рбвно зъ другими одержали резолюцію староства. — О другбй ще карѣ, що по-стигла двохъ селянъ Семена Фирака и Даміана Мурина, подае згадана газета, що они оба выключенй за сию прощу зъ звязи греко-кат. церкви — але сама додае при тѣмъ, що не допускае того, щобы власти духовный поступили собѣ такъ строго и нетактовно. Семень Фиракъ бувъ старшимъ братикомъ при церкви въ Ляцкомѣ.

— Зъ Сянона преслила намъ слѣдуюче оповѣщення: Въ четвертъ, 21-го вересня (3-го жовтня) обдудуться въ Сяноцѣ загальнѣ Зборы членбвъ филіи Общества им. М. Качковского зъ слѣдуючою програмою: I. О 8½ год. рано служба Божѣ въ мѣсцевбй приходской церкви; II. О 10 год. рано въ мѣской сали: 1. Одкрытѣ Зборбвъ председателемъ Общества; 2. Выборъ председателя Зборбвъ; 3. Справозданье: а) секретаря, б) касіера; 4. Выборъ председателя, членбвъ выдѣлу и заступникбвъ; 5. Внесена членбвъ; 6. Популярна лекція. III. О 8 год. 8 вечеромъ въ мѣской сали вечеръ зъ танцями устроенымъ товариствомъ „Бѣсѣда въ Сяноцѣ“. Подписанный выдѣлу проситъ всѣхъ членбвъ Общества и добрымъслящихъ патрибтовъ сяноцкой окрестности о численну участъ. Одъ выдѣлу филіи Общества им. Качковского въ Сяноцѣ: Василь Чечарникъ, председатель; Иларіонъ Габля, секретаръ.

— Дальшй именованя учительв гимназіальныхъ. Министеръ просѣбты именовувъ: суплента II гимн. у Львовѣ Ивана Матѣева головнымъ учителемъ семинарии учительской въ Тернополѣ, суплента Биликевича зъ Черновецъ головнымъ учителемъ семинарии учительской въ Черновцахъ, учителя дра Ант. Косибу зъ Тернополя профессоромъ III гимн. въ Краковѣ, суплента IV гимн. у Львовѣ Іос. Ногалъ учителемъ гимн. въ Тернополѣ, дра Меч. Варскогого зъ Дрогобича учителемъ II гимн. у Львовѣ и Фр. Заселъ зъ Перемышля учителемъ гимн. въ Дрогобичи.

— Генеральна дирекція державныхъ зельвницъ повѣдомляе: Въ зарядѣ ц. к. австрійскихъ державныхъ зельвницъ и при приватныхъ зельвничихъ стоячихъ подъ зарядомъ державнымъ зъ початкомъ мѣсяца жовтня 1889 буде до обсаджена 20 безплатныхъ мѣсцъ волонтербвъ (Volontärsteller). Блишій условия приняты будутъ поданй въ урадовыхъ газетахъ при розписанню конкурсу.

— Дирекція школы промыслово-торговельного оповѣщуе, що вписю до зей школы обдудуться дня 1 вересня с. р. бдъ години 9 до 1 рано а каждого слѣдуючого дня бдъ години 7 до 9 вечеромъ.

— Дирекція ц. к. школы для промысловъ артистичного при мѣскомъ музею промысловомъ у Львовѣ оповѣщуе, що наука на курсахъ: рисункбвъ, модельованя и сницарства починаеся дня 2 вересня с. р. Школа та, призначена передъ всѣмъ для рукодѣльникбвъ, мае задачу подати имъ нагоду вычитисъ рисункбвъ, модельованя и сницарства такъ побрббныхъ въ заводѣ рукодѣльничомъ. Молодѣжъ иншихъ заводбвъ, а то: студенты уни-верситетскѣ, гимназіальнй и т. п., котрѣ хотѣли-бы побирати науки рисункбвъ и модельованя або побдготтовитися до вышшихъ шкблъ артистичныхъ будутъ такожъ приняты до сен школы побля вбльныхъ мѣсцъ. Науку рисункбвъ подаеся що дня вечеромъ бдъ години 6 до 8-ои зъ выимкою суботы и недѣль. Наука сницарства естъ цѣлодневною. Для женщинъ подаеся науку рисункбвъ о-кремо. Молодѣжъ гимназіальна мае выказатись дозволомъ родичѣвъ або обѣкунбвъ а взглядю дирекціи гимназіальной. Наука на курсѣ для гарту и вироббвъ коронкарскихъ починаеся 2 вересня с. р. и на обохъ бдблахъ естъ цѣлодневною. Оплата шкбльна выносптъ на курсахъ рисункбвъ, модельованя и сницарства 5 ар. за цѣлый рокъ а на курсѣ гартбвъ и вироббвъ коронкарскихъ 3 ар. на побрбкъ. Вписю до школы починаються 2 вересня и будутъ такъ довго тревати, доки выстане мѣсць въ школѣ. На бдблѣ гартбвъ и коронокъ лишь шѣсть ново вступаютыхъ ученицъ звичайныхъ може бути принятыхъ. Зголошува-ється треба до директора школы п. Тиришча въ канцеляріи шкблнбй въ мѣскомъ музею промысловомъ въ ратуши на I повербѣ бдъ години 10 до 12 передъ полуднемъ.

— Чи справдѣ Галичина мала-бы бути жидѣвкою? Органъ нѣмецкихъ католикбвъ Germania оповѣщае найповѣшшу бдзову парокон Aliano Israelite, розблану до всѣхъ галицкихъ громадъ жидѣвскихъ. Одозва та гласить: „Братѣ и одновѣрцѣ! Въ цѣломъ свѣтѣ немае теперь певно землѣ, котра бы надавалася такъ до нашего заводлѣнія и выключного панованя надъ нею якъ земля галицка! Оя краина мусить стати нашимъ краемъ — все прина намъ до того! Старайтесь отже братѣ и одновѣрцѣ, — старайтесь всѣми силами оволодѣти въ цѣлости сею землею. Старайтесь выиграти цѣломъ християнъ зъ всѣхъ сферъ ихъ дѣяльности и ставтеся однокимъ, выключнымъ панамъ краю! Старайтесь се все, что ещѣ доси належить до нихъ, загартати и хопити у свои руки, а если не маєте самѣ на то достаточныхъ средствъ, нашъ союзъ доставитъ ихъ вамъ, кблько буде потреба! Гражданские жертвы на сию цѣль вже зачалася и иде надъ сподѣванье вельми пригбдно. На остаточное вырване землѣ галицкой зъ рукъ Галичанъ а бданье ея въ однокое и выключное ваше посѣ-

данье, складаються вже богатѣ цѣлого свѣта. Дае баронъ Гаршъ, дають Ротшильдъ, дае Бляйхердеръ, дають Мендѣльсоны! Тому напружѣте братѣ и одновѣрцѣ всѣ ваши силы, щобы ся цѣль, котру вамъ вказуемо, була якъ найкорше осягнѣна!

— Процѣсъ агентбвъ эмиграційныхъ. Краковскій судъ вышій нараджуваеся минушюю суботы надъ бдкликомъ, якій внесли агенты эмиграційнй, увязненй въ Вадовичахъ, противъ акту обжалованя. Судъ затвердитъ актъ обжалованя и не пристаеъ на то, щобы увязненыхъ выпустити на волю за кавцією. Судъ краковскій вызначивъ речинецъ розправы; розправа зачнеся дня 4 падолиста с. р. въ Вадовичахъ. На суботнѣшнѣ засѣданье краковского суду треба було доставити всѣ акты зъ Вадовичъ а щобы не затратились якѣ акты, треба було зардидити всякѣ мѣры остерожности. До Вадовичъ удався директоръ експедицу краковского суду п. Ружицкій и побдъ особистымъ наглядомъ та при помочи жандармеріи поскадавъ акты въ кблка скринѣ и обдывѣтъ до Кракова.

— Въ Высоцку, пов. ярославского, власности гр. Стеф. Замойского, обдудеся дня 20 н. ст. сернія посвященіе ново збудованой церкви. На се торжество прихвѣтъ Преосв. епископъ Іоанъ зъ крил. о. Лѣвнскимъ и иншими членами канцитулы. При богослуженню спѣваеъ хоръ перемыской молодежи шкблной.

— Дрббнй вѣсти. Громада Киминь, пов. перемышлянского, одержала бдъ цѣсаря 100 ар. на будову школы. — Снѣги ушли остатными днями въ Альпахъ надъ озеромъ боденскимъ. — Зорю побвнчно обсервовали дня 23 н. ст. сернія въ Петербурѣ. — Въ Петербурѣ померъ о. Гинтовтъ, митрополитъ могилевскій, въ 66 роцѣ житя. — У Вѣднѣ померъ звѣстный дурисвѣтъ Кратки-Вашникъ въ 70 роцѣ житя; Кратки бувъ родомъ Чехъ а яко малый хлопчина прибывъ до Вѣднѣ, де своими здбностями чародѣйными добробвса значного мастку.

Вѣсти зъ Авр. Львовском.

Завбзаний до кан. институціи оо.: на Новшнѣ або Гозбѣвъ Павло Филиповичъ а на Шельпаки Вол. Голинатый — не скорше якъ 10 вересня с. р.

Удоблненый о. Евг. Павлусевичъ бдъ завѣдательства Борусова.

Введенй оо.: Андрѣй Яворскій яко приходникъ Борусова и Евг. Павлусевичъ яко завѣдатель Крушельницѣ.

Завѣдательство въ Швейковѣ одержавъ о. Теодоръ Мурдзакъ.

Президій намыслиництва годиться на институцію оо.: Нак. Демчанина на Подгайчика и Яросл. Стеткевича на Бужокѣ.

Консисторія вставилася до намѣстництва о титулѣ стола для снхъ окбнченныхъ богословбвъ: Билинскій Мих., Билинскій Ден., Гарматій І., Донаревичъ Стеф., Дичковский Гр., Жолкевичъ Юр., Зубрицкій Юл., Кинасевичъ Теод., Клубокъ Никѣй., Комарянский Гр., Наконечный Сев., Птильскъ Стеф., Сабатъ Вол., Сѣрко І., Целевичъ Костъ, Щуровскій Мих., Яцковский Вол., Гбрънякъ Гр., Дорожнйскій Ден., Кондрацкій Вас. и Янкевичъ Ярослав.

Наука, штука и литература.

— Зибѣтъ чч. 5 и 6 „Учителя“: Духова скорозрѣлбсть молодежи — О. Б. Приписи властей шкбльных о испытахъ вступныхъ до першой класы гимназіальной шкблѣ галицкихъ и о класѣ пригтовляющей — К. Лучаковский. Перше справозданье зъ дѣяльности институту „Руского товариства педагогичного“ у Львовѣ подѣ покровомъ св. о. Николая за рокъ 1888/9. Новинки. Анонсы. — Редакція заповѣдае, що слѣдуюче число 7 и 8 выйдѣ разомъ 15 (27) вересня.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя Краева рада шкбльна именовала дѣйственными учителями и учителями: Брон. Явѣцкого въ Ворувничахъ, Ал. Гордзаского въ Забойкахъ и Едв. Воробиньшву въ Витковицахъ.

— Обзначенье Генеральнй секретарѣ зельвницѣ Львовско-Черновецко-Ясской, совѣтникъ Кинельтъ, одержавъ ордеръ зельвничой Короны III класы.

Телеграммы „Дѣла“.

Петербургъ 30 сернія. Ново подруже-на пара кн. Лайхтенбергъ и княгиня Анастасія выхали до добръ князи. Черногорскій князь Никита выхавъ на Вѣденъ до Цетинія.

Копенгага 30 сернія. Королевство даньске и грецке выхали напротивъ пары царскои и по привитаню заѣхали о 4 години на замокъ Фреденсборгъ.

Берлинъ 30 сернія. Побля Börsenzeitung мае царь прихвѣхати нинѣ, въ пятницу, о год. ½10-и рано до Берлина и пробити тамъ 46 години.

Вѣденъ 30 сернія. Вѣденскѣ газеты подали, що коло Еденбурга приключилися два случаѣ холеры.

Генуа 30 сернія. Роббтники демонстрували передъ королевскою палатою и войско розгнали оружіемъ ексцедентбвъ.

ПАННА желаюча найти примѣщенье въ домѣ честномъ, у учительки, мешкающей зъ матерію (Русинкою), де може побирати науку лзыка французского и гры на фортепьянъ, зволить зголоситись лично або листовно у п. Шаркевича (окладъ 4утеръ) ул. Валова ч. 3. Условія дуже приступнй. (3-4)

Курсъ Львовскій

въ дня 29. л. серпня 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Зелѣ. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к.	195 25	198 50
Зелѣ. Львов.-Чернов. по 200 ар. а. в.	234	237
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в.	277	281
Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.	—	216
Листы заставны на 100 ар.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100	101
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. въ 10% прем.	108	104
Банку крѣпост. 4 1/2% а. в. лѣт. 51 л.	97 50	98 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 70	101 70
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣт. 37 л.	100 70	101 70
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣт. 41 1/2 л.	93 80	94 80
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣт. 52 л.	98 40	99 40
Листы должны на 100 ар.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (дѣл. 6%) въ лѣт.	54	57
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (дѣл. 5%) въ лѣт.	46	49
Общ. родъ. кред. Завед. 6% лѣт. въ 15 л.	—	—
Облиги на 100 р.		
Индemnизац. галицк. 5% м. к.	104 25	105 25
Коммунальн. Банку крѣп. 5% I сем.	100 50	101 50
Позичка крѣп. въ 1883 по 6% а. в.	104	106
Позичка крѣп. въ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50	97 50
Лѣтосы:		
Мѣста Кракова	24	26
Мѣста Станиславова	—	38
Монеты:		
Дукаты цѣсарскіе	5 63	5 72
Наполеондоръ	9 44	9 54
Полъмаркы	9 68	9 78
Рубель сѣребный	1 36	1 48
Рубель паперовый	1 22	1 21
100 марокъ нѣмецкихъ	57 90	58 90

Виробъ и продаж одеждъ литургиичнхъ

ТОВАРИСТВО ХРИСТІАНСЬКЕ

зарегистровано зъ обмеженою порукою

въ Змигнородѣ

продае свои выробы, заосмотреніи стампилью Товариства и числомъ цѣнника, а то желоніи, класи, дѣлматикіи, хоругви зъ образами артистовъ славнозвѣстныхъ въ краю и проч., такожде всяке бѣлье церковне только по стальнымъ цѣнамъ черезъ свою Дирекцію въ дорожъ замовленъ и черезъ своихъ подорожниковъ агентвъ послѣ цѣнника находимаго ся въ ихъ рукахъ и заосмотреніи стампилью Товариства и бдзювою Дирекціи въ цѣлн забезпечена передъ надужитями иншихъ купцѣвъ а именито жидовскихъ, котрыхъ христіанскіе агенты зъ Змигнорода подшиваются подъ фирму Товариства на шкоду такъ купующихъ якъ и Товариства; — выконуе всякой работы гафтовъ церковныхъ подъ управою панъ З. Тимковской, бдзаченой за галты на краковской выставѣ.

Дирекція:

О. В. ВОЙТАЛИКЪ
директоръ

3098 1—3

Розкладъ їзды на залѣзничныхъ доржанныхъ.

важнѣйшій бѣгъ 1 линія 1889

Після львовского годинника.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрыя: 1) Зъ Сухой. Хирова Гусятина Станиславова и Стрыя, поѣздъ особовый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту Лавочного, Сухой Хирова и Стрыя, поѣздъ особовый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту Лавочного, Стружа, Хирова Гусятина, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особовый о 12 год. 8 мин. въ нощи.

Въ напрямъ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ мѣшаний зъ Черновца до Станиславова о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшаний зъ Букарешту, Ясѣ, Сучавы, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 11 мин. 6 въ нощи.

Въ напрямъ зъ Белзля: 1) Поѣздъ мѣшаний кожного вторка и пятницъ зъ Равы руской о год. 10 мин. 10 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаний зъ Белзля и Сокала о год. 5 мин. 53 по полудни.

Одходять зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой, поѣздъ особовый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поѣздъ особовый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особовый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 30 рано. — 2) Поѣздъ мѣшаний до Станиславова, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 рано. — 3) Поѣздъ мѣшаний до Станиславова, Черновца и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямъ до Белзля: 1) Поѣздъ мѣшаний до Белзля и Сокала о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаний до Равы руской по пятницъ о год. 2 мин. 44 по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшаний до Равы руской по четверга о год. 5 мин. 1 по полудни.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

порукае прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильогр. 3% а при
100 кил. 5% оусту.

Управася подавати точно величину
свѣтлѣк и послѣдню станцію залѣзничнѣ, до
котрой має свѣтло выслатися.

ДИРЕКЦІЯ.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

бдбувши студіи зъ обсегу дентистими
въ клиникахъ въ Бединѣ заложивъ
ателіе дентистичне при пляцу Маріац-
комъ ч. 10 и ордуанъ бдѣ 10 рано до
6 вечеромъ.

Всѣхъ операцій докопую на желе-
нѣ безъ болю, одобривши чувство
капиною або розсезелочимъ газомъ
(Lusigas). Штучны зубы выговоряны на
золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 45—?

РУ.

кавичи, щѣпки, подушки сѣпаний
досевъ, каштанпы и шкѣрны штаны,
простирала, бандажъ, суспензоріи и всѣ
выробы рукавичный

порукае найдемѣнше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галиція ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА ВОСНИЦКОГО

подъ знаменомъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хоружья ч. 22

порукае добру и выдатну каву спрова-
джену безпосередно бдѣ проду-
центамъ зъ Америка полудневою.

Кштуе у Львовѣ;

I кильо 1.70 зр.

кава палена 1/2 кильо 1.20 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 зр. франко.

бдбрателямъ надѣ 50 кильо оусту

Не маю зовсѣмъ тыхъ
родѣвъ кавы, котры огло-
шуютъ инші подѣ назвою
мого знаменіи. Спровоажу ка-
ву просто бдѣ продуцентамъ, що
можу доказати, и продаю еи най-
менше о 20% дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву вже лишѣ зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуценты спровадѣ гуртовникови
на мѣсци той знову гуртовникови
въ Европѣ, бдѣ тыхъ купуе ком-
сіонеръ, а бдѣ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцегово або подорожню-
чого. Впрочѣмъ може кождый самъ
переконатися, чи достате де инде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якості и смаку. 2.27 30—30

Я АННА ЧІЛЛЯГЪ

маю довге на 185 сантиметровъ
великаньске волосѣ Лѣорелей
а то въ послѣдокъ 14-мѣсячного ужи-
ванія помады мого власного вынаходу,
якѣ она однокимъ средствомъ на-
вынадає волосѣ, выликуе его
порѣстъ, збѣдѣе шкѣру подѣ во-
лосѣмъ, выликуе у мужчиць повный
сильный зарѣстъ бородаы и надає
уже по короткомъ ужитію волосю на
головѣ и бородаы природный по-
лыкѣ и густѣсть и хоронитъ его
передъ скорымъ поснѣвѣнемъ ажѣ
до поздней старости. Цѣна слонка 2 зр.
Розсылаєсь що дня у всѣ стороны
свѣта за надѣсланьемъ грошей або по-
сылкатою.

Csillag & Co.

Budapest, Königsgasse,

и ту треба всѣ замовленія надѣслати
28 9 21—2

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАЛТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

порукае:

Старй вина угорскіе лѣвичный и натуральны вина
столовы бдѣ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житнякы, Румъ и Аракъ de Goa.

Старй Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскіе и правдыны Конякъ

французскіе першорядныхъ домѣвъ.

МАЛІА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 281 64—?

МАЛІА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.

бдзаченой на выставѣ гигиеничнѣ орбнымъ медалемъ за старй вина

ВЫСТАВА

образѣвъ фотоплатичныхъ

въ сали Frohsinn

въ готели Жоржа.

Въ томъ тыждни

ВЫСТАВА ПАРИСКА

и

мѣсто Парижъ.

Серія II.

Вступъ бдѣ особы 20 кр., дѣти

10 кр. Выстава отворена щодня

бдѣ 10-тои до 9-тои години ве-

черомъ. 3073 (13—?)

Вже выйшовъ

Иллюстрованный Календаръ Просвѣты

на роцѣ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“ и въ всѣхъ бѣль-

шихъ складахъ.

И. ИГНАТОВИЧЪ

порукае:

певный и выпробованный средства до выбрания всякихъ
плѣтъ.

АМАНДИНА усуває плѣмы зъ соковъ луковичныхъ, бѣла, мо- роженого и т. п. флаконъ . . .	25	КОРѢШЪ МЫЛЫННЙ бѣлый, служить до прани матерій шов- ковыхъ, потовичныхъ и за- марганныхъ, пакетики по 2 кр. и	04
АЦЕТИНА вытѣає плѣмы тов- стѣ зъ матерій шовковыхъ барвнхъ . . .	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживася до выбрани плѣмъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовня- ныхъ и шовковыхъ, куски	25
АЦЕТИНА нищить плѣмы аль- каличей и мочовы, флаконикъ	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужской одежы, усуває плѣмы повставшій зъ пороху, прѣты, тютюну, моло- ка, пива, кавы, шоколадъ, плѣсни, вохлости, сметанки, росолу и т. п. флаконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбирає плѣмы товстѣ и зъ прѣты, зъ мази и покету, флаконикъ малый 20 кр. лѣвый . . .	30	ОКСАЛИНА выбирає плѣмы зъ атраменту, прѣи и кровіи, зъ паперу и бѣлы, флашка . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпрани въ бра- зилкѣ матеріи чорны, споло- вѣлы и поплмленіи бдзиску- ють первѣстну барву, стаютъ дѣлсучими и твердыми, пакѣтъ	08	КВИЛІЯ, матеріи повный и шовковы, выпрани въ одварѣ Квиля тратьє плѣмы и бд- зискують свѣдѣтъ, прѣвѣтъ барва матеріи плѣо не тратьє, пакѣтъ . . .	06
ЕТИЛИНА усуває плѣмы на по- мѣстѣ зъ фарѣ анилиновыхъ, травы, лѣкарѣвъ, и смолы фл.	25	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО- ВЫЙ усуває плѣмы зъ поке- сту, ольѣи и живицѣ, флаконъ	25
ЯНИНА розпускає плѣмы чор- ны повставшій на шкѣрѣ при фарбованію волосѣ, флаконъ .	30	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чищить матеріи бѣлы вовняны зъ замарганя и пороху, пакѣтъ . . .	20
ЯВЕЛИНА уживася до выбра- ны бѣлы барвнхъ плѣмъ, а именито зъ пива, вина чер- воного, оловѣтъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . .	20		
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужив- ася до чищеня пѣлѣвъ зъ атраменту, лѣсочка . . .	05		

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговыхъ: ул.
Коперника ч. 3. и улица Галицка роцѣ Валовой. Въ филиахъ:
въ КРАКОВѣ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦѣХъ Ри-
нокъ ч. 2.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ

зъ монастыря von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior

230107 МЕДАЛЬ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

наибѣлѣйшій бдзачени

Вина Лавонъ, р. лѣт. 1373, приору

и. рѣт. 1373, приору

„Модерно уживаломъ Елик-
сиръ до зубѣвъ ВПр. оо Бе-
недиктинѣвъ въ свѣдѣстѣ
кѣльяхъ капель въ склянцѣ
воды, тамусеи и лѣвѣтъ по-
рохнѣтъ зубѣвъ, бо черезъ
те падаєтъ имъ бѣлого полѣ-
ку и твердостіи та възмѣнѣе
исна и удержуєтъ ихъ здоровыми.
„Тому то робимо камины читателіи, спиралесно пре-
стуту, зертвувати увагу на сѣ дѣлѣный и практичный зѣтъ, що
єсть найлѣпшимъ средствомъ цѣлющимъ
и однокимъ схраню на бѣлы зубѣвъ.“

Зах. 448р. 1807. 106в. 108, г. Croix-de-Seguer

Генер. агентъ Seguin Bordeaux

Дѣстати можна у всѣхъ добрыхъ торговыхъ переуль,
дентурныхъ и аптекахъ

Матеріи вовняны на сукнѣ дамскіи

найновѣйшій

Метеръ бдѣ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жадање оплатно бдвортного почтою.

При закупѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часонисъ.

Выдаєць и отвѣчалый редакторъ Иванъ Бейей.

Печатъ въ фабр. Чарлѣвской.

Въ друкарнѣ тѣл. шк. Шевченко, подѣ вар К. Веларовича.

Выходить у Львовъ по дня (кроме недѣль и русскихъ святыхъ) 5-ой годикъ по полудни. Литературный отделъ: Библиотека найзнаменитѣйшихъ писателей: выходить въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемену выхождъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовъ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣдъ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовъ.

У Львовъ днѣ 19 (31) септя 1889.

Въ ерѣ гр. Тафого мусать люде кождо хвалѣ бути притотованъ на якѣсь несподѣванки, щобы потѣмъ розбирати, яку властиво цѣль мають всѣякѣй такѣй нежданѣй зарядженя...

Въ остальныхъ двухъ тыждняхъ такѣй несподѣванки заскочили два краѣ коронны: Галичину — увязанье молодежи въ Украину, прибывшю до нашего краю на вакаціи, а Чехію — розвязанье товариства академикѣвъ чешскихъ въ Празѣ.

О увязанье молодежи въ Украину, трехъ мужичиѣвъ и двухъ дѣвчатъ, говорять намъ не вѣрно, — за те можемо де-що близшого подати про розвязанье чешского товариства академичного въ Празѣ.

Се, розвязанье передъ кѣлькома днями, товариство мало въ Чехіи велике значѣнье. Основане ше въ 1848-мъ роцѣ, оно въ лучшихъ и горшихъ хвалѣхъ народного житя все вѣрно держало прапоръ патриотизму чешского и выдадо въ себе многихъ патриотѣвъ и дѣятелѣвъ чешскихъ. Одъ 1848-го року товариство се пережило часы дуже прикрѣй, часы тяжкихъ пересѣдованъя на роду чешскомъ, тожъ нѣхто въ Чехіи аѣ не подумавъ, щобы розвязанье товариства могло наступити якъ-разъ теперь, въ ерѣ, коли старо-Чехи такъ рѣшучо поддѣвляють вѣденское правительство. Тымчасомъ оно такъ сталося.

Академичне товариство высладо сего року до Парижа на торжество отвореня новобудовъ Сорбонны, при котрѣмъ мало дѣбутися и вѣче студентѣвъ въ цѣломъ свѣтѣ, депутацію и таку адресу до французской молодежи:

„Братя! Высладемо до Васъ въ-мѣжъ себе товариштѣвъ, щобы Вамъ представили, яку сильною симпатією перенята наша грудь для Васъ, дорогой братя, ако гордости и надѣи великого двигателя идей любви отчизны и свободы — французского народу. Мы любимъ, ба обожаемо Францію, въ одушевленемъ и святою почестію глядамо къ нѣй, — Франція въ новѣйшій добъ поддѣвила гадуу свободы, за котру нашъ народъ проливалъ кровь въ сѣреднихъ вѣкахъ. Мы сыны слабого теперь народу, але стоимъ на педесталѣ великой минувшости, и надаремъи будуть намаганя нашихъ численныхъ ворогѣвъ, що стараються насъ погубити, — мы зновъ поднесемо до давной славы нашої. За се ручитѣ намъ и власна свѣдомость наша, и то одушевление,

въ якомъ Вы до насъ односитесь, великій сынъ французского народу! Вамъ уже збѣшло свѣтло свободы, що то зарѣ его розширилася на цѣлый образованный свѣтъ, и тымъ свѣтломъ оааренъ хочемо и мы поднесеть до тыхъ идеалѣвъ, якихъ Вы уже досягнули. Отже праймѣтъ нашихъ товариштѣвъ яко послѣвъ, що заявлять Вамъ наше безмежье для Васъ поважанье.

Одъ выдѣлу Akademický čtenářský spolek v Praze, днѣ 2 септя 1889.

За высладемо депутація до Парижа и за ту адресу намѣстництво чешке розвязало товариство, покинувшись на §. 24 закона о товариствахъ.

Розвязанье товариства выдѣляло насампередъ въ Празѣ а потѣмъ и въ цѣломъ краю велике враждѣнье. Органы обохъ сторонницѣвъ, старо- и молодого-чешского, выступили въ перѣдѣвыхъ статяхъ рѣшучо противъ того несподѣваного зарядженя правительства. Молодоческіе органы поконфискувала ц. к. прокураторія за незвычайно острый тонъ мовы, а телеграммы, які высладо въ Прагу до вѣденскихъ дневницѣвъ въ поданемъ змѣсту статей въ молодоческіе органы, сфенсковано въ вѣденского уряду телеграфично. По тѣмъ можна вже судити, якъ публична опинія чешка приняла розвязанье академичного товариства.

Навѣтъ старо-чешка Politika, котрѣй певно не до вѣдѣдѣи нѣйшій молодой-чешскій настрѣй молодежи академичной, пише по причинѣ тонъ нагоды:

„Стоимо передъ рѣвно прикрѣмъ, якъ и несподѣванымъ фактомъ незвычайно доносимости, ба академичне товариство есть не только однимъ въ найстаршихъ товариствъ чешскихъ, але оно было десятки лѣтъ центромъ чешского молодежи и въ него вышли найзнатѣйшій и найзаслужѣнѣйшій мужъ въ нашѣмъ народѣ... Академичне товариство было одною въ найвыдатѣйшійхъ и найважѣйшійхъ институтѣвъ нашего народного житя. Ударъ, якій влучивъ товариство, влучае посередно и непосредно такъже нашъ цѣлый народъ, выключючи середъ него загальне огрѣчене... Въ притѣкомъ мусимо оказати, що зарядженье намѣстництва, поманувши вже то, чи было законно оправдане, не было навѣтъ политично розумне.“

Очевидно, въ нѣйшійхъ часахъ може больше, якъ коли-небудь, правительству вѣденскому политичный разумъ дуже есть на

потребѣ. Мы на тематъ того политичного разуму австрійского не разъ радѣ бы по широтѣ зрѣти свою порокоу прислугу правительству на основѣ фактѣвъ близшихъ намъ, а нѣжъ факты въ Прагу, — такъ що-жъ? Уста замкненъ на колодку...

Хорваты въ Далматіи.

Въ минушѣмъ мѣсяцѣ дѣбувалася сесія далматинского сойма, котра мав далеко больше вагу, нѣжъ звычайный сесія соймовъ въ долатавскихъ краяхъ. Хорватскій послы выступили дуже рѣшучо въ умотивованныхъ жалаяхъ и докладно сформулованными а далеко сягающими жадааньями, а теперь оголосили одѣвну тымъ жадааньямъ програму. То выступленье далматинскихъ пословъ звернуло на себе увагу въ цѣлой монархіи.

Въ Далматіи дуже значна бѣльшѣсть народу суть Хорваты, належачи до католической вѣры и уживаючи латинского писма; бѣдѣкъ слѣдуютъ Сербы, уживаючи того самого языка але кирилеского писма и належачи до православной вѣры; по мѣстахъ жакъ Италіанцы, а крѣмъ того суть зовсѣмъ немногѣ Нѣмцы, найбільше родины войсковыхъ и урядничѣвъ. Давнѣйше Италіанцы переважали въ краю своєю високою культурою, давнѣйшими вѣдѣнями и протекцією централистичныхъ правительствъ; теперь въ соймѣ засѣли переважно Хорваты, въ значно меншій части Сербы а въ дуже непоказанѣмъ числѣ Италіанцы. Жалѣ далматинскихъ Хорватѣвъ высказавъ при бюджетовой дебатѣ п. Бянквѣй въ дошѣй бесѣдѣ, въ котрой найважѣйшій мѣсяцъ подаемо въ дословномъ перекладѣ.

„Нашъ бюджетъ красавый — говоривъ п. Бянквѣй — есть справдѣ вѣрнымъ образомъ нашего нещасного положеня въ сѣй державѣ, образомъ нашего убоженя. Помни великихъ жертвъ, які народъ поносить, мы въ нашѣмъ бюджетѣ ледѣ можемо заспокоити конечный вымоги на науку, образование народу и гуманитарный заведеня, сотки иншихъ, нагличахъ потребѣ лашаемо безъ заспокоеня, бѣдѣлаючи ихъ на лучший часъ. Мусимо ждати, ажь наши односныи экономичный поправляться и опираться на рациональній подставѣ, ажь правительство такъ разъ рѣшиться и для сего краю щѣбъ зработати. Навѣтъ въ далѣйшихъ стѣпахъ азійскихъ, навѣтъ въ дѣлѣмъ Конго розлагаеся нѣмъ свистѣ локомотивы и розносить межъ варварѣвъ поступъ и просвѣтъ; а мы, народъ осѣлый въ серціи Европы, котру мы охоронили одъ турецкого ярма, мы, народъ львовый и привязанный до трону, мы, що бѣдѣ вѣкъъ шарили на вхождѣ христіанскую цивилизацію; мы, горожане поступово державы, яко есть Австрія — мы выжидаемо все еще въ XIX вѣкѣ Мойсея, котрѣй бы насъ высвободавъ въ

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австріи:

въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовъ: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи австрійскія аѣше на попередне застереженье. — Рекламы неопечатанъ вѣдѣй одъ порта

Подинокѣ число контуе 8 ар. а. в.

Оголошеня принимаютъ по днѣ 6 ар. одъ однимъ стрѣчки печатномъ, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 ар. а. в.

Подѣлки числятся по 10 ар. одъ стишка.

того дикого бѣдѣшеня, въ котрѣмъ духово и матеріально замираемо. Власне въ причинѣ, що мы такъ бѣдѣшенъ, такъ бѣдѣтъ одъ цѣлого свѣта, подѣвудѣе наша торговля, упадають, въ выемкою одного Спалатта, нашъ гарный мѣста и мѣсточка надморскій и надграниций, де колѣсь панувала оживлена торговля въ Боснію и Герцеговиную. Тая торговля упала, ба нашъ непокликанъ господарѣ, Нѣмцы и Мадары, звернули ея по окупациѣ въ неприродный напрямъ на Будапештъ и Вѣденъ. Подѣвудѣе наша маринарка торговельная, котрой завидувать намъ колѣсь цѣсарѣ Каролъ V, а котру въ своѣй исторіи выписали безсмертній дѣла геройскій, почавши одъ першихъ борѣвъ въ оборонѣ народнои независимости противъ захланной Венеціи ажь до битѣвъ подъ Лепантономъ и Лисею.

„Мы тратимо золоте оцѣренье, яке насъ колѣсь украшало, только-жъ не въ борѣвъ въ нѣйшими народами, але золотѣ пера вырѣвае намъ зѣлѣзна рука ц. к. урядничѣвъ податковыхъ. Нашому рыболовству грозить тота сама доля, яка постигла нашу маринарку торговельную. Нашъ безталаный рыбака мусать платити зарѣвно податокъ доходовой якъ зарѣбковѣй, хотѣй рыбака въ сусѣдній Истріи того податку не платять, а, що еще давнѣйше, рыбака въ Кюджинѣ, котрѣй за вѣкъъ ловлять въ нашѣмъ моріи, не платять тыхъ податковъ аѣ въ Истріи аѣ въ Далматіи. Чи то справедливо? чи въ той способѣ мавъ поддѣвляти добротѣ нашего народу? Не знаю, чи въ вагалѣ щѣбъ подобного знайдеся де въ цѣломъ свѣтѣ, именнѣе щобы якѣсь народъ въ своѣмъ закутку плативъ тяжкій податки за ремесло, за котре подѣвля чужой державѣ не платять зломаного шелюга. Якъ далѣе такъ пойдѣ, то въ-кѣнци будемо платити якѣсь нѣйшій, спеціальній податокъ въ выключноу користь чужинцѣвъ, котрѣй приходять до насъ, щобы намъ выдерти зъ губы остатній кусникъ хлѣба.

Въ цѣлой Далматіи не маемо аѣ одноу большоу фабрики, не маемо аѣ одноу школы промышленной, хотѣ маемо силы и дороги водны, при помощи котрыхъ можна-бы чудесъ доказати въ области ремеселъ и промышленности. Хотѣ маемо сырѣ плоды, придатны до великихъ підприємствъ промышленныхъ, продаемо ихъ за нечувану низкую цѣну чужимъ, щобы ихъ потѣмъ, яко выробы промыслу, за цѣну високу одъ нихъ дѣкуити. Я мѣгъ-бы той сумный регастеръ продовжати въ безконечность, мѣгъ-бы вамъ, панове, представити, якъ то вѣдовитазія, немилосердный ливарѣ, нашому народова въ декотрыхъ повѣтахъ вже душу высасавъ зъ тѣла, мѣгъ-тымъ якъ правительство аѣ пальцемъ не кивнуло; я мѣгъ-бы вамъ розказати, якъ правительство въ послѣдній умовѣ торговельной съ Италією нашу скромную и бережливую плавуу морскую посвящало „взглядѣмъ высшійхъ политичныхъ“; я мѣгъ-бы вамъ выказати, що мы, Хорваты въ Далматіи, котрѣй для державы поносимо такъ великій жертвы майна и

Захаричъ.

Оповѣданье Н. Сазерпи.

(Зъ велико-русского.)

(Далѣе.)

Тѣтка якъ разъ вгадала. Не минуло й мѣсяца, якъ явився до насъ старенькій, свѣый чоловікъ, дуже маленький и чменный. Писавсея Карпо Олексѣвичемъ Синичкинымъ. Представився за старшого „приказчика“ Петра Акимова и передавъ дядьковѣ писмо одъ своего хозяина. Стояло въ тѣмъ писмѣ, щобы безъ странку вырѣвляти мене въ дорожку, въ Астрахань, то-бъ то до Петра Акимова. И двадцѣть пять карбованцѣвъ было доложено, щобы для мене яку одѣжину справити и на дорожку было, якъ Богъ приказавъ. Тѣтка и дядько дуже владувались писмомъ. Пѣсланця Петра Акимова не знали де посадити, чимъ угостити.

— Коли-жъ въ дорожку? — пытають.

— Не ранше тыждня, каже, хозяйникъ приказали подѣждати тутъ на машиниста, що его до фабрики въ Москву замовили.

— До якоу фабрики?

Приказчикъ почавъ розповѣдати, якъ то фабрика, якъ хуторъ та крамы у Петра Акимова, кѣлько то кораблѣвъ рѣкъ-рѣчно посылають то въ пашнею, то въ рыбкоу. Весною, каже, свѣй власный парохѣль пустямо. Уже его замовили въ Англію... Мы всѣ, и тѣтка и дядько и я лише роты зъ два порозѣдѣмъ, а Карпо Олексѣвичъ будѣтъ и не помѣчае. А розказуе а розповѣдае, мовлявъ, словескоу заливается. — Дѣмъ, каже, новыи на базару ставимо, щобы обѣды та балѣ справляти для прѣзжихъ гостей, для министровъ вѣдѣныхъ та флѣгель-адъютантѣвъ и всѣхъ инчихъ ревизоровъ, що ихъ самъ царъ на провинцію посылае... Бачите, Петра Акимова выбираютъ заедно городскимъ головою. Така почестъ дасться не душно. Годиться за те дякувати. Суха ложка ротъ дере, каже приповѣдка. Ну и дякуемо, якъ голаться, величаемо кождого посла „чина“, тай за самыхъ себе

не забуваемо... До милиона Петро Акимовъ теперь доходять. Се лише въ оборотѣ. А кѣлько у нихъ землѣ, кѣлько лѣсовъ! Въ двоѣ больше, арахувавши...

— И кому такѣе богатство по его голови припаде? — каже тѣтка, — отъ живѣ-бы „въ законѣ“, жонатымъ чоловікомъ, дѣтокъ придалавъ, було-бъ, мовлявъ, на кого робити...

— Правда, — потакувала дядько, — безъ законной семьи и кучно, и чоловікъ не статкуе...

Замовкъ на сѣ слова Карпо Олексѣвичъ, будѣтъ не чувъ. Вставъ въ мѣдѣя, подѣвудѣе за гостиню и глядѣтъ за шапкою. Тутъ дядько и тѣтка зглянулись одно на друге и стали его задержувати: „По що вамъ выдатковъ у господѣ? Лучше въ насѣ... Зробѣтъ ласку, чи въ свѣтлицѣ чи въ комнатѣ...“ А бѣтъ: „Красенько дякую, каже, але щобы за-для мене вы собѣ не чинили нѣякихъ заходѣвъ...“

— „Але, прошу васъ! Та-жъ мы дуже радѣ... Вы-жъ прецѣвъ одъ Петра Акимова... тай заходѣвъ нѣякихъ, дуже прошу!... Де вашъ рѣчи? Мы бы за вами послали прислугу.“ — „Въ господѣ... Будѣтъ ласкави не клопотатися, я самъ...“ Но тѣтка моргнула на дядька, а они зрозумѣли и готовились пойти въ гостемъ до господы за рѣчами. Оѣ такъ вхопѣвъ ихъ своимъ розказами про милионы Петра Акимова, що иѣ на хвилѣнку не хотѣли розстатися. Дядько поѣшли въ нѣмъ. А тѣтка за той часъ навѣтъ не присѣли, ходили въ комнатѣ въ кѣмнату, немовъ шаленъ. Мѣсяцъ собѣ найти не можуть и все самѣ до себе говорятъ: „И кому всѣ тѣ милионы дѣстанутся, кому они дѣстанутся?“

И поселився Карпо Олексѣвичъ у насъ, тай такого мы наслухались, якого и въ сѣбѣ не бачили, мовлявъ, якъ въ чарѣбной якѣбъ кацѣ. А гадѣкъ то гадѣкъ новыхъ кѣлько тогдѣ у мене не народилося, страхъ! На пять лѣтъ порозумѣйшавъ и постарѣвъ за тѣхъ двѣ недѣлѣ. Все думаю-гадаю, якъ бы то й менѣ такъ, якъ Петрови Акимову, въ нѣчого милионеромъ стати! А въ голови такъ кишеть, по цѣлыхъ нощахъ заснути не давъ... А я тогдѣ, бачишь, бувъ ще малымъ хлопцѣмъ, всего

дванадцѣтъй роцѣвъ поѣшовъ одъ Покровы, а вже мене тагнуло до всякихъ хитрощѣвъ, до всякой справной штуки, тай бачати я такого не бачить, щобы заразъ не погладѣти: А кобъ то менѣ такъ!..

Старшій „приказчикъ“ Петра Акимова дуже менѣ сподобавъ. Такихъ людей бачавъ я першій разъ. Ядерный то бувъ чоловікъ, дарма що бѣлый, якъ соколъ, и безъубый, але до всего зручный. Ранками шнурить за всякими орудками по цѣлымъ мѣстамъ, а вечеромъ, якъ засядѣ въ нашии за самоваромъ, то й до досѣтку просидѣтъ, не встанучи. Мы слухали а бѣтъ розказуе, а все про Петра Акимова, якъ его почитаютъ, якими то обѣдами та свѣдѣанка бѣтъ почитавъ пѣльбѣ-чиновникѣвъ. Якъ то бѣтъ записавъ новѣйшійхъ въ французского мѣста Марселѣ, а мебѣль въ Петербургѣ одъ найлучшого майстра, того самого, що царевѣ робить. Кѣлько то въ него на складѣ сѣбѣ золота та дорогихъ футеръ. Розказуе про его американскій млны, що приносять по два цѣты тысячѣвъ рѣчного дохода; про неимѣрныи степы, де выпасаються стада; про безмежныи поля чорной землѣ, за які хочъ по сто рублѣвъ за десятину дати, кождый дасть; про рыболовлю... Про все те дуже радо розказувавъ Карпо Олексѣвичъ. Лише що до дѣмашнихъ справъ самого Петра Акимова бѣтъ договтався. Зъ-разу бѣдѣвудѣе лише: „такъ та нѣтъ“, „все дуже добре и гарно“, „або: „знати не знаю, вѣдати не вѣдаю“. Ну, а обѣла и на сѣ справы розвязався у него языкъ. И годѣ было не розвязатися ему въ такоу цѣлановоу жѣнкою, якъ тѣтка. Она Богъ зна! кого примусили бы говорити.

Якимъ чинимъ саме привневоляли его тѣтка, сего дѣйствие не знаю, дѣлато що она мене вечеромъ гнали въ комнаты, щобы не подслушувати ихъ розмовы зъ Карпомъ Олексѣвичемъ. Не вѣстѣнешъ було и ухъ нащупати, а она заравъ: „Пашовъ спати, чого човпѣшь!“ Я поѣшовъ... шо-жъ було робити? И ось, ночью, зъ на два дѣв до нашего бѣдѣвудѣе, пробудився я въ моѣй комѣрцѣ и чую, хтось балакае за деревяною стѣною. Въ моѣй бѣчѣ, комѣрцѣ въ стѣнѣ была будѣтъ шапка на всѣ

ляий спятки. Стѣнка въ ней зъ дощѣвъ, тонка, зъ цѣлинами, и бачу крѣзь цѣлины свѣтло... Звѣкъ тому, зайшли дѣшого звѣсти та выпити... А лущалось часто, що они не разъ дѣломъ, коли дѣти вже поспули, заходили до коморы на ласощѣ. Та теперь зайшли не такъ може ласувати, якъ радше наговоритися при ласощахъ.

— Слухай но, Иване Миколанчу, що я тобѣ скажу, — кажутъ тѣтка, а самѣ ажь хлипають, дрожащѣ.

— Що таке? — пытають дядько.

— Значѣтъ, Петро Акимовъ зъ своєю любовницѣю вже давно не въ агодѣ...

— Та якъ?

— А й же Богу! Значѣтъ ты прийшовъ, менѣ Карпо Олексѣвичъ розповѣвъ все до крыты. Петро Акимовъ заедно сердиться, та такъ сердиться, що тыжднями на очи не хоче ея бачити. А она сама хозяйкою у него була, гостей принимала, колѣскоу ѣздила, своимъ кобыми по мѣстѣ переѣздила, и стрѣвъ шо найкрасѣйшій въ Москвѣ для неѣ выписувать. А теперѣчки все, що лучше, все бѣдѣвъ у неѣ, и живѣ она въ малескѣй комнатѣ, поручъ въ пекарнею! До нѣякихъ комнатъ и приступу не мав, хѣба до садку.

— А дѣви, дѣви, до чого ось дѣйшло! Знакъ тому, она у него не законна.

— Та вже-жъ! Зъ закономъ чи смѣвъ-бы такъ обходиться? Законна запѣвада-бъ его заравъ до „мирового“...

Семенъ Захаричъ видко забувъ, що тогдѣ ще, коли булѣ дѣдко и тѣтка, не було установъ „мировыхъ“. Оѣ, бачѣ, робивъ такъ, якъ тѣ оповѣдаѣ, що давній часы поясняютъ теперѣшнимъ, зовсѣмъ инакшими обставинами.

— А давно-жѣ они такъ? — спытали дядько.

— Давно, вже зо два роки.

— Мабуть начу пивнявъ?

— Сего не каже Карпо Олексѣвичъ, але певно... Може и не въ мѣстѣ, а въ якомъ хуторѣ... Хто его знае! Бѣго, мовлявъ, дома й не видати, все въ дорожѣ...

— Ну, а хлопчина въ неѣ? Мабуть вже великій мусить бути?

дожидая тамъ прѣзиду царя; якъ тогда такъ и теперь хоче царь заманчествувати свое невдоволеніе въ той политикѣ и въ того становища, яке завяла Нѣмеччина въ послѣднихъ рокахъ а особливо въ послѣднихъ мѣсяцахъ суаротивъ Россіа. Ба, прибиралася ще деякій шакты, котрій вважуютъ ясно на то, що невдоволеніе царя въ нѣмецкой политикѣ ставъ чимъ разъ болѣе и що роздоръ въ Нѣмеччиноу росте въ кождый днѣмъ. Такъ подае „Повѣдка Кореспонденція“ вѣсть, що съе поставленоу рѣшено, що російскій наслѣдникъ престола має ѣхати на выставу до Парижа, куды поѣхавъ вже ген. Обручовъ, чоловікъ звѣстный въ своемъ ненависти до Нѣмцівъ. Зъ фактомъ снѣмъ стоить въ звязи и вѣсть про занедажуванѣ вел. кн. Володиміра, черезъ котораго вѣздъ царя до Копенгага бувъ обѣнванъ. Кн. Володиміръ съе звѣстный въ своей прихильности до Нѣмеччины и бнѣ обстававъ ажъ до послѣдній хвалѣ при тѣмъ, чтобы Россія старалася порозумѣти въ Нѣмеччиноу. Кажуть, що ще коротко передъ тѣмъ, заки царь вѣзъ на корабель, вѣдася мѣжъ нимъ а вел. кн. Володиміромъ завзята суперечка, котра бѣдакъ рѣшилася въ користь панславистовъ. Бывалихъ подробностей о той суперечкѣ годъ доводатисѣ, бо все держатисѣ въ якъ найбольшій тайнѣ, але здаея, що то непорозумѣніе на петербургскій дворѣ прибрало болѣшій розміръ и не обмежилось лишь на одинокіе повисшій фактъ. Такъ кажуть, що навѣтъ и межи кн. Александромъ Ольденбургскимъ а царемъ мало прійти до непорозумѣній. Царь, именуючи комендантовъ корпусовъ, назначивъ мѣжъ ними ген. Гурка комендантомъ середняго корпуса, котрый на случай войны оперувать бы просто противъ Кракова; для полудневноу корпуса назначивъ Бобрікова а коменду пѣвнѣчаго корпуса, що мавъ бы оперувати безпосередно противъ Нѣмцівъ, мавъ обьяви кн. Ольденбургскій. Тимчасомъ князь рѣшивъся — въ якихъ причинахъ, не знають — не принявъ сего комендантъ и выступивъ въ войска російскаго. Скълько правды на сѣхъ вѣстяхъ, годъ знати, але здаея бути рѣчено певно, що на петербургскій дворѣ вѣдуть въ собѣ борбу двѣ сильнѣ партіи, а поваявъ царь все ще стоить крѣпко по сторонѣ партіи панславистичноу, то она все ще иде гороу.

Проволѣванье прѣзиду царя до Нѣмеччины, хочъ могло бы бути такъ само и наслѣдкомъ обавы царя о безпечность своей власной особы, мае — якъ видко изъ вышегого — и глубше значенье политичне. Ба, данскій газетъ розказують вже, що данскій король мавъ дарова заравъ по его прѣзидѣ зробити вымѣну за то проволѣванье и мавъ сказати до него, що то значить вже на половину вынѣдѣти войну.

Повѣзурядова берленска Post обговорюючи ситуацию политичну въ Европѣ въ статьи подѣ заголовкомъ „Загранична политикѣ Италия и школа Кавура“ довазую, що Нѣмеччина була бы вже давно помирилася въ Францію, коли бы ся послѣдняя держава не часлила на помѣчь Россіи и не хотѣла въ сѣбѣ въ Россію ровати и знищити Нѣмеччину. Въ тѣмъ то лежить и все зло непевной ситуаци въ Европѣ. Дружба Нѣмеччины була бы для Франціи въ многіхъ взглядахъ корисна, але Россія не хоче нѣякого пріятели, не хоче бути вѣчнымъ довжинкомъ. Коли бы Франція понимала свою роль въ свѣтѣ, то була бы вже давно помирилася въ Нѣмеччиноу. Россія була доти союзникомъ Нѣмеччины, доки Нѣмеччина служила ей орудіемъ; ровныхъ собѣ помѣчнѣвъ не може и не хоче она мати, бо ей планы задалеко сягають; Россія не помириться въ Нѣмеччиноу, хочъ бы Франція и зовѣсь въ землѣ щезла. Ажъбы Россію треба розумѣти панславизмъ, ту силу, що поспирае російску политикѣ. Коли бы хто хотѣвъ оминати войну, въ котрой Италия боролася бы побѣчь своихъ союзниковъ, то треба бы може ваяти до нѣшого способу и треба бы Россія въ порозумѣніи въ континентальныя державы а утвердити дорогу до Азіи и на Балканъ; великій здобутокъ могли бы змѣнити природу російскаго державы и зробити ей нешкѣдливою для захѣднѣи Европы.

Выборы до новон скупщины розписано на днѣ 26 герсия. Загалне здѣяване выклавало, що министръ дѣлъ внутрѣшнихъ, Тавшановичъ, ваявъ ятъ-разъ теперь урѣдують и выѣхавъ на кушѣль а границу та не буде подѣаеъ выборовъ; его буде заступати Груничъ.

Вѣденскій корреспондентъ лондонскон Times мавъ розмову въ королевѣ Миланомъ, въ котрой король поваявъ ему теперѣшну ситуацию въ Сербіи а справу прѣзиду королевон Наталіи до Бѣлградѣ. Король сказавъ, що теперѣшній пріятели не останутся на вѣки; коли радикалы спробуютъ вже вѣлякихъ способѣвъ, то буде мусѣло прійти до змѣны, але престолъ его сына буде тогда тѣмъ крѣпше стояти. Тимчасомъ бнѣ дуже радъ, що мае въ радикалахъ такъ добрыхъ пріятелихъ. Навѣтъ его сынъ, пытавъ его: „Тату, що то такого, що тѣ, що давишь буля для тебе такими ворогами, теперь такъ крѣпко стоить за тобою?“ Король не мѣгъ ему дати нѣшон одповѣди, лишь таку: „Дятого, моя дитинко, що они не мають чего бѣдѣ мене жадаѣ, а я бѣдѣ нихъ.“ Перейшовши на справу королевон назавъ Миланъ, що она не такъ въ любови до сына, якъ въ любови до ятравѣ хотѣла бы вернутъ до краю. Сынъ самъ псавъ ѣй вѣлька развѣтъ, чтобы она не ставила трудностей ихъ стрѣчи, а королева бѣдѣла ему на то, что бнѣ ще за молодой, чтобы зрозумѣвъ, дятого она такъ постунае. Король згодився бувъ, чтобы королева пріячала до Бѣлградѣ але подѣ условиями: 1) чтобы она пріячала на Рѣзвѣ 1889; 2) чтобы подѣдалася постановамъ пріяты въ палатѣ;

3) межи часомъ одного а другого побуту своего въ Бѣлградѣ не смѣе она проживати въ Сербіи; 4) не смѣе нѣчого говорити въ сынѣмъ на тематъ розводу. Наконецъ сказавъ король, что цѣла справа мусить разъ чи сякъ чи такъ закѣнчитисѣ; найлѣпше же було бы, чтобы королева уступила. Коли королева не схоче уступити, то правительство або ей выдалитъ въ краю, або его (Милана); се послѣднее могло бы тогда стависѣ, коли бы королева неспѣдѣвано вернула и зумѣла побѣдирати масы народу противъ правительства, що ѣй при помощи напреднякъвъ дуже легко могло бы удатисѣ, бо напредняки на все готовы.

НОВИНКИ.

— Загалній Зборъ першого товариства пѣвчѣвъ церковныхъ въ Станиславовѣ одбулися вчера при численній участі дѣяковъ станиславской епархіи. Лишаючи собѣ иншимъ разомъ поговорити объ сѣмъ дѣлѣ обширѣйше, нѣгусмо тутъ лишь коротенько що сѣдѣу: На зборахъ явились одинокіи епископскіе ординаріату Ви. оо. кирлошане Фаціевичъ и Шанковский. По одспѣванію „Парю небесный“ одкрывъ Ви. о. кр. Фаціевичъ зборы дошоу промовоу, въ котрой насампѣредъ зазначивъ цѣль зборѣвъ а бѣдакъ подавъ коротку исторію стану дѣяковскаго. Опѣсая здававъ п. Полотнюкъ, катедральный пѣвчѣ церковныхъ въ Станиславовѣ, справу въ дѣяности провизоричнаго комитета. Зъ сего справозданія доводились присутній, що статуты товариства, поданіи до потвердження, були одкинѣи въ браку застерѣжена въ нихъ ингеренціи консисторіи и дятого ихъ треба було змѣнити. Новѣ статуты одержали потверженіе и п. Полотнюкъ поробивъ стараня, чтобы ихъ выдруковати а бѣдакъ повѣдомивъ одозвою, что статуты вже потверженіи и цю на ихъ подѣставъ мають вже одбути зборы. Загалній зборы высказали п. Полотнюкови подяку за его труды а бѣдакъ приступлено до читаня статутѣвъ. Передъ тѣмъ же выбрано черезъ аклямацію предсѣдателемъ зборѣвъ Ви. о. кр. Фаціевича, его заступникомъ Ви. о. кр. Шанковского а секретарями о. Порайка и пѣвца п. Ив. Гоева. При читаніи статутѣвъ показалося, что въ нихъ есть богато неясности и неточности, декотрі парграфы стоить съ собою въ суперечности и т. д. та треба було дятого поробити богато змѣнѣ. Взагалъ статуты молодого товариства уложено такъ якося нещасливо, что мимо поробленыхъ численныхъ змѣнѣ, товариство буде мусѣло же довго боротисѣ, закимъ прійде въ нѣмъ до ладу. Загалній зборы именували заравъ богато почетныхъ членѣвъ а въ першѣмъ радѣ всѣхъ крѣпшѣи капитальныхъ и почетныхъ, всѣхъ деканѣвъ станиславской епархіи, станиславского ц. к. старосту и ц. к. комисаря правительственного, делегованого на зборы п. Лясоту и богато же иншихъ особѣ, мѣжъ иншими такожъ и Васильянина о. Осѣлковскаго зъ Бучача, котрый на цѣли товариства жертвувать на зборахъ 5 зр. На похвалу нашихъ пѣвчѣвъ церковныхъ мусимо зазначити, что они велими заинтересовалися справоу товариства, та лишь дай Бже, чтобы знайшлися вправній руки, что зумѣли бы добре повести новымъ товариствомъ.

— Урядова „Газета Львовска“ помѣстила такъ заявленіе въ справѣ конялиху гр.-кат. митрополитичон консисторіи въ намѣстничествѣ: „Neue freie Presse“ въ ч. 8989 въ д. 25 с. м. въ дописъ зѣ Львова подѣ заг.: Conflict des Statthalters mit dem rathenischen Consistorium подавъ въ справѣ обсады мѣсца гр.-кат. катихита въ ц. к. академичной гимназіи у Львовѣ вѣсть, котору повторили воѣ краевѣй газеты, мовъ-то поданія комитетѣвъ о згадае не мѣсце не були прійдѣи гр.-кат. митр. консисторіи до поданя описи и представленя внесень та въ поминаньемъ сел власти духовной запропоновано ех praesidio покванно министерству вѣроисповѣданъ и просвѣтъ двѣхъ кандидатѣвъ, пріяналежныхъ до иншой епархіи и не малючихъ потребній практики учительской. Бѣсмо уповаженіи до заявленія, що подана повисше вѣсть есть цѣлкомъ безосновна. Станъ рѣчи представляея ось такъ: Въ наслѣдокъ правильно оголошеного конкурсу дня 14 червня 1889 на згадае мѣсце а евентуально и на инше, котре могло бы опорожитисѣ, мѣсце гр.-кат. катихита гимназіальноу, внесло девять кандидатѣвъ поданя. Всѣ поданія переслала краена рада школьна писемомъ зъ дня 26 липня 1889 ч. 671 гр.-кат. митр. консисторіи у Львовѣ посла приписѣвъ до поданя описи и представленя внесень. Доперва коли надѣишла описи митр. консисторіи, справу розобрано на плепарній засѣданіи кр. рады школьной дня 12 серпия и посла рѣшеня на тѣмъ засѣданіи представлено одповѣди внесень министерству вѣроисповѣданъ и просвѣтъ.

— Зъ брѣдского пошту пишуть до „Червоной Руски“: На пріяникъ Успенія Пр. Богородицѣ выѣхали численній селяне зъ пограничныхъ сѣлъ на прощу до Почаева. При поворотѣ зъ прощи увязали жандармы по-надъ ето богомѣщѣвъ. Дня 11 (28) серпия були громадскі арешты въ пограничныхъ сѣлахъ цювий народу розного вѣку и пола и бѣси ихъ бѣдавали жандармы до староства въ Вродахъ.

— Батинѣщина помѣстила въ ч. 33 портретъ дра Олександра Огоновскаго.

— Межинародній торгъ збѣжѣвъ розпочався 26 н. ст. серпия у Вѣднѣ. Число участників сего торгу було о половику менше лѣкъ попереднихъ лѣтъ. Справозданія урядовѣ о результатѣ сего рѣчѣ жививъ въ поодинокихъ австрійскихъ державяхъ подшоу сѣдуючимъ разомъ. Тутъ зазначуемо лишь, что теперь не пороблено нѣякихъ великихъ трансакцій збѣжѣвъ. Нѣгосовано вѣднѣи такі цѣны: пшееница на осѣнь 8-72 до 8-74, на весну 9-33—9-35; жито на осѣнь 7-10—7-12, на весну 7-50—7-52; овесъ на осѣнь 6-71—6-73, на весну 7-17—7-19; кукурудза на осѣнь 5-30—5-35, на май и червень по 5-94—5-96 зр.

— Дирекція женскон семинаріи учительской у Львовѣ оповѣщуе: Поправчѣ испиты зрѣлости одбудутся въ львовскій семинаріи женскій дня 16 версия

с. р. о год. 8-й рано. Въ тѣмъ самѣмъ речиніи згослосѣея такожъ тѣ кандидатки, що зложили письменный испитъ передъ ваканціями школьными, котрымъ дозволено складати устный испитъ по ваканціяхъ.

— Библиотека „Народного Дому“ у Львовѣ побѣлѣшилася даромъ пок. о. Алексѣя Заклинскаго въ Москалѣвѣ. Покійный записавъ свою библиотеку, числомъ 525 книжокъ, для библиотеки „Народного Дому“.

— Шахъ перскій на границі Австрій. На повитанье шаха прібули до Пѣдволочискъ зъ Волочискъ амбасадоръ перскій въ Петербурга Нессидеръ-ханъ зъ драгоманомъ перско-россійскимъ и яко представителъ царя адмиралъ Поповъ та полковники Пашковъ и Кавелинъ. На дворѣи зелѣзничѣмъ въ Пѣдволочискахъ на годину передъ пріѣздомъ шаха почавъ робити староста п. Созанскій порядкъ. Уоруживши сторожу скарбову въ карабины и спровадивши цѣлый пестерунокъ жандармеріи, роздѣливъ помѣжъ приутихшихъ зъ дѣбѣта картъ вѣступу на перѣвъ, хотѣи тамъ и три разы столько людей могло помѣститисѣ. И такъ то всѣ тѣ люди подѣ сторожею финансѣрѣвъ и жандармѣвъ выжидали шаха. Коли надѣхавъ поѣздъ зъ двома машинами, що вѣзъ шаха, и станувъ на дворѣи, шахъ пріятивася зъ россійскими достоянниками, подавши имъ руку крѣзь окно. На першій машинѣ ѣхавъ старшій инспекторъ Гебелъ, на другой старшій инспекторъ Ельснеръ а въ першѣмъ возѣ директоръ руху зелѣзничѣй Кароля Людвика Сладковскій, котрый при тѣмъ поѣздѣ повинѣвъ фунціи господаря. Въ Пѣдволочискахъ стоявъ поѣздъ 50 минутъ и за той часъ розмѣнявъ въ вагонѣ шахъ зъ перскимъ амбасадоромъ та телеграфично надавъ ще двома старшимъ офицерамъ въ Вудапештѣ ордеры льва и совця. Одатъ переѣхавъ австрійскій поѣздъ на сторону россійску до Волочискъ; на дворѣи стояла компанія войска зъ музыкою и всѣ въ одинъ голосъ ритмично закричали „Здравствуйте Ваше Величество!“ а музыка заграла имъ россійскій. Шахъ переѣхавъ на россійскій поѣздъ а австрійскій поѣздъ вернувся зъ поворотомъ до Вѣднѣи.

— Помилуванье засудженыхъ на кару смерти. Цѣсаръ помилувавъ Софію Пустельникъ, засуджену на кару смерти за убійство въ Тернополѣ, на 12 лѣтъ а Севастіана Мадея, засудженого въ Рѣшавѣ, на 20 лѣтъ тяжкой вѣзничѣ.

— Загалній зборы гал. товариства львовскаго одбуваються бѣдѣ двѣхъ днѣвъ у Львовѣ. Товариство числитъ 692 дѣятельныхъ членѣвъ а 9 почетныхъ. Въ бюджетѣ на р. 1889/90 пріяняли зборы доходу въ 2210 зр. а выдатѣвъ 1.750 зр., при чѣмъ порѣшено значну підпомогу грошеву для органу товариства Sylwan-a, котрый ще не може устояти лишь самими предплатами. До выдѣлу выбрано: гр. Ром. Поточного презесомъ, Генр. Стшелецкого Ізаступникомъ а Іос. Гіянца, директора галицкихъ домоновѣ, ІІ заступникомъ презеса; на мѣсце чотирьохъ уступковичѣхъ членѣвъ выдѣлу выбрано: Ем. Головуевича. Густ. Лѣттерера, Вал. Марьянского и дра Тад. Рутосовскаго. Вчера, въ пятницю, выбралися участники сего зѣзду на прогулку до Скольного, але за-для зивного дощу не повелася въ цѣлости ся прогулька.

— Цѣсаръ затвердинъ выбѣръ Тад. Стажиньского на маршалка рады повѣтовѣи въ Жовкви.

— Буря. Зъ-подѣ Радехова пишуть намъ: Въ нѣчи зъ дня 24 на 25 н. ст. серпия лютилися страшна буря въ околици Радехова. И такъ въ сѣлѣ Ператинѣ зорвала буря кѣлька дахѣвъ зъ будынкѣвъ а майже на всѣхъ будынкахъ поущѣджува дахи. Въ лѣсѣ показѣвѣмъ, пріяналежѣмъ до Радехова, выломала буря около 5 до 6 тысячѣвъ деревъ и порозносила стирты зѣбжа показаній по поляхъ. На фѣльварку Медведихъ завалила буря стайню, де стояла рогата худоба, и убила три коровы. — При тѣмъ бувъ ще и градъ и повисывавъ по сѣлахъ въ околици Радехова бѣна.

— Придержали двѣхъ молодыхъ дефравдантѣвъ Ашера Блюмена и его пріятели Гѣра въ Гамбургѣ. Оба готовѣи были выѣхати до Америки, бо вже закупили карты корабельны. Найдено прінихъ же лишь 1200 зр., а якъ вѣстно, дефравдована сума выносила 2000 зр. Блюменъ и Гѣръ вертають до Львова але вже въ большѣмъ товариствѣ детективѣвъ полиційныхъ.

— Страшна пригода дучилася въ Залужу: Осми-лѣтна дѣвчинка сторожа зелѣзничнаго Смороля, чтобы загрѣтисѣ, побѣйшла до ватры розжженой коло будки стражничѣи; въ той хвилѣ подувъ вѣтеръ огнемъ въ сторону дѣвчины и займилася на нѣй одежина. На крикъ дѣвчинки надѣбѣли родичѣ, прідушили огонь, але дѣвчинка бѣдѣла такъ тяжкій раны, що за кѣлька годинъ бѣдала духа.

— Незачынае обманство. Зъ Рагузы довазѣтъ: Передъ двадцѣти лѣтами одинъ селянинъ зъ околици Рагузы, не маючи зъ чого жити разомъ зъ жѣнкою, выбрався до Америки. Жѣнку полишивъ подѣ ошѣкою тамошняго хорватского священника и пріярѣвъ надыслати грошѣ. И справѣдъ якося повелось ему въ Америцѣ, бо що мѣсца прісылавъ бнѣ на руки священника 50 зр. для жѣнки, котра не знала нѣ читати нѣ писати. Одѣшла тѣ подмоги була ще большѣ. Але хитрый священникъ дававъ жѣнцѣ лишь по пять зр. мѣсячно а решту ховавъ для себе. Такъ робивъ бнѣ черезъ пять-нацѣть лѣтъ. Вѣднѣи болячисѣ, чтобы се обманство не выкрылось, вылавъ до Америки фальшиве свѣдѣство смерти жѣнки, а жѣнцѣ въ Рагузѣ вычитавъ зъ листу, що ен чоловікъ померъ. Розаумѣея, что пересылка грошей устала, а бѣдна женщина просила милостинѣй у гостей, що пріплывали на кораблі Льюда. Священникъ переселился бѣдакъ на островъ Корфу и тамъ спокійно проживавъ. За той часъ подружжѣи сей чоловікъ въ Америцѣ въ-друге, добровѣя мастку и сего року выбрався на прогулку до Европы зъ жѣнкою и двома дѣтми. Коли пріѣхавъ до Рагузы и высѣдавъ зъ корабля, приступила до него убога женщина и просила милостинѣй. Роздавъ крикъ, бо познали себе чоловікъ и жѣнка Священника одѣишли на Корфѣ и теперь въ вересни ставати-ме передъ судомъ въ Рагузѣ.

— У Вѣднѣи ставала передъ судомъ Катерина Штайнеръ, обжалована о напастливѣе жебранье

у жены министра справедливости гр. Шенборна. Штайнеръ переѣдѣла безвинно чотирѣ лѣта въ вѣзничѣ, була засуджена на смерть а опѣсая, коли выкрыто виновника, выпущено ен на волю. Штайнеръ передала билетъ, на котрѣмъ было написано зъ одного боку: Катерина Штайнеръ, що безвинно переѣдала чотирѣ лѣта въ вѣзничѣ, а на другѣмъ боцѣ просьба о яку милостину, льокаевн графинѣ Шенборнѣ, а сей бѣдакъ его полиційнѣи и Штайнеръ мусѣла станути передъ судомъ. При розправѣ заявила Штайнеръ, що она неспособна до нѣякой працѣ, бо чотирѣлѣтня вѣзничѣ зломала ен физично; ен просьбы въ министерствѣ справедливости и въ радѣ державной о яку вынагороду за сѣй безвинный страданя въ вѣзничѣи не увзгляднено и она мусить теперь просити милостинѣй. Выравдѣ повѣдомлено ен, что цѣсаръ жертвувать для неѣ 200 зр. зъ власныхъ фондѣвъ, але она не може ихъ пріяняти, бо она зверталася зъ своею просьбою не до цѣсаря а до министерства справедливости. Тыхъ 200 зр., а ще и 300 зр., зѣбраныхъ зъ добровѣльныхъ жертвъ, зложено у одного вѣденскаго адвоката, котрый выплативъ-бы ихъ Штайнерѣи, если она хотѣла-бы выбратисѣ до Америки. Судѣя засудивъ Штайнерѣи на 24 тодины вѣзничѣй. Газетѣ вѣденскій поднозѣтъ при тѣй нагодѣ гадку, что така треба бы якося нагороджувати зъ державныхъ фондѣвъ безвинно потерпѣвшихъ въ вѣзничѣй.

— Снѣгъ упали въ Альпахъ и деякі мѣсцевости якъ Гаштайнъ, Бреннербадъ мають вже цѣлкомъ зимовый виглядъ.

— Эмиграція жидѣвъ зъ Россіи. „Кіевлянинъ“ довазѣтъ, что зъ околици Каменця подѣльскаго выѣхали родины жидѣвскі, 825 особѣ, дня 23 липня до республики Аргентинской, чтобы тамъ поселитисѣ. Условія для эмигрантѣвъ суть велими пріягодны. Кожда родина дѣстае о 8 годинъ дороги бѣдѣ Буенос Айрѣсъ недалеко бѣдѣ шляху зелѣзничнаго 25 гектарѣвъ орной землѣ за 2.000 франковъ подѣ условіемъ, що 400 фр. платиться сѣйчасъ, бѣдакъ 1300 фр. черезъ 22 лѣтъ а вѣднѣи 300 фр. въ неозначенѣмъ речиніи. Въ першихъ трѣхъ рокахъ поселенцѣ не платятъ нѣякихъ податѣвъ, а ще по по першихъ жинвахъ одержують худобу, зерно на засѣвъ, зрядыя господарскіи на сплату въ добѣдѣмъ речиніи. Посѣла законѣвъ аргентинскихъ нема тамъ вѣзничѣй за довги. На початокъ дають поселенцамъ деревняны хаты а бѣдакъ выставляють имъ муровній домъ. Въ мѣсци поселеня есть аптека, докторъ и школа.

— Процѣсъ агентѣвъ эмиграційныхъ а Іа Вадовичѣ розпочався теперь въ Ратиборѣ на Шлеску прускомѣ. Передъ судомъ стае 66 агентѣвъ, що намовляли людѣи шлеску до эмиграціи въ Америку. Актъ обжалована выпечатанъ на 200 сторонахъ аркуша великаго формата. Подѣаеъ розправы бѣднѣтають 189 листѣвъ и 146 телеграмъ та зѣнаня протоколаріи 439 свѣдѣкѣвъ заграничныхъ а 377 свѣдѣкѣвъ буде переслуханныхъ.

— Дрѣбній вѣсти. Выстава парѣока буде продовжена до 15 падолиста с. р. — Два села Онутъ и Самушинъ въ повѣтѣ кѣдманѣмъ купивъ жидѣ Абрагамъ Кругъ зъ Язѣвца бѣдѣ п. І. Торошевска за 200.000 зр.

Зъ нѣишнимъ числомъ розсылася „Цѣнникъ“ вырѣбѣвъ косметичныхъ Ив. Игнатювичѣ. Знаменитѣй вырѣбы тоѣ фабрики були бѣднѣачені 10-ма медалями заслуги и двома дипломѣми почетными на выставахъ краевыхъ, заграничныхъ и гигиенично-лѣкарскихъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія Краева рада школьна именувала дѣйствительными учителями: І. Подольского въ Радничкахъ, Ал. Шенаровичъ и Брон. Терликовского при 3-кл. шѣлѣ етатовѣи въ Яновѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 31 серпия. Посѣла Pol. Corr. нема межи Сербію а Болгарію нѣякого непорозумѣнія а войско въ обохъ снѣхъ краяхъ покликѣея лише на вправы.

Лондонъ 31 серпия. Вчера закрыто парламентъ. Въ престольной бѣсѣдѣ поднозитъ королева, що Англія стоить въ дуже дружныхъ односинахъ и що за инициативѣи королевѣи зберѣея въ осени межинародна конференція въ справѣ торговлѣ невѣльниками.

Копенгага 31 серпия. Ходитъ тутъ поголосова, что данскій наслѣдникъ престола має заручитисѣ зъ прускою княгинѣи Маргаритѣи.

Букарештъ 31 серпия. Правительство згодилося на проектъ Австрійи и Румуніи въ справѣ регуляціи Прута и возѣме участъ въ сѣй работѣ.

Петербургъ 31 серпия. Кв. Лейхтенбергскій выѣхавъ зъ своею женою Анастасію чорногорскоу въ свои добра до тамбовской губерніи. Князь чорногорскій выѣхавъ до Цетинѣй.

ПАНА желѣючи найти примѣненье въ домѣ чѣстнѣмъ, у учительки, мешкающей зъ матерію (Русинки), де може побирати науку языка французскаго и гры на фортепьянѣ, зволить згослосѣи лично або листовѣи у п. Шаркевича (складѣ футеръ) ул. Валова ч. 3. Условія дуже пріступны. (4—4)

Въ аптѣи въ Кутахъ найде мѣсце студентъ VI або V клѣсы гимназіальноу, морально и физично розвиненій, зъ порядного дому.

Иванъ Ступницкій, апткаръ въ Кутахъ.

О П О В Ъ Щ Е Н Ь Е.

J. & S. KESSLER BRÜNN Ferdinandsgasse Nr. 7DC.

наибольшее и пайдешевше
жерело закупна на сезонъ
зимовый.

Наибольший выборъ одпо-
ведныхъ дарунковъ рѣз-
двяныхъ.

Цѣнники бѣла мужеского и дам-
ского, товары галантерейный, взор-
цы полотна и сукна даромъ и
оплатно. Розсылака за послѣдла-
тою.

3075 (3-16)

Складъ фаб. сукна.

Якъ довто стане привау!
Берпенскій останки сукна
3-10 мтр. на цѣле убрание зи-
мове мужеске зр. 3-75.

Правдивый шевоты английскі
3-10 мтр. на цѣле убрание муже-
ске I зр. 8-50, II зр. 7-50, III зр. 6-
50.

Зимовый матерія
доброй якости, новы краски 2-10
мтр. зр. 10.—, II зр. 6.—.

Правдива гуна стириска
на довецкы убрания, пешходима,
1 метеръ зр. 2-85.

Матерія на пбердигеры
найновѣйшій краски модий, най-
лѣпшій якости, 2-10 мтр. на 1
цѣлый пбердигеръ зр. 6

Муж. товары модны.

Сорочки мужескы
зъ шифону, кретону, оефорду,
найновѣйшій выробу I зр. 1-80,
II зр. 1-20.

Робѣтничі сорочки зъ оефс.
модий, доброй якости, 3 шт. II
зр. 1-40, I зр. 2.—.

Погачикъ
въ модногъ полотна, бархану.
I зр. 2-50, II зр. 1-80 за 3 шт.

Нормальне бѣлье
системы Бѣра, чисто волниый, для
мужчинъ и дамъ I сорочка зр.
3-50, I погачикъ зр. 3, зъ ба-
вовны I штука зр. 1-50.

Скарпетки мужескы
на зиму, бѣлы або въ краскахъ,
роблены, 6 паръ зр. 1-10.

Шанки плюшевой

для мужчинъ и хлан. 6 шт. зр. 1-50.
Плѣды до подорожи
3-50 мтр. довгы, 1-60 мтр. широкы
зр. 4-50.

12 шт. хустокъ до носа
обрубленыхъ, зъ барынымъ кра-
самъ, для мужчинъ зр. 1-20, для
женщинъ зр. 1.—.

Заслоны, покр. ковры.

Джутові заслоны
найновѣйшій изоры, цѣлы, въ 2
краскахъ зр. 2-30, 4 крас. зр. 3-50.

Джутові гарнитуръ
2 покрывала на дожки и 1 на
столѣ, найновѣйшій изоры турецкы,
въ 2 краск. зр. 3-50, 4 крас. зр. 6.—.

Пиковыи зимовыи ковдры рожевы
доволь довгы и широкы, 1 шт. зр. 3.
Жаккардъ Манілла коверъ
10 мтр. довгы, модный, зр. 3-50.

Рансовый гарнитуръ
2 покрывала на дожки и на столѣ,
уложенъ посля найновѣйшихъ
красокъ, зр. 4-50.

Простирала
1 шт. безъ шва, 2 мтр. довгы, зр. 1-50.
Свиникъ
штиты, 2 мтр. довгы I зр. 1-40,
II 90 кр.

Покрывала на конѣ
тяжкы, зъ берегами въ краскахъ,
190 сантим. довгы, 130 сантим. ши-
рокы, I жовитъ зр. 2-50, Певры 1-50.

Фланселей хустки на голову
для женщинъ, дуже теялы, 3 шт.
I зр. 2, II 75 кр.

Скарпетки

у всѣхъ краскахъ, 3 шт.
зр. 2.— 3 шт. зр. 1.—.

Бѣлье дамске.
6 шт. сорочокъ жѣвочныхъ
зъ модногъ полотна, зъ общаюю
зубчатою, зр. 3-25, зъ гафтова-
неньк. зр. 5.—

3 шт. корсетовъ ибичныхъ
зъ доброго шифону, гарно гафто-
ваны I зр. 4.—, II зр. 1-80.

Засапки
зъ оефорду, кретону, полотна си-
рого и шифону, 6 шт. зр. 1-60.

Повестный сѣдницъ
обычно прикрашенъ, черной, сѣ-
рой або лапасты, 3 шт. зр. 3.—.

Намѣтка зъ ангоры
на зиму, 1/4 вел. зр. 2-80.

Юбка зъ волныи оевономъ
(Jersey), у всѣхъ краскахъ, гарно
пришасована I зр. 2, II зр. 1-20.

Напѣтокъ жѣвочный
на зиму, бѣлы або въ краскахъ,
6 паръ робленыхъ зр. 1-50.

Рушники
зъ льняного дамасту, 6 шт. зъ горо-
ками, зр. 1-80, зъ бордюрою зр. 1-20.

Товары лянны и вебы.
1 штука — 29 лѣтвѣвъ.

Домове полотно
мѣнце (29 лѣтвѣвъ) 1 штука 5/4
зр. 5-50, 4/4 зр. 4-20.

Оефорды
найнов. взоры, 1 шт. (29 л.) зр. 4-50.

Шифонъ

на бѣлье мужеске и жѣвоче 1 шт.
(30 лѣтвѣвъ) I зр. 5-50, II зр. 4-50.

Просницкыи барханъ
1 штука (29 лѣтвѣвъ) бѣлы або черв.
зр. 6, голубы або буръ зр. 5.

Каневасть
на покрывала до постелы (1 шт.
30 вѣд. лѣтвѣвъ) I зр. 6, II зр. 5-20.

Атласовый г'радль
на покрывала до постелы (1 шт.
30 вѣд. лѣтвѣвъ) I зр. 7-50, II зр. 5-50.

Дамскыи модныи товаръ.
!! Купно при нагодѣ !!

Зимовая гуна нѣг'еръ
на убрания жѣвочы, найлашомъ
якосты, 10 метр. зр. 3-20.

Модныи матерія въ краты
60 см. широкы на шифону и дѣ-
точей суконки, 10 метр. зр. 2-50.

Жонрон и Dreidraht матерія
у всѣхъ модныхъ краскахъ I зр.
3-50, II зр. 2-80.

Фланселя Валеріи
найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 4.—.

Калмыкъ
найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2-70.

Барханъ на сукнѣ
найновѣйшій взоры, правдиво кра-
шеный, 10 мтр. зр. 3.—.

Камширъ, подвойный, чорный
и въ краскахъ, 10 мтр. зр. 4.—.

Вовныи атласъ, подв. чорный
и въ краскахъ, 10 мтр. зр. 6-50.

6, 4. комнаты зъ принадлежностями.
Помешканія кавалерскы. Комнату и
кухню. Стайню и возѣвню вынаймае за-
рядъ реальности Емили Бертеилина
Браера, ул. Браерова ч. 10, въ годинахъ
9—1 и 3—6. 3089 (4-7)

ДРОГЕРІЯ
Выробъ и складъ матеріаловъ апличныхъ
Николая Карчевского
у Львовъ, при улицѣ Городецкой число 75

удержуе такоже на складѣ
зѣбствыи выробы лѣвныи
Петра Крокенча въ Краковѣ.

Зѣбствыи они вѣе въ наибѣльшій край закладно цѣно-вои своихъ успѣш-
ности, тому робають оны занаву и нехуку конкренно чуждымъ, за-
принимашъ выробають лѣвныи, спеціалыи, котры черають обы-
чуи издѣлюи. Численныи же прикрасы и поркы за лѣвныи выробы
навытъ оны одѣбъ высоко поставленыхъ, а дуже легко розсудити, бо
суть въ нашьи краи.
Цѣнныи и просятъ переслать на жеяние даромъ.
Заслоны на провинцію вышлѣюиотся одорожнѣю поштою.

НАЙДЕШЕВШЕ!
цѣлкомъ безъ сопуху, невыгасаюче
правосавне зѣлзкомъ
естъ се при патентованномъ
зѣлзакѣ и

углѣвъ зъ дерева
BRIQUETTES
зъ фабрики Архипаля Альбрехта.
Скоро розжаритъ разъ брикетъ, то
можно безъ роздуванія огню причѣмъ
не чуетъ найменшого сопуху, якъ
найвыгодѣйшине правосавныи патенто-
ванымъ зѣлзкомъ, а кошты вы-
носеать на годину 1 1/2 кр.

Мѣсяцъ продажи устроюиотся всюди.
Поясненія и цѣнники розсылае на ба-
жанье даромъ и оплатно.

Годовне мѣсяцъ продажи для
Моравы, Шлезка, Галичины, Буко-
винны, Румуніи и Болгаріи углѣвъ
Briquettes Архипаля Альбрехта у
Іоана Роснера въ Тешинѣ

Можна купити въ кождой бѣль-
шой торговлѣ зѣлзкомъ. — До мѣсяцъ,
де ихъ нема, розсылае за надѣла-
ненькѣмъ одъ 3 зр. патентованне зѣлзко
и достаточну скѣлькѣсть до частѣй-
шого уживанія брикетѣвъ одворот-
ною поштою. 8—10
3035

Filip Ticho, Brunn, Krautmarkt 21,
розсылае

СУКНА

зъ п. к. прив. фабрикъ за послѣ-
длатою на елегантныи оебный
або зимовый одягъ, а то:

1 купонъ мтр. 3-10 матерія, вы-
стаючо на мужескыи одягъ, до
брой якосты, лишь за зр. 5.—

1 купонъ м. 3-10
зѣвныи якосты лишь за зр. 7-50

1 купонъ м. 3-10
найлашомъ як. лишь за зр. 12.—

1 купонъ м. 2-10 матерія на
зимовый плащъ
чиста вовна . . . . . зр. 6.—

1 купонъ м. 3-10 чорно-
го сукна чиста вовна, 3087
на повный одягъ савно. (2—1 6)
новыи . . . . . зр. 9.—

Взоры даромъ и оплатно.

20 лѣтъ
въ родинѣ!

Домове средство, що довто держ-
жится все въ запасѣ, неопотребуе
далшого порученія; мусить бути
добре. При правдивомъ Anker-
Pain-Expeller-ѣ видко се нагляд-
но. Дальшій доказъ, що средство
заслугуе на повне довѣрѣе, естъ
что многыи недужыи, пробувавшии
другыи лѣкѣ-хваленыи лѣкѣвъ,
хвалютъ назады на выпробѣ-
ванный Pain-Expeller. Порѣвня-
ненькѣ переконалися, що се сред-
ство домове при гѣдкѣ, ревма-
тизмѣ, равно въ членахъ,
и при простудѣ, болю головы,
убѣвъ и плечей, колькахъ ии.
найновѣйшине помагаетъ; боля це-
заетъ вше зыкмо до першѣхъ на-
тертѣю. Дешева цѣна по 40 кр.
взгл. 70 кр. то можутъ пабути и
бѣдныи; але треба стеречисъ фла-
швыи въ наслѣдуваныхъ а брати
лише е Pain-Expeller-ѣ маркою
„Anker“ за правдивыи. Въ
запасѣ по всѣхъ бѣльшыхъ апта-
кахъ. — Головный складъ: Apo-
theke zum „Goldenen Lö-
wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Пайлѣйшій
Берпенскій сукна
поручае по цѣнахъ фабричныхъ
Tuchfabriks-Niederlage

Siegel Imhof in Brunn.
На порядно
оебине або зимове
убранье мужеске
выстане 1 купонъ довготы 3-10
метр. с. в. 4 вѣдѣвъ. лѣтвѣвъ.
1 купонъ коштуе
зр. 4-80 зъ зычайномъ
зр. 7-75 зъ добромъ
зр. 10-50 зъ лѣпшомъ
зр. 12-40 зъ найлѣпшомъ

правдивой вовныи овецкой.

Одѣахъ можна дѣстати въ вели-
комъ выборѣ: шовкомъ перет-
канъ камларыи, сукна на пбер-
цетеры, пальмерстонъ и боъ на
пачѣхъ зимовыи гуи для ерѣвъ-
цѣвъ и оеконоиовъ шеруиине и
тоскннѣ на убрания салониовыи,
полотна на жѣвочыи сукнѣ и п.
Гучитесь за добрый товаръ и
докладну достау.
Взорѣ даромъ и оплатно
3072 (6—20)

Остерѣгаеся перѣдъ безвар-
тѣстными подробленями!

Найновѣйшаа выключно
ц. к. пр. патенторъ

МАСНИЧКА
„Express“
Патентъ Balsam у Вѣднѣ.
Одзначены нагородою держав-
ною за найлѣпшій системъ.

Посля высаку
знаменитыхъ
зипотковъ естъ
моя масничка
(и к. пр. „Ex-
press“) одпо-
кою, годною по
ручену, котра
найбольше въ
4 до 5 минутахъ
кручена навѣтъ
итиною, выро-
блена зъ солод-
кого молока,
сметанки або сметаны найлѣпше масае
Масничка зроблена вѣльма гарно, зъ
трѣпалого матеріялу, легко чиститъ и
обертаетъ и одзначена на многыхъ вы-
ставкахъ золотыми медалями. — Сю мас-
ничку можна купити у мене и у всѣхъ
торговлѣхъ зѣлзкомъ и кухоннымъ на-
чиннямъ въ Австро-Угорщинѣ по цѣны
фабричной, а протѣмъ впои. купю-
чихъ въ ихъ власномъ интересѣ уважо
глядѣти на мою марку охоронну, бо и-
накше не гарантуеся. Ты масничка суть
внеше подпоио величины и коштуютъ:

Пр. I. обѣму на 5 литр. сметан зр. 8.—
Пр. II. „ „ 10 „ „ 11-50
Пр. III. „ „ 20 „ „ 18.—
Пр. IV. „ „ 30 „ „ 26.—
Пр. V. „ „ 50 „ „ 45.—
(вѣсѣ разомъ зъ термометромъ). Розсы-
лае за готовку або послѣдлату.

2914 **B. BALSAM** 13—12
властитель патенту и фабрикантъ
Wien, II. Stefaniestrasse Nr. 2.
Цѣнники даромъ и оплатно

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручае

найбѣльшійшій кадила, одзначенъ численными медаля-
ми заслуги:

зр. кр.

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбѣль-
шине въ пактахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ складе-
ся зъ цѣтѣвъ, живиць и бал-
самѣвъ выдаючихъ дуже при-
ятный запахъ, пачка по 4 и
8 кр., пуделко по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКЕ илѣине
полнаеся на розжарену бѣлку,
выдае дуже приятный и дуже
пошукуваний запахъ флаконъ — 25

КАДИЛО ВАРШАВСКЕ илѣине,
приятный и делкатный запахъ
того кадила дуже надаеся до
салониовыи и будоарѣвъ, фл. 1/4 л. — 50

КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче
мати здоровый воздухъ, лѣсѣвъ
шпильовыхъ въ комнату, то
розжарюючи соснове кадила
може его дѣстати, флаконъ — 60

КАДИЛО АНТИМИЯТИЧНЕ
есть невѣриванымъ средствомъ
въ тыхъ всѣхъ разкахъ, де хо-
дитъ о одѣвжѣнье воздуха въ
комнатахъ и о перешкодо цѣбы
не развивалися пометы; фла-
конъ 25 кр. и . . . . . — 50

Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника
ч. 3, и ул. Галицка рѣтъ Валовои. . . Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20. —
Въ Черновѣцахъ рынокъ ч. 2. 2529

Скорѣ и певнаа помѣчь
на недуги жѣлудковыи и ихъ наслѣдки!!

Найбѣльшійшій и найуспѣшнѣйшій средствомъ до удержанія здоро-
вья, очищенія сокѣвъ и крови и до доброго травленія естъ всюдѣ зпаныи
и улюбѣныи

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ Д-РА ROSA“
Оны робитъся зъ найлѣпшыхъ и найуспѣшнѣйшыхъ зѣлъ аллей-
скихъ, зовѣсь певный на всякыи трудностяхъ при травленіи, жѣлудковѣи
корнѣ, брахъ апетиту, болавинѣ, напѣтъ крови, гѣлжирѣи и т. п. За-
дѣяи знаменитыхъ лѣкѣвъ естъиъ ирошомъ лѣкѣвъ

Велика флашка коштуе 1 зр., мала 50 кр.
Тѣснѣ лѣвѣтъ признаиъ можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щѣбъ не дати обманити, треба знати,
что каждая флашка Бальсаму Житя Д-ра Роса выгоговлена посля орг.
рецепты, завити въ синий картонъ зъ напѣсею повзрожь: „Д-ра Роса
Бальсамъ житя зъ антики подѣ Чорнымъ Орломъ“ В. Фрайнера, Прага
205 34 по нѣмцекыи, чешка, мадѣрскыи и французскыи а на верха правый
марка охоронной.

ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра Rosa
дѣстати можна лишь
въ головнои складѣ фабриканта
Б. ФРАЙНЕРЪ
въ апт. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Вѣсѣ антики Львова и краю и вѣсѣ бѣльшій антики въ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
Тамъ можна такоже одержати

Праску масть универсальну домову
средство личныи признаиъ на всякыи зпѣлѣхъ, ранѣхъ и болячкахъ тысячами
лѣкѣвъ пошлѣдлатъ

Онъ уживаеся зъ успѣхомъ на запяченіи, задержаніи молока и на
твердѣсть груди при одѣвжѣнии, на болячки, карбункулы, ранѣ на пѣт-
тахъ, дѣке мясо на пальцахъ, ствердѣнье, опуханіи желѣвъ и т. п. —
Вѣсѣи запяченія, твердѣсть и опуханіи лѣвнѣтъ скоро; коли болячка значне
материуавати, заразы набере и вылѣчитъся. Пушка 25 и 35 зр.

ПЕРЕСТОРОГА!! Праску масть
универсальну часто подѣроблюють, але лишь
у мене выробляеся она оригинально. Она лише
тогда правдива якъ жовтыи металей пушки
обитыи червоными приписками уживанія (въ 9 язы-
кахъ) и въ синий картонъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Найбѣльшій и многими досѣдами выпробоване средство, лѣчить цѣлѣ-
комъ тупый слухъ. — Флаконъ 1 зр. 3070 3—30

ВЫСТАВА
образѣвъ фотоплатныхъ
въ сали Frohsinn
въ готели Жоржа.
Въ томъ тыждни
ВЫСТАВА ПАРИСКА
и
мѣсто Парижъ.
Серія II.

Ветунъ одъ особы 20 кр., дѣти
10 кр. Выстава отворена щодня
одъ 10 тои до 9-тои годины ве-
черомъ. 3074 (14—2)

Filip Ticho, Brunn
Krautmarkt Nr. 21 und Rathhausgasse Nr. 17
продаетъ по оригинальныхъ цѣнахъ фабричныхъ:

Фланселя-Валеріи
въ найкраснѣхъ краскахъ и взо-
рахъ, сукни (10 метрѣвъ) зр. 3-80.

Барханъ на сукнѣ
въ найлѣпшомъ выключено сукни
(10 мтр.) зр. 3-25.

Матерія на сукнѣ
Noppe-Loden
у всѣхъ краскахъ або паемиста,
сукни (10 мтр.) зр. 3.—.

Полотно дамске
подвойно широкѣ, въ найновѣй-
шихъ краскахъ поединныхъ, а та-
коже паемистѣ, сукни (10 мтр.) зр. 7-50.

Матерія на сукнѣ
найновѣйша и наелегантнѣйша на
сезонъ оебный и зимовый, по-
двойно широкѣ, сукни (10 мтр.)
зр. 5.—.

Зимовая хустка
3066 (Himalaya) (2—16)
чиста вовна, 1/4 довг. зр. 3-75.
(Лишь доки выстане засѣбу!)

Румбургскыи оефорды
правдивоокрашенныи
1 мтр. (30 вѣд. лѣтвѣвъ) зр. 4-50.
1 мтр. (30 вѣд. лѣтвѣвъ) I зр. 6-50.

Румбургске
полотно варшатовѣ
1/4 шир. оеобенно приладе на му-
жеске бѣлье.
1 шт. (30 вѣд. лѣтвѣвъ) зр. 6-50.

Шифонъ
знаменитой якосты, дуже приладеи
на бѣлье мужеске, жѣвоче и для
дѣтей, 90 см. широкыи, 1 шт. (30 вѣд.
лѣтвѣвъ) зр. 4-50, 5-50, 6-50, 7-50.

Домове полотно
найлѣпшій якосты, комплетне,
30 вѣдѣвскихъ лѣтвѣвъ.
1 шт. 1/4 . . . . . зр. 4-50.
1 шт. 1/4 . . . . . зр. 5-50.

Жѣвочныи сорочки
зъ доброго шифону або модногъ
полотна, зъ широкими кружевами.
повной величинѣ, 6 шт. зр. 3-75.

Джутовыи заслоны
турецкыи изоры, повной довготы.
Першомъ якосты . . . . . зр. 3-50.
Другомъ якосты . . . . . зр. 2-50.
Гарнитуръ зъ 2 покрывала на
дожку а 1 на столѣ зр. 3-50.

Розсылае за послѣдлатою. — Взорѣ даромъ и оплатно.

!!! Рѣшуче напѣмненье!!!
всѣхъ тыхъ, що не мають полѣссы,
чи то щѣбы затягнути позичку, чи то щѣбы записати для своихъ
родини (въ полѣсѣ то само, щѣ готовый грѣшъ), именнии приладна
для задовжѣныхъ властительнѣвъ домѣвъ и реальности бо при
случайной, нагдѣи смерти черезъ выплату забезпеченого капита-
лу оставшій одержать свою реальность безъ довѣдѣтъ; для ново-
женитѣвъ важна, щѣбы безуслѣвно забезпечити жену и дѣтей, вѣщи-
цы можна еи ужити за кавѣю або депозитъ.
29.0 14—15

Полѣсса на убѣзпечѣнье житя естъ у всѣхъ случаяхъ наипѣз-
нѣйшимъ, наощаѣнѣйшимъ и найлѣпшимъ капиталомъ, тому лѣвша
понадѣ есъ щѣдницѣ. Якъ и куда такую полѣссу можна одержати
найлѣпше и найдогѣдѣйшине, въ томъ подае найлѣпшу раду устно
або писемно подѣ дискреціею: **Assicuranz-Oberinspector**
KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock, дома одъ
2 до 5 годины. Принимаеся убѣзпечѣния ажъ до вѣку 65 лѣтъ.

КОВДРЫ шитыи зъ вовняного
и шовкового атласу.
Матерацы зъ волосѣня

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ плацъ Калитулный число 2.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлѣтельный редакторъ **Иванъ Белей.**

Пайлѣръ зъ фабр. Чернянскон.

Зъ друкарѣй тов. им. Шовченка, подѣ зр. К. Водарского.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вибіркові найважливішіх новістей“ виходить в четверторі, а в суботу і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Ваторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11. і Бюро газет у. Кароля Людовика 9. В Перемишлі Бюро газет у. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moze; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 3, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Naassenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за Границею:
а цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр.
на пів рік . . . 9 гр. на пів рік . . . 12 гр.
на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр.
на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 гр. на пів рік . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Ваторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє вистереження. — Рекламічні неопечатані збірні б'є корта Подіюнок чило коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'є оди он стрічки початком, в рубр. „Надбавок“ по 20 кр. а в. Поділки числяться по 10 кр. б'є стрічки.

У Львові дня 21 серпня (2 вересня) 1889.

Сей рік дуже багатий в систематичній стрейки робітничій в Європі і Америці. Бачили ми стрейки в Австрії, Німеччині, Франції, що пересувалися мови могуті філь морські з одного місця в друге, а вже найбільшій стрейк розгорівся мавушого тижня в осередку світового торгівлі, в Лондоні.

Стрейк в Лондоні почали робітники на доках. Доси робітників на ділі мав 5 пенсів (около 25 кр.) плати за годину роботи, отже за день (т. е. за 10 годин) около 2 ар. 50 кр. а в. Тепер робітників зажадали 8 пенсів (около 40 кр.) т. е. 4 ар. а в. за день роботи. Предприємці годилися піднести їм плату на 6 пенсів, але робітники не пристають на таке підвищення і з-разу малий стрейк прибарав що раз більший розміри, поки наонець не дійшов до такої степені, що нині стрейкує 140.000 робітників, а вже не самі робітники на доках, але і робітники інших категорій.

Страйк розпочався дня 22 в. ст. серпня. При одних торговельних доці збавалася товпа робітників під проводом одного горячого і спосібного агітатора, Джона Буриса, і постановила устроити похід вдовж ріки Тамзи, викликаючи робітників з всіх доків, щоб прилучилися до стрейку. Так і сталося. Похід рушив і з кожним хвилиною ставав більшим. З кожного доку, по захоплюючій промові, приставали робітники до громади. Коли о 5-й годі рано стрейкарів було лише 5000, то до 2-ої години стало вже 40.000.

Розуміється, через засталу роботу на доках настала нагале стегнація в місті, а шкідь із неї годі навіть дочислитися. В пристани лондонській стоять величезні магазини, що служать за складі товарів з різних частей світа. Коли настав стрейк, нема кому обслуговувати ті магазини: анї вносять до них товарів, анї вносять. З того вийшло, що многи фабрики, котрі в кожній хвили потребують д возу матеріалу, мусіли обмежити або і переставати роботу. Так и пр. фабрика консервів і бискокітів занехла роботу, бо анї овочів, анї мук, анї мяса нема кому владувати в кораблі, — ба не досить того, ладуни овочів і мяса цілыми кораблями псуються, гниють. Інші знов фабрики, хоч-би може обійтися без мате-

ріалів, потрібних до свого фабрикату, та не обійдуться без вугля.

Минулою неділю збавалися стрейкарі на велике в'є в Нуде-парку. З зборного місця над прастаною вирушило до парку під проводом агітаторів 60.000 робітників. Підчас походу капелі гравали марши, марш Гарабальдіо, Rule Britannia і другі національні мелодії. Заки похід дійшов до парку, зібрав до 100.000 людей. В парку із чотирох трибун держали промови промови до робітників. Однє з бесідників подав в'є, що до стрейку робітників на доках прилучуються робітники при іаві, і робітників швачки. Агітатор Бурис говорив: „Ми не боїмося криміналів, не боїмося навіть пекла! Предприємства доків мають з чого дати нам таку плату, якої ми жадаємо. Нехай далі не розбогаються з нашою праці!“ Наконеч в'є ухвалило резолюцію, зважуючи всіх прийнятих верств робітничої, щоб помагали стрейкарям осягнути те, що їм правдо належить.

Од тамтон неділі через минулий тижень сила стрейкарів дійшла до нечуваної цифри — 140.000 душ, робітників і робітниць. Крім робітників на доках (тих робітників, що будують кораблі, даліше двігавці тагару в вантажів, що заняті при кораблях торговельних) застановили роботу також інші робітники в місті, щоб помагати своїми товариствами, робітникам на доках. Застрейкували робітники при іаві, швачки, робітники в фабриках зеліва, в фабриках т'єст, в деяких друкарнях і т. д. Швачки в Уайтченелі вив'єли хоругви: „Доти у вхідній д'їляції Лондона не платиться чиншу, доки робітникам на доках не буде підвищена плата!“

Громади стрейкарів ходять по улицях Лондону з хоругвами або з хлібом і оселедцем на високій т'їці — символі нужди. Поліція б'є самого початку поводитися спокійно, бо робітники доси спокійно не нарушили. Предприємці прокладають, як ми вже в'є згадали, умови до угоди, але стрейкарі їх умови не приймають.

Як піде далі сей стрейк і як скінчиться, — годі вгадати. Оціня публіка в Лондоні стає по стуроні стрейкуючих робітників, публіка складає для них гроші на запомогу, доставляє живності, — але статочно довше такий стан тривати не може:

котрась сторона мусить податися, а поки-що готово прийти до розруховів.

Як в'є стрейки з'є остатних часів, так особливо отсей небувалый що-до численности стрейк лондонський, мимохоті викликають у мислячих людей поважні думки на тематі відносин робітників до власників і борби між працею а капіталом. Капітал доси все ще має верх, а праця мусить перед ним капітулювати. Але чи довго оно так буде, коли глядіти на ті величезні стрейки, то важне світове питання.

Загальні Збори товариства „Просвіта“ в Станиславові.

Товариство „Просвіта“, скликаючи першій раз свої загальні збори на провінції, зробило добрий початок в Станиславові. Коли-б так світло і величаво відбувалися б'є тепер рік за роком загальні збори „Просвіти“ що раз в іншій стороні, то за кілька літ товариство се перейшло-б в триумфальнім похіді всю галицьку Русь. А були-б загальні збори „Просвіти“ відбулися се світліше, коли-б не деякі малі перешкоди. Насамперед погода дуже не сприяла. Так перед зборами як і в день зборів лив дощ як з кошовки. Загально думано, що на збори явиться лише дуже мало учасників; тимчасом показалося, що членів і прихильників товариства явилася надсподівано багато. Коли відбулася вибори вид'їлу, було самих голосуючих 350; полудневим поїздом над'їхало окбля ще багато людей так, що число всіх учасників вийшло до 400. Найчисленніше може було заступлене наше Под'їлля. З-відси явилися на зборах люди з Под'їлля, з Скали, Теремів, Бучача і Язлівця, з Будаанова, Бураківки, Угрина, Звиняча і т. д. Дуже багато людей було також з Под'їлля: з Сячівщини, з Коломиїщини, з окрестности Станиславова, з Калуща і Войнилова. Були навіть гості з подільських сторін як и пр. з-за Под'їлля, з Сокальщини, Жовки і т. д. Найбільше було селян, але треба признати, що світських інтелігенція та духовенство явилася на сих зборах багато; самих священників було около 70. М'єж ними були Ва. оо.: Зайчківський з Лопанки, Селецький з Жужеля, Осміловський з Бучача, Вітовський з Денисова, Левецкий з Нахичева, Волянський з Острівки, Абрамовський з Тисмениці, Цегельський з Струсова, д-ранд Грабович з Відня, Струтинський з Ямниці, Гаушинський з Дзвиняча, Чмола з Улашківця, крп. Фадієвич, Порайко і Котлярчук з Станиславова, Боднар з Сячівщини, Кумановський з Нышана, Пачовський з Богородчан, Паук з Саджави і багато інших. І

світська інтелігенція була численно заступлена; явилися наш посли пп. Романчук і д-р Савчак з Бережан а був також і пос. Гурик; з Жовки приїхав великий д'їляний патріот д-р Дрималик; д-р Александер Огоновський, д-р Олесницький, гості з Львова, багато учасників народних а розуміється, що місцева інтелігенція станиславівська була численно заступлена.

Після програми мало рано о 8 год. розпочалися архієрейське богослуження в катедральній церкві. Вже б'є 7 год. почав народ збиратися в церкві а особливо селяне з подільських сторін чекали вже нетерпеливо хвилі, коли будуть могли побачити станиславівського владу, що то колись разом з ними належав до сего самого товариства. О пів 8 год. прислав ще владу послытати, чи єсть асиста. Священники, що мали стати до асисты, чекали вже поубивані в рази церковній. Минала хвиля за хвилею. Около 9 год. послали комитетовий когось до владки послытати, чи скоро вийде, та дістали відповідь, що владка нездужає і богослуження не буде правити. На просбу комитетових відслужити о. крп. Шанковський тиху службу Богу а присланий член „Просвіти“ збавалися б'є в Зедельмаєрвській, досить просторій салі на наради.

Зібраних членів і гостей повтав в салі нарад іменом станиславівсьон Філіп „Просвіти“ п. Климт Волянський, пов'їтовий судья, а представив зборам насамперед правительственного комисара, п. Махневича, говорив так: „Позволю собі заявити, що Станиславівці почувши волю нашої старшини, щоб скликати загальні збори нашого товариства до Станиславова а зрадувалися і призадумалися. Зрадувалися, що буде їм дана можливість пізнати всіх ширших братчиків просвіти і що батьки нашого товариства зробили честь нашому місцеві віддаючи йому перше місце по столиці краю, а призадумалися, що не маємо достаточной сили прийняти так достойних гостей у себе, бо наша громада мала а засоби скудні. Але ми робили, що змогли, біли у в'єчів в'їлки, скликали, і наші голоси відбилися громко по горах і долах нашого краю. Вітаємо Вас отже братчики з отв'єртами руками; чим хата богата, тим рада. (Звертаючись до вид'їлу товариства:) А Вам старшино най буде честь і слава за то, що не пожалували труду, щоб скликати збори по-за столицю краю, щоб легше нам було спізнатися з собою і тим способом дізнатися скорше, чого нам не достає і як то мусимо зарадити. Дай Боже, щоб нова ера, в яку товариство вступає, принесла стократні овочі Вашої праці.“

Опбля промовив голова товариства „Просвіта“ Вп. о. д-р Омелян Огоновський і в довгій краснорічній промові пояснив значіння і становище „Просвіти“ а б'є сказав: „Просвіта“, як та дитина,

Захаричь.

Оповіданье Н. Сесерина.

(З велико-руського.)

(Конець.)

Семенови Захаричеві видмо д'їмали ті сумніви і рвали его душу. Зм'їнався, що і пізнати годі. Захмурене лице все більше та більше натягалася, спина згнулася. Показуючи мислю головою, продовжав б'є свою сумну повість, н'є до кого не звертаючись, оманюючи стріча з мисль поглядом в востромляючи очі в одні і той самі кути.

— Гараж починає своє, — подумав я, і щоб звернути увагу Семена Захарича на щось важкого, спытав я, що сталося з его добродієм, Петром Акимовим і з его незаконною родиною?

— Померли. . . всі померли, — прошепнув голос.

Опбля почав б'є даліше, довго останаючись і спинаючись за кожним словом:

— Она... то-б' то любовниця Петра Акимова, зовсім робота, мовляв, людина, заодно нездужала. М'єж нами... м'єж нами особливий якийсь зв'язок не було, йй Богу, не було!.. Стороння она б'є нас. Заб'єлася бувало в свій кути і по цілхх тижнях не вийшла... Петро Акимов гнівався ще більше за те... „Як новинця!.. г'єрші гадині!..“ Підби но, чи шипить там же в кути?.. „Ну, тай пішли мені деякі підглядати... Підрадається, було, під двері, або з саду під біно, і станеш надслухувати... Тай д'їстне щось шипить! Ну, і прийдеш тай скажеш: „Шипить!“ А она зараз: „На кого?“ — „На вас!“ Ну, сейчас крик і драка... Найбільше доставалося Миколі, а сиволи, гимназістови. Стануть, було, Петро Акимов ему докоряти, свої добродієства викидати, всю правду вговорювати, як то она его, паршиве щеня, пригорнула, к'єлько то на его науку потратили. І доти ему дослухо-

ють, доки хлонець цілий не поб'їє та не стане з г'єву трістися... Оч як у дикою в'єра б'єають, хоч зараз в'єи его та ланцюгами сковуй... Тоді аж з'єаються Петро Акимов і або кажуть его вигнати на цілий день, або самі вид'їдуть куди аж до вечера, лиш аби з ним не стр'їнулися... І мене, було, з собою беруть. В'ємо по хуторах та фабриках, і всюди мені догоджають... приймають... Знаєш тому, покітвали, що хазяїн мене любить і жити без мене не може, і в'єсім в'єрять, ну та й розпестили. І що-ж я тут завинив? Судить самі! Д'їстне нічого. Говорили, що они саме так перед двома роками і Микола пестили, як мене тепер, всюди з собою возили і хорошу одіжгу справляли і грошей дарували... Все те було до тей суперечки з матір'ю, що то після неї они мене до себе взяли. Отже що-ж я мав робити? Оддали мені его компанку з меблями, як умисле для него купили, і в'єй р'єч, що красні, і с'єрбний годинник з ланцюжком, і ящик такий на всі письменні прибори... Що-ж? — дають мені, а мав лише взяти і подякувати та зв'єткувати... Не моя р'єч судити: чи р'єч? у кого взяли та за що?.. Таж прецьня я мусів своєму добродієви догоджувати, бо б'є мене годіє і напував. Вже-ж прецьня се м'їй обов'язок! Що? не добре я кажу?

Семен Захаричь замовк і цікаво, навіть з б'їтнею якогось непокою споглянувши мені в очі, а коли я потакнув головою, став розказувати даліше:

— І в'є ч'їм же була моя вина?.. Що я в'ємв Петрови Акимову догодити. Як ніхто їм же не догоджував?.. А прецьня найшлись прихвості, що прямо на мене вказували, б'єцмь то через мене сей гр'їх творився, б'єцмь то за-для моїх під'їудів Петро Акимов з'є г'єрше аж зневажив!..

Семен Захаричь знов урвав свою бес'їду, щоб налити собі гаряку. Та оляшника була вже порожня. Тоді то, не рухаючись з місця і не звертаючись туди, де сиділа хазяїнка і підперши рукою з сумним виглядом слухала нашої бес'їди, промовив:

Семен Захаричь, языком путаючи:

— Маріє Ивановно! Чого дивися? Не бачиш, що твоя гостиня вже до кінця дійшла? Давай же!

Марія Ивановна пос'їбно встала, виняла з шафи бутельку і поставила перед гостем.

— Попробуємо св'єженекого, — проговорив Семен Захаричь. Взяв коротк'є з рук хазяйки, що кивалася услужити ему, і став розкурковувати. Мовчя гляд'єв я на него, будучи ляхом, чи вчу я нині кінця сей повісті...

М'єркуючи, як сквапно забирався Семен Захаричь пробавити новий оляшник, можна було не мати над'ї. Та м'є побюванье не сповнилося. Своєю історію доказав б'є до кінця. Правда, що за кождою порцією б'є ставав чим раз панійшим, але з-разу тай заходи коло новон оляшник б'єцмь отв'єрзали его.

— А чи пригадуєш собі, Маріє Ивановно, як ми з ним оба про те розмовляли? — спытав б'є у хазяйки, вказуючи палецем на титулярного св'єтника на портреті.

— А хто годен спам'ятати ваших розмов? Плетунт був небіжчик тай годі! — сказала хазяйка рівнодушно.

За таке нечесне слово оукунувся Семен Захаричь:

— Не плетунт, а дуже розумний чоловік і право добре знав!

— Та що б'є того не мав знати!

— Ну, мовчя, коли говориш не в'єм'єш!

Дивя, дивя, кого она забирається судити! Таку, мовляв, особу... Ось тебе, — мовив даліше Семен Захаричь звернувшись до мене, — таке дрантє осуджувати стане! Осм'єляться тоб' та возьми твої д'їла судити і на тебе в'єгадувати... І бачиш, не знайти кого, щоб їй несов'є заткнув... Е-е ех!

Тай махнувши безд'їбно рукою замовк на хвилю. Опбля уважуючи знов на титулярного св'єтника, почав:

— Д'їстний се був чоловік і християнин. Зо старосв'єтських! Не такий, як тепершій вертхості... Приятелями ми бу-

ли... А, вже такими приятелями, мовляв, цирками... Одного лиш разу зайшла м'єж нами суперечка... Чи пригадуєш собі Маріє Ивановно?.. Посперечались ми здорово... наплювали одини другому на в'єи в'єчій... а таки я першій... не в'єгодно мені було в'є г'єв з ним жити... ну, і я першій до него поїшов... „Дай руку, любі! — кажу, — що там! Все прощаю, а хто за давнє згадає, тому нехай с'єб'ака... с'єб'акі повлазять!..“ Вже таки конче б'є мені б'єцмь потрібний для моїх справ, в'є документи б'є мені укладав... одним словом — правний... А суперечка та пішла у нас за-для того Микола... Розговорились про него, а б'є мені, як ось в'є теперечка: „Розкажи, каже, мені щиро, як оно сталося, яким чином ты у сына Петра Акимова насл'їдство одб'єв?“ Ну і почав я ему розказувати. А б'є мені: „Знаєш, каже, що я тоб' скажу?“ — „Що?“ — „А то, що на твоє щастє тогд' нових судів ще не було.“ — „Як то?“ пытаю. — „Та так, каже, після нового права мусіли Микола оправдати, а вам з Петром Акимовим д'єсталось-б'є за нелюдний об'їд, а тоб' ще за під'їуд...“

— Кого-ж то ви під'їуджували? — спытав я.

Зам'є відпов'їсти, Семен Захаричь выпив ще порцінку і розказував даліше, не звернувши уваги на м'є питання.

— Я кажу: „Н'ї! докажи!“ А б'є мені: „Позволь“, каже, і став доказувати...

Язык у Семена Захарича путався, сл'єб своїх не договорював до кінця.

— Коли — каже — ты знав... чи догадався, або підслухав, чи підгляд'єв, все одно, — ты, по християнськи, повинен був ему сказати, на правдиву дорогу его навести... „Ты бачиш... чоловік тепер не при пам'яті... розум, мовляв, запоморочений... ну, ты повинен був ему сказати... Спам'ятати, друже, роздумай...“ — „Та кому се? Миколі? Який же-ж б'є мені друг?.. скаж'є самі!..“ — „Ты повинен був ему сказати: Я в'є твої наміри знаю...“

Семен Захаричь говорив не спускаючи

въ перших часахъ ступала несмѣло; маючи богато противники не могла значить выступати и на провинції, доверла теперь, коли скрѣпшала, коли вже має сильну опору въ народѣ, постановила сдѣлать свои загальні збори и на провинції. Засадивши бѣдѣ ще про помершихъ въ послѣднихъ часахъ членівъ товариства и про его добродѣтели, котрі значѣннѣшими записами и запомогами причинились до скрѣпленія товариства, закончивъ свою бесѣду а збори приняла ея громкими окликами.

Одтакъ наступило справозданье уступающего видѣлу въ дѣяльности товариства за 1888 р. На внесенные референта д-ра Левицкого збори уволюли секретаря бѣдѣ читанія справозданья, позаякь оно есть вже друковане въ рукахъ членівъ. Членъ видѣлу п. Паниковскій бѣдѣ читавъ бѣдѣ письменне заявленье контрольной комисіи, котра переглянувши всѣ книги товариства знайшла все въ порядку. Збори приняла се заявленье до вѣдомости а голова товариства д-ръ Ом. Огоновскій предложивъ бѣдѣ выбѣръ нового видѣлу и припоручивъ выбрати на часть зборівъ председателемъ пос. Юл. Романчука.

Збори выбрали однодушн п. Романчука председателемъ, але що-до выбору самого видѣлу вызвалася була довша дискусія. Розходилось именн о то, чи выбрати членівъ пѣсля спису кандидатівъ, уложенного вже напередъ, чи лишити повну свободу выбору. По поясненію председателя, що уложена зъ горы листа кандидатівъ не значить обмеженье свободы выбору, бо можна прецѣ одного або другого або и всѣхъ зъ листы вычеркнути а вписати новыхъ, приступлено до выбору и перервано засѣданье.

По перервѣ выбрано на скругаторівъ: о. Ив. Маркевича, п. Ромуальда Зарацкого и п. Евгения Мартинца а бѣдѣ приступлено до дальшихъ работъ.

На порядку дневнѣмъ стояла справа реформы издаванія книжочки „Провѣты“; референтомъ бувъ д-ръ Кость Левицкій. Надъ сею справою вызвалася була довша дискусія. Декотрі бесѣдники догадалися, чтобы поднесено ремунацію авторамъ. Касіеръ товариства п. Петро Огоновскій сказавъ на то, что ремунація, яку платитъ товариство, 15 до 25 ар. бѣдѣ аркуша друку, не есть за мала, бо навѣтъ бѣдѣ строго науковыхъ работъ платятъ рѣдко коли больше якъ 25 ар. бѣдѣ аркуша друку. Пос. Гурякъ въ имени селянъ догадался, чтобы товариство выдавало больше, або въ збѣдѣшеннѣмъ обмѣнѣ книжочки популярно-правничого змісту; особливо, чтобы оно занялося издаваннѣмъ книжочки о конкуренціяхъ громадъ на школу, церковь и т. д. Селяннѣ Крайковскій догадался, чтобы въ каждой книжочкѣ „Провѣты“ была помѣщена тогочасна цѣна збѣдѣ. Збори одобрила обѣдѣ реформу издаванія „Провѣты“, лишачи видѣлу свободу що-до ремунаціи авторівъ.

(Дальше буде.)

Перша руска прогулька артистична.

Запрошені мѣсцевыми комитетами до співучастія въ концертахъ, зъ которыхъ чистый доходъ назначенъ на фондъ будовы руского народного театру у Львовѣ, подаємо огнемъ до прилюдно вѣдомости дотычній программы:

I.

Концертъ сполученный зъ забавою въ Стрию въ четвертъ дня 5 н. ст. вересня въ львовѣ „Руского Касина“:

1) Вступное слово.
2) Лавровскій: „Чомъ рѣченко“ — бѣдѣ дванадцатка.

очей зъ татулярного совѣтника и пригадуючи собѣ его слова. Повозеньки, заставляючись, повторивъ ихъ, въ мѣру того, якъ собѣ ихъ пригадувавъ.

— „А теперечки, каже, выходить, что ты эрадишъ, каже, что ты Юда...“ Нѣ, про Юду се не бѣдѣ... се хтось инчій мене такъ прозававъ... Хто бѣ то?..

Щобъ лучше згадати, хто саме прозававъ его Юдою, схопивъ себе Семенъ Захаричъ за лысу голову и вренко стиснувъ ея. Та дурнѣнько силувався, память ему не дописувала.

Хозяйка, не спускаючи зъ гостя своего трѣвожного поглядъ, уважала за потрібне вмѣшати до бесѣды.

— Я скажу вѣзничови запрягати, Семене Захаричу, — промовѣла, — вѣмъ пора ѣхати, вѣдѣ темна, до хутора вашого лѣдѣ за дня доѣхати...

Тай не дожидаячи бѣдѣ выйдѣ, вышелъ Семенъ Захаричъ здѣрнувшись.

— До дому? За чимъ до дому? Я предѣнь зъ вами...

Одъ вѣзавъ до мене головою.

— Ученый... Ты жѣ мабутъ ученый... что? не такъ?.. Ну, тожѣ ты повиненъ знати... что менѣ пѣдѣ иншнѣмъ суду?.. Ему, Миколеви, за те, что бѣдѣ Петра Акимова зъ пѣстоля... зъ пѣстоля... его на каторгу... А менѣ... Ну-у-у!... що-жѣ менѣ?..

Зновъ подѣрся Семенъ Захаричъ и зновъ лыса его голова безпокойно опустила на руки. Такъ просидѣвъ бѣдѣ досыть довго, а обѣдѣ зновъ заговоривъ, але сумнымъ беззвучнымъ голосомъ, и такъ несладко, что все также та также приходило слѣдѣ за амысломъ его бесѣды. Видко, что не легко приходило и ему ловити тѣ мары, выкликай похмѣльемъ. Мары тѣ находили на него не наразѣ, а одна за другою, въ безконечнѣмъ, томлючѣмъ ходѣ. Та внутрѣшня душевна мука, что хвѣлами обѣдѣвалась на его лицѣ, бѣдѣ шала, голосъ знижався и стававъ урываний, бѣдѣмъ якъ невидима сила вытискала слова зъ его захриплого горла.

— Ось... вечеромъ се було... зъ гимназіи выгнави его, се-бѣ то Микола... Петро Акимовъ

3) Фортенянтъ — солю.
4) а) Вахняк: „Jen dal“ (чеській хоръ), б) Д. Ленко: „Нек Душман видѣл“ (сербскій хоръ) — бѣдѣ дванадцатка.
5) Умлявѣ: „Divertissement“ зъ оперы Россіиго „Вильгельмъ Тель“ — на цѣтрѣ одограе п. Купчинскій.
6) а) Воробкевичъ: „Синій очѣ“, б) Дюрнеръ: „Весна“ бѣдѣмъ соловый квартетъ.
7) Декламация.
8) Вахняннѣ: „Хоръ козаковъ“ зъ оперы „Иванъ Купало“ зъ акомпаняментомъ фортенянту, бѣдѣмъ дванадцатка.

II.

Програма концерту въ Бродяхъ, надѣслана „Дѣлу“ мѣсцевымъ комитетомъ, помѣщена въ „Новинкахъ“.

III.

Въ Золочевѣ концертъ во второкъ 10 н. ст. вересня въ сали театральнѣй:

1) Вступна рѣчь — посолъ Д. Рожанковский.
2) а) Лисенко: „Ой пуцу я коняченка“ (тріо зъ хоромъ), б) Лисенко: „Ой и не гараздъ Запорожцѣ“ — зъ акомпаняментомъ фортенянту бѣдѣмъ дванадцатка.
3) Солю фортенянтъ.
4) Сѣчинскій „Кобы я бувъ пташкѣмъ“ (слова Ил. Грабовича) — бѣдѣмъ дванадцатка.
5) Supp: „Незабудка“ — одограе на цѣтрѣ п. Купчинскій.
6) а) Пічекъ: „Кде дѣва ма“ (чеській хоръ), б) Ленко: „Нек Душман видѣл“ (сербскій хоръ) — бѣдѣмъ дванадцатка.
7) Декламация.
8) Цетвинскій: а) „Зброньки“, б) „Моя мати“ — бѣдѣмъ дванадцатка.

Голова мѣсцевого комитету: Влов. посолъ и совѣтникъ судовый п. Лонгинъ Рожанковский.

IV.

Въ Зборовѣ въ четвертъ 12-го н. ст. вересня въ школьнѣй сали:

1) Вступна рѣчь — п. Іос. Онишкевичъ.
2) Лисенко: „Друге Quodlibet зъ украинскихъ народныхъ пѣсенъ“, — бѣдѣмъ дванадцатка.
3) Фортенянтъ солю.
4) а) Воробкевичъ: „Синій очѣ“, б) Желенскій: „Nasza Hanka“, — бѣдѣмъ солю квартетъ.
5) Умлявѣ: „Caraval von Venedig“ (Conzert) — на цѣтрѣ одограе п. Купчинскій.
6) Матюк: „Руска пѣсня“ — бѣдѣмъ дванадцатка.
7) Декламация.
8) Вахняннѣ: „Хоръ козаковъ“ зъ оперы „Иванъ Купало“ — при акомпаняментѣ фортенянту бѣдѣмъ дванадцатка.

Въ справѣ запросивъ належить удаватися до мѣсцевого комитету черезъ п. Льва Гузара, кандидата нотаріального въ Зборовѣ.

V.

Въ Тернополѣ въ недѣлю 15-го н. ст. вересня въ сали Замковѣй вечерокъ етнографичный, обѣдѣ слѣдують танцѣ. Програму концерту оголошѣть пѣдѣмъ мѣсцевый комитетъ.

Земляки! И зъ своѣ стороны запрошуемъ Васъ на нашѣ концерты, и надѣмъ, что не заведемо, а одинакомъ нашимъ аргументомъ и захоотою — се та внесла цѣль, якій хочемо послужити.

У Львовѣ 21 н. ст. серпня 1889.

Диригентъ хору: Останъ Нижанковский. Члены дванадцатки: Ив. Гриневецкій, Юл. Гумецкій, Ив. Давидъ, Зеновъ Кирпловичъ, Ант. Крушельницкій, Ев. Купчинскій, Богд. Курпакъ, Ив. Левицкій, Вол. Садовскій, Кир. Студинскій, Іос. Партакій, Н. Яросевичъ. Фортенянтъ: артист-музикъ п. К. Штоль.

Въ справѣ запросивъ належить удаватися до мѣсцевого комитету черезъ п. Льва Гузара, кандидата нотаріального въ Зборовѣ.

Въ Тернополѣ въ недѣлю 15-го н. ст. вересня въ сали Замковѣй вечерокъ етнографичный, обѣдѣ слѣдують танцѣ. Програму концерту оголошѣть пѣдѣмъ мѣсцевый комитетъ.

Земляки! И зъ своѣ стороны запрошуемъ Васъ на нашѣ концерты, и надѣмъ, что не заведемо, а одинакомъ нашимъ аргументомъ и захоотою — се та внесла цѣль, якій хочемо послужити.

У Львовѣ 21 н. ст. серпня 1889.

Диригентъ хору: Останъ Нижанковский. Члены дванадцатки: Ив. Гриневецкій, Юл. Гумецкій, Ив. Давидъ, Зеновъ Кирпловичъ, Ант. Крушельницкій, Ев. Купчинскій, Богд. Курпакъ, Ив. Левицкій, Вол. Садовскій, Кир. Студинскій, Іос. Партакій, Н. Яросевичъ. Фортенянтъ: артист-музикъ п. К. Штоль.

Въ справѣ запросивъ належить удаватися до мѣсцевого комитету черезъ п. Льва Гузара, кандидата нотаріального въ Зборовѣ.

У Львовѣ 21 н. ст. серпня 1889.

Диригентъ хору: Останъ Нижанковский. Члены дванадцатки: Ив. Гриневецкій, Юл. Гумецкій, Ив. Давидъ, Зеновъ Кирпловичъ, Ант. Крушельницкій, Ев. Купчинскій, Богд. Курпакъ, Ив. Левицкій, Вол. Садовскій, Кир. Студинскій, Іос. Партакій, Н. Яросевичъ. Фортенянтъ: артист-музикъ п. К. Штоль.

кажутъ... „Не хочу за щенюка платити! годѣ!..“ Она, мати его, стала выти... а бѣдѣ нѣчого... лишь губы побѣдѣли... Я говорю Петрови Акимову: „Чи бачили, якъ у него губы?“

— „Ладно, каже, бѣдѣ у мене... бѣдѣ у мене овецъ... овецъ буде... пасти.“ А она заодно вые. — „Вонъ!“ — закричала... ногами заступотѣла.

Пѣшла выти въ свою закутину... тай го оло-самъ такими!.. На двѣрѣ було чути. Коли змеркло... пѣслали мене подѣдѣвати, что тамъ вочена зъ вочичею... Мы его заведѣмъ мѣжъ собою воченатемъ звали... Я пойшовъ. Ажѣ Миколю менѣ на зустрічѣ... „Куды ходивъ?“

пытая. Якъ засвѣтитъ очима: „А тобѣ что до того?..“ — „Чого пленався, кажу, ты пастуху!“ — Овъ менѣ въ слова на се, бѣдѣмъ вые, та щѣсь подѣ полу пряче. Та не вѣстѣ... я покмѣтивъ. Обѣдѣ показалося въ судѣ, что сѣмъ пѣстолямъ хотѣвъ себе застрѣлѣти, та жалъ стало мамы, такъ бѣдѣ Петра Акимова...

„Помоще, каже, за не!“ — Такъ и признав-ся. А пѣстоля въ учителя своего смыкнувъ. Досталося и учителю... всѣмъ дѣдѣдѣдѣ. Побачивши у него пѣстоля, чимъ боржѣй бѣжу до хозяйна... „Пѣстоля, кажу, у него!“ — „Хорошо, кажутъ, мы его зъ пѣстолямъ такъ цу-немо! Стунай, подѣлухуй, что они тамъ ще замышляють. Мѣжѣ и она зъ нимъ руку держѣтъ?“ Наслухувавъ я, наслукувавъ, нѣ-чого не годенъ поняти. Плачутъ обѣдѣ, обѣдѣмъ шепчутъ одѣо другому якѣсь слова.

Але якѣ се слова, за плачемъ та зойкомъ нѣчого не розберешъ.

Выказалося на судѣ, что бѣдѣ нѣчого не сказаъ про пѣстоля. Почувши въ ночи гамѣръ, заразѣ перша прибѣгла... думала — горитъ! А мы его намырала. Петро Акимовъ удали, что сплять, я оховаясь за постѣль — тай че-каемо. Мѣсяцъ свѣтитъ у бѣно и все до кры-тыхъ видко. Наразѣ скрикнули двѣри и бѣдѣ у-воишовъ... Миколю... босакомъ, въ сорочкѣ... а бѣдѣмъ, блѣднѣмъ, губы сѣннѣ, якъ умерца, очѣ дѣмъ... останувивъ въ пороژѣ, прислухується... Мы притаялись. Ставъ подѣходитъ, дѣишовъ дуже близко и подѣмъ руку. А мы его то-гдѣ за руку — цуцѣ!.. и вынало пѣстоля. Ось и доказѣ! Петро Акимовъ якъ въ гаркнѣтъ!

Выказалося на судѣ, что бѣдѣ нѣчого не сказаъ про пѣстоля. Почувши въ ночи гамѣръ, заразѣ перша прибѣгла... думала — горитъ! А мы его намырала. Петро Акимовъ удали, что сплять, я оховаясь за постѣль — тай че-каемо. Мѣсяцъ свѣтитъ у бѣно и все до кры-тыхъ видко. Наразѣ скрикнули двѣри и бѣдѣ у-воишовъ... Миколю... босакомъ, въ сорочкѣ... а бѣдѣмъ, блѣднѣмъ, губы сѣннѣ, якъ умерца, очѣ дѣмъ... останувивъ въ пороژѣ, прислухується... Мы притаялись. Ставъ подѣходитъ, дѣишовъ дуже близко и подѣмъ руку. А мы его то-гдѣ за руку — цуцѣ!.. и вынало пѣстоля. Ось и доказѣ! Петро Акимовъ якъ въ гаркнѣтъ!

Выказалося на судѣ, что бѣдѣ нѣчого не сказаъ про пѣстоля. Почувши въ ночи гамѣръ, заразѣ перша прибѣгла... думала — горитъ! А мы его намырала. Петро Акимовъ удали, что сплять, я оховаясь за постѣль — тай че-каемо. Мѣсяцъ свѣтитъ у бѣно и все до кры-тыхъ видко. Наразѣ скрикнули двѣри и бѣдѣ у-воишовъ... Миколю... босакомъ, въ сорочкѣ... а бѣдѣмъ, блѣднѣмъ, губы сѣннѣ, якъ умерца, очѣ дѣмъ... останувивъ въ пороژѣ, прислухується... Мы притаялись. Ставъ подѣходитъ, дѣишовъ дуже близко и подѣмъ руку. А мы его то-гдѣ за руку — цуцѣ!.. и вынало пѣстоля. Ось и доказѣ! Петро Акимовъ якъ въ гаркнѣтъ!

Выказалося на судѣ, что бѣдѣ нѣчого не сказаъ про пѣстоля. Почувши въ ночи гамѣръ, заразѣ перша прибѣгла... думала — горитъ! А мы его намырала. Петро Акимовъ удали, что сплять, я оховаясь за постѣль — тай че-каемо. Мѣсяцъ свѣтитъ у бѣно и все до кры-тыхъ видко. Наразѣ скрикнули двѣри и бѣдѣ у-воишовъ... Миколю... босакомъ, въ сорочкѣ... а бѣдѣмъ, блѣднѣмъ, губы сѣннѣ, якъ умерца, очѣ дѣмъ... останувивъ въ пороژѣ, прислухується... Мы притаялись. Ставъ подѣходитъ, дѣишовъ дуже близко и подѣмъ руку. А мы его то-гдѣ за руку — цуцѣ!.. и вынало пѣстоля. Ось и доказѣ! Петро Акимовъ якъ въ гаркнѣтъ!

Выказалося на судѣ, что бѣдѣ нѣчого не сказаъ про пѣстоля. Почувши въ ночи гамѣръ, заразѣ перша прибѣгла... думала — горитъ! А мы его намырала. Петро Акимовъ удали, что сплять, я оховаясь за постѣль — тай че-каемо. Мѣсяцъ свѣтитъ у бѣно и все до кры-тыхъ видко. Наразѣ скрикнули двѣри и бѣдѣ у-воишовъ... Миколю... босакомъ, въ сорочкѣ... а бѣдѣмъ, блѣднѣмъ, губы сѣннѣ, якъ умерца, очѣ дѣмъ... останувивъ въ пороژѣ, прислухується... Мы притаялись. Ставъ подѣходитъ, дѣишовъ дуже близко и подѣмъ руку. А мы его то-гдѣ за руку — цуцѣ!.. и вынало пѣстоля. Ось и доказѣ! Петро Акимовъ якъ въ гаркнѣтъ!

Выказалося на судѣ, что бѣдѣ нѣчого не сказаъ про пѣстоля. Почувши въ ночи гамѣръ, заразѣ перша прибѣгла... думала — горитъ! А мы его намырала. Петро Акимовъ удали, что сплять, я оховаясь за постѣль — тай че-каемо. Мѣсяцъ свѣтитъ у бѣно и все до кры-тыхъ видко. Наразѣ скрикнули двѣри и бѣдѣ у-воишовъ... Миколю... босакомъ, въ сорочкѣ... а бѣдѣмъ, блѣднѣмъ, губы сѣннѣ, якъ умерца, очѣ дѣмъ... останувивъ въ пороژѣ, прислухується... Мы притаялись. Ставъ подѣходитъ, дѣишовъ дуже близко и подѣмъ руку. А мы его то-гдѣ за руку — цуцѣ!.. и вынало пѣстоля. Ось и доказѣ! Петро Акимовъ якъ въ гаркнѣтъ!

Зъ п. к. президіи краевой рады школьной.

одержали мы отсю дописъ:

Ч. 915 Въ числѣ 183-бѣмъ часѣмъ „Дѣло“ зъ дня 16 (28) серпня помѣщено подѣ заг. „Въ справѣ обѣдѣ мѣсца катихита въ руской гимназіи у Львовѣ“ подану у вѣдѣнскѣй часѣмъ Neue freie Presse вѣстѣ, мѣмъ-то „Пре-зидіи галицкой краевой рады школьной, роз-писуючи конкурсѣ для обѣдѣ мѣсца греко-кат. катихита въ руской гимназіи у Львовѣ не додала законно приписанон постановѣ, что убѣдѣтѣлѣ о тую посаду мають вносити по-даня черезъ свои зверхній власти“; дальше что „выслушавъ просьбы не були предложѣн кон-сульторіи, чтобы она оцѣнила ихъ и подѣла свои бажанія и внесенія, але якъ найкорше ех пра-сидіо предложѣно министерству до именѣнѣнѣ двѣмъ убѣдѣтѣлѣмъ, котрі для одержанія де-финитивной посады учительской въ гимназіи державной не выказалися потрібнѣю практикою пробнѣю.“

Позаякъ тѣ вѣсти суть зовсѣмъ незгдѣннѣй зъ правдою, про-те управѣея Честну Редак-цію на основѣ §. 19 державного закона пра-сового зъ дня 17 грудня 1862 (Дн. з. д. ч. 6 зъ року 1863), абы въ найближшѣмъ числѣ сво-еи часѣмъ помѣстила слѣдуюче спростованье:

1. Въ оголошеніи конкурсѣ, котрый ц. к. Рада школьна краева подѣ датою дня 14 чер-вця 1889 розписала для обѣдѣ мѣсца греко-кат. катихита въ руской гимназіи у Львовѣ а евенуально для обѣдѣ мѣсца греко-кат. катихита гимназіальнаго, котре бы ся мо-гло въ томъ случаю опорожнити, сказано точно, что убѣдѣтѣлѣ мають вносити поданя че-резъ свои зверхній власти.

2. Въ слѣдѣ того конкурсѣ внесло девѣтъ убѣдѣтѣлѣмъ поданя, котры вѣдѣ ц. к. Рада школьна краева дописѣю зъ дня 26 лѣвця 1889 до ч. 671 (P. R. sz. kr.) переслала греко-кат. митрополитальнѣй консульторіи у Львовѣ, чтобы она ихъ оцѣнила пѣсля правилъ закон-ныхъ, и доперва, коли оцѣнѣ консульторіи на-дѣйшла, Рада школьна краева на повѣмъ за-сѣданіи зъ дня 12 серпня 1889 справу розва-жала и пѣсля ухвалѣ, котра на томъ засѣдѣ-аніи запада, Выс. Министерству просвѣты свои внесенія предложѣла.

Зъ Президіи цѣс кор. Рады школьной краевой.

У Львовѣ дня 30 серпня 1889.

Badeni.

Дописы „Дѣла“.

Одѣ Турки.

[Нужда и недуги среди народа. — Турецкая рада повѣтова.]

Велика нужда розпановилася въ нашѣмъ бѣдѣмъ турчанскѣмъ повѣтѣ. Черезъ велику посуху на яри и въ лѣтѣ папѣ для худѣи не було, теперь нема, и на зиму не буде. О-сы по горахъ такъ лихѣ, что въ многихъ мѣ-сцахъ и кѣсѣти нема. Пискова и ратичаа зараза на худѣю не черастѣе, а обнѣла весь повѣтъ. Бѣдѣмъ и берогѣ. Всякій торгѣ до теперь були замкнѣнѣ — а хоть зъ великон-нужды отворено торгѣ въ Турцѣ, та что зъ того? — худѣи и берогѣ не мають цѣны. Маленькій поросѣта, за котрѣ можна було дав-нѣйшими роками достѣти 8—10 ар. за пару, теперь не мають нѣяконъ вѣрности, и звычайно за-для браку пожныи або самѣ гинуть або губѣть-ся ихъ умысно. Маемо въ повѣтѣ ветеринаря, але въ того нема нѣякого хѣсна, бо щѣмъ за-тамувати шарѣнье заразы, на то нема спѣ-бу. Правда, худѣи рѣдко коли гинѣ при той заразѣ, але за то довго не може прѣйти до себе и не одгодуеся, бо нема чимъ догувати. Но той неурожай и та зараза на худѣю

„Сюди!“ — а за двѣрѣма уже ждала поцѣнѣ, „какъ слѣдуетъ“. Якъ стали его вязѣти, она кинулась до него: „Сыну мой роднѣй!“ А бѣдѣ до неѣ: „Се я за васъ, мамочко!“ На силу розвели, а все таки Микола взялъ... А мати якъ бухѣ на помѣстѣ, на помѣстѣ! Зъ той поры вже и не прѣйшла до себе...

Въ томъ мѣсца перервалася бесѣда Се-мена Захарича появою хозяйки. За нею прѣй-шовъ рослѣй, гарный паробокъ въ хорошѣмъ вѣдѣннѣмъ приборѣ: мати нова шовкова со-рочка, плюшѣва обѣнѣвка, въ рукахъ капелюхъ зъ пѣвѣннѣмъ перамъ.

— Семене Захаричу, тарантасъ подѣдѣхавъ — оповѣстила Марія Ивановна.

— Тарантасъ... ладно, — прошепѣвъ гѣбѣ, не подѣймаючи головы, что звѣсѣла на груди.

— Готовѣ! — сказавъ вѣдѣмъ, усмѣхѣ-ючись неспѣючи, и значущо подѣморгнувъ до мене.

Семенъ Захаричъ тяжко подѣдѣмѣлся зъ мѣсца.

— До дому вѣзѣтъ, до дому, — прошепѣ-тавъ бѣдѣ похитуючись, та вхопившѣся дру-жѣмъ пальцами за край стола, чтобы не упасти.

Онъ повѣвъ блудными очима по обѣдѣмъ останувивъ своѣмъ каламутнѣмъ поглядѣ на менѣ и ставъ зновъ собѣ пригадывати:

— Оты! збожеволѣла... се-бѣ то Миколе-ва мама... а его на каторгу... обоѣ на лѣвѣхъ, на лѣвѣхъ... его на каторгу, а менѣ Петро Акимовъ усе до крытыхъ...

— Ну у-у! Про Микола замолѣвъ! Вжѣ зъ тыждѣнь такъ пѣдѣ, безъ уину, — про-цѣдѣвъ крѣвъ зѣбы вѣзничѣ, подѣмлюючи хо-зяйна подѣ пахи и выпровадѣючи его дуже скоро а справѣ. Заразѣ видко було, что се-ему не першана.

Хозяйка йшла за нимъ. Въ двѣрѣхъ опи-нилася наразѣ цѣла процесія.

— Бачѣте, се часть нашего пѣнѣства, — уважавъ доковѣннѣмъ пояснѣннѣ менѣ вѣзничѣ и стрѣсъ по ювацѣмъ вучерѣмъ, что спадали ему на безжурне лѣдѣ.

Перекладъ М. М.

— то нѣчимъ ще противъ помѣсти, яка панѣ-бѣдѣ десяти тыждѣнь въ нашѣмъ повѣтѣ не-жи людьми, а именнѣ черѣвѣмъ. Въ трицѣти сѣлахъ мѣрѣ люди на тую слабѣсть, и то ду-же. Здаѣмъ розширѣтѣся тотѣ помѣстѣ и по-ни-шихъ сѣлахъ. Въ Зарадѣ, де було всего 700 душѣ людѣности, умерло до теперь на тую сла-бѣсть 80 людей! Такъ само въ Турцѣ, въ Ро-зѣмъ, въ Яворѣ мѣрѣ людѣ дуже, и то за-га-ломѣ, дѣти и старшѣ. Ратунку нѣ зъ-вѣдѣи нема. Суть три лѣкарѣ въ Турцѣ: два довто-ры мѣдѣцѣны и одинъ харѣургъ, але помѣчѣ ихъ за слаба. Самѣ людѣ-сѣлѣмъ бѣдѣ себе лѣ-карѣ у насъ не кличѣтъ, бо нема зъ-вѣдѣи запла-тѣти нѣ его нѣ апѣка.

Тотѣ пѣдѣдѣ лѣкарѣмъ по сѣлахъ, навѣ-щенѣмъ помѣстѣю, на рахунокъ краевой не приносѣтъ жѣдѣной пѣдѣмъ, бо то все иде „фун-душѣмъ“. Одно, за слаба сила лѣкарѣмъ зъ та-кихъ разѣхъ, де такъ сильно слабѣсть розши-рилася, якъ теперь въ нашѣм

людей грошѣ. А що сей обманщикъ, якъ я розвѣдавъ, бувъ и у иншихъ священникѣвъ, бачу, що онъ продававъ свой спортъ и тому остерѣгаю вѣхъ передъ нимъ. Въ Дашавѣ выдуривъ якийсь пройдовѣтъ 60 ар. одъ лѣсничого на имя дѣдчичи, — послѣ опасу бувъ онъ подобный до сего обманщика. — Ф.

— Новѣй порядки въ львовскомъ урядѣ почтовомъ. Въ жовтні перенесуться бора почтовой зъ давного будинку до нововыбудованого при ул. Оссолинскихъ. Въ томъ часѣ буде отворена при ул. Собского четверта експозитура почтова. Такожъ введедъ дуже важне зарплатеня, практиковане одъ довшого часу за границу, що лѣстоносы будутъ выплачувати адресатамъ по домахъ переказы грошей.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Громада Тершѣвъ, пов. старомѣского, одержала одъ цѣсаря 100 ар. подпомогн на будову школы. — У Львовѣ отирають въ днѣмъ 1 грудня с. р. курсъ науки войсковою для аспирантовъ офицерскихъ въ оборонѣ краевѣй и загальномъ ополченю. — Neue fr. Presse святкувала вчера 25-лѣтній юбилей своего истованя. — Въ Бруксели одбулись злогоны баллонами; до меты прибуло лишь три баллоны, бо прочихъ 9 захопила въ дорожѣ бора зъ дощемъ. — У Вѣднѣ померъ генералъ Гуйнъ, сей самъ шо въ р. 1849 розбѣгавъ австрійскій Reichstag. — Вчера умеръ р. Львовѣ Мартинъ Уришъ, лат. парохъ зъ Чернелицѣ.

Вѣсти зъ Еп. Перемысликомъ.

Презенту на Устрики горѣшій, дек. затварникового, одержавъ о. Никифоръ Лещишакъ.

Одержали мѣсця оо.: Ал. Гукеничъ, новопоставленый пресвитеръ, самостоятельное сотрудничество въ Речичанахъ, дек. сувоновшенского; Григ. Мазикевичъ, признанный на сотрудничка до Бѣтѣ, самостоятельное сотрудничество въ Островѣ, дек. перемысликого; Стефанъ Петрикъ, сотрудникъ въ Яворовѣ, завѣдательство сего парохіи резервуячи собѣ тамъ сотрудничество.

Именованый о. Андрѣй Габла зъ Тяравы сѣлѣмъ мѣстодеканомъ лѣсскимъ.

До кан. институцій на Березку, дек. бирчанского, завѣданный о. Мих. Гандякъ.

Намѣстническо гондѣтся на кан. институцію о. І. Радецкого на Мервицу, дек. жовківского.

Розкладъ ѣзды на желѣзницѣхъ доржавныхъ.

важнѣйшій одъ 1 линія 1889.

Послѣ львовского годичника.

Приходить до Львова:

Въ напрямѣ зъ Стрия: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина Станислава и Стрия, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрия, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрия, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямѣ зъ Станислава: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Черновца до Станислава о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станислава о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшанный зъ Букарешту, Ясѣ, Сучавы, Черновца, Гусятина и Станислава о год. 11 мин. 6 въ ночи.

Въ напрямѣ зъ Белзѣ: 1) Поѣздъ мѣшанный кожного вторка и пятницѣ зъ Равы руской о год. 10 мин. 10 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный зъ Белзѣ и Сокала о год. 5 мин. 53 по полудни.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямѣ до Стрия: 1) До Стрия, Станислава, Гусятина, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрия, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрия, Станислава, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямѣ до Станислава: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станислава, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 рано. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Станислава, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 рано. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Станислава, Черновца и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямѣ до Белзѣ: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзѣ и Сокала о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Равы руской по пятницѣ о год. 2 мин. 44 по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Равы руской шо четверга о год. 5 мин. 1 по полудни.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлонской ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 68—0

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ

Передружъ не буде плаченый

Дирекція.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 2 вересня. Статя берлинскон Post, въ котрой предлагается одступити Россіи приступъ до Азии Балкану, зробила тутъ дуже немиле вражѣнне и выликала немале зачудуванье.

Парижъ 2 вересня. Приспѣвшу тутъ депутацию италянскихъ робѣтничковъ повитали дуже сердечно рада мѣста и громадка пословъ. Въ Лионѣ витано ихъ такожъ оспентативно, при чомъ не обойшлись безъ окликовъ „Прочъ зъ Криспимъ“.

Софія 2 вересня. Сербскій агентъ дипломатичный Бодій заявивъ именемъ своего правительства, що покликанье резервистовъ есть лишь хвилевымъ зарядженемъ, маючимъ на цѣли вправу войскову; заразъ по вправахъ будутъ всѣ резервисты розпущенъ. Такъ само заявило и правительство болгарске; роздѣлюване оружія мѣжъ болгарске войско не має пѣвкихъ цѣлей ворожихъ; розходиться лишь о доповненѣ того браку, который вже одъ давна даєсь одчувати.

Переписка Редакціи и Администрации.

Веч. Т. въ Дук. Не знаемо. А чи не можнабы оголосити въ часописѣ? — Веч. С. Т. въ С. в. Доручено „Народной Радѣ“.

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣванный при браку апетиту, слабый жолудку, воспаляющій оддыху, клясѣмъ одышко, адутю, колычъ, катаръ жолудка, згазъ, твореню сипу и кашлячѣмъ въ мѣхури, при надто великой флегмѣ, жовтачѣ, одышеню и блѣваню, болѣю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробавыхъ, недугахъ селезенки, печѣнки и геморойдахъ. — Цѣна флашочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна высылка у антикаря

КАРОЛЪ БРАДЪ КРОМЕРИЖЪ (Kremser) МОРАВА.

Маріяцельскій капль жолудковій не суть пѣвкимъ средствомъ потайнымъ. Складовѣ части поданъ суть при каждой флашочкѣ въ приписѣ.

Правдливъ можна купувати у всѣхъ антикахъ.

2351 20—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдливъ Маріяцельскій капль жолудковій рѣвно фальсификуетъ и наслѣдуютъ. — **На знакъ правдливости** муситъ каждая флашка бути завінена въ червоне запечатанье, заосмотрѣне въ повѣстѣ марку охоронну и при каждой флашочкѣ на приписѣ муситъ находиться, ще сей приписъ друкованый у Г. Гусака въ Крамерияхъ.

Правдливъ можна купити: У ЛЬВОВѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова Палеса, Яг. Рукера, Кар. Силевицкаго, І. Веворского, Арп. Раппапорта, — ВЪ БЕЛЗѣ у ап. Гросса, — ВЪ БОБРИЦѣ у ап. Бальбины Мендлицкой, — ВЪ БРОДАХѣ у ап. Брониса, Витославского, Мих. Кулики, Вильг. Липдесберга, — ВЪ БЕРЕЖАНАХѣ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса, — ВЪ БЛАЖОВѣ у ап. А. Вжеса, — ВЪ БУЧАЧИ у антикаря Корнила Левицкого, — ВЪ БАРИЖѣ у ап. Венед. Книшвоблоцкого, — ВЪ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Траунфельдера, — ВЪ ДРОГОВИЧИ у ап. Айхмилера, П. Партикевича, — ВЪ ГЛИНИНАХѣ у ап. А. Гельма, — ВЪ ЗАБѢЩИКАХѣ у ап. І. Кастановича, — ВЪ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петеша, — ВЪ ЖУРАВИНѣ у антикаря Іос. Л. Томашевского, — ВЪ КАМЯНИЦѣ СТРУМИЛОВѣ у ап. Карола Палеского, — ВЪ КОЛОМЫѣ у ап. А. Сидоровича, — ВЪ КОЛОМЫѣ въ антикѣ Ед. Стендла, — ВЪ КОПИЦИНѣ у ап. Редера, — ВЪ КАЛУШИ у антикаря Александра Шустова, — ВЪ МЕЛИНИЦѣ у антикаря Кривоногого, — ВЪ МОСТАХѣ ВЕЛИКИХѣ у ап. І. Жолинского, — ВЪ НЕМИРОВѣ у антикаря Предриксеного, — ВЪ ОДЕСКѣ у п. А. Кофтера, — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѣ у ап. Омеа. Барановского, — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Ягитонда І. Калицкого, — ВЪ РАДЫХОВѣ у ап. Ясевича, — ВЪ РОЗВАДОВѣ у ап. Вина. Іабожского, — ВЪ РОЗДОЛѣ у ап. Люда. Мерзвинского, — ВЪ СКОДМОРѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша, — ВЪ СКОДМОРѣ у ап. С. А. Лещовского, — ВЪ СОКОЛОВѣ у ап. Андр. Данчака, — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высо-чанского, — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѣ у ап. Ад. Палеского, — ВЪ СТРУЖѣ у ап. Чальбааного, В. Коморовского, — ВЪ СЪНЬВѣ у п. А. Маньковського, — ВЪ ТУРЦѣ у ап. Ягит. Козичкого, — ВЪ ТЕГНОПОЛИ у ап. Леона Флайшманна и Фр. Ягитевича, — ВЪ УСТРИКАХѣ у ап. Альф. Яструбского, — ВЪ ЧОРТКОВѣ у ап. Людвика Носса.

Всѣхъ науъ дѣларейхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбувши студіи зъ обсягу дентистини въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ атели дентистичне при пляцу Маріяцельскѣмъ ч. 10 и ординувъ одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣякія операции dokonує на желанье безъ болѣ, одобривши чувство кожною або розсезелючимъ газомъ (Lustgas). Штучный зубы выготворяє на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 46—?

„КОВЗАРЬ“

ЗБОРНІКЪ КВАРТЕТОВЪ.

Цѣна 60 кр

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за знижену цѣну отсы книжки:

Фавель, трагедія І. В. Гетого, въ перекладѣ Ивана Франка, зъ переднимъ словомъ и поясненіями. Цѣна знижена зъ 1 ар. 50 кр. на 1 ар. (зъ рекомандованю пересылкою 1 ар. 15 кр.)

М. Раскѣй и русскій панславизмъ, Корнила Н. Устиновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомандованю пересылкою 65 кр.)

Taras Szewcenko, życie i pisma jego, napisal Gwido br. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою рекомандованю 25 кр.)

Хто замовить всѣ три книжки **наразѣ,** одержитъ ихъ за цѣну 1 ар. 80 кр. разомъ уже зъ рекомандованю пересылкою

Позаякъ всѣхъ трехъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати въ замовленіяхъ.

Лекція на село.

Потрѣбно учителячки для одной дѣвчанки. Такожъ добре було-бы, если-бы по при науцѣ можна обняти доглядъ господарства. Вѣзша вѣдомость у о. Ив. Дымушевского въ Кийдановѣ, п. Оссовѣ.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або ул. Шайнохъ ч. 1.

має честь поручити В. ПП. Публикѣ и Веч. Духовенству свою одъ року 1873 испишучу

РОБѢТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

послѣ найновѣйшюй моды, зъ лайлучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрямуючи ько Русинъ о ласкавіхъ взгляды Вино. П. Т. Публики и Веч. Духовенства, поручає ласкавомъ покровительству.

Всѣ ласкавіхъ замовленія выконуються въ найкоротѣйшій часѣ.

2808 8—11

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

Хоче оженитись

властитель малой реальности на селѣ, молодой человекъ, 25 лѣтъ, Русинъ. Желать-бы оженитись зъ Русинкою, зъ невеликимъ маеткомъ, що знала-бы сѣльске господарство. Листы або по змѣстѣ фотографіи просить присылати подѣ буквами И. С. до Редакціи „Дѣла“. Ручиться словомъ чести за всяку дискрецію. (2—?)

Заявление.

Въ виду того, що пп. довжники, взивши у мене товаръ на кредитъ, не спѣшатъ зъ уплатою належачихся менѣ грошей и зъ того поношу великій стратѣ, змушений я завозвати ихъ публично до выповненя принятыхъ на себе обявзковъ и назначаю до того речивецъ до 3 (15) вересня 1889 р. Такожъ заявлюю, що пп. довжники, не заплатившихъ належачего менѣ довгу, буду примушений по уплатѣ выше наведеного речивца позвати передъ судъ и для перестороги другимъ ремѣсникамъ напечатати ихъ повній имена въ газетахъ. Сподѣюсь, що пп. довжники въ своѣмъ власномъ интересѣ не допустятъ до того, чтобы я бувъ примушений сновнати мое повѣщенье.

3075 (3—3)

Павло Мартинѣвъ

майстеръ шевскій

Львовѣ, ул. Выхарска, ч. 13.

ВЫСТАВА

образѣвъ фотопластичныхъ

въ сали Frohsinn въ готели Жоржа.

Въ томъ тыждни

ИТАЛІЯ

Вступъ одъ особы 20 кр., дѣтн 10 кр. Вистава отворена щодня одъ 10-тои до 9-тои години вечеромъ.

3073 (15—?)

Основаный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАЛТМИДЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старѣ вина угорекѣй лѣвичий и натуральнѣ вина столовы одъ 42 кр. бут.

Знаменитѣй Старки, Житиньки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣ вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домовъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 ар.

МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2.00 ар.

Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.

Одзначеный на выставѣ гигиеничнѣй оубѣнымъ медалемъ за старѣ вина.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшеныхъ огнетрвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ до покрываня дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжинира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

поручає:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованя мурѣвъ одъ вѣжкости, кладомъ на фундаменти въ горячѣмъ станѣ, **ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОЛПЛАТЪ**, ульпшену огнетрвалу асфальтову **ТЕКТУРУ** высюкихъ сорѣвъ до покрываня дахѣвъ, зятокъ 10 метрѣвъ □ одъ 2 ар. до 3 ар. 50 кр., **ЛЯКЪ АСФАЛТОВЫЙ** до консервациі дахѣвъ тектуровыхъ, **СМОЛУ АНГЛІЙСКУ** безводну.

Осушає асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣстнымъ досѣ въ техницѣ наибѣльше вѣхъй сѣтны въ помешканяхъ.

Фабрика выготворяє въ цѣлѣмъ краю своими людьми покрываня дахѣвъ огнетрвалую тектурою и ихъ репарациі.

Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ принимає Іосифъ Заплатальскій.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признаня и дипломъ гонорыый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣн за незрѣваннѣ

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумернѣ.

Пилиптонъ волосею свѣлому и споловѣлому по колькоразовѣмъ узкитю привертая красну барву. Пилиптонъ не фарбує. лише одолоджує волосе, котре подѣ выпавомъ сего одличного средства одыскує первѣстну барву, мягкость и оддыскъ. — Цѣна флакону 1 ар. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волосъ вздержує, цѣбульки волосѣй взмѣняє и до вытворѣваня та пороству волосъ побуждає. Лисины покрываються краснымъ волосемъ. — Цѣлы флаконъ 3 ар. Подѣ флакону 1 ар. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖИЙ

Знамените повѣдженье и покунь сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незрѣванной добротности. — Пудрѣ княжій на всѣхъ выставкахъ бувъ першимъ, а зисенный медалъ заслуги, якими его одзначили, найлѣпше его поручають. — Пудрѣ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйшѣ и найлѣпшѣйша мучка ростинна, прямою приплатѣ до лица надає красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 ар., зъ лебедикомъ 1 ар. 50 кр. Рожевый для блѣднѣнокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, малѣ пуделко по 70 кр., бѣльше ар. 1.20 зъ пуделкомъ ар. 1.60.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишай, угрики, дуже морщинки и долики бѣсовѣ. Лице одвѣжує, выбѣлює и вынѣжнує до той степени, що яко средство тоалетного-гигиеничне зѣстало одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природно-дѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 ар.

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, пляцъ Маріяцкій и улица Галицка, рѣтъ Валовомъ ВЪ КРАКОВѣ Сукомяцкѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Рикѣчѣ ч. 2.

Вже выйшовъ

Иллюстрованый Календаръ Просвѣты

на роцъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и во всѣхъ бѣльшихъ складахъ.

Матеріи вовнянѣй на сукнѣ дамскѣй

найновѣйшій

Метеръ одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульнѣй ч. 2.

Прѣбки на жадање оплатно одворотною почтою.

одержавъ въ великомъ выборѣ

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и оубѣдѣтельный редакторъ **Иванъ Белей.**

Цѣнникъ зъ фабр. Чорлянскон.

Зъ друкарѣй тов. кн. Шевченка, подѣ зар. К. Визначеню.

Выходить у Львові що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годѣ по полудни. Литературный додатокъ "Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей" выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на переплету равномъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львові Администратія "Дѣла" ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Капола Ладяка 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта). У Відня M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Дѣло" и напечатаніе за нисераты платитъ у Львові.

ДѢЛО

Предплата на "Дѣло" за литер. додаткомъ въ Австрію:

на цѣлый рокъ	на цѣлый рокъ . . . . .
18 зр.	24 зр.
на пѣть рокъ	на пѣть рокъ . . . . .
9 зр.	12 зр.
на чверть рокъ	на чверть рокъ . . . . .
4 зр. 50 кр.	6 зр.
на мѣсяць	
1 зр. 50 кр.	

у Львові:

на цѣлый рокъ	на пѣть рокъ . . . . .
16 зр.	24 зр.
на чверть рокъ	на чверть рокъ . . . . .
4 зр.	6 зр.
на мѣсяць	
1 зр. 35 кр.	

Редакція, Администратія и Експедиція пошты ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лично на поперекъ застрѣженіи. — Редакція неопечатаніи въ нѣтъ бѣдъ порта

Подождите чело коншту 8 кр. а. в.

Огощеніи принимаютъ по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ однимъ стрѣжъ печатомъ, въ рубр. "Надбелане" по 20 кр. а. в.

Подати числятся по 10 зр. бѣдъ стѣшка.

Загальні Збори товариства "Просвѣта" въ Станиславовѣ.

(Далше.)

Дуже оживлену дебату викликала справа видана етнографичної карти цѣлїи Русь-України. Референтъ сей справы п. Коостъ Паньківскій заявивъ зборамъ, що видѣль товариства на припорученіе торбачихъ зборівъ займався пильно сею справою, односился до картографичнихъ институтівъ въ Франції, Швейцарії и Нѣмеччинѣ, але не мігъ довести єи до кінця, бо показалося, що виготовленіе одповѣдної своєю цѣлїю карти етнографичної потягнуло бы за собою такъ великі кошти, що видѣль мусѣвъ бы хаба нарушити коренний фондъ, коли б хотѣвъ сповнити обовязокъ, вложеный на него торбачими зборами. Видѣль не хотѣвъ отже дѣлати въ сѣбъ справѣ на власну руку и дѣляго поставивъ однесити се разѣ до загальнихъ зборівъ. При томъ предложивъ референтъ три варіанты картъ: великого розмѣру, середнього и малого а зарозомъ и взорѣмъ техничного виконанія карти, заявляючи, що карта великого розмѣру, котра найлѣпше одповѣдала бы цѣлїи, стояла бы 2500 зр.

Д-ръ Савчакъ, вказуючи на велику потребу такої карти, казавъ, що цѣна не може и не повинна рѣшатися, чи видати карту чи нѣ; вже торбачі збори рѣшили, що товариство має постаратися о виданіи такої карти, отже и теперъ повинні збори рѣшити, що карта має бути видана, а въ якѣмъ форматѣ и за яку цѣну, то вже належить до видѣлу, треба лише, щобъ карта була добра.

Предсѣдатель пос. Романчукъ пояснюючи справу казавъ, що тутъ треба мати двѣ рѣчи на вглядѣ: перше, чи збори уважають за рѣчь конечну видати етнографичну карту Русь-України а бѣдѣмъ, чи дозволяють коли-бъ показалася потреба нарушити коренний фондъ.

О. Навроцкій зъ Голтѣмъ доказувавъ, що карта єсть конче потрібна, бо єи потребують не лише тѣ, що беруться читати книжки, але навѣть и интеллигенція. Мы не знаємо нашої рѣдної землі. На цѣну карти не можна оглядатися, бо потреба єсть дуже велика; коли треба буде нарушити коренний фондъ, то нарушити, лишь щобъ карта була точна, выразна и добра. Не треба жалувати гроша.

Д-ръ Олесницькій готуєся въ попередніи бесѣдками и признававъ потребу такої карти, але звертавъ увагу на то, що суть въ краю инші интитуції, до котрыхъ се властиво належить, єсть на то правительство. Товариства приватній якъ "Пресвіта" мають лишь підпомагати науку тамъ, де того не можуть нѣякъ зрѣбити власти, до котрыхъ се належить. Мы маємо право жадати, щобъ рада школьна занялася сею справою. Коли перейдемося по школахъ, то побачимо, що знаходяться тамъ карти Польщі, а хто ихъ видавъ? — Рада школьна краєва за вѣрній грош! Єсть у насъ такожъ и сѣймъ, котрый богато грошей, на котрий нашъ народъ складаєся, выдає грошей не на нашъ цѣль; маємо отже право домагатися, щобъ и сѣймъ причинився до виданія карти. Ставлю дѣляго внесеніе: Загальні збори прапоручають видѣлові товариства "Просвѣта", щобъ бѣдѣся до сѣйму о запомогу на виданіе етнографичної карти Русь-України.

П. Шеховичъ, судья зъ Перемышля: Вѣсь зборівъ готуєся на то, що тогѣ рѣда карта єсть конче потрібна и що "Просвѣта" повинна-бы занялася єи виданіємъ. Оденъ д-ръ Олесницькій заримѣвавъ, що виданіе такої карти належить въ першій лїній не до "Просвѣты", але до правительства, бо кожде правительство повинно старатися о то, щобъ народъ бувъ просвѣченый; товариства приватній повинні лишь підпирати правительство. Внесеніе єго каже старатися о запомогу бѣдѣ сѣйму. Однакѣжъ я думаю, що коли карта потрібна а мы бѣдѣ сѣйму не достанемо одповѣдної запомоги, то треба намъ застановитися надъ тымъ, чи въ томъ случаю може видѣль товариства нарушити коренний фондъ. Я підпараю внесеніе д-ра Олесницького, але предкладаю такую стилизацію внесенія: "Старатися, абы сѣймъ давъ цѣль кошти на виданіе карти або бѣдай часть ихъ; коли-бъ то не сталося, щобъ видѣль сѣмъ постарався о виданіи карти".

Предсѣд. пос. Романчукъ пояснюючи справу, казавъ, що розсудитися головню о чотирьохъ точкахъ а именно: 1) чи збори уважають виданіе карти етнографичної за потрібне; 2) чи, скоро бы то було можливо, карта має бути великого формату; 3) чи збори уважають видѣль нарушити коренний фондъ въ конечній потребѣ; и 4) чи карта має бути видана о скільки можна зъ найменшымъ нарушеніємъ фонда и чи видѣль має старатися о запомогу бѣдѣ сѣйму. Въ сѣмъ дусѣ, каже предсѣдатель, поддасть єи сею справу и підѣ голосованіе.

Д-ръ Савчакъ доказувавъ, що не треба боятися нарушенія коренного фонда, бо грошъ виданій на карту не пропадуть; буде то лишь хвилена позичка, котра вернєся зъ розпородження карти.

П. Герасимовичъ, директоръ Гуцульскон Сиблїи въ Коломиѣ, доказувавъ, що "Просвѣта" не повинна старатися о нѣяку запомогу бѣдѣ сѣйму, бо така запомога була-бы зависима бѣдѣ всѣлякихъ обставинъ а могло-бы єе и такъ бути, що та запомога уважалася-бы за ласку для насъ та хотѣли-бы єе намъ означувати границѣ на картѣ. Найлѣпше най самъ народъ видѣсть дѣя себе карту, най то правительство "Просвѣта" видѣсть єи власнымъ коштомъ. Філія коломийска — казавъ бесѣдникъ — высала мене сюды и уповаживала заявити, що хоче, щобъ "Просвѣта" видѣла карту Русь-України власнымъ коштомъ.

Реф. п. Паньківскій навѣвъ яко примѣръ, що бѣдѣ краєвыхъ и правительственныхъ интитуцій трудно буде до узыскати; фактъ, що руске товариство педагогичне удавалося до краєвихъ радъ школьных о виданіи руской карти географичної а рада одговѣла, що она не має на то фондівъ; нехай товариство само видѣсть а она припоручає карту до ужитку школьного.

Д-ръ Олесницькій одповѣдаючи п. Герасимовичу выступивъ противъ того, щобъ запомогу зъ краєвыхъ фондівъ уважати за якусь ласку. То не ласка — казавъ бесѣдникъ — то за нашъ грошъ, то нашъ податки кроваві! (Громче: Славно!) Сѣймъ має незадовоно зборівъ и треба подати петицію. Маємо право до того! Знаймо-жъ наше право! (Громче: Славно!)

П. Полотнюкъ підпиравъ внесеніе д-ра Олесницького, щобъ поручити видѣлові внести петицію; будемо бѣдай знати, чи тамъ для насъ такъ добръ, якъ то люблять говорить.

П. Корытовскій підпиравъ такожъ внесеніе д-ра Олесницького зъ додаткомъ, щобъ коли-бъ сѣймъ одкинувъ петицію, видѣль мавъ право видати карту власнымъ коштомъ.

На послѣдокъ промавивъ ще судья п. Шеховичъ доказуючи, що карту треба-бы видати больше якъ въ 2000 примѣрникахъ. Зъ часомъ можуть розбитися и вѣсь примѣрники а товариство зможе покрити видатки.

Наступило голосованіе поєди точокъ предложенихъ повѣсь предсѣдателемъ збору. Ухвалено отже: 1) Збори уважають за конче потрібне видати етнографичну карту Русь-України; 2) карта має бути большого формату; 3) большинство збору уповаживає видѣль нарушити коренний фондъ, коли того буде потреба; 4) принято внесеніе д-ра Олесницького подати до сѣйму петицію о запомогу на виданіе карти.

Теперъ настала мала перерва, підчасъ котрой д-ръ Озаркевичъ одчитавъ численні телеграммы и привѣтній писемъ, наспівній зъ рѣзкими стрѣбъ краю. (Звѣсть телеграммъ подамо побѣйше. Ред.)

Одѣла наступили рефераты членівъ товариства "Просвѣта". Першій рефератъ въ справѣ розповсюдження книжокъ видана "Просвѣты" мавъ адвокатъ краєвий д-ръ М. Бучиньскій. Референтъ одчитавъ звѣстній вже резолюція и поддавъ ихъ підъ розвагу зборівъ. Резолюція єго підперъ пос. Гурикъ, и вызвавъ вѣсь членівъ, щобъ они старались придбати товариству новихъ членівъ. — О. Струтиньскій зъ Ямницѣ готуєся на то, щобъ народови подавати дѣбръ книжочки дѣчтання, але перестерѣвавъ передъ школявою лектурою и перейшовъ зъ сѣго на справу Наумовича, Гнилицького и т. д. а предсѣдатель бувъ змушений звернути увагу бесѣдника на то, щобъ держався предмету. На внесеніе д-ра Олесницького замѣнено дискусію а збори ухвалили бѣдѣкъ вѣсь резолюція д-ра Бучиньского. (Далше буде.)

Дописи "Дѣла".

Зъ Борщѣвского.

[Справа введенія патрѣвъ Мисіонарѣвъ въ повѣть борщѣвскій.]

Въ недовѣмъ часѣ мають въ мѣстечку Озернахъ, повѣту борщѣвского, оселитися патрѣ Мисіонарѣвъ и, обнявши парохію латаньску підѣ свою власну управу, розпочає дѣло проповѣданія нрбі єи єи слова Божого въ польськѣмъ языкѣ. Сировадати ихъ сюды має князь Левъ Сапѣга зъ Вѣльча, на тую цѣль много жертвує и, якъ вѣстѣа ходять, єсть тои гадки, що тымъ способомъ Русалямъ тутешнихъ сторѣнь добре прислужить.

Изъ рукъ того князя, котрый єсть похвальною выимкою межа магнатами польскими и серьезно справѣ нашѣй сприяє, и то не только олодкими словами (бо и инші насъ часто намаю годують) але и дѣлами, чого євѣдѣствомъ послѣдній вибѣръ, — бѣдѣ того отже князя радо привітали-бы мы таку жертву, ко-

тра бы була справдѣ користою для Русь. Але, хотѣвъ, якъ кажуть, єи. Левъ Сапѣга заявивъ, що фактъ введенія тыхъ патрѣвъ не спровадитъ въ наслѣдѣкѣхъ своихъ ані латинизованіи ані польонизованіи нашего народу, — то все-таки мы Русины повитаємо законъ той только зъ недовѣрѣмъ и неохотою, бо мы занато переувѣдѣний, що зъ тои жертвы князя мало користи а богато заколоту розсѣзатися по нашѣй дрѣси сулокийнѣй сторѣнь. Недовѣрѣя то абуджує въ насъ не только самъ законъ, належачій до модныхъ нинѣ законѣвъ воюющихъ, котрі ставлять собѣ религію не яко цѣль, но яко средство до осягненія вищихъ, часто и полатичныхъ цѣлей, — але єе больше спляне пересвѣдченіе, що нѣ религіій нѣ моральній цѣли не вымагають поставленія такогѣ закона. Народъ нашихъ сторѣнь єсть веденый религію и морально, тверезѣсть давно заведена, отже и не заходить потреба взунѣтихъ мѣсий, — а если найдутся які недостатки, то выстане автономичне ихъ полагожденіе черезъ руске духовенство.

Поступокъ такой єи. Льва Сапѣги, если бы до того дѣйстно прїйти мало, мусѣвъ-бы єлиръ нашъ, хочѣ-бы и не посуджуючи єго о ворожѣ Русь интениці, уважати що-найменше за докѣръ и за запереченіе нашему клирови одѣбностей до автономного управлюванія народомъ въ справѣхъ религію-моральныхъ. А однакѣжъ той князь самъ недавно тому на передвыборѣмъ зборѣвъ въ Борщѣвѣ высказавъ памятный слова: "Рускій народъ — только рускій послѣ заступати повинній", черезъ що утвердѣвъ то правило, що нѣхто лучше интересѣвъ народу боронити не може, якъ репрезентанты нѣвъ нѣдра того-жъ народу, и що каждый иншій складъ рѣчей єсть несправильный. Дѣляго-жъ той самъ рускій народъ въ справѣхъ религію-моральныхъ мавъ-бы мати иншихъ проводникѣвъ и керманічѣвъ кромѣ руского духовенства? Не попаєвъ жѣ бы князь, насылаючи насъ сюды п. мисіонарѣвъ, въ противѣрчіє зъ своимъ власнымъ засадѣмъ?

Межи тутешнымъ народомъ, больше розбудженымъ, одкиваются голоса несправильный сему нововведенію, и єлиръ рускій не повиненъ маловажати справы, бѣ лучаєся то въ привѣрхъ дѣл Русь часѣхъ, коли майже кожде чело нашихъ часѣсей приносить намъ якусь немалу вѣстѣку. Тожъ и надѣя на поселеніе въ нашихъ майже часто-русскихъ сторѣнахъ Бзунтѣвъ, — хотѣвъ підѣзмѣною названо Мисіонарѣвъ — не позволивъ намъ глядѣти въ нашу будучаєсть вѣсело и рожево.

Мы бы бажали зъ цѣлого сердца, щобъ дѣйшла нѣсь вѣстѣка, що князь Левъ Сапѣга змѣняєвъ плянь и поважну суму грошей прѣзначену на поселеніе мисіонарѣвъ въ нашихъ сторѣнахъ уживъ на цѣли правдо-мисійній въ той способѣ, щобъ за тѣ грошѣ патры, поселившись дѣсь межи Кафрама за Пауцасами, мли проповѣданіи євангелійній правды єи койно и зъ добрымъ успѣхомъ, благозловеній вѣсьмъ, — а того всего не могли-бы певно надѣятися, если-бы, спрїтившись єому правдо-мисію, насъ Русивѣвъ, утвердженыхъ уже бѣдѣ тысяча лѣтъ въ правдахъ вѣрѣ, хотѣли усадиливати євою мисіюною дѣятельностью.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Цѣсарь прїїхавши вчера рано зъ Ишлѣ до Відня одобривъ въ полудне прїєзгу бѣдѣ ново-именованого министра для Хорватіи, Госпичевича, а бѣдѣкъ принимавъ єго на авдієнціи.

Въ кругахъ войсковыхъ говорятъ, що головню-командующимъ генераломъ въ Празѣ на мѣсце помершого ген. Филиповича має бути именованій архієп. Фридрихъ.

Въ италіаньскихъ газетахъ появивъся въ послѣднихъ дняхъ зновъ вѣсть, що цѣсарь австрійскій має прїїхати въ гости на короля Гумберта до Риму. Говорятъ навѣтъ, що межи гр. Кальчонимъ а Креспинимъ ведуться въ сѣй справѣ переговоры. Вѣсть єя здаєся бути не конче вѣрѣдостѣйна а коли-бъ австрійскій цѣсарь мавъ дѣйстно выѣхати до Італіи, то стрѣча обохъ монархѣвъ певно не наступила-бы въ Римѣ, але дѣсь далеко бѣдѣ давной державы папскон, бо цѣсарь австрійскій певно не хотѣвъ-бы папѣ робити неаримности тымъ, що фактично признаєвъ-бы въ Римѣ верховну власть найбільшихъ противникѣвъ папы т. є. италіаньского короля и єго теперѣшного правительства.

Министерство финансовъ має выготвити новело о наслѣдѣностяхъ а предложитъ єи радѣ державній на наиблизѣмѣмъ засѣданіи. Новела та має принести дѣякій побѣгъ при переносеніи права власности меншихъ маєткѣвъ и наслѣдѣственныхъ посѣлѣностей. Кромѣ того має та новела установити досѣть великій належнѣости бѣдѣ сумѣ выгранныхъ на лѣтеріи, бѣдѣ тотализатора и другяхъ того рода предпріємствѣхъ.

До нового президента на Шлѣску д-ра Бѣгера ходила не давно тому депутація, зложена зъ 57 осібъ, підѣ проводомъ посла Свѣжого и д-ра Стратіля. Першій промавивъ въ имени шлѣскихъ Поляківъ а другій въ имени Чехѣвъ. Депутація домагалася рѣвноуправленія языкѣвъ польского и чешского зъ вѣмѣстнимъ и уважленія справедливыхъ жаданъ славянського населенія на Шлѣску. Президентъ обѣщавъ, що розслѣдитъ жаданія обохъ народностей а тогдѣ зарядать, що буде потреба, абы нѣкому не дѣялася кривда.

Пѣсья вѣстей зъ Берлина уважають тамъ за рѣчь певну, що царь вже сими днями загоритъ до Нѣмеччинѣ. Кажуть навѣтъ, що царь приказавъ вже урядово заявити въ Берлинѣ, що завтра прїѣде въ гостину до цѣсаря Вильгельма. Нинѣ має царь вѣстѣи на корабель въ Копенгагъ и побѣхати до Нѣмеччинѣ, але не пѣде до Берлина лишь просто до Поцдаму. Дня 7 н. ст. вересня має царь вернути до Копенгага на уродины давнѣйшей королевы. Рѣвночасно розвѣшлася такожъ урядово поголошка, що царь розпорядивъ урядово выслати наслѣдника престола на выставу до Парижа.

Въ Петербургѣ ходила передѣ колѣкома днями поголошка, що царь має въ наслѣдокъ недуги вел. кн. Маріи Павловны вернути вже сими днями зъ Копенгага. Поголошка та показалася безосновною. Книгняня маєся вже значно лѣпше. Въ наслѣдокъ недуги вел. кн. Константина Николаевича установивъ царь, щобъ зарядъ интересѣвъ и майна недужого обняли вел. княгиня Александра Іосифовна и вел. князь Константинъ Константиновичѣ.

Одесске ген.-губернаторство має бути знесенѣ а акты убѣдѣнныхъ вже справъ мають бути перенесеніи до архиву бывшой канцеляріи новороссійского и бессарабского губернаторства а корреспонденціи, що односясь до справъ будучихъ єе въ хѣдѣ до канцеляріи губернаторѣвъ або начальниковъ мѣсть до котрыхъ належать, або до министерства дѣлъ внутрѣшнихъ, наколи справы односясь до цѣлои области, що належала до одесского ген.-губернаторства.

Цѣсарь Вильгельмъ выѣхавъ вчера на маневры до Стетинѣ. Въ берлинскихъ кругахъ дѣбрѣкахъ сподѣваються прїѣзду царя доперва въ половинѣ вересня.

Берлинскій газеты нѣтуютъ вѣсть, пѣсья котрой министерство войны носится зъ гадкою завести вѣсьмъ новый законъ войсковой. Законъ сей буде мати на цѣли основну реорганизацию цѣлои арміи нѣмѣцкон. Берлинскій Tageblatt предкладає при сѣй нагодѣ, щобъ завести податокъ войсковой, котрый мали-бы платити ажѣ до 38 р. вѣтъ тѣ, що єуть нездѣбнѣ до войска. Такимъ способомъ — каже агадана газета — можна бы узыскати значній фонды на "удержаніе мира".

Парламентъ нѣмѣцкій має зобра-тисѣ въ половинѣ жовтня а цѣсарь самъ бѣдрѣе єго засѣданія.

Въ Лондонѣ одбуєся онѣгды въ Гайдпарку митингъ страйкующихъ робѣтниківъ, въ котромъ вѣзало участь больше якъ 150,000 людей. Вернѣсь и другіи проводирѣ робѣтниківъ мали бесѣды, въ котрыхъ заявляи, що страйкъ дѣти не скінчиться, довѣ жаданія робѣтниківъ не будутъ уважленіи. Для страйкующихъ зложено на митингу значну суму.

НОВИНКИ.

— Цѣсарь въ Галичинѣ. Нинѣ рано о 5-тѣй годѣнѣ прїѣхавъ цѣсарь до Галичинѣ на маневры войсковой. Зъ цѣсарѣмъ їдуть архієкнязь Альбрехтъ и Райнеръ, министрѣ войны бар. Баверъ и свѣта цѣсарска зложена зъ 12 осібъ. Заграничныхъ представитѣльѣвъ войсковыхъ нема, бо сѣгорѣшніи маневры єуть деталічними вырѣвами войсковыми; лишь войсковій аташе, нѣмѣцкій и италіійскій, зъ амбасадею у Відни прїѣдуть при кѣнци галицкихъ маневрѣвъ и обѣдѣла вже будутъ присутній на маневрахъ чешскихъ коло Литомышля. Официально повитано цѣсаря въ Краковѣ. Намѣстникъ гр. Вадеи зъ совѣтникомъ Терлецкимъ выѣхавъ до Кракова и буде при бѣдѣ цѣсаря за цѣльнѣ часѣ побуту въ Галичинѣ. На двѣрци въ Краковѣ зобрались: маршалокъ гр. Тарновскій, єпископъ Дунаевскій, Пашло Попель зъ околичною шляхтою, рада мѣска зъ президентомъ Шляхтовскимъ, власти судовій и политичній та вѣзальчѣ репрезентация вѣсьхъ краковскихъ школъ, заведенъ, товариствѣхъ и урядѣвъ. Дворецъ пристроєно хоругвами, зелєню и цѣвѣтами, а въ мѣсцѣ, де стануєвъ побѣдъ дѣбрѣкій, адвигнено балдахинѣ, а побѣдъ нѣмѣть цѣсарскій. Побѣдъ зѣдѣвичій ведуть генеральній директоръ Сохоръ, директоръ Сладковскій и надѣисекторъ Ельснеръ. Цѣсаря повитаєвъ президентъ Кракова вѣлыми короткою промовою зъ околицѣмъ въ честь цѣсаря; бѣдѣкъ оглянуєвъ цѣсарь почетну команію войскову

намётник представивъ цесарю видный личностъ въ шляхты, президента суду Зборовского и деящихъ профессоровъ университетскихъ. До шляхты промовивъ цесарь: Дякую, що ви агромадіали такъ численно. Все прибуваю радо до Галичини, до знаю, що повітають мене такъ сердечно. Вірте мені панове, що емь все щиро обданий вашому краю. Цесарь промовивъ та кожъ по кілька слівъ и до ниніхъ представленихъ осібъ, пр. говоривъ Зборовского о судівництві и Цоля о университеті. О год. 5 мин. 45 одійхавъ цесарь въ дальшу дорогу; на дворці въ Кракові задержавъ цесарь всего лишъ 7 минутъ. — Въ дальшій дорогі выходили на повітанья цесаря по-при шляхъ зельзничі процесіи зъ священниками и сѣбѣ людѣмъ. Въ Бохні повітали цесаря промоваи маршалокъ повѣтовий и бурмистръ Бохні; въ Тарнові на дворці не було нїякихъ промовъ, лишъ представлено цесарю епископа Лобова и деякихъ представителѣвъ властей, а при шляху зельзничомъ установилось до 2000 робѣтниківъ, що роблять коло будовы другого шляху зельзничі Кароля Людвика; въ Дембичі промовивъ до цесаря маршалокъ повѣтовий; — на всѣхъ тыхъ большіхъ стаціяхъ зельзничнихъ задержався побѣдъ двѣркі 3—4 минуты. — Цѣлый Ярославъ, послѣдню стацію, де приїде цесарь, прикрашено: выставлено двѣ брамы тріумфальні, одну при дорогі до Павловева, де буде резиденція цесарка, а другу при дорогі до Радимна, а взгядно до Краківця, де цесарь выїде дня 6 вересня. Зъ Ярослава до Павловева, села гр. Вальгельма Сьємѣньского-Левичского, повѣ миль дороги; вздовжъ цѣлою дороги установили конна бандеря селянська. По повітанню цесаря въ Павловеві выїде графиня Сьємѣньска до Переворска, а гр. Сьємѣньскій лишиться въ Павловеві. Цесарь замешкае въ будинку партеровомъ, а свита цесарка помѣститься въ другомъ будинку одноповерховомъ. Архикнязь Альбрехтъ замешкае въ селі Тучакахъ у посла Евд. Мицкевича; министръ войны, гр. Бадені и войсковій аташе замешкають въ Ярославлі въ приватныхъ домахъ. На дворці въ Ярославлі будутъ представлений духовенство обохъ обрядѣвъ, власти и уряды, але нїякихъ промовъ не буде. Маневры побѣдъ Краківцѣмъ скочаться 9 вересня и цесарь выїде до Литомышля, зъ-вѣдѣи цесарь удасться на Угорщину на вправы войсковій гонведѣвъ.

— **Повѣнь.** Зъ поодинокихъ мѣсцевостей надъ Прутомъ и притоками Днѣстра надходить вѣстои о повѣни. Станиславѣвъ: Мосты ч. 3, 4, 5 и 16 на гостиниці роженітовомъ цѣкомъ зорвані, а мосты ч. 19 и 68 сильно ушкоджені. Мѣсцевости: Волчанецъ, Пѣдлуже, Угорники, Имиця и Микитинці стоять подъ водою. — Надъ вѣрною: Коммуникація зъ Угорщиною перервана, бо гостиниці и кілька мостѣвъ сильно ушкоджені. — Делятинъ: По тридцативомъ звинѣмъ дощѣ поднеслася значно вода на Прутѣ и зъ пѣтницѣ на субботу вечеромъ о 8 мѣй годіні перервала вода берѣгъ и влилася до улицѣ, що вела до Пруту. Люде почали утѣкати и ратувати свое майно. На щастье о пѣвничі уставъ дощѣ и вода звѣльна уступила. Лишь мѣжъ Делятиномъ а Зарѣчемъ перервана коммуникація, бо вода забрала мѣстѣ, а властиво останки мосту, бо по такому треба було їздити въ послѣднихъ лѣтахъ. Коло мѣй: Прутъ выливъ значно и ушкодѣвъ два мосты: державный и зельзничій (на зельзничномъ висять шини), тому нема коммуникації нѣ въ сторону Кутѣ нѣ Слободы. Мѣстѣ державный пукъ въ половинѣ и переключился на метеръ до рѣки; такожъ и гостиниці перервані на 20 сажѣвъ. Мосты въ Вербажѣ, Яблонѣвъ и Шестинѣ зорвані, въ Спасѣ вода забрала кілька хатъ и худобу. Побѣдъ зельзничій доходить лишь до Коломыжѣ. — Часописъ коломыйскій О własnych sprawach такъ вѣстои подае про повѣнь: По дощѣ, що тривавъ три доби, Прутъ възбравъ значно. Шкоды, які починивъ, суть величезні. Наибольше потерпѣли двѣ дестилляріи нацѣ Винценца и Байзера, положені по правѣмъ боцѣ Прута. Вода понесла зъ собою бочки зъ нафтою а навѣтъ и котлы дестиллярскі. Такожъ потерпѣвъ значно властитель американского мыльна Кристенъ; вода перервала мыльню, надъ котрою стоить сей мыльня. Вода залла передѣтѣе кутске, а що выливъ и Чорный Потѣкъ, то и була велика небезпечность. Якось удалося перекопати таму и дати внишїй напрамъ розбурханымъ яламъ. Велику шкоду нанѣвъ Прутъ громадѣ Воєкрьсницямъ; вода забрала поля и луки. Доходять вѣсти, що не обійшлося при тѣй повѣни и безъ жертвы въ людяхъ и худобѣ; понизше Коломыжѣ мало утопити пѣтеро людей и пѣтьдесять штукъ худобы. На Вуковинѣ такожъ повѣнь; побѣдъ Черепковцями вода подмыла мѣстѣ зельзничій и лишъ розвазѣ стражника треба заглядати, що побѣдъ не надѣхавъ, коли сей мѣстѣ бувъ вже ушкодженій. Неполоковѣцѣ подъ водою; въ Падиковцѣхъ пѣшшовъ зъ водою цѣлый тартакъ зъ будинками и матеріаломъ; цѣле село Ленковцѣ стоить подъ водою и 40 хатъ поплыло зъ водою та ажъ жандармерія ратувала людей. — Днѣстеръ выливъ коло Журавна и Волшовецѣ. Войско, що естъ на маневрахъ въ напрамѣ Ставиславова, надѣбалю на великій перешкоды въ своемъ походѣ.

— **Зъ Золочева пишуть намъ:** Въ справѣ засуду золочевскимъ ц. к. старостомъ селянъ и селянокъ за подорожъ на богомѣлье до Почаева, — про котрый Бюв. Редакція „Дѣла“ за „Черв. Русею“ згадала въ повѣнкахъ въ ч. 185 „Дѣла“, — неправдиво представлена роль п. Карабиньского, заступника нотаря въ Золочевѣ. Въ „Черв. Русі“

сказано, що мовѣ-то коли селяне зголосили рекурсы противъ того засуду, то „комисаръ староства“ оказался для нихъ столь любезнымъ, що пригласилъ въ канцелярію нѣкого Карабиньского, котрый и согласился за 3 зр. написать рекурсы. Рѣчь була така: Коли староство засудило пѣтомъ нѣкого до Почаева на звѣтну кару, дотичный урядникъ староства оповѣстивъ засудженымъ, що противъ засуду можуть внести рекурсы до намѣстництва, нехай отже удадуться до якого адвоката. Засуджені удались до п. Карабиньского, заступника тутешного нотаря, хоча поручити свою справу ему, яко Русинowi. П. Карабиньскій удався до ц. к. староства, выпитався все потребне въ вырѣку и жадавъ одъ засудженыхъ — а всѣхъ було ихъ 15 — по 50 одъ особы. А що засуджені казали, що мають всего 3 зр. то п. Карабиньскій приставѣ и на 3 зр. и вѣсь прошенье до намѣстництва о знесенѣ кары. Що и намѣстничество — якъ вѣдомо — прошеня того не уважало, въ тѣмъ не вина п. Карабиньского, яко Русина, щирою для справы русков; всѣ тутъ въ Золочевѣ знаютъ и нѣхто навѣтъ не поважить допустить, чтобы онъ справою але бувъ занявъ. Що-до самого засуду, то певна рѣчь, що больша половина засудженыхъ ушла жертвою намовамъ двоухъ организаторѣвъ шорочно вандрѣвки до Почаева, хотій остереженъ передъ злыми наслідками той вандрѣвки не хило и зъ стороны свѣтской и зъ стороны духовной. Досить навести на свѣдка о Стисловского зъ Ляцкого великого, котрого голосу пѣломники не послушали.

— **П. Норрило Устияновичъ** прикраивающі стѣны хоршон церкви въ Денисовѣ фресками, переїхавъ до Поморья и тамъ теперь, подѣ его надзоромъ, обновляе старинный, великій и прекрасный иконостасъ фондаціи Собѣскихъ.

— **Одъ выдѣлу снідочкои филіи общества им. Качковскаго одержали мы таке писмо:** Въ оповѣщеніи о загалныхъ зборахъ филіи общ. им. Качковскаго въ Сяноцѣ зашла ошибка, бо мы означили хибно день 21 вересня (3 жовтня с.р.) яко день зборѣвъ замѣсть 19 верес. (1 жовтня). Щобы зачасу вывѣсти публяку зъ блуду, просимо о помѣщенѣ такого оповѣщенія: Маемо честь привести до вѣдомости П. Т. руской Публяки, що загалный зборъ филіи общ. им. Качковскаго въ Сяноцѣ и устроиваній тутешною „Бесѣдою“ вечерокъ зъ танцами одбудуться во второкъ 19-ого вересня (1-го жовтня) с.р. Одъ выдѣлу филіи: *Вас. Чечарникъ, Шаріонъ Гала.*

— **Огнѣ.** Зъ Сѣнявы пишуть намъ: Дня 26 н. ст. серпня о 11-той годіні въ ночи займився огонь въ Писковичахъ, пов. ярославского, у господаря Якимѣ Собашка. Въ одной хвиліи погорѣли чотири господарства, с. е. хаты и сѣдолоды зъ всѣми сѣгорѣчными плодами, кромѣ того трое коней, корова и дрѣбъ; шкода на 5000 зр. Ратунокъ бувъ трудный, бо въ селѣ вже всѣ спали, а хто пробудився, ратувавъ себя. Подпаливъ рѣдній сынъ Якимѣ Юрко. Отецъ живъ невзбѣдо зъ сыномъ и коли Юрко оженился, хотѣвъ одѣлѣтися одъ отця, але сей протинився тому. Коли дня 26 серпня домагався Юрко конче побѣду, а отецъ рѣшучо одмовивъ, почалась мѣжъ ними бійка и Юрко такъ сильно побивъ отця, що онъ ставъ безъ притомности. Онѣла спамѣтавшися, казавъ Якимъ жѣнцѣ и мачосѣ сыновни закликати войта, радныхъ и писаря, чтобы робити testamentъ. Радий зійшлися вечеромъ о 9-той годіні и Якимъ ставъ робити записъ: жѣнцѣ и сыновни зъ того другого супружества, що найближе поле и всѣ будинки, а Юркови найгѣрше поле, хочъ сей цѣлый маєтокъ бувъ по его матери, першій жѣнцѣ Якимѣ Подѣ той часѣ стоявъ Юрко подѣ окномъ и почувши записъ, внавь въ злѣсть, що его материзина переходить въ чужій руки. Замкнувъ конѣ въ стайні, що стояла коло хаты, и запаливъ еи; въ хатѣ побачили огонь, выбѣгли ратувати, але вже було за пѣзно. Юрко почавъ утѣкати въ поле и по дорогѣ запаливъ зъ двоухъ боковъ сѣдолоду та одъ того займився и сусѣдній будинки господарѣвъ. Юрко зголосився самъ до постерунку жандармеріи и признавъ до всего. Люде наркають на старого Якимѣ, бо вся вина въ тѣмъ, що але обходився зъ сыномъ. — Въ Грабѣвцѣхъ коло Зборова погорѣли господарскі будинки, власность о. Юл. Илевича, тамошного пароха. Вудинки були цѣломъ нові. Въ пожери погорѣли всѣ сѣгорѣчні припасы збѣжа. Огонь, якъ кажутъ, бувъ подожений.

— **Въ Сколѣмъ** одбудулося дня 28 н. ст. серпня особливе торжество церковне. Передъ сорокъ лѣтами згорѣла въ Сколѣмъ церковь. Одъ той поры годѣ було побудувати нову церковь а Русини мѣстѣ мѣстѣмъ ядовольствѣ тѣсною и непоказною церковцею дочерною, далеко одъ центра мѣстотчка. Торѣкъ зновъ згорѣвъ латинскій костелъ. Оба священники, рускій и латинскій, якъ и прихожане обохъ обрядѣвъ постановили взятися спѣшно до будовы церкви та костела и зложили комитетъ, котрый постварився о архіерейске благословеніе всѣхъ трехъ обрядѣвъ, о устроенье фантовои льотеріи и о дозволѣ одъ ц. к. намѣстництва збрати жертвы по цѣломъ краю. Всѣ доходы мають роздѣлитися по половинѣ на церковь и на костелъ. Комитетъ наконецъ выбравъ надѣ 200 колектантѣвъ, котры мають обійти Галичину, збирати жертвы. Отже для призванія Божои помощи для оуцѣхъ колектантѣвъ, котры мають розходитися по краю, устроено торжество церковне дня 28 н. ст. серпня. Днемъ передъ тымъ о. Гр. Морозъ одправивъ вечерню, а два проповѣдники, еромонахъ о. Бремій Ломинскій по руски а кс. В. Домбровскийъ зъвѣтъ зъ Станиславова по польски, проповѣдали на тематъ сновѣдѣи. По проповѣ-

дѣхъ всѣ колектанты высповѣдались. Другого дня (28-го серпня) о 8 годіні рано одправили службу Божію о. Морозъ и кс. Домбровскийъ, а потѣмъ наступила соборная литургія, котру одправивъ о. Вол. Мартинковъ, мѣсцевой приходникъ, въ сослуженію оо. Гр. Ломинского, и о. Мороза, а при спѣвѣ хору подѣ управою п. Бандуровича, учителя зъ львовской школы им. Шашкевича. Рѣвночасно лат. парохъ ко. Ант. Ванатовичъ одправивъ тиху службу Божу. По богослуженію одбулася гостина въ домѣ о. Мартинкова, въ котрій взяло участь духовенство обохъ обрядѣвъ и свѣтская интеллигенція. По гостинѣ, о год. 5 пополудни, зновъ одбулося богослуженье зъ проповѣдями о. Ломинского и Домбровского до колектантѣвъ. (На се торжество запросивъ бувъ Свѣтлый Комитетъ сколѣскій телеграфично дня 27 н. ст. серпня и нашу редакцію, чтобы выслала своего представителя до Сколѣго, але зъ причини, що рѣвночасно одбувались загалный зборы товариства „Провѣты“ въ Станиславові, наша редакція зъ правдивымъ жалемъ не могла сповнити вѣзвана Комитету.)

— **Жалобу на непорядки по нашихъ урядахъ почтовыхъ** надѣсла намъ слѣдуючу: Будучи въ Любѣни писавъ я кілька листѣвъ въ рѣзній стороны, а то до Львова, Збаража, Журавна. Якъ ядѣнався, тѣ листы не дойшли до назначеного мѣсца. Причини не могу себѣ пояснити, бо въ Любѣни скринка прибыта при почтѣ и я самъ выкидавъ въ ню листы. На тыждень передъ одѣздомъ зъ Любѣни писавъ я домѣвъ листъ, чтобы выслали конѣ до зельзничѣ; коней не було, бо не приїшовъ листъ и я вже тыждень дома а листу ще нема. — Т.

— **Divorce!** Урадова газета французской республики оповѣщае статистику разводѣвъ въ р. 1887, с. е. въ першомъ роцѣ по введенію закона, побѣла котрого такъ легко можна було розвазувати супружества. Французскій законъ розрѣзаетъ Séparation d corps (розлука) и Divorce (разводъ). Въ р. 1887 дозволено въ 1112 случаяхъ на розуку а въ 4685 случаяхъ на разводъ безъ попереднои розлуки. На 1000 супружествъ припадало у цѣлоі Франціи 16-5 разводѣвъ, але се число значно больше въ департаментѣ севаньскомъ, с. е. доволѣ Парижа, бо тамъ на 1000 супружествъ припадало 62-8 разводѣвъ. Побѣла заводу дѣлаться тѣ divoices: робѣтниківъ 53%, кушѣвъ 20, приватныхъ слугъ 8%. Въ 21 на 100 случаяхъ подано за причину разводу вѣроломство, а въ 45 на 100 бездѣтність. Департаменты, де найменше було разводѣвъ, бо лишь 1-3%, суть въ пѣвнѣной Нормандіи и низшій Бретаніи.

— **Нещастна пригода** случилась въ Старявѣ, пов. мостиского. На поляхъ Старявы одбувался войсковій вправы и тому полишилися декуды по поляхъ гарматній кулѣ. Хочъ наказано селянамъ, чтобы не забирали кулѣ гарматныхъ, та все таки було кількохъ, що взяли кулѣ домѣвъ. Одна така куля покалѣчила двоухъ сыновѣвъ господаря Юрка Андрушка, котры въ сѣдолодѣ экспериментували зъ кулею гарматною.

Вѣсти зъ деп. Львовской.

Кан. институтный оо.: Лука Вобровичъ на душпаиство при годовномъ шпиталю у Львовѣ и Теоф. Лавровскій на Львовѣ.

Сотрудничство въ Тернополі одержавъ о. Адамъ Марковский зъ Илова.

До кан. институты завѣзвані оо.: Ем. Левинскій, сотрудникъ зъ Долины, на Иванѣвцѣ и Юс. Ренаковичъ зъ Гайвъ на Хмельку.

Президія намѣстництва родиться на кан. институту о. Андр. Гриба зъ Ольховки на Ни. колабѣвъ.

Митр. Консисторія вставилась до намѣстництва о запомогу для о. І. Дудиньского пароха зъ Ходачкова великого.

Правительство выпасигнувало платню 300 зр. для прив. сотрудника въ Боратинѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 3 вересня. Соймы краевѣ будутъ скликані въ першихъ дняхъ жовтня а рада державна збереся въ другой половинѣ падолиста.

Пештъ 3 вересня. Клерикальна газета малярска Magyar allam подае вѣстѣ, що нѣмецка цесарева-вдовица Августа перейшла на католицизмъ. Вѣстѣ ся має походити зъ доброго жерела.

Берлинъ 3 вересня. Мимо того, що приїздъ царя до Пochaмy заповѣдено на день 4 с. м., говорятъ въ кругахъ дворскихъ, що царъ приїде доперва въ жовтню.

Бѣлградъ 3. вересня. Переговоры въ справѣ стрѣчи королевой зъ сыномъ ведутся дальше и естъ надѣя, що резульатъ буде для обохъ сторѣвъ вдовольщій. — Либералы поставили въ Бѣлградѣ пять кандидатѣвъ на посѣлы до новои скупштини, але самі вже теперь говорятъ, що нема вгяду, чтобы тѣ кандидаты перейшли.

Лондонъ 3 вересня. Вчера демонструвало въ мѣстѣ 3000 страйкуючихъ кравицѣвъ, але спокою нѣгде не нарушено. Директоры товариствъ доковыхъ перервали дальшій переговоры зъ робѣтниками.

6, 4, комнаты зъ принадлежности. Помешканія кавалерскі. Компату и кухню. Стайню и возѣвню вынаймае зарядъ реальности Емиліи Вертемиліана Браера, ул. Браерова ч. 10, въ годинахъ 9—1 и 3—6. 3089 (7—2)

ВЫСТАВА

образѣвъ фотопластичныхъ въ сали Frohsinn въ готели Жоржа.

Въ томъ тыждни

ИТАЛІЯ

Вступъ одъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворена щодня одъ 10-тои до 9-тои години вечеромъ. 3073 (16 ?)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручас

найпередишій перфумы, тоалетові воды, бѣзначеніи медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

и менно:

Перфумы: язанінова, фіалкова, розана, резедова, копальска, Ylang-Ylang, Оропенах, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, пажмова, Millefleurs, и т. п. Фляконики по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1-50 и т. д.

Перфумы королевой Марисенки, фляк. 2 зр. означався дуже приемнымъ, прѣтовымъ запахомъ. Фляконикъ меншій 95 кр., большій 1 зр. 80 кр. 2529

Вода варшавска, означався дуже приемнымъ, прѣтовымъ запахомъ. Фляконикъ меншій 95 кр., большій 1 зр. 80 кр. 2529

Вода левандова подѣлана и вода левандова-аморона, суть загално уживаніи до розприскування въ салѣнахъ за-для своего приемного, милого и загодного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольоньскі въ болѣхъ одѣнахъ и родахъ, передній и найпередишій. Фляконикъ по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1-50.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склепахъ: ульпи Конерника ч. 3 и улицы Галицка, рогу Валоови Въ Кракові Суконицѣ ч. 20. Въ Чернівцѣхъ рынокъ ч. 2; заразомъ въ вѣхъ перворядныхъ склепахъ и антикахъ.

Лекція на село.

Потрѣбно учательки для однодѣвчанки. Такожъ добре було-бы, если-бы по при науцѣ можна обняти доглядъ господарства. Блѣзана вѣдомѣть у о. Ин. Дамушевского въ Кй-дановѣ, п. Осѣвцѣ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручас добру и выдатну каву спроваджену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полуудивова.

Кштуе у Львовѣ;

1 кильо 1.70 зр.

кава палена 1/2 кильо 1-20 зр.

на провинціи:

4 1/2 кильо 8.70 зр. франко.

Одбавляемъ надѣ 50 кильо опустѣ

По маю зовѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры отоголущуть ишишъ подѣ назвою моего апамена. Спроваджую каву просто одъ продуцентѣвъ, що можно доказати, и продаю еи найменше о 20% дешеве якъ хто небудъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна дѣстати каву вже лишь зъ чѣтвертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадѣ гуртовниками на мѣсца, той знову гуртовниками въ Европѣ, одѣ тыхъ купце комисионеры, а одѣ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ атепта мѣсцевого або подорожничого. Впрѣчѣвъ можно кождый самъ переконатися, чѣ дѣстано де нидѣ по той цѣнѣ чѣку каву якъ моя що до якости и омаку. 2-37 31—35

на сукнѣ дамскі

одержавъ въ великомъ выборѣ и продае найдешевше

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына

у Львовѣ, пляцъ Капитульный число 2.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

половины тамтого столѣтя и нѣчо въ нѣй не змѣнилось. Моды змѣнялися, штука вышиваня прибирала иншій формы, а тамъ все ще стояла прикрѣплена, деревяна подставка, на котрой спочивали кросна, що другимъ кнѣземъ опиралися на подвижной кобыльниці. Въ кутахъ стояли старотвѣтскій прилады: машинка до навиваня цѣвокъ зъ зубчастымъ колесомъ и цѣвками, на котрій зъ кружѣлецъ навивалася сухозолоть; ручный коловоротокъ, валокъ до навиваня нитокъ, прикрѣпленный до стѣны; всѣлякон величины решета зъ полупками покрытыми восковымъ полотномъ — на нихъ робалися мережки. На одной полицѣ була цѣла збѣрка старыхъ зелѣзокъ до вытинаня золотыхъ прикрасъ а дальше лежавъ такожъ старый прапоръ давныхъ вышивачѣвъ. На гачкахъ вѣшалки, що була зроблена зъ прибитого до стѣны ремня, висѣли: шила, довбеньки, клевцѣ, зелѣзка до розтинаня пергаману и гладѣлки зъ букшпану до модельованя нитокъ, а кожда зъ нихъ инакша, якъ котра до якои роботы. Коло стола, що служивъ до краяня, стояла щевелика самотока, на котру накладалися мѣтки. Коло скринѣ висѣли на великихъ мотузкахъ цѣлѣ вѣнцѣ цѣвокъ зъ всѣлякимъ шовкомъ а на земли стоявъ кѣшъ зъ порожними цѣвками. На плетенѣмъ стѣльци лежали великій ножицѣ а на землю лише що покотався бувъ клубокъ зъ нитками до подвѣзуваня.

— Ахъ, якажъ прекрасна стала на дворѣ погода — оббѣзалася Ангелика — ажъ серце радуєся и хочеся жити.

Закимъ взялася до роботы, постояла ще хвильку передъ ѳкономъ, черезъ котре входивъ до хаты свѣжій, ранний воздухъ, и майже не чула, що доокола нейдѣся. Зъ банѣ на катедральной церквѣ ѳдбивалися лучѣ сонця а зъ епископского города заходивъ запахъ цви-

тучого бозу. Она ажъ усъмѣхнулася, побачивши, якъ збѣвѣхъ сторбнѣ заносить весною. А ѡдтакъ якъ бы хотѣла додати собѣ охоты, схопилася чимъ скорше и сказала:

— Тату, менѣ вже не став золота до поробку.

Губертъ, що якъ разъ кѣнчивъ ѡдбивати взорець до якогось фелона, выймивъ мотокъ изъ скринѣ, розтявъ его, розсукавъ оба кѣнцѣ выкубуючи золотый шихъ на шовковыхъ ниткахъ, ѡдтакъ завинувъ мотокъ въ пергаминъ и давъ его Ангелицѣ та спытавъ:

— Ну, маєшь вже все?

— Маю, маю.

Она ще разъ кинула окомъ доокола себе и побачила, що має вже все, чого їй потреба, пѡдъ рукою: коло неи лежали цѣвки зъ рѣзнобарвнымъ золотомъ, червонимъ, зеленымъ и голубымъ; мѡтки шовку въ вѣлякихъ ѡдтѣвнѣхъ, золота и сѣрѣбна луска, кантилѣ и фризурѣ, а въ коробцѣ зъ капелюха, що служила замѣсть кошика були довгѣ и тоненькѣ иглицѣ, сталевѣ щипчики, золотый и сѣрѣбный дрѡтъ, ножицѣ и грудка воску. Все то лежало коло неи на рамцѣхъ ѡдъ кросенъ а сама матерѣя була прикрита грубымъ сивымъ паперомъ.

Она засилила голку золотою ниткою, але ледви лишь нею уколола, якъ она вже и прыснула та треба було засилити другу. Она розскубала зновъ одну нитку, а то, що осталось їй въ пальцѣхъ кинула въ коробку, що стояли такожь на кроснахъ.

— Но, прецѣ разъ — сказала она зробивши щасливо першѣй стѣбъ новою голкою.

Въ хатѣ стало тихо, хочъ макомъ сѣй. Губертъ почавъ натягати въ рамцѣ нову роботу. Онъ бивъ паль-

цями по материн а по хатѣ розходився голосъ, якъ коли-бъ хто бубнявъ.

Ангелика знала вышивати зъ незрѣванимъ вкусомъ. А що вже зъ нею була за зручна робѣтниця! Губерты ажъ не могли надивуватися. Правда, що она богато ѡдѣ нихъ переймила, але пристраства вѣща ея уроды надавала роботѣ далеко бѣльшой вартости. Ея фантазія була такъ буйна и жива, що зъ пѣдѣ ея руки выходили всѣ цвѣты на ризахъ мовъ-бы таки живѣсенкѣй а зъ вѣлякнхъ прикрасть ажъ вѣяло якимъ духомъ животворнон вѣры. Ея вышиваня набрали були въ цѣлѣй болоньскѣй епархіи такои славы, що одного разу зайшли були до Губертѣвъ два священники лишъ для того, щобы побачити пречуднѣй роботы молоденькои вышивачки. Одинъ зъ нихъ бувъ археологомъ а другіи великимъ любовникомъ красныхъ штукъ и оба они не могли нахвалитися тыхъ святыхъ угодницъ Божихъ, що повышивала була Ангелика побѣчь поважныхъ лицъ першихъ праотцѣвъ церкви. Але що найцѣквѣйша рѣчь, то було то, що Ангелика зналася дуже добре на рисунку, хочъ нѣколи не училася рисувати; выучилась отъ такъ лишъ сама зъ себе, коли робила вечерами при свѣтлѣ та не разъ сама поправляла взѣрцѣ голкою переливаючи въ нихъ свою фантазію. Губертамъ, що колись учили ея, якъ то добра вышивачка повинна знатися на рисунку, було теперъ вже далеко до нею, хочъ они были старшѣ ѡдѣ нею и мали бѣльше досвѣду. Ба, они стали напоследокъ лишъ скромными помѣчниками Ангелики; всю важнѣйшу роботу мусѣла она брати на себе а для нихъ оставалася лишъ послѣднѣйша.

Кѣлько-жъ то величавыхъ и свѣтлыхъ чудесъ переходило ѡдѣ початку до кѣнця року черезъ ея руки! Она ажъ сама стала вже шовкомъ, сатиномъ, оксами-

томъ та золотою и сръбною матерією. Вышивала фелоны, мантии, наруквичѣ, епитрахиль, митры, хоругви, и за-слоны до монстранцій. Але наиббльше приходилось ѣй вышивати церковнїи ризы въ пять барвахъ: бѣлы для тыхъ, що шли першїи разъ до сповѣди и для дѣвчатъ, червонїи для апостоловъ и мученикобъ, чорнїи для по-мершихъ и на поѣсть, фіолетовїи знакъ непорочности и зеленїи на всѣ торжества. Золото, уживане частѣйше, могло заступити такожь бѣлу, червону и зелену барву. Въ самомъ осередку хреста вышивалися заведѣгда одна-ковїи знамена, знаки имени Иисуса и Марїи: трикутникъ, ягня, пеликанъ, голубъ, чаша, монстранція и кроваве сердце въ терневомъ вѣнци. На шии и вздовжь рукавобъ розходилася орнаментика въ старомъ стилу, або цѣла збѣрка хорошихъ цвѣтобъ: анемоны, тулипаны, пеонїи, гранатовый цвѣтъ и гортензїи. Не було пори року, въ котрої бы зъ поѣ еи рукъ не выходили символичнїи колоски або виноградовїи грозня, вышиванїи сръбломъ на чорномъ або золотомъ на червономъ днѣ. На дорогоцѣн-нѣйшихъ ризахъ вышивала она цѣлїи образы, головы святыхъ та артистичнїи осередки якъ: благовѣщенье, ясла, або Голгофту. Неразъ треба було вышивати и самъ край матерїи, иногдѣ вшивати шовковїи або повшовковїи уставки въ золотый або оксамитный брокать. А вся та красна работа выходила одна по другой зъ-поѣ еи дов-генькихъ и нѣжныхъ пальчикобъ.

Риза, котру Ангелика теперь вышивала була зъ бѣ-лого сатину, хрестъ бувъ зроблений зъ китицѣ золотыхъ лилій, попереплѣтанныхъ рожами въ яркихъ барвахъ. Въ осередку свѣтався середѣ вѣнца маленькихъ рожъ зъ матового золота знакъ Марїи зъ червоного и зеленавого золота и множества прикрасть.

Ангелика вышивала вже може зъ годину листки маленькои золотой рожѣ и черезъ цѣлый той часъ не вѣдывалася анѣ словомъ. Ажъ ось зновъ зломилась тѣй голка, а она якъ зручна робѣтница почала засилати другу на помацки пѣдъ кроснами. Одаткъ пѣднѣла голову и ѡдотхнула глубоко, якъ коли-бъ хотѣла однимъ духомъ втягнути въ себе весь свѣжій весняный воздухъ.

— Ахъ, якъ же красно було вчера! — ѡдзвдалась она зъ тиха... Якъ же мило совѣчко пригрѣває!

Губертина, що воскувала свою витку, пѣднѣла та-кожъ голову.

— А мене якъ бы зъ хреста здоймили, я собѣ ажъ рукъ не чую. То-жъ то бо и є, що менѣ не шѣснацять лѣтъ, такъ, якъ тобѣ. А ѡдтакъ мы и мало куди ходимо.

Губертина хочъ и якъ була змучена, а таки взялася була заразъ до работы. Она лагодила лиліи вытинаючи куснѣ пергамину и пришиваючи ихъ, щобы цвѣты набрали рельефу.

— Тоті першій лучіи сонця то вамъ такъ и голову заразъ завертають — ѡбѣзався Губертъ, що натягнувши кросна брався значити на нихъ пасы фелона.

Ангелика, мовъ-бы на весь свѣтъ забула, вдивилася задумчиво въ свѣтло сонця, що ѡдбивалося ѡдъ церковной банѣ.

— Дежъ тамъ, нѣ! — ѡдповѣла она спокѣйно; перебути цѣлый день на свѣжѣмъ воздухѣ, то для мене ажъ лекше, ажъ здоровѣйше.

Она скѣнчила вышивати дробненькѣй листки золотой рожѣ и бралася до бѣльшой. Въ руцѣ держала тѣлько засиленыхъ голокъ, кѣлько треба було барвъ до рожѣ. Пѣсля того якъ листокъ мавъ выглядати, шила она то короткимъ, то довгимъ стѣбномъ. Она мусѣла дуже старанно братися до работы а ту все ще бувъ

ѣй вчерашній день на гадцѣ, она ще разъ жила нимъ въ своихъ думкахъ а на послѣдокъ стали ѣй таки такъ насуватися згадки, що годѣ вже було довше мовчати. Почала отже нагадувати, якъ то они выбиралися, якъ ишли широкими полями, якъ ѡдтакъ свѣдали на дощцѣ середъ розвалинъ замку Готкерѡвъ, котрого полупанѣ мурѣ звисали по-надъ Лінелею, що плыве по-пѡдъ вербы тамъ въ долинь якихъ пятьдесять метрѡвъ глубоко. Розвалины тѣ зробили на ню дуже велике вражѣнье; она видѣла въ нихъ порослѣ блющемъ останки того великана, що панувавъ колись надъ обома долинами. Тутъ пѡднималася ще висока на пятьдесять метрѡвъ башта, попукава и безъ вершка, на пятьацать стѡпъ высокѡй пѡдставѣ и мимо буръ та вѣтрѡвъ держалася все ще крѣпко. Дальше стояли ще двѣ вежѣ: вежа Кароля Великого и вежа Давидова; мѣжъ обома бувъ ще зовсѣмъ добрый валъ. Въ серединѣ замку було ще видно поодинокѣ комнаты, капицю и салю, де ѡдбувалися суды та и ще кѡлька комнатъ; ступенѣ на сходахъ, їзимсы на ѡкнахъ, лавицѣ на терасахъ — все то выдавалося дѣломъ якихъсь великанѡвъ, бо пѡсля понята теперѣшного поколѣня було то все незвычайно велике. Замокъ той бувъ колись самъ про себе великимъ укрѣпленнымъ мѣстомъ; пятьсотъ людей могло въ нѣмъ держатися черезъ три мѣсяцѣ и могли мати що їсти та чимъ стрѣляти. Але вже ѡдъ двѣста лѣтъ розпадалось камѣнье въ долѣшнѡй его части ѡдъ дикихъ рожъ, що тутъ вырастали; а на купахъ камѣня, що спадало зъ горы, цвили лилѣи та росли буряны; тамъ де въ переднѡй комнатѣ стояла колись пѣчь, выраставъ теперь явѡръ. А коли ѡдъ заходячого сонця падала тѣнь на пооранѣ поля, що тягнулися на три години ходу, коли середъ вечѣрного сумерку цѣлый замокъ здавався прибирати на ново свою

давну величину, то и тогдѣ давалась зновѣ почувати его давна власть и та люта сила, що зробила зъ него непобориму крѣпость, передъ котрою дрожали всѣ, навѣть и королѣ французскій.

— А я певна — говорила Ангелика — що тамъ въ замку сидять ще душѣ помершихъ, що они приходять туды що ночи. Тамъ чути всѣлякѣ голоса и всюды повно звѣрять, що ажъ очі на насъ витрѣщають, коли тамъ зайти; а якъ я разъ оглянулась, то и бачила, якъ щось бѣлого лѣтало доокола муровъ... Правда мамо, вы знаєте исторію того замку?

Губертина лишъ усмѣхнулася.

— Я сама видѣла тамъ страхи.

Але она знала дѣйстно исторію замку; она вычитала ен десь зъ якогось книжки и мусѣла теперъ оповѣдати ен дѣвчинѣ, бо не могла ен иначе спекатися.

Вся земля тутъ належала колись до епископства раймского а пѣзнѣйше до св. Ремигія, що передавъ ен ѡдтакъ Хльодвикови. Архиепископъ Северинъ казавъ въ першихъ рокахъ десятого столѣтя выставити въ Готкерь велику крѣпость, щобы боронити землю ѡдъ нападѡвъ Норманѡвъ, щоплыли Оазою ажъ до того мѣсяця, де вливаеся до неи Лінеля. Въ слѣдуючѡмъ столѣтію передавъ землю якійсь наслѣдникъ Северина молодшому сынові зъ нормандской родини, Робертѡви а, той мавъ ему платити за то по шѣстдесяти су данины та ще мусѣвъ пристати и на то, що мѣсто Бомонъ и церковъ въ нѣмъ мають бути вѡльнѣ. Тымъ способомъ стався Робертъ I. голозою маркизѡвъ зъ Готкерь, родини славной, котру ѡдъ того часу записала исторія въ своихъ книгахъ. На Герберта IV. кинувъ бувъ нападъ два разы клятву, бо онъ забравъ бувъ землю, що належала до церкви; то бувъ одинъ зъ найбѡльшихъ розбишакѡвъ

и одного разу подушивъ власными руками ажъ трицять мѣщанъ за однимъ заходомъ. Людвикъ Грубый, зъ котрымъ онъ ставъ воювати, розбивъ его башту и розвалывъ ажъ до самой землѣ. Рауль I., що ходивъ разомъ зъ Филипомъ Августомъ на хрестный похѳдъ, погивбъ пѳдъ Сенъ-Жанъ-д'Акръ ѳдъ списы, що проколола ему саме сердце. Але найславнѣйшій зѳ всѣхъ бувъ Іоанъ V. Великій, що въ 1225 роцѣ побудувавъ знову крѣпость и до пять лѣтъ выставивъ той страшенный замокъ въ Готкеръ, въ котрѳмъ проживаючи задумувавъ разъ навѣтъ засѣсти на французскѳмъ престолѣ. Онъ бувъ ажъ въ двадцать битвахъ, въ котрыхъ була страшна рѣзня, а ему таки нѣчого не сталося; онъ померъ на власнѳй постели, ставши шуриномъ шкоцкого короля. По нѣмъ наступили Фелиціанъ III., що ходивъ босо ажъ до Ерусалима, Гербертъ VII., що правувався о шкоцкѳй престолѣ, та ще богато другихъ славныхъ и благородныхъ героѳвъ ажъ до Іоана IX., котрый за Мазарена доживъ того смутку, що мусѣвъ дивитися, якъ валили его замокъ. По послѣднѳй облозѣ розсадили порохоми склепѣня башты та высадили й другѳй вежѣ въ воздухъ а ѳдтакъ ще и спалили всѣ тѣ будынки, де колись проживавъ Кароль VI., що збожеволѣвши думавъ, що ще тутъ може подужав, и де майже въ двѣста лѣтъ опѣселя перебувавъ Генрихъ IV. ѳсѣмъ днѣмъ зъ Гаврисею д'Естре. Всѣ они вже давно померли а по нихъ лишилась лишъ згадка на тѳмъ мѣсци, що теперъ заросло зеленою муравою.

Ангелика слухала всего того зъ такою увагою, що ажъ кровь въ нѣй живѣйше ходила, а все таки и на хвильку не выпустила голки зъ руки. Ёй здавалось, якъ коли-бъ всѣ тѣ покѳйнянки выступали зъ ея кросень разомъ зъ тою рожею, що въ прекрасныхъ барвахъ вы-

ростала чимъ разъ бѣльше. Она не мала повяты о исторіи, то-жъ всѣ тѣ подѣи ставали передъ ея очима ще величавѣйшіи, ще чуднѣйшіи. Все то такъ ея занимало, она такъ вѣрила всему, що ажъ дрожала зъ радости, а передъ ея очима выступавъ зновъ давній замокъ и пѣднимався ажъ пѣдъ саміи небеса, а Готкеры були по ея думцѣ таки свояками самои Пречистои Дѣвы.

— Коли-жъ такъ, то нашъ новыи владика, Преосвященный зъ Готкеръ, єсть потомкомъ тои родины? — спытала она.

А вже-жъ, що потомкомъ, але зъ молодшои линіи, говорила Губертина, бо старша линія вже давно вымерла. Та то и диво, що одинъ зъ Готкерѣвъ ставъ владикою въ Бомонтѣ бо маркизы зъ Готкеръ а бомонтеке духовенство спорили сотками лѣтъ зъ собою. Около 1150 року розпочавъ бувъ одинъ игумень ставити церковь майже лишъ зъ самыхъ доходѣвъ монастыря. Незадовго не стало грошей а церковь пѣдвели лишъ пѣдъ саму баню бѣчныхъ капліцъ, а корабъ церкви треба вже було завершити деревомъ. Такъ минуло ѣсѣмдесять лѣтъ, Іоанъ V. забрався якъ разъ ставити свѣи замокъ. Ажъ ось давъ ѣнъ ѣдъ разу триста тысячѣвъ фунтѣвъ а до того призбиралися ще и инші датки и було вже зъ чого докѣнчити церковь. Теперъ вже выкѣнчили корабъ зовѣсмъ. Обѣ вежѣ и велику фасаду выставлепо значпо пѣзнѣйше, въ 1430 роцѣ, отже майже въ половинѣ пятнацятаго столѣтя. Щобы ѣдвѣчатися за щедроту Іоана V., ѣдступило духовенство для него и для єго наслѣдникѣвъ муровану гробницю въ капліца одной апсиды, що була доси присвячена св. Григорію и ѣдъ того то назывався она теперъ капліцею Готкерѣвъ. Але давнѣи добріи ѣдносины не вернулися; замокъ робѣвъ все пакостя мѣщанамъ, нарушувавъ привилегіи мѣста, разъ

у разъ велися споры то о дачку, то о то, хто першій мае яке право. А вже найбѣльше велися споры за перевѣзне, яке конче хотѣли наложити властителѣ замку на судна, що стали ходити по ЛіNELI, ѡдѣ коли долѣшні мѣсто зъ своими фабриками полотно дуже розбогатѣло. Зъ тои поры стававъ Бомонъ зъ кождымъ днемъ богатшимъ, а Готкеры все пѣдупадали, ажъ напослѣдокъ таки розвалено замокъ и церковь побѣдила. Людвикъ XIV. зробивъ зъ нею катедру а давный монастирь перероблено на владичу резиденцію. Судьба видко такъ хотѣла, що якъ разъ теперь, по чотириста рокахъ завзятои борбы, засвѣвъ одинъ зъ Готкерѡвъ на епископскѡмъ престолѣ тои епархіи, що колись побѣдила ѣго предкѡвъ, котрѣ, доки лишъ могли, не переставали вести борбы зъ нею.

— Правда, що Преосвященный мавъ жѣнку? — спытала Ангелика. Онъ бачу мае и сына, котрому вже мабуть чи не двацятый рѡкъ?

Губертина взяла ножицѣ, чтобы ѡдрѣзати кусвникъ пергамѣну.

— А вже-жъ, игумень Корнѣль все менѣ розказувавъ. Ой сумна то исторія... Преосвященному було ще лишъ двацять и одинъ лѣтъ, коли онъ бувъ капитаномъ за Кароля X. На двацять четвертому роцѣ выступивъ онъ зъ войска та, якъ кажуть, ажъ до сорокъ лѣтъ все лишъ гулявъ и волочився по свѣтѣ; все мавъ якѣсь пригоды и все, бувало, мае зъ кимсь поединокъ. Ажъ осьъ разъ побачивъ онъ у своихъ приятелѣвъ на селѣ доньку графа Валянсѣ, Павлю, дѣвчину, чудо не краса, и велику богачку; ѣй бувъ ледви девятнацятый рѡкъ була отже молодша ѡдѣ него майже о цѣлыхъ двацять и чотири роки. Онъ полюбивъ Павлю такъ, що ажъ дурѣвъ за нею, такъ таки ви убожавъ, що ажъ треба було весѣлье прискорити. Тогдѣ то закупивъ онъ тѣ розва-

лины замку Готкерѡвъ такй за якусь дуже нужденну суму — давъ бачу щось чи не лишъ десять тысячѣвъ франкѡвъ — и постановивъ ѡдбудувати замокъ. Ђнѣ мавъ на думцѣ жити тамъ зъ своею молоденькою жѣнкою. Девять мѣсяцѣвъ жили они такъ зъ далека ѡдъ всѣхъ въ своѣй старѡй посѣлости въ Анжу; для ихъ щастя були имъ години за короткй... Павля повила дитину та и померла!

Губертъ, що якъ разъ значивъ взорець на якѡйс матерй, чогось ажъ поблѣдъ и пѡднявъ голову.

— Нещасный, та и годѣ! — ѡдозвався ѡнъ зъ тиха.

— Розказують, що ѡнъ мало що не вмеръ — говорила Губертина дальше. — Въ пятнадцать днѣвъ ѡпѡсля постригся ѡнъ въ черцѣ. Двацять лѣтъ ѡнъ вже черцемъ а теперъ ще ставъ и владыкою... Але кажуть такожь, що ѡнъ черезъ двацять лѣтъ анѣ на очи не хотѣвъ видѣти свого сына, дитину, що, прийшовши на свѣтъ, принесла смерть матери. Ђнѣ ѡддавъ сына до вуйка покѡйницѣ, якогось старого игумена, та навѣтъ и чути не хотѣвъ нѣчого про него, хотѣвъ таки зовсѣмъ на него позабути. Одного разу прислали ему портретъ хлопятка, такъ отъ що: ему здавалося, що ѡнъ видитъ передъ собою таки саму покѡйну жѣнку; его нашли ѡдтакъ лежачого на земли, безъ памяти, мовъ бы хто его приголомшивъ... Але старѡсть, видко, та молитвы втихомирили его смутокъ, бо ось нашъ добрый панъ-отець Корнйль розказували менѣ вчера, що Преосвященный хоче вже взяти сына до себе.

Ангелика скѡнчила тымчасомъ свою рожу, що виглядала такъ красно и свѣжо, що ажъ здавалося, якъ коли-бъ зъ того сатину запахомъ заносило. Она споглянула зновъ у ѡкно, черезъ котре добувалися лучѣ сонця

а на ви очи насунулась якась задума. Она сказала сама до себе тихенькимъ голосомъ:

— То сынъ Преосвященного...

Губертина кбнчила оповѣдати.

— Молодой мущина, красный якъ намальованый. Батько хотѣвъ, щобы бнъ бувъ священникомъ. Але старый вгуменъ бувъ тому противный, бо бнъ ще малымъ не мавъ до того охоты... А ще тї миліоны! Кажуть, якыхъ пятьдесять! Ёго мати лишила ему пять миліонѣвъ на грунтахъ въ Парижи а зъ того наросле теперь бѣльше може якъ пятьдесять миліонѣвъ. Богатый отже, якъ якій король.

— Богатый якъ король а красный, якъ намальованый — повторила Ангелика, якъ коли-бъ крѣзь совѣ, не знаючи сама, що говорить.

Она рушила механячно рукою и здоймила зъ кро-сенъ цѣвочку, обвиту сухозолотю и почала братися вышивати гіпюры великои ляліи. Вытягнула нитку зъ цѣвочки, и привцепили конецъ еи до берега пергамину, що мавъ бути підкладкою до цѣвту, а ѳдакъ, якъ бы не докбнчуючи своихъ гадѣкъ и бажаючи чогось, чого сама не знала, бѣдозвалася зъ тиха:

— Ахъ, якъ же бы я бажала, якъ же бы я бажала...

Въ хатѣ стало зновъ тихо, лишь зъ церкви заходивъ ѳдъ часу до часу голосъ спѣву. Губертъ упорався вже бувъ зъ своими взбрцями и значивъ ще лишь пензливокомъ ихъ контуры на матерін; такимъ способомъ бѣдбывалися всѣ украшеня фелона въ бѣлыхъ чертахъ на червовѣмъ шовку. ѳдакъ бнъ першій бѣдозвався:

— Що то за бѣдацтво було въ давныхъ часахъ!... Великій паны носили одѣжъ, що ажъ капала золотѣмъ. Въ Ліонѣ продавали матерію навѣтъ по 500 ливрѣвъ за

локоть. Треба лишь читати постановы и приписы май-стрѣвъ штуки вышиваня, а тамъ сказано, що королѣвскіи вышивачѣ мали право забирати силою робѣтниківъ ѡдъ другихъ майстрѣвъ... Мы мали навѣтъ гербъ: на голу-бѣмъ поли золочей по краяхъ трамы та ще и три ли-ліи, двѣ въ горѣ а одна въ долині... Хиба-жь то не було красно? Такъ що-жь, все минулося!

Онъ замовкъ и лишь нѣгтями бивъ по матеріи, щобы стрѣпати зъ нею кожде зернятко пороху.

— Въ Бомонтѣ — ставъ онъ зновъ розказувати дальше — оповѣдають о Готкерахъ ще одну казку. Моя мама не разъ менѣ еи розказувала, коли я ще бувъ ма-лымъ... Разъ нашла була на мѣсто страшна пошесть; половинна людей вже була вымерла. Тогдѣ побачивъ Іоанъ V., той самъ, що ѡдбудувавъ ту крѣпость, що Богъ давъ ему таку силу, що онъ може пошесть ѡдвер-тати. Онъ ходивъ ѡдтакъ босо до недужыхъ, влякне передъ ними и поцѣлуе ихъ. А скоро онъ лишъ дѣткнеся ихъ своими устами та вымовить слова: „Коли Господь Богъ такъ хоче, то и я хочу... такъ недужіи заразъ по-дужають. Ѳдъ того часу стали тѣ слова и приповѣдкою Готкерѣвъ; все они могли ѡдъ того часу ѡдвертати по-шесть... Але-жь бо и гордїи то були люде! Рѣдъ, котрому лишъ панувати! Самъ Преосвященный не хоче, щобы его инакше называти, якъ лишъ Іоаномъ XII, а навѣтъ и имя его сына значить ся мабути такожь числомъ, якъ имя якого князя.

Онъ замовкъ знову. Кождѣсееньке его слово родило ще лишъ бѣльшїи мрѣвъ въ головцѣ Ангелики.

— Якъ же бы я бажала, якъ же бы я бажала...

Она держала цѣвочку въ руцѣ не дотыкаючи нитки и поводила золотомъ иа перемѣну то въ право, то въ лѣво поверхъ пергамину. За кождый разъ, коли вертала

пришила нитку однимъ стѣбномъ шовку. Поводи стала розвиватися велика золота лилія.

— Якъ же бы я бажала, якъ же бы я бажала ѡддатися за князя.. За князя, котрого бы я ще нѣколи передъ тымъ не видѣла, котрый бы явився колись підъ вечеръ, коли стає змеркати, и взявъ мене за руку та завѣвъ до свого замку... Я бы лишь хотѣла, щобы ѡнъ бувъ дуже красный та богатый, ахъ такий вже красный та богатый, якого ще нѣколи свѣтъ не бачивъ! Підъ моимъ ѡконцемъ мусѣли-бы заржати коники, дороге камѣнье мусѣло-бы посыпатися градомъ менѣ на колѣна, щобы я ажъ купалася въ золотѣ и щобы оно ажъ капало менѣ зъ рукъ, кѣлько разѡвъ жменѣ отворю. Але я бы ще такожь бажала, щобы той царевичъ такъ мене любивъ, щобы ажъ шалѣвъ за мною, а я щобы ажъ зъ розуму сходила. Мы мусѣли-бы бути все а все дуже молоденькій, все дуже невинній, дуже благородній!

Губертъ покинувъ свои красна та усмѣхаючись приступивъ до неѣ а Губертина якъ та щира подруга, погрозила лишь дѣвчинѣ пальцемъ та сказала:

— Ой ты пустѣйко, яка зъ тебе выбаглива! Чи вже таки нѣколи розуму не наберешся? Отъ чого тобѣ ще не стало, кралею бути! Добре що ще твоѣ пустѣ мрѣѣ не то, що украсти кусникъ цукру а ѡдтакъ ще и ѡдворкувати. Але правду сказавши, то и тутъ лихій тобою водить, такъ говорить зъ тебе лишь твоя пристрасть, твоя гордовитѣсть.

Ангелика споглянула Губертинѣ весело и щиро въ очи.

— Мамо, що вы отсе таке говорите?... Хѣба-жь то грѣхъ кого любити, коли ѡнъ красный та богатый? Я-бъ такого любила за то, що ѡнъ богатый, що ѡнъ красный, бо то бы такъ ажъ палило мое серце, мою

душу. Та-жь то мусить бути такъ красно, такъ весело, що ажъ жити лекше, якъ бѣдъ того сонѣчка... Хиба-жь вы не знаете, що я не захланна. Менѣ грошей? Вы бы вже побачили, що я бы робила зъ грѣшми, коли-бъ мала ихъ багато. Они бы такъ лишъ сыналися по мѣстѣ, якъ той дощъ, а все для бѣдныхъ. Рай наставъ бы всюды, не було бы вже нужды. Я бы насампередъ васъ, татунцю, зробила багатемъ, а бѣдакъ васъ обоє перебрала-бы въ одѣжъ зъ самого бродату якъ яку велику паню и великого пана зъ давныхъ часѣвъ.

Губертина здвигнула на то лишъ плечима.

— Ты вже зъ розуму сходишь!... Та-жь ты бѣдна, моя дитинко, и не дѣстанешъ приданого анѣ одного су. Куды тобѣ думати о якѣмсь царевичу? А тобѣ забага-еся ще бѣдаватися за богача?

— А коли бъ и бѣдалася?

Губертина лишъ выдвиглася на дѣвчину.

— Таки й такъ, я бы за него бѣдалася!... Онѣ бы мавъ багато грошей, то на що вже менѣ? Я бы ему за все була вдячна то и ще бѣльше любила бы его.

Губертъ ажъ тѣшився, що дѣвчина такъ мудро доказуе и ему ажъ въ головѣ ходило, коли слухавъ, якъ Ангелика такъ щебетала; онѣ же самъ лѣтавъ зъ нею гадками ажъ по-пѣдъ самѣ хмары.

— Ёи правда — бѣдозався онѣ.

Жѣнка споглянула на него гнѣвливо зъ-пѣдъ ока, и стала поважна.

— Побачишь колись, дитинко, яка ты була дурна. и спѣзнаешь, що то значить житье.

— Хиба-жь я житя не знаю?

— Де-жь ты мала его спѣзнати?... Ты ще молоденька, ще не умѣешь злого розпѣзнати, а лихій бачишь не спить а ходитъ по людяхъ.

— Лихій, лихій...

Ангелика вымовляла то слово складъ за складомъ, якъ коли-бъ хотѣла его зрозумѣти а въ ея ясныхъ очахъ було видко, якъ въ зеркалѣ, що и ея невинность несподѣвалася текъ само нѣчого. Она знала, що то лихій значить, тажъ вже тѣлько начиталася о нѣмъ въ оповѣданяхъ. Хиба-жъ лихій то не сатана? Хиба-жъ она не знала, якъ то лихій все на ново зривався а его за кождый разъ побивали? Въ бійцѣ кидали нимъ объ землю и били що ся влѣзло.

— Кобы вы, мамо, знали, якъ я зъ лихого смѣюся.. Треба его лишъ побороти а ѡдтакъ вже можна жити щасливо.

Губертина зажурившись покивала лишъ головою.

— Мене вже таки ажъ жаль бере, що мы виховали тебе отъ тутъ въ отѣй хатинѣ такъ саму и зъ далека ѡдъ свѣта. Ще колись будемо тебе мати на совѣсти, що не научили жити... Не вже-жъ ты думаєшь, що тобѣ прийдеся въ раю жити? Що жъ ты гадаєшь, що то свѣтъ?

Дѣвчина похилилася на свою роботу и поводила цѣвкою такъ одностайно, якъ и перше, а на ея молоденькѡмъ личку заблиско якесь свѣтло надѣѣ.

— Мамо, чи вы думаете, що я таки вже така дуже дурна?... Та-жъ на свѣтѣ повно людей честныхъ. А коли хто честный и бересь радо до работы, то его не мине и заплата... Ой, знаю я, що на свѣтѣ есть такожь и злыхъ людей не мало. Але хиба зъ ними хто числиться? Зъ ними нѣхто не сходиться а то вже для нихъ найбѡльша кара... А ѡдтакъ, бачите, цѣлый свѣтъ здаєся менѣ якъ той великій городъ, якъ який величезный паркъ, повенъ свѣтла и цвѣтѡвъ. Въ нѣмъ такъ красно жити, а житѣ такъ любе, що нѣякъ злымъ бути не може.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святыхъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ поѣтъ“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на черепицу разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11 и Бюро газетъ ул. Капола Липина 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (старая почта). У Вѣднѣ M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek, I. Wollzeile 8. Oppelk, I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокѣ

въ Австріи:	въ Галиціи:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр.	на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр.	на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываютъ лѣтъ на попереднѣе застереженіе. — Рекламация неоплаченная въ банкъ бѣла порта

Послѣднее число комитетъ 8 зр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по пятъ 6 зр. бѣла одного стрѣлки печатной, въ рубль, „Надсѣла“ по 20 зр. а. в.

Подати считаются по 10 зр. бѣла стрѣлки.

Въ справѣ экзекуціи податковъ

одержали мы письмо въ подѣ Турки, которе въ дуже сумнѣмъ свѣдѣтъ представляе практику секвестраціи за податки въ напѣмъ краю, а спеціально въ турчанскій околицы. На письмо се звергаемо особливу увагу правительства и всѣхъ заступниковъ народу.

Дописуватель нашъ бѣ Турки пише:

Послѣ обовязуючого у насъ закона не вѣдно при экзекуціи за податки брати бѣдъ податника такъ званий fundus instructus, а до того зачнелася: послѣдняя пара волѣтъ або коней потрѣбныхъ до оброблѣня поля; послѣдняя корова потрѣбна до прокормлѣня ридины; знадобы господарскі, якъ плугъ, борода, або упряжь; послѣдняя одежда, якъ сѣракъ, сорочка, чоботы або ходоки, веретъ и тому подѣбны рѣчи безусловно потрѣбны до ведѣня господарства або до житя.

Що fundus instructus не смѣе нѣкого пѣла права грабита за податки, о тѣмъ, якъ и много иншѣмъ, наша добродушна а темна Бойчина не знае. Привѣджене примѣромъ въ село Н. панъ секвестраторъ секвеструвати за податки. За часъ своего урядованя коморув у вѣдѣти, або у писаря, або у жидѣ. Одпочивши и поспивши, пѣдъ п. секвестраторъ въ вѣдѣтѣ, присяжникомъ, десятникомъ, писаремъ та ще кѣлька радниками и таксаторами въ село грабита за покотомъ, — и берутъ все, що пѣдъ руки пѣдае: послѣдній бычата або послѣдню конину бѣдъ плуга чи бѣдъ воза, знимають послѣдню сѣрачину зъ плеча, тягнугъ послѣднѣе полотенце, призначене на передпослѣдню сорочку, послѣдній чоботы або ходоки, послѣдню плаху зъ постелѣ, послѣднѣе зеренце зъ сусѣка. Подушокъ або перья у христіанъ не берутъ, бо у насъ того люде не мають, а сплять такъ такъ. Не помагае въ такихъ разѣхъ нѣяке лементованье, нѣякій плачь, нѣякій прохлѣвъ, бо все, що пѣдае секвестраторови пѣдъ руки, загортаеся. Худоба секвестрована звичайно помѣщуеся въ общарѣмъ обѣдѣстю арендаря а иншій рѣчи въ хатѣ которого въ урядникѣхъ громадскихъ або у жидѣ.

Тогда секвестраторъ голосить, чтобы люде до трехъ дѣвъ выкупили собѣ секвестрованную рѣчи, бо иначе все продане за що амого. Бѣдній а темный податникъ, гадаючи, що и на дѣлѣ п. секвестраторъ продасть такъ зарѣзъ послѣдній бычата, послѣдню конину, послѣдній плугъ або борода, або послѣдній сѣракъ, — журятся, что не мѣра таѣ суаутъ до жидовъ, чтобы, не допускаячи до лѣнцѣтѣ, жидова покупила собѣ секвестрованную рѣчи, а при тѣмъ якусь частинку и податникамъ полниши, гадаючи, что ачѣй тѣмъ способѣмъ бодай цѣлкомъ не загартѣся тѣта послѣдняя керваница. Штудерня жидова, знаючи добре всѣ обѣдѣтны газдѣвъ, зъ початку не хоче вѣдѣти нѣкого и чути о закупѣ тѣхъ пограбѣнныхъ рѣчей, и каже: „Що я зъ твоими быками або зъ твоими конями теперь зроблю? Теперь все по нѣчому.“ або: „На що менѣ твоѣ плуга чи бороны, або сѣрака чи плахы?

До я на того теперъ купця знайду?“ — „Ей, бойся Бога Мошкѣ, Хаскѣ, Срулю, аминдѣй купи, купи бычата! Та то худѣка годѣна, не эле вынуждѣна чи вынуждѣна, будѣтъ грошѣ, якъ дастъ Панъ Богъ на то часъ.“ такъ благая одинъ газда. — „Хаскѣ, каже бѣдаючи другій, — теперь конѣ не платѣтъ, то правда, але выкупѣ конѣ коня. та то хѣба 8 зр. податку. а я собѣ обѣрую. а коло Матѣи буде за него 40 зр.“ По довѣдѣмъ благаню жидова пѣдѣвъ зъ милосердія выкупае у п. секвестратора що вартѣйше, але худѣка вѣже тогда майже цѣла жидовска, а бѣдній газда сходитъ бѣдъ разу на нужду. За быка, що вартували при секвестрованю якъхъ 100 зр., достаетъ господарѣ обѣдѣла бѣдъ жидѣ якъхъ 20 або 30 зр. Такъ сходитъ на вартѣсти всѣхъ секвестрованныхъ рѣчи.

П. секвестраторъ, узбравши въ подѣбный способѣхъ якъхъ 300—400 зр. поручае колѣктантовъ тѣ грошѣ сейчасъ бѣдѣдѣла до уряду податковѣ, а тамъ якъ и въ цѣлѣмъ староствѣ тѣшася, что п. секвестраторъ такъ борзо стагае податки. Иншій секвестратора рѣчи, якъ знадобы господарскі, одежда и обувѣ — то все лежить у жидѣ дѣвѣйшѣй части. Шоеъ зъ того люде выкупають, але больша часть пропадае, не дочекавшия и третього ступеня секвестраціи, т. е. публичной лѣнцѣтѣ. Тѣмъ способомъ люде властвѣ незаконно нѣчѣтѣся.

Коли я разъ запѣтавъ секвестратора для того противъ права секвеструе fundus instructus, то бѣдъ одповѣтъ, что мусѣтъ такъ работѣ бо по-за fundus instructus сѣлѣне нѣкого бѣдѣе не мають, отже правѣ поступачи податокъ бы не стагнувъ въ нѣякій способѣ. Коли я запѣтавъ вѣдѣти, чѣму дав послѣдню шеретину и послѣдній рубецъ у громадѣвъ секвеструвати, одповѣтъ, что въ Турцѣ сѣка-бы его, якъ-бы не давалъ грабѣжъ братѣ. Одзываетъ до такого, что ему послѣдній сѣракъ зъ хѣрѣта за податокѣхъ зняли: „Иди, чоловіче, до Турки до п. староствѣ и скажи, что тобѣ послѣдній сѣракъ за податокѣхъ зняли, а п. староствѣ накаже сейчасъ сѣракъ тобѣ звернути!“ На то каже менѣ бѣдаючи: „Та въ чѣмъ же я маю до Турки ити, коли на менѣ хѣба подѣрѣта рѣдѣ? А хѣбъ бы-мъ собѣ и познѣчѣвъ яковъ сѣрачины, чтобы до п. староствѣ зайти, та то нѣчѣго не поможѣ, бо коли торѣбно року зняли менѣ булѣ послѣднѣе лошѣ зъ плуга и я ходѣвъ до п. староствѣ, то п. староствѣ казали на писемѣхъ подати, я подавъ, таѣ не знаю, что зъ тѣмъ сталося, бо коня такъ продали на лѣнцѣтѣ за 7 зр. 50 кр., а вартувавъ що-наименше 30 зр.“

Въ тѣй и тому подѣбный способѣхъ стѣгають у насъ податки — modo torquendo. По перше: секвеструють за податки рѣчи бѣдѣ секвестраціи правѣмъ взятѣмъ и въ той способѣхъ черезъ страшенѣ темныхъ вѣнѣрѣдѣныхъ людеѣхъ пѣзѣбѣяеся ихъ послѣднѣе майна а жидѣвъ при тѣмъ легко збогачѣеся. По друге, лѣнцѣтѣють за бѣдѣжѣвъ такоже рѣчи незаконно секвестрованныхъ, а тѣмъ способомъ сходитъ люде на нужду.

Треба бы конче тому незаконному способѣхъ при секвестраціи конче положити. Бо до чѣго того все доведе? Якъ довго можѣа будѣ темныхъ людеѣхъ такъ пѣдѣжѣти? Теперь въ напѣмъ позѣтъ такъ стѣтъ: що-наибольше 4% газдѣвъ въ кѣждѣмъ сѣлѣхъ естѣ такѣхъ, що у нихъ можѣа бы ще що знѣти до секвестраціи по-за fundus instructus, — 40% газдѣвъ можѣа же нуждѣти и брати послѣдній fundus instructus, — а 56% уже и пѣдѣжѣна секвестраціи не бояѣеся, бо нѣчѣго не мають. Тѣа продають або самѣй або черезъ секвестратора по куснику поля, звичайно жидѣмъ, чтобы заплатити залѣгѣлѣсти податковѣ.

Каждый здоровомыслящій чоловікъ знае, что податки для руху машинѣхъ управѣ державѣнѣ давати мусѣтъ, — ба, але и то хотѣ-бы и дѣтѣна змѣрѣвати можѣ, что ad impossibile nemo tenetur. Панѣве заѣдѣючи по всѣхъ радѣхъ и соймахъ повинѣй добре и то дужѣе добѣе придѣлѣтъ тѣй позѣвъ, зъ которѣхъ мають стѣгатѣся податки. То не штука бесѣдѣвати: „А се здало бы-ся, а то конче потрѣбае, а онѣ мусѣтъ бути. най се работѣ, що хочѣ.“ Але-жѣ панѣве поѣдѣи и всякій радѣй! — ялова, запѣченѣ, але вынуждѣна и о голодѣ при лѣхъ соломѣ, и то ще скупо, удержана короѣа молока не дастѣ, хотѣ бы не знѣти якимъ штуками прѣбрѣеся еѣ доѣта. У насъ податки и всякій драчѣхъ естѣ надѣто великѣ, а напѣй люде заѣдѣто бѣдѣй, — бѣдѣйшѣхъ уже и въ свѣтѣ нема. То не штука нѣчѣмъ и кому тамъ небудѣ бесѣдѣвати собѣ и лѣхѣсѣлѣтѣи на нашъ край Băgenland. П. Дунаѣвскій можѣ величѣтѣся, что податки вылазѣють правѣльно, але что modo? Тѣта шруба, которую теперь при стѣганю податковѣхъ крутѣеся, можѣе незадолго затѣтѣся — и рѣбѣ тогда, что хочѣе! Я тамъ не знаю, якъ де, але большѣи нужды по сѣлахъ якъ въ напѣмъ бѣдѣмъ Галичинѣ, а спеціально въ напѣмъхъ турчанскихъ горахъ, нема певѣи вѣдѣтъ въ свѣтѣ. Архимандрѣ Робертъ Парѣа, властвѣтель добѣрѣхъ лѣмѣнѣнскихъ въ турчанскѣмъ позѣтъ, прѣвѣхѣши передѣ двома рѣками въ напѣй горы и увидѣвши множѣево напѣмъхъ горѣнѣхъ курныхъ хѣтъ та разгѣдѣвши подрѣбно, наочно, якъ напѣй люде живутъ, якъ мѣшѣкають, въ чѣмъ ходѣтъ, что вѣдѣти и яѣй при тѣмъ подѣтанѣ платѣтъ, сказѣвъ зъ жалѣмъ: Ach armes ruthenisches Volk! Ich habe mir so ein Elend nie vorgestellt! Дѣлѣтого поклѣнѣи до того панѣве послѣ, якъ у Львовѣ такъ и въ Вѣднѣ, повинѣй горѣно за тѣмъхъ промовѣти, чтобы шруба экзекуціи за податки у насъ полѣвила, бо иначе буде круто. Якъ свои люде своѣу краѣва не поможѣтъ, то дарѣа, на чужѣмъ нема что спѣсѣтѣся.

Коли своѣу часу вѣдѣли такъ званий комѣисѣи шацѣуковѣй по напѣмъ краю въ цѣлѣ, чтобы оцѣнитѣи грунты для вымѣру податку, то тогда въ Вѣднѣ прислѣано до Самбора яковѣе пана, которѣй сѣдѣвъ троѣа въ Самборѣ и вѣдѣвъ, кудѣ знаѣвъ, але incognito, чтобы нагѣдѣти, якъ тѣ комѣисѣи шацѣуковѣй работѣ: чи справѣдѣлѣно, чи не за выѣско цѣнѣтъ поля за-для низшого вымѣру податку. Чи высокѣи чи низкѣи податки у насъ — то чтобы се зна-

ти, на то не треба собѣ богѣто головы ломѣти, не треба комѣисѣарѣвъ incognito посылѣти. Найкорѣтшій способѣхъ естѣ: приказѣти лѣше строго держѣтѣся права экзекуціи, т. е. не секвеструвати за податки fundum instructum, а переконаемося зараѣвъ, де сидѣмо. Вѣрѣтѣмъ же кѣлька лѣтъ, а выѣсѣнѣея цѣла справа.

Загальнѣй Зборѣи товариства „Просвѣта“ въ Станиславѣ.

(Далѣе.)

Зъ порядку дневного наступѣвъ другій реферѣтъ п. Волянскѣго, судѣи повѣстовѣго въ Станиславѣ, о читальнѣхъ. Реферѣнтъ порѣвѣнавъ нѣнѣшній читальнѣхъ зъ давѣными братѣтѣми церковными, что шарѣли просвѣту въ рускѣмъ народѣ и берегли его вѣру и національнѣсть. Задача читальнѣхъ въ нѣнѣшну пору, коли темному сѣлѣнѣи гроѣзѣтъ заглада матеріальна, естѣ дужѣ велика, бо они мають подѣти сѣлѣанѣмъ потрѣбѣу просвѣту, они естѣ школоу самѣобѣнанѣа достѣпѣнѣства чоловічѣа, а що найважѣйше, мають подѣти вѣру въ власну сѣлѣу такъ пожаданѣу въ добѣ борѣбы о истѣновѣне. За ними доперѣа слѣдѣють другѣи институтѣи, якъ зѣшѣи зѣбѣжа и крѣмѣнѣцѣ. Тутъ розказѣвъ реферѣнтъ коротѣево истѣорѣю першого засѣновѣу читальнѣхъ, зазначѣючи, что товариство „Просвѣта“ було перше, которѣ за сѣдѣло вѣзѣлося. Въ тепѣрѣшну пору подае реферѣнтъ число читальнѣхъ поѣдѣ 600, число — якъ казѣвъ — дужѣ малѣ для напѣмѣо краю. Але навѣтъ и тѣ читальнѣхъ не ведѣтъся, якъ бы належѣло, а декотѣрѣхъ зъ нихъ навѣтъ засѣнѣтѣся и поупадаѣи, то-жѣ годѣтѣся застанѣи надѣи причинами упадѣку и средствами до пѣдѣвѣнѣня.

Причину упадѣку читальнѣхъ добѣчуе реферѣнтъ ось въ чѣмъ: По сѣлахъ и мѣстѣностяхъ цѣнѣте олигархѣи та пѣлюкратѣи и нетѣрпѣиѣсть такъ само яѣи и по столицѣхъ. Олигархѣи бѣзѣтъ въ читальнѣхъхъ бунѣтѣнѣнѣвъ, бо они за надѣто цѣкаѣи разгѣдѣти, чѣму приказѣ старѣшѣи такѣи а не иншѣи; богѣачѣ заѣдѣто маѣе своѣо разумѣ, чтобы хотѣвъ слухѣти того, что бѣдѣлаха вычитѣея зъ нѣнѣжѣи, а декотѣрѣи и не заглѣяне до читальнѣхъ, бо она умѣщѣна въ хѣтъ прѣтѣвѣнѣка. При выборѣхъ выдѣлу треба отже увѣзгѣдѣти мѣсѣцѣй одѣносѣи, чтобы всѣхъ погодѣти, треба, чтобы читальнѣа мѣла власну хѣту, а дальше треба вѣсти дѣло такъ, чтобы читальнѣа мѣла якъ найменѣе ворогѣвъ; неупѣредѣженѣхъ прѣтивѣнѣкѣвъ треба переконаувѣти, что просвѣта не естѣ бунѣтомъ; треба точно вѣсти списѣ членѣвъ и кѣнѣу касѣву та бѣбліѣтеку, взагалѣй треба вѣсти все такъ, чтобы кождѣи хѣлѣвъ можѣа дѣти властямъ точѣный выказѣи и не стѣгѣти на читальнѣо картѣ, бо прѣтивѣнѣка зараѣвъ та выѣсѣкують и ка-жуѣтъ, что то кара за зѣложѣне читальнѣхъ. Треба такоже на часѣхъ выѣсылѣти прѣнѣмѣратѣу часѣписѣмъ, бо перѣрѣа выѣслѣи часѣписѣи зѣнохоѣуе читальнѣнѣвъ. Дальше треба устроѣу-

Письмо зъ колоніи рускихъ

на юзѣ Угорцины.

Часѣписѣ „Буковина“ напечатала въ найновѣйшѣмъ числѣхъ письмо зъ Куцѣурѣ, въ которѣмъ тамошнѣи Русѣмъ ремѣсѣнѣи п. Югѣакъ, описѣуе житѣе-бутѣе напѣмъхъ братѣвъ-Русѣнѣвъ въ сѣлѣ Куцѣурѣ, а взглядаѣи въ другѣихъ сѣлахъ замѣшѣкаѣыхъ Русѣнами на юзѣ Угорцины.

П. Югѣакъ пише:

Каждѣу люде: „Каждѣй край маѣе свѣдѣи звѣчай“. Такъ находѣтѣся въ „Географѣи Руси“ описѣано, что мы належѣемо до Лѣмѣковѣхъ. Можѣе бутѣи, что напѣй прѣдѣки принѣсли зъ собою звѣчай бѣдѣ Лѣмѣковѣхъ, але напѣй край не прѣзнаѣе каждѣй звѣчай. То показѣлося зараѣвъ нѣтъ початку.

Русѣнамъ надавалии грунты и пѣдѣнѣвали ихъ пѣдѣ управѣ римѣско-католичѣску. Приходѣвъ до нихъ священѣиѣхъ зъ сѣдѣного сѣла, которѣи имѣ бѣдѣравѣяѣвъ богѣослѣужѣне по лѣтинѣски; а они самѣи собѣ прѣзѣвали, такоже зъ другѣого сѣла, священѣика сѣрѣбѣкого, которѣо могли добѣре зрозѣумѣти. То не подобѣлося властямъ и за то була выѣслѣна комѣисѣи на нихъ, чтобы ихъ выѣслухѣти, и тогда сказѣли Русѣны, что радѣе верѣнуѣея, бѣдѣи прѣйшли, якъ мають Мадѣарами бутѣи. Такѣмъ способомъ достѣтали двоѣхъ священѣиѣвъ зъ епархѣи Мунѣкаѣвѣскоѣ. Року 1778, пѣдѣнали мы зѣновѣ до трѣдовѣного королевѣства Хорѣватѣскоѣ, пѣдѣу управѣ греѣкѣо-католичѣскоѣ вѣладѣи Крѣжѣвѣскоѣ, де и тепѣрѣ школуѣтъся напѣй дѣтѣи, а дѣтѣи достѣаемо свѣаѣенѣиѣвъ. Напѣй дѣтѣи, а конѣи пѣйдѣтъ тамъ, изѣучѣтъся хорѣватѣскоѣ и нѣмѣцѣскоѣ языка, а якъ поверѣнуѣея, стѣають зѣновѣ Русѣнами. У насъ богѣослѣужѣне бѣдѣравѣяѣея заѣвѣдѣи по русѣи.

Напѣй русѣій народѣ дужѣ хорѣнитѣея своѣу вѣру и народѣиѣсть, особѣливо въ Керѣстѣурѣ они не хочѣтъ научѣтѣся другѣоѣ мѣвы, лишѣ рус-

кон. Коли Русѣмъ иде до судѣу, то и тамъ лишѣ по русѣи говорѣтъ, коли-жѣ его выпѣтѣють по маѣдарѣски, то бѣдѣ каже: „Та якѣй то панъ?“ Тѣлько роѣвъ учѣивѣ въ школахъ, а не на-учѣивѣея русѣскоѣ мѣвы!“ Русѣмъ якъ пѣйде на арѣмарѣкъ, то лишѣ бѣдѣ того купѣтъ одежу, которѣи знаѣе русѣскоѣ бесѣдѣ, бодай троѣи. Зъ сѣго можѣа видѣти, что Бѣвъ-Бѣдѣротѣкѣ Русѣны любѣаѣтъ своѣу народѣиѣсть.

Дѣмы у насъ естѣ такѣи якъ у Нѣмѣцѣвъ, большѣиѣхъ не найдѣеся. Въ хѣтахъ Сѣрѣбѣвъ, Словаѣковѣхъ або Мадѣарѣвъ не такъ чѣсто, якъ у Русѣнѣвъ та у Нѣмѣцѣвъ. Въ прѣдѣдѣиѣхъ комѣнатѣхъ стѣаѣтъ зъ обѣохъ сторѣвъ постѣлѣ, зъ одѣной сторѣвы пѣтъ, а зъ одѣной одѣтъ, дѣкуды два „орѣмѣны“ (шаѣи), на сѣредѣнѣхъ стѣлѣхъ, а коло него „стѣлки“ (крѣсла). На постѣлѣхъ черѣвѣиѣхъ плахѣи, прѣбрѣаѣи шаѣурами и „зѣтоѣомъ“ (пѣюлемъ, тонѣнѣскоѣ орѣмѣнѣиѣю). На стѣнахъ доѣвола хѣты висѣаѣтъ образѣи свѣаѣтѣхъ. По-мѣжѣ образѣи наклаѣдаѣтъ порѣцѣлаѣиѣхъ „танѣеры“ (тарѣлѣ) малѣовѣаѣи, а межѣи два „обѣлаки“ (бѣка), „зѣвѣркало“ (зерѣкало). На бѣка заѣстѣлаѣють бѣлѣи або черѣвѣиѣхъ „форѣганѣи“ (занѣавѣсы). Тепѣрѣ будѣють дѣтѣи зъ сѣлѣанѣхъ двѣрѣи. Въ кухѣняхъ такъ чѣсто, якъ и въ хѣтахъ и украѣшено порѣцѣлаѣиѣми та велиѣкими малѣовѣаѣиѣми мѣсѣками. У многѣихъ господарѣвъ естѣ особѣиѣй кухѣи на двѣрѣ, де варѣтъ таѣ хлѣбѣхъ пѣчѣтъ. Въ такѣихъ кухѣняхъ гѣлинѣиѣи мѣски и тарѣлѣ, а порѣцѣлаѣиѣиѣхъ хѣсѣають до вѣдѣи лишѣ на велиѣкѣ свѣаѣа або конѣи прѣйдѣтъ гѣстѣ.

Хлѣбѣ у насъ пѣшенѣиѣиѣи и житѣиѣиѣи. Декотѣрѣи дѣлаѣють и куѣуруѣу до житѣиѣиѣи, але у насъ вѣстѣдѣ куѣуруѣу до хлѣба мѣшѣти. Коли прѣйдѣтъ де зъ горѣ Карѣватѣскихъ та розѣкаѣуѣтъ про ихъ житѣе, что они бѣсѣаѣиѣи хлѣбѣхъ вѣдѣтъ, то напѣй дужѣе давѣно, что они такъ горѣо живутъ въ горахъ, де нѣтъ хлѣба, а нѣтъ одѣжѣ.

У насъ одѣжа дужѣе много грошѣхъ коѣтуе. Н. пр. одна шѣюваѣа (гаѣваѣиѣа) хѣстка 10 або 15 зѣл. Для молодѣого хѣлоѣа ногѣавѣиѣиѣи, наѣмѣзѣкаѣи и „долѣманѣи“ (сѣраѣкъ) зъ черѣвоѣо

сѣуѣна 25—24 зр. Хѣлоѣи носѣтъ „ѣѣжѣи“ (черѣвѣиѣиѣи) черѣиѣи, жѣнѣиѣи черѣвѣиѣи, а дѣвѣчѣа „ѣѣпѣлѣи“. Въ зимѣ хѣлоѣи носѣтъ „ѣуѣду“ (манѣту, плаѣнѣ) доѣву еѣжѣ до зѣмѣлѣхъ, коѣжуѣи не зѣнѣсѣтъ до колѣвъ, и „ѣуѣи“ (сѣраѣки) черѣиѣи або бѣлѣи. Жѣнѣи носѣтъ такоже коѣжуѣи, но не такъ довѣи, лишѣ до поѣса, але дужѣ „ѣѣфѣровѣиѣи“ (выѣшивѣаѣи), або манѣты зъ черѣного сѣуѣна коѣжуѣомъ пѣдѣстѣлаѣиѣи. Дѣвѣчѣа носѣтъ „рѣкѣлѣи“ (каѣабѣиѣиѣи) атѣлѣсѣиѣи. Жѣнѣи спѣлѣаѣють вѣлѣсѣе до „кѣнѣтѣохъ“ (до кѣнѣцѣиѣи), а дѣвѣчѣа до „варѣчѣа“ (кѣсѣи), та прѣнѣнѣаѣють до него „пѣнѣлѣиѣиѣи“ (стѣяжѣи, бѣнды), ходѣтъ прѣстѣволѣсѣиѣи (не берѣтъ нѣчѣго на головы). Русѣа одѣжа въ напѣмъ краю найѣдорожѣша абѣ всѣхъ другѣихъ стрѣвъ народѣныхъ.

Въ напѣмъ краю стѣаѣтъ рѣлѣнѣиѣтѣо на высоѣкомъ стѣпенѣи. Найменѣша зѣмѣля 5 а наибѣольшѣа 120 морѣговѣхъ. Де було пасѣвѣскоѣ прѣдѣ десяти роѣками, тамъ по одѣбѣиѣ морѣу пѣдѣлѣно. Коли аренѣуѣа одѣвъ у другѣого зѣлоу на одѣнѣ рѣкъ, то платѣтъ за одѣнѣ морѣ 24 зр. або за десяти морѣговѣхъ 240 зр. На одѣнѣиѣ морѣу уродѣтѣся жѣтѣа 35—40 и до 50 кѣрѣцѣвъ, бѣса 50, 60 и до 70 кѣрѣцѣвъ, куѣуруѣу 60, 70 и до 75 кѣрѣцѣвъ, „ѣрѣмѣлѣи“ (барѣбѣлѣи) зъ одѣного мѣха уродѣтѣся 10—12 мѣхѣвъ. Рѣдѣтѣея въ напѣмъ краю и богѣаиѣиѣи ячѣмѣно, але бѣтъ дужѣе ослаѣбѣея зѣмѣлю. Коѣопѣлѣи декотѣрѣи уросѣтѣтъ и на 8 стѣлѣхъ высоѣиѣи, и „ѣа-сѣаѣа“ рѣдѣтѣея дужѣе добѣе. Ще декотѣрѣи еѣють „рѣчѣнѣи“ (ѣѣпѣкѣи) въ осѣнѣи, на ярѣи поѣсѣаѣтъ, а за наѣмъ куѣуруѣу абѣ прѣсо.

Мы того держѣмѣеся, что Бѣака найѣлодо-родѣиѣиѣша абѣ всѣхъ комѣитѣовѣхъ угѣрѣкѣиѣхъ, дѣлѣтого не забуѣаея за насъ держѣаѣа угѣрѣка и жѣдаѣе бѣдѣ насъ велиѣкѣи подѣтѣи (порѣцѣиѣи). Кѣторѣиѣи господарѣ маѣе дѣмѣи и 10 морѣговѣхъ зѣмѣлѣи, той платѣтъ по-рѣчно 70—75 зр., а чѣе и другѣи подѣтѣи: за свѣаѣнѣиѣа 2 кѣрѣцѣхъ зѣбѣжа, за пѣвѣца 1 кѣрѣцѣ, за учѣтелѣвъ „ѣѣрѣова“, на церѣвѣхъ бѣдѣ кождѣиѣи парѣи 40 кр. и бѣдѣ кождѣиѣи десяти морѣговѣхъ 40 кр.

Напѣй богѣатѣаѣа церковѣиѣиѣи складаѣють:

Церѣковѣиѣиѣи огѣродѣ, 5 домѣвъ парѣхѣиѣлѣнѣиѣхъ, 46 морѣговѣхъ капѣлѣн

вати бдичи и вечерки. До бдичиць надають ся науки примітливий до практичних потреб народу; була-б та ж нагода до бдичиць, коли настане якийсь новий закон, нові гроші, пошесті і т. д. До вечерки надавалися не лише споминки подій і людей, обходячи цілий край, але також споминки подій місцевих. Читальні повинні прибирати собі за патронтаз людей, що вставляли в їх охрестовані з тим, передавали-б їх пам'ять молодшим поколінням. З справоздань о таких святкованих мбг-бм цілий край доводиться о передачі народу що-до подій історичних.

Найслабшою стороною читальні єсть те, що видають на хату і книжки вимагають датків, чим неприхильники читальні найбільше бдестрашуют членів. Тут треба-бм конче шукати якогось жерела доходів на видамки. Читальники могли-бм н. пр. рівночасно закладати крамницю на уділи, тоді мала-бм читальня безплатну хату а з доходів можна-бм часть обернути на потреби читальні. До переведення книжних тут гадок треба в кожній мбці щороку чоловіка з інтелігенції, котрий подавав-бм розумну керму, а в браку такого чоловіка мусіли-бм приняти люде мбста доглядати надь поблизу читальнями а до того знов надаються як раз найліпше члени філії. Тепершній філії, то не потрібний баягост. Кожний член волить аноситися просто з головним видьломом, бо ему наручнійше бдичати книжки просто з почти, як з канцелярії філії. Члени посилають гроші просто до Льова а філії годь мати евіденцію. Філії не мають виносася. Припустім, що філія має 100 членів, отже доходу 15 зр. на рік; з того приходять оплатити порто за книжки мб сячно 38 зр., що робить на рік 436 зр., зостає отже 10 зр. 44 зр.; кореспонденції з видьломом виносать 2 зр.; лишаєсь отже 8 зр., за котрі можна чотирі рази до року скликати членів на бдичи.

На підставі повисе сказаного ставив отже референт резолюції, що вже були раз оголошені в „Дль“, а бдтак же і слдуючий додатковий резолюції: 1) щоб центральний видьль бдичеся до всіх трох коністорій, аби ті припоручили духовенству закладати читальні; 2) щоб центральний видьль ставив на разь бодай в мбстах; де єть окружний суди, заложити свої філії з тим приваичієм, щоб ті філії закладали в своїх районі читальні; 3) щоб центральний видьль виносася свої філії бдповдним засобом грошовим, призначеним для справ читальні а в мбстах, де не даєсь-бм завязати філії, щоб припоручити закладанне читальні в нагляд надь нами своим членам; 3) щоб центральний видьль видав книжочку з поученієм як належить закладати читальні, як вести в них дбл и чим піддержувати інтерес читальні.

Ч. Михайло Крайковскій з Родзвнть предкладав, щоб старатися о то, аби читальні мали свої дом и городі при них, щоб в читальнях устроювати вечерки и предствленія театральні. Бесідник порушив тут також гадку, щоб при помочи читальні звертати увагу на вихованне и дальше образованне молодіжк, особливо женської, а при том порушив також справу закладаня женських шкіл.

При голосованю ухвалили збори всь повисй резолюції.

Третій референт о зсыпах збжжє-вых мав п. Полотний з Станислава. Збори ухвалили також и ті резолюції (они були також вже подані в „Дль“). Реф.) з поправкою д-ра Костя Левничого: „Загальні збори припоручають закладанне зсыпв часом жалувася одна другій, що ви коро-ва не приносеть хбна, як переднім часом, бо бдз не „босорка“ (вдмь) бдобрала молоко. Цілий вечер богато велася крику, а нема що слухати, бо кожда говорить таке, що „ань воздух не приймає“.

Двдчатка також сходиться. Они сдвдують цілий вечер, а паробки сидять по-за дверми и коло печі. Двдчатка убиралася гарно, голова зачесана, при чесаню ужасают пахнучого олійня а лица малують кармазином. Коли паробок хоче сдети меж двдчата, то приобдцю, що буде честно сддти, а як забуває, шб приобддять, то зарязь его гадзидна „вершиком“ (кужівкою) по голови и „выбечестать“ его передь всьма, бм кожда гадзидна має „отвдть дати“ за своих двдчат. Она дбстає плату за зину бдз кождо двдчати 1 зр.

Так само старі хлопц сходяться вечерми. Они не палять свдла. У хлопцв спокійнійше, як у жінок. Они споминають давній час: якй колісний добрий роки були, як було много паш; споминають деколи 1848, и 1849 рік, якй „немир“ (непокой) був в нашом краю, як убивали злудт та бдбравли коні у чоловіка. Много разв бесідують о страхах: той видьль ворожбита на роздоржю, а другій видьль чоловіка, що ходив по смерті... Декотрі молодші идуть до млына та „картаються“ (грають в карты); декотрі сходяться та сдвдують и читають зь набожних книжок. Много молодших хлопцв не так вбрують в забобони, як старі.

Паробки и двдчата мають кождо неддль танц в коршм, кромь великого и Петрового посту, перед Успенієм и перед Родзвом. Музыка у нас лиш на скрипках, а грає пять або шість „гудакв“ (музик). Танц у нас такий, як у Мадаров, по двд танцюють.

На даьше опашу звичай „свад бы“ и пдсвнй, якй сдвдують свашки.

Остаю, кланяючися, ваш дописуватель: Іоанн Юеик, краєць в Куцурі.

збжж по мысли истинных приписов за-кона“.

Четвертий референт о касах позичкових и щадничих мав пос. Гуриков. Двадцать лт минуло бдз того часу — казав бесідник — коли то я ще молодшій вбком бачив наших господарев на бдповднм становищі; мли они тогда же не достаткомь грунту и худобы, малісь добре. А як то теперь все змінилось! Тогда не бачив я екекутора в селі, не бачив, щоб наші селяне запозичались. Так було бодай в наших сторонах. Нані банки и жиды позабрали селянамь грунту, тысяч селянскихь грунтозв элицировано. Шо сему за причина, що селянство наше так уало? Чи може селяне нані не працюють так, як працювали давнійше, може марнують свое добро и запинаються? Я маю на то докази, що народь нані більше працює, більше твечит, як давнійше, и більше просвдчений. Народь закинув пиянство, працює, шадиться а все таки не може заспокоити своихь потреб. Причиною упадку селянства суть неурожаи, часті огні, зараза на худобу и т. д. Селяне мусять запозичатися в надь, що то имь поможе, шукать отже кредиту де можуть а дбастивши бдтак в руки якого лихваря жиди, що ихь обмотає як той паукь муху, попадають в найбільшу нужду. Я знаю кілька такихь фактов в моихь сторбв. Один селянин позичав у жиди грош, а що ему конче було потреба бдбався платити бдз „дого ринского“ по бдгатора крейцаря и не стямивши що на рік мусьв заплатити три рази тоько, як позичав. Такіх примрвв знайшлося-бм багато. Тож и хотвв-бм, щоб мы по селамь мали маленькі каси, де б селянин мбгь легко роздобути собі грошей на малый процент и мбгь сдлачувати позичку маленькими ратами. Треба намь отже закладати у себе каси позичков и на уддлы чи на складки добровдльнй. Такі каси єть вже в декотрыхь селамь и приносять хосен; они позичають грош на дуже маленький процент и кажуть сдлачувати собі позичку маленькими ратами. Але що нема фондвв на такі каси, то треба закладати каси оцадності, в котрыхь чи то господарь, чи зарббники могли-бм складати свои оцадності. Касы ті повинні-бм так як в пр. почтовой каси оцадності при-нимати дуже малі вклада. Отж коли б так в пр. зарббник вложив до такой каси лиш 10 зр. що тыждня, то все таки за рік мав-бм 5 зр. Грош в селской каси оцадності могли-бм опрцентуватися, бо ихь-бм випо-зичувалося. З сєй причиною позволю собі бдчитати слдуючий резолюції. (Референт бдчитав тут резолюції подані вже давнійше в „Дль“).

Др Кость Левничій годився зь в-водами референта але до его резолюції ставив поправку. Бесідник зазначав, що закладанне каси порушив був вже пок. о. Качала и бдз предкладав закладанне каси громадскихь. Але ті каси показались не всюды добдними, бо начальники громад и рады громадскихь не радо ддвлялись на то, що члены громад запмагаются громадскими грбшми. Буває и так, що жиды выпозичають грош а бдтак бдзначають ихь членами громад. Все-ж таки треба пригадати селянамь закладанне каси громадскихь. Добрий єть також каси негромадскихь, утворені зь добровдльныхь датков, записов и т. д. Третій рдз каси то суть каси закомарскі, они єть непрактичній. Четвертий рдз каси єть каси зарббково-господарскі. Селянамь треба предложити всь чотири рды кас. Бесідник ставив отже до 2 и 3 резолюції пос. Гурика таь поправки:

2) Загальні збори припоручають закладати каси позичков таь громадскі як в приватній на підставі закона о товариствах зь 18 го падозаста 1867. В. З. Д. 134. побля статутв, поданых в книжочк Товариства, написаній пок. о. Стефаном Качалом п. з. „Що нась губить, а що намь помочи може“.

3) Загальні Збори припоручають також закладати каси позичков и щадничі як о-варишеня, оперт на уддлах, на підставі закона о товаришенях зарббково-господарскихь зь 9 цдтня 1873. В. З. Д. 70. и то зь ограниченою порукю, або як товариства на ладь „Закомарскі Правд“ заложеною о. Дан. Танькевичем зь Закомаря повту Золочьского и на підставі закона о товариствах зь 15 падозаста 1867. В. З. Д. 134.

П. Шекович підпирив внесенне д-ра Левицкого, але був пртивний закладанню „Закомарскихь Правд“ бм в них залежить все бдз волі основателя. Он ставив отже внесенне, щоб в попавд д-ра Левицкого пропустити точку про Закомарскі Правд.

При голосованю ухвалили збори всь резолюції пос. Гурика зь поправкою д-ра Левицкого зь пропусченієм в ній точки о Закомарскихь Правдах.

Комісія скрутційна предлагала зборамь результать вибору видьлу. До нового видьлу вибрано: Александра Барвнського, Даміана Гладилонича, д-ра Костя Левничкого, о. Касіяна Куняцкого, Івана Колесу, д-ра Омеляна Огоновского, Костя Паньковского и Юліана Романьчука. — Заступниками видьловыхь вибрано: Василя Бдлецкого, д-ра Омеляна Лебедовича, Осипа Таньчаковского, Володимира Шухевича и Романа Закинського.

Тепер слдуючий внесені пропозицій членвв. О. Бдлецкій зь Жужеля предла-дыв, щоб „Провдта“ постаралася о обра-святыхь зь рускими словами и рускими тек-стами на другій сторн, котрі можна-бм роздавати чи то на виптах в школь, чи при катихизації в церави и тымь способомь зарадити тому, щоб нашимь людем не дб-ставалось в руки образки зь полськими, в-медними бм в францускими текстомь. Середь грббного: Славо! припоручили збори залаго-дити сю справу новому видьлову.

Ч. Олекса Болеховскій зь Ворони жадав, щоб в книжочках „Провдта“ по-давалась також цна збжж и щоб були в них списи руских рембеников. Оба внесені упали: перше як непрактичне, друге д-того, що вже в календарі „Провдта“ пом-щаєсь спись руских рембеников и пром-словцвв.

Ч. господарь Гренджол зь-за Пд-волочискь домагався, щоб видьль товариства постарався о то у властей, аби учителямь не лиш було вольно, але аби то було ихь о-бвязкомь сходиться зь громадянами и не лишь учти дтей але и просвдщати старшихь, щоб учителямь не переслдувано за то, що они сходяться зь громадянами в читальнях и взагаль беруть участь в всякихь благо-родныхь подвигахь своихь громад. — Пред-сдатель збору поясняв бесідникови, що сю справу можна видьлов лиш хіба припору-чати, бо ухвали бм бы не був в сдль пере-вести. — О. Струтинскій зь Ямниць порушив же справу аскураційну и казав, що „Провдта“ повинна бы в яийсь спосбь порушати також справу взаимной руской а-скурації в порозуміню зь всьми рускими владками. Збори згодились на то, щоб то-вариство порушило сю справу в своихь ви-длах.

По сдмь бдбувся ще вибръ головнй то-вариства и контрольной комисіи. На 350 голо-сующихь выбрано 332 голосама д-ра Омеляна Огоновского головою товариства. До кон-трольной комисіи выбрано пп: д-ра Целе-вича, Бдчал и Врещону.

Предсдатель зборвв пос. Романчук уступаючи зь предсдательства зазначив вь короткахь словахь солидарность Русинвв, котрі мимо всякихь перешкод змогли усто-латься и высказав надь, що так само у-стойться и товариство „Провдта“, котре му-сить побороваити не одну трудобу. На в-несенне д-ра Олесничого высказали збори у-ступаючому предсдательству свою подяку за веденне нарядь грббками: Славо!

Тепер ще промовив нововибраный го-лова д-р Омелян Огоновскій и дякуючи за честь, що вже тринадцатй разь выбрано его головою, сказав: Дякую вамь за сє до-вдrie и будте переконані, що хочь бы мені пришлося працювати вь рядахь звичайныхь труженниковь я завсдгы широко и врно тру-дился бы для просвдты и добра моего народу. А закрываючи по сихь словахь збори додав: Дай Боже, щоб за рік збжжлося нась не 400 але 4000 вь Коломиї, де нась запросивь бдпоручник тамошної філії.

(Конець буде.)

Перегляд часописей.

[Dziennik Polski о складі нового сойму.]

Dziennik Polski (в ч. 243 зь 2 вересня) такь пише о „новомь соймь и его сторонни-цахь“:

„Сегорбча сесія соймова зь многихь взглядовь буде бдльший интересь будити, нбж декотрі инші. Найперше, бо буде сє нова сесія по сдвжю переведеныхь выбо-рахь, котрі вь третій часті зміняли складь соймв и палаты, а друге, о сдбльно дсн збвство, и збвство розправь соймв вь сегорбчній сесії буде бдбвдватися бдз ма-гихь иншихь важностю предметв.“

„Одношенне соймвхь сторонництв у-ляже такожь новымь змінамь.“

„Характеристичне зняма переведеныхь недавно виборвв творить та обставина, що они сдбльно скрпчили становище партіи краковской. Нема вже Грохольского, ко-трого дминуция личность надавала цдлому консервативному табору вь соймь властив-ый характер, а навдть т. з. подбль-скій громадць записаня невуу переве-формальну вь клубь привдць. Вь новомь соймь.. клубь правдць буде бдбвд рази члсденнійшій нбж за попередню каденцію, а врбмь того бдз буде бдльше одицьльній. Номінальнимь зверхникомь его буде вправ-д п. Аполінарій Яворскій, але сдхично буде руководити его политикю триумви-рать краковскихь професорвв, аложеніи зь пп. Крабньского, Мадельского и Стан-слава гр. Тарновского, людей зь знамени-тымь вббвностями а приблбз повныхь амб-іціи вь енергії... Можна отже наддти, що клубь правдць сточе теперь выступити як иніціаторь многихь давныхь бажань того стор навдця, зь котрими однакже оно че-резь яийсь час, коли не чул ся вь сдлахь перевести ихь вь соймь по сдвй мысли — павозавало. А тымь бдльше можна сподвв-тася теперь смблти иніціативы краковской партіи, що на верху кравого правдтельства стоять оден зь найенергичнійшихь и при-верженцвв.“

„Дв инші групи консервативнй „цен-трумь“ и „група“ (ини. Адама Сапги и Сангуско)... при импонуцій перевазь прав-дць стануть теперь бдльше бдз неа зави-симыми, як за попередню каденцію.“

„Послдній вибори найбдльше черетре-били ряды „центра“. О сдбльно вь приду-щеню дасться обяслити, буде центрумь вь новомь соймь мати ледь 25 голосвв, т. е. мало що бдльше надь половиною того члсда голосвв, якимь розпоряджато на почат-кахь мнущої каденції...“

„Групы демократичній, т. е. лвдвця и рускій клуб“, вышій зь послднихь ви-борвв скрпдзеными. Лвдця, котра при-кбнця мнущої каденції числила ледь 12 голосвв, теперь вйдє до сойму майже вь здовонмь члсд, бо буде члсдти 23 до 24 членвв. Але она буде мусьла перейти цєну борбь вьвурбшу, закымь устрбй ен у-сталиться и выдлурєся. Бо не дасться за-

твдти, що не всь послы демократичнои вда-чї бддвдшуть безусловно всь точки знаню програмы вчч мбств и мбсточек...“

„Рускій клубь буде такожь розпоря-джати два рази такимь члсломь голосвв, якь вь попередній каденції, а що найваж-нійше, маючи по-над 15 голосвв, буде мбгь ставити внесеня самостоябнй, зовсдмь не оглядаючися на Поляквв, хоть бы на-вдть внесеня, обчислені виключно на ро-будженне агітатія вь краю, не маючи ареш-тоу вбвввхь выглядвв переведеня ихь вь соймь. Вирочімь вбжбз рускій може ро-ббти знаменній прсдлуги людовій справі, коли не скомпрометує свого становища вь соймь выступлєнями, котрі можуть ему вправдь збддвати пхвалы „Червоной Русь“ а хоть-бм навдть и „Дль“, але мусять его рбшучо и збвнати политичного впливу вь соймь сустривать правительство и краю.“

„Пбля сусдбльного становища и дотезе-рбншихь атенцендсій вь публичномь жи-то можна вь припущєню наддваться такого угрупованя послбв вь будучімь соймь: I) Сторонництво консервативне буде розпо-ряжати ввроятно 107 голосами, а то зь клубу правдць 63 голосама, 7 зь группы, 24 зь центрумь и 14 зь „двдкихь“. II) Сто-ронництво демократичній будуть числти вь-загаль около 44 голосвв, именно 23 клю-бу лвдцв, 16 клубу руского и 5 „зв-двднихь.“

Dziennik Polski класификує бдтакь всьхь послбвв поименно. Зь тої класификації за-мбтимо лишь, що до „двдкихь“, котрі будуть держати зь правдцем, числать именно обохь Бадєнхь, обохь министровь и всьхь (5) ели-скепвв. А до двдкихь „бдтники демократичнои, хотя дуже консервативной“ числать: (3) ру-квхь владкв, бар. Земьялковского, д-ра Смолю-ку, бар. Капрого и о. Ковальского. — Мусьмо признати, що комбинація Dziennik-a Polsko-го здаються намь вь-загаль далеко вбронній-шими, якь дотепершній комбинації всьхь ви-шихь газет. Однакь не знати єще, чи доте-першнє угрупованне послбвв полськихь на правдць, группу, центрумь и лвдцію и на-дальше збстане.

Першій рік дйальности институту руского Товариства педагогичного у Львові.

Институт руского товариства педагогич-ного у Львові бдз покровомь св. Никола оголосивь дуже докладне справозданне за пер-шій рік свого истнованя. Справозданне то цдкве вже зь тої причино, позаякь єсть то першій у нась институт, котрий має на цдль не лишь подавати молодіжк можливість образованя, якь сє було задачею всьхь доте-першнихь бурев, котрі приймали переважно безплатно або за дуже малыми доплатами убогу молодіжь — але головню викловувати молодіжь руску, бдз котрої приймає бдльше-мєше звичайній оплати студентскихь „стан-цій“, вь рускомь дусь, вь приличности и мо-ральности, провадити ен науково и ублаго-роднату при помочи розумного педагогичного а при томь щиро патріотичного проводу.

Институт той засновало руске това-риство педагогичне виключно власними сила-ми и бдз єсть однимь зь найкрасншихь ре-зультатвв его дйальности. Безь шуму и ро-зголосу, не шукаючи підмоги и покровитель-ства ань у чужихь, ань у непрактичныхь своихь, розвинуло товариство педагогичне при участі такихь патріотвв, якь проф. Лучакв-скій, Бдчал, о. Чапельскій, д-р Федак, проф. Ярема, д-р Лебедович, п. Паньковский и дру-гі енергичну дйальность вь хосень того ин-ституту такь, що вже вь першомь роцї свого истнованя приймивь бдз 24 учениковь за оплатою бдз 15—20 зр. мбсячно. Ученики, по-вдрені институту, знайшли вь нихь совдству и правдою родителську опіку. Надбръ до-машній провадивь зь неутомимою старанно-стею п. К. Паньковский, науковий проф. Лу-чаквскій, релігійній о. Чапельскій, а хорыхь доглядавь зь пожертвованіємь д-р Лебедо-вич. Чась учениковь поддлено бдповдню ре-гулярнимь такь, що знайшлось все властвна и бдповднна пора и на науку и на приличну забаву и на супочинок, харчь давано учени-камь не выстачив, але дуже приличній, а при томь здоровий и обильній, не позбудоу и за потреби духовій и зббрано на борзв пе-реважно дарами патріотбвв бббліотеку зь бдповднихь книжокь для ужатку учениковь вь вольныхь хвляхь бдз науки. Кромь того уддлювано вь институті науку языка фран-цуского, котрого учивь безплатно черезь цд-льній рік зь найвысшомь похвалы достойнымь патріотичнымь пожертвованіємь проф. Василя Бдлецкій; учено такожь каліграфію, рисун-ковь, початковь сдбу и гимнастики, а вь вдльныхь хвляхь бдз часу до часу выклад-но ученикамь про важнійшій подв вь руской исторії. Вь институті томь мала отже уче-ники то, чого не могли-бм на приватныхь квартирахь мати и за далеко бдльшій грош. При томь зносился зарядь институту дуже часто зь родичами и оцквунами учениковь, доносивь имь часто про поступ вь наукахь и поведєнє учениковь, приймав бдз ихь уваги и радо сповняв розумній ихь жадаия и певна рбчь, що нхьхь зь родичтвв и оцк-куйбвв не пожадувало того, що бддав свою дятну до того институту.

Економичний стань институту предста-влявся за рік 18-89 вь слдуючий спосбь: Приходу було всего 3147 зр. 8 кр. (оплата учениковь 3070 зр. 50 кр., підмога соймова 150 зр., підмога бдз видьлу руского товари-ства педагог. 20 зр., зворот за мебл и внос-е 74 зр., вкладки членвв и добровдльній датки 128 зр. 94 кр., дивиденда бдз уддлу 3 зр. 64 кр.) — розходу було всего 3334 зр. 38 кр. (хата 580 зр. 90 кр., харч 1703 зр.

опалъ и свѣтло 238 ар. 12 кр., служба 182 ар. 50 кр., инвентаръ домовый 359 ар. 44 кр., книжки, приборы шедьный и т. п. 260 ар. 42 кр.) Остатокъ кассова представляя отже готовку 112 ар. 70 кр.

Даты тѣ свидѣать наглядно о хосенности институции и мы уважаемо нашимъ обовязкомъ поручити его якъ найгорачѣйше опѣдъ и симпатіи цѣлого русскаго загалу.

Дописи „Дѣла“.

Зъ львовскаго повѣту.

[Зараза писюна и ратична. — Фасіи доходовъ.]

Куда йно переѣхатись по селахъ нашего повѣту, всюда стрѣтитись можна зъ „тарифами“ на котрыхъ стоить написано: „Загаза русскаго и русскаго“ (чому не по руски? — адже-жъ у насъ Польща це не пануе!), а яко иллюстрація до тыхъ тарифъ — стоить по-подъ плотами пописанована худоба, сухоребра та зморена, якъ дошки, ажъ сумъ бере на неа поглядаючи. А люде, якъ збѣдуться на торгахъ, то лишъ на свои зидатъ бѣдують та стогнуть, що годъ званубути грошей на податокъ, бо торги на худобу позапираний, озимого збѣжа буде заледян на посѣнокъ, богато-жъ и такихъ е хлѣборобѣвъ, що и насѣня не мають своего, але мусять купувати.

Въ сѣмъ роцѣ, правда, нема мышей въ полѣ, но за то хомяковъ розмножилось тѣмъ тѣмъ, а въ травѣ на сѣнокосахъ и лугахъ така безлѣтъ коникѣвъ, що ажъ ховестись въ воздухъ бѣдъ ихъ „мущикъ“. При загалѣній сего-рѣчній невродѣ вся наша надѣя була на бараболо, але въ послѣдній хвилѣ доконуемося, що и на ню нема що богато рахувати, бо за-дѣла сильной зливы, яку мавмо бѣдъ тыждня, зачинае уже исцуватись, а до того подѣ кож-дымъ корчемъ повишенско борозняковъ, а такий всѣ товетъ та пухенькій, що ажъ блищитъ на нихъ сало; якъ же накопати корецъ бульбы, то одну четвертку треба оденнути са-мыхъ недоѣдѣвъ.

Таке то наше сельске „гараздѣ“. Прига-дують ся намъ хоршій слова поета:

„Дрѣмають, дрѣмають селянскіе нивы,
А по селѣхъ сумъ ся розлагае...“

Тѣ короткія слова иллюстриють наше те-перѣшнее положенне дуже вѣрно и правдиво.

Але що то поможе, оддаватись якѣмъ тамъ „голодовѣй манюкѣ“. Сумъ сумомъ, а — податокъ податкомъ. Таке законлюдовавъ нашъ любезный евискупъ и, хотѣвши насъ по-тѣшити та розрадувати въ нашѣмъ лихолѣтѣ, роздѣлавъ черезъ староства до всѣхъ Wielebnychъ угѣдѣвъ парафіальныхъ бляжеты фасы до-ходовой, потрібной до вымѣрена податку до-ходовой. Податокъ той мае осноуватись на патентѣ зъ 10 жовтня 1849. Но въ тѣмъ же патентѣ естъ §. 6., котрый дословно такъ зву-чить: §. 6. Befreiungen von der Steuer in der zwei-ten Classe. 3) Das der zweiten Classe angehörige Einkommen, dessen jährlicher Betrag für den dasselbe Beziehenden Sechshundert Gulden nicht übersteigt. Селя-жъ дотычній власти знають сей параграфъ, и знають такожъ о тѣмъ, що всѣ нашѣ парохіи суть „адюстовані“ конгруую на 500 ар. а. в., отже о 100 ар. а. в. инаше бѣдъ потрібного мінімумъ, такий же парохія, ко-рыхъ доходъ превышаетъ-бы 600 ар. а. в., майже на пальцѣхъ посчитати можна, — то по правдѣ годѣ догнупатись, яку цѣль они мали передъ очима, розсылаючи загалній бляж-еты фасы до всѣхъ урядѣвъ парохіальныхъ. Коли-жъ нашѣ власти держаться засады: бо-гато не говори, лишъ фасіонуйся и плати — то мы имъ припадаемъ золотѣ слова монарші: Nur drücken Sie die Leute nicht!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Мимо запереченя Будар. Согг. выѣхали зъ цѣсаремъ на маневры до Галичины нѣмец-кій аташе войсковый майоръ Дейнесъ и и-талянскій аташе полковникъ Брасутти.

Босанско-герцеговинскій штабъ ге-нералъный буде теперь бѣдуюти свои вира-вы надъ сербскою границею.

Вѣдѣнске заведенне кредитове зѣмске о-голосило таке заявленне: Выдѣлованне бѣль-шого числа облигацій доменовыхъ, противъ чого кураторъ побѣдѣ свои заявы естъ на-сѣдкомъ надзвычайныхъ силатъ познѣковъ, ией вже не разъ приключались и застережене будо то въ умѣвѣ межъ правительствомъ а за-веденнемъ, заключеній ще 1866 р. Выкупно платныхъ нивъ листѣвъ заставныхъ буде бѣ-дуютись якъ авчичаино мимо протесту кура-тора.

Нинѣ мавъ царъ приѣхати до Почда-му. Зъ райшнихъ вѣстей не звѣстно нічого о сѣмъ приѣздѣ а навѣтъ можна причекати, що царъ таки не приѣде, бо кажуть, що цѣ-саръ Вильгельмъ мае вже завтра выѣхати зновъ на маневры. Зъ другой стороны це и такъ говорять: Цѣсарева Фридрихова мае при-ѣхати въ пятницю зъ своєю донькою Марга-ритою на замокъ Фреденсбургъ въ Давин, де-мають бѣдуюти заручены кн. Христіана, вну-ка давскъ го короля зъ княгинею Маргаритою и то въ присутности нѣмецкаго цѣсаря, ко-трый не мѣгъ-бы скорше приѣхати, ажъ доки царъ не оддавъ ему визиты.

Nordd. Allg. Ztg. доводитъ, що цѣсаръ давъ бѣдуюти бѣдѣвъ до прошенея Альзатцѣвъ въ справѣ занесенія примусу пашпортового.

Зъ Петербурга доносятъ, що російске министерство коммуникацій розпорядило на-подставѣ царского указа зъ 2. лѣтня сего ро-ку будову новон вѣльницъ, що мае сполучити полуднево-заходній вѣльницъ зъ вѣльницею правислѣнскою. Въ приказѣ министерства ска-зано, що ся вѣльница мусить конче заразъ будуватись. Мае то бути лѣтня подѣ заглядомъ стратегическимъ вѣдѣмъ важна для Россіи. Въ Ковню приказано сей часъ дворець розширѣти.

„Нов. Время“ доводитъ, що австрійскій посолъ въ Бѣлградѣ Темель мае приказъ под-пирати всѣ аспираціи сербскій въ Македоніи а навѣтъ въ Босни и Герцеговинѣ. Ба, кажуть, що Темель обявляе сполученне сѣхъ провин-цій зъ Сербією, наволо-бъ Сербія схотѣла под-датись политичному и економичному впливови Австрій.

Въ Нишу радѣть теперь соборъ серб-ского духовенства, котрого цѣлемъ естъ ма-териальне и моральне поднесенне сербского ду-ховенства. Въ тѣй цѣли мае бути утворене товариство священникѣвъ, котрого задачею бу-де дѣбати про материальный бытъ сербского духовенства и про его становленне середѣ успѣльности. Соборъ выславъ заразъ по бѣ-крытѣ адресу преданности до молодого коро-ля Александра.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ канѣиснаты 180-го числа „Дѣла“: Cz. 14545. W imeny Jeho Welyczestwa Cisarza C. k. Sud krajowy dla spraw karnych u Lwowski riszył na podstawie §§. 489 i 493 zak. o post. karn. i §. 37 zak. pras. szez. soderżanie artykułu umiszczono w czyśli 180 czasopisy „Dilo“ z dnia 23-ho augusta 1889 pid napysom „U Lwowski 11 (23) sierpnia 1889“ mistyt w sobi znamena prowyny z art. VIII z dnia 17 hrudnia 1862 Cz. Dz. d. 8 z r. 1863 i proto usprawiedlywiena jest zarządżena cze- rez c. k. prokuratora derżawnoho konfiskata toji czasopisy. W ślidywie tego riszenia wzboronene jest dalsze rozprostranjenie toho artykułu, a zabra- ny nakład mae buty zniszczeny. — Powo- dy. W inkriminowanym artykuli omawiaje autor rozproszani szez. dopierwa dochodzenia kar- nosudowy protywy Mychajlowy Pawlykowu i tow. zjawiajacyz pry tim, szez. predpry- nymani rewizyi domowi i aresztowania osib pido- czynanych do żadnoj ciły imenno, że do ciły pro- cesu karnoho ne doprowadiat, staraje sia otż re- resudyty sytu predpryniatych sredstw dowodowych i ostatoczne zakličenje rozproszatoho postpowa- nia karnoho szez. stanowyt prowyny z art. VIII zakona z dnia 17-ho hrudnia 1862 Cz. 8 D. z. d. z r. 1863. Lwiw, dnia 28-ho sierpnia 1889 Pogljes.

— Цѣсаръ въ Галичинѣ. Въ Рашевѣ на дворці у-становили власти правительственныя, автономныя духовенство, почетна компанія войска и публи-ка. Цѣсаря повитавъ короткоу промовою марша-локъ повѣтовій Адамъ Бѣдзевичъ; цѣсаръ под-кувавши оглянувъ компанію войска а одтакъ роз-мовлявъ зъ видѣйшими представителями властей; такожъ подѣлувавъ хрестъ, котрый подавъ ему лат. кан. Грушка. Коли поѣздъ рушывъ, проводи-ла его бандерія кѣнна зъ 400 селянъ ажъ до мо-сту на Вислоку. Коло Дембицы выпытувався цѣ-саръ о будувѣ другого шляху вѣльницъ Кароля Людвика и въ тѣй цѣли прикикавъ до своего ва-гона бр. Сохора. Въ Ярославлі станувъ поѣздъ о год. 10 мин. 30. На дворці установили власти, духовенство, богато шляхты, компанія артиле-рії крѣпостной, министръ войны бр. Баверъ, ко-мандантъ XI корпусу кн. Виндширцеъ и ген. Гольдъ. Музыка 90 полку заграла имѣ народный и цѣсаръ зъ намѣстникомъ выѣхавъ зъ поѣзда. Намѣстникъ представивъ цѣсаревъ зобранныхъ на дворці а цѣсаръ розмовлявъ зъ дѣлками особами. Одтакъ вышывъ цѣсаръ зъ намѣстникомъ зъ двор-ца, а по дорожѣ стѣлила дѣвчатка бѣло прибраній цвѣты подѣ ноги, и всѣмъ до повозу двѣрского. На передѣ хѣвѣ староста Гутъ зъ маршалкомъ повѣтовымъ гр. Стеа. Замойскимъ. Одъ браны тріомфальной проводила цѣсаря кѣнна бандерія, зложена зъ 2000 селянъ ажъ до самого Павлосе-ва. При вѣздѣ до Павлосева выжидали цѣсаря: епископы перемыскій Ступницкій и Солецкій, мар-шалокъ краевый, депутація выдѣлу краевского, де-путація львовской рады мѣской, зложена зъ пп. Мохнацкого, Михалюскаго, Захаріевича, Рошков-ского, Гольдмана, Голомба и Шаера, велики чи-слено збрана шляхта и войтъ Павлосева. По повитаню цѣсаря графствомъ Сѣмѣнскими-Ле-вицкими промовивъ маршалокъ краевый въ имени выдѣлу краевского, шляхты и пословъ соймовыхъ по польски, а цѣсаръ одповѣвъ ему по нѣмецки. П. маршалокъ въ польскій промовѣ высказавъ въ имени обохъ народѣвъ, замешкующихъ край, чув-ства вѣдичности, почести и непохитной вѣрности для цѣсаря и династіи. Цѣсаръ въ одповѣди по-дакувавъ за привѣтъ, заветивъ, що ему лежить на серци добро сего краю, котрого представитель вое зъ жертволюбіемъ стоить для вымогѣвъ мо-нархіи яко силы державной и що дуже жалусъ, що сего року особливо труды хлѣборобѣвъ не нагородженъ болѣшимъ благоволеннемъ. Потѣмъ почались представленія поодинокихъ особъ и зъ дѣ-лками цѣсаръ розмовлявъ. Коли цѣсаръ подѣйшовъ до депутаціи мѣста Львова, президентъ Мохнац-кій повитавъ цѣсаря словами: Депутація рады мѣста Львова складае Тобѣ найсон. Пане прина-лежный голдъ. Цѣсаръ склонивъ голову на знакъ подяки и одповѣвши: Дакую панамъ, що прибу-ли зъ такъ далека, запытавъ президента: Що чувати въ мѣстѣ? — Все въ порядку; мѣсто роз-виваеся и подноситься зъ кожымъ днемъ. — Администрация такъ великого мѣста мусить бути тяжкою; — а кѣлько будѣвель ставитись теперь? — Досить значне число, тѣмъ болѣше, що и пра-вительство що року предпринимаетъ кѣлька будѣ-вель. — Въ сѣмъ роцѣ, говоривъ цѣсаръ, буду-ють гимназію. Маєте ихъ чотири. Чи вѣй запо-вненѣй? — Всѣ суть переповненѣй найсон. Пане. Жалусмо сердечно, що найсон. Панъ не одѣдае сѣмъ разомъ нашего мѣста. — Справдѣ, одповѣвъ цѣсаръ, не бувъ я вже давно у Львовѣ, але маю

надѣю, що небакомъ буду и побачу поступъ и розвитокъ мѣста. Одтакъ говоривъ цѣсаръ зъ кожымъ членомъ сѣи депутаціи. На кѣнци пред-ставлено цѣсареві войтъ Павлосева. По тѣмъ по-витаню подала графиня Сѣмѣнскихъ цѣсареві ра-ми и повела до бѣго апартаментѣвъ. Рѣвночасно въ другѣмъ будынку одбулось сѣдѣанне, заставле-не на кошѣ цѣсаря, для всѣхъ присутныхъ чле-новъ депутаціи, але цѣсаръ не бувъ присутнымъ при тѣмъ угощенію. О год. 2-гоій зъ полудня вы-ѣхавъ арх. Альбрехтъ на истрацію баракѣвъ войсковыхъ въ Павлосевѣ и Ярославлі. Коли вернувъ, одбулася нарада войска при участі цѣсаря, арх. Альбрехта и Вильгельма, министра Бавера и кѣлькохъ генералѣвъ. О год. 6-тоій за-сѣвъ цѣсаръ до обѣду, запросивши до него крѣмъ войсковыхъ и намѣстника ще епископа Солецко-го, маршалка гр. Тарновского, графѣвъ Людв. Водзницкого, Голуховского, Лубеньского, Меч. Вор-ковского и Сѣмѣнскихъ-Левницкого. Вечеромъ илюминовано цѣлымъ Ярославѣ; въ ратуши вы-ставлено два транспаренты, одинъ зъ написею польскою, а другой зъ нѣмецкою. До Ярослава приѣхало велике число особъ, тому поднесле значно цѣну властѣлѣй помещанъ и фякры. Нинѣ рано о 6-тоій годинѣ выѣхавъ цѣсаръ зъ архикнязими и цѣлою свитою въ Павлосева че-резъ Ярославъ на маневры. До обѣду цѣсарского запрошенъ крѣмъ генералѣвъ и намѣстника ще епископъ Ступницкій, Смолька, Апол. Яворскій, кн. Любомирскій, Поляновскій и гр. Стеа. Замой-скій. — Министръ Баверъ перебуде въ Яро-славлі до 6 версеня, одтакъ огляне фортификаціи перемыскій и бѣдѣе просто до Вѣдн. — Цѣсаръ выглядае дуже добре, здавсь молодшимъ, бо под-стригъ бороду.

— Представитель львовскихъ товариствъ русинихъ ма-ли намѣренне выѣхати въ депутаціи до Яросла-ва, чтобы въ имени руского народа повитати цѣ-саря на руской земли. Ходило о допущенне тои депутаціи до цѣсаря, тожъ на кѣлька дѣвъ передъ тѣмъ удавались до намѣстника въ тѣмъ дѣлѣ на-сампередъ крп. Павляковъ, а другого дня зновъ д-ръ Шараневичъ. Однакжъ п. намѣстникъ зая-вивъ рѣшучо, що се рѣчь неможлива, бо цѣсаръ приймаѣи буде только депутаціи зъ околищъ.

— Выдѣлъ краевый ухваливъ на засѣданіи дня 2 н. ст. версеня предложити соймови, чтобы на роцѣ 1890-тый подвыснати краевый додатокъ до по-датковъ зновъ о 1 крейцарѣ, т. е. зъ 35 на 36 кр. бѣдъ гульдена. На такий тяженій роцѣ!

— Выдѣлъ золочѣвскон филіи товариства „Прогрѣта“ мае честь запросити членѣвъ тои филіи на загал-ній зборъ, котрй одбудуться въ золочѣвскій сали теа-тральной (Функенштайна) дня 10 н. ст. версеня с. р. о год. 11-ой рано. Порядокъ дневный: 1. Вступное слово головы. 2. Справдженне касы. 3. Справозданне секретаря. 4. Выбѣръ выдѣлу. 5. Внесеніе членѣвъ. Передъ зборами одбудеся о год. 9-ой рано поминальнне Богослуженне за упокій душъ помершихъ членѣвъ товариства, а по збо-рахъ о год. 7½, вечерокъ музыкально-декламатор-скій. — Золочѣвъ 22 сернія (3 версеня) 1889. Иосифъ Онискевичъ, голова; Кароль Подляшеч-скій, секретарь.

— Выдѣлъ золочѣвскон филіи общества им. Михаила Качковикого мае честь запросити членѣвъ тои филіи на загалній зборъ, котрй одбудуться въ золо-чѣвскій сали театральній (Функенштайна) дня 10 н. ст. версеня с. р. о год. 3-ой по полудня. По-рядокъ дневный: 1. Вступное слово предѣдателя. 2. Справдженне касы. 3. Справозданне секретаря. 4. Выбѣръ выдѣлу. 5. Внесеніе членѣвъ. Передъ зборами одбудеся о год. 9-ой рано Богослуженне поминальнне за упокій душъ помершихъ членѣвъ общества, а по зборахъ о год. 7½, вечерокъ му-зыкально-декламаторскій. — Золочѣвъ 22 сернія (3 версеня) 1889. Иосифъ Грабинскій предѣдатель, Іоанъ Гуралъ, секретарь.

— На будову руского театру у Львовѣ збѣрала Ви-панна Марія Решетилевична на призыву въ до-мѣ Ви. о. Решетилевича въ Глинанахъ 18 зр. 5 кр. а. в. Тала сума переслана на руки редакціи и буде доручена выдѣлоу товариства „Прогрѣта“, котрый всѣ впливаючі на будову руского театру складки переходуеъ и опроцентуеъ.

— Зъ Києва доносятъ намъ: Въ десять дѣвъ по ревизіяхъ и увязненіяхъ молодежи киевской, про-бувавшей на вакаціяхъ въ Галичинѣ, почалися и у насъ въ Києвѣ ревизіи и арештованія. Именно дня 13 (25) сернія перевела жандармерія сѣмъ ревизій и увязнила пять студентѣвъ: Дегена, Арабажина, Лапу, Синявского и Зарембу (остатній зъ Австрій). Другого дня зновъ зроблено двана-цять ревизій и увязнено осьмеро людей. До 20 ст. ст. сернія (1 н. ст. версеня) арештовано сѣмъ-нацѣть особъ (мѣжъ тѣми десѣтъ Полѣвскѣвъ). Дѣйстной причины арештѣвъ пѣхто не знае. Ве-сѣда йде всяка: и про социализмъ и навѣтъ про-якесь нечуване допи товариство „раціонали-стѣвъ“ (?).

— Въ львовскій школѣ промыслово-торговельной отви-раеся зъ днемъ 5 н. ст. версеня курсъ науки: Школа складаея зъ загалного одѣлу 2-классово-го и зъ чотирьохъ одѣловъ спеціальныхъ: а) бу-дѣвничества, б) механики, в) хеміи, г) торговѣвъ. До сѣи школы принимаеся учениковъ, що: а) скѣнчили зъ добрымъ поступкомъ другу класу на-уки доповняючи при якій львовскій школѣ мѣ-ской; б) выкажутесь свѣдѣтельствомъ зъ убѣжденіи 2 класу школы середной; в) зложатъ испытъ вступный. До одѣловъ спеціальныхъ принима-ются ученики, що: а) скѣнчили минувшого року 2 класу въ мѣской школѣ промысловой и б) зложатъ испытъ вступный. Наука естъ безплатна и одбуваеся въ недѣлѣ и свѣта ранками а въ инші дѣи вечерами, по 10 годинѣ тыждня.

— Дополняющій выборы одного члена рады повѣто-вой въ Городку зъ сѣльскихъ громадъ розписаніи на день 7 н. ст. жовтня с. р.

— При ивичныхъ маневрахъ навалеріи межъ Любѣнемъ а Гашанами дня 29 н. ст. сернія лучилося кѣлька несчастныхъ пригодъ. Одежъ капталъ упавъ зъ коня и зломивъ карку, кѣлькохъ вояковъ лиши-лось на мѣсци зъ поломаными руками або ногами, ишого застрѣлали конѣ оскандоны, такъ що до десяти вояковъ болѣше або менше покалѣченныхъ одвезено до гарнизонного шпиталю въ Городку.

— Въ Перемышлѣ отворивъ п. Адольфъ Шрен-цель „Бюро газетъ“ при ул. Довгой ч. 77 (тамъ

де стара почта). Въ тѣмъ бюрѣ можна одержати поодинокіи числа всѣхъ краевыхъ и заграничныхъ газетъ а такожъ и складати на нихъ предплату. Поодинокіи числа „Дѣла“ коштують 8 кр. а рѣчна предплата 18 зр. Бюро доставляе своимъ пред-платникамъ поодинокіи числа газетъ сѣйчасъ по приѣздѣ одповѣдныхъ вѣльничихъ поѣздѣвъ, т. е. скорше якъ урядъ почтовый въ Перемышлѣ.

— Дрѣбній вѣсти. Въ Варшавѣ померъ Евг. Дзе-вульскій, профессоръ физики, звѣстный зъ своихъ працъ научныхъ. — Въ Познаніи померъ д-ръ Ант. Ежиковскій, авторъ подручникѣвъ школьныхъ, уживаныхъ въ галицкихъ гимназіяхъ.

Посмертний — — — оповѣстеніи.

Викторія зъ Турашѣвъ Маренинова, жена пароха зъ Грушова упокоилася 31 н. ст. сернія. Вѣчна їй память!

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Краева рада школьна именовала дѣйстными учителями и учительками: Сид. Оля-шаньску въ Бѣтятичахъ, Людв. Назаркевича въ Боновѣ и Марк. Свентецкого въ Завидовичахъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 4 версеня. Поголоска, будѣто-бы архикн. Фридрихъ мавъ бути именованый головно-командующимъ ген. въ Празѣ, естъ безосновна. — Гр. Кальноки вернувъ вже до Вѣдн. — Одъ вчера перестало вже товари-ство „Ацинда“ истнувати, оно злучилося зъ „Фениксомъ“ и одъ теперь буде лишъ „Фе-никсъ“, товариство убезпеченне одъ шкодѣ элементарныхъ и „Фениксъ“, товариство у-безпеченне на житѣе.

Берлинъ 4 версеня. Ходитъ поголоска, що мають бути утворені два генеральный шта-бы, одинъ заходній а другой вѣсходній а то зъ огляду на новій мѣры военній Россіи.

Лондонъ 4 версеня. Страйкъ робѣтнич-ковъ прибирае чимъ разъ болѣший розмѣры; доси страйкуе вже 180.000 робѣтничковъ. Въ Ливерпулю выбухнувъ такожъ страйкъ. Въ о-бохъ мѣстахъ настала въ наслѣдокъ страй-ковъ велика дорожна.

Бѣлградъ 3 версеня. Мѣжъ правитель-ствами болгарскимъ и сербскимъ одбулася вы-мѣна дружныхъ завѣренъ и настало порозу-мѣнне мѣжъ обома державами.

Софія 4 версеня. Кн. Фердинандъ вы-ѣхавъ до Ямболы и Бургаса а зъ одси повѣде до Варны.

Стрый 4 версеня. Вечерокъ „дванацѣт-ки“ за-дѣя перервы коммуникацій не одбудеся завтра въ четвергъ (5 н. ст. версеня).

Господарство, торговля и промыслъ.

— Международный торгъ збѣжовый, XVII-тый зъ ряду, отворено дня 26 н. ст. сернія у Вѣдн въ павильонѣ рогунды. Участникѣвъ торгу явилось дуже мало число и крѣмъ зъ полудневою Нѣмец-чины та Швайцаріи не було майже нѣкого зъ ни-шихъ краѣвъ европейскыхъ. По повитаню збѣра-ныхъ секційнымъ шѣломъ министерства торговѣи и вице-президентомъ Вѣдн, забравъ голосъ пре-зидентъ вѣдѣнскон биржи збѣжовои, Пашауеръ и зазначивъ въ своей бесѣдѣ про всесторонну агитацію, яка ведеся противъ международныхъ торговѣи збѣжовыхъ у Вѣдн и якъ радо инші державы устроили-бы у себе таки торги, чого доказомъ се, що въ Парижѣ мае устроитись подѣ покровомъ французского министерства торговѣи Congrès commercial international annuel. Коли даанными лѣтами число участникѣвъ вѣдѣнского торгу доходило числа 6000 участникѣвъ, то сего року явилось у Вѣдн ледве 2500 особъ. По сѣй промовѣ слѣдували справозданія зъ сегорѣчнихъ жнивъ въ поодинокихъ краяхъ европейскыхъ.

Въ Австро-Угорціи сегорѣчній жнива мож-на зачислѣти до найбѣршихъ въ послѣднѣмъ де-сятилѣтїю, бо нѣ одинъ комитатъ угорскій, нѣ одинъ край австрійской половины державы не мавъ понадъ середній жнива, мало зъ краѣвъ ма-ли середній жнива а по наибольшей части були плоды понизше середнихъ жнивъ. Шпѣниці за-сѣяли въ краяхъ угорской половины державы на 215.000 гектарахъ болѣше, якъ въ роцѣ 1887/8, такъ що подѣ шпѣницею було майже 3 миллионы гектарѣвъ, а обчислюють, що зберѣе до 28 метр. сотнарѣвъ зерна, с. е. о 12 миллионѣвъ гкл. менше якъ въ попереднѣмъ. Въ краяхъ ав-стрійскихъ було подѣ шпѣницею 1,185.744 гек-тарѣвъ а хибне 9 миллионѣвъ метр. сотнарѣвъ шпѣ-ницѣ. Житомъ засѣяли въ угорскихъ краяхъ 1,384.626 гектарѣвъ а зберутъ около 8 миллионѣвъ метр. сотн., тому хибне 7 мил. гектолитрѣвъ; въ австрійскихъ краяхъ було подѣ житомъ 2,013.360 гектарѣвъ, зберутъ 16 мил. метр. сотн. а хибне 4 мил. зъ авчичаиныхъ середнихъ жнивъ. Ячме-ню буде менше въ угорскихъ краяхъ о 8 мил. гектолитрѣвъ а въ австрійскихъ о 4 мил. гекто-литрѣвъ. Овся хибне въ угорскихъ краяхъ 9 мил. а въ австрійскихъ 5 мил. гектолитрѣвъ. Кукурудза удалася на Угорціи и въ горі-стыхъ краяхъ австрійскихъ добре а въ Галичинѣ и Буковинѣ середно. Овочѣй стручковій запо-вѣдаються въ угорскихъ краяхъ середно а въ австрійскихъ лихо. Бульба у всѣхъ австро-угорскихъ краяхъ естъ удоволяюща, если не буде догортѣвающихъ дощѣвъ, то зборы будутъ серед-ніи. За-дѣя такого жнива не може Австро-Угор-щина числѣти сего року на вывѣзъ жадного рода збѣжа, бо хочъ-бы и лишилось дещо шпѣницѣ по-надъ звичайну потребу монархіи, с. е. 37 милли-онѣвъ метр. сотн., а то тому, що зъ минувшого року осталось 5 мил. метр. сотн., то треба буде сего року заступити послѣднѣшю мукою шпѣ-ничною муку житну, бо жита не выстане ав-стро-угорскимъ краямъ на власну потребу.

Бели означимо числомъ 100 середній жнива, то такъ представляются сегорбний жнива въ порівняно зъ минулимъ рокомъ:

	Пшеница	Жито	Лямбъ	Овесъ
1888 1889	1888 1889	1888 1889	1888 1889	1888 1889
Австрія . . .	107	83	92	86
Угорщина . .	110	72	85	55
Прусы . . .	90	83	74	94
Баварія, Швабія	88	105	79	90
Валонія . . .	85	80	60	75
Италія . . .	75	80	—	—
Швейцарія . .	78	100	78	107
Франція . . .	80	100	85	—
Англія . . .	78	97	—	—
Росія . . .	98	57	82	61
Румунія . . .	117	80	103	70
Сербія . . .	120	70	90	65
Бгачетъ . . .	110	70	—	—

Индія мали минушого року 7,255.000 тонн пшениці; сего року мають лише 6,510.000 тонн. Америка мала минушого року 416 мил. бушлѣвъ пшениці а 1888 мил. бушлѣвъ кукурудзы; сего року 480 мил. буш. пшениці а 2080 мил. буш. кукурудзы. Зъ европейскіхъ краївъ найбѣше стоить Бессарабія, бо тамъ такими числами можна означити сегорбний жнива: пшеница 28, жито 45, лямбъ 65 а овесъ 28.

Въ вѣду такого результату жнивъ не можна було на томъ торгѣ заключити нѣякихъ большіхъ трансакцій нѣ зъ поодинокими австро-угорскими краями нѣ зъ иншими державами. Цѣлый торгъ выпавъ дуже маво.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктоѣвъ.

3. л. вересня 1889.

Львѣвъ: Пшеница 7-80 до 8-15, жито 6-50 до 7-75, лямбъ 6-25 до 7-50, овесъ 6-10 до 6-50, горохъ 7-— до 10-—, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-50, лямбъ — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —, хмѣль бѣль

45- до 50-— зр. за 56 килѣ въ Львѣвъ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13.50 до — зр.

Тернопѣль: Пшеница 7-60 до 8-—, жито 6-30 до 6-50, лямбъ 6-— до 7-50, овесъ 6-25 до 6-75, горохъ 6-90 до 9-50, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-30, лямбъ — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Подоляччина: Пшеница 7-50 до 7-85, жито 6-35 до 6-85, лямбъ 6-50 до 7-—, овесъ — до —, горохъ 6-90 до 8-50, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-25, лямбъ — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-80 до 8-25, жито 7-— до 7-35, лямбъ 6-70 до 7-25, овесъ — до —, горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-70, лямбъ — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед — до —, тимотка — до —.

Просто бѣдъ преуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелійскій и самородній за бочку въ 135 литрѣвъ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту. Бочка не зачисляється.

Полуднево-угорскій почавши бѣдъ 20 кр за литру и выше окрѣмъ транспорту. Бочка зачисляється.

2084 22-?

Вислава:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймає Дирекція и филии.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можна замовити за знижену цѣну отей книжки:

Фавстъ, трагедія І. В. Гетого, въ перекладѣ Івана Франка, зъ переднимъ словомъ и поясненіями. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендаціою пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Раскѣй и російскій панславизмъ, Корниль Н. Устѣновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендаціою пересылкою 65 кр.)

Taras Szewcenko, życie i pisma jego, napisal Gwido hr. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою рекомендаціою 25 кр.)

Хто замовить всѣ три книжки паразъ, одержить ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекомендаціою пересылкою

Позангъ всѣхъ тѣхъ трѣхъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати зъ замовленіями.

Пана Федака, котрый писавъ зъ Тернополя до мене до Шепандору, прошу, щоби въ той справѣ зволивъ подати менѣ свою адресу.

О. Иванъ Волянскій
Острѣвичъ п. Тереволья.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провазю плачу за посередництво въ продажѣ на рату законно дозволеныхъ лѣсовѣвъ.

Wechselhaus H. FUCHS

Budapest, Dorotheagasse 9.

3081 (7-10)

ВЫСТАВА

образѣвъ фотопластичныхъ въ сали Frohsinn въ готели Жоржа.

Въ томъ тыждни

ИТАЛІЯ

Вступъ бѣдъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выставка отворена щодня бѣдъ 10-тои до 9-тои години вечеромъ. 3073 (17 ?)

Оснований въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАЛТМИЛЕРА

у Львѣвъ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старій вина угорскій лѣвичий и натуральній вина столовій бѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитій Старки, Житицьки, Ружъ и Аракъ de Goa.

Старій Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальній вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯТА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 284 61-?

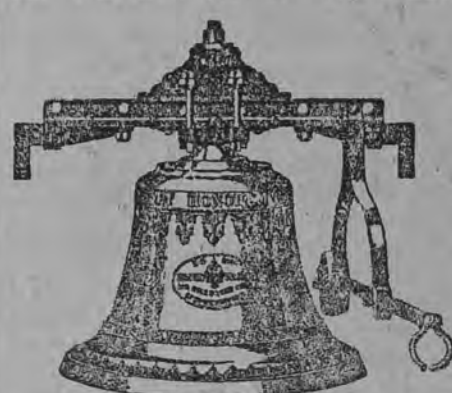
МАЛЯТА БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Означеній на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старій вина.

Ц. к. придворна лярня звонѣвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручаєся до замовленія звонѣвъ и гармонійныхъ складѣвъ всякой величини и голоу. Гарантія за певный голоусть кожного звона, чистоты гармонійный акордъ складу и за найбѣшій металл. Монтованье звонѣвъ головами зъ новогоро зельза, черезъ що можна звонами дуже легко звонити. Припоручена сповниються лѣтъ наискорѣе, точно и дуже дешево при найвыгоднѣйшихъ условіяхъ заплааты.

Одзначеня: Золотой стрѣлы заслуги зъ коронной за поны заслуги дѣланья. Выставка вѣнскія 1873 р., два медала за поставку звонѣвъ для вѣнсконъ Votivkirche 260 сотмарбѣвъ. Выставка промышленноу у Вѣнѣ 1880 р. золотой медалъ.

Заложена 1838. Доставила 4640 авонѣвъ, 1,252,800 килѣгр. ваги. Зъ сего до вѣдѣла далъ 32 цорквей 89 штукъ звонѣвъ 87,270 килѣгр. ваги разомъ и 2 звонѣвъ до годинавѣвъ для новогоро ратуша 3345 килѣгр. ваги.

Гармонійный складѣвъ до закрѣстѣвъ зъ 4 звонѣвами по 25 зр.

Гармонійный складѣвъ до простѣдовъ зъ сильными и голосными звѣвочками. 2736 10-12

Зъ альпакки: 1 складъ зъ 4 звѣв. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.

Зъ москельсу: 1 складъ зъ 4 звѣв. по 10 зр., зъ 3 зв. по 8 зр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкаго

Акціонного Банку Гипотечного

2222 164-?

купує и продає

всѣ эффекты и монеты

пѣдъ найприступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ ибѣла закона зъ два 2 лѣвля 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщиваня капиталѣвъ фондѣвъ, пушварныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіа

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинціи залагоджуются безъ проволочи по курсѣ дневнѣвъ, не числячи нѣякомъ провизіи.

Вже вийшовъ

Иллюстрованый Календаръ Просвѣты

на роцъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ большіхъ складахъ.

одержавъ въ великомъ выборѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львѣвъ, плацъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье оплатно двѣворотнѣвъ почтою.

Матеріи вовняній на сукнѣ дамскій

найновѣйшій

Метеръ бѣдъ 45 кр. и выше

При закупнѣ товарѣвъ прощмо покликуватисъ на нашу часописъ.

Выдаєць и одѣвчальний редакторъ Иванъ Белей.

Центръ зъ фабр. Червильсконъ.

Зъ архаірий тез. им. Шевченка, кодъ зр. К. Бедларского.

НАЙДЕШЕВШЕ!

цѣлкомъ безъ соуху, невыгасающе прасованье зельзкомъ бѣдъ се при помочи патентованого зельзакки

углѣвъ зъ дерева

BRIQUETTES

зъ фабрики Архикнязя Альбрехта. Скоро розжаритисъ разъ брикетъ, то можна безъ роздуваня огню причѣмъ не чувѣсъ найменшого соуху, якъ найвыгоднѣйше прасовати патентованымъ зельзкомъ, а концы выносятся на годину 1 1/2 кр. Мѣсяца продажѣ устроються всюды. Поясненія и цѣнники розсылає на жаганье даромъ и оплатно. Головные мѣлея продажѣ для Моравы, Шлезка, Галичины, Буковины, Румунія и Болгарія углѣвъ Brickettes Архикнязя Альбрехта у Іоана Роснера въ Тешинѣ

Можна купити въ каждой большій торгован зельзкомъ. — До мѣсяца, де ихъ нема, розсылаєся за надѣланымъ бѣдъ 3 зр. патентоване зельзко и достаточну сколѣбѣсть до частійшого уживаня брикетѣвъ двѣворот-3035 нѣвою почтою. 9-10

„КОВЗАРЬ“

ЗВѢРНИКЪ КВАРТЕТОѢВЪ.

Цѣна 60 кр

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“

НАЙДЕШЕВШЕ!
SHIFFON-Ы,
SHIRTING-Ы,
ИВАН РІДІА
Прѣбыва на вѣнскѣвъ почтою.
2845

Львѣвска Фабрика Асфальту

и ульпшенихъ огнетрѣвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ

до покрываня даждѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжинира

Львѣвъ ул. Корытна ч. 13

поручає:

36-?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованя мурѣвъ бѣдъ вохкостѣ, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОЛІРІАТЫ, ульпшени огнетрѣвалу асфальтову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрываня даждѣвъ, звитѣ 10 метрѣвъ □ бѣдъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЮБЕ АСФАЛЬТОВЫЙ до консервациі даждѣвъ текстурѣвъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.

Осушає асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, зѣвѣстнымъ доси въ техницѣ наибѣльше вохкѣ стѣны въ помещеніяхъ.

Фабрика выготѣвлює въ цѣломъ краю своими людьми покрываня даждѣвъ огнетрѣвалѣвъ текстурою и ихъ репарациі.

Метръ □ бѣдъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ приймає Іосифъ Заплатальскій.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибірочка найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, і вівторком і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату і инсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвіка 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern J. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Dausse & Comp.

Предплата на „Діло“ з належністю за инсерати платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Границею:

в Австрії:	в Границі:
на цілий рік . . . 18 ар.	на цілий рік . . . 24 ар.
на пів року . . . 9 ар.	на пів року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр.	на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рік . . . 16 ар.	на пів року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар.	на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редація, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані вірші бачать порт.

Пощиною чисте коштує 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бача однією строкою печатною, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подати числяться по 10 кр. бача строкою.

У Львові 24 серпня (5 вересня) 1889.

Од трохи давнє пробував Єго Величєство цєсарь Франц Іосиф в границах нашого краю, приїхавши сюди на військовий маневр. Як завжди, так і тепер високий гость знаходив широкі і сердечні привітти. В попередніх роках, коли цєсарь в такій самій спеціальній цілі приїжджав, не було голоснішого прийняття, а було тільки прийняття з чисто локальним характером. Так з-разу призначено було і на тепер, але бодам амбітно первістку постанову, і цєсаря ватають і приймають майже так, як коли-би приїхав до краю в гостину, тріумфальними брамами, цвіттами, процесіями, хоругвами, бандеріями, депутаціями і промовами.

Скоро-ж то прийняття набрало більшого голосного і офіційного характеру, не можемо не зробити деяких заміток.

В Павлове віват цєсаря маршалок краєвий „в імєні видьлу краєвого, шляхти і послів соймових“. Отже в імєні краю промови не було — втанє в імєні краю бдбувався на границі краю — але дячого-ж тобто шляхти мала втані свого цєсаря? чому не всі верстви народу? чому не пр. міщанство та селянство зовсім не мало нагоди до того? То одно. Друге: маршалок краєвий промовляв тільки по-польски, хоча згадав в тій промові о обох народностях краю. О скільки бив промовляв в імєні шляхти, не маємо з того взгляду ніякої претензії, хоча який руський шляхтич мб-б улюбився і о руске слово; але маршалок говорив також іменем соймових послів, і то послів взагалі, не лише декотрих, отже і в імєні руських послів — мимоходом сказавши, послы о тмь нічого наперед не знали і не були запрошені ані удомлені — отже з-відки промова виключно польська? (В р. 1887 віват маршалок гр. Тарновскій бл. п. цєсаревича Рудольфа, а в давніших роках поперед маршалки цєсаря польськими і руськими промовами.) Нако-вєць, як ми згадали, прийняття не мало чисто-локального характеру, втанала н. пр. з Львова депутація рады міської і ин. Дячого-ж не допущені були до цєсаря і депутації декотрих руських товариств з Львова, але коли о се старався, бодам одинокі бд намістника, що цєсарь приймати буде тільки депутації з околиць? — Таким ділом вийшло, що прийняття цєсаря мало характер чисто польскій; що Русини і руске слово не

мали приступу; що бодам могло-б здатися, мов-б то Русини або остигли в млоальності і не стараються так, як давніше, втані свого монарха, або мов-то польонизація краю зробила в останніх роках великий поступу і Русини вже не значно навть у східній Галичині, на Червоній Русі! Яким способом і з яких причин прийшло до такого аранжованя прийняття цєсаря, ми сего не знаємо, але Русини мусять против того протестувати і в одвітнім місяці і часті на тоє пожалуватися. Щб сказали-б примбром Чехи або Нмці в Чехії або Моравії, коли-б там при такій нагоді, як приїжд цєсаря, їх народність мала бути зовсім на ббк усунєна і мов-б закрита?

Довідуємся, що поголоски, як ходять бд якогось часу о намірені бдавати русько-духовно-сїмїнарїя у Львові патрмь єзуїтам, не суть лишені певної основи. Ми вже згадували, в якій спббб належить Русинам в тій справі поступити. Перед кількома роками, коли ходила вєтн о намірї введеня в руській церкві григоріанського калєндаря, удалася до тепершнього митрополита а тогдшнього администратора львівської архієпархїя депутація львівських Русинів під проводом старшїни Станіславського Інститута п. Ковальського, щоб запытати, як се діло стоїть, і щоб висказати волю руського народу. Отже і тепер Станіславскій Інститут повинен взяти ініціативу і вислати в тій справі депутацію до митрополита. Се єсть і правом і обовязком Станіславського Інститута; ми, пригадуючи той обовязок, сподїваємся, що тепершній старшїна, котрий тільки бодлості оказав о справу Інститута і руської церкві, не залишить також той обовязок сповняти.

Загальні Збори товариства „Просвіта“ в Станіславові.

(Далше.)

При кбці справозданя з загальних зборів подаємо найважливіші дані, втанї з справозданя центрального видьлу „Просвіти“ за р. 1888 т. 6. до послїдного дня місяця грудня 1888 р.

З початком р. 1888 мала „Просвіта“ всього 1704 членів, котрі платили точно вклади, в р. 1888 прибуло їх 366 так, що з початком сего року числїла „Просвіта“ всьх членів 2070. З загального того

числа припадає на селян 975, на читальні, брацтва, касна, громади 583, священників і свѣтску інтелїгенцію 512. У Львові єсть членів „Просвіти“ 142.

В р. 1888 видав центральний видьл „Просвіти“ 8 книжочок і калєндарь. З книжочок тьх єсть двѣ змѣсту господарського (Антон Варты „О гною“ і „Як управляти рбю“), двѣ представляє популярно-делій питання економічї (К. Кахнікевича „Богатства землѣ“), одна змѣстить повѣстку (Ів. Франка „Гавва“), одна популярну розправку з права публичного (дра Костя Левицького „Наша свобода“), а змѣстить одна написана по повод цєсарського ювілею (Ол. Барвінського „Цєсарь Франц Іосиф І.“). Крім тьх книжочок видав видьл „Руській сѣванник“, уложєний К. Павликовским, в 2500 примбрінах і в выготив новий наклад І. части „Історїя Русь“ Ів. Нечуя в 1000 прим. Також розписав видьл в р. 1888 конкурс з премїєю 500 зр. за написанє популярної історїї Малої Русї і другий конкурс з премїєю одного патріота з України в сумѣ 500 рублів за написанє драми з руської історїї. Бібліотеку товариства збільшив видьл закупивши до неї всѣ річники „Кіевскон Старини“ і 150 книжок рбного змѣсту, а для музею закупив видьл за суму 300 зр. альбом з тернопільскої етнографічної выставки з р. 1887, складаючєся з 43 картин представляючих тапи нашого народа з цѣлого краю і 10 примбрінок альбому з археологічної выставки, що бдбулась у Львові в р. 1885. Крім того прибуло до музею в р. 1888 — 38 сѣбїнних, 348 мідяних і одна золота монета.

Співняючи порученє послїдних загальних зборів прийняв видьл „Просвіти“ за переведенє справы уложєні програми популярних видавництв. В тій цілі скликав видьл анкету, а тая поручила выпрацюванє програми своему членови д-рови Евг. Олєсєнцєвому. Д-р Олєсєнцій представив в червні с. р. видьл обємистє ехрєзє, на підставі котрого видьл прийняв плань видань. Після того плану має щорбчно появлятєся 10 мѣсячних книжочок в 1½ — 2 аркушѣв печатї і калєндарь. Книжочка мѣсячній дѣлється після змѣсту на шѣсть категорій, а іменнє: двѣ книжочки на рбк мають обємистє повѣстки з життя суспільно-народного і оновданя морально-релїгійнї; двѣ книжочки мають обємистє оповданя історичнї; двѣ книжочки мають мѣстити в собі розвідки економічнї, господарскї і образки з історїї промыслу і торговлї. По одній книжочцѣ рбчно має появлятєся рбчно гїгант, бжучимь справамь правничимь, образкамь геогіографічнїмь і образкамь природи. Калєндарь має заступити двѣ книжочки.

Справі народнон просвіти допомагає немало видьл через то, що надбавляє щєдро і безплатно своїми виданнями читальні, товариства і в загаль інституції, в котрих

они могли руськимь людям стати пригбдною духовною і патріотичною поживою. В р. 1888 надбавляв видьл просвіти своїми виданнями 36 брацтв і читальнє громадських а крім того вислав даромь свои виданя читальнимь полковимь, деякимь школамь, Русинамь в Бачцѣ в полудневій Угорщинѣ, а також деякимь товариствамь і пасателямь славянськимь.

Вдовѣ по Марвіні Шашкевичу виплачує видьл бд 1 сѣчня 1889 по 5 зр. мѣсячно, учай-сє молодїжї давь запомогѣ в загальній сумѣ 155 зр., а також не забував і на людей, займаючих-сє літературою.

Вкбци значити належать, що як в попередніх лѣтах, так і в р. 1888 брав видьл участь в русько-народних торжєствах і манїфєстаціях, устроював їх або сам, або разом з иншими русько-народними товариствами.

Фінансова сторона справозданя видьлу за р. 1888 представляєся в слѣдуючій спббб:

Приходи выносять: 1) з вкладок членських 1.591 зр.; 2) з розпродажї книжочок 2.231 зр. 35 кр.; 3) бдєстї бд корєнного фонду 811 зр. 25 кр.; 4) за инсерати 104 зр. 70 кр.; 5) подмога соймова 1.000 зр.; 6) надвышка при закупнї лїстѣв заст. 63 зр. 35 кр.; 7) позбталбсть касова з мѣн. року 44 зр. 03 кр. — разом: 5.845 зр. 88 кр. — Розходи выносять: 1) кошту выпадництв 3.792 зр. 97 кр.; 2) видатки на администрацію 1.205 зр. 19 кр.; 3) инїй видатки 782 зр. 42 кр. — разом 5.780 зр. 58 кр. При кбці р. 1888 осталася отже надвышка прихбдѣв в готѣвцѣ 65 зр. 30 кр.

Стань маєтку товариства „Просвіта“ представляєся, як слѣдує: Актив: 1) капітал корєнный 18.200 зр., 2) вартѣсть книжочок (рахуючи пбѣв цѣны) 9.898 зр., 3) вартѣсть инвєнтаря 300 зр., 4) вартѣсть библіотєк 850 зр., 5) претензія за книжки взятї в комисію (рахуючи через половину) 2.766 зр. 20 кр., 6) готѣвца в касѣ 65 зр. 30 кр., разом 32.079 зр. 50 кр. — Пасив: 1) довг в друкарні 839 зр. 63 кр., 2) довг за опрау книжочок 138 зр. 50 кр., разом 978 зр. 13 кр., частий отже маєток выносить 31.101 зр. 50 кр.

(Конець буде.)

Пробкѣт злучєня воспиталища дѣвочого в Перемишлї з інститутом дѣвочимь Василїянок в Яворові.

[Голос з провинції.]

Середь людей, котрі стоять в близких бдєснєвах до воспиталища дѣвочого в Перемишлї, котрє що-нио має заложитєся, і до інституту дѣвочого в Яворові, вродилася вже давно гадка, чи бє можна капіталъ (теперь около 67.000 зр.) збраний на воспита-

Серед тишини монастиря.

Оповіданє Елізы Полько.

День весняний заглядав до церкви св. Сєвастіана в Венеції. В крутї хбдини в отвірї коридоры плавь запах цвѣтѣв і свѣжих аєлѣ. Дак рбж в монастирєкмь горбѣ мали вєе листє, яцбріа границє в сонїчній блєсу на шароках камїнях, мотылѣ влѣтали через бдхиженї бкаа до келї монахѣв, а гордий Адріанїєв покрывася плащєм голубимь, золотомь мережанимь. Навть через соржєнє мальованї бкна церковнї закрѣдлє сє свѣтло до середини, засыпуючи помбѣтє бєскупчємь мачкомь, начє дорогамь камїнямь. Але свмь разомь пбдвєсєно заслєпо в сєредушчїмь усє заслонєнїмь бнѣмь, а через малї безбарвнї шибкї передєрєлася з цѣлою силою широка струя свѣтла і обмєла образѣ, першїй разѣ поставленїй передѣ прєстѣломь.

Буха сє чудової красы Мадонна, а в нїйшї руки прикрывали вузєлємь сїячу Божу дїтану. Монахѣ Фра Сєвастіанѣ дєлє Пюмбѣ вымалював тую прекрасну статѣ жївочу. Свѣтї монахи, вѣщ то до одного були очарованї образомь. Декотрі на колїнах в покорї схиляли свї чола, начє пбдбжєнїй выразомь на-пбѣв примєненїмь очєй з двєгма рєсєнцїямь. Навть з мотлївєсловѣв зєвєртєлася очї безвєстєнно до чудової Царїцѣ небєснѣ, котра тьх бжєствєннѣ, а зарєзомь тьх лубѣ по земскїмь выглядала середѣ своїх сонїдѣхн матєріальнѣх журбѣ. О бєскупчѣй вєлєчавѣстї красокь говоривь такожь проводнїє слємнїлого нгумена, вєдучї єго на вѣчїяєнє мѣсцє. Але як-разѣ коло лавкї невідючого старцѣ монахѣ якїєс кнужєся на землє. Не була сє молїтва, котра єго зєвелєлила до такого заломлюваня рукѣ, до прїтєсєканя рєсєнцїєн скрєпн о ступєнї камїнянї, — нѣ, то був бблє рєспуку, бєзсїльнє борїканьє,

дака борїтєба! Провбднїє нгумена прїставлє в сказавь мїлосєрднѣ:

— Высокєрєподобный отчє! Отсє Фра Сєвастіанѣ дєлє Пюмбѣ, малєрь образѣ, лєжїт при ногѣх Вашїх і прєсїтє о благо-словєнїє!

Тємнїй пбднѣвє голову. Повнє свѣтло упало на лицє з небєснїмь суєчємь і вєзєслємь самовбдрєчєнїємь, высунув руку з рємєня свого проводнїка і сказав:

— Марѣ з тобою, мбї снїу! — а потѣмь поволѣ прєрїшѣв бїлє нєго.

Фра Сєвастіанѣ лєжєв нєпоружнѣ. Монахї одєнє за другимь опусєкали церковь, спбглядуючи на малєря то з сочувствємь то збстрахомь. Бблїша частѣ з нїхь такожь брѣрєлася, мєталася бєзрєдно, — она знала то чувствє бєзмѣрного болѣ, але знала такожь, що хвалѣ тї прєрїшѣв, як вєє на сѣбѣ.

Марѣ бєзплатнїй, пбдббїй до снуг мнудлого, окрєжїлє творцѣ образѣ Мадоннѣ. Онѣ не бачївє, що вєє братї лїшили єго в тьхбї церкві монашєрєкбї, самого лїшєнє з гад-ками.

Цѣла мнугшббѣстє стала єму передѣ очамь.

Як жє вєсєлї були єн першї начєркї! Своббднїмь хлѣбнїчємь бачївє сєбє у стѣб краснѣмь матєрі граючѣм на лїрѣ або на колѣвах лагбдногѣ бтцѣ. Чувє солодкїй голѣс матєрі, що бдавав з нєббрѣннїмь чарѣмь огнїстѣмь звукѣмь пѣснї, заборѣ сѣвѣтї пбдббнѣ — і ставєся понїжнїмь єн учєнїкомь. Пбзвѣстїє знамєнїтїй Вєндрєлєтѣ, канєльмїстєрѣ бдѣ св. Маркѣ, бдкрывѣ єму тайнїчѣо штукї грї на лїрѣ і сѣву, а успѣхь молодѣго Сєвастіана Лєччїяногѣо були гбдїй пбдїву. Жєнщїнѣ не знала чѣмь бблїше чудуватїсє: огнїстїмь єго очамь, чи мѣгкѣмь голѣсовѣ! Нарєзѣ бдєрїтѣ вє молодїчѣ чудєснїмь талантѣмь малєрскїмь. Старєнїй Джїованї Бєлліні впрѣвѣдїв єго в сїячїй свѣтѣ красокь і поручїв славнѣмь Джїордїонѣмь. Кблєво-то рѣсєнцїєн вєчєрѣв прѣжївѣ

Лєччїанї в домѣ малєстра, коли єн тамѣ красна і славна лїрїячєка радїла як пѣнї! Уводїтєлє того чаруєчѣо сотворѣнїя, краснїй Пїєтро Лєччї, або Сєвастіанѣв гралї на лїрѣ, сѣвѣвали; часѣмь прїставєв до нїхь обжєжнїй сѣвѣв Убрєтѣ, котрїй такожь навѣду-васє до снугрѣвѣ. Одатѣ насєлуєлєся повѣжїйшїй образѣ: Джїордїонєв попав вє страшнѣу рєспуку — жївєка єго утєкла з Пїєтромь, а колї вкбцї, покѣявшєся, вєрнєла до чѣловѣка, послѣднїмь поцѣлункѣмь угнєла єго в грббѣ.

З нєздєржкѣмь посѣщѣмь тєснїлєся картинѣ одна по другбї. Єму прїгадалася вєлїканьєска статѣ Мїхѣйла Ангєла, у стѣбїхь котрѣ бнѣв знѣшѣлєся. Малєстрѣ послѣдуєлєся нєвєзлємь учєнїка новѣго, абѣ борїтєся прѣтивь колѣрїту Рафаєлѣ сїячѣого начє совѣцѣ вє бєзємєжнѣстї. Образѣ Лєччїяногѣо бдзѣчалєся справѣдлє нєрѣзѣннѣю рѣсєнцїєстїю. Незабавкѣ молодїй лубїмєцѣ нєвѣстѣ зєвєрнєлєся бдѣ образѣв свѣтлѣв до портрєтѣв, а портрєтѣ тѣ выклїкали нєзвѣчїяєнє зѣнїє, іменнє колї бѣв своїмь пєвзлємь увѣкѣпѣмь красѣту Вєкторїє Кѣлєвнѣ, найбблїшѣю італїєчѣю поєтєн. Булї то дѣлє славы, дїлє сѣвєа сонѣчного і ужїваня, котрїй мѣгомь тблѣко прѣмѣнїлєся. Найславнїшїй і найзнѣмєнїтїй мужѣ, найкраснїй і найгорбїшїй жївїкѣ бажалї, щобї нѣхь малював. Поклїкуєлє єго з Венеції до Рїмѣ, Флѣорєнції, Нєаполєа, а вєсєду чудувалєся нїжнѣстї і пбдббнѣстї голѣв, мѣгкѣстї рукѣ і тєхнїчємь выбѣвчєнїю дрбнїцѣ, як матєрія, золѣта, стрѣбѣ, прѣ-красѣ.

Та мнѣ блєску вє окрєжєнїю і нєпѣстїйногѣо жїтѣ, сєрцє малєря нє знало чувствєа лубѣвнѣ, а свѣжїй єго устѣ высмѣлєлє такѣ сѣблѣ єн сїлу, що мнѣо красєныхь жєнщїнѣ прѣповѣдалѣ єму тєжкѣу карѣ.

— Шасїєлєа лубѣв, що-жѣ то за нудѣ-тѣ! — говорїв нєразѣ жартуєчѣ. — Мбжє свѣтлѣхь, щобї нє вєлєє мєнѣ.

Аж єсє луднєлєся, що однѣ з Мєдї-

чїхь, кардиналѣ Іполїтѣ, поручїв єму намалюванї портрєтѣ тѣх жєнщїнѣ, котра малѣ бутї фаталїзмѣмь єго жїтѣ, жївнѣ Вєспѣзїяна Кѣлєвнѣ, Джѣлїєту Гонцѣту.

— Знаю, що Вѣ рѣзуннїй і холѣдїй на красѣ жївочу, — сказав до нєго высѣкїй прѣтєкторѣ, — тому я выбравѣ Вѣз до амѣлѣваня тѣх найкраснѣшїх жєнщїнѣ на землї.

Красна Єлєна трѣянєска, здалєсєя, вєскрєсєа вє особѣ Гонцѣтѣ, — называлї єн чудѣмь-красѣю. Нє тблѣко своє поєтї оєлѣвуєлє вє канѣонахь і сонєтахь єн красѣ, що за-вєртєла голѣву, але і до нїмєнцїєхь мїнїстрѣлѣв і до францєскїхь трѣбѣдурѣв дбїлєся слава єн. Одавѣк нє було нїдє єн портрєту. Найкраснѣа жєнщїна в Італїї нїкѣмь нє хотѣла позуєвати малєрєвнѣ, а нїхѣо, навть она сама, нє мбгѣ пояснїтї прїчїннѣ тѣх нєохѣтѣ. Кардиналѣ Мєгїрї, вєлїкїй почитатєлє чарѣдїтї, бажав дѣбутѣ єн зображєнїє, і дѣлѣтого удѣжїє з Сєвастіанѣмь Лєччїянїмь плѣнѣ, черезь котрїй мавѣ осѣущїтї своє бажанє навть прѣтивь волѣ Джѣлїєтѣ.

Жївєка Кѣлєвнѣ лубїла надѣ вєє музїку, що бѣла єн єдиною прїстрѣтѣю. Добрїй сѣвѣвѣкь абѣ грѣвє вєє мбгѣ дѣстѣтєся на єн дѣбрѣ. Пєрєбувалѣ тогдѣ вє замкѣ Фондї — і тамѣ то молодїй малєрь, зєосмѣтрєнїй бд-повѣдно прѣтєкторѣмь, удѣвѣя бєзѣ прѣволѣкї і вєступѣв до службѣ.

О, тї сонѣ рѣсєнцїєн! бнѣ, по лѣтахь мука і самотѣ, явлєєся кѣждѣо нѣчї, щобѣ вєстї єго вє райскїй пахучїй огорѣдѣ, до стѣбїхь звєлѣчанїю, що указєлєся єму, рѣзѣдѣруєтї єго і по вєє часѣ зрѣбїтї нєщаслївнїмь! Яжѣ жє-жє солодѣко зєвѣнлї єн слѣва, кѣлї ласка-вѣ заохѣчуєлѣ єго сѣвѣтї пѣснѣю, прї котрбї зѣ вєлїкѣмь зворушєнїємь зѣмѣрєлє єму голѣсѣ! Та пбдчасѣ тьх хвїлѣ душа артєстѣ прїнєво-ювала сѣбѣ образѣ чудовїй, а лубѣвѣ вєлєа рукою. Зѣ пѣанїя малюєлє Сєвастіанѣ вє самотѣ на замкѣ Фондї найкраснѣшїу жєнщїну вє рбднѣмь краю.

Тблѣко мѣсѣцѣ дѣзѣवलѣ єму тїшнїтєся

лище в Перемышлях, дати на институт дѣвочий в Яворовѣ, чтобы расширить его, збольшить силы учительской и тѣмъ способомъ имѣть двухъ заведенъ дѣвочихъ мая одно заведение, котре маючи болѣйшій капиталъ могло бы користо развиваться и одовети въ кождѣмъ взглядѣ свой цѣль. Ча гадка та мае яку практическую подставу, о тѣмъ позволено собо сказать колька словъ.

У насъ, можна сказать, все разбаваеся о недостатокъ гроша и въ той причинѣ не може нѣкакъ заведение развиваться такъ, якъ бы было потрібно. Отже если лѣше можна лупити капиталы, то годится се зроби, бо заведение одно, маючи болѣе маству, може самостійно развиваться и принести болѣе хбсна, якъ два заведеня зъ малыми капиталами. Коли якъ коли, а именно въ сѣмъ случаю, о котрымъ говоримо, было бы дуже користо а навѣть конечно, дати тѣ 67.000 зр. на институтъ дѣвочий в Яворовѣ, а тогда певно бузъ бы институтъ сей першимъ русскимъ институтомъ на цѣлу Галичину. Що сей провѣтъ по переведено въ житѣе принѣсъ бы великій користи, на се маемо незбѣгъ доказы.

Розважимо тѣлько, якъ условия розвою буде мати дѣвоче воспиталище в Перемышлях, а якъ мае институтъ дѣвочий в Яворовѣ?

Капиталъ (67.000 зр.) мае выстати 1) на закупу мѣсяца на дѣмъ для воспиталища, 2) на вымураванье дому, 3) на двѣнадцатимѣсячные конвенту, а вкѣнцѣ 4) на оплату сѣлъ учителейскихъ, заряду, услугу, оладу и пр. Отже зъ того капитала мало бы повстати и въ части развиваться воспиталище в Перемышлях. Помынаемо вже то, що взалгъ Перемышль нѣвъ не естъ одновѣднимъ мѣствомъ на воспиталище, бо днѣ естъ теперь и буде крѣпостію; де скупаше, всюды стрѣташе жовнѣра, а се для дѣвочого институту рѣчь умна. Але жъ въ тѣмъ Перемышляхъ треба доперва ставити дѣмъ и урядити воспиталище. Хто знае, яка теперь дорожня на все в Перемышлях, и якій дорожій именно будувалый матеріалъ, — той признае, что коли поставитъся каменню и урядитъся конвентъ, то зъ капиталу (67.000 зр.) мало что лишеться. А чымъ оплатити сѣлы учителейскі, зарядъ, услугу, оладу и т. п.? Прийдѣся хбса спустатисъ на оплату мѣсячно за удержанье двѣдцать, а оплата та при дорожнихъ перемышльскій буде выносити шо-найменше 20 зр. мѣсячно, а зъ наукою надбобовязковыхъ предметѣвъ и болѣе. Помынувши то, что мало найдѣся священникѣвъ, урядникѣвъ або учителей, котрі, маючи одну дочку або двѣ у воспиталищѣ, могли бы оладувати 25 зр. або 50 зр. мѣсячно (зъ наукою надбобовязковыхъ предметѣвъ), — можна бути певнымъ, что зарядъ, спонуканый спускается на згаданий оплаты и одповѣдно до нихъ вести заведение, не выконае зѣтъ слѣдъ своихъ задачъ, бо зъ тѣхъ грошей годъ все оплатити. Выдѣлъ воспиталища числитъ певно на то, что кѣли в Перемышляхъ сѣтъ рѣванъ школы, то найдутъся учителя и учитель, котрі зѣтъ патриотизму або лѣше за малу оплату будутъ учати дѣвчатъ. Се не тѣлько недобро, але зовсѣмъ непрактично та некористно, отъ хочъ бы вже тому, что тѣ сѣбы признавать на науку годны вѣмъ добродѣи. Впрочѣмъ тѣмъ, кто зѣтъ лѣши учить, годъ что закнута, а кому платитъ, бѣтъ того можна дечо и жадати. Отже лѣше мати своихъ власныхъ учителей, а на се треба мати свой фондъ. Знати оплату трудоу, если зарядъ не хоче найтисъ въ влохотѣхъ. Въ тѣмъ случаю батко, что мае двѣ або три дѣчѣ, не въ силѣ дати ихъ до воспиталища, а о прѣнати за дармъ сирѣтъ до зведеня и мовы нема. А такъ воспиталище, на котре складѣся всѣ, буде лѣше для богатѣхъ, якъ и пр. польскій конвентъ Сакрекерковъ у Львовѣ.

Що-до гвѣнничной стороны, то Яворовъ певно въ кѣчѣмъ не послѣдѣйшій бѣ Пере-

мышля. Воздухъ въ Перемышляхъ певно не здорѣвѣйшій, якъ въ Яворовѣ, рѣка естъ и въ Яворовѣ а купѣль въ нѣй свободѣйша, естъ и доволъ простору, куды дѣвчата могли бы перѣйтисъ и свободно забавитисъ.

Перейдѣмъ теперь до заряду. Зарядъ воспиталища в Перемышляхъ буде повнѣрній певно котрому зъ тѣхъ, что равню намъ займатисъ. Помынувши условия, идѣ явны обѣи-ме той чолѣвѣкъ зарядъ воспиталища, мы скажемо лѣше, что все то буде чолѣвѣкъ, обѣяженный прадоу и обовязками родиными, а яко такому, годъ ему вырѣчѣся родны и всякѣхъ приятностей свѣтовѣхъ, тожъ и не буде мѣгъ въ кождѣй хвали, якъ сего потрібно, бути на мѣсца. Обовязка молодого 12-лѣтнего або и старшого дѣвчачѣ, котра развиваеся, знае лѣше мати, а матѣрь заступити може нѣвѣста зъ такимъ посвященіемъ. А занедбанье здоровья дѣвчачѣ въ молодѣмъ вѣцѣ не разъ дастъся почути въ побѣйшѣмъ.

Зъ наведенныхъ выше причинъ было бы — послѣ нашоу гадки — шо-найменше непрактично закладати институтъ дѣвочий в Перемышлях. А коли розважимо, о сѣлько болѣйшій бузъ бы хосенъ, если бы капиталъ (67.000 зр.) дати для института въ Яворовѣ то маемо смѣло сказать, что было бы некористно закладати институтъ в Перемышлях.

Институтъ дѣвочий в Яворовѣ вже теперь мае будучасть передъ собою. Заходами и стараніемъ заряду заведеня (особливо мѣсячного сотрудника и катихита о. Стеф. Петрика) при помощи еп. Ступницкого поставлено однопосерхову каменницю за 9.000 зр., въ котрій разѣмъ зъ давнымъ будынкомъ може выдѣло помѣститисъ до 120 дѣвчатъ. Въ той новѣй каменницѣ сѣтъ высокій, ясны комнаты до науки и спалѣнь а при тѣмъ одна велика сѣля на испыты, зборы, забавы и т. п. Кирдѣры въ каменницѣ широка, а урядженье комнаты лѣше навѣтъ, якъ въ нашихъ школахъ публичныхъ; видъ зъ тѣхъ комнаты дуже гарный (на поля и лѣсъ) — взалгъ помѣщенъ институту дуже гарно. До институту припрѣа 4 морсѣ огорода а по-при огорода близъко иде рѣка Скло. Часть города естъ сѣлянтована, а часть на веснѣ ще засадитъся деревиноу и по роблятьсѣ алеѣ, кѣломы, грядны на цѣты для дѣвчатъ и т. п. Самъ д-ръ Н. Антоновичъ, предсѣдатель комитету воспиталища въ Перемышляхъ, бувши недавно въ Яворовѣ, сказавъ, что реальность монастыря Василіанокъ въ Яворовѣ мае дуже добродѣе положенье, мѣсче здорове и одокремлене бѣтъ всякого збѣсуга. Мѣсца на прохѣдъ сѣтъ такожъ дуже гарный, бо лѣсъ недалеко.

Зарядъ вели дотеперь монахиѣ Василіанки на повне возмѣнене родичѣвъ ученицъ. Монахиѣ, не маючи звязъ зъ свѣтомъ, всѣ стараня свои звернули на добро институтѣ. Дѣла ширѣ о ихъ здоровьѣ, о порядкѣ у всѣмъ, и годно заступати матери дѣтямъ. Учителѣмъ своихъ было 7, а доходѣвъ же одинъ учитель и катихитъ. Ученицъ было въ минушѣмъ роцѣ зъ початку 68, а болѣе годъ было де и помѣстити. Наука удѣлялася въ рускомъ языкѣ. Въ „Дѣлѣ“ ч. 182 было сказано, что: „Послѣ загалной гадки яворѣвскій институтъ споняе лучше задачу дому (якъ львѣвскій); науку шкѣльну подае впрѣдѣ такожъ добру, але замало ще споняе задачу институту руского, бо наука шкѣльна естъ тамъ болѣе польска, якъ руска“. Послѣдняя гадка естъ хбсна и еи помѣщено на подставѣ негочныхъ информаций. Учителѣмъ була Русьняки, а регуляминѣмъ, подтвержденнымъ радоу шкѣльноу, прѣписаный естъ выкладовый языкъ рускій, въ котромъ фактивно выкладѣются всѣ предметы. На языкъ рускій прѣзначено майже подвоинѣ чило годнѣвъ въ тыжнѣ, якъ на польскій. Тѣмъ то й наука шкѣльна въ институтѣ естъ руска, така, якъ повинна бути.

Дарма, что малювавъ самы мужескѣ головы и картаны зѣтъ жита самыхъ мужескихъ свѣтъвъ — дарма! Кнѣвуся въ варъ розгульного жита и являеся найдикшимъ межъ злѣдѣчѣлыми товарищами! По кождѣмъ прогайнованѣмъ дни слѣдувала нѣчь, въ котрій мученый совѣстію, кидався на колѣна передъ образомъ своимъ недосѣгновенной!

Въ тѣй вѣчѣй борбѣ сталася рѣчь немѣвѣрна, что въ цѣлѣй Италіи всѣхъ здувала: Севастіано Люччіани пойшовъ въ монахи, зѣтъ сердцемъ закравленнымъ схоронивъ въ тѣнь монастыря. Однакъ передъ тѣмъ разлука естъ въ образѣмъ тѣмъ, что ему тѣлько завдала горя. Въ прѣступѣхъ роскупи и гнѣву вложивъ портретъ Джуліетѣ Гонцѣти до скрѣнъ, середъ нѣчи заплѣсъ его на Пизетту и кнѣву свой скарбъ улюбленный подѣ аркады. Потому, не звольнѣючи, закувавъ до найблизшого монастыря и попросивъ, чтобы его прѣнати.

Довѣй жѣта живѣ тамъ и малювавъ мучениковъ. Удаваеся часто до Риму, Флоренціи, Болоніи, вкѣнцѣ выбравъ собо на мѣшканье Рамъ, де наца Клемѣнтій службу его нагородѣвъ посѣдоу печатника.

Оускаючи монастырь въ Венеціи, выма лювавъ набожной братіи тую Мадонау. Була се перша жѣночка голова, яку арывавъ по портретѣ Джуліетѣ Гонцѣти. Ахъ, тоті спущеный чудовый очі небесной Царицѣ, такъ порывающій зрѣтельскѣ — то були очі нѣколи незабугон! А коли образъ повѣшено въ монастырской цѣрквѣ и всѣ славяли матеря, завидючи ему щастя, что сотворивъ таке майстерске дѣло, — бѣтъ чувѣя болѣе зломанымъ, нѣжъ коли-небудъ. Кнѣвуся на камѣнный помѣстѣ, бажаючи сунокою, а всѣ упоючи задыкъ зъ подвоинѣю силоу выступили ему передъ душу. Овъ повѣвъ, что они не дадутъся затерти, не дадутъся забити нѣчимъ, — навѣтъ свѣтъ мѣсца не можуть ему удѣлѣти одного, — забуга...

Такъ потѣшенье, зарядъ и наука въ институтѣ сѣтъ теперь зовсѣмъ добры. А при тѣмъ и оплата можливо низка (найвысша 16 зр.). Удѣляно и надбобовязковыхъ предметѣвъ (языка французского и грѣ на фортепѣнѣ), а сего року буде удѣляеся ще наука крѣю и шита. Такой естъ теперѣшній стантъ институту дѣвочого въ Яворовѣ.

Если жъ бы теперь доставъ институтъ дѣвочій въ Яворовѣ 67.000 зр. бѣтъ выдѣлу дѣвочого воспиталища въ Перемышляхъ, то зѣ сего бузъ бы такой хосенъ, что институтъ значно побѣлѣшѣ бы-ся, а невеликимъ коштомъ. За 17.000 зр. можна бы вымуравати те одѣмъ дѣмъ и можна подвысѣтити старый дѣмъ о поверхъ такъ, чтобы въ цѣлѣмъ институтѣ могло помѣститисъ шо-найменше 300 дѣвчатъ. Мѣсца на дѣмъ нѣчого не коштуе, а матерьялъ въ Яворовѣ о много дешѣвѣй, якъ въ Перемышляхъ. На 4 морсѣхъ огорода можна розширити плантаціи. За тѣ самый грошъ можна бы такожъ урядити все, что потрібно. А 50.000 зр. зъ тѣхъ грошей можна оладувати пять сталыхъ квалификационныхъ учителей. Монахиѣмъ повѣрити и на будуче зарядъ домовый и выхование домовѣ, бо видно у нихъ до того охоту и повне посвященіе, а шо ихъ было бы за мало, то на се вже сего року отворено новѣцѣтъ. Отже можна бы такимъ способомъ утримувати въ институтѣ шо-найменше 200 дѣвчатъ за оплату, якъ до теперѣ, по 8, 10, 12 до 16 зр. мѣсячно, бо удержанье въ Яворовѣ коштуе менше, а при тѣмъ можна бы смѣло взяти до институту зѣ 20 сирѣтъ за дармъ. Памятати треба такожъ, что яворѣвскій институтъ мае характеръ школы публичной, котру скѣнѣвши, можна пойти до семинаріи учительской, тамъ далѣе образоватисъ и мати якійсь хлѣбъ. А воспиталище въ Перемышляхъ было бы приватнымъ институтомъ, зѣ котрого свѣдѣства не маля бы знатѣя. Вкѣнцѣ и положенье Яворова не естъ того рода, чтобы было недобро. Може бы людямъ зѣ околѣцъ Перемышляхъ было и выдѣлѣше послѣдѣ дѣчѣ до перемышского институту, бо близше, але Яворовъ бѣтъ Перемышляхъ не надѣло оддаленый (лѣше 7 миль), а до зѣлѣвѣнцѣвъ зѣ Яворова лѣше двѣ миль. Однакъ въ яворѣвскомъ институтѣ були дѣвчата и зѣ дальшихъ околѣцъ, якъ Тернопѣль, Бережаны и инші.

Такъ мы за рядомъ перейшли всѣ корѣсти, якій бы выйшли изъ злученя перемышского воспиталища зѣ яворѣвскимъ институтомъ. Розумѣея, въ тѣй справѣ мусѣла бы стати межъ комитетомъ воспиталища и зарядомъ яворѣвского институту користа для обохъ стороѣвъ угода на писѣмъ.

На тѣмъ кѣчѣмъ. Проектъ сей найшовъ прихильниковъ въ некоторыхъ особахъ, что входѣтъ въ складъ заряду обохъ заведенъ. Тому мы теперь позволимъ собо публично оглошѣти его и подати до публичной дискусіи. Думаемо, что если проектъ самъ собою розумѣй, то можливый дробный перепоны треба усунути и не ставати на перешкодѣ дѣлу, котре, розумно поведене, могло бы принести богато хбсна для нашихъ женѣцѣвъ, а тѣмъ самымъ и для будучого поколѣня.

О. М.

Переглядъ часописей.

[„Червоная Русь“ новѣмъ рускимъ посламъ. „Червоная Русь“ о загалныхъ зборѣхъ „Провѣтъ“.]

„Червоная Русь“ помѣстила (въ 176 ч. зѣ 3 вересѣя) статью п. н. „Кѣ нашимъ посламъ и предводителямъ народа. (Голосъ изъ провинціи).“ Авторъ статьи рахѣ, что

„зѣ нашимъ митрополитомъ и двома епископами будемо мати въ соймѣ 19 нашихъ членѣвъ. О сѣлько они всѣ будутъ рускими, покажутъ намъ ихъ дѣла и поведенье. Надѣмся однако, что всѣ злучатъсѣ въ одѣвъ рускій кѣлобъ... Всякого роду пѣтиціи зѣ всѣхъ рускихъ округѣвъ, присылаѣй выключѣно на руки рускихъ послѣвъ, можуть мати ту моральну користъ, что пѣтенты вѣажатѣ тѣлько рускахъ послѣвъ своими законными и природными представителями и заступниками. ...Вся галицѣя Русь повинна поддерживать своихъ послѣвъ въ выповнованью ихъ трудныхъ обовязковъ, они жъ зѣ своихъ стороны повинны, окрѣмъ соймовыхъ праѣвъ, зѣдѣвати выборѣмъ часто справу зѣ своихъ дѣяльностей... Тѣлько гѣтъ зѣ несмѣлостію, гѣтъ зѣ малодушными мыслями на тему: „что мы всѣмѣмъ зрѣбѣти, коли 43 послѣ не богато зрѣбѣли“. Вже жѣ певно, что положенье 19 Русинѣвъ въ соймѣ не легке середъ польского болѣшости, але „не вѣажѣ на врожай, сѣй жѣто, хлѣбъ буде“, говорятъ голосъ народу въ пословицѣ. Що рускій по сѣлы всѣпѣтъ зрѣбѣти, то покаже будучасть. Вѣруеѣмъ однако, что они можуть и зрѣбѣти богато. Если жѣ въ, то бодай скаже о нихъ истѣрія, что они зрѣбѣли все можливѣе для добра народу...

„Нарѣдъ буде жадно хватати и важити кожде слово рускихъ послѣвъ, але бѣтъ будѣ глядѣти такожъ на ихъ позасоймѣе якъ публичне такъ и домашне житѣе. Передѣвѣмъ зѣ устъ руского посла... не повинно выхѣдѣти нѣкакѣ инше, якъ лѣше русѣе слово... Вл. п. Стефанъ Качала рѣшнѣе разъ, при дебѣтъ надѣ запомою 10.000 зр. для Змартвѣхѣвѣнцѣвъ, говорити въ соймѣ — по польски... Пок. Качала думае, что услуживѣстѣю для польского языка лекше достѣе намѣфреноу цѣлоу... але якъ бѣтъ заплѣсъ, такъ заводѣтѣся всѣ тѣ, котрі въ публичныхъ або въ особѣстныхъ справѣхъ послужѣются чужимъ языкомъ.“

Констатуемо радо, что „Черв. Русь“ покнѣла вже гадку абстиненційной полѣтики, котру черезъ довѣйшѣе захвалювала яко едино спасенну, и надѣся навѣтъ бѣтъ посмѣвъ

соймовыхъ, что они можуть богато зрѣбѣти. Малодушности послѣвъ, зѣдѣся намъ, не треба боѣтисъ, бо коли за пошерѣднѣй каденціи 8 нашихъ послѣвъ нѣколи не траѣлѣя духа, то чейже не стрѣтитъ теперь 16. Декотрі надѣвъ автора статьи мусѣмо вѣажѣти илюзорными, декотрі подаѣй нѣмъ факты сѣтъ невѣрѣй. Мы и пр. не припускаемо, что нашѣ владыки належѣти будѣтъ до руского кѣлобу — становѣще ихъ въ соймѣ вже тѣмъ бѣмѣнѣе бѣтъ нашихъ послѣвъ, что владыки сѣтъ членами соймѣу безъ выборѣу, вырѣлѣстами, а послѣвъ выѣбирае народъ. Того однакъ въ мы маемо ожидать, что владыки, хоть не належѣчи формально до кѣлобу, будѣтъ все порозумѣватѣся зѣ рускимъ кѣлобомъ и зѣбѣдо зѣ нимъ выступѣти. Що-до уживаня руского языка, то пок. Качала, аѣ, о сѣлько знаемо, нѣтъ иншіи зѣ рускихъ послѣвъ, не промовляѣтъ въ соймѣ по-польски, тѣлько одѣнъ д-ръ Антоновичъ въ р. 1883 при дебѣтъ надѣ сѣражданьемъ выборѣу посла въ Станѣславѣвъ; за причину польской промовы подаѣвъ бажанье бути зрозумѣлымъ для всѣхъ польскихъ послѣвъ. Але не успѣвъ тоу бесѣдоу нѣчого, а польскій послѣ навѣтъ не слухалъ еи болѣе якъ звѣчѣйныхъ его рускихъ бесѣдъ.

Въ 175 ч. зѣ 19 (31) серпѣня подаѣвъ „Червоная Русь“ въ „Хроникѣ“ описъ загалныхъ зборѣвъ Провѣтъ въ Станѣславѣвъ. „Черв. Русь“ такъ пише:

„До сихъ поръ отбывались собранія членѣвъ упомянутого Общества всегда во Львовѣ; въ послѣднее время однако было прѣмѣчено, что въ провинціи охлаждаются симпатіи для „Провѣтъ“, особенно среди сельского народа, найшовшого обильную духовую пишу въ вѣданіяхъ Общества Качковского и прилѣгнувшего къ тому же Обществу цѣлоу душею. Охлажденіе то обявлялось постояннымъ умаленіемъ числа членѣвъ „Провѣтъ“. То заставляло выдѣлѣ сѣго Общества... устраивати общіи собранія членѣвъ на провинціи... Отбывшоеся вчера въ Станѣславѣвъ собраніе... выдѣло занавгураватисъ архіерейскіиъ богослуженіемъ, однако епископъ Юліанъ, сѣнѣнѣційея впрѣчемъ нравственнымъ предводителемъ партіи „Провѣтъ“, отѣказѣся послѣ служѣти литургію... Послѣ окончѣния совѣщаній отбѣлѣся обѣдъ, къ котрому заплѣла однако лишь интеллигенція, развѣлакаяся тоастами и пѣніемъ пѣсѣн: „Ще не вѣрѣла Украина“. Тѣлько когда кончался „интеллигентный“ обѣдъ, были приглашены также сѣляне къ перекусѣ. Такъ вотъ выдѣлѣтъ въ практицѣ общность нашихъ „народовѣцѣвъ“ съ народомъ! Въ 8 час. вечера начался музыкально-декламаторскій вечеръ, въ котромъ принималъ участіе также сѣлянскій хоръ о. Ватоманьского изъ Дѣнисова. Не обомѣло при тѣмъ также безъ пѣвѣнцѣй, придуманной польскими возстанѣцами въ 1863 г. пѣсѣни: „Ще не вѣрѣла Украина“, составленной реидентъ ииѣа Jeszcze Polska nie zginęła, имѣющей тотъ же ритмъ и сѣмѣлающейся авторами еи на ту же нуту.“

„Черв. Русь“ мае особливѣйшій даръ, въ нехѣнѣхъ словахъ наговорити много несправѣ. Кождѣму, кто хоть трохи ознакомленый зѣ справѣми товариства Провѣтъ, зѣвѣсто, что несправѣю естъ, будѣто бы симпатіи для Провѣтъ охолоджуваѣся и число еи членѣвъ змѣнѣталосъ; кождый знае, что прѣовѣ. Юліанъ не „сѣмѣлѣся“ и не „сѣмѣлѣся“ правосѣйнымъ предводителемъ „партіи (?) Провѣтъ“. Що народъ не засѣвъ разомъ зѣ интеллигенцію до обѣду, се дѣятого, одно что сѣля не мала на тѣлько мѣсца, а другѣ, что се бузъ обѣдъ складковый, до котрого и интеллигенція не засѣдала всѣ, але засѣдала тѣ, хто хотѣвъ зложѣти 1 зр. 40 кр., безъ рѣзѣнцѣ, чи належѣвъ бы до интеллигенціи чи до народу. Пѣсѣня „Ще не вѣрѣла Украина“ аѣ не удѣжена польскими повстанѣцами (сѣ, якъ зѣвѣсто, тѣврѣ стѣлько заслуженого и для Россіи ученого пок. Чубаньского) и не сѣмѣлаеся аѣ не сѣмѣлаеся на нуту Jeszcze Polska nie zginęła. А теперь пѣсѣню ту не тѣлько интеллигенція руска сѣмѣлае, але сѣмѣлае еи на зборѣхъ „Провѣтъ“ и самъ народъ. „Червоная Русь“ пише ще инѣвъ такъ, якъ коли бѣтъ остатнихъ 10 лѣтъ заспаѣла. Рускій народъ прѣзрѣвъ и не можна его такъ легко баламутѣти...

Дописи „Дѣла“.

Зѣ Равского.

[Господарка рады повѣтовѣи.]

Славѣтѣся повѣтъ разными порядками, — чѣмъ-жѣ не мае славѣтѣся и равскій? Аѣже коли автономія огороула цѣлу Галичину, не выключѣла и нашего повѣту. Тѣмъ то и у насъ люде заживають до сѣта всякѣхъ можливыхъ „благодѣѣвъ“ на рахунокъ автономіи, але очевидно приноровленѣ до того widzi mi się, что то звѣчѣйно свѣсуе по головахъ ш. маршалковъ и радныхъ повѣтовѣхъ. Чи нѣвъ ѣдоволеный, чи нѣ — е! по що заходитъ въ голову? — такъ хоче видѣлѣ, ergo „по сѣму бытъ“!

Та отъ замѣтъ балаканнны судѣтъ по дѣламъ:

Законъ дороговѣй наказуе радѣ повѣтовѣй удѣлѣти одповѣдну рѣмунѣрацію зѣ касѣ дороговѣи тѣмъ громадамъ, котрі одповѣли вымогамъ того закона, а надѣто поносятѣ ще тягары дальшого ставленя мѣстѣвъ. Громады, свѣдѣмъ своего права, вносятѣ подѣня и то мало-что не кождѣго мѣсяця о тую рѣмунѣрацію, однакъ же выдѣлѣ повѣтовѣй не зѣвѣлѣтъ до нѣвъ бодай одноу надѣлѣти громады. Nie ma tu na razie funduszu pod ręką, — се стереотипна одповѣдъ на кожде подѣанье. Въ самѣй же рѣчи выдѣлѣ повѣтовѣй не хоче завѣдѣти собо на стѣлько трудоу, побы, бодай уже зѣ самого почути обовязку, обчислѣти той фондѣ

НОВИНКИ.

— Впр. кривошанин и посол о. Стыглович над-
славъ намъ такую дописку: „Почтенна Редакція
извѣститъ въ стовицяхъ свои часописи помѣсти-
ти слѣдующе:

Въ числѣ 179 „Дѣла“ помѣщено было въ
новинкахъ описанье принята одиоручниковъ ми-
троп. капитулы у Гго Превосходительства госпо-
дина графа намѣстника, явившихся въ цѣли
зложеня благожеланя по поводу торжественного
дня уродинъ Гго Величества нашего Наймилости-
вѣйшаго цѣсря и пана Франца Иосифа I., которе
ошибочно представило перебѣгъ той визиты. Шо-
бы дати свидѣцтво правдѣ, обовязанъ есмы зая-
вити, что хибно представлено, будто-бы высоко
достойный господинъ гр. намѣстникъ, принимаю-
чій желаня Капитулы, изъяснивъ яке то недоволе-
нѣе, противно, оказался для одиоручниковъ снѣ-
сходительнымъ, а за произнесенъ желаня выра-
зиль подякованье. Побочну справу о. Озар-
кевича порушивъ г. графъ намѣстникъ
лише мнѣходоумъ и то въ доверію до одного изъ
участниковъ яко до колеги о. Озаркевича въ ра-
дѣ державной.

Объ Предсѣдательствѣ гр. к. Митроп. Ка-
питулы.

[Примѣтка Редакціи. Въ поданій
нами звѣстѣ о приняты депутатахъ рускои ми-
трополичей капитулы у намѣстника гр. Баде-
нгого ходило намъ именно о тѣхъ фактахъ: что
намѣстникъ зъ докоромъ згадавъ о мнѣмъ
ревизіи въ домѣ о. Озаркевича, что говоривъ
тономъ рѣзкимъ и оказующимъ недоволеніе,
и что проводникъ рускои капитулы не бувъ
запрошенъ на обѣдъ, хотя латинскій и бр-
менскій архіепископы були запрошенъ. Отже
зъ тѣхъ трехъ фактовъ о послѣдствѣ Спро-
стовань о архіепископа нѣчого и не зга-
дуе, бо се фактъ явный и очевидный. Першій
фактъ Спростованье навѣтъ потверджуе, а що-
до твердженя, що п. намѣстникъ не говоривъ
рѣзко але „снисходительно“, то тутъ иде о
вражбѣе, яке зробала бесѣда п. намѣстника,
а вражбѣе рѣчь взгляда и зависѣть головою
бдѣ индивидуального погляду... Мы позволямо
собѣ ще одно пытанье поставити: чому Спро-
стованье появилось ажъ въ повтора тыждя
по поданій нами звѣстѣ?...]

— Зъ гостини цѣсарскои. На нинѣшній обѣдъ
дворскій, с. е. 5 н. ст. вересня, запрошенъ: ге-
неральный директоръ зѣлѣнцѣ Кароля Людвика
бар. Сохоръ, о. I. Хотинскій зъ Ярославля, лат.
крид. Олексинскій, посолъ Горайскій, староста
ярославскій Гутъ и комисаръ Павловичскій, що
управляе Ярославлемъ. Арх. Райнеръ вертае за-
втра до Вѣдн. Завтра выѣде цѣсаръ повозомъ до
Ветлина, бѣтакъ кѣно поѣде на маневры; по
тѣхъ виправахъ переселеня цѣсаръ зъ цѣлымъ
дворомъ до Краковца, бо мѣсце маневровъ буде
ближе Краковца чимъ Ярослава. Коли представ-
лено цѣсареві гр. Каз. Лубенского, властителя
Краковца, заговоривъ цѣсаръ до него по нѣмцки,
и гр. Лубенскій оправдася по французски, що
не знае добре по нѣмцки, бо що ино чотири лѣ-
та ест австрійскимъ подданымъ. Дальшій пытаня
ставляе цѣсаръ вже по французски. — Въ недѣ-
лю мае цѣсаръ выѣхати на двѣ години черезъ
Радимю до Перемышля. — Газетамъ варшав-
скимъ, послѣ Kurjer-a Lw., заказано подавати вѣ-
стей про гостиню цѣсарю въ Галичинѣ, бо не
помѣщено телеграмовъ высланныхъ зъ Галичины.

— Зъ Перемышля пишутъ намъ: Фреквенція рускиихъ
клясъ рѣвнорядныхъ така: въ I клясѣ 52 и въ II
клясѣ 52 учениковъ. Надо зъ зголошывшихся
до I клясы двохъ репробовано а двохъ не явилось
до вписовъ, хочъ зробили ценны вѣтупный (ма-
бути браку удержали).

— Противъ конисаціи 180-го „Дѣла“ за статью,
въ которой були обговориванъ тепершній ревизіи
и арештованъ середъ Русинѣвъ, вносимо супро-
тивленіе до ц. к. суду краевого. Мы не только
не можемо узнати мотивовъ, якій поданъ суть въ
рѣшеному суду, затверждаючѣмъ конфискаці, але
не можемо признати до того твердженя, которе
намъ тое рѣшеніе импугуе.

— „Дванадцатя академична“ подае до вѣдомости,
что въ концерты, крѣмъ концерту въ Стрыю,
бдудуться въ оповѣщенныхъ речницяхъ якъ най-
точнѣйше.

— Редакція „Зорѣ“ оповѣщуе въ своемъ послѣд-
номъ числѣ: Зъ причины выѣзду дотепершного
редактора зъ Львова, обѣимъ редакцію „Зорѣ“ зъ
слѣдующимъ числомъ п. Петро Скобельскій. Якъ
вѣдомо, дотепершній редакторъ „Зорѣ“ п. Алек-
сандръ Ворковскій ставъ директоромъ гимназіи
въ Дрогобици.

— Повесть. Зъ Болехова пишутъ: По триднѣ-
номъ доци прибула значно вода въ Свѣчи, але
вскоръ упала. Люди не передказували нѣчо до-
брого: упала скоро — говорили — на большу во-
ду. И справдѣ о повнѣцю прибуло зновъ воды
на два метры и та залила на 1/2 милѣ прибереж-
ній поля. Страхъ величезный найшовъ на людей и
всѣ кинулись ратувати свое добро. Цѣлу ровнину
мѣжъ Гошевомъ и Тяпчемъ залила вода. Вырванъ
ши по-надъ три метры гостинця, вода роздѣла-
лась: больша часть побѣла на огородахъ села Го-
шева зъ водою поплыли хаты, будынки, плоты и
кльоцы бар. Попера зъ Выгоды. Згадати треба,
що влаетиво дозволено бар. Поперови держати
лишь 15.000 кльоцовъ на опусташѣ, але бѣтъ мае
ихъ до 60.000; если-жъ така скѣлькѣсть кльоцовъ
пбѣде водою, то вода значно подходить, кльоцы
розбивають береги, хаты, будынки и тому поля
замулюються а кльоцы столочують засѣвы. Все,
що було на поля, именно овесъ въ полудѣнкахъ,
забрала вода; бульбу, просо, капусту або забрали
або замулила и присыпала рѣнею. Наробивши
шкоды въ Гошеві, перервала филъ насыпы зѣлѣн-
ной дороги и розлилась мѣжъ Пдбѣрежемъ а Го-
шевомъ. Церковь въ Гошеві, бдлажена на два кль-
ометры бдѣ воды, мала бути повна воды. Въ
Гошеві утонуло 5 штукъ худобы, въ стодолахъ
и оборагахъ замочко збоже и гние а бульба на
поля, де стояла подѣ водою, такожъ гние. Въ Го-
шеві забрала вода три хаты а одну хату такъ
забарикадовали кльоцы, що люди пересидѣли цѣ-
лу добу и доперва вызволили ихъ бдтамъ жа-
дармы. Въ Тяпчи такожъ наробила вода шкоды;

договорный и перекопаться, чи бѣтъ такъ справ-
дѣ истнуе, и лишь на напери. Та не только
то, але ще больше голосятъ уертѣ поголоски,
що рада повѣтова не робить нѣякихъ рахун-
ковъ. Отъ и. пр. мы дуже цѣкавы довѣдаемся,
що дѣсая зъ грѣшны, которіе выслають гро-
мады чи то зъ каръ, чи такъ лишь яко склад-
ку на убогихъ? Вправдѣ бдбирае ихъ п. се-
кретарь, и мы пересвѣдчаемъ, что они не
пропадають марно, однакомъ дивуе насъ, чому
то рада повѣтова не жадае нѣколи спра-
воздана бдѣ п. секретаря?

Всѣмъ вѣдомо, що рада повѣтова, яко
тѣло зверхне надѣ громадами, мае право в
обовязковъ бачно слѣдити, а навѣтъ мѣшати
въ дѣла громадскіе. Тымчасомъ у насъ трѣхъ
не такъ. Рада повѣтова мѣшася вправдѣ, але
тамъ, де якъ-разъ бдграе рѣню пятого колеса
при возѣ, коли мѣжъ тымъ пекучий справы по-
воли остягають, ну, и гаснуть. На доказъ ма-
емо то, що рада повѣтова до вѣдѣнаго дня
не зробила сконтра касового нѣ въ одній гро-
мадѣ. Ажъ коли въ кѣлькихъ селахъ появи-
лись великій мальверзаціи а за тымъ крики и
жалобы, — ажъ тогдѣ выслао комисію для
сконстатованя. Гадаете, потягнули виновныхъ
до одвѣчальности? Де тамъ! — вѣдѣты благо-
дѣнствовали якъ передѣ тымъ, такъ и по
тѣмъ. Панове не прогнѣваються, коли прига-
даю бодай одно село Р.?!]

Ба, въ самый складъ рады повѣтровои
входить люди, котрымъ §. 10 ординаціи вы-
борчон одмовляе тои чести и приемности. И въ
Японіи здаеся прогнѣвае бы-ся Mikado на то,
что въ выдѣлѣ повѣтовѣмъ засѣдають урядни-
ки политичніи, якъ непричкомъ у насъ и Л.
За то и. староста мовити на всякій интерпе-
ляціи, коли хто поставитъ въ тѣхъ справѣ. Та-
комъ же нѣшшо якось доповнѣти некомплет-
ный выдѣлъ. Померло двохъ членовъ, оденъ
уже бдѣ року, другій бдѣ нѣвъ року — оба
Русины — а мѣмо того, що стѣлько часу ми-
нуло, нѣкому не снитъся о доповненіи.

До цѣлого образа автономичной госпо-
дарки треба додати ще й то, що панъ секре-
таръ рады повѣтровои не бдпасуе на рускій по-
даян по руски. Чому? — бо не вѣмѣ! А не
ласка, панцю, навчитися?!

Въ надѣи, що рада повѣтова схоче зара-
дѣти бодай конечному лиху, мы обмежаемося
на разѣ на поданіи загальныхъ фактовъ, про-
мочувуючи имена некоторыхъ „ревнѣишихъ“ пп.
выдѣловыхъ... Покажеся потреба, мы радо бу-
демо служити...

Другимъ разомъ розповѣмо про нашу
славну раду шиблну.

Русскій обыватель.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Frag. Abendbl. доносить, що постійна
комисія рады державной для зако-
на карного збереся ще передѣ склика-
немъ рады державной, чтобы уложити спра-
возданье о проектѣ закона карного, надѣ ко-
трымъ радила, позаякъ правительство поста-
новило предложити сей проектъ радѣ держав-
ной о скѣлькѣ лишь можна найскорѣе и за-
лагодити его ще подчасъ тепершнього зако-
нодавчого періоду.

Послѣ N. W. Tagblatt не выдасть ми-
нистеръ справедливости гр. Шенборнъ розпо-
рядженя, которе продолжало-бы дальше пра-
восилѣнбѣе выимковыхъ судѣвъ,
що скѣблялись зъ днемъ 31 липня, бо послѣ
его погляду, суды тѣ не бдповѣдають повнѣцю
справедливости. Здаеся, что вѣстѣ ся естѣ лѣшъ
rium desiderium згаданой газеты, позаякъ вже
давнѣйше пороблено кроки, чтобы правосилѣ-
нбѣе выимковыхъ судѣвъ продолжити про-
стымъ розпорядженіемъ, а що до повнѣцю
справедливости, то оно у насъ дуже еля-
стично.

Ordre de bataille маневровъ кавале-
ріи бдѣ Ярославѣмъ естѣ послѣ Reichs-
wehr слѣдующа: Захѣдний корпусъ: 5 и 14
бригада кавалеріи разомъ 24 шкадронъ и 12
пушокъ; вѣхѣдний корпусъ: 15, 20 и 21 бри-
гада кавалеріи разомъ 30 шкадронъ и 12 пу-
шокъ. Першымъ корпусомъ командуе ген.
майоръ Гольбачъ, другимъ фельдмаршалей-
тенантъ Искаль-Гильенбандъ. Провѣднѣ
идея для захѣдного корпуса, который концен-
труеся на лѣвѣмъ берѣзѣ Сяну естѣ слѣдую-
ча: давнѣи кавалеріи переходить въ околицю
Ярослава на правый берѣгъ Сяну, чтобы аре-
когносковати похѣдъ ворожого войска, що
иде бдѣ Львова. Стояча подѣ Ярославѣмъ дѣ-
визія пѣхоты, служитъ для евентуальной по-
мочи кавалеріи и для обороны переходу че-
резъ Сяну. Сконцентрирована подѣ Львовѣмъ
вѣхѣднѣ армія выслаея напередѣ дѣвизію ка-
валеріи, которая задачею мае бути перебрати-
ся черезъ Сяну и перешкодити сконцентриро-
вано ворожого войска на лѣвѣмъ берѣзѣ Сяну.

Недавно тому подало было „Нов. Время“
на око трѣхъ неимѣвнѣи вѣстѣ, що теперш-
ній австрійскій посолъ въ Вѣлградѣ, бар.
Темель, мавъ одержати бдѣ своего прави-
тельства спеціальній инструкціи для по-
зысканя Сербіи для Австріи. Онъ
мавъ обѣщати сербскому правительству, що
Австрія буде подпирати всякій змаганя Сер-
бѣи въ Македоніи, не буде противитися шире-
но сербской идее въ Босніи и Герцеговинѣ,
ба, навѣтъ на случай потребности готова-бы бд-
ступити Сербіи сѣ провинціи, скоро-бы лишь
Сербія хотѣла поддѣлѣти политичнымъ и еко-
номичнымъ влывамъ Австро-Угорщины. Якъ
уже сказано, вѣстѣ ся здачалася зъ разу не-
мѣвнѣи, а однакомъ শেষ муситъ бути на
нѣй, коли Pol. Corr. була змушена выступити
противъ тѣхъ газетъ російскихъ, що шарятъ
того рода вѣсти. Згадана газета каже именно,

что вѣсти російскихъ газетъ о визитѣ Теме-
ля, которе бѣтъ зробивъ бувъ своего часу серб-
скому митрополитѣ, суть дуже поперекучу-
ваній и неточай, а розмовы при нагодѣ тон
визиты якъ и при ревизитѣ митрополита мали
зъ обѣхъ сторѣй характеръ найдружѣйшихъ
посланей. Розумѣеся, що годѣ дѣйти, що оба
тѣ мужѣ говорили зъ собою подчасъ визиты,
але разъ то певна рѣчь, що „Нов. Время“ мо-
гло дѣстати свою информацию посередню або
я безпосередню бдѣ митрополита Михаила, а
бѣтакъ, що дѣйство мусѣла вѣстися якося бесѣ-
да на темѣ велико-сербскихъ аспирацій
Рѣчь певна, що Австрія, коли хоче мати въ
Сербіи бодай доброго сусѣда, муситъ подпи-
рати еи змаганя, хочъ, розумѣеся, не въ такой
мѣрѣ, якъ того бажали бы скрайній радикалы
сербскіи, але все-жъ таки Австрія не завадитъ
подпирати Сербіи въ Македоніи або хочъ-бы
уважляти больше интересъ сербскій въ
окупованныхъ краяхъ. Иша рѣчь что-до само-
го бдступленя сѣхъ краѣвъ. Онъ же не суть
повною власностію Австро-Угорщины и она
не могла-бы нами розпоряджатися, а бѣтакъ
треба-бы ще и згоды Европы; навѣтъ и въ та-
комъ случаю, коли-бъ сѣ краѣ были власно-
стію Австро-Угорщины, то она могла-бы ихъ
лишь тогды бддати Сербамъ, коли-бъ могла
сподѣватися на певно якоисъ компензаты за
нихъ. За цѣну самого лишь влыву, жадна
державя не бддае добровѣльно своихъ провин-
цій. Зъ повысшихъ вѣстей можемо отже лишь
то одво вносати, що Австро-Угорщина змѣни-
ла, здаеся, теперъ политику супротивъ Сербіи
и иде мабути на руку верховодячимъ въ нѣй
радикаламъ, которіе обнимаюча спадщину по
напреднякахъ и Миланѣ, заявили голосно, що
будутъ стояти по сторожѣ той державы, котора
найбольше буде уважляти интересъ сербскій.

„Варшавскій Дневникъ“ доносить, що пра-
вительство російске постановило до кѣнця
слѣдующого року выбудувати слѣдуючій зе-
лѣзнякъ въ полуднѣе-вѣхѣдній Россіи,
которій для Россіи зъ взглядовъ стратегич-
ныхъ суть вельми важны: Жмаринка-Могилѣвъ
надѣ Днѣстромъ-Окниця, Окниця-Липка-
ны-Новоселци и Вирзуля-Рыбница-Бѣлѣ-О-
ниця. Рѣвночасно наказало правительство за-
хѣднѣти на многихъ стаціяхъ полуднѣе-за-
хѣднѣхъ зѣлѣзнякъ великій магазины на збоже
для войска.

На парѣ въ Кашинѣвъ, устроеномъ по
виправахъ кавалеріи и козакѣвъ, выголосивъ та-
мошній комендантъ дѣвизіи бесѣду, въ которой
доказувать, що тепершнѣи кавалерія російска
буде въ силѣ до бѣсѣмъ дѣвѣти подати въ Лю-
тарингъ руку своимъ братьямъ Французамъ.
Скоро лишь задунѣтъ земля бдѣ коней козакѣ-
ныхъ — казавъ бесѣдникъ — задрожитъ Евро-
па, котора памятае пророцтво великого Напо-
леона, що до сто лѣтъ Европа буде або реу-
бликанство або козацкою; а що реублика-
нство не ведесе навѣтъ въ Франціи, то
сповнѣтѣся друга часть наполеонскаго про-
роцтва.

Берлинскѣ Post доносить, що межи вой-
сковыми провѣтима, якій мають бути предло-
женъ нѣмцескому парламенту, естѣ такожъ
проектъ утвореня двохъ генеральныхъ комендъ
а именно мае бути роздѣленъ 15 корпусъ,
которій числитъ 49 баталіонѣвъ пѣхоты, и зъ
него буде утворенѣи нова ген.-команда на вѣхѣ-
дѣ державы. Що сего доси не зроблено, то
сталося лишь зъ взглядовъ на Россію. Але те-
перъ не може бути тѣхъ взглядовъ, бо Россія
выставила такожъ въ Влѣнѣи и Варшавѣ по
одному корпусу. Тѣ мѣвы не потягнутъ за
собою абблѣшеня арміи а такожъ не стоятъ о-
ни въ нѣякій злѣзъ зъ новымъ закономъ вой-
сковымъ въ Франціи.

Tribuna доносить, що кѣлькихъ членѣвъ
италийскаго парламенту думае выѣхати до
Абессиніи на коронацію короля Мене-
лика, котора мае бдбутися при кѣнци сего
мѣсяца въ Адѣ. Мае такожъ бути рѣчь певна,
що италийске правительство возьме оваці-
яльну участь въ торжествѣ коронаційномъ и
вышле туды кѣлькихъ высшихъ офицерѣвъ,
котрыхъ буде супроводжати бдѣлѣ регуляр-
ного войска. Шесть абессинскаго посольства
Маковей дѣстаетъ пасмо бдѣ своего короля,
въ котромъ той ему доносить, что его призна-
ли королемъ етіопскимъ и въ всѣхъ провинціяхъ
зъ выимкою малой части провинціи Тигры. Ту
часть Тигры думае бѣтъ ще при кѣнци сего
мѣсяца покорити, а бѣтакъ буде короноватися.
Въ пасмѣ тѣмъ сказано такожъ, що Мене-
ликъ збѣшовся бувъ въ Дебри-Таборѣ зъ ко-
ролемъ Гогіаму, которо влаетъ вновь пот-
вердавъ. Розмова зъ нимъ була дуже сердеч-
на. Король Гогіаму перебувъ чотири дѣи въ
Дебри-Таборѣ а бѣтакъ поѣхавъ до краю Гала-
бѣвъ. Головно-командуючій генералъ въ
Абессиніи, Бальдессера, вернувъ до Массавы,
а команду залогъ въ Асфарѣ бддавъ полков-
никовъ Альбертоне.

Межа регентами сербскими а коро-
левою Наталією ведуться зновъ перегово-
ры. Предложена, якій регенты поробила ко-
ролеви, опираються на условіяхъ поставленныхъ
королемъ Миланомъ. Королева робить ще де-
якій труднѣи, але здаеся, что такъ пристаете
на нихъ, а въ такомъ случаю буде йи дозво-
лено перебувати часово въ Вѣлградѣ. Кажуть,
что король Александръ мавъ писати до своей
матери, чтобы она приняла условіи дала
доказъ, что его дѣйство любить и хотѣла-бы
его побачити, бо въ противнѣмъ случаю му-
сѣвъ бы бѣтъ сумѣватися о еи материнскій
любви. Такожъ и шарша публика уважае
условіи короля корыстными и такими, что на
нихъ можна згодитися, и для того политичній
газеты не розпасаються вже теперъ о сѣй
справѣ такъ якъ давнѣйше.

церковь стояла въ водѣ. — При повени въ Чер-
новцахъ, послѣ тамошной Газеты Pils., вырату-
вала огненя сторожа 41 особѣ, мѣжъ ними кѣль-
канацѣи дѣтей, зъ филъ Прута. На Буковинѣ най-
больше потерпѣвъ бдѣ повени повѣтъ выжиный.

— Въ Загребѣ померъ Адольфъ Ткальчевичъ Ве-
беръ, кривошанинъ загребскій и литератъ хор-
ватскій. Въ литературѣ хорватскій заслуживае Ве-
беръ передѣ всѣмъ знаменитыми перекладами сти-
ховъ и новелъ зъ всѣхъ славянскихъ языковъ.
Умираючи записавъ бѣтъ свой цѣлый мастокъ на
добрѣдній цѣли, и такъ: 6000 зр., загребскій ка-
тедрѣ, 6000 зр. товариству св. Бронима, що вы-
дае популярній книжочки, 1000 зр. академіи полу-
днѣе-славянскій, 7000 зр. Матица хорватскій,
по 1000 зр. на притулокъ убогихъ въ Загребѣ,
на дешеву кухню, на загребску сторожу огнѣву,
товариству сѣваковъ „Коло“ и товариству акаде-
миковъ на подѣмогу для правниковъ и фи-
лософовъ, 2000 зр. а. в., такожъ товариству дру-
карѣвъ на подѣмогу для вдовцѣи и сирѣтъ и т. д.
Загаломъ записавъ Веберъ 41.300 зр. на до-
брѣдній цѣли, а мѣжъ иншимъ признавъ 6000
зр. на свой памятникъ надгробный зъ застереже-
нѣмъ, чтобы сѣи памятникъ выкованъ І. Ревдичъ,
здобный хорватскій рѣзбяръ, але не конче фаво-
ризованный членѣмъ. — Такихъ то патриѣтовъ
мають Славяне!

— Намѣстничество розвязало ще одну раду гро-
мадску. Такихъ щасливыхъ мѣстомъ естѣ Яновъ
коло Львова. Зарядъ мѣста бдданъ антикареви
Вильчинскому.

— Письменный испытъ зрѣлости въ львѣвской школѣ
реальной починаеся дня 10 н. ст. вересня; абу-
риенты мають зголошывати до 8 н. ст. вересня въ
дирекціи.

— Выдѣлъ рады повѣтровои въ Подгайцѣи розписуе
конкурсъ на мѣсце секретаря рады повѣтровои бдѣ
такими условіями: Треба выказатися похѣченны-
ми студіями правничими, зложенными испытами и
практикою административною. Першенство мають
выслуженъ политичній урядники концептовъ. Зна-
нѣе краевыхъ языковъ и нѣмецкаго языка. Плат-
ня рѣчно 800 зр. и 200 зр. на помешканье, а бѣ-
такъ вынагороды за контролю громадъ и три
квѣнцѣи по 200 зр. Мѣсце надаеся зъ-разу про-
визорично а при стабилизации квѣнцѣи вѣислю-
ются до пенсіи. Секретаръ не може мати побѣч-
ныхъ занятій. Речнѣеъ подаватися до 25 н. ст.
вересня с. р.

Надѣслане.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выгнѣнѣла простымъ средствомъ бдѣ 23-
лѣтної глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того сред-
ства по нѣмцки переслати даромъ всѣмъ бажачимъ. адре-
са I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Наука, штука и литература.

— Число 9 Часописи правничой мѣститъ слѣдую-
чій статѣ: „Дѣло про новый законъ громадскій
для 30 большихъ мѣстъ галицкихъ и его стано-
вище въ системѣ краевого законодательства громад-
скаго“ — д-ра Ант. Горбачевского; розпорядже-
нѣе министерства правосудія зъ дня 2 липня 1889
ч. 2927 въ цѣли удержаня згодности мѣжъ новы-
ми книгами пшотъ, а катастрофъ; практика судо-
ва д-ра А. Г., д-ра Т. К. зъ Пер. и д-ра Ст.
Ф. и замѣтки литературны. Особливу увагу звер-
тае на себе студіи д-ра Горбачевского, въ которой
представленъ авторъ живой и интересный пред-
метъ зъ влаетивою собѣ докладностію и фактовою
рутиною.

— Змѣсть чч 15 и 16 „Зорѣ“: Чума, повѣсть И-
вана Франка (дальше). — Байка, стихъ Володи-
мира Александрова. — Черезъ що баба Мокрина
богомолко стала, образки Олекса. Катренка (даль-
ше). — Пѣсня про Гарбуза, рослинный епосъ Во-
лод. Александрова. — Бѣла панна (дальше). — До
Украины, стихъ Волод. Александрова. — Земля-
ки, этнографичній очерки С. Исавича. — Зъ ли-
сту до матери, стихъ. — Образки зъ Африки,
И. Матѣева (дальше). — Прощанье, стихъ. —
Житѣ-бутѣ, звычай и обычаи горского народа, зб-
равъ въ Дидѣвѣ Ив. Кузѣвъ. — Зъ Соколке-
вой Електры, перекаждѣ. — Исторія литературны
рускои, Омеляна Огоновского. — О выставѣ Ста-
ропигийскаго Институту, Петра Скобельскаго (ко-
нецъ). — Посмертна згадка о Іосифѣ Лознян-
скомъ.

— Sonntagszeitung, выходящая въ Будапештѣ, по-
мѣстила въ своемъ додатку литературномъ розвѣд-
ку наукову бл. п. I. Гануша: Ueber die Betonung
der Substantiven im Kleinsrussischen. I. Ганушъ
одрержавъ бувъ передѣ кѣлькома рокамъ за сѣю роз-
вѣдку дашломъ доктора философіи въ липскомъ
университетѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 5 вересня. Нѣмецкій и италий-
скій аташе войсковой возьмутъ участь такожъ
и въ маневрахъ цѣсарскихъ на Угорщинѣ. —
Министеръ Дунавскій повернувъ вже до
Вѣднѣи.

Парижѣ 5 вересня. Редактора булянж-
стѣвской Cocardе засуджено на чотири мѣся-
ца за крадѣжъ актовъ въ процессу Булинке-
ра. — Президентъ республики не выдасть вже
манифесту до народу; правительство заказало
префектамъ признавати важными кандидатуры
Булянжера, Диллона и Рипшорта.

Бѣлградѣ 5 вересня. Розойшлася тутъ
поголоска, що королева Наталія приѣде въ по-
ловинѣ сего мѣсяца въ приватномъ характерѣ
и осѣде въ Бѣлградѣ.

Грацѣ 5 вересня. Посолъ Магъ заявивъ
передѣ своими выборцами, что нѣмецка опѣ-
зиціи зрѣбѣтъ сенесію, скоро-бы рада держав-
на ухвалила внесенные кн. Лихтенштайна.

Берлинѣ 5 вересня. Правительство мае
зажадати нового кредиту въ сумѣ 8 мил. на
цѣли войсковой.

ДѢЛО

Выходить у Львові щодня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой година по полудни. Литературный додатокъ „Вибіорка найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходить въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на чередную разовъ зъ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львові Администратія „Дѣла“ ул. Ваторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Капола Давидова 9. Въ Перемишлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта). У Вадинъ M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Галльбурѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и наложеніе за инсераты платитъ у Львові.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрію:

а цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на півъ року . . . 9 ар. на півъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 пр. на чверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 пр.

у Львові:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на півъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 пр.
Реклація, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вѣрнуться лише на попереднє застереженіе. — Реклація неопечатанъ болѣе одъ порта

Полноцѣно члену комитетъ 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. одъ однимъ стрѣчкою печатномъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подати числятся по 10 кр. одъ стрѣчки.

Загальні Збори товариства „Просвѣта“ въ Станиславовѣ.

(Конецъ.)

По офіціальной части наступила часть неофіціальна, угощеніе селянъ, сибільный складковий обѣдъ, вечерокъ для селянъ и музыкально-декламаторскій вечерокъ зъ танцями въ касинѣ мѣщанськомъ.

Збори скѣнились по 3 година зъ полудня. Селянамъ подано перекуску а салю застѣданъ приглагожено на складковий обѣдъ. До обѣду зашло около 60 особъ а подчасъ обѣду грали музика. Середъ обѣду вишено тоасть. Першій тоасть выголосивъ голова товариства д-ръ Омелянъ Огоновскій на честь станиславскон филіи „Просвѣты“ и комитету мѣсцевого, а на сей тоасть одповѣвъ членъ мѣсцевого комитету и господарь при обѣдѣ п. Стахевичъ тоаствомъ въ честь товариства „Просвѣты“, центрально о видѣлѣ и головы товариства. Дальше выголосивъ посолъ д-ръ Савчакъ тоаствомъ въ честь патріотичного священства; д-ръ Омелянъ Огоновскій въ честь председателя збору посла Романчука и въ честь основателя денесовского хору о. Вітошиньского; судья п. Шеховичъ въ честь науковон праць въ рука д-рѣвъ Омеляна и Александра Огоновскихъ; д-ръ Олександръ Огоновскій — на тематъ „Ще не вмерла Украина“, по чѣмъ всѣ присутніи, стоячи, одѣцвали цѣпъ „Ще не вмерла Украина“; о. Николай Галуцкскій выѣлъ тоаствомъ въ честь представителей рускон праси. Позаякъ обѣдъ бувъ трохи прибізвивъ а въ тѣй самѣй салі мавъ одбутися вечерокъ для селянъ, то селяне почали буди сходиться. Споре вже було чясло селянъ, коли д-ръ Кость Левинскій выголосивъ тоаствомъ въ честь греческѣвъ, зазначаючи, що они суть найбільшою силою рускон народу. Въ салі наставъ великій ентузіазмъ; всѣ одгукнули одъ одоудъ и запрошено до нихъ селянъ и почалась нова гречина. Подчасъ того мавъ ще промову до селянъ д-ръ Олександръ а селяне приняли ен въ великомъ одушевленіи, перерываючи часто грѣмѣмъ „Славно!“

Тимчасомъ настала вже була пора на вечерокъ. Гостѣ заняли мѣста а судья п. Волянскій одривъ вечерокъ промовою до селянъ, котра своимъ змістомъ и способомъ выголосенія выкликала загальне одушевленіе. Рѣлко коли лучася, чтобы селяне такъ бѣдъ разу арозумѣли бесѣду и переняли ен въ духомъ. П. Волянскій говоривъ на тематъ сибільности интеллигенціи зъ селянствомъ, и на привѣрахъ въ нашон найновѣйшон исторіи доказувавъ, якъ до того прийшло и якъ просвѣта сполучила сурдуговцѣвъ зъ селянствомъ.

Дуже зворушаюча була сцена, коли на естрадѣ появилася старенькій о. Заячківскій зъ Лопаньскімъ въ слабомъ та тихомъ, но повнимъ молодечого жару голосомъ промовивъ до селянъ. О. Заячківскій крѣмъ слѣзъ розказувавъ, якъ то молодѣжь перша стала думати надъ долею народу и надъ его просвѣтою и якъ то она дала починъ до завязанія товариства „Просвѣты“, а теперь, ажъ сердце радуется, коли бачиться, якъ гарній овочъ выдѣвъ трудъ давноя молодежи, коли побачити, якъ численно на зборахъ згромадились и селяне и интеллигенція и яка межа нами панувъ братня любовь. Звертаючись до селянъ сказавъ бесѣдникъ: на васъ наша надѣя, вы наша будущасть!

Въ слѣдъ за тымъ одозвався о. Галуцкскій, розказуючи селянамъ, хто есть его передбесѣдникъ — то папъ-отець зъ Лопаньскімъ, котрый хочъ якъ старенькій, сибѣшитъ всюды, де лише клоче его народна справа. Най намъ жеже ще на многій дѣла! Нарѣдъ грѣмко одкликнувъ „многая дѣла!“ а стоячи близько о. Заячківского взяли его на руки и обнесли доокола.

Обѣдъ розпочавъ хоръ денесовскій свои продукціи. О хорѣ сѣмъ не потребуемо богато розписуватися, бо хочъ бѣвъ въ своимъ теперѣшномъ складѣ значно змінився, то все така управленіе нимъ та сама майстерська и патріотична рука о. Вітошиньского. Слѣвы хору выкликали велике одушевленіе, а особливо видко було мѣжъ селянами, якъ они тымъ радувались, що ихъ брати зъ Денесова одбирають добре заслужені похвалы.

По сѣмъ выступила цѣнна Климентина Волянська и декламувала поезію Метелѣ „Не загинѣла“. Декламаторка выголосила свою декламацию зъ повнимъ арозумѣніемъ и вѣровою и тымъ удостоивъа грѣмкихъ одгукѣвъ. Друга декламация п. Волянскон байки І. Озаркевича „Вовкъ, пѣсь и баранъ“ выкликала правдиве одушевленіе въ салі. Помнячи вже, що для селянъ рѣчь сама була прегулябѣнша, то декламаторка зумѣла ще модуляцію голосу и одповѣднымъ акцентуваніемъ рѣчь такъ повести, що сенсъ байки мусѣвъ конче стати кождому арозумѣлымъ и тымъ надала декламации найбільше ефекту. Тожъ вѣдяча публіка нагородила п-ну Волянську не виха-

ючими окликами: славно! Обѣдъ слѣдували зновъ слѣвы денесовского хору, а коли сибѣвъ скѣнчився, промовивъ ще пос. Романчукъ на тематъ згоды межи рускою интеллигенцією а людомъ. Люду такъ способного и доброго, якъ нашъ, — казавъ бесѣдникъ, — трудно знайти. Не диво отже, що всѣ его хвалить а мамѣ того всѣ его цураються. Правда, лучася, що нашъ сусѣды говорятъ и цѣлуютъ ся зъ нашимъ людомъ, але то лише хѣба тогды якъ его потребуютъ, отъ якъ н. пр. при выборахъ; але якъ той часъ перейде, тогды вже не хотять его знати, тогды ты хлопѣ стѣи за дверма. Не такъ робить руска интеллигенція. Руска интеллигенція походить зъ селянъ. Мы всѣ собѣ рѣвни и для того то интеллигенція не лише тогды братається зъ народомъ, коли его потребуе, не лише передъ выборами. Отъ ма знавъ збѣдѣвъ тутъ всѣ разомъ не для якогось интересу, бо выборы вже давно минули. Бувало такъ, що вѣлможні панове цѣлувались зъ народомъ, коли того потребували. Я позволю собѣ поцѣлувати тутъ першого, котрый тутъ стѣишь, не ддятого, що его потребую, але для братерства. Мы всѣ стоимъ за одного а оденъ за всѣхъ! По сихъ словахъ поцѣлувася бесѣдникъ зъ найближше коло него стоячимъ селяниномъ а хвила ся выкликала ентузіазмъ, котрый годъ описати. Выступивъ хоръ а разомъ и всѣ збѣдѣвъ одѣцвали зъ одушевленіемъ „Ще не вмерла Украина“. Вечерокъ закрывъ д-ръ Савчакъ короткою промовою: Працюю Васъ и желаю Вамъ щасливон дороги! Идѣть въ свѣтъ и розкажѣть, що тутъ видѣли и чули!

Ледя скѣнчивася селянскій вечерокъ, якъ уже почався и вечерокъ въ мѣщанськомъ касинѣ, де численно збѣралася интеллигенція, особливо же богато явилася дамъ. Вечерокъ розпочавъ сибѣмъ денесовскій хоръ и тутъ можна було его продукціями ще болѣе налюбуйтисъ. Навѣтъ такъ труднѣй композиціи, якъ Лисевскій, выконувавъ хоръ дуже гарно и зъ всею прецизією. Декламация п-ны Волянскон поезіи „Три зорѣ“ (Ом. Поповича) выпала дуже гарно а публіка грѣмѣмъ и не вихаючими одгукѣмъ зумѣла декламаторку выголосити ще другу декламацию „Не загинѣла“, и нагородила ен зновъ грѣмкихъ одгукѣмъ. Гра на фортепианъ п-ѣ Олесѣ Озаркевичевон и декламация пана Г. збѣдѣвъ собѣ таковыя загальне признаніе. Наконецъ одѣцвали хоръ же кѣлька пѣсенъ и закінчивъ свои продукціи одѣцваніемъ яму „Ще не вмерла Украина“. Замѣтно було, що коли хоръ почавъ сибѣвати сѣ имѣа а де-хто сидѣвъ, то загаль публіка ставъ голосно домагатися, чтобы встали. Всѣ встали зъ мѣсто и выслушала яму. На тѣмъ закінчивъ другой вечерокъ а одтакъ розпочалъ танцѣ и пѣйшла весела забава до самого рана. До першого кадрані етаудло 60 паръ.

Такъ одбулися перші збори товариства „Просвѣты“ въ Станиславовѣ, а хто лишь на нихъ бувъ, вернувъ одушевленый и покрѣпленый на душѣ. Коли-бъ такъ не велика злѣва, яка настала була бѣдѣ ту пору, збори були-бъ выпали же свѣтлѣйше, бо черезъ дощъ мусѣвъ бѣдѣсти деякі точки программы. Такъ ярмарокъ, на котромъ мали продаватися вырѣбы гуцульскій, мѣгъ одбутися лише въ тѣснѣйшій комнатѣ, де директоръ „Гуцульскон Спѣлка“ въ Коломиѣ п. Герасимовичъ розложивъ свои товары. Мусѣвъ бѣдѣсти такожъ проэктованій штучній огнѣ и т. д.

Переглядъ часописей.

[Nowa Reforma о промовѣ маршалка краевого до цѣсаря въ Павлосевѣ.]

Въ справѣ промовы маршалка краевого гр. Тарногского до цѣсаря въ Павлосевѣ высклазали мы вже вчера свою гадку въ статьи вѣтуальной. Нинѣжь годиться зановуговати ще одѣвъ-оданокъ въ тѣй справѣ голосъ Now-on Reform-ы. Она пише:

Въ промовѣ маршалка заставенъ на вступѣ lapsus, на котрый мусимо звернути увагу въ надѣя, что тутъ зайшла проста похибка, яка при подобныхъ нагодахъ уже не повторяться. Маршалокъ почавъ промову бѣдъ того, что монарха витяють: Wydział krajowy, szlachta i polowie sejmowi. Похибка ясна якъ на долонѣ. Сѣмъ есть репрезентация цѣлого краю, всѣхъ верствъ людности краю, въ нѣмъ мѣстяться законодавча сила людности краю, — отже въ подобныхъ енуацинѣхъ перше мѣсто належѣть сѣмѣмъ яко цѣлостѣ, а не репрезентантамъ однон верствы людности. Не хочемъ розбирати причинъ, за-дѣя якихъ на повѣтаніе монарха въ Павлосевѣ не была вѣзванъ всѣ послы, — може бути, что якѣсь невѣдомый намъ, выгядъ на етанету дѣрзку етаудло тому на перешкодѣ. Однѣкъ на всѣхъ сѣмѣхъ въ промовѣ маршалка належало на першѣмъ мѣсто назвати послѣдъ сѣмѣмъ зъ выдѣломъ краевымъ, а потому шлахту, бо, повторяемо: сѣмъ репрезентуа цѣлѣсть краю и его людности.

Зъ сен статьи Now-on Reform-ы показуе, что на повѣтаніе цѣсаря не запрошено не тѣлько анѣ одного посла Руси, але и не запрошено послѣдъ зъ демократичного табору польского. Маршалокъ краевый витавъ цѣсаря тѣлько въ имени послѣдъ шляхтичѣвъ. Коли-жъ такъ, то годилося выразно се связати...

Дописи „Дѣла“.

Зъ Сокальщины.

[Прийимѣ до нашихъ просвѣтныхъ подѣй.]

Перейдемъ, брате, весь свѣтъ вшаръ и вздохнемъ, то рѣдѣе де нагодашъ на такую другу краину, якъ та наша славетна Галилея.

Ось хочѣ-бы и зъ тою просвѣтою у насъ. Въ цѣломъ цивилизованомъ свѣтѣ принята засада, что просвѣта, особливо въ низшихъ верствахъ есубільности людскон, повинна бути шарена въ тѣй мѣвѣ, якои народъ въ щоденныхъ своихъ зносинахъ уживае, — бо тогды тѣлько принесе она бажаній овочѣ. Се рѣчь такъ ясна и арозумѣла и досвѣдомъ тѣлѣхъ вѣкѣвъ стверджена, что дальше розводиться надъ нею уважемо за злѣшнѣ. Тутъ тѣлько упередженіе и зла воля посмѣли-бы заложити свое veto. А въ нашѣй Галилеѣ не цивилизация, а польонизация такъ людямъ въ голову заѣхала, что постуъвъ, просвѣта, гуманній идеѣ, добробытъ матеріальный повинны передъ манією польонизацііною уступати на другій планъ.

Звѣстно, Сокальщина заселена Русинами. Зъ вынмкою мѣсть, де населене мѣшане, вырѣхѣвъ майже всюды маємо школы зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ. Та тѣлько се нужда, что на паперѣ пишася: зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ, а въ дѣйствости оно иначе... Два слѣдуючі факты зиллюструють намъ найлучше ино-що сказане.

Ось входимъ до такои школы „зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ“. На дверехъ написано: Wstep wzbroniony. Сен членомъ мѣсцевон рады шакльонъ — корствашъ изъ свободѣ вступу и входимъ до класъ. Дѣточокъ, склѣвити Бога, збѣралася гарна кучка. При таблѣкѣ стѣиць дѣтвакъ вразъ изъ учителемъ и розлазуютъ задачу зъ рахунокѣвъ. О тѣмъ уха одбывася языкъ польскій. Перейшли до географіи — и тая такожъ обраблѣлася по польскѣ. Смотримъ до каталогѣвъ та записанкѣвъ — и тутъ усе по польскѣ. Не хочѣсь тобѣ вѣрити, что ты вступивъ до школы „зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ“. Ддятого и пытаешъ учителя:

— Якій языкъ выкладовый есть въ сѣй школѣ?

— А вже-жъ рускій, — одповѣдае учитель.

— Але-жъ о мон уха одбывася все языкъ польскій, — замѣтишь ты ему.

— Таку вже маємо инструкцію, — одказуе учитель.

— Покажѣть по менѣ, коли ласка, сѣю инструкцію, радѣ-бы я ен бачити.

— На писемъ мы ен не маємо, а давъ намъ ен усно инспекторъ п. Сіесть.

Такъ отже побѣчь писаныхъ законѣвъ истауютъ у насъ ще додаткомъ и устной инструкціи, котрѣ зъ писменнымъ закономъ, якій затвердила найвысша власть державна, стѣиць у волючѣмъ противорѣчю. А вже-жъ п. инспекторъ Сіесть авансувавъ на инспектора шкѣль въ краковскѣмъ окрузѣ!

Въ Рамѣ истукотъ великаньскій заведена де propaganda fide, де молодѣ людѣ, что мають статися мисіонерами, докладно выучуются языкомъ, якимъ Индіяне ча то другій дикій народъ остайчи въ поганьствѣ бесѣдуютъ, чтобы тымъ улѣкшити собѣ дѣло ширенія науки Христовон. Знають бо они о тѣмъ добре, что слово Боже тѣлько въ матернѣмъ голосенѣ языцѣ знайде нехибно легкій приступъ до сердца дикунѣвъ. А вже-жъ и сс. Кариль и Методій не перше ступили на землѣ славянскій, докѣ собѣ не присвоили знаніе языка славянського. А тутъ ось слухайте, что приключилося на конвєренціи учителейсѣй, котра при вѣнци серпня збѣралася въ Сокалі. Всѣ розправы, якъ воз и повсюду, велика тутъ мѣзѣ-бы въ Тарновѣ або въ Краковѣ въ языцѣ польскѣмъ! Зъ порядку дневного слѣдувало чтаніе п. поясновае уступѣвъ зъ чтанокѣвъ рускон и польскон. Прийшла черга на учителя въ Добрянци. Той не потрафивъ нѣ читати нѣ слова одного выголосити по рускѣ, хогѣй ц. к. инспекторъ выразно бѣдъ него того домагася. Такъ отже стало явнѣ, что сѣй чоловікъ нѣ читати нѣ говорити по рускѣ не знае. А вже-жъ Добрянчинъ газелятъ Русины и школа тамѣшная мае выкладовый языкъ рускій! Пытаємося, якъ посмѣвъ сѣй чоловікъ переступати порѣгъ шкѣльный и братисъ просвѣтляти народѣ, котрого языкъ бузѣ ему зовѣмъ чужій?

Здержуємося бѣдъ всякихъ коментарѣвъ, тѣлько позволимъ собѣ поставити пытаніе: Що зробили-бы Чехи, наколи-бы въ ихъ шко-

лѣ народѣмъ піднявся учителемъ бути Сербъ або Хорватъ, котрый не знавъ-бы чеського языка? Але-жъ нѣ! Щось подобного тамъ не привключилось-бы! Таке тѣлько въ нашѣй Галичинѣ може бути!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Сѣмъ хорватскій мае збѣратися въ послѣднихъ дняхъ сего мѣсяця а застѣданъ его потягнутъ мабуть ажъ до Рѣдѣва. Замѣтнимъ есть то, что въ сѣмъ буде порушена мабуть такожъ и справа прилученія Далмации до Хорватіи. Зъ Загребу доносятъ именнѣ до N. fr. Presse, что останки оппозиціонной партіи въ хорватскѣмъ сѣмѣ думаютъ розпочати акцію згѣдну зъ бажаніемъ болѣшности далматиньского сѣму. До тѣй самон газеты доносятъ такожъ, что далматиньскій послы до рады державнон, котрѣ доси належали до клубу Гогенварта, хотять зъ него конче выступити и утворити окремій клубъ полуднево славянскій. Она носились вже давно зъ тою гадкою, але якѣсь не могло до того прийти; чи становѣ такъ, покажѣсь по скликаню рады державнон.

Угорскѣ правительство проэктуе зъ днемъ 1 сѣчня 1891 р. загальный списъ населенія. Министръ торговѣ Бароссъ постановивъ предложити угорскому парламенту дѣтѣный проэктъ закона и зажадае одповѣдно-го кредиту на переведеніе конскрипціи.

И такъ царъ зъ новѣ не приѣхавъ до Берлина анѣ нема надѣй, чтобы ще сего тыждня приѣхавъ, позаякъ цѣсаръ нѣмецкій выбравъ до Дрездена на маневры саскон корпуса. Одно что лишь може бути, что царъ посту-питъ до Берлина чи тамъ до Почдаму тогды, коли буде вертати зъ Даніи до дому, хочъ Post розпустила вѣсть, что царъ приѣде межѣ 25 а 29 с. м.; може бути хѣба, что въ тѣй порѣ мавъ-бы наступити и поворотъ царя.

Нѣмцамъ дуже не сподобалось именованіе ген. Драгомирова губернаторомъ кѣвского округа военного. Драгомировъ мае бути дуже збѣдѣнымъ чоловікомъ и дехто въ Россіи порывуе его навѣтъ зъ Молтыемъ. На случай войны призначенъ онъ вести акцію противъ Австріи. Köln. Ztg. пише отже о нѣмъ такъ: Драгомировъ есть червоннымъ пасланствомъ и неавидитъ Нѣмцѣмъ до найбільшого степеня. Коли въ 1884 р. бравъ участь въ французскихъ маневрахъ, ставъ онъ бузѣ въ своихъ бесѣдахъ такъ выговорювати передъ Французами на Нѣмцѣвъ, что правительство російскѣ, котре тогды ще трохи болѣе числилось зъ Нѣмцями, мусѣло ажъ его выречися. Драгомировъ зумѣвъ такожъ знаменито зашептити ту ненависть до Нѣмцѣвъ и въ своихъ ученикѣвъ. Переважна часть ихъ придерживуе его засадѣ. Новый губернаторъ, по варшавскѣмъ найважѣйшій, належитъ такожъ до числа тѣхъ панславистѣвъ, что бажають якъ найскоршѣй войны. На всякій случай можна по нѣмъ сподѣватися, что онъ на случай войны привятытъ стѣлько збѣдѣности скѣлько и хитрости.

Италянскѣ правительство порѣшило установити у короля Менелика постійне посольство. Первѣстѣно бузѣ назначеный на посла италянскій подорожникъ гр. Антонеллі, але позаякъ онъ хочъ теперь остаетися въ краю, то посломъ буде имовѣрно именованый другій подорожникъ гр. Савимбѣн.

Удержуеъ таки поголоска, что королева Наталія мае около 13 н. ст. вересня приѣхати на довшій побутъ до Вѣяграду. Королева приѣде въ приватнѣмъ характерѣ и буде мешкати або въ наймѣнѣмъ домѣ або закупити явій для себе.

НОВИНКИ.

— Зъ гостины цѣсарѣмъ. Громада мѣста Яро-славля зложила въ дарѣ цѣсарѣви и арх. Альбрехтовѣ два величавы медѣвники, зроблены въ ярославскѣй фабрикѣ п. Чиньского. Медѣвникъ, поданный цѣсарѣви, есть майстерскимъ дѣломъ штуки пекарѣмъ. На плетенѣмъ подносѣ, вырѣбленѣмъ прегарно въ ярославскѣй школѣ кошкарѣскѣй, лежить въ формѣ торту корольскій медѣвникъ перекладанный овочами. На медѣвнику зно-ситися колѣнна зъ марципану; по одній сторонѣ колѣнны есть портретъ цѣсаря а по другой гербъ мѣста Ярославля. На шпиль колѣнны помѣщенный орелъ цѣсарскій зъ розпущенными до лету крылами. Декорация та, вѣлыми ескетовна, зроблена зъ різноцѣвѣтного марципану, посѣла выгадки львѣвского артиста рѣзбѣра Герасимовича. Другій медѣвникъ, поданный архикнязю Альбрехтовѣ (gâteau de Provanse), мае видъ пляцка и почивае такожъ на подносѣ зъ ярославскон школы кошкарѣмъ. Зверхуна сторона медѣвника обильно уде-

корова, на середині в'їхав поміщений герб м'їста Ярославля; рисунокъ выгнотовъ такожъ п. Герасимовичъ. — Вчєра, 5 н. ст. вересня, в'їхавъ цїсаръ о 4-тїй год. зъ полудня до Яро-слави и однївдїв найперше войсковїй баракъ коло залїзниці. При брѣм'ї трїюмфальної повѣтавъ цїсаря зарядъ м'їста, а заступникъ комисаря, адвокатъ Ял, подавъ цїсаревї на поїздї хлѣбъ-соль и скававъ кїлька словъ повїтання. Олдѣкъ поїшовъ цїсаръ до войсковихъ бараківъ въ м'ї-стѣ а опїсїа до гимназїи. Въ гарно прибранїй сїлї зїйшлись прѣсєсоры и ученики; цїсаря по-вїтавъ промовою ученикъ Копровичъ, прѣсїахъ Бога о довгѣ житїє для цїсаря, щоби молодїжъ яко будучїй горожанє могли доказати своєи преданно-сти и вѣрности; по промовѣ подано цїсаревї перо и аттраментъ а директоръ гимназїи Май про-сївъ о поїдїнїхъ на аркуши паперу. Зъ гимназїи перейшовъ цїсаръ до школи коншкарской и тамъ повїтавъ его кн. Юрій Чарторїйскїй зъ члєнами куратора. Вїдїши однївдїв цїсаря баракъ арти-лерїи на Глубокїй коло Ярославля. Цїла та про-їздка цїсаря по Ярославлї трєвала пївтора годи-ни. — Якъ вже мы подали, арх. Райнеръ одѣ-хавъ вчєра до Вїднї, а министръ Бавєрї удає-ся нїнї до Перемїшли, зъ-вїдїкъ переїде дня 7 н. ст. вересня до Вїднї. Такожъ служба и кухня цїсарока вїїзїдїт нїнї до Вїднї а цїсаръ пе-рєсєлєся до Краковї. По дорозѣ, въ Суроховѣ, сєдѣ намѣстника, и въ Высоцку, сєдѣ гр. Стеє. Замойского, побудовано брами трїюмфальнї. Въ недѣлю, по богослужєню въ каплицї двірковїй въ Краковї, удасться цїсарю до стацїи залїзничої въ Радимїє и о 8-їй год. рано стане въ Пере-мїшли, щоби оглянути касарнї и фортификацїи. За двѣ годїны верне цїсаръ назадъ до Краковї. Въ Перемїшли почали пристроювати дворєцъ зе-лѣзничїй и улицѣ. — Въ понедѣлокъ рано вїїде цїсаръ на манєвры, а бѣдмѣ кїнью поїде на дворєцъ ярославскїй и одѣде до Литомїшля. Архїєпискѣ Альбрехтъ и Вїльгельмъ, кн. Вин-дїшгрецъ, шефъ штабу генерального Бєкъ и одна часть свїты не поїде зъ цїсарємъ а доперва о 6-тїй год. вєчєромъ окремихъ поїздомъ.

— Зъ-підъ Солотвини пїшуть намъ: Быстриця на-ша и Манявка прибули наслѣдкомъ триднєвного великого дощу майже такъ якъ въ роцѣ 1866, а мѣсїцїми нароби́ли больше шкоды, якъ тогды. Се-ла, положєнї надъ тїми рѣкѣми, утерїли дужє; въ низше положєнїхъ мѣсїцѣхъ забирали шалєнїй фїлї хаты и огороды. Въ ночи зъ 30 на 31 серп-ня въ тїхъ сєлахъ майже дїхто не спавъ, газ-ды розбїрали задалєгѣ хаты и стодолы. Пото-мєльнїкѣмъ єсть много: въ Журакахъ утопилоє троє манявскихъ людей въ Быстрицї, въ Поро-гахъ двоє людей, зъ тїхъ одєнъ жидъ, въ Батъ-ковѣ такожъ двоє, въ Кричѣ одїнъ. Повѣнь збѣ-вала въ Солотвинѣ мѣстѣ, а такожъ телеграфъ межи Богородчанами и Солотвиною. Мѣстѣ въ Ля-хѣвцѣхъ устоясь, але въ часѣ повєни бувъ зам-кєный а жандармъ стоявъ на сторожї, щоби нїкого не пускати. Якъ зачуваємо, доходила вода въ Вовчинї (підъ Станиславомъ) ажъ до цер-кви, а въ школѣ була таки вода. Страшний видъ представивєся бувъ намъ въ Солотвинѣ, де зъ двоухъ жидѣвскихъ хатъ бїкнами выбухали фїлї воды...

— Провизорична рада повѣтова въ Горлицѣхъ підъ проводомъ п. Милковскогѣ назначила своє урядо-ванє тїмъ, що секретарєви рады повѣтової, п. М. Ст., дала димїсію за то, що бувъ такихъ пе-рєсвѣдчєн, якъ бувшїй маршалокъ п. Пляцкїй; два урядники видѣлу повѣтового одержали нага-ну за то, що агїтували підчасъ виборѣвъ за п. Бєхонскимъ а не за п. Скиншискимъ, а двоємъ члєнамъ окружной рады школьной, выбраннымъ по-передню радою, а то п. Бєхонскому, контр-кандидатови п. Скиншиского и д-ру Радомискому, приклонникови п. Бєхонского, такожъ дано ѡд-ставку. Сотрудника и катихита, котрїй державъ сторону Бєхонского, чимъ скорше перенєсєно зъ Горлицъ. Теперъ нѣбѣ-то будє миръ и тишина въ повѣтѣ...

— Сензациѣное убїйство. Зъ Ярославля доносѣтъ: Въ ночи зъ 4 на 5 н. ст. вересня нападъ хтосъ надъ берегомъ Сяну коло Ярославля на двоухъ по-ручникѣвъ Доната и Шубєрта та покарѣвѣ ихъ тїжко. Донатъ померъ въ полуднє а Шубєртъ ще до вєчєра не бувъ прїтомнимъ.

— Министръ Гавчъ має прїїхати до Кракова въ половинѣ сєго мѣсїця. Дирекцїя касы шадїчої підчасъ побуту министра въ Краковѣ має пред-ложить ему проєктъ будови будиноківъ на помѣ-щенє краковскихъ школъ середнихъ.

— Астрономъ Фальбъ заповѣвъ на той мѣсїєцъ „дїѣ критичнїй“ на 5, 9, 12, 13, 14, 15, 17, 21, 23, 26 и 28, въ котрыхъ мають лунтїаєся трясє-на землѣ и иншї зъявієня природи. Воздухъ має бути до половини сєго мѣсїця холоднїй и слот-нїй. Чи предсказаня Фальба сповнїтєся, побачимо.

— Дирекцїя залїзничїхъ державнихъ повѣдомляє: Зъ днємъ 5 с. м. отвѣрєсь на ново рухъ поїздівъ на тїхъ шляхахъ: 1) мѣшанимъ поїздомъ ч. 5 зъ Коломѣ до Снїтина рухъ особовий и това-ровый, 2) на локальныхъ залїзничїхъ коломый-скихъ рухъ особовий и товаровый зб стацїи Ко-ломѣ до надвѣрнянского передмѣстїа и до Княж-двору поїздомъ мѣшанимъ ч. 802, 3) на локаль-ныхъ залїзничїхъ буковинскихъ зъ Карапчинѣ до Чудина и зъ Вами до Драгоши.

— Не стало соли въ Перемїшахъ! Gazeta Przemyska пише: Въ Перемїшахъ дїються рѣчи, про котрїй навѣтъ не снїлося радѣ повѣтової. О год 67, вєчєромъ въ пятницю дня 30 сєрпня 1889 року не стало соли въ мѣстѣ, що числїть 30.000 мешканцїв. Кухарѣ войсковї, потребуєчи боль-

шой скѣлѣности соли для войска идучого на ма-нєвры, розбїрались по цѣлѣмъ мѣстѣ за солю и не могли достати нї одной топки. Въ торговлѣхъ христїянскихъ не було соли, бо трафицантка по-вѣтова, звязана своими снїбїнниками лихварями, не продасъ своимъ купцѣмъ христїянскимъ больше понадъ 10 топокъ соли, а жида позамы-кали свои крамы за для шабасу. Войсковїй кухарѣ мусѣи ходити по приватныхъ домахъ и просити о солї.

— Якъ жида дохѣдѣтъ у навѣ до маєтну? Власти-тель одного села підъ Лѣськомъ продавъ жидѣ-цѣ зъ Лѣська 200 сотнарѣвъ команы по 70 кр. за сотнаръ — зъ чого розумѣєсь и шєлюга не видѣвъ, бо жидѣвка зїзла се у довѣ. Коману тую, не тїкавши єи навѣтъ, одпродала жидѣвка Сруле-ви Ляндагови жидови зъ Постолова, одїнъ сот-наръ по 95 кр., — отже заробила 50 зр. Срулѣ за-плативъ за перевѣзъ по 15 кр. одѣ сотнаря, — отже одїнъ сотнаръ коштовавъ єго 1 злр. 10 кр., а продавъ жидови властїтелеви Тарнави по 1 злр. 50 кр. заробивъ отже на одїнѣмъ сотнаря 40 кр., разомъ 80 злр. Жидъ зъ Тарнави зновѣ одпродавъ тую коману по 2 злр. 50 кр. властїтелеви тартаку въ Команчи, а що за перевѣзъ давъ по 40 кр. одѣ сотнаря, то на одїнѣмъ сотнаря заробивъ по 60 кр., то разомъ чинить 120 зр. Такъ жида до двоухъ недѣлѣ заробили на 200 сотнаряхъ команы 250 злр. а се-ляне за фѣрманку 110 злр. Не красна-жъ polni-sche Wirthschaft?! — X.

— Фальшивий баронъ жидѣвскїй. Дня 18 сєрпня одержавъ лѣвѣвскїй купецъ Саламонъ Сп. листъ, наданий на почту въ Гусятинѣ, зъ підписомъ не-звѣстїої єму Рухлѣ Горювцѣ, котра подаючи се-бе за доньку мїліонера Лєйзєра Торчинского, просїла єго, щоби знявєся єи сыномъ Альтеромъ Горюв-цомъ, котрїй переначкуєвѣши черезъ границу 1100 волѣвъ мусѣвъ угѣтати передъ російскими властї-ми а бїгъ забравши велику гѣтовку перебуває на разѣ у Львовѣ. Того самого дня явивєся у купця Сп. молодїй чоловѣкъ, єлегантно прибранїй, а представивши себе за барона Воронїца, оповѣд-аньємъ о своѣмъ маєтку умѣвъ такъ зъєднати єбѣ своєго будучого опѣкуна протєктора, що ставъ въ єго домѣ щодєннымъ гостємъ. На другїй день прїїхѣвъ єнъ до перєховку въ вертаймѣвскѣй касѣ два пакєты, подаючи, що заключають по 50.000 рублѣвъ; на третїй день прїїхѣвъ ще одїнъ па-кєтъ зъ 1600 рублями. Вєй тї пакєты єховавъ купецъ Сп. въ касѣ, не отвѣраючи ихъ. Разъ я-коєсь сєй бар. Горювцѣ забавивєся довше въ домѣ купця и просївъ о нѣчлѣгѣ, але єму ѡдмовлєно. Коли за кїлька днѣвъ розвѣдєвєся купецъ Сп., що сєй російскїй мїліонєръ не має своєковѣвъ, склї-кавъ до себе кѣлькѣхъ жидѣвъ и вєй выжидали Горювцѣ. Коли єнъ прїїхѣвъ, ѡдавъ єму Сп. перєхованї пакєты и зажадавъ, щоби ихъ отвѣ-ривъ на перєсвѣдчєнє, чи ѡдбїрає вєй свои гро-шѣ. Горювцѣ не хотѣвъ того зрѣбити и тогдѣ выдерли єму зъ рукъ пакєты, отворили и побачи-ли, що тамъ нема грошей. Повѣдомлєно поли-цїю а та увязнївши фальшивого барона перєсвѣд-чилася, що єе звѣстїий злодѣй зъ Бердичєва, ко-трїй мабуть хотѣвъ тїмъ способомъ снїзнати розкладъ дому купця Сп. и при нагодѣ єго ѡб-красти.

— Кровавїй дощъ падавъ сєго лѣта въ губернїи любельскѣй. Кропѣлъ выгладѣли на кровѣ, скрѣзь по поля и на улицѣхъ стояли червонї калюжѣ, а рукавы людей, що ихъ дощъ захопївъ въ полі при роботѣ, выгладѣли мовъ въ кровї змочєнї. Можна єбѣ представити, якїй перєполохъ межи сєлянїнами выкидало се природєє явищє. Фляшку топ дощѣвки выслано до Варшавы въ цѣлї нау-ковѣмъ слѣдженїа, а підъ мїкроскопомъ покажєся бєзперєчно, що причиною того забарвлєня атмо-сферичноє воды будуть мїліарды инфузѣрїївъ, проживаючихъ въ высокїхъ сферахъ воздушныхъ.

— Палєньє мощей людскихъ замѣсть грєбани завє-ли у себе до теперъ въ Италїи 42 громады и половина зъ нихъ вже уживає крематорїй, въ двоухъ будуєтєхъ такіхъ печѣ, а прочї громады, числѣмъ 19, перѣшли такожъ будуєвати, але не мають потрѣбныхъ до того средствъ.

— Числѣ темныхъ на очї въ Россїи не єсть у вєйхъ племенъ ѡднѣковоє. Въ Польщѣ припадає на 10000 людєй 8 слѣпыхъ, въ Литвѣ 10, межи жидами такожъ 10, у Россїянь, Русинѣвъ и Ло-тишѣвъ 19, у Ёстонцѣвъ 22, у Башкирѣвъ 35, у Мордвинѣвъ 41, у Татарѣвъ 51, у Чувашѣвъ 63 а у Вотяковѣвъ ажъ 83. Финскїй племена єуть далеко больше выставлєнї на слѣпоту, чимъ Арієцѣ и Семиты. Осьма часть темныхъ тратїть очї черезъ бєсу.

— Дрѣбнїй вѣстї. Громада Новошчѣвъ, пов. сам-бѣрського, одержала ѡдѣ цїсаря 50 зр. підмогою на будову школы. — Длї потерпѣвшихъ ѡдѣ по-вєни на Буковинѣ жертвуєвѣвъ цїсаръ 3000. зр. підмогою.

Наука, штука и литература.

— Змѣстъ XI выпуска „Правды“ за мѣсїєцъ сєр-пеня: I Вогуїнї статтї: а) Памятї Гр. Ф. Квіт-ки; б) дещѣ зъ історїї земельнихъ вїдїносїи. II Про-фєсор Ратмїровъ, романъ-бувалїщина Д. Мордовця. III До історїї українсько-руського письменства. Дещѣ про Опанаса Марковича. IV Колѣнїзация України від половини XIII до половини XV в. V. Теорїя і практика. (Зїспомїнокъ мирового суддї.) VI До Чайки, віршъ. VII Вістї: с Чернїгоєва, з Бор-зєньского повіту, с Камєнця, з Воронїжа. VIII Оглядъ полігїчний. IX Між Вабами. X. Біблїо-графїчнї звітїки. XI Лїстї Т. Шевченка; Оп. Марковича. XII Некрологъ. XIII Сучасна хрої-ка. XIV Оповѣщенїя редакцїї.

Конкурсы, именованія, перенесєнія и пр.

— Конкурсы. Опорожнєнє мѣсєцѣ канцєлїста въ XI разѣ при судѣ повѣтовѣмъ въ Городєнцѣ; по-даватиє можна до 10 жовтня с. р. до президїи суду окружного въ Коломѣи. — Зверхнѣсть гро-мадока въ Мостикахъ розписує конкурсь зъ ре-чїнцємъ до 30 верєсєи с. р. на мѣсєцѣ ветерина-ря мѣского зъ платнєю 200 зр. и додаткомъ 50% за оглядїны худобы.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 6 верєсєня. Цїсаръ розпорядивъ, що испїты ѡднѣрѣчныхъ охотникѣвъ на офи-цїрѣвъ можуть ѡбѣуватїєся такожѣ и въ крає-выхъ языкахъ, до котрыхъ ѡднакожъ зачислєно лишь языкї мадарекїй, чєскїй и польскїй.

Бєрлїнѣ 6 верєсєня. Россїйскїй наслѣд-никъ престола має дня 14 с. м. прїїхати на манєвры до Гановєру.

Лондонѣ 6 верєсєня. Для страйкуючихъ робѣтнїкѣвъ надхѣдѣтъ зб вєйхъ сторѣбъ значнїй запомогї. Австралїскїй мѣста п. пр. прислалї 60.000 зр. Въ наслѣдокъ того часть предпрї-ємцївъ хоче прїстатї на жаданя робѣтнїкѣвъ.

Сѣфія 6 верєсєня. Кѣлькѣнацѣть офи-цїрѣвъ мають підъ проводомъ полковника Пе-трова вїїхати въ наукову подорожъ до Ав-стрїи.

Бѣлградѣ 6 верєсєня. Россїйскїй посолъ Персїїи має зновѣ вїїхати до Петербурга.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за знижену цїну
отѣй книжкї:

Фавєтъ, трагедїя І. В. Лєтоєго, въ перекладѣ Івана Франка, зъ пе-реднїмъ словомъ и пояснєнїемъ. Цїна знижєна зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомандованою перєсылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Расвскїй и російскїй на-славїзмъ, Корнїла Н. Уєгїєновича. Цїна знижєна зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомандован. перєсылкою 65 кр.)

Taras Szezezenko, życie i pi-sma jego, napisal Gwido br. Battaglia. Цїна 20 кр. (зъ перєсылкою пере-командованою 25 кр.)

Хто замовить вєй три книжки паразъ, одержить ихъ за цїну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекомандо-ваною перєсылкою

Позаєтъ вєйхъ тїхъ трєхъ кни-жокъ уже мало, треба поспїшатї зъ замовлєнїемъ.

КУ-

Фры, торбы, торбїнки до перєвѣ шєи и на цїгара, футєрала на цїлиндры, капєлюхи, палїцѣ и па-расѣлѣ, манѣрки, рєтїнцѣ до па-лїнокѣвъ, подушки, шапки и вєсїкї 2573 приборѣ до подорожї

поручає найдєшевїє

ТОРГОВЛЯ

2537

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнїкї на жаданє даромъ.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провїзїю плачу за посєред-нїцтво въ продажї на ратї законно дозволеныхъ льѣсѣвъ.

Wechselhaus H. FUCHS

Budapest, Dorotheagasse 9,

3081 (7—10)

Вєйхъ науѣтъ лїварєнїхъ

Д-рѣ Емїлїй Лятайнєрѣвъ

ѡбѣувши студїи зъ ѡбєсїгу дєнтїстїнїи въ клїнїкахъ въ Бєрлїнѣ заложивъ ателє дєнтїстїчєскїе при плацу Марїа-нѣмъ ч. 10 и ѡрдинує ѡдѣ 10 рано до 6 вєчєромъ.

Вєсѣлнїй операция доконує на жєла-нєє бєзъ болѣ, ѡдѣбравши чувствѣ ко-пїлїєю або розвєсєлїєнїемъ газѣмъ (Lustgas). Шугунї зубы выгѣтовлєє на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 48—?

Глядаю

приватного учителя, до двоухъ хлопцївъ зъ Іѣи класї гим-назїальной. Волъ Познаньскїй, парохъ въ Давїдѣвцѣхъ, 3104 почта въ мѣсїцї. (2—4)

НА ДОСЛАНЕ.

Щѣ скрѣзь неушкоджену шкѣру можна выустити въ тїло легкїй плиннїй субстанцїи, якѣ етеръ, хлѣороформъ, свѣтїлнїй газъ, кислѣту углєву и т. п. бєзъ найменшого труда, а бѣдѣмъ ѡднѣити ихъ въ мѣчу — се єсть нїнѣ науково непѣборимо ствєрждєною рѣчєю. Отѣ хочѣ-бы спробувати простого експєримєнту и положити ѡблѣдѣ зъ мокрого тїютїону въ ѡколїци жѣлудка, а за кѣлька мїнутъ зрѣбїтєся дужє злє.

На тѣмъ то, доперва въ новїйшихъ часахъ наукою признанѣмъ досвѣдѣ, почїнає выпадєннїй Романомъ Вайсманомъ спѣсѣбъ лѣчєня недугъ нервовыхъ. Хтѣ неждужє на пораженє члєновъ по ударѣ або на нервѣннїй бѣлѣ головы, мїгрєну, бєзсоннѣсть, роздразнєнє, боязнѣ и т. п. а хоче знати о надѣвчїйныхъ успѣхахъ ѡсєгнєныхъ тїмъ лѣчєнємъ, най постарєся о книжѣчку въ 17 наклѣдѣ „Ueber Nervenleiden“, котру можна даромъ зъ оплатѣю почтѣвою одержати у аптї-каря п. К. Крижановского у Львовѣ.

ВЪ СКЛАДАХЪ Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславѣвъ, Перемїшлї, Тернополї, Дрогобичї, Коломѣи, Стрию, Снїтїнїй и Самборѣ

прѣсїєся:

Косы по 40 и 50 кр. (найлѣгшїй).

Зъ фабрики братѣвъ Шулькєвїчѣвъ:

Плуги Нр. І. ар. 7-60, Нр. ІІ. ар. 11; Ко-

лѣсїннїя зр. 6.

Шугїки-ѡбгортѣлѣ до бульбѣ въ двоухъ

частїяхъ 18 ар.

Сѣчварїѣ по 24 ар. 2948

ВЫСТАВА

образѣвъ фѣтѣпластїчныхъ
въ сали Frohsinn въ гѣтели Жоржѣ.

Въ тѣмъ тыжднї

ИТАЛІЯ

Вступѣ ѡдѣ особы 20 кр., дѣтїи 10 кр. Выстава
отворєна щодня ѡдѣ 10-тои до 9-тои годїны вєчєромъ.

3073 (19 ?)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

пѣрѣчєє

выпрѣбованїй и пєрвїй средства космє-
тїчнїй.

ѡдѣначєнї 9-ма медалїями заслуги и 2-ма дїплѣмами признанїа.

Ѡлѣйокъ таниновїй, взмѣнїє и подѣмѣгає во-
лѣсѣ росту. Фляконъ 50 кр.

Помада хїновѣ, взмѣнїє корнѣвъ волосѣ и запѣбѣгає
выпадѣтї волосѣ. — Слѣнокъ 80 кр.

Вѣда атєньскѣ, до зїмѣванїа волосѣ, запѣбѣгає творї-
тїє парїлѣмъ, ѡдєвѣжує, робїть трє-
валѣми барву и полїсьє. — Фляконъ 80 кр.

Ѡлѣйокъ хїно-таниновїй. Дѣлає знаменїто
на корнѣвъ во-
лѣсѣ и на порѣстѣ волосѣ. Въ случѣяхъ дѣ въ наслѣдокъ
недуга выпало волосѣ, выкаєвѣвъ велїкї цѣлюєє дѣланє. —
Вєє по ужитїю одїної фляшкї можна добачити порѣстѣ. —
Цїна 1 зр. 20 кр.

Есєнцїя мѣтѣва до полоканя устѣ,
кромѣ прїємного, сѣрпїлїючєго смаку и запѣху, дужє ко-
рїєстнѣ дѣлає на яєлѣ и зубы. Фляконъ 50 кр.

Пѣрошѣокъ рѣстїннѣ-алькалїчнїй,
до чїщєня зубѣвъ. Наєдѣє перлову бѣлѣсть, ѡдѣлає ка-
мѣнь и квасѣ, котрїй наводїть бѣлѣ и порѣхнѣвѣе зубѣвъ.
Шугѣдєко 30 и 60 кр.

Вїѣлїнѣ средство прѣтивъ прѣтѣ рукъ и пахѣ. Фляконъ 50 кр.

Вѣда лѣвѣвскѣ. Прїємнїй, пїзнїй и довготрєвалїй
запахъ тої вѣды зѣдѣлѣє се, що въ
Антїрпїи на выставѣ всємїрнѣй зѣдѣлає публїчно прѣкла-
мѣвано и ѡдѣначєно. Цїна флякону меншого 80 кр., боль-
шого 150 кр.

Нїгрєтїна. Вѣборнє средство до фарбованїя въ сєйчасѣ
волѣсѣ на трєвалѣ и красну барву чѣрну и
тємну; єсть цѣлѣкомъ нешкѣдлївѣ а въ ужитїю цѣлѣкомъ поєдїчє.
Цїна 1 зр.

Бѣлїи и гарнїи руки. Найбольше червѣнїй и по-
падѣнїи рука выбѣлѣтєся и
выпѣжнѣтєся по кѣлькѣразѣмъ латєртѣ Кремлѣмъ рѣ-
стїннѣмъ. Слѣнокъ 80 кр. 259 48—?

Смѣровїло лїтовскѣ до ѡбѣви и шкѣрѣ, мїгнїтѣ
шкѣрѣ, робїть єи непрѣма-
лїючѣю и трєвалою. Шугѣдєко по 50 кр. и 1 зр.

Набутїи можна у ЛЬВѢВЪ зъ власнїхъ торго-
вѣлѣхъ: ул. Копєрнїка ч. 3, и ул. Галицка рѣзъ Вѣлѣвоєи.
Въ фїлїялѣхъ: въ КРАКѢВЪ Сукѣнїцѣвъ ч. 20, и въ ЧЕР-
НѢВЦѣХЪ Рынокъ ч. 2.

Матерїи вовнянїй на сукнѣ дамскїй найновѣйшїй

Метєрѣ ѡдѣ 45 кр. и высше

При закупѣвъ товарѣвъ просїмо покликѣуватїєся на нашу часѣписѣ.

Выдавєць и ѡдѣзѣлѣннїй редакторъ Иванъ Бєлєй.

Печѣтъ въ фѣбр. Черлѣвскѣмъ.

Зъ друкарѣвъ тѣхъ жє. Шавченка, підъ гар. К. Бєдїарѣкого.

Дѣвча щебетало и запалювалося що разъ бѣльше, такъ, якъ коли-бъ бѣдъ тыхъ шовковыхъ нитокъ та бѣдъ того золота, що пересувалися по єи скорыхъ пальцяхъ, дуръ єи брався.

— Щастье, то прецѣ рѣчь дуже проста. Правда, мы щасливѣй... А чому? Бо мы любимося. Въ тѣмъ то и найбѣльша штука; треба любити и щобы наєъ другѣ любили... Побачите колисъ, якъ прийде той, на которого я чекаю. Мы, якъ стѣи, спѣзнаємося. Я его ще нѣколи не бачила, а таки знаю, якѣи бѣтъ має бути. Онъ увѣйде и скаже: Я тебе возьму зъ собою. А я єму бѣдповѣмъ: Я вже бѣдъ давна на тебе чекала, бери мене зъ собою. Онъ мене забере и вже таки на вѣки. Мы пѣдемо бѣд-такъ до палаты, будемо спати на постеляхъ зъ самого золота и дѣяментѣвъ. Та-жъ то рѣчь такъ проста, такъ ясна!

— Ты вже таки направду дурѣєшь! Мовчи лѣвише! — перебила єи Губертина строго.

Побачивши однакожъ, що Ангелика таки вже дуже розгорячилася и єи мрѣямъ нема кѣнця, говорила она дальше:

— Мовчи, кажу, бо мене ажъ лякъ збирає... Коли мы тебе бѣддамо за якого бѣдолаху, то ты нещаснице такъ спадєшь зъ свого неба, що ажъ кости собѣ положишь. Для насъ бѣдакѣвъ лишъ одно щастье: послухъ и цокора!

Ангелика все таки стояла при своѣмъ и усмѣхаючись сказала спокѣйно:

— Я таки чекаю на него... и бѣтъ прийде.

— Єи правда — бѣдозався Губертъ, котрый такожъ, Богъ знає, куды лѣтаєъ гадками, якъ коли-бъ бѣдъ неї набрався той горячки. Чого сварить єи?... Она-жъ такъ красна, що и король мѣгъ-бы єи сватати. Все може бути...

Губертина засумувалася та споглянула на него своїми розумними очима.

— Ще ты додавай їй охоты до злого! Вже-ж ніхто не знає лїпше бдѣ тебе, що то значить дати серцю волю...

Онѣ поблѣдѣ а въ его очахъ заблєсли грубї слєзы. Та и Губертинѣ жалѣ зробилося, що она такъ ему прїтїала; она прїступила до него и взяла его за руки. Але онѣ бдступився бдѣ неї и заходячись бдѣ плачу повтарявѣ заедно:

— Нѣ, нѣ, я таки немудро сказавѣ... Ты слухай своєи мамы, чуєшь, Ангелико? Анѣ ты анѣ я не знаємо нічого, у неї лишѣ розумѣ... Я таки немудро говоривѣ, немудро...

За надто роздразнений, якъ щоби зновѣ засѣсти на давнє мѣсце, кинувѣ онѣ на бѣкѣ фєлонѣ, котрый вжє натягнувѣ бувѣ въ рамцѣ, а взявѣся напускати хороговѣ, що стояла вжє готова въ рамцяхѣ. Онѣ взявѣ горнятко зѣ фляндрїйскою гумою и ставѣ єї накладати пензлемѣ на выворѣтнѣй сторонѣ матерїи; вышиваньє ставало черезѣ то мѣцнѣйше. Его губы щє дрожали зѣ легонька, але вѣнѣ вжє не обзывався.

И Ангелика мовчала такожѣ, бо їй такъ велѣли, але гадками лѣтала она все выше и выше, далеко понадѣ то, чого бажала; що въ нѣї дѣялося, видко було зѣ єї тоненьквхѣ губѣ, що бдѣ надмѣрного чувства були до половины бдхилилися, видко було зѣ єї очей, въ котрыхѣ пробивалися єї мрѣѣ, широкї якъ то синє небо. А тї мрѣѣ сновала теперѣ все дальше и дальше золота нитка въ єї рукахѣ, зѣ нихѣ виростала и розцвїталася на бѣлѣмѣ сатинѣ великї лилїи и рожѣ а посередѣ нихѣ знамя Марїи. Вышиванє было лилїи свѣтилося якъ якїй лучѣ сонця а тоненькї листочки зѣ металевон дуски,

пришиті крученимъ шовкомъ, выглядали якъ ті звѣзды, що дощемъ спадають зъ неба. А вже само знамя Марія по серединѣ, то ажъ за очі ловило, такъ свѣтилося бдъ золота, що було на нѣмъ то грубе нашите, то повьтєскане; бдъ него розходилися лучѣ мистичного свѣтла, якъ бдъ всходячого сонця. Нѣжні рожечки зъ шовку выглядали якъ правдиві а цѣла якъ снѣгъ бѣла риза яснѣла чудно бдъ прекрасныхъ золотыхъ цвѣтѣвъ.

Довго, довго мовчала Ангелика а бдтакъ пѣдняла голову; ен личко ажъ палахкотѣло бдъ крови, що тиснулася до него зъ серця. Она сноглянула злобно на Губертину, рушила зъ легенька головою и бдозвалася ще разъ.

— Я таки буду ждати на него, и бнъ приїде!

Якійсь нерозважний дуръ взявся ен головы, але она все таки обставала при своѣмъ. Такъ а не инакше, бнъ приїде та й годѣ, и нѣхто не бувъ вѣ силѣ выбити ѣй того зъ головы.

— А я вамъ кажу, мамо, що все такъ станеся.

Губертина не знала, що вже на то казати и здвигнула лишъ плечима а бдтакъ стала собѣ зъ Ангелики кенкувати:

— А я все думала, що ты не схочешъ нѣколи бдаватися. Та-жъ тоті святі, що ты собѣ ними такъ голову набила, такожъ нѣколи не бддавалися. Замѣсть слухати женихѣвъ они страдали за вѣру; утѣкали бдъ родичѣвъ и клали пѣдъ мечъ головы.

Дѣвча лишъ слухало; бо не знало, що на то сказати а далѣ розсѣялося на весь голосъ. Вѣ тѣй природній веселости пробивалося само здоровље и сама охота до житя. Та-жъ тоті исторія святыхъ якъ свѣтъ старій! Бдъ того часу ставъ свѣтъ зовѣмъ инакшій. Сила Божя побѣдила и Богъ не жадає вже бдъ нѣкого,

щобъ хтось страдавъ за него. Ёи привязували до тыхъ святыхъ оповѣданъ чудеса а не нехтованье свѣта и охота умирати. Она все таки мала охоту ѡддатися, любити и рада-бъ була, щобъ и ёи любили та щобъ она була щаслива.

— Встыдайся — глузувала зъ неи Губертина. Твоя хранителька Агнія буде плакати. Хиба-жь ты вже за-була, що она не хотѣла выйти за намѣстникового сына и волѣла померти, щобы сполучитися зъ Исусомъ?

На вежѣ бдозався великій дзвѣнъ; зъ блющу, що широкимъ листьємъ густѣсенько стеливъся доокола ѡкна одной апсиды, пѡднялося цѣле стадо воробцѣвъ. Въ робѣтнѣ взявъ Губертъ, що якъ нѣмый вже зовсѣмъ не ѡдзывався, розп'яту и ѡдъ клею ще зовсѣмъ мокру хоруговъ та розвѣсивъ ёи на стѣнѣ, щобы просыхала. Сонце поступилося вже було дальше и кидало свои лучѣ на старій прилады, сновалки та мѣдяній цѣвки. Коли свѣтло сонця пѡдбѣшло ажъ до обохъ робѣтницъ, то кросна, за котрыми они робили, вразъ зъ матерією и вытертыми ѡдъ работы листьвами ажъ засвѣтилися; клубки шовку, цѣвки зъ шихомъ, золотый та срѣбный дрѣтъ и всякій дрѣбницѣ ажъ горѣли въ свѣтлѣ сонця.

Въ сѣмъ тепленькомъ свѣтлѣ весняного сонця стала Ангелика приглядатися великѡй символичнѡй рожи, котру якъ разъ скѡнчила. Щирымъ, повнымъ окомъ дивилися она на свою роботу а ѡдтакъ, якъ бы ёи небесна радѡсть ѡсѣнила, промовила:

— Исусъ моимъ избранныкомъ.

IV.

Хочъ и якъ Ангелика була щебетлива и весела а все таки любила посидѣти на самотѣ; она ажъ тѣшила-

ся, коли досвіта або вечерами могла такъ самѣсенька посидѣти въ своѣй комнатѣ та трохи одпочити: тамъ вже давала она собѣ волю и думала, скільки вже хотѣла та лѣтала въ своихъ мрѣяхъ свѣтами. Коли бувало въ день могла на хвильку одбѣгти одъ роботы та зайти до своєї комнаты, то була вже такъ щаслива, якъ той, що утѣкъ зъ неволѣ на повну свободу.

Комната єи була велика и займала половину причѣлка, котрого друга половина служила за пѣдъ. Стѣны та вязанье крѣмъ выстаючихъ кроквѣ и мансардѣвъ були побѣлені, а середъ нихъ здавалася стара дубова обстава ажъ нѣбы чорна. Одъ часу, якъ свѣтлицю и спальню на першѣмъ поверсѣ переробили, то тутъ поклали всѣляку старовину зъ рѣзнихъ вѣкѣвъ. Одна скриня була зъ часѣвъ ренесансу, столы и стѣлцѣ зъ часѣвъ Людовика XIII., якесь величезне лѣжко зъ часу Людовика XIV. а прекрасна шафа зъ часу Людовика XV. Лишь бѣле фаянсове начинье и туалета та малый столикъ, покрытый бѣлою цератою, одбивали одъ сихъ старосвѣтскихъ мебѣлѣвъ. Особливо-жь поважно виглядало старосвѣтске лѣжко, заслонене старою рожевою гардиною зъ китицями вересу, такъ вже споловѣлою, що ледви ще лишъ слѣдъ бувъ, що она була колись рожева.

А вже найлюбѣйшій бувъ для Ангелики балъконъ, на котрый выходило одно окно. Давнѣйше мала комната два ѣкна, але теперъ одно, лѣве, забили, а балъконъ, що давнѣйше вшовъ вздовжъ цѣлої фасады, бувъ теиерь ше лишъ пѣдъ правымъ ѣкономъ. А що балъки зъ пѣдъ споду були ше добрі, то поклали на нихъ помѣсть и дали зелѣзне поруче замѣсть давнѣйшої спорохнѣлої балюстрады. Тожъ то хороше було тутъ мѣсце пѣдъ самымъ верхкомъ причѣлка, тихенькій низьокъ, въ котрѣмъ збѣгалися тертицѣ, одновлеи вже сего столѣтя.

Если было перехилитися зъ балкону, то видко було одъ города цѣлу сторону дому, вже добре полупану, зъ фундаментомъ зъ дробного камѣня и цѣлу деревяну клѣть, замуровану цеглами та великѣ, теперь вже майже до половины зменшенїя окна. Въ долинь надъ дверми одъ кухнѣ бувъ дашокъ зъ бляхи. Въ горѣ выставало вязанье бѣльше якъ на метерь а надъ нимъ була крыша, що опиралися на стовпахъ, котрыхъ кѣнцѣ стояли на платвахъ должшой части дому. Такимъ дѣломъ найдвѣся балконъ мовъ бы въ якѣмсь лѣсѣ самыхъ балкѣвъ та платвѣ и трамѣвъ, засѣяныхъ густо цвѣхами та зеленымъ мохомъ.

Одъ коли Ангелика жила въ сѣй комнатѣ, пересидѣла вже тутъ не одну годину спершися на поруче. Тамъ въ долинь пѣдъ нею видѣвся насампередъ городъ, засаженный вѣчно зеленымъ букшпаномъ; въ кутку пѣдъ самою церквою стояла стара лавка зъ граниту а довокѣла неи була грядинка звидѣлыхъ лилїй; въ другѣмъ кутку видко було зъ пѣдъ блющу, що нѣбы портїера стелился по цѣлѣмъ мурѣ, маленькїй дверцѣ. Сюды выходилося на Марїянске поле, спорый кусень землѣ лежащїи облогомъ. На тѣмъ поли бувъ колїсь монастирскїй садъ. Почерезъ се поле журкотѣла быстра рѣчка Шеврота; туды выходили жѣнки зъ сусѣднихъ домѣвъ бѣлие прати; недалеко стоявъ старый розваленый млынъ, въ котрѣмъ пересиджували иногдѣ деякїй бѣднїй люде, що вже не мали де притулитися. Впрочемъ нѣхто вже бѣльше не мешкавъ на тѣмъ поли, а зъ мѣста ишлося сюды лишь одною улицею „де Гердашь“, що ишла на бѣкъ одъ улицѣ Магльоаръ попѣдъ высокїй муръ епископской резиденцїи и попри дѣмъ Воанкуртѣвъ. Лѣтомъ заступали тутъ недалекїй выгладъ своимъ гальемъ столѣтнїй бересты обохъ паркѣвъ а на

полудне закрывала его ще величезна крыша церкви. На Маріинськомъ поли, замкненомъ зѣ вѣхъ сторонъ и заросломъ густо бурянами и тополями та вербами, котрыхъ тутъ вѣтеръ засѣявъ, було завѣгды пусто и тихо; лишь Шеврота перескакуючи зъ камѣнчика на камѣнчакъ по грубыхъ рѣвнякахъ звенѣла мовъ кристаль чистымъ голосочкомъ.

Ангелицѣ ще анѣ разу не навкучилось було въ сѣй самотной закутинѣ, хочъ она вже черезъ сѣмь лѣтъ що рана дивилась на ту саму картину, котрой вже вечеромъ передъ тымъ приглядалася. Деревя коло дому Ванкурѣвъ, що передомъ выходивъ на Широку улицу, стояли такъ густо, що она хйба лишь зимою могла рознѣзнати дочку графинѣ. Була то дѣвчина въ тыхъ самыхъ лѣтахъ, що и она, именемъ Кляра. А въ епископськомъ городѣ стояли деревья ще густѣйше и хочъ якъ бывало Ангелика заглядала, то все таки не могла нѣколи доглянути фіолетовой ризы владики. Навѣтъ и старосвѣтскіе ворота зъ решѣткою, що выходили на поле, мабуть нѣколи не отвиралися, бо она не могла собѣ нагадати, щобы ихъ хто коли отвиравъ, хочъ бы лишь длятого, абы туды перейшовъ огородникъ. Крѣмъ газдинь, що ходили прати бѣлье, бачила она ще лишь малу обдерту дѣтвору, що качалася по муравѣ мѣжъ бурянами.

Весна була сего року дуже тепла. Ангелицѣ минавъ теперь вже шѣснацятый рѣкъ а въ ни очахъ все ще не було нѣчого красшого, якъ то, коли Маріаньске поле починало зеленѣтися ѡдъ теплого цвѣтневого сонця. Найбольша розкѣшь для неи то були цупѣночки тоненькихъ листкѣвъ, ясні, теплі вечера и вся весна зъ цѣлымъ своимъ запахомъ, що будила землю, до нового житя. Сего року якось на видъ першихъ цупѣнкѣвъ забилось и у неи серденько живѣйше. ідъ коли травичка

стала зъ нѣдъ землѣ добуватися и вѣтеръ заносивъ ажъ до неї малымъ запахомъ зелени, почала и вѣ нѣй кровь грати якось живѣйше. Ъй ставало чогось лячно и сама не знала чого, щось ажъ духъ вѣ нѣй запирало. Одного вечера припала она зъ плачемъ до Губертины. Не жура, не смутокъ єї давили; противно, она була щаслива, она почувала вѣ собѣ чувство якогось такъ глубокого, такъ незнаного щастя, що хотѣла-бы була вылити цѣлу свою душу. Вѣ ночи снятися ѣй бувало чудеснѣ сны, передъ єї очами пересувалася якась тѣнь а она цѣла розплылася вѣ якѣсь такѣй щасливости, що проснувшись, ажъ не могла спам'ятатися ѡдъ того щастя, яке на ню ангелы спустили, и ажъ боялася нагадати, що таке ѣй снилося. Она зривалася часто и сѣдала на постели, а тогдѣ сплѣвши долонѣ ловилася руками за груди. Духу ѣй не ставало и тогдѣ, якъ стояла, бѣгла босими ногами ажъ до ѡкна, ѡдчинила єго и постояла хвилю, та ажъ задрожала якъ не своя, скупавшись вѣ свѣжѡмъ воздухѣ; тогдѣ була вже спокѡйна. Якесь безконечне диво брадо и єї она не могла опам'ятатися; споглядала сама на себе якъ на яку загадку, бо змѣркувала, що она вже не мала, що вѣ нѣй ѡдозвалися якась радѡсть, якѣйсь бѡль, котрыхъ она доси не знала: она бачите почувала, що вѣ нѣй розцвѣтаєся чародѣйна урода жѣноча.

Не вже-жъ дѣйстно тѣ невидимѣ лилїа та головки команицѣ вѣ єпископскѡмъ городѣ пускали зъ себе такъ солодкѣй запахъ, що она ажъ не могла нимъ ѡддыхнути, щобы кровь не зарум'янѣла єї личка? Такого роскошного запаху она ще нѣколи не зачула, якъ той, ѡдъ которого она теперъ ажъ скорше стала ѡддыхати. Та-жъ и давнѣйшими роками цвила та велика „павловнїа“*), котреи

*) *Paulownia imperialis* дерево зъ Япану, окраса городѡвъ вѣ полудневныхъ сторонахъ Европы.

р'єснї и сивї якъ фїялки китицѣ добувалися зъ-помежи вязѡвъ, вѣ городѣ Воанкуртѡвъ. Коли она сего року дивилася на цвѣты, то ажъ слѣзы ставали їй въ очахъ бѣдъ того зворушеня, яке викликувала въ єи серци нхъ блѣдо сивя краска. Їй здавалося навѣть, що Шеврота ще нїколи такъ не журкотѣла по рѣнякахъ попѡдъ ситникъ, що вираставъ при єи берегахъ. Рѣчка здавалася таки говорити до неї, она чула єи неяснї слова, а все тотї самї, тотї самї, що ажъ їй въ головѣ заверталося. Хиба тамъ вже не було того поля, котре она добре знала, що такъ все єи тамъ дивувало, та викликувало въ нїй новї чувства? А може то она такъ змѣнилася, що чула и видѣла, якъ тамъ що разъ нове добувалося житье?

Ще бѡльше дивувала єи катедра, та величезна будова, що зъ свого правого боку пѡдоймалася ажъ пѡдъ самї хмари. Що дня бувало досвѣта здавалося їй, що она видить єи першїй разъ а то єи страшно зворушало, їй таки здавалося, що тї старї муры такъ само якъ она жиють, такъ само якъ она думають. Ангелика не знала тому нїякои причини, она того не могла зрозу-мѣти а все-жѣ таки чула, що и въ нїй бѣдзываєся щось такого, якъ то мистичне житье тої величезной будовы, котрои дитинячї лѣта тревали вже три столѣтя и котра зберегала въ собѣ вѣру цѣлыхъ родѡвъ. Доломъ спочивала церковь якъ коли-бъ на колѣнахъ, мовъ бы то она своими романьскими каплицями по бокахъ, своими бѣнами зъ повными каблуками сѣхилилася до молитвы. Горою пѡднималася она вже просто въ гору, пѡдносила очи и руки до неба, бо таке вражѣнє робили бѣна ковчега склеплєнї до середини, що були зробленї бѣмде-сять лѣтъ пѡзнѣйше, та легкї бѣна въ горѣ, попередѣ-

люваній на охрестъ зъ своимъ ломаными каблуками и розетами.

И чимъ разъ выше та выше пѣднималася она ѡдъ землѣ простѣсенько въ гору а ен поперечки и пиластры хору, побудованіи и украшеніи дзвѣночками, пирамидками та наверхками якихъ дзѣста лѣтъ пѣзнѣйше, величалися правдивымъ готицкимъ стилемъ. Жолѡбѣцъ, що ишли вздовжъ поперечныхъ мурѡвъ, зводили воду зъ крышѣ. Балюстрада заросла льоницею ѡддѣляла терасу ѡдъ капиць абсиды. Цѣлый будынокъ стававъ тымъ величавѣйшій, чимъ бѡльше пѣднимався въ гору и нѣбы ажъ молодѣвъ; vyrвавшись зъ-пѡдъ середновѣковой господарки духовенства здавався припадати до самого Бога любви и помирения. Здавалося майже, що та святиня мала въ собѣ навѣтъ физичне чувство того, що була свободна и щаслива, бо пѣднималася въ гору десь ажъ до неба якъ та цѣсень набожна и чиста.

Впрѡчѡмъ слѣдно було дѣйстно житье въ катедрѣ. Въ горѣ, пѡдъ купкою льоницы, ба навѣтъ въ серединѣ готицкихъ дзвѣночкѡвъ и пѡдъ самыми наверхками налѣпили були ластѡвки сотки гнѣздочокъ. Навѣтъ гнѣзє вязѡвъ зъ епископского огорода пхалося разъ-у-разъ на примурки церкви мовъ тѣ люде, що выберутся на прохѡдъ. Иногда сѣвъ собѣ на самѡмъ вершку вежѣ и якійсь воронъ, такъ высоко, що выглядавъ тамъ ще лишъ якъ та мушка и чистивъ собѣ цѣрье. А що вже всѣлякого росло тамъ моху, бурянѡвъ и травицѣ, цѣлый лѣсъ та й годѣ! Усе камѣньє зеленѣлося ѡдъ моху а зъ-помѣжъ камѣня добувалася слабенькимъ ростомъ всѣляка травиця и надавала житю мертвому камѣню. Коли-жъ бувало настала слота, то цѣла ансида такъ гудѣла ѡдъ дощу, що спадавъ на бляшану крышу, що ажъ здавалося, мовъ то она цѣла такъ шумать и муркотать. Вода

зливалася струями въ ринвахъ галерій зъ поверха на поверхъ и робила такій шумъ, якъ коли бъ то зъ нею котилася якась быстра рѣка. Навѣть осѣнній и веснянній бурѣ надавали житя катедрѣ; вѣтеръ то лютився тогдѣ нѣбѣ въ злости, то зновъ заводивъ жалѣбно, коли гонився попѣдъ безчисленній каблучки, стовпы та розеты. Ба, она оживала и въ свѣтлѣ ясного сонця, коли бувало досвѣта засвѣтяться ей вершечки мовъ-бы облиті самымъ чистымъ золотомъ, и молоднѣла вечеромъ въ свѣтлѣ заходячого сонця, пускаючи за собою довгій смуги тѣни. А вже живчиками ей внутрѣшного житя то були торжества церковній, бо она ажъ тряслася и звенѣла бѣдъ того звуку дзвонѣвъ; ажъ веселѣйшала, коли заграли въ нѣй органы, коли заспѣвали отцѣ духовній. То житье ѳдзывалося въ нѣй безъустанно: въ нѣй носився то якійсь глухій шумъ, то чути було, якъ священникъ читаєъ тиху службу Божу, то увѣйшла якась женщина и приклякнула тихенько, здавалося навѣть, що чуєшь, якъ хтось щепче въ покорѣ тиху молитву, хочъ и губами не рушить.

Теперь, бѣдъ коли днѣ стали довшѣ, сидѣла Ангелика цѣлыми досвѣтками и вечерами на балъконѣ пѣдъ бокомъ своєї подруги, соборной церкви. А вже найбѣльше любила она глядѣти на ню вечерами, коли то она виднѣлася пѣдъ звѣзdistымъ небомъ лишъ якъ одна одностайна и величезна маса. Тогдѣ цезали всѣ подробности, ледви ще було видко каблучковѣй пѣдпору, що пѣдоймалася мовъ тѣ мосты по надъ якеєъ порожне мѣсце. Она чула, що церковь будилася середъ темрявы семивѣкового сну и пѣдоймалася высоко понадъ тѣ масы, що клякали передъ ей престолами повнѣй надѣѣ и розпуки. Ѳдъ мрачной минувшости ажъ въ безконечну будучнѣсть стояла она на сторожи, якъ та таємнича и грѣзна вар-

тѣвня, въ котрѣй хіба лишь одинъ Господь мѡгъ прожити. И въ тѣй мрачнѣй, недвижимѣй, а все таки повнѣй житя масѣ шукало єи око за кождый разъ одного ѡкна въ каплици пѡдъ хоромъ, що стояло на рѣвни зъ корчами на Маріинскѡмъ поли, одиѣсенського ѡкна, що освѣтляло каплицю и нѣбы ночи пильнувало. Въ середняѣ за ѡкномъ, въ кутику поза стовпомъ, горѣла лампа передъ престоломъ. Була то якъ разъ та каплица, котру ѡдступили були монахи Іоанови V. и єго наслѣдникамъ на вѣчный супочинокъ за єго щедроту. Каплица та була присвячена св. Юрію а на тѡмъ одиѣсенскѡмъ єи ѡкнѣ, що походило ще зъ дванацятого столѣтя, була вымальована цѣла исторія того святого. Коли змерклося, то цѣлый малювокъ яснѣвъ нѣбы якъ якесь надприродне зъявище. Отъ тому то любила Ангелика такъ дуже се ѡкно и за кождый разъ споглядала на него зъ превеликою радостію своимъ задумчивымъ окомъ.

Тло ѡкна було голубе а рамцѣ червонѣй. Ѳдъ того тла ѡдбивали въ яркихъ краскахъ малюнки особѣ, котрыхъ повѣваюча одѣжъ ѡдсланяла наге тѣло; кожда часть складалася зъ мальованого скла, темно затѣненого и кожда була оправлена въ олово. Три ѡддѣлы исторіи займали три части ѡкна ажъ пѡдъ самъ горѣшный каблукъ. На самѣй долині було намальовано, якъ донька короля, убрана въ королѣвскій шаты,шла до змѣя, що мавъ єи пожерти и стрѣтилась на дорозѣ зъ святымъ Юріємъ коло ставку, зъ которого вже выставала голова змѣя. На однѣй лентѣ було написано: „Добрый рыцарю, не шукай за-для мене смерти, бо менѣ анѣ не поможешь анѣ мене не вызволишь, хіба лишь згнѣнешь зѡ мною“. Середина ѡкна представляла борбу, святой на кони пробиває змѣя ратищемъ чимъ разъ глубше а напись коло того каже: „Юрій замахнувся ратищемъ такъ, що ра-

нивъ змя и поваливъ его на землю“. На послѣдокъ въ горѣ вводить царѣвна побороного змя до мѣста: „Юрій сказавъ: Закинь ему на шию свѣй поясъ и не бѣйся нѣ-чого, красна дѣвице“. Коли-жъ она такъ зрѣбила, то змий пѣшовъ за нею якъ ласкавый песикъ. Коли своего часу выставлюваvano той малюнокъ, то була очевидно въ серединѣ каблука якась орнаментальна прикраса; колижъ ѡдтакъ передали капицю родинѣ Готкерѡвъ, то они вставили на то мѣсце свѣй гербъ. Тому то и видѣвся тутъ середъ темной ночи ясный гербъ зъ новѣйшихъ часѡвъ. Щѣтъ гербовый бувъ подѣлений на чотари поля. На першѡмъ и четвѣртѡмъ поли були ѡдзнаки мѣста Ёрусалима а на другѡмъ и третѡмъ ѡдзнаки Готкерѡвъ. Гербъ Ёрусалима есть выгнутый, золотый хрестъ на сѣбѣнѡмъ поли а въ кождѡмъ его углу есть ще по одному хрестикови; гербъ Готкерѡвъ показуе на синѡмъ поли золоту вежу а на чорнѡмъ щитѣ заглублене золоте сердце а доокола того всего стоять три лили, двѣ въ горѣ а одна пѡдъ спѡдомъ. Щѣтъ держать зъ бѡкѡвъ два крылатѣ лвы а на горѣ спочивае середъ китицѣ синихъ перъ сѣбѣнный шеломъ, украшенный золотыми цвѣтами; шеломъ похвѣленный трѡхи напередъ а его спущена рѣшѣтка мае дванацѣть лѣсочокъ, значить отже вовводѡвъ и маршалѡвъ французскихъ, панѡвъ зъ роду и начальникоѡвъ верховѡдящихъ дружинѣ. На послѣдокъ выписана ще и ось така стародавна приповѣдка родины. „Коли така Божа воля, то и моя“.

Давлячись такъ на той малюнокъ, якъ тамъ свя-тый Юрій ратищемъ пробивае змя та якъ царѣвна вы-тягае до него заломавѣ руки, стала Ангелика поволи дуже любуватися въ тѡмъ герою. Зъ далека не могла она всего добре розиѡзнати, але коли бувало всѣлякими мрѣями набѣ собѣ головуку, то видитъ вже все дуже

докладно, ба навѣтъ въ бѣльшомъ объемѣ якъ тамъ на бѣнѣ намальовано: передъ нею стае тогдѣ гнучка бѣлява дѣвчина таки зъ ея власнымъ личкомъ а святыи выдаеъ ѣи такій ясныи, такій пышный та красныи, якъ самъ ангѣль. Ёи здавалося тогдѣ, що то ѣиъ таки ея саму вызволяє а она зъ вдячности ажъ цѣлувала-бы его по рукахъ. Роздумуючи такъ о тѣй пригодѣ, о тѣмъ якъ то нѣбы она сама стрѣчаеъ коло ставку зъ якимсь молодымъ мущиною, якъ ѣиъ вызволяє ея зъ великого нещастя, нагадувала она собѣ прогулку до замку Готкерѣвъ и тыхъ духѣвъ, що нѣбы то лѣтали тамъ доокола высочезной башты, въ котрѣй проживали колись могучѣи ея влаетителѣ. Герѣвъ свѣтивси якъ зѣрка на небѣ середѣ лѣтної ночи, она знала его добре и могла плавно ѣдчитати на нѣмъ замѣтнѣи слова, та-жъ и она вышивала неразъ герѣвы. Іоанъ V. ходивъ пѣдчасъ пошести въ мѣстѣ зъ одного его кѣнця на другѣи, та цѣлувавъ недужныхъ въ лице, щобъ вернути имъ здоровлье словами: „Коли така Божя воля, то и моя“. Коли Фелисѣявъ III. почувъ, що Филипъ Красныи занедужавъ и не въ силѣ выбратися въ походѣ до Палестины, пѣшовъ туды за него нѣшки и босыми ногами, зъ свѣчкою въ руцѣ. То и було причиною, що ѣиъ на своѣмъ герѣвовѣмъ щитѣ помѣстивъ и герѣвъ Брусалима. Она нагадала собѣ ще и инѣи оповѣданя, отъ хочъ бы и про женщины зъ родины Готкерѣвъ, що ихъ въ оповѣданяхъ называли „щасливыми покѣйницами“. Женщины зъ той родины умирали звычайно молоденькими середѣ самого щастя. Бувало и такъ, що въ двоихъ або и троихъ поколѣняхъ не було такого нещастя, ажъ ѣдтакъ явитъся зновъ смерть зъ веселою усмѣшкою на лицѣ, дотрунеъ зъ легенька рукою и забирае зъ собою чи то жѣнку, чи доньку якого Готкера, коли ѣиъ ледви двацятѣи рѣкъ

минавъ и коли їй усьмѣхалось якъ наибѣльше щастье въ любви. Лаврона, донька Равля I., сидѣла вечеромъ въ день своихъ заручинъ при своѣмъ ѡкнѣ на вежи Давида а їй привидѣлся ей судженный и своякъ Ришардъ у ѡкнѣ на вежи Кароля Великого; їй здавалось, що ѡнъ ей кличе, а що якъ разъ свѣтло мѣсяця освѣтило стежинку мѣжъ обома вежами, то она пустилась ити до него. Она була якъ разъ въ половинѣ дороги, коли на разъ идучи бѣгцемъ посовгнулася ногою и злетѣла въ долину та таки на мѣсци ѡддала духа Богу. Ѳдъ того часу лѣтае она що noci, коли мѣсяць зѣйде, доокола замку и пересуваеся тихцемъ по пѡдъ его мурѣ, облѣтѣ срѣбнымъ свѣтломъ мѣсяця. Бальбина, жѣнка Губерта VII., думала черезъ шѣсть мѣсяцѣвъ, що ей чоловікъ погибъ у вѣйнѣ. Коли она одного ранка выглядала его зъ вершка вежѣ, спѣзнала его на дорожѣ, що веде до замку; въ нѣй ажъ духъ заперло зъ радости и она пустилась бѣчи въ долину, але на послѣднѡмъ ступени сходѣвъ упала нежива на землю. Ще до нинѣ, скоро лишъ змеркнеся, ходить она въ замку зъ одного поверха на другій и якъ тѣнь пересуваеся по комнатахъ и коридорахъ або повисае въ пустыхъ ѡкнахъ по надъ бездонною пропастью. Всѣ они вертали назадъ: Исабеля, Гудуля, Ивона, Остраберта, всѣ тѣ щасливѣ поковѣйницѣ, тѣ любовницѣ смерти, що забираючи ихъ въ молоденькѡмъ вѣцѣ на своихъ крылахъ зъ собою, не дала имъ дожити въ житію розчарованя. Иногдѣ въ noci лѣтали они по замку стадами голубѡвъ. Така була всѣхъ ихъ доля а навѣтъ и матери сына Преосвященного, котру нашли неживою передъ колыскою своего сына. Хочъ и якъ она була слаба, а все таки зволѣклася ще зъ постелѣ и померла зъ радости, що могла обняти власну дитину. Всѣлякѣ оповѣданя мучили страшно фантазію

Ангелики: она говорила о нихъ якъ о рѣчахъ певныхъ, мовъ бы то они лише ще вчера сталися; она читала прецѣ имена Лаврона и Бальбина на надгробныхъ таблицахъ, запущенныхъ въ стѣны каплицѣ. Чому жъ то не померла и она такъ молоденькою и такъ щасливою? Гербъ засвѣтився яснѣйше, святой выступивъ зъ своего образу, еи овѣяло наче бѣ легенькимъ духомъ поцѣлуя и йй здавалося, щѣ она вже въ самѣмъ раю.

Такъ учили еи побожнїй оповѣданя; — хибѣ-жъ чудеса не суть загальнымъ правиломъ, не суть звычайнымъ ходомъ рѣчей? Все въ нихъ жиє безконечно, все дѣється надзвычайно легко, множитья въ безконечнѣсть, ширитья и переступає границѣ, навѣть хочъ бы того не потреба, отъ лишъ якъ бы на перекѣрѣ правиламъ природы. Зъ Богомъ жиєся якъ зъ товаришемъ Абагаръ, король едескій посилає письмо до Иеуса а той ему ѡдповѣдає. Игнатїй дѣстає письма ѡдъ Пречистой Дѣвы. Божѣ мати и сынъ Божїй являються всюды, преображуються и розмовляють весело и добродушно. Коли Стефанъ ихъ стрѣчає, розмавляє зъ ними якъ зъ добрыми знакомыми. Всѣ дѣвицѣ обручаються Иеусови а мученики вдуть до неба, щобы тамъ сполучитися зъ Марїєю. Ангелы и святї супроводжають за кождый разъ людей, они приходять и ѡдходять, имъ розступаються мурѣ, они являються въ снѣ, промовляють зъ небесъ, чи хто родитья чи умирає они суть при нѣмъ, розмыкають вязницѣ, приносять ѡдповѣди и залагоджують всѣлякї орудки. На кождѣмъ ихъ кроцѣ дѣютья чудеса. Сильвестеръ завязує змїеви пашу ниткою. Земля пѣдносятья, щобы вывысити Илярїя, котрого товаришъ хотять повизити. Въ чашу святого Вульфа спадає дорогоцѣнный камѣнь. Дерево убиває ворогѣвъ святого Мартина, пєсѣ пускає заяця, а огонь перестає горѣти, коли

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Капола Дюкана 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastel 2. В Франкфурті в Гамбурзі М. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Границею: а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вправляються лише на попереднє застереження. — Рецензії неопечатані відомі одні порта. Поодинокі чиселю коштують 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. одні одним стрічкою, в рубр. „Надслани“ по 20 кр. а в. Подати числяться по 10 зр. одні стрічка.

У Львові дня 26 серпня (7 вересня) 1889.

На доказ, в якій ми галицькі Русини живемо нині ер, і щоби будущому историкова доставити матеріялу до скарактеризована тої нинішньої ери, — наводимо повизше кілька цїкавих фактів з історії нас, сльбків сегоднїшніх виборів до сойму. Буди се очевидно тільки дробна частина з того, що дїється в краю, а що звичайно не доходить до відомості загалу.

І так насамперед подаємо зв'язку з пов'язу каменецького:

„Тяжкий час переживаємо нині ми Русини. В нашом каменецьком повітї остатній вибори до сойму відбувалися трохи наахше, як н. пр. в Тернополі, де жандарми аж побігли з виборцями, — у нас вибори посла відбувалися під окликом братів міліції і гонимців — очевидно для тих, котрі голосували на кандидата польського. Але що дїється з тими, що голосували на руського кандидата (а він доставив всього 29 голосів) — о тїм би можна багато цїкавого написати, та при нинішній цензурі у Львові годї, ц. к. прокуратура сконфискувала би і тільки читателів „Діла“ потерпіли би шкоду. Та оно чейже вийде на світ Божий при дебатах в новім соймі в промовах наахше поспіє, а промови тих ц. к. прокуратура сконфискувати не буде мати права. А все таке годиться нам не помічати бодай того одного, дуже рідкого факту.

Ого виборця Р. Стефанішина, котрий одурався своїх голосувачів на польського кандидата гр. Станіслава Баденого, мав за то вїдбути оскорбяти о. Іосифа Бородієвича, парох з Якимова. Отже ц. к. староста в Кам'янці засудив о. Бородієвича за оскорбу чести Стефанішина (як сказано: „prozadnosie wyubore wedlug własnego przekonania głosujacego“) на кару 50 зр. або 7 днів арешту на основі §. 1339 закону цивільного. О. Бородієвич вніс рекурсу проти того засуду до ц. к. намісництва. Якій буде результат того рекурсу, годї вгадати.

Якій буде результат рекурсу о. Бородієвича до ц. к. намісництва, — на то ми дуже цїкаві. Пригадаємо нашнім читателям, що коли перед кількома роками ц. к. староста в Збаражї п. Кавцкій засудив був о. Сьчінського на таку-ж кару на основі того-ж параграфу закону цивільного, то факт сей був розібраний в цїлій австрійській прасі (в часописях віденських, пражських і др.) яко щось нечуваного в другий край монархії австрійської, а ц. к. намісництво (тогдї намісником був п. Залескій)

чим скорше скасувало засуду п. Кавцкого. По тїм фактї здавалося, що щось подібного уже в Галичині не повториться. А однакже повторилося в Кам'янці на о. Бородієвичу.

Дальші два факти показують нам двоєх представителів нашого „єрархїя суспільного“, як они метяться на виборцях з своїх руських сел за то, що яко Русини голосували на руських кандидатів. Один кривдять селянина на маєтку, другий — посоль до сойму кравого і до ради державної — кривдять їх на добрі загально-громадські, просвітньо-моральні.

І так з золочівського повіту пишуть нам:

„При виборі посла в Золочів узявся між іншими агітаторами, шляхтичами і жидами. — також граф Август Лось, властитель добрих Борткова в повітї золочівськом, де сам господарить. „Діло“ донесло вже, що один з виборців з села Ольшаниці, в сусідстві Борткова, коли вголосивши при голосуванні на руського кандидата сов. Лонгина Рожанковського дуже голосно, виходив з салі виборчої, а стоячі тогдї при дверях в сали той граф Август Лось голосно за то погрозили йому: „Чекай злодій! прийду твої коні на мій ґрунт до Борткова!“ — зараз одрубан графом: „Хіба мені їх украде!“ Тож тогдї вже благородний граф виявив способи, в якій переважно наміряє — по-при многи інші практиковані способи, — докучати селянам з меси за то, що, користуючи з основних законів державних, поважалися вибрати собі посла, якого хотїли, а котрого шляхти не знали про що, не хотїли.

І дїйстві, около 20 н. ст. липня с. р. удалося графському польовому коло 4-ти години рано, коли хлопак бортківського виборця Лавра Яворського, — голосувачого на сов. Рожанковського мимо графского безпосередного посередства (через арендаря) пресїї, просїб, грозиб і даванї 10 зр., як ще дома так в уже в самім льокалі виборчїм, — задрмав при парі коней батька свого, виведених на нїчїлї на свою скошену сїножатї, забрав до двора тї коні, що сїдно вступили на рїв графского сїножати. Зараз разо просїть Лавро пана графа о випущенї коней за оплатою шкоди, яку оцїняє знаток. Але ц. к. граф того ані слухати не хоче, тільки жадає 15 зр., бо „бїм сам найлучше оцїнити свою шкоду, а селяне на обшарі двірських не мають права цїнити“. Лавро просїть, представляє, що тепер звідна, без коней бїм ані хвїлї обїйти не може, не дарма, ц. к. граф твердо стоїть при своїм. Лавро виводить двоєх честних господарів на мїсце, де мала бути шкода. Тї вїяючи таку шкоду не знайшли, а радїли дати п. графові „бїдївног“ 10 а найбільше 20 крейцарів, бо і самі

польовий графскїй признає, що конї зловив зараз, як тільки вступили в рїв сїножати графского. Лавро їде знов до п. графа, по відомляє его о тїм, просїть та молїть о одданнє триманих в ґолодї коней, тай заявляє готовність заплатити шкоду 20 крейцарів. Но пан граф все стоїть твердо при своїм, і навіть присутїй тогдї гостї графа, п. Аполінар Яворскїй, презесь кол-а польского, и его сыні Казимїр, намовляють Лавра, щоби без успішно не борювався, бо пану графови щого не зробити. Лавро бїдхотї, не знаючи, що робити. До Золочева три мїлї, і хто знає чи золочівскїй властї статї або зможе прискорити его справу, а тут горячий час жнива, звідна хлїба, — хотїти мимоходом сказавши, сего року дуже мало его, — та нагадає, що лїпше дїти вимушених 15 зр. (цїна его думки тільки на забезпеченнє шкоди) а потому, в свободїшїх хвїлях доїдти своєї правди, як ходити з ним тепер, коли припадає в полі того трохи хлїба. Третєго дня по загравленню коней вистаравши 15 зр., котрих сам не мав, обдрав Лавро свои конї з двора. Коли Лавро вручував гр. Августови Лосеві 15 зр. п. граф запитує его:

— А знаєш, за що менї платиш?

— Не знаю, — одповїв Лавро.

— Отже знай: за вибори!

Лавро Яворскїй оїбєся удався до золочівського адвоката д-ра Мажковського. Той вїбєсь уже до золочівського мїско-делегованого суду повїтового позвав против графа Августа Лосє о зворотї вимушених 15 зр. и о бїдхотї дозволї за неуживаннє коней через два днї в ґрош 3 зр. Цо дїальше станєє, побачимо.

А з городеньського повіту пишуть нам:

„Дня 25 н. ст. липня загоствїв до Тишківцеї властїтель села п. Давїд Абрагамович. При нагодї его правду громада хотїла поладити з ним бїд дїзна вже (бговорювану справу будови школи в селї. Громада хоче поставити нову школу, бо нїяна не одповїдає числу дїтей ходячих до школи, а що хотїла би поставити школу в мїсцї догдїбї для цїлого села, то предлала п. Давидови Абрагамовичеві замїну ґрунту під школу: за кавало ґрунту двірського давала громада п. Абрагамовичеві значно бїльшїй кусєє.

Отже коли п. Абрагамович дня 25 н. ст. липня явився в Тишківцї, зараз збралася депутация громади, щоби удатис до него поладити справу. Депутация складалася з вїтї, заступника вїтї и кількох поважних господарів.

П. Абрагамович ходив по стайнях и хотї бачив депутацию, не був ласкав заплатити депутатам, яку мають оруду. Депутати, примїтивши се, посулились аж перед вїтїм до двірського двора, щоби кочє прийти якос

до слова. И наконец представили тут проєкт замїни ґрунту. На то п. Абрагамович почав кїти собі з людей:

— А! ви ученї. Читаєте книжки, газети, цїте вино. Ідїть до Бєлєя, най бїм вам ґрунт вимїняє. Єсть тут межї вами виборцї посла?

— Нєма, — одповїли депутати.

— А чому не вибрати на виборцї вїтї? На то вїтї одповїв, що бїм не хотїв бути виборцем.

П. Абрагамович почав дїальше кїти собі з громади и конець-кїнцї такї одправив єя з словами:

— Ідїть до Бєлєя, най вас радїть.

П. Абрагамович мав передїм прийняти депутацию конвенцию з арендарем Файбішем, а той обїдував громаду, що господарї ґорьки не пїють, але пїво и вино, з чого бїм зиску не мав, а в недїлї и свята читають в читальнї, а не сидїть в коршмї. А результат такий, що на виборцїв посла вибрано з Тишківцеї священника и чотирох молодїх господарів читальниць.

Отже довго кований проєкт замїни ґрунту на школу в селї упадає, бо мужик мїв учини полити в коршмї при ґорькї, не читати руської книжки та руської газети и голосувати при виборах так, як п. Абрагамович хоче.

Обї новїшї дописи подаємо без коментаря, бо они того чей-же и не потребують.

Школи народні сполученї з вартатами вправ рукодїльничїх.

I.

При кїнцї минушого мїсяця оголосив звїстїй и на поля кравого промыслу и школьництва промыслового дуже заслужений п. Людвїк Вербїчкїй, заступник директора руху гал. землани державних и член кравого комісії промыслових, в одній з львівських часописей серїю статей під назвою: „Высше заготовкї, котрі звернули на себе загальну увагу людей, интересующихся справою кравого школьництва и признающих потребу реформы его в бїльше практичнїм и реальнїм потребам людности одповїдачїм напрямї. Думаємо для того, що зробимо прєслугу нашїй публїцї, коли подамо головнї гадки згаданих статей, котрі певно не будуть без интересу и для нашїй широкого руського загалу.

Пїбєла новелї школьницї з 2 мая 1883 — пїше п. Вербїчкїй — суть предметом наук в народних школах: 1) религія, 2) читаннє и писаннє, 3) наука языків, 4) рахунки в сполученї з геометрією наукою о формах, 5) найприступнїшїй відомостї з наук природних, географїи и исторїи, 6) ри-

тє свїтло науки, котре бїд тепер не даєть-ся вже на Русї згасати!

А яким-же словом маю вас повїтати, старшїй и молодшїй репрезентанти свїтскої интелїгенції?! Ось бачу в сїмї аборт поважнїх посїбєв сїймових, адвокатів, нотарїв, судїїв и инших урядників, — бачу профєсорів університету и школ середнїх, учительів шєбїл народних, дїаків, — бачу лїкарів, купцїв-промысловцїв, редакторів часописей, литератів, репрезентатів фїлії нашого товариства и товариства педагогичного, — бачу молодїх юристів, слухачів медицини, фїлософїи та инших студентів, ба и жєнщин, котрі по словам нїмєдского поєта Шїллєра вїдїтають вїнок в наше жєтє. Яким краснїми силами вїтїшасє мати-Русь, що єе недавно тому обдрана плахадя сиротою надї Дїшїром и Дїшїром! Здоровї були, ви горячі патріоти, що мов вїтї вкрапашє руску лїяву! Без тих квітїв народна наша нїва злїла-б-єя пустою. Слава-жє вам, що з вїдїжних квітїв спїли ви нинї гарну вїтку, котра красуєє серед загальної абору членів товариства „Прєсвїта“.

Та оть мати-Русь почислила головнї дорогнїх своїх дїтей, и жалї її стало, що не бачить тут кількох своїх сїнобї, котрі були славою великою нашїм батьківцям. Нєма мїжє нами Осєпа Федьковича, соловїя руського Буковини, нєма славногє ветерана Степана Качалы, що сїмїю нїмє хоругви перед словєсними воїнами, — нєма Іосїпа Барвїньского, автора гарної трагєдїи „Павло Подуботок“. Нєма нїх мїжє нами тїлом, котре по труджї жєтї лїяло сполучїти в моголї, — але духом своим суть они мїжє нами! Памятї покійних сїх патріотів славынїх свїтлїх аборт зовлатє почтїта повстанєм з мїсє!

Послухавши дєжких старшїх патріотів, централнїх вїдїл товариства „Прєсвїта“ двєжнїєся скїпати загальнї збори по-за Львовом в бїльшїх мїстїх на прованції. Яє першї христїєне перед гонєнями жидів и поганцїв скривалєсь в підзем-

Бєсїда д-ра Осєляна Огоповского

при отворєнї загальних зборів товариства „Прєсвїта“ в Станїславовї 17 (29) серпня 1889.

Высокоповажаний панове, дорогї брати-громадяне!

Була нїч темна. В бїднїй сїльскїй хатї спав твердим сном господар, що назывався хлопцєм, хочє позбуєє вже панщини. Недала праця и гїрка неволя зморили его так дуже, що не чув, як вїяли пївнї, будачи его до нового жїтїа на вїдїбї батьківцїх. Вже поєтавали его сусїди и кожїй своим ладом порався на своим обїстою, тільки той бїдак спав та спав, мов-то-бї приголомшала его мертвота. Аж ось крїз хмар засвїтїло сонївоє в єго бїоцї; бїм пробудавєє, охочавєє в постелї и став живо забиратєсь до новог тямущог працї, щоби дїгнати сусїдів в нїх змаганю прєсвїтнїм и народнїм.

Була нїч темна. В мїстечку спочивала жєднова по днєвнїх своих трудах спекуляцїйних, а бїднїй мїщанє, вїтїсєнїй жєдани з середнїх мїст до покнутїх улиц, працювали пївно в нїчї: хто був швед, хто кушїр, хто кравец, хто ткач, хто бїдвар, хто столяр. Гїрка була нїх праця, бо нєвєлїчїй дохїд з нєн переходав в бїльшїй части в кєшеню вїртєлїв, що жїла лївою и крївавим потїм бїднїх ремїснїкїв. Зморєнїй таким трудом засыпалї они пївно в нїчї и спали своим мертвецїм, поки наконец и в нїх бїоцїє крїз хмар засвїтїло яєне сонцє.

Тїм-то раннїшнїм свїтлом, котрим по темнїй нїчї оживилєсь наш сєлянє и мїщанє до новог жїтїа, а свїтло науки. А жє-жє нїде правди дїти, почїнт до сєго хосєнного дїла в галицїй Русї поклато товариство „Прєсвїта“, котрє вже 21 рокїв шїрїть свїтло науки и правди мїжє незрячїми, темнїми сєлянами.

Що-ж з того, що руськї сєляне позбу-

лїєся панщини, коли они через якїх двєцї лїтє не знали, як зїятєсь до розумнї працї на пустїх батьківскїх? Ось бо богато сєлянє стали дорогїм частє марувати и рєз-трачувати батьківщину пїявєтєм, поки не звелєсь їм на-цї; иншї подрїблї свои ґрунт и вїшїли на велику бїду, задовїявшись у жидів и по банках. А що-ж сказати про наших мїщан, котрих захопила була кїш-цїа у свої полонї жєднова, мов-то обмотує павук муху своим павутїєм? Бїдо-лашїй мїщанє вже її не тямїє, що вхї предїки були коляє заможнї, що вели широку торговлю виробами шєвскїми, кушївскїми, ткацкїми, що вхї предїки крїпко держались своих вїрїх на народнїс. Та оть, той добробїтє минуєє, а крїм того богато руських ремїснїкїв бїдуралєсь своего обїраду и своих народнїсїи и стали недоляжками та поща-чїми жидів.

Але минула темна нїч! нашї сєляне и мїщанє стїмїлись, побачївши, що летїє стрїбгїлов в пропасть. Надї пропасть зупинїлись недобїтки лїхон долї, — стїмїлись и сказали: „Годї нам на нашїй рїднїй землї довше бурлакувати! — сє-жє наша батьківщина, зросєна нашим потїм и нашою кровю! Не дамо собі єї вїдєрти пере-вертїям и лїхїм сусєдстїам! Хопамєсь крївавимї руками за оставнїй дорогїй батьківщини и скажемо: Нї! мы не прєпїли на свїтї, поки нога наша стоїть на своей землї!“

Стоять недобїтки лїхон долї надї пропасть, бїд котров бїдєрєтєсь збї страхом, а сонїнхко Божє свїтїє мїшенєм и огнєвє бїдолах, що перемерєли бїд студєнї двїон бурливон нїчї. Нашї сєляне и мїщанє пїзна-ли, що трєба нїх ратуватєсь бїд загнєбї и бїд сужонї руїны, — пїзнає, що поїднї-рану батьківску хату трєба бїдновїти, що трєба вїявнє газдувати. Минула темна нїч, в бїоцїє нїх хатї загнєла яєне сонцє: богато з сєлян и мїщан пробудїлось, прочїняло! и они то ладятє красу хату на покон-вїчїй руськїй землї.

Угольнїй камїв під нову хату пома-

Подчас войскового торжества в Ибер-
лине над саромь баденьским мав-
вел. княз баденьский велику бесту познати-
ну, котрой амвель був такий: „Мы мусимо
стояти готови; мусимо бути готови на вѣ, бо
того wymaga интерес удержания мира. Коли
цѣль вѣмечей нарѣд буде готовь боронити
своихъ правъ и найдорозжихъ интересѣхъ,
тогда вѣмечей удержати мѣра. Также и вѣ
жато горожаньскѣхъ мусимо стояти готови
кождо хвалѣ. Мусите представити собѣ, що
маемо и внутрѣшного вѣрога, що ходитъ по-
тайкомъ и скрыто мѣжъ нами а котрого тре-
ба поборовати, скоро бѣмъ мае на цѣли руи-
вати дотеперѣшны ладъ. То не естъ отже
лишь обовязкомъ старшихъ вѣмечей, але и мо-
лодѣи люде повинны выступати противъ тѣхъ
стремленѣхъ, бо ходитъ тутъ не лишъ о держа-
ву але и власну родину. Мы повинны вѣ тѣмъ
взглядѣ мати баче око вѣ цѣлѣмъ значеню
того слова. Нехай кождѣй зъ насъ працѣю
надъ удержаньемъ вѣстоуемого порядку — то
есть намыслъ найпершимъ обовязкомъ. Вы, па-
новѣ, додержите вѣрно присягу зложеноу коро-
леви — але я прошу васъ, чтобы вы напоми-
нали завѣсѣмъ и молодѣжѣ, повѣрену вашѣй
опѣцѣ, чтобы она оставалася на дорожѣ ладу и
чтобы вы не стратили анѣ крѣпкѣ азъ того, що
здобули нашою дорогою кровію. Маю право
такъ до васъ промовѣти, бо я вже бѣвше
гробу явѣ колыски.“

Бѣсѣда вел. князя баденьского набѣрае
тымъ великою значѣннѣ, що вѣн. баденьскій
бывъ однимъ зъ тѣхъ, що наибѣльше причи-
нялися до утворѣня теперѣшного державы нѣ-
мечко, що бѣмъ мае за собою сестру побѣдно-
го цѣс. Фридриха, а на послѣдѣхъ тѣмъ, що
бѣмъ естъ дорадиномъ теперѣшного цѣсаря нѣ-
мечко, котрый его рады слушае. Она була
звержена не лишъ противъ вѣншного вѣрога,
але и то переважно противъ вѣрога внутрѣш-
ного, подъ котрымъ князь певно не розумѣвъ
нѣшого вѣншного якъ лишь соціалну демо-
кратію.

Зъ справозданъ префектовъ о
руху выборчѣмъ, якъ насѣла до фран-
цуского министерства дѣла внутрѣш-
нихъ, выходѣтъ, що республиканѣ роз-
почали бѣвше борю вѣ буляжнѣстѣвско-
монархичною спѣлкою и естъ надѣя, що побѣда
буде по ихъ сторонѣ. На 586 округѣхъ выбор-
чихъ поставили вже республиканѣ 546 своихъ
кандидатѣхъ, а всюды, де зголосилося двоѣхъ
або бѣльше кандидатѣхъ, зобовязалися всѣ на-
передъ при тѣснѣйшѣмъ выборѣхъ передати свои
голосы на того, котрый при першѣмъ выборѣхъ
дѣстане наибѣльше чѣсло голосѣхъ. По ули-
цахъ вѣ Парижѣ повно вже плякатѣхъ выбор-
чихъ вѣмечко барвы, лишь буляжнѣстѣвскихъ
видѣо дуже мало. Вѣ Парижѣ думаютъ, що
буляжнѣсты не мають хвилѣо грошей и дѣ-
того не можутъ розпочати агитаціи на бѣль-
шій розмѣрѣ. Кромѣ того видѣо вѣ буляжнѣ-
стѣвскѣмъ таборѣ мало дисципліны.

Буляжнѣ естъ вѣ Лондону письмо
до президента кабинету Тарарда, вѣ котрымъ
жадае, чтобы его поставлено передъ судѣмъ во-
еннымъ и заявляе, що заразъ ставѣться, скоро
судъ такий буде зложенъ. Коли-бъ Тараръ
на то не приставѣ, то Буляжнѣ мусѣвъ-бъ
зъ того вѣнести, що вышѣй круги правитель-
ственны бѣжѣть беззастѣнливо вырѣку суду
войскового, а тогда не побѣстало-бъ ему нѣ-
чого, якъ лишь зложити свою справу вѣ руки
найвышѣшихъ судѣхъ, котры выдадутъ вырѣкѣ
вѣ дни 22 верѣя.

Найважѣйшою сѣравою вѣ Сербіи
есть теперѣ акція выборча. Якѣй буде резуль-
татъ выборѣхъ, котры мають бѣдѣтисѣ дни 14
(26) верѣся годѣ предѣдѣти. Головно высту-
паютъ лишь двѣ партіи: радикалы и либералы;
наирѣднѣе постановили не брати участѣ
вѣ жито политичнѣмъ догѣ, доки не скѣбѣтъ-
ся дотеперѣшнѣ побѣла ихъ поглядѣу неконста-
туційнѣе панованѣе радикаловъ. Оба головны
комитеты установили вже всюды своихъ кан-
дидатѣхъ а якъ аѣвѣе, радикальна партія вый-
де побѣдносно зъ выборѣхъ. Либералы мають
надѣю, що здобудутъ боѣдѣ четверту часть
всѣхъ мандатѣхъ; радикалы доказуютъ одна-
кожь, що коли либералы будутъ могли здобу-
ти собѣ боѣдѣ шесту часть мандатѣхъ, то бу-
дутъ могли уважатисѣ счастливыми.

Дѣя 1 сѣрѣя бѣбувѣ заходѣмъ мѣтро-
полита Михала першѣй собѣрѣ сербского
духовѣства, на котрымъ — якъ зѣвѣсто —
постановлено засновати окреме товариство
сербскихъ священникѣхъ, котре мало-бъ на цѣ-
ли подавати своимъ членамъ моральну и ма-
теріальну помѣчь. Радикалы не кѣче вдово-
ленѣи зъ основаня сего товариства и побожѣются,
что сербскѣ духовѣство готовѣ утвердити окре-
му кастѣ, котра стане на боцѣ бѣдѣ цѣлого
народѣ. „Одѣкѣ“ перестѣрѣгае дѣятого духо-
венѣства, чтобы оно засновуюча окреме това-
риство не творило окремои кастѣ самои дѣя
себѣ, бо то вышѣло-бъ на але лѣшь самому
духовѣнѣству.

НОВИНКИ.

Просимо Ви. передплатни-
ковъ нашихъ посѣштити зъ присыл-
кою передплатѣ, а довѣжниковъ зъ
вырѣвнаньемъ залѣгностей, бо Админи-
страція мае покрывати великѣи що дѣя выдат-
ки, а передплата вѣпѣвае велимъ дѣнѣво. Ко-
ли-бъ такъ мало потрѣвати довшѣ, мы мусѣ-
ли-бъ по неволѣи а зъ прикрѣстѣю здержати
высылку „Дѣла“ тѣмъ П. Т. передплатникамъ,
котры залагають зъ передплатѣю — деѣкѣ на-
вѣтъ за минувшѣй черѣсрѣкѣ.

Зъ гостины цѣсарю. Цѣсаръ выѣхавъ вчера
о годѣ, черѣтъ на 7-му зъ Павлосѣва до Краковѣцѣ,

зѣмѣивши вызначену перше дорогу, бо замѣсти-
на Ветлинѣ, поѣхавъ черезъ Ярославъ на Ра-
димно. Вѣ Ярославѣ при бѣрамѣ тріумфальнѣй
на дорожѣ до Радимна попрощавъ цѣсарѣ старѣста
Гутѣ и комисарѣ Павловичѣхъ. Вѣ Дуновѣцахъ
сѣвъ цѣсаръ на конѣ и поѣхавъ на маневры, а
опѣсѣла вернутъ до Краковѣцѣ. Вѣ Гибинѣцахъ,
присѣлку Краковѣцѣ, недалеко двору гр. Лубен-
ского, устроено бѣраму тріумфальну и тамъ пови-
тали цѣсарѣ члены рады повѣтовѣхъ, духовѣнѣство,
околичнѣй дѣлѣтѣхъ и сѣлѣны. Маршалокъ повѣтѣо
рады вѣ Яворѣвѣ п. Адамъ Луцкѣй державѣ про-
мовѣ до цѣсарѣ. Вѣ Краковѣцѣ повитавъ цѣсарѣ
коло бѣрамы замковѣхъ гр. Лубенскѣй зъ малѣмъ
сыномъ, котрый выголосивъ при тѣмъ польскѣй
стихѣхъ.

Про убійство двоѣхъ поручникѣхъ вѣ Ярославѣ по-
дае Gazeta Lw.: Мѣжъ годѣною 10 а пѣвъ до
11-тои вѣ ноцѣ вертавъ поручникъ рахунковѣй
артилеріи Донатъ зъ мѣста до своего помѣшкалѣ
вѣ баракахъ, положенныхъ при дорожѣ ведучѣй до
Радимна при клашторѣ монахины Непорочногѣ За-
чѣти. Коли бѣвъ на 50 кроковѣхъ бѣдѣ своего по-
мѣшкалѣ, выпавъ зъ роѣа незѣвѣстнѣмъ доѣи злоч-
ницѣ и вдаривъ коломъ вѣ голову. Донатъ улавъ
на землю. За нимъ, може о его кроковѣхъ, шовѣ
Vormeister Кобличекъ и почувши ударъ завданъ
Донатѣмъ вѣ голову та стогъ выданнѣй нимъ,
присѣпѣвъ ходу а прибѣвши на мѣсце побачивъ,
якъ злочинѣцѣ тягнувъ Доната за ноги до роѣа.
Злочинѣцѣ, побачивши чоловіка, утѣкъ, а Кобли-
чекъ побѣвъ до казарѣхъ и сѣровадивъ людеи на
помѣчь. Заневоено его до помѣшкалѣ а зъ-вѣдѣи до
войскового шпиталѣу вѣ Ярославѣ, де на другѣй
дѣнь передъ полуднѣмъ померѣ, не бѣдыскавши
притомности. Вѣ годѣну познѣйше, бо о пѣвъ до
12-тои, поручникъ 2 полку уланѣхъ Шубертъ и-
шовъ вѣ службѣхъ зъ мѣста дорогою Ярославѣ-
Вѣлѣскою до ритмайстера Цѣагѣ, мѣшкалѣо при
тѣй дорожѣ противъ дому Маргулаѣса, що мае
складѣ яѣцѣ. Ритмайстеръ Цѣагъ зъ поручникомъ
бр. Кибекѣмъ выжидали поручника Шуберта, бо
ишло о диспозиціи войсковѣй на другѣй дѣнь. Тѣмъ
часѣмъ на колыка кроковѣхъ передъ помѣшкалѣмъ
п. Цѣагѣ — такъ оповѣдае самъ Шубертъ —
хтѣсъ зъ заду ударивъ его коломъ вѣ голову. Шу-
бертъ упавъ, стративъ притомность, похиливъ зѣр-
вався и хопивъ за шаблю, але знову стративъ
притомность. Злочинѣцѣ наполюханный неспѣдѣва-
нымъ появленѣмъ двоѣхъ людеи, утѣкъ, а Шу-
бертъ побѣвѣе ще разъ зъ землѣи и завоѣлѣко до
помѣшкалѣ ритмайстера, де подано ему першу по-
мѣчь. Сѣвѣдками сего злочинства були сторожѣ
оусѣдного дому и якѣсь сѣлѣнка; они сидѣли
подъ домѣмъ бѣдѣ подѣвѣрѣи и сторожѣ чувѣ ударъ
нанесеннѣй Шубертовѣ, але коли выбѣвъ на ули-
цу, вже не було нѣкого. Шуберта бѣвѣзли около
год. 1-шои вѣ ноцѣ до войскового шпиталѣу; его
раны суть дуже тяжкѣ. Dziennik Polski подае
деѣкѣ подробѣности о тѣмъ убійствѣ: Донатъ о-
державъ колыка ударѣвъ вѣ голову якимъсь ту-
шымъ зѣрядѣмъ; не можна було одратувати его
вѣ шпиталѣ, бо за-дѣя потрапени наступило
запалѣнь мозку. Vormeister Кобличекъ зѣ-
знавъ, що злочинѣцѣ бѣвъ убраннѣй по ци-
вильному, оголеннѣй и выглядавъ на привѣт-
ного слугѣ войскового; по нападѣ утѣкъ вѣ на-
прѣмъ, де побѣйше, вѣ двѣ години, доканѣо сего
другого злочинства. Полкѣ улѣновѣхъ, до котро-
го належавъ Шубертъ, стаціонованный вѣ Тарно-
вѣи и стоятъ вѣ Ярославѣ лишь колыка дѣвѣ за-
дѣя маневрѣхъ. Поручникъ Шубертъ одержавъ
ударъ вѣ голову якимъсь гакомъ и такъ стративъ
притомность, що злочинѣцѣ вытѣгъ его шаблю
и тѣвъ его чотирѣ разы вѣ голову, та опѣсѣла
зложивъ шаблю назадъ вѣ поѣху. Шабли була
цѣла покровѣлена. Шубертъ прочувѣвъ ажъ надъ
вѣчерѣмъ вѣ шпиталѣ, але не мѣгъ нѣчого зѣзна-
ти, бо злочинѣцѣ напавъ его зъ заду. Станъ Шу-
берта дуже грѣзливѣ, бо мозокъ выскочивъ понадъ
окомѣ. Цѣсаръ велимъ заинтересованны тѣми обо-
ма пригодиами и выслѣвъ зъ канцѣларіи двѣрѣко
старшого войскового о докладнѣй информѣціи. Та-
кожь бѣвѣдѣвъ на розказъ цѣсарѣ, лѣкарѣ Подрац-
кѣй зъ свѣтѣхъ цѣсарѣскои недужѣо Шуберта и
хѣвъ заявивъ, що раны велимъ тяжкѣ, то не естъ
невозможнѣмъ, що подужае, бо дуже сильно зѣбу-
дованный. Телеграфовано до Рѣшѣна, до тамошного
лѣкарѣ войскового, дуже доброго оператора, бо
треба доканѣти операціи на Шубертѣ. — Вла-
сти войсковѣи и цивильнѣй ведутъ слѣдѣство, але до-
еи ще не надыбали на слѣдѣ злочинѣцѣ; вѣ ма-
гистратѣ, де зложено коѣлѣ, гаѣкѣ, шаблю оцифрѣ-
ску якѣ оогрѣа delicti, пересудуло сторожа и сѣ-
ланку. Донатъ и Шубертъ цѣлѣкомъ не знали; та-
кожь не доканѣо злочинства вѣ цѣлѣрабункѣ,
бо при нихъ нашѣли все вѣ порядку, пр. у Шу-
берта лишѣося велимъ цѣннѣй годѣнникъ золотѣй
зъ такимъ самымъ лѣнцѣмъ. На томѣтъ злоч-
инства розивѣдѣаютъ вѣ Ярославѣ наилучѣнѣй
зѣгадаы; примѣромъ говорятъ о особѣстѣи мѣсти,
о любовнѣй пригодѣ, о тѣмъ, що два воѣки утѣ-
кли зъ войсковѣи вѣзницѣхъ, ба навѣтъ нашѣли
и таѣкѣ, що говорятъ о пансѣлаѣстѣхъ.

Одъ зарядѣ дѣвѣоного воспитѣлѣща Василіанѣкѣ у
Львовѣ одержуемо отѣо дописѣ: Узвѣгляючи во-
ло родичѣхъ и недоѣдѣности, якѣ бы мали меншѣ
дѣти, посѣщаючи публичну школу, подае зарядѣ
воспитѣлѣща дѣвѣоного до вѣдомѣсти, що ученицѣ
першѣхъ 4-охъ клѣсхъ будутъ побарѣти науку зъ
всѣхъ предметѣхъ шкѣльных вѣ дома бѣдѣ ква-
лификациѣхъ учительѣхъ. Записѣ трѣвѣютъ до
15 н. ст. верѣся — Одъ зарядѣ воспитѣлѣща.

Именованѣи учительѣхъ гимназіальнѣхъ. Профѣсоръ
гимназіи Францъ Іосифъ у Львовѣ д-ръ Петѣленѣцъ
именованныи директорѣмъ гимназіи вѣ Самборѣ, а
дѣйствиѣи учитель гимназіи вѣ Дрогобичѣ Сѣку-
товскѣй одержавъ опорожненѣе мѣсце вѣ гимназіи
Францъ Іосифъ у Львовѣ. — Примѣтити трѣба,
что на мѣсце директора самборѣскои гимназіи кра-
ва рада шкѣльна не розписувѣла конкурсу.

На вѣстѣю д-ра Теофила Кормѣша зъ панноу
Олександрѣо Гордишѣскои, котре бѣбуло дѣя 27
н. ст. сѣрѣя вѣ Лѣшкахъ коло Мѣстискѣ зѣбра-
ли п. молодѣи за патриотичною промовѣю п. Во-
лодимѣра Масляка на Бурсѣ имени св. Николая
вѣ Перемишлѣ 50 зр. бѣдѣ присутнѣхъ гостей.
Подписанный Выдѣлъ складае щѣдрѣмъ П. Т. Да-
телямъ, а особливо лѣнѣнѣи п. Володѣ Масля-
ковѣ, п. Денисѣи Сѣнкевичѣи (20 зр.) и о. Т.

Скобѣльскому (10 зр.) прилюдну и сердѣчну по-
даѣку. — Одъ Выдѣлу Бурѣимъ. св. О. Николая.
Перемишлѣ дѣя 4 н. ст. верѣся 1889. Ю. Не-
сторѣвичъ предѣдѣлѣтъ д-ръ Т. Кормѣшъ секре-
тарѣ.

Д-ръ Щастнѣй Сѣльскѣй выѣхавъ сегодѣня зѣ
Львоѣа на свѣжѣй воздухѣи и забавитъ на сѣлѣ до
1 н. ст. жѣтѣна с. р.

Д-ръ Фѣмѣнѣй Яцѣковскѣй почавъ вѣчера бѣдо-
жувати кару чотирѣмѣсѣчнои вѣзницѣ, на котру
засудивъ его львовскѣй судъ карнѣй.

До дѣвѣоного воспитѣлѣща у Львовѣ припоручивъ
митр. Ординаріѣтъ принѣти бѣлену Мартинѣцѣ якѣ
стѣпендикѣту зъ фонда бл. п. кардинала Левѣи-
ского.

Мунѣи Галимѣртѣи мае, посѣла газѣтъ вѣдѣн-
скихъ, прибѣхѣти дѣя 28 с. м. до Львоѣа на по-
сѣвѣнѣе монастирѣ Францискѣанѣкѣ при ул. Кур-
ковѣи.

Зъ Стрыконого одержуемо таку дописѣ про
покрѣвѣженѣе руского языка урядникѣми зѣлѣз-
нѣцѣ державнѣи: „Дѣя 7 н. ст. сѣрѣя маѣвъ а на-
дѣти жѣто до Долины изъ стаціи зѣлѣзничѣи вѣ
Стрыку. Выповѣннѣши адресу на фѣрахѣтовѣмъ лѣ-
стѣи по рускѣи, удаѣся зъ нимъ вѣ магазинѣ до
пана касѣера Лѣншѣра, чтобы тамъ бѣдѣти повы-
шѣй лѣствѣ фѣрахѣтовѣй и заплатити належитѣсть
фѣрахѣтовѣ. Однакожь касѣеръ п. Лѣншѣръ не хотѣвъ
прѣимѣти писанѣго по рускѣи лѣствѣ, заявляючи
выразѣно, что бѣвъ, с. е. панъ Лѣншѣръ, не естъ обо-
вѣзанный анѣ умѣти по рускѣи, анѣ прѣимѣти пи-
саннѣхъ по рускѣи лѣствѣхъ. Учѣвши то, удаѣся я
до начальнѣка, инспектора п. Горѣшковѣца, однакѣ
и у того пана не нашѣовъ я справѣдливѣсти, бо
бѣвъ заявивъ менѣ (помимо рѣзкихъ репликъ зъ
моеи стороны), что лѣствѣ фѣрахѣтовѣ мають бути
писанѣи по нѣмѣцкѣи, касѣеръ не мае прѣимѣти анѣ
по рускѣи анѣ по польскѣи писаннѣхъ лѣствѣхъ фѣ-
рахѣтовѣхъ. Зъ тѣмъ бѣдѣишовъ я бѣдѣ п. инспектора,
однакѣ менѣ не хотѣлось вѣрѣти его словамъ и
я постановивъ переконѣтисѣ, чи дѣйствиѣо по поль-
скѣи писанѣго лѣствѣ фѣрахѣтовѣго не прѣимѣе панъ
касѣеръ, написавъ я другѣй лѣствѣ по польскѣи и
поишовъ зъ нимъ до п. касѣера, а п. касѣеръ „зѣ
густѣмъ“ принѣвъ лѣствѣ написаннѣй по польскѣи.
Отже посѣла понѣти панѣвъ урядникѣхъ зѣлѣзничѣ
державнѣхъ вѣ Стрыку можна писати по польскѣи
и по нѣмѣцкѣи, лишѣе не можна по рускѣи хотѣ-
бы зъ свои власнѣй грошѣ! Quousque tandem abu-
tere patientia nostra? — С. Т.—чѣ.

Вѣ Краковѣ бѣбуло дѣя 31 лѣнѣя така роз-
права судовѣа передъ зѣвычайнѣмъ трибуналомъ
судовѣмъ: Романъ Барѣнѣцкѣй, слухѣтель краковѣ-
ского униѣверситѣту, лѣтъ 23, родѣмъ зъ Равѣи
русѣко, бѣвъ узѣзанный вѣ цѣвѣтѣи с. р. вѣ Кра-
ковѣи и пересидѣвъ до 25 маѣ вѣ слѣдѣи вѣзницѣ
а бѣдѣтъ выпущѣно его на волю. Прокурѣторѣи
обжалувѣла Барѣнѣцѣко, що належавъ до тайного
товариства заграничного зъ програмою соціално
революціѣною и що роздаѣвъ письма и книжѣи,
заказѣи вѣ Авѣстрии едиктамѣи судовѣи. Трибу-
налъ судовѣй, подѣ проводѣмъ совѣтникѣа Гѣнке-
вичѣа признавъ при розпрѣвѣ Барѣнѣцѣко цѣлѣ-
комъ винѣннѣмъ.

Небезпѣчна критѣна. Gazeta Polska подае: Одъ
вторѣа до четѣверѣа трѣвала розправа судовѣа вѣ
Черѣвѣцахъ противъ Олѣксѣи Павловичѣи, писѣ-
ревѣи громадѣскому зъ Глибѣки, котрого прокурѣ-
торѣи обжалувѣла о провинѣу зъ §. 300 з. к. Дѣя
4 цѣвѣтѣна с. р. Павловичъ вѣ канцѣларіи громадѣ-
скѣй вѣ Глибѣцѣ подѣбурѣовѣвъ народѣи противъ
сущѣствующѣо порядку рѣшѣи вѣ Авѣстрии и ве-
личавъ росѣйскѣй бѣдѣности. Павловичъ доказувѣвъ,
что законы авѣстрѣйскѣи суть грѣшнѣ бѣдѣ росѣйскихъ,
бо у насъ забирають людеи вѣ лѣтъ до вѣправъ
войсковѣхъ и тѣмъ одрѣвѣвають ихъ бѣдѣ работѣи,
а коли прѣидѣе оѣсны правѣтельство стѣгае безъ
милѣсѣрдѣи подѣтки, безъ огляду на то, чи люде
мають по бѣти чи нѣ. А якъ хто хѣче ити за
зарѣбѣкомъ за границу, то власти авѣстрѣйскѣи не
хотѣтъ выдавати паспортѣу. Трибуналовѣи прово-
дѣтъ совѣтникѣи Чѣховскѣй, обжалувѣувѣвъ заступ-
никѣи прок. Нѣгрусѣи, а обжалѣованѣо борѣнѣвъ
д-ръ Перѣль. Павловичъ толкуѣвся, что цѣлѣкомъ
не маѣвъ намѣру подѣбурѣовѣвати людеи и такъ зѣе
не гадавѣвъ, якъ то закидѣе ему прокурѣторѣи.
Сѣвѣдѣи потѣрѣдали фѣкты, подѣнесенѣи вѣ обжалѣ-
ванѣо. Мѣмо вѣводѣвъ прокурѣторѣа, по промовѣ
д-ра Перѣля, котрый выказавъ, що обжалѣованныи
свои поглядѣи оперѣи выключѣно на правѣднѣхъ
фѣкѣтахъ, признаѣи присѣялѣи Павловичѣа винѣн-
нымъ и трибуналъ увѣльнѣвъ его бѣдѣ всякои од-
вѣчѣальности.

Милѣонова фондѣция. Князь Александрѣи Любо-
мирскѣй, що жертвувѣвъ два милѣоны франѣковъ
на прѣтѣулокъ дѣя бѣднѣхъ хлопѣвъ вѣ Краковѣи,
зробивъ зновѣ нову фондѣцию, бо зложивъ на ру-
ки еписѣкопа краковѣского Дунаѣвѣского милѣонъ
франѣковъ на будуѣву и устроѣенѣе прѣтѣулка для
попѣишѣннѣхъ дѣвѣчатъ. Заразъ вѣзяе еписѣкопъ
Дунаѣвѣскѣй до перевѣденѣа сѣи фондѣци и заку-
пѣвъ 28 мѣртѣвъ грунту вѣ Лаѣвѣнѣкахъ подѣ
Краковѣмъ, а плянъ на заведѣнѣе выгѣтовѣвъ ар-
хѣтекѣи Зѣремѣа.

Нѣщѣстнѣй пригоди. Подѣчасъ переѣзду цѣсарѣа
черѣвъ Ярославъ 3 с. м. спѣлохѣлися конѣи гр.
Замѣйского и потратувѣли стражнѣка ярославѣскои
сторожѣи огнѣо. — Сѣми дѣнями прѣвѣтъ до
львовѣского шпиталѣу сѣлѣннѣи Иванъ Шибѣли-

стѣй зъ Перегнѣова, пов. перемишлѣнского, своего
13-лѣтнѣо сынка, котрому инѣишъ хлопѣцѣ при
кошенѣи травѣи бѣдѣвъ косою цѣлу стоѣу лѣвои
ноги. Лѣкарѣи не могли нѣчого помѣчи, бо хло-
пѣцѣи вѣратѣвъ много крови и тому померѣвъ за
колыка годинѣи.

Дрѣбнѣ вѣсти. Погорѣлѣцѣи громады Шѣнтѣицѣ,
пов. рудѣенѣко, одержѣли 200 зр. подѣпомѣги бѣдѣ
цѣсарѣа. — Вѣ Шѣсбургѣи вѣ Семѣгородѣ застрѣ-
лилася графинѣа Кольманъ Вѣтѣленѣова 5 выстрѣ-
лами зъ револьѣверѣу. — Архѣкнязь Лѣопѣльдъ
Сѣльѣаторъ мае прибѣти до Краковѣа, чтобы по-
винѣти служѣу войсковѣу. Архѣкнязь числѣтъ 26
лѣтъ и естъ капитанѣмъ; вѣ Краковѣи зѣстане ко-
манѣданѣтомъ одного батѣлиѣну 56 полку пѣхѣты.

Вѣсти зъ Авѣ. Львовѣскои.

До кан. институтѣи завѣзѣванѣи оо.: Нѣк.
Дѣмѣшинъ на Подѣгайчѣи, Яросл. Стѣтѣкѣвичъ на
Бужѣкѣи, Илар. Гошѣвскѣй на Журавѣно, Клим.
Рѣснѣвскѣй на Яленѣковѣе, Мих. Вѣнѣгрѣиновѣи на
Хѣдовѣцѣи, Ром. Фѣцѣловичъ на Устѣи и Лѣвъ Го-
ралѣвичъ на Пенѣжѣи.

Кан. институтѣованныи оо.: Вол. Голинѣтѣй зъ
Вѣтѣвицѣи на Шѣльпѣаки, Іос. Рѣваковѣичъ зъ Гѣвѣвъ
на Хмѣловѣку и Іос. Красноѣпера, сотрудникъ при
львовѣскѣй цѣркѣи св. Парѣскевѣи, на Боршѣи.

Завѣдѣлѣство одержѣли оо.: Мар. Зѣйончѣ-
ковскѣй зъ Волѣи вел. вѣ Дѣмнѣи, дѣк. роздѣльскѣо-
го; Анѣ. Сѣсенѣко зъ Долѣгого вѣ Годѣгѣрахъ, дѣк.
уѣнѣвѣского; Нѣк. Курѣастъ, прѣфектъ львовѣскои се-
минаріи, вѣ Вѣтѣвицѣи, дѣк. болѣхѣвѣского; Сѣльѣ.
Вѣяковскѣй зъ Шѣльпѣакѣи вѣ Воли вел., дѣк. роздѣ-
льскѣо; Корн. Мѣндѣчѣвскѣй зъ Хмѣлѣвѣи вѣ
Гѣяхъ, дѣк. львовѣского загорѣдѣ; Сѣз. Мѣдѣвѣцкѣй
вѣ Малѣковѣцахъ, дѣк. городѣцѣко.

Сотруднѣцѣство при цѣркѣи Парѣскевѣи у
Львовѣи одержѣвъ о. Вас. Курѣидѣкѣи зъ Толѣцѣа.

Одѣзначѣнѣа: Грамотѣи похвалѣи зъ правомъ
ужѣивѣнѣа експѣзиторѣи крилошанѣскихъ одержѣли
оо.: Юл. Ілѣвичъ зъ Гѣраковѣцѣи, Емѣл. Мѣзъ зъ
Зѣбѣрова и Фѣбѣлянъ Жуковѣскѣй зъ Олѣѣва; — та-
ку самѣу похвалѣу и бѣзнаку а ще и титулѣу по-
чѣтѣного совѣтникѣа мѣтр. консѣторѣи одержѣвъ о.
Евѣст. Кѣосѣвичъ зъ Прѣсовѣцѣи, дѣканъ зѣборѣвѣскѣй.

Дирѣкторѣмъ дому прѣсѣвитѣрѣйального и-
менованныи о. крил. Андѣ. Бѣлѣцкѣй.

Намѣстнѣцѣство удѣлило титулѣу стола укѣн-
ченѣмъ богѣословѣмъ вѣдѣнѣскои семинаріи: Гр.
Гѣрѣняку, Дѣн. Дорожѣнѣисѣкому, Вас. Конѣдрацѣкому
и Яросл. Янѣкевичѣу.

Мѣтр. Консѣторѣи вѣставѣлася до намѣст-
ницѣа о платѣи зъ фондѣи рѣл. для сотрудиѣка
вѣ Прѣшовѣи и о дарѣ зъ лѣски для вѣдовѣи по
сѣвѣщенѣику Алѣкс. Зѣлѣусѣко; — до краѣвои рады
шкѣльѣнои о заѣмѣновѣнѣе заступнѣкомъ к

КОВДРЫ шитъ зъ вовняного
и шовкового атласу.
Матерацы зъ волосѣня

продаетъ подъ порукою за свѣжость и доброту
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ плъцъ Капитульный число 2.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликъуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ Иванъ Белей.
Печатъ зъ фабр. Черляньской.
Зъ друкарнѣ тел. им. Шевченка, нѣдѣль вар. К. Бакирачева.

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибірочка найважливіших повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвіга 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 5; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

У Львові дня 28 серпня (9 вересня) 1889.

В нашій нинішній числі вклячно опис сегогорбних загальних зборів товариства „Прогресса“, подаючи повніше надійшовши телеграми та привітні писма і промову голови станіславської філії на селянських вечірниках. На закличення додаємо ще кілька уваг, надісланих вам одним патріотом з провинції, учасником цих зборів, як о самих свих зборах так і о наших просвітних товариствах взагалі.

З прикрийм чувством — пише нам той патріот — вшов я о 8-й годині рано на запроваджену архієрейську службу Богу: дощ, злива не перестає, певно не багато людей прибуде, якщо вам не веде! Церковні застави я не зовсім повну, хотіло б не кінце порожню, і народу що раз більше збиралося, — але архієрейського богослуження нема! Всі чекають, вижидують, допытуються, нетерпляться — нема! Сумно нам стало, а справді не за-для Прогресса! Без поміччя з гори Прогресса заложилася, перебувала тяжкий час упередження і недовіри серед своїх, тяжкий напасті в соймі бдл противників, недовіри і підозриваня „властей“ в часі перших соціалістичних процесів, — і все то перебула щасливо: у своїх придбала собі загальне довіри і агромадила до 4000 членів, соймів кравий дає їй допомогу, цдсарь узнав єв товариством велим пожиточним. Що спонукало отже владу, що ухилився бдл приобцаного богослуження, се для мене тайною, тмз бдлшою, що Преосв. Юліан не тільки свого часу був членом видлу Прогресса, але перед кількома роками в своїй першій бесіді в соймів признався і до тої самої програми, котрої Прогресс бдл початку свого придержувалася: ввнести для малорускої народності, греко-католицької церкви в австрійській державі... Ми ж жамем видлі, як при сегогорбних виборах до сойму повага владки утерпіла не з вини руського народу; ми тмшались, що значав Прогресс выступлене злагодити і затре немали спомини: жаль нам, що ми в своїх надвях завелися — інтерес загальний, інтерес руського народу, руської церкви, самі інтереси владки руського вимагає чого иншого!...

Привіт вражіння затерлися однакові

Промова П. Кліма Волянського

при отворенні селянських вечірниць в день загальних зборів товариства „Прогресса“ в Станіславові 17 (29) серпня 1889.

Здорові були панове Громадо!

По цдлденних трудах і малім перестанку зійшлися ми знов до купи, щоб одсвятити нашого духа вечірниками.

Ся заслужена хвиля бддху надає для мислячого чоловіка, щоб застановитися: що зробило, які средства має до дальшої праці і якій буде вмінець праці.

Не заздати про-то і нам, яко тамушнім, запридуматися: що у нас зроблено? яка чекана робота? яка сила і надія наша?

Ми бачили нинішню, що на покляк видлу нашого товариства агромадилася члени в невідомім досі числі, а найпаче о селянах належить сказати, що они надісподівано велике число учасників доставили для нинішніх зборів і вкупі з сурдуговими, що поєбичили високої школи, а декотрі за-для своєї ученої на весь світ вєвалися, ставили до ради над дїлом просвітним для добра цдлого народу.

Хто-ж був на зборах і що приманвило на збори тільки люда, котрому ніхто не зверне ні видатків ні труда? — То агромадилася люде тмшущі з кожної верстви нашого народу, котрим лежить на серці добро того-ж народу, і сміло може сказати, що цдлий народ був тут заступлений, бо всі верстви мали своїх представителів.

А що зведо нас до купи: чи може горячі слова бддв мислєвого комітету? Де там! Як би не було почуття, що ми всі єв одним матері — Русі і що єв справа всьмх нам сидіти, — то не яно бддвою, але і медомь би нас суди не заманив.

А з водк-ж взялося почуття спільної справи, що сурдуготів не цураються серця-вєв, а ті горнущі до перших як до братів рідних?

Не вчинила того одна хвилина, не при-

скоро, коли ми побачивши, що в таку лиху пору збрався до 400 людей, з котрих многа прибули і з далеких сторін. А коли стали вєголошуватися перші бесіди, коли бдтак наступили наради, коли всі агромаджєв через бдвяти години оказували найживіший інтерес для зборів і всіх трактованих на них справ, коли стали промовляти і селяне, і в тих промовах слддно було, що труда Прогресса не були даремні: тогди на мїсє початкового побювання, настав горячий запал, який именно виявлявся голосно опбєв в часі обдду і на вечірниках. Кожний чувствовал, що нема причини боятися ні о удачу зборів просвітних, ні о дальшій розвїй нашого товариства, — хотіло б о стрїчало не знати якї перепони або ознаки неприхильності.

Але сими днями лучилося мені читати о загальних зборах словенського товариства свв. Карла і Методія, маючого подібний цдл як наша Прогресс. Отже тоє товариство має 6.800 членів. Коли прирбнаємо то число до числа наших просвітних товариств, тогди доперва показуєся наглядно, як наш народ ще низько стоїть в просвітї і кілька нам ще хибє. Маленький словенський народець, в три меншій бдл тої часті Русинів, що проживає в австрійсько-угорській монархії, маючий до побювання таких могучих противників, як Нїмцї і Італїяні, поступив вє так далеко! Після того наша Прогресс повинна числити 20.000 членів; коли она до того бдде? А з просвіттою народу иде в парі добробут і сила; то а не диво, що маленький Словенцї в Австрії далеко значїйшу повагу мають і бдлшу ролю грають, як великий Русини.

О тмз, як ширити видана просвітї, як придбати бдлше членів товариству, була бесіда на зборах, і ухвалено бддвїдний резолюція. Але на одно хотїв-би я звернути увагу. І найлучшї ухвали мали придатися, єв не будуть докладно виконані. А щоб були виконані, того мусить хтось неустанно пильнувати, о те дбати. Ся задача належить в стмз разі очевидно до центрального видлу Прогресса. Нехай той видл старєся єв одним сторонам о видаванє самих тільки як найлучших книжочок — бо ті книжочки єв звичайно цдлым скарбом духовим селянина, котрий часто не має ні

грошї, щоб бдлше книжєк купувати, анї часу, щоб їх читати, — а з другої сторони нехай неустанно нагледає свої філії, щоб бдчитими, закладанєм читален і т.и. горнуло до себе народ, і нехай як найбдлше нових філій закладає: тогди справа народної просвітї пбде скоршим ходом.

Школи народні сполученї з вєрстатами вправь рукодїльничих.

II.

Найбдлша трудність в введєнї такої приготавлючої науки рукодїльництва в школах народних лежить в браку бддвдвєх сил учительських. Тому треба зарадити в той спосб, що звернеся бдлшу увагу на науку рисунків в семінаріях учительських, а бдтак належало-би для учительів школ народних устроювати спеціальні курси науки рисунків, як їх устроїла в тмз роцї школа промислова в Кракові.

Коли тмз спосбм виробляється кваліфікований учитель, належить в школах народних тмз окрєстностей і мїсє, де єв фахові школи промислові, вводити науки приспособлюючі молодїж до дотичного промислу. Приспособленє тоє має лежати в тмз, що з одної сторони мала-би в тмз школах народних завестися наука рисунків, потрібних до розвитку и убагородженя дотичного галузі промислу, а з другої сторони мали-би ученики бдбувати через бддвдвє означєне часло годин вправ в рукодїльничих вєрстатах, так, щоб скбївши школу народну ученик мбг мати вєв певну вправу в тмз рукодїльництв. Такий устрїй школ мав-би передсєвмз за собою тую користь, що допомагає-би рукодїльникам осангнати розмїрно високої стєпенї совершенства в своїх заводах, бо вїдома рїч, що рукодїльництв тогдї лиш може повелєчатися бддвдвєною рутинною, коли розпочав науку вєв вєвчєній молодості. Учїти о тмз наглядно історія промислу ще тогдї, коли бн опираєся на цєхах. В тмз цєхах починали рукодїльники а особливо артистичні рукодїльники учїтис дуже молоді и учїлис довго, бо звичайно 13 лїт (так було в Італії), але за то ученик такї вєв в 20 роцї жїтї були панамі техніки в цдлмз того слова значєно, спосбными до творєня дїл штку и зарббку.

Таке образованє промислове, удїленє в народній школі, не схибало-би властивої цдлї тої школи, котра лежить в загальнмз образованю, розвитку душі и розуму, бо образуючи смак артистичний образовало-би рб-

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

а цдлий рік . . . 18 зр. на цдлий рік . . . 24 зр.
на пбв рік . . . 9 зр. на пбв рік . . . 12 зр.
на чєрт рік . . . 4 зр. 50 кр. на чєрт рік . . . 6 зр.
на мїсє . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:

на цдлий рік . . . 16 зр. на пбв рік . . . 8 зр.
на чєрт рік . . . 4 зр. на мїсє . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вєртаються лише на попереднє застерєженє. — Рекламція неопечатанї вблї бдл порта

Пондїнокє чїсло коштує 8 зр. а в.

Оголошеня приймаються по цдлї 6 зр. бдл одної стрічки печатної, в зрб. „Надбєлє“ по 20 зр. а в.

Подїки числяться по 10 зр. бдл стрічки.

вчасно і духа, убагородило-би ученика, лучило-би справу вихованя і образованя з справою практичного пбдготовленя до фахової праці, фахового зарббку.

Повышїй увага бддєється не лиш до мужєських але і жївнотих шкбл. В жївнотих школах народних дадуться практичні науки промислові помістити лекше і пбєв загальнїшого плану, як в школах мужєських. Дївчата приготавлюються вєв дома до деяких роббт. В першмз рядї належить учїти дївчата в школі шїтя, цєрваня і т.зв. гачкованих роббт а дальше всего того, що єв потрібне при виробї одїжї, бдтак гачту бдлого, гачту барвленою ниткою на полотнї, робленя єрєвїлїв і євїтє, гачту барвленою ниткою на матерїях и сукнї. До тмз роббт можна-би додати в мїру мїсєвєх потреб науку роббт картонових, особливо виробу всяких коробочок та скринок картонових, штучних цвїтбв або малюнкбв декоративних на матерїї и деревї. Все то єв рїчї бддвдвєючі натурї и врожденїй зручності жєнщини, за котрі платимо заграничї великі суми. Котра з тмз роббт і в янмз розмїрї має бут в одїї або другїй школі жївнотї заведена як наука обовязкова, того не можна означити з гори обовязуючою загальною постановою, а лиш бдл случаю до случаю поодинокю пбєв практичних потреб. При означєнї тмз належить уваглядити найперше потреби мїшаного промислу, а бдтак спеціальні кваліфікації учительки при данїй школі.

З науки рисунків належало-би в жївнотїй школі передсєвмз учїти рисунку плаского орнаменту, вєрванї вєв уживаню барв, рисованю и малюваню цвїтбв а вкбци приготавляти до дереворббт.

До розвитку и розширеня можності зарббку жївнотї на дорожї промислу можуть знаменито причїнатися учительки, образованї фахово в певних галузях промислу. Найбдлшї користї принеслї-би такї учительки в окрєстностях, де цвїте промисл домашній, як прим. гачты, вшиваня на полотнї, шкбрї и сукнї, ткацтво артистичне и т.п. Такий учительки мусїли-би однак лишє в своїм фаху обернатися и не можна би їх обтяжувати ще обовязками и иншої науки.

При наудї в школах жївнотих безперечно важну ролю грають взори роббт. Такий взор выдає в тмз роцї кравца комїсія промислова, а також в значній частї могли-би користуватися школи взорами промислу домашнього на Русї, виданими мїсєним музеєм промисловим у Львові.

не бачили наглядного хдєна, и знов остїгли и збїдужїли.

А тмчасом з гнїзда перших батьків видобулися на світ їх дїти цїрники, що зачали вєрвлювати крїм до лету, самї студенти. Имз попалїся в руки писма Шевченка, Маркіана Пашкевича, Квїтки-Основ'єнєвкї таї друїх — и тут вчїтали, що в своїй хатї своя правда и сила и воля, таї що тоє хата недалїчо бдл нас, так би сказати, дївїлися на нас и зовє нас, а ми би не бачили, доки слова Шевченковї не збїдїмїли єв очей наших палуды.

И вєвїлася тогди сурдугота молодїж до вєвчєня бесїди прєстолїудної — и завязала товариство „Прогресс“, щоб прєстолїудна вєв єв власної бесїдї освїтити. И на дєво, коли прочитано євсьємою людювї поезїї Шевченковї та Маркіановї, або повїстї Квїтки — сєлєне зрозумїло бдл раз, любувалєся ними и прїнявї за свої, бо-ж там не тільки жєвє слово, але и цїлє жїтє прєстолїудна з єв гараздом и недолєо змалюване як в зєркалї.

Тогди то сурдуготї повїли, де наша сїла, и що нема чого бддаватися рєспуцї за-для того, що нема у нас богатїрїв, бо бддвалїну народу становїть прєстолїуднє, а єв число заступити матнатбв, а знов сєлєнїв, що до недавна не довїрїв сурдуготому, бо хто у котрїй орудї радїєся свєченїка, профєссора и в дворї, а робїє так, як єму порадїє арендарь, — то неабєвєв почавшї горнущєся до своєї інтєлігєнцїї, пбзавївши, як кєже пословцї, хто єму стрїкє а кому колом в ббє.

Таким чїном „Прогресс“ зєднала всї верстви учєних и неучєних в одну громаду. Сурдуготї придбала пїтомий ґрунт до засєву помїж прєстолїудном, а люлє знов бддїшов помїж інтєлігєнцїєю цвїты вєрстї на власнмз ґрунтї: ругу, маруру и барвєнєв, що єв рази мїлїшїї атїжє всєї цвїты плєканї через заграничїх оґорєднєвєв... Обї верстви зрозумїли себе и зєдналися так, що нїякє однмз без друїх годї обїїтєся, бо цвїты ино на пїтомїх ґрунтї роскошуютєся, а на бдворбтї: ґрунт без розумної управы родить кувблє...

Як бачимо, сила наша в тмз, що ми вступили в одну громаду, а громада великий чоловік! А як би хто злобний бддзавєся, що и великим людам не достєв розуму, то єму скажу, що на злобу нема лїку, бо-ж народ, що выдає на світ з своїм такї утробы Шевченка, Федьковича, Качала и друїх, — котрого пїснї сєлєть всї народы а з котрих Лєсенко, Вахїянєв, Воробєвїч и иншї уплєли вїнцї славы для себе и народу, — народ, що дробными лєпїтами бдл губы бдвїтими збудував величавий Народний Дбм и удержє стблєво бдднїх школярїв по бурсах, народ, що в просвітї поступив на тільки, що зрозумїв інтєлігєнцїю и збратєв з нею, а та інтєлігєнцїя в дальшїй жїтї також з народом вїшла, — той народ варт не тільки жїти та дожидати лучшїої будучини, але и має на тільки жївнотворної силы, що наєвєрє на рїдний ґрунт посїдєчїв бдлшїх посїлєстєв, так як учїнав народ чєскїй, котрий пятїдєсєт лїт тому назад склєдєвєся також тільки з сєлєв та горєтєв інтєлігєнцїї, не бдлшїм як наша, а нїякє панєв стямїлєся и завернулї до праці на пїтомїх чєскїх ґрунтї.

Закїм то станєся, зєврїмїмо вєрєдє бачє око на одну слабу сторону нашу: Є межи сєлєским людом арїстократїя, не з меншїми хїбаєма, як помїж шлєхтою. Нєраз можна почути в сєлї: „Я не вєдоє з тмз або з онтїм“, — а запїтай єго: чому? — то здївнє плєчїма и не знає, що на то сказати, бо вєстїдє єму прїзнєвїти, що нема властивої радїї тмгого цуратєся, хїба що бн бддїяє...

Отже рїчєю сєлєв з „Прогресса“ євє тую хїбу наєрєвїти. Як через „Прогресс“ сурдуготї зєслїлє перегоруду мїж учєними и неучєними, так повїний члєны „Прогресса“ сєлєвє в чатальнїх прїгнорудї до себе тємчїшїх, поучїти їх и зробїти спосбными до праці для спбїльного дїла на спасєнє Русї. А тогди сповнєтєся слова заовїту Шевченка: „Обнїмїтє, браты мої, найменшого брата, нехай мати усмїхнєтєся, заплакана мати!...“

Одгомони повиборчй.

Доповняющий выборы посла в Ниску.

Якъ обдубав доповняющий выборы посла Ниску дна 20 серпня на мѣсе Яхима, се по трохи описав очевидецъ въ Now-by Reform, хотѣя дуже богато дечого не доведѣти. Очевидецъ выхажавъ въ Рашеа почтою до Ниски пѣдъ вѣчь на 20 серпня. По дорожѣ въ Камени присѣвъ до него одинъ выборыцъ въ Камени, членъ нисконой рады повѣтовъ, а бѣ того то господаря доведѣлся очевидецъ дечого цѣкавого. „Передъ першими выборами — оновѣдавъ господарь — п. Станиславъ Баджейовичъ задавалъ передъ выборами справу наъ своихъ дѣяльности въ соймѣ. Тогда выборыцъ гайнтер-целювали его: чи се правда, що бѣ, яко референтъ дороговый, найбільше причинався въ соймѣ до нового закона дороговостю? П. Баджейовичъ бѣдѣвъ, що се правда, але зацѣпавъ выборыцѣвъ, що теперъ, якъ его зновъ выберуть на посла, законъ той амѣнять. Депутация селянъ удавалася до бар. Гомпеша, щобъ принявъ мандатъ, але Гомпешъ бѣдѣвъ, бо не знае польского языка. Депутаты запытали его, кого бы бѣвъ нѣтъ радѣвъ на посла, а бѣвъ указавъ нѣтъ на Баджейовича. Тогда депутаты заявили, що Баджейовича не хотѣтъ, а если мандату не примѣе Костяничъ, выберутъ хлопа. На то бар. Гомпешъ сказавъ: „То добре, выберѣтъ собѣ хлопа“. И такъ сталося. Хотѣ Баджейовичъ при помощи цѣлои шайки шварцѣвъ закопавъ хлоповъ и плативъ за голоса, такъ мы выбрали хлопа Валерія Яхима. Овъ есть членомъ выдѣлу повѣт вого, яко выслуженный сельнебель умѣе добре писати, — тожъ намъ здавалося, що бѣвъ будѣ на посла лавдоподѣльнѣйшій. Яхима, якъ выбрали его на посла, жертвовавъ 25 зр. на почастунокъ для выборыцѣвъ, але выборыцѣ спотребовали только 17 зр. а 8 зр. ему звернули, кажучи: „Охавъ, бѣ ты самъ маешь не богато“. Що потому сталося въ Яхимѣ, не знаю. Къли арѣвас мандату, хлопы обурлились на него и закидали ему: „Ты насъ продавъ!“ Теперь Яхима певно на ново не выберутъ, але певно не выберутъ и Баджейовича. Я бувъ въ Уляновѣ, въ Руднику — а хочъ выборыцѣ нѣтъ по коршмажъ на рахунокъ Баджейовича, то такъ казалъ, що голосувати на него не будутъ. На Баджейовича дадутъ голоса лише жиды, всьондѣ, бурмистръ въ Уляновѣ и ревизоръ бѣдѣ худобы (бывшій жандармъ), а на кого кинути голоса хлопы, того же не знаю: ажъ передъ выборами варадѣлися въ Ниску. Прибувши до Ниски, очевидецъ розлучивъ съ своимъ товаришемъ подорожн. Дна 20 серпня рано передъ выборами посла вышшовъ на мѣсто и пригладѣвъ съ далека рухъ выборыцѣ. Выборыцѣ громадились. Жидки увидалися мѣжъ выборами, агитуючи за Баджейовичемъ, але тѣ не хотѣли азовлялися голосувати на Гомпеша. Мѣжъ тѣмъ секретарь рады повѣтовъ заявилъ въ имени Гомпеша, що Гомпешъ выбору не примѣе. Тогда выборыцѣ були розбиты: одні обставали при Гомпешу, другі ставали на кандидата одного хлопа, але жили заравъ ихъ высмѣвали, кричучи: osły, osły! Ажъ коли одинъ жидъ въ дорожнѣмъ халатѣ почавъ заво безсѣтити хлоповъ и увѣнчати, що п. намѣстникъ хоче, абы выбрали Баджейовича, отже мусѣтъ буги выбравыи, и коли почавъ грозити жандармами тѣмъ, що хотѣли когось иного, — очевидецъ пѣдѣшовъ до выборыцѣвъ и запытавъ, що то за оденъ той жидъ, а при тѣмъ заавявъ, що за такую агитацию законъ карае арештомъ бѣдѣ одного до шѣсть мѣсяцѣвъ. Ажъ тогдѣ той заавѣль агитаторъ Ушеръ Амстеръ, пѣвоваръ въ Ниску, трохи приемирава, а выборыцѣ пѣшли до староства.

Приѣтний телеграммы и письма

наспѣвший въ день загалныхъ зборѣвъ тов. „Провѣта“ въ Станиславѣ 17 (29) вересня 1889

Бѣбрка: Щастѣ Боже доброму дѣду! Мы духомъ съ Вами! — Учитель зборѣвъ на конференціи окружной въ Бѣбрѣ.

Броды: Свѣтломя и правдою дойдемо до цѣли. Съ резолюціями годимся. — Бродскі членъ „Провѣты“.

Богородчаны: Хочъ непрастуй — душою съ Вами! Щастѣ Вамъ Боже въ звлечанію нѣвѣшного торжества и въ дальшій просвѣтъ руского народу! — Богородчанскій Русинъ.

Бѣлка (въ повѣтѣ перемышлянскѣмъ): Члены читальнѣ бѣлцѣю здравлять сердечнымъ привѣтомъ: Щастѣ Боже до дальшого дѣла! Праціймо спѣльно, закладаймо якъ найбільше товариствъ, радъ народныхъ та олій „Провѣты“ и касъ пѣчюковыхъ. Зобовязѣмъ въ кождѣмъ повѣтѣ члена до збирания складокъ на дѣмъ „Провѣты“ та фавѣтъ на фантову лѣотерію. Выдайте книжочку о пѣзнанію недугъ у людей и вѣндрати та лѣченю ихъ, такожъ выдайте пѣдручникъ потрібный для пѣсарѣвъ громадскихъ. Постарайтесь о мануъ з точнымъ означеніемъ границъ Руса. Мы за едноство. Духомъ и дѣломъ съ Вами! — Въ имени читальнѣковъ: Иванъ Скорикій.

Дрогобиць: Правдивымъ патріотамъ, зборѣваннымъ въ имя народной просвѣты, шлють щирій привѣтъ — Русинъ съ Дрогобича.

Залѣзѣцъ: Здоровѣ свѣтлому зборѣву! Вашу працю благословитъ Богъ. — Читальни ки въ Залѣзѣцѣ новѣвъ.

Завалѣвъ: Выдѣлъ товариства „Читальня въ Завалѣвѣ“ ухвалѣвъ выстави въ имени нашего товариства своего голову о. Евгѣнія Гузара съ тѣмъ, чтобы заявивъ свѣтлому зборѣву бѣдѣ насъ щирій желаня: Най товариство „Провѣта“ ще въ найдалшій лѣта розвивае въ хосенъ нашего народу! — Выдѣлъ читальнѣ.

Жовтанѣцъ: Свѣтлому загалному збо-

Хотѣвъ и очевидецъ туды зайти, але жандармы его не пустили, хочъ п. Баджейовичъ, такожъ не выберѣтъ, бувъ тамъ уже бѣдѣ 7-он годены рано. Выборыцѣ хлопы, коды шлы до староства, були противній выборыци Баджейовича, ажъ уже въ старостѣвъ яко ихъ переробленъ и пересвѣдчено, що на него голосували, бо вышшовъ значною бѣльшостію голодѣвъ. Яхима зовѣстъ не показавъ до Ниски. По выборахъ бѣдѣ 11-он годены пратладѣва очевидецъ, якъ выборыцѣ запыталися: пѣдрадѣтѣмъ по шаясахъ, а чѣлѣтѣмъ разомъ съ ново-выбранымъ посломъ въ следѣ. Очевидецъ прийшлы на гадку часы Сасѣвъ въ Польши — часы пѣяныства при кождѣмъ зборѣвъ. Мажу бѣдѣдѣтѣ почтою назадъ до Рашеа, бувъ очевидецъ свѣдѣтомъ, якъ почтмайстеръ въ загодный способъ выплативъ досѣтъ показу пѣчку банкетѣвъ одному въ достѣйныкѣ выборыцахъ, асѣмъ не жадаючи реверсу...

Огѣа змѣствѣ дописи очевидця въ N. Reform-ъ. Але, якъ сказано, очевидецъ не мѣгъ всего доведѣти, тѣжъ мы доповнамо его сирѣздѣемъ.

Попередъ всего мусѣмъ зазначити, що не зовѣсѣмъ такъ въ остатнѣй хвилѣ всѣ выборыцѣ хлопы остатнѣмъ далися наклонити голосувати на Баджейовича и тутъ не дѣлали самі только подкупства и затѣвъ Бузи ще великій яншого рода заходы на довшій часъ передъ выборами. Пѣдѣтѣмъ выборыцѣ улягли, такъ что только 13 голосувало на Гомпеша, а 12 адержалосѣ бѣдѣ голосованя. Що же передъ двѣмъ выборами шансы Баджейовича стояли не але, о тѣмъ свѣдѣтъ фактъ, що урядникъ ц. к. староства (не вышмаючи навѣтъ вегетеріаря) повернувши до Ниски въ обѣдѣкѣ по повѣтѣ, на кѣлька днѣвъ передъ выборами, голосили, що шансы Баджейовича стоять добре.

Въ самѣ день выборыцѣ п. староста предѣствѣвъ выборыцѣмъ п. Баджейовича яко кандидата. По выборахъ настала гостина. Выборыцѣ-селянѣ заведѣно до двѣхъ жидѣвскихъ шпакѣвъ, а витѣлѣвѣнці въ п. сѣмѣ пѣшли до сѣлеку Касира. Сюды явились такожъ всѣ урядники староства въ п. старостѣмъ. П. староста по кѣлькахъ першихъ тоастахъ бѣдѣшовъ, а прочіи гостѣ лишилися. Рѣлю господарѣвъ гостини приняла на себе кончанѣсть п. Осольнѣскій и Ушеръ Амстеръ. Тоасты шлы за тоастами, а мѣжъ нѣмѣми Ушеръ Амстеръ выѣствѣ тоастъ: Za zdrowie naszego wspólnego państwa, pana komisarza Ossolińskiego! По гостинахъ мусѣли наступити обрахуны. Жидѣ Рѣзѣнбѣтъ выдѣлъ, кажъ, горѣвъ, пива и вина на 128 зр. 84 кр., бо такий рахунокъ предложѣвъ п. посломъ. П. Баджейовичъ кивнувъ жидѣмъ сотку, а о рѣштѣ не хотѣвъ и чути. Допѣрѣа якѣсь власноручній лѣвѣтъ п. Баджейовича, котрій знаходился въ пѣздѣню Рѣзѣнбѣтъ а котрій бѣвъ показавъ п. Баджейовичѣмъ, удобрухали п. посла и бѣвъ выплативъ рѣшту.

По выборахъ п. Баджейовича все въ Ниску залѣкувало. Выборѣ сей дѣлѣа мѣа привѣсти прѣтѣзцію, дѣякѣ гальшѣены дѣстѣтѣ въ пѣти, а дѣякѣ троха и пѣдшлыся грѣшми...

А селяне? Були мѣжъ нѣмѣи, якъ и, пр. вѣйтъ въ Пѣшанѣцѣ, правѣдѣи герѣвъ, твердѣи мѣвъ скала. Мѣмѣ всѣхъ покусъ, мѣмѣ страшного натѣску не бѣдали своихъ голосѣвъ на Баджейовича...

рови товариства „Провѣта“ пересылають свѣій привѣтъ — Члены читальнѣ жовтанѣцѣю.

Задѣврѣе: Честь и слава Вамъ просвѣтѣлѣ руско-украинского народу! Мы духомъ съ Вами! — Викторъ и Клеодѣа Бѣзѣрскій въ Полоннѣцахъ пѣдѣ Яричѣвомъ.

Задѣлѣеко Красне: Чѣлѣній Вашъ гадки и я пѣдѣлѣю.

И трудъ для народу высоко цѣню, Дѣятѣлѣвъ щирыхъ Руса поважаю.

Свѣтлому Зѣбраву низкій поклонъ шлю:

Крѣпѣмъ, трудѣмъ, Радѣмъ, громадѣмъ, Лѣмъ въ згодѣ, безъ свары, Другъ друга не вѣдѣмъ, Щѣбъ за проводѣрѣвъ Жючихъ въ негодѣ, Сила не змарѣла Въ здоровѣмъ народѣ... Русѣ живѣа дѣждѣтся, Людѣ — поле готовѣ, Лѣмъ Вы намъ засѣбѣте Все зерно здоровѣе...

Исидѣръ Р. Пастѣчнѣскій.

Зѣбарѣжъ: Выкрѣшѣвъ національно просвѣтою искру свѣдѣмѣтъ, розжарѣмъ почутѣе національное, а къ сѣрдѣкахъ выступѣтъ герѣвъ до борѣвъ за свѣту Русѣ. Въ тѣмъ знамѣни побѣда! — Николай Стѣпчнѣскій.

Зѣлочѣвъ: Свѣдѣло на передѣ, неструженѣи борѣвъ, сучасній апѣстолы правды и науки! Кождѣ руске сѣрце загрѣвѣтъ до працѣ Вы, славныхъ предѣковъ славнѣйшій правнѣуки! — Зѣлочѣвскіа бѣлѣи „Провѣты“.

Кѣломыя: Вѣтайте першій разъ мѣжъ нами зѣбравѣи братѣ! Най гѣлѣсъ Вашъ щиро приймѣе всея напѣдѣ! Трудѣтѣся для людѣ добра и просвѣты! — Товариство „Рѣдинѣ“.

Кривчѣе: Боже помагай въ Вашѣй праці! Мы духомъ съ Вами. — О. Иванъ Лѣтѣровскій, Меланѣа Лѣтѣровскіа, Климентѣй Рѣгожнѣскій.

Крѣстинѣопѣлѣ: Щастѣ Боже до працѣ на поли народной просвѣты. Кѣму равнѣо-душна темнѣта брата селянина, сѣй ве ѣствѣи прѣятѣлемъ своего народу. — Василь Чернѣцкій.

Лѣнѣцѣутъ: Сердечній желаня успѣху

Дописи „Дѣла“.

Зѣ Зѣлочѣва.

[Перешкоды, за-дѣа янѣхъ читальнѣ въ Зѣлочѣвѣ не отворѣна дна 1 н. ст. вересня.]

Сумною вѣстою приходѣтѣся намъ нѣмѣи пѣдѣлѣтѣся въ Ви. читальнѣмъ „Дѣла“.

Сѣаго часу було зѣ-вѣденъ доведѣно, що зѣ днѣмъ 1 н. ст. вересня сѣго року буде отворѣна руска читальнѣа въ мѣстѣ Зѣлочѣвѣ. Тѣмъчасѣмъ, изъ причинъ бѣдѣ Русинѣвъ не зависѣмыхъ, до того не прийшѣло — читальнѣа не отворѣно. А сталося то ось якъ:

Зѣлочѣвскій Русинѣа оснували читальню уже передъ трѣма роками, — а статутѣи мѣли потвердѣжений и вписѣлосѣа було трохи члѣновъ, — але та читальнѣа именно за-дѣа малѣа числа члѣновъ не могла бути введена въ житѣе, отже черезъ всея часъ ажъ дѣсѣа оставѣла только на паперѣ. Сѣго-жѣ року бувъ уже крайній часъ вѣствѣи читальню въ житѣе, то-жѣ Русинѣа, зѣ интелѣгенціѣи и мѣщанѣства, постановили конѣе довести до отворѣния читальнѣи зѣ двѣмъ 1 н. ст. вересня с. р.

Въ справѣ отворѣния читальнѣи, а такожъ въ другѣи справѣ — именѣи концерту, устроѣяного въ Зѣлочѣвѣ „дѣвѣнацѣтѣю“ академѣиѣвъ на дохѣдъ фонду на будѣву руского театру у Львовѣ, — зѣбѣшлися кѣлька разѣвъ тѣмъшнѣи Русинѣа на нараду въ привѣтѣмъ домѣ — у посла совѣтника Лонгина Рѣжанѣковсѣа и у зѣлочѣвсѣа приходѣнѣа о. Чѣмернѣвсѣа.

Наразѣ президентѣ суду окружного п. Михѣльчѣвскій, повѣдомленѣй — якъ казѣвъ — черезъ ц. к. старѣстоу про трактованѣе обѣхъ тѣхъ справъ, вѣзѣвавъ до сѣбѣ трѣхъ судѣвыхъ уряднѣковъ Русинѣвъ и заавѣавъ нѣмъ займѣтися тѣми справѣми, бо уряднѣкамъ бѣвъ займѣтися въ политѣчній авѣтаціѣи не вѣлѣно. Ра-зѣмѣсѣа, пѣ. уряднѣки старѣлися пояснѣти п. президентѣи, що аѣнѣ отворѣнѣе читальнѣи, яѣнѣ устроѣеае концертѣу — не ѣствѣ агѣтаціѣи политѣчною. (Мѣмохѣдомъ доламо, що рѣвночасѣю зѣ тѣмъ бѣдѣлаено зѣ посады дѣтарѣи п. Павѣкова, котрій мѣвъ 20 зр. платѣи, бо п. Павѣковѣ одного разу передъ такою нарадою, зѣ поручѣния одного Русина, пѣйшѣвъ до дому о. Чѣмернѣвсѣа, повѣдомити его о мѣсѣа на-рады.)

Та мѣмо того закау бѣдѣ п. президентѣа Михѣльчѣвсѣа — которѣа дѣтѣчній судѣвъ уряднѣки мусѣли послѣхѣти, чтобы не наразѣтѣся на загроженѣу нѣту въ вѣвалѣфикаціѣхъ, — читальнѣа могла була бути отворѣною дна 1 н. ст. вересня, коли-бѣ же не одна перѣшѣкода.

Ото передъ кѣлькома тѣждѣнями спрѣва-дѣна до Зѣлочѣва одинѣъ Русинѣа, уряднѣкъ финансовѣи, чѣловѣкъ спокойній, що зѣвѣсѣмъ не мѣшѣавъ до политѣки. Онѣ прѣбувавъ до Зѣлочѣва якъ разъ тогдѣ, коли основѣтелѣ читальнѣи гадѣали помѣщенѣа для читальнѣи, а по лучѣлосѣе ему вынаймѣти мѣшѣканѣа за обѣир-не для своихъ потребъ и двѣ комнаты мѣвъ до бѣдѣмѣу, то на просьбу основѣтелѣвъ читальнѣи зѣдѣнѣся бѣвъ тѣ двѣ комнаты бѣдѣмѣмѣи бѣдѣ д. 1 н. ст. вересня на читальню, — оче-видѣно, не пѣдѣовѣрѣваючи, що зѣ того можѣтъ выйтѣи яѣнѣ непраѣтности для него або для читальнѣи.

Коли-жѣ о тѣмъ доведѣлосѣа ц. к. старѣство, дѣло пѣзнати дѣтѣчнѣю п. уряднѣкови, что бѣдѣмѣмѣи комнаты для читальнѣи бѣде ему вѣзѣтѣи за але, — вѣрѣчѣмъ жандармѣи майже цѣду нѣчь ходѣвъ поперѣдъ его помѣшѣанѣе, — то-жѣ онѣ мусѣвъ бѣдѣступити бѣдѣ своихъ поперѣдѣи зѣгоды на бѣдѣмѣмѣи комнаты на читальню, — зѣ чѣго очевѣдно нѣхѣто не може робѣтѣи ему заведу, — и тѣмъ чѣномъ чѣ-

тальнѣа не могла бути отворѣна дна 1 н. ст. вересня с. р.

Однакожѣ въ Бѣзѣвѣ надѣа, що зѣлочѣвсѣа Русѣ переборѣе всѣ перѣшѣкоды и такѣи трудѣи дѣждѣтѣся успѣхѣу — такѣи читальнѣа буде отворѣна. Помѣжи Госѣподѣи, чтобы яѣнѣ най-скѣрше.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Найважнѣйшою справою дна сталася дѣмѣсія намѣстника Чѣхъ бар. Кравѣса. Урядѣа вѣствѣи о дѣмѣсѣи Кравѣса въ вѣдѣнскѣй газѣтѣ урядѣовой кажѣ, що цѣсарѣи при-навѣвъ просьбу бар. Кравѣса о увѣдѣленѣе его зѣбѣзѣдѣа на здѣровѣе зѣ посады намѣстни-ка Чѣхъ и рѣвночасѣю надалѣъ ему уступѣлѣе хрѣствѣ ордѣра Леопѣлда. Выглядѣло-бѣе отже, что то ѣствѣ добровѣлѣна дѣмѣсія; але коли зѣажѣтѣся тепѣрѣшѣу ситуациѣи въ Чѣхѣхъ; борѣу мѣжъ чѣсѣкамъ и нѣмѣцѣкамъ элементѣмъ, партѣиу вражду мѣжъ самѣми Чѣхѣми, крѣпѣшѣе молодѣо чѣсѣаго радикализма, высѣланѣе адресѣи до Французѣвъ чѣсѣкими студѣнтами и рѣзѣванѣе за то чѣсѣаго товариства академѣичѣского, то мусѣтѣся прийтѣи до того, что уступѣлѣе бар. Кравѣса настѣло сѣаю обѣставѣнѣи. Овъ не мѣгъ вѣже довѣе удержѣтѣся на своихъ становищѣи, бо не въ силѣ бѣвъ дѣти собѣи раду зѣ ворожѣо противъ сѣбѣ стоячимъ элементѣми, бо не мѣгъ давати напѣраму пѣдѣмъ въ краю, словѣмъ, не бѣвъ пѣаюмъ ситуациѣи. Вѣрѣчѣмъ и не велика то була его вина. Овъ бѣвъ послѣднимъ орудиѣмъ вѣдѣнскѣаго правѣтѣлѣства а коли бѣвъ показѣвъ тепѣрѣ не-адѣбнѣмъ до дальшого вѣдѣния дѣлѣа, то въ тѣмъ не такѣе его вина, якъ вина тѣхъ, котрѣи приказѣи бѣвъ мѣвъ спѣовѣати. Вѣрѣчѣмъ мѣа правѣтѣлѣство двѣаѣи интересъ мѣти на поса-дѣ чѣсѣаго намѣстника яншого чѣловѣка. Яѣзъ зѣвѣсто, хочѣ правѣтѣлѣство на всѣяѣи способѣ довести до якогѣсѣ помѣренѣа мѣжъ Нѣмѣцѣми и Чѣхѣми, а бѣдѣтакъ хотѣло-бѣе такожѣи и опѣнѣити рухъ молодѣо-чѣсѣкѣи, котрѣи, яѣнѣ-бѣи бѣвъ тамъ же вѣрѣчѣмъ и не бѣвъ, ѣствѣ въ засѣдѣ демократѣчнѣи. И до одного и до другого не надалѣвае бар. Кравѣсѣ, бо за его урядѣванѣа якъ разъ бѣвъ повѣсѣи сѣравѣи набрали значѣ-ния и бѣвъ не бѣвъ въ силѣ повѣсти ихъ въ ко-рѣвѣи и пѣбѣла бѣжанѣи правѣтѣлѣства. Не зѣрѣ-вѣмо отже — зѣдѣсѣ намъ — ошибѣи, коли скажемѣо, что причѣною уступѣленѣа бар. Кравѣса не ѣствѣ что иного, яѣзъ мѣшѣ сѣравѣа помѣре-нѣа Чѣхѣвъ зѣ Нѣмѣцѣми и снѣвѣнѣе рухѣ мо-лодо-чѣсѣаго а зѣ нѣмъ и держѣвно-правнѣихъ аспѣраціѣи чѣсѣаго народу.

Бар. Альфрѣдъ Кравѣсѣ бѣвъ бѣдѣ 6 лѣтѣи 1881 намѣстникѣмъ Чѣхъ. Овъ приѣшовъ на сѣу посаду якъ разъ въ ту пору, коли мѣжъ чѣсѣкими и нѣмѣцѣкими студѣнтами велѣся за-вѣзѣа борѣа национальнѣа, котра ажѣ бѣйкою пѣдѣ Кухѣльбадомъ заѣвѣнѣлася. Тогдѣ мусѣвъ давнѣи намѣстникѣ бар. Веберъ такожѣе усту-пѣти зѣ причинъ слабого здѣровѣа. Барѣвъ Кравѣсѣ, сѣвѣчинѣи правнѣи стѣдѣи, образу-вався въ войсковѣи академѣи въ Вѣнерѣ Най-штѣдѣи и вѣступѣвъ бѣдѣакъ до войсѣа до въ пѣтѣдѣсѣти рокахъ бѣвъ авѣторѣмъ по рѣзѣнѣи зѣагохѣвъ въ Италѣи. Обѣла бѣвъ онѣ ген-адѣютѣнтѣмъ при цѣсарѣи, авансувавъ ажѣ до фѣлѣдѣмаршѣлѣ-лейтенѣанта и черезъ двѣаѣцѣтъ лѣтъ бѣвъ заступнѣкомъ управѣлѣтѣля войсковѣи канѣцѣларѣи. Зѣ почѣткомъ 1881 р. именовѣано его президентѣмъ вышѣаго суду военѣаго а незадовѣо потѣмъ покѣлѣано его на посаду намѣстника въ Прагѣ. За его урядѣванѣа выстѣ-пили були нѣмѣцѣкѣи послѣи зѣ соймѣи до нѣмѣи не хотѣтъ до него вѣступѣти.

Перегиныско: Праціймо дальше о-коло просвѣты народу а будучѣасть наша. Щастѣ Боже! Мы духомъ съ Вами. — Пере-гнѣнскій Русинѣа.

Перегиныско: За-дѣа зѣавѣи намъ трудѣао прибути на зборѣи, дѣа-того приймѣтъ бѣдѣ насъ щѣро-сѣрдѣчній желаня: Нашѣмъ П. Т. патріотамъ, котрѣи взяли участѣ въ такѣи свѣтѣлѣмъ народнѣмъ торжѣствѣи, желѣаемо вся-кого добра и много лѣтъ прожитѣи для нашо-го народу. Праційте любѣи братѣ, рускѣи со-колы, вѣдѣ рѣдною просвѣтою своихъ темнѣихъ менѣшихъ братѣвъ по бѣцѣвѣски а чѣй Госѣподѣ дастѣ, що Ваша рѣвна праця привѣсе матери Русѣи сотѣнѣи плоды, а народѣи будѣ Васѣ до-бродѣвѣвъ благословѣити. Щастѣ Боже до всего доброго! Члены „Провѣты“ въ Перегнѣнску: Василь Нѣбыловѣцъ, царѣхъ; Григорѣи Лѣгѣи, у-чѣтель; Иванъ Ваѣшковѣи, купѣцѣ; Никола Дѣ-бѣи, Юрко Маѣксѣицѣ, Федѣръ Мошѣура и др.

Перемишль: Братѣмъ, що зѣбрѣлисъ нѣмѣи пѣдѣ знаменѣмъ просвѣтыи пѣдумѣти и порѣдѣтѣся надѣи найважнѣйшѣмъ и найжѣвѣнѣнѣйшѣмъ нашимъ добромъ, т. е. надѣи просвѣ-тою народу, посылаемо сердѣчній и одуше-вленѣи привѣтъ. Мы глѣбоко перѣсвѣдѣченѣи, що сѣла Божа воля судѣла намъ въ громадѣи народѣвъ европѣйскихъ изѣзнѣти почетѣи мѣсто, сѣла присѣудѣла намъ имя, повагу и вѣдѣвъ якѣо народу, — то свѣтѣла цѣлѣа тѣа и побѣда можѣлѣи лѣше пѣдѣ прапорѣмъ просвѣты. Дѣ-вѣи отже всею мысѣлою до Васѣ, братѣи, щѣ-рихъ и хороѣрыхъ тружѣнѣковъи тои высоѣои идѣи, кличѣмъ зѣ глѣбѣиыи сѣрдѣи: Трудѣиу Вашѣму помагай Бѣгъ! — Перемишль Русинѣа.

Путильѣвъ: Сѣючѣмъ свѣтѣло помѣжѣ осѣротѣлымъ народѣмъ помагай Бѣгъ дѣоче-тѣи пѣдѣнѣи плоднѣихъ урожаѣвъ! — Михѣлякъ, судѣи въ Путильѣвѣ.

Сѣмбѣръ: Честь земли Станѣславѣв-сѣй, що перѣа приняла борѣвѣвъ за народѣи просвѣту! Трудѣиуа усѣрдно на тѣи нѣмѣи а народѣи насъ бѣзѣае а слава Русѣи не загѣне! — Сѣмбѣрскій Русинѣа.

Снѣтинѣ: Честь и слава Вамъ, неспѣи-нѣи тружѣнѣки, що сѣвѣе свѣтѣло правды мѣжъ менѣшихъ братѣвъ. Мы духомъ съ Вами! — „Русѣа Бѣспѣда“.

Наместником Чехъ именованъ на мѣсто бар. Кравца гр. Францъ Тунъ, чехъ, еще молодой, но рожденный въ 1847 г. Гр. Тунъ не занимая доси нѣякого урядового stanowiska а имѣя роль политична. Яку бы доси нравъ, була доси незначна. Онъ бувъ ажъ до 1881 г. посломъ до рады державной а дѣлакъ по смерти своего батька обнявъ его мѣсто въ палатѣ панствъ. Одъ 1883 бувъ дѣлакъ до чехоского сойму въ федеративномъ посѣлостей. Минувшю року выголосивъ быт бувъ въ чехоскомъ соймѣ бесѣду, котра нѣмцамъ централистамъ напосвала була богато криво. Онъ заявивъ въ нѣм, що вѣтъ нѣмцѣмъ, однакъжъ есть того пересвѣдченя, що бѣльша посѣлостей повинна выступати противъ стремленя нѣмцеко-либеральной партіи и повинна старатися усунути борбу партіи. При сѣй нагодѣ заявивъ быт такожъ, что есть за тѣмъ, чтобы цѣсаръ австрійскій коронованъ короною Вячеслава. Впрочемъ мае гр. Тунъ мати повагу такъ у нѣмцѣвъ якъ и чеховъ.

Скликанье соймѣвъ краевыхъ мабути обизначитъ въ насѣдствѣ народъ комисіи рады державной для закона карного, позаякъ постійной комисіи не смѣють радити подчасъ сесіи соймѣвъ, до котрыхъ члены комисіи належать. Пѣсла Politik потягнувшись засѣданя соймѣвъ въ наибѣльшій части краѣвъ коронныхъ ажъ до половины падоласта, позаякъ ажъ въ сѣмъ часѣ мае обратитися рада державна. За то угорскій парламентъ роздѣленъ значно скорше свои засѣданя, бо вже д. 12 жовтня.

Пѣсла Politik позбавленъ демисіонованый наместникъ чехъ бар. Кравецъ ажъ поза часть великихъ маневровъ въ Литомышля на своемъ становищи и доперва по маневрахъ передалъ урядованье своему насѣднику.

Напов. Соуг. пише по причинѣ вѣстей о уступленіи австрійского посла графа Сеченія въ Берлинъ такъ: Такъ посолъ Сеченій якъ и гр. Кальновъ робили цѣсаревъ представляли о можливыхъ насѣдкахъ за надто прихильнон Славянамъ внутрѣшню политику, котра не лишъ муситъ немало дотыкати нѣмцѣмъ дружбу, але такожъ и пре народы славянскій, преданній своимъ надъ мѣру національнымъ проводарямъ, до панславизму. Вказано такожъ, что въ виду можливой колізіи зъ Россією не порадио есть за надто пестити славянскій элементъ. Пос. Сеченій мавъ передъ цѣсаремъ вказувати на то, що Славяне собѣ за надто позваляютъ и думати нѣмцѣвъ. Цѣсаръ не годився на то, чтобы министерство дѣлъ заграничныхъ мѣшалось до справъ внутрѣшнихъ и то сталося причиною, що Сеченій мавъ податися до димісії.

Pol. Согг. одержала письмо зъ Петербурга, въ котромъ сказано, что именованье ген. Драгомирава командантомъ для военныхъ округовъ кievского и одесского не мае ані подѣглядомъ войсковымъ ані политичнымъ такого значенія, яке ему загално приписують. Именованье се мае свою причину въ уваженіи самой особы ген. Драгомирава, котрый есть однимъ зъ найзнаменитѣйшихъ офицеровъ російскихъ. Недавно же занимавъ быт важне становище шефа войсковой академіи ген. штабу. Именованье его командантомъ кievского округа военного не одповѣдало его ранѣвъ и его одбѣности и дѣятого одбѣла ему правительство такожъ и одессійскій округъ военный, де посада шефа по перенесеню ген. Радецкого до госуд. совѣта була опорожнена.

Зъ Одессы доносятъ о цѣкавой пригодѣ на вѣльняцѣ межъ Бжекомъ а Москвою. Въ часѣ, коли вѣльняцѣ вѣхавъ курьерскій поѣздъ, выбухнувъ въ багажовѣмъ вагонѣ огонь и зничивъ не лишъ рѣчи, що въ нѣмъ бул, але навѣтъ и самъ вагонъ. Мѣжъ рѣчами зго-

Снятинъ: Слава наша не поляже а розкаже: чия правда, чия кривда и чия мы дѣти! — Вакулюкѣ.

Сторони бабы: Тысячъ сердець меншихъ братѣвъ Вашихъ шаютъ Вамъ щирый привѣтъ: «Ще не умерла Украина!» Слава Вамъ борцѣ за свату справу, що такъ бдро держите прапоръ народный! — За Выдѣлъ читальнѣ: Макаръ Стадникъ, Семко Постолокъ, о. К. Виктонякъ.

Турка: Змущенный урядовымъ занятіемъ оставиши дома, здоровлю всехъ приучныхъ на зборахъ Русинѣвъ широко-русскимъ «щасте Боже!» на честь, на славу Русо-Украины. Здоровлю всехъ братѣвъ моихъ и приступаю до всехъ ухвалъ и постановъ, які западутъ на свѣтлыхъ зборахъ товариства «Провѣта». При сѣй нагодѣ складаю всемъ членамъ Комитету и всемъ Русинамъ станиславовскимъ за ихъ заходы и труды щере спаси-Богъ! — Телишевскій.

Утѣшкѣвъ: Помагай Богъ до дальшихъ трудовъ на народный нивѣ! Выдѣлъ читальнѣ въ Утѣшковѣ: К. Виктонякъ, голова; Иванъ Дьовуш.

Чернѣвъ: Хваленому товариству «Провѣта» до шаршю просвѣтної дѣяльности щире «Боже помагай!» — Одъ черновѣцкихъ товариствъ русскихъ: Виницкій, Пизулякъ, Тимонякъ, Поповичъ.

Чернѣвъ: Честь Вамъ вѣрны сыны святой Руси-неньки и многі дѣла! Нехай процвѣтае товариство «Провѣта» на пожитокъ рускому народови, особливожъ для польщенія долѣ нашихъ дорогихъ братѣвъ-селян! Слава Вамъ и широко-руске помагай Богъ! — Никола Сапунжій, Пилипъ Андрилюкъ, члены «Провѣта».

Яворѣвъ (въ Косовѣмъ): Честь и слава мужамъ, що розжарены въ 1868 г. огнемъ огрѣвають нивѣ и побуждаютъ до буйного плоду и дичку мѣжъ Сокольскимъ а Чорногорію! Духомъ зъ вами! — Никола Колунякъ.

рѣвъ такожъ и куферъ московского прокуратора Мураіева, котрый вѣдавъ робити слѣдство за вигнѣстами и вѣзъ въ нѣмъ повна важныхъ протоколѣвъ и актѣвъ, аббранныхъ на своей объѣздѣ. Показалося, что тѣмъ самымъ поѣздомъ ѣхало такожъ и кѣльцохъ нѣгала стѣвъ, котры огонь поджогли.

Зъ Ясѣ доносятъ до N. fr. Presse, что въ полудневій Россіи лагодятся великі осенній маневры, котры мають розтягатися одъ бесарабскон и херсонской губерній ажъ до Перекопу и Крыму. Въ маневрахъ сихъ возмуть и морпучатъ такожъ и корабль военный. Головно буде ходити о то, чтобы вправити войско въ укрѣпленіи позицій, побережа, обложъ крѣпостей и т. д. Черезъ Дѣстеръ мае форсуватися переходъ въ очахъ непріятели а характеристичнымъ есть то, что непріятели буде означати чорно-жовта хоругву австрійска.

НОВИНКИ.

На нинѣшнихъ карткахъ адресовыхъ мають П. Т. передплатники нашей часописи зазначено, доки належитость передплатну нашей Администраціи уплатили. Се нехай служитъ имъ за пригадку, чтобы посѣпили зъ насъ напередъ платити або задеглотили.

Цѣсаръ въ Перемышлѣ. Перемышль пристроивъ доси гарно въ зеленѣ и хоругви на принятѣ цѣсаря. По улицяхъ установилось доси значне число людей а сторожа огнева удерживала порядокъ. На перонѣ желѣзничномъ вже на двѣ години передъ приѣздомъ цѣсаря установилась дежуртатъ: одъ стороны вѣсходно на перонѣ стояло духовенство обоихъ обрядѣвъ, руске подѣ проводомъ крѣп. о. Литинского, бо епископъ Ступницкій не могъ прибути за дѣла недуги, а латинскому проводивъ епископъ Солецкій и инсультъ Глязеръ; одтакъ бул дежуртатъ шляхты и рада повѣтова зъ кн. Ад. Сапѣго, рада мѣска, власти политичной и судовой; одъ захѣдной стороны установилися урядники скарбовой, гимназіи, школы народной, жида и публики. Въ серединѣ стояла почетная компанія полку инженеріи ч. 1, котрого властителемъ есть самъ цѣсаръ. На двадцать минутъ передъ приѣздомъ цѣсаря загомонѣли выстрѣлы гарматні и о год. 8 мин. 50 заѣхавъ поѣздъ добрый передъ дворецъ. Цѣсаръ вѣсхивши переглянувъ компанію почетную а вышій войсковой достоянны представилъ. Зъ цѣсаремъ приѣхали: арх. Вильгельмъ, наместникъ, генералы кн. Виндигрецъ и Пааръ, шефъ штабу генерального Бекъ, и аташе нѣмѣцкой та италійской. Одтакъ приступивъ цѣсаръ до духовенства и почать розмову зъ еп. Солецкимъ, выпитуючюся о его здоровьѣ; еп. Солецкій оправдывавъ такожъ передъ цѣсаремъ неприсутність еп. Ступницкого. Потѣмъ представилъ кн. Сапѣга шляхту, старосту Горепского и всехъ иншихъ представителей властей. Цѣсаръ розмовлявъ зъ каждымъ по кѣлькя словъ а вѣсходно заговоривъ рабина Шмельке и радного Лайора Ганса. Цѣсаръ перейшовъ одѣла черевъ сѣни дворца и вѣсходъ до полова та поѣхавъ оглядати заведенія войсковы и фортификаціи, а за той часъ одбулося въ салѣновѣмъ вагонѣ сѣданье при участіи цивильной свиты цѣсарской и вышшихъ урядниковъ желѣзничныхъ. За двѣ години повернувъ цѣсаръ на дворецъ и тогдѣ заявивъ д-рови Дворскому, бурмистрови, що Перемышль значно збѣльшился. Одтакъ попрацавъ цѣсаръ зъ кн. Сапѣго, еп. Солецкимъ и старосту Горепскимъ. Намѣстникъ представилъ цѣсаревѣ же заступника маршала рады повѣтовой н. Чайковско-го и цѣсаръ запытавъ, чи богато мае до работы въ повѣтъ. Коли ч. Чайковский заявивъ, что богато, а въ томъ роцѣ буде ще больше, бо зобра-но лишь 1/3 часть плодѣвъ, сказавъ цѣсаръ: Ja, ich weiss, es muss abgeholfen werden. О год. 11-той одѣхавъ цѣсаръ до Радимира, присутній поднесли окликъ а зъ фортѣвъ загомонѣли выстрѣлы гарматні. — Зъ Радимира одѣхавъ цѣсаръ до Краковѣ, де одбулося о год. 1-шой сѣданье на 24 особѣ а вечеромъ о 6-той одѣлъ у арх. Альбрехта. Нинѣ одѣхавъ цѣсаръ зъ Ярославля до Литомышля о год. 4 мин. 20 зъ полудня.

Въ справѣ уязненыхъ Русинѣвъ Ивана Франка, Михайла Павлика, Дегенѣвъ зъ Гіеба и товаришѣвъ ведєся слѣдство въ напрямѣ злочинства нарушения публичного спокою зъ §. 65 с) з. к. О. обороны панапочекъ Дегенѣвскихъ поднався адвокатъ д-ръ Дульбема.

Зъ руского народного театру. Въ четверть 12 н. ст. вересня дае нашъ театр въ Мостискахъ на послѣднѣе представление оперу «Запорожецъ за Дунаемъ». — Зъ Мостискъ переѣздитъ театръ до Перемышля и вже въ субботу, 14 н. ст. вересня дасть перше представление въ сали замковой, а въ разѣ непогоды въ сали подѣ Провидѣнемъ.

Про убійство офицеровъ въ Ярославлѣ. Доси же не раскрыли виновника, а выгадки о мотивахъ злочинства и дальше куреуютъ по Ярославлю. Въ субботу выѣхала зъ суда окружного въ Перемышль комисія слѣдча, зложена зъ прокуратора д-ра Вельчевского и адьюнкта Круликовского. Пѣсла вѣстей деякихъ львовскихъ газетъ, мавъ выѣхати до Ярославля надкомисаръ львовскон полиціи Майдангеръ, а поручникъ Шубертъ мавъ померти. Нинѣшній Dziennik Polski подае такую вѣсть въ телеграмѣ, датованой 8 вересня: Поручникъ Шубертъ мався нинѣ рано дещо горше за дѣла фебры. Цѣсаръ казавъ задавати собѣ кѣлькя разѣвъ дѣявно рапорты о станѣ недуги и казавъ завѣзвати телеграфично зъ Вѣднѣ оператора провѣсора д-ра Вильброта. Зъ Перемышля приѣхали вчера прокураторъ и судья слѣдчій та мають описъ чертъ одной личности, котру сильно подорожуютъ о се злочинство. Доси не раскрыла жандармерія же нѣкого.

Про поѣзды въ Калускомъ пишутъ: Рѣка Дѣница наробила у насъ величезны школы. Найбѣльше потерпѣли околлицѣ Ясени, Сливковъ и Небылова. Въ Подлѣбѣ забрала вода мѣсть и все домы въ заведеніи купальнѣмъ стояли подѣ водою; вода подѣшла вже недалеко церкви, але

здержалася на нанесеніи повенюею деревѣ. Въ Ясени збрала вода мѣсть и пыла дорогого скрѣвъ села; жида же наибѣльше потерпѣли, бо и тартаки и хаты побились зъ водою. Одному жида въ Ясени згорѣла хата подчасъ тои повени, але що була високо убезпечена и займалася въ пору, коли вода стала ей подмывати, тому одставили жандармы сего жида Минца до суда на луского. Все мѣсты побудованъ радою повѣтвовой, при котрыхъ жида були предпріемцами будовы, забрала вода, пр. въ Цѣневѣй и за Рожнѣтовомъ.

Нарушеніе одпочинку недѣльного. Неразъ приходится читати въ газетахъ дописи зъ провинціи, въ котрыхъ жалуются, что жида въ провинціи не обходятъ нѣкого законѣ о одпочинку недѣльнымъ и власти, якъ мѣскі такъ и урядовы, суть безсильны при вычынахъ нашихъ односинахъ по малыхъ мѣстѣкахъ. Але чтобы таке могло приключитися въ столиціи краю, въ городѣ Львовѣ, подѣ энергичною управою магистрату, сего певно нѣхто не надѣлялся. А оно такъ такъ есть. Вчера, въ недѣлю, можна було бачити, якъ ремѣсники жида побивали дѣхъ, чи якесь инше дѣло ладнали, въ реальности ч. 225 въ первой части при дорожѣ Вулѣцкой. Але и то бы же не было чудно, бо годѣ всюда доглянути неопорядковъ, если-бъ не та обстановка, що згадана реальность есть власностію магистрату львовского!

Зъ Станиславова пишутъ намъ, что тамъ умеръ нагло властитель добръ Мохнацкій, звѣстный зъ сего, что свѣй капиталъ розпознывавъ людямъ на добрый люде. На похоронѣ явились хѣба свояки и люде, що стояли зъ нимъ въ интересахъ. Похоронному походу проводивъ епископъ Пелешъ до своей палаты.

Зъ подѣ Надѣрны пишутъ намъ: Въ селѣ Боднарѣвъцѣ умеръ передъ трема лѣтами моходець, на прѣзвище Матѣйчукъ. Сей Матѣйчукъ, Русинъ, за намовоу мѣсцевой дѣчча Мрозовицкого призначивъ свѣй мастокъ, с. е. одинъ морѣ поля, на фондъ костела, котрый саме тамъ зачатъ будоватися. По смерти Матѣйчука дѣчча запроудкувавъ завѣщанье надѣрнянскому нотаріусу Масловскому (уже не живѣ), але онъ не хотѣвъ прияти освѣдченя до спадку одъ комитету, що займавъ будовою костела, кажучи, что не може сего порозумѣти, але могъ Русинъ записати весь свѣй мастокъ на будову латинского костела. Справа оперлася о ц. к. судъ, котрый завѣзавъ ц. к. прокураторію скарбу, чтобы внесла освѣдченье, чи спадокъ именемъ згаданого фонду приймае ч. пѣ. Прокураторія скарбу заявила, что спадку не приймае. Судъ повѣдомивъ о томъ заинтересованный комитетъ, котрый противъ дотычной резолюціи суду повѣтвовой вѣсѣ представленье а взглядо рекурсъ до ц. к. вышного суда краевого у Львовѣ. Але и тамъ не выгравъ комитетъ нѣкого, бо вышій судъ краевый орѣкъ, что комитетъ не мае нѣякого вже права до спадку, бо компетентна прокураторія скарбу, якъ небудъ не подала нѣякихъ мотивѣвъ, то все такъ заявила просто, что спадку не приймае. Таке закладеніе справы выкинуло въ тѣмъшнихъ сторонахъ приймае враженье, а въ комитетѣ и у пишущего розпорядокъ послѣдній волѣ, дѣчча Мрозовицкого, велике зачудованье.

Зъ Перемышля жалуются, что тамъ кромѣ въ урядѣ почтовѣмъ годѣ де купити русскихъ друковъ почтовыхъ.

Евронимъ Лодыньскій, властитель Милитина, померъ передъчера въ 80 р. житя. Покійный бувъ головнымъ представителемъ шляхты, что то gente Ruthenus natione Polonus, и ѣздывъ на чолѣ псевдорускон депутатіи зъ 10 членѣвъ въ першихъ часахъ конституційныхъ до Вѣднѣ, предкладаючи президентови министровъ Шмерлингову проаматіне письмо противъ заявленя, які зложила перше руска депутатія. Покійный бувъ добрымъ господаремъ, тому придбавъ доси значный мастокъ и своему сынові Станиславоу записавъ кѣлькя сѣлъ. Бувъ делегатомъ товариства кредитового земского, а въ часахъ передъ конституціою належавъ у Вѣднѣ до анкеты надъ управлѣнемъ податку грунтового. Такожъ бувъ одзначеній пашкимъ ордеромъ св. Григорія. Зъ его житя приватного зазначати треба, что кѣлькя лѣтъ тому, маючи сѣмдесятъ кѣлькя лѣтъ, оженився зъ молодою дѣвиценою и поробивъ для неі значны записи въ интересѣхъ.

О. Петро Богачевскій, котрого заходомъ вышши рускй квіты, повѣдомляе, что по рускй квіты треба удаваться просто до кингарѣ Цукеркандля въ Золочевѣ, бо у него въ Гарбузовѣ нема вже ихъ запису.

Розправа головна въ процесѣ п. Болеслава Вислоуха и товаришѣвъ одбулося дня 25 с. м. подѣ проводомъ совѣтника Богданого. Обжалованныхъ будутъ боронити адвокатъ д-ръ Скедесъ и кандидатъ адвокатскій д-ръ Лилиентъ.

Курсъ торговельный для женщинъ, концесіонованный правительствомъ, буде отвореный дня 15 вересня с. р. подѣ условіемъ, если зголосоутихъ одповѣдне число кандидатокъ. Если-бы не отворено курсу, то все кандидатки повѣдомляться о томъ зъ особна. Зголосоутихъ, лично и письменно, треба у п. Адольфа Штронера, начальника мѣскон палаты обрахунковой, въ ратуши на II поверѣ.

Огнѣ въ Лосицѣ, пов. борщевского, погорѣло 7 домѣвъ и десять родинъ лишилось безъ хѣба и хаты; огонь займився одъ неприягаемого напирса. Въ Звенигородѣ, пов. борщевского, погорѣли пяти господарямъ все будынки господарскы и хаты а шести иншимъ stodoly зъ збѣжемъ; школы есть на 6000 зр.; огонь поджогено.

Експлозія въ Антверпѣ. Предпріемецъ Корвильенъ закупивъ въ Испаніи 50 миліонѣвъ старыхъ патронѣвъ и казавъ ихъ розбратити 200 молодымъ робѣтникамъ и робѣтницамъ, чтобы одержати мѣдъ. Рада громадска не дозволила на отвореніе сего предпріемства, але вышла власть провинціална удѣлила концесію. Подчасъ такой робѣты експлодувавъ одинъ патронъ а одтакъ експлодували все патроны. Выбухъ 25,000 кильграмѣвъ пороху бувъ такъ сильный, что подобавъ на трясеніе землѣ. Одъ того займився ще и склады нахты. Доси оправдженно, что експлозія убила 125 особѣ а надъ 200 тяжко покарѣчила. Пожаръ нахты предрушено. Самъ король прибувъ на мѣсце катастрофы. По фѣлѣмъ краю зааряджено складки грошевы для потерпѣвшихъ.

Зъ Золочева пишутъ намъ: Дня 5 н. ст. вересня прибувъ до Золочева лат. епископъ-суфранганъ Пузина. Золочевяне витали его дуже величаво.

Псы въ австрійской арміи. Команда 15 корпусу въ Сараевѣ оповѣстила конкурсъ на псы для службы военной. Одѣлъ пятый министерства войны передалъ поодинокимъ командамъ войсковымъ въ окупованныхъ краяхъ одповѣднй вказѣвки що-до дресованія псѣвъ для службы военной. Найбѣльше надаються, пѣсла тыхъ информаций, псы бѣчарскі и пудлѣ, але такі псы муситъ бути дуже молодѣ (наибѣльше 6 мѣсяцѣвъ) и не вольно ихъ передъ тѣмъ уживати до полѣвоны. Дресура такихъ псѣвъ дѣлється на два роды: на дресуру въ часѣ мира и въ часѣ войны. Въ первой дресурѣ звертается увагу на послушность пса и привязанье до своего одѣлу. Дресура подчасъ войны лежить въ томъ, что псы мають переносити мѣждунки, стеречи магазини и поодинокі мѣсцевости, приносити амуницію, вышукувати укриты одѣлы войсковы и т. п. Такожъ треба, чтобы псы навывали до гуку при стрѣлянні острими набоями. Министерство войны прелиминувало по два псы для каждой компаніи. Пробы, роблены въ Воснѣ зъ такъ вывечеными псами, дали дуже добры успѣхи.

Зъ Свиняны вытягнуто въ самѣмъ Парижѣ въ одномъ роцѣ (не вычисляючи тѣлъ людскихъ): 2021 псѣвъ, 977 котѣвъ, 2251 шурѣвъ, 507 курей и качокъ, 3066 килье всякихъ охладѣвъ мяса, 22 крѣпѣкѣвъ, 10 овецъ, 2 лошаки, 66 поросятъ, 5 свиней, 27 гусей, 609 рѣзныхъ птахѣвъ, 3 лисы, 2 телатѣ, 3 малы, 8 козъ, 1 гадина, 2 выѣвря, 3 морскихъ свинокъ, 1 папуга, 130 голубѣвъ, 3 ижаки, 2 павы, 1 морского пса.

Дрѣбны вѣсти. Архикнязь Райнеръ прибувъ до Кракова на инспекцію обороны краевон. — Почтмайстеръ и експедииторы зъ Краковѣна розослали обѣянкѣ до своихъ товаришѣвъ въ дѣлѣ Галичинѣ, чтобы зѣххатися въ Перемышль до наряды надъ полѣщеніемъ ихъ матеріального быту. — Въ Зертовѣ, пов. жовковского, селянинъ Василь Довганикъ убивъ при помощи слугъ своего сына Яцка а одтакъ повѣсивъ въ stodolѣ тѣло убитого, чтобы затерти слѣды своего злочинства; убійника и его службу увязнили. — Выборы доповняющій одного члена рады повѣтвовой въ Тернополѣ зъ мѣста Тернополя розписаны въ друге на день 3 жовтня с. р., бо при доповняющихъ выборахъ не ставилось потрібное число управленыхъ радныхъ мѣсѣхъ. — Въ краковскомъ университетѣ мае отворитися въ сѣмъ роцѣ школьнѣмъ выдѣлъ рѣльничій и можна надѣлѣтисъ, что ереквенція буде численна, бо вже теперь зголосоуло много студентѣвъ, якъ зъ Галичины такъ и зъ-за кордону, хотя же не знати на певно, коли отворитися сей выдѣлъ. — Въ Вовчатичахъ, пов. борщевского, напавъ хтосъ дня 29 н. ст. вересня вечеромъ на гостици недалеко одъ коршмы, гандлярѣ образѣвъ Юріи Худика и такъ сильно покарѣвивъ въ голову, що онъ на другій день померъ; одного селянина зъ Вовчатичъ увязнено. — Париску выставу звидѣло одъ еи отвореня до кѣнца вересня 14,486,741 особѣ; въ томъ самѣмъ часѣ въ р. 1878 одѣдало першу выставу париску число особѣ о половину менше одъ теперѣшного.

Посмертій — — оповѣстки.

О Иванѣ Цыпановскій, парохъ въ Бродкахъ, дек. щирецкого, упокоився нинѣ въ 46 роцѣ житя а 20 священства. — Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

Именованія. Кавена рада школьна именовала дѣйствнымъ учителемъ П. Андрасевича въ Балпачахъ подѣрнскихъ.

Господарство, торговля и промыслы.

Ц. к. желѣзницѣ державной повѣдомляють: Зъ днемъ 1 вересня 1889 отбиралъ рухъ на локальнѣй простороніи Prossnitz-Triebitz зъ слѣдующими станціями або перестанками: Prossnitz Stadtbahnhof, Kostelez, Plin, Strazisko (перестанокъ), Konitz, Dzboll, Netz (перестанокъ), Kornitz, Törnau, Ranigsdorf (перестанокъ), Mähr. Teubau, Künzendorf Blasdorf и Annabud (перестанокъ), якъ такожъ на побѣчныхъ линіяхъ Kornitz-Opatowitz и Kostelez, Czelechowitz зъ станціями Gewitsch и Opatowitz. Повышій станціи суть отворены для руху загалного а перестанки толькѣ для особового и пакуноквого руху. — Дотеперѣшня назва станціи Lub (Luby) на шляху желѣзницѣ Ногалдовѣ-Вабин-Клаттау змѣнена буде зъ днемъ 15 вересня на назву Teinitzl (Tynep).

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 9 вересня. Sonn- u. Montags Ztg. каже, что именованье гр. Туна наместникомъ Чехъ есть заповѣдою помиреня нѣмцѣвъ зъ Чехами, бо лишъ тогды могла-бы наступити коронація цѣсаря на короля чехского. — Пѣсла N. fr. Presse мае именованье гр. Туна вдоволити державно-правнымъ жаданямъ Чехѣвъ и спасти zagrożенный таборъ старо-Чехѣвъ.

Пешть 9 вересня. Тисса мае за сѣмъ дивѣвъ вернути зъ купельѣвъ. Вѣсѣ, будто-бы онъ думавъ податися до димісії, есть безосновна.

Парижъ 9 вересня. Президентъ министровъ Тираръ дававъ вчера великій пиръ въ честь Гіадестона, котрый въ своемъ тоагѣ величавъ выставу париску.

Лондонъ 9 вересня. На вчерашнѣмъ митингу въ Гайдпарку постановили робѣтники на докахъ стрейкувати доти, доки не osiąгнуть цѣли.

Д-ръ Е. Штайнъ,

практ. лѣкаръ въ Золочевѣ,

по поворотѣ въ Карлсбаду, розпочавъ практику
лѣкарску. 3105 (2-3)

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

7. л. вересня 1889.

Львовъ: Пшеница 7-65 до 8-15, жито 6-60 до 7-—, ячмень 6-— до 7-90, овесъ 6-10 до 6-50, горохъ 7-— до 10-—, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-50, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣдъ — до —, ар. за 56 килло въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13.50 до — ар.

Розкладъ тѣды на зѣлѣзничныхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 лѣтня 1889.

Послѣ львовскаго годичника.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрѣла: 1) Зъ Сухом, Хирова, Гусятина Станислава и Стрѣла, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухом, Хирова и Стрѣла, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стрѣла, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрѣла, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ до Станислава: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Черновца до Станислава о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станислава о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшанный зъ Букарешту, Ясѣ, Сучавы, Черновца, Гусятина и Станислава о год. 11 мин. 6 въ ночи.

Въ напрямъ зъ Белзѣ: 1) Поѣздъ мѣшанный каждого вторка и пятницъ зъ Равы руской о год. 10 мин. 10 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный зъ Белзѣ и Сокала о год. 5 мин. 53 по полудни.

Одходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрѣла: 1) До Стрѣла, Станислава, Гусятина, Хирова и Сухом поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрѣла, Хирова и Сухом, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрѣла, Станислава, Гусятина, Хирова и Стрѣла, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямъ до Станислава: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станислава, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 рано. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Станислава, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 рано. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Станислава, Черновца и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямъ до Белзѣ: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзѣ и Сокала о год. 7 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Равы руской по пятницѣ о год. 2 мин. 44 по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Равы руской по четверга о год. 5 мин. 1 по полудни.

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Герейскій и самородный за бочку въ 135 литрѣ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту. Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр. за литру и выше окрѣмъ транспорту. Бочка зачисляется.

2084 24-?

Выслагъ:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовлена приймае Дирекція и филии.

Антонъ Кожелюжекъ

3108 (1-3)

Ринокъ 29, у Львовѣ поручае

наибольшій и найдешевшій складъ зъ капелюхами власного výroby. Удержу на складъ великій выборъ капелюховъ и цилиндрѣвъ Gabiga.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньской ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 69-0

ВЫДАЕ

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

Маріяцельскій капль жолудковъ

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвѣдний 70 кр.

Головна выслага у антикари

КАРОЛЪ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremser) МОРАВА.

Маріяцельскій капль жолудковъ не суть нѣкимъ средствомъ потайнымъ. Складовъ части поданъ суть при каждой флашюцѣ въ приписѣ.

Правдивый можна купувати у всѣхъ
2351 21-52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивый Маріяцельскій капль жолудковъ равно фальсифицируютъ и насильствуютъ. На знакъ правдивости муситъ каждая флашка бути запечатана въ червоне запечатанье, засмотрѣне въ помыслъ марку охоронну и при каждой флашюцѣ на приписѣ муситъ находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуса въ Кромержи.

Правдивый можна купити: У ЛЬВОВѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Каз. Крижановского, д-ра Петра Миколаича, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Скавильского, Г. Венерского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРИЦѣ у ап. Бальбина Мендлинко. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисла. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Лос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѣ у ап. А. Бжеза. — ВЪ БУЧАЧИ у антикари Корнила Левинского. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Книшоболонского. — ВЪ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Трауфельера. — ВЪ ДРОГОВИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗАЛЫЩИКАХЪ у ап. Г. Кастановича. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петеша. — ВЪ ЖУРАВНѣ: у антикари Лос. Л. Томашевского. — ВЪ КАМЬНИЦѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Карола Пилевского. — ВЪ КОЛОМБѣ у ап. А. Сидоровича. — ВЪ КОЛОМБѣ въ антицѣ Ед. Степця. — ВЪ КОПИЦНИЦАХЪ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШИ у антикари Александра Шустова. — ВЪ МЕЛЬНИЦѣ у антикари Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. Г. Жолниського. — ВЪ НЕМИРОВѣ у антикари Предриксского. — ВЪ ОДЕСКѣ у п. А. Кофтера. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Жигмонда Г. Калиного. — ВЪ РАДХОВѣ у ап. Яскевича. — ВЪ РОЗВАДОВѣ у ап. Вина. Ябоского. — ВЪ РОЗДОЛѣ у ап. Людв. Мерзвинского. — ВЪ САМБОРѣ у ап.: Г. Алексеевича, К. Мареша. — ВЪ СОКОЛѣ у ап. С. А. Лешковского. — ВЪ СОКОЛОВѣ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочанского. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѣ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРОЮ у ап.: Чалыбаного, В. Коморовского. — ВЪ СЪННѣ у п. А. Малыковского. — ВЪ ТУРЦѣ у ап. Жиг. Козичко. — ВЪ ТЕРНОПОЛѣ у ап.: Леона Фляйшмана и Фр. Ямрутевича. — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского. — ВЪ ЧОРТКОВѣ у ап. Людвина Носса.

Вырѣбъ и продажа одеждъ литургичныхъ

ТОВАРИСТВО ХРИСТИАНСКОЕ

зарегистровано зъ обмеженою порукою

въ Змигородѣ

продае свои вырѣбы, засмотрѣный стампилью Товариства и числомъ цѣнника, а то фелоны, капы, дальматики хоругви зъ образами артистовъ славно зѣлѣтнихъ въкраю и проч. также всѣе бѣлье церковне только по стальнымъ цѣнамъ черезъ свою Дирекцію въ дорожъ замовленъ и черезъ своихъ подорожниковъ агентѣвъ посла цѣнника находящегося въ ихъ рукахъ и засмотрѣного стампилью Товариства и одозвоу Дирекции въ цѣлѣ заапечатанъ передъ надлужитими иншихъ купивъ а именно жидовскихъ, котрыхъ христіанскій агенты зъ Змигорода подшываются подъ яхму Товариства на шкodu такъ купующихъ якъ и Товариства; — выконуе всѣя работы гафтовъ церковныхъ подъ управоу павъ З. Тимачковской, одзаненой за гавты на краковскій выставѣ.

Дирекція:

О. В. ВОЙТАЛИКЪ

директоръ

3095 3-3

Господина,

знаюча повѣста господарство якъ мѣске такъ и сѣльске, глядае мѣсця. Вѣзана вѣдомѣсть въ редакціи „Дѣла“.

Закладаюся

за всяку цѣну, що пхто зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ Веч. 3109 Духовенству. (1-2)

Замовлена въ мѣсци и зъ провинціи выконуются точно и ретельно. На жаданье выслагю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подрѣбю.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

КОМДУ

ДИВОВИЖУ

Нема тутъ окликѣвъ, примѣромъ, якъ дого стане припасу, або що тоvary закупленъ при масѣ конкурсовой, печуване! зачудову! случай! и т. п. Нема тутъ нѣчо подобного! бо весь той крикъ не придасть на нѣчо, а лишь дѣлами треба доказати, а о томъ може Впос. публика перевѣдитися, коли скоро замовитъ отей справѣ дешевъ и великъ солиднй товаръ.

Для мужинъ: Цѣле убрание зъ сукна найлѣпшой якости, новомъ модѣ (сурдутъ, штаны и камизелька), добре зроблене, перше 18 зр. — теперь зр. 10-—, также самое убрание, першій якости, перше зр. 22-—, теперь зр. 14-—, также убрание найпершій якости, перше зр. 30-—, теперь зр. 18-—.

Для хлопцѣвъ въ вѣдѣ 8-16 лѣтъ. Цѣле убрание зъ сукна, доброй якости, элегантного фасону (сурдутъ, штаны и камизелька) перше зр. 15, теперь зр. 8-—, также убрание першій якости, перше зр. 22-—, теперь зр. 12.

Для дѣтей одъ 2-10 лѣтъ: Цѣлѣ убрания, гарно прибраны, перше зр. 7-50, теперь зр. 3-80, также убрание першій якости перше зр. 12-—, теперь зр. 5-50, также убрание найпершій якости, перше зр. 18-—, теперь зр. 8-—.

При замовленяхъ проситесь укладно уважати на отес:

При убранияхъ для мужинъ проситесь подавати обмѣръ груди и довготу кроку пося мѣры сантиметровой, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ найдешевѣе вѣкъ а также кроку жадного убрания.

Розскласся точно за посѣлитою або надѣланымъ готівкамъ.

Оболиво уважати:

що всѣ тутъ наведеніе товары суть найлѣпшой якости и подшитою то такъ дешевѣе цѣнакъ тому, що на-збирался надто великій припасъ

Klein's

Internationales Waaren-Exporthaus

Wien I., Kohlmesseergasse 7.

Що не подобаетъ, одкиньте, або звернутися грошъ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Славно звѣстный одъ трицѣти лѣтъ магазинъ и робѣтня ювелирскихъ вырѣбѣвъ, золотыхъ и сѣбныхъ, такожъ складъ сѣбна хиньского подъ фирмою

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3020 11-?

на пляцъ Маріяцкій до готелю французского.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старій вина угорскій лѣтничій и натуральнй вина столовый одъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житиньки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старій Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнй вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр.

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначенный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старій вина.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признания и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣн

за незрѣваннй

Вырѣбы косметичнй, Тоалетнй и Парфумернй.

Пилиптонъ волосю сивому и сподовѣлому по колькоразовѣмъ ужитю привертаетъ красну барву. Пилиптонъ не фарбуе лише одмолоджуе волосѣ, котре подъ влияниемъ сего длителного средства одыскуе первѣстну барву, мягкость и оддыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ наисильнѣйше выпаданье волосю задержуе, цѣбулькѣ волосю измѣняе и до вытворюваня та пороету волосю побуждае. Лишены покрываються краснымъ волосемъ. — Цѣлнй флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖИЙ

Знамените поведженье и купитъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незрѣванной добротности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставкахъ бую лѣршимъ, а численнй медалъ заслуги, якими его одзначили, найлѣпше его поручаютъ. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшкѣвъ, есть се наисильнѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, прикормо прилягае до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Розовый для блондинкѣвъ и кремевый для шатенокъ и brunettes, мале пуделко по 70 кр., бѣльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1-40.

Вода фіалкова. Угуае зъ лица прищѣ, лишай, угрики, дажу морщанки и долики основй Лице одсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжуетъ до той степени, що якъ средство тоалетно-гигиеничне збѣдато одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природно-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, пляцъ Маріяцкій и улица Галицка рѣгъ Валоной ВЪ КРАКОВѣ Суконницъ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Ринѣвъ ч. 2.

Львовска Фабрика Асфальту

и улѣпшанныхъ огнетрѣвалыхъ тентуръ асфальтовыхъ

до покрыванн даждѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженеръ

Львовъ ул. Корытна ч. 13

поручае:

38-?

АСФАЛЬТЪ до ФУНДАМЕНТѢВЪ для изолюваня мурѣвъ одъ возкости, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНУ ИЗОЛІРПЛАТЫ, улѣпшену огнетрѣвалу асфальтову ТЕКТУРУ высокыхъ сорѣвъ до покрываня даждѣвъ, звятокъ 10 метрѣвъ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬТОВЫЙ до консервации даждѣвъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛИЙСКУ безводну.

Осушас асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣстнымъ досѣ въ техницѣ наибѣльше вохкй стѣны въ помешканяхъ.

Фабрика выготвлюе въ цѣломъ краю своими людьми покрываня даждѣвъ огнетрѣвалу тектуру и ихъ репарация.

Метръ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовлена въ Краковѣ приймае Юсефъ Заплаталекскій.

Вже выйшовъ

Иллюстрованный Календаръ Просвѣты

на роцъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересыкою 55 кр.

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскій

найнѣвѣйшій

Метеръ одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье оплатно одворотною почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликнутися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальнй редакторъ Иванъ Бейей.

Пяльцъ въ одѣр. Черляньскон.

Зъ друкарѣвъ тов. им. Шеченка, модъ зр. К. Беднарского.

той святой такъ велить. Марія Єгипетска ходить по водѣ, а Амрозієви, коли ѡнъ ледви що уродився, выльтають пчолы зъ рота. Святі оздоравлиють недужихъ, лѣчать увялі и усхлі члены, проказу а особливо пошестъ. Анѣ одна недуга не устоять передъ знаменемъ хреста. Середъ множества людей вышукое собѣ блискавка всѣхъ слабыхъ а недужихъ та однимъ мигомъ робить ихъ всѣхъ здоровыми. Смерть вже зовсѣмъ безсилна, люде воскресаютъ такъ часто, що то лучаеся вже майже кожного дня. Навѣтъ ще и тогдѣ, коли святі ѡддають Богови свого духа, нема ще кѡнца чудесамъ, бо они якъ тѣ цвѣты, ще въ бѡльшѡмъ числѣ вырастають зъ ихъ могилъ. Двома струяма плыве олѣй — царскій лѣкъ — зъ нѡгъ и головы св. Николая. Зъ домованы Кикилін, коли ви отвирають, роздаеся чудесный запахъ рожъ. Домовина Доротеѣ полна манны. Всѣ мощѣ святыхъ дѣвицъ и мученикѡвъ показываютъ чудеса, выкрывають брехунѡвъ, зневолюють злодѣѣвъ ѡддати то, що забрали, выслушаютъ просьбы бездѣтныхъ жѣнокъ и вертають умирающимъ здоровље. Нема нѣчого неможливого, невидимый рядить, а одинокимъ закономъ естъ лишь воля надприродного володѣтеля. Въ святиняхъ показываютъ чарѡвники свои штуки — видѣю, якъ серпы самі ѡдъ себе жнуть; повзаються зелѣзні вужѣ; чути, якъ смѣються бронзові статуѣ и якъ вовки спѣвають. На то ѡдновѣдаютъ заразъ святі и ще ихъ перемагають: просфора перемѣняеся въ живе тѣло; зъ образу Христа тече кровь; палиця засаджена въ землю розцвѣтаеся; добуваютьсѣ жерела; теплый ще хлѣбъ росте въ очахъ бѣдныхъ и множиться; дерево ѡддае честь Иисусови и клониться передъ нимъ; ѡдтѣті головы говорятъ; розбиті чарки стають назадъ цѣлыми; дощѣ омивае церковъ а лѣсея струями на сусѣдні палаты; одѣжъ пустынника

не злуживаєся а бдновляєся каждой поры року, якъ кожа на звѣринѣ. Въ Орменіи кидають гонителѣ оловяні домовины пѣтьохъ мученикѣвъ въ море, домовина зъ шкброю апостола св. Вартоломея стає попереду а чотири другі пловуть рядомъ за нею мовъ яка фльота и гнаніи вѣтромъ переплывають далеко моремъ ажъ до берегѣвъ Сициліи.

Ангелика вѣрила крѣпко въ чудеса. Въ своѣй невѣжости здавалося їй що всюда доокола неи дѣються лишъ саміи чудеса: чудомъ було для неи, що зѣрки сходятъ, чудомъ, що розцвѣтаються скромніи фїалочки. Їй здавалося, що треба хибѣ бути божевѣльнымъ, щоби думати, що все дѣєся лишъ механично пося якихъсѣ точныхъ правилъ. Она такъ богато рѣчей не могла поняти, она видѣлася безсильною и зовсѣмъ щезала середъ тои всемогучости, котрой силу не могла нѣякъ поняти, ба навѣтъ не була ѣ о нѣй здогадувалася наколи-бъ духъ Всевышного не бувъ ѣдъ часу до часу овѣдавъ ѣи личко. Яко христїянка первѣстной церкви, начитавшиєся и розлюбувавшиєся въ побожныхъ оповѣданяхъ, она спускалася на ласку Богу выжидаячи ѣдъ ѣи прощєня первородного грѣха. Она не знала нѣякои свободы, лишъ самъ Богъ мѣгъ їй спослати спасєніє, зробивши ѣи причастницею своєи ласки. Ёго то була ласка, що завѣвъ ѣи пѣдъ стрѣху Губертѣвъ, въ тѣнь катєри до житя въ покорѣ, чистотѣ и вѣрѣ. Правда, що не разъ чула она, якъ въ глубинѣ ѣи єства ѣдзвѣывавєся грѣзно первородный грѣхъ: хто знає, що було-бъ сталоєся зъ ѣею, наколи-бъ була тамъ осталася, де на свѣтъ прийшла? Рѣчь певна, що лихє сотворѣнїє, коли ѣи тымчасомъ росла въ сѣмъ благословєнїѣмъ кутяку зъ каждымъ рокомъ въ цвѣтучѣмъ здоровлю. Хибѣ-жъ то не ласка Божѣ була зъ ѣею, не той ѣсередокъ вѣхъ оповѣданъ, котріи она знала на

память, той вѣры, що єи наповняла, того превеликого мѣстацизму, котрымъ она ѡддыхала, не той осередокъ невидимого, которого чудеса здавались їй природными? Їнь то бувъ тымъ, що давъ їй силу до боротьбы зъ житьємъ, такъ якъ и Єго то була ласка, що надавала силу мученикамъ. И она представляла собѣ Єго на свѣй ладъ: Їнь выроставъ въ єи фантазіи, роздразненѣй оповѣданями, зъ несвѣдомыхъ бажань єи дѣвочого серця; Їнь обнямавъ все то що для неї було непонятне и выкликувавъ въ нѣй у всѣхъ рѣчахъ то, що надавало имъ жита, а чого она нѣякъ не могла зрозумѣти. Все походило зъ той ласки, щобы ѡдтакъ назадъ до неї вернути; Богъ сотворивъ чоловіка для спасенія людей. Такъ толкувала она собѣ въ своихъ мрѣяхъ. Неразъ мало що зъ розуму не сходила, ловилася, якъ коли-бъ безъ памяти, руками за лице, бо ажъ не знала, чи она ще дѣйстно живе. А може она такожь лишъ якась мара, котра щезає, якъ та, що єи сонъ зродивъ?

Разъ въ маю снѣбла она до пѣзна въ ночі на балкѡнѣ и наразъ розплакалася. Она зовсѣмъ не сумувала, лишъ зробилося їй тяжко на серці, бо она когось сподѣвалася, хочъ нѣхто не мавъ прийти. Нѡчь була дуже темна а Маріанське поле виглядало пѡдъ звѣздистымъ небомъ якъ країна духѡвъ; она ледви що могла розпѣзнати чорну масу вязѡвъ въ єпископскѡмъ городѣ, и у Воанкуртѡвъ. Лишь ѡкно ѡдъ капиць свѣтилося. Чого-жь їй такъ важко былоє серце въ груди, коли нѣхто не мавъ прийти? Она вже ѡдъ дуже давна, бо майже ѡдъ малку, все когось выжидала, а теперъ, коли стала старшою — їй минавъ вже сѣмнацятый — палило єи то чувство якъ горячка. Нѣчо въ свѣтѣ не було-бъ єи налякало, она слухала прецѣ того шепоту цѣлыми тыжднями въ сѣй тасмничѡй закутинѣ, що на-

Ажъ одного разу настала була дуже темна нѣчь, така, що хочь очі выколи. Щось то таки мусѣло бути. Она думала, що то їй лишь щось причулося, бо шумъ бувъ лишь дуже тихенькій, такий, що ледви що можна було его зачути, а все-жъ таки не бувъ то такий шумъ, який она звичайно чула. Зновъ стало тихо, а она ажъ духъ въ собѣ заперла. Ще разъ щось зашумѣло, але вже сальнѣйше якъ передъ тымъ, а все таки ще не выразно. Їй здавалося, що то мабуть ѳдъ того такъ шумить, що хтось тамъ десь далеко легенько ступає по землі, що то такъ ѳдъ крокѳвъ воздухъ дрожить, що хтось пѳдходить, а она не може ще его анѣ добачити анѣ добре дочути. Той хтось невидимый, котрого она дожидала, выринавъ поволи чымъ разъ бѳльше зъ цѣлого єї окруженя, що такъ єї лякало. Разъ за разомъ выстунавъ ѳнъ зъ єї мрѣй, якъ коли-бы мали вже сповнитися тї неяснї бажаня єї дѣвочого серця. А може хѣба святий Юрїй, що тамъ намальований на ѳкнѣ, сунувъ такъ ногами по травѣ, и зближався до неї? Та бо и ѳкно щось потемнѣло такъ, що и святого годѣ вже було розпѳзнати; оно выглядало ще лишь якъ та рожева хмарка, котру мрака заступила. Того вечера не могла вже Ангелика нѣчого лѣпше дослухатися. На другій вечерь о тѳй самѳй годинѣ було зновъ такъ темно и зновъ чути було такий самъ шумъ, лишь вже трохи близше. То вже напевно хтось ходивъ по муравѣ. То притихало то зновъ шелестѣло то ту, то тамъ, але Ангелика все таки не могла розбрати, зъ ѳдки то такъ щось шумѣло та шелестѣло. Може то хто прохожався пѳзною порою попѳдъ дерева въ городѣ Воанкуртѳвъ. А може, и то скорше могло бути, выходивъ сей шумъ зъ-поза корчѣвъ въ єпископскѳмъ городѣ, зъ помѣжъ тыхъ липїй, що такъ своимъ запахомъ ажъ за серце

ей ловили. Хочь и якъ заглядала, а все таки не могла въ темнотѣ нѣчого добачити, чула лишь що надходить то чудо, котрого она выглядала, а за нимъ неслоь ще такимъ якимсь сяльнымъ запахомъ, якъ коли-бъ таки хтось живый самымъ запахомъ цвѣтѣвъ ѡддыхавъ. Черезъ кѡлька ночей було такъ чути той шелестъ ѡдъ крокѣвъ чимъ разъ близше и близше доокола балкона, ба чути ихъ вже було ажъ пѡдъ самымъ муромъ въ спѡдѣ пѡдъ нею. Тамъ они заразъ притихали, ставало тихо-тихѣсенько, а ей щось такъ грудь стискало, що ажъ душу перло зъ ней: їй здавалося, що ей щось поволеньки чимъ разъ бѡльше обнимає а тогдѣ ажъ силы ей опускали.

На другій вечеръ побачила она мѣжь зѡрками молоденькій мѣсяць. Ледви що змерклося, якъ ѡнъ вже выкотався на небо, але и заразъ зайшовъ за крышу церкви мовъ бы то ясне око, що ховаєся за повѣку. Она дивилася на него и видѣла якъ ѡнъ що вечера стававъ бѡльшій, и ажъ гнѣвъ ей бравъ, що ѡнъ своимъ свѣтломъ розъяснить то „щось“ невидиме. И въ самѡмъ дѣлѣ, на Маріиньскѡмъ поли стало виднѣйше; зъ темрявы выступили розвалины старого млына, видко було купки деревъ и рѣчку що быстро туды переплывала. А въ свѣтлѣ тѡмъ вырастали и ей мрѣѣ; то, що она доси бачила лишь якъ бы крѡзь сонъ, ставало теперъ нѣбы передъ нею, нѣбы набрало тѣла, бо она добачила зъ разу, якъ якась тѣнь пересувалася въ свѣтлѣ мѣсяця. Зъ ѡдкы взялася та тѣнь? Може то яка гиляка пускала ей на землю ѡдъ мѣсяця? Часомъ щезало все, на поли не було анѣ живого духа, а Ангелика вже думала, що їй щось прываджуєся. Але нѣ, таки щось тамъ було: щось чорного поступалося по яснѡмъ мѣсци и пересувалося попри вербы. Десь подѣлося а ѡдтакъ зновъ по-

казалося а она все таки не могла розпѣзнати, що то такого. Одного дня здавалося їй, що она видить щось плечистого; єи очи звернулися заразы на ѡкно ѡдъ каплиць, але оно въ свѣтлѣ повного мѣсяця було ажъ якесь темне. Ѳдъ той поры бачила она, що та якась жива тѣнь стає довшя, що пѡдходить ажъ до єи ѡкна и що все єунесе попѡдъ церковь зъ одного мѣсяця на друге. Чамъ бѡльше до неї пѡдходила, тымъ бѡльше щось въ нѣй ворушилося, щось такъ єи непоковло, якъ то буває, коли хто спогляне на насъ таємничимъ поглядомъ, хочъ мы не въ силѣ того погляду зрозумѣти. Отже тамъ пѡдъ деревами була таки якась жива встота, що не спускала зъ неї очей. Она чула той довгій и лагѡдний, навѣть боязькій поглядъ на своихъ рукахъ, на своихъ лиці; она не втѣкала ѡдъ него, бо чула єго чистоту и думала, що ѡнъ походить зъ того краю роскоши, про котрый розказуєся въ побожныхъ казкахъ. Зъ разу було їй якось лячно, але ѡдтакъ ажъ майже ѡдъ памяти ѡдходила зъ того щастя, котрого вже була певна. Ажъ наковецъ одной ночи зарисувалася тая тѣнь на яснѡй ѡдъ мѣсяця земли въ выразныхъ чертахъ. Була то тѣнь мущины, котрого она не могла самого видѣти, бо ѡнъ стоявъ за вербами, мущина не рушався и она могла довго приглядатися єго спокѡйнѡй тѣни.

Ангелика знала теперъ якусь тайну. Про ту тайну не знавъ крѡмъ неї нѣхто бѡльше, лишъ єи бѣленка хатина. Цѣлыми годинами лежала она въ своѣй велвкій та широчезнѡй постели зъ заплющеными очима; она не спала а передъ нею ставала разъ-у-разъ та сама тѣнь на чистенькѡмъ помостѣ. Коли рано проснулася, водила очима ѡдъ высокої шафы до старосвѣтскої скринѣ, ѡдъ фаянсової посудины ажъ до туалеты и не могла надивуватися, що не бачить той тѣни, котрой черты такъ

собѣ добре запам'ятала. Коли спала, то їй снілося, що она видить тую тѣнь, якъ она пересуваєся пом'яжъ сполов'ялыми китицями вересу на заслонѣ бдѣ постелѣ. Въ снѣ и на явѣ ставала тая тѣнь передъ нею. Тая тѣнь ходила за нею и она мала ажъ двѣ тѣни, хочъ то лишъ самій мрѣѣ снувалися по єї головцѣ. Зъ тою тайною не була-бъ она звѣрилася нікому, навѣть и Губертинѣ, хочъ досѣ о всѣмъ їй розказувала. Коли Губертина разъ єї спытала, чого она така весела, то она ажъ спаленѣла; того весела, бдновѣла она, що такъ скоро весна настала. Поспѣвувала собѣ бдѣ рана до вечера, мовъ та муха, що бревить, коли на ню совце пригрѣє. Ще ніколи не свѣтилися такъ бдѣ золота и шовку тї ризы, що она ихъ теперъ вышивала. Чымъ ближе було до вечера, тымъ она ставала веселѣйшою. Коли збйшовъ мѣсяць, то она спѣвала, а коли прийшла та пора, то она сидѣла тихенько на балъконѣ и придивлялася тѣни. Черезъ цѣлый часъ, доки мѣсяць бувъ въ повни ставилась она точно и тихенько на своє мѣсце, хочъ сама не знала, що єї такъ туды тягне. Хиба-жъ то дѣйстно була лишъ якась тѣнь, якась з'явище? Може то святий збйшовъ зъ бѣна, а може той ангелъ, що полюбовъ Кикилію а теперъ спустився до неї? Она стала горда зъ того, що хтось невидимый робить їй таку ласку. Але бдтакъ бралась єї вже нетерпячка; она хотѣла-бы вже була особисто познакомитись зъ тѣнею. Стала отже на ново дожидати.

Мѣсяць въ повни свѣтивъ надъ Маріаньскимъ полемъ. Коли вже станувъ простѣсенъко въ горѣ и обливъ всю тварь своимъ свѣтломъ, то и тѣнь бдѣ деревъ десъ згубилась; они выглядали якъ тї водотриси, що тихенько пбдоймаються въ гору. Цѣле поле купалося въ свѣтлѣ мѣсяця а прозора якъ кришталъ филя свѣтла покрыва цѣле поле. Стало такъ ясно, що можна було

навѣтъ добачити кождый листокъ на вербахъ. Здавалося, що симъ моремъ промѣня, що въ глубокѣмъ спокою спочивало мѣжъ деревами сусѣдного города а церковною баню, зможе вже найлегшій подувъ вѣтру докола закрутити.

Проминули ще два вечеры. Але третей ночи забилося дуже Ангелицѣ серце, коли она зновъ станула на балкони. На дворѣ було ясно, якъ въ день и она побачила его, якъ онъ стоявъ обернений лицемъ до неї. Бготѣнь, якъ и ѡдъ тыхъ деревъ, щезла ему десь пѡдъ ногами. Онъ стоявъ въ повнѣмъ свѣтлѣ. Теперъ зъ близька видѣла она его якъ коли-бъ въ день: лѣтъ за двацять, бѣлявый великій и рослый; подобявъ на святого Юра. Волосѣ мавъ кучеряве якъ у пречудесного Иуса, малу борѡдку, нѣсѣ рѡвный хочъ трохи грубый, а чорными очима споглядавъ гордо але все таки лагѡдно и мило. Она заразъ спѡзнала, що то онъ, бо ще нѣколи не видѣла такого другого; то онъ бувъ той, на котрого она чекала. Отъ и сталося чудо: той хтось невидимый станувъ живцемъ передъ нею. То онъ той, що взявся зъ того, чого она не могла зрозумѣти, зъ того, ѡдъ чого кожда рѣчь дрожала, зъ того шипоту, зъ той гры ночи, зъ того всего, що ѣй такъ дуже грудь стискало, що она ажъ була омлѣла. Онъ выдався ѣй якимсь надприроднымъ и ѣй здавалося що онъ уноситься понадъ землею а то чудо обгортає єи зѡ всѣхъ бокѡвъ и розпливається въ таємничѡмъ свѣтлѣ мѣсяця. Она така видѣла, якъ коло него стають всѣ святї зъ побожныхъ оповѣданъ, тї святї, що ихъ палицѣ розцвѣтаються, и тї, що зъ ихъ ранъ молоко виплыває а ѡдъ бѣлой хмары Пречистой Дѣвы ажъ зѡрки померкли.

Ангелька дивилася та дивилася. Оня пѡднѣсь руки

до неї и розложивъ ихъ широко, широко. Она вже теперъ не боялася, лишъ усмѣхнулася до него.

V.

То не була забавка, коли Губертина що три мѣсяцѣ забиралася до великого праня. Тогдѣ наймалося звичайно одну жѣнку, бабусю Габе. Черезъ чотири днѣ нѣхто тогдѣ и не подумавъ о вишиваню. Навѣть и Ангелика ставала до праня и мылила або йшла до Шевроты полокати бѣлье. Коли виймали бѣлье зъ золы, поскладали его на малый вѣзокъ та вивозили крѣзь вузонькѣй ворѣтця на рѣку. Цѣлый день пеклися ѡдтакъ на сонци на Маріиньскѣмъ поли.

— Мамо, симъ разомъ и я буду прати; то така для мене утѣха!

Ажъ заходячись ѡдъ смѣху закотила Ангелика рукавы повыше лѣктѣвъ и стала бити правникомъ такъ, що ажъ вода на всѣ боки розприскувалася. Она була дуже рада зъ того, що може трохи наробитися на свѣжѣмъ воздухѣ, и прала зъ всеї силы.

— Правда, мамо, то ажъ здоровѣйше такъ трохи попрати; и сила ѡдъ того береся!

Шеврота плыла косомъ черезъ Маріиньске поле; вода неслася въ нѣй зъ разу поволи а ѡдтакъ быстро и мѣсяцами творила навѣть досыть глубокаѣ плеса. Рѣка выплывала по нѣмъ лѣску зъ-пѣдъ муру епископскаго города а на другѣмъ кѣнци въ кутѣ коло дому Воанкуртѣвъ щезала пѣдъ мурованымъ склепѣньемъ нѣбы десь пѣдъ землю и выплывала зновъ ажъ якихъ двѣста метрѣвъ далеко коло Долѣшноѣ улицѣ а ѡдтакъ вже вливалася въ Ліселю. Треба було отже добре уважати,

щобы ђдтакъ не бѣгати свѣтами: кожда шматинка, що упала въ воду, то такъ якъ бы вже и пропала.

— Заждѣть, мамо, заждѣть! Я приложу ручки каменемъ. Побачимо, чи та злодѣйка вода вхопить ихъ зъ-пѡдъ него!

Она приложила бѣлье каменемъ а сама побѣгла ще по другій до млына и ажъ радувалася въ душѣ, що може трохи помогти та потрудитись; колижь стовкла собѣ палець, то лишъ стрясла нимъ и сказала, що то нѣчого не вадить. Дѣды, що жили въ розваленѡмъ млынѣ, ходили въ день за прошенымъ. На поли було отже пусто и тихо, не видко було айнъ живого духа, лишъ часомъ зашумѣли густѣй вербы та высокій тополѣ або зашевелѣлися буряны, въ котрыхъ можна було сховатися по саму шыю. Зъ сусѣднихъ городѡвъ, обсадженихъ высокими деревами, вѣяло якимсь холоднымъ спокоємъ. Ѣдъ третей години зъ полудня почала вже и тѣнь катедры ставати довша, а зъ нею йтѣся нѣбы ажъ якійсь запахъ кадила на поле.

Ангелика прала бѣлье ще дуще а правникъ въ єи здоровѣй бѣлѡй руцѣ такъ и лѣтавъ по воздухѣ.

— То-жъ то єя собѣ въ вечерѣ попоѣмъ, мамо!... А вы казали, що дастьє менѣ торта зъ сунѣць.

Але симъ разомъ мусѣла Ангелика вже єзма полукати бѣлье на рѣцѣ. Бабусю Габе було пѡдвѣяло и она того дня не прийшла а Губертина мусѣла поратися коло хаты. Ангелика пѡдложила собѣ соломы пѡдъ колѣна и полокала одинъ кусень за другимъ, бовтала нимъ доти по водѣ, доки ажъ не ѡдѣлювала вода чиста якъ єльоза. Она не конче спѣшила. Уже ѡдъ самѣсенького рана взяла єи була цѣкавѡсть, бо и не мало здивувалася, коли побачила, що якійсь старый робѣтникъ въ єфрѡмъ кафтанѣ почавъ ставити руштованье пѡдъ ѡкномъ капляцѣ

Готкерôвъ. Мабуть бралися направляти малюнокъ въ ôкнѣ. А вже давно бувъ-бы часъ его ôдновити: святому Юрію неставало кôлька шибъ а замѣсть другихъ, мальованихъ, що Богъ знае коли вже були повибувалися, вставлено бѣле скло. А все жъ таки тота робота щось ей дуже була занепокоила. Она вже такъ була навикла до того святого змѣубійника та до царѣвны, котра вела за собою на поясѣ змѣя, що ажъ мало не плакала; їй здавалося, що то хотять ще бôльше потовчи старый малюнокъ. Та-жъ то таки грѣхъ тыкати таку стару рѣчь та щось тамъ на нѣй змѣняти. Коли-жъ вертала зъ полуденку, то вже годъ було їй гнѣватися: на руштованю стоявъ теперъ другій робôтникъ, але вже молодый. Онъ мавъ на собѣ такий самъ сѣрый кафтанъ. Она заразъ его спôзнала, то бувъ той самъ.

Ангелика анѣ трошки не засоромилася, лишъ приклякла зновъ на солону на пралѣ. Засукавши рукавы повыше лôктѣвъ почала зновъ полокати бѣлье въ рѣцѣ. То ôнъ бувъ, такий рослый, бѣлявый, зъ маленькою борôдкою и кучерявымъ волосемъ нѣбы якій молоденькій божокъ; его лице бѣлѣлося такъ само, якъ тогдѣ при свѣтлѣ мѣсяця. Она вже не боялася, щобы малюнокови въ ôкнѣ щось не сталося; коли то, ôнъ до него взявся, то зробить его хiba лишъ ще красшамъ. Та анѣ трошки не стало їй дивно, що ôнъ въ тôй сѣрôй свитинѣ виглядавъ якъ робôтникъ, бо и она прецѣ була такожь лишъ робôтниця а ôнъ певно той маляръ, що на склѣ малює. Противно, коли пригадала собѣ давній свои мрѣѣ, що она мусить таки колись стати царѣвною, то ей ажъ смѣхъ зъ того збиравъ. Тажъ отôмъ очевидно и бесѣды не може бути. А хто знае? Ану-жъ ôнъ колись стане тымъ, чимъ має бутъ. Тогдѣ зъ вершка катедры посыплесь золото дощемъ а музыка разомъ зъ органами за-

грає маршь тріумфальный. Ъй навѣтъ на гадку не прийшло подумати надъ тымъ, зъ ѡдки ѡнъ береся тамъ въ день и въ ночи. Коли ѡнъ не мешкавъ въ одномъ зъ сусѣдныхъ домѡвъ, то мѡгъ зайти туды хѡба лишъ зъ улицъ Гердашь, шо иде вздовжь муру епископской палаты ажъ до улицъ Магльоаръ.

Такъ проминула одна весела година. Она положила бѣлье и схилилася такъ, шо ажъ мало лицемъ до самой воды не дотыкала. За кождымъ новымъ куснемъ поднесла она голову и зиркнула до него, хочъ въ тѡмъ було и трохи пустоты, мимо того, шо ѡй серденько дуже важко билося въ груди. А ѡнъ стоявъ на руштованю и нѣбы то дуже пильно оглядавъ ѡбно, де въ нѣмъ шо треба направити та все споглядавъ на ню зъ боку, а лишъ то его дуже соромило, шо мусѣвъ бути задомъ до неи обернений. Дивна лишъ рѣчь, шо ѡнъ такъ скоро червонѣвся, и шо его бѣле лице могло такъ скоро прибрати пиншу краску. Така вже була его урода, шо коли бувало лашъ трохи чого зрядуется, або лишъ крыхту розсердиться, то заразъ вся кровь набѣгає ему въ лице. інъ бувъ смѣливый, а все-жь таки такъ чогось налякався, якъ та мала дитина, коли она на него споглянула; ажъ не знавъ, шо зробити зъ руками и дрожачимъ голосомъ дававъ якѣсь приказы свѡму старшому товарищеви. А Ангелика ажъ радѣла, шо могла бовтатися въ водѣ и любовалася въ тѡмъ, шо вода ажъ рвала еи руки. Она чула инстинктивно, шо ѡнъ такъ само невинный, такъ само ще нѣчого не знає, якъ она, и шо ему такъ само хотѣлося дуже якъ и ѡй зазнати житя. По шо-жь тутъ голосно говорити, шо то було то, шо выкликають невидимѣ вѣщуны любви, то, шо говорятъ губы, хочъ и пары зъ себе не пускають. Она подняла головку и побачила, шо ѡнъ якъ разъ въ тѡй хвили ѡд-

вернувся. Середь такої розкошної забави проминали хвили за хвилями.

Наразъ побачила она, якъ ѓнъ зѓскачивъ зъ руштованя и пустився бурянами, якъ коли-бъ хотѣвъ вийти на поле, щоби лѣнше видѣти. Она ажъ мало не розсѣялася, бо змѣркувала, що ѓнъ хоче лишъ до неї пѓдбѣйти. ѐвъ рѣшився енергично, якъ пристало на смѣливого мушину, що все ставить на одну карту; забавно лишъ виглядало, що ѓнъ, пѓдѓйшовши до неї вже лишъ на кѓлька крокѓвъ, обернувся наразъ до неї задомъ и прѣставъ та наразъ знайшовся вѣ такѓмъ клопотѣ, що ажъ не важився обернути. Черезъ хвилику думала она, що ѓнъ вернеться назадъ до ѓкна, зъ ѓдки прийшовъ и анѣ не оглянеться. Але ѓнъ таки надумався и обернувся а вѣ тѓй хвили пѓдняла и она головку та споглянула на него якъ бы насмѣшливо; нхъ очі стрѣтилися и спочили на собѣ. Обое страшно змѣшалися: она не знала що дѣяти, и була-бы певно не дала собѣ рады, коли-бъ не була лучилась драматична пригода.

— Падоньку мѓй! — крикнула Ангелика, якъ не своїмъ голосомъ.

Вѣ своїмъ зворушеню пустила она зъ водою барханову сорочку, котру вже лишъ механично полоскала. Вода понесла єї быстро; ще хвилика и она була-бъ щезла на плесѣ пѓдъ муромъ Воанкуртѓвъ пѓдъ тымъ склепньємъ, де Шеврѓта щезала пѓдъ землею.

Настала хвиля найбѓльшого страху. ѐвъ догадався, що сталося и побѣгъ чимъ скорше долѣ рѣкою. Але вода не чекала а плыла скоро якъ стрѣла по гладонькихъ рѣнякахъ. Прокляту сорочку несло скорше якъ ѓнъ мѓгъ бѣчи. ѐвъ нахилився надъ воду и думавъ що вже єї схопить, але вѣ єго руцѣ лишилась лишъ пѣна. Такъ два разы єму не удалось. Ажъ за третымъ разомъ

ѡнъ таки вже не надумуючись скочивъ ѡдважно у воду якъ коли бъ то розходилося о якогось чоловѣка, що по-тапає, и вытягнувъ сорочку якъ разъ въ хвили, коли она мало що вже не щезла пѡдъ склепѣньемъ.

Ангелика, що доси зъ трѣвогою дивилася, якъ ѡнъ бѣгавъ за тою сорочкою, чула вже, якъ тѣй на сердешный смѣхъ збираєся. То-жъ бо то и пригода! Кѡлько-жъ то разѡвъ она придумувала, якъ бы то було, коли-бъ она була де надъ якимъ озеромъ а якійсь молодой мушина, такъ красный якъ той день Божій, скочивъ за нею у воду! Теперъ же вже и той святой Юрій не бувъ у неї ѡдважнѣйшимъ, якъ той молодой робѣтникъ, маляръ въ сѣрѡмъ кафтанѣ. Коли-жъ побачила, якъ ѡнъ ишовъ зъ замочеными ногами назадъ и якъ незручно нѣсь сорочку, зъ котрой вода таки цюркомъ бѣгла, та якъ собѣ нагадала, якъ то ѡнъ завзято скочивъ у воду, то ажъ мусѣла губы собѣ закусити, щобы не розсмѣятись; ей страшно корѣло смѣятися.

Ѡнъ не бачивъ нѣчого лишъ ей передъ собою. Зъ тымъ придушенымъ усмѣхомъ на лицѣ, въ тѡй молодости, котра ажъ на скрѡзь переймає и ѡдъ котрой ажъ задроживъ, здавалась она ему пречудною дитиною. Мокра ѡдъ воды, зъ почервонѣлыми ѡдъ полоканя руками, выглядала она якъ то чисте и ясне жерело водицѣ що добуваєся въ лѣсѣ середъ ясного дня зъ пѡдъ моху, саме здоровѣе, сама розкѡшь. Подобала на добру газдиню, то зновъ на якусь царѣвну, нѣбы перебрану въ свитяну робѣтницѣ; ей гнучкій станъ, ей подовгасте лице казало догадуватись, що то якась царѣвна, така красна, якъ то буває хѣба лишъ въ казцѣ. Ѡнъ ажъ не знавъ якъ тѣй ѡддавати сорочку, така була красна, казавъ-бысь таки якъ намальована. Ѡнъ ще бѡльше змѣшався, бо змѣркувавъ, що выдивився на ню, якъ дурный, а тѣй

такъ на смѣхъ збираеся, що она ажъ губы закусуе. Не було що робити ѿнѣ подавъ їй сорочку.

Ангелицѣ здавалося такожъ, що она розсмѣєся ему въ очи, скоро не закусить губъ. Бѣдный хлопчиско, їй ажъ жаль его стало. Такъ що-жь, коли-жь она не могла вже вытримати; ажъ надто була щаслива, щоби не розсмѣятися на весь голосъ.

Наконецъ думала, що вже промовить; она хотѣла лишь сказати: „Спаси-Бо' Вамъ!“

Ажъ ту зновъ єи смѣхъ взявъ, она зайшлася ѿдъ смѣху и не могла промовити нѣ словечка. Смѣхъ роздавеся докола, понѣсеся сильный и дзвѣнкій голосъ, а ему второвали кристалеви фалѣ Шевроты. Ѿнѣ вже таки зовсѣмъ не тямився и не мѡгъ промовити нѣ слова. Его блѣде лице стало якъ буракъ червоне а очи, звичайно несмѣли якъ у дитины, засвѣтилися якъ у орла. Ѿнѣ ѡдетунився и щезъ десь зъ старымъ робѣтникомъ а она стала далѣ положати бѣлье, що ажъ вода на всѣ боки розприскувалася, и рада зъ щастя, яке єи сего дня стрѣтило, не переставала смѣятися.

На другій день досвѣта, бо вже ѡдъ шестои години, взялись сушити бѣлье, бо черезъ нѡчь и такъ оно вже зъ грубого вышло. Наставъ бувъ вѣтеръ, що якъ разъ добре сушивъ. Они розстелювали бѣлье таки на зарѣнку, прикладаючи кожду штуку на всѣхъ чотирохъ кѡнцяхъ камѣньємъ. Зарѣнокъ ажъ забѣлѣвся ѡдъ него, здавалося, що то скрѡзь по нѣмъ зацвили такъ бѣли цвѣтки.

Коли Ангелика поснѣдавши выбѣгла подивитися, чи все въ порядку, то ажъ мало собѣ волося не рвала на головѣ: здавалося, що вже все бѣлье порозлѣтаєся такий бувъ сильный вѣтеръ, хочъ на небѣ не було ані хмарки. Одно простирано понеслось десь свѣтами а руч-

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ понедѣль и рускѣхъ святъ) о 5-мъ годѣ по полудни. Литературный додатокъ. Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей — выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта). У Вѣднѣ M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oepelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и платежность за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 гр. на цѣлый рокъ . . . 24 гр. на полъ року . . . 9 гр. на полъ року . . . 12 гр. на четверть року . . . 4 гр. 50 кр. на четверть року . . . 6 гр. на мѣсяцъ . . . 1 гр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 гр. на полъ року . . . 8 гр. на четверть року . . . 4 гр. на мѣсяцъ . . . 1 гр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрнутся лишь на поспѣшное застереженіе. — Рекламация неопечатанъ въ портѣ Подольско-число коштуе 8 кр. а в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрѣнкою печатномъ, въ рубр. „Надбѣлене“ по 20 кр. а в. Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стрѣнкою.

У Львовѣ дня 30 серпня (11 вересня) 1889.

Вже бѣльше нѣжъ два мѣсяцѣ минуло, якъ скѣнчилися вибѣры до галицкаго сейму краѣвого. Поляки, а спеціально верховодача партія польска, побѣдили: на сорокъ сѣмъ рускѣхъ повѣтовъ въ тридцятьхъ переперли своихъ кандидатѣвъ. Здавалось-бы, що повинны бути вдоволенѣ, — а однакъ задоволеня у нихъ не видно; протѣвно, все и всюды обявлялося у нихъ гнѣвъ, що Русины въ порѣвнаню до попереднихъ виборѣвъ придбали кѣлька мандатѣвъ.

Передъ кѣлькома днями мы подали кѣлька фактѣвъ, якъ протѣвна сторона вже въ довѣшій часъ по доконавшихъ виборѣхъ метилася на тѣхъ Русинахъ, що бѣдали свои голоса на русинскихъ кандидатѣвъ. Факты тѣа были взятѣ въ трѣхъ повѣтовъ: каменецкого, золочѣвского и городненского. Попередъ подавали мы поодинокі факты въ нѣмкихъ и вѣтовѣ, в. пр. въ каменецкого, де польскій загорѣльцѣ мѣжъ вѣшнимъ змовѣлися, щобъ нѣчого не вуповати у руского купця Корытовского, за те, що бѣвъ при виборѣхъ вѣрѣко стоявъ по руской сторонѣ. Подѣбны факты польскон мѣста доносятъ намъ въ Сялѣнського (о Рожновѣ), въ Перемышлянского (о Ячанинѣ), въ Рудецкого (о Комарнѣ), въ Самбѣрщины, въ Сокальщины и въ многыхъ нѣмкихъ повѣтовѣ, и мы могли-бы въ нашѣй часѣнѣ окрему рубрику отворити, въ котрой бы спѣсувалися самѣ лишь дѣла мѣста за виборѣ.

А дѣлъ тѣхъ допускалася протѣвна сторона безъ рѣзницѣ якъ въ повѣтахъ, въ котрыхъ мы побѣдили, такъ и въ тѣхъ, де она побѣдила. И допускалася ихъ тѣлько не одна партія або одна веретѣва, але такъ поступая и шляхта, и державный урядникъ, и вѣслякѣ элементъ, котрѣ себе самѣ выдаютъ за горячихъ демократѣвъ.

Коли ще передъ правыборами рускій комитетъ виборчѣй въ одаѣй зъ своихъ бѣдѣвъ виборчѣхъ вызывавъ всѣхъ рускѣхъ правыборчѣвъ, щобъ тѣлько Русинѣвъ на виборчѣхъ выѣбрали, польска прѣса, демократична еще бѣльше якъ консервативна, заквнула тѣй бѣдѣвъ шовинизмъ и національну ексклюзивность и оказувала найбѣльше обурѣние на такѣ поступованье Русинѣвъ. А вже-жъ якъ пришло до виборѣвъ, показалося, яку рѣцію мавъ рускій комитетъ, и якъ всѣ виборчѣ-Поляки, демократы не менше якъ консервативны, всѣ якъ одѣнь голосували протѣвъ руского кандидата, и то не протѣвъ якого москальскаго але власне протѣвъ народѣвъ, и голосували не на якого демократа польскаго, але навѣтъ на найзавѣтѣйшого протѣвника демократіа. Однакъ протѣвъ сего шовинизму и національной ексклюзивности не выступила польска прѣса.

Але намъ вже теперъ не ходять о виборѣ, вно о поступованье по виборѣхъ. Мы не вытѣгаемо нѣмъ на верхъ дѣлъ зъ часу виборчѣхъ акцій. Въ розгарѣ битѣвъ не дуже щадѣтся протѣвника. Але по довершѣвшихъ виборѣхъ метилася на протѣвнику, то такъ само, якъ убавати неприятели по скѣнченѣй битѣвъ. Таке дѣло тѣмъ бѣльше меракѣ, коли допускался его побѣдѣвъ на побѣдѣвъ, напастникъ на боронителю справедливой справы.

Може хто зъ протѣвной стороны укаже намъ, що и середѣ Русинѣвъ лучаються примѣры ворогованя на тѣхъ, що голосували на польскаго кандидата. Але тѣ примѣры суь зовсѣмъ виного рода. Передъ всѣмъ инакше есть становище Русинѣвъ. Мы боронимо своѣа справы въ своихъ краю, вы, панове, бѣдѣваете намъ наши права въ нашѣмъ краю. А ще важѣйшій отсей взглядъ: Вы метаетеся на протѣвникахъ, котрѣ чѣстно боролися честной справѣ; Русины-жъ не ворукутъ протѣвъ Полякѣвъ, котрѣ голосували на своего кандидата, а тѣлько оказуютъ своѣй справедливый гнѣвъ на своихъ бѣступникахъ. Та й то оказуютъ анѣ не въ многыхъ случаяхъ анѣ не въ острый способѣ. Подѣ тѣмъ взглядомъ Русины най-спокойнѣйшій и найпокорнѣйшій народъ въ свѣтѣ. Мадяры, Чехи зовсѣмъ инакше обѣдѣшались-бы зъ людьми, що станули бѣ протѣвъ своего народу; у Русинѣвъ кѣлько то Микитѣвъ Хрунѣвъ проживае въ покою между тѣми, котрыхъ она зрадила або запродали, и не тѣль-

ко въ покою, але неразъ еще и въ почести!...

Зъ цѣлон польскон прѣсы лише одѣнь Kurjer Lwowski згадавъ о нашѣй статѣ и выстѣпѣвъ протѣвъ завѣстѣности своихъ родимѣвъ. Иншѣ газеты молчатъ и не вважають за потрібне навѣтъ про людске око высказатися зъ якимъ хотѣ-бы легеньнымъ докѣрливымъ словомъ. На що-жъ бо? выборы минули, маскуватися передъ свѣтомъ, голосѣа згоду зъ Русинами, въ сѣй хвилѣ не потрібно конче. Але скоро-бы зъ рускон стороны зайшовъ найменшій фактъ, ледѣ въ десятѣй части дѣрѣвнуючій поступованю польскон стороны, польска прѣса бѣдѣсла-бы заразъ крикъ подѣ самѣ небеса и вызвала-бы всѣ власти до строгого укараня рускон зухвалости.

Гуляйте, панове! метѣться на всѣхъ трѣхъ тысячахъ рускѣхъ виборчѣхъ, котрѣ голосували зъ протѣвъ польскѣхъ кандидатѣвъ. Розъяруйте ще дужше между обома народами краю вражду, котрой вѣтнованье вы заперѣчаѣте, але котору вы на кожѣмъ кроцѣ дѣлами оказуѣте. Однакъ не думайте, що дорогою терроризму дойдѣте до цѣли: може у декого и взбудѣте страхъ, але далеко бѣльше взбудѣте жалъ и гнѣвъ. Прѣйде часъ, що вы пожалуете своего поступованя, — але чи не буде тогды за бѣзно?...

Справы краевѣ.

[Прелиминарь бюджету краѣвого на рѣкъ 1890.]

Выдѣлъ краѣвой вже укѣнчивъ и небавомъ розбѣше послѣмъ прелиминарь бюджету краѣвого на рѣкъ 1890. Зъ прелиминаря бюджету показуѣтся, що выдатки въ рѣкъ 1890 мають бути бѣмъшѣ, якъ въ 1889 рѣкъ, коли мѣжъ тѣмъ т. зв. доходы власнѣй останутся майже тѣ оэмѣ, отже недѣбѣръ, котрѣ треба покрыты додатками до податѣвъ, збѣльшатся и треба буде додатѣвъ до податѣвъ пѣдвысѣнѣти зъ 35 на 36 кр.

Рубрики выдатѣвъ такъ представляются зъ порѣвнаньемъ за сѣй рѣкъ:

	На 1889 р.	На 1890 р.
I. Рѣпрезѣнтация краю	105.926	108.426
II. Кошты зарѣду	249.387	253.894
III. Кошты лѣченя	690.000	720.000
IV. Кошты цѣлѣвѣя	56.900	64.000
V. Выдатки санитарнѣй	7.000	5.400
VI. Субвенцїи заведенямъ дѣбрѣдѣйнымъ	14.674	15.674
VII. На цѣли образованя и просвѣтъ	919.697	1,026.629
VIII. Удержанье памятѣвъ истѣричѣхъ	12.560	11.560
IX. Квѣтирунокъ жандармерїи	86.748	94.642
X. Дѣла краѣвой	870.320	844.584
XI. Дѣтация для заведенъ краѣвыхъ	493	492
XII. Пушѣаснѣцтво	20.000	20.000
XIII. Будѣвы воднѣй и мелѣравнѣ	211.406	213.275
XIV. Сѣдлата позичѣкъ	547.433	550.103
XV. На цѣли рѣблѣнѣцтва и гѣрнѣцтва	215.073	230.648
XVI. На цѣли промыслу	98.232	110.951
XVII. На всѣяну	95.732	44.080
Сума выдатѣвъ	4,201.581	4,314.358

Отже выдатки въ рѣкъ 1890 зросли-бы, въ порѣвнаню зъ 1889 рокомъ, о 112.777 ар. На тую языкѣ складаются головныя рубрики: III-тя (кошты лѣченя о 30.000), VII-ма (на цѣли образованя и просвѣтъ о 106.932), XV-та (на цѣли рѣблѣнѣцтва и гѣрнѣцтва о 15.575) и XVI-та (на цѣли промыслу) о 11.719 ар. бѣльше анѣжъ въ рѣкъ 1889. Натѣмъ выдѣлъ краѣвой прѣдѣмѣнуе нѣмѣ: на дороги краѣвой о 25.736, на всѣяну о 41.652 ар., — въ рубрицѣ „на всѣяну“ длѣтого, бо сего року выплѣчено вже остатѣу рѣту 33.333 ар. субвенцїа зѣлѣнѣцѣ Львовѣ-Жовковѣ-Рѣва. Иншѣ рубрики выдатѣвъ не выказуютъ значѣйшѣй рѣзницѣ.

Такъ званѣй доходы власнѣй представляются якъ слѣдуе:

	Въ р. 1889	Въ р. 1890
I. Оѣсотин бѣдъ хвилѣвоѣ локацїи	3.000	5.500
II. Зъ добѣръ краѣвыхъ	217.080	216.990
III. Надѣвыжнѣ бѣдъ заведенъ дѣтованныхъ	11.807	8.180
IV. Звѣроты задѣтѣвъ	35.000	33.600
V. Звѣроты позичѣкъ	10.662	5.589
VI. Доходы школы льѣвовѣ	5.400	5.400
VII. Доходы шѣкѣль и фѣблѣварку въ Дублянахъ	45.629	39.861
VIII. Зъ шѣкѣль и фѣблѣварку въ Черняхѣвъ	30.710	32.860
IX. Зъ нѣмкихъ шѣкѣль краѣвыхъ	13.980	13.420
X. Зъ рахункѣвъ антикарѣхъ	600	600

XI. Доходы зъ позѣтѣлатѣвъ заѣмѣго въ 1886 р.	16.085	12.340
XII. Всѣячѣна	52.317	48.024
Сума доходѣвъ	442.270	422.364
Крѣмъ того соймъ позволенъ зѣтягнѣти въ додѣтку на р. 1889 позичѣку	94.059	
Разомъ	536.329	422.364

Коли порѣвнати выдатки зъ доходами покажѣся:

	Въ р. 1889	Въ р. 1890
Выдатки	4,201.581	4,314.358
Доходы власнѣй	536.329	422.364
Недѣбѣръ	3,665.252	3,891.994

Недѣбѣръ въ рѣкъ 1889 покрываѣся длѣтѣкомъ краѣвымъ въ высѣтѣ 35 кр. бѣдъ кожѣдогѣ гѣлѣдена податѣвъ безпѣсѣредныхъ.

Недѣбѣръ же въ рѣкъ 1890 прѣдѣмѣнованный на 3,891.994 ар. прѣдѣлаѣе выдѣтъ краѣвой покрыты побѣромъ додѣтку краѣвого въ высѣтѣ 36 кр., числѣнѣ выдѣтѣбѣтѣ 1-го крѣйцѣра додѣтку краѣвого на 103.000 ар.

Въ насѣлѣдокъ того принѣсь-бы додѣтѣкъ краѣвой 103.000×36=3,708.000 ар. А що цѣлѣй прѣдѣмѣнованный недѣбѣръ выносѣтъ 3,891.994 ар., то ще лишѣлось-бы 183.994 ар. непокрытыхъ.

На покрытыѣ той рѣшты прѣдѣлаѣе выдѣтъ краѣвой зѣтягнѣти позичѣку въ фондѣ домѣстѣкальнѣмъ въ квѣтѣ 51.135 ар. и инѣкамерѣвати зъ фондѣ позичѣкѣ краѣвой 132.859 ар. — и черезъ тую операцїю покрыты рѣшту недѣбору на рѣкъ 1890.

Почѣтѣкъ „краѣвого фонду позичѣйного“ сѣяѣае что тамѣтого столѣтъ, зарѣзъ по прилучѣнѣу Галичѣны до Австрїи. Фондъ той поѣсѣтѣвъ въ каръ грошѣхъ за перѣстѣупленя такъ званыхъ генѣралѣй, що мѣстѣлися въ Patrimonialgerichte der Dominien и въ Thronpatent-ѣ. Тѣ кары грошѣхъ выѣвѣвали до циркуловыхъ фондѣвъ карныхъ (Strafgeldfonden) и служили на покрытыѣ потребѣ загалъной натурѣ. Въ р. 1811 розпорѣдѣжено, щобъ тѣ фонды звѣзѣти зъ округѣвъ до касы урядѣу камерѣального, и тѣмъ чѣномъ сотѣворѣно загалъный краѣвой фондъ позичѣйный. Оѣдъ 1837 року, на основѣ надѣворного декрѣту, выѣвѣвали до того фонду такѣже надѣвыжѣа грошѣхъ изъ налѣжитѣстей пѣбѣланѣвъ карныхъ. Въ 1841 р. выносѣвъ маѣстѣкъ фонду 62.000 ар. мон. кѣнѣа. Зъ того фонду закупѣлено оѣбѣла у Львовѣ будѣвонокъ св. Марїи Магдалѣны и ажъ до 1874 року бѣнаймѣновано его правѣтельству, а въ 1874 р. выдѣлъ краѣвой продавъ его правѣтельству за 120.000 ар. Тѣперъ той фондъ въ еѣекѣтахъ выносѣтъ 135.954 ар., а доходы его служатъ на покрытыѣ кошѣтѣвъ удержаня засѣдѣваемыхъ въ домахъ примѣсовѣй працѣй и поѣправы, а надѣвыжѣа зъ доходѣвъ выѣвѣваютъ до фонду краѣвого, бо фондъ той еѣтъ фондѣмъ дѣтованнымъ — то значѣтъ, що еѣвѣнтѣуальнѣй недѣборы того фонду покрываѣе фондъ краѣвой, але заѣбираѣе и еѣвѣнтѣуальнѣй доходѣ.

„Фондъ домѣстѣкальнѣй“ утворѣно въ рѣкъ 1817; служѣвъ бѣвъ на покрытыѣ адѣмѣнѣстрацїонныхъ потребѣ становѣ галичѣнѣхъ. По перѣнѣтѣю того фонду въ зарѣдъ краю призначѣвъ соймъ 1871 року доходы зъ него на выдѣвѣнѣцтво Encyklopedyi do krajowawstwa w Galicyi. Выдѣвѣнѣцтво сѣе ухѣвало соймѣу зъ р. 1877 поѣнехано, матерїалы збѣравъ бѣл. п. Анѣ. Пѣнайѣдерѣмъ бѣстѣупѣлено краѣвѣской академїи наукѣ, а Пѣнайѣдерѣмъ вынѣзначѣно зъ того фонду 600 ар. дожѣзнѣенѣй цѣнѣй рѣчѣномъ. Пѣнайѣдеръ умѣрѣвъ въ р. 1880. Потѣмъ хѣвѣлево служѣли доходы того фонду на заѣмѣмѣганье фондѣцїи гр. Александра Стѣдѣнѣцкого Wydawnictwa aktów grodzkich i ziemskich. Оѣдъ 1887 р. фондъ той, поѣбѣдѣуѣй въ еѣекѣтахъ 85.701 ар., остаѣе бѣвъ нѣякого призначѣнѣа, а доходы его, якѣо самѣостѣйного недѣтованѣго фонду, фруѣвѣакуются на его користѣ.

Характеристика партїи станѣчѣковѣской.

Набѣжѣаѣе вже часъ, коли зѣберѣся новѣй соймъ краѣвой. Найсѣлѣнѣйшѣю партїѣю въ новѣмъ соймѣ, такъ само якъ въ попередѣмъ, буде все такѣ партія станѣчѣковѣска. Зъ якимъ-жъ поглядѣми она вѣступѣае въ новѣу канѣденцїю соймѣову, — о тѣмъ поучѣа насѣ брошѣура Z ziem krakowskiej, розбѣслѣна станѣчѣками масѣми по цѣлѣмъ краю а мѣтѣа за соѣбъ промовѣ кандидѣтѣвъ на послѣвъ зъ бѣльшой поѣбѣлости „возѣводства краѣвѣского“. Тѣ промовѣ суь немѣвъ зерѣкаломъ политѣчѣныхъ и суѣспѣльных гѣадѣкъ та перѣсѣвѣдѣнѣе станѣчѣковѣ, которѣо генѣралънѣйшѣаѣ, аложенѣй въ п. гр. Стѣн. Тѣрновѣского, М. Бѣбѣжѣнѣского и Яна Пѣнѣля, прожѣваѣе въ Краѣвѣ.

Уважѣаемо рѣчею користѣною поѣзнаѣкомѣти нашихъ Вѣ. читѣтельзъ зъ тою, — такъ сказѣти-бы, — автохарѣактеристѣкою станѣчѣковѣскою.

Кандѣдатъ посѣльскѣй, п. Анѣ. Врѣтновѣскѣй, Варѣшѣвѣкъ, выслѣужѣенѣй, але мало заѣслужѣенѣй и скоро еѣпенѣонованный дѣректоръ банѣву краѣвого, заявѣвъ, примѣромъ сказѣвши,

що остатѣчною цѣлею его послѣваня буде: „удѣржанье“, крѣплѣнѣе и розѣвѣй организацїю — думѣвъ-бы хто галичѣского, такъ вѣ, бо „организмѣу narodowego“ и до той цѣли буде бѣвъ стрѣмѣтънѣ якѣо członek jedynego dziś Sejmu polskiego!

П. Янѣ Пѣнѣля, хочъ по зѣваню не анѣатѣмъ, звѣнѣиѣ бѣльшой поѣбѣдѣлѣвъ земѣскѣхъ назѣвати коѣсѣаѣ расѣрѣзѣгоу организмѣу польскаго и зрѣбѣвъ дѣагнозу, що лишь obywatel польскѣй перѣховѣе нѣмъ „традѣцїю народѣову“, знаѣе потребѣ людѣу сѣльскаго и любѣтъ его дѣуже горячо; що лишь бѣвъ и ему подѣбнѣй поѣбѣдѣуѣтъ дѣвѣстѣнѣй патрїѣотѣзмъ и найбѣльшу свѣду розѣумѣу политѣчѣного. Вѣче мѣстѣе еѣтъ, по гѣадѣ п. Пѣнѣля, тѣмъ анѣтихрѣстѣомъ, що старѣаѣея розѣбудѣти духѣа негѣацїи, лѣдѣнѣщо щѣасѣливо прѣисѣанѣго по 25-лѣтѣмъ трудѣу станѣчѣковѣхъ. Вѣче то розѣвѣдѣало на ново жѣитѣлѣвъ мѣстѣе зъ жѣтѣлями сѣль (!). Оно хоче поѣбѣльшѣти чѣсло чѣсло послѣвъ зъ мѣстѣе, а сѣе було-бы, просто сказѣвши, дѣуже шѣдѣлѣвымъ для „справы народѣовой“, бо въ мѣстѣахъ мѣаѣ нѣмъ перевагу элементъ „не-народѣовѣй“ (жѣидѣ), а не знѣати, коли сѣей элементъ станѣеѣе „народѣовымъ“. П. Пѣнѣля заявѣаѣе такѣже, що бѣвъ и его оѣдномышлѣнѣнѣа станѣуѣтъ въ будѣуѣмъ соймѣ „мѣурѣмъ“ прѣтѣвъ еѣвѣнтѣуальнѣго вѣнесѣа о поѣбѣльшеню послѣвъ зъ мѣстѣе, бо якъ бы мѣста зѣвѣли верхъ въ соймѣ и краю, то сѣхѣтѣлѣ-бѣ бѣдѣакъ знѣсѣти и выборы курѣяльнѣй, а тогдѣ ему и его товаришѣмъ прѣйшло-бы такъ трудно перѣнѣхѣатѣся до соймѣу, якъ тому еѣванѣельскому верѣбѣловѣи скрѣзъ ушко иглѣне. Мѣщѣанѣству вѣзѣгалѣ бѣдѣмѣваѣе п. Пѣнѣля арѣлѣстѣи политѣчѣной. Зѣмѣстѣе, щобъ при виборѣхъ соймѣовыхъ выдѣрати соѣбъ зъ рукъ до рукъ людѣй его фѣасѣну и ставѣлѣти ихъ послѣаи зъ мѣстѣе, мѣщѣанѣство то — рѣвѣлуѣтъ и шукаѣе за канѣдѣтатами по-за кругѣмъ п. Пѣнѣля. Вѣѣнѣа заявѣаѣе же генѣралѣу станѣчѣковѣхъ, що бѣвъ бѣжавѣ-бы таборѣу своѣй не назѣвѣвати вже консерватѣвнѣымъ, а радѣше „обыѣвѣательско-хрѣстїанѣвѣскимъ“ (!).

О сѣкѣлько п. Пѣнѣля въ своѣй рѣчѣи по-казѣваѣе прѣотѣмъ поклонѣнѣкомъ своѣи кѣсты и лишь въ нѣй доѣбѣавѣе идеѣлъ совершенѣства національнѣго и политѣчѣного, — о сѣкѣлько зѣновѣ гр. Стѣнѣславѣ Тѣрновѣскѣй прѣдѣставѣаѣе заявѣаѣтъ верѣгомъ демократѣзму вѣзѣгалѣ, а именѣво демократѣзму польскаго, що въ послѣднѣхъ лѣтахъ тутъ и тамъ ставѣе лѣдѣнѣ прозѣяѣати, але мѣмно того докѣновѣа того, що при послѣднѣхъ виборѣхъ соймѣовыхъ замѣѣвъ старѣенького Маѣра въ самѣмъ нѣвѣдѣу станѣчѣковѣхъ, въ Краѣвѣ, выѣбравъ — Аѣсѣнка.

Гр. Стѣн. Тѣрновѣскѣй, якѣо авѣгуръ станѣчѣковѣхъ, спѣотѣрѣтъ, що суѣспѣлѣнѣсть польска перѣтворѣюѣеѣа на очѣахъ, а то уважѣаѣе бѣвъ великѣымъ нещѣастѣемъ для — народу польскаго! Яѣтъ такъ далѣше пѣйде, какѣе бѣтъ, то суѣспѣлѣнѣсть польска розѣлетѣтъ. При послѣднѣхъ виборѣхъ не розѣходѣлось, по дѣумѣцѣ гр. Тѣрновѣского, демократѣзмъ польскѣмъ (вѣчѣвѣа мѣстѣе) о побѣду надѣу шляхѣтоу, бо шляхѣта польска була давнѣйше супрѣтѣвъ короля и нѣмъ еѣтъ дѣуже демократѣчною (!), але ходѣло имѣ о верѣховѣдѣство въ краю. То верѣховѣдѣство було ядрѣомъ цѣлонѣ борѣбы. А чѣи може шляхѣта польска допѣустѣла демократѣвъ до канѣнованя въ Галичѣнѣ? — пыѣтаѣе графъ. Пѣ! Дѣлѣаго нѣ? Бо демократѣ польскѣй мали вже колѣсь прѣводѣвъ въ рукахъ своихъ, а ихъ политѣка поѣказѣлаѣе хѣбною. Они „будѣли народъ и велѣ его до сѣвѣдомѣста“, а робѣта та заѣбѣнѣчалѣа 1846 рокомъ. Въ 1848 р. зѣвѣвъ демократѣзмъ верхъ въ цѣлѣй Австрїи, а скѣѣнѣчѣаѣе абѣсолютѣзмомъ Баѣа. По тѣхъ досѣвѣдахъ — кѣчѣе гр. Тѣрновѣскѣй — маѣємо мѣнѣ, шляхѣта, право и обѣзѣаѣаѣе вѣсѣти политѣку въ Галичѣнѣ. Мы сѣе и зрѣбѣли, ведѣмо политѣку вже бѣдѣ двѣаѣтъ кѣлькохъ лѣтъ, а на кожѣмъ поли выѣвѣаѣеѣе страшенѣнѣй поѣступъ (!). Яѣтѣй? Отъ, хлопѣ, що давнѣйше поѣдѣарѣвѣаѣе и не-навѣдѣвъ шляхѣтѣаѣа якѣо Поляка, тепѣрь любѣтъ его (!) — какѣе графъ. Врѣавѣдѣ, выдѣаѣи въ соймѣ законы, мы якѣо грѣшнѣй людѣе, часѣомъ поѣвѣрѣдѣли того сѣлѣянѣна, але мы то вже на-правѣно колѣсь. Мы и не прѣтѣвѣиѣ, щобъ до соймѣу вѣйшовѣе одѣнѣа або другѣй сѣлѣянѣнѣа. (Гр. Тѣрновѣскѣй говорѣвъ уже по довершѣвшихъ виборѣхъ зъ курѣи сѣлѣянѣской, отже все post festum.) Най бѣвъ прѣдѣвѣнѣеѣе, якѣи мы заѣходѣмѣсь коло добра его. Тѣлько най тѣхъ сѣлѣянѣ не буде за богѣто въ соймѣ. А що же важѣнѣйше, най бы при виборѣхъ демократѣу польскѣй не говорѣли сѣлѣянѣмъ: „Не вѣръ шляхѣтѣчѣви и не выѣбѣрай его, бо бѣтъ тебе выѣзѣсѣаѣе и зрѣдѣтъ!“ Того не треба людѣямъ говорѣти, бо чѣй-же цѣлѣй свѣтъ по

польского народу полишилась-бы лишь „чернь и царь“. За-для того всего, — каже гр. Тарновский, — не можемо мы, шляхта, оддати керму управы демократам и мусимо против демократов вже теперь в зародок его выступити зъ всею енергією. А средством до того буде, наколи все консервативный элемент в соймъ сполучаться в одну велику болышость.

Посоль Божнянский говоритъ на аборахъ передвыборчихъ о справахъ, которыхъ его попередники дѣтнули в одинаковомъ дусѣ, а голвно звернувъ увагу на потребу организаціи табору станычковаго в цѣломъ краю. Средствомъ до организаціи була-бы передовымъ зміна администраціи, т. е. сполученіе дворовъ зъ громадами и бданные администрація в руки дворовъ. До того стремились краковскіе паны зъ давна, и только „подолжикъ“, жиючи на Русь в иншихъ обставинахъ, противились такой реформѣ. В дальшій рѣчь перейшовъ п. Божнянский на евентуальне положеніе делегаціи польской в радѣ державной, коли-бы при слѣдующихъ выборахъ до рады державной в Чехію взяли верхъ демократичный молодод-Чехи, зъ которыми п. Божнянский в интересѣ монархіи (!) вѣкола не хоче поити рука в руку. Онъ думаетъ, что на евентуальность, коли-бъ молодод-Чехи в болышомъ числѣ явились в радѣ державной, польска делегація мусѣла-бы стати на скрѣзъ солидарною в дусѣ станычковомъ...

При томъ не хабло на аборахъ имѣвъ похвалы для свѣтилъ зъ табору станычковъ. Ваажна адрарція ест в тыхъ кругахъ на порядку дневномъ. Сказано тамъ такожъ, что шляхта зробить уже свое дѣло в Галичинѣ и задавить демократовъ, але не забудьте работи намежъ, что в той работѣ повинны ѣи прійти в помощь власти краевой.

Зъ коротко наведенныхъ рѣчей читатель нашъ зумѣетъ собѣ виробити судъ, о сколько таборъ станычковъ живъ же в сферѣ середновѣчной кастовости и о сколько они дышуть же воздухомъ порядковъ сусѣдныхъ в давной Польщѣ. Уважаючи себе выключными привилегіованными представителями нововодства краковскаго в руского, стремились до панована надъ всѣмъ верствами народу, якъ то бывало — illo tempore...

Школы народній сполучені зъ вартатами вправъ рукодѣльныххъ.

III.

Дальше подноситься пытанье, якъ галузъ промыслу и рукодѣльничства належить завести в тыхъ мужескихъ школахъ народныхъ, котры мають зреорганизуватись в напрямѣ промысловомъ. Навѣдываѣмъ было-бы завести в тыхъ школахъ: науку рисунковъ промысловыхъ и каллиграфіи, науку модельована и рѣзнованна науку тыхъ вѣщъ вправъ, котры односяться посередно або безпосередно до столетства, токарства, боднарства, кошикарства, ткацтва и промыслу картонового. В дѣвнихъ окрестностяхъ можна-бы завести науку гончарства, свицарства, výroby забавокъ а декоративныхъ науку ювелирства и слюсарства. Розумѣясь, что в кождой школѣ учено-бы лишь по одному зъ тыхъ родовъ промыслу.

Не можна-бы однакъ и не було-бы то пожеланіемъ владати тѣ науки в систему педагогичну, дѣлати на свѣчене зъ горы чысло лѣтъ и зъ горы приносунати способъ наука. Все то належало-бы помѣшати означенно тыхъ властей, котры непосредно наглядати будутъ дѣтчу школу, а тѣ власти повинны старатись, чтобы заняты учениковъ въ школьныххъ вправахъ вартатовыхъ були передовымъ в тѣсній звязъ зъ промысломъ рукодѣльничнымъ, упрывлюванымъ в мѣсцѣ або въ окрестности, та чтобы устроѣи вартату одповѣдавъ вымогамъ поступового ремесла и чтобы вѣдчи учено техники того ремесла в одповѣдныи способѣ.

Въ тыхъ мѣсцахъ, де суть фаховы школы промысловы або вѣдрей вартаты, мала-бы наука промыслу в народныхъ школахъ такъ повестись, чтобы ученики, свѣдѣвши, вѣ были вновѣ квалифкованіи до фаховыхъ шибл промысловыхъ. Школы фаховы промысловы мають лишь одну цѣль т. е. научити хлопця, якъ мае зарабатати, и дати ему квалификацію до зарбѣку — школы народны зъ напрямомъ промысловымъ мали-бы отже на цѣли ввязати хлопцевъ дорогу, котра рѣшучо веде до такого зарбѣку.

Сполученіе промыслу зъ народными школами мало-бы тую дуже добру сторону, що заправляло-бы молодѣжь вже заздалегдѣ до працъ на поля промыслу и дало-бы можность розвинутихъ вправнымъ и способнымъ промысловцамъ. Коли-бы дальше засновувано пыльно фаховы школы промысловы, коли-бы повелись пробы сполучати школы выдѣловы зъ вартатами для вправъ рукодѣльничныхъ, коли-бы вѣдчи узгладнено одповѣдно напрямѣ промысловый в школахъ народныхъ и всю ту науку ведено пыльно, способными силами и побѣла всѣхъ поступовыхъ правилъ, то може бы зникла въ краю тая неохота и то уперденіе, яке пануетъ навѣтъ середъ рукодѣльничной класы сууротивъ промыслу и рукодѣльничства и котре дуже шкодить его розвитку. Навѣтъ промысловице не умѣе поважати своего стану и найспособѣйшью свою дитину квалифкуе на урядника, лишаючи при вартатѣ хабя вже найменше способного сына и тымъ способомъ рукодѣльничство не може поднестись, бо одбараються ему самы вайспѣбѣйшій силы. Коли-бы не то — промыслъ у насъ розвивувъ-бы ся такъ, якъ розвиваесть в иншихъ краяхъ, де сыны промысловцѣвъ, покѣнчившій высокій науки, не соромляться вертати до батьковскаго вартату.

Примѣромъ поднесена рукодѣльничства

повинны бути для насъ односны промысловы в Англіи и Франціи. В Англіи вилывае на тѣ односны вѣдны користо свобода науки и законодавство, в Франціи знаменато устроѣи и вѣдны вартаты и велика помощь, яку подае правительство школьничству промысловому.

Въ Австріи зробило правительство подѣтъмъ взглядомъ такожъ дуже богато, однакъ лишь для захѣдныхъ краѣвъ, а дѣлято та-мошныи промыслъ, а именно výroby зъ скла, бронзу, шибры, дальше výroby слюсарскы, ковальскы и текстильскы выдержкутъ успѣшно конкуренцію зъ заграницею. Для Галичины робило правительство дуже мало, послѣдними часами занявся горячѣйше справою промыслу кракового и школьничства промысловаго соймъ краевой, котрому приходять в помощь денны мѣста.

Загаль населеня мало ще показуе симпатіи для той справы, однакъ в кругахъ рукодѣльничныхъ пріяно-бы певно симпатично сполученіе школы народной зъ рукодѣльничствомъ, бо в такомъ случаю дѣстала-бы рукодѣльничка до вартатовъ молодѣжь подучену и умѣючи арозумѣти вагу ремесла

Одгомоны повиборчій.

Выборы посла до сойму в Ярославль.

Вы досе не мали справозданя зъ выборовъ посольскихъ до сойму кракового зъ Ярославщины, не за-для того, щобъ не було кому написати такъ справозданье, але голвно по той важкой причинѣ, что не богато похвалы-ного можна було симъ разомъ подати до прилюдной вѣдомости про рухъ выборчій нашого повѣту. Послѣдній разъ дала Ярославщина яку-такую позначку жетя національного в часѣ послѣднихъ выборовъ до рады державной передъ чотирма лѣтами. Тогдѣ була замѣтна и якаясь организація и якийсь духъ патриотизма обявилъ наше духовенство и сельство. Навѣтъ, якъ-бы сельяне повѣта порохинскаго подѣ про-водомъ старенького дѣкана своего о. Перонюча и сельяно-патріота Ферера; якъ-бы сельяне Теплицъ, Доброи и Лежахова подѣ про-водомъ оо. Романа Пасичинского и Добрянскаго — не були зобрались и бодай в послѣдній хвѣли не були порозумѣлись в справѣ выбору кандидата руского, то польскій кандидатъ, гр. Замойскій, бувъ бы навѣтъ не бѣдувъ, що въ Ярославщинѣ живють якийсь Русины, що не конче в маршалку рады повѣтеной ярославской добачають своего мужа доверія и конституційного заступника. Такъ тажымъ сномъ заснулы нашъ патриоты сѣхъ украинъ рускихъ противъ Мазурцинь...

А причину тажого сну належить шукати в одній пригодѣ, що лучалась сего року въ третій день свѣтъ Великоднихъ. Ого на сей день запросавъ бувъ гр. Замойскій рускихъ священниковъ зъ сусѣдства на „свѣчене“ и тамъ то уже почавъ акцію выбору в свою користь. Тамъ уже тихцемъ поставлено гр. Замойскаго кандидатомъ посольскимъ, тамъ патриоты рускыи мовчки притакували всемоу, тамъ одбулась акція выбора, а покѣнчившася сумнымъ епизодомъ 2 лѣтъ, на днѣ выборовъ. Дѣйство, сумно то выглядало, якъ деякы священники дѣканата ярославскаго або выѣхали на той часъ або одтягнулись бѣ акціи выбора, або навѣтъ яко выборы выгоденны передъ комисією выборомъ стенторнымъ голосомъ имя своего мецената зъ додаткомъ: „Jaśnie Wielmożny. Мамо того рускыи сельяне выборы зъ дѣвнихъ сель держались врыпко и на кандидатъ руского оддали надѣ 40 голосѣвъ. Честъ имъ за се! Замѣтне при томъ, что околиця Порохинна, де Русины правильно вже говорять по польску, наиболѣе противлялась выбору графа, замѣтне и то, что при голосованіи в сали одныи выборы зъ тыхъ сторѣвъ спытавъ голосно комисію выбору, якъ заслуги для краю и повѣту положивъ гр. Замойскій, что панове такъ сильно уступаються за его выборомъ. Видно зъ того, что въ повѣтъ виробився противъ гр. Замойскаго не такъ антагонизмъ національный, якъ болѣе антагонизмъ, маючий корѣнь свѣй в зроумѣтно интересѣ сельянскихъ, противныхъ интересамъ болышой посѣлости. При томъ выявляеся и то, что шляхта Ярославщины не мае доверія у ludku — якъ руского такъ и польского.

На овѣдъ нашомъ погасла недавно одна звѣзда в лицѣ бурмистра Ярославля и посла до рады державной зъ мѣста, д-ра Бартошевскаго. Натомѣстъ засѣвъ новою звѣздой властитель Тучацъ, п. Мицевскій, личай другъ деякихъ ерарховъ краевыхъ, але чловѣкъ, котрого дѣяльности горожанскон чи навѣтъ греческой дои вѣ околиця шибко не могъ замѣтити. О п. Мицевскімъ можна сказати, что бѣтъ собѣ тахенькій обыватель: simpel und einfach, але на нещастье его, не було в цѣломъ повѣтъ лучшего знатока потреби Ярославля, то-жъ и все згодилась на его выбѣръ. Жакъ вправдѣ в сѣхъ сторонахъ гр. Владиславъ Козебродскій, але сѣи графъ, будучи якийсь часъ маршалкомъ повѣтовымъ, такъ якосъ давно поводився в очѣхъ шляхты околицной, что навѣтъ собѣ у ней соромне имя „хлопомана“. Ну, такого чловѣка, маючого симпатію у интеллигенціи и середъ сельянь, годъ було выводити в посла соймового. До того гр. Козебродскій яко маршалокъ рады повѣтеной ярославской бувъ на столько нечестнымъ, что мѣшався до всякихъ справъ в повѣтъ, интересуваясь всѣмъ и о всѣхъ „збытъкахъ“ подѣястныхъ функционѣровъ автономныхъ бувъ заведѣмъ докладно poinformованный...

Дописы „Дѣла“.

Зъ Перегіньска.

[Повѣтъ Лѣмницѣ. — Вынищуванье лѣсовъ жидами. — Буда и архіерейскы посвященіе ставу в перегіньскихъ горахъ.]

Гѣрскій воды Лѣмницѣ такъ скоро прибула днѣ 30 н. ст. серпня и только шибко наробила громадамъ а особливо Перегіньску, якъ ще нѣколи. Повѣтъ забрала людѣмъ богато порѣчного поля, зничила много збѣжсѣна и отавъ неоконенныхъ и дѣвъ хаты надѣ водою треба було розобрати. Вода прибула о пѣвонѣ, коли людѣ спали; наразъ почали дѣвонѣ бати на гавѣтъ, что селу грозить затона. Вода вѣ одній хвѣли нахвѣнула на село, заляла все огороды, була навѣтъ по людскихъ хатахъ, заразъ засыпала грубою рѣвкою все жидѣвскы и скарбовыи мѣнѣвныи и пошла вѣ сторону села Небылова. Господъ Богъ шлюзоу зробивъ, але якъ вода почала упадати, то зновъ звернулася на Перегіньско. Коли до другои повени нѣчо не зробивши, то Лѣмницѣ забере половину Перегіньска и понинѣшѣи другій села. Старіи людѣ повѣдають, что такой повени не зааматили.

Правину такихъ страшныхъ повеней приписуютъ той обставинѣ, что в горахъ нацѣтъ купѣж-жады, якъ Кризеръ, Адлербергъ и другіи, лѣсы скарбовыи и митрополчій; что року вынищуютъ до 600 моргѣвъ лѣса вѣкового, что рука людска его же не торкала. Вѣ та-кихъ лѣсахъ почувае покрывае саженьный мохъ, то якъ выпадѣ яка болыша слота, вода бывало довѣйшъ часъ задержуеся и на деревьяхъ и середѣ того моху. Теперь уже велика часть лѣсовъ вынищена и что року то нищене иде, отже и вода не мае на чѣмъ затриматись, на-гле збъ всѣхъ болѣвъ лѣсовъ, а что рѣка Лѣмницѣ не мае глубокого корыта, бо вода зъ гѣръ разъ-у-разъ наливаетъ рѣни и русло рѣки засыпаетъ, то вода не маючи шлюзоу авѣ вѣн-кажъ иншихъ средствъ забезпеки, вилывае на поля та села и нищать все безмилосердно.

Длятого правительство повинно найскорѣе ввязаться до регуляціи Лѣмницѣ. Мы мешканцѣ надѣмнанчій були чотыри днѣ одрваній бѣ свѣта, хабя лишь одынъ дрѣтъ телеграфичный приносивъ намъ вѣста.

Чтобы загладити всѣмъ очи и чтобы все крѣзъ палыцѣ дивились на нашу нужду и нашъи кривды, справивъ п. Тельчъ, директоръ Кризера, в Перегіньску великій празникъ. Жидамъ-торговельникамъ за мало что того, что Лѣмницѣ славлюе зъ лѣсовъ дерево, то Кризеръ вѣ добрыхъ митрополчыхъ выбудувать величезный ставъ ажъ в Зеленой Яворинѣ, шѣсть миль за Перегіньскомъ, чтобы вѣ часѣ малой воды можна помагати сплавляванню дѣрева водою зъ ставу. Проба удалася добре: вѣе наиболѣе посуху вода выпущена зъ ставу вѣсе найтажшій трамы и провадять ажъ до Дѣвстра. Той ставъ, якъ кажуть, коштуе Кризера 20.000 ар. Огожъ директоръ Кризера Тельчъ спривѣтъ гостей на днѣ 22 н. ст. серпня с. р. на празникъ зъ нагоды побудованя того ставу. Зъ видѣйныхъ гостей прибули на той празникъ: Вир. митрополчій Сильвестеръ Сембратовичъ, староста зъ Долины п. Цѣшка, болыкохъ священниковъ рускихъ, начальникъ суду зъ Рожнятова п. Сабатовскій, комисаръ и лѣостратѣръ лѣсовъ зъ Станиславова п. Добруцкій, митрополчій завѣдатель п. Голубовскій зъ женою и дѣтьми, а потѣмъ надѣтвенчій, лѣсончій служба Кризера. Вирѣсовъ митрополчій Сильвестеръ посвятивъ ставъ вѣ со-служенію трѣхъ священниковъ. По посвященію одбувся на мѣсци обѣдъ для запрошеныхъ гостей. Обѣдъ бувъ дуже пышный, зъ коняками, шампаньямъ, бо жиды люблять поставитись. Господарѣмъ обѣду бувъ самъ Тельчъ а услужувати гостей помагали ему другіи жиды зъ Кризеровыхъ службъ.

Мешканцѣ Перегіньска дѣвляться на той ставъ якъ на даво промыслу а только побѣо-ются, чтобы коли вѣ часѣ повени не урваеся, бо тогды могло бы бути велике нещастье.

Зъ Подгаецкого.

[Образокъ автономичной господарни.]

Въ 1830-ыхъ рокахъ сего столѣтя, веде-ный нечуваннымъ вѣ тогдѣшнихъ часахъ хло-полюбіемъ, покѣнчившій графъ Петро Водичей, властитель Вербова, Волицѣ, Голгобѣ, Заста-вѣ и Добровѣдѣ, лививъ пысьменнымъ завѣ-щаньемъ 25.000 коренного капитала, призна-ючи одѣотки бѣтъ него на щорѣчну запомогу подѣулавшимъ безъ власной вины господа-рымъ вѣ наведенныхъ его маатностяхъ. Фонда-ція тая, перейшовши рѣзвородий пересправы, вѣйшла вѣ житье и дѣсталась подѣ завѣдува-нѣ выдѣлу кракового а управу подгаецкого выдѣлу повѣтеного. Одѣотки бѣтъ 25.000 капи-талу роздѣляются каждого року вѣ наведе-ныхъ громадахъ поѣла обѣму и мешканцѣвъ, а припадае: на Голгобѣ до 240 ар., на Вер-бова 180 ар., на Волицѣ, Заставѣ и Добри-воды по 30 ар.

Пѣсла акту фундаціонного при роздѣлѣ той запомоги повинны бути: делегаты рады чи выдѣлу повѣтеного яко предѣдатель, свяще-никъ рускій, священникъ латинскій, власти-тель або заступникъ общару двѣрского и вѣйтъ дѣтчыныхъ громадъ, — и они вѣе разомъ твора-ть комисію для роздѣлу запомоги потребу-ющимъ и зголожующимъ ся устно и особисто, зъ правомъ рекурсу покрывденныхъ а неу-вглядѣнныхъ до выдѣлу повѣтеного, а вѣ остатѣи встанціи до выдѣлу кракового.

Одѣ пяти, лѣтъ збиралася комисія вѣ Вербова для роздѣлу запомоги 180 ар. вѣ лю-тѣмъ або мартѣ каждого року, а до комисіи являеся все ѣи члены, окрѣмъ кс. Кершка, лат. пробоща зъ Подгаецъ, котрый ставши ин-фулатомъ, вѣкола досе не являеся. Але ко-

мисія давала собѣ раду и безъ кс. Кершка та згѣдно и одголосно ухвалювала запомоги зголожующимъ-ся, тримаючи строго акту фундаціонного и волѣ покѣнчиваго тѣстатора, что-бы „только подѣулавшимъ не зъ вла-снои вины господарымъ давати запомогу“, не уважаючи при томъ на народность и обрядъ, такъ, что н. пр. вѣ минульшѣмъ роцѣ 1888 на 250 родинъ рускихъ а 20 родинъ польскихъ вѣ Вербова дѣстало запомогу 15 Русинѣвъ а 3 Поляки.

Сего року вѣ мартѣ аббралася зновъ ко-мисія: п. Гисѣвъ Добекъ яко делегатъ выдѣлу повѣтеного и предѣдатель комисіи, о. Кершка Левачій парохъ мѣсцевый, п. Петро Бѣвншъ заступникъ общару двѣрского, вѣйтъ громады Хома В. фоневичъ, а и кс. Кершка яко латин-скій парохъ зъ Подгаецъ.

Межѣ зголожившами ся о запомогу прай-шла и Каролина Марудакъ, котрой мужъ, бувши колышъ дѣкомъ вѣ Вербова, тая зъ ѣи орчыны стрѣтивъ мѣ-це. Зъ першою женою, добрався бувъ красной жѣны 22 моргѣвъ, поставивъ хорошу хату и все буданки, а по-вдовѣвши захотѣлось ему шляхтыни зъ Гали-ча, и за нею на черевачи на скрижахъ та на малиновѣй сокѣ пѣйшъ вѣсе мастокъ-добу-токъ, а вѣкоца передѣ дѣма роками злици-тѣвъ банѣтъ краковскій весь грунтъ зъ хатю, будынями, зъ огородами и зъ абѣоромъ, а пре-матѣмъ что дѣвѣтъ лѣшалася безъ гидѣтѣка, и она навѣтъ суть только безмѣльными зъ лѣсыи комбраниками вѣ хатѣ банку краковскаго, и яко такой перѣстали бути компетентными до запомоги покѣнчиваго гр. Петра В. днѣцого, котрый выразно застерѣтъ: podupatym bez własnej winy gospodarzom.

На той основѣ чотыри члены комисіи згѣдно заперечили удѣленіи запомоги Каролинѣ Марудакѣ; одынъ кс. Кершка уперся до-кончѣ, чтобы зъ фонду покѣнчиваго графа одба-рувати Каролинѣ и запѣвѣтъ votum separatim зъ додаткомъ, что, якъ дѣвѣдѣся бѣтъ п. Бо-ровскаго, котарѣ вѣ Подгаецѣхъ, что Марудакъ не мають вѣякою власи стѣи вѣ Вербова, то свое votum separatim одкалѣи и Марудакѣ не дѣстаетъ запомоги. То заявленіе кс. Кершка дословно вписано вѣ протоколъ, котрый под-писали все члены комисіи и кс. Кершка. Сара-ва мала отже рѣшатись дальше вѣ выдѣлѣ по-вѣтѣомъ.

Запытанный п. Боровскій, кураторъ банку краковскаго и залицитованной посѣлости Марудакѣ, чѣ тѣи мають ше яку власность вѣ Вербова, одповѣтъ: Та teraz nie mają żadnej, ale za dwa-trzy lata mogą mieć. Та ба, я за два-три лѣта можу бути властителемъ Подга-ецъ, Голгобѣ або Завалова, якъ выграю на лю-терія грѣшъ! По выласненю справы п. Боров-скамы приступлено до голосованя. П. Гисѣвъ Добекъ яко референтъ и о. Стегевичъ були противны удѣленю запомоги, операнчыся на выразѣи воли тѣстатора; кс. Кершка, п. Бо-ровскій и ше одынъ шляхтынь голосували за удѣленьемъ запомоги — bez motywu. Стало на ахъ: Марудакѣ удѣлено запомогу 15 ар., а что цѣла сума призначена для Вербова вже була вычерпана и рѣдѣлася, то одброво-тримъ по 5 ар. на суму 15 ар. на нагороду для Каролинѣ — хѣба за якийсь особистѣи за-слуги. О правній подѣставѣ такой ухвалы го-лосувашъ зъ нею, видѣтъ, не мала и понята, не выѣмачи и нотарѣ п. Боровскаго.

Наводимо сей фѣктъ, якъ взрѣць поль-скон господарки и яко початокъ до господар-ваня фондомъ призначенымъ на цѣль добро-дѣйну не побѣла волѣ фундатора, але болѣи widzi mi się панѣвъ зъ „польского бедирку“...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчера рано станувъ цѣсаръ Францъ-Иосифъ вѣ Литомышля вѣ Чехахъ, де мають-ся одбуты великы маневры. Праса чѣска витѣе цѣсарѣ зъ радѣтѣю и замѣчае, что цѣсаръ бу-де мати нагоду переконатись, якъ щасливымъ чувѣе чѣскій край подѣ его панованьемъ и якъ щиро будутъ витѣи его оба народы, гамешку-ючи сей край. Politik витѣе монарха яко „цѣ-сарѣи и короля“ и каже, что односны вѣ краю были-бы ше крашѣи, коли-бъ до любви для монарха прилучилась такожъ любовь и пова-жанье сусѣдѣ, что живѣ на одній и той самѣи земли. Що такъ не естъ, не Чехи тому ви-новатѣи.

Вѣ Литомышля и пріямытъ цѣсаръ вѣче-ра рѣвній депутатѣи, начальникѣвъ властей и т. д. а вечеромъ одбуеся галевый обѣдъ, на ко-тѣи были запрошенѣи: маршалокъ краевой кн. Лобковичъ, гр. Княскій, кн. Руд. Аверсбертъ, кн. Лахтенштайнъ, гр. Чернинъ, генералиція и войсковой аташѣ державъ: Россіи, Франціи, Нѣмеччины, Италіи, Испаніи, Сербіи, Румыніи, Швеціи и т. д. Мѣсто було прекрасно иллюми-нованѣи.

Пѣсла Reichswehr мае архивъ. Фридрихъ бути именованый комендантомъ корпу-са вѣ Прагѣ на мѣсце фельдм. Датого, ко-трый пойдѣ на пенсію; до Праги прійде на коменданта фельдм. Грине а инспектироу-мъ пѣхоты буде именованый фельдм. Кенѣтъ. Ко-менду вѣдѣнсового корпуса мае обяты фельдм. Шенфельдъ. Та сама газета доносить, что архивъ. Іоанъ Сальваторъ мае назавѣтъ вступити до чинной службы и обяты коменду корпуса вѣ Грацу.

Вѣ петербургскихъ кругахъ двѣрскихъ и высоко аристократичныхъ выкликаетъ велику радѣсть фѣктъ, что царъ надаеъ хорошій кня-гини Богарне титулъ княгинѣи Ляйхтен-бергскон. Нова княгиня естъ сестрою по-мершого ген. Скобелѣи и выйдѣла може тому лѣтъ десять за кн. Евгеніи Ляйхтенбергскаго-Романовскаго, внука царя Николая; зъ взгля-ду на то, что ѣи мужъ походитъ бѣтъ цѣсерѣи

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 11. вересня. Технична академія войскова не приняла 6 болгарскихъ офицеровъ для того, що они не знаютъ достаточно нѣмецкого языка. Говорятъ тутъ также, що сербскій президентъ министровъ Тавиановичъ перебувавъ тутъ цѣлый тыждень въ наибольшій инкогнито, а его прїездъ мавъ стояти въ связи зъ якимись планами кор. Милана.

Берлинъ 11. вересня. Нинѣ прїѣзжаетъ до Киль російскій наслѣдникъ престола. Мин. Шольцъ має достати зъ причины недуги очей довший уаулопъ. — Посла Voss. Ztg. має цѣсаръ при нагодѣ своей подорожи до Греції загостити и до Константинополя.

Петербургъ 11 вересня. Правительство постановило за радую министра войны Ванновского чимъ скоріе збѣлшити паркъ перевозовый на заходныхъ и полуднево-заходныхъ желѣзницяхъ и въ той цѣли выначило 2,780,000 рублѣвъ.

Парижъ 11 вересня. Вистава париска має бути рѣшучо дня 21 жовтня закрыта. — У министра дѣлъ заграничныхъ одбувся вчера пиръ въ честь сына кедева, на котромъ Спилье выголосивъ тоасть повенъ симпатій Франції для Египту.

Бѣлградъ 11 вересня. Комитетъ сербскихъ дама лагодиться зъ великимъ успѣхомъ на принятіе королевы Наталіи.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всч о. В. Б. въ Страдчи. За рѣкъ 1889 заплачено все. — Вл. Асл. въ Лан. Сего року достали мы 1050 зр.; зъ того припадає 1 зр. на довгъ зъ р. 1888 а рѣшта на сей рѣкъ. — Всч. о. Тон. въ Вишн. Рахунки годяться. — Всч. о. Бог. въ Ман. Такъ.

НАДОСЛАНЕ.

Д-ръ П. Кухарскій

лѣкаръ шпиталю св. Софіи

ординує одъ 3—5 год. 3113 (1/5)

Хорунжина ч. 5, рѣкъ ул. Академичной.

Д-ръ Е. Штайнъ,

практ. лѣкаръ въ Золочевѣ,

по поворотѣ зъ Карлсбаду, розпочавъ практику лѣкарску. 3105 (3—3)

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Убезпечайте будинки и збѣжа!

Мало такихъ лѣтъ, чтобы рѣзкий безъ всякихъ ударовъ элементарныхъ могъ дочекаться живнѣ; а дождѣсь ихъ, якъ великимъ знищеніемъ для него есть огонь, который не лишъ его будинки по и всю его надлю, збѣраши хавѣ ему въ колыкохъ хвилѣхъ забирає и обертаетъ въ погнѣ.

Такимъ несчастіемъ притѣсненъ рѣзкимъ цѣломъ збѣднѣ, на-коли бы не пострадалъ завчасу еще о належитую охорону для своего майна заасекурованіемъ въ ретельномъ заведенію.

Небезпеченство огню, яке именно въ осері въ тѣсно забудованныхъ сѣлахъ и будинкахъ переповненыхъ всякими запасами есть велике и накладеа на кождого правого господари, дѣяющаго о добро свое и своен родины, пильный обовязокъ, не лишати своего майна безъ асекурации.

Для господарствъ подає добру охорону основенно банкъ взаимныхъ обезпечень „Славія“, который совѣстно и заравъ ливидує шкody при помощи двоухъ мужѣвъ доврѣя, зъ котрыхъ одного самъ пошкодованный выбирає, при чѣмъ „Славія“ шкody въ цѣлости и заравъ вынагороджує.

Въ загаль „Славія“ стараетъ подавати своимъ членамъ цю развѣ больше користей и зобовязана свои напротивъ членѣвъ якъ найсильнѣйше сповняти.

За дуже умѣрковану оплату обезпечая „Славія“ не лише будинки, апариды господарскі, худобу и т. д., але на часъ доволный, уже одъ 3 мѣсяцѣвъ почавши также запасы збѣжа и пашу въ забудованыхъ, оборотахъ и стартыхъ.

Не повиненъ бы проте нѣхто позѣстати безъ обезпеченія, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при такъ грѣзномъ небезпеченствѣ и такъ подупаломъ станѣ экономичномъ цѣлого краю, подѣ вельми користиными условиями асекурацийными, які дає „Славія“.

!! Убезпечайте-жъ будинки безъ перервы и збѣжа хочъ на часъ молотбы !!

Всесеня до обезпеченія приймає Головна репрезентация банку „Славія“ у Львовѣ, ул.и Коперника ч. 5 и кожде мѣсечево Заступни-цтво того банку. 3074 (1—3)

Головне заступництво бан. „Славія“ у Львовѣ.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

10. л. вересня 1889.

Львовъ: Пшеница 7-65 до 8-15, жито 6-60 до 7-—, ячмѣнь 6-— до 7-90, овесъ 6-10 до 6-50, горохъ 7-— до 10-—, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-50, льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10,000 литрѣвъ 13.50 до — зр.

Тернопѣль: Пшеница 7-50 до 7-90, жито 6-40 до 6-60, ячмѣнь 6-— до 7-—, овесъ 6-25 до 6-75, горохъ 6-90 до 9-50, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-30, льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подолячска: Пшеница 7-30 до 7-70, жито 6-25 до 6-50, ячмѣнь 6-— до 7-—, овесъ — до —, горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-25, льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-65 до 8-15, жито 6-65 до 7-10, ячмѣнь 6-— до 8-—, овесъ — до —, горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-70, льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед — до —, тимотка — до —.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсѣ дневномъ

5% Листы гипотечны

якъ также

5% преміованіи листы гипотечны

Порученія зъ провинціи выповняє одворотною почтою безъ провизіи.

2220 114—0

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрию, Снятинѣ и Самборѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (вайлѣшны).

Зъ фабрики братѣвъ Шулякѣвичѣвъ:

Плуги Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. зр. 11; Колѣсница зр. 6.

Плужки-обгортачѣ до буалѣ въ двоухъ частяхъ 18 зр.

Сѣчкариѣ по 24 зр. 2948

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провизію плачу за посередничство въ продажи на раты законно дозволенныхъ лѣвовъ.

Wechselhaus H. FUCHS

Budapest, Dorotheagasse 9.

3081 (8—10)

Учительки Русинки

для двоухъ дѣвчатъ глядає О. Иванъ Шпитко въ Волцѣвѣ, почта Жидатѣвъ. Проситесь зголошуватись листовно одѣ по 3112 дапою адресою. (1—6)

МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ П. Чапчиньского

у Львовѣ, ул. Галицка ч. 1.

поручаетъ

Футра до подорожи дамскі и мужескі. Футра дамскі у всѣхъ новейшихъ фасонахъ, именно: футра палетотовъ дамскі на способъ мужескі, гарный новый фасонъ дольманѣвъ и ротундѣ.

Футра мужескі до мѣста новый фасонъ. Ковѣры и зарукавки дамскі у всѣхъ возможныхъ родахъ. Шапочки футранн дамскіи новой фасоны.

Шапки и колпаки мужескі баранкові, боброві, соболовей. Верхіи готові до футер дамскихъ и мужескихъ.

Матеріи у вѣлкомъ выборѣ на верхіи мужескі и дамскі по цѣнахъ фабричныхъ (наивысшій взорѣ).

Шкѣры всякого рода поодинокі и гуртовно. Замовленія за надосаємъ мѣры выготовляють совѣстно и точно. За тревалѣсть купленого товару ручитъ. Цѣны умѣренны. 3111 (1—5)

Цѣнники на желанье франко.

Глядаю

приватного учителя, до двоухъ хлопцѣвъ зъ I онъ класъ гимназіаліи. Вол Познанскій, парохъ въ Давидковѣхъ, 3104 почта въ мѣсці. (3—4)

Всѣхъ наукъ лѣварейхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбуши студіи зъ обсягу дентистини въ клиникахъ въ Берлинѣ заложила атели дентистичне при пляцъ Маріаннѣмъ ч. 10 и ординує одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣякіи операціи доконує на желанье безъ болю, одбравши чувствую ко-канію або розвесаляющимъ газомъ (Lusigas). Штучніи зубы выготовляють на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 48—?

Господиня,

знаючи повѣста господарство якъ мѣсѣ такъ и сѣльскє господарство. Близна вѣдомѣсть въ редакціи „Дѣла“.

Хоче оженитись

властитель малои реальности на селѣ, молодой человекъ, 25 лѣтъ, Русинъ. Желаетъ-бы оженитись зъ Русинкою, зъ невеликимъ ма-еткомъ, що знала-бы сѣльскє господарство. Листы або по змѣстѣ фотографіи проситесь присылати подѣ буквами П. С. до Редакціи „Дѣла“. Ручитесь словомъ чести за всяку дискрецію. (3—?)

БАН-

дажѣ руптурові, суспензоріи

такоже

французскіи спеціальности

въ добромъ родѣ

въ магазинѣ товаровъ модныхъ, бѣла мужеского, товаровъ галантерейныхъ, виробѣвъ рукописныхъ, парфумеріи и т. п.

найдешевше въ торговлѣ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львовѣ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на желанье даромъ!

НАЙДЕШЕВШЕ!

цѣломъ безъ соуху, невыгасающе прасованье желѣзкомъ есть се при помощи патентованого желѣзка и

углѣвъ зъ дерева

ВРИКЕТТЕ!

зъ фабрики Архиппѣвъ Альбрехта. Скоро розжаритесь развѣ брикетѣ, то можна безъ роздуванія огню причѣмъ не чуетъ, найменшого соуху, якъ найвыгоднѣйше прасовати патентованымъ желѣзкомъ, а коптыи вы-поситъ на годину 1½ кр.

Мѣсяцъ продажи устроюються всюдѣ. Появленіи и цѣнники розсылає на ба-жалье даромъ и опатно.

Головне мѣсце продажи для Моравы, Шлезка, Галичины, Буковины, Румуни и Болгаріи углѣвъ-Briguettes Архиппѣвъ Альбрехта у

Іоана Роснера въ Тешинѣ

Можна купити въ кождой большой торговлѣ желѣзкомъ. До мѣсѣ, де ихъ нема, розсылаєся за надоса-лемъ одъ 3 зр. патентованое желѣзко и достаточну скѣлѣбѣ до частый-шого уживанія брикетѣвъ одворот-но почтою. 10—10

Повѣдомленіе

Ново отворена робѣтня суконъ жѣночнхъ у Львовѣ при улицѣ Доминиканской ч. 3 противъ реставраціи п. Федоревича

Людвигъ Лукашевичевон

принимаетъ всякіи работы суконъ жѣночнхъ въ мѣсці и на провинціи посылаетъ новейшюю моду въ означеніи рѣзницѣ и по приступныхъ цѣнахъ. 3110 (1—10)

Повѣдомленіе

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старіи вина угорскіи лѣтничіи и натуральніи вина столовыи одѣ 42 кр. бут.

Знаменитыи Старки, Житѣвски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старіи Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальни вина шампанскіи и правдивыи Конякъ французскіи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 284 69—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и опатно.

Означенныи на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старіи вина

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшеныхъ огнетрѣвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ

до покрыванія даховъ.

С. МЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, выжинира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

поручаетъ:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ одъ возкости, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНІИ ИЗОЛІРІЯТЫ, ульпшену огнетрѣвалу асфальтову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрыванія даховъ, звитокъ 10 метрѣвъ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬТОВЫИ до консервации даховъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.

Осушає асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣстнымъ досѣ въ техницѣ наибольшєе вохкѣ стѣны въ помѣшканяхъ.

Фабрика выготовлює въ цѣломъ краю своими людьми покрыванія даховъ огнетрѣвалу тектурою и ихъ репарации.

Метръ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ принимає Іосифъ Запалатскій.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ

знаменитыи МЫЛА до мытѣ лица, рукъ и купелей,

бѣзначенныи 10 медалями заслуги и двома дипломами признанія.

зр. кр.

МЫЛО найдобѣрнѣйше до го- 25

МЫЛО МИНДАЛОВЕ, дужє 25

МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣлє до 20

МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовтє 6, 12, 18 кр. 20

МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знаменитє до лица и рукъ 40

МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робитъ вѣжною, гладкою и знаменито чиститъ шкѣру 30

МЫЛО ЗЕЛѢОВЕ, одержуєся черєзъ згуєшенє соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знаменитє 25

МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дужє приємный пиямный запахъ 30

МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, має великій похупъ 30

МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣрнѣйше 40 кр. и 80

МЫЛО зъ ШПИЛЬКОВЪ СОСНОВЫХЪ, приймає въ ужитю, устѣпно хоронитъ шкѣру одъ лишавѣ и выкидѣвъ 30

МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чиститъ шкѣру, робитъ ви- блѣю и пияною 40

МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмалєня одъ сонци, лицо робитъ свѣжымъ и бѣлымъ 60

МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, бѣзначаетъ товѣстєстю, вѣлыми пиянє и выключно приладженє до лица 50

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєся, щобъ зробити шкѣру на лицѣ вѣжною и бѣлою 60

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣлє, легко пиянѣть, знаменито чиститъ шкѣру и хоронитъ одъ прищѣвъ 30

2529

зр. кр.

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- 25

зрачнє, мѣститъ 35% чистой глицерини, знаменито дѣлає на зашкѣрокъ 20, 25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пиянє у флашочкахъ, чиститъ шкѣру зъ прищѣвъ, лишавѣвъ, угри- жѣвъ, фляшка 40

МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытѣ рукъ, 15 и 25 25

МЫЛО ТИМОЛѢОВЕ знаменито чиститъ шкѣру зъ всякихъ выкидѣвъ 50

МЫЛО КАРБѢЛЛЕВЕ, дужє до- бре мыти руки, лице, а пиятѣ цѣлє тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись одъ заразы 20

МЫЛО СѢРКОВЕ, въ великомъ успѣхомъ уживаєся до знище- щєню прищѣвъ и всякого рода выкидѣвъ на шкѣрѣ 25

МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дужє до- бре уживаєся, щобы усунути зъ шкѣры выкиды и пиямы 25

МЫЛО КАМФѢРОВЕ, лагодитъ свѣрбѣлю и печенє шкѣры, усуває выкиды и червонѣсть зъ лица и рукъ 25

МЫЛО ФІАЛКОВЕ, приємного запаху 35

МЫЛО МѢДОВЕ до вынѣженія рукъ, кусникъ 10

МЫЛО МЪЦАНЬСКЕ знаме- нитє 10

МЫЛО СМОЛѢВЕ, мѣститъ 40% чистой смолы (легтѣ), усуває прищѣ лишавѣ, всякіи выпѣски шкѣры, поченє ногѣ и пар- пѣ на головь 30

МЫЛО СМОЛѢВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мягчитъ и чиститъ шкѣ- ру зъ лишавѣвъ, угрижѣвъ, и т. п., кусникъ 30

Вже выйшовъ

Иллюстрованныи Календаръ Просвѣты на рѣкъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

одержавъ въ великомъ выборѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ

Матеріальне положення Австрії називається невдадливе. Докажемо того єсть численна еміграція до Америки. Консерація показала, що у насъ зъ кождимъ рокомъ прибуває людоности на 200.000 душъ, але для тыхъ прибувшихъ не єсть мѣста. Зъ Чехія, Галичини, Угорщини виходять люде на всѣхъ стороны идуть въ свѣтъ на непевну долю. Передъ 1 лѣтами выходило зъ Долитавщини 4—6.000 людей, а торбкъ вийшло вже 41.000 въ вѣдѣ 14—40 лѣтъ. Зъ краю до краю у внутрѣ не можуть они переходити, бо всюды розвинувся дуже націоналізмъ. Горицкому италянскому селянинову заперта дорога до вѣ

мецких або славянських країв, то він їде за море. Так само буває з рускими селянином. При тому удаєся в Відень. Промисляв переноситися до Чехії, на Мораву і Шлезь, бо у Відні через високі податки м'єскі жити дороге а через то і робітників фабричний дуже дорогий. Притомом сказавши, промисляв шовковий пропавт уже зовсім, а поодинокі ремесла видіють.

Въ противоположенію до проф. Зиса, яко лабєрала и умѣреного централиста нѣмецкого, выступивъ д. 8 вересня въ Хотєборжу пос. Цукеръ яко автономистъ нѣвшного фасону, защитникъ „ческого права“ и консерватистъ. Его рѣчь єсть неначе бдѣсвѣдею на елюкубравці Зиса и бѣзъ полємєзує зъ Зисомъ головнѣ въ тѣй точцѣ, що посолъ вѣдєнскій чєскій аспирація на вынмковє становичє Чєхія въ Долєтавшинѣ зъ коронацію цѣсєря королємъ чєскимъ назвавъ застарѣлымъ, архєологичнымъ.

Проф. Цукеръ не ворожить, щобъ въ буджєтѣ державинѣмъ далася на дальшє удержати рѣвноста при новихъ вымогахъ военныхъ и при тѣмъ фактѣ, що доходи зъ податку сивритусового вжє тепєрь значно не дописали. Важнѣйшими справами, що въ будучій радѣ державинѣмъ прайдуть на порядокъ дєвєний, суть по гадцѣ пос. Цукра: законъ протавъ фальшова артикуловъ живности и законъ о унорядкованю громадѣ жидѣвскихъ. Анѣ бѣзъ нардѣ его не мають и не хочуть мати нѣчого спѣльного зъ вѣдєнскимъ антисемитизмомъ. Союзомъ Австрія зъ Нѣмєчєчию не можуть Чєхія одушевляти въ тѣй мѣрѣ, якъ вѣмъ одушевлялись Нѣмцѣмъ лабєральной, колориту прусофильского. Союзъ сєй повинєнъ мати на цѣли лише простє дочасовє сполучєнє силъ обохъ державъ за-дѣя удержаню мира, а бѣльшє нѣчого. Чєхія не суть рѣвнодушнѣ для сєго союза, а жовнѣры чєскій пѣйдуть до бою зъ такимъ оствѣтѣмъ якъ и жовнѣры нѣмєцкѣ. Союзъ сєй не може и не повинєнъ впливати на полєтику внутрѣшню Австрія въ тѣмъ напрямѣ, щобъ Нѣмцямъ дати зновъ гєгємонію въ Долєтавшинѣ для того, бо Австрія сполучилася зъ Нѣмєчєчию. Союзъ сєй повставъ въ 1879 р., т. є. якъ-разъ тогдѣ, коли централізмъ нѣмєцкѣй упавъ, а гр. Таффе давъ полєкту автономистамъ. Союзъ сєй будє мати вартѣсть такъ довго, якъ довго народы славянскій въ Австрія будуть вдовольнѣ. Чєхія суть за союзомъ Австрія зъ Нѣмєчєчию, бо бѣзъ того союза не могло-бы прайти до союза Нѣмєчєчны зъ Россією, а сє пошкодило-бы интересамъ якъ Чєхѣмъ такъ и Полькѣмъ.

По тѣй ескєурѣи на полє политикѣ заграничною заявляє Цукеръ, що бѣзъ и сторонницѣмъ старо-Чєхѣмъ суть за примарєнємъ зъ Нѣмцями чєскимъ. Чєхія давали своимъ сусѣдамъ нѣмєцкимъ и окремий сенатъ въ равѣмъ судѣ и подѣлу рады школьной красной, и подѣлу куріальний въ сеймѣ, але Нѣмцѣмъ бдѣннули всѣ тѣ предложенія. Пос. Цукеръ радѣ-бы поладити споры на полє языкѣ урядового въ Чєхії, бѣтєсь лише, що подѣлєвши край на округи на основѣ народностѣй, въ повѣнчѣй Чєхії повстане зарєзъ прєдєнта нѣмєцкє зъ симпатіями прусофильскими.

Одѣмъ переходить бѣсѣдникъ до справы коронаціи цѣсєря королємъ чєскимъ. Онѣ констатє, що въ р. 1861 всєй соймѣ чєскій (отже-жъ и Нѣмцѣмъ) прїнявъ ту гадку зъ великимъ одушевлєнємъ, а лишє пѣзнѣйшє виробивъ у Нѣмцѣмъ неоправданнѣй аїтагонизмъ протавъ коронаціи. Нѣмцѣмъ лєкались королѣвства славянського въ своимъ сусѣдствѣ и панславизму. Якъ Чєхія зєвратє свои очі на Прагу, то якъ-разъ панславизмъ стратитъ свою вагу. И Нѣмцѣмъ не будуть тогдѣ зглядатєсь за Заходомъ. Коронація лєжить впрѣчѣмъ въ „правѣ чєскѣмъ“ и не єсть архєологично не-потребною. Такъ дивитєсь на рѣчи и нѣмєцкѣй историкѣ Вахманъ.

Цукеръ зєвратєся бдѣмъ протавъ полєтики молодѣ-Чєхѣмъ. Онѣ обєтає сильно задо-теперѣшню систємою управы гр. Таффе, бо не має надѣи, щобъ послы чєскѣй въ радѣ державинѣмъ зъ союзѣмъ зъ иншими сторонницѣми, якъ до тепєрь, змогли що-небудь доброго зрѣбити для Чєхії. Одѣмъ централізмъ нѣмєцкѣмъ керує державу назадъ, значило-бъ одно, що убити сєбє и елємєнтъ словѣнскій. Нѣмцѣмъ давали-бы Чєхѣмъ, а Италіянцѣмъ Словѣнцѣмъ. Не щадитъ такожъ пос. Цукеръ нѣмѣмъ похвалѣ-

ихъ постєляхъ, бѣзъ свѣтла, бо оцєць усє гнѣ-вався, коли побачивъ, що въ ночи свѣтитєся. И чувъ, якъ разъ почавъ моркотѣти:

— Чого свѣтитє доси?

— Хочу, щобъ ты, Дмитре, мавъ при-чѣмъ роздѣлѣтєсь, — бдѣсвѣла мати.

— Чи думаєшъ, що я самъ не умѣю за-свѣтити, або, що я пѣный и нѣчого знаяти не зможу?

— Але-жъ що тобѣ, Дмитре! Я гадала...

— Е, ты гадала! Хочєшь, видко, щобъ люде думали, що у насъ умерлєцѣ въ хатѣ...

Умерлєцѣ? Гадаємо може, що говоривъ то на сєрію? Що єго обєхали люде? По просту не хотѣвъ, щобъ мати знала, коли бѣзъ вертєа, и зъ люти не зная, що сказати. Усє бувъ радѣ, коли, якъ вернувъ, мати спала. Але она нєбѣга не могла заснути — що-жъ на сє порадити? — хочъ знала, що єго то лютитє.

Павъ вєзгажѣ мало и тѣлько вєвно. Горѣ-ки не мѣгъ стерѣти. Навѣть тогдѣ, якъ прикупивъ мусѣвѣ єн покушати, спѣлювавъ усє зъ огиди и кривавє немилосєрдно. Навѣть каву не пивъ радо. Отже що робивъ вечерами въ каварнѣ? — пєвно зачитєтє.

Охъ, то було нещастє! Коли-бъ унівє-ся, може-бы щє було лучше... Але... впрѣчѣмъ побачитє зарєзъ. Досѣтъ, що мѣвий матєри у-няло сє пѣвъ вѣву. Плакала тѣлько, але не жалувалася вѣсколѣ...

(Дальше будє.)

ныхъ гр. Таффе и заявляє, що нѣ бѣзъ, нѣ старо-Чєхія не збѣдуть зъ дороги, по котрѣй до тепєрь ступали.

Тѣлько зъ рѣчи посла Цукра.

На нашѣмъ поглядѣ нѣ пос. Зисѣ, нѣ пос. Цукерѣ не трафили въ рѣчахъ своихъ въ суть потребѣ Долєтавшинѣ. Щє пос. Зисѣ, наколи можна вѣрнѣи єму на слово, выдєся на око бѣльшє справедливымъ для народѣмъ австрій-скихъ и ихъ правъ національных. Онѣ обєтає за языкѣмъ матернымъ въ вѣвшихъ инстан-ціяхъ судовыхъ и въ школахъ, наколи-бъ тѣлько нѣмєцкомъ языкѣмъ признано прѣмєнє-ство. Противитєся однакѣмъ сєпаратизмѣмъ полєтичємъ зъ нарушєнємъ гєгємоніи нѣмєц-кой. И въ тѣмъ то лєжить неясностѣ єго про-граммы и малодушностѣ. Коли Нѣмцямъ пос. Зисѣ не бдѣмъ правѣ до гєгємоніи на о-сновѣ традиціи австрійской, то и народѣмъ славянскимъ не можна бдѣмъ дороги нѣмъ аспираціи, опєртѣхъ на правѣ историч-нымъ, котрѣ то аспираціи не суть идентичны-ми зъ сєпаратизмомъ полєтичємъ. Вдовольнѣ собѣю народы славянскій въ Австрія суть для державы найсильнѣйшимъ заборолѣмъ. Всємъ гєгємонію вырожджє квєсы, невдовольнє и си-лу центрѣфугальну.

Програма-жъ пос. Цукра має на оцѣ лишє добро Чєхії и тѣмъ єсть самолюбнѣ. Тѣй не достєає шєршого поглядѣ. А чєй-жє пос. Цукеръ повинєнъ бѣтъ знати, що н. пр. и въ Галичинѣ мєжєнароднѣй бдѣноснѣ суть неопладѣ-женнѣ и дуже прикрѣ. Автономія краївъ, хочъ бы навѣть убѣчєна коронаціями, не скрѣпитъ Австрію, бо автономія краївъ зъ мѣшанымъ населєнємъ дєє сильнѣйшємоу або бѣльшє фєр-титованю гєгємонію надѣ слабѣшимъ або у-послѣдженымъ.

Мы для Австріи знаємо лишє одну разум-ну програму для внутрѣшню полєтику, а тою єсть автономія народѣмъ въ этнографич-ныхъ границѣхъ. Програма пос. Цукра єсть, въ порѣвнаню зъ поглядѣми Зиса, єгєстачно.

Переглядъ часописей.

(О. Наумовичъ въ „Славянскихъ Извѣстіяхъ“ о го-лодѣ въ Галичинѣ.)

Въ послѣднѣмъ числѣ петербургскѣмъ тѣж-дєсєнѣ часѣписѣ „Славянскія Извѣстія“, органу Благотворительного комитета, помѣщена статья о. Ивана Наумовича подѣмъ надписомъ „Голодъ въ Галичинѣ“. Въ сѣй статьѣ яркѣ описанє нещєстливє положєнє галичанъ хлѣ-борѣбѣвъ по сєгорѣчѣмъ неурожаю. Подаємо зъ нєя дєкѣй мѣсєцѣ, чєслєния при тѣмъ зъ нашими цєнзурными бдѣноснѣми.

„За нашихъ часѣвъ — пише о. Наумовичъ — було вжє кѣлька неурожайныхъ ро-кѣвъ, и мы памятаємо добрє страшнѣ ихъ насѣдѣки, почавши бдѣ р. 1830, коли бдѣ посухи тѣкѣй бѣльшѣй рѣкѣ, якъ Бугѣ, повы-сѣхала до того стєпєня, що малєнькѣ дѣти переходили ихъ въ брѣдѣ. Бувъ голодъ, але булѣ и запасы, а дѣдѣчѣ-паны мали тогдѣ обєзвѣжє годувати своихъ подѣдѣныхъ, якъ и робучій товаръ, за-дѣя своихъ власныхъ интересѣмъ... Памятаємо мы и голодъ 1865 р., що гостивъ въ полуднєвѣй части Галичинѣ въ насѣдѣкѣ посухи и лишивъ по сѣбѣ страш-нѣ насѣдѣки. Пѣзно, дуже пѣзно збѣрѣлися rates patriae въ лѣвѣсѣмъ соймѣ, уже по тѣмъ, якъ множество найкрасѣишѣхъ землѣ рус-ского Покутя перейшло безповоротнѣ въ руки „избранного народа“, котрѣй позакуповавъ моргѣ поля вартѣсти 200—300 зр. за корєцъ кукуррузѣ! Соймѣмъ отворѣлъ для голодѣчѣхъ кредитъ на 2½ миліона и тою запомогѣмо спасѣ житѣє голодѣныхъ, але не спасѣ землѣ... Галичина не мєншє якъ Россія край рѣльнѣнчѣй. За тє небєзпєчєствє елємєнтар-ныхъ нещєствѣ въ Галичинѣ бѣльшє, тому що бѣстрѣй карпатскѣй рѣкѣ часто роблѣтъ страшнѣ спустѣшеня повєнєми. Зъ тѣмъ при-чинами всє и вєсєды повинѣи бутѣ готовѣ за-пасы на засѣвы полѣ, однакѣмъ нищєныхъ якъ выливами рѣкѣ такъ и посухою. По-глядѣмъ на Россію, отъ хочъ-бы на кѣвѣску губернію. Урожай єи сєго року не богатѣй — сєрєднѣй або и пѣзнѣйшѣ сєрєднѣго. Але у насъ передѣ очима голосно говорѣчѣй цѣ-фры: въ сєлянскихъ запасовыхъ магазинахъ нашѣмъ губерніи находится 175.000 четвер-тєй пшєнцѣи и готовыми грѣшми 450.000 рублѣвъ, а до того єще бѣльшє ½ миліона губернского капиталѣ. Въ Галичинѣ жє, по-мѣмо єи 28-лѣтню красѣну автономію, за-кладанє сєльскихъ сєспѣвъ збѣжа лишєнѣ тѣлько добрѣй воли сєлянѣ, и числѣ ихъ зовсѣмъ не великє. А о якѣхъ небудѣ запѣ-совыхъ капиталахъ, пѣбєля прикладѣ Россіи, або о сєлянскихъ земскѣмъ банку — нєма и згадѣки.“

О. Наумовичъ застановлєся бдѣмъ надѣ тѣмъ, що тепєрь будє, и такъ кажє:

„Хѣмъ може австрійскє правительство застановити екєкуцію за подѣтѣи тепєрь, коли грѣшєй такъ потребѣно на узєбровє? А коли-бъ оно и опустѣло державнѣй подѣт-ки, ... чи въ змѣстѣ оно опустѣти подѣтѣи краївъ, зъ котрыхъ удержєся и соймѣ и выдѣлѣ краєвий и штѣталѣ и школы?.. Одустѣ подѣтѣбѣвъ будѣ-бы, въ случѣю єго оушєнєя, тѣлько пѣлѣтѣвнымъ сєрєдствѣмъ, але бѣзъ не нагодѣу миліона душъ чєрєзъ цѣлу єсѣнѣ и зѣму до нового хлѣба. Пѣбєля нашѣмъ гадєи кончє потрѣбнымъ єсть не дрѣбнѣй кредитѣ, але велика позѣчка державна въ тѣкѣй або не богатѣ мєншѣй сѣдѣлѣности, яка признана була не такъ дав-но для Угорщинѣ. Бєди для погорѣвшихъ жидѣвскихъ мѣстѣ Станиславѣа и Стрыи прїйшла сѣкѣра и значна помѣчє, и мѣста тѣй величєво и сѣкѣро бдѣбудѣвалися, то вы-горѣвшѣ на сѣнцѣ майжє всєя Галичина по-винна найти не мєншє спѣбѣну въ найбѣль-шихъ правѣительственныхъ сѣрахъ; помѣчѣ повинна бутѣ подѣна бѣзъ проволоки и въ достѣтѣчнѣй сѣдѣлѣности.“

Польскѣй газєты, згадуєчи о тѣй статьѣ о. Наумовича, высказуєтє, що о. Наумовичъ хотѣвъ нєю вызвати помѣчѣ зъ Россіи для галичанѣмъ народу; однакѣмъ выражаєтє на-дѣю, що мѣрѣдѣннѣ сѣєры въ Австріи по-старѣются помѣчѣи тому-жѣ народѣмъ въ тѣ-кѣй мѣрѣ, абѣ помѣчѣ зъ Россіи була злишна.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Бродѣвъ.

[Концертъ „дѣвѣнѣтѣи“ въ Бродѣхъ.]

Броды оживились, немѣло ожили на хвѣ-лѣну изъ того чудесного нашего сну духовного. Концертъ устроеннѣй нашими молодыми сѣ-ваками-академиками въ недѣлю зѣмѣвъ зє-лєктризувати брѣдѣску публику. Бо-жѣ и сама такъ внесла цѣлу концертѣ, зъ котрого до-ходѣ признаннѣйшѣмъ бутѣ на фондѣ будѣвы рус-ского театру у Львовѣ, мѣстѣла зрушѣтѣ всє, що тѣлько жило въ Бродѣхъ и околѣцѣ. Уже дорожємо на поодинокѣхъ стѣпѣхъ збѣралася доволѣ публики, щобѣ почувѣ пѣсню, сѣо нашу пѣтѣму руску пѣсню — найкрасѣйшѣй продуктѣ музыкѣ. Въ недѣлю бдѣ рана можна було въ мѣстѣ запримѣтити рухъ незычайнѣй, тѣлько и бѣсѣды було, що про нашу бѣдру сѣвѣнѣцу „дѣвѣнѣтѣку“, годѣ навѣть було бѣй дє-не-будѣ показатєсь, щобѣ не стати предметѣмъ подѣву и не агромадити околѣ сєбє публику, жадну почувѣ сѣвѣмъ.

Самѣ Броды — сє на скрѣзъ жидѣвскє типѣе галичєкѣ мѣстѣ, однакѣ... однакѣ годѣ бдѣмѣтити нѣмъ того порядкѣ, якѣй мало въ котрѣмъ изъ нашихъ провинціальныхъ мѣстѣ можна подѣбѣти. Лучѣтєсь такъ, що и по дєсѣти мѣнѣтахъ ходу нѣ одной душѣ хрѣ-стіянскѣе не подѣблєшь... Концертъ „дѣвѣ-нѣтѣки“ мѣгъ числѣти выключѣно на патриѣтичѣну замѣсѣцу публику, мѣсѣцѣй Поляки парѣла-зовали своимъ дѣвогляднымъ жаданіями (жа-дали н. пр. половѣны программы въ польскѣмъ языкѣ и т. н.) аѣкцію концертѣевого комѣтєту а знаящєся подѣбнѣи нѣмъ люде и мѣжѣ наши-ми домашними рєнєгатами. Всє-жѣ такѣи бувъ сє першѣй и то свѣтлѣй крокѣ патриѣтичѣ-на родѣвѣчѣвъ въ Бродѣхъ, а єсть наѣдѣ, що Брѣ-ды може выдѣвѣгнутєся изъ тѣи крѣмѣшнѣи, „тєрдѣнѣ“ тѣмъ, котра такъ выгѣдно розна-пошѣлася въ Перємышлѣ, Сѣночѣ и т. д., а зъ часѣмъ заживѣтъ такимъ повнѣмъ нацѣ-ональнымъ житѣємъ, якъ тѣ мѣста, дє усѣнує тоу мѣмѣ „тєрдѣстѣ“, дакѣчу патєнтъ на бѣзжѣурнѣй крѣпкѣй сѣнѣ...

Самѣ концертъ выпѣвъ подѣмъ кожѣмъ выгладѣмъ знаменитѣ. Дуже добрє дописѣла сторона матеріальна, (хѣчъ гостєй зъ провинціи, мѣмо погодѣ, прѣбуло не тѣлько, кѣлькѣ мож-на було надѣятєсь: не знати, чи чєрєзъ не-урожаѣ, чи чєрєзъ что иншого?) Уже двѣ дѣи передѣ концертѣмъ булѣи выпрѣданнѣи вѣсѣи сѣдѣи мѣсєцѣ, звыжѣ 200 нѣмєрѣвъ; многѣи мѣ-стѣи вжє стѣяли, запѣлатѣи сѣдѣчє мѣсєцѣ, маого такожѣ було надѣтѣкѣвъ. Партеръ и гѣ-лєрѣи булѣи битѣкомъ наповнѣнѣи; прѣмѣтѣла мѣ-такожѣ многѣи мѣщѣны и сєлянѣ. Порядѣмъ удержувѣвъ мѣсєцѣвѣй комѣтєтъ дуже добрє проф. Михайло Подѣлинскѣй. Онѣ зазначѣвъ вартѣсть нашѣмъ пѣсѣмъ для насѣ, и справедлѣ-во сказѣвъ, що тѣй, хто гарнѣо сѣвѣає, — тѣй нардѣмъ, котрѣй має такъ гарнѣ, такъ чѣрующѣй пѣсѣмъ — злѣмъ бутѣ не можє. Обѣсѣла повѣ-тавъ бѣсѣдникѣмъ шѣрыми словами нашу патриѣ-тичѣну молодѣжь, що не жалувѣла трудѣ, щѣ-бы, сполучѣишѣи въ такѣ добѣру двѣнаѣтѣ-ку, и сѣбѣ докѣнула кѣлька цєголѣ до велѣкѣи будѣвы.

Якѣ друга точка послѣдувавъ Лисєнѣкѣмъ хорѣ: другє Quodlibet изъ народныхъ украин-скихъ пѣсєвъ. Нѣяково розвѣдитєся надѣ са-мою композицією. Тужливѣи та сумѣй тѣмѣи закѣнчєнѣй весєлымъ гѣю спѣдѣбалєся нєвы-сказѣно, пѣсѣня гармонизѣвана такѣмъ май-стромъ, якъ Лисєнѣко, широко филєю розлѣ-валєся по сѣли, не було зѣдѣсѣ въ одной душѣ, котра бы не бдѣчула красѣи и влияєу сєи по-важѣноу довѣномъ композиціи.

Трєтѣя точка программы: Аѣєра Entrenante (концертѣевоѣй вѣлєцѣ) — сє композиціѣа лєгка и бѣльшє обѣчєлена на сѣкѣтѣ у малѣ-мѣскѣи публики, а жалѣ величѣй, що пѣниѣтка, пѣнна Шєпарѣвичѣвна, не корѣстєа изъ правѣдѣи скѣрѣнѣцѣ Лисєнѣковѣхъ композиціи на форте-пѣянѣ. Сама гра була вдовѣлючѣа, хѣчъ мєр-кнула передѣ грѣю пѣнѣи Верѣнѣцѣи „Le tur-billon“ Рѣтѣра. Таковъ грѣи сєго артизмѣи можна справѣдѣ позѣвидѣвати цѣмъ Верѣнѣцѣи. Обѣсѣла прѣдѣставѣся публикѣ члєнѣ „дѣ-вѣнѣтѣи“ п. Лєвицкѣй двѣхъ солѣхъ тєно-ровныхъ, именѣю Лисєнѣковѣхъ „Мѣловѣанѣа“ и „Вєчѣрѣкѣ“. П. Лєвицкѣй давъ пѣзнати въ сѣбѣ сѣвѣанѣа знаменитѣи школы, солиста о правѣ-дѣмъ тєнѣровѣмъ, высоко рєсєтѣрованѣмъ и мѣ-лѣмъ для уха голосѣ. Мы можємо лиѣчє за пѣнѣтити красѣну будѣчѣностѣ п. Лєвицѣкѣу, єсли не поперєстєанє и на дальшє образѣувѣтєся въ музыкѣ, а має всѣякѣ условіѣа до того, бо за-пѣвѣнуємо насѣ о єго працѣи и сѣвѣтѣности въ музыкѣмъ образѣваню.

Хоръ „дѣвѣнѣтѣки“ сѣвѣаєвъ щє три ра-зы; зъ вєлѣкою прѣцѣзѣиѣи и тєхѣникоу бдѣаєвъ украинѣанѣу дѣмѣку Рудѣковскѣго „U nas in pace!“, Зєдєрманѣа „Хлѣосѣе вєсѣлѣє въ Швєцѣи“ и Нѣщѣинѣскѣго „Закувала та сѣва зѣзулѣа“. Вѣсѣ три прѣдѣцѣи выпѣли недѣстѣжѣи. Загѣльно подѣважѣвано пѣнѣстѣи, тєхѣнику и рѣдѣку до-бѣрѣиєтѣ голосѣвъ. Сѣ бувъ концертъ въ правѣ-дѣмъмъ значѣноу того слова, а жалѣ було по-думѣти, що такѣмѣа голосѣми выдѣлѣгѣутьсѣ у насѣ чужѣй люде, и що до нѣиѣмъ зѣдобуѣ-сѣи мы у Львовѣ на сѣєе пѣтѣмоє товарѣство музыкѣе, хѣчъ у насѣ такъ многѣи спѣсѣбнѣхъ и компєтєтнѣхъ до того людѣи, а тѣлькои одѣнѣу у насѣ грѣхѣ: типѣичѣна наша традиці-на недѣбѣлѣстѣ. Сѣподѣбалєся особѣно дѣмѣка Рудѣковскѣго. Сѣ такъ мѣмѣ-бы не польсѣка

композиціѣа, зъ цѣломъ рѣчи пєрєбѣивѣєсь рускѣй духѣ, солѣмѣи кѣартєты пѣ. Лєвицѣкѣи Садов-скѣго, Курѣяка и Дѣвѣкѣмъ сильно вырѣбѣзѣлиєся мѣлѣдѣиєстѣиѣи и красѣтою, а вѣнѣцєвѣ мѣсєцѣ:

Boże mój, Boże
Łzami modłę Ciebie:
Jak umrę daj mi
Ukrainę w niebie...

робѣло незѣвычайнѣй сѣкѣтѣ. Першѣй прѣдѣста-вѣтєлѣ украинѣесѣкѣи школы въ польскѣй лѣтє-ратѣурѣ Богданѣмъ Зѣлєскѣй высѣпѣваєвъ сѣ въ сво-ѣй дѣмѣцѣ, а нашѣ Рудѣковскѣй зѣмѣувѣвъ бдѣтѣи въ музыкѣ тє мѣсєцѣ такъ, якъ сєго бѣажѣвъ авторѣ.

По-при двѣнаѣтѣцѣмъ прѣдѣкувавєся и сѣ-лянѣскѣй хорѣ зъ Берлѣина подѣмъ управѣю учѣ-тєлѣ п. Хѣмѣякѣ. Своєю оригинальностѣю а стрѣ-гѣмъ прѣжѣнємъ такѣу дѣтрѣмѣувѣаєвъ бѣвъ кон-курєнцію зъ двѣнаѣтѣкою. Въ хорѣ булѣи по-важѣннѣи госѣподѣрѣ, жѣнѣка, дѣвѣчѣта и хлѣнѣцѣ, — всє прѣдѣставѣлѣєся дуже гарнѣо. Вывѣдєно двѣ народнѣй пѣсѣи: „На бєрѣжѣку у сѣванѣа“ и „Утопѣла стѣжєчѣку чєрєзъ сѣавѣа“. Однакѣ не малѣо щє трудѣу и таланту трєба посѣвятѣи, щѣбы довести сѣй хорѣ до такѣи выравѣи, якою можє повлєчатєся хорѣ дѣнѣсѣвскѣй.

Дєклѣмѣцією и цѣтѣровѣю прѣдѣкуцією вы-повѣялася програма. Дєклѣмѣувѣла пѣнѣи Глѣнѣ-сѣка Шєвєченѣкѣу „Тѣопѣлю“ и выгѣлѣсѣла рѣчи знаменитѣи; мы не знаящѣи бѣи нѣ одного мѣс-єцѣа, котрє-бы въ цѣлѣсти звучѣло фѣльшѣино. Пѣнѣи Глѣнѣсѣка вѣновѣи зрѣзумѣла своєу заѣаду и зѣмѣула бѣи бдѣсѣвѣтѣи.

Цѣтрѣнѣстѣ п. Курѣнѣнѣскѣй, члєнѣ двѣна-ѣтѣки, грѣавъ своє Divertissement зъ Лисєнѣ-ковѣи оперѣ „Рѣдѣяна нѣчѣа“. Годѣ намѣ а на-вѣть и злѣшно розвѣдитєся о грѣ сѣго артиста-музыкѣа; бѣзъ заѣдѣно зѣвѣстѣнѣи, щѣбы щє до-хвалѣувѣти; дѣ-хѣто казѣвъ, що и въ нѣбѣи ма-буѣтъ красѣе не загрѣютѣ... И въ цѣлѣиѣй программѣ була вывѣдєна кожѣ-да точка якъ не можѣна лучше, кожѣдѣи вѣ-мєрѣмъ опѣсѣкувано сильно, богатѣо дѣ-чѣго по-вторѣювано, „дѣвѣнѣтѣка“ докѣнула кѣлька дрѣ-бѣнѣишѣхъ рѣчѣи, а то Мѣтѣюковѣ „Крѣлєцѣ“, Вѣта „Слѣозѣа“ и т. н.

Тѣнѣцѣ выпѣли знаменитѣи; бѣвлєноєя бѣзѣи упѣну малѣо-що не до 7-мѣи равѣи. И тутѣ бѣ-дра двѣнаѣтѣкаа вырѣшила въ комѣтѣмъ подѣмъ управѣю обохъ своихъ танѣцєвыхъ кєрманѣчѣвъ пѣ. Курѣиѣовѣа Зєновѣа и Дрѣмѣлиѣка. Всѣ пѣ-нѣи танѣцѣвали, а не знаящѣи пѣвно иѣ одна мѣлькѣнтєнтѣка. Подѣчасъ головнѣи пѣзѣы выкѣ-нѣно на сѣли кѣлька сѣкѣтѣевоныхъ хорѣльныхъ прѣдѣукѣи и не щѣдѣжєно похвалѣ „дѣвѣнѣтѣ-цѣа“, на котрѣ она зѣвѣмѣтъ справедлѣво заслѣ-жила.

Цѣлѣиѣй концертъ въ Бродѣхъ выпѣвъ дѣ-жѣ свѣтло, а заслѣга въ сѣмъ налєжѣтъ такъ єнерѣгичнѣмъ и повнѣмъ посѣвячєна людѣмъ, якъ проф. Подѣлинскѣй и о. Захарѣєвѣчѣи зъ Дѣтѣковѣцѣ. Комѣтѣевои прѣводѣвъ посѣлѣ о. Иванѣмъ Сѣрѣко.

А однакѣ Броды роблѣтъ вѣпечатлѣнѣєе при-гѣоблѣкѣчє: годѣ дѣ-небудѣ почувѣ русѣкого сло-ва, русѣкѣи газєты хотѣ-бы на лѣкѣ, навѣтъ на вєчєрує скрѣзъ було чуѣи тѣлько польсѣку бѣ-сѣду, навѣтъ бдѣ тѣхъ пѣнѣчѣокѣвъ, котрыхъ бѣтѣкѣа або дѣдѣи шѣроко сѣлавѣтєся якѣо рус-кѣй патриѣты, годѣ бдѣжѣтєся русѣкѣи бдѣновѣди на русѣку бѣс

ды пассажиры глотаются и формально бьются о добрый мѣсяц. Ревизія на границѣ дуже мала. Пакуныкъ у вагонахъ зовѣмъ не переглядано, а только ревизовано тѣ пакуны, що були надані. Вагоны швейцарскіхъ досѣть вѣгодній, за то французскіхъ по-найбільше низькі, душі, зъ малыми бѣнами и малыми полчниками, тахъ що трохи більшого пакуну нема де подѣти. При тѣмъ французскіхъ вагоны твердо оббивані и обчислені на десять осібъ въ купѣ.

Поѣздъ переѣзжає найкращій окрестности черезъ Зальцкамергутъ, зельзницю Арльберіскою, а потѣмъ черезъ Царахъ, Базель коло двохъ оверъ.

Въ Бухсѣ додано до поѣзду два вагоны и я зъ своимъ товаришемъ подорожили ще зъ Львова, помішникомъ зъ Одессы, заняли въ двійку купе, — мій товаришъ зъ Одессы по просту сѣвъ передъ дверми купе и не вступивъ нікого зъ пасажирѣвъ мимо ихъ крику. Въ Цариху була о 10-й годинѣ вечера черезъ 39 минутъ и тутъ пассажиры почали доконче добуватися до нашего купе, въ котрий мы наміряли пересѣсти. При помочи шефа стациі отворено наше купе для пасажирѣвъ. Втѣмъ товаришъ мій хопився штуки: мавъ покарѣченію одъ чобота ногу, розуевъ и до рану почавъ прикладати мазь на нагѣтки, и міну прибравъ сердито. Пассажиры почали заглядати, що се такого? — а мы нимъ попензли, що сего пана Одесита покусавъ скажений песъ и я беру его до Пастера. Почувши се, всѣ дамы заравъ поулыбали, — остане только одинъ смѣливейшій мужчина, за-дѣла цѣкавости до обсервованя чоловіка покусаного скаженимъ псомъ. Але мій товаришъ Одеситъ и я зъ нимъ пересѣлися вѣдно до Деяла, до 1-ой години по обѣднѣ.

К. Н. Коцювскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Ходить чутокъ, що галицкій соймъ має бути скликаний вже рѣшучо въ першихъ дняхъ жовтня, а наймовѣрнѣйше въ суботу дня 5 жовтня. Намѣстникъ гр. Бадені має въ сѣбѣ справѣ выѣхати въ суботу до Вѣднѣ.

Проводиръ чеськихъ Нѣмцѣвъ, д-ръ Шмейкаль, скликавъ членѣвъ нѣмецкого комитета езекутивного на день 15 с. м. на нараду. Передъ самымъ открыттемъ чеського сойму маюся ще обдѣти вѣче чеськихъ Нѣмцѣвъ, на котрий буде вестися нарада, яке становище мають заняти Нѣмцѣ супротивъ нового сойму.

Якъ звѣстно, мавъ вѣденскій нуацій Галимберти выѣхати сими днями до Сараева на посвященіе тамъ католицкою катедральною церкви, котре має обдѣти слѣдуючою недѣлѣ. Тимчасомъ — якъ доносятъ зъ Вѣднѣ, наставъ межи нуаціямъ а еп. Штротсмаеромъ конфліктъ, въ наслѣдствѣ которо нуацій рѣшивъ не ѣхати до Сараева. Рѣчь була така: сараевскій архіепископъ Штадлеръ запросивъ бувъ на се торжество всѣхъ хорватскихъ епископѣвъ, отже и епископа Штротсмаера та богато видавшихъ священникѣвъ зъ Хорватіи. Тимчасомъ дѣставъ еп. Штротсмаеръ одъ одного ватиканскаго репрезентанта знакъ, чтобы не вѣживъ ѣхати на се торжество. Штротсмаеръ одповѣвъ на то, що вінъ якъ титулярный епископъ босанскій не може ніякъ усунутися одъ сего торжества. Въ наслѣдствѣ того повѣдомивъ нуацій Галимберта архіепа. Штадлера, що вінъ не буде посвящати новон катедрѣ и вѣзгазѣ не возьме участі въ торжествѣ посвященія.

Именованье гр. Туна намѣстникомъ Чехъ не переставъ бути тематомъ до всѣлякого рода комбинаций, котрий однакжъ вѣвъ въ двохъ точкахъ сходиться зъ сѣбою: именованье се має на цѣль помереніе Нѣмцѣвъ зъ Чехами и деякій новій концесія для Чехѣвъ. Нас Народа каже, що програмомъ нового намѣстника есть залагодати національній сдѣръ межи обома народами, але залагодати при помочи зовѣмъ нищихъ средствъ, якъ тѣ, якихъ доси уживано. Средства тѣ выйдуть на верхъ доверна тогды, коли збересе новій соймъ. Скрайній стремленія инціональній не будутъ очевидно уважливені, але дотеперѣшній ставъ рѣчей змѣняється значно на лѣпше. Намѣстникъ хоче позискати оппозиціонныхъ властителѣвъ большіхъ посѣлностей для льовльскихъ змаганъ австрійскихъ а супротивъ велико-нѣмецкихъ стремленъ въ повнѣчныхъ Чехахъ выступити зъ якъ наибольшою энергією.

Вѣденскій корреспондентъ львовскаго Przeglad-a доказує, що именованье гр. Туна намѣстникомъ Чехъ наступило головною для того, чтобы въ интересъ державы и краю здержати рухъ молодецкихъ бурительствъ мара, элементу, не дающего политично обяснитися и престо шкодливому. Старо-Чеха, то партія патріотично и политично дозрѣла, котра умѣе высоко цѣнати державно-правній идеалъ народу и дѣляго домагаться такожъ коронаціи короля. Коронація чеського короля була-бы тріумфомъ Чехѣвъ, цѣлый народъ великимъ бы зъ того радувався, а Нѣмцямъ въ Чехахъ вѣчого бы то не завадило. На тѣ погляды гр. Туна згодяться мабуть всѣ консервативній Нѣмцѣ въ Чехахъ. Въ дальшихъ наслѣдкахъ далось-бы легко сполучити Чехи, Мораву и Шлескъ въ одну органичну цѣлѣсть безъ якогось насильного перевороту и безъ всякой змѣны конституціи, а лишь черезъ упрощеніе скомпликаного апарату парламентарного. Задача гр. Туна есть дѣляго великою ваги.

Зъ Петербурга доносятъ, що царъ поставъ на внесеніе министра войны Ванновскаго, чтобы перевозовой паркъ на полуднево-заходныхъ и привислянъ-

скихъ вѣлѣзницяхъ чиниъ скорше по-большити и въ тѣй цѣли припоручивъ министровъ финансовъ вылатити на ту цѣль 2,780.000 рубльѣвъ. Потрѣбныхъ для перевозового парка вѣлѣзничого предметѣвъ мають доставити лишь самі російскіе фирмы. Рѣвночасно доносятъ зъ бѣднѣ, що на приказъ царя мають всѣ моряки, заняті при работахъ въ военныхъ портахъ въ Николаѣвъ и Севастополи, бути заступлені найменшими работниками, чтобы моряки могли робити лишь свою службу на флотѣ.

Румынскій и болгарскіе газеты доносятъ, що одъ довшого вже часу розкидаються по цѣлѣмъ Балканѣ въ великій масѣ „десять заповѣдей Россіи“. Заповѣди тѣ суть друквані на тоненькій бибулцѣ, а въ горѣ надъ ними есть трираменный хрестъ. Яко куріозумъ, годиться подати змістъ сихъ заповѣдей. Перша заповѣдь каже, що Россія не повинна терѣти на Балканѣ католицкою пропаганду, яку веде тамъ Австрія въ сдѣлцѣ зъ Ватиканомъ, а друга заповѣдь каже, що Ро сія повинна забрати руску часть Галичины. Въ третій заповѣди сказано, що Россія повинна прилучити Семаградъ, вѣхдѣній Банатъ и Буковину до Румуніи; четверта заповѣдь прилучає Босну, Славонию, давне войскове пограничье и Бачку до Сербіи. Пята заповѣдь наказує Румуніи прогнати телеграфну протестантскую династію а заступити ея православною. Въ шестій заповѣди наказує Сербамъ прогнати династію Обреновичѣвъ а поклѣпати на престолъ князя черногорскаго. Сема заповѣдь каже, що сербска, болгарска и румынска армія повинна складати присягу лишь цареві. Пѣсля осьмогъ заповѣдей повинна вся православная церковь стояти подъ верховною властею російской церкви; девята заповѣдь наказує прогнати всѣхъ католикѣвъ и протестантѣвъ зъ балканскаго пѣвострова а десята сполучити болгарску церковь зъ грецкою. Загальною говорить — хочъ годѣ того принудити — що авторомъ тыхъ заповѣдей есть Побѣдоносцевъ а коль-портражею ихъ займаєся московскій благотворительный комитетъ.

Справа приѣзду королевон Наталіи вже мабуть сими днями рѣшиться; на то вѣздує не лишь той фактъ, що королевона постановила конче поставити на своѣмъ и хоче вже въ суботу приѣхати до Вѣднѣ, хочъбы яко приватна особа, але и декотрій иншій фактъ. Зъ Вѣднѣ доносятъ именню, що учитель молодого короля Александра, Доничъ, и російскій посолъ въ Вѣднѣ, Персіанъ, вѣдѣли онгоды до короля Милана до Карльсбаду и мали тамъ зъ нимъ довшу нараду. Що тамъ ураджено, годѣ знати; то стало лишь звѣстно, що королевона однеслась зъ просьбою до Петербурга о посередництвѣ, бо король Миланъ жаждавъ одъ регентіи, чтобы она не дозволила вѣнцѣ королевѣ сходиться зъ сыномъ, на-коли-бъ она въ приватимъ характерѣ приѣхала до Вѣднѣ. Регентія мабуть готова сповняти жаданье короля. Ся справа мала отже бути предметомъ конференціи въ Карльсбадѣ а Персіанъ нараджувався зъ королемъ кѣлька годинъ. Въ второкъ вернувъ Персіанъ назадъ до Вѣднѣ, а теперь зачувати, що король Миланъ має приѣхати до Вѣднѣ. Въ звязъ съ самъ стоятъ мабуть поголовка, котру розуштуали були вѣденскіе газеты, що Тавшановичъ перебѣвъ черезъ довшій часъ у Вѣднѣ въ якъ наибольшѣмъ निकотѣ и ставъ равесъ вѣбъ то перебѣти плавны короля Милана. Вѣсть та есть очевидно безосновна, позаякъ Тавшановичъ анѣ не есть президентомъ мьянотрѣвъ, яко подали були деякій вѣденскій газетѣ, анѣ взагалѣ не приѣзжаєвъ до Вѣднѣ.

НОВИНКИ

— Програма вечерницъ етнографичныхъ въ Тернополи, котрий обдѣдуться дня 3 (15) вересня с. р. въ великій замковій сали на доходѣ фонду до-дѣвы народного театру у Львовѣ при участі хоръ „академичнои дванацятки“:

- 1) Вступное слово — и. С.
- 2) Цетвинскій: а) Зѣроньки; б) Моя мати — хоръ мужскій, одѣсѣває „дванацятка“.
- 3) К. Штоль: Концертной вариціи до народныхъ пѣсень — солы фортепиано, одограє композиторъ.
- 4) „Маруса Богуславка“ народна дума — выголосить панна К.
- 5) а) Вахнянинъ: Ой по горѣ ремень цвѣте, хоръ мужскій; — б) Лисенко: Ой пуцу и кончанка, тріо зъ хоромъ — одѣсѣває „дванацятка“.
- 6) Д. Сѣчинскій: Народна дума про Калынищевскаго, солы теноромъ — п. Л.
- 7) Лисенко: Верховино — одѣсѣває хоръ мѣшаний.
- 8) Е. Кунчинскій: III путпури зъ народныхъ пѣсень — одограє на цитрѣ композиторъ.
- 9) Лисенко: II Quodlibet зъ руско-украинскихъ пѣсень, хоръ мужскій — одѣсѣває „дванацятка“.

Початокъ концерту о годінѣ 1/2 8-ой; по концертѣ танцѣ. Цѣны мѣсь на концертѣ: фотель 1 зр. 50 кр., кресло 1 зр., ложка 5 зр., партеръ 40 кр., для студентѣвъ, мѣшанъ, селянъ и гарнизону 25 кр. Билеты на забаву одъ особы по 1 зр. Хто купує билеты на концертъ разомъ зъ билетами на забаву, платати за тѣ послѣдній лишь по 50 кр. одъ особы. Билетѣвъ можна достати въ день вечерницъ одъ год. 9—12 рано и одъ 2—5 по полудни въ „Руской Бесѣдѣ“ а вечеромъ одъ год. 6-той при касѣ. — Комитетъ доложивъ заходѣвъ, чтобы вечерницѣ вынали якъ найкраще, тому надѣся, что всѣ подѣлка нублика посмѣшати радо на вечерницѣ и доложитъ свою лепту на движеніе народного театру. За комитетъ: Гр. Кузьма, совѣтникъ суд. д-ръ В. Дукачѣвскій, д-ръ В. Зарничій, д-ръ Ив. Лошнявъ, Ром. Бачинскій, Юр. Гецѣвъ. За комитетъ ак-

демидѣвъ: Ант. Гарасимѣвъ, Из. Навроцкій, Федѣръ Локучикъ.

— На засѣданіи товариства „Прогрѣтъ“ дня 8 н. ст. вересня уконститутовался ново выбранный въ Станиславѣвъ выдѣлъ въ сѣй способъ: Олександръ Варѣвскій заступникомъ головы товариства, п. Кунчинскій контролеромъ, п. Иларій Огоновскій касиреромъ, п. Вас. Вѣлѣцкій секретаремъ, п. К. Паньковскій директоромъ канцеляріи, п. Ром. Заклянский бібліотекаремъ а п. Из. Колесса магазиномъ.

— Русой народный театръ переѣздитъ, якъ мы вже о тѣмъ доносили, зъ концемъ сего тыждня зъ Мостискахъ до Перемышля и рознѣчне тамъ цѣль драматичныхъ представлень. Побутъ театру въ Мостискахъ азначився дуже сумными слѣдами въ касѣ театральній, для того тымъ горѣйше вызываемо Ви. руску Публику въ Перемышль якъ зъ мѣста, такъ и окрестности, чтобы численнымъ посѣщеніемъ театру загоила тую рану. Яко заохота нехай послужитъ такожъ та обставина, що театръ нашъ приѣздитъ до Перемышля зъ значно обдѣвженымъ репертуаромъ и що наша перша драматична артистка панѣ Виберовичева, котрой довга негура вже больше якъ повѣрку не позволяла выступати на сценѣ, теперь подужавши и подкрѣпивши свои силы, розпочне въ Перемышлѣ на ново свои артистичній выступы.

— „Дванацятка“ академичѣвъ нашихъ, давши концертъ въ Бродяхъ, одѣхала фѣрами черезъ Кадубиску, — де гостила въ широко-гостинномъ домѣ о. Крохмалюка и одѣсѣвала въ тамошній церкви службу Богу, до Подгорець. Въ Подгорецѣхъ оглянула при доброй нагодѣ старинный замокъ короля Собѣскаго, — мѣсце справдѣ годне того, чтобы его звидѣти. Зъ Подгорець веда дорога уже просто до Золочева, де въ второкъ мавъ обдѣтиса концертъ.

— Концертъ „дванацятки“ въ Золочевѣ выпавъ дуже свѣтло. Одѣсѣдѣвае комерс у посла совѣтника Л. Рожанковскаго. Одушевленные велике, матеріяльна сторона такожъ сильно дописала. „Дванацятка“ одѣхала 11 н. ст. вересня до Зборовѣ.

— Загальній зборъ членѣвъ Народномъ Торговѣ въ Бродяхъ обдѣдуться 12 (24) вересня с. р., въ второкъ, о годінѣ 11-той передъ полуднемъ зъ слѣдуючою программою: 1. Справозданье управляющаго свѣта зъ дѣловодства; — 2. Справозданье и внесенія комитету контрольного; — 3. Выборъ комитету контрольного; — 4. Внесенія членѣвъ. — Одъ управляющаго свѣта. — И. Спрко, предѣсдатель.

— До Институту „Руского товариства педагогичного“ подѣ покровомъ св. о. Николая у Львовѣ принято на рокъ школьный 1889/90 отсѣхъ учениковъ: зъ I класы: Николу Яновича и Евгения Паука; зъ II класы: Юліана Кмату, Ивана Ивасечка, Теофила Рогожинскаго, Михайла Яновича; зъ III класы: Михайла Пристаща, Романа Березинскаго, Андрѣя Кадайского, Митрона Залѣтча и Ивана Горалевича; зъ IV класы: Николу Куницкого, Льва Куницкого и Митрона Лаврецького; зъ V класы: Нестора Саламона и Володимира Куницкого; зъ VI класы: Василя Сивака, Володимира Иойка, Антона Лучаковскаго и Северина Паньковскаго; зъ VII класы: Михайла Струминскаго и Иларія Паньковскаго; зъ класы приготовляющаго Костя Залѣтча.

— Въ справѣ злочинства въ Ярославѣ доносятъ, что въ Цѣковѣ придержано фѣрера артилеріи, котрый утѣкъ зъ войсковон визницѣ въ ночи, коли доконано злочинства. Фѣрера замкнули були до визницѣ на донесеніе убитого поручника Доната, що вчинявъ якусь мальверсацию. Догадуються, що вінъ фѣреръ убивъ Доната.

— Огонь. Въ суботу, 7 вересня, по годінѣ 8-ой вечеромъ займився огонь въ Ворохтѣ, селѣ оддаленѣмъ на милью одъ Белзы, и погорѣло пять загорождъ селянскихъ. На помѣчь прибули белзка сторожа огнева и сѣудній села Мадѣвска и Будиницѣ. При ратованіи не було воды и людей, бо многій выѣхали на однусть до Сокаля.

— Львовска дирекція зельзницъ державныхъ оповѣщує: Зъ днемъ 11 вересня вводиться на ново обмежений рухъ особовый и тягаровый на шляху Сопѣвъ Слобода рунгурска копальня. Одъ того дня зачнутъ курсовати шо дня мѣшанъ поѣзды ч. 801 и 808 помѣжъ Сопѣвомъ и Слободою рунгурскою, але будутъ доѣзжати оба тѣ поѣзды лишь до мѣсца, де ушкодженій насыпъ зельзничій въ Вербижи нижнѣмъ. Поѣзды тѣ самі, курсуючій на шляху Коломыя дворець-Надѣврянскае передмѣстѣ, доѣздити будутъ до мѣсту надъ Прутомѣ. Поѣзды тѣ выжидаютъ на себе взаимно, чтобы подорожній могли безосередно переѣзжати зъ Коломыѣ до Слободы, тамъ и наповоротъ.

— Лиха. До Кнѣж Лѣ. подаютъ зъ Равы рускою такіи случаи лихвы, санкціонованой равскимъ судомъ повѣтовымъ. Дня 11 марта 1875 позичили Иванъ и Гаска Дрозды, селяне зъ Дѣвлтера, пов. равского, у Селига Пайтерта, лихварѣ въ Равѣ, 50 зр. Рѣшеніемъ до ч. 9376/88 дозволивъ равскій судъ Пайтертовѣ въ дорожѣ экзекуціи заимѣбуловати кноту 50 зр. зъ процен-томъ по 40 кр. тыжднево, обжучимъ одъ 11 марта 1875 р., и зъ коштами 1 зр. 68 кр., 2 зр. 48 кр. и 2 зр. 38 кр. по одтроченіи вже заплаченныхъ 26 зр. и 36 зр. Тому тѣ цѣла справа представ-ляється такъ: Селяне позичили 50 зр., заплатили на рахунокъ довгу 58 зр. и виний теперь ще 300 зр. 54 кр. Хотя законъ о лихвѣ, выданный 1877 р., не могъ дѣлати вѣздъ, то знычайно судъ зменшали стопу процентову. Цѣла та справа Дроздѣвъ переїде всѣ высшій инстанціи, чтобы полагодити ея основно.

— Зѣздѣ польскихъ правникѣвъ и экономистѣвъ у Львовѣ. Нинѣ разо обдѣравлялося богослуженіе въ латинскій катедрѣ а обѣдѣ всѣ участники зѣзду, числяты ихъ до 400, зѣшлишы до сали ратушевой, торжественно приборной. Почетнымъ предсѣдателемъ зѣзду має бути выбранный д-ръ Францъ Смолька, а заступниками д-ръ Каспарекъ, Спасовичъ и президентъ апелліи Симонявичъ. По полудни зачнутъся засѣданія секцій въ университетѣ. Вечеромъ дає равтъ президентъ Львова д-ръ Мошнякѣ. Въ пятницю галеве представля-ель въ театрѣ „Костюшко подѣ Радзавицями“, а по представленіи вечерницѣ въ мѣскомъ касинѣ, устроеній львовскимъ товариствомъ правникѣвъ. Въ суботу друге и послѣднѣ засѣданіе пленарне,

вечеромъ пиръ складковій въ сали товариства музичного по 7 зр. одъ особы. Въ недѣлю прогулька до Лавочного, де буде принимати п. Арнольдъ, а по дорожѣ въ Стрымо повитають участ-ники зѣзду д-ръ Попель и д-ръ Фрухтманъ.

— До повѣтвыхъ радъ въ Мѣвнѣ обдѣдуться до-повняющій выборы одного члена зъ громадъ сѣль-скихъ дня 21 жовтня с. р.

— Институтъ „Руского товариства педагогичного“ подѣ покровомъ св. о. Николая складає онмъ щир-ру подяку за жертвы, якъ звалили зложити Ви. Добродѣѣ: профессоръ п. Софр. Недѣльскій зъ Ста-ниславѣва 1 зр., о. М. Ясѣничій зъ Монастирца 40 кр., о. Вол. Кобздай зъ Гочвы 50 кр., п. С. Навроцкій зъ Львѣска 30 кр.

— Величаву трубу водну мали случай оглядати недавно купелевій гостѣ въ Варненіи (мале купе-леве мѣсце коло Ростокѣ надъ Балтійскимъ моремъ). Зъ краю тяжкою темной хмары поспускалися круж-ляки, острыми концемъ въ долину, а прямо ко-жого зъ нихъ поднеслося море вируючи въ тѣмъ мѣсци, де они мовѣ-бы до зеркала воды спуска-лися. Такъ потворилися фігуры, похожі на стѣны, котры получили море зъ хмарою. Стѣны тѣ не стояли прямо вѣсно, але выгиналися и колеба-лись, якъ коли-бъ вѣтеръ ними розмахувавъ. Крас-но выглядало, коли одна труба переходила коло другой. Коли-жъ якій стѣвъ розбивався, то дѣ-лось то такъ, що спѣдна, лѣва часть его зникала въ морѣ, а горѣшнѣ, темна вертала вируючи зъ невызычайною скоростію назадъ до хмары.

— Дрѣбній вѣсти. До повѣтвово рады дрогобицкой при доповняющіхъ выборахъ зъ большіхъ посѣ-сѣностей выбрано дѣдичѣвъ Фел. Фирлея и Фердинанда Опольскаго. — До Кракова приѣхавъ п. Сес, секретаръ звѣстного миліонера парискогъ бар. Гирша, чтобы оглянути заведенія жидѣвскіе, основаній и подпомаганій грѣбми Гирша. — Ми-нувшого тыждня зѣдѣмивъ д-ръ Махекъ катарак-ту зъ очей д-рови Ево. Черкавскому; операція удалає. — Гр. Артуръ Потоцкій подѣває зновъ операціи: вытали ему кусничокъ языка; гр. По-тоцкій пробуває у Вѣднѣ въ санаторіи д-ра Еберса.

НА Д О С Л А Н Е. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выдѣчилась простымъ средствомъ одъ 23-лѣтної глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того сред-ства по нѣмцки переслати даромъ всѣмъ бажаючимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Вѣсти зъ Авѣ. Львовскаго.

До кан. институціи завѣзваній оо.: Андр. Грибъ на Николаѣвъ, Климъ Росенцкій на Ялен-коватѣ, Корн. Мандичевскій на Отиевичѣ — до 8 дѣтѣвъ — и Евг. Ляховичъ на Лютовицѣ.

Институтованный о. Ник. Демчишинъ на Пѣд-гайчкѣ.

Рѣшено, що о. Титъ Мышковскій буде при-нятый въ звязъ львовскаго аепархіи, если выка-жеся односткою зъ перемыскаго епархіи.

Дозволено приступити до испыту конкурсо-вого оо.: Вол. Левичику зъ Суходола, I. Сен-децкому зъ Золотникѣ, Іос. Бабѣви зъ Городка и Софр. Опишкѣвичеві зъ Мужилова.

Удѣлненій одъ испыту конкурсового оо.: Вол. Юзичанскій зъ Острова и I. Монѣбѣвичъ зъ Суходола.

Декреты одержали оо.: Ад. Марковскій, со-трудникъ въ Тернополи, на провизоричного кати-хита при тамошній школѣ реальнѣй, а Вас. Кур-дякичъ на катихита при школѣ св. Мартина у Львовѣ.

Введеній оо.: Теоф. Лавровскій за приходни-ка въ Яновѣ и Вол. Голинатый за приходника въ Шельпахѣ.

Удѣлненій оо.: Ант. Сосенко одъ сотру-дництва въ Довгомі и Сильв. Войковскій одъ за-вѣдательства Шельпахѣ.

До бурсы дѣловоской при церквѣ св. Юрія принятъ Ив. Рубчакъ и Ив. Новицкій.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 12 вересня. Чехи стараются заложити у Вѣднѣ товариство политичне и ду-мають скликати незадовго въ тѣй цѣли вѣче.

Парижъ 12 вересня. Сподѣваются тутъ приѣзду російскаго наслѣдника престола въ жовтню по ревизитѣ царя въ Берлинѣ. — Пресектура севанскаго департаменту одки-нула зголошену черезъ возного кандидатуру Булижера.

Литомышль 12 вересня. Вчера яко въ день именинъ царя выголосивъ цѣсарь при о-бѣдѣ тоастъ въ честь царя словами: Шо за здорѣвье Его Величества царя Александра III. — Намѣстникъ Чехъ гр. Тунъ зложивъ вчера присягу въ руки цѣсаря въ присутности гр. Тафого.

Берлинъ 12 вересня. Царъ зъ царицею приѣдуть вже на певно по осѣнныхъ манев-рахъ въ гостину до нѣмецкаго цѣсаря ще передъ его выѣздомъ до Атинѣ.

Цетинье 12 вересня. Князь черногор-скій старався затягнути въ австро-угорскихъ банкахъ двомиліону позичку на запомогу жителѣвъ, котрымъ грозитъ голодъ. Позаякъ тѣ банки одмовили, старався князь затягнути позичку 4 мил. франковъ въ Парижи, Брук-сели або Лондонѣ.

Господарство, торговля и промыслы.

Ц. и. австрийский железнодорожный оголошует: Высылаемые пакунков на способе товаров. После постановлений доточно перевозу пакунков и одвѣчальности въ перевозѣ тѣхъ же, будутъ одѣ 15 вересня с. р. приймаются до перевозу на вѣхъ железнодорожныхъ належащихъ до заряду державного, кромѣ железнодорожныхъ локальныхъ буковинскихъ, коломыскихъ и также Львовъ-Белзскъ (Томашовъ), не только рѣчи подорожній, но также большіе скринѣ ошаконаніи по купецки, якъ также иныя товары, котрыхъ подорожній въ бѣздѣ не потребуютъ, также и всѣхъ малѣй звѣрта въ клѣткахъ, о сколько они надаются до перевозу въ вагонахъ пакунковыхъ, вѣжливо если не буде потребна дезинфекція по такихъ перевозахъ, вѣднѣи если не заходить обавза, чтобы вѣздѣ признанный до пакунковъ бувъ занеженъ. Не будутъ приймаются до такого перевозу великого объема пересылки и не могутъ вѣжати большѣ якъ 50 килограммовъ въ одной штучѣ. Предметы, котры посли §. 22., алинея 3 або §. 24. регулямину руху до перевозу выключены суть яко пакунки, не будутъ приймаются. Высылки выше описанныхъ товаровъ будутъ одправлятися только межѣ стациями австр. железнодорожныхъ державныхъ и только тогда, если шляхи чужихъ железнодорожныхъ не вѣднѣются. До стаций ц. к. австр. железнодорожныхъ державныхъ, лежащихъ по-за границею державы, можна только тогда товары высылати, если надаючи або одбираючи самѣ доконае оплати мытвой, бо сповучастъ въ оплатѣ зѣ стороны заряду железнодорожныхъ выключается безвѣжливо. Наидѣльнѣе на повѣ годины передъ одѣздомъ вѣхъ osobowychъ, курьерскихъ, посылныхъ и приспѣшенныхъ поездовъ, кромѣ поездовъ всѣхъ экспресовыхъ (Orient Express-Züge), будутъ приймаются выше описаніи товары при касахъ пакунковыхъ, о сколько не будутъ признаны до того особій локаль. Товары приймаются только до такихъ стаций, въ котрыхъ доточнѣй поезды задержуются безусловно после розклада бѣды. Зарядъ железнодорожныхъ застерѣгае собѣ зѣ причинъ технично-руховыхъ конче потребне ограниченіе, але обявляе тое въ частѣ оголошеніи. Належнѣ тѣбѣ перевоза обѣясняется не увѣднѣднѣючи ваги неоплатной при поездахъ osobowychъ по цѣнахъ звичайныхъ, при пересылкахъ пакунковыхъ, при курьерскихъ и посылныхъ або приспѣшенныхъ по тѣй цѣнѣ взятѣй 1 1/2 раза. При обѣясненіи належитости заокругленіе вагу такъ, якъ при пакункахъ бѣдѣ 10 до 10 килограммовъ въ той способѣ, що кождѣ зачатѣ 10 килограммовъ числится за новыхъ 10 килограммовъ. Яко найменшу належитѣсть кромѣ належитости манипуляційной и стемпловой зачисляется при поездахъ osobowychъ 20 кр., а при курьерскихъ, посылныхъ або приспѣшенныхъ 30 кр. При комбинаціи руху (особовый и курьерскій) зачисляется 1 1/2 разы большу якъ звичайна цѣна только за ту просторонѣ, на котрой товаръ буде переселенъ курьерскимъ, посылнымъ або приспѣшеннымъ поездомъ. Найменша належитѣсть выносите 30 кр. одѣ одной пересылки, кромѣ належитости манипуляційной и стемпловой. Належитѣсть манипуляційна и стемплова, якъ также и додатокъ за декларацию вартости и забезпеченія речинця доставы обѣясняется после тарифа обявляющо одѣ 1 вересня 1885. Надаючи послыки выдаеся речениця пакунковой, котры при одданіи товару въ стацию концевой мусятъ бути одданіи. Дозволеніемъ есть, надаючи реченицю долучити до послыки только въ такомъ разѣ, если галъ буде осмотрена тревальнѣи и докладнымъ адресомъ такъ оддаючи, якъ и одбираючи. — Въ такомъ разѣ повѣдомляея адресата въ концевой стации, що пересылка прийшла.

6, 4, комнаты зѣ принадлежностями. Помѣщенія кавалерскіи. Комнаты и кухню. Стайно и возовню вынаймае зарядъ реальности Емиліи Бертемилины Браера, ул. Браерова ч. 10, въ годинахъ 9—1 и 3—6. 3089 (10—2)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. и. уприв. галицкаго
Акційного Банку Гипотечного
2222 165—7 купе и продае
всѣ эффекты и монеты
подѣ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованій,
котрыхъ посли закона въ днѣ 2 лия 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою въ д. 17 грудия 1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фондовъ, пупаларныхъ, кавцій супружескихъ воюковыхъ, на кавцію и вадіи
можно одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльсования зѣ 10% премію т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученія зѣ провинціи залагоджуются безѣ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

Курсъ Львовскій			
зѣ днѣ 11. л. вересня 1888.			
Акціи за штуку безѣ купона.			
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	193	196	—
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	234	50	237 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	277	—	81
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216	—
Листы заставній за 100 зр.			
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100	101	—
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльс. зѣ 10% прем.	103 25	104 25	—
Банку кравого 4 1/2% а. в. льс. 51 л.	97 50	98 50	—
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 70	101 70	—
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	98	97	—
Товар. кред. гал. 5% а. в. льс. 37 л.	100 70	101 70	—
Товар. кред. гал. 4% а. в. льс. 41 1/2 л.	93 80	94 80	—
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льс. 52 л.	98 40	99 40	—
Листы довжнѣ за 100 зр.			
Гал. Зав. кред. сед. 3% а. в. (давн. 6%) въ ливѣ.	54	57	—
Гал. Зав. кред. сед. 2 1/2% а. в. (давн. 5%) въ ливѣ.	46	49	—
Общ. роль. кред. Завед. 6% льс. въ 15 л.	—	—	—
Облиги за 100 р.			
Пидеминиц. галицкій 5% м. к.	104 25	105 25	—
Комунальнѣ Банку крав. 5% м. к.	100 50	101 50	—
Позички крав. зѣ 1873 по 6% а. в.	104	106	—
Позички крав. зѣ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50	97 50	—
Льсы:			
Мѣста Кракова	24	26	—
Мѣста Станиславова	—	38	—
Монеты:			
Дукаты цѣсарскіи	5 63	5 73	—
Наполеондоръ	9 45	9 55	—
Побѣдимперіалъ	9 68	9 78	—
Рубль срѣбный	1 26	1 36	—
Рубль паперовый	1 22	1 34	—
1/10 марокъ нѣмецкихъ	58 05	59 05	—

Розкладъ бѣды на железнодорожныхъ державныхъ.

важнѣйшій одѣ 1 лия 1889

Послѣ львовскаго годинника.

Приходить до Львова:

Въ напрямѣ зѣ Стрыя: 1) Зѣ Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поездъ особовый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зѣ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя, поездъ особовый о 8 год. 26 мин. зѣ рана. — 3) Зѣ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поездъ особовый о 12 год. 8 мин. въ ноци.

Въ напрямѣ зѣ Станиславова: 1) Поездъ мѣшанный зѣ Черновца до Станиславова о год. 6 мин. 40 зѣ рана. — 2) Поездъ посылный зѣ Букарешту, Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поездъ мѣшанный зѣ Букарешту, Ясѣ, Сучавы, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 11 мин. 6 въ ноци.

Въ напрямѣ зѣ Белзца: 1) Поездъ мѣшанный кождого вторка и пятницѣ зѣ Равы руской о год. 10 мин. 10 зѣ рана. — 2) Поездъ мѣшанный зѣ Белзца и Сокала о год. 5 мин. 53 по полудни.

Одходить зѣ Львова:

Въ напрямѣ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой поездъ особовый о 10 год. 20 мин. зѣ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поездъ особовый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поездъ особовый о 5 год. 50 мин. зѣ рана.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поездъ посылный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 рано. — 2) Поездъ мѣшанный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 рано. — Поездъ мѣшанный до Станиславова, Черновца и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямѣ до Белзца: 1) Поездъ мѣшанный до Белзца и Сокала о год. 7 мин. 49 зѣ рана. — 2) Поездъ мѣшанный до Равы руской по пятницѣ о год. 2 мин. 44 по полудни. — 3) Поездъ мѣшанный до Равы руской по четвергѣ о год. 5 мин. 1 по полудни.

Портретъ Тараса Шевченка.
Цѣна 50 кр.
Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Господина,

знаючи повесть господарство якъ мѣске такъ и сѣльске, глядае мѣбца. Близна вѣдомѣсть въ редакціи „Дѣла“.

Всѣхъ наукъ дѣларскихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ
одбувши студіи зѣ обѣшту дентистикѣи въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ атѣлѣ дентистичне при лаяцѣ Маріакѣи ч. 10 и ординуа одѣ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣхъ операций dokonуе на жѣла нѣе безѣ болю, одобривши чувство ко-канію або рознесаючимъ газомъ (Lustgas). Штучнѣ зубы выговотляе на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 49—?

Учительки Русинки

для двоихъ дѣвчатъ глядае о. Иванъ Шпитню въ Волцневѣ, почта Жидачѣвъ. Просятъя зголошувати лиятовно подѣ по-3112 даною адресою. (2—6)

КУ-
Фры, торбы, торбинки до перевѣшенія и на цитара, футералы на цилиндры, капелюхи, палицы и парасолѣ, манерки, рѣстнѣи до пакунковъ, подушки, шапки и всякіи 2573 приборы до подорожи поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лангнерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

Пайльнѣйшій
Берненскій сукна
поручае по цѣнахъ фабричныхъ
Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof
in Brunn.

На пораднѣ

осѣнне або зимове
убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10 метр с. в. 4 вѣднѣи лѣтъ. 1 купонъ коштуе
зр. 4-80 зѣ звичайной
зр. 7-75 зѣ доброй
зр. 10-50 зѣ льшшой
зр. 12-40 зѣ найльшшой

правдивой вовны овечой.

Одтакъ можна дѣстати въ великомъ выборѣ: шовкомъ перетканъ камгарны, сукна на шерпигеры, пальмерстоны и боа на плащѣ зимовѣ, гунѣ для стрѣльцѣвъ и окомомѣвъ перувиніе и тоскнѣи на убранья салонной, полотна на жѣновій сукнѣи и т. Ручитъся за добрый товаръ и докладну доставу.
Вводѣтъ даромъ и оплатно.
3073 (9—20)

Закладаюся

за всяку цѣну, що нѣхто зѣ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣлку для мужчинъ и хлопцѣвъ зѣ матерій кравевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатѣйшій складъ такыхъ Вещ. 3109 Духовенству. (2—?)

Замовленія въ мѣсци и въ провинціи выконуются точно и ретельно. На жадање высылаю вѣзоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдѣ,
магазинъ мужеской одѣжи гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенъ 1848.

Черезъ Редакцію „Дѣла“
можно замовити за знижену цѣну отѣи книжки:

Фавѣтъ, трагедіи І. В. Іетого, въ перекладѣ Івана Франка, зѣ передѣлѣмъ словомъ и поспѣсими. Цѣна знижена зѣ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зѣ рекомендаціоноу пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Расвекій и російскій пап-славизмъ, Корнѣла Н. Устѣиновича. Цѣна знижена зѣ 80 кр. на 50 кр. (зѣ рекомендаціоноу пересылкою 65 кр.)
Tatarszwezenko, życie i pisma jego, napisal Gwidon Br. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зѣ пересылкою перекладаю 25 кр.)

Хто замовитъ всѣ три книжки наразѣ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зѣ рекомендаціоноу пересылкою
Познанъ всѣхъ тѣхъ трехъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати зѣ замовленіями.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае прямо зѣ фабрики

СВѢТЛО

1 а по 75 зр., 11 а по 67 зр., за 100 кил.; при замовленіяхъ 50 килограмъ 3%, а при 100 кил. 5% опусту.

Упрашаеся подавати точно величину свѣчокъ и послѣдну стацию железнодорожнѣи, до котрой мае свѣтло высылатися.

2998 ДИРЕКЦІЯ.

Я АННА ЧІЛЛЯГЪ

маю довге на 185 сантиметровѣтъ великанскѣе волосѣе Льворелей а то въ извѣдѣи 14-мѣсячного уживанія помады моего власного вынаходу, есть она однокимъ средствомъ на вынаданье волосѣи, выкликѣе его порѣстъ, змѣняе шкуру подѣ носѣемъ, выкликѣе у мужчинъ повный сильный зарѣстъ бороды и надае вѣже по короткомъ ужитию волосѣи на головѣи и борѣдѣи природный полѣсъкъ и густѣсть и хоронятъ его передѣ скоромъ посивѣньемъ зѣ до пѣзної старости. Цѣна слонка 2 зр. Розсылаеся шо днѣи у всѣхъ стороны свѣта за надѣсланіемъ грошей або посылплатою.

Csillag & Co.
Budapest, Königsgasse,
и ту грѣба всѣ замовленія надѣслати 28-9 23—?

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае:

певнѣи и выпробованнѣи средства до выбрани всякихъ плѣтъ.

АМАНДИНА усугаея плѣтъ зѣ содѣвъ луковныхъ, бѣла, морженого и т. п. флаконъ . . .	25	КОРѢНЬ МЫЛЫННѢИ бѣлый, служитъ до правн матерій шовковыхъ, потоненныхъ и замарганыхъ, пакетики по 2 кр. и	04
АПСЕИНА вытѣтаея плѣтъ товѣстѣи матерій шовковыхъ барвнхъ . . .	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до выбрани плѣтъ старыхъ зѣ матерій вовниныхъ, бавонныхъ и шовковыхъ, кусники	25
АЦЕТИНА ницѣтъ плѣтъ алькаличнѣи и мочовѣи, флаконикъ	25	ОДАЛИНА найльшше средство до чищенія мужеской одѣжи, усугаея плѣтъ повставшѣи зѣ пороку, прѣтъ, тютюну, молока, лива, кавы, шоколадѣи, лѣскѣи, вѣхости, сметанки, росолу и т. п. флаконъ . . .	35
БРАЗИЛИНА, выпраннѣи въ бразилинѣи матерій чорнѣи, споловѣи и полнѣмленѣи одѣжѣи, ютъ первѣстну барву, стають лѣскучими и твердыми, пакѣтъ	08	ОКСАЛИНА выбираея плѣтъ зѣ атраменту, прѣи и крови, зѣ паперу и бѣла, флашка . . .	25
ЕТИЛИНА усугаея плѣтъ на поможѣтъ зѣ фарбѣи анилиновыхъ, травѣи, лѣкерѣвъ, и смолы фл.	25	КВИЛЯ, матерій повнианъ и шовковѣи, выпраннѣи въ одѣжѣи Квиляи тратѣтъ плѣтъ и одѣжѣи свѣжѣсть, причѣтъ барва матерій нѣчо не тратѣтъ, пакѣтъ . . .	06
ЯНИНА розпускаея плѣтъ чорнѣи повставшѣи на шкѣрѣи при фарбованіи волосѣи, флаконъ .	30	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-ВЫИ усугаея плѣтъ зѣ покусѣи, одѣи и живицѣи, флаконъ	25
ЯВЕЛИНА уживаеся до выбрани зѣ бѣла барвнхъ плѣтъ, а именѣи зѣ шва, вина червонного, овочѣвъ, конфитурѣи, атраменту и т. п. флаконъ . .	20	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистѣи матерій бѣлыи вовнианъ зѣ замарганѣи и пороку, пакѣтъ . . .	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаеся до чищенія пацѣвъ зѣ атраменту, лѣсочка . . .	05		

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3 и ул. Галицка рѣгѣ Валовой. Въ филиахъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Рынокъ ч. 2. 2529

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. ОО. БЕНЕДИКТИНѢВЪ
зѣ монастыря von Soula (Франція)
Dom MAGUELONNE, Prior
2304071 МЕДАЛИ: Буржесъ 1880 — Лондонъ 1884.
наиболѣйшій одѣжачи
Вампѣи одѣжѣи Бурсѣи
„Шодѣпо уживаючи Еликсиръ до зубѣвъ ВПр. оо Бенедиктинѣвъ въ складѣи кѣльяхъ капѣлъ въ склинѣи водѣи, тамусѣи и глѣтѣи порохованнѣи зубѣвъ, бо черезъ те надаеся имѣ благо пользеку и твердѣи зѣмѣи нѣи и удержѣеся ихъ здоровіи.
„Тому то робимо нашихъ читѣтелѣи извѣдѣию прѣслу, зѣрѣтѣи уату на сѣй даннѣи и прѣтѣи зѣвъ, шо есть наильшшѣи средствомъ цѣлющимъ и однокимъ охоронѣи на бѣлъ зубѣвъ.
Зах. 1807 1807 108, г. Croix-de-Segner
Генер. агентъ **Seguin** Bordeaux
Дѣстати можна у всѣхъ добрыхъ торговляхъ переутъ, 2765 дригеріяхъ и аптекахъ

Хористѣвъ и Хористонъ

глядѣе рускій народный театръ И. Биберевича. Зѣ хористѣвъ пожаданѣи булѣи бы особливо мужины зѣ голосомъ теноровымъ и басовымъ.

Родичамѣ, котры-бы хотѣли оддати свои донки до евентуального дальшого образованія въ артистичной каріѣрѣи ручитъся за правдиву родитѣльску опѣку.

Особѣи разумѣючи ноты мають першенство. Зголошенія приймае директоръ Иванъ Биберевичъ въ кождочасномъ мѣсци побуту театру а также товариство „Руска Бѣсѣда“ у Львовѣ (ул. Вѣрменска ч. 27).

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

ПОЛОТНА, БѢЛѢ СТОЛОВЕ
зѣ перворядныхъ фабрикъ

одержавъ свѣжій транспортъ
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ плѣтъ Капитульнѣи число 2.
Цѣнники на жадање оплатно одвѣротноу почтою.

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдаеъ и одѣжачимъ редакторъ Иванъ Бѣлей.

Пайѣръ зѣ елѣр. Чердаковѣи.

Зѣ друкарѣи тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Бѣдгарского.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека знаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Каполя Любика 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Дюга 77 (стара почта). У Вѣднѣ М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolff Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію:

а цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція пошты ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляются лишь на поперекъ застрѣженно. — Рекламация неопечатанной вѣдѣи порта

Поодинокое число коптуетъ 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрѣнкою печатной, въ рубль „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подъязыки считаются по 10 кр. бѣдъ стипендіи.

У Львовѣ дня 1 (13) вересня 1889.

Одъ коли милитаризмъ въ Европѣ такъ страшно поїшовъ въ гору, не обдубавалися може ще нѣколи въ середно-европейскихъ державкахъ основныя маневры пойдъ такимъ враждебнымъ, якъ сегоднѣшній. Споглядючи на тѣ величезныя массы войска, що підѣлає мира представляють пойдъ дозоромъ самыхъ монарховъ або ихъ найздобнѣйшихъ полководцѣвъ справдешный образъ войны, насущаеъ мимо волѣ на гадку, что то есть послѣдній переглядъ военныя силъ въ державкахъ, что ходитъ о сконстатование того, что тѣ вѣдѣи войска суть въ силѣ арибиты, якъ ихъ можна найлѣпше въ даномъ случаю ужити и якъ ихъ хыбы потреба бы и можна ще въ послѣдній хвилѣ направили. Не потребуемо тутъ згадувати, якъ враждебныя арибиты въ цѣлой Европѣ, а головно въ сусѣдній Россіи, галицкій маневры, хочъ тутъ выступала лишь дуже мала частинка той арміи, котра на случай потреби призначена выступити до бою. Очевидно что задача сихъ маневровъ мусѣла бути великою ваги, коли они звернули на себе такъ пильную увагу. Майже рѣвночасно обдубавалися маневры и въ сусѣдній Саксоніи, на котрыхъ гостивъ и нѣмецкій цѣсарь. Король саксонскій называетъ въ своемъ тоаствѣ нѣмецкого цѣсаря вождемъ будущности и въ имени своемъ арміи заявляетъ, что готовъ каждой хвилѣ выступити зъ нею до бою, скоро того зажадае отчина. Отъ мамо маленьку характеристику маневровъ въ Нѣмеччинѣ и Австріи. Ще характеристичнѣйшими мають бути маневры въ полудневои Россіи, коли можна и вѣрити тому, что о нихъ голосать вже напередъ газеты. Тамъ — якъ вѣдѣи, маю бути чорно-жовтою хоругвою не двозначно маркированный воровъ, котрого позиція маю здобувати російска армія. Чи-жъ середъ такихъ обстоятельствъ можна ще вѣрити въ велику силу европейского мира и чи не скорше приходитьея до переконанія, что сегоднѣшній маневры то послѣдній переглядъ военныхъ силъ?

А до такого переконанія мамо возѣ спонукать насъ же и богатыя нынѣшніе обставины. Державы европейскія групується чымъ разъ болѣе, а угрупованье то незадолго вже и скончатися. Нинѣ есть вже рѣчею певною, что по сторонѣ тридержавного союза стоятъ таковы и Англія. Недавно тому розбѣшлася була поголовка, что до союза державъ европейскихъ приступила таковы и Испанія. Испанскія газеты заразы выступили противъ того и

здементували ту вѣсть. Не потреба чейже доказувати, что поголовка та була розпущена умисно длятого, чтобы высондувати публичную опинію и эфиркувати, якъ становитъ заняла бы въ даномъ случаю Испанія. Теперь вже вѣдѣи, что Испанія осталась-бы на боцѣ одъ другихъ державъ. Треба же чекати, что принесетъ заповѣдана подорожѣ нѣмецкого цѣсаря до Греції и — якъ кажутъ — до Константинополя та якъ выпадутъ выборы въ Франції. Якъ по сегоднѣшнихъ маневрахъ будесъ мати докладный образъ военной силы найболѣешихъ державъ Европы, такъ по повѣдѣи фактахъ буде мабути можна знати точно, якъ остаточныо угрупуются державы. Одъ выборовъ въ Франції буде зависѣти, чи Франція зможе и схоче отверго стануть по сторонѣ Россіи и оглошати явнымъ той союзъ, котрый нинѣ — якъ кажутъ — держитъ еще въ тайнѣ, а котрый потребуе еще лишь ратификації. Найцѣнавійшою же була-бы подорожѣ цѣсаря до Константинополя. Туреччина все же до нинѣ хитаетъея между влияниемъ Россіи и заходной Европы; и зъ симъ йи але и зъ тамтѣмъ не добре. Може бути, что по гостивъ нѣмецкого цѣсаря въ Константинополѣ, Туреччина обдужилася-бы зрѣшучий крокъ. Та только пытанье, чи цѣсарь Вильгельмъ схоче дѣйствно загостити до султана. Бѣтъ се провѣтъ, о котромъ же нинѣ сумѣваются, бо разъ: султанъ бувъ бы змушений оддати визиту цѣсарю, на что бѣтъ не може рѣшиться, а одтакъ и не знати, чи цѣсарь нѣмецкій зъ огляду на Россію хотѣвъ-бы то арибити. На всякій случай можна припуснати, что зъ концѣмъ подорожѣ нѣмецкого цѣсаря и зъ выборами до парламенту въ Франції, закончатся и угрупованье державъ, а зъ нимъ буде довершена и готовность до войны. Державы европейскія будутъ тогда могли спокойно споглядати на себе и чекати, коли и котра зъ нихъ дастъ першій знакъ до войны.

Зъ того, что теперь дѣсѣ на балканскѣмъ пѣвостровѣ, выходятъ майже якъ найвѣрнѣе, что съ стороны Европы призначена вже зъ горы дати почетокъ до величезного, може же не бувазого доси перевороту въ нашѣй части землѣ. Не безъ причины оминають все державы балканскій пѣвостровъ якъ ту яку посудину зъ експлодующою матерією, а найболѣешимъ ихъ стараньемъ есть удержати на Балканѣ, доны лишь дастся, status quo. Чи долго се вмѣ буде удаватися, годъ предвидѣти, а зъ великихъ объявъ можна навѣтъ вноси-

ти, что хыба лишь дотѣ, доки се Россія захоцѣся. Стремленія и антагонизмъ балканскихъ народѣвъ суть за надто великій и сильнѣй, а влияние Россіи маю тамъ за надто крѣпкій пойдъ собѣю грунты, якъ чтобы тамъ довогъ можна удержати дотеперѣшный status quo. Россія стратила выравдѣ, хочъ може болѣеъ поверховно, свой влияние въ Болгаріи — и то можна сказати черезъ свою власну вину — але за то обдѣскала влияние въ Сербіи, де теперь дѣлае вже осторожнѣйше, якъ дѣлала въ Болгаріи. Для интересовъ Россіи есть навѣтъ Сербія нинѣ далеко кориснѣйша, якъ могла бути Болгарія, бо Сербія своимъ становитиемъ сягае далеко глубше въ интересы заходно-европейской политикѣ, якъ то могла-бы Болгарія. Одъ часу уступленія кор. Милана ставъ влияние Россіи въ Сербіи дуже великій, а митрополитъ Михаилъ и російскій посолъ Персидянъ заходяться пильно около того, чтобы той влияние удержати въ повной силѣ. По-при велико-сербскій идеалъ разбудилася же теперь и давна ненависть до Болгаръ. Сербія не може знести влияние Болгаръ на Македонію, котру уважае за свою. Зъ одѣи то походитье, что коли зъ одной стороны Сербія старасѣя разбудити велико-сербскій рухъ въ Босніи и Герцеговинѣ, то зъ другой стороны выступаетъ таковы энергично противъ болгарского руху въ Македоніи, а по-при то все лагодитъ свои военныя силы. Рухъ военный въ Сербіи выкликаетъ въ Болгаріи навѣтъ таковы занепокоенье, что тамъ мамо всакихъ заворѣнь сербского правительства, не хотѣтъ вѣрити тому, чтобы Сербія не задумывала цѣль противъ Болгаріи тѣмъ болѣе, что на болгарскій границы громадитъ чымъ разъ болѣеъ масса сербского войска. Антиболгарскій рухъ въ Сербіи есть очевиднымъ наслѣдкомъ російского влияния, а съ болѣеъ объявляея той влияние въ справѣ велико-сербскихъ змаганъ и въ справѣ розводѣи короля. Ба, навѣтъ зближенье Сербіи до Черногоры есть дѣломъ Россіи. Давнѣйшамъ рокамъ була-бы Сербія не поступила такъ супротивъ Черногоры, якъ то арибита теперь. Правительство сербске дозволило именнѣ тѣмъ Черногорцѣмъ, котрыхъ голодъ выгнавъ зъ краю, осѣсти у себе и обѣцало ихъ надѣлѣти землемъ. Поступъ въ зближенію обохъ сербскихъ краѣвъ очевидный. Яка есть теперь прихильность Сербіи до Россіи, дало найлѣпшій доказъ святкованье именнѣ царя зъ великимъ торжествомъ по цѣлой Сербіи, а все, и регенты и министры и духовенство слово-

словили царя яко найболѣешого пріятели Россіи.

Але и въ Болгаріи не стратила Россія ще зовѣмъ своего влияние. Тамъ спинае его лишь рука Стамболова хочъ, якъ видѣи, лишь зъ великимъ трудомъ. Сама-жъ „Балканска агентія телеграфична“ органъ болгарского правительства доноситъ, что онгоды арештовано въ Софіи дванадцѣти проводирѣвъ зъ оппозиції, котрою управляютъ Цанковъ, Радославовъ и Каравеловъ, за то, что они въ день именнѣ царя розсылали якѣсь окружники, котрымъ хотѣли надати урядовый характеръ. Выходило-бы зъ сего, что партія Цанкова, Радославова и Каравелова сполучилися зъ собѣю бо-дай что-до своихъ односѣи до Россіи. Таковы не позволило правительство болгарске обдиривати заупокѣиенъ богослуженье за погибшихъ въ войнѣ російскихъ воѣвоѣвъ. Видѣи зъ того, что рухъ въ користъ Россіи и въ Болгаріи не ослабѣ.

Такъ само дѣсѣ и въ Румуніи. И тутъ ведесѣ силна агитація въ користъ Россіи. Давнѣй „вѣконарѣ“ знову появились и рознидають по краю портреты царя. Але что найцѣнавійше, то есть то, что навѣтъ между румунскими урядниками есть дуже богато прихильниковъ Россіи. Въ виду такого стану рѣчею не выдадутся звѣстнѣ „Десятъ заповѣдей Россіи“ маловажнимъ и смѣшнымъ дѣломъ; видѣи, что они знаходять на Балканѣ людей, котры въ нихъ вѣрятъ.

Такъ отже маю Россія тысячай способы, котрыма може выкликати на Балканѣ новый закомотъ, а коле-бѣ тогды навѣтъ и не хотѣла, то потребуе лишь чекати, доки дѣло само собою не доспѣе а тогды выступити зъ своимъ жадаваніи и претенсіями. На Балканѣ може отже далеко лѣкше и скорше розгорѣтисѣ межанародна борба якъ на заходѣ одъ стороны Франції, бо тутъ нема сконпликованныхъ интересовъ а коли вже розгорѣтисѣ, то знайдѣе вже все державы приготованъ до нея. Ажъ лѣчно згадувати о такой евентуальности; але милитаризмъ, что вже страшно гнетъ народы вѣдѣи то въ интересѣ мира, не дозволяе сподѣватисѣ и припуснати иного якъ лишь кровавого кѣнца, якъ лишь борбы всехъ зъ всема, а конецъ такий зближаея чымъ разъ болѣе въ мѣру того, якъ державы стають готовѣи до борбы.

Мой отецъ.

Оповѣданье Л. К. Назаревича

2) (Зъ сербского.)
(Дальше.)

Одного дня отецъ вернувъ пѣзно до дому. Ну, нѣчо. Другого дня таковы пѣзно. Зновъ нѣчо. Ажъ одного разу мати добачила, что вернувъ безъ годинника. Перелякалася небога и спытала:

— Дмитре, а де твоѣ годинникы?
— Побѣлавъ до Вѣлграду направиати.
— Ажѣ-жѣ, Дмитре, годинникы ишовъ добре...

— Не слѣпный я, анѣ дурный, и сами знаю лучше, коли годинникы ходитъ добре а коли але!

— Что-жѣ було дѣяти? Мати моя замовкла заразы. Я чувъ только, якъ другого дня сказала до сестры:

— Огъ, нещастіе! Огъ усе стратитъ, что маю! Дѣждемѣя ще того, что на старѣ лѣта треба буде пойдти до чужихъ людей въ наймы...

Одного дня — а було вже коло 10-ои а може грошки ранѣе — вернувъ зъ казарнѣ. На головѣ маю баранячу шапку астраханскую, на груди блѣшавъ золотой ланцюшокъ, а на палецѣ грубый, а за поясомъ пистолетъ зъ сѣрбиною рукою, вызолоченою и высадженою дорогими камѣнями. Шкѣра надъ лѣвымъ окомъ почала рухатися, — очевиднокы бувъ въ настрѣи веселѣмъ.

Входячи до комнаты, вытягнувъ годинникъ, немовъ хотѣвъ побачити, чи вже дуже пѣзно.

— Ты дѣставъ уже годинникы назадъ — заговорила мати, — вже направиленъ?

— Уже, — одповѣвъ отецъ.

— А что то у тебе за ланцюшокъ?

— Ланцюшокъ, якъ авчійно ланцюшокъ! — обдказавъ, але мягко, не такимъ тономъ гнѣвнымъ, якъ авчійно.

— Бачу, — сказала мати, — але зъ-вѣдѣи ты его вѣзѣ?

— Купивъ.
— А та баранкова шапка? Бѣйсе Бога, таку маю у насъ только касіеръ Митя...

— Я и шапку купивъ...
— Одъ него?
— Такъ.
— Але чомъ...

Въ тѣи хвилѣ отецъ такъ страшно глянувъ на матѣрь, что она не докѣнчила слова и замовкла.

Онѣ почавъ роздѣгати. Я глядѣвъ на то зъ-пѣдъ ковдры. Вынявъ зъ-за пояса рулонъ грошей, такий великій, что заповнивъ ему цѣлый кулакъ, — и винувъ на столъ зъ размѣхомъ, ажъ голосно забрѣвѣнуло.

То было самѣи дукаты!

— Сховай отѣе, — сказавъ до матери и выповъ до пекарнѣ.

Мати взяла той рулонъ въ два пальцѣ, обѣежно, мовѣ-бы что нечистого.

— Что тутъ почати зъ тѣми грѣшми! — шепнула тихенько до мамы сестры. — Я знаю, что золото се прокляте... дѣвольскій грѣшъ... Они мусѣтъ пойдти зъ дому такъ легко, якъ прийдѣи. Мусѣтъ!

Зъ сего бачитъ, что не було то анѣ шалыве жатѣе анѣ порядне. Така! Мати моя не була шалыва, а зъ нею и мы не були шалывѣи...

Давнѣйше — оповѣдала маю мати, — отецъ бувъ зовѣмъ ничимъ человекомъ. Ба и самѣи прагдую собѣ, мовѣ вѣрѣвъ сѣтъ, что часто бравъ мене на колѣна, стругавъ для мене сошѣи изъ вербы и въ малѣмъ возку возивъ мене по сѣножати. Але — говорила мати — одъ коли побратався зъ касіеромъ Митѣю, а зъ Христомъ зъ улицѣ Маковерской, зъ антигетомъ Савою и зъ болѣеюма ишными, все пошло навѣше и Богъ зна! по якому.

Теперь отецъ не мѣтъ стерпѣти, чтобы аго о что запытати. Заразы перебивавъ словами:

— Дбай ты о свои справы! А може тобѣ такъ добре на свѣтѣ, что не маешъ про что другѣ мыслѣти?

И что-жѣ на то казати? Видѣи, почувавъ ся, что робитъ але, вѣдѣдѣея людей, але бувъ

уже въ сѣняхъ злого и не мѣтъ зъ нихъ выдѣбуться.

А однакъ — може вамъ то буде здаватися смѣшно — а однакъ то бувъ добрый чолвѣкъ... Добрый, йи же Богъ!... Але такъ уже мусѣло бути!

Одного разу не самѣи одивъ вернувъ до дому, — не памятаю, якъ могло бути пѣзно.

Мати моя перепудиласѣ.

Заразы поїшовъ зъ якимъсь другимъ чолвѣкомъ въ дверемъ одъ подвѣра. Оба тихо шептали. Выйшли на обѣесть. По якомъсь часѣ учули мы вранье и тупѣтъ коня. Хтѣсъ обдѣхавъ...

Я не розумѣвъ, что се значитьея.

Коли отецъ згодомъ вернувъ до комнаты, я зачавъ хропѣти, а сестра моя притаялася тихеско, мовѣ-бы одъ давна спала. Отецъ мовчавъ, мовчала и мати. Я дармо шуривъ уха.

Наконецъ мати почала перша, заговорила солодкимъ, лагѣднымъ тономъ:

— Карого намъ забравъ?

— Такъ, — брѣвъъ отецъ.

И зновъ стало тихо. Я чувъ, что мати плаче зъ-тиха; не бачивъ я того, але, кажу, чувъ...

— Дмитре! — почала зновъ по хвилѣ, — бѣйсе ты Бога! Змелосердися надъ нашими дѣтьми и перестань брататися зъ тѣми дѣволами!... Хто зъ ними товаришуе, попадае на сѣмъ и на тѣмъ свѣтѣ!... Дмитре! Придѣвсь тому картарѣи Иванови! пригласѣея ему! Чолвѣкъ зъ такихъ достатѣвъ — на что бѣвъ зѣйшовъ нинѣ? якъ никакъ упавъ!

Желудѣ збирае и шкѣры для жидѣвъ скуповуе по селахъ! на таке зѣйшовъ!... Дмитре! Подумай, что и я на старѣ лѣта могла-бы людей прѣити о шматокъ хлѣба, а нашѣ дѣти до чужахъ може людей наймуться у наймы!... Дмитре! Коли мене любишь...

И почала плакати, ажъ заходигисѣ.

Тогдѣ отецъ зъ крѣкомъ:

— Якъ смѣешь грозити менѣ такою долею и заводити за мною, коли я же живу!... Иле тобѣ може о того карого здохляка?.. Мой бувъ! я доробився его!... Завтра, коли схочешъ, куплю десятъ такихъ!

Мати не переставала плакати.

— Знаю, Дмитре, — промовляла дальше, якъ только могла найлагоднѣйше, — знаю о томъ. Але тѣ пріятели заберутъ тобѣ за чергоу усе. На дѣти нашѣ заклиаю тебе: покинъ тѣ нещастнѣ карты!... Прѣцѣвъ добре знаешъ, что мы на то наше добро въ потѣ чолвѣка тяжко трудилися!... А теперь, такий урвѣтель, такий шибеникъ, маюте мене выгнати зъ моихъ хаты!... Охъ!...

— А хто-жѣ тебе, жѣбно, выгнать?

— Навѣтъ иде нѣхто, знаю... Але опѣсѣя, якъ ты такъ дальше станешъ грати!... Охъ, мой Дмитре, прѣцѣвъ то рѣчь Богомъ проклята — тѣ карты!

— Сто разѣвъ уже казавъ я тобѣ: не важѣя читати менѣ „отченашу“ и не плачь на дармо! Я ще не втративъ розуму на только, чтобы потребувавъ жѣвни за опѣкуна. Досѣтъ того!

И зновъ замовкла — та праведна душа. Перестала навѣтъ плакати — не зронила вже нѣи одной слѣзы. А коли, слѣзы ты плыли, то у внутрѣ еи груди и лягали камнемъ на еи серци.

Минавъ день за днемъ и все йшло по давному.

Отецъ приносилъ теперь зъ-часта цѣлы рулонны дукаты и зновъ деѣе подѣвѣвъ. Часами приходивъ безъ перстѣи, безъ годинника, безъ вываиваного золотыми гвоздѣами пояса. Часомъ зновъ приносилъ два-три годинника и болѣе дорогахъ перстѣи. Одного вечера прийдѣвъ зъ новою парѣю чобѣтъ пойдъ пахоу и зъ якоюсъ сумановою безъ рукавѣвъ, другимъ зновъ разомъ прийдѣвъ сѣдло, потѣмъ тузавъ сѣрбиныхъ ложекѣ, а одного вечера придѣвѣвъ цѣлу барылку устрицѣ. Наконецъ, одной ночи, прийдѣвъ назадъ карого, того самого, нашего карого!

На другѣи день вучивъ на него заразы новый комутъ, запрягъ до брѣчки, поставивъ крѣсло передъ скелѣомъ, — на знавъ, что замкнѣи и чтобы нѣхто зъ нѣчимъ не приходивъ, — а самѣи поїхавъ на мѣсто — ррру!

— ажѣ здавалося, что брукъ попускае въ кусѣи!

З'їзд польських правників і економистів у Львові.

З'їзд польських правників і економистів розпочав свій Львів своїм засіданням вчора. Председателем з'їзду виступав д-р Фр. Смольку, заступниками Волод. Спасовича, президента Симоновича і Каспарка, професора унів. з Кракова.

З'їзд рефератів, котрі дотепер оголошено друком, заслугою на особливу увагу рефератів д-ра Стебельського "О судах присяжных". Річ тут цікава вже сама собою, своїм предметом так багатограничним в історію нашого судництва. Д-р Стебельський розбирав діяльність судів присяжних в нашому краю на підставі даних, доставлених практикою і застановлених над кесією справедливості їх вердиктів. Найсправедливішими признає вердикти присяжних в справах, де йде о порушення власності а именно вкрадів. Тут суд присяжних звичайно дуже строгий і звичайно затверджують поставлений їм питання, скоро лиш розправа викидає вину по стороні обжалованого. Не так буває при сироневірних. Тут видають присяжний часто вердикти уменшення, хоч обжалований сам признає до вини або вину тут виказала розправа, не лишаючи ніякого сумніву що-до неї. Обжалований правник вже до того, що присяжні улюбляють їх при сироневірному для обжалованого і для того гадаються навіть, коли їм замість присяжних визначати звичайний трибунал. В Галичині обжаловано в р. 1883 о сироневірності 132 людей, з котрих улюблено 55, в р. 1884 — 106 людей, з котрих улюблено 40, в р. 1885 — 121 людей, з котрих улюблено 40. Великі труднощі представляє для присяжних судів злочинство ошуканства, бо тяжко єсть для них відібрати безправності цивільну для карної і для того переважна частина вердиктів що-до ошуканства єсть несправедливою, бо тут має присяжний суд сповняти задачу переходячу его сили. В р. 1883 було обжалованих о ошуканстві 3307 осіб, з котрих улюблено 1154, в р. 1884 було обжалованих 3964 осіб, з котрих улюблено 1203, в р. 1885 — 4022 осіб, з котрих улюблено 1260.

При злочинстві убійства (Mord) лякає знов присяжних строгість кар (т. в. кара смерті) і они користують з кожної хоч би зовсім дрібною і незначною обставиною, що би мала нагоду улюбляти злочинця. Особливо дуже часто при доказанні навіть фактів улюбляється злочинець поклукуючий на мотиви діяння оправдуючі в очах присяжних саме діяння. Таким способом улюблено в р. 1883 на 235 убійств поставлених в стані обжаловані, 58, в р. 1884 на 273 — 71, в р. 1885 на 381 — 74.

Ще гірше дїєся при злочинстві дїтеубійства. Тут милосердя присяжних над матерю, котра звичайно убиває дитя з нужди або сорому і для того видають вердикти уменшення так, що злочинна мати карався звичайно лиш за проступок затаня злогів з 340 з. к. В львівському трибуналі було в р. 1883 о дїтеубійстві два обжаловані, з котрих в одному случаю улюблено обжаловану матір, в р. 1884 було три обжаловані і в всіх трьох случаях улюблено обжаловані; в р. 1885 в даному в шести таких справах чотири уменшення вердиктів. Менше сиронуватимуть суди присяжні при злочинстві забиття (Todesschlag), а ще менше при злочинстві тяжкого тілесного ушко-

дження. Тут бувають засудження частіші і вердикти справедливіші.

Найбільше улюбляючих вердиктів було в Австрії досі в злочинствах політичних, бо тут після гадки референта розділяється суди присяжні більше чим поглядом на справедливість мотивами політичними національними і хібно понятими лібералізмом.

Після обчислень статистичних було в р. 1883 процесів о зраду стану 47, з котрих в даному 43 улюбляючих вердиктів, в р. 1884 улюблено на 58 справ 27, а в р. 1885 ціле число обжалованих знизалося на 12. О злочинстві бунту і розруху обжаловано в р. 1883 — 22 осіб а улюблено 10, в р. 1884 на 80 улюблено 69, в р. 1885 на 2 справи було одно улюблено. О злочинстві порушення публічного супкою внесено в р. 1883 — 18 обжалованих, при котрих улюблено в 7 случаях, в р. 1884 на 37 справ в даному 22 улюбляючих вердиктів, а в р. 1885 на 10 процесів улюблено в 7 случаях одні обжаловані.

Найдрастичніше однак виступає недоброзичливість судів присяжних в процесіх о обиду чести, поштовху писемними пачетами. Тут впливають все посторонні намови, голоси опинив публічно, пристрасть і охота стати популярним так, що пошкодовані на чести дуже рідко одержують на той дорож належну їм сатисфакцію. Свідчать о том дати статистичні. І так внесено в р. 1883 — 36 жалоб о обиду чести а на то в 21 случаях улюблено обжалованих, в р. 1884 внесено 45 жалоб, а улюблено в 29 случаях, в р. 1885 внесено 50 жалоб а улюблено в 45 случаях.

Визагає виходить порівняння між юрисдикцією трибуналів звичайних а трибуналів присяжних в некористі послідних. І так прим. в р. 1883 видали трибунали звичайні 85% вердиктів засуджуючих, а 15% улюбляючих, а присяжні 72% засуджуючих а 28% улюбляючих — в р. 1884 видали трибунали звичайні так само 85% засуджуючих а 15% улюбляючих вердиктів, а присяжні лиш 71% засуджуючих, 29% улюбляючих. В р. 1885 видали звичайні трибунали 86% засуджуючих, а 14% улюбляючих вердиктів, а присяжні лиш 74% засуджуючих а 26% улюбляючих. Спеціально в Галичині цафра засудів улюбляючих росте з кожним днем, бо коли на 1000 обжалованих в даному в р. 1874 — 765, в р. 1875 — 720 і в р. 1876 — 720 улюбляючих вердиктів, то в р. 1883 в даному вх 640, в р. 1884 — 608. Після рапортів, які прокуратори округи здають надпрокураторові, було в галицьких трибуналах на 100 вердиктів судів присяжних в р. 1885 — 22, в р. 1886 — 19, в р. 1887 — 23, в р. 1888 — 24 неоправданих і безпідставних т. в. таких, котрі безпідставно улюбляють обжалованих. Найбільше таких, після погляду прокураторів безпідставно улюбляючих вердиктів, припадає розміром на Львів і Чернівці, найменше на Золочів.

Референт додає в цифрах тих об'єктів очевидного упадку інституції судів присяжних а причиною того видат в том, що присяжні не розуміє добре своєї задачі, що судити вину обжалованого не після закону, а після свого суб'єктивного враження. На той підставі доходить референт до пересвідчення, що суди присяжних не відповіли у нас своїй задачі і не показали в практиці позитивних.

Реферат д-ра Стебельського наведе ми

так докладно і широко нарочно для того, поважачи хочемо відповісти на его замітку в окремі статті. Бєть то справа так важна і такого загального інтересу, що кожде словце до пояснення єи може мати велику вагу і для того не належить поминати єи мовчки, а треба їй близше і докладніше приглянутись.

Перегляд часописей.

[Nowa Reforma про сесію нового сойму. — "Червоная Русь" о промові Крушинського до цїсаря. Написти в "Червоной Русі" на "Дїло".]

В справі скликання нового сойму наше Nowa Reforma:

Досі ще на визначений річниц скликання нового сойму. Після вістей приватних має соймі зібратись д. 8 або 10 жовтня. Натоміст уже майже певно рада державна буде скликана на 20 падолства, тїж соймови лишаться по найбільше п'ять тижнів часу. А новий соймі мусити більше, як звичайно часу, утратити на верифікації виборів а потім на виборі комісії. Може прецїдє знайдєся тїсь — може вийдєть краєвий, — хто би хотїв тїє тепер, в останній хвилі присїдїти річниц скликання сойму. Один тїждень різнїцї може багато заважити: чи перша се ія сойму буде продуктивнішою чи безплодною... Як-небудь станєся, а пригадуємо вийдєть краєвому давній ухвалї сойму про зачасну розсылку послань справодань і провєдєть, що-би, особливо новї, послы могли в них розглянуться.

Оногды подали ми, дословно після "Червоной Русі", промову о. Крушинського до цїсаря і замітку цїсаря. "Черв. Русь" замїчає при том:

"Текст наведенной рїчи, записан сїчасъ за свїжої памяти мїстнимъ корреспондентомъ "Черв. Русі" в Краковѣ и, по увѣренію сего ж. корреспондента, если онъ не вполнї согласенъ, то совершенно обліжєть къ подлиннику". — Дальше пише: "Его Величество, не приготовленный очевидно на такую овацію со стороны Русей... сї полнымъ удовольствіемъ замїтилъ предъ лицемъ всѣхъ и всему лукавству воочію: Das ist die Geistlichkeit der Russen! Тїмъ подлиннымъ высочайшими словами: "Вотъ то єсть русское духовенство!" затвердилъ Его Величество опять истинную связь вїрнопопеданной Русі сї свїтлымъ Габсбургскимъ Домомъ."

Намъ здаєся, що ані промова о. Крушинського ані слова цїсаря не суть в "Черв. Русі" бїдай вїрно. Промова о. Крушинського єсть подана в способі, зї нїмєцкимъ языкомъ і стїлемъ зовсїмъ незгодній, а в що до змісту не єсть она щасливо уложена. Слова же цїсаря в тїй формі, якъ подає в "Черв. Русі", значили-бї радше: "Таке то духовенство мають Русини!" нїж: "то єсть руске духовенство." При томъ же мусимо замїтити, що цїсарь о Русинахъ своєи монархіи жививє консеквентно виразу "Ruthenen, ruthenisch", а передъ кількома роками, коли одєть рускїй священникъ на Угорщині представивєся цїсарєви якъ "russischer Geistliche, мавъ цїсарь, після донесєня газетъ навѣть замїтити: "Sie meinen wohl, ein griechisch-katholischer!" Ми впрочїмъ ані до форми промови о. Крушинського ані до форми замітку цїсаря не можемо привязувати особливон ваги.

В тїх трохъ числахъ "Черв. Русь" кїдаєся зї неузасадєними напастями на "Дїло". В ч. 179 вї статі надбєланїй о злучєнїи воспитанца дївоного вї Перемьшлї зї інститутомъ дївоцїмъ Василїяновъ в Яворові дописуватєль нападає на передову статію в ч. 182 "Дїла" і мнимого єи автора вї некончє чємнїй формі. Ми заявляємо, що дописуватєль зовсїмъ помилавєся що до особи автора, а дивувамєся, що той же самъ дописуватєль, котрий ту саму статію надбєлавъ зарозомъ і нашої редакції, мїгъ рївночасно вї другїй газеті виступити вї такїй способі протївъ нашої газетї: єсть то особливє понятє о — вже не кажємо справедливості, але навѣть о формахъ товарнєскв вїдїливості.

В ч. 176 вї "Хронїцї" вї статїйцї "Вї замітї бєзвїного" пише "Черв. Русь": "Вї одномъ нїзъ предїдущїхъ нумеровъ газетї "Дїло" сїдїланъ бїль несправедливо упрекъ о. Іосафу Гулї, прїходивку вї Чєпєляхъ, за то, що бїдто євє не являєся вї дєнь виборєвъ вї голосованїю вї Бродєкахъ, хотїа сїстоялъ вибратєлемъ, опасаясь, щобї не потерїти панєвої лєски. Заявляю протє, що... упрекъ "Дїла" бїль несправедлив, або о. Гулї бїль вї дні виборєвъ тяжело болїний... Пашучїй тї строкї... можєть єть часотєю совїстїю опровергнути нїснїуація Дїла..."

Констатуємо що в "Дїлї" вї статїй "Вїбїрї послы в Бродєкахъ" (ч. 178) тїлькє всего було написано о о. Гулї: "не являєся оо. Гулїа в Лотоцкїй зї Лєшнева". Не було ані слова "о паньскїй мїлости" ані не бївъ зробленїй найменшїй "упрекъ" о. Гулї Пашучїй до "Черв. Русі" повинєнь протє зї бїльшою совїстїюю поступати і не закидати нїснїуацій "Дїлу", коли самъ нїснїує.

В ч. 178 "Черв. Русі" вї "Хронїцї" зновї кїсь дописуватєль Х. бїль Устрїкєць-дольнїхъ "опровергаєть корреспондєнцію нїзъ адїшнїй окрєстностї, полную клеветъ на оо. Капрїана Ясєницкого нїзъ Загоцєви и Влад. Рїнявца нїзъ Тїсної, бїдто они руководилїсь во время послїднїхъ виборєвъ єгоистичными амбіціями и повредили такимъ образомъ выборъ русекого кандидата вї Лєску." Почт. дописуватєль здаєся зовсїмъ не вї своє дїло. Оо. Ясєницкому і Рїнявцєви нїгдє і нїколи нїякїй корреспондєнт "Дїла" не робивъ нї найменшїхъ закидєвъ, а протївно "Дїло", зяючи обохъ сїхъ отцївъ якъ дуже шїрїхъ і ревнїхъ патріотївъ, виразалося о нихъ тїлькє зї похвалами і узаньємъ. Вправдї в ч. 164 бїли дєякї закиды протївъ нихъ, але то не вї корреспондєнції бїль Устрїкєць-дольнїхъ зї Ясєновъ зї поважнимъ підписомъ именъ авторбївъ. Звїстїю-жї, що за рубрїку "Надбєланїє" нїяка редакція не бїдповїдає, такъ само якъ за нєсатєрї. А вїгаданє "Надбєланїє" помїстїла наша редакція тїлькє вї доказъ бєзосторонностї своєї, якъ бїдповїдє на зовсїмъ яного рода дописъ в ч. 156; своєи власнїй поглядї виказала редакція в ч. 172 і вї нїшїхъ, а тї тїж дїї передъ "опроверженїємъ Черв. Русі"...

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Рєчїнецъ скликання ради державнои ще не означений, позаякъ правительство заняте ще справами, які мають бути предложєні соймамъ краєвымъ, що вже на слїдуючїй мїсяцъ зберуться на засїданя. Вї справі ре-

Мы привыкли теперь уже до всего. Тільки мати разъ у-разъ плакала і проявляла великій несповбї. Бо і якъ же могла бути спокійною? Крамъ наш — занєдбаний — пропає. Зї людєй, збї службї, одно по другімъ виносєлося до кого нїчого. Все шло тепер вї нашбї домъ, якъ вї закидбї, а грошї выкидалися часто бєзъ нїякої потреби повными пригорщами.

Прїятєлї бїця почали теперъ заглядати і до дому. Тогдї замыкалися разомъ зї отцємъ вї великій комнатї. Свїтло горїло, дукаты брєвїкали, карты шелестїли, дымъ зї тютюну клубився вї комнатї, а середъ того дыму крутився слуга наш Стоянъ, прїготовляючи для гостей каву — разъ-на-разъ. Памятали, що на одїмъ такбїмъ вечерї Стоянъ показувавъ намъ дїтямъ другого дїя вїльєка блящачїхъ дукатбївъ, що якъ дбєствъ за обслугу. А наша бїдна мати сидїти бувало зї нами вї другїй комнатї, очї єи счервонїли, лице блїдє, долонї розпалєні. Знаю о томъ добре, бо бувало на "добранїч" цїлую єи вї руку. Бєзъ настанку повтаряла пєштомъ, немовъ бєзсвїдомо: "Боже всемогущїй! амілуйся надъ нами!"

Такимъ чиномъ отєць зовсїмъ бїдвєть бїдъ родини. Теперъ усе мовчавъ, але матери нїколи не поспївѣть глянути вї очї. Насъ дїтєй такожъ не поспївѣть, але і не повпївѣть теперъ нїколи лїхого слова. Давѣ тїлькє о то, щобї якъ найменше задержатися дома. Коли котрє вї насъ попросило о грїбъ на оловцє або перо, дбєствало заразъ цїлу плату (до 40 крейцєрбївъ). І на обїдъ закупувавъ найлучшїй рїчї. Моя одѣжъ була тогдї вї школї одною зї найбогатшїхъ і найкраснїхъ.

А однакъ менї було чогось такъ сумно, коли я поглянувъ на матірѣ і сестру! Обѣ выгладяли теперъ старше, були бєзъ блїдї, мовчущї, сумнї. Не смїла теперъ нїкуды вїходити. Нїхто і до нихъ не заходивъ, жївнїи взагалї перестали бувати вї нашбї хатї, а являєлося тїлькє тї "лєдацї" та "драбуги", якъ ихъ называла мати.

Вї скєйчъ тогдї уривався майже зовсїмъ. Отєць, бачучи сє, почавъ говорити:

— Маю продавати якому тамъ шєвцєви індїто за 10 лєгїтовъ? Нєхай вїдє до жїдбѣ! Онї бїдъ того!

Мати не поспїла прорєчи ані слова протївъ того. Познїйше менї вїповѣдалєся, якъ їй тогдї, на якієс єи замїтї, отєць бїдповѣвѣвъ:

— Слухай! Говорю зї тобою по сєрбски. Щє лишъ разъ вторєнєшь якє слово, я пошучу само бївъ нїшої хатї, пересєлюсь, а тї тутъ оставєшєся і говори собѣ "отченашъ", кому тобѣ любї! За-тїмъ то со-бѣ до-о-брє!

І небога мовчала, якъ камїнь. Серцє єи стїскалося, зї дїя на дєнь бїдшала, маниѣла, не переставала тїлькє збїхати до Бога: "О, Всемогущїй, карай насъ, але не опускай зовсїмъ!"

Ахъ, теперъ бачите певно і самї, що зї того вїйшло!

Одного вечера отєць прїйшовъ зновї зї своими товаришами. Прїставъ до нихъ якієс Петро Сєлєнбачичъ, торговєць худбї що продававъ своєи інтерєсы вї Пєшчї. Вуса єго сторчали, якъ цїтїна, а чоло за-дїя лїсоны сягало ажъ на задъ головы. Шарокон бувъ тварї, товстїй. На камізольцї єго блящавъ грубїй золотїй ланцюшокъ, такїй самїй, якъ той, що то разъ бувъ у мого бїця. На пальцї сїявъ великій перєтєнь і цусєвѣть такїй огонї, що годї було дивитися на него. Ходивъ хатячєсь, говоривъ низькимъ басомъ і усмїхався малыми зелєными очами. Глянувши на него нагле, можна було перепудитися єго, якъ-би вовка.

Отже, якъ сказано, прїйшли зї бїцємъ. Стоянъ заразъ побїгъ роззалїти ватру на каву. Засвїтили цїмїри свѣчки. Дымъ зї тютюну почавъ тягнути зї тої комнатї, мовъ зї печї. Попивали каву і мовчали, якъ Турки. Тїлькє дукаты дєвєкали а карты шелестїли.

То була страшна нїч!

Мы зї матерїю зачїналися вї нїчїй комнатї. Мати вжє і не плакала. І сестра такожъ. Лицї ихъ були блїдї, очї загалї і мовъ-би перелудженї. Вї порівнаню зї тїмъ — смєртъ мого дядька була нїякимъ.

Кілька разбѣвъ прїбїгавъ отєць до нашон комнатї, а пбїгъ зї него ажъ капавъ. Дєсєма-дєнь єго бувъ розпачїй, такъ само сорочка, а зї пбїгъ нєи видко було зарослу сїльну грудь. Дивився зї-пбїдъ лоба, якъ Турокъ.

— Дай нє бїльше! — сказавъ до матери.

Серцє у нєи задрожало. Однакъ мовчки

отворила шкатулу і подала єму жємєно грошєй, а бївъ завязавъ ихъ собѣ вї хустину. При томъ поглядѣвъ у бїкъ, а ногами пересєгувавъ такъ само, якъ я, коли мєнє другї школярѣ на улицї дожидали, або сестра хлїбъ для мєнє крадала.

Взявши грошї, шєпнувъ начє до себе: "Но, чє лишъ отєс!" — і вїбїгъ зї комнатї. Але то "чє" — то "чє"!

Наконецъ прїйшовъ уже щось у-пять!

— Дай! — сказавъ до матери, а лицє у него було чорнє, якъ земля.

Мати мовчки поїшла до шкатулы, але силъ опустїла єи — ослабла і нахилилася надъ шкатулою. Бачивъ я тогдї зї-пбїдъ кодрї, що і отєць мій — такїй дужїй чоловік! — такожє оперєся о пїчї, не могучи вєстати на ногахъ.

— Скорше! — кликавъ на матірѣ, отбїраючи собѣ рукавомъ пбїтъ изъ чола.

Мати подала єму жємєно грошєй.

— Дай усе! — сказавъ.

— То останнїхъ дєсятъ штукъ золота! — бїдповѣла, але слова тї властиво не були высказанї, ані навѣть вїшєптанї, але подобали на останнїй стогнѣ конячєго.

Отєць сказавъ грошї і вїбїгъ зї комнатї.

Мати упала при шкатулї якъ бєзъ душї. Сестра скїнїнула. Я выскочивъ зї постєлї, а малїй Грїшка і собѣ. Слїли на помостї коло матери і цїдували їй руки.

— Мамо! мамо!

Положила менї свою долоню на голову і почала щось шєптати. Потбїмъ нагле вєстала і запалюючи лямпу зї олѣмѣть передъ образомъ св. Юра, сказала:

— Ходїть, дїточкї, і молїтьєся до Бога, щобї васъ спасъ бїдъ нещастїа!

Голосъ єи мавъ звукъ розбитого дєзона а очї блящали якъ звїзды на небї.

Мы пбїдбїли пбїдъ образъ і повєлякали. Малїй Грїшка уклїявъ якъ-разъ передъ матірїю і лицємъ звернувшись до нєи почавъ хрєстатися і бїдмовляти голосно "Отчє нашъ", котрого початокъ умївъ уже на память. Вї половинї урвавъ, зновї перєхрєстєся, поцїдувавъ матусю вї руку і почавъ цїкаво глядїти їй у очї.

Зї єи очєй зєрєнєныхъ горѣ, къ святому

образови, плыли слєзы двома струйкама... Потхали лицє єи покрьло якєсь ущасливлєнє, роззєясало якєсь свїтло. Намъ здавалося, що Богъ дїтенувєся єи своєю долонєю і що свїтїй Юрѣ усмїхавєся, а сатана пбїдъ єго копїємъ конавъ, широко роззєвляючи пащєку.

Наразъ все стємнїло менї вї очєхъ, і прїтуляєся до мамїнон руки і почавъ голосно молїтїся, повтаряючи разъ-у-разъ: "Боже! бачивъ, якъ моя матусє плаче! Мій Боже! прїсмирє тебе, амілуйся надъ нашимъ татомъ!" — а потбїмъ додавъ, самъ не знаю, чому: "Боже! убий того Сєлєнбачича!"

Довго мы такъ молїлися.

Нарєштї мати вєстала, прїставила столєць до стїны і спинаючись до образа, поцїдувала свїтлого Юра. То само вчїняла моя сестра а потбїмъ пбїдєслєла вї гору мєнє і Грїшу, і мы такожє поцїдували образъ.

Тогдї мати зновї спїяєся до образа і вїдобудла зї-за него жємєно сушеного васїлїку, потбїмъ вынула флашєку зї свячєною водою, вложила до нєи злїє, а коли замєкло, почала, шєпчучи щось, кропєти цїлу комнату. Обїєла пбїдїшла на пальцїхъ къ великій кбїмнатї і дєврѣ до нєи такожє покрїпнєла.

Ахъ, якія і тогдї чувєся щасливїй! Мєнѣ здавалося, що все лїхо теперъ уже заворєженє!... Мєнє цїлого наповняла рєскбѣ, начє камїнь упавъ наглє зї сєрця. Чому теперъ не бїдчувано чогось пбїдбббгого?...

Лєднї мати покрїпнєла дєврѣ великої комнатї, счїняєся вї сєрєдїнї якієс комбїат. Нїчого не можна було зрозумїти. Зї великого гамору передєрєся тїлькє голосъ Сєлєнбачича, що кричавъ:

— А хто-жє мєнє може вєслувати грати дальше? Хто?!

По тїхъ словахъ наставъ новїй гамбрѣ, ба навѣть голоснїй крики.

Потому мы учули, якъ бїдходячї бїдмєкали дєврѣ бїдъ улицѣ, обїєла донєслися щє ихъ кроки і урванї слова розмови.

Але отєць не прїйшовъ до нашон комнатї. На дармо мы дожидали єго. Наконецъ настєвъ і дєнь — я і Грїша вжє давно спали, а бїця щє не було...

(Конецъ буде.)

чваня скликаня соймѣвъ и рады державной мавъ гр. Тафе порозумѣю вже зъ цѣсаремъ въ Литомышлѣ. Кажуть отже, що соймъ краей будуть скликанъ въ першыхъ дняхъ жовтня, а рада державна доперва въ другій половинѣ листопада або навѣть ажъ въ груднѣ. Пѣсля Politiկ мае бути галицкій соймъ скликаный 5 жовтня и буде радѣти пять недѣль.

Въ справѣ заряду права пропинаціи въ Галичинѣ ходять въ правительственныхъ кругахъ у Вѣднѣ якѣсь непокоячі слухи. Кажуть, що показуеся рѣчний дефицитъ, который треба буде покрыти додаткомъ до податковъ. У Вѣднѣ перебуває теперъ членъ выдѣлу краєвого Хшановскій, который мае рѣшаючымъ кругамъ пояснити цѣлу справу. На Буковинѣ выпущено вже всѣ пропинаціи въ аренду а у насъ взялся до того запѣно, а оттакъ же и хотять, чтобы право пропинаціи брали въ аренду передовѣитъ самъ властитель.

О именованіи гр. Туна намѣстникомъ Чехъ пише вѣдѣнскій корреспондентъ Pest. Lloyd-а такъ: Я не знаю, о скѣлько именованіи гр. Туна намѣстникомъ Чехъ може довести Чехѣ ближе до ихъ цѣли, т. е. до коронаціи цѣсара на короля Чехъ, а маю певну підставу думать, что коли-бъ дѣйствительно коронація мала одбутися, то теперѣшня конституція и той ея параграфъ, который обомъ народамъ въ Чехахъ забезпечаетъ рѣноправность, позбѣтали бы незыблѣнай и правительство не мало-бы вѣчого противъ таковъ поверховнои концесіи, скоро-бы она спинила чешку агитацию. Оно уважало-бы коронацію просто лишь за церемонию. Pest. Lloyd додае бѣ себе, что въ такѣмъ случаю мусѣла-бы Угорщина стати на підставѣ персональной уніи.

Въ наслѣдствѣ заведеня институціи для обезпеченя робѣтничковъ на случай калѣцтва одержать инспекторы промысловъ и ассистентѣвъ. Министерство порозумѣлося вже що-до покрыта коштѣвъ, які потяне за собою заведеніе асекураційныхъ институцій а подѣль на класы пѣсля того, яка грозить небезпечѣсть робѣтничкамъ, занятымъ въ той або другій галузи промыслу, вступити заравъ по оголошенію дѣтчного розпорядженя.

Пѣсля Vos. Ztg. запрошено російскаго наслѣдника престола на маневры въ Ганноверскѣмъ доперва тогды, коли стало певнымъ, что царь по маневрахъ загоститъ до Нѣмечины. До Kreuztg. доносятъ зъ Петербурга яко рѣчь певну, что царевичъ заповѣвъ вже офіційно свѣй привѣздъ на выставу париску.

На доказъ, якъ свѣдѣе есть теперъ становище Россіи, може — кажуть „Моск. Вѣдомости“ — послужити фактъ, що въ Нѣмечинѣ выжидаютъ зъ великимъ непокомъ ревности царя. На сей привѣздъ звернулася майже вся увага цѣлой Европы а особливо Нѣмечины. Тѣмъ веселѣй дае доказъ инстинктивного перекованя нѣмецкаго народу, что бѣвъ выше цѣнить односѣны до Россіи якъ до всѣхъ иншихъ державъ а царевичъ въ наслѣдствѣ его повной згоды зъ народомъ припасуе далеко болѣшу силу якъ всѣмъ монархамъ въ Европѣ разомъ. А инстинктъ народу въ сѣмъ случаю не ошибаеся. Коли-жъ цѣла Европа признае, что спокѣйне и поважне становяще Россіи, яке она заняла бѣ часу, коли вернула до самостоятельной политикѣ, абѣлыло ея значѣнье и впливъ, то етъ передовѣитъ обовязкомъ російской дипломатіи и выкористати ту ситуацию, котору Россія завдаче мудрой политикѣ своего монарха. На жалѣ нѣчо не указуе на то, чтобы російская дипломатія поступала бѣдовѣдно до нового межанародного становяща Россіи, бо ова бере свои информаций зъ Берлина.

Цѣсарева Фридрихова мае приѣхати въ недѣлю до Почдаму, чтобы тутъ помянитися на могилѣ своего мужа а въ понедѣлокъ поѣде бѣткѣ до Даниа зъ дѣнками, чтобы познакомиться въ Копенгагѣ свою дѣвку а наречену грецкаго наслѣдника престола (внука данскаго короля) въ близкою и дальшою родною жениха, котора тамъ теперъ зѣбралася. Позаякъ царь належить такожъ до той родины, то кажуть, что цѣсарева не могла-бы выѣхати до Копенгаги, накли-бъ справу ревизіи царя не була вже залагоджена. Въ Копенгагѣ перебуває теперъ такожъ и княгиня Кумберляндска, дѣвка короля данскаго; передъ привѣздомъ цѣсаревон мае отже княгиня Кумберляндска выѣхати, чтобы не стрѣтитися зъ вдовицею врага ганноверской династіи.

У Вѣднѣ коментуютъ всѣляко поѣздки російскаго посла въ Бѣлградъ, Персіаніиго и учителя короля Александра, Докача, до Карлсбаду. Зъ достовѣрного жерела доносятъ, что Персіанъ выѣхавъ бувъ просто зъ Петербурга до Вѣднѣ, стрѣтився тамъ минушѣмъ недѣлѣ зъ Докачемъ и зъ нимъ разомъ поѣхавъ до Карлсбаду. Неправдою етъ, что побуть его тамъ бувъ первѣтно назначеный ажъ на три дѣи. Консервация зъ королемъ Миланомъ бѣбулася зовсѣмъ спокѣйно. Она достигала правду и побуту королевон въ Бѣлградѣ а бѣ такъ треба ще и то мата на оцѣ, что Докачъ етъ не лишь учителемъ кор. Александра але такожъ резомъ зъ Христичемъ и кураторомъ королевскаго маекту. Персіанъ мае вѣзати на выразне жаданье короля и регентіи. Такожъ не правдою етъ, будто-бы король Миланъ мае въ недѣлю приѣхати до Вѣднѣ; противно, бѣтъ думае оставитися въ Карлсбадѣ и казавъ собѣ тамъ прислать княжѣвъ. Персіанъ и Докачъ выѣхали въ среду зъ Вѣднѣ до Бѣлграда.

N. fr. Presse потверждѣе такъ, что сербскій министръ дѣлъ внутрѣшнихъ, Тавмановичъ, перебувавъ бѣ довшого часу у Вѣднѣ и

думавъ посидѣти тамъ ще зо двѣ недѣли, але мусѣвъ вчера ѣхати до Бѣлграду, чтобы бути на своихъ мѣсцѣ, накли-бъ королева мала приѣхати до Бѣлграду.

„Народ. Дневникъ“ выходячій въ Бѣлградѣ помѣстивъ статью, въ которой высказуе свѣй жалѣ, что односѣны мѣжъ Сербією а Болгарією въ послѣднихъ часахъ погрѣшались и промаывае за тѣснымъ союзомъ Сербіи зъ Болгарією. Мабутъ межа Сербіи а Болгаріи ведуться въ тѣмъ дѣлѣ якѣсь переговоры бо зъ Софій доносятъ, что тамъ приѣхавъ оногды звѣтний проводиръ сербскихъ радикаловъ, Пасичъ, и аразъ конерувавъ зъ Стамболовомъ.

Румунска рада министровъ одкинула вже друге поданье пароходного товариства Гагарина на Дунаю о позволеніе переладувывае въ Турин-Северинъ російской нефти, назначеной для семгородскихъ рафинерій просто зъ настовыхъ кораблѣвъ до власныхъ вагонѣвъ товариства. Правительство не хоче змѣняти звичайной манипуляціи переладувывае товарѣвъ въ Турин-Северинъ и робити тѣмъ способомъ польгу для транспорту російской нефти.

Румунскій министръ Лаговарій мавъ вчера выѣхати за одномѣсячнымъ урьлопомъ до Парижа. По дорогѣ задержитися бѣвъ у Вѣднѣ а вертаючы поступитъ такожъ до Вѣднѣ. Подчасъ его непрестности обѣмъ президентъ министровъ справы министерства дѣлъ внутрѣшнихъ и робѣтъ публичныхъ а министръ вѣиы Ману буде вести справы заграничній Секретаря румунскаго посольства въ Константинополѣ Юріи Гяку перенезено до Риму.

Зъ Софій доносятъ, что радъ министровъ ухвалила выслати на выставу до Парижа на коштъ державы чотирѣхъ урядникѣвъ зъ каждого министерства а такожъ и тѣхъ министровъ, который-бъ зголосолися. Зъ министровъ зголосолися лишь министръ справедливости Тончевъ. Репрезентантомъ болгарской правительства на маючѣмъ одбутися въ Парижѣ конгрессѣ зѣдѣлничѣмъ именованый инженеръ Николовъ.

Зъ позичкою, яку мала затыгнути Болгарія у японскіи американской концерціи мабутъ якѣсь не конче ведесе. Недавно ходила навѣть погололка, что позичка та розбилася, но здаеся, что американска концерція отаеся лишь зъ выплатѣю дальшихъ ратѣ. Въ наслѣдствѣ того розбилася умова зъ бельгійскою фабрикѣю въ справѣ доставы 100.000 карабинѣвъ, бо фабрика хоче безпечного покрыта. Резервистамъ для выравъ роздано лишь 25.000 карабинѣвъ а новіи карабины бѣдуть ажъ тогды закупленіи, коли выльне дальша рата позички.

Декоتری мѣста болгарскіи приготавили були петиціи, жадаячій оголошеня независимости Болгаріи, а назначеній до того депутаціи мали вручати ихъ князеви подчасъ его подорожя до Бургаса. Тымчасомъ Стамболовъ розбѣлавъ окружнѣтъ до всѣхъ префектовъ, чтобы они до того не допускали, бо тѣ петиціи походятъ бѣвъ російскихъ агентѣвъ.

Партія Радославова розбилася вже зовсѣмъ а самъ Радославовъ освѣвъ въ Варнѣ. Осталася ще лишь одна партія противна кн. Фердинандови, цанковиста, але и тѣ отратили навѣть давне значѣнье. Россія перековавшася, что Цанковъ не мае за собою великой силы, перестала займатися нимъ такъ якъ то бувало давнѣйше, хоть російскій консулъ въ Букарештѣ Хитрово все ще числитъ на Цанковѣ.

Президѣнтъ болгарской собраніи, Стояновъ приѣхавъ бувъ въ понедѣлокъ до Вѣднѣ и заравъ на другій день бувъ въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ а бѣткѣ конферувывъ зъ болгарскимъ заступникомъ у Вѣднѣ Начевичемъ. Вчера мавъ Стояновъ поѣхати до Парижа.

НОВИНКИ.

— Зъ Кіева доносятъ намъ: Вѣсти мѣскій голосятъ, что доси арештовано тутъ 42 людей. Чи правда се, не знати, але що дѣя чутіи про новіи ревизіи и увязненія. Арештуотъ и жѣнокъ, Дня 1 н. ст. вересня арештовано Польку Маньковску и 14-лѣтну гимназистку зъ V-ей класы Костодику. А изъ студентѣвъ Поляковъ арештовано Броньского и Серевича. Доси невѣдомо и не можна вгадати, зъ якои рѣчи зѣблѣся отѣ буча, чего пущаютъ и въ чѣмъ людей виноваты? А тымчасомъ мѣжъ арештованными етъ богато такихъ студентѣвъ, что сего лѣта скѣнчили университетъ и повинны у вересня здавати державный экзаменъ, а нѣ, то пропаде цѣлый рокъ...

— О выступленіяхъ „дѣланіи“ доносятъ намъ зъ Бродѣвъ, что она тамъ зѣднала собѣ загальну симпатію не только артистичнымъ выконаніемъ всѣхъ токомъ программы въ концертѣ але и своимъ симпатичнымъ чѣпнымъ поведѣнемъ и доброю организациею. Ще болѣше симпатій знайшла дванацітка въ Золочевѣ, до була розмѣщена по рускихъ домахъ. И на дванацітку Золочѣвъ далеко лучше зробивъ враженіе: въ Бродѣхъ колька година зѣбихо на спорахъ, закимъ принято ея руске зголошеніе; въ Золочевѣ въ тѣмъ якъ и въ иншихъ взглядахъ не мали нѣякихъ трудностей.

— Катастрофа въ родинѣ. Иванъ Левъ Лобѣвъ, конципистъ львовской краевой дирекціи кабару, родомъ зъ Мункача, числячій 30 лѣтъ, оженився дня 7 н. ст. вересня зъ Еленою Александровичевою на провинціи, приѣхавъ дня 8 вересня до Львова и замѣшкавъ подѣ ч. 2 при ул. Килинського. На третій день его 18-лѣтня жена пошла въ божовѣльство и бѣтъ мусѣвъ ея примѣстити въ львовскѣмъ заведеніи нервно-недужикъ подѣ наглядомъ д-ра Добильского. Лобѣвъ, прибавитъ такъимъ несчастіемъ, поійшовъ на кладовище Лычаковске и тамъ вчера застрѣлился зъ револьверу.

Д-ръ Електоровичъ сконстатувавъ смерть и тѣло самоубийки одоставлено до трупарѣвъ львовского шпиталю.

— Alliance Israélite. Вѣдѣнска філія сего могучого и богато товариства жидѣвского, головно підпомагана парискимъ миллионеромъ бар. Гиршомъ, оголосила справозданье зъ своей дѣяльности за р. 1888. Товариство наибѣльше занялося Галичиною, бо наибѣльше жидѣвъ проживае въ тѣмъ блаженѣмъ краю. Въ справозданю жалуются передъ всѣмъ на ненависть до того товариства зѣ стороны жидѣвъ-хуситѣвъ. Ся ненависть вывилася наибѣльше при основаніи школы въ Коломыи, але все таки минушѣмъ року ходило до той школы 200 учениковъ. Школы основаніи товариствомъ Alliance суть въ Заболотѣвъ, Станиславѣвъ, Бродѣхъ, Коломыи и въ Волянцѣхъ подѣ Бориславомъ. Кромѣ того дае товариство грошѣ на цѣли просвѣтъ въ Бѣбріцѣ, Бурштинѣ, Глинянѣхъ, Ярославѣ, Пѣбдайтѣхъ, Рогатинѣ, Стрию, Збаражѣ, Журавнѣхъ и Кольбушовѣй. Якъ видно, головну увагу звернула Alliance на входѣну Галичину, бо кромѣ Кольбушовои вѣгде въ захѣдній Галичинѣ не занимаеся просвѣтою жидѣвскою. Товариство заходилося коло того, чтобы мѣжъ жидѣями розбудити охоту до працѣ рукодѣлничѣи и рѣбничѣи а въ минушѣмъ роцѣ покѣнчило науку рукодѣлничу 13, а практику рѣбничу 60 учениковъ. Процентъ, якъ бачимо, велимъ малый. Членѣвъ числило товариство въ Австріи 4664, а въ самой Галичинѣ 685. Основано філія товариства Alliance въ Бродѣхъ, Дрогобичѣ, Коломыи, Львовѣ, Перемышлѣ, Станиславѣвъ, Стрию, Тернополѣ и Волянцѣхъ подѣ Бориславомъ.

— О подѣвѣи открытоубійствѣ обжалувала львовска прокураторія зарѣбника Ивана Шиманьского зъ Соловы, пов. перемышлянского, и бѣтъ теперъ етъ передъ судомъ присяжныхъ. Справа сего открытоубійства набрѣла великого розголосу по цѣломъ Львовѣ, бо случайно въ цѣвѣтніи с. р. выкрыто въ комнатѣ каменцѣвъ въ рынку дѣтъ убійтѣ женщины Лопацку и Гельцѣлову, а недавно передъ тѣмъ хтось убивъ садѣвника Чарника въ пивницѣ при ул. Доминиканской. Полиція выкрыла виновника убійства въ рынку въ особѣ Шиманьского, который проживавъ у Лопацковъ, але виновника убійства Чарника ще доси не выкрыто. Шиманьскій зрадился тѣмъ, что продававъ черевичи, кожуку и хустку, которѣ были Лопацковъ, жидѣи по такъ низкой цѣнѣ, что той казавъ его увязнити. При розправѣ въ секціи увѣзли Шиманьского зъ закиду крадежи, але вже полиція затымила собѣ цѣлу справу и коли въ пять недѣль по доконаѣмъ убійствѣ найшли тѣла Лопацковъ и Гельцѣловой, заравъ увязнено Шиманьского. Шиманьскій выбравъ зѣ Львова до Соловы, де мавъ жѣнку и двоѣ дѣтей, и тамъ его увязнено. Противъ Шиманьского свѣдѣтъ се: лю до завѣзали при его поворотѣ до Соловы на качтанѣ пляму мовѣ-бы зъ крови и его мати прада на другій день сой качтанъ въ лузѣ; досѣтъ значій грошѣ, кольканацѣтъ зр., а который бѣтъ подѣ той часъ нѣгде не заробивъ; та и то, что бѣтъ перемѣшкывавъ у Лопацковъ. Шиманьскій не признае нѣ въ свѣдѣствѣ нѣ при розправѣ до закидуваного ему злочинства, але мотаеся досѣтъ часто въ своихъ зѣзнаніяхъ. Засудъ оголосѣтъ завтра.

— Позичка пропинаціи. N. fr. Presse подае, что Лендербанкъ, который обьявъ цѣлу позичку пропинаціи въ высотѣ 62-2 миллионѣвъ, приладжувѣе теперъ до емисіи сѣи позички, зъ которѣ 38 миллионѣвъ пуститися въ курсъ а 24 миллионѣвъ бѣдуть винкулованъ на 5 лѣтъ. Лендербанкъ потѣрѣлся о се, чтобы облигация пропинаціи галицкой закупували такожъ у Франціи и Швайцаріи. Рѣчице субскупціи, на котору вже теперъ зголомшуются по банкахъ у Вѣднѣ и Галичинѣ, бѣде назначеный на першій дѣи жовтня, бо звичайно въ тѣй порѣ бувае болѣше грошей въ обѣгу.

— Розсѣдѣ палеонтологичній въ Галичинѣ. П. Т. Оссовскій, одпоручникъ комисіи антропологичной краковской академіи наукъ, разомъ зъ д-ромъ Шараневичемъ почавъ сими днями розсѣдѣ могилъ въ сѣлѣ Тенетникахъ, пов. бурштиньского. Мѣсцевый приходникъ о. Т. Величковскій и завѣдатель добѣ бурштиньскихъ кн. Яблоновского доложилъ всѣякихъ заходѣвъ, чтобы улекшити тѣмъ двоимъ ученымъ ихъ розсѣдѣ. Доси розкопано 20 могилъ, а выслѣды оголосѣтъ по уклѣченію розкопѣвъ всѣхъ могилъ, хотѣй вже и теперъ видно, что въ могилахъ суть гробы паленыхъ тѣлъ. Поцѣлы вложенъ въ урнахъ, которѣхъ найдено по колька въ розкопанныхъ могилахъ.

— Для погорѣцѣвъ въ Лиску, пов. чешанѣвского, давъ цѣсаръ 400 зр. підпомогѣи.

— Рѣчний зѣздъ нотарѣвъ одбувся оногды подѣ проводомъ п. Мучковскаго, нотарѣ въ Кракова Зѣбраній нотарѣ рѣшили: что проектоваца зѣбна §. 31 зак. гипотечного нанесла-бы лихѣ наслѣдки въ Галичинѣ и что въ тѣй справѣ треба-бы покликати нотарѣвъ до анкеты, заки же проектъ сего закона предложитися соймомъ галицкому; внести пропаніице письмо до министерства справедливости о порученіи судамъ заховувати точно приписы §§. 113 и 149 цѣс. пат. зъ 9 сѣчня 1854; выслати меморіаль до выдѣлу краєвого что-до реформы поступованя при опадѣнинахъ и справѣ опѣкунчыхъ; что полагождѣтъ зѣ уряду гипотечныхъ вписѣвъ противитися приписамъ закона гипотечного и вводити недѣвѣрье до книгъ гипотечныхъ; что доконче потреба унормовати закономъ односѣны мѣжъ нотарѣями а судами. — Слѣдуючій зѣздъ мае одбутися въ Краковѣ въ слѣдуючѣмъ роцѣ.

— Катастрофа въ Антверпѣ. Independance Belge такъ описуе ту катастрофу: Корнелиенъ закупивъ 50 миллионѣвъ патронѣвъ бѣдѣ испанской правительства, де заступлено тѣ патроны болшого калибру патронами меншого калибру. Вже при наповнюваніи патронѣвъ порохомъ треба дуже осторожно поступати, а при выпорожненіи такихъ патронѣвъ зѣблѣлася небезпечѣсть выбуху въ десятерѣ. Корнелиенъ хотѣвъ продавати мѣдѣ зѣ патронѣвъ и до ихъ выпорожненя уживавъ дѣвчачѣ и дѣтей. Боли на одинѣ патронѣ выходитъ пять граммѣвъ пороху, то при тѣй пригодѣ выбухло 250.000 кильграмѣвъ и тому не зналаи ще нѣгде сильнѣйшого потрапеня землѣ якъ въ тѣй день въ Антверпѣ. А коли до того додати и се, что 35 миллионѣвъ куль (15 миллионѣвъ патронѣвъ

були вже порожными) вылетѣло въ воздухъ и по найдалѣшихъ мѣсцахъ мѣста убивали людей, та и ще пожаръ 60.000 бочокъ нафты, что можна познати цѣлу грозу того дѣи въ Антверпѣ. По першѣмъ переполюху кинулось всѣ до ратунку; мѣскій шпиталь переповненъ людьми, который абѣ страшно покалѣченъ але попанѣнъ. Такожъ зѣбрають цѣлыми купами поодинокіи члены людского тѣла и на вулгѣ попанѣнъ трупы. Але при тѣй експлозіи дучалася такожъ и чудесній выратованя: одну 16-лѣтну дѣвчину кинуло на 100 метрѣвъ а таки нѣчо бѣ не сталося, друга, котора полетѣла на 300 метрѣвъ, зломилася собѣ лишь руку. Пожаръ нафты розширився 300 метрѣвъ вдвожѣ а 200 вширѣ, с. е. на 60.000 квадр. метрѣвъ; огню не гашено, лишь старанося спинити его дальше розширеніе. Одно сѣльце, что мовѣ на передѣмѣсто Антверпѣи лежить, зруйноване на половину. Въ самѣй Антверпѣи многіи дома завалились, а о побитыхъ бѣнахъ и скляныхъ дахахъ годѣ и згадувати за-дѣя ихъ великого числа.

— Наталиа Палтава зъ насомъ на парискій выставѣ. „Газета Гатцукъ“ подае пригоды одной Украинки зъ Полтавы, котора хотѣла выставити въ Парижѣ питомый російскій квасъ. „Приѣхала она таки давненько, мабутъ же передъ одкрытѣемъ выставки, и почала старатися, чтобы вызначили бѣтъ мѣсцѣ подѣ торговлю квасомъ. Треба додати, что Украина знала лишь троха по французски, але проживши зѣ два мѣсяцѣ у Франціи, досѣтъ добре вѣлодѣла французскимъ языкомъ. Ходила она до начальства російскаго оддѣлу на выставѣ „таскалася-таскалася“ по напамѣи и зѣ нѣчимъ бѣдѣхала. „Вже я и д. Андрѣева мучила и всѣхъ его секретарѣвъ перебрала — не помогло!“ говорила Наталиа Палтава. „Ничѣе да завтра, погоди да постой“ — та и на тѣмъ стало; выставу одкрыли, цѣлый російскій оддѣлъ роздали а она лишилася на лѣду. Хоть и варила она знаменитѣ соки зѣ малинѣ и клюквы, то таки лишь мусѣла притягитисѣ въ „россійскій хатинѣ“ за вежою Айялѣ и платити властителини хатинны по половинѣ зѣ грошей, одержанныхъ при продажѣ. Се не подобалося Полтавцѣ и не приносило бѣтъ приходу. Думала, думала она и выдумала пойти до самого президента Франціи, Карнота. Прибралася въ украинскій одягъ и поійшла. „Французы урядники позривались зѣ своихъ мѣсцѣ, коли побачили мене въ палатѣ и ихъ подивамъ не було кѣнця. — Що вамъ треба, мадамъ? пытали урядники. — Добродѣй президентъ Карно, я бѣдовѣдала. Они почали свое а свое. Толкували, порадилася, и казали прийти завтра. Хоть я вже дуже добре зналася на тѣмъ стереотипномъ „завтра“ бѣтъ російскихъ урядникѣвъ выставки, то все подумала, чѣй „французске завтра“ буде инше. Пришла завтра. Они знову свое: та чому вамъ треба Карнота? а я свое: маю до него дѣло. И таки Полтавка добилася своего: Карно выслушавъ ея просьбу и заравъ вызначили бѣтъ мѣсцѣ коло вежѣ Айяла близъ моста надѣ Секваню. Теперъ годѣ и одбратѣсь до ея торговлѣ зѣ le limonade de Russe. Але треба додати, что чужоземцямъ не дуже подобаеся сѣй проетый квасъ зѣ хлѣба и они звичайно лишь кушаютъ его, але за то квасы зѣ малинѣ и клюквы пють въ залюбки.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 13 вересня. Вѣсть о димисіи наместника Поссингера етъ безосновна. Такъ само суть неправдивы всѣкѣ вѣсти о коронаціи цѣсара на короля чешского.

Киль 13 вересня. Вчера приѣхавъ тутъ наслѣдникъ російскаго престола; его повѣтавъ російскійъ амбасадоръ приѣхавшій зѣ Берлина и другіи достойники. Мѣсто було святочно прибране. По полудни поѣхавъ царевичъ на маневры до Ганноверу.

Пештъ 13 вересня. На второкъ сподѣваються тутъ приѣзду цѣсара зѣ маневровъ подѣ Литомышлемъ.

Берлинъ 13 вересня. Правительство не буде жадати новыхъ кредитѣвъ на войско а такъ само роздѣлене одного корпуса на двѣ ген. коменды не потягне за собою зѣблѣшеня арміи.

Софія 13 вересня. Кн. Фердинандъ зложивъ черезъ своего заступника на руки сербского агента дипломатичного свою гратуляцію королеви Александрѣи въ день его именинъ.

Господарство, торговля и промыслъ.

Ц. к. прив. товариство обезпеченъ „Австрийскій Фениксъ“ у Вѣднѣ. 3 н. ст. вересня с. р. одбулись подѣ проводомъ президента управленіио сѣтъи князя и графа Гугона Сальмъ-Райфшершайда надзвычайній загальній зборѣ того товариства при участіи 16 акціонерѣвъ, заступающихъ 1950 акцій а 119 голосѣвъ власныхъ и уповномѣченныхъ. Зборѣ, выслушавши справозданя зложеного п. д-ромъ І. Клянгономъ, порѣшили, розложити капиталъ акціоній, означеный на два миллионы зр. а. в., на 20.000 голосячихъ на властителя вповнѣ сплаченныхъ акцій по 100 зр. и тѣмъ чиномъ перевести повну вылату капиталу товариства. А 2000 акцій, что суть теперъ въ обѣгу и голосаты на имя а на кожду вылачено по 300 зр., зѣблѣються бѣдѣ обовязку сплаты, вложеного на нихъ, и въ сѣи спѣсѣбѣ перемѣняються на новіи акціи, что выдѣлятся за кожду давну акцію на 300 зр. три новіи вповнѣ вылаченѣ акцій по 100 зр. Управляючій сѣтъѣ уповномѣченно продаѣти оставшіи 14.000 акцій по номинальной вѣрности. Отдѣтъ порѣшено зѣбну статутѣвъ, предложѣну управляючимъ сѣтъѣмъ и припѣто заключеніи договоръ зѣкуи зѣ „Апѣндоу“, австро-угорскимъ товариствомъ обезпеченъ бѣтъ шкѣдѣ элементарныхъ и несчастныхъ пригодѣ. Въ справозданю и зѣ стороны предсѣдателя констатовано по колька разѣвъ, что переведѣно продажу ново ематованныхъ 14.000 акцій вже не

редь загальними зборами і що, в певності згоди загальних зборів з тим внесенням управління загального совѣта, вже зложено в касах товариства належність за ті ново емітовані акції. Опісля повідомить предѣлитель, що министерство справ внутрішніх вже прирекло затвердити заключений договір злуки з „Аціендо“, австро-французским товариством, що забезпечить одшкідь елементарних і нещастних пригод, порішено звільнення акцій од вилати разом з переміною капіталу акційного 20.000 зр. на вповні вилачені і голосячі на властителя акції по 100 зр., а також загадану зміну статутів. При виборі нового управляючого совѣта вибрані пп.: д-р Кароль Біль, князь Константин Чарторыйскій, Генрих Ерманъ, Альфред Фрайндъ, Християн Гаймъ, Ернест Геррінгъ-Франкендорфъ, д-р Джеймс Кляйнъ, Франц Кляйн-Візенбургъ, Іоанъ Лібігъ, д-р Алоїс Міляннихъ, князь Калистик Понинський і князь та графъ Сальмъ-Райффершайдъ, і порішено поручити управляючому совѣтові, щоби по остаточному затвердженню змінених статутів покликано коопціно ще чотирох членів до управляючого совѣта. До ревизійної комісії на 1889 р. вибрані пп.: Евгений Боассонъ, Кароль Гонзалесъ і Л. Вайнманъ яко члени а за їх заступників пп. Евстахій Дуретъ і Бруно Діттріхъ.

„Аціенда“, австро-французское товариство забезпечені на життє і ренту. З п. ст. вересня одбулися під проводом президента управляючого совѣта кн. Константина Чарторыйского надзвичайні загальні збори акціонерів того товариства, і на ті збори зложило 28 акціонерів 4.872 акцій а явилось 14 акціонерів, що представляли 4.805 акцій з 199 голосами, власними і уповноваженими. В справозданню, зложеном п. д-ром І. Кляномъ в імєня управляючого совѣта повідомлено, що заключено договір з товариством забезпечені „Австрійскій Феніксъ“ після якого се товариство оддає „Аціенда“, австро-французскому товариству забезпечені, на життє і ренту, цілий свій існуючий інтерес забезпечені на життє на цілковиту контрвасекрацію, та сконстатовано, що министерство справ внутрішніх заявляло згаданим товариствам, що не піднесе ніяких закидів против того договору на основі §. 32. розпорядження министеріального з 18. серпня 1880, В. з. д. ч. 110. В справозданню підноситься, що сей договір єсть велим корисним для товариства, бо через него довівся стан інтересу на 42.564 забезпечені і 49.392.573 зр. забезпечені суми, а вилата премії побільшилася річно майже о 1.530.000 зр. Збори прийняли до відомості се заявлені з живим задоволенням і порішили одтак зміну статутів, предложену управляючим совѣтом. З тей зміни треба підняти, що прийнято замѣсть дотеперішної фірми нову фірму „Ц. к. прив. товариство забезпечені Австрійскій Феніксъ у Відні“ а капітал акційний товариства піднесено з 480.000 зр. в золоті на 600.000 зр. австр. валюти. Предѣлитель сконстатував, що фонди потрібні до переведення сего збільшені капіталу вже вилачено до кас товариства. При нових виборах управляючого совѣта вибрані пп.: Альфред Барр, д-р Кароль Біль, князь Константин Чарторыйскій, Генрих Ерманъ, Альфред Фрайндъ, Альберт Гіжю, Християн Гаймъ, Ернест Геррінгъ-Франкендорфъ, Франц Кляйн-Візенбургъ, Іоанъ Лібігъ, д-р Алоїс Міляннихъ, князь Калистик Понинський, князь графъ Сальмъ-Райффершайдъ, Віктор Шраеръ, Амеде Селіс і Денис Сѣн кевичі.

„Аціенда“, австро-французское товариство забезпечені одшкідь і нещастних пригод. З п. ст. вересня одбулися під проводом заступника президента управляючого совѣта д-ра Алоїсія Мілянниха надзвичайні загальні збори акціонерів того товариства, а на ті збори зложило 38 акціонерів 3.783 акцій і явилось 9 акціонерів, що представляли 3.748 акцій з 365 голосами, власними і уповноваженими. Одноким предметом наради, після порядку денного сик загальних зборів було внесенє на злуку товариства з „Австрійским Феніксом“. Директор, п. Денис Сѣн кевичъ мотивував се

внесенє, а в справозданню од управляючого совѣта підносъ, що не було ніяких внутрішніх причин з финансового стану товариства, котрі-бы дали товчок до сего договору злуки. В справозданню констатуєся навіть, що товариство од свого основані постійно розвиваєся, що его положенє финансове єсть без сумніву добре, дѣловодство певне і що оно розпоряджає інтересом добрим та річним приходом, котрий дає певну поруку, що товариство може істувати під всякими обставинами безусловно постійно і самостійно. Желанє злуки товариства вишло, після справозданя, з кругів акціонерів, котрі закупили останніми часами майже всі акції „Австрійского Фенікса“ і тому уважали за одповідне злуку обох товариств в інтерес як власномъ, так і обох заведєнь. Коли опісля повідомлено, що министерство справ внутрішніх прирекло затвердити злуку, прийняти збори до відомості се справозданє, висказавши признанє за успішну дѣльність управляючого совѣта і дирекції, та вкінці порішено одголосо прийняти предложену злуку.

НА Д О С Л А Н Е.

Д-р П. Кухарскій

лѣкаръ шпиталю св. Софій

ординує од 3—5 год. 3113 (1—5)

Хорунжина ч. 5, рѣг ул. Академичної:

Маю честь завѣдомити, що я отворив канцелярію адвокатску в Тернополі в домъ п. Сафіра, при улиці Паньскої виході під ч. 702.

З поважаньєм 3114 (1—6)

Д-р Іванъ Лошнѣвъ.

Оповѣщення:

Во вторник 19 вересня (1 жовтня) 1889 о 4 год. по полудні одбудуться в Сяноцѣ Загальні Збори членів окружной Народной Торговлі в Сяноцѣ.

Порядокъ дневный:

- 1) Справозданє з дѣльности за р. 1888/3.
- 2) Предложенє билансу за 1888/9 р.
- 3) Удѣленє абсолюторіи з дѣльности

Дирекції:

- 4) Роздѣл чистого зыску;
- 5) Розподѣл вибѣры уступающих членів Надзирательного Совѣта;
- 6) Внесєня членів.

Одъ Надзирательного Совѣта окружной Народной Торговлі в Сяноцѣ.

Д-р А. Искрицкій. О. Калужняцкій, председатели, секретарь.

Оповѣщення:

Загальні Збори членів Народной Торговлі в Бродяхъ

одбудуться 12 (24) вересня с. р., во вторник, о год. 11-той перед полуднем з слѣдующою програмою:

1. Справозданє управляючого Совѣта з дѣловодства.
2. Справозданє и внесєня комитету контрольного.
3. Выбѣры комитету контрольного.
4. Внесєня членів.

Одъ управляючого Совѣта. И. Спрко, председатели.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за знижену ціну отей книжки:

Фаветъ, трагедія І. В. Іетого, в перекладъ Івана Франка, з перекладомъ словомъ і поясненіями. Ціна знижена з 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (з рекомендаціою пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Расветскій і російскій панславизмъ, Корнилла Н. Устияновича. Ціна знижена з 80 кр. на 50 кр. (з рекомендаціою пересылкою 65 кр.)

Taras Szweczenko, życie i pisma jego, napisal Gwido Br. Battaglia. Ціна 20 кр. (з пересылкою рекомендаціою 25 кр.)

Хто замовить всіх три книжки наразъ, одержить ихъ за ціну 1 зр. 80 кр. разомъ уже з рекомендаціою пересылкою

Позаякъ всіх тихъ трьохъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати зъ замовленнями.

Господина,

знаюча повести господарство якъ мѣске такъ і сѣльске, глядає мѣске. Влизша відомість в редакцію „Дѣла“.

КУ-

фры, торбы, торбинки до перекі шеня і на цигара, футералы на диландры, капелюхи, наліці і на расолъ, маньєрки, реміньці до пакунокъ, подушки, шапки і всякі 2573 прибори до подорожи

порукає найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братівъ Лангнерівъ

Львѣвъ, Галичка ч. 16

Цѣнники на жаданьє даромъ.

Всѣхъ наукъ дѣлареннихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбувши студіи зъ обсягу дентистики вѣ клиникахъ в Берлинѣ заложивъ ателіе дентистичне при пляцу Маріацкѣмъ ч. 10 і ординує од 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣлякі операції докуює на желѣ не безъ болю, одобривши чувство кожною або розвѣселяющимъ газомъ (Lustgas). Штучні зубы виготовляє на золотѣ, жавчуку і т. п. 2941 50—?

Хоче оженитисъ

властитель малой реальности на селѣ, молодой чоловікъ, 25 лѣтъ, Русинъ. Желавъ-бы оженитисъ зъ Русинкою, зъ невеликимъ маєткомъ, що знала-бы сѣльске господарство. Листы або по змѣстѣ фотографіи просить присылати підъ буквами П. С. до Редакції „Дѣла“. Ручиться словомъ чести за всяку дискрецію. (4—?)

Найкрасшимъ подаркомъ для кож- дой руской хаты єсть

Богданъ Хмельницкій

М. Костомарова.

Томъ І і ІІ вѣ справѣ зъ пересылкою 3 зр. 10 кр. — Замовленя адресувати: Ол. Барвѣнскій, Львѣвъ, ул. Лычаковска н-ръ 7. І. поверхъ.

ПАВЛО ЛЕВИЦКІЙ

вѣ Добрачинѣ (почта Кристинополь)

предприймає всякого рода будовы: церквей, будинківъ ко- куренційныхъ, парохіальныхъ і шкѣльных, гореленъ вѣ за- галь всѣхъ будинківъ, і виконує солидно і дешево.

Всѣ виконаніи нѣмъ будѣвъ зыскали загальне признанє, чого доказомъ кѣлька наведєныхъ свѣдѣствъ:

Въ р. 1886, повѣривъ комитетъ церковный вѣ РОЗЖАЛОВѣ, нов. со- калского, п. Левицкому зъ Добрачина будованє мурованой церкви вѣ Роз- жаловѣ. Можемо заручити кождому, що церковь уже на укрѣпленю, а п. Леви- цкій вдовольнѣ всѣмъ вимогамъ правнымъ і всѣмъ жаданямъ майстерскимъ, тому его яко підприємця до бѣльшихъ будѣвъ рекомендавати можемо.

Розжадовѣ д. 14 лютого 1888.

Мих. Кордуба, предс. рады школьной. Доско Баринъ, начальникъ гра- мады. І. Brenenstul Gem. Vorsl.

„Громада СУПНО, нов. каменецкого, повѣрила мин. року п. Левицкому зъ Добрачина будову мурованой двоклассовой школы зъ одновѣднимъ помеще- ньемъ для учителя. Ту будову провадитъ бѣль точно після поданыхъ ему плѣ- нѣвъ і указомъ зъ повнимъ вдоволеньемъ мѣсечной рады шк. і начальства громадского. Можемо стже сѣмъ сего поважного підприємця, яко честного, совѣстного і порядного чоловіка якъ найдальше і найцирше поручити.

Сущно дня 8 лютого 1888.

Мих. Кордуба, предс. рады школьной. Доско Баринъ, начальникъ гра- мады. І. Brenenstul Gem. Vorsl.

„Павл. П. Левицкій зъ Добрачина принявъ предпріемство нового муро- ваного приходства вѣ КОРЧМІНѣ. Ту будову, вже на укрѣпленю, веде бѣль зъ повнимъ вдоволеньемъ комитету парохіального, котрый его може яко честного, совѣстного і дуже порядного підприємця вдоволяющего-ся малымъ доходомъ, кождому интересованому припоручити.

Корчминѣ, дня 18 лютого 1888.

І. Череско, председатель комитету парохіального.

2364 1—?

На всяке вѣзванє приѣздитъ заразъ на мѣсє.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукає

выпробовані і певні средства косме- тичнѣ,

одначені 9-ма медалями заслуги і 2-ма дипломами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмѣняє і підпомагає во- лосы рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣняє корѣнь волосъ і запобѣгає выпадали волосю. — Слонъ 80 кр.

Вода атеньска, до змываня волосъ, запобѣгає твори- тисъ парилья, одсѣвчує, робить тре- валыми барву і полыскъ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлавъ знаменито на корѣнь во- лосы і на порѣсть волосъ. Вѣ случаяхъ де вѣ наслѣдокъ недуга выпало волосъ, выказавъ велимъ цѣлюще дѣланьє. Вѣ по ужитю одной фляшки можна добавити порѣсть. — Ціна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣ, кромѣ приємного, скрѣпляющего смаку і запаха, дуже ко- ристно дѣлавъ на ясла і зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькалическій, до чищеня зубѣвъ. Надавъ першову бѣлѣсть, оддалєня ка- мѣнь і квасы, котрі наводять болю і порохнатѣе зубѣвъ. Пуделко 30 і 60 кр.

Виолінъ средство противъ прѣтъ рукъ і пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣвска. Приємный, пѣвний і довготрєвалый запахъ той воды здѣлавъ се, що вѣ Антверпені на выставѣ всемирной одстала публично прокла- мована і одзначена. Ціна флякону меншого 80 кр., бѣль- шого 1.50 кр.

Нигретина. Выборное средство до фарбованя вѣ сейчасъ волосъ на треняду і красну барву черну і темну; єсть цѣлкомъ пешкодѣвне а вѣ ужитю цѣлкомъ поодиєне. Ціна 1 зр.

Бѣлі і гарні руки. Найбѣльше червоні і по- падані руки выбѣлѣтєся і выпѣлѣтєся по кѣлькарзовѣмъ патертю Крѣпкозъ ро- стинномъ. Слонъ 80 кр. 259 48—?

Смаровило литовскѣ до обуви і шѣръ, мягчить шѣру, робить ихъ непрѣмо- каючю і трєвалю. Пуделко по 50 кр. і 1 зр.

Набути можна у ЛЬВѢВѢ вѣ власныхъ торго- вляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галичка рѣгъ Валовой. Вѣ филиалъ: вѣ КРАКОВѢ Суконницъ ч. 20, и вѣ ЧЕР- НОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вѣклады на

КНИЖОЧКИ

и опрѣентовує ихъ по

4 1/2% на рѣкъ.

2219 38—?

Вже выйшовъ

Иллюстрированный Календаръ Просвѣты на рѣкъ 1890.

Ціна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна вѣ канцеляріи „Просвѣты“, и вѣ всѣхъ бѣль- шихъ складахъ.

Львѣвска Фабрика Асфальту

и улѣпшєныхъ огнетрєвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ

до покрываня дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира

Львѣвъ ул. Корытна ч. 13

порукає:

39—?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изпольваня мурѣвъ одъ вохкости, кладємо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОЛІРІЛАТЫ, улѣпшєну огнетрєвалу асфаль- тову ТЕКТУРУ высѣхшихъ сортѣвъ до покрываня дахѣвъ, звитѣ 10 метрѣвъ □ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛІКЪ АСФАЛЬ- ТОВЫЙ до консервации дахѣвъ текстуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ- СКУ безводну.

Осушас асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнымъ досѣ въ технѣцѣ наибѣльше вохкѣ стѣны вѣ помешканяхъ.

Фабрика виготовлює вѣ цѣлѣмъ краю своими людьми покрываня дахѣвъ огнетрєвалю текстурою і ихъ репарация.

Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя вѣ Краковѣ принимає Іосифъ Заплатальскій.

Основаный вѣ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львѣвъ, улица Краковска число 9.

порукає:

Старі вина угорскі лѣтничі и натуральні вина столові одъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житилеки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.

Оригинальнѣ вина шампанскі и правдивыи Конякъ французскі першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00

и 7-50 зр. 2847 70—?

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на жаданьє даромъ і оплатно.

Одзначеніи на выставѣ гігієнической сѣбнымъ медалемъ за старі вина.

Матеріи вовняні на сукнѣ дамскі

найновѣйші

Метеръ одъ 45 кр. и выше

При закупѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часописъ.

Выдаєць і оквічальний редакторъ Іванъ Белей.

Панѣръ зъ озѣр. Черняховск.

Зъ друкарнѣ тов. р.м. Шевченка, кодъ зр. К. Боднарского.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой години по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кароля Лодовика 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта). У Эдмунда М. Дукеса, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платны у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ въ Австрію:

а цѣлый рікъ . . . 18 зр. на цѣлый рікъ . . . 24 зр.
на пѣть року . . . 9 зр. на пѣть року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рікъ . . . 16 зр. на пѣть року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереженнє. — Редакція неопечатає вѣстей бѣ порта.

Подорожне число коштує 8 кр. а в.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣ однимъ стрѣчкою печатною, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подати чистяться по 10 кр. бѣ откину.

У Львовѣ дня 2 (14) вересня 1889.

Dziennik Poznański, звычайно д брє понини риваний о російскихъ справахъ, въ однімъ зъ остальныхъ номерѣвъ підъ надписомъ Russica напечатавъ такє: „Именованіе Драгомирова годовымъ командантомъ и сгупило въ наслідокъ майже певности, що конфликтъ зъ Австрією не дасться оминати въ недалекой будучности и що вже теперь треба приготуватися до тої есентуальности. Отже Драгомировъ такъ само, якъ Обручевъ, начальникъ генерального штабу, и Леръ, его наслідникъ въ войсковой академіи, суть батьками и апостолами въ Россіи т. зв. психологичного напруги въ шпугъ воякѣвъ. Настрѣй жовѣтра и людности на театрѣ войны оны уважають за оденъ зъ найважнѣйшихъ факторѣвъ въ кампаніяхъ. Драгомировъ довгі лѣта вѣвъ въ прасѣ и на театрѣ пристрастну борбѣ о той факторѣ зъ старыми правверженцами тѣсною формальной дисциплины. Теперь, принявши се нове становище только дянтого, що оно має бути порокомъ до единства головного команданта арміи, котрой найблизшимъ предметомъ буде — Перемышль а опѣсля Львовъ, генералъ той напевно уже великого своего влыву въ Петербургъ, чтобы и цивилизу дѣяльність властей генералъ-губернаторства кѣвского зробиати одповѣдающею той дѣлѣ. Небавкомъ почуюмо щось о „дѣсахъ и пасовискахъ“, о вымыслуваню червонорусского хлопа „напльвового“ шляхтою польскою, о мѣсцѣ Россіи-освободительки надъ Полтвою и Сяномъ, и довѣдаемося, що въ радѣ штабовой пана генерала въ его стратегическихъ и тактичныхъ працѣхъ панове Наумовичъ и подобный беруть чинну участь и грають знатную ролю.“

Рѣвночасно Dziennik Polski въ передовой статьи п. н. Es muss abgeholfen werden такъ паше: „Въ вѣтербургской часописѣ „Славянскія Извѣстія“ ренегатъ Наумовичъ, той естъ-апостолъ схизмы и кнута, розжалованъ надъ нуждою русскихъ хлопѣвъ, котрымъ грозитъ въ недалекой будучности голодъ и хвороба, а розжалованъ межжи вышними безперечно въ той цѣли, абы якими колькома або колыбанацѣтма тысячами рублѣвъ, узысканными черезъ складки, показати русскимъ хлопамъ, що царь и Россія о нихъ памятають, бѣдають надъ ихъ несчастною долею и т. д. въ томъ родѣ. Попросту скористано-бы зъ доброй нагоды, и въ грѣшнѣй для монархіи способѣ зачавъ-бы рубель мандрувати по всѣхъ Галичинѣ бѣдѣхъ до хаты... Агентѣвъ платныхъ и неплатныхъ не хибно панславистическому комитетову, особливо коли не оденъ зъ нихъ хоче добре обловитися зъ такихъ складѣхъ російскихъ —

въ результатъ же хлопъ мало що дбаставъ-бы, а ефектъ моральный въ корнѣхъ царскихъ любопытѣхъ все буйтъ-бы осягненый... Отже опѣсля нашон гадки збъ взглядѣхъ политики належить конче упередиати такъ тайный даруныя російскійскій.“ О той статьи Dziennik-a телеграфувавъ до N. fr. Presse и львовскій корреспондентъ.

У насъ вже передъ тымъ, навѣтъ въ сѣнциальныхъ сферахъ, вѣрено въ можнѣсть и въ сущнѣсть панславистическихъ (радше панросійскихъ) агитацій въ Галичинѣ до того степеня, що по агентѣхъ въ Ярославль припущено передъ всѣмъ политичный мотивы того атентату и навѣтъ арештовано якогось чоловіка, що приишовъ зъ Россіи. На колько годины передъ нападомъ на поручника Шуберта мали на томъ самѣмъ майже мѣсцѣ знати листъ зъ напастями на австрійску монархію и зъ грозѣбама въ разѣ дальшого вызванія Россіи. Укажуемо такожъ на недавне укаранье золотѣвскимъ старостомъ селянъ, що ходили на одпущетъ до Почаева. Чи и арештованье Павлика, Франка и пѣтиохъ російскихъ подданныхъ стоять въ який звязъ зъ підозрѣнями о якого рода агитаціи російскій, не знаємо; мѣмо всеи невѣроятности такого допущенія, мы, на основѣ давнѣйшихъ фактѣвъ, не можемо его вже зъ горы бѣдѣвати.

Не станемо нинѣ обговорювати драматично справу „панславистическихъ агитацій“ въ Галичинѣ. Укажуемо лише на загадкѣ газетной статьи и факты, и высказуемо бажанье, чтобы бодай обавы передъ грозѣбами въ вышнѣйшій будъ-що будъ критичной порѣ небезпечности спонукали управителѣвъ австрійской державы, розслѣдати разъ глубше руску справу, розпознати всѣ входящій въ ню интересы и факторы. Тогда только будутъ въ можности устречены бѣдъ робленя кроковъ, котры на-разъ вправдѣ могутъ выдаватися успѣшными, але котры въ рѣшающей хвилѣ готовы зовсѣмъ иншѣ оказати наслідки.

Австрія естъ державою конституціонною, въ Австріи основныя законы державныя забезпечують рѣвноправность всѣхъ станѣвъ и людей, кождою народности и кождою вѣры; Австрія естъ при томъ велика и сильна. Така держава естъ отже въ болѣйшій бѣдѣ вышнихъ можности, утворити своимъ обывателямъ подѣ кождымъ взглядомъ такой бытъ, що нѣ-якій агитаціи вышній не могли-бы мати на нихъ аттракціонной силы. Якъ-бы коли було инакше, вина була-бы не державы але еи управителѣвъ.

По именованію графа Туна намѣстникомъ Чехіи.

Праса австрійска а въ части и загранична заинтересовалась бѣдѣхъ дѣвъ болѣе-ше якъ коли-небудъ два ма справами зъ поля внутрѣшней политики. Бѣтъ се примѣреннє Нѣмцѣвъ чехскихъ зъ Чехами и коронаціи австрійского цѣсари королемъ чехскимъ. зъ чимъ конечно вѣжеся сцентрализованье парламентаризму трѣхъ коронныхъ краѣвъ, се естъ Чехія, Моравія и Шлеска. Читателѣмъ „Дѣла“ уже звѣстѣй елюкубраціи пословъ Цукра и Зиса въ тѣхъ справахъ. Именованье гр. Туна намѣстникомъ Чехіи, побутъ цѣсаря въ Литомишлѣ и голоса прасы свѣдѣть наглядно, що абетиненціи пословъ нѣмецкихъ въ чехскихъ соймѣхъ зъ одной стороны, а побѣда молодѣ-Чехѣвъ при послѣднихъ выборахъ до сойму зъ другой стороны суть дуже не на руку кабинетови гр. Таффео и що президентъ министерства долитавского глядѣть за якоюс реалѣйшюю точкою выводу. Не вдаючися на разѣ въ нѣкѣй комбинаціи на той тематѣ, регеструемо свѣтасомъ голоса деякихъ дневниковъ о загаданныхъ справахъ.

О личности гр. Туна паше Pester Lloyd: Графъ Францъ Тунъ естъ въ администраціи homo novus, яко полѣтъ крайню консервативный клерикалъ. Образованъ и знаня ему не хибуетъ; чѣ посѣда бѣтъ талантъ и зручнѣсть до управы, покаже будучность. Всякій, хто має очѣ, мѣтъ прѣмѣтити, що кабинетъ гр. Таффео бѣдъ лютого с. р. облизывае дуже до клерикальнѣ. Именованье гр. Туна намѣстникомъ Чехіи естъ дальшимъ крокомъ на той дорожѣ. Зъ роду бѣтъ Нѣмцѣвъ, але зъ пересѣдченія бѣльшій чехофиль якъ самъ Чехи. Збравши тѣ даны, можна заключити: що именованье гр. Туна естъ новымъ уступкомъ для клерикальнѣ и бѣдѣжнѣмъ акціи примиренія въ Чехіи на чѣсъ побѣдѣйшій. Гр. Таффео робить такъ, якъ каже одна пословица: сидитъ надъ водою и жде на вѣтерѣ.

Клерикальный Vaterland думаетъ, що рѣвъ пос. Цукра не була его личною исповѣдою политичною, а просто: бѣдѣрною програвомъ старо-Чехѣвъ. Цукеръ (зъ роду жидѣ) буйтъ лишь орудиѣмъ въ рукахъ Ратера и мавъ заявити ширшому свѣтову привязне становнѣе табору старо-чехского до политичи заграничною Австріи. И дѣлато станувъ Цукеръ передъ выборами якъ разъ, коли цѣсарь мавъ прибути на войсковый маневры до Чехіи. Vaterland радъ бы буйтъ примиреню Чехѣвъ зъ Нѣмцѣми, але замѣчае, що Чехи безъ потребности стоять чѣ заодно на становищи якогось страху передъ германизаціею, котра въ дѣйствости не грозитъ ихъ нетнованю.

Neues Wien. Tagblatt не ворожить добра зъ именованія гр. Туна. Нѣмцѣ чехскій не зложатъ оружія абетиненціонного. Противно, межжи ними повстала гадка, зблорганувати постійный выдѣлъ, которою задачею было бы боронити интересѣвъ нѣмецкихъ противъ чехизованія и держати высоко прапорѣъ единости державной. Именованье гр. Туна намѣстникомъ поставило по воли або по неволи справу

коронаціи чехской на порядокъ дневной. Але до коронаціи не може прийти скорше, поки о актѣ томъ, важкомъ для внутрѣшнего устрою Австріи, не скажутъ слова своего всѣ группы національныя, т. е. Нѣмцѣ, Мадавы и другіи. Коронаціи по гадѣхъ того дневника лежать ще въ дуже далекомъ поли.

Deutsche Ztg., органъ на скрѣзъ централистичный, бѣтъ у вѣщевый звѣтъ на вѣстѣ о именованіи гр. Туна намѣстникомъ Чехіи. Она боится, чтобы гр. Тунъ не подавъ помѣщной руки Чехамъ до чехизованія нѣмецкихъ повѣтъ, а признавъ при томъ, що чехскій элементъ крѣпнѣтъ и росте въ нѣмецкихъ повѣтахъ и мѣстахъ.

Przegląd львовскій толкує, що именованье гр. Туна естъ звернене протавъ табору молодѣ-Чехѣвъ яко элементу анархичного (?) и взагалѣ всесторонню шкѣдному. Ему подобаются лише старо-Чехи. Онѣ стремятъ до коронаціи такъ само якъ Грегръ и его товаришѣ. Коронаціею удовлетѣять старо-Чехи весь народъ и приеднають его зновъ для себе. Зъ коронаціею, котрой бѣтъ надѣся, придетъ бѣдѣтъ до упрощенія парламентарной машины въ Чехіи, на Моравіи и Шлеску. Коронаціи бажаютъ и консервативный Нѣмцѣ чехскій, бо она не вадитъ въ дуализмѣ, въ династичнымъ интересамъ.

Сзас краковскій надѣся рѣвножѣ, що гр. Тунъ ослабитъ молодѣ-чехскій элементъ а скрѣпнѣтъ таборъ Ратера.

Загранична праса глядѣть такожъ зорко за поведѣньемъ кабинету гр. Таффео и найновѣйшими подѣями въ Чехіи. Köln. Ztg. также: Работа гр. Таффео стремитъ до коронаціи цѣсари австрійского на короля чехского. Коронаціи така естъ унаньемъ правъ короны чехской и розбѣтѣмъ дуализму. А берлинскія Börsen-Ztg. паше: новый намѣстникъ має передовѣсьмъ задачу скрѣпнѣти своихъ давнихъ прѣдѣлѣхъ, старо-Чехѣвъ. Отдакъ осущитъ бѣтъ интенціи цѣсари и своимъ влывомъ личнымъ на шляху чехску приемирать роздорѣ національный въ Чехіи. Для аспираціи Нѣмцѣвъ чехскихъ буде гр. Тунъ неприступный. Онъ въ засадѣ протавѣтъся всякому дѣленю земель чехскихъ на повѣты языковъ. Онъ не дасть Нѣмцѣмъ навѣтъ того, що имъ давали самъ Чехи за дѣну примиренія.

Цѣвае естъ при томъ всѣмъ становнѣе молодѣ-Чехѣвъ. Онѣ заявляютъ, що передо всѣмъ будутъ выжидати акціи изъ стороны нового намѣстника. Буде бѣтъ підпирати ихъ далеко идущі аспираціи національный, то молодѣ-Чехи не выступятъ противъ него. Въ противнѣмъ случаю стануть они до явного борбѣ зъ нимъ въ соймѣхъ, зъ чего зновъ могутъ скористати Нѣмцѣ. Только зъ прасы австрійской и заграничною о справахъ чехскихъ.

Якъ видко збъ всего, именованье гр. Туна намѣстникомъ явилось для прасы тон досѣтъ загадочнымъ проблематомъ и зъ бѣдѣ поплыли всѣхъ здогады и комбинаціи. Каждѣ стороннѣцѣ, кождый таборъ политичный чи національный сподѣваеся явѣхъ змѣнѣ, чѣгосъ лучшого або грѣшого для себе. Рѣвъ зовсѣмъ природна. Житѣе политичне Австріи тымъ характеристичнѣе бѣдѣ часѣвъ еры конституціонной,

Мой отецъ.

Оповѣданье Л. К. Лазаревича

3) (Зъ сербского.)

(Конечъ.)

Коли я пробудився, сонце стояло вже высоко на небѣ. Я чувся бѣзмѣрно умученнымъ и немовъ разбитымъ, але не мѣтъ уже очей на ново зажмурити — отже чимъ скорше вставѣ.

Дома прибрало все янѣйсѣ вровичый а разомъ и жадбный видъ. На подвѣрѣ павула тапшана. Ясный лучъ дня впадавъ крѣзъ отворѣе бѣно, а однакъ лампка передъ образомъ святаго ще горѣла.

Мати и сестра були сумовитѣ, оны мали заплаканы, а лица ихъ выглядѣли мовѣ-бы зробленъ въ воску. Ламали руки, ходили на пальцахъ, не говорили ані слова, только шептали янѣйсѣ молитвы, безъ мысли, кожда собѣ.

Того дня свѣдѣнку навѣтъ не привнесѣ. Нѣхто не пыталъ, чи мы голодны. Мати и не думала о томъ, чтобы выслати мене до школы.

„Що се має значити, — пыталъ я самъ себе, — чи зновъ який мерлець лежить въ нашѣмъ домѣ? А може повернутъ небѣщакъ дѣдько и теперь будутъ его на ново хоронити?“

Однакъ я скоренько опамѣтався, нагадавши собѣ, что дѣялось въ ночи. Я почавъ зновъ шептати, якъ въ вечера: „О, Боже! ратуй нашего дѣди!“ И зновъ: „О, Боже! убий того Селенбачича!“

Не могучи нѣчого дождатися, я одягнувся и выишовъ зъ комнаты. Самъ не знаю, якъ звернувся я просто къ дверемъ бѣдѣ великою комнаты, але въ сѣй-же хвилѣ и почувъ, что мати взола мене за руку. Не рекла при томъ ані слова, только, положивши падець на губѣ, вывела мене до браны и пустила самого.

Потѣмъ вернулася тихенько до своей комнаты, а я лишился при бранѣ.

Мене палила цѣкавость. Я самъ не знавъ, что про все те думати.

Наконецъ я таки подкрался на пальцахъ подѣ дверѣ великою комнаты и заглянувъ черѣзъ дѣрку бѣдѣ ключа.

И что-жъ я побачивъ?

На серединѣ комнаты стоялъ столѣ. До-волно него крѣсла не въ ладѣ, два чѣ три лежали переверненны. На помѣстѣ вѣтался сотки картъ, недокурки свѣтарѣ, потоптанъ и ще цѣль напѣросы, розсыпѣ чашка бѣдѣ кавы, а коло одной карты бѣльшала, очевидно призабута, золота монета. Сувно изъ стола було стягнѣне и зисало кѣ земли, притримуванѣе только колыбѣма подѣкладками и чашками повнѣми попелу. Стояли ще на столѣ чотари порожній лѣхтарѣ, только въ однімъ догорувавъ грубый папѣръ, что намъ была подѣтана свѣчка, а ко-пѣтъ подносилася поволи подѣ стелю.

На столѣ за столомъ сидѣлъ мой отецъ. Опершился лѣктами на столѣ, долонями подѣдержувая собѣ чело и не рухаеся. Я глядѣвъ досѣтъ довго, а бѣтъ остававъ въ тѣй позѣ непорочно. Бачивъ я только, якъ груди его то подносилася, то опадали.

Щѣсь особливого и чудного приишло менѣ тогда до головы. Ото здавалось менѣ, — не знаю дѣлаго — что отецъ уже не живѣ, и я дивуваяся, що не жаючи, ще бѣдѣхъ. Потому зновъ правдѣлось менѣ, что у него руки зъ паперу... Отъ, чудацка!

Бѣтъ оденъ знае, якъ довго бы я буйтъ тамъ ще стоялъ и заглядѣвъ, коли-бъ мене зновъ рука матери нагле не дѣкнула. И симъ разомъ не докорила менѣ, нѣчо не вповѣла, только лабѣднѣми очима своими указала менѣ на брану. Не знаю, дѣлаго я нагле вхопавъ шапку, поцѣлувавъ мать въ руку и выбѣгъ за брану.

Була то субота. Люде снувались по у-

лицѣ, якъ усе. Каждый сѣвшѣвъ до своего занятя. Селѣне везли на торгъ рѣзній рѣчи. Перекупцѣ снувались мѣжъ ними, зазыраючи имъ до мѣхѣвъ и кошачѣвъ. Полиціѣтъ кричавъ, указуючи кождому мѣсцѣ, де мавъ стати возомъ. Дѣтворѣ закрадалася до вышенѣ. Мѣскій писарѣ Срѣта ходивъ по мѣстѣ разомъ зъ бубнаремъ и на кождомъ розѣ бѣдѣтувавъ новый розпорядкѣ, чтобы не пускати худобы на улицѣ. Старый Тришка вынѣвъ зъ печи печене тѣля и зашрошувавъ, криючи до людей: „Прощу! горяча, свѣжа печенѣ!“ Пяный Юзѣко тарався въ порошѣ, не могучи подѣвестися.

— Чому вашѣ скелѣзѣ сегодня замкнѣнны? — спыталъ мене мимоходомъ кравецъ Игнатѣ.

— Отъ такъ! — бѣдѣвъ я.

— Може Дмитро не здужаетъ?

— Нѣ!

— То може куды выишовъ за орудками?

— Выишовъ, на село, — сказавъ я и чимъ скорше вернувъ на наше обѣйствѣ.

За колыба хвилѣ зъявилися два мои товаришѣ, приславъ учителемъ заштитися, чому я не приишовъ до школы.

Ажъ тогда пригадавъ я собѣ, что повинѣтъ буйтъ бѣйти до школы. Забравъ я книжки, кусокъ хлѣба, и почавъ по черѣ поглядѣти то на мать, то на школярѣвъ.

— Скажѣтъ паву учителѣви — рекла мати, — что Миша не мѣтъ сегодня скорше прийти... Мавъ роботу.

Щѣ подѣ той часѣ дѣялось у насъ дома, коли я буйтъ у школѣ, не знаю. А радше знаю, бо коли я повернувъ, заставъ усе такъ самѣ. Мати и сестра сидѣли безъ дѣла, зъ руками на колынахъ. Обѣду не варила. Коло дверей бѣдѣ великою комнаты приходили въ на пѣцѣхъ и зѣхали — зовѣмъ такъ, якъ тогда, коли мой дѣдько умеръ. Только малый Гриша уганавъ по подвѣрѣ за котомъ, завязавши приняти ему до хвоста кусенъ старон бѣ-

хи — и то дуже его гѣшило... Стоявъ лежавъ на сѣнѣ въ комнатѣ чѣладной, спавъ и хрѣпѣвъ, якъ-бы то було о пѣвнѣ.

Отецъ сидѣвъ разъ-у-разъ за столомъ, такъ само и непорочно. Я заглянувъ же разъ и добачивъ, что сумана при тяжкомъ бѣдѣхъ подносилася на его груди.

Взбѣнці задзвонили на вѣчѣрню. День хлѣвѣ до вѣнѣи, а въ нашихъ душахъ усе ще павувавъ той самѣ сумерѣкъ, та сама темрава непроглядѣла... Хмары громадилися що-разъ болѣе и болѣе...

Нѣчо и нѣчо! Охъ, то було страшно, люте, несмыслѣно! Боже, Боже! змилуйся надъ нами!...

Я сѣвъ на порозѣ дому зъ книжкою, але учитьсе не мѣтъ. Я бачивъ бѣдѣдѣ лица матери, що сидѣла въ бѣнѣ и глядѣла бездушно передъ собою.

Наразѣ скрѣпнѣли дверѣ. Мати въ-духъ бѣдѣдѣла бѣдѣ бѣна. Я задрожавъ увесѣ.

На порозѣ свѣтлицѣ стоявъ бѣтъ — мой отецъ.

Охъ, Боже! чи се дѣйствѣе отецъ мой?

Фѣзъ его сгуновѣся на задѣ головы, розкудлаченѣе волосѣе закрывало чело, вуса обвисѣли, а лица позорѣла. Выглядѣвъ старше!... Але то нѣчо протавъ очей — тѣхъ его очей! Нѣколи я ихъ такахъ не бачивъ! Понурѣ, запавшѣй и скрѣпнѣ до половины у вѣхъхъ рухалася поволи и поглядѣли безсвѣдомо. Не шукала нѣчого, не тамали, на чѣмъ мали задержѣтисѣ. Була въ нихъ така глубѣина и морожѣна, яка буйтъ въ отворѣхъ люнѣты, коли скла выпадутъ — стовѣнчѣ... Але на его твари стѣлѣся усѣмъхъ — сумнѣтъ, то правда, але я-кѣйсѣ признавъ, — нѣколи упередъ такъ не усѣмъхавѣ... Знаю вже теперь! Такими очима поглядѣвъ мой дѣдько, якъ передъ смертію просѣвъ о святой елей...

Поволи перейшовъ отецъ сѣни, бѣдѣнѣвъ дверѣ до нашон комнаты, веунувъ голову, по-

громады Немирова, звольте усеунути тепершню провизоричну учительку, а дайте намъ учителя, а ще разъ учителя, бо зъ учительками вже за много пенѣ маємо!...

И. К., членъ мѣсцевой рады школьной.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ Литомышли приймавъ цѣсаръ чеське духовенство рѣдъ проводомъ епископа, розговорювавъ зъ нимъ лишь по чеськи, а звертаючись на послѣднѣ до всѣхъ сказавъ, що бнъ знае, що чеське духовенство сповнае точно свѣй обовязокъ; такъ повинно оно и дальше поступати. Обязанкомъ духовенства есть усмирятн антагонизмъ народный и уживати цѣлого своего влияния на то, чтобы оба народа въ Чехахъ жили въ соборъ въ згодѣ. О то прошу васъ дуже — казать цѣсаръ — и маю надѣю, що причинитеся до того всѣми силами.

Именованье гр. Туна наместникомъ Чехъ есть все же предметомъ широкихъ розговорѣвъ въ нѣмецкой пресѣ. N. fr. Presse подае деякія характеристичныя черты зъ политичного життя наместника и каже, що бнъ въ свѣй батьковщинѣ въ Дечинѣ (Tetschen) выступавъ завсѣгда яко консервативный сторонникъ и старався зъ всею силою переводити свои консервативный идеѣ. Такъ и. пр. коли дечинская рада повѣтова хотѣла въ лютѣмъ с. р. внести петицію противъ внесеня кн. Лихтенштейна, то гр. Туна спротивився тому и вѣсьмъ бѣдакъ въ радѣ державной „петицію меншости рады повѣтровою“ за внесенемъ кн. Лихтенштейна. Одного разу высказавъ бнъ двоухъ членѣвъ товариства ветеранѣвъ передъ фронтомъ за то, що они мали блавать въ дѣркахъ бѣдъ гузиковъ и т. д. Замѣтнимъ есть также, що и же на гр. Туна, зъ дому княгиня Шварценбергѣва придержуеъ засадѣ консервативныхъ и любить политикувати, а то дае причину до загалного погляду, що гр. Туна стоить бѣдъ влиявомъ своєї жены.

Вельми цѣкавою есть вѣсть, яку подае „Nat. Ztg.“ о односилахъ кн. Кароля Аверсберга до нового наместника Чехъ. Згадава газета каже, що именованье его политичного противника, гр. Туна, наместникомъ Чехъ, зробило на него такъ прискре вражѣнье, що бнъ, который доси держався зъ-далека бѣдъ всякихъ демонстрацій, явився демонстративно въ Карлсбадѣ въ театрѣ зъ бѣзанами нѣмецкого товариства школьного. Честлибнѣвъ кн. Кароля Аверсберга почула то дуже важно, що политична сила консервативныхъ роднѣвъ Шварценбергѣвъ, Лихтенштейнѣвъ и Лобковичѣвъ покрыла пѣтьмю имя его дому. Въ наслѣдокъ того призачуеъ теперь кн. Кароль Аверсбергъ до нѣмецкой оппозиціи.

Найвысша рада санитарна бѣдповѣла министерству на поставленій пытая въ справѣ побороуваня пьянства, що на пѣдставѣ описи проф. Лайдесдорфа не може припоручати, чтобы налоговыхъ пѣяковъ замыкати до лѣчебныхъ заведенъ пѣяковъ, позаякъ заведеня такіе не дадутъ такъ легко закладати а бѣдакъ и нема надѣѣ, чтобы пѣякъ переставъ пѣти черезъ примусъ. За то припоручае рада санитарна: 1) карати пѣяковъ; 2) давати заомогу тымъ, що хотѣли бы завладати лѣчебнай заведеня для пѣяковъ; 3) установити законныя постановы, пѣяки котрыхъ налоговыхъ пѣяковъ можна-бы поставити пѣдъ курателю а коли-бъ они въ наслѣдокъ пьянства занедужали и були бѣдданъ до якогось лѣчебного заведеня и зъ бѣдтамъ вышли оубѣла выдѣчей, чтобы ихъ можна черезъ якійсь означеный часъ задержати въ примусовыхъ домахъ работы.

Россійскій министеръ войны Ванновскій вернувъ вже зъ своєї инспекційной поѣздки до Петербурга. Онъ оглядавъ деякія крѣпости и бувъ также разомъ зъ министромъ коммуникацій Габенетомъ въ Рязѣ, де Россійска администрація войскова думае заложити великій укрѣпленный таборъ.

Француске духовенство починае въ борбѣ выборовъ между республиканами а монархистами ставати рѣшучо по сторонѣ монархистѣвъ. Якъ вѣдомо, выдавъ бувъ французскій министеръ справедливости окружнѣкъ до духовенства, въ котрѣмъ заказавъ ему брати участь въ акціи выборовъ. На сей окружнѣкъ бѣдповѣвъ Теленетови епископъ зъ Сеезъ письмомъ, въ котрѣмъ каже: „Знаю мое духовенство и длтого не хочу робити ему прѣкрости бѣдчаньемъ вашего окружнѣка, позаякъ бнъ оскорбляе найсвятѣйшій чувства того-жъ духовенства: почутье власного достоинства и патриотизму. Вы обходитесь зъ нами якъ зъ паріасами. Мы не чужі, але такъ само Французы якъ и вы и хочемо виконувати наше право, а В. Експеди. не має права закаувати намъ того. Ваше письмо есть арсеналомъ полнымъ зброѣ до напасти и гнету, зъ котрого можете брати до воли, чтобы засудити хочъ-бы и найдостойнѣйшого священника за одно слѣвце, яке ему вырвесе зъ уст.“ За примѣромъ епископа зъ Сеезъ, пѣшовъ также и епископъ зъ Бае, що выдавъ листъ пастирскій, въ котрѣмъ представляе въ яркихъ краскахъ образъ гонения церкви, яке настало бѣдъ часу заведеня республики, деморализацію молодѣжи и т. д. Новый законъ войсковой — каже епископъ — довершитъ всѣхъ тѣ беззаконности; то нехай запам'ятають собѣ выборы и своими голосами най заложать протестъ противъ того. Такъ само поступивъ собѣ и епископъ зъ Сеезъ-Кльо, который каже, що грѣхомъ було-бы, коли-бъ духовенство адержалося бѣдъ выборовъ. Онъ приказавъ своимъ епархіаламъ выбирати такихъ людей, котры умѣли-бы найлѣпше и найсвятѣйше боронити церкви, а епископъ зъ Валансъ до-

казае навѣтъ, що Франція буде ажъ тогды сильна и лѣпше тогды устоитъ, коли повалить республику, ворожу церквѣ и вѣрѣ.

Булянке выдавъ манифестъ до выборовъ въ Монмартръ въ Парижѣ, въ котрѣмъ вызвае ихъ, чтобы они всѣ на него голосовали, коли хотять бѣдискати свободу инициату авантюриками, людьми безъ совѣсти и чести. Вчера порозѣвлювано въ Парижѣ на улицахъ бѣдповѣвъ Булянкера на робленій ему закиды але полиція поздирала пѣякаты и арештовала тыхъ, що ихъ розѣвлювали.

Въ жовтні мають бѣдбутися въ Италіи выборы до радѣ громадскихъ на пѣдставѣ нового закона, который розширивъ въ самѣмъ Рамѣ право выборче на 43.000 новыхъ выборовъ. Ватиканъ, уважаючи безхосебенѣсть своєї дотепершней политики пассивной, постановивъ взяти чинну участь въ выборахъ и бѣдавъ провѣдѣ цѣлон партіи католической знаменитому ея членови Веспиніанскому, который вже перазъ засѣдавъ въ римской радѣ громадскѣй а кѣлька мѣсяцѣвъ тому назадъ, протестувавъ энергично противъ ставленя памятника Джорданови Брунови.

Въ брменской справѣ доносятся зъ Константинополя до Times'a, що султанъ приказавъ радѣ министровъ розслѣдити жалобу Орменъ зъ Малой Азии и вышукати средства якими бы злому зарадити. Кѣлька державъ — догадуются, що то були Англія и Италія — робили представленя Портѣ и въ наслѣдокъ того бѣдали министры приказъ уваглядити справедливыя жалобы Орменъ и не увзгляднати при томъ аніи поодиноковыхъ клясъ аніи народностей и загалѣ такъ поступати, чтобы то не выглядало, що Портѣ робити то лишь длтого, що на ню напѣрають другі державы. Пѣдчасъ коли Портѣ розпорядила, що потреба, одержали державы, що робили йй представленя, того рода бѣдповѣдѣ, що Портѣ не може заводити выимковыхъ законѣвъ для якомь одной части державы.

Лондонскій Standard одержавъ бѣдъ своего корреспондента зъ Бѣлградѣ письма королевы Наталіи, дѣтнѣающій ея прѣзѣду до Сербіи. Якъ вѣдомо, постановила королева при кѣнци червня выѣхати на власне рызико до Бѣлградѣ и такъ писала въ листѣ зъ датою 28 того мѣсяца: „Я трохи занепокоена тымъ, що мене чекае, але зарозумѣ и зовсѣмъ щаслива на саму гадку, що буду зновъ середъ моего улюбленого народу, котрому я дала найлѣпшу часть зъ моего сердца. Я не кажу робити вѣявѣхъ прѣготовленъ для моего мешканя, бо хочъ и замкнутъ передо маюю дзѣрѣ палаты, то все-жъ таки знайдесе якійсь приятельскій дѣмъ, що прийме мене до себе.“

По якомь часѣ оубѣла розвѣшлась була поголовка, що королева нездужае. Дня 10 (22) серпня писала зновъ королева: „Якъ вже знаете зъ моего послѣднего письма, зажадала я вновь письменно, чтобы могла побачитися зъ сыномъ. Въ бѣдповѣдѣ на то, зроблено менѣ предложение, пѣсля которого я бы мусѣла Богъ знаае куды ѣздити, чтобы зъ нимъ стрѣтисъя, а я то уважаю понизше моего достоинства. Я заявила на то просто, що приѣду до Бѣлградѣ и стану тамъ 17 (29) серпня. Я вже рѣшила була и все було готове до поѣздки, коли я занедужала, а хочъ то не було нѣчого великого, то все таки не хотѣла я зѣвзгляду на станъ моего здоровья рисковать погрожѣ. Мене то лишь дуже гнѣвае, що менѣ дали епізнати (правительство), що я буду выставлена на страшной несправности, скоро приѣду безъ ихъ дозволу, а теперь боюсь, что тѣ панове подумаютъ, що ихъ грѣзба сгонѣтъ зъ моего проволочкою въ якомь звязѣ. Я ледви чи буду могла выѣхати передъ вереснемъ, але тогды можете мене спѣдватися. Панове въ Бѣлградѣ думаютъ, что я владу велику вѣсу на ихъ почести. Не знаютъ, здаеся, що все, что можутъ менѣ сказати, есть значаючнѣ въ порѣвнаню зъ тымъ, до чего и тутъ призначена и что для мене була бы то найменша жура, коли-бъ менѣ не бѣдавано почестей. Позаякъ мене офіціальный свѣтъ бѣлградскій нѣчого не обходитъ, то я буду въ силѣ завестн знаменитый салюнь. Такъ отже не буду вже больше повѣдомляти правительство, а просто лишь приѣду; тѣ панове найлѣпше зрѣблять, коли будутъ мене игнорувати.“

Одъ кѣлькихъ вже днѣвъ ходитъ въ Букарештѣ поголовка о кризѣ въ румынскѣмъ кабинетѣ. Цѣле министерство хоче податися до димисіи, а то для того, чтобы Катарджу мѣтъ утворити новый кабинетъ, до которого бы вже не вѣдѣшовъ Вернеску. Мае то бути наслѣдкомъ упорного жаданя министровъ Ману и Лаговарія, котры не перестаютъ грозити, что подадутся до димисіи, скоро Катарджу не побудеъ Вернеску. Приятель Вернеска Протопопеску мае вже повѣдомити его телеграфично о тѣй постановѣ министерства.

НОВИНКИ.

— Зъ буковинской Руси. „Буковина“ пише: Новыя способы румынскими задумали въ черновѣцкой гимназіи; ото перетягуютъ Русинѣвъ на румынскі выклады религіи тымъ, что кажутъ: хто йде на румынскі выклады, той дѣстане стипендію. Пѣсля нашей думки повинны ученики Русины ходити на русскі выклады. Чуюмо, что Русины, котры и не умѣють по румынски, дѣстають добрі клясы зъ румынской религіи; чи се не е деморализація? — Учитель руской мовы при черновѣцкой гимназіи Сев. Билинкевичъ именованый головнымъ учителемъ при черновѣцкой семинаріи учительской на мѣсце пок. профессора физики и математики Клименка а вѣчать руской мовы за-

мѣсть проф. Глѣбовичкого. Говорятъ, что проф. Глѣбовичкій подавъ вже на пенсію та что по его спенсированю перейме проф. Билинкевичъ руске а для физики буде именованый кто иншій. Такъ то замѣнуеъ мѣсце учителей руской мовы безъ конкурсовъ, чтобы не дати можности конкуренціи зъ слабыми пупилами можныхъ протекторовъ. Такъ то перейде наука руской мовы — коли си поголовка справдится — въ руки гѣдного наслѣдника выгѣдного проф. Глѣбовичкого. — Читальню задумуютъ отворити въ Дхтинци; основателѣ пѣдписали вже статуты. — Пенсіи вѣдѣвъ и спрѣбъ по православныхъ священникахъ въ Буковинѣ будутъ пѣдвышеніи бѣдъ нового року о четверту часть, 25%. — дотепершнюю суму. — Товариство „Руска Бесѣда“ кѣнчить печатати „Православный Календаръ“ на рокѣ 1890. Въ календарѣ помѣжъ многими иншими будутъ помѣщеніи имена всѣхъ православныхъ пѣвчѣвъ.

— Наші приятель дбають про насъ всюды зъ одинаковою старанностью. Коли въ Галичинѣ зѣмѣреній противъ нашей народности цѣлымъ арсеналъ „kólek“, „tasierzy“ и другихъ подобныхъ полонизаціонныхъ институцій, коли на Украинѣ наше слово скончавъ вже бѣдъ только лѣтъ зѣлѣзными оковами — то на Угорской Руси оперуютъ по при мадариствующей политикѣ самого правительства также приватныя мадарскі институціи маючы на цѣли змадрити всѣ славянскі элементы въ Трансильваніи а специально Русинѣвъ. Одною зъ такихъ институцій есть засноване въ Пряшевѣ „Товариство за-для розширеня мадарщины и народного выхованя въ шаршискѣмъ комитатѣ“, котре мае нинѣ вже 3.700 членѣвъ, обѣртае капиталомъ надѣ 54.000 зр. и засновано вже въ 22 рускихъ селахъ т. з. „приюты“ для дѣтей Цѣль тыхъ приютовъ легко бѣдгадати, мають они подобну задачу въ угорской Руси, якъ у насъ повстаючій мѣсцями ochronki. Послѣдними часами порѣшило згадане товариство старатися воими силами о мадаризацію славянского и нѣмецкого богослужения и его заходамъ подякувати належитъ, что въ деякихъ окрестностяхъ знають вже славянскій и нѣмецкій пѣснѣи, а ихъ мѣсце займають мадарскі. Подобный товариства засновуютъ Мадары также въ Семигородѣ выѣриючи ихъ противъ Румынѣвъ и Нѣмцѣвъ. Товариства тѣ тѣшатся въ мадарскихъ кругахъ великою симпатією и ихъ матеріальный средства зѣбѣднѣаються рокѣ-рочно значными даровизмами и записками.

— Въ справѣ злочинства въ Ярославли подае N. fr. Presse такую вѣсть: Двоухъ дезертировъ котрыхъ пѣдзѣвляють, что доконали нападу на офицеровъ, Доната и Шуберта, придержано въ Бѣлгоруа въ Россіи и интерновано на желанье п. Майдингера, комисара львовской полиціи. Суть то Іосифъ Шренкъ, тѣсте Швенкѣ, зъ дивизіи тяжкой артилеріи въ Глембоцѣ и Н. Кишакъ зъ 3 полку уланѣвъ Ведутся переговоры, чтобы выдати обоухъ дезертировъ.

— На доходѣ Бурови им. архистр. Михаила въ Коломины устроютъ мѣсцеве литературно-драматичное товариство и академію зъ „Академического Кружка“ во второкъ дня 12 (24) вересня с. р. въ сѣли Касина-Ресурсы музыкально-вокальный вечерокъ зъ танцами. Вступѣ 1 зр. бѣдъ особы, а бѣлетъ родинный на 4 особы 3 зр. Одягъ визитовый або народный. Початокъ о 7-мѣй годинѣ. Бѣлетѣвъ можна купити въ Народной Торговли и въ торговли п. Кисѣлевского.

— Програма курсу кутя коней въ Сокалі. 1) Курсъ кутя коней бѣдбудеся въ Сокалі въ вересні 1889 и тревати буде 8 днѣвъ с. е. бѣдъ 21 включно до 28 н. ст. вересня. 2) Выклады буде п. Павло Кретовичъ, учитель кутя коней при ц. к. школѣ ветеринаріи у Львовѣ. 3) На выклады теоритичный призначаеся двѣ години рано, с. е. бѣдъ 8 до 10 год. передъ полуднемъ, на выпры практичній двѣ години по полудни с. е. бѣдъ 4 до 6-го по полудни. 4) Выклады мають обѣмѣти: Будову кутя, описъ правильного кутя, плеканье копѣты, установлене правильные и неправильные нѣгъ кѣнскихъ, влияние кутя на кутѣе, струганье копѣты, пасованье пѣдоквы, захѣдъ около коней въ кузни и способы кутя коней полохливыхъ и злѣбныхъ, также держанье нѣгъ кѣнскихъ до пѣдокваны. Одакъ о кутю неправильныхъ копѣтъ, о стрихованю коней та якъ тому зарадити бѣдповѣднымъ кутѣемъ. Зъ недугъ копѣты буде выкладатися: загратѣ, загвозждение, охватѣ, пробѣтые пѣдошвы, пѣдбѣтокъ, стовченые пѣты и гнѣтые стрѣлки, та вкѣжесе способъ наукового лѣченя тыхъ недуговъ. 5) Испыты учениковъ бѣдбудутся въ дни 28 вересня 1889 бѣдъ 3 до 6-го по полудни. 6) Для убогихъ учениковъ буде даватися, пѣсля можности, по 30 до 35 кр. денно на страву. Г. Айтельбергъ, ц. к. ветеринарь повѣтвой.

— До повѣтвой рады въ Богородчанѣхъ при доповняющихъ выборахъ двоухъ членѣвъ зъ громады сѣльскихъ выбраны: о. Софронъ Левицкій зъ Крички и о. Вол. Паукъ зъ Саджавы.

— Повѣтова рада въ Турѣцѣ воскресне по такъ довѣмъ часѣ своего неотнованя. Дня 5 (17) и 7 (19) жовтня с. р. бѣдбудутся выборы членѣвъ сей рады повѣтвой.

— Гр. Артуръ Потоцкій не перебувъ такъ дуже щасливо докананю операціи, якъ ое сразу подала газеты вѣденскій и галицкій, бо отъ что подае Kurjer Warsz.: Гр. Арт. Потоцкому не вытали кусника языка; операція була выѣшча, бѣ вытали ему железу понадъ правымъ ухомъ а бѣдакъ мусѣлъ перетяти артерію. Артерію пѣдвѣзано, але кишка крови бѣдталась до мозку и въ наслѣдокъ того наступило поражение лѣвой половины тѣла. Бесѣду бѣднѣаю, горло не функціонуе. Станъ здоровья гр. Потоцкого есть вѣлыми критичный.

— Противъ холмоныхъ священниковъ. Газеты Россійскій оповѣщаютъ: Окружный судъ сѣлѣцкій пѣдѣла указъ зъ р. 1850 и рѣшенъ б. рады администраціи королевства польского зазываетъ самовѣльно выѣхавшихъ за границу: 1) б. священника греко-униатского зъ Городка, пов. константиновского, Іосифа Терликевича, числчого 58 лѣтъ, жену его Теофилю 52 лѣтъ, сыновѣ Петра и Павла 31 лѣтъ, Ивана Петра 37 лѣтъ и дѣнчу Филиппу блену 28 лѣтъ; 2) б. парохѣ греко-униатского зъ Радими Івана Павла Боярского 58 лѣтъ; 3) б. парохѣ греко-униатского парохіи прѣгалинской Мих. Шулякевича 54 лѣтъ, жену его Евѣ Викторію 50 лѣтъ, сына Витовта

Михайла и дѣнчу Марию Филиппину та Юлію Іосифу — чтобы черезъ рокѣ бѣдъ даты послѣднюго воззваня вернули або предложили поясненье о причинахъ выѣзду. Бѣла-бъ они доше полишили за границу, то по томъ реинци будутъ засужденіи на позавлѣнене всѣхъ правъ и на вѣчне прогнанье зъ границъ державы, а если-бъ они вернули по правосильности заводу, то будутъ засланіи на Сибирь на поселенье.

— Крадѣжъ въ краковскій академіи наукъ. Передѣ карнымъ судомъ въ Краковѣ розпочався вчера процесъ о крадѣжѣ поповнену въ краковской академіи наукъ. О крадѣжѣ тую обжаловані: Станиславъ Кшижикъ, 20-лѣтний челядникъ у переплетника яко головный виновникъ и Мечиславъ Курнатовскій, властитель конторы вымѣны, яко участникъ. Актъ обжалованя подае, що Кшижикъ, якъ то бнъ самъ признае, забравъ зъ посѣдѣни своего бѣтцѣ вѣзнього академіи ключъ бѣдъ музей и тамъ укравъ въ р. 1888 и 1889 13 штукъ старой зброѣ, 11 образѣвъ, 182 монетъ, 29 медальѣвъ и 9 иншихъ рѣзнодорожныхъ старинныхъ памятокъ, що все разомъ представляе вартѣсть 439 зр. 98 кр. Крадену добычу продавъ Кшижикъ Курнатовскому, который ея купувавъ, переховувавъ и дальше продававъ, якъ небудѣ зъ всѣхъ заходѣвшихъ обѣтавить мѣтъ и мусѣвъ знати, що она походить зъ крадѣжи. Присяжні признали одноголосно Кшижика виновнымъ а трибуналъ засудивъ его на пять лѣтъ вѣзницѣ; Кшижикъ принявъ кару. Курнатовского признали присяжні девяти голосами виновнымъ а трибуналъ засудивъ его на пять мѣсяцѣвъ вѣзницѣ та на выдаленье зъ границъ австрійской монархіи, бо есть прусскимъ пѣдданнымъ; Курнатовскій зголосивъ бѣдкликъ.

— Министерство торговѣ заадало узбрѣнтн въ революеры листѣносѣвъ сѣльскихъ, котры существуютъ въ заходныхъ провинціяхъ Австріи. Заряженье се мае на цѣли подати листѣносамъ якусь можливу оборону передъ нападами розбѣшкѣвъ.

— Краева рада школьна поручила до уживаня въ школахъ середнихъ зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ книжки пѣдъ заг.: „Л. Германа и Петеленца Выправы нѣмецкй для першой клясы школѣ середнихъ, переложивъ Ом. Калитовской на языкъ рускій“ и назначила цѣну одного примѣрника на 90 кр.

— Громада Яблонца руска, пов. добромильского, приѣдлена до округу суду повѣтвого въ Березовѣ, замѣсть дотепершнего суду повѣтвого въ Бирчи.

— Зъ Тернополя пишуть, что тамъ послѣдними днями лучились два напады: Бувшій бремзеръ зѣлѣзницѣ Кароля Людвика напавъ въ ночи о 12-той годинѣ на шинкаря III клясы и нанѣсеъ ему сокирою кѣлька ударѣвъ въ голову, такъ что жѣтѣ шинкаря есть въ великой небезпечности; бремзера зловили и бѣдали до суда. Другій нападъ лучився при ул. Львовской. Фіакра, що ѣхавъ до раншнього поѣзду зѣлѣзничного о 3-той год. въ ночи, хтось напавъ и сильно побивъ, чтобы забрати ему кѣлькадесятъ кр.; виновника не выкрыто.

— Дрѣбній вѣсти. Въ Новѣмъ Санчи померѣъ нагло Іос. Гарасимовичъ, заступникъ начальника магазинѣвъ зѣлѣзничныхъ. — Выборы доповняющій одного члена рады повѣтвой въ Скалатѣ зъ большыхъ посѣблостей розписані на 21 жовтня с. р.

Наука, штука и литература.

— „Добры Радѣ“, практична газета выходяча въ Рогѣзѣ, п. Садагора, мѣститъ въ чч. 11 и 12, послѣднихъ за першій рокѣ издаванія, ось что: Пѣлятъ обѣсты заможнѣйшого господаря въ сѣлѣ Черепковѣцахъ на Буковинѣ. — Въ Читальни. — Сурогагы кавы. — Пчолы. — Полинѣ. — О хороѣвъ худобы на раты и ратицѣ. — Для дому. — Вѣсячина. — Для забавы. — Анонсы. — Редакція запрошующи до передѣлати, призначила на премію два лѣсы: италійскій червоного хреста и угорскій Jo Sziv, котры можутъ выграти тѣ, що надѣшлютъ цѣлѣрѣчну передѣлату 1 зр. 50 кр. найдальше до 1 грудня с. р.

Господарство, торговля и промыслѣ.

— Дирекція руху ц. и державныхъ зѣлѣзницѣ оповѣщуе: Зъ днѣмъ 15 вересня 18-9 заводиться нова тарифа для прямого руху особового и пакунокѣвого мѣжъ стаціями галицкихъ зѣлѣзницѣ державныхъ а стаціями пѣвѣчно-вѣсѣдной зѣлѣзницѣ угорской черезъ Лавочне и Луцковѣ. Зъ тымъ днѣмъ зносятся тарѣны обовязуючій тѣ шляхи, а а то на Лавочне тарифу въ 1 червня 1887 а на Луцковѣ зъ 1 марта 1889.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 14 вересня. Цѣсаръ пѣхавъ на маневры до Кишберъ на Угорщинѣ.

Берлинѣ 14 вересня. Въ Гановѣрѣ на дворци повитавъ Россійского наслѣдника престола самъ цѣсаръ а на замку повитала его цѣсарѣва. Вчера бувъ наслѣдникъ престола зъ цѣсарѣмъ на войсковой парадѣ.

Берно 14 вересня. Славный монастырь въ Велеградѣ мають забрати Бзуиты.

Римѣ 14 вересня. Папа доставъ запрошенье бѣдъ жителей острова Майорки, чтобы на случай потребы перенѣся на сей островъ.

Софія 14 вересня. Правительство постановило не приимати дальше въ службу чужихъ пѣдданныхъ а тыхъ, что доси стоить въ службѣ болгарской, думае одравити, взглядно не заключати зъ ними дальшю умовы.

Атины 14 вересня. Праса тѣушна доказуе, что строго поступованье Шакира-пашѣ зъ ворохобниками на Крѣтъ не доведе до усмиреня ворохобнѣвъ.

Бруксала 14 вересня. Пѣдъ конецъ жовтня спѣдвѣаються приходу Стенліа на побережье занзибарске. Еминѣ-паша остався въ глубинѣ Азрики.

6, 4, комнаты въ принадлежностях. Помещикина кавалерскій. Комнату и кухню. Стайню и возовню вынаймает за-рядъ реальности Емиліи Бертемиліана Браера, ул. Браерова ч. 10, въ годинахъ 9—1 и 3—6. 3089 (11—2)

ДРОГЕРІЯ

Варо́бъ и складъ матеріяловъ аптичныхъ

Николая Карчевского

у Львовъ, при улици Городецкой число 75

удержуе такожъ на складѣ

звѣстнй výroбы лѣнничій

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстий они вже въ нашомъ краю загально шо-до своихъ успѣшности, тому роблять они завязку и немалу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вы-робамъ лѣнничимъ, спеціалнымъ, котрий неразъ обманули недужого. Численнй же призваніи и по-дѣли за лѣнничій výroбы навѣтъ одъ особъ высоко поставленныхъ, а дуже легко розсѣдати, бо суть въ нашомъ краю. 3101 (3—2)

Цѣнники и проспекты пересылае на желаніе даромъ. Замовленія на провинцію выговораються од-поротною почтою.

J. & S. KESSLER
BRÜNN

Ferdinandsgasse
Nr. 7/DC.

найбольше и найдешевше
жерело закупна на сезонъ
зимовый.

Наибольшій выборъ одпо-
вѣдныхъ дарунковъ роз-
двѣныхъ.

Цѣнники бѣлы мужеского и дам-
ского, товары галантерейный, взор-
цѣ полотна и сукна даромъ и
оплатно. Розсылака за послѣдѣла-
тою. 3075 (5—16)

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Складъ фабр. сукна.

Искъ дового стане пришею!
Берненскій останки сукна
310 мтр. на цѣле убрание зно-
вое мужеское зр. 375.

Правдивый шевіоты англійскій
310 мтр. на цѣле убрание муже-
ске I зр. 850, II зр. 750, III зр. 650.

Зимовый матерій
доброй якости, новій краски 210
мтр. зр. 10.—, II зр. 6.—.

Правдива гуня етирійска
на ловецкй убрания, пешеходима,
1 метеръ зр. 285.

Матерій на нберцигеры
найновѣйшій краски модий, най
лѣпшой якости, 210 мтр. на 1
цѣлымъ нберцигеръ зр. 6

Муж. товары моднй.

Сорочки мужескй
зъ шифону, кретону, оксфорду,
найлѣпшой výroбы I зр. 180,
II зр. 120.

Робѣтничій сорочки зъ оксф.
модий, доброй якости, 3 шт. II
зр. 140, I зр. 2.—.

Ногавицѣ
зъ модного полотна, бархану.
I зр. 250, II зр. 180 за 3 шт.

Нормальне бѣлье
система Гира, чисто военный, для
мужчинъ и дамъ I сорочка зр.
350, I ногавицѣ зр. 3, зъ ба-
воны I штучка зр. 150.

Скарпетки мужескй
на зиму, бѣлы або въ краскахъ,
робленй, 6 паръ зр. 110.

Шапки плюшевой

для мужчинъ и хлоп. 6 шт. зр. 150.
Плѣды до подорожи
350 мтр. довгй, 160 мтр. широкй
зр. 450.

12 шт. хустокъ до носа
обрубленныхъ, зъ барванымъ кра-
емъ, для мужчинъ зр. 120, для
женщинъ зр. 1.—.

Заслоны, покр. ковры.

Джутовй заслоны
найновѣйшій взоры, цѣлы, въ 2
краскахъ зр. 230, 4 крас. зр. 350.

Джутовй гарнитуръ
2 покрывала на лѣжку и 1 на
стѣлѣ, найновѣйшій взоры турецкй,
въ 2 краск. зр. 350, 4 крас. зр. 6.—.

Пиквой зимовй ковраы рожевой
доволь довгй и широкй, 1 шт. зр. 3.

Жаккардъ, Манілла коверъ
10 мтр. довгй, модий, зр. 350.

Рисовый гарнитуръ
2 покрывала на лѣжку и на стѣлѣ,
уложеннй подѣлы найновѣйшихъ
красокъ, зр. 450.

Простирала
1 шт. безъ шва, 2 мтр. довгй, зр. 150.

Сынчикъ
шитый, 2 мтр. довгй I зр. 140,
II 90 кр.

Покрывала на кофѣ
тиглей, зъ берегами въ краскахъ,
130 сантим. довгй, 130 сантим. ши-
рокй, I жовтй зр. 250, II сѣрый 150.

Фланелевой хустки на голову
для женщинъ, дуже теплы, 3 шт.
I зр. 2, II 75 кр.

Скертти

лѣнний, у всѣхъ краскахъ, 3 шт.
7/4 зр. 2.— 3 шт. 1/4 зр. 1.—.

Серветы
лѣнний, 1/4 въ квадрати, 6 шт. зр. 1.20.

Бѣлье дамеке.

6 шт. сорочокъ жѣночыхъ
зъ модного полотна, зъ обивакою
аубачастою, зр. 325, зъ тафтова-
нымъ зр. 5.—.

3 шт. корсетовъ лѣнничихъ
зъ доброго шифону, гарно тафто-
ванй I зр. 4.—, II зр. 180.

Занаски

зъ оксфорду, кретону, полотна си-
рого и шифону, 6 шт. зр. 160.

Повстаній снѣдницѣ
обильно прикрашенй, черновй, сѣ-
рый або лапастѣ, 3 шт. зр. 3.—.

Намѣтка зъ ангоры
на зиму, 1/4 вел. зр. 280.

Юбка зъ волны овечон
(Jersey), у всѣхъ краскахъ, гарно
припасована I зр. 2, II зр. 1.20.

Панчохи жѣночй
на зиму, бѣлы або въ краскахъ,
6 паръ робленыхъ зр. 150.

Рушники
зъ лѣняного дамасту, 6 шт. зъ торо-
нами, зр. 180, зъ бордюрою зр. 1.20.

Товары лѣнний и вебъ.

1 штучка — 29 лѣтѣвъ.

Домове полотно.

мѣще (29 лѣтѣвъ) 1 штучка 7/4
зр. 5.50, 1/4 зр. 4.20.

Оксфордъ
найнов. вабрѣвъ, 1 шт. (29 л.) зр. 4.50 и
въ краскахъ, 10 мтр. зр. 6.50.

Шифонъ

на бѣлье мужеское и жѣночье, 1 шт.
(30 лѣтѣвъ) I зр. 5.50, II зр. 4.50.

Просиний бархатъ
1 штучка (29 лѣтѣвъ) бѣлы або черв.
зр. 6, голубй або бурй зр. 5.

Каневасть
на покрывала до постелѣ (1 шт.
30 вѣд. лѣтѣвъ) I зр. 6, II зр. 5.20.

Атласовый градь
на покрывала до постелѣ (1 шт.
30 вѣд. лѣтѣвъ) I зр. 6, II зр. 5.50.

Дамскй моднй товар.

!! Купно при нагодѣ !!

Зимова гуня пѣгѣрь
на убрания жѣночй, найлѣпшой
якости, 10 метр. зр. 320.

Модий матерій въ крѣты
60 см. широй на шляфронъ и дѣ-
точй суконки, 10 метр. зр. 250.

Журон и Dreidraht матерій
у всѣхъ модныхъ краскахъ I зр.
350, II зр. 280.

Фланеля Валеріи
найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 4.—.

Калмыкъ
найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 270.

Барханъ на сукнѣ
найновѣйшій взоры, правдиво кра-
шеный, 10 мтр. зр. 3.—.

Кашмиръ, подѣльный, чорный
и въ краскахъ, 10 мтр. зр. 4.—.

Вовнян. атласъ, подѣ чорный
и въ краскахъ, 10 мтр. зр. 6.50.

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то щобы затыгнути позичку, чи то щобы записати для своихъ
родины (бо полісса то само, що готовый грѣшъ), именно придатна
для задовженыхъ властителейъ домовъ и реальностей бо при
случайной, наглой смерти черезъ выплату безпеченого капита-
лу оставшій одержать свою реальность безъ довѣдъ; для ново-
женитѣвъ важна, щобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, укѣ-
но можна ей ужити за кавцію або депозитъ. 29.0 16—45

Полісса на обезпеченіе жита есть у всѣхъ случаяхъ наипев-
нѣйшимъ, нашоушнѣйшимъ и налѣпшимъ капиталомъ, тому лѣпша
понадъ все шадницѣ. Якъ и куда такую поліссу можна одержати
налѣпше и найдодѣтѣйше, въ томъ подае налѣпшу раду устно
або писемно по дискретности: **Assicuranz-Oberinspector**
KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock, дома одъ
2 до 5 години. Принимаеся обезпеченіе ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

Скоря и певна помічь на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найлѣпшимъ и наисушнѣйшимъ средствомъ до удержанія здоро-
вья, очищенія сокѣвъ и крови и до доброго травленія есть всюдѣ знаный
и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робиться зъ налѣпшихъ и наисушнѣйшихъ зѣлъ аллей-
скихъ, зовсѣмъ певный на всякй трудности при травленіи, ослѣдковѣ
корчи, бракъ аппетита, обиваніе, напѣръ крови, сѣмориды и т. н. За-дѣя
знаменитыхъ наслѣдковъ ставея народнымъ лѣкомъ

Велика флашка коштуе I зр., мала 50 кр.
Тысячъ лѣтѣвъ признаи можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманитися, треба знати,
що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Роса выговорається посяла орг.
рецепты, завити въ синій картонъ зъ написею повѣдомъ: „Д-ра Роса
Бальсамъ жита зъ аптики подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнеръ, Прага
205—34“ по нѣмцки, чеськи, мадирскій и францускй а на верхѣ правый
марки охоронѣн.

ПРАВДИВОГО
Бальсаму жита д-ра Роса
достати можна лишъ
въ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРЪ
въ апт. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—34.

Всѣ аптики Львовѣ и краю и всѣ большій аптики въ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ жита.
Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову
средство личиче признае на всякй заллѣлкѣ, ранѣ и болячки тысячами
лѣтѣвъ познаны

Би уживаеся зъ успѣхомъ на запаленіе, задержаніе молока и на
твердость груди при одушеніи, на болячки, карбункулы, раны на дѣт-
яхъ, дикѣ мясо на пальцахъ, ствердѣнье, опухлину жѣлѣзъ и т. н. —
Всѣмъ запаленіа, твердостіи и опухлины лѣчить скоро; коли болячка запле
материуваніа, заразы пабере и вылѣтитъ. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА!! Праску масть
универсальну часто подѣроблюють, але лишъ
у мене выробляеся она оригинально. Она лѣше
тогда правдива якъ жовтй металевый пушки
обитый черновымъ приписамй уживанй (въ 9 язы-
кахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронѣно.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Найлѣпше и многими досѣдками выпроبانе средство, лѣчить цѣлѣ-
комъ тупый слухъ. — Фляконъ I зр. 3070 5—30

Одинока християньска конкуренція!
Складъ товаровъ 3073 (5 10)

ВИНКЕНТІЯ ПОВАКА
передъ тымъ Кароля Пехачка въ Бернѣ, Krautmarkt 13., поручаея П.
Т. християньскій публикѣ яко одиноке, основане на солиднѣй христі-
янскій подѣставѣ, жерело закупна низше поданныхъ товаровъ, доброй
якости, справедливой мѣры и дешевой цѣны.

Услуга совѣтѣна, християньска!

3го мтр. матерій на убрания зр. 350
3го „ доброй „ „ 5—
3го „ найлѣпшой „ „ 850
2го „ мат. на нберцигеры „ 6—
10 м. кашмиру всѣхъ крас. „ 450
10 „ вовн. атласу „ 650
10 „ чорного терна, добр. „ 7—
10 „ фланель на сук. и в.з. „ 350
10 „ бархану на сукнѣ „ 3—
10 „ вов.риспо всѣхъ крас. „ 380
10 „ подотна жѣночого „ 8—
10 „ гуфѣ жѣночой „ 530

Взбрѣцѣ и цѣнники даромъ
и оплатно.

29 лѣтѣвъ. домов. полотно 7/4 зр. 450
29 „ полот. румбурекое „ 7—
29 „ вебъ кнѣвъ „ 550
29 „ шифону Па зр. 450, I зр. 550
29 „ градию Па зр. 550 I зр. 750
29 „ канефасу гарий взбр. „ 650
29 „ оксфорду „ „ 450
29 „ нанкину „ „ 550
6 шт. подотня, стирокъ „ 120
3 „ скертти 7/4 зр. 1, 1/4 зр. 2—
1 „ джутовой заслоны „ 230
1 „ гарият. покрываль „ 350

Що не подобаеся, приймаю на-
задъ безъ опору.

29 лѣтѣвъ. домов. полотно 7/4 зр. 450
29 „ полот. румбурекое „ 7—
29 „ вебъ кнѣвъ „ 550
29 „ шифону Па зр. 450, I зр. 550
29 „ градию Па зр. 550 I зр. 750
29 „ канефасу гарий взбр. „ 650
29 „ оксфорду „ „ 450
29 „ нанкину „ „ 550
6 шт. подотня, стирокъ „ 120
3 „ скертти 7/4 зр. 1, 1/4 зр. 2—
1 „ джутовой заслоны „ 230
1 „ гарият. покрываль „ 350

Що не подобаеся, приймаю на-
задъ безъ опору.

29 лѣтѣвъ. домов. полотно 7/4 зр. 450
29 „ полот. румбурекое „ 7—
29 „ вебъ кнѣвъ „ 550
29 „ шифону Па зр. 450, I зр. 550
29 „ градию Па зр. 550 I зр. 750
29 „ канефасу гарий взбр. „ 650
29 „ оксфорду „ „ 450
29 „ нанкину „ „ 550
6 шт. подотня, стирокъ „ 120
3 „ скертти 7/4 зр. 1, 1/4 зр. 2—
1 „ джутовой заслоны „ 230
1 „ гарият. покрываль „ 350

Що не подобаеся, приймаю на-
задъ безъ опору.

29 лѣтѣвъ. домов. полотно 7/4 зр. 450
29 „ полот. румбурекое „ 7—
29 „ вебъ кнѣвъ „ 550
29 „ шифону Па зр. 450, I зр. 550
29 „ градию Па зр. 550 I зр. 750
29 „ канефасу гарий взбр. „ 650
29 „ оксфорду „ „ 450
29 „ нанкину „ „ 550
6 шт. подотня, стирокъ „ 120
3 „ скертти 7/4 зр. 1, 1/4 зр. 2—
1 „ джутовой заслоны „ 230
1 „ гарият. покрываль „ 350

Що не подобаеся, приймаю на-
задъ безъ опору.

29 лѣтѣвъ. домов. полотно 7/4 зр. 450
29 „ полот. румбурекое „ 7—
29 „ вебъ кнѣвъ „ 550
29 „ шифону Па зр. 450, I зр. 550
29 „ градию Па зр. 550 I зр. 750
29 „ канефасу гарий взбр. „ 650
29 „ оксфорду „ „ 450
29 „ нанкину „ „ 550
6 шт. подотня, стирокъ „ 120
3 „ скертти 7/4 зр. 1, 1/4 зр. 2—
1 „ джутовой заслоны „ 230
1 „ гарият. покрываль „ 350

Що не подобаеся, приймаю на-
задъ безъ опору.

29 лѣтѣвъ. домов. полотно 7/4 зр. 450
29 „ полот. румбурекое „ 7—
29 „ вебъ кнѣвъ „ 550
29 „ шифону Па зр. 450, I зр. 550
29 „ градию Па зр. 550 I зр. 750
29 „ канефасу гарий взбр. „ 650
29 „ оксфорду „ „ 450
29 „ нанкину „ „ 550
6 шт. подотня, стирокъ „ 120
3 „ скертти 7/4 зр. 1, 1/4 зр. 2—
1 „ джутовой заслоны „ 230
1 „ гарият. покрываль „ 350

Що не подобаеся, приймаю на-
задъ безъ опору.

29 лѣтѣвъ. домов. полотно 7/4 зр. 450
29 „ полот. румбурекое „ 7—
29 „ вебъ кнѣвъ „ 550
29 „ шифону Па зр. 450, I зр. 550
29 „ градию Па зр. 550 I зр. 750
29 „ канефасу гарий взбр. „ 650
29 „ оксфорду „ „ 450
29 „ нанкину „ „ 550
6 шт. подотня, стирокъ „ 120
3 „ скертти 7/4 зр. 1, 1/4 зр. 2—
1 „ джутовой заслоны „ 230
1 „ гарият. покрываль „ 350

Що не подобаеся, приймаю на-
задъ безъ опору.

29 лѣтѣвъ. домов. полотно 7/4 зр. 450
29 „ полот. румбурекое „ 7—
29 „ вебъ кнѣвъ „ 550
29 „ шифону Па зр. 450, I зр. 550
29 „ градию Па зр. 550 I зр. 750
29 „ канефасу гарий взбр. „ 650
29 „ оксфорду „ „ 450
29 „ нанкину „ „ 550
6 шт. подотня, стирокъ „ 120
3 „ скертти 7/4 зр. 1, 1/4 зр. 2—
1 „ джутовой заслоны „ 230
1 „ гарият. покрываль „ 350

Що не подобаеся, приймаю на-
задъ безъ опору.

Filip Ticho, Brunn

Krautmarkt Nr. 21 und Rathhausgasse Nr. 17

продаетъ по оригинальныхъ цѣнахъ фабричныхъ:

Фланеля-Валеріи
въ найкраснѣйшхъ краскахъ и вао-
рахъ, сукна (10 метрѣвъ) зр. 380.

Барханъ на сукнѣ
въ найлѣпшомъ выкѣченно сукна
(10 мтр.) зр. 325.

Матерія на сукнѣ
Noppe-Loden
у всѣхъ краскахъ або пасмиста,
сукна (10 мтр.) зр. 3.—.

Полотно дамеке
подѣльнѣе широкѣ, въ найновѣй-
шихъ краскахъ поодичныхъ, а та-
кожъ пасмиста, сукна (10 мтр.) зр. 750.

Матерія на сукнѣ
найновѣйшій и налѣггантѣйшій на
сезонъ осенній и зимовый, по-
дѣльнѣе широкѣ, сукна (10 мтр.)
зр. 5.—.

Зимова хустка
3076 (Himalaya) (1—16)
чиста вовна, 1/4 довг. зр. 375.
(Лѣшь доки выстане засобу!)

Розсылае за послѣдѣлаю. — Взбрѣцѣ даромъ и оплатно.

Румбургскій оксфордъ
правдивозакрашеный
1 мтр. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 450.
1 мтр. (30 вѣд. лѣтѣвъ) I зр. 450.
1 мтр. (30 вѣд. лѣтѣвъ) I зр. 450.

Румбургскѣ
полотно варштатове
1/4 шир. особенно придале на муж-
еске бѣлье.
1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 650.

Шифонъ
знаменитой якости, дуже придалый
на бѣлье мужеское, жѣночье и для
дѣтей, 90 см. широкй, 1 шт. (30 вѣд.
лѣтѣвъ) зр. 450, 550, 650, 750.

Домове полотно
найлѣпшій якости, комплетне,
30 вѣд. лѣтѣвъ, 1 шт. 7/4 зр. 450.
1 шт. 1/4 зр. 550.

Жѣночй сорочки
зъ доброго шифону або модного
пол

ДО

Поодинокое число коштуе 8 кр. а. в.
Оголошения принимаются по цѣнѣ 6 кр. одъ одной
стрѣчки печатномъ, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а. в.
Поляки числятся по 10 кр. одъ стишка.

Габá, здасться зъ виду словомъ нашимъ а показуеся, що оно зъ турецкого языка войшло въ орменскій, а посередню пришло до насъ. Тамъ слово аба значить верхню одежу воявину а таке саме значитье поєднае габá и у насъ. Барханъ есть орменскыи баггаkan, воявна тканна. Таеъ само атласъ (atlas), гладка тканна. (У Велико-русовъ уживане слово: башмакъ (başmak) — рбдъ чобота або сандаль.) Чоботы походятъ бди перского sabatan. Чимбóръ (senber) — рбдъ ленты на шю, въ Галичинъ — поясъ. Наша дамка есть назвою турецкю тканну (dimi) долманъ (dolma) есть свѣтлою одежоу яничаровъ; алмазъ (elmas) — назва дянманту; фереза (feradze) — верхня одѣжь турецкыи женщынъ; хустеа або фустеа (festa) — жыноча турецка одѣжь. Фота (futa) означае фартухъ дъ купецъ; халатъ (chilat) — празнична одѣжь турецка; опанча (jarpundza) — одѣжь аниова, бдъ дошу; кастанъ (kaftan) — верхня одѣжь; кайтанъ (kajtan) — пость зъ калаткою выцвяхованую; колпакъ (kalpak) — шапка, выложена фуртомъ; калта (kalta) тирбинка изъ поску; каватъ (kavat) — рбдъ одежи турецковъ; куля (koka) кияръ зъ каузоу; кутаншъ (kontoš) — турецка и татарска одѣжь; кутасъ (kutas) кепенякъ (kepenek) — впрѣя або плацъ бдъ дошу; кяса (keše) — кошница на грошъ; килымъ (kilim) — перскій, зъ воны виробленый коверъ; куртка (kurte) — курта одѣжь; гѣрданъ (gerdan) — перска бинда на шю; палуць (parus) — перскій чоббтъ безъ корѣвъ; парча (parča) — кавальчичъ, у насъ шовкова матерія; сукманъ (sukman) — одѣжь жыноча; шапка (šabka), шаравары (šelvar), серпанокъ (šarpos) — накрываю на голову для двѣчатъ; тасъма (tasma) — ремѣнь або перевязка; торба (torba) и очкуръ (uškur).

(Далше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ Праги пахотить въстѣ, по незадовогу мають зновъ розпочатися переговори зъ нѣмецкою партією въ справѣ помп-ренія еи зъ Чехами. Bohemia доносить и-менно, що переговори тѣ мають розпочати консервативнѣй вѣстателѣ бѣльшихъ посѣ-стей подѣ проводомъ маршалка красоваго кн. Лобковича и що они старались вже о посере-дництвѣ видѣвшихъ членѣвъ либеральнѣй шляхты нѣмецкой. Першй крокѣ до тѣхъ пе-реговорѣвъ пороблено ще при кѣнци серця при нагодѣ вѣнчання кн. Юана Шварценберга зъ гр. Тересою Травнмандорфѣ, коли то бо-гато членѣвъ шляхты було у Вѣднѣ. При сѣй нагодѣ конферувавъ кн. Юрій Лобковичъ ду-же довго зъ кн. Шенбургѣмъ. На послѣднихъ зборахъ либеральнѣй вѣстателѣвъ бѣльшихъ посѣ-стей поставлено внесенне, чтобы одки-нути компромисъ, якій предлагавъ кн. Ка-роль Шварценбергъ, а внесенне се вийшло бѣ кн. Шенбурга, который мотивувавъ его тымъ, що таке поступованье есть адвно ко-рективнѣй, бо либеральнѣй вѣстателѣ бѣльшихъ посѣ-стей, принимаючи се внесенне, подадутъ представителямъ нѣмецкихъ мѣстѣ и громадѣ сѣльскихъ руку и будутъ могли мати надѣю, позискати тымъ ихъ довѣрѣе а тымъ самымъ претенсію вилывати на нихъ посередничачо. Кн. Шенбурга прошено отже о такій посере-дничачій вилывъ а бѣ и обѣщавъ въ томъ дѣлѣ дѣлати. Голова езекутивнаго кабинету либеральнѣй вѣстателѣвъ бѣльшихъ посѣ-стей, гр. Освальдъ Тувъ, мавъ вже достати о томъ повѣдомленье; также и компетентныхъ проводрѣвъ зъ нѣмецкой стороны повѣдомле-но вже о томъ. Передѣвѣмъ мають быти по-робленѣ старана о то, чтобы Нѣмцѣ на-задъ вступили до сойму. Сподѣвають-ся, що она поставятъ точнѣй условія, подѣ-якими вступили бы до сойму. Вчера, т. е. въ недѣлю дня 15 с. м. мавъ збѣратися въ Пра-вѣ езекутивнѣй комитетъ нѣмецкихъ посѣ-стей, который мавъ занятися сѣю справою. Веѣ чле-ны комитету, навѣтъ и д-ръ Пленеръ, обѣщали, що явятся на се засѣданье. Занымъ буде скликане вѣче чехскихъ Нѣмцѣвъ, мають бѣбу-тися ще разъ зборы вѣхъ нѣмецкихъ посѣ-стей до сойму. Сгѣлько доносить отже Bohemia.

Зановѣджене на вчера засѣданье езе-кутивнаго комитету нѣмецкихъ посѣ-стей до чехского сойму бѣбудуло дѣйстно вчера въ Празѣ подѣ проводомъ д-ра Шмейкала. Що ураджено, не знати, бо результатъ нарядѣ постановлено держати въ тайнѣ. Звѣстено лишь, що д-ръ Шмейкаль мавъ по засѣданью комитету дуже довгу конференцію зъ кн. Шенбургѣмъ.

Завтра мають бѣбудуватися въ Чехахъ доповняючі выборы до сойму. Обѣ-партіи чехскі стараються теперь всякими си-лами, чтобы переперти своихъ кандидатѣвъ. Оногды бѣбудувались въ Празѣ на Нѣмцѣвъ мѣ-стѣ передѣвыборнѣ зборы молодѣ-Чехѣвъ а Юд. Греірѣ мавъ бесѣду, въ котрій доказувавъ, якъ сильно збѣльшилася молодѣ чехскѣ партіи, що есть найдѣйшимъ доказомъ, що выборцѣ зъ повнымъ довѣрѣемъ выбираютъ молодѣ-Чехѣвъ. Въ виду того, що старо Чехи заходятъ теперь около того, чтобы перевести коронацію, короля, котра має быти лѣтъ чѣстою формаль-ностею, и що хотѣтъ миритися зъ Нѣмцами, треба, чтобы въ краю була сильна партія, ко-тра-бы до того не доустала.

Хорватскій Облог демантуе вѣстѣ, будѣ-то-бы межѣ вунцѣмъ Галимбертѣмъ а еп. Штрессмаерѣмъ было яке непорозу-мѣнье. Даковарскій епископъ постановивъ бувъ вже кѣлькѣ мѣсяцѣвъ тому назадъ по-хати до Сарава и оглавити край, до которо-го разволю бѣ такъ богато причинився. Супро-тивъ сего демантѣ стоить фактъ, що вѣдѣн-скій вунцій мавъ вхати до Сарава на поява-щенѣ тамошнихъ катедры и въ послѣднѣй хва-ли бѣдѣкавъ свой приѣздъ, а еп. Штрессмаеръ дѣйстно тудѣ поѣхавъ.

Пѣсля Reichswehr має достати кожда бригада польныхъ артилеріи три батеріи, кожда батерія по чотири га вѣицы и чотири возы амуниціи. Цѣль заведеня гавицѣвъ въ австрійскій арти-леріи есть та, чтобы можна острѣлювати во-рога, который ховався поза земнѣй укѣвленя. Гавицѣвъ мають то до себе, що видѣн-скій вунцій мавъ вхати до Сарава на поява-щенѣ тамошнихъ катедры и въ послѣднѣй хва-ли бѣдѣкавъ свой приѣздъ, а еп. Штрессмаеръ дѣйстно тудѣ поѣхавъ.

Президентѣвнѣ италіянского кабинету, Криспіо му, лучшѣ въ Неаполѣ небезпеч-на пригода. Коли бѣ въ пятницу вечерѣмъ о 6½ год. вѣхавъ бувъ зъ своєю донькою на прохѣдѣ, кинувъ на него якийсь чоловѣкъ два-разѣ камнемъ. Першй камѣнь равнявъ пре-зидента министрѣвъ въ голову а другій вѣ-рѣвъ лишь въ вѣзѣ. Рана Криспіо му есть до-сить велика, але не небезпечна. Камѣнь роз-тѣвъ ему лѣве ухо и шоку ажъ до ности на-цѣвъ центиметровѣвъ вздохъ; раненый жалуетъ теперь на бѣль и шумъ въ ушѣ, а лѣварѣ вѣонстатували также маѣ потрясенне мозку. Криспіо самъ оповѣдає, що въ першій хва-ли здавалось ему, якъ коли-бъ хто равнявъ его кулею. Мимо того не стративъ бѣ прѣтѣм-ности, але сразу побѣдѣвъ зѣ возѣ а почавъ кричати: Ferma! Ferma! (Довѣтъ! Довѣтъ!) Вознѣй, що вхавъ зъ Криспіо му, кинувся за-разъ за злочинецѣмъ и зловивъ его. Онъ на-зався Емилъ Капорали, має 21 лѣтъ и есть родомъ зъ Адуліи. Онъ скочивъ другій рѣкъ въ школѣ бѣдѣвництва и каже, що недавно тому приѣхавъ до Неаполя шукати тутъ яко-вѣ работы. Пѣсля италіянскихъ газетъ мавъ

Капорали доуститися атентату зъ розмысломъ. Онъ мавъ призватися, що есть республикан-номъ и дѣлавъ згѣдно зъ своими засадами. Спытаний, що его спонукало до атентату, ска-завъ: „Я доустився того, бо емѣ недово-леный.“ Капорали мавъ бѣдѣ довшо часу шу-кати работы въ Неаполѣ але все надармо; бѣвъ ходивъ до рѣзныхъ видѣвшихъ лѣвъ въ мѣстѣ, але якѣсь нѣхто не мѣгъ чи не хо-тѣвъ ему допомогти. Атентатъ викликавъ въ цѣлѣмъ мѣстѣ бѣ и въ цѣлѣмъ краю велике вражѣнье. Въ першій хва-ли говорено, що а-тентатъ сѣй має за подѣставу политичнѣй мо-тивъ и що бѣвъ есть дѣломъ добре зорганізо-вано партіи. Самъ-же Капорали каже, що бѣвъ не має нѣякихъ спѣльничѣвъ и що его до того нѣхто не намовлявъ а навѣтъ и орга-ны оппозиціи стараються доказать, що атентатъ есть хибѣ лѣвъ дѣломъ якогось езекутивна-го чоловѣка, бо нѣяка партія политична не агодила-сь бы на такій способѣ ведѣна борьбы. Мимо того арештовано въ Неаполѣ кѣлькохъ молодыхъ людей, давныхъ школнѣхъ товари-штѣвъ Капоралиго. Рана Криспіо му есть не-безпечна и говається нормально. Зъ рѣзныхъ сторѣнѣвъ достѣвъ Криспіи телеграмы а найпер-шу бѣдѣ короля Гумберта зъ Монци, въ котрій той вѣвъ дуже щирѣхъ словахъ высказує ему свое сочувство и просить, чтобы ему заразъ безпосередно присылѣти вѣсти о станѣ зра-неного.

Королева Наталія мала вчера на цар-скѣмъ яхтѣ „Ервкливъ“ вѣхтѣти зъ Ялѣ до Одессы а зъ бѣдѣ мала поѣхати далѣе зѣль-ницею до своихъ тѣтки кн. Моруссы на Бесса-рабіи. Зъ бѣдѣ поѣде королева безпосередно до Бѣлградѣ, де вже на приватнѣе принѣте королевою робляться великій приготовления. У-строившемъ прилѣтъ займается головнѣо товари-ство сербскихъ дамъ а зъ панѣвъ берутъ у-часть мѣжѣ иншими ген. Хорватовѣвъ, Паро-чанацѣ, Орешковичѣ, Даничѣ и другі знаме-нитѣй личности. „Мале Нованѣ“ доносить, що король Миланъ надѣславъ въ сѣравѣ короле-вою ультиматумъ а коли-бъ се ультиматумъ не помогло, то бѣвъ рѣшався мабути навѣтъ самъ приѣхати до Бѣлградѣ. Якій есть мѣстѣ того ультиматумъ, нѣхто не знає, але загално догадуются, що король затрѣвъ регента и правительство, що въ силу своего права яко оѣлкуна готовъ забрати зъ собою молодого короля въ подорожѣ за границу, чтобы бѣвъ собѣ трохи вызовавъ и покрѣпивъ здорѣвье. Вѣстѣ та, хочъ дуже неимѣвѣрна, вылизала въ Бѣлградѣ велику сензацию.

НОВИНКИ.

— Про концертъ „дванадцати“ въ Зборовѣ пишутъ намъ: Вечерѣмъ, устроеннѣй „дванадцаткою“ дня 12 н. ст. вересня въ Зборовѣ, удался знаменитѣй. Мѣ-мо слогѣ явилось значне число руской интелли-генціи зъ околици. Чудовѣй пѣснѣ и сѣбѣвъ нашихъ академикѣвъ очарували и одушевили вѣхъ, то-му опискѣ не было кѣнци. Пѣсла концерту охо-ча молодѣжѣ замшировизувала забаву, танцѣ, котрі при загалномъ настроѣ веселѣмъ продовжились ажъ до 5-ти год. раю. Результатъ касовый якъ на Зборовѣ, великій гарный: доходу брутто було понадѣ 150 зр. а чистого доходу 70 зр. Грошѣ тѣ вже бѣделѣны до „Прѣсвѣты“ на фондѣ будѣ-вы театру.

— На дохѣдѣ Бурсы им. св. о. Николая въ Перемы-шлѣ устроено еи выдѣль въ понедѣлокъ 30 н. ст. вересня с. р. въ Перемышлѣ въ сѣли мѣской ве-чѣръ зъ танцами. Стрѣй визитѣвъ або народнѣй. Початокъ о год. 8 вечерѣмъ. Вступѣ, не обмежа-ючи жертволюбности, бѣдѣ особы 1 зр. 50 кр. для родины зъ 3 особѣ 4 зр., зъ 4 особѣ 5 зр. Добровѣльнѣй жертвы просить пересылѣти на руки прѣдѣдѣтеля п. Ю. Несторовича, старшого комисаря скарбового въ Перемышлѣ. Болѣ-бы хто зъ желающихъ брати участь въ вечеру не одержавъ запрошеня, зволѣти ласкаво зголоситися до выдѣлу Бурсы им. св. о. Николая въ Перемышлѣ.

— Впрѣсѣ митрополитѣ Сильвестерѣ рукоолагає-вчера девѣтъ прѣсвитерѣвъ зъ епархіи перемыс-кой и двоухъ монахѣвъ ч. св. Василія В. Прѣосв. епископѣ Юанѣ лежить недужѣй и тому мусѣвъ его заступити митрополитѣ Сильвестерѣ.

— Намѣстникѣ гр. Бѣдени вѣхавъ до Вѣднѣ, что-бы порозумѣтисъ що-до скликаня сойму и въ справѣ пропѣнаціи нѣмѣцкой.

— До руской академичной гимназіи у Львовѣ вписѣ-салося на сей рѣкъ школнѣй 495 ученикѣвъ. Число поважне Ставропигія и Институтѣ руско-го Народнаго Дому высѣли своихъ бурсакѣвъ до гимназіи нѣмецкой...

— На посаду катихиза руской гимназіи у Львовѣ буде розписаний новый конкурсъ. На теперь вы-кладає науку религіи въ цѣлѣй гимназіи о. То-ропскій, вице-ректорѣ духовной семинаріи, а екегортѣ въ клясахъ вышнихъ держитъ о. Ив. Чапельскій, прѣфектъ семинаріи.

— Вчера дня 15 вересня, збѣраласѣ въ жен-ской семинаріи учительской въ-перве комисія учи-тѣловъ для науки сѣбѣ хорального зѣ семинаріяхъ учи-тѣловскихъ въ цѣли, чтобы уложити подрѣбный планъ лекційный для науки сѣбѣвъ въ тѣхъ семина-ріяхъ и школахъ народнѣхъ, а также чтобы докладно означити вымоги комисіи до кандида-тѣвъ стану учительского при испѣтахъ квали-фикаційныхъ. Комисіи проводивъ директорѣ Дѣдѣн-скій, а въ нарадахъ брали участь оба экзамина-торы: проф. Анатолѣ Вахилинѣвъ и Шелѣчинскій, а показѣ науку сѣбѣвъ въ народныхъ школахъ має обѣяти и сѣбѣвъ церковнѣй, то упрѣшено до комисіи ще и обѣхъ катихизѣвъ семинаріи учи-тѣловскихъ. На разѣ рѣшено, чтобы при надхѣдѣ-чѣмъ испѣтѣ кандидатѣвъ учительскихъ ставити до кандидатѣвъ лишь дуже умѣренѣй вымоги (зна-ние скаль, тонаціи, интервалѣй, такту и практич-ного примѣненя тѣхъ вѣдомостей). Познѣйше, на-коли все справѣ управлѣнителѣвъ, вымоги тѣ бу-дутъ значнѣйши. За основу до науки сѣбѣвъ цер-ковного принято выданный недавно „Сѣбѣвникѣ

церковнѣй“ проф. Ан. Вахилина, а подручни-комъ до науки теоріи сѣбѣвъ и пѣсенъ свѣтскихъ може бути подручникѣ о. Виктора Матюка.

— Музей Ставропигійского Института, помѣщенный досѣ въ пяти комнатахъ, має бути розширеннѣй, а то прилучиться ще одна фронтѣоа комната, въ котрій розмістяться стариннѣй рукописей и пе-чатаннѣй книги церковнѣй, рускѣй и славянскѣй. Ин-вентарѣ сего музея, выготѣвленный сѣніорѣмъ Ста-вропигіи д-ромъ Шаравичемъ, має печататися.

— П. М. Драгомановъ — якъ доносить зъ Софіи до Pressy — прибувъ уже до Софіи, чтобы на-завѣвъ болгарского правительства обѣяти катедру въ найвысшѣй школѣ.

— Руске Товариство педагогичне у Львовѣ вынаймѣло для своего Института подѣ покровѣмъ св. о. Ни-колая цѣльнѣй першѣй поверхѣ, зложеннѣй зъ 9 ко-натѣвъ, кухнѣвъ зъ принадлежностями, и городѣвъ въ домѣ ч. 19 при ул. Театинскѣй бѣдѣ панѣ Рай-хельтоновѣ за 1100 зр. рѣчно. Домъ сѣй, положе-ннѣй подѣ высокѣмъ Замкомъ, має свѣжій воздухъ и комнаты сухѣ, та черезъ выбудованне каналу и одновлѣенне въ сѣмъ роцѣ цѣлого дому при свѣ-жѣо мальованыхъ стѣнахъ, новѣмъ помѣстѣ парке-товѣмъ та зеркальнѣхъ окнахъ представѣлася чисто и опрятѣо а для питомцѣвъ Института есть се помѣщенье дуже добре и одновѣдне. — *Одинъ зъ посетившихъ сѣй Институтѣ.*

— Испѣты клязуровой передѣ комисією испѣтую-чою для учитѣлѣвъ школѣ народнѣхъ въ Терно-поли почнѣтѣся дня 21 вересня с. р., а бѣдѣкъ послѣдують испѣты устѣй. Кандидаты, що одержѣли позволенне зголоситися до испѣты, мають явитися по ближшѣй информѣции въ канцѣляріи ди-рекціи семинаріи учительской въ Тернополи дня 20 вересня.

— Шеѣ министерства войнѣй приѣхавъ до Львова въ справѣ заложѣния кадетской школы войсковой у Львовѣ.

— На засѣданью выдѣлу общества им. Качковского зъ дня 9 н. ст. вересня принято справозданье центрального выдѣлу о дѣльности въ минувшѣмъ роцѣ зъ выказомъ приходу 6258 зр. а розходомъ 5375 зр. и рѣшено се выпечатати и роздати на зборахъ общества въ Калушѣ; рѣшено упрѣсити крил. о. Павликова бѣдѣривити поминальнѣе бого-служѣние на зборахъ въ Калушѣ; принято одно-го нового члена.

— Огнѣ. Въ Сучавѣ погорѣло 12 вересня два-нацѣтъ домѣвъ въ самѣй середнѣй мѣсто. На по-мѣчѣ прибула сторожа огневѣ зъ Ицканѣ. — Въ Козарахъ коло Букачѣвѣвъ займився дня 12 н. ст. вересня огонь въ стѣйни коршмарѣ, здѣсь за-дѣла неосторожности, и згорѣло 15 сѣлянскихъ госпо-дарствъ зъ вѣсми припасами збѣжа. Церковѣ и приходуво было также въ великѣй небезпечности.

— Повѣнь на Буковинѣ нанесѣла шкоды въ самѣмъ лишь повѣтѣ черновецкомъ на 58.855 зр. для 691 вѣстателѣвъ. Сѣлянскѣй грунты зничѣй въ вѣр-тѣсти 1998 зр., плоды на поляхъ 12.028 зр., при-пасы збѣжа 10.062 зр., пониженѣй будынки 9122 зр.; на общѣарѣ двѣрѣнскихъ обѣсново шкоду на 20.645 зр. Выдѣлъ красавѣй дѣвъ потерпѣвшихъ 3000 зр. подѣмоги, чтобы охоронити на разѣ бѣдѣ голоду и нужды.

— Третью антипу въ Коломыи одержавъ п. Брон. Витославскій, вынаймѣючий антипу въ Бродѣхъ. Справа надѣла концесіи на сѣю антику мала въ-своѣмъ часѣ великѣй розголѣсъ и оперѣлася ажъ о цѣварѣ, а вѣбѣнци порѣшило еи министерство справъ внутрѣшнихъ въ користѣ п. Витославского.

— Фондѣция бар. Гирша для Галичины вѣйде въ-жѣ-тѣ, здѣсь, вже въ сѣмъ роцѣ, бо бар. Гиршъ особисто бувъ у Вѣднѣ и по конференціи зъ гр. Тавѣфомъ погодженося что-до головныхъ точокъ статутовъ сѣей фондѣции.

— П. Михайлѣ Питѣй, експрезидентѣ черновецкого суда, стане таки адвокатѣмъ, бо найвысшѣй три-буналъ судовой у Вѣднѣ не увѣзглядивъ рѣшеня черновецкой палаты адвокатской и наказавъ впи-сати п. Питѣя въ листѣ адвокатѣвъ.

— Зѣ-подѣ Збѣража пишутъ намъ: Сумня при-года сталася въ Воробѣвѣвъ, сѣль пов. збѣражского. Дня 30 сернія отгрохѣло кѣлькѣрохъ людей печер-ницами, призбиранными въ огородѣ. Троє вже умерло о. е газѣа, газѣина и нянька, а двоє дѣтей еще недужѣй.

— Комитетъ церковнѣй въ Милованѣ, пов. товма-цко-го, оповѣщує: Дня 20 вересня 1889 розпочи-наєся въ Милованѣ 8-дневнѣй повнѣй бѣдѣуєтѣ, наданный папою Львомъ XIII. До участя въ томъ торжествѣ запрошує мѣсѣвнѣй комитетѣ церков-нѣй вѣхъ вѣрнѣхъ христіанѣвъ.

— Въ справѣ Шиманьского выдано засудѣ въ-суб-боту вечерѣмъ. Присѣлѣй зажадали бѣдѣ трибуналу поставити имъ додатковѣй пытаня що-до убѣйства и крадежи, крѣмъ головнаго пытаня о скрѣтѣ-убѣйствѣ мордерствѣ. Присѣлѣй гадали, що мѣжѣ Шиманьскимъ и Лопанкою була сварня и тогдѣ ударивъ онѣ еи сокирою а коли до тои оварки вѣлѣшалося Гельдѣлова, то певно и еи Шимань-скій убѣвъ. Трибуналъ мимо того, що прокурѣ-торѣ д-ръ Сумперѣ противился, згодився на тѣ додатковѣй пытаня. Присѣлѣй заперѣчили 11 голо-сами головне пытанье о скрѣтѣубѣйствѣ мордер-ствѣ а прѣтакнули 12 голосами що-до убѣйства и крадежи. Трибуналъ засудивъ Шиманьского на 9 лѣтъ тяжкой вѣзницѣй зѣ постѣмъ разѣ въ тыж-дѣи и темницею разѣ въ мѣсяцѣ. Прокурѣторѣвъ заявивъ, що може внесе зажалѣние неважности.

— Бѣйна на косяхъ. Передѣ кѣлькома лѣтами Фр. Гулянецкій, сѣляннѣй зѣ Берлина подѣ Бродѣми купивъ бѣдѣ вдовы Парашки Брошковѣкой оѣно-жѣмъ и бѣдѣ того часу почалися оварки зѣ его су-сѣдомъ Даниломъ Шуневичемъ, который нѣчию переусуавъ ему коликѣи на межѣ. Кѣлька разѣвъ зѣбѣдѣдали комисіи провизоріальнѣй, але се не по-мѣгло. Дня 9 вересня вѣйшовъ Гулянецкій зѣ сыномъ косяти и тогдѣ напавъ на нихъ Шуне-вичѣ зѣ трѣма сынами. По лѣйцѣ хошили за косяи. Гулянецкій отецъ одержавъ три ра-ны въ голову, одну въ руку и много иншихъ ранъ та и упавъ безъ памяти. Сынъ Гулянецкого, выслуженнѣй войскѣ, хопивъ за косяу въ оборѣнѣ отця и нанѣсъ Шуневичѣви три раны въ голову та покатѣвнѣй его сыновѣ. Разумѣсь, що при-тѣй бѣйцѣ покатѣвнѣй также молодого Гуляне-вича, такъ что бѣвъ теперь лежить въ хатѣ и не

може рушити руками а жѣнка мусѣтъ его кор-мити. Оба старѣ (по 60 лѣтъ) лежать теперь въ-шпитали брѣдѣкомъ а коли подужають, станутѣ передѣ судомъ.

— Школы народнѣй въ Хорватіи зъ нѣн-цемъ року 1887/8. Рѣрѣтнѣй, часѣмъ еи учительѣвъ сло-вѣнскихъ, выходяча въ Мариборѣ (Marburg) въ полуднѣвѣй Стиріи, подає такѣй данѣй про школы въ агаданныхъ краяхъ: Школѣ громадскихъ было 1.185, публичныхъ вѣрѣосновѣднѣхъ 12, приват-ныхъ 40, разѣмъ 1.237; зѣ числа того было 79 школѣ для хлопцѣвъ, 89 для дѣвчатѣвъ а 1069 мѣ-шанныхъ (для хлопцѣвъ и дѣвчатѣвъ); 875 школѣ было одноклассовыхъ, 233 двоклассовыхъ, 49 три-классовыхъ и 80 чотироклассовыхъ. Выкладѣсовѣй языкѣвъ бѣвъ: въ 1272 школахъ сербско-хорват-скій, въ 47 нѣмецкѣй, въ 14 мадярскѣй, въ двоухъ школахъ малѣорускѣй (russinsky) а въ 2 сло-вѣнскѣй. Учительскихъ бѣдѣотекъ было 1057 зѣ 113.788 книжками а 691 бѣдѣотекъ для учени-кѣвъ зѣ 34.770 книжками. При школахъ было 925 школнѣхъ городѣвъ въ обѣмъ 16.934 арѣвъ и 229 пасѣкъ школнѣхъ зѣ 1603 нѣями. Въ 863 шко-лахъ учѣно господавѣрствѣ, въ 702 огородинѣвъ, въ 976 садѣвнѣцтва, въ 321 пѣблннѣцтва а въ 261 школахъ шовѣвнѣцтва. Учитѣлѣвъ было 1264 а учительскѣй 506. Въ Загребѣ выбудовали три учи-тельскѣй товариства „Учительскій Домъ“, каме-ницію о двоухъ поверхѣхъ. Въ томъ домѣ помѣще-нѣй досѣ что ино канцѣляріи тѣхъ товариствѣ а два поверхѣ вынаймѣются, чтобы покрыти выдат-ки на будѣву сѣго дому въ сумѣ 95 000 зр.; грошѣ тѣ взято зѣ основнѣхъ фондѣвъ тѣхъ учи-тельскихъ товариствѣ. Домъ збудованный хорват-скимъ архитектурѣмъ въ рѣнесансовѣмъ стилѣ и своею величавѣстію належитъ до найпершихъ бу-дѣнѣкѣвъ въ Загребѣ. Лишь одинъ учитель нѣмец-скій въ Липску можѣтъ похвалятися такимъ домоѣмъ якъ хорватскій учитель. Коли то наша Галичина буде мати такѣй порядки школнѣй и такихъ учи-тельѣвъ! — Рѣрѣтнѣй подає загалку про руске То-варѣство педагогичне и про его органѣ „Учитѣля“.

— Едиссонъ прибувъ до Берлина и представѣвъ запрошеннѣмъ гостѣмъ свой ульѣшений фонографѣ. Анарѣтъ бѣдѣвъ знаменитѣй оѣдѣвѣвану въ Парижі пѣснѣ Буляжѣра, при чѣмъ повторивъ также вѣрно опѣски и сѣмѣхъ париской публичнѣй. — О-данѣвъ варшавскій инжѣнирѣвъ подѣнявся за згодою Едиссона устроити въ Варшавѣ выставѣ его вы-найденѣ на поли электротехники.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Громада Нагѣрнѣны одержала бѣдѣ цѣсарѣ 103 зр. подѣмоги на будѣву школы. — Выбранѣо при доповнѣючихъ выборахъ до радѣ повѣтовѣхъ зѣ бѣльшихъ посѣ-стей: въ Збѣражі Елѣ. Канѣскій дѣдѣичъ Голотки, а въ Старѣмъ мѣстѣ І. Лисовскій дѣдѣичъ Посады Фульштинскій. — Пана приѣла въ руки ну-нциѣ въ Бруксѣли 10.000 франковъ подѣмоги для потерпѣвшихъ въ катастрофѣ въ Антверпѣи. — Слѣдѣство въ справѣ Фаркаша что не укѣченѣе, а навѣтъ мають увѣзницѣи что и инші особы, котрі стояли въ звѣзѣи зѣ тымъ обманѣствомъ. — Одѣ 1 сѣчня 1890 будутъ на Буковину системизованѣй два новѣй мѣсяца лѣварѣвъ повѣтовѣхъ, а то для повѣтѣвъ кѣцманѣцкого и серетского.

Вѣсти зѣ Еп. Перемышля.

Кан. институтѣваний оо.: І. Радецкій на Мервицѣ, дек. жовѣвского; Мих. Гандѣкъ на Березѣ, дек. бирчанского.

Прѣзентѣ на Смѣльницѣ, дек. куликѣвского, одержавъ iure devolutivo о. Павло Стукачъ зѣ Галѣвки.

Сотруднѣцтво въ Ременѣвъ, дек. куликѣв-ского, одержавъ о. Ант. Весоловскій.

Завѣдѣваний до кан. инстѣтѣции на Яслиску Волю о. Левѣ Волянскій.

Намѣстѣничѣство гѣдѣтѣся на кан. инстѣту-цію о. Іос. Турѣнского на Манастирѣвъ, дек. го-рожаньского.

До вѣдѣнѣской семинаріи принѣты: Вол. Терлѣцкій, Анат. Дуркотѣ, Петро Ясеницкій, Гр. Тамчишинѣй и Мих. Юрчакевичѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Прага 16 вересня. Въ вѣчерашнѣй кон-ференціи нѣмецкого комитету езекутивнаго взяли участь Пленерѣ, Шаршмидѣ, Русѣ и Кшенекѣ. Ходитѣ поголоска, що Нѣмцѣ поро-били деякі уступки.

Римѣ 16 вересня. Криспіи маєся лѣпше. Онѣ достѣвъ мѣжѣ инними также и телегра-му бѣдѣ кн. Бисмарка и одѣвѣвъ на нѣю, що має надѣю ще и далѣе ирацовати надѣ удер-жанѣемъ мира въ Европѣ.

Парижѣ 16 вересня. Вчера померѣ тутъ нагло Захаріѣ Стоанѣвъ, президентѣ болгар-ского собранія.

Лондонѣ 16 вересня. Стрейкъ корабель-ныхъ работнѣкѣвъ законѣчився. Проводѣръ ро-ботнѣнѣвъ Бернѣсъ подакувавъ вчера на вѣчу въ Гайдпарку лордѣмерѣи и еп. Менингѣи за ихъ посереднѣцтво въ користѣ работнѣкѣвъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Окружна рада школнѣа въ Подѣга-цѣхъ розписує конкурсъ зѣ рѣчинѣемъ до кѣнци жовтня с. р. на стату обѣзду мѣсѣцъ учительскихъ въ тѣхъ школахъ: въ Подѣгацѣхъ мѣсѣо молод-шого учителя и учительки, въ Семѣйковѣхъ, Ишковѣ, Соконовѣ, Соколовѣ, Вѣлокернѣи, Муж-ловѣ, Славутинѣй, Горожанѣй, Гайворонѣй, Вожи-ковѣ, Новосѣльцѣ, Товѣтовѣбахъ, Раковѣмъ и Бе-керѣдорфѣ. — Окружна рада школнѣа въ Лѣську розписує конкурсъ зѣ рѣчинѣемъ до кѣнци жовт-ня с. р. на стату обѣзду мѣсѣцъ учительскихъ: въ Лѣську, Чорнѣй, Лютовѣнскихъ, Угерѣнахъ долѣн-ныхъ, Угерѣцахъ и Манастирѣи. — Окружна ра-

да школьна въ Бучачи розписуе конкурсъ зъ речинцемъ до 15 жовтня с. р. на мѣсяцъ учительскій: въ Потоцъ золотомъ мѣсецъ старшого и молодшого учителя, въ Бучачи два мѣсяца молодшихъ учителей, въ Доброполю, Коронци, Кидановѣ, Нагбрани, Особичахъ, Сновицѣ, Соколовѣ, Зубрицѣ, Григоровѣ, Ягоровѣ, Курдвановѣ, Лещанцяхъ, Олешѣ, Порховѣ, Стѣвцѣ, Сорокахъ, Велесовѣ, Вычблкахъ, Зеленой, Журавинцахъ и Жизномѣри. — Окружна рада школьна въ Перемышлянахъ розписуе конкурсъ зъ речинцемъ до 4 падолиста с. р. на мѣсяцъ учительскій въ Перемышлянахъ, Боршевѣ, Куровичахъ, Ляшкахъ корольскихъ, Вѣлмѣ, Влотнѣ, Ганачевѣ, Кумирѣ, Полтвѣ, Вишнѣвичу, Остаповичахъ, Печенѣхъ, Перегосовѣ, Розворинахъ, Соловѣхъ, Станимирѣ, Тучинѣхъ, Уневѣ, Волковѣ, Заневѣ, Добрянцяхъ, Костеневѣ, Новосѣлцѣхъ и Погорѣльцахъ. — Краева дирекція скарбу розписуе конкурсъ на обсаду кольканицѣ мѣсецъ ноябрьскій податковыхъ въ IX р., кольканицѣ мѣсецъ ноябрьскій податковыхъ въ XI разѣ зъ речинцемъ до 20 вересня с. р. — Дирекція почтъ и телеграфовъ въ Львовѣ розписуе конкурсъ зъ речинцемъ до 4 жовтня с. р. на мѣсецъ елена будовничья одбѣлу техничного почтовой дирекції. — При полиціи въ Краковѣ опорожненіи мѣсяца надкомисаря въ VIII р. а взглядно комисаря въ IX р. и конциписта въ X р.; речинце до 10 жовтня с. р.

Именования. Министерство просвѣты именувадо Тадея Костюка, убѣжденного студента львовской политехники на основѣ одбѣлѣ студій учителямъ к. к. школы фаховою для слюсарства въ Свйонтикахъ. — Намѣстникъ именувае: оципила рахункового намѣстнича Г. Гофрика провизоричнымъ ревизитомъ рахунковымъ, ассистента рахункового намѣстнича Г. Домрака и адъюнкта податковому въ Щирци Руд. Цишера провизоричнымъ оципилами рахунковыми и практиканта рахункового намѣстнича Г. Марковскаго провизоричнымъ ассистентомъ рахунковымъ.

Переносенія. Намѣстникъ перенѣе практикантовъ концептовыхъ намѣстнича: Ант. Райнера зъ Золочева до Львова и Адольфа Гайлькронъ Странского зъ Львова до Золочева. — Намѣстникъ перенѣе практикантовъ концептовыхъ намѣстнича: Мат. Бессадецкого зъ Кракова до Велички и Алеко. Чайковского зъ Львова до Велички до службы при тамошнихъ староствахъ.

НА ДОСЛАНЕ.

Оповѣщенье.

Маемо честь симъ повѣдомити, що зъ днемъ 9 н. ст. вересня отворилисьмо въ Рогатинѣ на мѣсецъ тамошній "Повѣтвой Народной Торговлѣ" филиальный складъ нашего товариства въ томъ самомъ мѣсяцѣ, де попередно була "Повѣтвой Народная Торговля". — Поручаючи сей новоотвореный нашъ складъ ласкавымъ взглядамъ и оцѣнѣ П. Т. Публики заявляемо, що стараньемъ нашимъ буде добрымъ товаромъ, охочою услугою и по возможности якъ найдешевшими цѣнами купующихъ у насъ услужити.

У Львовѣ 10 вересня 1889 3119 (1—3)
Дирекція Народной Торговли.

Маю честь завѣдомити, що я отворивъ канцелярію адвокату въ Тернополѣ въ домѣ п. Сафѣра, при улицѣ Паньской высшій подъ ч. 702.

Зъ поважаньемъ 3114 (2—6)

Д-ръ Иванъ Лошинъ.

Д-ръ П. Кухарскій

лѣкаръ шпиталю св. Софїи

ординуетъ одъ 3—5 год. 3113 (2—5)

Хорунжина ч. 5, рѣгъ ул. Академичной.

Розкладъ бѣды на зѣлѣвничихъ дѣржавныхъ.

важнѣйшій одъ 1 лунія 1889

Послѣ львовского годинника.

Приходятъ до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрыя: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина Станислава и Стрыя, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту Лавочного, Стрыя, Хирова и Стрыя, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту Лавочного, Стрыя, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрыя, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ноцѣ.

Въ напрямъ зъ Станислава: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Черновца до Станислава о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ послѣдний зъ Букарешту Яссы, Черновца, Гусятина и Станислава о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшанный зъ Букарешту Яссы, Сучавы, Черновца, Гусятина и Станислава о год. 11 мин. 6 въ ноцѣ.

Въ напрямъ зъ Белзца: 1) Поѣздъ мѣшанный каждого вторка и пятницѣ зъ Равы русской о год. 10 мин. 10 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный зъ Белзца и Сокала о год. 5 мин. 53 по полудни.

Одходятъ зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станислава, Гусятина, Хирова и Сухой поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту Лавочного, Стрыя, Станислава, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямъ до Станислава: 1) Поѣздъ послѣдний до Станислава, Черновца, Сучавы Яссы, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 рано. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Станислава, Черновца, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 рано. — Поѣздъ мѣшанный до Станислава, Черновца и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямъ до Белзца: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокала о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Равы русской о год. 2 мин. 44 по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Равы русской о год. 5 мин. 1 по полудни.

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелыйскій и самородный за бочку въ 135 литрѣ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.

Бочка не зачисляется.
Полуднево-угорскій почавши одъ 20 зр. за латру и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка зачисляется.

3084 25—? Выслае:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленія приймае Дирекція и филии.

Хористовъ и Хористонъ

глядѣе рускій народный театръ П. Биберевича.

Зъ хористовъ пожаданъ булѣ бы особливо мужины зъ голосомъ теноровымъ и басовымъ.

Родичамъ, котры-бы хотѣли оддати свои доньки до евентуального дальшого образования въ артистичной карьерѣ речитаться за правдиву родительску оцѣнку.

Особы разумѣющіи ноты мають першенство. Зголошенія приймае директоръ Иванъ Биберевичъ въ каждочасномъ мѣсяцѣ побуту театру а такожъ товариство "Руска Бесѣда" у Львовѣ (ул. Вѣрменская ч. 27).

ЗЕРКАЛО

письмо политично-гумористичне

выходитъ у Львовѣ, при улицѣ Батори ч. 24, два разы въ мѣсяцѣ то е 1 (1) и 15 (27) каждого мѣсяца.

Цѣна предплатна на цѣлый рокъ 4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.

Предплачувати можна одъ каждого часу.

Учительки Русинки

для двоихъ дѣвчатъ глядае о. Иванъ Шпитко въ Волчинецѣ, почта Жидачевъ. Проститься зголошуватись листовно подъ пош. 3113 даною адресою. (3—6)

Закладаюся

за всяку цѣну, що нѣхто зъ моихъ конкурентовъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣлу для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мѣй богатый складъ таковы Веч. 3109 Духовенству. (3—2)

Замовленія въ мѣсяцѣ и въ провинціи выкупаються точно и ретельно. На жаданье выслаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ, магазинъ мужской одѣмы гуртомъ и подрѣбно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8. Замовлений 1848.

„КОБЗАРЬ“ ЗБОРНИКЪ КВАРТЕТОВЪ. Цѣна 60 кр

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“

Господина, знающа повѣсть господарство якъ мѣске такъ и сѣльске, глядае мѣсяца. Близна вѣдомость въ редакціи „Дѣла“.

Р. КРИММЕРЪ

Львовъ, Готель Французскій.

Головный складъ вырѣбѣвъ гумовыхъ

поручае яко спеціальность дешевше якъ всюды:

Гумовыя пласты
Гумовыя вузлы
Гумовыя шнурки
Гумовыя пакунки
Гумовыя цѣраты и скатерти
Гумовыя ходники и рогѣжки
Гумовыя простирала
Гумовыя каломѣ
Гумовыя плащѣ
Гумовыя бѣлье
Гумовыя подушки
Гумовыя баллоны и мячѣ
Гумовыя забавки
Гумовыя фартушки
Гумовыя подиашки
Гумовыя миски и ванны
Гумовыя чепцѣ
Гумовыя бандажѣ
Гумовыя панчохи
Гумовыя стампили 3121 (1—8)
Опатрунки
Артикулы хирургичный.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за знижену цѣну отѣй книжки:

Фавель, трагедія Л. В. Иетого, въ перекладѣ Ивана Франка, въ перекладѣ словомъ и поясненіи. Цѣна знижена зъ 1 ар. 50 кр. на 1 ар. (зъ рекомендацію пересылаю 1 ар. 15 кр.)

М. Расвскій и російскій напѣславизмъ, Корнелъ Н. Устѣновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендацію пересылаю 65 кр.)

Taras Szweczenko, życie i pisma jego, napisal Gwidio br. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылаю рекомендацію 25 кр.)

Хто замовитъ всѣ три книжки наразѣ, одержитъ ихъ за цѣну 1 ар. 80 кр. разомъ уже зъ рекомендацію пересылаю.

Позавка всѣхъ тыхъ трехъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати въ замовленіи.

Всѣхъ научъ дѣларенныхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбывши студию зъ обсягу дентистичной въ клиникахъ въ Бѣланинѣ заложивъ ателѣ дентистичные при паву Маріацкѣмъ ч. 10 и ординуетъ одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣлякія операціи доконуе на желанье безъ боли, одбравши чувство какоюю або розвеселяющимъ газомъ (Lustgas). Штучный зубы выгтовляе на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 51—?

НАЙДЕШЕВШЕ!

цѣлкомъ безъ сопуху, невыгасающее православное зѣлѣзкомъ въ се при помощи патентованного зѣлѣзка и

углѣвъ зъ дерева

ВРИQUETTES зъ фабрики Архипа Албрехта. Скоро розшириться разѣ брикетъ, то можна безъ роздумува огню прицѣмъ не чусь найменшого сопуху, якъ найвыгоднѣйше православитъ патентованнымъ зѣлѣзкомъ, а кошту выноситъ на годину 1 1/2 кр

Мѣсяцъ продажи устроюються всюды. Поясненіи и цѣныны розсылае на жаганье даромъ и опятно.

Головне мѣсецъ продажи для Моравы, Шлезка, Галичины, Буковины, Румуніи и Болгаріи углѣвъ Briquettes Архипа Албрехта у Іоана Роснера въ Тешинѣ

Можна купити въ каждой большой торговлѣ зѣлѣзкомъ. — До мѣсяца, де ихъ нема, розсылае за подѣланьемъ одъ 3 зр. патентованное зѣлѣзко и достаточну склякость до частыйшого уживанья брикетѣвъ одворот-3035 вою почтою. 11—10

Закладаюся

за всяку цѣну, що нѣхто зъ моихъ конкурентовъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣлу для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мѣй богатый складъ таковы Веч. 3109 Духовенству. (3—2)

Замовленія въ мѣсяцѣ и въ провинціи выкупаються точно и ретельно. На жаданье выслаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ, магазинъ мужской одѣмы гуртомъ и подрѣбно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8. Замовлений 1848.

„КОБЗАРЬ“ ЗБОРНИКЪ КВАРТЕТОВЪ. Цѣна 60 кр

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“

МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ П. Чапчиньского

у Львовѣ, ул. Галицка ч. 1.

перучае

Футра до подорожи дамскій и мужскій. Футра дамскій у всѣхъ найновѣйшихъ фасонахъ, именно: Футра палетотѣвъ дамскій на способъ мужскій, гарный новый фасонъ, дольманѣвъ и рогѣжки.

Футра мужскій до мѣста новый фасонъ. Ковѣтки и закрутки дамскій у всѣхъ возможныхъ родахъ. Шапочки футряны дамскій новой фасоны. Шапки и колпачи мужскій баранковъ, бобровъ, соболевъ. Верхи готовы до футеръ дамскій и мужскій. Матеріи у великомъ выборѣ на верхи мужскій и дамскій по цѣнахъ фабричныхъ (найновѣйшій взорѣ).

Шкѣры всякого рода поодинокѣ и гуртовно. Замовленія за подѣланьемъ шкѣры выгтовляе совѣстно и точно. За тревальность купленого товару ручать. Цѣны умѣренны. 3111 (2—8)

Цѣнники на желанье франко.

Антонъ Кожелюжекъ

3108 (2—3)

Ринокъ 29, у Львовѣ поручае

наибольшій и найдешевшій складъ зъ капелюхами власного вырѣбу. Удержуе на складѣ великій выборъ капелюховъ и цилиндрѣвъ Габіта.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признания и дипломъ почетный

на всемирной выставѣ въ Антверпенѣ за изобрѣтеніи

Вырѣбы косметичный, Тоалетный и Парфумерный.

Пилиптонъ волосѣмъ и споловѣтому по колькоразѣвъ ужити привѣртае красну барву. Пилиптонъ не фарбуе лише одолужуе волосѣе, котре подѣ впливомъ сего бѣлѣного средства бѣлѣеуе первѣтну барву, мягкость и оддыскъ. — Цѣна флакону 1 ар. 60 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волосѣвъ задержуе, бѣлѣуи волосѣмъ взмѣняе и до вытворѣванія та поросту волосѣмъ побуждае. Лисины покрываються краснымъ волосѣемъ. — Цѣлы флаконъ 3 ар. Пѣвъ флакону 1 ар. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖИЙ

Знаменитѣ повождѣнье и покупи сего пудру суть найдѣлѣшій доказомъ его незрѣванной доброты. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першѣмъ, а численній медалѣ заслуги, якими его одзначили, найдѣше его поручають. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, асть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучна рѣстнина, приемно прилягае до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и асть нецѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣде 1 зр. зъ лебѣдкомъ 1 ар. 60 кр. Розжевий для блѣндинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, малѣ пуделко по 70 кр., больше ар. 1.20 зъ пуделкомъ ар. 1.40.

Вода фіалкова. Угущае зъ лѣця прищѣ, лишѣвъ, угрики, поподанье и дуженье шкѣры, выгладжуе морщинки и долики бѣсовъ Лице одѣвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до той степени, що яко средство тоалетово-гигиеничне зѣстало одзначено медалѣвъ заслуги на выставѣ природно-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 ар. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, павиль Маріацкій и улица Галицка рѣгъ Валовой Вѣ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковская число 9.

поручае:

Старый вина угорскій дѣлчичий и натуральный вина столовой одъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житиньски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старый Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50 3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домовъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 2847 71—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и опятно.

Одзначеній на выставѣ гигиеничной сѣбнымъ медалѣмъ за старій вина.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛО.

Славно звѣстный одъ тридцати лѣтъ магазинъ и робѣтня ювелирскихъ вырѣбѣвъ, золотыхъ и сѣбныхъ, такожъ складъ сѣбла хиньского подѣ фирмою

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3020 12—?

на павиль Маріацкій до готелю французского.

Вже вийшовъ

Иллюстрированный Календаръ Просвѣты

на рокъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“ и въ всѣхъ большихъ складахъ.

При закупи товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчачый редакторъ Иванъ Белей.

Патѣръ зъ фабр. Черляшской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, мѣдъ зар. К. Боднарского.

Предплата на „Дѣло“ и налѣжитѣсть за инсераты платитъ
у Львовѣ.

Принятыя россійскаго наслѣдника престола въ Ганноверѣ зрѣло въ Россіи дуже добре вражнѣе, хочъ тамъ не обидѣть, любъ въ того нѣчого. Кажуть, что такоужъ в гостина царя въ Пондамѣ не змѣнить дотеперѣшняго становища Россіи. Россійска еусубляеть, хочъ бажая удержана добрыхъ односия въ Нѣмечтвию, не жадае нѣчого бдѣ берлинскаго правительства, бо перенонанъ, що самъ хдѣ рѣчей ослабить ту небезпечнѣй, яка грозить бдѣ лиги мира.

По концертъ наступили танцъ, знаменито провадженъ членомъ „дванадцетки“ п. Зенономъ Кириловичемъ, и протанцували ажъ до бѣлой днини. Бавленося знаменито, хочъ тан-

Повысше загаданный готель, въ котромъ мы замешкала, естъ даже порядный, мае честныхъ господарей, котри подорожникиа шаро займатьеся, розмърво не естъ такъ дорогій, — тому той готель можна припоручити, особливо что вездукъ зъ огорода мае добрый и естъ певный и тахій.

Оголошения принимаются по цене 6 кр. 8дъ одним
строкомъ печатномъ, въ рубр. „Надославе“ по 20 кр. а. в.

— Умундурованье урядниковъ державныхъ. N. fr. Presse пишет: Въотъ, мовъ то мають розширити постановы о уживаню униформовъ урядниками та що въ будущности урядники державній вѣхъ категорій при своихъ урядовыхъ чинностяхъ и коли зносяться съ сторонами мають уживати униформу, выликала велике зачудованье не лишѣмъ урядниками але и въ цѣлой публици. Не можна пояснити собѣ цѣлы сеп постановы. Самохоть пригадаея отесъ, що униформованье урядниковъ державныхъ, которого не знали въ патриархальной старей Австрій передъ 1848 рокомъ, заведено на початку 50-тыхъ роковъ, коли то министеръ Вахъ зорганизувавъ реакційный и аполитотичный бюрократизмъ и тогды ходило се, чтобы въ урядниковъ зробити касту и выликали мѣжъ урядниками а горожанами роздѣль, который можна бы познати вже по вѣнскихъ познакахъ. Чи може руководять тѣ самы тенденци и при теперѣшномъ загаданомъ розширеню тыхъ постановъ, существующихъ вже майже сорокѣ лѣтъ? Стараются вправдѣ усунути тѣ здогады и тому подають инши причины загаданя змѣны. Найперше подають, що зариджують сю змѣну въ интересѣ самыхъ урядниковъ. Мае се бути матеріальное полегшю для урядниковъ, котры будутъ могли являтися въ униформѣ не лишъ въ службѣ але и по-за службою въ приватномъ житію. Такожъ зменшатиа кошты одягу одновѣдочного станова, бо униформѣ буде все одинаковий, хотай мода буде змѣнятися. Водтакъ заведенемъ униформу зобльшишиа мѣжъ урядниками свѣдомость ихъ стану и ихъ значенье въ еусобности, бо теперь часто лучаея, що урядники низшихъ категорій въ своемъ приватномъ житію заховуються невѣдочно до своего стану и не дознають одновѣдного пошанованя для своей особы. Если справдѣ могли-бы бути такі мотивы сего нового заридженя, то справдѣ було-бы сумнымъ что ажъ такими вѣнскими и недогодными средствами треба усувати нашъ еусобный лихъ бдосныи, котрыхъ причина лежить глубше и вѣчѣмъ нышѣмъ. Униформомъ, недогоднымъ для урядника, не добуде онъ собѣ поважания и одновѣдного пошанованя въ еусобныхъ односнахъ а если урядникъ мае являтися въ публичномъ житію одновѣдно до своего стану, то треба подати ему въ первой линіи средства, котры збольшають бы его бѣ матеріальныхъ клонѣтовъ и забезпечили ему певну, гѣду и безъ журбы экзистенцію. — Пѣсля проекту президіи министерства новый униформѣ державныхъ урядниковъ буде складатиа зъ зеленыхъ вафенпроковъ зъ движимыи полами, зъ зеленыхъ штанѣвъ и зеленыхъ шапокъ на подобу официрскихъ, зъ золотыми шнуррами, бѣтакъ зъ короткихъ шабелъ, подобныхъ до шабелъ моряковъ, зъ золотомъ ручкою але безъ портъ-еце, та зъ триконачастыхъ капелюхѣвъ. Вылога на вафенпрокахъ суть въ рѣзныхъ краскахъ, пѣсля министеріи, до якихъ зачислюються урядники. Однаку ранги становлять звѣзды, ношений на еполетахъ. Пѣсля того проекту мають всѣ урядники носити мундуры при торжествахъ и въ бюрахъ, коли зносяться съ сторонами, а въ приватномъ житію лишаея воли урядниковъ. Проектъ мае предложити радѣ министерѣвъ до одобрення и порѣшѣд. — Presse пише такъ о новомъ умундурованю: Дотеперѣшный т. зв. Parade-Uniform, с. е. вафенпрокъ, капелюхъ, штаны и т. п. лишаея неизмѣнными, лишь замѣстѣ шпалды вводятся шабля. При торжествахъ и урядованю для урядниковъ, почаша бѣ осыми ранги въ гору, приписавый новый мундуръ, подобный до маринарскаго. Бѣсь се вафенпрокъ зъ выкаданными клинами, такъ що въ передѣ отвореный, штаны и камизелька одновѣдна до униформу зъ золотыми гузиками зъ цѣврейскимъ орломъ. Въ лѣтъ можна носити бѣду камизельку зъ золотыми гузиками. Твердый войсковый обойчикъ заступася чорномъ краваткою зъ кокардою, не буде стоячого ковшѣра а на еполетахъ розмѣщенъ бѣзники ранги въ звѣздахъ. Сей униформѣ можуть носити урядники и по-за службою съ теперѣшною шапкою

службою. Щоб улегшити справленню тих униформ, мають виготовляти ті униформи в більших кількостях а відтак урядники будуть їх сплачувати в ратах.

— Співзаконна „дванадцятка“ академічна вразі з дигригентом і півністом, перед своїм виступом в Тернополі далася фотографувати в тамошньому заведенні А. Силькевича. Там можна замовити ті фотографії групові і поодинокі людям по ціні 1 зр. 50 кр.

— Сибіг в вересні. З Вєднї телеграфують дня 17 н. ст. вересня, що в цїлій горішній Австрії падає сніг.

— Музей ім. Дьаушицьких у Львові збільшився сего року значною збіркою виробів гуцульських, котрі закупив підчас вакацій д-р Гуцулов проф. Володимир Шухевич. П. Шухевич закупив близько десяти штук старинних рюшниц і пістолетів, велике число топірців, палиць, келебів і кужлів, різьблених гараци, поршниц, поєси, люльки, барилки, різьби бл. п. Юзика Шкрибляка, по-над шістьсот хрестів і згарад, різьблених образи і т. п. Годі тепер знайти який виріб гуцульський, котрий не був би в музею гр. Дьаушицького. А если зваяжеться, що питомий промисел гуцульський ниде а замість него входить фабричний промисел модний і дешевий, то справді треба заявити повне признание трудам проф. Шухевича і жертволюбивості гр. Дьаушицького. Жаль лише, що Народний Дім, основуючи музей, не звернувши уваги на сей питомий промисел а призначивши на ту цілї одиниць фондів, був би певно послав таку величезну збірку, бо проф. Шухевич радо послужив би в такій справі своїм знанням і трудами.

— В Самборі велася дня 14 і 15 н. ст. вересня розправа карна перед судом присяжних против жидів Герша Ністеля з Задільська і Юди Штемермана з Яблони, в повїт турчанськом, обжалованих о злочинство підпалення дня 28 цїфты с. р. хати п. Исидора Пасїчницького, властителя реальності в Задільську. Суд присяжних признав Герша Ністеля винним а трибунал засудив его на 10 лїт тяжкої в'язниці, заостреної постом, і на зворот шкоди, оцїненої на 11.500 зр. а ubezpieченої лиш на 1418 зр. Юда Штемерман у вольнений од вини.

— Нагорода за вибори. Дня 21 н. ст. серпня — як нам пишуть з львівського повіту — була у графа Красицького роздана нагорода виборцям за голоси на натира з Коросна п. Виктора. Виборці заїхали на панський лан і кожний набрав, кільки хотїв, комани на одну фру. Окомон сидїв лиш на візку і записував. За годилу на цїлїм лані не лишалася ні одна копичка, виборці все розбїрали. Що гоїний пан — то гоїний! Вирадї комана була цїлїком згїнула, але що-ж? А хїба ті ковбаси, що при виборах Макити Хрунї вїли, були им шовком надїяний?..

— З пїд Таустого пишуть нам: Доношу Вам цїкавий факт з наших сторін. Ого в пїдї дня 8 н. ст. вересня одбулося в костелї в Гойківцях вїщанье Федора Гарвасюка, вїта з присїлка Берестка, прилученого до рускої парохїї в Ворвунцях. Вїтїт Федор Гарвасюк, майже першїй господар в Берестку, Русин, тож страх і сором збирав нас Русинів, коли ми були свїдками, як наш Русин в недїлю перед своїм вїщаньем приймав латинське причастїє... Коли его питано, як мїг випростати свого обряд, он оповїдав, що за-для чогось мусїв се зробити і що також нїчї господар Русини хотїли „переходити“ на обряд латинський... [Прим. Ред. Подаючи сю допис в тїй надїї, що факт наведений в нїї єсть правдивий, звертаємо увагу дотичних власей духовних, щоби розглянули в причинах такого дивного стану в селах Ворвунцях і Берестцї.]

— З Любачева пишуть нам: У нас вїсї мїщане дуже жалуются на бурмістра п. Шидловського, що онї одї коли бурмістром — а бурміструє вже чотири роки — нїяко справу, котрої полагжене належить до магістрату, не може чи не хоче полагджувати, і люде мують або удаватися до староства або свои справу понехувати. Коли хто пошкодований приїде з справою до п. бурмістра, онї запише собі єи і — зложить до актів. Огї і тепер кїльких мїщань мають велику шкоду полеву, мїж ними і начальник землїний п. Гок. Уже за два мїсяці ходит до п. бурмістра, щоби зробив лад, а п. бурмістр усе тягне, видає завозвани сторонам і з нїчим одправляє, тай кїнци тому нема. За чотири роки п. бурмістр не полагдив ще анї одної справу, — бо як єму хто з якою справою уже навіприкрїтї, то віддає єи своему заступникови а той єи зараз доведе до кїнци. Найлучше би було, щоби п. бурмістр або робив, коли пенсію за бурмістрованье бере, або нехай усї справу відступає заступникови, — сяк або так, але нехай люде не водить, як того kota за стобом! — А. Пука.

— З пїд Бабри пишуть нам: Перечитали ми недавно в „Дїлї“ одову париком Alliance Israélite з захоतोю до запанованя жидів в Галичинї і ми застанували над нею. Чи автентична та одова чи нї, а поступованье жидів в нашом краю вказує на то, що жиди вже од давна плянї такї мають і горячо беруться виконати его. Мїста і мїсточка нашї жиди вже завоювали, а остатними роками число их зростає також по селах. Огї примїром в селї Кологурі уже нинї майже половина жидів, а в Девятинах перед десятима лїтами були лишє два жиди а властиво двї родини, а нинї в тїм селї єсть уже всїмї родин! Поки-що тїльки один жид — першїй посєдєнец — має грунт, а прочї жинуть з простолїдїна, повакладавши склєпи з лямпами, нафтою, облею, цукром і т. п., і скупувючи одї людей сїрї продукти, на котрих стїлько заробляють, що не лишє висїає на прокормленье численних

родин але і на посаги для дїтей. Деє по инїх країнках жалуются люде на мышї, градї, бурї, — а в нашом кутї жиди обєли народ і руйнують его матеріально і морально; кажемо: і морально, бо де жидова розсїдєся, там здержує лучшї просвітї. Про яку читалиню, крамницю христїанську або і товариство тверезости там і не згадуї! Мужикї скорше слухає жиди, як учителя або свїщенїка... Приїде яка потреба громадска — будова церкви чи школи — „не можна! нема грошей! тяжкі часи!“ Оно правда, що часи не легкі, але через що? У нас урожай випав лучшє, як де-небудь инде, анї дощ не пошкодив анї град, тїльки що на торгї худоби не пускають, як усеюди. Через то найбільша бїда, що жидова обєла села тай туманить народ темний і неспорядний... А як так далше поїде, то можна догадатися, що станєся з нашими тепершїми господарями...

— Од проф. Юліана Насальського з Бережан одержали ми дня 8 н. ст. вересня „Одповїд на Одповїд п. д-ра Савчака“, помїщену в ч. 157 „Дїла“ з дня 15 (27) липня с. р. в рубрицї „Надїсланє“. З дуже шароконї одповїди п. Насальського вїймаємо тї рїчи, котрі можуть послужити до спростованя фактів. І так проф. Нас. насампередї обєтає при своїм першомї сказанї, що настоятелство бурсы бережанської по отвореню єи обняв д-р Савчак, а о тїм свїдчить Справозданье ч. к. дирекції гимназїї бережанської. „Не знаю — каже проф. Насальський — чимї рознітити руководство з конєчности одї руководства добровільно на себе прийнято.“ До перва одї року 1889 став замїст д-ра Савчака руководити бурсою п. Василь Санат, учитель гимназїї. Потїм проф. Насальський так пише: „Що-до обобільних зобовязань мїж мною а бурсою, через видїл бурсы прийнятих а загальним збором буд-то одкинених, що нехай кожний судить, як умїє і хоче. Правда, що я жадав безплатного помїщення о трїх невеликих комнатах і свїтла і топлива, що все разом не переступить вартости 250 зр. (д-р Савчак тенденційно подає 400 зр.), але за тїтї емоїменты зобовязав я був не тїльки наглядати над моральним і науковим ведєнем вихованків, але також, в цїлі заощадженя видатків на окрему господарню-повариху, на взбїр тернопільської і многих инших бурс в краю, у власном зарїдї вести прокормленье, освїтленье, правье і таке инше, вкїнци зї власного карману живити і оплачувати служницю-кухарку а в разї потреби також служницю-послуганку. Менї здавалося, що я не чинив кривди молодїй инстїтуції.“ Одповїд свою кїнчить проф. Насальський: „Однакї остаточним моїм покликком раз на завсїгди буде... щоби руска бурса в Бережанах... як Бог приказав, совїстно, честно і примїрно послужила свїтї справї бїдїної матери-Русї!“

— Огї в селї Вєлині, повїту ярославського, погорїли парохїяльнї будинки господарскї, ubezpieченї в банку „Славї“ на 1190 зр. — Дня 11 н. ст. вересня о год. 9-тїй вечером займився огонь в Лїсневичах коло Наварї, пов. львівського, і за одну годину погорїло до тла 19 загород селянських. Шкоду неубезпечену обчислили на 20.000 зр. По надї 60 душ лишилось без притулку і кусника хлїба.

— Вистава фотографїчних образів, котра вже одї довшого часу перебуває в нашом мїстї, дїйстно заслугує на то, щоби єи хоч раз оглянути. Старий і молодий не вїде з вистави без користи. Всякі описи країв і замїтних мїсцевостей та будівель, хоч-би до них були долучені і найлїпшї рисунки, не суть в силї так вїрно представити образ даного предмету, як то можна єго побачити на сїй виставї. Цїлї тую осягає вистава при помочи великого стереоскопу, в котром образи суть вїрними фотографїчними знимками предметів і околїцї, а котрі потягненї оїлїними красками представляють усе зї прекрасною пїстїкою і в дуже вїрнїм розкладї свїтла і тїни. Особливо для школьного молодїжї єсть єя вистава дуже поучаючою. Такї образи, як н. пр. з Єгїпту: піраміди, обеліски, сфинкси, розвалини давних свїтїнь єгїпетських, видї моря, островів, кораблів і т. д., можуть виробити у молодєжї лїпше понятье як-би і найлїпшї описи та рисунки. Але навїть для старших людей знайдєся тут багато цїкавих рїчей і для того можемо смїло поручити єю виставу всїм, хто за маленькї грошї хоче провести кїлька хвїлї зї пожитком.

— Болгарї числїть пїсля найновїшої конскрипції зї минушого року 3,150.375 мешканців, а то 3,141.284 Болгарів, 11.166 Турків, 5.813 Греків, 1.332 Румунів, 4.045 подданих австрїйських а 5.965 инших народностей. Цїла людсьот майже не знає читати і писати. 305.500 родин має 5 до 10 дїтей а 45.244 родин має по-над десятиро дїтей.

Помертїй — ☞ — оповїстки.

— О. Василь Гапонович, поч. крилошанин, декан дрогобичкїй і парох в Стебнику, роджений в р. 1813, рукополаганий в р. 1839, упоковєся дня 11 н. ст. вересня. Вїчна єму памїть!

Телеграми „Дїла“

Вєднї 17 вересня. Намїстникї конфєрував зї Лендербанком в справї емїсії облигацій пропїнаційних, бо можна побоюватися, що, если-б субскрипція не повелася, то і иншї папєри галицкї значно упали-би на биржї вєденськїй.

Прага 17 вересня. Молодо-Чех Блязек, кандидатї при доповняючих виборах на посла до сейму заявив, що молоді-Чехи будуть мусїти выступити ще острїше против старо-Чехів, бо послї их гадки коронація єсть лишє простою церемонїєю.

Берлін 17 вересня. Прибули тут члєни нїмєцкїй амбасады в Петербург, щоби поробити пїдготовленя до гостїни цїсарскїй. Царицї не приїде до Берліна, а лишє на дворї мекленбургськом будє виїдати визити цїсаревї нїмєцкїй.

Бїлград 17 вересня. Наталїн виїдають вї недїлю; зї Ялти вже вїхала. Митрополит Михаил виготовив адресу до цари зї желанїями одї боснїйських ємигрантїв.

Склад кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

під знаменем
„СИРІОСЬ“
у Львові, Хоружина ч. 22
поруває добру и видатну каву спроваджену безпосередно од продуцентів з Америки полудневої.
Котує у Львові:
1 кильо 1.70 зр.
кава палена 1/2 кильо 1.20 зр.
на провинції:
4 1/2 кильо 8.70 зр. франко.

Обдирателям надї 50 кильо опустити
Не маю зовсїм тїх родов кавы, котрї годї шукати иншї під назвою мого знаменї. Спроваджену каву просто од продуцентів, що можу доказати, і продаю єи найлїпше о 20% дешевше як хто не будє. В Гамбург і Триєст можє достати каву вже лишє зї твердї руки, а то для того, що продуцентї спровад гуртовникови на мїсцї, той знов гуртовникови в Европ, од тїх купує комєсіонер; а од него аж купец і то звичайно не просто, але через агента мїсцевого або подорожничого. Впрочїм може кожний самї переконатися, чи достанє де инде по тїй цїні таку каву як моя що до якостї і смаку. 2327 35—30

НАДОСЛАНЕ

Всїх наук лїкарських

Д-р Емилій Давидович

поселився яко лїкар вільно практикуючий в Мельниці в повїтї борщівськом.

3122 (1—3)

6, 4, комнаты зї принадлежностями. Помїщення кавалірскї. Комнату и кухню. Стаїню и возїню вїнаймє зарїдє реальности Емїлія Бертеміліана Браєра, ул. Браєрєвска ч. 10, в годинах 9—1 и 3—6. 3089 (12—2)

ИВАН ІГНАТОВИЧ

поруває

найпердїйшї парфуми, туалетовї воды, одзначєнї медалїми заслуги и двома дипломами знаня.

именно:

Перфуми: лїмонна, фіалкова, рожа, рєзєдова, конвалїна, Ylang-Ylang, Оропєнах, Jockey-Club, гелїотропова, Ess Bouquet, пїжмова, Millefleurs, и т. п. Фляконїки по 25, 40, 75 зр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфуми королевы Марисєнки, 2 зр. фляк. одзначєся дуже приємним, прїятным запахом. Фляконїк мєштий 95 зр., бїльшїй 1 зр. 80 кр. 2529

Вода варшавска, одзначєся дуже приємним, прїятным запахом. Фляконїк мєштий 95 зр., бїльшїй 1 зр. 80 кр. 2529

Вода лєвандова, одзначєся дуже приємним, прїятным запахом. Фляконїк мєштий 95 зр., бїльшїй 1 зр. 80 кр. 2529

Воды колыбельскї, одзначєся дуже приємним, прїятным запахом. Фляконїк мєштий 95 зр., бїльшїй 1 зр. 80 кр. 2529

Дїстатї можє у Львовї у власних склєнах: уліця Копєрника ч. 3 и уліця Галицка, рїгт Вєловї В Краковї Суконницї ч. 20. В Черівках рїнок ч. 2; заравом у всїх перворядних склєнах и антиках.

Вже вїйшов

Иллюстрированный Календарь Просвѣты на рокъ 1890.

Цїна 50 зр., зї перєсылкою 55 зр.

Дїстатї можє в канцелярїи „Просвїты“, и в всїх бїльших склєдах.

6-ти мїсячна трєвалость гнота,
легке подтягиванье его,
простой заходъ,
мїрна консумція нафты,
разячо бїле и спокїйне полумя.

ощаднїсть на цїлїдрахъ,
догїдне наливанье нафты,
забезпечуюче одї експлїзїи,
сила свїтла 90 звичайн. свїчокъ,
цїлковите и не вонїоче выгорїнье нафты.

Патєнтованє.

Патєнтованє.

Ч. 41426
в Австрїи

М. ГЕРМАННА

Ч. 15045
на Угорщинї

ЛЯМПА БЛЫСКАВКОВА

єсть теперї признана за найлїпшу лампу нафтову в свїтї, именно надаєся на нафту галичку, бо сєся од цїлковитого выгорїня потребує богато свїжого воздуха, а оно звичайным лямпам нафтовым удїляєся в дуже малой скїлькостї, коли противно при лампї блыскавковї патенту Германа через середину басєну перевєдено руркою а вгладно скрїзь спеціально сконструованїй дїрчатый щитїт пальниковый все значна скїлькость свїжого воздуха безпосередно до середини полумєни має прїступ, тому навїть и при менше добром родї нафты выгорїє нафта цїлковито и без вонї та тїм самым одержуєся разячо бїле и спокїйне полумя.

До салїонів, реставрацій и бїльших лїокалїв публїчных:

40"	Лампа блыскавкова	30"
140	свїчок сила свїтла	90
210 грм.	консумція нафты	140 грм.
4 кр.	коштів на годину	3 кр.

До менших лїокалїв, помїщань, салїонів, їдалєнь, читалєнь, конторь, канцелярїй, шкїл, комнат робїтничих и т. п.

20"	Лампа блыскавкова	15"
74	свїчок сила свїтла	45
110 грм.	консумція нафты	75 грм.
2 кр.	коштів на годину	1 1/2 кр.

Басєны Ламп 15" и 20" маю в рїзних форматах на складї, що можє приладити лампу блыскавкову до всїх коштів инших лямп висячих и постумєнтїв. Кожда правдива лампа блыскавкова має назвище выходяща:

„М. Германна“.

Остерїгаєся передї пїдроблєнем.

Одинока продаж Ламп блыскавковых для Галичны и Буковины у

ЮСИФА ГАНКЕ

у Львовї, Рїнок чїсло 38.

під „Чорным Псом“.

3120 (1—2)

При закуплї товарів просимо покликуватися на нашу часопїсь.

никъ ажъ на вербу выкинуло. Она здѣймила ручники а тымъ часомъ позадъ неѣ збрвало зновъ хусточки. А ту нема нѣкого! Не знала вже, що дѣяти. Взялася розстелювати простирало, а ту вѣтеръ такъ его рвавъ, що ажъ умучилась; простирало такъ шумѣло и лопотѣло, що ажъ еѣ заглушало.

Наразъ середъ того вѣтру роздався якійсь глосъ.

— Може вамъ, панѣ, помогти?

То онъ, а она не мала коли и подумати, тѣлько було у неѣ работы, та длятого и заразъ бѣдозвалася:

— Коли ваша ласка, то поможьтѣ!... Возьмѣтѣ за спѣдъ и держѣтѣ мѣцно!

Они розтягнули простирало, що лопотѣло якъ яке вѣтрило, и держали его мѣцно своимѣ сильнымѣ руками. Одатъ розложили обѣе простирало на землю и приложили его кѣнцѣ камѣньемъ. Черезъ хвилю ще постояли обѣе на колѣнахъ противъ себе, лишъ бѣле якъ снѣгъ простирало дѣлило ихъ бѣдъ себе.

Ангелика почала зновъ усмѣхатися, але вже не злосливо а нѣбы такъ якъ бы хотѣла ему подякувати. Онъ ставъ теперъ смѣливѣйшій.

— Менѣ на имя Фелисїанъ.

— А менѣ Ангелика.

— Я маляръ, що малює на склѣ. Мене закликали направити онъ-тото бѣкно въ церквѣ.

— А онъ-то наша хата, тамъ моя тато та мама, а я вышивачка.

Вѣтеръ дувъ такъ сильный, що ажъ духъ въ нихъ запиравъ и разносивъ далеко ихъ слова а они кудаучись въ теплѣмъ свѣтлѣ сонця розказували собѣ про рѣчи, про котрѣ вже давно знали.

— Чей же въ церквѣ не будете вѣставляти нового бѣкна?

— А вже-жъ, що вѣ. Направки не буде и слѣдно... Оно менѣ такъ само подобаєсь, якъ и вамъ.

— Абы-сте знали, що оно менѣ таки дуже подобаєсь. Якій тамъ любій краски... А я навѣть вишивала зъ него святого Юра, але бнѣ якось менѣ не удався.

— Отъ маєте! Неудався!... Хибя я его не видѣвъ? Мабуть то той самъ, що вишитый на червонѣмъ фелонѣ зъ оксамиту, на тѣмъ, що то его що недѣлѣ бере на себе отець Корниль. То чудо не вишивка!

Она почервонѣла зъ радости та чимъ скорше одозвадась:

— Приложѣть простирало зъ лѣвого боку каменемъ а то ще вѣтеръ его схонить.

И въ самѣмъ дѣлѣ, простирало лопотѣло вже мовъ крыльми та пташка, що ви зловили, и було-бъ вже зъ вѣтромъ полетѣло, ажъ бнѣ его чимъ скорше приложивъ каменемъ. Теперъ мали они вже спокѣй и ходили лишъ стежками помѣжъ бѣлье, щобы все добре оглянути а бнѣ все лишъ розглядався, чи ще де не звѣяло якого обруса або якои скатерти. То було для нихъ зовсѣмъ природно. Ангелика стала при тѣмъ говѣрлива; она оповѣдала, яку має що дня роботу та що вѣй найлѣпше подобаєсь.

— Я дуже люблю, коли кожда рѣчь на своїмъ мѣсци. У насъ в годивникѣ а на нѣмъ зазулька, то она мене будить що рана о 6. годивѣ. Розумѣєся, що я швидко убираюся. Тутъ мусять лежати панчохи, тамъ мило... чиста привычка. Але я спершу не така була; я була давнѣйше дуже неопрятна. Мама мене бувало такъ сварить, що ажъ страхъ!... А въ робѣтни я нѣчого бы добре не зробила, коли-бъ мѣй столець не стоявъ все на однѣмъ мѣсци проти свѣтла. Щастье ще, що я умѣю однаково робити, чи правою, чи лѣвою рукою, менѣ то

все одво. То ласка Божя, бо того не веѣ утнуть... А якъ я цвѣты люблю, страхъ! А все-жь таки не можу знести, коли коло мене стоить китиця цвѣтѣвъ; мене заразъ голова розболить. Лишь одній фіялочки можу ще знести и то навѣтъ дивна рѣчь, що менѣ бѣдъ нихъ заразъ стає лекше. Абы менѣ якъ було не добре, а я абы лишь зачула фіялки, то и заразъ стане менѣ лекше.

Онъ слухавъ ея одушевленный. Ея дзвѣнкій и милозвучный голосъ вражавъ его глубоко и ажъ завертавъ ему голову. Здаєсь, що людскій голосъ мавъ на него якусь надзвычайну силу, бо бѣдъ мягкого и нѣжного голосу декотрыхъ людей ставали ему ажъ слѣзы въ очахъ.

— Отъ бачите! вже сорочки и новысыхалѣ, — бѣдо-звалась она, перерываючи свое оповѣданье.

Одтакъ стала она дальше розповѣдати зовсѣмъ щиро и ѣтверто, якъ коли-бъ хотѣла, чтобы каждый бачивъ ея такую, якою она дѣйстно була.

— Правда, бѣла барва завсѣгды красна? Синьон-та червонной барвы я иногдѣ стерпѣти не можу, а бѣла мене завсѣгды веселить. То-жь то бо и є: бѣла барва нѣчимъ не вражає, неразъ ажъ хотѣлось-бы въ нѣй розплысти... Мы мали бѣлого котика зъ жовтыми смугами, а я ему тѣ жовтѣ смуги замалювала. Онъ бувъ такій красный; такъ що-жь коли краска не довго его трималася... Моя мама незнає, що я все собѣ прячу о-станки бѣлого шовку — я вже маю повну скринку — то ажъ розкѣшъ инколи на него подивитися и взяти его въ пальцѣ... А бѣдтакъ... єсть у мене ще одна тайна, але то вже велика! Що дня, коли я рано проснуся, то хтось стоить такъ коло самой моеи постелѣ, щось бѣлого, що бѣдтакъ деєь бѣдлѣтає и щезає...

Онъ ѣй мабуть зовсѣмъ вѣривъ, бо и не усмѣх-

нувся. Хибьжъ то все не було такъ зовсѣмъ природне и легко понятне? На нѣяку, хочъ бы и якъ пишну царѣвну бнъ бы бувъ такъ не задивився. Середъ того бѣлого бѣля на зеленбй муравѣ здавалася ему Ангелика прекрасною, веселою и величавою. Ёя поглядъ вражавъ его въ само сердце и оббймавъ чимъ разъ бѣльше цѣлу его душу... Сталося... вже лишъ она одна була для него на свѣтѣ и она мусѣла остатися его ажъ поки его жнтя. Дрббонькымъ крокомъ побѣгла Ангелика дальше а бнъ все за нею зъ заду, повенъ того щастя, котрого дѣстати въ свои руки не мавъ надѣѣ.

Наразъ зѣрвався вѣтеръ а все бѣлье пѣднялося хмарою зъ землѣ. Ковнѣрики, кризки зъ перкалю, батистовй хусточки, воальки лѣтали по воздухѣ якъ то стадо бѣлыхъ птицъ, котрыма буря гонить.

Ангелика бѣгла, що лишъ мала силы,

— Ахъ, Господи !... Ходѣть же, помогѣть менѣ !

Обое пустилися бѣчи. Она ще надъ самымъ берегомъ Шевроты схопила ковнѣрикъ, бнъ зловивъ мѣжь кропивою двѣ воальки. Одаткъ догонили ще двѣ кризки одну по другбй. Середъ той бѣганины доторкнулася она его три разы фалдами своєї спѣдницѣ и за каждый разъ почувла, якъ ей щось за сердце имало и що кровь вдарила фѣ въ личко. Онъ зновъ доторкнувся ей, коли пѣдбѣгавъ, щобы ловити послѣдну хустку, що ему бувъ вѣтеръ таки зъ рукъ вырвавъ. Они задыхалися и пристали. Наразъ она чогось такъ змѣшалася, що ажъ фѣ смѣятися ѣдохотѣло; вже не жартувала и не глузувала зъ невинного и незручного хлопця. Що фѣ такого сталося, що вже не могла бути веселою и що ей такй якйсь солодкй лякъ взявся? Коли бнъ подававъ фѣ хустку, доторкнулися обое руками, обое задрожали и споглянули на себе якъ бы змѣшанй. Она трохи поступилася и ста-

нула безрадна не знаючи, що робити середъ сєи над-
звычайнои пригоди. Наразъ пустилася бѣчи якъ шалена
зъ купою тонкого бѣля лишаючи проче на Божу волю.

Фелисіянъ хотѣвъ щось промовити.

— Простѣть!... Заклинаю васъ...

Сильный вѣтеръ заперъ въ нѣмъ духъ. Онъ лишь
видѣвъ, якъ она втѣкала бѣдъ него, мовъ-бы буря єи
пѣрвала зъ собою. Она не пытаючи нѣчого бѣгла поме-
жи чисте бѣлье, що ще лежало на сонци, ажъ забѣгла
въ тѣнь катедръ. Ще лишь було їй скочити черезъ во-
рѣтцѣ бѣдъ города не оглянувшись по за себе. Але на
порозѣ она якъ стѣи обернулася; въ нѣй бѣдозвалося
якесь чувство доброти; она не хотѣла, щоби бнѣ собѣ
подумавъ, що она вже така недобра. Змѣшана и нѣбы
усмѣхаючись бѣдозвалася до него :

— Спаси-Бѣ'! Спаси-Бѣ'!

За-щожъ она єму дякувала? Чи за то, що пома-
гавъ їй ловити рознесенє бѣлье? Чи може за що ин-
шого? Она щєзла. Лишь ворота замкнулися за нею.

Онъ остався самѣсєнѣкій середъ вѣтру, що гонивъ
безъустанно ажъ попѣдъ хмары. Въ владичѣмъ городѣ
шумѣли дерева мовъ тѣ филѣ, що несуться по морю,
а зъ по-пѣдъ каблукѣвъ въ катедрѣ раздавався сильный
голосъ. Але бнѣ не чувъ нѣчого, лишь то, що на былѣ
зъ лиліи трѣпотѣвъ якійсь чипецъ, а то бувъ єи чипецъ.

Зъ того дня выдѣла Ангелика за кождый разъ,
коли лишь бѣчинила бѣкно, що Фелисіянъ стоявъ тамъ
на Маріинѣскѣмъ поли. Иногдѣ направлявъ щось и коло
бѣкна въ церквѣ, щоби тамъ лишь постояти, але работа
анѣ на волосъ не поступала напередъ. Онъ стоявъ цѣ-
лыми годинами въ бурянахъ за вербою и выглядавъ єи.
То-жъ то було мило та солоденько чи ранкомъ чи зъ
вечера усмѣхнутися до себе! Она була щаслива и не

бажала бѣльше нѣчого. Велике пранье не заразъ настало, бо ажъ за три мѣсяцѣ, а до того часу були певно ворота бѣдъ города замкнені. Але три мѣсяцѣ проминають скоро, коли можна выдаться що дня, а бѣтакъ, хибажъ може бути бѣльше щастье, якъ чекати дня, щобы зъ рана повитатись, або ждати ночи, щобъ вечеромъ розпрачатись?

Заразъ при першій стрѣчи розказала ему Ангелика все свое житье, все, до чого она навикла, що любила, навѣтъ всякій дробній тайны, що скрывала доси въ своѣмъ серци. Онъ бувъ мовчаливый и сказавъ лишь, що ему на имя Фелисіянъ; бѣльше нѣчого не знала о нѣмъ. А може то такъ и мало бути, щобы женщина розкрыла свое сердце а мушина бувъ для неѣ тайною. Она и не дуже була цѣкава; она знала, що таки ѣѣ буде на верхи и усмѣхалася лишь, коли собѣ нагадала на то, що таки конче мусить вастати. Она не знала нѣчого про него, а все-жъ таки бѣгадувала ему зъ очей его гадки. Онъ зъявився, она заразъ его спѣзнала и обоѣ полюбилися.

Они ажъ розкошували въ радости, що бодай зъ далека можуть на себе споглядати. За кождый разъ добачували они одно на другѣмъ щось нового, що нову выкликувало въ нихъ радѣсть. Она мала бѣдъ голки такъ кѣнчасті пальцѣ, въ якихъ онъ дуже любувався. У него зновъ були такі малі вѣжки, що ажъ ѣѣ заздрѣсть брала. Цѣла его урода принала була ѣѣ дуже до вподобы и она ажъ не знала, якъ ему дякувати за его красу а ще бѣльше зрадувалася того вечера, коли добачила, що его борѣдка яєнѣйша бѣдъ волосѣ на головѣ, черезъ що онъ такъ дуже бувъ милый, коли усмѣхався. Одного дня рано онъ вернувъ бѣдъ неѣ ажъ ошоломлений: она бачите, пережилася була черезъ поруче а онъ добачивъ на ѣѣ деликатнѣй шийцѣ якусь чорняву цятину.

Навѣтъ и сердца ихъ стояли имъ для себе отворомъ и тамъ можна було за кождый разъ щось нового добавити. Коли она свободнымъ и гордымъ рухомъ ѳдчиняла ѳкно, то ему здавалося, що то она не вышивачка а просто сама царѣвна. Такъ само думала и она, коли видѣла, якъ ѳнъ елястичнымъ крокомъ поступає по муравѣ. Ще зъ першу коли они були разомъ, змѣркували они одно на другѣмъ всѣ добрі прикметы, добачили свою уроду. Кожда стрѣча приносила нову розкѣшъ. Имъ здавалося, що ихъ щастю нема вже кѣнця, що она нѣколи не надивляться на себе.

А мимо того ставъ Фелисіянъ скоро нетерпеливымъ. ѳнъ вже не перестоювавъ цѣлыми годинами пѣдъ вербами, для него вже мало було того щастя. Скоро лишь Ангелика явилася на балкѣнѣ и тамъ усѣла, ѳнъ ставъ заразъ неспокойный и старався всякими способами зблизитися до неѣ. То стало єи вже таки на добре гнѣвати, бо она боялася, щобы хто не подглянуѣ. Одного дня таки мало що вже не потгнѣвались: ѳнъ подсунулся бувъ ажъ пѣдъ муръ а она ажъ мусѣла уступитися зъ балкѣну. Та катастрофа вѣнлася єму кльномъ въ голову, але зъ єго лица промовляла таки заразъ така покора, ѳнъ такъ здавався просити єи прощєня, що она таки заразъ на другій день єму простила и усѣла собѣ въ звычайной порѣ на балкѣнѣ. Та ба, коли єму то вже не було до вѣдобы и ѳнъ ставъ по давному братися на штуку.

Теперь стало єго наразъ всюды повно на Мариньскѣмъ поли; здавалося, що вже и само поле набралось ѳдъ него той горячки. Разъ зазираѣвъ зъ-поза дерева, то зновъ выглядавъ зъ-помѣжъ ожинъ. Иногдѣ сѣдавъ якъ той голубъ мѣжъ галузями на деревѣ. Ходивъ чотось до Шевроты и нѣбы то давився на воду, або нѣбы

то спозиравъ на хмары. Разъ побачила она его середъ розваливъ млына; онъ выдѣвъ бувъ на бальки розваленой шѣпчины и радъ бувъ, що знайшовъ собѣ таке високе мѣсце, коли вже нѣякъ не мѣгъ злетѣти до своєї любки. Разъ мало що она ажъ не сврикнула, бо побачила его високо мѣжъ двома ѳкнами на галерію, що була на капліцѣ пѣдъ хоромъ. Якъ онъ лишь дѣстався на ту галерію, коли ключѣ ѳдъ дверей котрыми входилося на ту галерію, були у пономаря? Якимъ чыномъ опинився онъ ажъ на бани мѣжъ пѣдпѣрами ковчега и вершками побѣчныхъ стовпѣвъ? Зъ ѳдтамъ мѣгъ онъ заглянути ажъ въ еи комнату, якъ тѣ ластѣвочки, що лѣтали доокола вежѣ, хочъ тѣ и на гадку не прийшло ховатися передъ ними. Ѳдъ сего часу стала она вже ховатися. Ея брався чымъ разъ бѣльшій неспокѣй; она знала, що хтось за нею слѣдитъ, хочъ все лишь двое ихъ було. Коли-жъ не боялася нѣчого, чого-жъ тѣ билося серденько у груди такъ сильно якъ то сердце дзвона на велике свято?

Три днѣ минуло, а Ангелика и не показалася, такъ дуже налякалася того, що Фелісіянъ стававъ чымъ разъ смѣльвѣйшій. Она заклалася, що и не подивиться въ ту сторону, де онъ буде, и стала въ себе вмовляти, що онъ не вартъ того. Такъ що-жъ, коли и она набралася вже тои горячки ѳдъ него; вже и она не могла выси-дѣти спокѣйно на однѣмъ мѣсци; все знайшла собѣ якусь причину встати ѳдъ фелона, котрый вышивала. Коли довѣдалася, що бабуса Габе въ великѣй нуждѣ та ще и слабує, заходила до неи що рана. Тота бабуса жила такожъ при улиці Орфевръ, о три дома дальше. Ангелика приносила тѣ то росолу, то цукру а иногдѣ бѣгала и по лѣкки до аптики ажъ на Широку улицю. Коли одного дня вертала зъ флящывками до старухи, то ажъ

горячій пѣтъ на ню выступивъ, бо застала Фелисіяна коло неѣ. Онъ спаленѣвъ цѣлый и вийшовъ тихцемъ зъ хаты. На другій день явився онъ знову, якъ разъ, коли она ѡходила; она лишь не радо ему уступалася. Хива онъ вже хоче, щобы она и до бѣдѣхъ не ходила. На ню найшла була якъ разъ та пора безмежноѣ добродѣйности, въ котрѣй була-бы дала все зъ себе, щобы лишь бѣдному помогти. Коли побачила, якъ то не оденъ гѣрко въ вуждѣ бѣдує, то ен бравъ такій жалъ, що ажъ сльозы ѣй въ очахъ выступали. Она бѣгала до дѣда Маскарта, старогѣ слѣпогѣ калѣки при улицѣ Долѣшнѣй; сама годувала его росоломъ, що привесе бувало въ горнятку. Такъ само ходила до Шутѣвъ, двѣ старенькихъ людей — чоловѣкъ и жѣнка; имъ було вже може по девяťдесять лѣтъ — що мешкали въ пивницѣ при улицѣ Магльѣаръ; до нихъ позносила она була старѣ меблѣ, що валялися у Губертѣвъ на подѣ. Та не лишь до тыхъ, але и до богато иншихъ убогихъ заходила она; до всѣхъ, що жили въ тѣй частѣ мѣста и кождому щось потайкомъ пѣдоткнула та була щаслива, коли могла имъ зрѣбити яку неспѣдѣванку и стати въ пригодѣ. Але ѡдъ того часу стала она всюды стрѣчати Фелисіяна. Ще нѣколи не сходилася зъ нимъ такъ часто, якъ ѡдъ той поры, коли перестала ставати у ѡкнѣ, щобы его не побачити. Она була въ чимъ разъ бѣльшѣмъ клопотѣ, и вже сама мѣркувала, що его поступованье починає ен дуже лютити.

Але при тѣмъ всѣмъ було то найгѣрше, що вже и добродѣйностъ почала ѣй наѣѣдати. Черезъ того хлопчиска вже и добре дѣло ставало ѣй якось немиле. Давнѣйше дававъ онъ помѣчь може якимъ иншимъ убогимъ, але не тымъ, що она, бо онъ передъ тымъ до нихъ не заходивъ. Онъ таки десь засѣдавъ на ню, чи що, а дѣ-

такъ лазивъ за нею, щобы зъ ними познакомитись и ихъ
ѡдъ неи собѣ забрати. Кѡлько разѡвъ зайшла до Шутѡвъ
зъ страхою въ кошику, то завсѣгды застала у нихъ на-
вѣтъ сръбнѣй грошъ на столѣ. Одного дня побѣгла она
до дѣда Маскарта и понесла ему цѣлый свѡй мастокъ,
десять су, бо ѡнъ разъ у разъ просивъ тютюну, а то
застала у него свѣтячу якъ сонце двадцатьфранкѡвку.
Коли разъ зайшла була до бабуся Табе, то она навѣтъ
попросила еи, щобы пѡйшла розмѣняти банкнотъ. Ахъ
якъ-же то їй було прикро, що она така безсильна!
У неи неи не було грошей, а ѡнъ мѡгъ ними сыпати.
Она була рада зъ того, що еи убогѣ дѡстають щедру
помѡчь, але для неи самѡн було то дуже прикро, що
она не могла тѡлько давати, якъ хтось другѣй. ѡнъ,
необачный, не здогадувався, що ѡдбиравъ їй тымъ охоту
до доброго дѣла, коли, щобы їй приподобатись, хотѣвъ
ще бѡльше бути щедрымъ ѡдъ неи и сылавъ грѡшми,
поминувши вже то, що она мусѣла заедно слухати, якъ
всѣ убогѣ его выхваляли. „Такѣй добрый, такѣй щирый
а такѣй чемный паничъ“ — говорила всѣ. Все лишъ о
нѣмъ говорили та показували дарунки ѡдъ него, якъ
коли-бъ дарунки ѡдъ неи мали вже за нѣ-за-що. Она
хочъ заклалася, що вже забуде на него, а все таки роз-
нытувала убогихъ про него: Кѡлько вамъ давъ? Що
ѡнъ вамъ розказувавъ? Правда, якѣй ѡнъ красный, яке
у него мягоньке сердце, а якѣй ѡнъ боязькѣй? Але ѡнъ
певно десь все лишъ о нѣй говорить! Ѳдтакъ сталася
зновъ ѡдъ него зѡ всен силы ѡднекувати, бо хибажъ
то не ѡнъ бувъ тому виноватый, що їй такъ важно
ставало на серци?

Але такъ не могло вже довше бути. Разъ въ ве-
черъ, въ маю, коли вже змеркалося, прийшло таки до
катастрофы. А то сталося у Лянбалезѡвъ, у тоя дѣдѡв-

сков родины, що жила въ старѣмъ млынѣ. Тамъ были лишь самі жѣнки: стара Лявбалезиха, баба зъ поморщенымъ лицомъ, Тіенета, ея найстарша донька, страшна ледащиця, лѣтъ за дваццать, и ея молодшій сестры Роза и Иванна, у котрыхъ обохъ споглядали очи зухвало зъ пѣдъ рудого волоса. Всѣ четверо волочилися по улицяхъ за подайнымъ або сидѣли де въ ровахъ коло дороги; вечеромъ вертали они помучені домѣвъ, та ледво сували ногами въ дрантивыхъ ходакахъ, повязанныхъ мотузками. Якъ разъ того вечера вернула Тіенета зъ пробитою ногою; она забула десь на дорозѣ свои черевики. Сѣла отже на дворѣ середь бурянівъ та добувала тернье зъ ноги а ея мати та обѣ сестры обступили ея та лишь ойкали.

Въ сѣй хвили надѣйшла Ангелика зъ хлѣбомъ въ запасѣ, котрый имъ що тыждня приносила. Она вышла крадькома ворѣтцями ѡдъ города и навѣтъ не замкнула ихъ за собою, бо гадала заразы назадъ вернутись. Але она забарилася на хвильку. коли побачила, що цѣла родина чогось дуже бѣдкаеся.

— А вамъ що такого? Що таке сталося?

— Охъ, моя любя панночко! — почала заводити Лявбалезиха — ось дивѣться що тото дурне сотворѣне Боже собѣ наробило! Не буде могла завтра и рушитись, пропала-жъ моя днина... Черевикѣвъ не має!

Роза и Иванна, у котрыхъ очи якъ грань блищали зъ пѣдъ розпатланого волоса, стали и собѣ кричати пискливымъ голосомъ:

— Черевикѣвъ не має, черевикѣвъ не має!

Тіенета пѣдняла голову зъ выхудлымъ трохи лицемъ и зъ чорнымъ на нѣй волосемъ та не кажучи анѣ слова выймала собѣ голкою величезный кусень терня зъ ноги.

Ангелвцѣ стало жалѣ и она дала имъ хлѣба.

— Нате вамъ хочѣ хлѣба.

— Та що намъ зъ хлѣба! — одозвалася стара. Хлѣба чейже не взуе на ноги. А въ Бліні ярмарокъ, такий ярмарокъ що разъ! Она що року заробляла на нѣмъ больше якъ сорокъ су... Божечку мѣй, якій буде сему конецъ?

Ангелика зъ жалю и клопоту не знала, що вже казати. Она мала при собѣ лшь круглыхъ пять су. За пять су не купишь черевикѣвъ, хочѣ бы и краденыхъ. Отъ и бѣда, що у неи не було нѣколи грошей. Та ще якъ на лихо наднесло и Фелисіяна, онъ зъявився десь таки саме коло неи. Мабуть чувъ всю розмову, бо вже стоявъ тамъ бѣ довшого часу. Она вже таки зовсѣмъ не знала, що почати. Онъ десь за каждый разъ возьмесь зъ бѣксь коло неи и не знати якъ та зъ-бѣки.

— Онъ вже выстарався зъ бѣксь черевикѣвъ... — подумала она собѣ.

И въ самѣмъ дѣлѣ, онъ пѣдѣйшовъ бѣлизне. На темно синѣмъ небѣ засвѣтили першій зѣрки. На Маріаньске поле насунувся глубокий, тепленькій спокѣй и вколысувавъ его до сну; лшь вербы червонѣлися зъ далека. Катедральна церковь видѣлася на вечѣрнѣмъ небѣ ще лшь якъ чорна смуга.

— Онъ тѣ певно подаруе якѣсь черевики.

Дуръ брався ѣй головы. Не вже жѣ таки лшь онъ мавъ-бы все роздаровувати а она не зможе анѣ разу надъ нимъ затріюмфувати! Мало що сердце не выскочило тѣ зъ грудей. Кобы то онъ була богачка, она бы вже була ему показала, що и она умѣе робити людей щасливими.

Тымчасомъ и Лянбалезы добавляли того доброго панича. Стара кинулась до него а бѣ молодшѣ сестры

пустились до него мовъ тї гайвороны та выставили руки; старша перестала довати коло ноги и споглядала зъ пѣдъ ока на него.

— Чуєте, жївно — казавъ Фелісіянъ, пѣйдѣть на Шароку улицю, рѣгъ уляцѣ Басъ!

Ангелика вже догадалася, о що рѣчь иде, бо тамъ була крамниця якогось шевця. Она перебила ему и була такъ змѣшана, що и не зважала що говорити.

— Чого ажъ туди ходити?... Пуста робота!... Та жъ лѣпше...

Але, що „лѣпше“, то вже не знала сказати. Що-жъ їй було теперъ дѣяти, щоби показатись ще бѣльше добротливою якъ онъ? Ажъ сама собѣ не вѣрила, якъ его зненавидѣла.

— Скажѣть, що я васъ приславъ — говоривъ Фелісіянъ дальше — и кажѣть, най вамъ дасть...

Ангелика, ажъ перепуджена, зновъ его поребила:

— Тажъ прецѣ лѣпше.. лѣпше...

Наразъ притихла, сѣла на камѣню и чимъ скорше розвязала черевки та здоймила ихъ зъ нѣгъ ба стягнула навѣть и панчохи.

— Нате вамъ, возьмѣть собѣ! Такъ прецѣ лѣпше. По що ще кудасъ ходити.

— Моя вы любя панночко! Бо'да прости' вамъ! — дякувала стара Лянбалезиха и стала таки заразъ якъ якій знатокъ оглядати черевки, що були ще майже новѣсенькї. — Я ихъ въ горѣ трохи розрѣжу, щоби лѣпше пасували... Чуешь, Тіенето, ты бовване, то-жъ подякуй за нихъ!

Але Тіенета и слова не сказала а стала лишь выдирати Розѣ и Иванѣ зъ рукъ панчохи, котрі они вже собѣ хотѣли взяти.

Ажъ теперъ полапалась Ангелика, що она боса и

що. Фелісіянь може се добачити. Она такъ змішлася, що ажъ не знала, що робити. Боялася ступити звъ мѣся, бо мѣркувала, що ѳнъ ще лѣпше може доглянути, скоро она встане. Наразъ зжахнулася, стратила ще бѣльше голову и стала втѣкати. Ёи маленький нѣжки такъ и бѣлѣлися лишъ по травѣ. Почало ставати чимъ разъ темнѣйше, мѣжъ деревами коло Маріянського поля а катедрою залягла була густа темрява. Середъ тои темрявы видко було лишъ бѣлїи якъ той пухъ на голубѣхъ нѣжки, що перебирали по землі.

Ангелика боялася воды и бѣгла перелякана по надъ Шевроту, щоби дѣстатися до кладки. Фелісіянь побѣгъ тымчасомъ наверхъ черезъ корчѣ. Ёнъ, що доси бувъ такъ несмѣлий, ставъ теперъ ще червонѣйшїи ѳдъ неи, коли побачивъ еи босїи ноги. Ёго грудь палило мовъ огнемъ: то ѳдозвалася звъ нѣмъ звъ цѣлою молодечою силою та пристрасть, що заганувала звъ нѣмъ була ѳдъ першої хвилї, а котру ѳнъ радъ бы высказати таки на весь голосъ. Коли здохнувъ еи и легенько лишъ еи доторкнувся, мавъ ще лишъ тѣлько силы, що мѣгъ вымовити дрожащимъ голосомъ:

— Я васъ люблю.

Она стала мовъ бы остовиѣла. Черезъ хвильку споглядала ему смѣливо звъ очи. Ёй здавалося, що она гнѣваецъ на него, що его ненавидить, а то все десь щезло и замѣнилось лишъ нѣбы звъ якїйсъ страхъ нѣбы звъ невысказану розкѣшъ. Що ѳнъ такого сказавъ, що їи звъ груди стало такъ якось зовсѣмъ инакше? Що ѳнъ еи любить, то она знала, а теперъ коли ѳнъ шепнувъ їи тїи слова до уха, то їи стало чогось такъ дивно, що она ажъ задрожала. Ёнъ ставъ смѣлѣйшїи и розкривъ бы бувъ цѣле свое серце передъ нею, та сказавъ лишъ ще разъ:

— Я васъ люблю.

Наразъ взявъ єи якійсь лякъ ѡдъ милого и она стала зновъ втѣкати ѡдъ него.

Теперь вже и Шеврота єи не спиняла; якъ та сполохана серничка скочила она у воду, єи ноги ажъ задержѣли ѡдъ студеной водицѣ а она таки чимъ скорше перебиралася по рѣнякахъ. Дверцѣ ѡдъ огорода замкнулися и нѣгъ вже не було видко.

VI.

Два днѣ не мала Ангелика спокою. На самотѣ плакала, якъ коли-бъ, Боже борони, щось злого вчинила. Разъ у разъ приходило їй на думку: чи она не согрѣшила зъ тымъ молодымъ чоловѣкомъ? А може она вже така пропаща, якъ тѣ злѣ женщины въ побожныхъ оповѣданяхъ, що то ѡддавалися чортови? Тихо прошептаниѣ слова: „Я васъ люблю“ гудѣли въ єи ухахъ такимъ громомъ, якъ коли-бъ выходили зъ присподнѣ якоєсь невидимои, страшной силы. Въ тѣй несвѣдомости, въ якѣй она выросла, не розумѣла она, бачите, и немогла вѣчого розумѣти.

Не вже-жъ она согрѣшила зъ тымъ молодымъ чоловѣкомъ? Якъ могла, такъ нагадувала собѣ все, якъ то було и розважала все то, що въ своѣй невинности уважала за грѣхъ. Чимъ же она согрѣшила? Чи може тымъ, що бачилася зъ нимъ, що зъ нимъ говорила и вѣчого про те не сказала домѣ? Та-жъ то прецѣ ще вѣчого злого. А чого-жъ она такъ лякалася? Чому-жъ була якъ коли-бъ не своя, якъ коли-бъ въ ню якійсь иншій духъ вступивъ, коли була невинна? А може то грѣхъ въ тѣмъ якѣмсь непонятнѣмъ невдоволеню, ѡдъ которого

ажъ знемагала? Въ еи серци наставъ якійсь страшный розладъ, родились якійсь слова, дѣялось щось такого, що еи страхомъ переймало, закимъ ще могла поняти, що се такого зъ нею дѣся. Кровъ била тѣй въ лице и она паленѣла а збъ всѣхъ сторбѣй несло до неи страшнѣй слова: „Я васъ люблю“. Она не могла вже и роздумувати, лишъ все плакала, ажъ бдѣ розуму бдходила и все еи лякъ бравъ бдѣ того, що она въ чѣмсь похибила, хочъ сама не вмѣла сказати, въ чѣмъ и якъ.

Найбѣльше то еи гризло, що она не звѣрилася Гурбертинѣ. Наколи бѣ могла була еи поспытати, то однимъ словомъ була-бѣ вся тайна розкрылася. Може-бѣ тѣй полекшало, думала ова, коли-бѣ могла комусь розказати про те, що еи такъ болить. Але тайна стала вже страшно велика, она умерла-бы збъ встыду. Взялася отже на хитрощѣ, стала удавати спокѣйну, хочъ въ глубинѣ еи серця шалѣла страшна буря. Коли еи спытали, чого она такъ призадумуєсь, то она, нѣбѣ то здивована такимъ пытаньемъ, бдповѣдала, що о нѣчѣмъ не думає. Коли бувало сидѣла за креснами, то рука еи робила голкою мовъ яка машина, але зовсѣмъ розумно, хочъ бдѣ рана до вечера мучила еи все одна и тота сама гадка. Онъ еи любить, онъ еи любить! А любить же и ова его такожь? Се пытанье було для неи ще зовсѣмъ неясне, бо въ своѣй несвѣдомости не умѣла собѣ на то бдповѣсти. То пытанье насувалось тѣй разъ-у-разъ на гадку и все лишъ шумѣло въ еи головцѣ, такъ, що тѣй ажъ здавалося, що она вже дурѣе, вже и самѣй слова ставали для неи незрозумѣлѣй и ажъ голова тѣй крутилася. Видко було по нѣй, що она ще лишъ на силу о-памятувалася та перебирала голкою зновъ такъ уважно, якъ давнѣйше, хочъ все таки якъ коли-бѣ еи бралася якась задумчивѣсть. Може бути що то були початки

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (кроме недѣль и русскихъ святыхъ) о 5-й годикъ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека найинтереснѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переплетъ разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Дюна 77 (стара почта). У Вѣдья M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastel 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платны у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію:

а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на чверть рокъ . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуютъ лише на попереднє застереженіє. — Редакція неопечатанъ вѣльзай бѣдъ порта

Поддвиги чисте контуе 8 кр. а в.

Оголошенія принимаютъ по дня 6 кр. бѣдъ однимъ стрѣжкѣ печатномъ, въ рубр. „Надбѣла“ по 20 кр. а в.

Поддвиги чисте по 10 кр. бѣдъ стишка.

У Львовѣ дил 6 (18) вересня 1889.

Межи десятии головнѣйшими народами австрійско-угорской монархіи Русины що до числа душъ займають четверте мѣсце, заразомъ по Мадярахъ и Чехахъ а передъ Поляками и Сербо-Хорватами; географичнымъ своимъ положеніемъ и этнографичными одношеніями они мають еще болѣе вагу. Однакжъ доси займають они що до фактичного посѣданія правъ послѣдніє становище въ монархіи: низше навѣть вѣжъ три разы меншій Словенцѣ або шість разѣвъ меншій Италіянецѣ. Одною зъ причинъ того сумного для насъ стану єсть и то, що наша справа, нашѣ односны буля до недавна а въ-части еще и теперь суть terra incognita. Тажъ ледве тому кільканадцять лѣтъ, якъ оденъ Французъ пустивъ о насъ въ свѣтъ сензацийну статью підъ надписомъ: „Забутый народъ пятнадцати миллионовъ душъ“. Ажъ въ остатнихъ часахъ стала журналистика болѣе займатися Русинами, именно нѣмецка, и то не тільки въ Австріи, але и за границею. Звычайно журналистика тая бере насъ въ оборону, а хотя ее робить найчастѣйше не зъ якою симпатією для насъ але зъ неприязни до Поляковъ и хотя при томъ неразъ оказує только недостаточное знаніє нашихъ односнѣвъ, все-жъ тоє частѣйше порушуваніє рускон справы має певну вагу и мы мусимо и за то буги вдячними.

Въ остатнихъ дняхъ вѣдѣнска газета Deutsches Volksblatt, органъ антисемитовъ, выдававший послѣднѣмъ Верганіемъ, помѣстила о насъ довшу передову статью п. н. Die ruthenische Frage. Хотя авторъ въ деякихъ подробностяхъ мыслить и нашѣ внутрѣшнѣ односны не конче добре розумѣе, однакжъ має тажъ много вѣрныхъ вѣдомостей, а именно окказує справедливыи поглядъ на руску справу въ цѣлости и розумѣе ен вагу. Длѣтого та статья заслугує на увагу, и мы подаємо ен будъ въ вытѣгу будъ въ перекладѣ.

„Вагалъ — каже авторъ — уважаетъ Галичину за польскій край и дѣйствно доси яко такий граля свою полатичну ролю. Все-жъ такъ, чъ власне Галичина підъ властею принципу національности не буде роздѣрта, бо побѣдъ 3 миліонѣвъ Поляковъ жие тамъ болѣе а въ 3 миліоны Русинѣвъ, трохи приостае племя, котре однакжъ культурно повели виобразувалясь и зачинає заимати почуте свои національности. Русины, тажъ Малорусами званіи, въ цѣлости свойѣ три разы численнѣйшій бѣдъ Поляковъ, бо єсть ихъ близько 25 миліонѣвъ,

зъ котрыхъ до 22 миліоны жиють въ захѣднѣй Россіи надъ Днѣпромъ и Днѣстромъ. Одъ російскихъ Русинѣвъ Русины австро-угорскій роздѣленъ не только политично але и церковно, бо тамтѣ належать до греко-православной вѣры а сихъ підъ польскимъ панованіемъ Єзуиты въ болѣшой части зъєднали для уни въ Рымомъ.

„Одъ вѣковъ Поляни Русинѣвъ угнетали и уживали вѣжъ способѣвъ, чтобы ихъ вынородити, спольщити або бодѣвъ зъ помощью Єзуитѣвъ скатолити, але сѣ заходы мали только что до рускон шляхты успѣхъ (Собѣскіи, Сапѣги, Потоцкіи суть руского походженя), рускій же хлопъ держався свои народности а теперѣ, въ чѣсти тажъ въ наслѣдокъ польского гнету, має болѣе почутя національного якъ коли-небудь перше. Одъ коли въ Галичинѣ польска шляхта веде администратію, она вытиснула рускій языкъ не только зъ урядѣвъ але и зъ шѣбѣвъ. Оба университеты суть польскіи, межи 30 гимназіями и реальными школами Галичинѣ єсть только одна руска школа, вѣсь семинаріи учительскіи суть польскіи, а сельскіи рускій школы суть підъ кождымъ взглядомъ недостаточніи.

„Въ Галичинѣ же теперь показуєся, що польске панованіє єсть найтяжше, и далеко болѣе оправданамъ якъ Поляковъ въ Пруссіи, а въ сѣмъ жалѣ Русинѣвъ на гнетъ національній. Одъ коли нѣмецко-либеральне Бюргер-министерство въ р. 1867 зъ партійныхъ взглядовъ Галичину бѣдалю Полякамъ, Русины оставили майже безъ всякихъ правъ. Не легко денебудъ управу якого краю тажъ буде можна надуживати для посѣганъ за окремѣнными интересами національними, якъ въ Галичинѣ Поляками, де помимо рѣвного числа душъ обохъ народѣвъ въ радѣ державной на 62 (58 — Ред. „Дѣла“) польскихъ послѣдѣвъ, засѣдає лишь 5 рускихъ а въ сѣмъ крѣвѣмъ побѣдѣ 142 польскихъ (вразѣ зъ рускими вирихвѣстами — Ред.) лише 9 (теперь 16) рускихъ.

„При такихъ обставинахъ було-бъ повѣрно, коли-бъ галицкій Русины дали известіє панславистичнымъ приманкамъ и ожидали бѣдъ Россіи увѣльненя зъ свого тяжкого положеня. Але зъ поодинокими выимками. . . она все еще стоятъ вѣрно при цѣсаріи и монархіи, хотя бѣдъ 1867 р. вѣсь министерства въ Австріи пактували зъ Поляками. Щобы захватити свои панованіє, Поляки кидаютъ въ Вѣднѣ на галицкихъ Русинѣвъ подѣарѣнне, що они склонаються до Россіи. Если можно говорити о якомъ рускомъ пытаню, то оно доты кало-

бы не Австро-Угорщины, але Россіи. Межи Малорусами має бути сторонництво, котре видить спасеніє рускон народности въ сполученю вѣжъ Русинѣвъ підъ Австрією, и бѣдъ часу до часу въ рускихъ часописяхъ галицкихъ и буковинскихъ („Дѣло“) подыбуются жалѣ зъ Малороссіи на угнетеніє тамошнихъ Русинѣвъ, особливо що до уживаня руского языка.“

Обговоривши потѣмъ — однакъ баламутно — внутрѣшнѣ односны Русинѣвъ, авторъ далѣе такъ каже: „Въ липни 1877 р. стала вѣстною бѣдова тайного комитета національного для одродженя великон Украины, въ котромъ находились отѣй реченя: 1. Сполученіє великого украинского народу зъ „Москалями“ не мало характеру бѣдана нашонѣтныи московскому царевѣ Алексѣевѣ Михайловичевѣ въ „подданствѣ“, але характеръ политичного, сполученя на подѣставѣ рѣвнѣхъ правъ“. 2. Угнетеніє и насильє московщеніє вытиснуло горькіи слезы нещастій Украины. Мы не маємо навѣтъ — въ своемъ власномъ краю — права книжки и часописѣ въ нашѣй власной мовѣ друковати, а нашѣ борцѣ мусятъ въ мукахъ погибати въ казѣматахъ и въ Сибѣри. Протестуєчи протѣвъ такого терроризма, мы, украинскій народъ, маємо надѣю, що тѣ народы, котріи мають у себе управу на законахъ гуманности основану и Славянъ балканскихъ освободили зъ неволѣ невѣрныхъ Турковъ, поможутъ и намъ скинути ярмо російско-православныхъ Татарѣвъ, цѣо носить имя „Великорусѣвъ“.

„Въ узгляднѣню тѣхъ обставинъ буде мусѣло зъ Вѣднѣ кожде мудре и справедливѣ правительство права и свободы руского народу въ Галичинѣ и Буковинѣ шанувати и заховувати и въ той цѣли братися до приверненя національной области административной для рускон Галичинѣ вѣходѣннѣ, якъ колись Стадіонъ задумувавъ, якъ за Баха уже було. До засады національной рѣвноправности, на котру въ Австріи такъ часто и зъ такъ многихъ сторѣвъ натискъ кладутъ, прилучаются въ сѣмъ разѣвъ взгляды внутрѣшной политикѣ. Тая черезъ польску перевагу поійшла на небезпечнѣй дороги и ен треба высвободити зъ підъ гнету тои переваги. Наконецъ мѣрѣдательнѣй суть еще важнѣй взгляды вышкон политикѣ интересѣвъ. Вымѣсто надѣрно протѣгувати непевныхъ Поляковъ, належало-бы вѣрныхъ цѣсаревѣ и привязныхъ державѣ, отже далеко певнѣйшихъ Русинѣвъ. признаемъ ихъ правъ и свободъ въ границахъ кон-

ституцій державной тѣснѣйше привязати до Австріи а при томъ старатися робити осередкомъ партикуляристичныхъ малорусскихъ правоманѣвъ.“

Одтакъ розбирає авторъ проектъ административного подѣлу Галичинѣ зъ заведеніемъ окремого сойму польского въ Краковѣ и сойму зъ рускою болѣеюстю у Львовѣ. Поддвигненіє Русинѣвъ а усуненіє переваги Поляковъ уважає за конче и въ интересѣ Австріи и для догодженя справедливѣй справѣ. Галицциемъ Русинамъ повинна бути дана можливість высылати до рады державной таке число послѣдѣвъ, яке одповѣдає числу населеня. Якъ увѣрять безсторонній знатоки Галичинѣ, могли-бы Русины при свободныхъ выборахъ переперти 20 до 25 послѣдѣвъ до рады державной.

„Коли-бъ такий выборы осуществлено, то Галичинѣ, замѣсть, якъ доси, 60, высылала-бы до Вѣднѣ лише 35—40 польскихъ послѣдѣвъ. А зъ 35 або 40 заступниками Полякамъ не було-бы вже возможно грати въ Вѣднѣ далѣе свою дотеперѣшну ролю. Сильнѣе правительство зъ крѣпкою рукою зъумѣе при томъ використати супротивнѣй интересы и партіи, якѣ межи самими Поляками истнують, а въ галицкихъ выборахъ соймовыхъ зъ року 1889 острѣйше, якъ коли-небудь выступили. Подъ ляхомъ господарско клерикально феодальное сторонництво шляхетского вытворилося въ мѣстахъ сторонництво либерально-демократичне а вразѣ по селахъ у незадоволеного хлѣпского населеня далѣшій оппозиційный напрямъ, котрый вымѣшанѣ соціально реформистично дѣлаючого безсторонного правительства центрального прямо вымѣшанѣ.“

Повтаряємо, що въ подробностяхъ тои статьи суть хибы, де-що невѣрно представлено, зъ деякимъ поглядомъ годъ згодитися. Але видаме стараніє о глубше розслѣдженіє и безсторонне трактованіє рускон справы заслугує на уваженіє. Нехай руска справа хоть въ опиніи публичной прояснѣеся, доки не возмѣуться до неи компетентнѣй сферы.

Рухъ людности въ Австріи въ р. 1888.

II.

(Конецъ.)

Цѣкавіи суть цифры, односѣячі-ся до вѣку особѣвъ, заключившихъ супружество въ р. 1888. Найболѣе женихѣвъ женилось въ вѣцѣ мѣжъ 24—30 рокомъ жия (46.03 прц.), бѣдѣтъ мѣжъ

Жѣноча любовь.

(Зъ французского.)

Въ замку маркизы де Бертрановѣ збралось одинацѣть ловѣвъ, що прибули полювати, вѣсьмѣ женщины и старый лѣкаръ зъ поблизкого мѣстечка. Пообѣдавши, разговлялись про... любовь.

Суперечалися, якъ довго любовь трѣває. Наводили примѣры людей, що разѣ лише въ житію любляи, и такихъ, що не дѣлаючи взаимной любви, позбавляли себе жия.

Мужчины мѣркували, що якъ выгасне перша любовь, можна ее безпечно залюбятися рѣвно цѣро по другій и третій разѣ. Однакъ жѣнки перечиняи тому и казали, що лише разѣ находятъ на чоловіка справедлива любовь и що до такои любви лише жѣнки способны.

— Се залежне бѣдъ темпераменту — бѣдѣвался лѣкаръ, що має ласку у хозяйки, бо бувъ честнымъ чоловікомъ. Знаю такий примѣръ справедливой любви, що трѣвала 55 рокѣвъ и закончилась ажъ смертію.

— А то гарно! перебила маркиза, якимъ щасливимъ мусѣвъ бути сей, що его тажъ любляи!

— Такъ, сямъ щасливимъ бувъ дѣйсно мужчина. Вы его знаете, се антикаръ зъ нашего мѣстечка, п. Шокѣ. Знакома вамъ жѣночка, стара Манѣва, що вѣзла село бѣдъ села выплѣтати крѣсла и рѣкти-рѣчно заглядѣла до тугешного замку.

Панѣ скривили трохи носенками, учувши про якусь заволоку, буцѣмъ то любовь лише вышному стану приналежна; но лѣкаръ не заважаючи, мовивъ далѣе:

— Буде тому зо три мѣсяцѣ, якъ закликали мене до неи. Заставъ ен въ нужденнѣй госпѣдѣ, де заѣхала була старою своею шкапою день передъ тымъ. Побѣчъ неи побачивъ я двоухъ вѣрныхъ товаришѣвъ... побѣчъ,

Бачивши, що необавки выбѣ остання ен година, велѣвъ послѣдѣти по священника.

Въ нашѣ руки положила останню свою волю и оповѣла исторію своего жия.

Батько ен и мати трудились тымъ самымъ ремесломъ. Дитину свою, лахманамъ одѣту, що була имъ товаришкою въ снѣхъ поволочкахъ, высылали навѣдуватися за работою, скоро лише задержалися въ якомъ селѣ або мѣстечку.

Часомъ забавлялся довше, бо ен приманивали чужіи дѣти. Тодѣ являлся батько и грѣзно кляквалъ: „Чого сидишь, проклята ропуха!“ Иныхъ пестощѣвъ не зазнава нѣколи. Деколи дарувала їмъ милосердїи панѣ яку милостиню; ховала ен бережно.

Мала тодѣ 11 рокѣвъ, коли побачила разѣ бѣдѣ цмнтаря молоденького Шокѣта, якъ плакавъ. Здивувалася, що дитина замужнихъ людей може мати якѣ клопоты. Довѣдавшись, що плаче длѣтого, бо чужій хлопецъ взявъ ему два су, бѣдала ему вѣсь свои скарбы, сѣмѣ су. Взявъ ихъ одною рукою, а другою отеръ слѣзы. Зъ радощѣвъ, що его потѣшила, притиснула его цѣро и поцѣлувала, а побачивши, що не борониться, поцѣлувала еще разѣ и бѣдѣйшла.

Що зарѣвалось тодѣ въ головѣ бѣднѣй заволоки? Чи сей поцѣлунокъ бувъ початкомъ вѣчной любви, чи лише появою радощѣвъ зъ доброго чину? Годѣ вгадати!

Одъ сен поры думала-гадала лише про малого Шокѣта и про кутякъ бѣдѣ цмнтаря, де его вперше побачила. На безрѣчѣ принесла ему два франка, але не могла его бачити. За те на третій рокѣ побачила, якъ пуштувавъ абъ шѣблявыми побратимами.

Подбѣсла, оббѣвила и стала цѣлувати такъ цѣро, що ажъ заплакавъ. Щобъ его успокоити, передала ему вѣсь три франка и 20 сантимѣтовъ. Оглянувъ грошѣ, сховавъ и дозволѣвъ цѣлуватися до сходу. Такъ бѣдала ему черезъ чотири далѣшій роки вѣсь свои заробѣтки, а бѣвъ за те позволявъ їмъ цѣлуватися. Разѣ дала ему 30 су, разѣ два фран-

ки, то зновъ лише 12 су, бо часы були тяжкіи, а разѣ принесла пятьфранковку, що припало ему дуже до сподѣбы.

Послѣдного разу его не бачила, бо выслѣли его до шѣбѣ далеко, далеко. За те выѣла такъ повѣсти дѣла, що прибула зъ родичами до мѣстечка у вакаціи. Въ два рока такъ выросъ и вытарѣвъ, що лѣдѣи сбѣзала его, но бѣвъ перейшоу пышно бѣдѣ неи, буцѣмъ не побачивъ ен.

Плакала два дѣи и колюче тернѣе давило ен сердце до сходу.

Але рокѣ бѣдъ року призѣждала, щобъ его бодѣи побачити. Оѣвъ не звертавъ нѣколи оѣи на неи, а она не посмѣла его навѣтъ поздоровити.

— Се однимъ однимъ мужчиною на свѣтѣ — казала, за вѣсныхъ майже не знаю, чи истнують.

Ен родичѣ померли а она займалася далѣе тымъ самымъ ремесломъ.

Коли знову прибула до мѣстечка, куды зазно звертаюсь ен сердце, побачила молодого Шокѣта, якъ ишовъ за побѣдою зъ якоюсь панѣю; їмъ сказали, що то его жѣнка.

Вечеромъ кинулась до стѣву бѣдѣ хаты громадского уряду. Вытѣгнуло ен двоухъ людей и завесло до антики. Шокѣ вышовъ въ шляфѣрокѣ, нѣтеръ їмъ сильно скрѣанѣ, подѣставивъ підъ нѣбѣ шляпкѣ зъ естеромъ, а коли очунала, сказавъ до неи:

— Здурѣла, чи цѣ, щобъ таки дурнѣвъ выробѣла!

Доторкнувся до скрѣанѣ, протѣговривъ до неи — а се выстало їмъ до щастя! Але не хотѣвъ взяти заплѣты, хочъ его дуже просила.

Такъ минало цѣле ен жиятѣ. Переходячи зъ мѣдѣи на мѣсѣце, повертѣла цѣо року, щобъ его побачити. Навмысно кунувала въ антицѣяну дробнѣичку, щобъ почути его голось.

Оповѣвши намъ сумну исторію своего жия, просила мене, щобъ я вѣсь ен грошѣ вручивъ тому, що его такъ любляи. „Нехай по-

що бѣдѣймаючи собѣ вѣсьго, лише на него працювала.“

Передала менѣ 2.327 франковъ и замкнула очѣи.

Зъ тѣхъ грошей бѣдавъ я священниковѣ 27 франковъ на похорѣнѣ, а оставокъ взявъ зъ собою.

На другій день раненько поійшовъ я до панѣства Шокѣтовъ; заставъ ихъ при свѣдѣнку, румяныхъ, веселыхъ, якимъ бувають люди, що имъ вѣчого болѣе не треба до щастя. Запросили мене до свѣдѣнку, а я оповѣдавъ имъ про послѣднѣй хвѣль старой Манѣвы, думавши, що ихъ порѣшу до слѣзѣвъ.

Але не сталося такъ.

Антикаръ ажъ пѣннѣеся обуреный, що така заволока посмѣла его любить, а панѣ антикарка тажъ обурѣна, клякала лише:

— Така жебѣрачка! — дѣвѣтъ, дѣвѣтъ, така жебѣрачка!

Зѣрвався Шокѣ и махаючи сильно руками, выбухавъ цѣо хвѣля.

— Що-жъ вы на те, докторе? А то шалѣна баба! Кобы знатѣе, бувъ бы казавъ ен полицію выкинути!

На те все не мѣгъ я звайти бѣдѣовѣди, але хотѣвъ збѣтисѣе вже порѣченя небѣжжѣи, про те ї кажу не смѣло:

— Порѣчила менѣ передати вамъ вѣсь свои грошѣ 2.300 франковъ. Побѣла того, що чувѣ, гадаю, що панѣство не схочѣте приимати спадщину по.. заволоцѣ, найлѣпше отже буде ту суму бѣдати на убогихъ.

Панѣство антикарѣ чымало здивованѣи зглянувшись мѣжъ собою, потѣмъ на мене, а я выйнявъ грошѣ въ рѣвнородныхъ монѣтахъ, позбиранныхъ зо вѣжъ сторѣвъ краю.

— Якъ же жѣ, кажѣтъ? — пытаю.

— Гмт... скоро така була воля небѣжжѣи, — сказала перша антикарка, — то не годѣтѣся, гадаю, бѣдѣвати.

— Дѣйствѣно — додавъ Шокѣ; — можна буде дѣтѣмъ цѣсь купити.

— Дѣйствѣно! — потакнувъ и я, вѣп-вучючи.

30—40 рокомъ (21-28 прц.), нѣмѣ 24 лѣтъ (19-53 прц.), мѣжъ 40—50 рокомъ (7-79 прц.), мѣжъ 50—60 рокомъ (3-71 прц.) и вѣдѣнцѣ выше 60 лѣтъ (1-66 прц.). Оддѣнцѣ зновѣ выйшло найбѣльше за-мужъ мѣжъ 20—24 рокомъ жѣтѣ (30-36 прц.) а такъ само майже мѣжъ 24—30 рокомъ (30-06 прц.), нѣмѣ 20 лѣтъ оддалось ихъ 17-91 прц., мѣжъ 30—40 рокомъ (14-63 прц.), мѣжъ 40—50 (5-31 прц.) а вѣдѣнцѣ выше 50 лѣтъ 1-73 прц.

Мужчины нѣмѣ 24 лѣтъ поженились въ женщинами нѣмѣ 20 лѣтъ въ 11,467 случаяхъ, въ женщинами мѣжъ 20—24 лѣтъ въ 14,726 случаяхъ, въ женщинами одъ 40—50 лѣтъ въ 193, а вѣдѣнцѣ въ женщинами надъ 50 лѣтъ въ 30 случаяхъ.

Мужчины мѣжъ 50—60 рокомъ жѣтѣ поженились въ женщинами въ вѣдѣ одъ 24—30 лѣтъ въ 904, въ вѣдѣ одъ 20—24 лѣтъ въ 324 а нарешѣ въ вѣдѣ нѣмѣ 20 лѣтъ въ 88 случаяхъ. Вѣдѣнцѣ мужчины выше 60 лѣтъ женились въ женщинами мѣжъ 24—30 рокомъ въ 244, мѣжъ 20—24 рокомъ въ 76 а нѣмѣ 20 лѣтъ въ 29 случаяхъ. Значить, что все таки переважало число супружествъ между старыми мужчинами и молодыми женщинами, надъ числомъ супружествъ между молодыми мужчинами и старыми женщинами.

Въ загалъного числа заключенныхъ въ р. 1888 супружествъ принадлежало 77-60 прц. на супружества одбѣ, котрѣ досѣ не были жонатами вглядно замужними, 12-02 прц. на супружества вѣдѣнцѣ въ дѣвчатами, 5-12 прц. на супружества вѣдѣ въ мужчинами, котрѣ не были еще жонатѣ, а вѣдѣнцѣ 5-26 прц. на супружества вѣдѣнцѣ въ вдовами.

Черезъ супружества, заключенъ въ р. 1888, узаконено вѣдѣ 21,249 неправыхъ дѣтей, а именно 10,864 хлопцѣвъ, а 10,385 дѣвчатѣ. Въ того числа принадлежало наибѣльше на Чехію (7,979), бѣдѣкъ иде Австрія нѣмѣ (4,478), бѣдѣкъ доперва Галичина (2,027). Взагалъ было въ р. 1888 на 100 неправыхъ дѣтей 16-31 узаконенъ черезъ послѣдующее супружество. Число то змѣнилось некористно въ порѣвнанию въ р. 1887, де было на 100 неправыхъ дѣтей 16-77 узаконенъ. Въ узаконенныхъ дѣтей было наибѣльше въ вѣдѣ нѣмѣ одного року (5,782), наименше мѣжъ 10—14 лѣтами (940), выше 14 лѣтъ было 1,851.

Приходимо бѣдѣкъ до датѣ, односѣнцѣхъ до смертности нѣмѣ въ р. 1888. Въ роцѣ томъ умерло въ Австрія загаломъ 686,573 людей. Бѣльшу смертность въ томъ десятилѣтѣ выказуе нѣмѣ въ р. 1882 (686,951) и 1885 (689,493). Взагалъ роцѣ 1885 былъ наименшесливѣйшій въ томъ десятилѣтѣ, бо въ томъ роцѣ наименше людей уродилось, наибѣльше умерло и наименше было супружествъ.

Роздѣлявши загалну туу цифру на поодинокій мѣсяцъ одержимо наибѣльше число случаевъ смерти въ мѣсяцѣ мартѣ (69,342), наименше въ вереснѣ (47,294). Взагалъ бѣльше умирали люди въ першихъ двохъ кварталахъ року (197,430 + 173,656), якъ въ двохъ другихъ кварталахъ (147,632 + 167,855). Въ порѣвнанию въ р. 1887 поднеслась смертность о 2-08 прц.

Беручи подъ увагу поодинокій краѣ побачимо, что абсолютно беручи наибѣльше случаевъ смерти принадлежало на Галичину (202,738), бѣдѣкъ на Чехію (170,942), Австрію нѣмѣ (70,308), наименше на Форарльбергъ (2,923).

Въ порѣвнанию однакъ въ цифру смертности попередного року, наибѣльшій розмѣрною оказуе прѣробѣ Далматія (14-40 прц.), дальше Форарльбергъ (9-58 прц.), Чехія (6-76 прц.) а наименшій прѣробѣ представляе Буковина (0-68 прц.). Въ деякихъ краяхъ смер-

тность не лишѣ не представляе прѣробѣ, а прѣробѣ зменшене, а именно въ Триестѣ о 0-22 прц., Зальцбургу о 2-03 прц. и въ Галичинѣ о 3-28 прц.

Въ загалномъ цифрѣ смертности принадлежало наибѣльше случаевъ смерти на дѣти, а именно на дѣти нѣмѣ лѣтъ 5. Въ р. 1888 умерло дѣтей нѣмѣ 5 лѣтъ 329,327, т. е. 47-97 прц. загалного числа помершихъ. Въ періодѣ вѣку до 5 лѣтъ умерло дѣтей нѣмѣ одного мѣсяца 86,794, одъ одного мѣсяца до року 134,657, одъ 1—2 лѣтъ 51,320, одъ 2—5 лѣтъ 56,566.

Въ 1000 случаевъ смерти принадлежало на періодѣ до 5 лѣтъ жѣтѣ 479-68 случаевъ, мѣжъ 5—10 лѣтъ 40-07 случаевъ, мѣжъ 10—20 лѣтъ 39-35 случаевъ, мѣжъ 20 до 30 лѣтъ 50-38 случаевъ, мѣжъ 30—40 лѣтъ 49-52 случаевъ, мѣжъ 40—50 лѣтъ 56-88 случаевъ, мѣжъ 50—60 лѣтъ 71-37 случаевъ, мѣжъ 60—70 лѣтъ 95-74 случаевъ, мѣжъ 70 до 80 лѣтъ 83-65 случаевъ, мѣжъ 80—90 лѣтъ 30-46 случаевъ, на высшій періодъ вѣку 2-90 случаевъ.

На 1000 людей умерло въ р. 1888 въ Буковинѣ 33-87 людей, въ Галичинѣ 31-40, въ Шлезіи 30-18, Чехіи 29-57, а наименше въ Сиріи 60 лѣтъ 25-07 людей. Взагалъ въ цѣлѣй Австріи умерло на 1000 людей 29-93, а уродилось 37-89 осѣбѣ.

Надвѣжка уродженыхъ надъ помершими выносила въ р. 1888 въ цѣлѣй Австріи 203,328 осѣбѣ, въ Галичинѣ 85,253, въ Чехіи 40,225, Моравѣ 18,170, Австріи нѣмѣ 17,879, Буковинѣ 8,106. — Въ р. 1887 была таа надвѣжка бѣльша якъ въ р. 1888, бо выносила 217,076 осѣбѣ.

Загалне число людности Австріи выносило въ концѣмъ 1888 р. 23,647,418. Въ того числа принадлежало на мужчинъ 11,556,736 (въ того на войско 162,423), на женщины 12,090,682. Люднѣсть Галичины выносила 6,488,620, а именно 3,190,884 мужчинъ (въ того 32,735 войска) и 3,297,736 женщинъ. Люднѣсть Чехіи выносила 5,812,635, Австріи долѣшня 2,623,575, Моравы 2,237,436, Буковины 638,729, Форарльбергу (наименше число) 111,031.

Въ всѣхъ краяхъ коронныхъ лишѣ въ Далматіи, Горіиціи въ Градиаскоу и Истрии было бѣльше мужчинъ одъ женщинъ — въ всѣхъ прочихъ краяхъ число женщинъ перевысало число мужчинъ.

о.

Одгомонахъ повиборчѣхъ.

Выбѣръ посла въ повѣтъ городецкомъ.

По декотрыхъ повѣтахъ лунають ще нѣмѣ повиборчѣхъ одгомонахъ, — але въ повѣту городецкомъ не много было написано передъ выборами, а по выборахъ досѣ вѣчного. И то правда, что декотры добре выпали выборы, де бѣльше робили, а менше писали, однакъ въ городецкомъ нѣмѣ одного, нѣмѣ другого не было, а въ томъ и посолъ нашъ пропасть!

Послѣдуючи вѣзваню Хв. Редакціи „Дѣла“ въ ч. 166, подамо въ дѣже коротенькихъ чертахъ рухъ повиборчѣхъ въ городецкомъ повѣтѣ. И такъ:

Що до 1). Иателігенціи сѣльска с.е. наше священство (котрѣ во всѣхъ справахъ народныхъ повинно передъ вѣстѣ) въ городецкомъ повѣтѣ въ бѣльшой части подѣясъ выборовъ або заволакала въ шваралупку, або держалася въ далека, або и зовѣмъ еи та справа не обходила, а зновѣ мѣжъ теми, що брали яку-такую участь въ выборахъ, а вглядно были покликави до сего черезъ коматѣ центральнѣ,

бѣльше вел.-руе. обезьяна (buzina) — малпа; чабакъ (čarak) — рѣдъ рыбы; кабанъ (kaban) — веперъ; борсукъ (porsuk); сайга (sajgak) — антилопа; чичваръ або тетеревъ (tedžerev), бѣдѣкъ назвы: товаръ (to-var) и табунъ (tabun) — стадо коней.

4. Назвы рослинъ и металѣвъ.

Анижъ (anısun); бакалія (bakkal) — всякій полудневъ овоцъ; бальсамъ (balsam) — рѣдъ живицѣ; чѣчка (čiček) — назва для всякого цвѣтка; васильокъ (fesleken) — звѣтний у насъ цвѣтокъ; фасоля (fısulia), кава (kahve), комышъ (kameş) — очеретъ, кавунъ (kavun) — цуковный мелонъ; гарбузъ (arbus), кукурудза (kokoros), камфора (kafur), лимонъ (limun) — цитрина; цукоръ (šeker) и тютюнъ (tütün). Въ мѣнералѣвъ лишѣ: бѣльше вел.-руе. чулунъ (čupjen) — лѣте зѣлѣно, и ругъ (utarid) — живое сѣрѣбло.

5. Назвы зброѣ и знаменъ.

Арканъ (argan) — посторонокъ до ловленя людей и звѣрятъ; бандера (bandira) — хоругвь; булава (bulava), бунчукъ (bunčuk) — мушля, мала куля, перла скляна; флинта (flinte) — стрѣльба; ганджаръ (čandžer) — великій, кривой ножъ; кордъ (kard) — мѣчъ перскій; палашъ (pala) — коротка шабля; булатъ (pulad) — крица, бѣстрые; сагайдакъ (sagdak) — начинне на стрѣль.

6. Назвы всякого орудя, начиня и приробѣвъ.

Алембикъ (al-ambik) — начинне до дестиллованя; аршинъ (arşen) — локоть; цибухъ (čubuk) — кій, цибухъ у люляи; имбрикъ (ebrek) — начинне на воду; фарфурка (fabur) — порцелана; финжа, флижанка (fildžan); кайды, кайданы (kajd); каюкъ (kajek) — човенъ; канчукъ (kamče); кантаръ (kantar) — узда; казанъ (kazan) — котель; ковшъ, ковшинъ (kupšin) — збанокъ; кровать (krevet) — лѣжка; кубокъ (kub), саганъ (sahn) миска, начинне; чайка (šajka) — судно козацке; топѣръ (tabar);

показалось кѣлькихъ людьми невовними. Найрѣнѣйше займаея выборами о. Шведицкій въ Мшанѣ, а подѣмагаея его широко о. Кришкѣй въ Дубровницѣ, о. Кебузѣвскій въ Верешницѣ та о. Ядѣшѣвъ въ Вороцѣ. Честъ Вамъ одѣ! Вы были проводниками своего народа. Вы стали твердыми середъ него, котрыхъ не здохли нѣмѣ лѣтъ, нѣмѣ страхъ, нѣмѣ паньска ласка! За то оо. Черепашинскій въ Карницѣ и Кульматикъ въ Горѣдка, хотѣи были мужиками доврѣи, заведѣ доврѣи центрального комитета, — не далися на-вѣтъ выдѣти на выборы. Не згадуемо вже про бѣсѣду о. Черепашинского на зборѣхъ передѣборчѣхъ въ Горѣдку...

Нарѣдъ тутъ темный, въ повѣтъ годѣ подѣбати хотѣ-бы одну чѣталню. Надъ просвѣтою народу трудѣтся лишѣ дѣсь-не-дѣсь одиницѣ. О выборахъ сѣлѣне не мають найменшого понятя, то-жѣ легко давалися руководити священникамъ, котрѣ о то старалися, а ще лекше подѣлагали писарямъ громадскимъ, тамъ, де впливъ священника невѣдѣный. Мѣсяцами нарѣдъ бувае вже и попованый. Такъ и. пр. Фостѣвъ, дѣкъ о. Кульматикого, бувъ здавалося найбѣнѣйшимъ выборцемъ ажѣ до самого голосованя, а при голосованю таки змѣнився таи давъ голосъ на польского кандидата п. Незабитовского, маршалка городецкой рады повѣтвой въ Горѣдку. Рѣвно-жѣ змѣни-тиа шляхта руска въ Лозинѣ (наибѣльше провинився шляхтичъ Лозинскій), котрѣ полѣвъ вже на паньскій wzgląd-ы... Се обявы мѣжъ нашимъ народомъ лихѣ, отже треба имъ за-побѣгати. Тамъ повиннѣ священники уживати своего впливу, бо лѣхо бувае часто въ ихъ бѣдѣдѣности, якъ примѣромъ въ Ставчанѣхъ, де въ парохомъ о. Струмѣвскій (вѣвъ перше навѣтъ писарку громадску) а не задавъ собѣ на стѣбѣню трудъ, чтобы выдѣрѣтъ въ его парохѣхъ выйдѣти люди честнѣ, а то якъ было въ 4, такъ усь оддали голоса на польского кандидата, а сѣхъ 4 голосѣвъ якъ-разѣ треба було нашому кандидату, чтобы зрѣвнѣе въ польскимъ.

Що до 2). Якъ всюду, такъ и тутъ власть правительственная держала сторону кандидата польского, хотѣ не въ великій мѣрѣ, а то ма-буть тому, що абѣ стороны рускомъ интелігенціи акція була слаба.

Що до 3). О власти автономичной нема що и агадувати, бо-жѣ сказано вже выше, что Незабитовскій въ маршалкомъ въ повѣтѣхъ радѣ, то-жѣ и все въ польского бѣцѣрку кинулось агитувати, а ревностно своею старалосѣ придѣнати wzglądъ на маршалка на будуще...

Що до 4). Поляки въ судовомъ повѣту яновского и тѣ, що бѣльше познали честноты руского кандидата п. Герасимовича, начальни-ка суду повѣтвого въ Яновѣ, голосовали за нимъ, якъ и. пр. зарѣдъ дѣбрь Голуховского въ цѣлѣй Яновичинѣ. Поляки городецкого повѣту судового голосовали за Незабитовскимъ. Взагалъ сказавши, майже вся Яновичина (въ вынятокъ Лозинѣ) голосовала за рускимъ кандидатомъ, а Горѣдечина переважно за польскимъ.

Темному нашему народову, неслѣдѣмому важности sprawy, что простыми грѣхъ неудачѣхъ повиборчѣхъ, але бѣдѣдѣдѣности нашон интелігенціи не можна дарувати... Она мусѣтъ на будуще конче поправитѣсь!

Дописы „Дѣла“.

Въ Сокальщины.

[Громада Корчинъ и еи войтъ Антонъ Сѣрко.]

Невымовно прикро мусѣтъ бути каждому Русинѣ, коли не разѣ вычитѣе въ газетахъ

телѣга (talika) — малый, чѣтироколесный вѣзѣкъ; таца (tasa) — подносѣ.

7. Назвы инструментѣвъ музичныхъ.

Дуда (duduk) — сопѣлка, флетъ; гайда (gajda) — сопѣлка чабанѣвъ, бѣчарѣвъ; кобза (koruz) — йтара, арѣа однострунна; талымбасы (talumbaz) — котлы.

8. Назва монетѣ.

Алтинъ (alten) — монета золота, дѣнаръ (dinar) — монета золота, грѣшъ (gruš) — турецкій пѣстеръ, грѣшъ въ загалѣ.

9. Назвы будынкѣвъ и пристановищъ людскихъ.

Амбаръ (ambar) — стодола, спѣхлѣръ; баштанъ (bostan) — огороцъ въ яраню; шатро (šader) — шатро або велѣнѣжъ жѣночій, покрывающій цѣле тѣло; дерга (derga) — тканна вѣзьяна, хата, шатро; бѣльше вел.-руе. кабакъ (karak) — шинокъ; каторга (kaderga) — галѣра турецка, на котрой вѣзьяно полонениковъ и злочинцѣвъ; колиба (kaliba) — хата; кѣшъ (koš) — шатро, табѣръ; бѣльше число людей; гамазѣя (machzan) — магазинъ; майданъ (mejdan) — одкрыте мѣсце, бѣльше, мѣсце на перѣгоны; орда (ordu) — табѣръ; паланка (palanga) — загорода, обѣйство; шалашъ (šalas) — шатро, хата; сѣрай (šeraj) у Туркѣвъ паланка, у насъ стодола; и табѣръ (tabar) — христіянске воєнне укрѣплѣнѣе.

10. Назвы стравъ и напоѣвъ.

Чиръ (čiriš) — страва въ мукѣ и воды; харчъ (čardž) — выдатѣкъ грошевыи, кошты; аракъ (ake) — рѣдъ горѣвки.

11. Назвы частѣй тѣла чловѣчого.

Башка (baš) — голова, именѣно горѣшна часть головы; бурбѣга (burbek) — нѣрки; кулакъ (kuladž) — пригорѣцъ, кулакъ.

(Конѣцъ будѣ.)

про темноту нашего народу и про вымыслуванѣе его пѣвками жидовскими, або и ще горѣше — христіянскими. Але думаю, что разѣвъ прикрѣише будѣ, коли довѣдѣея, что янѣе село стѣточнѣе, тверезѣе, освѣченѣе, примѣръ другимъ сѣламъ, хлѣбѣе до упадку, повертае до своего первѣншого стану. Обѣ такимъ сѣломъ вѣтъ въ повѣтъ сокальскомъ Корчинѣ.

Село се не велике, а что бѣльше, вывѣзовае и природою и людьми дѣже мѣзерно, бо крѣмѣ того, что орноа землѣ, сѣвожатѣй, пасовиска и лѣса мало дѣбѣгало при выкупѣ паньчѣвѣмъ, а ще на лѣхо и землѣ плохѣе на урожай. Люде бѣдѣють горѣко, бо хлѣба своего не выстѣе, а заробити нема де. Але-жѣ за то надѣлѣвъ Господѣ Корчинѣ добрыми та разумными людьми, что не пожалували трудъ подѣнѣти село морально и матеріально.

Особливо А. Сѣрко надѣвѣншѣе у войску на рѣбѣи порядкѣ по чужихъ сторонахъ, ставши войтомъ позавѣтъ въ кѣлькихъ своимъ товаришами заводѣи и у себе въ громадѣ лѣшій лѣдѣ. Першою его рѣчею было выкорѣнѣи пѣвѣство. Просѣба, грозѣба а неразѣи же что горѣшого повѣрѣзували „окаѣи“, а въ томъ змѣнилося и пѣвѣство. За першимъ чловѣколюбивымъ дѣломъ пойдѣи и другѣ: заведѣо спѣхлѣръ громадскій, касу позачѣку, ба дальше хорѣ и чѣталню, побудовано дѣмъ громадскій въ обширномъ сѣлекѣ и компанію на крамяню, а тому два рока отворѣно и крамяню на удѣлахъ. Легко то сказати такъ а такъ у насъ е, але не одинѣ твердыи горѣхъ треба було розкусити, закнѣмъ то все зрѣбѣлося. Та при помѣчи Вѣжѣи, своихъ отцѣвъ духовныхъ (о. Гринѣвского и теперѣшного о. Фолѣса) и добрыхъ людей усе пере-булося гараздѣ. Ажѣ лѣбо бѣу загнѣнѣи до села, де въ недѣлю коршѣмъ була порожня а чѣталня повнѣсьнѣеа старыхъ и молодыхъ, чловѣкѣвъ, жѣнокъ и дѣвчатѣ. Жѣваи и дѣвчѣта то ще радѣйше горѣдѣли до чѣталнѣ, якъ паробки. И все йшло гараздѣ: и село подѣесяло и А. Сѣрко побогѣтѣвъ (бо бѣвъ такъ бѣдѣнѣного роду). Сокальщина побачѣла, что Сѣрко умѣе гадѣувати въ громадѣ, то выбѣраѣа его и до автономичной управы повѣта, такъ что теперѣ нема такого выбѣраемого чѣку, де бы Сѣрка не было.

Сказати правду, Сѣрко не вызначѣея нѣколи надѣвѣнчѣною бѣстрою ума або и патриотизмомъ, але все така бѣвъ такимъ, якѣкъ треба-бы бѣжати якъ наибѣльше. Але одъ якогѣе часу почало у него вѣти на вѣспѣкѣ: чѣи то приходѣтъ въ вѣкомъ (дѣтъ уже за двѣдѣтъ лѣтъ старшѣе), чѣи такіи Богъ уже аму розумѣ помрачѣвъ, досѣтъ что Корчинѣ одѣкають на него одъ якогѣе часу дѣже. А коли прислухѣтѣсь ихъ нарѣканъ, то таки справдѣ можна побѣовѣтѣсь, что если Сѣрко схѣче кѣнѣити свое войтованѣе або не попра-витѣсь, то громада може утерѣѣти черезъ него.

Не хочу вже о томъ говорить, якъ то Сѣрко деспотично переводѣтъ на радѣ громадскѣй свои „ухвалы“; якъ нѣхто не бѣвѣвъ нѣколи рахункѣвъ въ господарѣтѣ лѣсового, въ пасовиска и иншихъ маѣтѣвъ громадскихъ; якъ нѣхто не знае стану касы и спѣхлѣра громадского; якъ нѣхто не розумѣе, на что звѣжѣ 140 ар. форшпанового треба до рѣчи п. войтовѣи, и т. д. — о томъ всѣмъ довѣдѣея А. Сѣрко вѣдѣи въ недовѣзѣ въ янѣшого боку, — ту хочу лишѣ въ двохъ моральныхъ точѣкахъ представѣти особѣ А. Сѣрка, нехай цѣла Русь сокальска знае, якогѣо заступника мае въ радѣ повѣтвой, шкѣльнѣи окружнѣи и т. д.

Передъ сѣгорѣчными выборами явѣнѣи люде въ Сѣрку, чтобы бѣвъ не выдѣдуваѣвъ на выборѣ, бо инакше будѣ въ колѣзѣи, якъ бѣдѣтѣ голосѣ, а тѣ люде знали, чѣму Сѣрко не могъ-бы теперѣ бѣдѣти голосѣ на Русѣна, якъ се давѣо буваѣо, коли въ нимъ было се вѣнѣше. Сѣрко обѣцѣвъ у себе дома прѣлѣдоу, что не будѣ кандидувати на выборѣ, абы лишѣ Корчинѣ дали на него 3—4 голоса за-дѣи людского оѣа. Але было познѣти, что Сѣрко не говоритѣ въ чѣстого сердца. И дѣйствѣ такъ стало: въ день правѣборѣвъ позавѣтъ Сѣрко ходѣти мѣвъ не свѣй мѣжѣ людьми, а далѣ просѣбою, грозѣбою позавѣтъ за собою агитувѣти. Але Корчинѣ стояли твердо, то-жѣ нѣмѣ злѣбѣтъ Сѣрка, нѣмѣ намовѣ комисаря Касинѣра, нѣмѣ навѣтъ розбѣсѣнѣи полиціѣне не потрафѣли нѣшого вѣдѣти: выборѣми выйдѣи дѣже честнѣи люде, а Сѣрко дѣбѣствѣ 6 голосѣвъ, якъ се аму обѣцѣи. А таки побѣхѣвъ на выборы до Сокаля! Але то ще дурниѣца, бо въ того не могло выйдѣи шѣдоу, а что аго наганѣбѣиѣе бабы и хлопѣи публично въ сѣлѣ, то пропаѣо. Але отъ что горѣшого робѣтѣсь въ чѣталнѣе. Я згадувавъ выше, что чѣталня корчинѣна могла безпѣрѣчно властѣи за одну въ найбѣшнихъ въ Галичинѣ. Крѣмѣ вѣкладѣвъ членѣскихъ давала ще что року и рада громадѣеа 10 ар., то-жѣ было въ того чѣталню угримѣти. Головою чѣталнѣи вѣтъ Сѣрко, — такъ что-жѣ? Сѣрко дѣи чѣталнѣи — то та вода, что крутѣтѣсь на мѣсѣцѣ, а не течѣ напередѣ. А что чѣталня жѣе, то лишѣ власными силами, а Сѣрко лѣдѣи выдѣлаѣу 10 ар. громадѣеихъ, а вѣрѣчѣтъ скорше гамѣу нѣжѣ помѣаѣе. Де-жѣ то де теперѣ чтобы не было нѣмѣ разу загалнѣныхъ зборѣвъ! Тамтого року хотѣвъ священнѣи зрѣбѣти вечерѣкъ въ одѣнѣтомъ, а бѣдѣкъ и забѣвою товариѣскоу. Сѣрко умѣвъ якоѣ таѣвъ помѣати, что и рѣчанѣе мѣнѣвъ, и нѣхто не вѣзѣе до выковѣна программѣ. Одѣтъ хотѣвъ священнѣи сѣлѣпати загалнѣи зборы чѣталнѣи, — то Сѣрко не допустѣвъ подѣти уже готового дѣнесѣа до ц. к. староства. Священнѣи почувѣе ураженнѣмъ, что заповѣданѣи два разѣи и то въ церкѣи, что приѣде на вечерѣкъ (бо парохѣ Розѣдѣлѣвъ), а Сѣрко вывѣвъ его въ поле. Але до доброго дѣла не повинѣтъ нѣхто нѣколи зражѣувѣтѣсь: то-жѣ на свято Свѣбѣды с. р. зновѣ заповѣтъ священнѣи, что по служѣи Бѣжѣи будѣ бѣдѣтъ, сѣвъ, дѣлѣмаѣиѣи. И что-жѣ? Зѣбѣлося щѣе 4—5 лю-да до чѣталнѣи, а священнѣи, выжѣдѣи въ годѣну, побѣхѣвъ въ нѣмѣмъ. И отъ что теперѣ

— Но, дайте, постараемѣсь ужѣти ихъ якъ наилучше.

Я одѣвъ грошѣи и попрѣщѣвшись холодно, одѣйшовѣ.

На другѣи день зѣявивѣся Шоке у мене и бѣзѣ дальшихъ коровѣдѣвъ приступѣвъ до рѣчи.

— Таа... жѣнка лишѣла мабуть ще вѣзѣкъ; де бѣвъ?

— Можете его собѣ възѣти, — одѣовѣдаю.

— Дѣбре, бо саме его потребѣу.

Хотѣвъ вже одѣйти, але я его зѣдержѣвъ.

— Лишѣиѣся ще два пѣи и стара шкапѣна, може и се забѣрете?

— Е, нѣ, на что менѣ сѣго? Зрѣбѣтъ въ нѣмѣи бѣсла ваѣонѣи волѣ.

Умѣхнѣуѣся и стѣснѣуѣ менѣ руку. Я не борѣвѣвъ, бо... що-жѣ панѣство хотѣе... въ та-кой дѣрѣ лѣкарѣ въ антикарѣмъ не можѣтъ прѣцѣвъ житѣ въ негодѣи съ собою.

Обѣхъ пѣсѣвъ възѣвъ я до себе, шкапу при-навѣвъ священнѣи и давѣвъ лѣсѣвѣи хлѣбѣ, а антикарѣи купѣвъ 5 зѣлѣзѣнѣихъ обѣдѣаѣиѣи.

Се була найзѣрѣнѣйша, найцѣрѣнѣйша лю-бѣвъ, яку я въ житѣи бѣвѣвъ.

Зѣрушена до слѣвъ мѣрѣиѣа додѣла:

— О такъ, любѣти лѣше жѣнѣи вѣжѣють!

Перѣдѣжѣвъ М. М.

Туреччина въ языцѣ рускомъ.

(Далѣе.)

2. Назвы красѣкъ.

Назѣвъ для красѣкъ не богѣто перѣнѣли мы одъ Туркѣвъ чѣ Татарѣвъ. Маѣмо лишѣ алыи (al) — червоный; буланый (bulan) — жѣвѣтый; карый (kara) — чѣрный и карма-зинѣи (kermiz) — темно-червоный.

3. Назвы звѣрятѣ.

Огеръ (ajger); лошѣкъ (alaşa); бѣликъ (balek) — рѣдъ рыбы; бугай (buga);

редакторъ „Школьной Часописи“ и учитель възрѣвовой школы въ рускомъ выкладовомъ языкомъ въ ц. к. мужской семинаріи учительской у Львовѣ. Мѣститъ она вступъ п. заг. „Руска правописи и стилистики въ школѣ“ и 19 практичныхъ лекцій. Въ каждой лекціи есть много науки о звукахъ, буквахъ, складахъ, словахъ и ихъ раздѣлѣ, стрѣчкахъ, стихахъ або вѣршахъ; дальше о реченіяхъ, писарскихъ знакахъ, о мѣстѣ и ея частяхъ та о твореніи словъ. Дальше часть мѣститъ 24 диктатовъ для орфографичныхъ вправъ, наукъ о нагихъ, розширенихъ, стягненихъ и зложеныхъ реченіяхъ въ водповідными вправами, задачами и виробами. Вкѣнці має короткі оповѣданія и описи нагими и розширеними реченіями — на основѣ уступовъ въ школьныхъ читанокъ. Ся перша въ своѣмъ родѣ книжочка руска може служити учителямъ и каждому, хто займає ся початковимъ наукованіємъ дѣтей за вповнѣ одповідний и практичний підручникъ. Достати можна у автора, въ канцеляріи тов. „Провѣдъ“ и въ книгарни Старицкаго Института — по 40 кр. безъ пересылки а по 45 кр. зъ почтовою пересылкою.

— Змѣстъ ч. 17 „Зорѣ“ : Чума (конецъ). — Передвѣсний май. Любимене. Сонъ. Нѣчь — стихи. — Черезъ що баба Мокрина богомолькою стала (конецъ). — Зъ поезій В. Чайченка: Сонетъ. — Пѣснѣ. Въ хатѣ — стихи. — Житѣ-бутѣ, звичай и обычаѣ горького народу, Ив. Кузьова. — Запалахи не вгасили, оповѣданье Льва Н. Толстого. — Исторія литературы руской. — Наука нашої мовы и письменности, В. Коцовского.

— Змѣстъ ч. 17 „Зеркала“ : Синохотѣльно! — Шкаралупникъ. — Луць и Проць. — Самоувѣрена. — Коли-бы. — Дрѣбный выгадки. — Въ фелетонѣ: Подъ обшину погоду! — Илюстрація представляе Нову хмару, яка находить нашу Галичину при новѣмъ додатку до податковъ.

— La belle Ukraine. Подъ такимъ заголовкомъ издавъ п. Гадомскій въ Краковѣ вальсъ на темѣ україноулюбленъ думокъ композиціи С. Крауского.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 18 вересня. Зъ днемъ 1 жовтня мають бути покликані всѣ доповняющі резервисты (Ersatz-Reserve) до вправъ на осѣмь недѣль. Покликъ сей одбудеться на основѣ нового закона войскового. — До Вѣднѣя прибувъ новыи намістникъ Чехіи гр. Тунъ, якъ говорятъ, въ справѣ угодовий.

Прага 18 вересня. При вчерашнихъ доповняющихъ выборахъ до сойму зъ передмѣсть Праги побѣдили всюды старо-Чехи. Грегъ перепавъ.

Будапештъ 18 вересня. Въ соймѣ угорскомъ внесе правительство проектъ обмежити дѣяльність судовъ присяжныхъ въ справахъ прасовыхъ.

Бѣлградъ 18 вересня. Королева Наталя прибуде на певно дня 29 н. ст. вересня до Бѣлграду.

Парижъ 18 вересня. Буланже издавъ нову одзову до выборцівъ зъ окликомъ: Разомъ противъ спѣльного врага, с. е. противъ опортунистовъ.

Переписка Редакции и Администрации.

Веч. о. Гум. въ Тин. За рѣкъ 1889 прийдѣ намъ 18 зр.; давний довѣгъ вырѣванный. — Веч. о. А. Пол. въ Буч. Заплачено до 26 н. ст. серпня. — Ха. Чнт. въ Тереволіи. Добре.

ПОДЯКА.

По тяжкой и довгой недужѣ упокоився нашъ найдоружшій мужъ и отецъ, Иванъ Цѣпановскій, 9 вересня, лишаючи насъ круглыми сиротами. Въ нашѣмъ тяжкомъ горю було намъ одинокою отрадою, що знайшли помѣчь и потѣху у добрыхъ людей, котрымъ ту складаемо прилюдну подяку. На першѣмъ мѣстѣ дякуемо пану Ив. Долинцѣ, учителю въ Бродкахъ, за все добро, якого мы бѣдъ него зазнали въ часѣ довгои недуги покойника, та за цѣлый захѣдъ около похорону, такъ само о. Шухевичи зъ Красова, що на каждый покликъ выручавъ покойного въ часѣ его слабости та его Вн. супружъ за тѣ слова потѣхи, якими насъ въ послѣднихъ хвиляхъ жита пок. поддерживала. Дякуемо всѣмъ Веч. оо., що своєю присутністю звеличали сумный обрядъ похоронѣвъ, а именно Впр. оо. декану Меруновичу зъ Толшева и мѣстодекану Тешеневскому зъ Щирца, оо. Хоминови зъ Мѣстока, Гуглевичеву зъ Жиравки, Коновальцеву зъ Хороша, Любинецкому зъ Сорока, Стефановичеву зъ Дмитрия, Пѣдѣсецкому зъ Добрянъ, Залескому зъ Поланы, Хоркавому зъ Милошівичъ, Лепкому зъ Горбачъ, Целехову зъ Черепина, Навроцкому зъ Шоломъ, Билинкевичу зъ Звенигорода, Радкевичу зъ Чижикова, Алексевичу зъ Навары, Струмильскому зъ Ставчанъ, Еліашевскому зъ Николаева, Войковскому зъ Волѣ, Залчѣвскому зъ Демѣтѣ, Заремѣ, лат. пар. зъ Щирца, и Лидови лат. пар. зъ Раковца, а крѣмъ того оо. Гуглевичу и Лепкому за трогачій нагробный слова! Дякую и всѣмъ знакомымъ и Вамъ, Честный Парохіане, що не зважаючи на роботу въ полѣ, такъ численно оддаєте покойному послѣдню прислугу! Примѣтъ всѣ одъ насъ щиро руске Спаси-Богъ!

Бродки 15 вересня 1889.

Цецилія Цѣпановска вдова, Марія зъ Цѣпановскихъ Левицка, Иванъ, Зиноя, Евстахія и Василь, дѣти.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

17. л. вересня 1889.

Львовъ: Пшеница 7-65 до 8-10, жито 6-70 до 7-—, ячмѣнь 6-— до 8-—, овесъ 6-— до 6-50, горохъ 6-50 до 9-—, вика 5-25 до 5-50, рѣпакъ 16-— до 16-50, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ — до — зр. за 56 килло въ Львовѣ, оковита за 10-000 литрѣвъ 13-50 до — зр.

Тернопѣль: Пшеница 7-50 до 8-—, жито 6-40 до 6-60, ячмѣнь 6-— до 7-50, овесъ 6-25 до 6-75, горохъ 6-— до 9-—, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-30, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подоляччина: Пшеница 7-40 до 7-90, жито 6-25 до 6-50, ячмѣнь 5-90 до 7-50, овесъ — до —, горохъ 6-90 до 8-50, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-25, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-75 до 8-15, жито 6-65 до 7-10, ячмѣнь 6-15 до 8-—, овесъ — до —, горохъ 6-50 до 9-—, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-70, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

НА ДОСЛАНЕ.

Нагла смерть. Нѣхто зъ уважаемыхъ читателей яко большій газеты бодай разъ не надѣбавъ повысшій слова. Непривѣтний гѣсть зовеся „апоплексією“, що нагле и несподѣвано забирає и найбѣльшого чоловіка безъ попередньої недуги. Але по найбѣльшой части заповѣдаєся апоплексія вже напередѣ, а якъ уважати на тѣ позначки, можна дознати зъ працѣ Ром. Валемана, котра подає выключно лишь діететичне лѣченье. Въ 17 накладѣ появившеся дѣло „Ueber Schlagfluss“ можна даромъ и оплатно одержати у аптекаря К. Крижановского у Львовѣ.

Д-ръ П. Кухарскій

лѣкаръ шпиталю св. Софіи

ординує одъ 3—5 год. 3113 (3—5)

Хоружина ч. 5, рѣгъ ул. Академичной.

Маю честь завѣдомити, що я отворивъ канцелярію адвокатуку въ Тернополи въ домѣ п. Сафѣра, при улицѣ Паньской вышшій подѣ ч. 702.

Зъ поважаньемъ 3114 3(—6)

Д-ръ Иванъ Лошнѣвъ.

Оповѣщення.

Маемо честь симъ повѣдомити, що зъ днемъ 9 н. ст. вересня отворилисьмо въ Рогатинѣ на мѣстѣ тамошней „Повѣтровои Народной Торговлѣ“ филиальный складъ нашего товариства въ томъ самѣмъ лѣзкозі, де попередно була „Повѣтрова Народна Торговля“. — Поручаючи сей новоотвореный нашъ складъ ласкавымъ взглядомъ и опѣдъ П. Т. Публички заявляемо, що стараньемъ нашимъ буде добрымъ товаромъ, охочою услугою и по возможности якъ надейшевшими цѣнами купующихъ у насъ услужити.

У Львовѣ 10 вересня 1889 3119 (2—8)

Дирекція Народной Торговли.

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ
у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ,
Тернополи, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрию,
Снятинѣ и Самборѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (найбѣльшій).
Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:
Плуги Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. зр. 11; Колѣсники зр. 6.
Пажники-обгортачѣ до бульбѣ въ двоухъ частяхъ 18 зр.
Сѣчкариѣ по 24 зр. 2948

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякыи вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневнымъ.

Поручения зъ провинціи выповняє одворотною почтою безъ провизіи. 2222 121—0

Р. КРИММЕРЪ

Львовъ, Готель Французскій.

Головный складъ вырѣбѣвъ гумовыхъ

поручає яко спеціальность

дешевше якъ всюды:

Гумовыи плиты
Гумовыи вулкы
Гумовыи шпурны
Гумовыи пакунки
Гумовыи цераты и скатерти
Гумовыи ходники и рогажыи
Гумовыи простирала
Гумовыи калашѣ
Гумовыи плащѣ
Гумовыи бѣлье
Гумовыи подушки
Гумовыи баллоны и мячѣ
Гумовыи забавки
Гумовыи фартушки
Гумовыи подшанки
Гумовыи миски и ванны
Гумовыи чепцѣ
Гумовыи бандажѣ
Гумовыи панчохи
Гумовыи стаминки 3121 (2—8)
Опатрунки
Артикулы хирургичный.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

Одбывши студіи зъ обсягу дентистикимъ въ клиникѣхъ въ Берлинѣ заложивъ атедіе дентистичне при пляну Маріаннѣмъ ч. 10 и ординує одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣхъ операций dokonує на желанье безъ болю, одбавляючи чувство кожанню або розвеселеніємъ газомъ (Lustgas). Штучныи зубы выговтовляє на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 52—?

КОЖДУ ДИВОВИЖУ

уникає.
Нема тутъ омажѣвъ, примѣромъ, якъ довогъ стане припасу, або що то вары закупленіи при маѣхъ купуровѣ, нечуване! зачудовує! случайно! и т. п. Нема тутъ нѣчо подобного! бо весь той крикъ не придасть на нѣчо, а лишь дѣлами треба доказати, а о томъ може Впос. публичка переувѣдѣти, коли скоро замовить отсы справдѣ дешевъ и вѣлыми солидныи товарами.

Для мужчинъ: Цѣле убрание зъ сукна найбѣльшой якості, новой моды (сукруть, штаны и камизелька), добре зроблене, перше 18 зр. — теперъ зр. 10-—, таке саме убрание, першой якості, перше зр. 22-—, теперъ зр. 14-—, таке убрание першой якості, перше зр. 30-—, теперъ зр. 18-—.

Для хлопцѣвъ въ вѣдѣ 8—16 лѣтъ. Цѣле убрание зъ сукна, доброй якості, сдѣланного фасону (сукруть, штаны и камизелька) перше зр. 15, теперъ зр. 8-—, таке убрание першой якості, перше зр. 22-—, теперъ зр. 12-—.
Для дѣтей одъ 2—10 лѣтъ: Цѣлыи убрания, гарно прибраныи, перше зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, таке убрание першой якості перше зр. 12-—, теперъ зр. 5-50, таке убрание першой якості, перше зр. 18-—, теперъ зр. 8-— 2965 19—25

При замовленіяхъ проситесь укладѣно уважати на отсы:
При убранияхъ для мужчинъ проситесь подавати обсягъ грудей и довготу кроку пося мѣры сантиметровой, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ найдокладнѣйше вѣкъ а такожь краску жаданого убрания.
Розсылаєся точно за послѣднатою або надбавляємъ готѣви.

Оболиво уважати: що ось тутъ наведенъ томыры суть найбѣльшой якості и продаются по такъ дешевѣмъ цѣнамъ, що на збиралася надто великій припасъ.

Klein's

Internationale Waaren-Exporthaus
Wien I, Kohlmesseergasse 7.
Що не подобаєся, одбываєся, або завернується грошѣ.

ВРИ-

твы правдивый швейцарскій англійскій, мыльнички, ремѣнцѣ и марморки до острѣна, мыла. 2537 пензлѣ и т. п.

поручає найдешевше

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлыи мужеского, товаровъ галантерейныхъ, вырѣбѣвъ рукавичничихъ парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Господина,

знаючи повѣсти господарство якъ мѣске такъ и сѣльске, глядає мѣсця. Близша вѣдомѣсть въ редакціи „Дѣла“.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ уѣзпечевъ въ Празѣ.

Уѣзпечайте будынки и збѣжа!

Мало такихъ лѣтъ, чтобы рольникъ безъ великихъ ударѣвъ элементарныхъ могъ дочекатися жити; а дождѣсь ихъ, якъ великыи знищеніємъ для него есть огонь, котрый не лишь его будынки но и всю его надѣю, збѣжанныи хлѣбъ ему въ колыкохъ хвиляхъ забирає и обертаетъ въ попѣль.

Такимъ несчастіємъ притѣненый рольникъ цѣлкомъ збѣдѣвъ, на коли бытъ не постарася завчасу еще о належитую охорону для своего майна заасекурованіємъ въ ретельномъ заведеніи.

Небезпечность огню, яке именно въ осени въ тѣсно забудованныхъ сѣлахъ и будынахъ переполненныхъ всякими запасами есть велике и накладе на каждого правого господаря, одбавляющаго о добро снов и своихъ родины, пыльный обовязокъ, не лишати своего майна безъ асекураціи.

Для господарѣвъ подає добру охорону осолоенно банкъ взаимныхъ уѣзпечевъ „Славія“, котрый совѣстно и заравъ ликвидує шкоды при помочи двоухъ мужѣвъ довѣрѣ, зъ котрыхъ одного самъ пошкодованныи выбирає, при чѣмъ „Славія“ шкоды въ цѣлости и заравъ вылагоджує.

Въ загалѣ „Славія“ старася подавати своимъ членамъ що разъ большѣе користей и зобовязанъ своии напротивъ членѣвъ якъ найбѣльшѣе сповинати.

За дуже умирковану плату уѣзпечаетъ „Славія“ не лише будынки, знаряды господарскыи, худобу и т. д., але на часѣ доволѣный, уже одъ 3 мѣсѣцѣвъ починати такожь запасы збѣжа и пашу въ забудованныхъ, оборотахъ и стѣртахъ.

Не повиненъ бы проте нѣхто позѣстати безъ уѣзпеченія, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при такъ грѣзномъ небезпеченствѣ и такъ подуналомъ станѣ економичномъ цѣлого краю, подѣ вѣлыми користными условиями асекураціиными, якъ дає „Славія“.

!! Уѣзпечайте-жь будынки безъ перервы и збѣжа хочъ на часѣ молотѣбы !!

Внесєи до уѣзпеченія приймає Головна репрезентація банку „Славія“ у Львовѣ, улицы Коперника ч. 5 и кожде мѣсѣце Заступництво того банку. 3074 (2—3)

Головне заступництво бан. „Славія“ у Львовѣ.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшеныхъ огнетрѣвалыхъ тектуръ асфальтовыхъ

до покрытия дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИПКЕВИЧА, вижнинира

Львовъ ул. Корытна ч. 13

поручає:

41—?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ одъ вѣжкѣ, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНІИ ИЗОЛІРПЛАТЫ, ульпшену огнетрѣвалу асфальтову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрытия дахѣвъ, звѣтокъ 10 метрѣвъ □ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛТОВЫЙ до консервации дахѣвъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.

Осущас асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнымъ доси въ техницѣ наибольшѣе вѣхъ стѣны въ помешканяхъ.

Фабрика выговтовляє въ цѣломъ краю своими людми покрываня дахѣвъ огнетрѣвалую тектуру и ихъ репарации.

Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ приймає Іосифъ Запаталяскій.

Основанныи въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улицы Краковска число 9.

поручає:

Старій вина угорскыи лѣтничий и натуральныи вина столовыи одъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житнякы, Румъ и Аракъ de Goa.

Старій Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.

Оригинальный вина шампанскыи и правдивый Конякъ французскыи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 2847 72—?

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на жаданье даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничной сѣбнымъ медалемъ за старій вина.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найчѣльшѣйшій кадила, одзначеный численными медалями заслуги:

ар. кр. ар. кр.

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найчѣльшѣе въ пачкахъ по 50 кр. и 1-—

КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ складаєся зъ цѣтѣвъ, живиць и балсамѣвъ выдающихся дуже при амыи запахѣ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачка по 25 кр. и — 50

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годѣ по полудни. Литературный додатокъ. Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей. выходить въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Карола Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта). У Вѣднѣ M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8. M. Stern I. Wollzeile 24. H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платитъ у Львовѣ.

У Львовѣ дня 7 (19) вересня 1889.

Въ справѣ аренды пропинаціи выдала дирекція фонду пропинаціи для делегатівъ широку и обширную инструкцію, въ которой велитъ при дослѣдствованіи фактичнаго доходу глядѣти на число людуности въ дотычній мѣсцевости, число шанковъ и на обдѣлѣ трукновъ, на оцінѣ старосты и збѣзана старшихъ арендаторовъ, на впливѣ закона о податку одъ горѣвки и т. п. Для полагожденія справы що-до внесенныхъ офертъ о удѣленіи лиценцій пропинаціи мають делегаты завѣзвати всѣхъ управленыхъ властителей, а такожъ теперѣшнихъ и бывшихъ арендаторовъ пропинаціи, чтобы въ певномъ означеніи маючѣмъ резинци внесли декларацію и выказали квітѣмъ одъ староства, що зложали кавцію рѣзняку-ся тримѣсячному чиншови въ одношеніи до факіонованаго доходу зъ дотычного права пропинаціи за рокъ 1888.

Делегаты мають рѣзлѣдити оферты: при меншихъ пропинаціяхъ, особливо тамъ, где кѣлька управленъ есть въ одній и той-самѣй маетку табуляріймъ, мають звернути увагу на то, чи бы не належало тыхъ кѣлька пропинацій сполучити въ одну цѣлѣсть, такожъ мають делегаты звертати увагу на особасти свойства, односны маетковъ и характеръ оферентѣвъ.

Оферты, котрі суть очевидячки за низькѣй, мають делегаты право одъ разу обдѣвнута; при офертахъ вправдѣ зближенныхъ до дѣйстви вартости права, однакъ не выключаютъ можности добыти вышней оферты, мають делегаты завѣзвати на ново интересованъ стороны и перевести зъ ними протоколярну пертракцію за-для добыти вышней оплаты. Коли-бъ така пертракція не довела до пожаданого результату, то мають делегаты або старатися вышукати вышнихъ оферентѣвъ, або жадати одъ дирекціи фонду пропинаціи, чтобы розписано лицитацию на выарендованье дотычного права пропинаціи.

На подставѣ тыхъ инструкцій розпочали вже панове делегаты акцію що-до аренды пропинаціи. Акція та причиняе безперечно немало клопоту и делегатамъ и интересованымъ, однакъ наибѣльшій клопѣтъ збъ всего того припаде краевѣ. Звѣстаю, якѣ люде суть делегатами и середѣ якихъ односны ведутъ они дѣло. Се-жѣ самы такі интересованѣ, котрыхъ въ сторонахъ важке спѣлѣватъ интересу и тысячный нѣмъ звязи, супротивъ котрыхъ певно kruk krukowi oka nie wykolei!.. Але на

той кручѣй солидарности готова misera contri-buens plebs выйти дуже поганѣ. Уже теперь показуеся, що доходы рѣчнѣй зъ пропинаціи не покрываютъ ратъ амортизаціи пропинаціи-нов поинки и що въ той способѣ повстануть новѣ дефициты, котрі буде мусѣвъ покрыти край. Не досытъ отже, що самымъ закономъ уже властители пропинаціи приспорили собі на кошты краю можливо наибѣльшій корастъ, то ще и теперь буде мусѣвъ край доплачувати за то добро, — и коли въ сусѣдѣй Буковинѣ администратію фондомъ пропинаціи поведено такъ, що пропинація тамашна дастъ що-рѣчно ще кѣльканаять тысячѣвъ надвыжкѣ — то передъ нами стоить перспектива новыхъ додатковъ до податковъ на заповненье дѣрваго пропинаціи мѣшка...

Рухъ людуности въ Австріи въ р. 1888.

II.

(Конецъ.)

Цѣкаві суть цифры, односѣй-ся до вѣку осѣбѣ, заключившихъ супружество въ р. 1888. Наибѣльше жениховъ женилось въ вѣцѣ мѣжъ 24—30 рокомъ жита (46.03 прц.), бѣтакъ мѣжъ 30—40 рокомъ (21.28 прц.), низше 24 лѣтъ (19.53 прц.), мѣжъ 40—50 рокомъ (7.79 прц.), мѣжъ 50—60 рокомъ (3.71 прц.) и вѣцѣ высше 60 лѣтъ (1.66 прц.). Однѣмъ зновъ вышло наибѣльше за-мужъ мѣжъ 20—24 рокомъ жита (30.36 прц.) а такъ само майже мѣжъ 24—30 рокомъ (30.06 прц.), низше 20 лѣтъ бѣдалось ихъ 17.91 прц., мѣжъ 30—40 рокомъ (14.63 прц.), мѣжъ 40—50 (5.31 прц.) а вѣцѣ высше 50 лѣтъ 1.73 прц.

Мужчины низше 24 лѣтъ поженнясь зъ женщинами низше 20 лѣтъ въ 11.467 случаяхъ, зъ женщинами мѣжъ 20—24 лѣтъ въ 14.726 случаяхъ, зъ женщинами одъ 40—50 лѣтъ въ 193, а вѣцѣмъ зъ женщинами надъ 50 лѣтъ въ 30 случаяхъ.

Мужчины мѣжъ 50—60 рокомъ жита поженнясь зъ женщинами въ вѣцѣ одъ 24—30 лѣтъ въ 904, въ вѣцѣ одъ 20—24 лѣтъ въ 324 а нарештѣ въ вѣцѣ низше 20 лѣтъ въ 88 случаяхъ. Вѣцѣмъ мужчинами высше 60 лѣтъ женились зъ женщинами мѣжъ 24—30 рокомъ въ 244, мѣжъ 20—24 рокомъ въ 76 а низше 20 лѣтъ въ 29 случаяхъ. Значитъ, що все таки переважае число супружествъ дуже старыхъ мужичахъ зъ дуже молодыми женщинами, надъ числомъ супружествъ дуже молодыхъ мужичахъ зъ дуже старыми женщинами.

Зъ загалной числа заключенныхъ въ р. 1888 супружествъ припадае 77.60 прц. на супружества осѣбѣ, котрі досѣ не были жонатыми взгляду замужними, 12.02 прц. на су-

пружества вѣдовѣвъ зъ дѣвчатами, 5.12 прц. на супружества вѣдовѣвъ зъ мужчинами, котрі не были ще жонаты, а вѣцѣмъ 5.26 прц. на супружества вѣдовѣвъ зъ вдовами.

Черезъ супружества, заключенѣ въ р. 1888, узаконено вѣгалѣ 21.249 неправыхъ дѣтей, а именню 10.864 хлопцѣвъ, а 10.385 дѣвчатѣ. Зъ того числа припадае наибѣльше на Чехію (7.979), бѣтакъ иде Австрія низше (4.478), бѣтакъ доперва Галичина (2.027). Вѣгалѣ было въ р. 1888 на 100 неправыхъ дѣтей 16.31 узаконены черезъ послѣдующе супружество. Число то змѣнилось некористно въ порѣвнаню зъ р. 1887, де было на 100 неправыхъ дѣтей 16.77 узаконены. Зъ узаконеныхъ дѣтей было наибѣльше въ вѣцѣ низше одного року (5.782), наименше мѣжъ 10—14 лѣтами (940), высше 14 лѣтъ было 1.851.

Приходимо бѣтакъ до датѣ, односѣй-ся до смертности въ р. 1888. Въ роцѣ томъ умерло въ Австріи загаломъ 686.573 люду. Большу смертность въ томъ десятилѣтѣ выказуе лишь р. 1882 (686.951) и 1885 (689.493). Вѣгалѣ роцѣ 1885 бувъ наименасильнѣйшій въ томъ десятилѣтѣ, бо въ томъ роцѣ наименше люду уродилося, наибѣльше умерло и наименше было супружествъ.

Роздѣливши загалну тую цифру на поодинокій мѣсяцъ одержимо наибѣльше число случаевъ смерти въ мѣсяцѣ мартѣ (69.342), наименше въ вереснѣ (47.294). Вѣгалѣ бѣльше умирали люде въ першихъ двоухъ кварталахъ року (197.430 + 173.656), якъ въ двоухъ другихъ кварталахъ (147.632 + 167.855). Въ порѣвнаню зъ р. 1887 подвѣслася смертность о 2.08 прц.

Беручи подѣу увагу поодинокій край побачимо, що абсолютно беручи наибѣльше случаевъ смерти припадае на Галичину (202.738), бѣтакъ на Чехію (170.942), Австрію низше (70.308), наименше на Форарльбергъ (2.923).

Въ порѣвнаню однакъ зъ цифрою смертности попередного року, наибѣльшій розмѣрно оказуе прирѣстъ Далматія (14.40 прц.), дальше Форарльбергъ (9.58 прц.), Чехія (6.76 прц.) а наименшій прирѣстъ представляе Буковина (0.68 прц.). Въ деякихъ краяхъ смертность не лишь не представляе прирѣсту, а противно зменшѣе, а именню въ Триестѣ о 0.22 прц., Зальцбургѣ о 2.03 прц. и въ Галичинѣ о 3.28 прц.

Зъ загалной цифрою смертности припадае наибѣльше случаевъ смерти на дѣти, а именню на дѣти низше лѣтъ 5. Въ р. 1888 умерло дѣтей низше 5 лѣтъ 329.327, т. е. 47.97 прц. загалной числа помершихъ. Въ періодъ вѣку до 5 лѣтъ умерло дѣтей низше одного мѣсяца 86.794, одъ одного мѣсяца до року 134.657, одъ 1—2 лѣтъ 51.320, одъ 2—5 лѣтъ 56.566.

Зъ 1000 случаевъ смерти припадае на періодъ до 5 лѣтъ жита 47.968 случаевъ, на періодъ мѣжъ 5—10 лѣтъ 40.07 случаевъ, мѣжъ 10—20 лѣтъ 39.35 случаевъ, мѣжъ 20 до

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріи:

а цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар.
на четверть року . . . 4 ар. 50 кр. на четверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар.
на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція бѣгъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертатся лише на попередне застерѣженье. — Рекламы неопечатанѣ одъ порта

Поодинокое число контуе 8 кр. а в. Оголошеня приймаються по цѣнѣ 6 кр. одъ однимъ стрѣнкой печатной, въ рубр. „Надбѣслѣ“ по 20 кр. а в. Подѣлки числятся по 10 кр. одъ стрѣнкой.

На 1000 люду умерло въ р. 1888 въ Буковинѣ 33.87 люду, въ Галичинѣ 31.40, въ Шлезіи 30.18, Чехіи 29.57, а наименше въ Сиріи. бо лишь 25.07 люду. Вѣгалѣ въ цѣлѣй Австріи умерло на 1000 люду 29.93, а уродилося 37.89 осѣбѣ.

Надвыжка уродженыхъ надъ помершими выносила въ р. 1888 въ цѣлѣй Австріи 203.328 осѣбѣ, въ Галичинѣ 85.253, въ Чехіи 40.225, Моравѣ 18.170, Австріи низшѣй 17.879, Буковинѣ 8.106. — Въ р. 1887 была таа надвыжка бѣльша якъ въ р. 1888, бо выносила 217.076 осѣбѣ.

Загалные число людуности Австріи выносило зъ концемъ 1888 р. 23.647.418. Зъ того числа припадае на мужичинъ 11.556.736 (зъ того на вѣско 162.423), на женщины 12.090.682. Людуность Галичины выносила 6.488.620, а именню 3.190.884 мужичинъ (зъ того 32.735 войска) и 3.297.736 женщинъ. Людуность Чехіи выносила 5.812.635, Австріи долѣшней 2.623.575, Моравы 2.237.436, Буковины 638.729, Форарльбергу (наименше число) 111.031.

Збъ всѣхъ краевъ коронныхъ лишь въ Далматіи, Горницѣ зъ Градискою и Истрии было бѣльше мужичинъ одъ женщинъ — въ всѣхъ прочихъ краяхъ число женщинъ перевышало число мужичинъ.

Одгомѣны повыборчѣй.

Выбѣръ посла въ повѣтъ городецкомъ.

По декотрыхъ повѣтахъ лунають ще нѣшны повыборчѣй одгомѣны, — але зъ повѣту городецкого не много было написано передъ выборами, а по выборахъ досѣ нѣмого. И то правда, що декуды добре выпали выборы, де бѣльше робили, а менше писали, однакъ въ городецкомъ въ одного, въ другого не было, а зъ тымъ и посоль нашъ припавъ!

Послѣдуючи звѣзаню Хв. Редакція „Дѣла“ въ ч. 166, подамо въ дуже коротенькихъ чертахъ рухъ выборчѣй въ городецкомъ повѣтѣ. И такъ:

Що до 1). Интелигенція сѣльска с. в. наше священиство (котре въ всѣхъ справахъ народныхъ повинно передъ вести) въ городецкомъ повѣтѣ въ бѣльшой части подчасъ выборѣвъ або заховалася въ шаралупку, або держалася зъ далека, або и зовсѣмъ ни та справа не обходила, а зновъ мѣжъ тымъ, що брали яку-такую участь въ выборахъ, а взгляду были покланѣй до сего черезъ комитѣтъ центральный, показалося кѣлькихъ люду непевными. Найрѣвнѣйше займалася выборами о. Шведицкій

Жѣноча любовь.

(Зъ французского.)

Въ замку маркизы де Бертрановѣ збѣбралось оданадцѣть ловцѣвъ, що прибули полювати, всѣмъ жевицѣмъ и старшѣмъ лѣкарѣ зъ поблѣвнѣмъ мѣстечка. Пообѣдавши, розговлялись про... любовь.

Суперечались, якъ довго любовь трѣвае. Наводили примѣры люду, що разъ лишь въ житіи любили, и такихъ, що не дознавши взаимной любви, позбавляли себе жита.

Мужчины мѣркували, що якъ выгасне перша любовь, можна ще безпечно залюбоватся рѣвно щиро по другій и третій разѣ. Однакъ жѣнки перечали тому и казали, що лише разъ находить на чоловіка справдѣнна любовь и що до такой любви лише жѣнки способны.

— Се залежне одъ темпераменту — обдѣзався лѣкаръ, що мавъ ласку у хозяйки, бо бувъ чеснымъ чоловікомъ. Знаю такий примѣръ справдѣнной любви, що трѣвала 55 роковъ и закончилась ажъ смертію.

— А то гарно! перебила маркиза, якимъ щасливымъ мусѣвъ бути сей, що его такъ любила!

— Такъ, сѣмъ щасливымъ бувъ дѣсно мужичина. Вы его знаете, се антикаръ зъ нашего мѣстечка, п. Шокѣ. Знакома вамъ и жѣнка, стара Манонъ, що вѣдала сего одъ села выплѣтати крѣсла и рѣкѣ-рѣчно заглядала до тутешного замку.

Панѣ скривили трохи носками, учувши про якусь заволоку, будѣмъ то любовь лише вышнему станову принадлежна; но лѣкаръ не зважачи, мовивъ дальше:

— Буде тому зо три мѣсяцѣ, якъ закликали мене до неї... Заставъ ен въ нужденнѣй госпѣдѣ, де захла була старою своєю шкапою день передъ тымъ. Побѣчъ неѣ побачивъ я двоухъ вѣрныхъ товаришѣвъ... побѣчъ.

Бачивши, що необавки выбѣ остання ен година, велѣвъ послѣти по священика.

Въ нашѣ руки зложила останню свою волю и оповѣла исторію своего жита.

Батько ен и мати трудились тымъ самымъ ремесломъ. Дитину свою, лахманами одѣту, що була нѣмъ товаришкою въ сѣхъ поволокахъ, высылали навѣдуватися за роботою, скоро лише задержались въ якѣмъ селѣ або мѣстечку.

Часомъ забавилася довше, бо ен приманювали чужѣ дѣти. Тодѣ являлся батько и грѣзно клякавъ: „Чого сѣдишь, проклята ропоху!“ Ишыхъ пестощѣвъ не знавала нѣколи. Деколи дарували ѣй милосердѣй панѣ яку милостиню; ховала ен обережно.

Мала тодѣ 11 роковъ, коли побачила разъ бѣла цмѣнтѣря молоденького Шокѣта, якъ плакавъ. Здивувалася, що дитина замужнихъ люду може мати якѣй клопотѣ. Довѣдавшись, що плаче дѣлятого, бо чужѣй хлопецъ взявъ ему два су, бѣдала ему всѣ свои скарбы, сѣмъ су. Звѣзъ ихъ одною рукою, а другою отеръ слѣзы. Зъ радощѣвъ, що его потѣшила, притиснула его щиро и поцѣлувала, а побачивши, що не борониться, поцѣлувала ще разъ и обдѣшла.

Що заровалося тодѣ въ головѣ бѣдною заволокою? Чи сей поцѣлунокъ бувъ початкомъ вѣчной любви, чи лише появою радощѣвъ зъ доброго чину? Годѣ вѣдати!

Одъ сѣн поры думала гадала лише про малого Шокѣта и про кутнѣкъ бѣла цмѣнтѣря, де его вѣрше побачила. На безрѣкъ принесла ему два франка, але не могла его бачити. За те на третій роцъ побачила, якъ пустувавъ збъ школьниками побратимами.

Побѣгла, обдѣйвила и стала цѣлувати такъ щиро, що ажъ заклакавъ. Щобъ его усноковити, передала ему всѣ три франка и 20 сантимѣтъ. Оглянувъ грошѣ, оховавъ и дозволѣвъ цѣлуватися до скончу. Такъ обдавала ему черезъ чотири дальшій роки всѣ свои заработки, а бѣвъ за те позволявъ ѣй цѣлуватися. Разъ дала ему 30 су, разъ два фран-

ки, то зновъ лише 12 су, бо часы были тяжкі, а разъ принесла пятафранковку, що припало ему дуже до сподобѣ.

Послѣдного разу его не бачила, бо выслѣди его до школы далеко, далеко. За те вышла такъ повести дѣла, що прибула зъ родичами до мѣстечка у вакаціи. Въ два рока таѣвъ вырѣбъ и выгаривъ, що лѣдѣн сѣбѣвала его, но бѣвъ перейшовъ пышно бѣла неѣ, будѣмъ не побачивъ ен.

Плакала два даѣ и колѣно тернѣе давило ен сердце до скончу.

Але роцъ одъ року приѣзджала, щобъ его бѣдай побачити. Онъ не звертавъ нѣколи очей на неѣ, а она не посмѣла его навѣтъ поздоровити.

— Се однимъ одинъ мужичина на свѣтѣ — казала, за вышнихъ майже не знаю, чи истнують.

Бѣ родѣчъ померли а она займалася дальше тымъ самымъ ремесломъ.

Коли знову прибула до мѣстечка, куды заодно зверталось ен сердце, побачила молодого Шокѣта, якъ ишовъ за побѣкою зъ якоюсь панѣю; ѣй сказали, що то его жѣнка.

Вечеромъ кинулась до ставу бѣла хаты громадекого уряду. Вытагувало ен двоухъ люду и занесло до антики. Шокѣ выйшовъ въ шляфроцѣ, матеръ ѣй сильно скрѣпе, побѣтавивъ бѣдѣ нѣсѣ фляшечку зъ естеромъ, а коли очунала, сказавъ до неѣ:

— Здурѣла, чи що, щобъ таѣй дурницѣ выробляти!

Доторкнувся до скрѣпѣ, проговоривъ до неѣ — а се выстало ѣй до щастя! Але не хотѣвъ зѣяти заплачу, хоть его дуже просила.

Такъ минало цѣле ен житѣе. Переходячи зъ мѣсяца на мѣсѣе, повертала що року, щобъ его побачити. Навмысно купувала въ антицѣ яку дробничку, щобъ почути его голосѣ.

Оповѣвши намъ сумну исторію своего жита, просила мене, щобъ я всѣ ен грошѣ вручивъ тому, що его такъ любила. „Нехай по моѣй головѣ бѣдай на хвильку згадае про ту,

що обдѣймаюча собѣ всѣго, лише на него працювала.“

Передала менѣ 2.327 франковъ и замкнула очѣ.

Зъ тыхъ грошей обдавъ я священикови 27 франковъ на похоронѣ, а останокъ взявъ зъ собою.

На другій день раненько поѣшовъ я до панѣстѣа Шокѣтѣвъ; заставъ ихъ при свѣдѣнку, румяныхъ, веселыхъ, якими бувають люде, що имъ нѣмого бѣльше не треба до щастя. Запросили мене до свѣдѣнку, а я оповѣдавъ имъ про послѣдѣй хвѣль старѣ Манонъ, думавши, що ихъ поручу до слѣзъ.

Але не сталося такъ.

Антикаръ ажъ пѣнѣвался обуреный, що така заволока посмѣла его любити, а панѣ антикарка такожъ обурена, клякала лише:

— Така жебрачка! — дивѣтъ, дивѣтъ, така жебрачка!

Збравъ Шокѣ и махаючи сильно руками, выбухавъ що хвѣля:

— Що-жѣ вы на те, докторе? А то шалена баба! Кобы зватѣе, бувъ бы казавъ ен полицію выкинути!

На те все не моѣвъ я знайти обдѣвѣди, але хотѣвъ збѣтисъ вже поручѣни небѣжнѣ, про те иѣ кажу не смѣло:

— Перучила менѣ передати вамъ всѣ свои грошѣ 2.300 франковъ. Пѣсля того, що чувъ, гадаю, що панѣство не схочѣте праймати свѣдѣчану по... заволоцѣ, найлѣьше отже буде ту суму обдати на убогихъ.

Панѣство антикаръ чинало здивованѣй зглянувшись мѣжъ собою, потѣмъ на мене, а я вышнѣвъ грошѣ въ рѣзномѣрныхъ монетахъ, позбавивъ зо всѣхъ сторѣнъ краю.

— Якъ же жѣ, кажѣтъ? — пытаю.

— Гм... скоро така була воля небѣжнѣ, — сказала перша антикарка, — то не годѣтѣся, гадаю, обдѣвѣдати.

— Дѣйстно! — додавъ Шокѣ; — можна буде дѣлѣтъ щѣсѣ купити.

— Дѣйстно! — потакнувъ и я, кепкуючи.

зъ Мшаны, а підпомагали его щиро о. Кри-
ницькій зъ Дубровиць, о. Кебузницькій зъ Ве-
рещиць та о. Мичинь зъ Ворохова. Честь
Вамъ отці! Вы були проводниками свого на-
роду, Вы сталися твердинями середъ него,
котрыхъ не здобули ні лестя, ні страху,
ні паньска ласка! За то оо. Черпа-
ниській зъ Криниць і Кульматийскій зъ Го-
родки, хотіли були мужами довір'я, завели до-
вір'я центрального комітету, — не далися на-
вѣть вибрати на виборцѣвъ. Не гадуємо вже
про бесѣду о. Черпашицького на зборахъ пе-
редвиборчихъ въ Городку...

Народъ тутъ темный, въ повѣтъ годѣ по-
дыбати хотѣ-бы одну читальню. Надъ просвѣ-
тою народу трудиться лише десь-не-десъ оди-
ницѣ. О виборцѣхъ селяне не мають наймен-
шого понятя, то-жъ легко давалися руководити
священникамъ, котрі о то старалися, а ще ле-
ше підлягали писарямъ громадскимъ, тамъ,
де впливъ священника незначний. Мѣсяцями на-
родъ буває вже и поцесований. Такъ н. пр.
Фостакъ, дѣк о. Кульматийскій, бувъ здава-
лося найвѣрнѣйшимъ виборцемъ ажъ до са-
мого голосованія, а при голосованіи таки зми-
нявся тай давъ голосъ на польского канди-
дата п. Незабитовского, маршалка городского
рады повѣтрово въ Городку. Рівно-жъ змика-
тила шляхта руска зъ Лозини (найбільше про-
винився шляхтичъ Лозинський), котра пово-
же на паньскій wzgląd-ы... Се обявы мѣжъ
нашимъ народомъ лихій, отже треба имъ за-
побѣдѣти. Тамъ повинні священники уживати
своего впливу, бо лихо буває часто зъ ихъ бѣ-
дужности, якъ примѣромъ въ Ставчаняхъ, де
єсть парохомъ о. Струмийскій (вѣвъ перше
навѣть писарку громадску) а не задавъ собі
на стѣблѣ труда, щоби виборцѣвъ зъ его па-
рохій вийшли люди честні, а то якъ було ихъ 4,
такъ усѣ бѣдали голоси на польского канди-
дата, а сихъ 4 голосѣвъ якъ-разъ треба було
нашому кандидату, щоби зрѣвнявся зъ поль-
скимъ.

Що до 2). Якъ всюды, такъ и тутъ власть
правительственная держала сторону кандидата
польского, хоть не въ великій мѣрѣ, а то ма-
буть тому, що зъ стороны рускон интеллигенціи
акція була слаба.

Що до 3). О власти автономичной нема
що и гадувати, бо-жъ сказано вже выше, що
Незабитовскій єсть маршалкомъ въ повѣтвѣй
радѣ, тожъ и все зъ польского бѣцрку кину-
лось агитувати, а ревностю своєю старалось
придѣлати wzgląd-ы паня маршалка на будущее...

Що до 4) Поляки зъ судового повѣту я-
новского и тѣ, що ближе пізнали честноту
русского кандидата п. Герасимовича, начальни-
ка суду повѣтвого въ Яновѣ, голосували за
нимъ, якъ и пр. зарядъ добръ Голуховского
зъ цѣлон Яновщины. Поляки городского по-
вѣту судового голосували за Незабитовскимъ.
Взагалъ сказавши, майже вся Яновщина (зъ
выятокъ Лозини) голосувала за рускимъ
кандидатомъ, а Городеччина переважно за
польскимъ.

Темному нашему народови, несвѣдомому
важности sprawy, ще простити грѣхъ неуда-
чѣ виборчій, але бѣдужности нашої интел-
лигенціи не можна дарувати... Она мусить на
будуще кочне поправити!

Выборъ посла въ повѣтъ бучацкій.

Нашъ повѣтъ вѣдь-то „твердый“ але —
може навѣть вменно длятого — належить до
найотставнѣйшихъ. Коли прийдѣ якась важнѣй-
ша справа народа, де треба трохи потруди-
тись не оглядаючися на паньскі старосты и
т. п., то „тверды“ мѣняе... Правда при сего-
рѣчныхъ выборахъ наше священство рухну-
лось трохи, але все таки не було енергій на
пожертвованя.

— Но, дайте, постараемся ужити ихъ
якъ наилучше.

Я бѣдавъ грошъ и позорщавшесь холо-
дно, бѣдѣю.

На другій день зъявився Шоке у мене и
безъ дальшихъ короводѣвъ приступивъ до
рѣчи.

— Тая... жѣнка лишила мабуть ще вѣ-
зокъ; де бѣвъ?

— Можете его собѣ взяти, — бѣпо-
вѣдаю.

— Добре, бо саме его потребу.

Хотѣвъ вже бѣйти, але я его здер-
жавъ.

— Лишился ще два псы и стара шка-
пина, може й се заберете?

— Е, нѣ, на що менѣ сего? Зробѣвъ зъ
ними пѣся вашу волю.

Усѣхнувся и сплснувъ менѣ руку. Я не
боронивъ, бо... що-жъ паньство хочете... въ та-
кій дѣръ лѣкаръ зъ аптекаремъ не можутьъ
прецѣвъ жити въ незгодѣ зъ собою.

Обоихъ пѣвъ взявъ я до себе, шкапу при-
нявъ священникъ и давъ ласкавый хлѣбъ, а
аптекарь купивъ 5 гелѣзнячихъ облигацій.

Се була найвѣрнѣйша, найцѣрнѣйша лю-
бовъ, яку я въ жито бачивъ.

Зворушена до слѣзъ маринза додала:

— О такъ, любити лише живи вмѣють!

Передоживъ М. М.

Туреччина въ языцѣ рускомъ.

(Далше.)

2. Назвы красокъ.

Назвъ для красокъ не багато переняли
мы бѣ Туркѣвъ чи Татарѣвъ. Маємо лише
алый (al — червоний); буланый (bulan —
жовтый); карый (kara — чорный) и карма-
зинъ (kermes — темно-червоний).

3. Назвы звѣрятъ.

Огеръ (ajger); лошаць (alasa); ба-
ликъ (balek) — рѣдъ рыбы; бугай (buga);

Сама акція wyborча зачалася надто по-
но. Гр. Волянскій розвинувъ уже бувъ добру
агитацию, постарався о затвердженіи своихъ
кандидатуръ въ польскѣмъ комитетѣ, — а Ру-
сини що? — не могли собѣ дѣбрати кандида-
та. Часъ бувъ уже крайній, а акція wyborчій
не було. Тому напередъ можна було предви-
дѣти неудачу. Коли бѣ мѣсцевый комитетъ
рускій розвинувъ бувъ яку-таку акцію хочъ-бы
о мѣсяць скорше, — все пошло-бы було ни-
шимъ путемъ... Наконецъ поставили Русины
кандидатуру д-ра Сембратовича, судѣвъ зъ Мо-
настириць. Въ бучацкѣмъ повѣтѣ д-ръ Се-
мбратовичъ не дуже знаный, тожъ треба було
розвинуту жыву агитацию, — а того то не бу-
ло. Кѣлька збранихъ на котрыхъ д-ръ Сембра-
товичъ представлялся бѣльше самымъ свяще-
никамъ, якъ селянамъ, не багато помогли рус-
кой справѣ.

Правыборы выпали дуже лихо: повѣби-
рано вѣйтѣвъ та писарѣвъ на виборцѣвъ. Часъ
правыборѣвъ не бувъ належно оповѣщуваний.
Н. пр. въ Переволочѣ мало хто знавъ о пра-
выборахъ, а лише енергій о. Олесницького тре-
ба дякувати, що выбрано 3 рускихъ виборцѣвъ
(лишь вѣйтѣвъ „щоби паны не гѣввались“ давъ
голосъ на Волянського). Въ Зарвенецяхъ и
Рукомани выбрано вѣйтѣвъ, бо мало хто знавъ
о правыборахъ. Въ Зарвенецяхъ скликавъ п.
комисаръ лише кѣлькихъ радныхъ та вѣита и
такъ перевѣвъ вѣйтѣвъ вѣита, котрый має рѣ-
шѣть справу за-для непорядкѣвъ въ касѣ гро-
мадской...

По селакъ вѣдила польскій агитаторы:
економы, писарѣ, вѣиты и самі дѣдачѣ. На-
шѣ-жъ сидѣли тихо... дѣх-то надѣвася на ус-
пѣхъ Русинѣвъ зъ причины роздору мѣжъ По-
ляками (межъ двома кандидатами: Волянскимъ
и Цѣлецкимъ), але тѣ въ послѣдній хвили
пѣйшли разомъ, звѣство: kapłósъ narodowa...

До самыхъ wyborѣвъ злетѣлася тѣмъ-
темная агитаторѣвъ: жиды, економы, писарѣ,
вѣиты, урядники, жандармы, дѣдачѣ и т. д.
За голоса плачено досить грубо, по 50 банокъ
и выше, та й то лише мудрѣйшымъ, бо дур-
нѣйшихъ зачитывувано чымъ-небудѣ. Одного
русского wyborѣвъ зъ Переволочки замѣнили на
часть wyborѣвъ, żeby się wytrzeźwił — хоть вѣвъ
знають, що бѣвъ нѣчого не пѣвъ. Вѣйтѣвъ зъ Під-
замча, Мауэръ, кинувъ грошъ на стѣблѣ передъ
комисією и зъ обурѣньемъ сказавъ: „Мене пе-
рекупили!“ — По тѣмъ вѣсѣвъ не диво, що гр.
Волянскій дѣставъ такъ поважне число го-
лосѣвъ.

По выборахъ справили Хрунямъ велику
комашню. Смѣхъ и плачь збравъ дивитися
на запитыхъ Хрунѣвъ...

Загальні збори общества имени Качковского въ Калуши.

Мимо того, що погода не сприяла, збори
общества им. Качковского въ Калуши удалы-
ся, а головну заслугу того треба приписати
ревнымъ членамъ сего товариства, священни-
камъ, а бѣдакъ и мѣсцевому комитету, ко-
трый зробивъ все, що було въ его свѣтѣ, щоби
збори выпали якъ найльпше. Великій завадъ
въ домѣ Гальперна, на Бани въ Калуши, пе-
рестроено мало-що не коштомъ 300 зр. на зо-
вѣсьмъ приличну салю, украшену зеленою и
сине-жовтыми хоругвами, та поставлено по-
мѣстѣ, що оцѣлено по зборахъ и по музыкаль-
но-декламаторскѣмъ вечеру майъ служакъ
на танцѣ. Дѣокаль, самъ по собѣ вже темный,
прикрашений и перероблений, ставъ ще те-
мѣйшимъ и длятого пѣдавъ зборѣвъ треба
було его освѣтити. Участвѣвъ зборѣвъ яви-
лося споре чело. Найбѣльшій контангентъ

бѣльше вел.-рус. обѣзана (buzine) — малпа;
чабакъ (sarak) — рѣдъ рыбы; кабанъ (ka-
ban) — вѣперъ; бореукъ (porsuk); сайга
(sajgak — антилопа); чацваръ або тете-
ревъ (tedzev), бѣдакъ назвы: товаръ (to-
var) и табунъ (tabun) — стадо коней.

4. Назвы рослинъ и металѣвъ.

Анижъ (anisum); бакалія (bakka) —
всякій полудневый овоць; бальсамъ (balsam)
— рѣдъ живиць; чѣйка (čiček) — назва для
всякого цѣтѣвъ; васильокъ (fesleken) —
звѣтнѣй у насъ цѣтокъ; фасоля (fusilia),
кава (kahve), комышъ (kamış) — очеретъ,
кавушъ (kavun) — цукровый мелонъ; гар-
бузъ (arbus), кукурудза (kokoros), кам-
фора (kafur), лимонъ (limun) — цитрина;
цукоръ (šeker) и тютюнъ (tütün). Зъ ме-
нералѣвъ лише: бѣльше вел.-рус. чугуунъ (cu-
jen) — лѣте зѣлѣзо, и ртуть (utarid) — живе
срѣбло.

5. Назвы зброѣ и знаменъ.

Арканъ (argan) — посторонокъ до лов-
леня людей и звѣрятъ; бандера (bandira) —
хоруговъ; булава (bulava), бунчукъ (bun-
džuk) — мушля, мала кульба, перла скляна;
блѣнта (blinte) — стрѣльба; ганджаръ
(chančer) — великій, кравый нѣжъ; кордъ
(kard) — мечъ перекій; палашь (pala) — ко-
ротка шабля; булатъ (pulad) — крѣпкъ, бѣстрые;
и сагайдакъ (sagdak) — начинье на стрѣльи.

6. Назвы всякого орудя, начиня и приборѣвъ.

Алембикъ (al-ambik) — начинье до
дѣстлованя; аршинъ (arşin) — локоть; дѣ-
бухъ (čubuk) — кій, чабухъ у люльки; им-
брикъ (čbrek) — начинье на воду; фар-
фурка (fagfur) — порцеляна; финжа, фи-
лижанка (filžan); кайды, кайданы (kajd);
каюкъ (kajek) — човенъ; канчукъ (kamčuk);
кантаръ (kantar) — узда; казанъ (kazan)
— котель; ковшъ, ковшникъ (kirčin) — зба-
нокъ; кровать (kegevet) — лѣжко; кубокъ
(kub), саганъ (sahn) миска, начинье; чайка
(šajka) — судно козацке; топѣръ (tabar);

доставили таки самі калускій мѣщане, котрыхъ
явилось пѣвно звыжъ дѣства. Далше було
численно заступлене духовенства, особливо
старше, звѣхавшесь навѣть зъ подальшихъ
сторѣвъ. Свѣтское интеллигенціи було мало, а
найбѣльшу ея часть доставивъ Лѣвѣвъ. Проче
припадало на селянъ, котры вже за для слѣты
не могли являтьсѣ дуже численно, але все та-
ки было ихъ досить багато. Всѣхъ участнѣ-
ковъ могло бути — вже навѣбльше — до 500.

Передъ зборами бѣбулося въ мѣсцевѣй
церкви торжественне богослуженье, въ ко-
трѣмъ взяло участь численне духовенство.
Проповѣсть выголосивъ о. Луцкѣвъ зъ Годова,
а до парастаса за упокой душъ Качковского
стануло 15 священникѣвъ.

По богослуженькѣ збравлись участники
зборѣвъ въ назначеннѣмъ мѣсто а председа-
тель выдѣлъ общества п. Б. А. Дѣдацкѣй
бѣкрывъ збори довшою промовою, въ котрѣй
повиравъ збранихъ и назначивъ, що цѣль то-
варства мѣститесь въ чотирѣхъ словахъ:
„трудися, трезвися, учися, моляся!“ Въ тѣмъ
духѣ дѣлало общество пѣдъ управою теперѣш-
ного выдѣлу, выбраного въ Дрогобича; оно
выступало противъ лѣви, пѣявства, темноты
и бѣзбожности. Оно причинило немало до
результату сегорѣчныхъ wyborѣвъ, бо выдѣлъ
выдавъ бѣдѣвѣдѣу книжочку о правахъ и обо-
вязкахъ державныхъ, а на радѣстѣ общества
не було чути до нинѣ, щоби якій членъ об-
щества спроневерился при выборахъ народнѣй
справѣ. Далше приписувавъ бесѣдникъ обще-
ству заслугу въ тѣмъ, що родичѣ посылають
нинѣ бѣльше, якъ давнѣйше, своихъ дѣтей до
школы и що члены общества берутся бѣльше
до промыслу. Для дальшого розвитку народу
— казавъ бесѣдникъ — придалась-бы попу-
лярна сѣльская газета. Общество займалось
уже бѣдъ давна сею справою и два роки тому
на зборахъ въ Коломыи була ся справа пору-
шена; она буде предметомъ нарадъ и на сихъ
зборахъ. Далше казавъ бесѣдникъ, що чело
членѣвъ общества збѣльшався, хочъ ему вѣсѣ
противный вѣтеръ въ очи и що часто цѣлѣмъ
его статьи воперекъ чужѣй а неразъ и свои.
Напоследокъ бесѣдникъ вѣзавъ словами „горѣ
амѣмъ сердца!“ присутныхъ до дальшого
труду, пѣдѣмъ многолѣтство въ честь цѣсаря,
представивъ зборамъ прав. комисаря п. За-
вадского и вѣзавъ до wyboru председате-
ля, заступника и двоухъ секретарѣвъ на часъ
збору. На внесенє п. Дѣдацкѣго избраа
председателемъ о. дек. Стеткевича а на его
заступника д-ра Ив. Добрянського. П. В. Лу-
цкѣвъ, сотрудникъ „Черв. Руси“, вносилъ, що-
бы на секретарѣвъ избрати послѣвъ Гурика и
Барабаша, однакѣмъ выбрано Барабаша а
В. Луцка и ровночалнсь нарады.

Председатель о. Стеткевичъ, подяку-
вавши за выборъ, приступивъ заравъ до на-
радъ пѣдѣла программѣ. Збори увѣльняли се-
кретаря бѣдъ чатаня торжѣного протоколу зъ
загальныхъ зборѣвъ а секретарь п. Луцкѣвъ
позавъ бѣдчитувати справозданье зъ дѣльности
выдѣлу за минувшій рѣкъ. Пѣдъ конецъ спра-
визданя було розказано, що зробивъ выдѣлъ
зъ резолюціями, ухвалеными на зборахъ въ
Дрогобичи: 1) Въ справѣ непоманованя рус-
скихъ свѣтъ деякими властями урядовыми —
оповѣстия власть церковны, що высшій судъ
кравый выдавъ уже до судѣвъ дѣтѣмъ роз-
порядженье; 2) що-до намѣренного введеня
„декотрыми недоучеными людьми фонетичного
способу писаня въ школьныхъ книжкахъ“, —
выселявъ выдѣлъ меморіаль до министра Га-
вача (Голосы: Славно!) 3) що-до основаня рус-
кон народнѣхъ школы въ Тернополи, — вы-
селявъ выдѣлъ пѣтнцію до сойма, а выдѣлъ
еразвы бѣдѣвѣвъ, що соймъ не рѣшилъ сѣвъ
справы... (тутъ додавъ секретарь слова: „якъ

телѣга (talika) — малый, чѣтироколесный вѣ-
зокъ; таца (tasa) — пѣдѣностъ.

7. Назвы инструментѣвъ музычныхъ.

Дуда (duduk) — сопѣлка флетъ; гай-
да (gajda) — сопѣлка чабанѣвъ, бѣчарѣвъ;
корѣза (koruz) — гитара, арфа однострунная;
и талѣмба съ (talumbaz) — кѣтлы.

8. Назва монетъ.

Алтынъ (alten) — монета золота, ди-
наръ (dinar) — монета золота, грѣшь (gruš)
— турецкій пѣстеръ, грѣшь въ загалѣ.

9. Назвы будынѣвъ и пристановищъ людекыхъ.

Амбаръ (anbar) — стодола, шпихлѣръ;
баштанъ (bostan) — огорода зъ яриноу;
шатро (šader) — шатро або вѣльонъ жѣпо-
чій, покрываючій дѣло тѣло; дерга (šerge)
— тканна воиняна, хата, шатро; бѣльше вел.-рус.
кабакъ (kabak) — шиньонъ; каторга (ka-
derga) — галѣра турецка, на котрѣй вѣзано
половоникѣвъ и злочинцѣвъ; колиба (ka-
liba) — хата; кѣшь (koš) — шатро, табѣръ
иомадѣвъ, бѣльше число людей; гамазіяна
(machzan) — магазинъ; майданъ (mejdan)
— одкрыте мѣсце, бѣзвѣще, мѣсце на пере-
гоны; орда (ordu) — табѣръ; паланка (pa-
langa) — загорода, обѣстѣе; шалашь (sa-
laš) — шатро, хата; сарай (serei) у Туркѣвъ
палата, у насъ стодола; и табѣръ (tabor)
— христѣянське воинне укрьпленье.

10. Назвы стравъ и напоѣвъ.

Чиръ (čirš) — страва зъ муки и во-
ды; харчъ (čardž) — выдатокъ грошевый,
кошты; аракъ (ake) — рѣдъ горѣвки.

11. Назвы частей тѣла човѣчього.

Башка (baş) — голова, именнѣ горѣшна
часть головы; бурбегъ (bübrek) — пярки;
кулакъ (kuladž) — пригорщѣ, кулакъ.

(Конць буде.)

звычайно.“) Комисаръ въ голосъ по цѣль-
савъ: Proszę uwag swoich nie robić! Pro-
szę p. przewodniczącego zwrócić na to uwagę p.
sekretarza! Ja nie pozwolę tutaj krytyki sejmowi!
Голосы: По руски говорати! Мы не розу-
мѣмо! Комисаръ: А ja będę mówić po pol-
sku! Голосы: По руски! Тогда одинъ изъ
лѣвѣбныхъ членѣвъ починае говорити, що ко-
мисаръ повиненъ говорити по руски: не на-
рѣдъ для комисаря, але комисаръ для народу...
Комисаръ: Ten rap niema głosu! На то ро-
бѣтьсѣ великій заколотъ, всѣ кричать, коми-
саръ грозить розвязаньемъ зборѣвъ; секретарь
хочѣ читати даше, комисаръ ему перерывае,
а секретарь доказуе, що справозданье друже-
ване у Львовѣ перейшло цензуру и т. д. Пред-
седатель просить о спокѣй. По довѣй хили
умы успокоились и секретарь бѣдчитавъ спра-
визданье.

По бѣдчанню справизданя запитавъ пред-
седатель, чи хто не має якихъ замѣтѣвъ до
справизданя? Комисаръ звертае увагу на то,
що пѣдѣла программѣ треба бы теперъ бѣдчитати
справозданье касѣмъ. Наставъ нова сѣсія. Збо-
ры домагались дебаты надъ справозданьемъ.
Хтось зъ по-за президиѣ: „Мы сегомо пѣдѣ
багнетами!“ Комисаръ: Kto waży się tak
mówić? (до председателѣ) Proszę wżwać do
porządku! Голосы: „Залусѣй, артистѣ-ма-
ляры! Я стою бѣдѣ багнетами!“ Председатель
вызвае до порядку и по сѣмъ наставъ зновъ по-
рядокъ. Збори приняли справозданье до вѣдо-
мости и выбрали контрольную комисію для про-
вѣреня рахунѣвъ. До комисіи выбрано пп.
Т. Бѣдоуеа, о. Сѣрга и о. Скобѣзевского.

Теперъ мали слѣдувати предложеня выдѣ-
лѣ, але передъ тѣмъ п. Марковъ по-
ставивъ внесенє, щоби председатель вѣзавъ
комисаря, абы говорилъ по руски, бо тутъ
нарѣдъ рускій. Председатель заявивъ на
то, що бѣвъ не має права вызвати комисаря,
але по вѣсѣмъ, що тутъ дѣвѣсь, председатель
лишавъ справу его добромъику. (Одъ теперъ
комисаръ уже не бѣзавася.)

На порядку денномъ станула справа
фонду на купно земель, заложеного пок. о.
Ружницкимъ. Председатель, бѣдчитавшій дѣтѣмъ
внесенє выдѣлу, щоби прискорено введенє
въ жѣтые сего фонду, сказавъ: справу сю має
реферувати д-ръ Король. — На то д-ръ Ко-
роль: Я не маю реферувати; першій разъ
тутъ о тѣмъ чуло! Тогда п. Марковъ поста-
вилъ внесенє: спонукати „Народный Домъ“,
щоби бѣвъ пояснявъ, якъ стоить дѣло сего
фонду и щоби бѣвъ зъ своей стороны щось въ
сѣмъ дѣлѣ предпринявъ. Нехай отже збори
выберутъ чотирѣхъ людей: д-ра Добрянського,
д-ра Короля, п. Ропницкого и п. Держка, и
уповномѣчатъ ихъ порозумѣтись зъ „Народ.
Домомъ“ и се дѣло въ рухъ пустаетъ. О Се-
ниѣкъ спротивався wyborѣвъ п. Держка а
предложенью п. Начя. Остаточнѣ выбрано тамъ-
тыхъ чотирѣхъ и пятого п. Начя.

По сѣмъ слѣдувало друге внесенє выдѣ-
лу: справа популярной часописѣ по-
литичной для народу, котрой предлѣгати
для членѣвъ общества була-бы зинжена. Спра-
ву сю реферувавъ д-ръ Добрянскій. Бѣ-
сѣдникъ сказавъ, що сей предметъ бувъ по-
рушений уже на зборахъ въ Дрогобичи и Ко-
ломыи. Общество само не може такои газеты
выдавати, але може то припоручити або яку-
мусь одному човѣчкови, або товариству по-
литичному, якимъ єсть н. пр. „Русская Рада“. И
дѣйствѣ общество се, котрого членомъ єсть
референтъ, розбирало вже сю справу и хотѣ-
ло бы нею заняться; треба бы лишѣ, щоби
збори высказали свою гаду и ухвалили по-
требу выдѣланя такои газеты. Референтъ вно-
силъ отже, щоби приняты внесенє выдѣлу. —
П. Вашкевичъ зъ Переганьска: Мѣй посѣ-
редникъ говоривъ, щоби выдавати для нашихъ
селянъ нову газету политичну; я вношу, щоби
принята „Батьківщина“ за нашу. Для насъ
достаточна одна газета. (Голосы: „Батьків-
щина“ не руска! Мы не хочемо фонетичнѣй)
„Батьківщина“ выдѣсѣе вже 10 лѣтъ и она
аробила багато доброго; у насъ кождый членъ
общества єи пренумеруе. (Голосы: Не має
права говорити! Одобрѣти голосѣ!) Вашкевичъ:
Я єсьмъ сѣмъ лѣтъ членомъ общества и маю
право говорити. Батьківщина газета добра;
она поспомогала народови всѣмъи справы...
(Голосы: Нѣколи! То газета бѣзбожжа!) Наставъ
крикъ, середъ котрого бесѣдникъ не може го-
ворити; бѣнчить свою бесѣду тѣмъ, щоби не
выдавати новой газеты.) — Грендѣжолъ: Яко
селянина дѣвуе мене, тутъ роблятьсѣ роздо-
ры. Я єсьмъ за тѣмъ, що предкладае мѣй по-
передникъ. Тоті мягкі газеты пишуть вѣспор-
оченымъ языкомъ. Такъ читаю въ одній га-
зетѣ: „Земляни“, я того не розумѣю. Чому
не „родимцѣ“? — „земляки“ то „бульбѣ“. Ду-
маю, що потрібна газета, але газета выдѣ-
вана въ нравственнѣмъ религійномъ духѣ. (Го-
лосы: „Посланичѣ!“) Слова „Батьківщина“
такожъ не понимаю, бо я не клѣчу мого отця
— „батьку!“ але „отче!“ (Голосы: Говорятъ
такъ майже всеюды!) А потому и думаю: то,
що запрещено, того не домагаймось! — Го-
сп даръ Петрѣвъ доказувавъ, що тоті „мяг-
кѣ“ газеты пишуть „непорочнымъ“ языкомъ
и длятого треба писати въ церковномъ языкѣ.
По замкненю дискусіи бѣдчитавъ председатель
дѣтѣмъ внесенє въ справѣ выдѣланя попу-
лярной газеты политичной и запитавъ абра-
вѣхъ, чи она на то годѣтсѣ. Голосы: Прини-
маемо! Принимаемо!.. Прошу читати голо-
сѣмъ! Не розумѣмо! Ще разъ прочитати!

Третій рефератъ о читальняхъ мавъ д-ръ
Драмади кѣвъ Жовкви. Онъ поучавъ, якъ за-
кладати читальни и якъ ихъ вести, щоби они
не упадали. Референтъ бувъ за тѣмъ, щоби
при читальняхъ закладати касы позичковѣ на
пѣдѣла тѣхъ статутѣвъ, котры вытѣсѣсывавъ
д-ръ Кѣстъ Лѣвѣцкій для читальнѣвъ въ Винни-
кахъ бѣдѣ Жовкою ажъ въ трибуналѣ адми-
нистраціи. Онъ поставивъ бѣдакъ резо-
люціи: 1) Завѣдати всѣхъ патріотѣвъ и отцѣвъ
духовныхъ до закладаня читальнѣвъ; 2) закла-

писався, при чомъ двѣ години рисунковъ числятся за одну году выкладу. Гостѣ не окладаютъ лѣткою оплати. За испытъ вступный платится такоу 2 ар., котра есть заравно и выноснымъ ученика, принятого до школы на основѣ добрыхъ успѣховъ почиту. А что стипендіи надаютъ по зложенію испытъ въ первое побороу, тому каждый ученикъ ново принятый муситъ собѣ заперти собѣ удержанье до наименше на пѣть року. Вписъ учениковъ зачнута на основѣ писемного подали бѣ 1 жовтня, испытъ вступный 7 н. ст. жовтня, а отворенье куроу наступитъ 12 жовтня, 1889. Кто на вносене поданье не одержитъ одмовной одповѣды, може уважати, що буде припущеный до вступного испытъ або взглядо буде припущеный до школы. Шобъ оминуты пытанъ оповѣщуся: що вступный испытъ одбуваея зъ математики, физики, наукъ природознаводства и географіи, а такожъ муситъ доказати, що достаточно володѣе языкомъ польскимъ и нѣмецкимъ, якъ въ мовѣ такъ и въ письмѣ.

— **Безутона крѣпчѣсть.** Одному священнику, що по руски замовлявъ собѣ книжку въ редакциі Przeglad-u Powszechno-го въ Краковѣ, прислали книжку и такъ дописали: Kogoszpendencye prostomy po polsku pisal, bo w Administracyji nie wzyscy umiemy po rusku, a za profesora mi chodzic i prosic o tymczasienie wiele czasu zabierze (!) А треба знати, що тѣ, прихителѣ Русинѣвъ друкують у себе книжки рускѣ!

— **Злодѣи на залѣзничихъ.** Помѣжъ Мархейъ а Найгайзель на Угорщинѣ щезали бѣдъ колькохъ лѣтъ зъ побѣдѣвъ залѣзничихъ переселки товаровъ. Крадежи доконувано систематично. Подозрѣнье впадо на службу при одбои побѣдъ товаровъ и тому зроблено ревизию въ домахъ. У старшого кондуктора Германа найдено формальный складъ краденыхъ товаровъ и тому уявлено значне число урядниковъ залѣзничихъ.

— **Нафта въ твердѣмъ станѣ.** Французскій хемикъ Альф. де Миллефе предложивъ французскій институту въ Парижѣ Societe d'encouragement нафту въ твердѣмъ станѣ. Кусники такой нафты даються крапты ножомъ, але сутъ на тѣлько твердѣ, що можна ихъ держати въ рукахъ. Нафта въ той формѣ може служити на паливо и гризати менше мѣсця займае якъ уголь. Такожъ не займаея бѣдъ разу; цѣла полумѣнемъ, лишь горитъ збѣльня мовъ дерево и не експлодуе.

— **Оригинально здоганяли!** Передъ колькома днями въ саме полудне утѣкло трѣхъ вѣзвѣвъ-вожковъ зъ вѣзницѣ гарнизонной въ Перемышлѣ. Утѣкали они черезъ Гарбаръ на Болоню а за ними пустились здоганяти профосъ и патруля. Коли вѣзвѣвъ прибули надъ берегъ Сану, побишли въ брѣдъ на другу сторону а надъ берегомъ лишились патруль и профосъ. Не хотѣли мабути замочити нѣтъ, бо попросили у п. А. вѣзка и такъ переѣхали черезъ Санъ за утѣкающими. Чи ихъ здоганяли, не знати, бо сего не подае вже Gazeta Przemyska.

— **Зъ подорожю по Африцѣ.** Правительство французске выслало ученого подорожника Фондера до розслѣду жерелъ Ниагильонъ въ Африцѣ, и бѣ по трѣхъ лѣтахъ своєю подорожю звидѣвъ мѣсцевости Ахика, Батекко, Макоко и инши, де живуть дикі племена людей. Мѣжъ иншимъ оповѣдае бѣ о годованіи людей, котри опсѣла мають збѣтоси. На збѣдженіе признаный лишь люди полоненіи въ войнѣ, мешкають они по 50 разомъ въ хатахъ покрытыхъ стрѣхою и обведеныхъ доволка палисадою. Тѣ люди, мужчаны и женщины, сутъ добре годованіи и нѣчо не роблять. Знають добре, що ихъ выжидае, але цѣломъ тымъ не журяться. Коли Европейцѣ заявили дежимъ, що ихъ выкуплять зъ неволѣ, то они волѣли лишились мѣжъ своими краями. Коли въ селѣ надходить яке торжество, то одинъ чоловікъ, выбрани выключно до той мисіи, иде разомъ зъ музикою, зложеною зъ флетѣвъ, тамтама и цимбалѣвъ, та зъ воиками до той хаты и огладае та важитъ людей признаныхъ на зарѣзъ. Коли выбере, идутъ сѣ жертвы спокойно на смерть. Боги часомъ дехто зъ нихъ заявляе яку болѣзнь и страхъ, то навѣтъ женщины и дѣти зачинають зъ него смѣяться и бѣ сей часъ спокойно поддаея рѣзни. На великомъ майданѣ выжидае жрецъ фетишовой и каже жертвѣ сѣсти на стѣлѣ, по-за котрымъ на колька сантиметровъ вбитый бамбусъ. Коли сяде, жрецъ бере его голову, згинае бамбусъ и привязуе голову до горѣшного кѣнца бамбуса, одтакъ пускае бамбусъ, котрый тягне голову въ задъ и напинае шню. Женщины починають танцювати доволка жертвы а жрецъ бере щось подобного до серпа и однимъ замахомъ одтинае голову бѣдъ тѣла. Коли печуть тѣло, то голова колыхаея на вершкѣ бамбуса.

— **Дрѣбный вѣсти.** Громада Волицы деревальска, пов. камѣнечкого, одержала бѣдъ цѣсаря 100 ар. подпомогти на будову школы. — На поляхъ громады Старой роны, пов. старомѣского, найдено дѣ 4 н. ст. вересня тѣло селянина Федка Вассарабѣ; зъ слѣдства выявилося, що Бессараба убивъ якийсь незвѣстный злочинець. — Буда залѣзничка ч. 10 мѣжъ стациями Фульштѣтъ-Глубока и Надбыль-Вотичѣвъ завалилася дѣ 11 н. ст. вересня и покальчила тяжко муляря Ант. Кендзерского зъ Лашокъ мурованыхъ. — На пѣрѣ правникѣвъ и экономистѣвъ польскихъ зложено на фондацию „Домъ университетскій“ 103 ар. и 34 рублѣвъ. — Фальшивы гульдены появились у Львовѣ; сутъ они зробленіи зъ мѣшанины цины и олова. — Дѣ 3 н. ст. вересня померъ на дорожѣ зъ Городечки до Городницѣ побитый дозорцемъ двѣрскими чоловікъ остаючий въ службѣ у дворѣ въ Городницѣ; небѣдичѣ вертавъ изъ розправы судовой. — Kuryer Krakowski, тыждневу часописъ политичный, набувъ бѣдъ Казимира Бартошевского Юсифъ Орловскій и бѣдъ 20 вересня почне еи выдавати що дня. — Громада Зарѣче, пов. надворьянского, одержала 50 ар. подпомогти на будову школы. — Цѣсарь надавъ подпомогти 13 полку узанѣвъ Франц. Мыслюковому титулъ шамбеляна. — Министеръ просвѣтъ затвердивъ рѣшеніе абору провѣсоровъ выдѣлу правничого въ краковскѣмъ университетѣ, ослѣя котрого д-ръ Альфредъ Блюменштокъ, практикантъ концентный наместничества при краковскѣмъ старостѣвъ, припущеный на приватного доцента права каноничного въ краковскѣмъ университетѣ.

— Въ одной гутѣ олова коло Парижа пукла пѣчь и тысячь кильо олова вылетѣло въ воздухъ; на щастье не потерпѣвъ нѣхто зъ людей при той експлозии. Властителемъ сѣи гуты бувъ Корвилленъ, сынъ властителя фабрики патронѣвъ въ Антверпѣн, де лучилася та страшна катастрофа. — Рада громады въ Збаражѣ порѣшила надати гр. Юр. Борковскому, послони до рады державной, почетне горожанство мѣста Збаража.

Надѣслане. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вытѣчилася простымъ средствомъ бѣдъ 23-лѣтний глухоты и шуму въ ушахъ, готова описати того средства по нѣмцѣки переслати даромъ всѣмъ бажаючимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскаго.

Презенту на Улично, дек. дрогобичкого, над. цѣс. надало наместничство о. Ем. Горничному зъ Барича, дек. перемыскаго.

Пожертный — 5 — оповѣстки.

— Юрій Заяць, выслуженный подпоручникъ цѣсарской гвардіи прибоной, одначенный золотымъ медалемъ хоробрости, сѣрѣбнымъ крестомъ заслуги зъ короною, военнымъ медалемъ, росейскимъ орденомъ св. Анны и перекимъ золотымъ орденомъ оянца и льва, упокоився у Вѣдни дѣ 2 (14) вересня въ 70 роцѣ житя. Покойный бувъ родомъ зъ Буковины, нѣколи не забувавъ на свой рускій рѣдъ и подпомагавъ студентѣвъ-Русинѣвъ у Вѣдни. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Въ Львовѣ выйшла цѣнна книжочка П. Житецкого: Очеркъ литературной исторіи малорусского нарѣчя въ XVII и XVIII вв. Часть первая. Изданіе „Кіевской Старины“. Кіевъ, 1889. Сторѣвъ 162 велико 8-ки. На кѣнци книжки доданы: Словарь книжный малоруской рѣчи по рукописи XVII вѣка — сторѣвъ 102. Цѣна разомъ 2 рублѣ.

— „Практична наука рускомъ правописи въ народныхъ школахъ“ — се заголовокъ новой книжочки, що выйшла зъ друкарнѣ товариства имени Шевченка. Книжочку сю написавъ Григорій Вредьона, редакторъ „Школьной Часописи“ и учитель върѣцовой школы въ рускимъ выкладовымъ языкомъ въ ц. к. мужеской семинаріи учительской у Львовѣ. Мѣститъ она вступитъ п. заг. „Руска правописи и стилистика въ школѣ“ и 19 практичныхъ лекцій. Въ каждой лекціи есть много науки о звукахъ, буквахъ, складахъ, словахъ и ихъ раздѣлѣ, стрѣчкахъ, стихахъ або вѣршахъ; дальше о реченяхъ, писарскихъ знакахъ, о мѣбѣ и еи частяхъ та о твореніи словъ. Дальша часть мѣститъ 24 диктатѣвъ для ортографическихъ вправъ, наукъ о нагихъ, розширенныхъ, стяженныхъ и зложеныхъ реченяхъ зъ водповѣдными вправами, задачами и выробами. Вѣдчи мае короткй оповѣданіи а описи нагими и розширенными реченями — на основѣ устѣбѣвъ зъ школьныхъ читанокъ. Ся перша въ своемъ родѣ книжочка руска може служити учителямъ и каждому, хто займаея ся початковымъ научуваньемъ дѣтей за вповнѣ одповѣдныи и практичныи подручникомъ. Дѣстати можна у автора, въ канцеляріи тов. „Просвѣты“ и въ книгарни Становицкаго Института — по 40 кр. безъ пересылки а по 45 кр. зъ почтовою пересылкою.

— **Змѣсть ч. 17 „Зорѣ“:** Чума (конецъ). — Перевѣдчасный май. Любимое. Сонъ. Нѣчь — стихи. — Черезъ що баба Мокрина богомольною стала (конецъ). — Зъ поезій В. Чайченка: Сопѣть. — Пѣснѣ. Въ хатѣ — стихи. — Житѣ-бутѣ, звычай и обычай горского народу, Ив. Кулакова. — Запалили не вгасили, оповѣданіе Льва Н. Толстого. — Исторія литературы руской. — Наука нашей мовы и письменности, В. Коцовского.

— **Змѣсть ч. 17 „Зерна“:** Снисходительно! — Шкарагуни. — Луцъ и Проць. — Самоувѣрена. — Коли-бы. — Дрѣбный выгадки. — Въ фейлетонѣ: Подъ осенню погоду! — Иллюстраціи представляе Нову хмару, яка находить нашу Галичину при новѣмъ додатку до податковъ.

— **La belle Ukraine.** Подъ такимъ заголовкомъ выдвѣтъ И. Гадомскій въ Краковѣ валесъ на тематъ украиньскихъ; думокъ композиціи С. Краусковскаго.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— **Именованія.** Выдѣлъ краевый именовувавъ доцентами въ краевой школѣ господарства львового: Маркъ Бялобжеского до выкладѣвъ языка польского и нѣмецкого а д-ра Вол. Острожнинского до выкладѣвъ начерку закона цивильного и львового та экономіи сусѣпной. — Намѣстникъ именовувавъ практиканта концептового наместничества въ Новѣмъ Торжѣ Волод. Альберта концептистомъ львовской полиціи а канцелистѣвъ львовской полиціи Вол. Кантора и Кар. Маера овиціалами. Краева рада школьна иминувала дѣйственнымъ учителемъ Ив. Пасацкаго зъ Добрѣвлятъ въ Кропивнику.

— **Перенесенія.** Намѣстникъ перенѣлъ практикантѣвъ концептовыхъ наместничества Адольфа Пунацкого зъ Городка до Нового Торгу а Тадея Левицкого зъ Львова до Городка.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнъ 18 вересня. Зъ днѣмъ 1 жовтня мають бути покликаны всѣ доповняючі резервисты (Ersatz-Reserve) до вправъ на осѣмъ недѣль. Покликъ сей одбудея на основѣ нового закона войскового. — До Вѣдни при-

буть новый наместникъ Чехии гр. Тунъ, якъ говорить, въ справѣ уговорѣй.

Прага 18 вересня. При вчерашнихъ доповняючихъ выборахъ до сойму зъ передѣльства Праги побѣдили всюды старо-Чехи. Грегръ перепавъ.

Будапештъ 18 вересня. Въ соймѣ угорскѣмъ внесе правительство проектъ обмежити дѣяльность судовъ присяжныхъ въ справахъ прасовыхъ.

Бѣлградъ 18 вересня. Королева Наталя прибуде на певно дѣ 29 н. ст. вересня до Бѣлграду.

Парижъ 18 вересня. Булинже выдавъ нову одозву до выборѣвъ зъ окликомъ: Разомъ противъ спѣльного врага, с. е. противъ опортунистѣвъ.

Вѣдѣнъ 19 вересня. Правительство побѣдѣе, що дефицитъ галицкого фонду пропинаціи буде выносити понадъ 30 прц. за дѣла обниженія вартости вынайму пропинаціи и меншой консумціи горѣвки, тому мае внести на сегоднѣшній сѣсін галицкого сойму новела до закона пропинаціи; системъ вынайму права пропинаціи мае залишити а замѣсть того мае ввестись податокъ консумційный.

Берлинъ 19 вересня. Царъ прибуде дѣ 26 вересня до Киль на парохѣвъ „Царевна“.

Софія 19 вересня. Вчера одбулось торжество богослуженіе яко въ роковины подлученія восточно Румелии зъ Болгарією.

Бѣлградъ 19 вересня. Емигрантамъ боснійскимъ дозволило правительство основати „комитетъ для управы справъ боснійскихъ“. Въ обѣзнику комитету говориться: Хотѣмо спѣльно дѣлати зъ всѣми панславистами, заключити зносины зъ италійскими ирредентистами и французскими республиканцами а глядаючи всюды помочи доконати вызволенія Босны.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всѣ о. Гум. въ Тин. За рѣкъ 1889 прийдѣ намъ 18 ар.; давный довѣгъ выровнанный. — Вл. А. Поп. въ Буч. Заплатено до 26 н. ст. сѣрпня. — Хв. Чит. въ Теребовли. Добре.

ПОДЯКА.

По тяжкой и довгой недужѣ упокоився нашъ найдорожшій мужъ и отецъ, Иванъ Цѣпановскій, 9 вересня, лишаючи насъ круглыми сиротами. Въ нашѣмъ тяжкомъ горю було намъ одинокою отрадою, що знайшли помѣчь и потѣху у добрыхъ людей, котрымъ ту складаемо прилюдну подяку. На першѣмъ мѣсці дѣкуемо пану Ив. Долинцѣ, учителю въ Бродкахъ, за все добро, якого мы бѣдъ него зазнали въ часѣ довгого недуги конькиника, та за цѣлый захѣдъ около похоронѣвъ, такъ само о. Шухевичи зъ Красова, що на каждый покликъ выручавъ покойного въ часѣ его слабости та его Вн. суцружъ за тѣ слова потѣхи, якими насъ въ послѣднихъ хвильхъ житя пок. поддерживала. Дѣкуемо всѣмъ Всѣмъ оо., що своєю присутностію звеличали сумный обрядъ похоронѣвъ, а именно Впр. оо. декану Меруновичу зъ Толщева и мѣстодекану Тшепенскому зъ Щирца, оо. Хоминови зъ Мостока, Гулевичи зъ Жиравки, Конавальцеви зъ Хоросна, Любинецкому зъ Сорокъ, Стефановичи зъ Дмитри, Подлѣсецкому зъ Добрянѣ, Залескому зъ Поляны, Хоркавому зъ Милошовой, Ленскому зъ Горбачѣ, Пелехови зъ Черепина, Нароцкому зъ Шоломы, Билинечу зъ Звенигорода, Радикевичу зъ Чижикова, Алексевичу зъ Наварія, Струмиנסкому зъ Ставчанѣ, Елишевскому зъ Николаева, Войковскому зъ Волѣ, Заячківскому зъ Демнѣ, Зарембѣ, лат. пар. зъ Щирца, и Лицови лат. пар. зъ Ракѣвця, а крѣмъ того оо. Гулевичу и Ленскому за трогачий нагробный слова! Дякую и всѣмъ знакомымъ и Вамъ, Честный Парохіане, що не зважаючи на роботу въ поли, такъ численно бѣдалисте покойному послѣднему прислугу! Приймѣтъ всѣ бѣдъ насъ щиро-руске Спаси-Вѣтъ!

Бродки 15 вересня 1889.

Цѣцилья Цѣпановска вдова, Марія зъ Цѣпановскихъ Левичка, Иванъ, Зинови, Евстахія и Василь, дѣти.

Цѣна збѣма и другихъ продуктовъ.

17. л. вересня 1889.

Львадь: Пшеница 7-65 до 8-10, жито 6-70 до 7-—, ячмѣнь 6-— до 8-—, овесъ 6-— до 6-50, горохъ 6-50 до 9-—, вика 5-25 до 5-50, рѣпакъ 16-— до 16-50, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣдъ — до — ар. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13.50 до — ар.

Тернополь: Пшеница 7-50 до 8-—, жито 6-40 до 6-60, ячмѣнь 6-— до 7-50, овесъ 6-25 до 6-75, горохъ 6-— до 9-—, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-30, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подволочиска: Пшеница 7-40 до 7-90, жито 6-25 до 6-50, ячмѣнь 5-90 до 7-50, овесъ — до —, горохъ 6-90 до 8-50, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-25, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-75 до 8-15, жито 6-65 до 7-10, ячмѣнь 6-15 до 8-—, овесъ — до —, горохъ 6-50 до 9-—, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-70, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Курсъ Львовскій

зъ дня 18. л. вересня 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат. Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людѣ. по 200 ар. м. в.	198 — 198 —
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 ар. а. в.	237 — 240 50
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в.	277 — 281 —
Банку кред. гал. по 200 ар. а. в.	— — 216 —

Листы заставны за 100 ар.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 — 101 —	
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	103 25 104 25	
Банку кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 51 л.	97 50 98 50	
Товариства кред. гал. 5% а. в.	100 70 101 70	
Товариства кред. гал. 4% а. в.	96 — 97 —	
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 70 101 70	
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41 1/2 л.	93 80 94 80	
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 52 л.	98 40 99 40	

Листы довжы за 100 ар.		
Гал. Зав. кред. сѣл. 3% а. в. (давн. 6%) въ ликъ.	54 — 57 —	
Гал. Зав. кред. сѣл. 2 1/2% (давн. 5%) въ ликъ.	46 — 49 —	
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— — —	

Облиги за 100 р.		
Индemnизац. галицкй 5% м. к.	104 25 105 25	
Комунальнй Банку краев. 5%, 1 емис.	100 50 101 50	
Позычкы краев. зъ 1873 по 6% а. в.	104 — 106 —	
Позычкы краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50 97 50	

Льсы:		
Мѣста Кракова	24 — 26 —	
Мѣста Станиславова	— — 88 —	

Монеты:		
Дукаты цѣсарскы	5 66 5 76	
Наполеондоръ	9 46 9 56	
Пѣтмперіаль	9 68 9 78	
Рубель сѣрѣбный	1 26 1 36	
Рубель паперовый	1 22 1 24 1/2	
100 марокъ нѣмецкы	58 25 59 25	

НАДѢСЛАНЕ.

Нагла смерть. Нѣхто зъ уважныхъ читателей львѣ яко большой газеты бодай разъ не надѣбавъ повысшй слова. Непривѣтный гѣсть зовсея „апоплексію“, що нагле и неспѣдѣвано забирае и наисильнѣйшого чоловіка безъ попередной недуги. Але по найбольшой части заповѣдаея апоплексія вже напередъ, а якъ уважати на тѣ познати, можна дознатися зъ працѣ Ром. Вайсманна, котра подае выключно лишь діететичне лѣчене. Въ 17 накладѣ появившеся дѣло „Ueber Schlagfluss“ можна даромъ и оплатно одержати у аптекаря К. Крижановского у Львовѣ.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Емилій Давидовичъ

поселився яко лѣкаръ вольно практикуючий въ Мельниці въ повѣтѣ борщѣвскѣмъ.

3122 (2—3)

Д-ръ П. Кухарскій

лѣкаръ шпиталю св. Софіи

ординуе бѣдъ 3—5 год. 3113 (3—5)

Хоруцина ч. 5, рѣзъ ул. Академичной.

Маю честь завѣдомити, що я отворивъ канцелярію адвокатску въ Тернополи въ домѣ п. Сафіра, при улицѣ Паньской вышшй подѣ ч. 702.

Зъ поважаньемъ 3114 (3—6)

Д-ръ Иванъ Лошнѣвъ.

Розкладъ бѣды на залѣзничихъ державныхъ.

важнѣйшй бѣдъ 1 лунія 1889.

Пѣсля львовского годичника.

Приходить до Львова:

Въ напрямѣ зъ Стрыля: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина Станиславова и Стрыля, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыля, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыля, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямѣ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Черновѣ до Станиславова о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту Ясѣ, Черновѣ, Гусятина и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшанный зъ Букарешту, Ясѣ, Сучавы, Черновѣ, Гусятина и Станиславова о год. 11 мин. 6 въ ночи.

Въ напрямѣ зъ Бѣзця: 1) Поѣздъ мѣшанный кожного вторка и пятницѣ зъ Равы руской о год. 10 мин. 10 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный зъ Бѣзця и Сокаля о год. 5 мин. 53 по полудни.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямѣ до Стрыля: 1) До Стрыля, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыля, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрыля, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновѣ, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 30 рано. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Станиславова, Черновѣ, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 рано. — Поѣздъ мѣшанный до Станиславова Черновѣ и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямѣ до Бѣзця: 1) Поѣздъ мѣшанный до Бѣзця и Сокаля о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшанный до Равы руской ко пятницѣ о год. 2 мин. 41 по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшанный до Равы руской ко четверга о год. 5 мин. 1 по полудни.

Оповѣщення.

Маємо честь симъ повідомити, що зъ днемъ 9 н. ст. вересня отворились въ Рогатинѣ на мѣсце тамошної „Повѣтової Народної Торговлѣ“ филиальний складъ нашего товариства въ томъ самѣмъ льокалі, де попередньо була „Повѣтова Народна Торговля“. — Поручаючи сей новоотворений нашъ складъ ласкавими взглядами и опѣцѣ П. Т. Публики заявляемо, що стараньємъ нашимъ буде добримъ товаромъ, охочою услугою и по можности якъ найдешевшими цѣнами купуючихъ у насъ услужити.

У Львовѣ 10 вересня 1889 3119 (2—3)

Дирекція Народної Торговлі.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народної Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемишлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломиѣ, Стрию, Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (найкращіи).
Зъ фабрики братѣвъ Шуликівичѣвъ:
Паути Нр. I зр. 7-60, Нр. II зр. 11; Ко-
лѣсниця зр. 6.
Плужки-обгортачѣ до бульбѣ въ двоѣхъ
частяхъ 18 зр.
Сѣчкариѣ по 24 зр. 2948

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при
100 кил. 5% оную.

Упрашаєся подавати точно величину
свѣчокъ и послѣдню стацію залѣзницѣ, до
котрої має свѣтло выслатися.

2998 ДИРЕКЦІЯ.

П. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякій вартостный паперы и монеты
по курсѣ дневномъ.

Поручена зъ провинціи вышновіе од-
воротною почтою безъ провизіи. 2222 121—0

Р. КРИММЕРЪ

Львовѣ, Готель Французскій.

Головний складъ выро-
бѣвъ гумовыхъ

поручає яко спеціальность

дешевше якъ всюды:

Гумовыя плиты
Гумовыя вузлѣ
Гумовыя шнуры
Гумовыя пакунки
Гумовыя церагы и скатерти
Гумовыя ходники и рогѣжки
Гумовыя простирала
Гумовыя калашѣ
Гумовыя плащѣ
Гумовыя бѣлье
Гумовыя подушки
Гумовыя баллоны и мячѣ
Гумовыя забавки
Гумовыя фарфурки
Гумовыя подишки
Гумовыя миски и вапны
Гумовыя чепцѣ
Гумовыя бандажѣ
Гумовыя панчохи
Гумовыя стампильи 3121 (2—8)

Опатрунки

Артикулы хирургическіи.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Убезпечайте будынки и збѣжа!

Мало такихъ лѣтъ, чтобы рѣшиться безъ всякихъ ударѣвъ эле-
ментарныхъ мѣгъ дочекаться живи; а дождѣсь ихъ, якъ великихъ
випенѣнь для него есть огонь, который не лишъ его будынки по
и всю его надѣю, зобраный хлѣбъ ему въ колыбѣхъ хвилѣхъ забирає
и обертѣє въ попылъ.

Такимъ несчастіємъ пригнетый рѣшиться дѣломъ обдѣлѣ, на-
коли бы не постарались завчасу еще о належитую охорону для своего
майна заасекуровать въ ретельномъ заведеніи.

Небезпечность огню, яке именно въ осени въ тѣсно забудова-
ныхъ селахъ и будынкахъ переповненыхъ всякими запасами есть вели-
ке и нахлѣде на каждого правого господаря, дѣлающего о добро свое и
своей родины, пыльный обовязокъ, не лишати своего майна безъ
асекурации.

Для господарѣвъ подає добру охорону особенно банкъ взаим-
ныхъ обезпечень „Славія“, который совѣстно и сразу ликвидирує
шкѣды при помощи двоѣхъ мужѣвъ довѣрѣ, зъ которыхъ одного
самъ пошкѣванный выбирає, при чѣмъ „Славія“ шкѣды въ цѣ-
лости и сразу вынагорѣжує.

Въ загалъ „Славія“ старается подавати своимъ членамъ що рытѣ
болѣе корыстей и зобовязаны свои напротивъ членѣвъ якъ найсо-
вѣстѣйшыи сповинити.

За дуже укѣрковану оплату обезпечѣє „Славія“ не лишъ будынки,
анарды господарскыя, худѣбу и т. д., але на часъ довольный, уже
одъ 3 мѣсяцѣвъ почавши такожъ запасы збѣжа и пашу въ забудо-
ваныхъ, оборѣгахъ и стѣртахъ.

Не повиненъ бы проте нѣхто позѣстати безъ ubez-
печѣня, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при
такъ грѣзномъ небезпечѣньствѣ и такъ пѣдуналомъ станѣ
экономичномъ цѣлого краю, подѣ велими корыстными
условіями асекурацийными, якъ дає „Славія“.

!! Убезпечайте-жь будынки безъ перервы и збѣжа хочѣ
на часъ молотбы !!

Внесєна до обезпечѣня прѣймає Головна репрезентация банку
„Славія“ у Львовѣ, улица Коopersка ч. 5 и кожде мѣсяце Заступни-
цтво готово. 3074 (2—3)

Головне заступництво бан. „Славія“ у Львовѣ.

Всѣхъ наукъ дѣларейхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

обдѣлыває студіи зъ обѣату дентистичны
въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ
агеліє дентистичне при плацѣ Маріан-
идмъ ч. 10 и ординує одъ 10 рано до
6 вечеромъ.

Всѣякія операціи доконує на жєла-
нє безъ болѣу, обдѣлыває чувство ко-
канкою або розвеселяющіи газомъ
(Lusigas). Штучныя зубы выговѣляє на
золотѣ, лѣвчуку и т. п. 2941 52—?

Академикъ,

правникъ, мающій доволѣтну
практику учительску, глядитъ
лекціи на село одъ 1 жовтня с. р.
Адресу подаєтъ Администрація
„Дѣла“.

П. П. учительѣвъ народныхъ,

приѣзжающихъ до Львова до
складана испытѣвъ, принимаєся
на станцію и харчѣ за оплату
1 зр. за добу. Адреса: ул. Бля-
харска. ч. 2 на долѣ дверѣ ч. 3.
3125 (1—3)

Учительки Русинки

для двоихъ дѣвчатъ глядає О.
Иванъ Шпитко въ Волцєвѣ,
почта Жидачѣвъ. Проститѣся
зголошуватися листовно подѣ по-
3112 даною адресою. (4—6)

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає:

певный и выпроованый средства до выбрания всякихъ
плѣмъ.

кп.	кп.
АМАНДИНА усуває плѣмы зъ сѣбѣвъ цукровыхъ, бѣла, мо- роженого и т. п. флаконъ . . .	25
АПЕИНА вытягає плѣмы тов- стѣ зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25
АПЕТИНА нѣщитъ плѣмы алъ- каличны и мочовы, флаконикъ	25
БЕНЗОЛИНА выбирає плѣмы товстѣ и зъ прѣтъ, зъ мази и попосту, флаконикъ малый 20 кр. цѣлый	30
БРАЗИЛИНА, выправы въ бра- зилійскы матеріи черны, споло- вѣлы и поплѣмленны одъиску- ють первостну барву, стають ласкучими и твердыми, пакѣтъ	08
ЕТИЛИНА усуває плѣмы на по- мѣстѣ зъ фарѣвъ анилиновыхъ, травы, лѣкерѣвъ, и смолы фл.	25
ЯНИНА розпускає плѣмы чер- ны повставши на шкѣрѣ при фарбованіи волоса, флаконъ . .	30
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбра- ня зъ бѣлы барвныхъ плѣмъ, а именнѣ зъ пива, вина чер- воного, овочѣвъ, конфитурѣ, атраменту и т. п. флаконъ . .	20
КВАСОБЪ въ лѣсочкахъ ужи- ваєся до чищеня пальцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05
КОРѢНЬ МЫЛАННЫЙ бѣлый, служитъ до прѣны матерій шов- ковыхъ, потовченыхъ и за- марганныхъ, пакѣтъ по 2 кр. и МЫЛО ЖОВЧЕВѢ уживаєся до выбрана плѣмъ старыхъ зъ матерій вонныхъ, бѣловинъ, нѣщитъ и шовковыхъ, кусникъ	25
ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужеской одѣжѣ, усуває плѣмы повставши зъ пороху, прѣтъ, тѣтону, моло- ка, пива, кавы, шоколадъ, лѣсны, вѣхости, сметаны, росолу и т. п. флаконъ . . .	35
ОКСАЛИНА выбирає плѣмы зъ атраменту, ирѣи и крови, зъ паперу и бѣлы, флашка . . .	25
КВИЛИЯ, матеріи вонныи и шовковы, выправы въ одварѣ Квилян третій плѣмы и одъ- искують свѣжѣсть, прѣтъмъ барва матеріи нѣчо не трѣтитъ, пакѣтъ	06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО- ВЫЙ усуває плѣмы зъ поко- сту, одѣю и живицѣ, флаконъ	25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матеріи бѣлы вонныи зъ замаргана и пороху, пакѣтъ	20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул.
Коopersка ч. 3 и улица Галицка рѣгъ Валоной. Въ филияхъ:
въ КРАКОВѣ Сукопницѣ ч. 20, и въ ЦРНОВИЦАХъ Ри-
нокъ ч. 2. 2529

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

Старѣ вина угорскы лѣвничны и натуральны вина
столовы одъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житиѣпки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскы и правдивы Конякъ
французскы першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 281 73—?

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желаніє даромъ и оплатно.

Обзначенный на выставѣ гигиеничной сѣбнымъ медалемъ за старѣ вина.

Львовска Фабрика Асфальту

и улѣпшєныхъ огнетрѣвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ
до покрыванн дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира
Львовѣ ул. Корытна ч. 13

поручає: 41—?

АСФАЛЬТЪ до ФУНДАМЕНТѢВЪ для изолѣванія мурѣвъ
одъ вѣхости, кладѣмо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ,
ЕЛѢСТИЧНЫИ ИЗОЛІРІЯТЫ, улѣпшєну огнетрѣвалу асфаль-
тову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрыванн дахѣвъ, зви-
токъ 10 метрѣвъ □ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬ-
ТОВЫИ до консервации дахѣвъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-
СКУ безводну.

Осушѣє асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнымъ
дѣєи въ техницѣ наибѣльше вѣхкѣ стѣны въ помѣщеняхъ.
Фабрика выговѣляє въ цѣломъ краю своими людьми
покрыванн дахѣвъ огнетрѣвалу текстурою и ихъ репарации.
Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гварантия 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ принимає Іосифъ Заплатальскы.

КОЖДУ
ДИВОВИЖУ

уникає.

Нема тутъ охлѣбѣвъ, примѣромъ,
якѣ довогъ стане припаєу, або що то-
вары закупленъ при маѣ конкурсо-
вой, нечуванѣ! зачудовѣ! случайно!
и т. п. Нема ту нѣчо подобного!
бо весь той крикъ не припадѣтъ на
нѣчо, а лишъ дѣлами треба доказати,
а о томъ може Висо. публика пере-
свѣдѣтитѣся, коли скоро замѣнитѣ отѣ
справѣ дешєвой и велими солидны
товары.

Для мужчинъ: Цѣле убранье
зъ сукна найлѣпшой якѣсти, новою
мѣды (судрутѣ, штаны и камизелька),
добре зробленѣ, перше 18 зр. — те-
перъ зр. 10.—, таке саме убранье,
першѣи якѣсти, перше зр. 22.—, те-
перъ зр. 14.—, таке убранье найпер-
шѣи якѣсти, перше зр. 30.—, теперъ
зр. 18.—.

Для хлопцѣвъ въ вѣцѣ 8—16
лѣтъ. Цѣле убранье зъ сукна, доброй
якѣсти, елегантного фасону (судрутѣ
штаны и камизелька) перше зр. 15,
теперъ зр. 8.—, таке убранье першѣи
якѣсти, перше зр. 22.—, теперъ зр. 12.
Для дѣтей одъ 2—10 лѣтъ: Цѣ-
лы убраны, гарно прибраны, перше
зр. 7.50, теперъ зр. 3.80, таке убранье
першѣи якѣсти перше зр. 12.—,
теперъ зр. 5.50, таке убранье найпер-
шѣи якѣсти, перше зр. 18.—, теперъ
зр. 8. 2965 19—25

При замовленяхъ проститѣся у-
клѣбно уважати на отѣс:

При убраняхъ для мужчинъ про-
ситѣся подавати обѣсъ грудей и
довѣготу кроку пѣсля мѣры санти-
метровою, а для дѣтей и хлопцѣвъ
якѣ найдокладѣтѣше вѣкъ а та-
кожъ краску жадаюгѣ убранья.

Розсѣлаєся точно за послѣдлатою
або надѣсланьємъ готѣвки.

Обобливо уважати:
що єсть тутъ насѣсныя товары сѣтъ
найлѣпшой якѣсти и продаются по
такѣ дешєвагѣ, чѣмъ за тому, що на-
збирѣєся надѣсно великыи припасѣ.

Klein's
Internationales Waaren-Exporthaus
Wien I., Kohlmesseergasse 7.

Що не подобѣєсь, одѣжѣнаєсь, або
звернутѣся грошѣ.

БРИ-

твы правдивы швайцарскыи ан-
глійскы, мыльнички, ремѣнцѣ и
марморки до острѣны, мыла.

2537 пензлѣ и т. п.

поручає найдѣшевѣше

магазинъ товарѣвъ модныхъ, бѣла
мужеского, товарѣвъ галантерей-
ныхъ, вырѣбѣвъ рукавичныхъ
парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16

Цѣнники на желаніє даромъ.

Господина,

знаюча повѣсти господарство якѣ
мѣске такъ и сѣльскѣ, глядає
мѣсєцѣ. Вѣзнаєя вѣдомѣсть въ ре-
дакціи „Дѣла“.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замѣвити за знижену цѣну
отѣи книжки:

Фавѣтъ, трагедія І. В. Гєгого,
въ перекладѣ Івана Франка, зъ пе-
реднѣмъ словомъ и поясненіями. Цѣна
занижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр.
(зъ рекомендаціоноу пересылкою 1 зр.
15 кр.)

М. Расвєскыи и русскыи пан-
славизмъ, Корнила Н. Устѣяновича.
Цѣна занижена зъ 80 кр. на 50 кр.
(зъ рекомендаціоноу пересылкою 65 кр.)
Taras Szezewenko, zycie i pisa-
ma jego, napisal Gwidio br. Battaglia.
Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою не ре-
комендованоу 25 кр.)

Хто замѣвити всѣ три книжки
паразѣ, одержитѣ ихъ за цѣну 1 зр.
80 кр. разомъ уже зъ рекомендаціо-
наую пересылкою.

Позаяєъ всѣхъ тѣхъ трѣхъ кни-
жокъ уже маю, треба посѣлѣтитѣ
въ замовленіи.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших новітніх“ виходить в четверок, а в п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, в Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за інсерати платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії: . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 16 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані збірки б'ють порозі.

Поодинокі чиселі коштують 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'ють одним стрічкою печатом, в рубль „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подарки числяться по 10 кр. б'ють стрічкою.

У Львові дня 9 (21) вересня 1889.

Збори двох просвітних товариств, котрі в останніх тижнях будилися, спонукають нас сказати кілька слів як спеціально о тих зборах, а саме о других, так і взагалі о зборах і згуртованих народних. Хочемо на де-що вказати, перед де-чим остеретти.

Повинно-б розуміти само собою, що перед народом і для народу, отже і в популярних виданнях і на зборах народних, повинні порушатися лише такі справи, котрі для народу суть бдиовідні, отже котрі також не виходять по-над знання і поняття народу. А однак же в справданню центрального виділу общества Качковського, бдиовідного на зборах в Калуші, знаходилася в таку точку: що-до нам'реного виступу „декотрих недоучених людьми фонетичного способу писання в шкільних кавказках“ виставив виділу меморіал до міністра Гавча. Можна мати різні погляди в справу правописних, в тих справх зовсім не гадаємо тут писати, але се вже-ж чей не може підлягати ніякому сумніву, що до правописного питання братися в його р'шати не можуть люди, котрі в дуже а в дуже переважної більшості ніяким правописом не знають! Отже недавно донесли часописи, що в Франції поспішали гадати теперішню етимологічну правопис змінити на фонетичну; але там займалася тою справою академія французька і перший учень, а нікому в'д'ай не прийшло-б на гадку, втягати до неї французьке селянство або хоч-б і селянське духовенство. Так і тут: хотів хто з противних фонетиків виступити проти неї меморіал до міністерства просвіти, длячого-ж не було сего зробити через „Галицько-руську Матичку“, котра вже-ж єсть товариством науковим? Такий меморіал в'д'ай і мав-б більшу повагу в міністерстві, ніж меморіал бди товариства, зложеного в п'ять шестих частях з селян, а котре однак же професорів університету — бо в'д'ано, що проект введення фонетички до шкільних видань бди двох професорів червоного університету — називав „недоученими людьми“! Чи такий меморіал замість поважного не зробити по просту комічного враження в міністерстві?..

Але менше о меморіалі, иде нам' о далеко важнійшій справі. Межи галицкими (а буковинськими) Русинами суть правописні, язики і національні спори. Коли-б ті спори обмежались тільки на тім, чи Русини в

Галичині (а Буковині) мають писати малоруським чи т. зв. общеруським язиком, а як малоруським, то чи фонетично чи етимологічно правописом, они не були-б так дуже шкідливі. Але ті спори поїшли о много далше і викликали межи рускою інтелігенцією роз'єднання, котре для нас, борючихся доперва о свою національну екзистенцію, єсть в'з високої степені небезпечне. А вже просто погубно і убійно єсть то роз'єднання межи народами, і то народи ще дуже мало просвіщені, котрий ще не зовсім і прийшов до почуття ваги своєї національності. Однак же декотрі інші популярні видання (н. пр. Наука) і товариства не мають такого робити, як морочити тому народну голову о hochdeutsch і plattdeutsch, о фонетикі і етимології (вже й піднимає се, що люди, бдиовідні ті справи, не коче буть зовсім компетентними знатоками их). І з того потім так виходить, що бди селяне думають, що пошуться вишнім об'єднанням, коли на публичних зборах стануть говорити о правописі, о партіях і т. п., замість говорити разумно о своїх справах, висказувати свої потреби. Можна-б сердечо усміятися, як звичайний селянський господар розбирає поодинокі рускі слова, як толкує, що земляк (ziemniak!) значить то, що булаба, а повинно говоритися родимець (у народу д'єдко), і не батько але отець, як другий шукає за нестачкою буквою, котру називав словом, — се було-б дуже потішне, коби не було сумне!

З тих причин деякі появи на зборах общества Качковського мусять у всіх розважних патріотів, без взгляду на их правописні і язики погляди, немилу згадувати. До чого бы то дійшло, як-б так і на наших зборах народних стали бдиовідні такий справи і в такий спосіб! А вже-ж зовсім не трудно бы було приверженцям вишніх літературних пересвідчень заарештувати на зборах „Просвіту“ (або „Народний Рад“) яку подобу „гену“ в противнім напрямі. На щастє досі того не було, а сподіваємося, що і не буде. Протино, коли на зборах товариства „Просвіта“ в Станиславів особа зовсім поважна, старший священник і совітський конесторіальний, став говорить о „Науці“ і внішав після его гадки шкідливих видавничих, предсідатель збору перебив єму бесіду і усунув дразливу справу. Так і на інших зборах предсідатель, маючи такт і енергію, може многу зарадити і повинен се зробити. Також

інші поважніші члени зборів повинні-б в такім разі вмішатися і стеречи поваги зборів.

Найчастіше буває, що ті, котрі на зборах народних виступають в такий трагікомічний спосіб, не роблять того з власної ініціативи, але за чужою підмогою. Єсть у нас, на щастє, горстка людей, котра чи то має в'з т'м свій інтерес, чи то робить з неперваги і недостатку пізнання, всюди, і в публіцистич і в приватних розговорах і на публичних згуртованих, підбюджує одних Русинів против других, с'є роздор і вражду в рускій родині. До с'єх звертається з увагами та пересторогами було-б даремно: за много у них єгоїзму а за мало пізнання. Але до всіх шарих і розважних патріотів ми, виходячи з зовсім об'єктивного становища, не перестанемо бдыватися і заклинати их, щоби, коли коче мусить виступити с'єб між Русинами р'бных поглядів, той с'єб в'єсь в бдиовіднім м'єсці і в приличний спосіб, а щоби не допускали зб'лю партійною враждою заражувати серця народу і баламутити голову.

Не ведеся...

Графови Таффеу якось не ведеся. Угодний переговор з с'єсеціоністами німцями сойму чеського, як в'ємени правительств на дн х хотів навязати кн. Александер Шенбург, перший вице-президент палати панів, — так як розбит.

На записаних кн. Шенбурга до німцях послів сойму чеського, щоби они с'єхотили в'єстися на соб'єрну конференцію до Відня і там в'єсправ'єх концесій для Німців чеських і повороту до сойму чеського переговорились, — на записаних ті бдиовідні під д'єм 15 вересня с. р. д-р Шмейкаль як предсідатель комітету екзекутивного с'єсеціоністів в'є т'м д'єс, що в'єправд'єнім'єй послы з Чехії радо в'єявили-б на соб'єрну конференцію до Відня, але — під двома умовами. Перед'єс'єм жадують они, щоби правительство централне, котре досі не в'єхизало на усмиріння конфлікту чесько-німц'єго і Німц'єм чеським бдиовляло всяких концесій, в'є той справі заняло зовсім інше становище; а бди так домагаються с'єсеціоністи, щоби гр. Таффе і его кабинет в'єразнійше ставили до бдиотия коронації чеської. Дозершати правительство ті условия, то с'єсеціоністи радо в'єявляться до переговорів, а в'є противнім случаю они не з'єйдуть з дороги своєї політики абстіненційної.

Условия ті суть по нашій гадці так тверді для правительства центрального, а з'є другой стороны заявлене д-ра Шмейкала єсть

знов так р'шуче, що з'є тою ново зм'єженою мук хліба не буде. С'єсеціоністи не хотять перекинутися в'є одним словом з'є посланими чеськими, доки правительство не дасть запоруки, що внутрішній дотепершній бдиовісний в'є Чехії б'удуть зм'єнені в'є корист'є элементу німц'єго і що справа коронації поїде в'є воду.

Згадуючи про заходи кабинету гр. Таффеого коло полагодження роздору національного в'є Чехії, про р'єч послів Зиса і Цукра, ми ворожили не даром, що не в'єримо в ніякий усп'єх на т'м полі. Як в'єдео, ми не похибилися в'є нашій обчислені. Нам єсть в'єзв'єстна першущість гр. Таффеого в'є богато справах, а з'є другой стороны знаємо, що Чехи в'є своих аспіраціях суть ненаситні і за надто єгоїстичні, щоби з'єйти в'є становища гегемонії в'є исторично своім краі. Як б'єати possibiles б'удуть они старатися о то, щоби як найдовше удержати нинішню провизорію і тих, що провизорію тую в'єтворили, т. є. кабинет гр. Таффеого. До конституції они не с'єкорі, а клопоты, як родятьс'є для Австрії з'є програми минного „примирення“ народів австрійських, обходять их дуже мало.

З'є другой стороны не в'єримо, щоби хвилево вигідний союз Чехів з'є Поляками і елементами клерикально-феодалними прочих країв Долитавщини не мав при нинішнім змаганні реакційнім на ст'єльк тривкості, щоби с'єсеція Німців з'є сойму чеського мала его поважати. До повалення треба б'є більшій солідарності як німц'єго элементу межи собою, так і більш р'шучої опозиції з'є стороны меншостей соймових в'є загаль. Оттак опозиція сполучена не могла-б мати на ц'єх пустот зм'єни декорацій або бдиовлення гегемонії Німців в'є Долитавщині в'є союз з'є Поляками, бо комбінація та показалася уже раз для Австрії нещасливою. Ц'єкою опозиції мус'єла-б бути програма з'є повним р'євноууправленієм всіх народів Долитавщини і знищенє всякої гегемонії. За тую ц'єну можна-б доперва д'єйти до бдиовісного примирення народів австрійських, а всьей неоправданій аспірації бдиовісам'єй собою як такий, що не бдиов'єдають нинішнім зм'єненім обставинам.

На той темат писали ми вже нераз в „Ділі“. Ми указували, що гегемонія Німців або Чехів в'є Чехії, гегемонія Поляків в'є Галичині, Румунів в'є Буковині, Німців над'є Слов'єнцями і т. д. в'єродить лише більшій антагонизм і роздор в'є краях з'є в'єшаным населенієм. Форитованє одних перед'є другими не має у нас ніякого рації. Система divide et impera постар'єлася уже. Меншости національні суть за надто св'єдомі прав своих, а в'єтворені штучно більшости в'є соймах і більшості в'є рад'є державній за надто проблематичною вартості, щоби в'є них покладали с'єлу. С'єсеціоністам німц'єким жадують, мов-то они суть опозицією за-д'є опозиції. Не в'єходимо в'є то, чи се правда, чи тільки покровка для тих порядків, як нині з'є гори санкціонує кабинет

Згадки з семинарського життя в Перемишлі.

Списав після нотаток В. з С.

(Дальше.)

Катедральний крилос представлявся на в'є хорошо. В'є его склад в'єходили люди в'єкомі старші, розумні, досвідні в'є рефератах, з'є почутієм своєї народности, та й показною будови тіла. Они в'єб були поклякані до собору катедрального крилоса за єпископом Сибігурським і Яхимовичем. Ті св'єтлі і старані о добро єпархії в'єладки клали в'єлику вагу на то, щоби опорожнені капитульні м'єсця об'єднувались спосібними на ті посади людьми. У латинників лекцій в'єб'єр м'єж клиром спосібних людей на крилошанський посади, як у нас, де згадані посади об'єднуються по більшій часті в'єдв'єцями з'є с'єльського духовенства. Но і межи в'єдв'єцями знайшли-б-с'є бдиовідний люде, коли-б при виборі не в'єлади важною р'єл'є протекції та закулисові интриги, як Сибігурський і Яхимович убили на б'єк усунути.

М'єж наведеними капитульними крилошанами займав що-до учености і патріотизму д-р Г. Гинилевич безперечно перше м'єсце. Сей св'єтлий і євечний чоловік, горячий патріот, смілий д'єятель в'є часі бдиовісненія галицком Русі, положив не мали заслуги на народної наві. Як занотувати мусить его життєписець. Но на своє нещастє бди окупився людьми-підхльбниками, давав лекцій послух підшептам, а се шкідило его славі і бдиовляло многих бди єго. При своій учености в'єдав бди лише Біблію старого і нового завіта, печатану в'є Перемишлі, загалував в'єдавати Життя св'єтих, в'єрочім не полишав по собі друкованих памятників. Окрім д-ра Гинилевича не трудилися ніхто бди в'є капитульного клиру, хоч мав до-рогоцінну бібліотеку під рукою.

Крилошане жили в'є своих комнатах кожний для себе, в'єагуючись і р'євизуючись бди часу до часу. Межи ними панувала холодна але перестер'єгана етикета, на що ми патомці дивилися. Стр'єтившись з'є собою, бдидав один другому по старшині покл'єб, не залишаючи висказати титулів, як нині в'єз'єзниманых в'є капитулі достоянстві належали. Обходячись холодно і етикетально з'є собою, они обходилися так само холодно і етикетально з'є єпархіяльними духовенством, трамачи єго при порозі дверей, мов єпископи своих ординарств.

Дявна р'єч, що люде, рождені і виховані під с'єльською єр'єхою, єв'єдомі об'єтаван с'єльського духовенства, — люде, котрі с'єд'єти на шкільних лавках поб'єч своих товаришів, спосібнийших бди себе, і жили з'є ними в'є дружбі, — скоро щаслива чи нещаслива судба в'єдв'єц их на вишній степені в'є єпархії церковній та натягнуть на себе крилошанську тогу, — стаються горди, неприступні, смотрять на с'єльське духовенство, з'є якого лише що в'єйшли, з'є висока, цураються своих шкільних товаришів, і т. д., словом, переоб'єражуються в'є вишніх людей, мов в'є нап'єли води з'є м'єтологічною р'єчи Лєги, та забувають на то, чим же вчера були. Видко, що се не пустомова: homines mutati mores. Нераз можна стр'єтиватися з'є душпастирями, котрі бдиказують на се, що переступивши поріг крилошанський, з'є котрими до недавня на с'єль як єв'єд'є проживали в'є дружбі, зачули ось такє привітання: „А в'є з'є в'єд'є?“ — „Ваше В'єсокопреподобіє не бдиануть свого бдиовісного с'єд'єта та шкільного товариша?“ — „Ага, щ'єс'єб пригадує!“ На той темат дало-б-с'є богато написати, бо пос'єдаю в'є своій теці ц'єкаві в'є с'єй матерії збрав м'єж клиром нотатки. Ті нотатки кидають кепсе св'єтло на тих, котрі, стоячи на св'єтлиці, повинні бути св'єтлим ч'ємності для других, а они не хотять знати перших правил ч'ємності.

При знемож'єл'є єпископ Томі Полянський, упадаючи щодень на с'єлах та про старість апатично в'є справі єпархіяльних, зав'єдували єпархією капитульні крилошане. Єпископ лише підписував реферати, як єму до під'єсу пред'єлавано, але их не читав. А що за плечима слабосильного єпископа д'єлявся р'єзний надух, тому період останніх часів зав'єдування єпархією Т. Полянським причислявся до найсумнішій зар'єдків в'є єпархії. Зав'єдуванє єпархії капитульними крилошанами, з'є котрих деякі не знали другого права, як переперти свою волю, подобне було після мого погляду до господарки в'є улію, коли за-д'є браку мати в'єз'ємуться тругівка до м'єжєня ч'єл'є, де кожда накладає в'є безпорядку по коморках язика, а з'є них не в'єлазить ч'єлы, лише труги. В'є капитулі і в'є зар'єдах єпархіяльних мали важнійший голос крилошане оо. В'єтошнівський, Гинилевич і Кордасевич. Другі крилошане мали слабший голос і з'є тим не тилились перед'є духовенством. Верховодяч в'є капитулі крилошане надавали сотрудицтва, зав'єдательства, уклали терна на опорожнені прихода в'є каплі і т. д., словом, они держали в'є своих руках ар'єонат єпархіяльної справд'єности. Що о т'єм ар'єонаті не дається то висказати, що висказали Ар'єстид і Демостені о ар'єонаті грец'єб, пос'єд'є найліше то, що єпархіяльний клир прилюдно на него жалували, а єго жалоби доходили приватною дорогою до ушей найвишних в'єластей. То була причина, що в'є виду непер'єд'є в'є зар'єдах єпархіяльних надано ad latus знемож'єл'є єпископови Томі Полянському по с'єлі римського б'єре з'є д'єя 1 жовтня 1867 р. д-ра Іосифа Сембратовича, архієпископа на-зіанського in part. inf., занятого під той час при пропаганді в'є Римі, на апостольського адміністратора, по словам б'єре на так довго, donec a Sancta Sede aliter provisum fuerit.

Хоча старактеризувати епоху, яку по-при м'єх Згадках з'є семинарського життя пред'єставляю, не можу залишити, щоби не обговорити тут двох інституцій с. є. терна і патронату, котрі мов зм'єт Лякоопа тиснули груди с'єльського духовенства. Що пишу, пишу об'єктивно і в'єрно, далєй бди того — ког'єб оскорбляти.

Перш с'єд'є патронату стр'єчаємо в'є V-м'є стол'єт'є, де позволено єпископам, бдиуючим церкву в'є чужій єпархії, в'єбрати після волі духовних для услуг церковних. Коли почали церкви і парохії ширитися, позволено загальною фундаментами єго патронам в'єбрати соб'є духовних. В'є VI-м'є стол'єт'є появляється право ц'єсаря Юстиніана, котре над'єляє правом презенту фундамента парохій і церков, а то право потверджує і синод толетанський в'є VII-м'є стол'єт'є. В'є XVI-м'є стол'єт'є р'єшає соб'єр тридентоні на 24-м'є зас'єдані, що патрони церковні мають сво-бодний виб'єр духовного межи єв'єд'єб'єт'єлями о опорожненій прих'єді, і се право об'єв'єзувало за польських часів. Коли по упадку Польщі прилучено Галичину до Австрії, обмежало правительство австрійське 1788 р. право патронату до терна. Ц'єсарь Леопольд II. зносить терно 1790 р. і полишає патронам давне право. По с'єлі губерніяльного рескрипту з'є 31 мая 1847 р. заведено на ново при опорожненых приходах терно, а об'єсла знов єго знесено по с'єлі високого розпорядження з'є 22 липня 1866 р. і патронам стала пред'єлагатися до вибору повна листа кандидатур і пред'єлагатися до тепер.

Інституція терна була-б в'є засаді красна і пожиточна, наколи-б перестер'єгана була яка-така норма. Але що при терні не було ніяких норм, лише самоволя, то терно сталося драконською уставою і деморалізувало духовенство в'є всіх б'єках. Щоби у-в'єйти в'є терно, було одно єв'є, загально в'єв'єтне єредство: мати в'є конесторії так звані „плеч'є“, а що єпископ Полянський та

гр. Тафого. Мы знаємо, що і Русинами закинувано такий рід опозиції, але по роках пересвідченося в самобит Вдні, що погляд сей був дуже хибний. Причиною опозиції єсть кривда, котру усунути належало-бы як найскорше, щоби уйти передь дальшими клопотами і усмирятн вироджуючій-ся фанатизм національний.

Така повинна бути програма кожного правительства, що хоче числитися зъ вымысловымъ положеніемъ Австріи. Тільки до переработки той програмы треба крѣпшій воли і чувства беззглядної справедливости. Тогда сецессионисты чеські не поставятъ гр. Тафого такъ твердыхъ условий, якъ нинѣ, бо буде у нихъ доверіе до програмы.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Сокальщины.

[Громада Корчинъ и еи войтъ Антонъ Сѣрко.]

Невымовно прикро мусѣть бути кождому Русинowi, коли неразъ вычитасъ въ газетахъ про темноту нашего народа и про выскокуване его павками жидовскими, або и ще гѣрше — христiанскими. Але думаю, сто разѣвъ прикрѣйше буде, коли доведѣтся, що якесь село статочне, тверезе, освѣчене, прихѣръ другимъ селамъ, хвалиться до упадку, повертає до свого первѣстнаго стану. Осъ такимъ селомъ єсть въ повѣсть сокальскій Корчинъ.

Село се не велике, а що болѣе, вывѣноване и природою и людьми дуже мізерно, бо крѣмъ того, що орной землѣ, сѣножатей, пасовища и лѣса мало дѣстало при выкупѣ панщинныхъ, а ще на лих и земля плохенка на урожай. Люди бѣдуютъ гѣрко, бо хлѣба свого не выстасъ, а заробѣти нема де. Але-жъ за то надѣлѣтъ Господь Корчинъ добрыми та розумными людьми, що не пожалуваи труда поднести село морально и матеріально.

Особливо А. Сѣрко надивавшися у войску на рбный порядок по чужихъ сторонахъ, ставша войтомъ позавъ зъ кѣлькома своими товаришами заводати и у себе въ громадѣ дѣлшій ладъ. Першю его рѣчю було выкоренити пiянство. Просѣба, грозьба а неразъ и ще що гѣршого повкорочували „оказіа“, а зъ тымъ змѣнилося и пiянство. За першымъ чоловікомъ дѣломъ пошлши в другі: заведено шпихлѣръ громадскій, касу позичкову, ба дальше хоръ в читальню, побудовано дѣмъ громадскій зъ обширною садею и комнатою на крамницю, а тому два роки отворено и крамницю на удѣлахъ. Легко то сказати такъ а такъ у насъ є, але не одинъ твердый гѣрѣхъ треба було розкусити, закнмъ то все зробилося. Та при помочи Божій, своихъ отцѣвъ духовныхъ (о. Гриневецкого и тепѣршн-ного о. Фолиса) и добрыхъ людей усе перебулося гараздъ. Ажъ любо було заглянути до села, де въ недѣлю коршма була порожна а читальня повнѣнька старыхъ и молодыхъ, чоловікѣвъ, жѣнокъ и дѣвчатъ. Жѣнки и дѣвчата то ще радѣйше горючили до читальнѣ, якъ паробки. И все йшло гараздъ: и село поднеслося и А. Сѣрко побогатѣвъ (бо бнзъ таки бѣдненького роду). Сокальщина побачила, що Сѣрко умѣе газдувати въ громадѣ, то выбирала его и до автономичной управы позѣта, такъ що тепѣрь нема такого выбираемого чину, де-бы Сѣрка не було.

Сказати правду, Сѣрко не вызначався нѣколи надзвычайною быстротою ума або и патриотизмомъ, але все такъа бувъ такимъ, якыхъ треба-бы бажати якъ найбільше. Але бѣдъ якогось часу почало у него ити на вспакъ: чи то приходитъ зъ вѣкомъ (бнзъ уже зъ двадцѣть лѣтъ старшувъ), чи таки Богъ уже ему разумъ помрачнѣвъ, досѣтъ що Корчинѣвъ бд-кають на него бѣдъ якогось часу дуже. А коли прислухатися ихъ нарѣканю, то така справдѣ можна побоюватися, що если Сѣрко

другй капитульний крылошане мали по кужели и мечу въ простыхъ и бѣчныхъ лнннхъ численнй родины, тому по пословицѣ „блнзша сорочка бѣдъ кафтану“ процвѣтавъ на велику снало непотѣмъ, а духовнымъ, не маючимъ у конвенторіи „плечей“, трудно було убити въ терно, отже и убѣгатися о праходство. Тутъ не уважалиювано бдичныхъ богословскихъ студій, способностей, заслугъ, доволѣтного въ душпастирствѣ труда и т. д. Молодики безъ нѣвѣжъ заслугъ але „зъ плечей“ доставалися скоро на найлѣпшій въ епархіи приходы, а оснѣвлй душпастиръ „безъ плечей“ вполучивши зъ мѣсца на мѣсцѣ або бдбували по лнхнхъ преходахъ и капеланнхъ. Завоу душпастирѣвъ, котрымъ трудно було до терна дѣстатся та назъ „голодобовъ“ выдѣбуться, тему азъ грнзоты зѣхлши на кепсуа дорогу — ein guter Schmaus treibt Sorgen aus — и померли въ нуждѣ. Щобы убити въ терно, дѣлялися межн духовенствомъ рбного рода интриги, не сѣдѣи въ достоинствѣ духовного стауу. Каждый хотѣвъ бути лѣпшымъ бѣдъ другого, одинъ ценнѣвавъ другого. По комнатахъ крылошанскыхъ лѣзало духовенство, цѣдувало крылошанъ по рукахъ и колено — мѣвъ старѣцъ: Date obolus! — милосердія, якого не знаходило. Щобы свое убожество подѣрпн явными доказами, являлося въ бѣдѣй одежи, бо кого бачено одягеного лѣпше и чистѣйше, той стрѣбався зъ слованами: „Видко, що вамъ добре на сѣлѣ дѣвсѣ, бо отъ яка на васъ одежа! треба бѣдѣйшнхъ вѣти въ терно...“ Зъ сего выродилося фарисейство, бо и замогнѣйшій, прикладючись до духа часу, приодѣгався въ бѣдну одежу, коли заходила потреба явитися въ конвенторіи. Крылошане укладали терна на опоржннхъ приходахъ, ажъ хотѣли, подобно якъ часами и тепѣрь ще, хочъ рѣдко, лучався при приходахъ о тернѣ. Они не звѣждали въ своей гордостн на обзавуючій ихъ статуты капитульний зъ д. 25 лютого 1813 р.,

хочѣе кѣнчнті свое войтованье або не попра-вляться, то громада може утерѣтн черезъ него.

Не хочу вже о томъ говорить, якъ то Сѣрко десотично переводитъ на радѣ громадскій свои „ухвалы“; якъ нѣхто не бачивъ нѣколи рахункѣвъ зъ господарства лѣсового, зъ пасовища и вншнхъ маетѣвъ громадскихъ; якъ нѣхто не знає стану касы и шпихлѣра громадского; якъ нѣхто не розумѣе, на що звнжѣ 140 ар. форшпанового треба що рѣчно п. войтови, и т. д. — о томъ всѣмъ дѣвѣдася А. Сѣрко вѣдай въ невдовѣ зъ нншого боку. — ту хочу лашевъ въ двохъ моральныхъ точкахъ представити особу А. Сѣрка, нехай цѣла Русь сокальска знає, якого то заступника має въ радѣ повѣтвой, школьной окружной и т. д.

Передъ сегорбчными выборами ямовили люди въ Сѣрка, щобы бнзъ не кандидувавъ на выборца, бо инакше буде въ колыѣнѣ, якъ бд-дати голосъ, а тѣ люди знали, чому Сѣрко не мѣгъ-бы тепѣрь бддати голосу на Русина, якъ се давно бывало, коли зъ нимъ було те ннше Сѣрко обѣцавъ у себе дома прилюдно, що не буде кандидувати на выб рѣцъ, абы лишень Корчинѣвъ дали на него 3—4 голоса за-дѣла людского ока. Але було пѣзнати, що Сѣрко не говоритъ зъ чистого сердца. И дѣйстно такъ сталося: въ девъ правыбѣровъ позавъ Сѣрко ходати мѣвъ не свой мѣжъ людьми, а далѣ просѣбою, грозьбою позавъ за собою агитувати. Але Корчинѣвъ стояли твердо, тожъ нѣ злѣбѣтъ Сѣрка, нѣ намовы комисаря Касинѣра, нѣ навѣтъ розбѣстнй полиціе не потрафали нѣшого вѣдѣти: выборцами вышлши дуже чест-най люди, а Сѣрко дѣстатъ 6 голосѣвъ, якъ се ему обѣцали. А такъ похвѣвъ на выборы до Сокала! Але то ще дурннцѣ, бо зъ того не могло выити шѣдѣ, а що его наганѣбилися бабы и хлопцы публично въ сѣлѣ, то прозало. Але отъ що гѣршого робѣтася зъ читальнею. Я гадувавъ выше, що читальня корчинска могла безперечно властнися за одну зъ найлѣпшнхъ въ Галичанѣ. Кромѣ владѣючъ член-скихъ давала ще що року и рада громадска 10 ар., тожъ було зъ того читальню угнѣмати. Головою читальнѣ єсть Сѣрко, — такъ що-жъ? Сѣрко для читальнѣ — то та вода, що ар-гутьнѣ въ мѣсцѣ, а не тече напередъ. А що читальня жнѣ, то лишь власными силами, а Сѣрко лѣдѣвъ выплачує 10 ар. громадскихъ, а вѣрѣтъмъ скорше гамує нѣжъ помагає. Де-жъ то щобы до тепѣрь не було нѣ разу загаль-ныхъ зѣбѣровъ! Тамтого року хотѣвъ свяще-никъ зрѣбити вечерокъ зъ бднчнмъ, а бдтаєтъ и забавоу товариескою. Сѣрко умѣвъ якѣсъ такъ помѣтати, що и речнѣцѣ минувъ, и нѣхто не вѣзвѣсѣ до выконаня програмы. Оттакъ хотѣвъ священнѣкъ скликати загальнй зѣбѣръ читальнѣ, — то Сѣрко не допустѣвъ подѣти уже готового денесеня до ц. к. староства. Священнѣкъ почувся ураженымъ, що зачѣвѣдавъ два разы и то въ церквѣ, що прнѣде на вече-рокъ (по парохіи Розжалѣвъ), а Сѣрко вы-авѣвъ его въ поле... Але до доброго дѣла не повнѣнѣ нѣхто нѣколи зражуватися: тожъ на свято Св. бдды с. р. зновъ запѣвъ священнѣкъ, що по службѣ Божій буде бдѣтъ, сѣтѣвъ, декламатнѣ. И що-жъ? Зѣйшлося цѣвъ 4—5 лю-да до читальнѣ, а священнѣкъ, выждавъ зъ годнѣву, похвѣвъ зъ нѣчѣмъ. И отъ що тепѣрь показуєся: люди зъ умыслу уникѣють дому читальняного, бо Сѣрко закатуравъ до од-ной к мнѣткн якусь бабу, у котрой зѣвѣрають-ся шумовныи зъ села, панѣстуютъ и т. д. Отъ чому на Свободу люди не зѣйшлися!

А що-жъ? — скажете, — то Сѣрко все-могучій, що нѣхто не поважѣтася его затро-нути? Такъ! — какуть люди, — бнзъ всюдѣ значнѣ: и въ польскѣмъ бѣцѣрку (прѣтель п. Полянковского), и въ старостѣвъ, и въ судѣ, и въ радѣ окружной, и при бранцѣ и войтъ и обѣвѣвъ не одному... такъ де-жъ нѣзъ нѣмъ побѣрѣтася?... Ате Богъ ласкає: може ста-тнсь и инакше. А вы, павѣе Корчинѣвъ, на-вернѣтася до читальнѣ и всякого доброго дѣ-ла, то всѣде лнхо само зъ себе вѣстъ познѣе.

де въ бдѣлахъ 6—11 єсть высказана нор-мѣ, пѣсла якои они по совѣсти обѣзѣзѣнн вынѣ-рѣти справѣдлнвѣсть для епархіальнаго вѣлѣру разомъ зъ епископомъ. При такихъ обѣстави-нахъ не було любовя межн духовенствомъ и евархіальною старшиною, хочъ й нѣзѣко-кнѣнѣно и въ очн бѣдѣхлѣбѣвано! Такой ано-рмальный станъ не мѣгъ довѣе трѣвати, терно мусѣло упасть. Коли оно упало, не було мѣжъ духовенствѣмъ смутку ба жалю, бо зъ знѣсе-ннѣмъ терна упала зъ духовенства тяжкй кайданы, якй оно терпѣливо зноснло зъ хри-стнѣвского рѣзнгнацію. Однакъ непотѣмъ за-плачавъ за терномъ гѣрко... но годѣ! Выпада-ло бы тутъ обговорити ще одно средство, ха-рактернзующее елѣху, яку описує, вѣстрогу у-жываво, щобы убитн въ терно, а то, якъ уда-ваносъ „пѣдѣ покровѣтъ сѣ. О. Николая“. Обме-жаєся лише на згадѣтъ того, бо вышнй вѣгля-ды навазуютъ менѣ опадѣнѣе слова. До неоп-рѣдѣлѣвъ въ зарѣдѣхъ епархіальныхъ за часѣвъ аземѣщѣлого епископа Полянського вкрѣпнсь непорѣдка и въ завѣдуваню вдовнчо-саротнн-ского фонду зъ сумными послѣдками дефрав-ладѣй. Одъ того часу залѣгавъ яєсь fatum на згаданѣмъ фондѣ, бо ему трудно роавнѣтсѣ, коли другй инвѣстунці сего рода, пѣзнѣйше о-снованнй, розвиваються краснѣ и користно для сѣоннхъ членѣвъ. Хто при показанныхъ выше трудахъ дѣстатася до терна, а такъ стала ему отворѣна дорога убѣгатися о опоржннѣмъ прѣходѣ, той не мѣгъ же о собѣ высказати, що вже выгрѣвъ лѣтернѣе терно, бо передъ нимъ стояли новыи труды за-дѣла одержѣваня прѣзѣнты у церковного патрона, а се не легка була спрага, бо у насъ патровы рекрутуются зъ найрѣзѣнншнхъ сорты людей.

(Дальше буде.)

Чи-жъ бы вы черезъ одну особу въ сѣлѣ мали въ багнѣ висаутн?... А може А. Сѣрко попра-вляться? Давѣ-бы Богъ, бо се було-бы лучше а для громады, и для него. Побачнмо! А якъ не поправляться, то треба буде зновъ по троха бдѣлнчнвати заслоу зъ секретѣвъ п. Сѣрка...

Зъ Парижа 10 н. ст. вересня 1889.

[Де-що зъ Парижа. — Выстава.]

Не спавши въ дорожѣ двѣ ночи, снами мы дово зъ рана. Взагалѣ Парижане спѣтъ до 9 або 10 годннн рано, а за то рухаютсѣ до пѣзної ночи и йдуть звычѣно спѣти о 2 або 3-бй годннѣ въ ночи. Театры и циркѣ почннавѣются о 8 годннѣ вечеромъ а тягнутсѣ до пѣвночи а потѣмъ идѣся на прѣходѣ по буль-варахъ, каварннхъ и брасернхъ.

Въ Парижѣ єсть безъ сумнѣву ажъ надто богато хорошихъ рѣчей, но и досѣтъ блѣтъ. И такъ наменнѣцѣ не сѣтъ дуже высокой, а дѣлатъ-ся на 5 до 6 поверѣбѣвъ, въ наслѣдокъ того покоѣ сѣтъ малѣй и вышнѣй и выгладѣють якъ клѣтки, однакъ щобы ихъ зрѣбити оказальны на улицю, дають великй бѣвна, сягаючй майже ажъ до пѣдлоги; а щобы зъ такого покою не вылетѣти на улицю, заложѣнн сѣтъ покоѣ ма-лыми желѣзными кратами або ганками, и для-того то каменнѣцѣ въ Парижѣ бдѣтъ улицѣ ма-лѣйшнмъ множествомъ ганнѣвъ. Одна каме-ннѣца єсть до другои подобна и нема тутъ такъ величавыхъ и хорошихъ палатъ, якъ у Вднн. Французѣ старѣеся каменнѣцю подѣлѣти якъ на найбільше комнаты, щобы тѣлько великй зѣсекъ вытягнути, а въ наслѣдокъ того мешка-ють люди тутъ такожѣ и по подѣлахъ.

На сѣдѣванѣ потѣтъ тутъ лиху легку каву зъ молокомъ; гербаты майже зовсѣмъ не пѣ-ся; потѣмъ бдѣтъ 12 до 3 годннн ѣтсѣся свѣдѣ-нѣе а бдѣтъ 6 до 9 годннн обѣдъ. Харчѣ и вѣна тутъ добрѣй и недорогѣй, но сѣтъ реставраціи и дуже дорогѣ та люксѣсовѣй, а щобы реставра-ціи и каварнѣ выдѣлѣлися болѣешими, то Фран-цузѣ украшають стѣнны люстрами и черезъ то выдѣеся люкаль о двѣе болѣешимъ. Прѣ-тѣмъ всѣмъ лѣкѣальности сѣтъ дуже расно о-свѣтленй газомъ и електрикою. Пѣва можна дѣстѣти розлнчного рода, но всѣмъ пѣва занѣ-сѣтъ смакомъ пѣва „боксъ“, котрого склянка мала коштує тутъ 30—50 сантимѣтъ (15—25 кр.). Паво Дрегѣра зъ Вднн и пѣвъ акціѣе зъ Пѣльнѣа смакують тутъ зовсѣмъ инакше, якъ у насъ, и тѣ пѣва для Парѣжа вырѣбля-ються особлнво: и такъ пѣво шѣхѣтѣе Дре-гѣра єсть темнѣйше, снльнѣйше и занѣсѣтъ смакомъ пѣва „боксъ“, а пѣво зъ Пѣльнѣа єсть яснѣйше, якъ у насъ, таѣ болѣе гѣрке, и коштує мала склянка (¼ лнтры) 35 сантимѣтъ. Межѣ вѣнами бднчаються вѣна лѣфѣтъ по 2 до 3 франкн, госотернѣ по 3—4 фр. и шампанѣ Мумъ по 9—10 фр. за фляшку. Найболѣе го-стей ходѣтъ до реставраціѣ Днвалъ, котрыхъ у всѣннхъ мѣсцѣхъ єсть 17 и въ котрыхъ можна за 2—5 франкѣвъ зѣтѣти добре свѣдѣанѣе або обѣдъ зъ вѣномъ. Подѣютъ розлнчнй рыбы, майонѣсе, днчану, ярнѣу, и т. д. Таблѣ-д-отѣ въ велиннхъ гѣтеляхъ якъ на пр. въ Grand-Hotel (Boulevard des Capucins 12) коштують по 8 франкѣвъ бдѣтъ особы — въ прекрасннхъ са-ляхъ и дуже добра кухня, и. пр. котлѣты зъ гома-ра, десѣры, и т. п.

Дня 14 н. ст. вересня 1889.

Выстава єсть справдѣ величѣзна и дуже хорошо прѣтворѣна, а розѣтелѣеся на поляхъ Марса, Трокадера и на есплнзѣдѣ ннвалнѣдѣвъ и займає простѣръ 90 гектарѣвъ поля. Подѣ-лена она на три частн головнй зъ собою полу-ченѣй, а щобы цѣлу выставу обѣйти разъ до-вокола, треба зрѣбити мнло дороговъ. Вѣсѣхъ бд-дѣлѣвъ на выставѣ єсть 83, а въ тнхъ сѣтъ выставлѣнн всѣмъ вынаходѣи людского духа, на котрй чоловікѣвъ може поглядѣти справдѣ зъ гордостію. Студіумъ цѣлои выставки вымагалѣ-бы кѣлька мѣсѣцѣвъ часу, — все єсть тутъ такъ величѣе; а щобы лишь поверѣховъ зъ вы-ставою заѣзнѣтася, то треба на то до всѣмъ дѣвѣвъ часу. Хѣдъ по выставѣ дуже мучнѣи и всюдѣ воздухъ дуже запыренѣннй, а походя-ншѣ по выставѣ кѣлька годнѣвъ, чоловікѣвъ такъ утомнѣтѣся, що ажъ голова бдѣтъ всего крутнѣтѣся.

Урядово зѣлѣа участь въ выставѣ тѣлько Швайцаріѣ, Норвегіѣ, Греціѣ, Сербіѣ, Мекснѣ Сполучѣнй Державѣ, Япанѣ, Туннѣ, Алжѣрѣ, Снѣмъ и Персіѣ, але сѣтъ заступлѣннѣй такожъ Хѣны, Бѣнѣсѣтъ и пооднѣной комнѣты зъ Ав-стріѣ, Россіѣ, Вѣлгнѣ, Англіѣ и Испаніѣ, такъ що кромѣ Нѣмѣччннѣ, Швѣціѣ и Турѣччннѣ єсть майже цѣлѣй сѣтъ заступлѣннѣй.

Выстава украшена многими пѣвнѣльнѣми и городами, котрѣ на нѣчь освѣтлѣються вѣразъ зъ рѣзѣнѣбарными водѣтрѣсѣками, — все то о-особлнво въ нѣчь при електричнѣмъ освѣтленю дѣя чарукочй видѣ. На выставѣ сѣтъ добрѣй реставраціи та всѣмъ выгоды и прнѣмѣности, якъ концерты, балѣты, театры, царѣвъ и пр. (рѣзѣннхъ народѣвъ).

Въ величѣеиѣ сѣлѣ Трокадера, въ ко-трѣй може помѣстѣтася 6000 особѣвъ, бдѣву-ються всѣмъ концерты, а зъ дѣсѣмъ 12 вересня начѣвъ даѣтн вокальнй концерты Дмѣтріѣ Сѣвѣнскіѣй-Агрѣнѣвъ зъ своимъ хоромъ. Дня 12 н. ст. вересня булѣ въ програмѣ вѣмѣ царѣвъ и одна пѣвна украинска! „Oh! pour quoi me marie-t-on si tôt! — chanson petit-rus-sienne“. Трупѣ Сѣвѣнскѣго склѣдѣеся зъ до 40 мужчннѣвъ, 14 жѣнчннѣвъ и до 14 мѣнѣхъ хлоп-цѣвъ, — всѣ въ прекрасннхъ народннхъ (дѣ-козѣннхъ подобннхъ) стрѣяхъ. Имѣѣ для царѣвъ кѣнѣвѣея рефѣномъ: „Многѣа лѣта пра-вѣславннй русскіѣй царѣ“ а Французѣ, котрѣ ослѣстѣннѣи теперь снмпѣтазуютъ зъ Россією, при тѣмъ устѣпѣи дуже плѣсѣкали. Пѣсноу нашу украинску бдѣлѣвавъ хоръ такъ гарно, що у Русннѣ ажъ сѣрцѣ въ груди металѣеся. На кон-цертѣ було зѣвѣтъ 4000 особѣвъ розлнчннхъ на-родѣностей. Могли и нашѣ Русннѣ зъ своєю пѣс-нею сюды прнѣбути, а булѣ-бы робнли великй ефектъ.

До выставки проваднть много вѣходѣвъ, а прнѣбувшѣ на выставу, можна легко заблуднѣти. Сѣтъ тутъ люди зъ цѣлого свѣта и показуютъ свою музыку, танцѣ и зѣнѣчѣи. Однакшѣвъ я булѣвъ такожъ реставрацію вѣдѣнѣску зъ до-брымъ вѣдѣнѣскимъ пѣвомъ и „франкѣурѣра-мѣ“ (ковѣсѣками). На выставѣ стѣють побудо-ваннй буднннѣи рѣзѣннхъ народѣвъ и одна вели-ка пѣдѣа — но все то дуже далеко бдѣтъ се-бе. А въ Парижѣ зѣгалѣи, щобы цѣвъ выдѣтъ; треба много ѣздѣти и всюдѣ много выжѣдѣти, закнмъ де дѣстѣтася. Курѣсъ однокѣнѣною кош-тує 50 сѣат., а одна годнѣна 2 франкн; але фнѣкѣры жадають часѣмъ болѣе.

Въ бдѣдѣлѣ образѣвъ дуже хорошо бдѣвѣ-навѣ и гарно межн нншнми образами прѣд-ставлѣеся вѣѣстннй образъ Матѣея „Кѣстош-ко“ и образъ Мункачѣго „Хрѣстѣсъ передѣ Пѣлатомъ“ и „Хрѣстѣсъ на хрѣстѣ“. Булѣ такожъ образы росскіѣскнхъ малѣрѣвъ; Макѣв-ского великй и краснѣй образъ прѣдставлѣ-ючй Парѣва и 3 бѣгнѣвъ (Вѣрѣцагнѣна обра-зѣвъ не було). Бачѣвъ я великй образъ По-ляка Войтѣха Герсона зъ Варшавѣ (Рѣзѣнѣе) и Чѣха Брѣжѣка (La defenestration). Булѣ и многй рѣзѣбѣ, особлнво зъ Італіѣ и Франціѣ.

Взагалѣ всѣмъ бдѣдѣлѣ выставки дуже бо-гатѣй. Зъ вечера щѣ-денно выставка освѣтлѣеся газомъ и електрикою, подобно я вѣжа Айѣля, котра тогдѣ робнть вѣпечатлѣнѣе демонѣчнѣе а то навѣблѣе для того, що нѣчно видѣи лишь освѣтлѣея першого, другою и третѣю поверѣа, а сѣредннѣ вѣжѣ не видѣко, отже самъ верѣхъ вѣжѣ (3 тѣй поверѣхъ) такъ выгладѣе, якъ-бы самъ для себе стѣявъ у воздухѣ.

До найкраснѣхъ будннѣкѣвъ на выставѣ належѣтъ: головна пѣдѣа, даѣвнй Трокадерѣ, пѣдѣа мѣнѣстерства вѣннѣи и вѣжа Айѣля. — У вѣжѣ Айѣля не можна мати достѣточного понѣтѣя зъ вѣнѣннхъ фотографіѣвъ або рѣсунѣвъ. Вѣжа та истннѣе чудо и, якъ вѣсѣда на выставѣ, такъ и тутъ чоловікѣвъ губнѣтѣся подѣвля-ючи много-вѣскуснѣ будѣву той вѣжѣ. На вѣжу не такъ легко дѣстѣтася, великй нѣтовѣй лю-дей, треба довго жѣдѣти, закнмъ дѣстѣеся до касы по бнлетѣ, а потому закнмъ зъ бнлетомъ дѣстѣтася до вагѣну до выѣзду на першій або на другй а потѣмъ ажъ на третій поверѣхъ. Подѣвна выправа забѣре 4 до 6 годннѣвъ часу. Зъ самой вѣжѣ авѣ въ дѣнь авѣ въ нѣчь при освѣтлѣеню не єсть такъ хорошй вѣтъ, якъ-бы належало спѣдѣватися. Найкраснѣй вѣдѣ на мѣсто Парѣжѣ єсть зъ Arc de triomphe и зъ-вѣдѣсѣ найлучше потѣмъ оріѣнтуватися по мѣстѣ.

Вступѣ на выставу коштує 1 фр.: одѣнѣвъ карты вѣступнй мають своѣй денннй курсъ и можна ихъ дешѣево по гѣтелѣхъ або бдѣ торговцѣвъ дѣстѣти по 60 до 70 сантимѣтъ. Вѣступѣ на вѣжу Айѣля на першій поверѣхъ коштує 2 фр., на 2 тѣй 1 франка, а на третій зновъ 2 фр., разомъ 5 франкѣвъ. На вѣжѣ Айѣля сѣтъ такожъ розлнчнй реставраціѣ, єсть и росскіѣе, однакъ зъ фальшѣованными Россіѣ-камѣ-дѣвѣчѣама до обѣдѣу. Обѣдѣуа въ Парѣ-жѣ зѣгалѣи болѣе жѣзѣека а въ реставраціѣ (бушонеріѣ) Днвалѣ въ алыѣтѣскнхъ дѣвѣннхъ стрѣяхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

До недавна ще говорѣно, що галицкіѣй соймъ буде склнканнй въ першѣхъ днѣхъ мѣсѣця жѣтвнѣа, а бдѣнѣвъ зновъ казѣла, що найбѣзпѣнѣе вже межѣ 5 а 8 жѣтвнѣа. Тепѣрь же розѣйшлѣся чутка, що рѣчнѣцѣвъ бд-крытѣ нашего сойму бдложено ажъ до 12 жѣтвнѣа. О скѣлько вѣсѣтъ ся єсть правдѣва и дѣячого ажъ на такъ пѣзннй часѣ бдложено склнканѣе сойму, годѣ зѣмѣркувати. Такъ само важѣтъ, що и чѣскіѣй соймъ буде пѣзнѣй-ше склнканнй, якъ то прѣвѣстнѣо прѣговѣрѣаво а то длѣтѣю, що все ще єсть надѣя, що ме-жѣ Нѣмѣччнѣи а Чѣхамѣ понѣде до порозумѣ-нѣи и що нѣмѣцѣй послѣы вѣступлѣтъ до сойму.

Зъ Прагѣ доноєся, що кѣ. Шѣнбургѣвъ конфѣрувавъ ще два разы зъ дѣромъ Шѣмѣ-калемъ але безъ всякого успѣху для компѣро-мнѣсу. Шѣнбургѣвъ єсть тогѣ перекѣнѣа, що бу-ло бы прѣрѣшнло до компѣромнѣсу, коли-бъ сѣй снравѣ не стануло було на прѣрѣшѣдѣвъ нѣмѣ-новѣе гр. Туна намѣстѣакомъ Чѣхъ.

На манѣврахъ пѣдѣъ Кншѣбергъ на Угорцнѣвъ прннѣмѣвъ цѣсарѣ депутатѣю бдѣ комнѣтѣвъ и зѣявѣвъ нѣмъ, що незадовго на-стане змѣна въ адмннѣстраціѣ комнѣтѣвъ. Тымъ спѣсѣомъ стала отже аѣтѣнѣчно зѣвѣ-на та намѣрена рефѣрма въ угорскѣй адмн-нѣстраціѣ, о котрѣй мѣвъ Тнѣса говорнѣти въ Великѣмъ Вѣрадѣнѣ. Угорскѣе правѣтѣство носѣтѣся нѣменѣю зъ гѣдкою усунути автоно-мнѣчѣннй устрѣй комнѣтѣвъ, котрѣй не то що єсть дуже застарѣлнй, але навѣтъ просто шѣд-лнвнй и хоче всѣхъ уряднѣкѣвъ комнѣтѣ-вѣхъ порѣбнѣти зѣвѣсннмъ бдѣ правѣтѣствомъ.

Замѣтннмъ єсть, що въ манѣврахъ пѣдѣъ Кншѣбергъ зѣлѣа участь яєи гѣстѣй такожъ два вышнй офнцѣарѣ болгарскіѣ а нѣменѣю цѣлков-ннѣкъ Пѣтровъ, шефъ ген штабу болгарской арміѣи, котрому прннѣсѣуютъ плѣвъ бнтѣвъ пѣдѣъ Пнротѣмъ подѣчѣе сѣрѣбѣко-болгарскѣи войны и майѣръ Марнѣновъ, комѣндѣтъ полку пѣхѣ-отѣ зъ Плевнѣи.

Цѣла авѣстро-угорска держава буде бдѣдъ вѣзглѣдомъ войсковымъ подѣлѣна на 16 терн-торіѣальннхъ командъ войсковыхъ. Комѣнда I корпусѣа въ Краковѣ буде обнѣмѣати захѣднѣу Галнчнну, Шлѣскѣ и пѣвѣнѣчнѣу Морѣву а до неѣв бѣдѣтъ належѣтѣе полкѣи: I, 13, 20, 54, 56, 57, 93 и 100 а такожъ 5 и 12 днѣвнѣнѣи коменѣа пѣхѣотѣи; II корпусѣвъ, Вѣдѣна; III. Гранцѣ; IV Будѣпѣштъ; V Прѣшбургѣвъ; VI Ко-шацѣвъ; VII Тѣмѣшварѣвъ; VIII Прага; IX Іосѣе-штѣдтѣвъ въ Чѣхахъ; X Перѣмнѣшлѣ, сѣреднѣа Галнчнна, полкѣи: 9, 10, 40, 45, 77, 89, 90 т

2 и 24 дивизіяна коменда пѣхоты; XI Львів, східна Галичина в Буковина, поляки: 15, 24, 30, 41, 55, 58 80, 95 и 11 та 30 дивизіяна коменда пѣхоты; XII Сибіань (Германія); XIII Загребъ; XIV Іспрукъ; XV Сараєво (Босна и Герцеговина); XVI Сара, цѣла Далмация.

Рівночасно зъ зміною въ высшихъ командахъ войсковихъ, арванно такожъ и всѣхъ командантівъ що-до служби в титуловъ а теперъ всѣ шбендять командантівъ корпуснихъ будуть мати титулъ „командантъ корпусу и командуючій генералъ“.

Після новихъ приписівъ войсковихъ будуть покликані на день 3 жовтня с. р. всѣ асентировані в 1889 р. запасні резервисти на бѣмъ недѣль до виправ. Не будуть покликані лише священники и учителя народні, що належать до запасної резерви.

Агтеблль доносить, що проби зъ австрійскимъ порошкомъ до стрѣляя, що не дає диму а котрий вынайшовъ комендантъ фабрики пороку въ Штайнѣ, майоръ Ів. Швабъ, вынахъ зовсімъ добре а пороку той одповідає всякимъ вимогамъ. Овъ єсть сивого барвю, зерно єсть трохи грубіше одъ теперішнього а розпалений горить дуже повільно. Порохъ сей дає такъ мало диму, що его можна можна добачати, а запахъ по сніженю єсть такий самий якъ и теперішнього пороку.

Одповідно до нового закона о публичнихъ складахъ збѣжєвхъ, подає Unionbank просьбу о концесію на переміну дотерішнього складу збѣжєвого въ товариство акційне. Громады Вѣдєнъ и Трієстѣ позмѣнювали статути своихъ складівъ збѣжєвхъ, щобъ перемѣнити ихъ на публичні. Галицій видѣль краєвий и кілька громадъ чєскихъ внесли поданя о концесію на нові склады. Видѣль краєвий просить о концесію на публичний складъ збѣжєвий разомъ зъ вольнымъ складомъ горѣвки (Freilager für Brandwein). Выдѣль краєвий гадає отворити такий складъ найперше въ Краковѣ.

Зъ Берлина доносить, що царъ и царица російскій прийдуть до Киль дия 26 с. м. Царка пара прийдє туды на яхтѣ „Держава“ въ супроводѣ двохъ кораблівъ воєвнихъ „Царевич“ и „Генералъ Адмиралъ“. До Берлина прийдє царка пара мабуть дия 27 с. м., но все-жъ таки вѣсть ся єсть все ще непевна.

До Pol. Cong. доносить зъ Петербурга, що тамъ въ добре поинформованыхъ кругахъ говорятъ голозно, що межи кїевскимъ ген.-губернаторомъ гр. Ігнатіємъ в. а ген.-командантомъ кїевского округа воєнного ген. Драгомировомъ проявилася сильна ривализація. Щобъ отже недопустити до якого конфлікту міжъ тими обома достойниками, показалося потреба обмежити точно ихъ кругъ діяня.

Парламентъ нѣмєцкій має бути скликаний при концї жовтня. Сесія та має бути вельми оживлена, бо правительство, маючи більшість, загадує внести дуже важні закони. Найперше має внести законъ противъ соціалістівъ и за нимъ будуть голосувати такожъ народолюбъ-либерали. Оттакъ прийдє черга на кредити для флоту и армії. Правительство буде мотавувати кредитъ для флоту тымъ, що всѣ державы скрѣпляють маринарку. Кредитъ для армії мусить признанитися, бо мають утворитися штабы для двохъ новихъ корпусівъ въ Мецѣ и Вьдгошѣ, а такожъ треба устроить вже передъ тымъ поршєніи штабы. Парламентъ згодиться на всѣ проєкты правительства.

Правительство нѣмєцкє надѣючись, що може настати загальний страйкъ у всѣхъ копальняхъ угля, устроє на стаціяхъ зєлѣзничнихъ склады угля для забезпечєня руху поїздівъ войсковихъ; при тѣмъ всѣмъ може правительство забезпечити такий рухъ лише на одинъ мѣсяць.

Одєнь зъ редакторівъ париского Gaulois мавъ розмову зъ проводиремъ испанськихъ консервативівъ п. Кановасъ дєль Кастильо и подає о тѣмъ таку вѣсть: „Менѣ видѣлося — казавъ Кановасъ дєль Кастильо, що война не грозить; єи можна-бы, не кажу вже зовсімъ оминуть, але бодай не кілька лѣтъ єи бѣдожити, такъ дуже пильнує кожний свою пороховню. Я дійсно вѣрю въ то, що тридєратный союзъ стремить до тоя цѣля, до котрой признаєся, именно до удержаня мира. Анѣ Італія, анѣ Нѣмєчина, анѣ Австрія не видать въ войнѣ хѣсна. Франція въ своєи стороны завята, ядасє, за надто своими внутрішніми справами, якъ щобъ могла думати о войнѣ. Позабте ще лише Россія, а Россія то царь, бѣдъ которовѣть все завязє. Але хто его змѣркує? Александръ III. єсть паномъ войны и мира въ Европѣ. Чи єсть дійсно яка умова межи Россією а Францією? На дѣль єсть то рѣчь рівнодушна; бо колабѣ Россія выступила до войны, то Франція порвала-бы якась неодолима сила и она поійшла-бы за нею. Тоды була-бы Европа однимъ величезнымъ побовязємъ. Дай Боже, щобъ той день нѣколи не наставъ.“

Якє жъ становище заняла бы тогды Испанія? — спытавъ гѣсть. „На щастє — була одповідь — були-бы мы въ силѣ удержати нашу нейтральність, бо мы не мѣшаємъ до чужахъ справъ.“ Кановасъ заперечивъ тому, мовѣ-бы то Іспанія запрошувала офіційно папу до себе. Правда, що декотрі испанскій мѣста, скоро почувъ, що папа хоче выноситися въ Римъ, уважали то собѣ за честь одно напередъ другого запросити папу въ гости на до себе, а декотрі властї громадскї слали навѣть адресы до Риму, доки правительство не выступило, остро и не зажадало всякій того

рода демонстрацій, въ котрыхъ матеріяльні інтерєсы граля бодай таку саму роллю якъ релігійні.

Королева Наталія їде вже — якъ кажутъ — за радою самого царя до Вѣлграду. До Одєссы приѣхала королева на царськѣмъ яхтѣ, на котрѣмъ повѣвала сербска хоругва а въ мѣстѣ принимали єи въ всякимъ почестѣмъ якъ королеву. Зъ Одєссы поїхавъ королева до Румунія а зъ одєс поїде до Вѣлграду. На вѣсть, що королева їде вже до Вѣлграду, роблять тамъ великій приготівленя на єи прийнятіє и загально говорятъ, що хочъ королева приѣдзєє до столицѣ яко приватна особа, то все-жъ така буде проживати въ корольскѣмъ палацѣ. Въ кругахъ, стоячихъ въ близшихъ одєсанахъ до двору, говорятъ навѣть, що такъ рєгентія якъ и правительство мали заявити, що прєсутність королевєв-матєря въ Вѣлградѣ єсть збъ взгляду на выхованє и здорівлєє короля конче потрібна и спонукали тымъ короля Милана, що бѣвъ постановивъ не приѣдзати до Вѣлграду и згодився на то, щобъ королева мешкала въ корольскѣмъ палацѣ. Говорять такожъ, що якийсь славянскій дипломатъ, перебуваючій у Вѣднѣ, выкрывъ якийсь натригъ короля Милана та довѣсь о тѣмъ до Вѣлграду, въ наслідокъ чого правительство и рєгентія рѣшилася въ інтерєсѣ спокою и порядку та конституційного рєзєву краю зробити вѣсьмъ тымъ натригѣмъ конєць. Въ сѣмъ дѣль приѣдзєє до Вѣднѣ сербскій министр дѣль внутрішнихъ, Тавшановичъ и тутъ о всѣмъ поинформувасєя.

Коли въ сєреду мавъ повѣдомъ зъ Нѣша надѣхати митрополитъ Михайлѣ, выкотилася львовска недаєко стаціи Точидєрь підѣ Вѣлградомъ зъ шнєвъ и загорєлася сильно въ землю; другимъ возамъ не сталося нічого и нікого не покалѣчало. Слѣдство выкрыло, що хтєсь повывривъ шны и тымъ малъ, що не выкликавъ великою катастрофи. Датьше слѣдство ведєся.

Софійскій корреспондентъ Times-а доносить до сєи газетѣ точніи подробности о жалобѣ Болгаріи передъ Портою на зворєня Сербіи и каже, що все то довѣдасє въ устѣ самого Стамбулова. Жалобу не предложєно письменно, лише Стамбуловъ розказавъ о всѣмъ устно турецкому комисарєви въ Софіи, Рєшидовѣ. Стамбуловъ сказавъ єму, що Болгарія буде мусѣла мобилизувати, коли-бъ Сербія не перестала збрѣтасє. Рєшид-бей повѣдомивъ о тѣмъ своє правительство, а то приказало єму, радити Болгаріи, щобъ она не мобилизувала, бо султанъ уважавъ-бы таке посупованє за зячѣнку турецкой державы. Тоды сытавъ Стамбуловъ Рєшида, чи Болгарія може на то сєстєтєся, що Туреччина буде єи боронити, коли-бъ хтєсь хотѣвъ єи захєтити, особливо же Россія. Рєшидъ сказавъ, що єсть до того уповажєний одповѣсти на то пытаньє потакуючи.

Якъ вже звѣстно, померъ въ Парижѣ на ударъ сєрца великій патріотъ болгарскій Захарія Стояновъ, котрого имя въ послѣднихъ рокахъ болгарского житя національного стало було дуже голосне. Стояновъ походивъ зъ сєлянскєи родины и лишь власными силами и збѣдностями добивсє до значєня и славы. Коли ще Болгарія була підѣ Туреччиною, выдававъ бѣвъ въ Букарєштѣ болгарску газету, въ котрій горячо пропагувавъ идею освободѣня Болгаріи. По освободѣню Болгаріи перебувавъ бѣвъ яєсьє часѣ въ Софіи а бѣдѣ такъ перєнѣсь до Филиппополя и тутъ довѣвъ до того, що Туркѣвъ прогнано зъ Румєліи и прилучєно єи до Болгаріи. Коли Россія за царя Александръ III. стала дуже рѣзко выступати противъ Болгаріи и мало що не занєсєлося на окупацию Болгаріи російскимъ войскомъ, позавъ Стояновъ выступати дуже остро противъ Россіи и бѣдъ сєго часу ставєся бѣвъ єи найбільшимъ ворогомъ. Выбравши посломъ до собрания ставъ бѣвъ Стояновъ, по покликаню президента Тончєва до министерства, президентомъ того-жъ собрания. Зъ Стояновомъ страдила Болгарія найдѣльнѣшого свого патріота, збѣдного публициста и писателя.

Вѣсть о смертї Стоянова зробила въ цѣлѣй Болгаріи велике и пригєтаєuche вражѣнє. По причинѣ єго смертї выслєвъ єа. Фердинандъ телеграму до Стамбулова, въ котрій высказує свой жалѣ по такъ великій стратѣ и просить єго передати роднѣмъ покойника єго сочувствє. Такожъ и кн. Климентъна выслєла кондєлєнційну телеграму до вдовцѣ Стоянова, въ котрій высказує свой жалѣ зъ причини смертї такъ великого патріота и найдѣльшого приятєля єи єлика.

Дия 19 с. м. яко въ роковий день прилучєня Выхѣдєи Румєліи до Болгаріи бѣдзєлася по цѣлѣй Болгаріи торжєственна богослужєня. На богослужєню въ Варнѣ бѣвъ такожъ кн. Фердинандъ. Тутъ бѣдзєранєно рѣвночасно заупокойнєе богослужєнє за душу Стоянова а бѣдѣ такъ бѣдзєлася войскава парада.

НОВИНКИ.

— Будынокъ семинаріи руской вже укѣнєченъ. Посвячєнє и бѣданє до ужитку питомцѣвъ бѣдзєдєся 7 н. ст. жовтня — на котрє, крѣмъ львовскихъ достѣйникобъ свѣтскихъ и духовныхъ, прибудуть такожъ въ Вѣднѣ министры Залєскій и Гавчѣ. Питомцѣ будуть особаю курєндо митрополитѣмъ вѣзванъ стєтєтєся до Львова на 5 н. ст. жовтня. По скѣнєченю церемоніи посвячєня и бѣдзєня будынку семинарського до ужитку питомцѣвъ бѣдзєдєся прийнятіє гостей у ректора о. А. Бачиньского.

— Зъ Будзєнова пишуть намъ: Дия 15 н. ст. верєсєня бѣдзєлося въ Будзєновѣ представлєнєе аматорскє, на котрѣмъ бѣдзєранє „Ятка на выданю“

по польски, а по руски „Тимко капраль“. Руску мєлодраму бѣдзєранєли аматоры-сєляне зъ Соєнова. Дѣдзєвъ єъ представлєнєи бѣвъ признаєчий въ половинѣ на сторожу огнєву въ Будзєновѣ и на будову руской театру. — Половину чистого доходу въ сумѣ 8 ар. прислєно на руки нашєи редакціи.

— Агєнты російскій Karger Lw. подає таку вѣсть зъ Дрогобича підѣ датою 20 н. ст. верєсєня: На підѣлу дєнунцію якогєс Чєха, офіційлєта въ добрахъ бар. Либига въ Пѣдбужи, увязєно въ Залѣкты у о. Ільницького двохъ питомцѣвъ, братѣвъ Поторєцкихъ, сынѣвъ приходника зъ Вацєвичѣ. Дєнунція була така, що у приходника въ Залѣкты гостять російскій агєнты и реконіоскують околицію. Староста дрогобичскій, п. Свѣтальскій, перєсѣдывшиєся особито о поновѣй безосновности доносу, сєйчасъ увѣльнивъ увязєныхъ.

— Намѣстникъ гр. Бадєні вернувъ вчєра зъ Вѣднѣ до Львова.

— Д-рѣ Едвардъ Подєвєскій, ц. к. прокураторъ скарѣу у Львовѣ, прєзєсь комисіи для испитѣвъ правительствєныхъ въ львовскѣмъ университетѣ, перенєсєний на власнє жадаєнє въ станѣ супочинку. Цѣсаръ надавъ д-рѣ Подєвєскому за заслуги въ єго 40-лѣтнѣмъ урядованю командорскій крєстъ ордеру Францъ Іосифа.

— Львовска дирекція державныхъ зєлѣзничѣвъ повѣдомляє, що мѣжъ стаціями Сколѣмъ а Гребєновомъ на шляху Стрий-Лавочєе зусуєсє скала, тому здержєно рухъ товаровый на 2 до 3 дѣвъ, а при поїздзѣхъ особовыхъ треба на тѣмъ мѣсци выѣдѣти и перєхѣдити пѣшки.

— Именованя въ арміи. Полковникъ Густ. Жигадловичъ, командантъ 58 полку пѣхоты именованый бригадиромъ обороны краєвой въ Перємышлѣ; — експєдикторъ почтовый Жигм Нѣмєновскій одєржавъ зъ ласки цѣсаря назадъ стєпєнь поручника, котрый передъ тымъ мавъ въ станѣ супочинку; — старшими лѣкарями въ чинѣмъ станѣ арміи именованъ єлєвы въ рєзєрвѣ: Теод. Китнєрь и Ник. Лиликъ въ шингалѣ гарнизоновѣмъ ч. 15 въ Краковѣ.

— Въ Перємышлѣ отиврасєся зъ днємъ 1 жовтня при нагодѣ перенєсєня команды X-го корпуса до Перємышлѣ, школа однорѣчныхъ охотникѣвъ для полкѣвъ стєячихъ въ Перємышлѣ, Ярославлѣ, Сяноцѣ и Самборѣ.

— Въ Кристинополѣ въ монастири оо. Василіанъ бѣдзєлося дия 17 н. ст. верєсєня приміция новорєформованого Василіаніи о. Платѣнида Филєса, родомъ зъ Добрачина, зъ великимъ торжєствомъ въ прєсутности числєнно збѣбраного народу и мѣсєцєвой интєлигенціи.

— Испиты квалифікацій для учительѣвъ и учительѣвъ народныхъ въ Стєніславѣвъ зачнутєся дия 8 н. ст. жовтня о год. 8-бѣ рано; вносити поданя можна до 25 верєсєня.

— Нещастий пригоди. Дия 12 н. ст. верєсєня найшовъ Пєтро Салукъ зъ Нахла, пов. перємєского, при кошеню лука, кулю гарматню, котра при сєгорѣчныхъ виправѣхъ артилеріи не екєспєдувала. Хочъ неразъ власти наказували всякі мѣры осторожности зъ найденными кулями. Салукъ въ прєсутности Ів. Грабарника и Олєксы Климяца позавъ пукати молоткомъ въ найдену кулю. Куля екєспєдувала, вырвала Салукѣви три пальцѣ и покалѣчила єго тяжко; Грабарчикѣви кусєнь кулѣ вырвавъ одинъ палець а Климяцъ легко покалѣченый. — Андрій Блашкѣвъ зъ Городицѣ, пов. городєнского, перєшываючи човномъ Днѣстеръ, впавъ до воды и утопивсєя. — Дия 13 н. ст. верєсєня гостилєю кілька особъ въ хатѣ Івана Голика въ Хлѣвинѣ, пов. перємєского. Сєрєдѣ гостини позачєлася бѣйка и Грѣцъ Бѣднаръ такъ сильно вдєривъ коломъ своего тєстє Ів. Голика въ голову, що сєй на мѣсци погѣбъ.

— Окружна рада шкѣльна мѣка у Львовѣ розбєдзєла обѣжжєкъ до всѣхъ шкѣлъ народныхъ мѣсєихъ зъ пригадою, щобъ строго наглядєно, чи не появляєся мѣжъ шкѣльными дѣтьми червѣнка и коклѣшъ и заразъ о тѣмъ доношєно до компєтєнтныхъ властєй. Червѣнка и коклѣшъ появляютьсє бѣдѣ мєнувшєго року въ осєни у Львовѣ и въ цѣлѣмъ краю. Въ обѣжжєку поданїи познєки тыхъ недугъ.

— Львовскій университетъ. Зъ програмы выкладѣвъ въ зимовѣмъ пѣворѣтѣ 1889/90, подывишѣєся зъ печати, подаємо дєякі данї: Въ складѣ сєнату вхѣдять: ректоръ о. д-рѣ Климъ Сарниціи, прорєкторъ д-рѣ Л. Пєнтакъ-дєкєны: о. д-рѣ Іос Дєлєкєвичъ, д-рѣ Тад. Пилєтъ, д-рѣ Том. Стєнєцкій; прѣдєкєны: о. д-рѣ І. Бартошєвскій. д-рѣ Ал. Яновичъ, д-рѣ Тад. Войцєховскій; одноручники выдѣловъ: о. д-рѣ Марк. Пєливєда, д-рѣ Осє. Балчєрѣ, д-рѣ Брон. Рєдзисєвскій; сєкрєтарѣ д-рѣ Ст. Шаховскій. На выдѣлѣ богословскѣмъ єсть 11 профєсорѣвъ звѣчныхыхъ; на выдѣлѣ правничѣмъ: 8 профєсорѣвъ звѣчныхыхъ, 5 надзвѣчныхыхъ, 2 титулярій и 6 доцєнтѣвъ приватныхъ; на выдѣлѣ философичѣмъ: 14 профєсорѣвъ звѣчныхыхъ, 6 надзвѣчныхыхъ, 13 доцєнтѣвъ звѣчныхыхъ и три учителя: языкъ французского, англійского и стєнографіи. На выдѣлѣ правничѣмъ не сѣуть обєадѣнѣи кєдєры звѣчныхыхъ профєсорѣвъ: австр. права цивильного, права церковного, австр. права и поступованя карного, загального и австрійского права державного, австр. права скарѣбового. — Статистика слухатєлѣвъ за мєнувшій пѣворѣтъ така: на выдѣлѣ богословіи 349, права 649, философіи 117, разомъ 1115 слухатєлѣвъ. Зъ того числа було: 1052 звѣчныхыхъ, 63 надзвѣчныхыхъ (42 фармацевтѣвъ); народности: 403 руской, 701 польской, 7 нѣмєцкой, 3 болгарской, 1 чєскої: вѣрѣспѣвѣдєны: 418 греко-кат., 524 рим.-кат., 7 арменского, 5 прѣтєстєнтского, 161 жидѣвского. Въ мєнувшѣмъ роцѣ служило при войску 325 академикѣвъ.

— Подєка. Сѣмъ складаємо подєку мѣсєцєвымъ комитєтамъ въ Бродзѣхъ, Золочєвѣ, Зборѣвѣ и Тернополѣ и всѣмъ людямъ, що дѣлѣмъ єго доброго радою помогѣи намъ въ довершєню замѣреногѣ дѣла. Дєкуємо такожъ оо. Крохмєлюковѣ въ Кєдлу-бискахъ, Рєдєвичєви и Курмановичєви въ За-руковѣ, кєтріи зєволили насѣ гостиню прийняти въ своихъ домахъ. Дєкуємо и тѣй всѣй П. Т. публѣцѣ, що прийняла насѣ зєзавѣ и своимъ прибутѣмъ на концерты дала доказъ не только симпатіи для насѣ, але зєволила свой патріотизмъ

во виду тоя внесєли цѣли, якѣи мы служили. Приймѣть всѣ вы, Громадєни, щирє наше „Спасєбѣгѣ“, а коли судѣба дозволитъ то „до милого побачєнїя!“. „Руска стѣпанка академична „дєвєна-цѣтка“. Администраторъ: Іосифъ Партиціи; Дирєктѣтъ: Остєпъ Нижанковскій; Участники: Ів. Гринєвєцкій, Юл. Гумєцкій, Ів. Дєвєшє, Осипъ Дрємєлицѣ, З. Киріловичъ, Ан. Крушєльницкій, Ів. Купчиньскій, Богд. Курієвъ, Ник. Левіцкій, Вол. Сєдовскій, К. Сєудєвичскій, К. Шголѣ.

— Моєтиска, власнѣсть малѣтнього гр. Цєтнєра, купивъ гр. Кєз. Дрогобєвскій.

— Газєты въ Америкѣ. Въ Новѣмъ Йорку выхѣдѣтъ 23 великихъ газєтъ щѣдєнныхъ. Найзначѣйшими єуть: Herald (накладъ дєнний 190.000 примѣрникѣвъ), Daily News 160.000 пр., World 150.000, Times 150.000, Morning Journal 100.000, Sun 100.000, а пєшіи газєты печатають щѣдєнно бѣдѣ 50.000 до 15.000 примѣрникѣвъ. Въ Жєрєи-Сітѣи и Броклинѣ полѣ Новымъ Йоркомъ выхѣдѣтъ 10 часѣписєй вѣчѣрнихъ, въ Филєдєлфіи 19 щѣдєнныхъ газєтъ, въ Бѣстонѣ 11, въ Чикагѣ 17, въ Санъ-Франциско 13, въ Санъ-Луї 9 газєтъ. Мѣсто Ньюмаркѣтъ, числєчє 136.000 мєшканцѣвъ и бѣдєленє лишь на 10 километрѣвъ бѣдѣ Йорку, має чєтири газєты ранѣшніи и три вѣчѣрніи. Взагалѣ дєвєнигарто вєлємъ розширилоєся въ Спол. Дєр-жавѣхъ. Кєждє мѣсто, числєчє 10.000 мєшканцѣвъ, має по кілька газєтъ щѣдєнныхъ. Редакціи газєтъ помѣщенїи въ вєлєчєвыхъ будынахъ, найкрасѣшихъ въ цѣлѣмъ мѣстѣ. Пѣсля статистики зъ р. 1885 въ Спол. Дєр-жавѣхъ, числєчєихъ въ тѣмъ роцѣ 55 миліонѣвъ мєшканцѣвъ, выхѣдєло 1883 щѣдєнныхъ газєтъ, 10.082 тиждєвныхъ, 139 два разы тиждєвно а 39 три разы и тому припадєта одна часѣписъ на 4.000 мєшканцѣвъ.

Посмертний — 5 — оповѣстки.

О. Алєксєндєрь Шулякєвичъ, приходникъ Бѣбрки, дєк. львового, холмчєкъ, померъ раженый апоплексією дия 12 н. ст. верєсєня въ Кєльваріи коло Добромилѣ. Похорѣны справляли єму патры Францискєнє. Вѣчна єму памѣть!

Конкурсы, именованя, перенєсєня и пр.

— Конкурсы. Окружній рады шкѣльной розписують конкурсы на мѣсци учительскѣ, що мають стало обєадѣтєся, и такъ: въ Горлицѣхъ до шкѣлъ зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ въ Малєстовѣ, Чѣрнѣмъ, Климѣвѣцѣ, Кривѣмъ, Цѣвѣтѣни, Лосєи, Мєнцѣнѣ вєл., Новици, Рѣпицѣ рус., Рих-валѣдѣ, Смерєковѣи и Волѣвцѣ; въ Богородчанѣхъ до шкѣлъ въ Солотвинѣ, Росєльнѣмъ, Нєвѣчинѣ и Богородчанѣхъ мѣсєцє молодого учителя; въ Грѣбовѣ до шкѣлъ зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ въ Бинцєрєвѣи, Корєловѣи рус. и Сѣйтѣнцѣ; у Львовѣ до шкѣлъ въ Сѣмєновѣцѣ, Замєрєтинѣвѣ, Вѣлѣцѣ шлях., Цєпєровѣ, Крѣтошинѣ, Кривчичѣхъ, Поршѣи, Сѣрокахъ, Рєяєнѣ пол., Толшчєвѣ, Зєрудѣцѣхъ, Глуховици и Сєрдици; въ Косєвѣ до шкѣлъ въ Кутѣхъ, Кутѣхъ старыхъ, Косєвѣ, Микитицѣхъ, Прѣкурѣвѣ и Уторѣнахъ; въ Жѣвєки до шкѣлъ въ Глинєску, Любєли, Мацѣшинѣ, Пєчихѣвѣхъ, Рєкєлицѣ, Рожанцѣ, Скєварѣвѣ нов., Сулимовѣ, Воли высѣцкѣи, Замѣчку, Артєсовѣ, Чѣртинѣхъ, Грєбѣнцѣхъ, Хѣрєлєвѣ, Ку-лявѣ, Мокротинѣ, Нагѣрѣцѣхъ, Пєрєдєрѣцѣхъ вєл., Приєтєни, Скєварѣвѣ стар., Сѣпошинѣ, Удновѣ, Ви-шовѣ, Воли жѣвт. и Жѣвѣтанцѣхъ, — на всѣ тѣ мѣсци вызначєний рєчицѣ до 31 жовтня с. р.; въ Бродзѣхъ до шкѣлъ въ Бродзѣхъ мѣсєцє молодшѣи учительскѣ, въ дєвєти школахъ єтєатовыхъ, 19 школахъ фєлиальныхъ и въ Лѣтанѣи та Зєлѣцѣхъ; — въ Скалатѣ до 14 шкѣлъ єтєатовыхъ и 5 шкѣлъ фєлиальныхъ; — въ Новѣмъ Сан-чи до шкѣлъ зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ въ Андрѣєвѣцѣ, Мѣхєнєцѣ, Повѣровицѣ, Вѣрхѣмєли, Дубѣмъ, Лєдухѣвѣ, Мєлику, Рѣзѣтѣцѣ вєл., Вой-ковѣи, Злѣцѣмъ и Зѣбруку; — на всѣ тѣ мѣсци рєчицѣ до 20 жовтня с. р. — До прєзидѣи дєрєкціи позици у Львовѣ можна вносити поданя на мѣсєцє конципиєта въ X ранѣзѣ до 15 жовтня с. р. — Намѣстництво розписало конкурсы зъ рєчинцѣмъ до 20 жовтня на мѣсєцє офіційла намѣст-ництва въ X ранѣзѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 21 верєсєня. Депутация 14 російского полку драгонѣвъ складала вчєра архикн. Алѣбрєхтовѣи яко шєфовѣ сєго полку жєлєны въ дєнь єго 40-лѣтнього ювилєю. — Сѣймъ галицій має бути скликаний на дєнь 10 жовтня.

Прага 21 верєсєня. Новый намѣстникъ гр. Тунъ принимавъ вчєра числєний депутация а мѣжъ нимии такожъ бурмистру Праги Шольца, и члєновѣ краєвого выдѣлу.

Бєрлинъ 21 верєсєня. Наслѣпа тутъ вѣсть зъ Петербурга, що тѣтєнний амбєсєдоръ російскій гр. Шуєвалѣвъ має стати ген.-губєрнаторѣмъ на Кавказѣ на мѣсєцє Дундуковѣ-Кѣрсєкова а Дундуковѣ-Кѣрсєковъ має бути именованый губернаторѣмъ Москвы. На мѣсєцє Шуєвалѣва має прийти до Бєрлина посѣлъ въ Тєгеранъ кн. Долгѣрукій.

Римъ 21 верєсєня. Вчєра обхѣдєно тутъ 19-тї роковини занєтєя Римѣ. Цѣлє мѣсто було свѣтєчно украшєно. Бурмистръ злѣоживъ на могилѣ кор. Викторѣа Емануїла хорѣший вѣнєцѣ. На телеграму бурмистра одповѣвъ король Гум-бєртъ: Памѣятный той дєнь ставєся причиною того, що нашѣи єднѣсти не грозить ниѣтъ нѣ-яка небєзпєчєнѣсть; коли-жъ бы показєласє потреба, то Італієнцѣ зѣумѣють точно спѣвнити свой обєязѣкъ.

Римъ 21 верєсєня. Зачувати, що нѣмєцкій цѣсаръ въ пєрєзѣдѣ до Атинѣ прийдє дия 14 жовтня никѣгнито до Монцы.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

J. & S. KESSLER
BRÜNN

Ferdinandsgasse
Nr. 7/DC.

наибольше и пайдешевше
жерело закупки на сезон
зимовый.

Наибольший выборъ одпо-
вѣдныхъ дарунковъ роз-
двяныхъ.

Цѣнники бѣла мужеского и дам-
ского, товары галантерейный, взор-
цы полотна и сукна даромъ и
оплатно. Розсылка за посылката-
тою.

3075 (6-16)

Складъ фабр. сукна.

Якъ довто стане прапашу!
Берненскій останки сукна
3-10 мтр. на цѣле убрание жи-
вое мужеске зр. 3-75.

Правильный шевюты англійскі
3-10 мтр. на цѣле убрание муже-
ске I зр. 8-50, II зр. 7-50, III зр. 6-

Зимові материн
доброй якості, нові краски 2-10
мтр. зр. 10-1, II зр. 6-.

Правильна гуля стирійска
на довець убрания, несходима,
1 метеръ зр. 2-85.

Матерія на иберцигеры
найновѣйшій краски модній, най-
дѣшовой якості, 2-10 мтр. на 1
цѣлый иберцигеръ зр. 6-

Муж. товары модній.

Сорочки мужескы
зъ шифону, кретону, оксфорду,
найтѣйшого вырбу I зр. 1-80,
II зр. 1-20.

Робѣтничій сорочкы зъ оксф.
модній, доброй якості, 3 шт. II
зр. 1-40, I зр. 2-.

Ногавицъ
зъ модного полотна, бархану.
I зр. 2-50, II зр. 1-80 за 3 шт.

Нормальне базье
системы Бра, чистого воння, для
мужчинъ и дамъ I сорочка зр.
3-50, I ногавицъ зр. 3- зъ ба-
вовны I штука зр. 1-50.

Скарпетки мужескы
на зиму, бѣлы або въ краскахъ,
роблені, 6 паръ зр. 1-10.

Шанки плюшевы

для мужинъ и хлоп. 6 шт. зр. 1-50,
Плѣды до подорожи
3-50 мтр. довгій, 1-60 мтр. широкій
зр. 4-50.

12 шт. хустокъ до носа
обрубленыхъ, зъ барвными кра-
самъ, для мужинъ зр. 1-20, для
женщинъ зр. 1-.

Заслоны, покр. ковры.

Джутові заслоны
найновѣйшій взоры, цѣлы, въ 2
краскахъ зр. 2-30, 4 крас. зр. 3-50.

Джутові гарнитуръ
2 покрывала на дѣло и 1 на
стѣлу, найновѣйшій взоры турецкы,
въ 2 краск. зр. 3-50, 4 крас. зр. 6-.

Пиковы зимовы ковры розежъ
доволь довгій и широкій, 1 шт. зр. 3-.

Жаккардъ, Маніла коверъ
10 мтр. довгій, модный, зр. 3-50.

Рисовый гарнитуръ
2 покрывала на дѣло и на стѣлу,
уложеніи послѣ найновѣйшихъ
красокъ, зр. 4-50.

Простирала
1 шт. безъ шва, 2 мтр. довгій, зр. 1-50.

Сѣнникъ
шнитый, 2 мтр. довгій I зр. 1-40,
II 90 кр.

Покрывала на конѣ
тяжкы, зъ берегами въ краскахъ,
190 сантим. довгій, 130 сантим. ши-
рокій, I жовтій зр. 2-50, I черв. 1-50.

Фланелевъ хустки на голову
для женщинъ, дуже теплы, 3 шт.
I зр. 2, II 75 кр.

Скертти

зъ вѣсьхъ краскахъ, 3 шт.
зр. 2-3 шт. зр. 1-.

Серветы
линей, 4, въ квадрати, 6 шт. зр. 1-20.

Бѣлье дамске.

6 шт. сорочокъ жѣночыхъ
зъ модного полотна, зъ обшивкою
зубчастую, зр. 3-25, зъ гафтова-
ньемъ зр. 5-.

3 шт. корсетовъ ночныхъ
зъ доброго шифону, гарно гафто-
ваній I зр. 4-., II зр. 1-80.

Запаски
зъ оксфорду, кретону, полотна си-
рого и шифону, 6 шт. зр. 1-60.

Повѣтій спѣдницъ
обычно прикрашенъ, червоній, сѣ-
рый або лавасты, 3 шт. зр. 3-.

Намитка въ ангоры
на зиму, 1/4 вѣд. зр. 2-80.

Юбка зъ вонны овечей
(Jersey), у вѣсьхъ краскахъ, гарно
пришавана I зр. 2, II зр. 1-20.

Парчохы жѣночы
на зиму, бѣлы або въ краскахъ,
6 паръ робленыхъ зр. 1-50.

Рушники
зъ льняного дамсту, 6 шт. зъ торо-
ками, зр. 1-80, зъ бордюромъ зр. 1-20.

Товары льняны и вебы.
1 штука — 29 лѣтѣвъ.

Домове полотно.
модне (29 лѣтѣвъ) 1 штука 1/4
зр. 5-50, 1/4 зр. 4-20.

Оксфордъ
найнов. взоръ, 1 шт. (29 л.) зр. 4-50.

Шифонъ

на бѣлье мужеске и жѣночѣ 1 шт.
(30 лѣтѣвъ) I зр. 5-50, II зр. 4-50.

Просинный бархатъ
1 штука (29 лѣтѣвъ) бѣлы або черв.
зр. 6, голубы або бурый зр. 5.

Каневасть
на покрывала до постелѣ (1 шт.
30 вѣд. лѣтѣвъ) I зр. 6, II зр. 5-20.

Атласовый градь
на покрывала до постелѣ (1 шт.
30 вѣд. лѣтѣвъ) I зр. 7-50, II зр. 5-50.

Дамскі модній товар.

!! Купно при нагодѣ !!
Зимовъ гуля нигѣръ
на убрания жѣночы, найтѣйшой
якості, 10 метр. зр. 3-20.

Модній матерія въ краты
60 см. широкій на шифонъ и дѣ-
той сукна, 10 метр. зр. 2-50.

Жопрон и Dreidraht матерія
у вѣсьхъ модныхъ краскахъ I зр.
3-50, II зр. 2-80.

Флянеля Валеріи
найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 4-.

Калмукъ
найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2-70.

Барханъ на сукнѣ
найновѣйшій взоры, правдиво кра-
шеный, 10 мтр. зр. 3-.

Каминъ, подвойный, черны
и въ краскахъ, 10 мтр. зр. 4-.

Воння атласъ, подв черны
и въ краскахъ, 10 мтр. зр. 6-50.

6, 4, комнаты зъ принадлежностями.
Помешканя кавалерскы. Комнату и
кухню. Стайню и возбѣню вынаймае за-
рядъ реальности Емиліи Бертемилиана
Браера, ул. Браерска ч. 10, въ годнахъ
9-1 и 3-6. 3089 (14-?)

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріаловъ аптичныхъ

Николая Карчевскаго

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержуе такожъ на складѣ

звѣсткы вырѣбы лѣнничій

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣсткы они вже въ нашѣмъ краю загально
що-до своєї успѣшности, тому роблять они завзятю
и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вы-
робамъ лѣнничамъ, спеціально, котры пераъ
обманули неужого. Числений же признаніи и по-
дѣки за лѣнничій вырѣбы навѣтъ одъ особъ высоко
оставленныхъ, а дуже легко розсѣдѣти, бо суть
въ нашѣмъ краю. 3101 (4-?)
Цѣнники и проспекты пересылае на желаніе
даромъ.
Замовленія на провинцію выготавлюються одъ-
воротною почтою.

Двѣста гульденѣвъ
мѣсячного певного зарѣбку безъ
капиталу и риска подомо повая-
нымъ особамъ, котры хотѣтъ за-
явитися продажою законно дозволенныхъ
лѣсовъ и паперѣвъ. Зголошати
до дому банкового 3104 (1-6)
Fischer & Comp. Budapest,
Franz Josefs-Quai Nr. 33.

Пайтѣйшій
Берненскій сукна
поручае по цѣнахъ фабричныхъ
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
in Brünn.
На порядне
осѣние або зимове
убранье мужеске
выстане 1 купонъ довготы 3-10
метр. с. в. 4 вѣдѣвъ. лѣтѣвъ.
1 купонъ коштуе
зр. 4-80 зъ звѣчайной
зр. 7-75 зъ доброй
зр. 10-50 зъ дѣшовой
зр. 12-40 зъ найтѣйшой

правдивой вонны овечей.

Одтакъ можна дѣстати въ вели-
комъ выборѣ: шовкомъ перет-
каный камгарны, сукна на ибер-
цигеры, пальмерстонъ и боа на
платѣ зимовы, гуны для стрѣль-
цѣвъ и окономѣвъ, перуныи и
тоскиннѣ на убрания салонны,
полотна на жѣночій сукнѣ и т. п.
Ручитесь за добрый товаръ и
докладну доставку.

Взорѣцъ даромъ и оплатно.
3072 (11-20)

Д-ра Е-

гѣра бѣлье, кафтанники одъ поту
трикотей и сѣткѣвъ, рукавицъ
и рушники до натираня
поручае найдешевше

2587

ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

2559 37-39

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довто дер-
жится все въ запасѣ, непотребу
дальшого поручае; мусѣтъ бути
добре. При правдивомъ Анкер-
Pain-Expeller-ѣ видко се нагляд-
но. Дальшій доказъ, що средство
заслужуе на повне довѣрѣ, есть
что многіи недужы, пробувавши
други хвалѣныхъ лѣдовъ,
хапають назадъ за выпробован-
ный Pain-Expeller. Порѣвня-
ньемъ переконались, що се сред-
ство домове при гѣстни, ревма-
тизмѣ, равно въ членахъ,
и при простудѣ, болѣ головы,
вѣбѣ и плечей, колькахъ и
наипевнѣйше помагѣ; боъ ще-
заетъ вже звыкло поперѣмѣ на-
тертѣю. Дешева цѣна по 40 кр.
ваг. 70 кр., то можѣтъ набуты и
бѣды; але треба стеречься фаль-
шивыхъ и несправдывахъ а бра-
ти лишь Pain-Expeller-ѣ маркою
"Anker" за правдивый. Въ
запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ апт-
кахъ. — Головный складъ: Apo-
theke zum "Goldenen Lö-
wen" in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Вѣсьхъ наукъ зѣкарскихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

Обдѣвши студію зъ обсягу дентистикы
въ клиникѣхъ въ Берлинѣ заложивъ
ателіе дентистичне при плацу Маріан-
комъ ч. 10 и ординуе одъ 10 рано до
6 вечеромъ.

Всѣякіи операціи доконуе на жела-
нье безъ болю, одобривши чувство ко-
ланою або розвеселяющимъ газомъ
(Lustgas). Штучныи зубы выготавляе на
золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 56-?

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

"СИРИУСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

оручае добру и выдатну каву спро-
пажену безпосередно одъ проду-
вѣнтовъ зъ Америки полудневою.

Коштуе у Львовѣ;
I кильо 1-70 зр.

кава палена 1/2 кильо 1-20 зр.

на провинціи:
4 1/2 кильо 8-70 зр. франко.

Обдѣрательмъ надъ 50 кильо опу-
стѣ

Не маю зовѣмъ тыхъ
родѣвъ кавы, котры оголо-
шуютъ иншій подѣ назвою
мого знамени. Справдываю ка-
ву просто одъ продувѣнтовъ,
що можѣтъ доказати, и продаю ея на-
мѣше о 20% дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на дѣстати каву вже лишь зъ не-
твердой руки, а то для того, що
продувѣнтъ спродае гуртовникови
на мѣсяцъ той знову гуртовникови
въ Европѣ, одъ тыхъ купце ком-
пюнеръ, а одъ него якъ купецъ и
то звичайно не просто, але черезъ
агента мѣсячowego або подорожю-
чого. Вирѣшѣмъ може каждый смѣлъ
переконатися, чи достане де инде
по той цѣнѣ такую каву якъ моя
що до якості и смаку. 2-27 36-30

2587

ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

2559 37-39

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довто дер-
жится все въ запасѣ, непотребу
дальшого поручае; мусѣтъ бути
добре. При правдивомъ Анкер-
Pain-Expeller-ѣ видко се нагляд-
но. Дальшій доказъ, що средство
заслужуе на повне довѣрѣ, есть
что многіи недужы, пробувавши
други хвалѣныхъ лѣдовъ,
хапають назадъ за выпробован-
ный Pain-Expeller. Порѣвня-
ньемъ переконались, що се сред-
ство домове при гѣстни, ревма-
тизмѣ, равно въ членахъ,
и при простудѣ, болѣ головы,
вѣбѣ и плечей, колькахъ и
наипевнѣйше помагѣ; боъ ще-
заетъ вже звыкло поперѣмѣ на-
тертѣю. Дешева цѣна по 40 кр.
ваг. 70 кр., то можѣтъ набуты и
бѣды; але треба стеречься фаль-
шивыхъ и несправдывахъ а бра-
ти лишь Pain-Expeller-ѣ маркою
"Anker" за правдивый. Въ
запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ апт-
кахъ. — Головный складъ: Apo-
theke zum "Goldenen Lö-
wen" in Prag Niklasplatz Nr. 7.

2587

ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

2559 37-39

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довто дер-
жится все въ запасѣ, непотребу
дальшого поручае; мусѣтъ бути
добре. При правдивомъ Анкер-
Pain-Expeller-ѣ видко се нагляд-
но. Дальшій доказъ, що средство
заслужуе на повне довѣрѣ, есть
что многіи недужы, пробувавши
други хвалѣныхъ лѣдовъ,
хапають назадъ за выпробован-
ный Pain-Expeller. Порѣвня-
ньемъ переконались, що се сред-
ство домове при гѣстни, ревма-
тизмѣ, равно въ членахъ,
и при простудѣ, болѣ головы,
вѣбѣ и плечей, колькахъ и
наипевнѣйше помагѣ; боъ ще-
заетъ вже звыкло поперѣмѣ на-
тертѣю. Дешева цѣна по 40 кр.
ваг. 70 кр., то можѣтъ набуты и
бѣды; але треба стеречься фаль-
шивыхъ и несправдывахъ а бра-
ти лишь Pain-Expeller-ѣ маркою
"Anker" за правдивый. Въ
запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ апт-
кахъ. — Головный складъ: Apo-
theke zum "Goldenen Lö-
wen" in Prag Niklasplatz Nr. 7.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найчѣльшій кадила, одзначенъ численными меда-
ми заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ пайчѣль-
шѣе въ пакчакъ по 50 кр. и 1-
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада-
ется зъ цѣтѣвъ, живицъ и балъ-
самовъ выдающихся дѣже при-
емный запахъ, пачка по 4 и
8 кр., пуделько по 25 кр. и 50

КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пачке
подивався на розжарену блуху,
выдае дуже приятный и дуже
пошукывающій запахъ флаконъ — 25

КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пачке,
приятный и деликатный запахъ
того кадила дуже надае до
сильной и будоварѣ, фл. 1/4 л. — 50

КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче
мати здоровый воздухъ лѣсовъ
шпильковухъ въ комнатѣ, то
розжарюючи соснове кадило
може его дѣстати, флаконъ — 60

КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ
есть незрѣваннымъ средствомъ
въ тыхъ вѣсьхъ запахахъ, де хо-
дитъ о освѣженіе воздуха въ
комнатахъ и о перешкоду чтобы
не развивался пошесті; фла-
конъ 25 кр. и . . . . . — 50

Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ
ч. 3. и ул. Галицка рѣвъ Валовон. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20. —
Въ Чернибѣцахъ рынокъ ч. 2. 2529

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!

вѣсьхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то чтобы затягнута пѣзичку, чи то чтобы записати для своєї
родины [бо полісса то само, що готовый грѣбъ], именно пригодна
для задолженныхъ властителейъ домовъ и реальностей бо при
случайной, наглої смерти черезъ выплату забезпеченного капита-
лу оставшій одержать свою реальность безъ довѣтъ; для ново-
женитѣвъ важна, чтобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вѣщи-
ци можна еи ужити за кавцію або депозитъ. 29-0 17-45

Полісса на убѣзпеченіе жита есть у вѣсьхъ случаяхъ наипе-
нѣйшимъ, нашошадѣйшимъ и наитѣйшимъ капиталомъ, тому лѣша
попадѣ въ шадѣннѣ. Якъ и куда такую поліссу можна одержати
наитѣйше и найдѣшѣйше, въ томъ подѣе наитѣйшу раду устно
або писемно подѣе дискреціей: Assecurang-Oberinspector
KLEIN, Wien, I., Kohlmeßergasse 7, IV Stock, дома одѣ
2 до 5 години. Принимаеся убѣзпеченя ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

Одинока християньска конкуренція!

Складъ товаровъ 3073 (6 10)

ВИНКЕНТІЯ НОВАКА

передъ тымъ Кароля Пехачка въ Бернѣ, Krautmarkt 13, поручае П.
Т. християньскій публицъ яко одиноке, основане на солидной христия-
ньской подѣстѣ, жерело закупки паше поданныхъ товаровъ, доброй
якості, справедливой мѣры и дешевой цѣны.

Услуга совѣстна, християньска!

3 ^{го} мтр. матерія на убрания для мужинъ зр. 3-50	29 лѣтѣвъ. домов. полотно 1/4 зр. 4-50
3 ^{го} " доброй " " " 5- "	29 " полот. румбургского " 7- "
3 ^{го} " найтѣйшой " " 8-50	29 " вебы кинѣ " 4 " " 5-50
2 ^{го} " мат. на иберцигеры " 6- "	29 " шифону II зр. 4-50, I зр. 5-50
10 м. кашмиру вѣсьхъ крас. " 4-50	29 " градило II зр. 4-50, I зр. 7-50
10 " вонн. атласу " " 6-50	29 " каневасть гарній взоръ " 6-50
10 " черного терна, добр. " 7- "	29 " оксфорду " " 4-50
10 " фланель на сук. и. в. зр. 3-50	29 " нанкину " " 5-50
10 " бархану на сукнѣ " 3- "	6 шт. полотнян. стирокъ " 1-20
10 " вон. рипсу вѣсьхъ крас. " 3-80	3 " скатерти 1/4 зр. 1, 1/4 зр. 2- "
10 " полотна жѣночого " 8- "	1 " джутовіи заслоны " 2-30
10 " гуны жѣночон " " 5-30	1 " гарнит. покрывалъ " 3-50</

переходити зъ мѣся на мѣсе; га и да (pa-j-de) — впередъ; гичь, а, гичь! (hidz) — не.

12. Назвы людей, мѣсцевостей и абстрактбвъ.

Яръ (arg) — скиба, рѣвъ, малый потокъ;
барышъ (bariš) — договоръ. мѣръ, зыскъ;

въ экономичныхъ, якъ и суспѣльныхъ мотивахъ.

До наведенныхъ выше рефератѣвъ аблжасея наибольшее своимъ змѣстомъ и вѣстою рефератъ профессора краковскаго университета д-ра Цоля. Дотыкае бнз справы наслѣдства безтестаментарнаго взагалъ и высказуе въ той матеріи дуже трагичнй и справедливы погляды.

Після обов'язуючого кодексу цивильного такъ въ Австріи, якъ въ Франції и Нѣмеччинѣ приходять до спадщини въ браку завѣщана кривнй и то ажъ до шестого степеня. До перша якъ тыхъ кривныхъ нема, приходять оставшій супругъ, а якъ и его нема, припадає спадщина jure caduco скарбови державному. Порядокъ той, взятый живцемъ въ римского права Юстиніанського, не бдточдає дѣйствимъ понятямъ и потребамъ сучасности и єсть очевидно несправедливий. Несправедливий єсть найперше дѣятого, що кривдять оставшого супруга. Хто блязшій бувъ помершому, чи его жнѣна або вглядно чоловікъ, который живъ въ нмъ цѣле життє и своєю працею причинявся до зблбщеня спадщини, чи якійсь кривнй пятого або шестого степеня, о которого ьствовано на свѣтѣ не знавъ навѣть веразъ за жнть? Зъ той причини предладає д-ръ Цоль по примѣру провоту нѣмечкого кодексу цивильного, чтобы въ случаю, коли помершій лшннзв десцендентѣвъ (сынѣвъ, внукѣвъ и т. д.), оставшій супругъ дѣставаъ четверту часть спадщини яко наслѣдникъ, а въ случаю, коли-бы помершій лшннзв асцендентѣвъ (т. є. родичѣвъ, прародичѣвъ) або кривныхъ поббчнхъ до четвертого степеня, чтобы супругъ оставшій приходивъ яко наслѣдникъ до половины спадщини. Коли-бъ вѣднца не було кривныхъ до четвертого степеня, тогда мало-бы цѣле наслѣдство принасти оставшому супругови. Такимъ способомъ була-бы поладжена велика кривда, яка нинѣ дѣєсь оставшому супругови, а проктованый порядокъ далеко блязшій бувъ-бы и домнваннй воли тестатора и почутю справедливости, якъ порядокъ тепершнього цивильного кодексу. Дуже справедливий єсть поглядъ д-ра Цоля такожъ на точцѣ спадщини, до котрыхъ не аголосився нѣякій наслѣдникъ и котрй після обов'язуючого права припадають jure caduco фискусеви. Д-ръ Цоль провотує, чтобы такъ спадщина въ першѣмъ рядѣ припадала громадѣ, середѣ котрой живъ помершій и до котрого належавъ. Єсть то гадка зовсѣмъ оправдана, бо громада по роднцѣ найблнзша єсть интересамъ своего члена, а впрочтѣмъ, коли громада має обов'язокъ давати удержанье и подмогу убогимъ своимъ членамъ, то нехай же зъ другой стороны вѣльно буде їй скористати зъ случаю остаючыхся безъ наслѣдникѣвъ спадщини, бдъ котрыхъ держава своєю дорогою выберє собѣ свою часть дорогою оплати спадковои.

Перегляд часописей.

[Kurjer Lwowski о „Карпатскій Крамницѣ“. — Край о арештованыхъ въ Кієвѣ.]

Kurjer Lwowski въ передовой статьи подает отсей „вѣсть въ Коломийѣ“, помѣщаючи его, якъ каже, „въ связи съ описаніемъ дѣяльности „Kół okół rolnicz-nich“ и „Провсвѣты“.

„Чтобы разъ положить границу здирству и обманованю бднхъхъ селянъ спекулянтами, котры доси мазольно ихъ працею обогащувалися и ихъ руйновали якъ материально такъ и морально; чтобы не допустити до забарана плодѣвъ ихъ промыслу за безцѣнъ або за лажу, якъ се до нинѣ дѣєсь; даыше чтобы подпомагати домашній промыслъ и господарство: завязалось въ Яблонѣвъ коло Коломийъ стоваришенье купецке подѣ фирмою „Карпатска крамниця въ Яблонѣвъ“, стоваришенье зарегостровано зъ ограниченою порукою.

„Тое стоваришенье существуетъ доперва другій рѣкъ а має вже доси звышъ 300 членѣвъ, переважно селянъ и то зъ значнѣй-

карманъ (karman) — кишеея; кирпичъ (kerpic) — непадена цегла; рахманъ, рахманскій — великденъ (rahman) — божій люде, divini; шабашъ (šabaš) — добре, хорошо, досытъ! (Онъ убивъ его и — шабашъ!); могоричъ (macharidž) — выдатокъ, кошти, напивотъ при продажн.

Всѣхъ словъ турецкихъ оригинальныхъ, чи то перскихъ або арменскихъ, якъ Миклошичъ наводитъ въ свой розвѣдцѣ, єсть въ языкѣ рускомъ 201. Можна допускати, що при бѣльшѣмъ слѣдженю число се аросло-бы до якыхъ 250 або 300. На каждый случай число поважне, але въ порѣвнаню зъ языками полудневныхъ Славянъ, именно Сербѣвъ та Болгаръ, а бдтакъ зъ языками грецкимъ, румынскимъ и альбанскимъ, выльзъ турецкыи на насъ буть досытъ слабый. Зъ розвѣдки Миклошича показуєся, що Греки и Румыны страшно улагли згаданому выльзови. Число турецкихъ словъ въ каждый зъ тыхъ языковъ дѣйде до 2000 и 3000. Такожъ языкъ московскій посѣдає больше словъ турецкихъ, бо на него выльвали и вильнають доси безпосередно народы пбдѣ-уральскій, турского походженя.

Нарѣдъ рускій перенявъ наибѣльше назвъ турецкихъ на означенье ткачннъ и одежи (39), бдтакъ на означенье людей та мѣсцевостей (34), меньше вже для другихъ понятъ. Деякы мусѣвъ приняти зъ простонъ конечности, бо для новыхъ обставннхъ жнть, новыхъ вѣсѣднхъ продуктовъ природы та выробѣвъ промыслу татарско-турецкого не мавъ своихъ словъ. Замѣтне и се, что слова тѣ прнймавъ бнз въ свой языкъ зъ невеликими змѣнами и и лшше зъ леговыма уподобляѣ до своего выговору.

шми вкладками, бо видимо тамъ такихъ, що повладали по 100 — 200 — 500, а навѣть єсть оденъ (Стефанъ Геянѣкъ, господаръ зъ Березова), що аложивъ яко удѣль 1000 зр. Зъ тыхъ то удѣлѣвъ закупила дирекція мурованый домъ въ Яблонѣвъ (въ ринку) за 3.000 зр., а арештававши его, якъ слѣдъ, помѣстила тамъ свою першу торговлю корнѣну, товарѣвъ галянтерійныхъ, зельва и абжа. Ся торговля мѣститъ въ собѣ всѣякы товары, якыхъ домъ господарскій може потребувати, домъ не толькѣ интеллигентный але и селянскій, бо переважно лшше для дѣбра селянъ заложено ту торговлю, а цѣны товарѣвъ суть такъ вымѣреннй, що нѣяка наша торговля не зможе конкурировать.

„Сельскій нарѣдъ, выдѣя для себе то добродѣйство, горнєся громадно до той торговлѣ, одержуочи тамъ добрый товаръ и совѣстау обеду. Въ сѣмъ роцѣ отворило стоваришенье пльы фнлій по сусѣднхъ бѣльшихъ селѣхъ, а теперь уладжує въ Коломийн магазинъ для тыхъ фнлій, де буде удержувати запасы товарѣвъ въ бѣльшій скѣлѣности и збувати ихъ такожъ приватнымъ скѣлѣнкамъ по найумѣренѣйшыхъ цѣнахъ. При коломыйскѣмъ магазинѣ єсть вже теперь уладжена торговля корнѣна для ужнтку публичности, де продаються всѣ товары по цѣнахъ гуртовныхъ.

„За рѣкъ администраційный 1888 выплатило згадае товариство своимъ членамъ 10% дивиденды бдъ удѣлѣвъ, що свѣдчить о добромъ поведженю, б) помимо значныхъ выдаткѣвъ, якы стоваришенье понесло при закупѣ дому, переробленю его на склѣнь, заложеноу сѣлену, зарегострованоу фирмы и т. н., змогло зѣбрати еще фондъ резервовый.

„Удѣлы членѣвъ суть умысене дуже низкы, лшше 5 зр., а 50 кр. вписового. Магазины въ Коломийн прймають удѣлы такожъ абжметъ, числячи ихъ по цѣнѣ торговѣй, чымъ улєкшає и найбѣльшому хлѣборобови приступленье зъ удѣломъ до стоваришеня.

„Взяши подѣ розвагу экономичну, практично обдуману и переведену цѣль стоваришеня, гадаемо, що, каждый, кому толькѣ ретельно залезити на добробѣтъ селѣского народу, не лшше самъ приступитъ зъ удѣломъ до него, але ще и своихъ знакомыхъ до того заохотитъ. Въ наслѣдокъ элементарныхъ нещасть буть нашего селянина єсть теперь загрожений, треба его отже ратувати, бо коли не стане селянъ а земля ихъ перейде въ руки спекулянтѣвъ, тогда буде можна хрестикъ поставити на лучшу будущность краю.

„Информация що до организоваия сельскихъ селецкѣвъ подає дирекція „Карпатской Крамницѣ“ въ Коломийн въ каждой хвилѣ. До неѣ треба такожъ выслати удѣлы и въ письма. Якъ торговля такъ и дирекція находятъся теперь тамъ напротивъ гр. в. церкви въ камнѣнѣ Сал. Брехера н-рѣ 157 ул. Сѣбѣского.“

До того надѣланого письма додає Kurjer Lwowski зъ своей стороны:

„Организация „Карпатской Крамницѣ“, яко полагаючю майже выключно лшше на аборовыхъ снлѣхъ селянства, заслуге на всяке подѣртыє зѣ стороны цѣлонъ сусѣльныхъ стѣ.“

Мы привели нарочно цѣлу статью Kurjer-a Lwowski-ого, хотя може въ нѣй подане нашимъ читателямъ єсть знанье, чтобы указать, якъ на экономичномъ полѣ Полянъ, если хотѣ трохи сѣть вѣдѣль бдъ національного шовинизму, мѣжутъ пти разомъ зъ Русинами для дѣбра загального. На нещасть такихъ Поляковъ доси єсть дуже мало, и нашъ торговѣй, нашъ купцѣ, взагалъ нашъ экономичный подпрямства стрѣчаютъ неразъ навѣть перепоны бдъ польскихъ шовинистѣвъ.

Петербургскій Край такъ пшше о арештованыхъ у Львовѣ и въ Кієвѣ:

„Львовскій арештованя доси ще не высеченъ докладно. Деяке свѣтло выдѣе на ту справу кієвска газета „Кіевское Слово“, маюча, зѣ вглядю на свое становнще, добрый информации о русскихъ справкахъ. Газета жалуетъ надъ баламутствомъ рускою интеллигенціи, котра, „замѣсть труднѣиса для рѣдного краю“, провотує „кѣвске атаманство, фабрикує нову мапу Европы рѣвножъ подѣляеи на атаманства“. Ты слова здаються вказувати на якійсь украинфильскій мрѣвъ, вѣдомѣсть о котрыхъ лшшаемо на одѣвчальность „Кієв. Слова“. Що сумнѣйше, то та обставина, що повышѣй голоєъ газетарскій не єсть, якъ довьдуємось, єдинымъ ехомъ львовской справы въ Кієвѣ.“

Мы зъ своей стороны не потребуемо п заявляти, що въ провѣтѣ, принасуванй арештованымъ кѣвскою газетою, такъ дового не уѣвнимо, дови бы выгоченый процессъ и цубляне розправа наглядно насъ о томъ не пересѣдчали. Зрештою такы прѣкты булы бы вѣдѣй вымѣреней передѣсьмъ противъ Россіи, отже не знаемо, яку цѣль мало-бы австрійске правительство, а ще при теперѣшнихъ взаимнѣхъ межи обома державами, выступати зъ острыми мѣрами противъ такихъ провѣктантѣвъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Будзанова.

[Сельскій театральнй представленье въ Будзановѣ.]

Въ селѣ Сосновѣ коло Подгаецъ тамошнй селяне, дякуючи патріотичнымъ заходамъ мѣсцевыхъ душпастирѣвъ Вп. оо. Сабата и Рыбака, позавадили у себе всѣлякы хоршй порядки. Особливо жъ належиться поднєсти до-

бре удержанный хоръ селянскій. Славно-ананій нашъ сѣвакъ и музыкъ о. Рыбакъ покладає богато працѣ, абы сей хоръ усовершити.

Сего року въ лѣтѣ, загадали булы Сосновѣцъ бдотрати у себе драматичну штуку „Капраля Тимка“. Всѣ роля вылы на себе самы селяне и почалася наука. Вп. п. Рыбакова и вѣдлы патріотична панночка Тоня зъ Танчаковѣхъ Калитовичѣвна прнняли на себе обов'язокъ выучити аматорѣвъ штуку. Якъ обѣлы показалося, сповнили се скрупулятно и найбдкладѣйше. Въ день св. Успенія мала бдотратисъ штука. На представленье, помимо невогоды, понѣздѣлао велике число народу зъ доокрестности, селянъ и интеллигенціи. Такъ що-жъ? П. староета пбдгаецкй завязеся на Сосновѣцѣвъ, бо помимо подаванои просьбы на письмѣ и умысѣо выслано въ той цѣли депутаціи заборонивъ представляти штуку. Зъ тяжкимъ жалѣмъ розѣхалася спрѣшенъ гостѣ домѣвъ, не бачивши нѣчого. А що дѣялось въ серцѣхъ самыхъ Сосновѣцѣвъ, можна догадатися...

Про все те случайно довѣдалися нашй патріоты въ Будзановѣ. Якъ стѣй уложили комитетъ и выдѣлаи у староцы теребовельского позволенье, чтобы сосновскій аматоры бдотрали „Капраля Тимка“ въ Будзановѣ. Такимъ чыномъ, дня 15 н. ст. вересня грали „Тимка“ сосновскій селяне въ Будзановѣ.

Народу збѣралось на представленье число показне. Кромѣ Русинѣвъ, булы такожъ поважнй домъ польскй. Сосновскій аматоры представляли цѣлу штуку наслѣдѣвано удатно и вѣрно. Хороша Оля (Оля Магдѣй) и Василь (Иванъ Магдѣй) чарували красою Василь спѣваъ и гравъ свою ролю такъ добре, що не хотѣлось вѣрити, абы сей хлопакъ бувъ селяниномъ, невѣдѣвшимъ въ жнто сцену. Добре бдлаа свою ролю Агафія (Анна Витвицка, замужна жнѣна, такъ само гравъ вѣрно Тимко Капраль (Никола Крушельницкй). Гершко (Исидоръ Туръ) и Танасть (Олекса Скульскй) булы знамениты въ своихъ роляхъ. Одинъ и другій — молодѣцъ паробка — грали такъ знаменито, що могли-бы смѣло позаватися на сценѣ правдивого театру. Словомъ, всѣ грали дуже добре и представляли акцію зъ жнтьемъ и првродѣо.

Давлячисъ нато, наша душа радѣла, сердце въ грудяхъ билося и мимоволѣ тиснулося на очы слѣзы радости и счастья. Старенькй нашй сердечный патріоты пп. Танчаковскій зъ Вербѣвца, о. Заячковскй зъ Лопаяки, п. Ковальскій зъ Кобыловолѣкъ — въ надымѣрѣ чувства формально прослєзился. И єсть по правдѣ чого радуватися праведной души руской! Коли згадаю на недавнй зборы „Провсвѣты“ въ Станиславѣвъ, якъ то тамъ селяне забирали мудре слово, або на тѣ чудовы сѣвы деннѣсѣского хору; коли згадаю, що нинѣка по всѣхъ закутнѣнахъ нашон рѣднои краины — помимо насильного гнету, — заявляе свою силу жнтьє наше народне, — то маючи на оуахъ гру селянъ сосновѣцкихъ, и невѣрнйй переконаєся, что у нашего любого народу а такй великй спѣсѣбѣности, такй глубокой засѣбы живого божого духа, що вже ачей же не задовго насѣпе часть, коли мы Русины занямо широкому свѣтову, що — жнємо, вѣємо!

Н. Галуцкнскій.

Зъ Богородчаньского.

[Справа библіотекъ деканальныхъ.]

Зъ причины що до теперъ дописи зъ провинціи головню обговорювала такъ важну и цѣлыи загаль рускй обходячу справу свѣжо покѣноченъ акціи выборчон, то немогли мы подати до ширшѣо вѣдомости, що на соборчѣку деканальнѣмъ, бдбувшѣмъ-ся ще передъ выборами, въ Грабѣвцѣ прннѣло духовенство деканату богородчаньского предложень о. дек. Пачовскимъ провѣтъ основаня а радше обновленя нѣбы-то иетнучѣон библіотека деканальнѣо.

Шо духовенство не повинно упадати зъ набутого студнми и въ загаль вымаганого ступеня образованя, сего wymagaє вже самъ высокое званье священника. Тымъ бѣльшій со въязокъ пти зъ поступомъ науки тяжитъ на духовенствѣ рускомъ, котре, если ще въ нѣпѣшныхъ часахъ ставлялся на рѣвнй зъ духовенствомъ латинскимъ и займає почетне становнще въ сусѣльности, то безперечѣо завдѣае се своей моральной и духовой переважѣ. Взагалъ ннѣшне фаворизованье бунтовъ и духовенства латинского а легковаженье рускою хотѣ-бы и высшего клѣру, прнводитъ намъ на гадку часы речн-посполитѣи польскѣи, коли то духовенство наше, доведено до страшного матеріального и моральнѣо-просвѣтнѣо упадку, уважалось за нѣзше бдъ латинского. Свѣжо поданный провѣтъ переводженъ парохій на т. зв. етѣтъ голодный, треба уважати лшше за нове средство потягаюче за собою при нуждѣ матеріальнѣи апаціи до всякого руху науковѣо-просвѣтнѣо. Тымъ чыномъ черезъ зубоженье и обвиненье ровеня образованя хотѣлы бы у насъ ослабѣти выльзъ и значнѣе духовенства, яко элементу оппозиційного. Тожъ уже прн ннѣшнѣмъ зубоженью духовенства, сповнѣтъ библіотека деканальнй важну задачу, подаючи нашому переважно бдъ просвѣтнѣхъ осередкѣвъ бддаемою духовенству п-жаву духову, конечно, чтобы удержати его на призначенѣи ему вышѣтъ въ сусѣльности руской. Духовенство руске по всѣ часы плеало науку, а что и ннѣ радо їй бддаєся и зъ поступомъ єи нде, свѣдѣтьє вымѣвно, что не бракъ мѣжъ нмъ мужѣвъ свѣтлыхъ, повагъ науковѣхъ, котры на поля науки свои силы для дѣбра народу жертвуютъ, а въ литературѣ популярной духовенство такожъ не послѣднѣе займає мѣсцеве. Неменше знаиъ суть труды и стараня духовенства около пбднесеня просвѣтъи народу рускою, чѣго доказомъ численнй читальнѣ, сельскй, котрыхъ заснованье и розвѣй въ ве-

лжкѣй мѣрѣ священству въ заслугу вымѣнѣи належѣтъ.

Чтобы нарѣдъ належно вѣсти и въ его корнѣсть успѣшно дѣлѣти у всѣхъ нацрѣмахъ, мусѣвъ и духовенство само буги свѣтлѣе, та бдъ послугу науки и кроку позаду лшшатисъ не може. Бо „аще соль обуяетъ, чымъ осолѣти ся?“ Однажъ замѣдуванье до наукъ пбднєсти и будити може лшше легкѣсть набуваня тыхъ-же, що у нашего убогого и бдъ бѣльшихъ мѣстѣ, бддаленѣо священства єсть безъ библіотекъ и вынозичалень не мыслѣме. Спасєня на то отже гадка — засновувати и обновлювати истнучѣи уже библіотекѣи деканальнѣи, котры уладженѣи належно, можуть вѣзвѣку прннєсти корнѣсть. Дѣятого зъ радѣстію вѣтаемо спасєнну гадку основаня библіотекѣи деканальнѣи въ Богородчанѣхъ, а єсьмо певны, что всѣ рускй учей и писатѣль та выдѣннѣцѣа радо прнйдутъ зъ помѣчѣю ново-основанѣи ннстѣтуціи, жертвуячи свои выдѣны. О то зѣ вглядю на загальне добро народне можемо смѣло прѣснѣти, тымъ бѣльше, что духовенство одного деканату не въ сѣлѣ безъ участя загалу зѣднѣгнѣи ннстѣтуціи, котра бы своей высѣкой цѣлы бдѣновѣдала.

Регулярныи библіотека ще не выгѣтовлєннй, а після загальныхъ постановъ має библіотекѣа старатєся набути цѣлу литературу руску, а зъ чужыхъ особливо книжкѣи бого-словского а по можности и нншого наукового змѣсту та взоры выдѣннѣцѣа популярныхъ. На се зѣбавляєся каждый священнѣкъ платѣти вкладку 1 зр. рѣчно а кромѣ того бдпрѣвѣти 10 службѣ Божыхъ за книжкѣи даванй на ннтенціи.

Зъ такъ малыми средствами приступали у насъ до заснованя не одной ннстѣтуціи, ннѣ красно процвѣтаючюи, и тымъ примѣромъ обѣдѣннй клѣчемо зѣ повною вѣрою въ успѣхъ: Щастѣ Божє до початого важного дѣла! С.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Кн. Алоѣсй Лхтенштайнъ, дѣтепершнй прѣдсѣдѣтель кляуба центрумъ въ радѣ державной, уступѣвъ зъ сего прѣдсѣдѣтельства и оголосивъ въ Vaterland-ѣ таке пасѣмъ до своего заступнѣка въ сѣмъ кляубѣ гр. Брандаса: „Пѣбѣа скрайныхъ элементѣвъ при выборахъ до сойму королевства Чехъ вильне такожъ и на раду державну. Сєрєтъ такого зовсѣмъ змѣненѣо положєня политичного, котре мабуть довше потребає, не надаюєся я за дѣи моя политичнои мнѣушѣости на проводѣря кляуба центрумъ. Складаю дѣтъ го мое становнще прѣдсѣдѣтеля и прошу Васѣ повѣдомѣти о томъ моемъ кроцѣ, якъ и о его невѣдѣкѣности, членѣвъ кляуба. Вашъ чиро прѣданный: кн. Алоѣсй Лхтенштайнъ.“ — N. fr. Presse догадуєся, что кн. Лхтенштайнъ арѣвивъ сей кроцъ не безъ порѣзумѣнѣя въ правѣтельствѣмъ. Старѣ-Чехи — каже згадаеа газета — сказали мабуть правѣтельствѣу, что онъ въ виду того пожара, якй запѣлаъ Грєтѣръ по-ва ихъ плєчѣма, не будутъ въ сѣлѣ пбдпнратѣи приватнои пасѣи кн. Лхтенштайна; правѣтельство перѣдало се заявленье на властвѣу адресу а кн. Лхтенштайнъ послухаъ зарѣзъ и зробѣвъ після жадаєня. — Tagblatt Шпєса каже, что уступлєньє кн. Лхтенштайна зъ прѣдсѣдѣтельства кляуба центра не то что не розвѣбѣе правнѣцѣ, але ще и прнчнѣвѣтєся до єи скрѣплєня.

Новый намѣстнѣкъ Чехъ, гр. Туъвъ, прннѣмаючи у себя депутаціи громадскѣи рады мѣста Праги, промовѣлаъ до неѣ по чєска и по нѣмєцкѣи а сказавъ, что Прага єсть столицею такъ для него дорогомъ бѣчнны, въ котрѣй жнють два народы; бнзъ бѣжавъ дѣятого, чтобы такъ въ краю якъ и столицѣи оба народы буги щастливй. Бѣо дуже то зрадувало, что тѣснѣйшй выборы до сойму въ Праги выпѣлы въ корнѣсть старо-Чехѣвъ, бо бнзъ прнзнаєтъ то становнще, на котрѣмъ стѣять старо-Чехи. За се прнзначєньє для старо-Чехѣвъ почннають вже молодѣ-Чехи лѣтитисъ на нового намѣстнѣка и выстѣпуютъ остро противъ него.

Єт. Штрѣсмаєръ выголѣснѣвъ на прѣѣ по посѣщеню катедральной церкви въ Сараєвѣ тоєсть, въ котрѣмъ мѣжъ нншымъ — якъ дѣноєтъ Bosn. Post — сказавъ, что спєціальный интересы релігійнй и національнй не повнѣи въ краєвъ сѣкунованѣхъ знаходѣтѣи для себе нѣякого грунту; всѣ, чи магомєтѣнѣнѣ, чи жєвѣ, чи хрѣстіанѣнѣ, чи Сербѣ, чи Турѣкѣ, чи Австрієцѣ — всѣ повнѣи якъ браѣя жнѣти зѣ собою въ згодѣ и стрѣмѣнѣи до того, чтобы прннєсти чєсть много сотѣ лѣтъ иетнучѣи австрѣогерскѣи монархіи и чтобы довести окупованй край до культурѣи и поступу; всѣ повнѣи держатѣся хрѣстіаньскѣи заповѣдѣи лѣубѣа, братєрствѣи и терпѣмѣости.

На Угорщнѣвъ выбухла зновѣ мала аѣсѣра зъ чѣрно-жѣвѣтоу хоругѣю. Передѣ помѣщѣнѣемъ полковнѣка гѣнєвѣвъ въ Будапѣштѣ вывѣшено чѣрно-жѣвѣту хоругѣю, то межи Маѣярами выклѣало велике недовѣлєньє и оѣи домагѣлися єи усѣновѣи. Имъ вытолѣкованѣ се въ тѣй спѣсѣбѣ, что чѣрно-жѣвѣта хоругѣю не єсть бѣвакою для гѣнєвѣвъ а вывѣшена просто лшше дѣятого, чтобы означѣтѣи, де якй бдѣль находится, якъ то дѣєся на вѣйшѣ, коли то ужнвѣєся рѣнобарнѣнѣхъ хоругѣвъ, чтобы можна легко розпѣзнѣтѣи, де якй бдѣлы и канцєларіи находится. Мимо сего пояснєня адевъ хтѣсь мнѣушѣон ноѣи чѣрно-жѣвѣту хоругѣю а дручѣкѣ бдъ неѣн зѣнѣдѣно въ болѣтъ.

Зѣ-надѣ росѣйскѣи границѣи доносєтъ до N. fr. Press-ы о великѣмъ руху росѣйского войска. Шѣсть полкѣвъ росѣйскѣи кавалєріи въ глубокой Россіи дѣстѣли прнказѣи пти на захѣдну границѣу до Бєсарѣбѣи. Аван-

гарда тои кавалеріи прийшла вже до російської Новоселиці на самій границі Буковини і розложилася там на квартири. Так само мало кільки ескадронів кавалеріи прийшли до Волочеська.

Вість, будто-бы російській міністеръ дѣлъ заграничныхъ Гирсъ мавъ виїхати за границу, есть неправдива; Гирсъ виїхавъ лишь за односткою на кілька недѣль на провизицію.

Вчерашнього дня рѣшалася судьба Франція: відбувалися загальні вибори до парламенту на підставі нового закону виборчого. Однѣ сѣхъ виборівъ буде завести дальшій хідъ рѣши въ самій Франції а въ дальшійхъ рѣдъ може и судья Европа, тому то и не дивно, що ціла Европа чекає нетерпеливо ихъ результату. О скільки можна було вносити въ руху виборчого, то шанси республіки стояли не але. До вчора зголосилося було взагалі 1929 кандидатівъ. Въ самій департаменті Секванъ, котрий высылає 42 послівъ, було ажъ 317 кандидатівъ а взагалі на кожній округъ виборчий припадало ажъ по 3 кандидати. Нова палата послівъ буде складатися зъ 576 послівъ, підчасъ воли въ попередній парламентъ засідало 584 членівъ. Фактъ, що 124 давніхъ послівъ не зголосило своїхъ кандидатівъ, есть доказомъ, що въ новій палаті засідає багато новихъ людей. Тому то и складъ нової палати есть десь неспівний. Навѣть коли-бъ при виборахъ республікане теоретично побідили, то все же ихъ сила въ парламенті може бути лише дуже незначна а то головню дятлого, що межі нима есть великій роздоръ а крайній республікане готові навѣть рудити ся зъ монархічними елементами палати и тымъ надавати силу оппозиції. Вѣрний образъ о ситуації въ французській парламенті буде можна мати ажъ тогды, коли бнъ уконститууєся а теперъ досить буде розглянутись лишь въ результатъ самихъ виборівъ, о скільки они стали вже звѣстий.

Рухъ виборчий въ самій Парижі бувъ вчера мало оживлений, бо зъ одной стороны була непогода а зъ другой кожній виборецъ бувъ вже тажъ приготуєний, що підчасъ самого вибору не треба булъ вѣнати агитація; кожній приступавъ до виборівъ зъ картою свого кандидата въ руці. Отдавъ же и правительство предприняло всякі мѣры осторожности, особливо же въ тыхъ частяхъ міста, де живуть робітники. Правительство послало зъ-разу въ гадюку застави въ мѣстѣ становъ облоги, але отдавъ одступило одъ того, лишь завело всюды дуже строгі мѣры осторожности. Такъ само постановило було правительство зъ-разу уважати голосы, бѣдаваши на Буляжера, але отдавъ одступило одъ того, бо побоювалося великихъ розрухъ на Монмартрѣ и въ Бельвиль. Сталося отже, що на Монмартрѣ выбрано Буляжера а значною дуже більшістю голосівъ; бнъ одержавъ 7816 голосівъ, его контркандидатъ Жоффенъ 5507 а Табодъ, котрий теперъ бѣрѣся Буляжера, лишь 444 голосівъ. Такъ само выбрано дуже значною більшістю голосівъ и другихъ буляжистівъ якъ Рошфорта, Лягера и Льора. Выбѣръ Буляжера выкликаетъ межі его приверженца нечувана одушевлезе. Предъ буляжистівською La Presse, де зъ бальвою оголошувано выбѣръ Буляжера, збѣралася було множество людей, котрі на вѣсть, що Буляжера выбрали, подінали гриміи олявкы: „Най жие Буляже!“ и стали свѣтати буляжистівской пѣснѣ. Полиція и кнѣна жандармерія почали розганяти людей, зъ чого мѣжѣ полицією а народомъ прийшло було въ кнѣлѣхъ мѣоцѣхъ до бѣйвъ. Взагалі вибори въ Парижі выпали въ користи буляжистівъ. Въ части міста Пашеонъ одержавъ буляжистъ Наке 4586 голосівъ а его контркандидатъ Бовиаль 2770 и Дельомбръ 2113; въ наслідокъ того прийде мѣжѣ нима до тѣснѣйшого вибору. Такъ само стане до тѣснѣйшого вибору буляжистъ Мерме, головний редакторъ буляжистівської газети Сосадъ, а на передмѣсто св. Юрія буляжистівскій кандидатъ Андріе. Буляжисты мають велику надію на тѣснѣйшій виборѣ. Ходять поголоска, що Буляже ще сего тижня прийде до Франції, скоро лишь покажеться, що вибори дали більшість прихильниківъ рѣвизіи конституції. Коли-бъ бнъ правивъ ще передъ оголошенемъ вибору, то выбѣръ его буде важнимъ, бо воли ставиться якъ засуджений, вырокъ выданий сенатомъ не буде вже правосильнимъ.

Характеристичнымъ есть, въ якій способѣ агитувать за собою въ Нейли буляжистівскій кандидатъ Льоръ. Онъ казавъ оглошати пляватами, що союзъ зъ Россією и привізъ російского наслідника престола зависить одъ того, чи побѣда буде по сторонѣ буляжистівъ. Звѣстаний російскій публицистъ Татищевъ протестує теперъ въ Figar-ѣ противъ того рода агитація виборчої.

Зъ опортунистівъ выбрано въ Парижі лише одного Бриссона, бывшего министра. Въ Лионѣ выбрано министра просвѣты Тевенета и двоихъ опортунистівъ. Министеръ Гіо стане до тѣснѣйшого вибору, але его контркандидаты, буляжисты и консерватисты, одержали оба разомъ значну більшість голосівъ. Звѣстного буляжиста Дилльона выбрано въ Лионіанъ.

Такъ отже всѣхъ трохъ засудженихъ проводирівъ буляжистівъ, самого Буляжера, Рошфорта и Дилльона, выбрано послами, а то вже дуже багато значить и коли-бъ больше жадного буляжиста не выбрано, то самъ сей фактъ бувъ-бы вже тяжкимъ ударомъ для теперішнього правительства. Треба ще чекати, що принесуть вѣсти въ провинції; досі звѣстало лишь, що на провинції выбрано 21 республіканівъ, 19 буляжистівъ и 13 монархистівъ. Правительство носиться мабуть зъ гадкою розважати заразъ палату, ско-

ро бы показалося, що опортунистична більшість есть неспівна.

Королева Наталія приїхала въ четвергъ до Стѣнки на Молдаві, не задержуючись знѣ на хвилку въ Ясѣхъ. Въ Стѣнцѣ поговѣтали ен дуже торжественно крѣмъ свѣтлѣхъ такожъ духовенство, депутація и всѣхълѣхъ достойнихъ мѣсцевъ. Дня 29 с. м. має королева приїхати до Бѣлградѣ, де яко приватна особа замешає въ королевскій палатѣ. Зъ Бѣлградѣ доносять, що всѣ вѣсти, будто-бы тамъ королевѣ лагоджєво величавє прийняты, суть неправдѣ и тенденцію выдуманѣ.

О пригодѣ на зѣлѣзницѣ коло Точидерѣ підчасъ того, коли тудѣ переїжджавъ митроп. Михаилъ, ходять всѣхълѣхъ поголоскы. Однѣ кажутъ, що то бувъ атентатъ на митрополита, посла другихъ мала то бути месть якого-сь робѣтника одъ зѣлѣзницѣ, а посла третьихъ хотѣли болгарскі агенты одстрашити Сербівъ одъ зѣлѣзду въ Пиротѣ.

НОВИНКИ.

— Зъ Дрогобица пишуть намъ: Доношу Вамъ цѣкаву подію, котра сими днями лучилася въ нашихъ сторонахъ и котра показує, якыхъ мы маємо званихъ и незванихъ оукиновъ та приятѣлѣвъ. Подія есть слѣдуюча: Три браты Погорецькѣ, сыны священника зъ Вацоничъ коло Дрогобица (однѣхъ укиновъ богословъ, другіхъ цѣмоцѣхъ львовской семинаріи а третіхъ укиновъ матуристъ), хлопцѣ дуже добре знають въ Дрогобицѣ зо свого примѣрного поведѣния и доброго вихованія, побѣхали до свого рѣдника, священника въ Залѣткѣ, дѣл мѣл одъ Дрогобица коло Пѣдбужа, о. Ильницького, такожъ загально поважаного. Довѣдався п. Матицець, Чехъ, завѣдатель добѣрѣ барона Либѣга въ Пѣдбужѣ, що до о. Ильницького заѣхало трѣхъ молодыхъ людей, давъ знати до жандармеріи, що у о. Ильницького суть „соціалисты“. Постенфиреръ зъ Пѣдбужа заразъ дохадивъ сєи справы и пересвѣдчивъ, що то суть студенты и рѣдники священника, впрѣточѣ, знаючи о. Ильницького, айнѣ не допускавъ, чтобы бнъ мѣгъ у себе перетримувати соціалистівъ. Але п. Матицець, хотѣ такожъ дуже добре знає о. Ильницького, невдоволеный тымъ и негодуючи на постенфирера, телеграфує до ц. к. старостѣ въ Дрогобицѣ, що у о. Ильницького въ Залѣткѣ суть „соціалисты“ а постенфиреръ не хоче ихъ арештувати. На то донесенє староста телеграфично приказує тыхъ мнимыхъ соціалистівъ арештувати и до Дрогобица приставити. Дня 19 с. м. въ той великій дощъ и студѣнь до дня приходитъ до Залѣтки до о. Ильницького жандармъ, арештує Погорецькихъ и бѣдствѣла до Дрогобица. Черезъ дѣл (гору) коны не могли вытягнути, а обѣхати гору не можна було про великій воды, тожъ заарештовані мусѣли бити ногами пѣхотю по болотѣ. Коли ихъ приставлено до дрогобицкого старостѣ, находився тамъ тогды лише секретарь п. Коцко; староста бувъ тогды у выдѣлѣ повѣтовѣхъ на сєєи проинаційной. П. Коцко спѣзнавши Погорецькихъ, побѣгъ заразъ до старостѣ и оповѣвъ, що сталося. Староста выслушавши, казавъ секретареві пусти ти приставленыхъ на волю. Такъ пущено заразъ Погорецькихъ, але хто нагородить имъ переполохъ и соромъ, що ихъ арештовано, и трудъ, що въ зливѣ и дощи мусѣли въ болотѣ брести до Дрогобица. А дѣмъ о. Ильницького ставъ екомпромитованый передъ громадою, бо громада лише знає, що въ домѣ священника арештовано якихъсь людей, а не знає, що невѣрно... До того доходитъ, що и три мѣл одъ дому до рѣдника побѣхати небезпечно...

— Зъ Стры пишуть намъ: Чтобы оживити товарищескіе житеі помѣжъ Русинами Стрыицѣми, порѣшивъ выдѣлѣ руского Кашина стрыицкого одъ часу до часу устроювати въ своемъ льокалі „товарищескі збѣраня“. Першй сего рода вечерницѣ відбууться 29 н. ст. вересня. Комитетъ, выбранный зъ помѣжъ членівъ товариства уложивъ уже богату програму, котру однакожъ держати въ тайнѣ, бажаччи Вп. гостямъ справити милу несподѣванку. Выдѣлѣ надѣеся, що Вп. Земляки зъ своими родинами не одкажуться одъ численною участі въ сихъ першыхъ вечерницѣхъ, тымъ больше, що не будутъ они получені зъ великими выдатками. Початокъ о год. 7 вечеромъ.

— Зъ Тысьменици відбуеся дня 29 н. ст. вересня с. р. музыкально-декламаторскій на доходъ руского читальнѣ зъ слѣдуючою програмою: 1. Вступне слово; 2. Воробкевичъ „Пробудилася Русь“ хоръ мѣщанскій; 3. К. Устѣяновичъ „Галич“ декламация; 4. Вербицкій „Не чужого мы бажаемъ“ — дуєтъ на тенорѣ и баритонѣ зъ аккомпаниментомъ оркестру; 5. Нижанковскій „Гуляли“ — хоръ; 6. Н. Устѣяновичъ „Рекрутка“ — декламация; 7. „Гирольскій кварталъ“ — хоръ; 8. Воробкевичъ „Надѣ Прутомъ“ — соляо квартетъ; 9. Пѣщинскій „Закувала та свѣа зазула“ — хоръ зъ оркестромъ. — Вступѣ 50 кр.; для мѣщанъ и селянъ 15 кр., не обмежаччи жертвоблюбовности. За комитетъ: Емилинь Абрисовскій; Никола Гриньковскій.

— Министры гр. Фалькенгайнъ и д-ръ Гавчъ прибудуть до Галичины и загостять до Львова. Министеръ рѣвизіи гр. Фалькенгайнъ приїде дня 24 н. ст. вересня до Львова и замешає у на мѣстника. Того самого дня вечеромъ одѣде министр до Болехова, чтобы звидѣти домѣны, а переїхавши тамъ кнѣла дѣлѣвъ, выберєся черезъ Долину и Станиславѣвъ до Радовецъ на Буковину, чтобы звидѣти тамошну стадину. Зъ министромъ приїде ще и его братъ гр. Францъ Фалькенгайнъ, членъ палаты панѣвъ. — Министеръ просвѣты и вѣровоспѣданъ д-ръ Гавчъ приїде дня 5 н. ст. жовтня до Кракова на отворєнє клиники хирургической. Зъ Кракова переїде до Сейонтинокъ, чтобы звидѣти школу шлюсарску. Д-ръ Гавчъ гадавъ зъ-разу одвидѣти въ Законодѣмъ школу снѣцарску и коронкарску, але до Законоданого есть теперъ весьма трудна коммуникація за-дѣл упавшихъ тамъ оубѣговъ. Дня 6 жовтня приїде министр до Львова и замешає у на-

мѣстника. На другій день буде д-ръ Гавчъ присутнимъ на торжествѣ посвяченія нової греко кат. семинаріи духовной, а слѣдуючого дня одѣде до Бродѣвъ, чтобы звидѣти тамошну гимназію. Разомъ зъ д-ромъ Гавчомъ приїде до Галичины совѣтникъ министерскій д-ръ Ритнеръ.

— Въ справѣ продажъ книжокъ школьныхъ. Несвѣдомыхъ на провинції людей выхѣоноуєтъ жиды въ рѣзныи способѣ. Въ Рогатинѣ продають одъ давнихъ часѣвъ двѣ жидѣвскі фирмы Daniel Damm и Markus Nagelberg книжки для школъ народныхъ. Не давно лучилося менѣ бути свѣдомъ такой продажи. Купуючи набравши кнѣлка книжокъ, переглядѣе листы заголовнѣ, чтобы обчислити цѣну купна. Жидѣ робить зъ зѣблѣю аухвалостію увагу, чтобы купуючий числивъ одъ каждой книжки по 2 кр. дорожше, а то „за почту“. — „Идѣтъ, идѣтъ до другого скєну!“ — кричатъ до выходящего за порѣгъ гостя — тамъ вамъ порухе по 4 кр. больше!“ Така самѣска сцена одограєся и въ другѣхъ скєнѣхъ. Тоту надъ выкухъ накладоуть жиды цѣлкомъ несправно. На заголовнѣхъ листѣхъ каждой школьной книжки стоить выразна надпись: „Также не вѣльно книжокъ школьныхъ продавати по цѣнахъ вышѣхъ“, якъ на заголовнѣхъ листѣхъ означєныхъ. Завѣзъ якъ сонє ясныи и цѣлкомъ загальныи. До продажъ публичныхъ треба концєсії. Жиды кажутъ, що еи не мають, а держатъ школьныхъ книжки лише для выгоды повѣту мешканцѣвъ, тому и мусѣтъ числѣти собѣ почтове порто. Если бнъ продажъ безъ концєсії для жидѣвъ и ухѣдила, то тымъ менше смѣють они продавати по цѣнѣ вышѣй, якъ выразно дозволенѣй, адже они при гуртовнѣхъ закупкѣхъ книжокъ побирають певно не низкій рабѣтъ, котрый и за порто стане и приватный капиталъ помножитъ. Дѣтчины власти повинны глядѣти на то, чтобы подѣ ихъ окомъ не дѣялися незаконности. Кѣлько то Рогатинѣвъ найдєся въ нашѣй Галичинѣ и кѣлько то сотокъ зложитъ нашъ народъ зъ неправныхъ двоухъ и больше крєйцѣрѣвъ!

— Сими днями була депутація дяківъ зъ Рогатинского подѣ проводомъ Ильи Войкевича зъ Рогатина у Вир. митрополита у Львовѣ и просила, чтобы Консисторіа львовска занялася въ-друге статутомъ „товариства дяківъ“, коли першй ц. к. наѣстникъ и ц. к. министерство справъ внутрѣшнихъ одкинули. Давно еще передъ тымъ выслано до Консисторіи начертъ статутѣвъ посла редакція станицлавской. Теперъ одрѣбано той начертъ и Впрєосвященный обѣхавъ заразъ тымъ занятися и справу до кнѣца довести.

— Преосв. ел. Юліанъ зачєе зъ днемъ 5 н. ст. жовтня с. р. визитацію деканату гусятинского.

— Материнѣ, ловецкій замокъ пок. арх. Рудольфа, вже цѣлкомъ перебудованный. На мѣсти старого замку стоить теперъ монастырь. Тамъ, де була спальня архикнѣзя, стоить теперъ кнѣлѣца прикрашена малюнками, якѣ справлено коштомъ членѣвъ родины цѣсарской. Въ мѣсти, де стояло лѣжко архикнѣзя, помѣщенъ величавый престолъ. Надъ кнѣлѣцою дѣнѣеся вежа. Посвяченє кнѣлѣцы бѣло въ роковины смерти архикнѣзя, с. е. 30 сѣчня 1890. Лѣве крыло замку подвышено о одинъ поверхъ, а правє крыло прибудовано. Монастирь есть двоперехій и має одъ фронту 120 оконъ. Въ монастыри замешкає 20 черницъ Кармелитанокъ и они прибудуть тамъ вже 15 вересня с. р. Паркъ довкола замку ненарушеный.

— На будову руского театру прислали на наши руки въ-друге 8 зр. зъ Будзанова Впр. о. Іос. Залѣтковскій до Лолянѣхъ, пробувающий въ Будзановѣ и Вп. п. І. Кузльничій зъ такою замѣткою: Найшлося больше и посылаемо на будову руского театру у Львовѣ. Часть Боже на дальше!

— Осѣнь, що вычайно зачєслася до найкрасшєи поры року, сего року въ Галичинѣ цѣлкомъ не дописала. Зимно, дощъ и снѣгъ на перемѣну являються каждого дня. При сєсорѣчныхъ неурожаяхъ така осѣнь може лихо одбитись на слѣдуючѣмъ роцѣ, бо всѣ работы въ поли обѣнѣются, а коли-бъ ще и зима настала скорше якъ вычайно, то не було-бы выходу зъ той нужды. Въ многихъ сторонахъ Галичины вже бѣлєся снѣгъ. Зъ горъ и околищъ подѣбрѣхъ, якъ зъ подѣ Грѣбова, Ясла, Законопано, Рожнѣтова, Скольного, Долины, Моршина, Хирова доносятъ, що упали снѣги. Мѣжѣ Монастирскими и Бучачемъ упавъ дня 7 (19) вересня такъ обильный снѣгъ, що покрывъ землю майже на чѣртѣ метра высоко. Такожъ и горскій рѣкѣ значно возбѣрали и порѣбили шкоды. Рѣка Снѣча вылила и забрала дерево зъ тартаку бар. Поппера; въ громадѣ Гѣшѣвъ набрѣла вода великою шкоды. Зъ подѣ Вѣдѣна доносятъ, що тамъ замерзъ одинъ чѣловѣкъ на поли.

— Зъ Любачева пишуть: Уже кнѣлка разѣвъ подавали мы публично жалѣбу, що нашъ ц. к. судъ повѣтовый не шанує рускихъ свѣтъ. Если-бъ непощанованє лучилося одинъ разъ, то ще можна бы се вытолковать недогладомъ, але коли въ кожѣе торжественное свято люде достають завѣзванѣя до суда, то Русины суть въ горѣшѣмъ положєнии якъ жиды, котрыхъ свѣта добачуютъ дуже пально въ судѣ. И такъ на праздникъ Рождества Пр. В., дня 8 (20) вересня с. р., завѣзвали начальникъ суду и Старшанскій и адѣюнкты п. Бартеквичъ до суда множество Русинѣвъ, а на примѣръ наводимо кнѣлка именъ завѣзваныхъ селянъ, якъ Ник. Вася въ Молодова, Ив. Дубика зъ Гѣрча и Ант. Шуля зъ Дикова.

— Огнь. Въ Краковѣ лучилася послѣдними днями два случая пожєжи: дня 5 (17) вересня погорѣла стодола мѣщанина Антѣвлера, повна сѣна и зѣбка, вѣстои до 500 зр., а дня 7 (19) вересня о год. 5-тѣй рано стодола повна зѣбка мѣщанина Пони. Оба огнѣ, здаєся, були поджѣжєны зъ мѣсти. Въ стодолѣ мѣщанина Пони ночували два уланы, зъ котрыхъ одинъ згорѣвъ на угѣль а другій выхѣпався еще зачасу зъ огню.

— Зъ буковинского Руси. Дня 15 н. ст. вересня въ читальнѣ руской въ Выжницѣ продукуєся о. Алекс. Манастарскій зъ своими учениками-сѣбѣками зъ Паньской Долины. Суть то ученики школы народнои, котру о. Манастарскій удержує зъ власныхъ фондѣвъ. Хоръ сей есть такъ добре выучєный, що его продукція зачудовуютъ всѣхъ знатѣлѣвъ музыки. — Въ Выжницѣ, Черногузахъ, Выжєнцѣ и Устѣ Путиливъ шириться червѣнка мѣжѣ дѣтьми и старшими людьми.

— Слѣда шѣтоухъ громадянъ зъ Бѣлѣча, пов. борѣвского, вынаймили у кн. Льва Саѣги млыны за 3500 зр. Жидѣ арендарѣ накладоуть на спѣлку 600 зр., а за те князь опуствѣя спѣлѣще ще 300 зр. поза угоджєну суму найму. — М. О.

— Жидѣвочку Етѣе Кнѣгинѣ зъ Рогатина, котра недавно утєкла була зъ дому своего батька, придѣржано на границѣ въ Мыслѣвнѣхъ и бѣдствѣно до Рогатина. До Америки заманювала ея тѣтка, що тамъ живе, и заосмотрѣла въ грошѣхъ та потрібнѣи паперы Жиды рогатинскіе переховуютъ Етѣю мѣжѣ собою, бо бояться, чтобы розлючєный батько не знуцѣеся надъ нею. Кажуть, що у жидѣвъ уважєся великимъ сорѣмомъ, коли дитина утѣкає зъ-подъ родинной стрѣхи и одъ родичѣвъ.

— Дрѣбнѣи етѣи. Громада Чанлѣ, пов. самѣбрского, одержала 80 зр. подѣмоги одъ цѣсѣря на будову школы. — Нунцій Галимбертѣ выѣздитъ дня 28 н. ст. вересня зъ Вѣдѣна до Львова на посвяченє костєла монахинѣ Францисканокъ. — Въ субѣту одбѣоуєся вѣнчанє дѣнокъ гр. Тафѣого, Марин, зъ гр. Кудєнѣова. — Зъ-подѣ Бродѣвъ доносятъ, що дня 15 н. ст. вересня вечеромъ коло коршмы „Богданка“ десѣтъ парѣбѣвъ подѣ провѣдомъ Соколовского и Жаборинского напали на двоухъ робѣтничѣвъ зѣлѣзничѣхъ, Пукаса и Покорного, та тяжко ихъ покалѣчили; Пукасъ ложить въ шпитѣли брѣдѣкомъ зъ провалєною головою. — У Львовѣ померъ Юл. Колѣчковский, выслужєный инженирь зѣлѣзницѣ Карѣла Людвика, членъ академіи наукъ въ Краковѣ и авторъ кнѣлѣхъ праць зъ обєагу археології.

Вѣсти зъ Авт. Львовской.

На конкурсѣ розписані: а) зъ речинцѣмъ до 17 жовтня с. р.: Швейковѣвъ, дек. подѣгаецкого, и Цудѣловѣчѣ, дек. роздѣльского — оба надѣна прив.; — б) зъ речинцѣмъ до 26 жовтня с. р.: Кнѣгинѣчѣ, дек. хѣдорѣвского; Дѣвѣе, дек. терѣбовъ; Гринѣвъ, дек. бѣбрєцъ; Фирлѣвъ, дек. наравѣ; Малковѣчѣ, дек. городъ; Стратинѣ, дек. наравѣ; Мужилѣвъ, дек. подѣгаецъ; Красєе, дек. скалатъ; Дмитровѣчѣ, дек. лѣв-загородъ; Соколовѣка, дек. олесѣ; Подѣлѣсѣе, дек. олесѣ; Останѣе, дек. скалатъ; — всѣ надѣна приватного, и Слобода, дек. болєхъ, над. цѣсарского; — в) зъ речинцѣмъ до 6 падолиста с. р.: Щурѣвичѣ, дек. холѣвского, над. прив.; — г) зъ речинцѣмъ до 12 падолиста с. р.: Воля вел., дек. роздѣльского, над. фондѣи гр. Стан. Скарѣка.

Въ пропозиціи прѣяніи оо.: на Бережнѣи-цѣ 1) Іос. Вандѣра, 2) Корѣ. Сенѣкъ; — на Олєксѣичѣ, 1) Петро Яцишинъ, 2) Лѣвъ Горѣлєвичѣ, 3) Вас. Молчко; — на Надѣтичѣ 1) Петро Петрицкій, 2) Петро Гаранюкѣ, 3) Илар. Пачѣвскій.

Завѣзвані до кан. институцій оо.: Мих. Свѣтєнскій на Медѣно и Павѣл Кѣоуѣк на Выспу.

Введені оо.: Як. Краснопера за пароха въ Боршѣвъ, Вас. Курдѣикъ за сотрудняка при церкви св. Пѣтѣицѣ у Львовѣ, Теод. Мурдзакъ за завѣдателя въ Швейковѣ.

Удѣлєныи оо.: Соз. Медвєцкій одъ завѣд. въ Боршѣвъ и Іос. Реваковѣчѣ одъ приходства въ Галяхъ.

До духовной семинаріи у Вѣдѣни прѣяні: на III рѣкѣ: Леонидъ Лужницкій и Кирил Студѣнскій, а на I рѣкѣ: Мих. Петрушєвичъ и Ник. Стѣсловскій.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Кан. институванный на Лѣвнѣку малу, дек. старо-самѣбрского, о. Ант. Яцѣвъ тамошний завѣдатель.

Завѣзвані до кан. институцій оо.: Мих. Турѣнскій на Манастѣрецъ, дек. горожанского и Никѣфоръ Лєщѣшакъ на Устрики гор., дек. затварницкого.

Еп. Консисторіа удѣлила похвалу и признанє о. Мих. Жарскому зъ Стронѣтина, дек. затварницкого, за рєвне удѣлюванє науки религії въ тамошнѣй школѣ.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Именования. Краєва дирекція скарбу именувала Едварда Вѣндакевича, асистента салинарного въ Величѣхъ, концѣпцистомъ скарбовымъ для справъ салинарныхъ. — Краєва рада школьна именувала дѣйстными учителями и учительками: Ив. Турского въ Микулинѣхъ, Софію Грушєцку въ Подѣгайцѣхъ и Ам. Мѣльковну въ Тищаницѣ. — Дѣйстнымъ учителемъ школы мужєской въ Подѣгайцѣхъ именованъ Іос. Сендєцкій зъ Бережанѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 23 вересня. Ходить поголоска, що кн. Лихтенштайнъ думѣе зложити свой мандатъ або бодай не кандидувати при слѣдуючихъ выборахъ до рады державнои. Причиною, що кн. Лихтенштайнъ усуваєся, має бути то, що правительство не хоче старатися переперти звѣстного его внесенєа школьного.

Пѣштѣ 23 вересня. Обѣхъ офицѣровъ болгарскихъ, що були на манєврахъ подѣ Кишберѣ, запрошено на двѣрскій обѣдъ въ Гѣдєли.

Грацѣ 22 вересня. Министерство просвѣты наказало у всѣхъ школахъ словєнскихъ усунути образы св. Кирила и Методіа.

Константинопѣль 22 вересня. Порта думѣе завѣзвати всѣ державы до спѣльной акціи для заведєна спокою въ державѣхъ балканскихъ.

Бѣлградѣ 22 вересня. Цанковъ выдѣвъ одѣзу, въ котрѣй завѣзѣе Болгарѣ до прогнанія соѣйского узурпатора, кн. Фердинанда, и его помѣчника Стамболова.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Для товариства „Школьна Помощь“ у Львовѣ при-
слали одъ червни до теперѣ Вп. Добродѣйскій
жертвы: Д-ръ Ом. Лебедовичъ у Львовѣ 1 зр., Ив.
Памота у Львовѣ 50 кр., о. Т. Полянскій зъ Доро-
гошева 1 зр., о. І. Кмицикевичъ зъ Романовки
для школы Шашкевича 50 кр., п.ѣ Леонора Хо-
минска зъ Коломыи 50 кр., п.ѣ Филомена К. у
Львовѣ 20 кр., А. Зарихта зъ Березовицъ 2 зр.
на колоніи вакаційн., о. Богданъ Пюрко зъ Вѣ-
дня 1 зр., о. В. Микитка зъ Купчинь 3 25 зр.,
К. Телишевскій нотаръ зъ Турки 15 зр. на ко-
лоніи, п. Т. Реваковичъ зъ Подбужа 1 зр., п. І.
Мишкевичъ зъ Кракова 2 зр., о. Федосевичъ зъ
Стры на колоніи 1 зр., о. М. Свигалевичъ зъ
Львова 5 зр. на колоніи, о. Юзичинскій зъ Бо-
риничъ 5 зр., о. Викт. Нероновичъ 2 зр. на ко-
лоніи, И. Н. Явдикъ зъ Львова 1 зр. на коло-
ніи, о. д-ръ Мельничій зъ Львова 1 зр. на кол.,
Ив. Вахнянинъ зъ Стры 25.59 зр. — складка
замѣсть вѣнца на домовину бл. п. Грегоровича
на колоніи, о. Селецкий зъ Жужеля на колъ. 2.15
зр., д-ръ Дрималикъ зъ Жовки 2.50 зр., Петраш-
кевичъ зъ Львова 50 кр., панна Ольга Гладило-
вичъ зъ Львова 1 зр., Ив. Вашкевичъ зъ Пе-
регінска 1 зр., о. Чайковскій зъ Верхобужа 1 зр.,
п. Свистунъ зъ Яшева 1 зр. на колоніи, о.
Саламонъ зъ Комарникъ 2 зр., о. Дейницкій зъ
Соколя 1 зр., о. Кузьматичъ зъ Дахнова 1 зр.,
Крестъ Миллеръ, Марковскій, Чмѣль и Матковскій
по 50 кр. на колоніи, Н. Н. зъ Перемишля 5 зр.
на колоніи, Ст. Глинскій зъ Ятты 13.53 зр., о.
Д. Гузаръ зъ Завалова 3 зр., Кароль Шпайло
зъ Самбора 2 зр., о. І. Дрималикъ зъ Волощи 2
зр., Стеф. Кметикъ зъ Нагуевичъ 50 кр. —
Вѣсть Добродѣямъ сердечне спаси-Богъ! — Ви-
дѣль.

Переписка Редакціи и Администрации.

Веч. о. Гом. въ Печен. До конца року прийдѣ
намъ ще 3 зр. — Веч. о. Стр. въ Брус. За III
квартальнъ заплачено все. Веч. о. Шен. въ Люб.
Такъ. — Веч. о. Балт. въ Сер. Заплачено до 30 ве-
ресня с. р. — Веч. о. Сол. въ Терн. Мы одержали
9 зр., прийдѣ ще намъ 9 зр. — Веч. о. Бор. въ
Стан. Такъ.

О д о з в а

до добродѣйствъ и покровительствъ учащихъ-ся мо-
дѣи въ руской гимназіи у Львовѣ.

Наспѣвъ новый рокъ школьный; до руской
гимназіи записалось 495 школярѣвъ, охочихъ до
науки и праці, але бѣдныхъ по наибольшей ча-
сти. Уже зъ початку жадни они хлѣба, не при-
веди его зъ дому, бо его дома немає. Крѣмъ
того, то сей, то другій бѣжить до директора и
проситъ запови, вказуючи то на босый палець,
що выльзъ зъ подертого чобѣтка, то на вытерту
стару петечину, котра при теперѣшній передчас-
ной студени не може его загрѣти. Дирекція да-
вала, що могла, але и еи фонды вычерпались...
Тому то удаемось до Васъ, щирі патріоты и до-
бродѣи руской молодежи школьной, и просимо зъ
вопующего сердца: замагайте, хочъ-бы малыми
але густыми датками нашу бѣдну молодежь, —
бо за-для нужды розлѣзся намъ еще середъ ро-
ку, а мы и такъ не маемо много руской интелі-
генціи. Коли польска интелігенція горнее зъ
вѣхъ сторѣнь до школъ середнихъ, такъ, що
истиную численіи гимназіи не могутъ еи помѣ-
стити, — и допрошуются новыхъ гимназій, то
мы Русины не можемо одну руску гимназію
удержати... Польки мають товариства въ той цѣ-
ли, щобы заповиати убогу молодежь, мають бу-
ры, мають стипендіи, збирають запови, — а у
насъ якось то все дуже тяжко иде... Наближаєсь
речиньць 15 жовтня платити оплату 20 зр.; въ
першій класъ, до котрого записалось 81 учени-
ковъ, нѣхто одъ неи не уволѣнится въ Гѣмъ

П. П. учитель народныхъ,

прибѣжающихъ до Львова до
складана испитѣвъ, принимае
на станцію и харчъ за платою
1 зр. за добу. Адреса: ул. Бля-
харска ч. 2 надолѣ двѣрч. ч. 3.
3125 (3—3)

Учительки Русинки

для двоихъ дѣвчатъ глядае о.
Иванъ Шпикто въ Волчинѣвъ,
почта Жидачѣвъ. Проситъ
згодушуватись листовно подѣ по-
3112 даною адресою. (5—6)

Антонъ Кожелюжекъ

3108 (3—3) Ринокъ 29, у Львовѣ поручае

наибольшій и найдешевшій складъ зъ капелю-
хами власного вырѣбу. Удержуе на складѣ великій
выборъ капелюховъ и цилиндрѣвъ Габіа.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшеныхъ огнетривалыхъ тектуръ асфальтовыхъ
по покрываніи даховъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира
Львовѣ ул. Корытна ч. 13

поручае:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изолюванія мурѣвъ
отъ вѣхости, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ,
ЕЛАСТИЧНИ ИЗОЛІРІЯТЫ, ульпшену огнетривалу асфаль-
тову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрыванія даховъ, зви-
токъ 10 метрѣвъ □ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯБЪ АСФАЛ-
ТОВЫЙ до консерванціи даховъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-
СКУ безводну.
Осушае асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, зѣвѣтнымъ
доси въ техникѣ наибольше вѣхѣи стѣны въ помешканяхъ.
Фабрика выготовлюе въ цѣломъ краю своими людьми
покрываня даховъ огнетривалою тектурою и ихъ репараціи.
Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.
Замовленя въ Краковѣ принимае Іосифъ Заплатальскій.

поворѣтъ, — а много зъ тыхъ, що ходять до
школы, хочъ пильнѣи и збѣднѣи, не годий запла-
тити той оплаты: тому грозить имъ выдаленіе...
Тому обертаемось до Тебе, рускій народе, ратуй
свои дѣти; — народъ великій чоловікъ, если
схоче, то зможе! — кобы лишь хто спонукавъ,
а датки будутъ. Отже спонукуйте его Вы про-
свѣтителѣ народа, Вы отцѣ духовній, Вы предста-
вители его, — спонукуйте при каждой нагодѣ:
чи при празникахъ чи весѣлѣхъ, чи хрестинахъ,
чи иншихъ обрядахъ и торжествахъ, а зерно
до зернытка зробіть корецъ. Въ народѣ наша
надѣя!

Одъ дирекціи руской гимназіи львовской.
В. И.

НАДОСЛАНИЕ.

Оповѣщеніе.

Маемо честь сямъ повѣдомити, що зъ днемъ
9 н. ст. вересня отворилисьмъ въ Регатинѣ на
мѣсте тамошней „Повѣтовой Народной Торговлѣ“
филиальный складъ нашего товариства въ томъ
самѣмъ лѣвкѣ, де попередно була „Повѣтова
Народна Торговля“. — Поручаючи сей новоот-
воренный нашъ складъ ласкавымъ взглядамъ и
опѣдѣ П. Т. Публики заявляемо, що старанемъ
нашимъ буде добрымъ товаромъ, охочою услугою
и по возможности якъ надеившимся цѣнами купу-
ющихъ у насъ услужити.

У Львовѣ 10 вересня 1889 3111 (3—3)

Дирекція Народной Торговли.

Д-ръ П. Кухарскій

лѣкаръ шпиталю св. Софіи

ординуе одъ 3—5 год. 3113 (1—5)

Хорунжина ч. 5, рѣгъ ул. Академичной.

Маю честь завѣдомити, що я отворивъ
канцелярію адвокату въ Тернополи
въ домѣ п. Сафіра, при улицѣ Паньской выс-
шой подѣ ч. 702.

Зъ поважаньемъ 3114 (1—6)

Д-ръ Иванъ Лошнѣвъ.

Вѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Емилій Давидовичъ

поселився яко лѣкаръ вольно практикуючий
въ Мельниці въ повѣтъ борщевскѣмъ.

3122 (3—3)

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Геґеліайскій и самородный за бочку въ 135
литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60,
65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,
120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр.
за латру и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка зачисляется.

2084 26-?

Высылае:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймае Дирекція и филии.

Вѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбувши студіи зъ обѣсту дентистии
въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ
ателѣ дентистичне при плацу Маріа-
нѣмъ ч. 10 и ординуе одъ 10 рано до
6 вечеромъ.

Всякая операция доконуе на жѣла
ные безъ боли, одобривши чувство ко-
жаною або розвѣселяющимъ газомъ
(Lustgas). Штучный зубы выготовляе на
золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 57-?

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старіи вина угорскіи лѣтничій и натуральний вина
столовой одъ 42 кр. бут.

Знаменитіи Старки, Житныки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старіи Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ

французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 284 74-?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначенный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медальемъ за отаріи вина.

Г л я д а ю

учителя або учительки для дѣтей.

3127 Ближайша вѣдомѣсть у 1—2

о. Леонтія Лущиньского

въ Трибухѣвцяхъ п. Бучачъ.

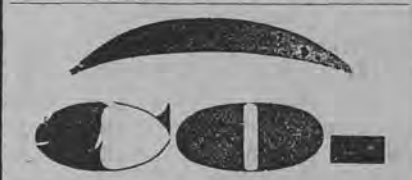
ВЪ КНИГАРНІ

Старопринітійского Института

можно купити:

Всѣ творы музичній, до
спѣву и на фортепіанѣ, якъ
галицкихъ такъ и украин-
скихъ музиковъ, пр. повный
комплетъ творѣвъ Лисенка.
Взоры украинско-русскіи
до вышиванъ.

Всѣ выданія повѣстей и
творѣвъ науковыхъ якъ га-
лицкихъ такъ и украин-
скихъ. 3127 (1—?)

рочки, маншеты, кофты, брики,
калесоны, скарпитки, хуст-
ки, краватки, шийки, ру-
2537 кавички и т. п.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на желанье даромъ.

Р. КРИММЕРЪ

Львовѣ, Готель Французскій.

Главный складъ вырѣ-
бѣвъ гумовыхъ

поручае яко спеціальность

дешевше якъ всюды:

Гумовыи плиты
Гумовыи вузѣ
Гумовыи шнуръ
Гумовыи пакунки
Гумовыи цераты и скатерти
Гумовыи ходники и рогожки
Гумовыи простирала
Гумовыи каломіи
Гумовыи плащѣ
Гумове бѣлье
Гумовыи подушки
Гумовыи баллоны и мячѣ
Гумовыи забавки
Гумовыи фарфурки
Гумовыи подпашки
Гумовыи миски и ванны
Гумовыи чепціи
Гумовыи бандажѣ
Гумовыи панчохи
Гумовыи стаминіи 3121 (3—8)

Опатарунки

Артикулы хирургичній.

Хоче оженитись

властитель малой реальности на
селѣ, молодой чоловікъ, 25 лѣтъ,
Русинъ. Желавъ-бы оженитись
зъ Русинкою, зъ невеликимъ ма-
еткомъ, що знала-бы сѣльске го-
сподарство. Листы або по змѣзѣ
фотографіи проситъ присылать
подѣ буквами П. С. до Редакціи
„Дѣла“. Ручитесь словомъ чести
за всяку дискрецію. (5—?)

Повѣдомленіе

Ново отворена робѣтня суконъ жѣвочихъ у Львовѣ при
улицѣ Доминиканской ч. 3 противъ реставраціи п. Федоровича

Людвика Лунашевичесова

принимаетъ всѣя работы суконъ жѣвочихъ въ мѣсяцъ и на провинціи
посла найновѣйшой модѣ въ означеній речини и по приступныхъ
цѣнахъ. 3110 (3—10)

1% зъ чистого доходу назначенный на будову руского театру!

Повѣдомленіе

МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ

П. Чапчиньского

у Львовѣ, ул. Галицка ч. 1.

поручае

Футра до подорожи дамскіи и мужскіи.
Футра дамскіи у всѣхъ найновѣйшихъ фасонахъ, именно: фу-
тра палетотѣвъ дамскіи на способъ мужскіи, гарный новый фасонъ
долманѣвъ и рутунѣ.

Футра мужскіи до мѣста новый фасонъ.
Ковѣфы и зарукавки дамскіи у всѣхъ возможныхъ родахъ.
Шапочки футурній дамскіи новыи фасоны.
Шапки и колпаки мужскіи баранковіи, бобровыи соболевіи.
Верхуи готовыи до футеръ дамскіи и мужскіи.
Матеріи у великомъ выборѣ на верху мужскіи и дамскіи по цѣ-
нахъ фабричныхъ (найновѣйшій вырѣбъ).

Шкѣры всякого рода поодиноко и гуртовно.

Замовленя за надѣланьемъ мѣры выготовлюе совѣстно и точно.

За травельскіи купленого товару ручитъ. Цѣны укрѣпленны. 3111 (3—8)

Цѣнники на желанье франко.

ЛІАРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШІ, почта я станція желѣзницѣ тамже.

Получивши на вѣдомѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына
Серафима“ „Ліарню дзвонѣвъ“ въ Калуші, одзначену орѣвнымъ
медальемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на
выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего
часу газеты доносили) — маю и теперъ на окладѣ готови
дзвонѣ, выконую скоро замовленя и приймаю старіи або ушко-
дженіи дзвонѣ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи вѣмъ Вп. праводникамъ и фундаторамъ за
воѣ дотеперѣшній замовленя въ давнѣйшій спѣлной а теперъ
моѣй власной ліарни дзвонѣвъ прошу о ласкави замовленя такъ
на поодинокій новіи дзвонѣ якъ и на цѣлѣ группы. За трева-
лѣотъ матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2756 18—24

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Десять медальѣвъ заслуги, дипломъ признания и
дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпін

за незрѣваніи

Вырѣбы косметичній, Тоалетній и Парфумеріи.

Пилиптонъ волосу своему и сполѣвѣлому по кольороза-
вѣмъ ужитю привертаетъ красну барву. Пилип-
тонъ не фарбуе лише одмолодзке волосѣ, котре подѣ выль-
вомъ сего одличного средства одыскуе первѣстну барву, мѣт-
кость и оддыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсилнѣйше выпаданье волоса вздержуе,
цибулькѣ волосній взмѣднѣе и до вытворю
ваня та поросту волоса побуждае. Лисины покрываються кра-
нымъ волосѣмъ. — Цѣлѣй флаконъ 3 зр. Повѣ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженіе и покупъ сего пудру суть найлѣп-
шимъ доказомъ его незрѣванной добротности. — Пудръ княжій
на всѣхъ выставкахъ бувъ першимъ, а численній медальъ заслуги,
якими его одзначили, найлѣйше его поручають. — Пудръ княжій
не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшкѣ, есть сеи найчи-
стѣйша и найлѣйжѣйша мучка рѣстнина, прямию прилагаетъ до
лица, надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ сред-
ствомъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣлѣ 1 зр., зъ лебе-
диномъ 1 зр. 50 кр. Розжевый для блондинѣвъ и кремевый для
патнонѣвъ и brunetѣвъ, малѣ пуделко по 70 кр., бѣльше зр. 1.20
зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усуае зъ лица прищѣ, лѣшаѣ, угрики,
попаданье и луценье шкѣры, выгла-
джуе морщинки и доликѣ основіи. Лице одѣвжѣе, выбѣлюе и вы-
лѣжѣе до той степени, що яко средство тоалетново-гигиеничне
зѣстало одзначене медальемъ заслуги на выставѣ природничѣ-лѣ-
карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3,
плацѣ Маріацкій и улица Галицка рѣгъ Валовой ВЪ КРА-
КОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлонской ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 70—0

ВЫДАЕ

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченный

Дирекція.

Вже выйшовъ

Иллюстрированный Календаръ Просвѣты

на роцъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“ и въ всѣхъ бѣль-
шихъ складахъ.

Предплата на „Дѣло“ и налѣжитѣсть за инсераты платнѣ
у Львовѣ.

Опера мѣстить въ собѣ 2156 мѣсть для публики. Орхестра дуже точна, добра и чиста. Перворядный кресла на партерѣ, получавши отъ орхестры, называются сидженями

яковсь тяжкою недугъ. Коли одного вечера лягала спати, почало єи страшно трясти, она думала, що вже бѣльше не встане. Серце билосѣ їй такъ сильно, що мало не выскочило зъ неѣ, а въ ухахъ дзвонило їй, якъ коли-бъ дзвонами. Чи се була любовь, чи то вже смерть прийшла по ню? А Губертина воскресючи нитку глядѣла на ню пильно и не безъ журы та усмѣхалась до неѣ такъ спокѣйно!

Впрочѣмъ же Ангелика заклѣлася, що вже нѣколи не стрѣнєся зъ Фелисїяномъ. Она вже боялась выходити на Марїаньске поле межи тѣмъ зачарованѣмъ буряны; вже и до убогихъ не ходила. Она все побоювалась того, що колись, коли-бъ она стрѣвилась зъ нимъ око въ око, могло-бы статися щось страшного. Ба, она хотѣла тымъ ще и себе саму мучити, хотѣла тымъ наложити сама на себе кару за свои грѣхи. Коли зъ рана хотѣла себе вже таки дуже покарати, то не рѣжилась и въ ѣвно споглянути, щобъ не побачити єго тамъ надъ берегомъ Шевроты. Коли-жъ єи вже такъ дуже кортѣло, що и силы у неѣ не було, щобъ не выглянути, а она єго не побачила, то була сумна ажъ до слѣдующого дня.

Одного рана дававъ їй Губертъ якъ разъ дальматику до работы, коли хтось задзвонивъ въ дзвѣнокъ ѡдхаты и ѡнъ мусѣвъ выйти. То певно прийшовъ хтось замовляти роботу, бо Губертина и Ангелика чули добре черезъ ѡдхилєнѣи дверь, якъ зъ надворку доходивъ до нихъ голосъ. По хвили пѣдняли онѣ, наляканѣи, головы. Чутѣ було, що хтось ишовъ по сходахъ; вышивачъ вѣвъ гостѣ на гору, чого ще нѣколи не бывало. Ангелика стала мовъ нежива, она пѣзнала, що то Фелисїянъ. інъ представився имъ яко ремѣсникъ - артистъ, а у тыхъ людей руки прецѣ завѣсѣгды бѣли. Коли она не выходила до него, то ѡнъ, довго єи выглядаючи и не знаючи, що

такого сталося, думавъ вже, що она таки его не любить та зайшовъ теперъ самъ до неї.

— Чуєшъ, дитинко — бдозвався Губертъ — то до тебе прийшли. Сей панъ хоче намъ дати якусь дуже важну роботу. Я думавъ, що таки найлѣпше буде, коли я его сюды заведу и тутъ спокійно поговоримо... То моя донька, будьте ласкаві та покажѣть їй взорець.

Анѣ онѣ анѣ Губертина не пѣдозрѣвали анѣ трошки нѣчого. Лишь зъ цѣкавости приступили ближе, щоби приглянутись. Але Фелисіянь и Ангелика такъ були зворушенї, що ажъ духъ въ нихъ запирало. Ђму ажъ руки тряслися, коли розвивавъ взорець, и мусѣвъ по-воли говорити, щоби не дати по голосѣ спѣзнати, що зъ нимъ дѣся.

— Розходиться, бачите, о митру для Преосвященого... Тутешнї дамы хотять зробити ему дарунокъ и припоручили менѣ, щоби я тымъ дѣломъ занявся, виготовивъ що потреба и допильнувавъ роботи. Я маляръ, що на склѣ малює, але иногдѣ займаюся и старинною штукаю... Ось видите, я не выдумавъ нѣчого нового, лишь просту готицку митру на новий ладъ.

Ангелика нахилилася надъ великій розложений взорець и лишь зъ тиха шепнула:

— О, свята Агнїя!

И въ самѣмъ дѣлѣ, то була та сама тринадцатилѣтна мучениця, покрита лишь своимъ довгимъ волосємъ, зъ маленькими нѣжками и рученятами, точно така якъ та, що стояла на філярѣ пѣдъ катедрою, або якъ та деревляна єї статуя, що стояла въ церквѣ и що колись була помальована а теперъ вже зовсѣмъ споловѣла. Цѣлу передну часть митры занимала Агнїя, єї несли два ангелы просто до неба. Пѣдъ нею десь далеко

тягнулась якась весела краина; задню часть и ленты украшали лянцетоватї прикрасы въ хорошбѣмъ стилю.

— Тотї дамы — почавъ Фелисіянъ зновъ говорити — лагодять той дарунокъ на процесію чуда и для того думавъ я, що треба vybrати святу Агнію...

— А то дуже добра гадка — одозвався Губертъ.

— Преосвященный буде дуже радуватися — додала Губертина.

Процесія чуда одбувалася що року 28 ляння. Першій починъ до неї давъ Іоанъ V. зъ Готкерѡвъ; онъ хотївъ тымъ полишити по собѣ вѣчну вдячнбсть за ласку одъ Господа Бога, що давъ ему и его родови чудесну силу уздоровляти недужныхъ въ часѣ пошести въ Бомонтѣ. Побожне оповѣданье розказує, що Готкеры доступили тої ласки черезъ святу Агнію, котру они дуже почитали. Зъ того часу отже походивъ звичай, що въ роковий день выносили статую святой зъ церкви и несли єи въ торжественнѡй процесіи улицями въ тѡй побожнѡй вѣрѣ, що она ще и нынѣ може всяке нещастье одвернути одъ мѣста.

— На процесію чуда? — спытала Ангелика тихенько не здѡймаючи очей зъ взѡрця. Та то вже лишь двацять днївъ. Часъ дуже короткій.

Губертъ покачавъ лишь головою. Страхъ, якъ пильно и старанно треба братися до такої работы. Губертина звернулася до дѣвчины.

— Я бы тобѣ помогла; я взяла-бы робити всѣ прикрасы а ты робила-бы вже лишь саму фігуру.

Ангелика була такъ змѣшана, що засдно лишь святу оглядала. — Або таки нѣ! думала она — не приймуся тої работы, не возмуся до неї. Помагати ще ему до грѣха, та-жъ то бувъ-бы вже найбѡльшій грѣхъ. Що Фелисіянъ не говоривъ правды, то рѣчь певна; она то

дуже добре мѣркувала, що ѓнѣ богачѣ та лишѣ удає звичайного ремѣника. А цѣла тота выгадка, цѣла тота выдуманая исторія, що ѓнѣ теперѣ розказувавѣ, щобы лишѣ дѣстатися до неѣ, наказувала ѣѣ бути осторожною. Взявши добре на розвагу, то она була таки трохи рада зѣ того и щаслива, бо ѓнѣ вѣ ѣѣ очахѣ не бувѣ звичайнымѣ чоловѣкомѣ, ѓнѣ мусѣвѣ таки конче бути якимѣ царевичемѣ и то таки тымѣ самымѣ, котрого она собѣ вѣ своихѣ мрѣяхѣ представляла.

— Нѣ — ѓдповѣла она ще разѣ — намѣ таки часу не стане.

Ангелика не здѣймаючи очей говорила дальше якѣ бы сама до себе:

— Але свату не годитьсѣ таки вышивати инакше, якѣ лишѣ чистымѣ золотомѣ.

— Правду кажете — ѓдозавсѣ Фелисiянѣ, и я та-кожѣ думаю, що лишѣ самымѣ золотомѣ, а чувѣ я, що нѣхто такѣ не удасть, якѣ вы, бо вы мабуť знаете всю тайну стародавнього вышиваня, зѣ котрого взѣрцѣ можна ще нынѣ н. пр. вѣ закристiя оглядати.

— Ая', ая'!—ѓдозавсѣ Губертѣ зѣ одушевленѣемѣ— то ще моя пра-прабабка вышивала вѣ пятнадцатѣмѣ столѣтѣ... Саме золото! Нема бо, паноньку, красной работы понадѣ тую. Але до того потреба богато часу та грошей и — правдивыхѣ артистѣвѣ. Вже ѓдѣ двѣста лѣтѣ нѣхто такои работы не робить. Коли вже моя донька не хоче инакше робити, то вже можете на ню спуститися, бо вѣ теперѣшнихѣ часахѣ могла-бы хибѣ лишѣ она щось такого зробити; вѣрте менѣ, що нема такои другой, котра бы мала таке око и таку руку якѣ у неѣ.

ѓдѣ коли вшла бесѣда про золото, то Губертина слухала зѣ всякимѣ признанѣемѣ.

— Таки въ самѣмъ дѣлѣ рѣчь неможлива зрѣти щось такого до двадцать днѣвъ — додала она переконуючо. На то потреба хибя якоись чарѣвницѣ.

Ангелика придивляючися святѣй добачила щось, що наповнило єи сердце невысказаною радостею: Агнія була зовсѣмъ на ню похожа. Фелисіянъ ѓдрисовуючи стару статую певно о нѣй думавъ. Коли собѣ погадала що она все стоить єму передъ очами, що ѓнъ все лиш єи передъ собою бачить, то рѣшивлась не держати єго дуже зъ далека ѓдъ себе. Въ кѣнця пѣдняла голову; она добачила, що ѓнъ ажъ дрожить передъ нею а єго очи ажъ свѣтяться, такъ просяться до неї; она змѣркувала, що вже не въ силѣ єму опиратися. Лишь не хотѣла ще признатися, що вже єму пѣддалася. Така невинна злоба, той природный истинникъ не выявляти ѓдъ разу своихъ правдивыхъ чувствъ, есть у всѣхъ дѣвчатъ, хочъ бы и у такихъ, що ще нѣчого не знаютъ.

— Нѣ, то таки рѣчь неможлива — сказала она ще разъ и ѓддала єму взорець. Я не можу пѣдоймитися такой роботы для нѣкого.

На лицѣ Фелисіяна малювалася дѣйствна розпука. ѓнъ змѣркувавъ, що то она черезъ него не хоче пѣднаться той роботы. Пустился вти та ще лишъ сказавъ:

— Шкода, бо вамъ бы заплатили, що бы вы самѣ захотѣли. Тѣтѣ дамы дали-бы и два тысячѣ франкѣвъ...

Губертамъ певно не ходило о зарѣбокъ, але така велика сума то все таки щось значить. Чоловѣкъ споглянувъ на жѣнку. Такѣй красный зарѣбокъ таки жалъ було зъ рукъ пустити.

— Два тысячѣ, кажете? Та вже хибя най буде. Я бы того для нѣкого не зрѣбила, але коли вже такъ платять... Коли буде потреба, то буду вже и по ночахъ, робити.

Але теперь и Губертъ и Губертина стали противитись тому, бо боялися що она таки замучиться.

— Нѣ, нѣ, годѣ покидатись такихъ грошей, коли самі лѣзуть въ руки. Митра буде готова въ навечеріе процесіи.

Фелисіянъ лишивъ взорець и вийшовъ зъ важкимъ сердцемъ зъ хаты; ѓнѣ не мавъ вже смѣлости пояснати роботу ще дальше, щобы черезъ то побути ще довше. Рѣчь зовсѣмъ ясна, що она его не любить; она умысно удала, що его не знае и обѣйшлась зъ нимъ, якъ зъ першимъ лѣшнимъ, котрый лишъ добре платить. Зъ разу бравъ его навѣтъ гвѣвъ, ѓнѣ добачувавъ въ нѣй просту натуру, мало що не захланиѡсть. Тымъ лѣише, що вже разъ буде тому конецъ, шкода вже о нѣй и думати. Але чимъ бѡльше о нѣй роздумувавъ, то тымъ бѡльше починавъ еи оправдувати: она-жь прецѣ жиє лишъ зъ працѣ рукъ и хѣба-жь не треба ѣй на хлѣбъ заробляти? По двохъ дняхъ ѓнѣ чувся таки дуже нещасливимъ; лазивъ по всѣхъ закуткахъ и ажъ зъ силъ спадавъ зъ жалю що не мѡгъ еи побачити. Она не выходила зъ хаты, ба навѣтъ и въ ѡкиѣ не показувалася. ѐнѣ мѣркувавъ добре, що хочъ она его не любить, може хѣба лишъ его грошѣ, то за те ѓнѣ за нею ажъ пропадає, ажъ гине; такъ еи любить, якъ любиться хѣба лишъ тогдѣ, коли маєя двацять лѣтъ, безъ розваги, а такъ, якъ сердце наказує, лишъ для самой розкошѣ и муки зъ любви. Разъ въ вечерѣ ѓнѣ еи побачивъ и вже бувъ конецъ всему: або она, або нѣяка друга; хто бы она и не була, чи добра чи зла, погана чи красна, бѣдна чи богата, ѓнѣ таки загине, коли она не стане его подругою. Третього дня по тѡмъ ѓнѣ не мѡгъ вже вытримати; хочъ заклаясь, що на ню забуде, выбрався таки до Губертѡвъ.

Коли задзвонивъ, выйшовъ Губертъ и пустивъ его въ хату. Стали говорити, а Губертъ не порозумѣвши добре Фелисіяна думавъ, що такъ найлѣпше буде, коли бнъ его на гору заведе.

— Чуєшь донечко, они хотять тобѣ дещо розповѣсти, бо я того добре не розумѣю.

— Не прогнѣвайтесь на мене — промовивъ Фелисіянъ на силу — але то я хотѣвъ-бы розвѣдати у васъ, якъ стоитъ наше дѣло. Тотѣ дамы, що знаєте, дуже мене просили, щобы я розвѣдавъ, якъ иде работа... Розумѣєся, коли я вамъ тымъ не стану часу займати...

Ангеляцѣ мало серце не выскочило зъ грудей, такъ забилося сильно, коли почула що то бнъ иде. Она думала, що їй прийдеся такъ удушити. Лишь на силу успокоилася знову; навѣтъ кровь не выступила їй на лице. Спокойно и мовѣ-бы рѣвнодушно ѳдповѣла:

— Менѣ то нѣчого не завадитъ; менѣ все одно робити, чи хто сидить надѣ мною, чи нѣ. Та-жъ то вашъ взорець то и зовѣмъ природно, що вы хочете видѣти, якъ его вышивають.

Фелисіянъ бувъ такъ заклопотанный, що и не важивсь-бы бувъ сѣсти, коли-бъ Губертина не була его попросила зъ всею ввѣчливостею яко свого доброго гостя. Она сѣла ѳдтакъ зновъ до работы и схилилася надъ кросна, на котрыхъ гіпюрою вышивала готицкѣй прикрасы. Губертъ здбймавъ зъ стѣны готову напущену вже клиємъ хоруговъ, котру розвѣсивъ бувъ на два днѣ, щобы просыхала; бнъ хотѣвъ теперъ еи розципати. Всѣ замовкли; обѣ вышивачки и Губертъ працювали, якъ коли-бъ не було нѣкого бѣльше въ хатѣ.

Середъ сего мирного окруженя молодой чоловікъ трохи успокоився. Била трета година, тѣнь ѳдъ катедры ставала вже довша а сумеркъ сунувся черезъ широка

бкно. Въ маломъ, холодномъ середъ зелени положеномъ домъ починало вже одъ полудня вечерѣти. Чути було, що на улиці ступавъ хтось въ легенькихъ черевикахъ, то дѣвчата зъ пансіону ишли до церкви. Въ робѣтні здавалось все спочивати бдѣвчимъ сномъ; прилады, старі мурѣ, словомъ все докола несло глубокою тишиною и спокоемъ. Лишь на кросна, на котрі нахилились нѣжні профилѣ обохъ робѣтниць, надало рѣвно ясне свѣтло и бдѣвалось ярко одъ жовтого золота.

— Я хотѣвъ вамъ сказати — почавъ Філісіянь говорити, мѣркуючи, що треба прецѣ оправдати, чого бнѣ зайшовъ — я хотѣвъ вамъ сказати, що и волосье треба-бы вышивати золотомъ а не шовкомъ.

Ангелика пѣднѣла головку. Зъ еи веселыхъ очей було добре видко, що бнѣ не потребувавъ за-для того ажъ сюды заходити, коли не мавъ бѣи що вншого сказати. Она схилилася зновъ надъ роботу и бдповѣла миленькимъ але шутливимъ голосомъ:

— А вже-жѣ, що такъ.

Отъ и дурницю сказавъ, бо ажъ теперъ добачивъ, що она якъ разъ мала волосье въ роботѣ. Передъ нею лежавъ взорець, що бнѣ накладавъ легенько водными красками та золотомъ. Зъ того, що бувъ блѣдый, подобавъ на старій споловѣлій образецъ минятуровый зъ якогось молитвослова. А она вышивала зъ того взѣрця такъ пильно та зручно, якъ той артистъ, що робить пѣдъ люпою. Она перенесла взорець насампередъ грубыми, смѣлыми чертами на добре натягнений грубымъ полотномъ пѣдшитый, бѣлый сатинъ; бдтакъ заложила цѣлу матерію сухозолотю, прикрѣпленою лишь на обохъ кѣнцяхъ а впрочѣмъ зовсѣмъ вѣльною. Тоті нитки то була основа. Она розсувала нитки, щоби побачити пѣдъ сподомъ взорець и пришивала ихъ зъ пѣдъ споду шов-

ксмъ, котрого краски добирала пѣсля взѣрця. Тамъ, де приходила тѣнь, закрывавъ шовкѣ золото зовсѣмъ. Тамъ де тѣнь була слабша, стояли цяточки шовку далеко ѡдъ себе а на зовсѣмъ ясныхъ мѣсяцяхъ було золото зовсѣмъ незакрите. Само золото було тѣньоване, на его сподѣ сплывалися нитки, нашивані на шовкѣ голкою, въ малюнокъ, що являвъ якоюсь мистичною зорею.

— Ахъ! — ѡдозвався на разъ Губертъ, що розпзнавъ хоруговъ — давными часами уважала робѣтниця за наибѣльшу свою штуку вышити щось тѣньованымъ золотомъ... Она такъ робить якъ стоять въ правилахъ: „поодинокій образъ зъ тѣньованого золота, пѣвъ третинны высоко“. Тебе бы, Ангеляко, заразъ приймили.

И зновъ стало въ хатѣ тихо. Що до волося св. Агніи, то Ангелика, проти правилъ, годилась зовсѣмъ зъ поглядами Фелисіана: не набирати шовкомъ а лишь накладати золото золотомъ. Она робила наразъ десять голками, въ котрыхъ були засилені нитки вѣлякон тѣни, ѡдъ червоныхъ якъ грань ажъ до блѣдо-жовтыхъ якъ листье дерева въ осени. Агнія покрывалася отже золотымъ волосемъ, що сплывало вѣи ѡдъ головы ажъ до нѣгъ. Волосѣ ышло ѡдъ самой ший та вкрываючи мовъ плащемъ боки сплывало зъ плечей двома пасмами, що сходилися пѣдъ бородою, ажъ до самыхъ нѣгъ, чудный порѣстъ волося якъ въ байцѣ, невидане руно зъ величезными кучерями, словомъ тепла, жива одѣжь ѡдъ котрой вѣяло непорочною чистотою.

Сего дня мѣгъ Фелисіанъ приглянутися, якъ Ангелика вышивала кучеры, и не мѣгъ надивитися, якъ зъ пѣдъ еи голки вырастало и чимъ разъ бѣльше свѣтилося волосѣ. Губертина нашивала якъ разъ прикрасу и споглядала на него ѡдъ часу до часу спокѣйнымъ окомъ. Губертъ розвивавъ осторожно хоруговъ. Ажъ и

Фелисіянъ, котрому чимъ разъ ставало маркотнѣйше, що такъ всѣ мовчать, догадався, що ему пора ити до-мѣвъ, бо ему не насувалася на гадку, ані одна замѣтка котру ѡнъ нѣбы то хотѣвъ высказати.

Онъ вставъ и промовивъ дрожащимъ голосомъ:

— Я зновъ до васъ зайду... Я такъ зле нарисувавъ голову, що вамъ придадуться може мои замѣтки.

Ангелика глянула своимъ яснымъ окомъ спокѣйно ему въ очи.

— Де-жъ тамъ нѣ... Але прийдѣть зновъ коли до насъ, коли вже конче хочете самі допильнувати работы.

Онъ вийшовъ урадуваний, що она позволила ему приходити, але и сумный тому, що она чогось така холодна. На другій день зайшовъ ѡнъ знову и такъ що дня опѣсля пересиджувавъ ѡнъ въ тѣй спокѣйноѣ хатѣ при улиці Орфевръ. Години, въ котрыхъ его тамъ не було, були страшнѣ для него, бо въ его внутрѣ кипѣла якась страшна борба; его мучила непеvнѣсть. Ажъ коли ѡнъ зновъ сидѣвъ коло Ангелики, стававъ спокѣйнѣйшій: ѡнъ на все годився, на все пристававъ, навѣтъ и на то, щобы ѣй и не сподобатися, лишь кобы бути коло неї. Онъ заходивъ що рана, розмовляе бувало о роботѣ и сяде передъ кроснами, якъ коли-бъ безъ него не могло обійтися. Не мѡгъ надивитися на ея красный профиль, на ея ясне волосье та на то, якъ ея тоненькѣ пальчики перебирають голками. Она вже собѣ нѣчого зъ него не робила и обходилася зъ нимъ якъ зъ товаришемъ. Мимо того чувъ ѡнъ, що мѣжъ ними есть щось, о чѡмъ она не говорила а що его за сердце ловило. Она неразъ пѡд-несе головку и спогляне на него нѣбы лишь на жартъ своимъ нетерпеливымъ и пытающимъ окомъ. Коли по-бачить, що ѡнъ ажъ зжахнеся, то она всеїчасъ стає зновъ холодна.

Але Фелисіанъ вынайшовъ незадовго способъ, якъ бы єи розвеселити и користавъ вже зъ того кѣлько лишъ мѣгъ. Онъ розповѣдавъ тѣмъ о своѣй штуцѣ, о памятникѣхъ стародавной майстерской штуки вышиваня, котрѣ онъ бачивъ въ скарбниці катедральной церкви або въ старыхъ книгахъ: о пречудесныхъ фелонахъ н. пр. о фелонѣ ѡдѣ Кароля Великого, зъ червоного шовку и зъ великимъ орломъ, що широко розпнявъ свои крыла; о фелонѣ зъ цѣлымъ здвигомъ святыхъ; о якѣсь дальматицѣ, що уважалася за найкрасшу, именно о царскѣй дальматицѣ, на котрѣй була представлена слава Христова на земли и на небесахъ, ѡтакъ преображеніе и страшный судъ, котрыхъ фигуры повишивавъ шовкомъ вѣлякою ѡдѣвны, золотомъ та срібломъ; дальше о деревѣ зъ Єссе, золота вышивка на сатинѣ, котру ѡдроблено мабуть зъ якогось ѡква церковного зъ пятацятаго столѣтя, при сподѣ Авраамъ, Давидъ, Саламонъ и пречиста Дѣва а въ горѣ Ісусъ; онѣся о фелонахъ якъ примѣромъ о тѣмъ зовсѣмъ простѣмъ, на котрѣмъ видко Христа прибитого на хрестѣ, зъ червоного шовку на золототканѣй матеріи а єму коло нѣгъ держать св. Іоанъ пречисту Дѣву; наконецъ о фелонѣ зъ Нентре, на котрѣмъ видко въ цѣлѣй величавости Пречисту Дѣву Марію, що держить на рукахъ дятятко. Такъ розповѣдали они собѣ про богато ще иншихъ чудесныхъ памятникѣвъ, замѣтныхъ чи то своимъ вѣкомъ, чи прославленныхъ чудесами або звѣстныхъ зъ своєи дорогоценности та достойныхъ пошановку хочѣбы длятого, що перейшли благовоннымъ кадиломъ и що на нихъ свѣтилось притерте золото якимъсь мястичнымъ свѣтломъ.

— Ахъ — зѣтхнула Ангелика — тѣ часы вже давно минули. Нынѣ нѣхто не умѣвъ-бы вже такъ красокъ дѣбрати.

Ажъ очи їй свѣтились, коли ђнѣ оповѣдавъ о давнихъ вышивачахъ и вышивачкахъ, тогдѣ ђдкладала она роботу и слухала, що ђнѣ розказувавъ о такѡмъ Семенѣ зъ Галїи та о Колинѣ Жолѣе, котрыхъ имена остануться по вѣки незабутними. Она починала виправдѣ зновъ вышивати, але була вже якъ не своя, а лице єи яснѣло ђдѣ артистичного одушевлення. Нѣколи не выдавалася она єму краснѣйшою, нѣколи бѡльше одушевленою и невиннѣйшою, — якъ коли-бъ ђдѣ неї вѣ ђдблеску золота и шовку розходилося якесь ясне свѣтло — якъ тогдѣ коли она пильненько кѡнчила свою роботу и колола голкою разъ коло разу. Она вкладала вѣ ту вышивку всю свою душу. ѐнѣ перестававъ тогдѣ говорити и вдвплювався вѣ ню, ажъ она осмѣлена мовчанємъ, побачила той жаръ, що вѣ нѣмъ викликала. Ёй ставало тогдѣ соромно, мовъ бы то она щось злого зробила и ставала скоро зновъ рѡвнодушною, а коли промовила, то такимъ голосомъ, якъ коли-бъ чогось гнѣвалася.

— Се вже якесь лихо надало, чи що; геть менѣ шовкѣ попутався!... Та бо сидѣть тихо, мамо, не руйтесь!

Губертина, що цѣлый часъ анѣ не рушилась, лишъ усмѣхалася. Ёй було зъ разу дуже маркотно, що той паничъ не вилазить зъ хаты, и одного вечера, закимъ полягали, говорила навѣтъ ѡбъ тѡмъ и зъ Губертомъ. Молодий мужчина припавъ їмъ бувъ досыть до вподобы; ђнѣ бувъ дуже милый вѣ товариствѣ: чому-жъ противитись тому, щобы ђнѣ правильно до нихъ заходивъ, ану-жъ то може и щастье Ангелики? Губертина дала ѡтже всему волю и наглядала лишъ розважно на ѡбоє. Та-жъ и єи серце зновъ ђдѣ кѡлькохъ недѣль дуже страдало ђдѣ того, що чоловѣкъ єи такъ дуже голубить, та все на дармо. Бувъ то якъ разъ той мѣсяць, вѣ котрѡмъ

померла вхъ дитинка. Що року о тѣй порѣ починала ихъ грізти совѣсть, будились тѣ самі бажаня; ѡнъ лежавъ у єи нѡгъ и благовъ горячо прощєня; она въ любви и розпуцѣ ѡддавалася єму цѣлою душею и тѣломъ, але не мала вже надѣѣ змѣнити волю покѡйницѣ. Передъ свѣтомъ они нѣколи о тѣмъ не говорили и анѣ разу одно другого бѡльше не поцѣдувало, якъ давнѣйше. Але нишкомъ въ комнатѣ выбухала любовь зъ ихъ серця зъ подвѣйною силою а коли при найменшѡмъ порушеню стрѣнулись вхъ очи, то обое забувались на хвилинку и одно въ другѡмъ розпливалося. Була то важка мука, котру мусѣли зносити.

Минувъ тыждєнь; робота коло митры цєступала, щодєннї сходяны прибрали характеръ родинної дружбы.

— Высоке чоло и безъ бровь, правда?

— А вже-жѣ, дуже високе и зовсѣмъ безъ тѣни, зовсѣмъ такъ, якъ на мнїатурахъ зъ того часу.

— Подайте-жѣ менѣ бѣлый шовкъ.

— Позвольте, най вамъ засилю нитку.

Ѧнъ помагавъ їй, тота робота въ двѡйку була для нихъ якимсь успокоючимъ средствомъ и звертала ихъ до щодєнного житя. А все-жѣ таки зъ каждою годиною ставала мѣжъ ними звязъ сильнѣйша, хочъ нѣколи анѣ словечкомъ про любовь не згадали, хочъ анѣ разу одно другого хочъ бы пальцемъ нарочно не доторкнулося.

— Тату, що вы робите? Васѣ анѣ не чути въ хатѣ.

Она обернулася и побачила, що вышивачъ навиваючи цѣвку задивився на жѣнку задумчиво.

— Я твоїй мамѣ лагоджу золото.

— Ѧнъ подавъ їй цѣвку а она взяла ѡдъ него зъ тихою подякою а зъ тої запопадливої любви, якою Губєртъ завсѣгды окружавъ свою жѣнку, повѣяло тепломъ нѣжного чувства, котре обгорнуло ажѣ Ангєлку

и Фелісіяна, що зновъ схилюлись були надъ кросна. Мабуть була тому виновата навѣть и старосвѣтска робѣтня, зъ своїми старыми приладами и зъ тымъ спокоємъ, що перейшовъ бувъ ще зъ тамтихъ столѣтій. Здавалось, що она десь далеко ѡдъ того житя, що на улиці; десь въ краю мрѣй и духѡвъ, де панують чудеса и де дуже легко може настати всяка розкѡшъ.

За пять днѣвъ мала вже бути митра готова. Ангелика була певна, що она упорась зъ вею не то на часъ, але ще на двацять и чотыри годянъ скорше. Ажъ ѡдохнула, але и здивувалася, коли побачила, що Фелісіянъ все ще стоить коло неї спершися на валокъ. Не вже-жъ они стали дѣйстно нероздѣльными товаришами? Она не була вже рѣвнодушною на то, що єи до него потягало, вже не смѣялася злобно зъ того, зъ чимъ ѡнъ тався а чого она догадувалася. Що-жъ то було такого, що приспало було єи неспокѡйне дожидање? Вѣчно вертало то питанье, котре она ставила собѣ кожного вечера, коли лягала спати: чи она любить єго? Цѣлыми годинами лежала она на своѣй великѡй постели, накрывшись зъ головою та все розбирала тѣ слова и не могла ихъ нѣякъ зрозумѣти. Наразъ, одной ночи, почувла она, що їй серце розступаєся, она залилася слѣзами и притиснула головку до подушки, щоби єи нѣхто не чувъ. Она єго любила, такъ любила, що ажъ вмирала. На що? Якъ? Сама не знала, не хотѣла того знати, але она любила єго, такъ говорила зъ неї цѣла єи душа. Доокола неї стало ясно и любовъ выступила, якъ ясне свѣтло сонця. Довго такъ плакала она въ чувствѣ якогось зворушеня и невысказаного щастя. И зновъ стало їй жалъ, що она не звѣрилася Губертинѣ. Єи тайна страшно єи мучила и она зновъ заклѣлася на все въ свѣтѣ, що супроти Фелісіяна буде холодна, якъ и дав-

нѣйше та що волишь радше все притерпѣти, якъ дати ему спѣзнати своє нѣжне чувство. Любиши его, любиши и мовчати о тѣмъ, то буде — думала она — справедлива кара для неї, то буде проба, котру, коли выдержити, то направити зло, котрого допустилася. Такъ страдала она радо, бо нагадувала собѣ на мученикѣвъ зъ побожныхъ оповѣданъ, уважалася навѣтъ трохи чи не ихъ по-сестрою, бо и она такожь хотѣла сама себе покарати. Бѣй здавалося, що на ню споглядає єи хранителька св. Агніа своїми лагідными очима.

На другій день скѣнчила Ангелика вышивати образъ угодницѣ Божои. До рученятъ и дрѣбныхъ нѣжокъ, що выставали зъ пѣдъ роскошнаго золотого волоса, взяла она тоншого шовку, якъ до иншихъ частей святои. Лицко вышила таке мовъ бы нахухане, мовъ той цвѣтъ лиліи. Зъ пѣдъ шовковои паволоки пробивалось золото мовъ та кровь въ жилахъ. А то ясне якъ сонце лицко пѣднималося до синого неба, несене двома ангелами.

Коли прийшовъ Фелисіянъ, то ажъ зачудувався и таки на весь голосъ бѣдозвався:

— Ахъ якъ же она на васъ похожа!

Онъ мимохѣтъ признавъ тымъ, що умысно зробивъ взорець подѣбнымъ до неї. Ажъ теперъ полапався, що самъ себе зрадивъ и почервонѣвся по самѣ уха.

— Таки правда, доню — бѣдозвався Губертъ приступивши ближе — у неї зовсѣмъ твои красні очі.

Губертина на то лишъ усмѣхнулася, она вже давно то добачила. Ажъ налякалася, ажъ щось єи заболѣло, коли Ангелика бѣдозвалася на то тымъ несамовитымъ голосомъ зъ давныхъ часѣвъ:

— Мои красні очі! Глузуйте собѣ здорові зъ мене!... Я знаю, що я погана!

Она встала одтакъ, обтрѣпалася и удаючи ажъ до переседы зальотну, холодну дѣвчину одозвалася:

„Слава-жь Тобѣ Господи, що вже разъ скѣнилося... Менше одного клопоту на головѣ!.. За ту цѣну я бы вже другій разъ не робила.

Фелисіяна якось то давно обдѣшло. Отже она лашь на грошѣ ласа? Якъ же мѣгъ ѓнѣ лишъ на хвильку подумати, що она такъ дуже одушевляеся штукаю. Ѓнѣ обмануеся, ѣй ходило лишъ о заробокъ, ѣй була вже байдуже сама готова робота а ще може бѣльше то, що вже не буде его видѣти. А ѓнѣ ѓдѣ кѣлькохъ вже днѣвъ ломивъ собѣ голову, якъ бы то що придумати, чтобы можна заходити до неи. Она его не любить и не буде любити! Ёму стало такъ прикро, такъ щось схопило его за серце, що ажъ въ очахъ ёму потемнѣло.

— Чи вы самѣй докѣнчите матру?

— Нѣ, мама умѣють то лѣйше... Я рада, що не потребую ей вже и въ руки взяти.

— Отже вы не любите навѣтъ своєї власной работы?

— Я!.. Я нѣчого не люблю.

Губертина розсердилася на ню и приказала ѣй мовчати а одтакъ стала его просити, чтобы ѓнѣ не зважавъ, на ту розвезену дитину и сказала, що завтра ще въ пору митра буде вже зовѣмъ готова. Ёму здавалося, що тымъ вже его прашають, але ѓнѣ все таки не забираеся а ставъ ще оглядати старосвѣтску робѣтню, бо ёму здавалося, що его зъ раю гонять. Ёму здавалося, що ѓнѣ проживъ тутъ щасливѣй хвилѣ и длатого приходило ёму дуже прикро лишати тутъ свое зранене серце.

Ледви що заперлися дверѣ, якъ вже Губертъ спытавъ:

— Що тобѣ, дитинко, чи ты не заслабла?

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитших повістей“ виходить вівторком, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з Діалом.

Предплату на нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діала“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Капола Лодвига 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні М. Duker, L. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі М. Haaseenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діало“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІАЛО

Предплата на „Діало“ з літер. додатком у Львові: за Границю: цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні б'єт порта Подинокі чистю коштують 8 кр. а н.

Оголошення приймаються по ціні 6 зр. б'єт одної стрічки печатки, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а н. Подли чистіся по 10 кр. б'єт стрічки.

У Львові дня 13 (25) вересня 1889.

Недавно сказали ми в „Діалі“, що гр. Таффею якось не ведеся. До удару, який нанесли йому молоді-Чехи при послідних виборах до сойму чеського (д. 2 липня), до неудачних переговорів кн. Шенбурга з сецесіюстами німцями сойму чеського прибув новий, для системи гр. Таффею дуже болючий удар: уступлення кн. Алоїсія Лихтенштайна з проводира центра ради державнон.

Як відомо, кн. Лихтенштайн був націонатором і кривим заступником вносення свого о школі народній вівроповідній. Внесення то старався він перевести в ряд державний при допомозі винишн і правнич, зложеної з клубів центра (або клубу Лихтенштайна, числячого 15 послів), правого центра (або клубу Гогенварта, до якого належать в Словенії), клубу Треніно (полудневого Тиролю), клубів польського і чеського (без молоді-Чехів) та інші то і клубу руского (без посла Коваліського, який на лежить до клубу Коронаційного, зложеного з 3 осіб). За ціню, що задана правнич колись підпрі внесення о школі вівроповідній, кн. Лихтенштайн підпірав ширю і вівро всі спеціальні інтереси клубів правнич і кабінет гр. Таффею. Союз сей заключено ще в 1879 р. Тоді згадані клуби подали собі руку, уложився чи сторгувався межа собою (з поминенням клубу руского, котрий побільше уродився, бо аж в 1885 р.), ставили мов-то на ґрунті автономії крайні вівроповідні і б'єт того часу зложили винишну більшість ради державнон.

Всешло як з платка, а союзники дерли для себе всякий, найблизоридний користи. Гогенварт вдовився консерватизмом, Словенцям признано багато прав національних, клуби італійських послів італізував полудневий Тироль, Поляки (шляхта) скривили свє становище гегемоністичне в Галичині і одержали мільони пропанаційний, Чехи запанували в краю своім і ставили вже перед актом коронаційним, а Русини — один Русини вийшли з більше як порожніми руками.

За всі користи других надіявся кн. Лихтенштайн і осущення свого ідеалу, т. є. знищення дотепершньої, мов-то вольнодумної школи народнон, а зачедення школи вівроповіднон.

Однакж не так склалося, як ждалося. Союзники не додержали даного слова: одній під впливом либерализму, Поляки з боязню, щоб з провтованим законом школьним школи народній у вівроповідній Галичині не перейшли на ново в руки руского духовенства, а чеської делегації підірвавши ґрунті під ногами д-р Грегора з своїми молоді-Чехами. Кн. Лихтенштайн побачив себе нараз опущеним всіма, не маючи надії з'єднати для свого внесення потрібної більшості — скаштулював.

В письмі, котрим зривався проводирства над центром, заявив вправді кн. Лихтенштайн, що каменем претензії суть лише молоді-Чехи, але на ділі справа виглядає трохи инакше. На ділі виглядає так, мов-то союзники сказали ему: der Mohr hat seine Schuldigkeit gethan, der Mohr kann gehen. І кн. Лихтенштайн поїшов, з надією, що колись для его ідеалу настануть felicitas temporis.

В виду того, на око маловажного факту насуваються на разі деякі питання більш важні. Передо всім заходить питання, яке становище займе тепер клуби центра, зложеної з 15 послів з горьшної Австрії, Словенії і Сольноторода, котрого проводником був кн. Лихтенштайн? Ходить о те, чи клуби сей мимо всего поїде і далі солідарно з правничю, чи стане в опозицію? Питання се єсенціональне, бо на случай опозиції цезне винишна ітучно склеєна більшість в ради державнон, а се значало-бы одно, що упадок кабінету гр. Таффею в системі вівроавтономістичнон поодиноких крайні коронних. На случай опозиції клубу Лихтенштайна, треба-бы шукати за новою комбінацією клубів ради державнон, за новою ліванкою. Тільки ж о таку ліванку було-бы дуже трудно, бо годі допустити, щоб ліванці німцек, зложеної з чотирох клубів, одним або другим клубом своїм хотіла підтримати правничю і гр. Таффею.

Скорше можна надіятися, що клуби кн. Лихтенштайна поїде на разі ще солідарно з правничю, але школи вівроповіднон буде домагатися з більшою настійчивістю, як досі. Дотепер сей клуб зложав долю вівроповіднон школи виключно в руки кн. Лихтенштайна, віврав, що він яко добрий дипломат довершить щасливо своєн зацаті, — але ошукався. Кн. Лихтенштайн був, як

показалося, за м'який і уступчивий як супротив невірних союзників, так і супротив правительства. Его внесення спихано з року на рік, ему роблено всякий надій, але его обманено. В ваді того кн. Лихтенштайн стратив довіру у своїх, судирив правительство не хотів виступити з опозицією — і тим стався неможливий. Зараз по соймових виборах в Чехії, по побіді молоді-Чехів, ходили вєта, що він, стративши надію на переведення внесення свого, намірив зложити навіть мандат посольскій до ради державнон. Гр. Таффе чувся тим дуже тронутий. Щоб утихомирити проводира клерикалів і свого вівроного заступника, гр. Таффе зложив бар. Кравца з намістника Чехії і б'єтв керму гр. Тунова. Значало се немов скривлене старо-Чехів і виповідь війни таборів Грегора. Але кн. Лихтенштайн не дався тим паліативним средствам збити з пантелику і яко чоловік честний і слівний зложив хоч не мандат, то бодай проводі клубу свого. Тим розважав він руки і собі, і своему клубу. Клуб его ужас тепер може інших, драстичнийших средств, щоб дійти до цілі. А може він се учинити, бо его самого не вєже ніяке слово в супротив правительства в супротив других клубів правнич.

Далого уступлення кн. Лихтенштайна не можна розуміти так, мов-бы вже справа школи вівроповіднон була погребана. Протинно, на наш погляд она явиться небавом в порядку дневнім ради державнон, тільки серед вишних умов. Здаєсь, що клуби кн. Лихтенштайна поставять до правнич і гр. Таффею альтернативу: або — або! Не згодяться ті два фактори на школу вівроповіднон, то тоді винишна більшість парламентна може так легко розлетітися, як трудно єн зложено.

Що в рідках тон ітучнон більшості запанував великий переполюх, се факт. Вєй органи сей більшості накликають до солідарности за всяку ціню. Іменно Politik чеська сконстерована до крайности. Она влучає стрілами в молоді-Чехів і винує их за все, що може наступити в недалекім часі. Зь другої сторони, в таборі лівнич, заволають великий Jubel. Німцям здаєсь, що вже наспіла их пора. Чи гр. Таффе потрафить вийти з тон колізії, покаже час. Ми-ж усяку зміну можемо прийняти рівно-

душно, бо винишна система наносила нам тільки кривди, а більше нічого...

Выборы в Франції.

Выборы до французской палаты послів ще не зовсім скінчилися, бо ще в 177 округах виборчих має дня 6 жовтня відбутися тєснїйшій вибор і того дня рїшитися остаточно судьба Франції. А все-ж таки вибори з неділі дали того рода результати, що з него можна бодай в приближенно вносити на найблизшу судьбу Франції і на єн вплив на ситуацію в Європі. По неділях виборів можна вже запевнено сказати, що републикане побідили. На 576 округів звєстний вже після урядового справозданя результати виборів в 360 округах; не знати ще лиш, як випали вибори в 6 округах в самій Франції і в 10 округах колоніальних. Выбрано взагалі 224 републиканів і 159 опозиціонистів а в 177 округах приїде ще до тєснїйшого вибору. Пригляньмося тепер, який єсть склад виборних досі послів. На 224 републиканів припадає 167 на умірєнних всяких б'єтнїх а 57 на радикалів; опозиція розпадаєся на 86 роялистів, 51 бонапартистів і 22 буланжистів. Зь 177 тєснїйших виборів вийде ще — так обчислюють загально — 135 републиканів і 42 опозиціонистів. Нова палата послів складалася-бы отже з 369 републиканів і 201 опозиціонистів; републикане мали-бы в вїй доброй півтора сотки більшости. Правда, що тєснїйшій вибори єуть ще дуже невпєвнї і багато буде зависїти б'єт того, чи мїжє самими републиканами буде згода і чи на их сторону схотять прихилитися социалисти, котрі при сих виборах будуть рїшати. Але як-бы там впрочоді вибори дня 6 жовтня і не випали, то все-ж таки не випадуть они так, щоб опозиція могла верх взяти; се вже єсть рїч просто неможлива і длятого вже нинї можна сказати, що република бодай поверховно побідила.

Найважнїйшою рїчею єсть, що републикане втїмили б'єтпери б'єт себе найбільше як грозачу небезпечности, що змогли побідати буланжистів. Число выбранных буланжистів єсть так малєньке, що они лєдвя будут могли в віврої палаті голос підносити, а самі буланжисты признають, що єе мають надї, щоб их число при тєснїйших виборах збільшилося. Вправді кажуть они, що хоч при тєснїйших виборах не зєсєкають більшости, то все-таки вийде більшість такних послів, котрі будут домагатися ревизіи конституції. Але і сей погляд єсть хибний. Тї з них, що глядять на рїчи розважнїйше, признають тепер самі, що републикане так их побіди, що они лєдвя будут могли голос підняти. Ся побіда република-

Дячого Богъ посылаетъ грѣмъ?

(Народна повістка.)

Червцєве сонце заховалося за синї хмари, що мов довга гряда обіймали весь північно-західний видокруг. В степі довкруги панувала тишина. Густий порох б'єт вєзєа грубо осїдав на мойй одєж. Хоч уже наближався вєчер, а спека була ще така, що воздух нагадував дух б'єт розпаленої печі; замїсть свїтлости чулося невнятну духоту і сонливість. Під вєч можна було надїятися злив.

Я тільки-що виїхав з села Зеленої Гірки, мїркуючи заїхати ще за-вєдка до найближшої станції, 25 верстов. Таку б'єднїху, казав мой вїзник, можна було переїхати нераз за півтора годины, хоч по дорож є де-чї три досєтє глибокі балки. Однак не встигли ми пробїхати 5 верстов, а сонце зовсїм заховалося, грубі хмари стали засувати весь західний небосквіт, в ряди-годи почало блискавити і грємїти. Туча неслася прямо на нас.

— Ну, небоже, — сказав я до вїзника — здаєтьсь ми таки добре помокнемо!

— Е-е! — б'єднїйше найспокїйнїйше флегматичний Українець.

— Треба-б нам скорїйше добитися до якої оселї.

— Нїчого не робите, пане! Хиба під скиртами сховаємось, як прийде що до чого.

— А далеко тї скирты?

— Та треба їхати до них ще добрых верстов зь 8...

— То поганяй же!

Вїзник сїпаючи вїзками, свєснув, і досєтє ситї козї побїгли під гору.

Мїжє тим швидко почало темнїти. Зь заходу потяг свїтїй вїтрець, зь кождою хвилє дужче, блискавця єсть частїйше освїтлювала околицю, удари грому було чути все ближше і ближше. Ставало очевидно, що нам не уїти злив. Ми доїхали під гїрку і ко- нї пїйшли помалїйше. Вїтер переїмнєв

в бурю і довкруги все зашумїло, застогнало, заєвстало... Нивы, травы і цвєты при дорож заколыхалися, нахилилися до самої землї, мов-бы по них ишла якась безчисленна невидима армія... Ми добралися на вершок крутої гїрки і пристанули. Я мимоволї озирнувся довкруги і при беззастїбнїм блискавкю побачив незвичайно величавий образ вїчної бурї на безмежнїх просторїх... Говорить, що буря показуєсь найвеличавїйше в горах. Я не можу на то годїтєся. Там не мєсломий такий чувствє, якї родяться в нашій душі на вид вїчної бурї буваючої в наших широких стєнах українських, — не мєсломий уже длятого, що кругозрїт в горах авачно менїй і черты самого образу не такі сильні і виразні, як у нас на стєпах. Там вражїня більшє хвилявї, тут же можєте слїдити величаву прояву природи через довїй част, отже і дїланє на душу богато сильнїйше... Увїзїть собі всю захїдну половину неба, занату величєсною дуною, котра майже що минула, що секунды мїняє свїй цвєт в форму, а вашим очам являєся при томї, усе нова панорама, фантастична: туча при свїтлї блискавиць прибрєє вид до якогось ошаченого мїста зь чудними замками, баштами, церквами, то широках лїсбєт або величєзних гїр, то великих покладбєт свїтїгу, золота і сїрбїла. Словом, ви тут можєте любоватєся такими чудними образами, яких не вє силї сотворити найбуйнїйша фантазія вєхїдна. Додайте до того ще невєсказанїй хаос в стєпї і страшнїй рєбїт в облаках, а бодай в частї зрозумїте той душевнїй стан, в якїм я остаєся, глядїчи на той величавий образ озарюваний б'єт краю до краю неба електричними свїтлом. Я не був у силї б'єдєтї б'єт него очей, аж коли менї в лице упало кїлькє великих капелї дощу і огнєннї змїг блискавиць почали являтися довкола нашого вєзєа, я казав вїзникови тихєнько підїзждати до скартї сїна зь на 50 сажїн б'єт нас.

Коли ми підїхали до скартї, дощ почав мов вєзєа ведра і під ногами копей забурили потоки води і быстро текли в до-

лину. Очевидно скирты не заховали нас б'єт дощу а тільки захистили б'єт бурї. Разом зь нами примостився і чабан сусїдної дїдич зь своєю отарою овец, що також вє купку збїглися під сїном.

Поздоровався я з чабаном, досєтє балачливим дїдуєм.

— А що, дїду? — запытав я его в хвилї, як коло нас ударив грѣм, — ты не боїшєся бурї?

— Де-жє такє вїдано — б'єднїйше чабан — щобь христїянїн та бояєся грому? А хрєст на що?

— А все-жє такє лучаєтьєся, що грѣм убиває христїянина.

— Е, то зовсїм нїче дїло! Тодї і душа такого чоловіка вє прамїсєнько до раю.

— Як же се?

— А ви-жє того не знаєте? — спытав у мене чабан здавований.

— Нї, не знаю.

— Ну, се давє. Щобь пань, чоловік писемнєннїй, та не знає, зь чого се буває, що грѣм може убити і христїянина.

— Та не знаю. Розкажї, послухаю.

— Добре! — сказав чабан. — А подай менї, сїну, люльку! — звернувся до свого п'єдїсєнєа, хлопчини лїтє зь 15. Той подав єму люльку і кресало. Дїдує закурив люльку і почав розказувати:

— Коли я був молодий, я так само, як вє тепер, смїяєся зь старих людей, як она оловїдала о томї, зь чого буває грѣм. Але коли менї прїйшлоє своїми очима побачити, на що се Бог посылєє таку силу, тогдї я — годї смїятєся! а десятому раджу вїрїти вє то, що говорять дїди нашї. То дїялося сорок лїтє тому назад, коли на свїт являєся дєтєко лучє, якє сєгодєня, а такї б'єднїости і тєснїйше, якє тепер, не було і вїдомї вїдати. Менї тогдї тільки-що минуло 25 лїтє. Я був тогдї крїпаким грєва Булавнєського... его мїєтєи були вє —скїй губерніє. Ёхї, і землє-жє то там! Здаєтьєся, всю Россїю обїїдє, а таков землї не подіблєть: якї луги, поля, сади, лїсє — чудо! А воды, найлуччє, кїлькє воля... Ну,

так ото, коли менї минуло 25 лїтє, управнєтель графєнїй казав зробити менє гайдєам при паньських волах. Зразу дужє не хотїлось менї прїйматєся того дїла, не до того моя вїдєа, та по-неволї треба було покортєся. Тай добре менї дїялося, правду сказати. Других свїчуть рїзками було і тричи вє тїждєн, а я бачь полежує собі де-небудь вє холоду, надь потївком, під росахотим дубом або звором... Довкруги зелєна трава, цвєты, пташки, а надь головами ясєне небо зь теплыми соньчкотам... Добре жилоє, вїчно казати! Худоба була сумїрна, новки рїдко непокортї, ба, але і собаки у мене були такі, що тепер нїгдє не найдєте, і двоєх п'єдїсєнїєв мав я б'єт рукою. Так пас я воли лїтє тїрицять, аж пої не выпустили на волю. Богато-богато де чого судились менї бачити на б'єдному свїтї... Раз зь якоє велїкї менї перейти зь своїм гуртом до другїй стєпї, верстов зь 50. Дїялося то лїтєнон порє — кошовця же лиш дєдуки поїзнаєся, спека стояла страшєнна. Треба-жє вам сказати, що вє томї мїсєцї, кудї я шов зь волами, було богато гайв, росєвнєннєх по глибоких балках — і я дуже любив там пастї. А вєлькє там було величєзних скєлє — страх!... Не встигли ми прїгнати гудь волав, як на небї почали збїратєся чорнї хмари, а не більшє як за годїнку зашумїло, загудїло і полиєся таїй дощ зь градом, що по всїх балках пїйшла нараз вода зь на сїженє глїбока. Я повнув вє воли і п'єдїсєнїєв, а самї побїгї і сховавєся під вєсоку скєлю, що зь одного боку круто мов гладєа стїва п'єдїмаєся б'єт землї, а зь другої спускаєся немов сїдїдїна і мала богато досєтє глїбоких пєчєр зарослєх корчам и будакот. Сїджу я вє одїнї зь таких пєчєрєх і бачу, як доволєа мене рєвє вода, а башка раз-у раз зьрїє та зьрїє! — а грѣм так гуркотїє, що здаєлося оть-оть розпадеся та скєля, що я сїдїє під нею. Ну, думаю собі: що то значить воля Господнїя! і чого-бє так гуркотїти та блискавити! Тільки-що я так подумав, а надь самою скєлю грѣм — тррррах! У мене вє ухах

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

N. fr. Presse доносить, що вунцій Галмберти приїжджає до Львова не так, як може на само посвящені нових церков СС. Францисканців, як в справі гр.-кат. синоду до скликання котрого пороблено вже приготовлення. Курія римська має бути не дуже вдоволенна в програмі синоду, в котрій яко-такто уважливо автономію гр.-кат. церкви. Вунцій Галмберти має своїм особистим впливом на митроп. Сембратовича постаратися о зміну сен програми.

Чеський сойм має бути після одних сесій закінчений на день 9, після других на 10 жовтня. На день 6 жовтня скликав провідник чеських Нмців д-р Шмідт збори в-мечівських послов соймових до Праги, на котрих везекуватимуть комітети, що поставили внесення на дальшу абстинуцію в буде его тым мотивувати, що Нмці не одержали доси що-до своїх жадань ніяких реальних гарантій.

Vaterland, обговорюючи уступлене кн. Лакшенштайна в предствітелство кн. б. центрум, каже, що ліберали ошибаються в своїх обчисленнях по-до будучого становища центру. Клуб сей не зречеся своїх стремлень и не зійде з дороги умірності та не вярве союзу з правими.

Асена з чорно жовтою хоругвою в Монорі на Угорщині, де блувався маневри гонимців, викликала — як ми то вже доносили — велике невдоволення цесаря. Мисо хотіло що немилу справу якусь затерти в длатого арбітра цесаря величаво прийняти. Цесарь був прийнятий велим урадованим, але все-таки блувався на привітну пр мову старшого жулана, не міг примовчати о сьм факт і сказав: „Дуже мене то радує, що я міг в в сй сторони загостити, але не тшмив мене то, що привадилося сими днями в сих сторонах. Дякую вам за ваші пр халні слова и за вираз преданности и вірности, але сподіваюся, що ви дасте доказ того не лиш словами але и ділом и що такий погані атентати більше тут не проявляться та що ви покажете виновників и укараєте их після права и законів.“ Слова сй зробили на всіх присутних велике вражіння.

Тисса має 6 жовтня стати перед своїми виборцями в Великій Варадін і вголосити там велику бесіду політичну, в котрій розвине програму будучої сесії парламентарної и основні гади адміністративної реформи.

З Петербурга доносить під дату 23 с. м. до N. fr. Presse: Оногды вернувшись министр дѣлъ внутреннихъ, Гирсе, зъ Фялльвюда, а в слѣдъ за тымъ розбѣжась въ звичайно добре повнформованыхъ рукахъ поголовка, що бѣзъ мавъ виѣхати до Берлина, що бѣзъ тамъ бути підчасъ гостини царя. Въ панславистическихъ кругахъ сѣзъ того врѣмѣня переконаніа, що порозумѣнне зъ Нмечиною не єсть абсолютно виключене.

Якъ умѣв збирания людей непевно екзистенція зъ цѣлого свѣта використовувати полетачий змаганя Россіи, чтобы лишь нахити своя власні кишкѣ, дозавує слѣдуючий факт. Въ Одесѣ вышло правительство, что тамъ волочаться по мѣстѣ и его околнцѣ ажъ бѣзъ фальшивыхъ агентѣвъ, що вѣбъ то збирають складки на запомогу для монастирѣвъ на Атошевскій горѣ. Люде тѣ призирали була вже много тысячѣвъ и, разумеяся, забрали грошѣ для себе. Россійскій консул въ Соуни розвѣдувався въ монастирѣхъ на Атошѣ и тамъ дождався, що зъ призерныхъ грошей не бѣдао тамъ звѣ копійки. Правительство остерѣгає теверъ людей передъ того рода агентами, що збирають складки на добродѣйній цѣлѣ за границею.

Зъ Петербурга доносить до лондонскій газетѣ, що въ день виѣзду царя до Копенгаги експлодувала въ Петергофѣ недалко бѣзъ царскихъ палатъ лѣтняя пачва динамиту, въ послѣдокъ чого погавъ оденъ чоловікъ изъ службы желѣзничою. Загально думаютъ, що то бувъ атентат на царя, але не удався.

Въ Россіи починають поводи бланавати тѣ похвѣли, якихъ допустилося російскіе правительство въ Болгаріи и звертають теперъ на то увагу. Недавно тому „Петербург. Вѣстникъ“ бѣжавъся навѣтъ сказати отверто, що Россія всему тому виновата, що въ послѣднихъ трѣхъ рѣчахъ сталося въ Болгаріи, а „Нов. Время“ бланававъ о представителяхъ Россіи въ Болгаріи такъ: Одъ жовтня 1886 р., т. е. бѣзъ вѣстеного подорожжя ген. Кавльбарса по Болгаріи представлявъ Россію въ Болгаріи именомъ в. Виданъ, звичайный писаръ въ бѣстачѣ, Комисаровъ, въ Варѣ драматичъ Гарюль а въ Русуку звичайный портіеръ именомъ Гвоздильскій. Всѣ тѣ „дні омаи“ живіть въ якъ найбільшій нуждѣ и сѣзъ выставленіи на всѣляній несприятности. Понятна рѣчь, що російскіе правительство не може бѣзъ такихъ людей о всѣмъ информувати, що дѣся въ Болгаріи. Жаль, що зъ Болгаріи нема ніякихъ справозданъ. Россія повинна-бы прецѣ мати якісь витевѣсь въ тѣмъ, слѣдствіи точно за тымъ, що дѣся въ Болгаріи, особливо бѣзъ коли на сербскѣ-болгарскій вѣнѣ, по детронизації Батенберга и по подорожжя Кавльбарса та всякихъ неволяхъ и розладѣхъ наставъ спокій и уми трѣхъ опаматалася.

Вѣсти о приѣздѣ царя до Берлина стали зновъ несправдливими, адъ здаєся, що то буде лиш бѣзъмисля газетѣ, коли теперъ голосять, що царъ приѣде до Берлина ажъ 8 жовтня. Протино, адъєсь бути певною рѣчю, що царъ вже сими днями загостять до Нмечины, а може найближшымъ доказомъ на то єсть той фактъ, що кн. Бисмаркъ виѣжджає

ниѣзъ Фридрихсруге, де теперъ перебуває у него въ гостині гр. Манстеръ, нмечійскій посолъ въ Парижі. Говорять голосно, що кн. Бисмаркъ хоче конче самъ зъ царемъ поговорити в настрѣвнн его дружнѣйше супротивъ Нмечины. Кажуть навѣтъ, що гостина гр. Манстера у кн. Бисмарка стоить въ звязи зъ приѣздомъ царя. Ча такожъ и министр Гирсе правде до Берлина, о тѣмъ тамъ нічого певно не знають; певно, що коли-бъ ще и Гирсе приѣхавъ до Берлина, то гостина царя набрала-бы великого значѣня политичного.

Скликанне нмечійского парламенту, котре первѣсно було назначене ажъ на послѣдній дѣнь жовтня а бѣтакъ на 22 жовтня, буде мабуть блужжене ще на блѣжнѣше. За то розпочалася вже теперъ акція виборѣ до нового парламенту, хочъ побѣла Köln. Ztg. нові вибори мають бути розписані dopiero въ мартѣ або квѣтнѣ. Соціалісты и клерикалы розпочали першій акцію виборѣ.

НОВИНКИ.

По причинѣ арештованія двохъ пп. Погорельскихъ, а именомъ: Володимира богослова и Омелана укѣпчѣного матуриста (третій п. Петро укѣпчѣный богословъ не бувъ тогдѣ у о. Ильничкого въ Залѣбѣ, то и не бувъ арештований) пишуть намъ зновъ зъ Дрогобицкаго: Пп. Погорельскіи очевидно не вдоволилися тымъ, що п. староста Свѣтальскій наказавши телеграфично жандармамъ приставити ихъ до Дрогобича, а по приставленіи заразъ казавъ ихъ уволнѣти бѣзъ арешту и перепросити за „promytku“, але внесли до ц. к. суду въ Дрогобич жалобу о безосновну денунціяцію и введенне въ блудъ властей а такожъ жалобу о оскорбу чести на п. Вацлава Матеєца зъ Подбужа, котрий въ свой ненависти до Русинѣвъ бѣзъ часу остатнихъ виборѣвъ всюды видѣть лишъ „москальѣвъ“ та „соціалістѣвъ“. Підчасъ коли жандармерія ужинає въ дрогобицкѣмъ повѣтѣ до лавленія неистинныхъ тутъ „москальѣвъ“ та „соціалістѣвъ“, не зажаєся на то, що въ сусѣдствѣ людѣвъ до дворѣвъ вломлюються и значніи сповняють крадежи, якъ се сталося передъ кільканаццати днями въ Попеляхъ и въ Сянтинцѣ; а въ лѣсѣ слоньскѣмъ підъ самими Меденичами майже що тижденъ доконуютьсѣ рабунки на переѣздающихъ тамтуды подорожнихъ. Добре було-бы завести въ тѣмъ-же повѣтѣ дрогобицкѣмъ паспортны до легитимованя, чтобы Русинои вѣрно було рушатися на друге село и по руски заговорити бѣзъ нараженія свои особы на різнородній крайне немилій пригоди, а зъ другою стороною треба-бы ехъ офо надѣлѣти подорожнихъ насами на оружѣ, чтобы могли оборонитися бѣзъ злодѣйствъ та розбѣжась.

Выдѣлъ Бурсы им. св. о. Николая въ Перемишлѣ повѣдомляє: Загальні збори членѣвъ товариства „Бурса им. св. о. Николая въ Перемишлѣ“ бѣдутъся для 28 н. ст. вересня с. р., а въ браку компету дня 1 н. ст. жовтня с. р. Выдѣлъ запрошує на тѣ збори всѣхъ своихъ членѣвъ и тѣхъ, що хотять вступити въ члены товариства. Одъ Выдѣлу Бурсы. Ю. Несторовичъ, предствитель; Т. Кормошъ, секретарь.

Зновъ непошанованне русинѣвъ осять. Въ селѣ Батьковѣ коло Залозецѣ достало 13 господарѣвъ завѣзанье бѣзъ ц. к. суду въ Залозцѣхъ на день 26 с. м. підъ карою 10 зр., въ котрѣмъ то дни припадає руске свято Воздвиженія Ч. Христа. Пытаємося теперъ п. судѣ, чи бѣзъ о тѣмъ знавъ? чи то такъ годиться? чи то справедливость? — М. Т.

Нові уряды податкоз. Министерство скарбу дозволило отворити 12 новыхъ урядѣвъ податкоз. въ Галичинѣ, а то: въ Мшанѣ долѣшній, Старѣмъ Санчи, Вионичи, Козовѣ, Болеховѣ, Монастирскихъ, Дубецку, Угновѣ, Радеховѣ, Олеску, Гвѣздици и Мостахъ великихъ.

Блоручники громадъ Гошева и Гозѣва, потерпѣвшихъ бѣзъ повени були сими днями на авѣнциіи у намѣстника и маршалка краєвого, просили о помѣчѣ въ ихъ нещастію. Рѣка Свѣча вылила и забрала множество кльѣбѣвъ зъ тартаку бар. Попѣра. Кльѣбы тѣ підчасъ повени розбивали сѣльскіи хаты, столѣды, обороти и тому мешканцѣвъ сѣль понадъ Свѣчею потерпѣли въ двое большій шкоды. Депутация зъ Гошева и Гозѣва промавала не лишъ въ имени своихъ громадъ, але ще и 40 иншихъ сѣль, потерпѣвшихъ бѣзъ сен повени. Намѣстникъ и маршалокъ обѣщали зарадити лиху.

Теперьшнѣ служба однорѣчныхъ охотниковъ. Зарядъ войсковой у Вѣднѣ выдѣвъ брошюру, п. з.: Neue Auflage des IV. Abschnittes der Instruction für die Truppschulen des Heeres. I. Theil. Въ брошюрѣ мѣститься инотрукція по-до службы однорѣчныхъ охотниковъ після нового закона войскового. Засадю новой инотрукції єсть: „Каждый охотникъ має бути практично уздобненымъ оциркомъ резервовымъ“. Боли не бѣды до той цѣли въ першѣмъ роцѣ, то муситъ служати чинно другій роцъ. Въ законѣ нема поданого, якъ має служити сѣй другій роцъ, и ажъ въ той инотрукції поясняєся служба того другого року. Єсть три категоріи однорѣчныхъ охотниковъ обозначенныхъ служати другій роцъ. До першої категоріи зачисляються такі однорѣчні охотники, котрі „за дѣла недуги, посвѣдченои лѣкаремъ войсковымъ, не можуть въ принисанѣмъ речинцѣ зложити испыту оциркового“, або „котрі за дѣла дошнѣ (больше якъ мѣсяца тренаючи) недуги підчасъ року службового пристали въ задѣ зъ лекціями и образованьемъ, та тому ще передъ испытомъ просятъ о проволочку“. Такихъ охотниковъ вѣдно здати испыту оцирковій передъ приписанымъ речинцемъ (въ вересніи каждого року) а то въ першій половинѣ сѣчня, квѣтна або червня. Доки не зложатъ они испыту, муситъ служати чинно и після свои воли або бѣдутъ служати теоріи въ школахъ охотниковъ, або бѣдутъ вправлятьсѣ практично по компаніяхъ. Боли такой охотникъ не зможе зложити испыту въ тѣмъ другімъ речинцѣ, то муситъ розпочатый другій роцъ службы выбити до конця. До двохъ другихъ категоріи однорѣчныхъ

охотниковъ принадлежатъ тѣ, що зъ власной вины, авѣдѣя не зложеного испыту, мають служати другій роцъ а способѣ той службы означає комисія испытующа. Комисія орѣкає, чи сѣй охотникъ має бути уважаний за аспиранта на оцирца, чи за простого жовнѣра. Тѣ два способы службы въ другѣмъ роцѣ означеніи въ инотрукції словами: Ableistung des zweiten Praesensienstjahres mit oder ohne Berücksichtigung (зъ уважленіемъ або бѣзъ уважленія). Боли охотникъ вартый уважленія, то бѣзъ въ другѣмъ роцѣ службы повторитъ теоретичну науку въ школѣ охотниковъ и практичну въ компаніи. Боли жъ комисія орѣкає, що охотникъ не вартый уважленія, то бѣдѣ служати бѣзъ компаніи якъ звичайный воакъ, хочъ по тѣмъ другімъ роцѣ службы може приступити до испыту на оцирца.

Въ Подбужі зарядивъ начальникъ тамошного суду повѣтового, п. Т. Реваковичъ, що кождо суботы можуть сѣляне вносити устий поданя въ справѣхъ табулярныхъ.

Зъ Золочева пишуть намъ: Въ дописи зъ Золочева въ ч. 193 „Дѣла“ дописуватель подѣвъ перешкоды, за дѣла якихъ въ Золочевѣ не отворено читальнѣ д. 1 вересня и мѣжъ ичимъ наводитъ такожъ, що основателѣ читальнѣ просили мене („урядника финансового“) о однаемъ двохъ компаній, па що я спершу згодилося, а потому бѣдупавъ. Тѣмъ-жъ въ интересѣ правды мущу сказати, что причины бѣдупленія бѣзъ згоды були инші (интересованіи о нихъ знають), а не тѣ, які подавъ п. дописуватель (що ц. к. староство дало менѣ познати, що возмѣе менѣ то за эле а навѣтъ выслало жандарма, чтобы въ ночи ходивъ попередъ мой домъ) опершиєся на хибныхъ поголовкахъ.

К. Бандорский, ц. к. инспекторъ податковий.

Министеръ рѣшнѣвѣа гр. Фалькенгайнъ прибувъ вчера ранкомъ до Львова, повитанный на дворѣ намѣстникомъ гр. Баденимъ. На дворѣ були присутніи: директоръ лѣсовъ и доменъ державныхъ п. Глянцъ, директоръ полиціи п. Кушачковскій и заступникъ директора державныхъ желѣзницъ п. Слонинскій. Гр. Фалькенгайнъ замѣшкавъ въ палатѣ намѣстнической. Братъ министра, гр. Францъ Фалькенгайнъ, членъ палаты панѣвъ и президентъ австр. товариства „Червоного Христа“, задержався въ справѣхъ того товариства въ Перемишлѣ и зъ-вѣдтамъ приѣхавъ поѣздомъ куріерскимъ зъ полудня до Львова та замѣшкавъ у намѣстника. Министръ завидѣвъ передъ полуднемъ бѣра дирекція доменъ и лѣсовъ, бѣтакъ принимавъ депутацию гал. товариства господарского та комисаря лѣсового п. Отгона Лябеля. Обѣсѣа зложивъ министръ визиту всѣмъ трѣмъ архієпископамъ, Сембратовичу, Моравскому и Исаконичу, и по обѣдѣ у намѣстника мавъ бѣдѣхати вечеромъ або инѣмъ рано до Болехова.

Въ справѣ п. Бол. Вислоуха и товарищѣвъ, обжалованныхъ о тайне товариство, починаєся инѣ головна розирава передъ львовскимъ трибуналомъ карнымъ. Оборѣны обжалованныхъ піднялися д-ры Бекельєвъ, Острожнскій, Лѣсевичъ и Лилянтъ. Розирава трѣває три дѣи.

Дирекція державныхъ желѣзницъ повѣдомляє, що вже усунуто всѣкѣ перешкоды на шляху Скольє-Гребенѣвъ.

Повѣтъ оональскій, після дописи Kurjer-a Polsk., має бути докладно описанный, бо гр. Вол. Дѣдушицкій збирає вже потрібный матеріалъ до такого подробного опису. До комитету редакційного запросивъ гр. Дѣдушицкій пп. Стан. Полянковского, проф. Доминицкого, д-ра Шараневича и проф. Тинецкого.

Хайдѣры. Министерство справъ внутрѣшнихъ поручило властямъ политичнымъ першѣ инстанціи розгнѣтнути наглядѣ надъ хайдѣрами. Передъ всѣмъ має звернутися увагу на чистоту льокалю, призначеного на науку, и на его просторѣсть, такъ чтобы на каждого ученика припадало бѣдай 3 метры кубичный воздуха. Льокаль мають розсѣдуватися рѣчно бѣдай два разы физиками мѣскими, а по зложеному справозданю, если не заховано приписѣвъ, мають власти потягати до бѣдѣальности.

Прѣ зѣздѣ польскихъ правникозъ и экономистѣвъ у Львовѣ подѣа Kurjer Lw. таку сѣльветку: „Икѣ-жъ згаднѣи полишишь у васъ зѣздѣ правникозъ? — Найближшій Гостина у президента була сердечна, представлѣніе въ театрѣ було величавѣ, на вечерку казинобѣмъ стануло сто парѣ до кадрили... словомъ: другій зѣздѣ правникозъ и экономистѣвъ польскихъ выпавъ величавѣ!“ — Та-акъ? Але поминувши сторону гастрономично-хореографичну, чи успѣхъ науковий зѣзду бувъ рѣвно величавымъ? Злѣ люди говорятъ про „гецу правничо-экономичну!“ — Але що! Та-жѣ читали вы въ одній часописѣ ажъ два разы похвалный имны про свѣтлѣй успѣхъ зѣзду! Взаимно позналися, стискали собѣ руки и були очарованіи кружкомъ гарныхъ панѣвъ, а въ пирѣ взяли участь промисловѣи и бѣднѣи... А такъ, читавъ я, читавъ. Але, видите, майже рѣвночасно бѣдувався въ Штразбурѣ двадцатый Juristentag нмечійскій. Справозданіа о тѣмъ зѣздѣ якѣсь цѣлкомъ иншій Менше тамъ говорять про пирѣ, забавы, але за то больше про дискусіи, наряды, рѣшеня. — Е! зѣздѣ нмечійскій бувъ больше теоретичнымъ, але за се нашъ бувъ практичнымъ. У насъ мало говорено а больше дѣлано. Отъ, выбрано презебѣвъ, секретарѣвъ, комисіи, підняно руки до голосованія, а вечеромъ продовжано дѣбаты въ Cafe Hungaria и Etablissement... А рѣшеня? — Були и рѣшеня. Чи вы не читали въ газетѣхъ? Рѣшено квестіи екстрадиції блужити до третого зѣзду, рѣшено справу емиграції передати комисіи, рѣшено въ справѣ негодѣальности грунтѣвъ сѣлянскихъ вздержати бѣзъ голосованія... Порѣшено вѣдѣати попри три вже истинуючі часописѣ правничіи основати ще четвертѣ, але не порѣшено, бѣки для неи вѣдѣти предплатниковъ. — А о часописѣи экономичной не погадали? — Бороны Воже! Видите, середъ теперѣшнихъ обставинъ... Часописѣи правничѣа не шкодливѣа, невѣнѣа, — але экономичный органъ розбурхавъ-бы всѣ бруды вархолѣства. — А не порушано квестіи блужничѣвъ? Не говорено нічого про справу пропавшіиу и экономичну, не напѣтновано реакціи въ проектованѣмъ законѣ карнымъ, не порушено сирѣвъ реформы студій правничихъ. Не старалися выльнути въ нѣмѣмъ на законодательный элементъ? — Нѣ! Кромѣ губы на гостинѣ а нѣгъ

на вечерку не порушано нічого. — Але бо були заповѣдженіи рефераты такой ваги, якъ о судахъ присяжныхъ, о реформѣ ередствъ карныхъ, о задахъ прокураторіи и т. п.! Яке було-бы вражѣнне, коли бѣ зѣздѣ бунъ высказавъ въ такихъ справѣхъ свою гадку! — Але-жѣ тѣ тематы були до того, чтобы звѣдѣти. Боли-бъ на зѣздѣ розбѣрано тѣ квестіи, то може бы підозрѣвали сѣй зѣздѣ о популярности, або навѣтъ демагогію. Тому въ послѣдній хвилѣ одиѣ зъ режисерѣвъ зѣзду вибѣтъ, чтобы усунути зъ порядку дня-ногого тѣ рефераты краєвіи. Розумѣєся, зробивъ се дѣнь лишъ выключно за-дѣла гостинности. — Але були такожъ и рѣшеня метричоричного змѣсту. Порѣшили шоє о квестіи громадскѣй, о межинародномъ правѣ транспорту и т. п. — Такъ порѣшено, а рѣшене підношено руки. Дискусіи нѣякомъ не було, бо ширшого круга правничѣвъ (бо такимъ бувъ зѣздѣ) не зможѣти заняти такой дробній квестіи. Разъ лишъ пришло до дискусіи надъ рефератомъ о выдаваніи злочинцѣвъ. Зѣздѣ залывѣвъ, що не розумѣєся на тѣй квестіи... На штразбургскѣмъ зѣздѣ не було подобного заявленія. Але бо тамъ не було нѣ вечерѣвъ нѣ пирѣвъ. — Маєте рацію. Нашъ зѣздѣ мавъ цѣлкомъ окрему познѣаку. Чи можна робити за се закиду комитетови устроючому зѣздѣ? Хибѣа же лишъ двѣхъ рѣшѣ до доповненія цѣлого зѣзду: торжественного походу правникозъ серединои мѣста и выставки. — Выставы? — Та такъ. Выставы, де бы було можна бачити за скломъ нашѣхъ правничѣвъ въ тогахъ и бѣзъ тогъ — Крындеи нашихъ правникозъ. Та-жѣ Ульпінъ говоритъ выразно: Jurisprudencia est: honeste vivere, neminem laedere и... и... — И: suum cuique tribuere!

Зъ дрогобицкихъ гѣръ пишуть намъ: Верхи нашихъ гѣръ покриты снѣгомъ а на нихъ овеєтъ. Дики дождають, що слѣта не даѣа бѣднѣмъ людѣмъ дозирѣти. Бѣднѣй зарѣбникъ, що цѣлый день бѣе добѣною въ лѣсѣ або махає косяко, бѣдѣ ранка до вечера, замѣсть одпочити въ ночи, муситъ въ найбільшу шаргу на рукахъ и ногахъ лѣзти на верхъ до бѣза або до булды и стере-ти бѣзъ дикѣвъ. Дрѣнькає, дрѣнькає въ кося, або выгукѣе цѣлу ночь, ажъ захрипѣе, бо якъ-бы одну ночь залывѣвъ, то пропала-бы его праця. Заполонати по совѣсти нема кому, а хочъ на просьбу хлопску або для власной забавы зарѣдкуютьсѣ лѣвы, то звичайно вертають домѣвъ бѣзъ нічого. Розумѣєся, що и сѣляне, бачучи таку блѣдужность, не радо идуть на набѣаку, шѣсь такъ якъ той грѣшникъ казавъ: Пойду и тобѣ до церкви, але чорта зѣбѣи, якъ буду пацѣрь говорити! — А ту ще бѣда зъ худобою — за-дѣла заразы треба держати еи въ стайни або на обѣютю...

Львовѣа дирекція почтѣ и телеграфѣвъ повѣдомляє: Министерство торговлѣ розписало свое розпорѣженне въ 12 червня с. р. въ сѣй способѣ, что бѣдѣ 1 жовтня с. р. можна пересылати почтою, кромѣ кроликѣвъ, такожъ и инші менші звѣрѣта осучѣи, але до такого транспорту треба ужинати кльѣтокъ сѣльно збудованныхъ, чтобы звѣрѣта не могли утечи, и такъ, чтобы ихъ лѣный бѣдохъ не выливалися. Въ кождѣмъ случаю рѣшає урядъ почтовый, де надаєся послѣлка, чи звѣрѣта можна посылати почтою. — Зъ днѣмъ 30 вересня с. р. застановляєся австрійскій урядъ почтовый въ Александриѣ а всякій почтовый зносинѣа полагоджувати буде египетскій урядъ почтовый. Приписѣи почтовый бѣдутъ такіи: урядѣи письма вѣднѣи бѣдѣ оплатѣ; переказы грошей, почтою и телеграфомъ, можѣтъ бути до 500 зр.; листы грошей можѣтъ надаватися въ вѣднѣый высѣтъ; часописѣи египетскій можна передплатувати въ австрійскіихъ урядѣхъ почтовыхъ, а переказы за послѣднѣаго до бѣснѣту зносятся цѣлкомѣи.

Дробнѣи вѣсти. Инфулатъ тарнѣвскій, Мартинъ Леснякѣ, померъ вчера; похорѣны бѣдупуться въ четверѣ о год 8-мѣй рано. — У Львовѣ померъ Леопольдъ Лиховскій, выслуженный свѣтнѣи намѣстнической. — Вчера бѣдуплось вѣнчанне другой донки гр. Тафого, Слѣны, зъ бар. Маттенкльоа. — „Свария Гуцѣловъ“, образъ Шимановского, бѣзначенный на выставѣ париской великимъ медалемъ золотымъ, купивъ якѣсь Америкѣанецъ до свои галеріи образѣвъ въ Новѣмъ Йорку. — Въ Парижі померъ кн. Шонинскій, властитель Горниці підъ Ярославлемъ, заживши на ночь надѣа велику дозу опиума.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 35 вересня. Цесаръ приѣде сюды зъ Угорщины на слѣдуючий тижденъ. — Намѣстництво розвѣзало тутѣшене нмечко-національнѣе товариство зъ антисемичными тенденціями уважючи его непатріотичнымъ и шкодливымъ для державы.

Берлинъ 25 вересня. Праса тутѣшна доказує, що резульаты виборѣвъ въ Франціи змѣниає обѣау войны.

Римъ 25 вересня. Въ Косенци стрѣльнѣвъ вчера паламаръ до тамошного архієпископа зъ револьверу въ хвилѣ, коли архієпископъ всѣдає до кариты и раппѣвъ его легко въ руку. Злочинца арештовано.

Мадридъ 25 вересня. Житель зъ Рифы на мароканскѣмъ побережю почали були острѣлювати испаньску канонирку „Сросоділо“, котра бѣдупвала выстрѣлами зъ пушокъ и розбила кльѣканацѣи домѣвъ въ мѣстѣ.

Лондонъ 25 вересня. Буляня высказавъ передъ кльѣкома журналистами надѣю, що доповняючіи выборы дадутъ большѣсть ревизионистѣвъ а тогды буде мусѣло правительство уступити, буде скликана конституанта, и бѣнѣ поверне та обѣиєе провѣдѣ ревизионистѣвъ.

Люблина 25 вересня. Майже цѣла громада Подрага въ Краинѣ постановила перейти зъ римо-католичского на на греко-католическій обрядъ.

Курсъ Львовскій зъ дня 24. л. вересня 1888.		
Акции за штуку безъ купона.	Плат. Жад.	
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	194 50	197 50
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	236 —	239 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	277 —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216 —
Листы заставніи за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	100 —	101 —
Банку краевому 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	103 25	104 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	97 50	98 50
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	100 70	101 70
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	96 —	97 —
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	100 70	101 70
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	93 80	94 80
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	98 40	99 40
Листы довѣжніи за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сед. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣос.	54 —	57 —
Гал. Зав. кред. сед. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣос.	46 —	49 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣос. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 р.		
Индemnизац. галицкій 5% м. к.	104 25	105 25
Комунальный Банку краев. 5% 1 емис.	100 50	101 50
Позички краев. зъ 1873 по 6% а. в.	104 —	106 —
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50	97 50
Лѣосы:		
Мѣста Кракова	24 —	26 —
Мѣста Станиславова	—	38 —
Монеты:		
Дукаты цѣсарскіи	5 64	5 74
Наполеондоръ	9 48	9 58
Полъимперіалъ	9 69	9 79
Рубель сръбскій	1 26	1 36
Рубель паперовый	1 23 1/2	1 25 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	58 25	59 25

Розкладъ їзды на залѣзницяхъ държавныхъ.
важный годъ 11 вересня 1889.
Посля львовского годинника.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрыя: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 8 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ноци.

Въ напрямъ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ мѣшаний зъ Черновца до Станиславова о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшаний зъ Букарешту, Яссы, Сучавы, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 11 мин. 6 въ ноци.

Въ напрямъ зъ Белзця: 1) Поѣздъ мѣшаний кожного вторка и пятницъ зъ Равы рускои о год. 10 мин. 10 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаний зъ Белзця и Сокаля о год. 5 мин. 53 по полудни.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 рано. — 2) Поѣздъ мѣшаний до Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 рано. — 3) Поѣздъ мѣшаний до Станиславова, Черновца и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямъ до Белзця: 1) Поѣздъ мѣшаний до Белзця и Сокаля о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаний до Равы рускои по пятницъ о год. 2 мин. 44 по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшаний до Равы рускои по четверга о год. 5 мин. 1 по полудни.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктобъ.
24. л. вересня 1889.

Львовъ: Пшеница 7-60 до 8-10, жито 6-50 до 7-—, ячмѣнь 6-— до 7-50, овесъ 6-— до 6-50, горохъ 6-25 до 9-—, вика 5-15 до 5-50, рѣпакъ 16-— до 16-50, льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13.50 до — зр.

Тернополь: Пшеница 7-20 до 7-85, жито 6-10 до 6-50, ячмѣнь 6-15 до 7-30, овесъ 6-— до —, горохъ 6-— до 8-50, вика 4-80 до 5-25, рѣпакъ 16-— до 16-30, льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подоляновъ: Пшеница 7-10 до 7-60, жито 6-10 до 6-50, ячмѣнь 6-25 до 7-25, овесъ — до —, горохъ 6-50 до 8-50, вика — до —, рѣпакъ 15-— до 16-25, льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-70 до 8-10, жито 6-65 до 7-10, ячмѣнь 6-15 до 8-—, овесъ — до —, горохъ 6-50 до 9-—, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-50, льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

6, 4, комнаты зъ принадлежностями. Помѣшкана кавалерскій. Комнаты и кухню. Стайню и воззбню вынаймас за рѣдъ реальности Емили Бертемилиана Брабра, ул. Брабровска ч. 10, въ годинахъ 9-1 и 3-6. 3089 (16-?)

БРИ-
твы правдивый швейцарскій и англійскій, мыльнички, ремѣнцѣ и марморки до острѣня, мыла, 2537 пензлѣ и т. п.
поручае найдѣсаше
магазинъ товаровъ модныхъ, бѣла мужеского, товаровъ галантерейныхъ, выробѣвъ рукавичничихъ парфумеріи и т. п.
БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ
у Львовъ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадање даромъ.

Всѣхъ науъ лѣкарскихъ
Д-ръ Емилій Лятайнеръ
одбувши студіи зъ обѣсгу дентиотики въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ ателие дентиотичне при пляцу Маріакѣмъ ч. 10 и ординуе одъ 10 рано до 6 вечеромъ.
Всѣякий операциі доконуе на жѣла нѣе безъ болѣ, одобривши чувствѣ кокаиново або розвеселяющій газомъ (Lustgas). Штучніи зубы выготовляе на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 58-?

Господиня,
знаюча повестьа господарство якъ мѣске такъ и сѣльске, глядае мѣсця. Вѣзша вѣдомость въ редакціи „Дѣла“.

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ
у Львовъ, Станиславова, Перемышли, Тернополи, Дрогобичи, Коломыи, Стрыю, Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ
продается:
Косы по 40 и 50 кр. (найлѣпшій).
Зъ фабрики братѢвъ ШулякеничѢвъ:
Плуги Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. зр. 11; Колѣсница зр. 6.
Плужки-оборотаѣ до бульбъ въ двоухъ частяхъ 18 зр.
Сѣчкариѣ по 24 зр. 2948

Ц. к. упр. гал. акціонный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продает по курсѣ дневномъ
5% Листы гипотечный
якъ такожѣ
5% преміованый листы гипотечный
Порученія зъ провинціи выповняе одворотною почтою безъ провизіи.
2220 115-0

НОВО ОТВОРЕННЫЙ МАГАЗИНЪ
подъ фирмою 3128 (1-5)
АНТОНЪ ГУДИЕНСЪ
при пляцу Маріакѣмъ, число 8.
поручае по найприступнѣйшихъ цѣнахъ зъ перворядныхъ фабрикъ:
полотна, бѣлье столовое, бѣлье мужеске, бѣлье воняне (проф. д-ра Гѣра), краватки, кофѣрики, панчохи, скарпиги.
Комисовый складъ ковдеръ и матерацѢвъ.

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАЛТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старій вина угорскій лѣхничій и натуральний вина столовой одъ 42 кр. бут.
Знаменитый Старки, Житнявки, Румъ и Аракъ de Goa.
Старій Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій первшорядныхъ домѢвъ.
МАЛІА ГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 284 75-?
МАЛІА ГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.
Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.
Одзначеный на выставѣ гигиеничній сръбнымъ медалемъ за старій вина.

Р. КРИММЕРЪ
Львовъ, Готель Французскій.
Головный складъ выробѢвъ гумовыхъ
поручае яко спеціальность
дешевше якъ всюды:

- Гумовый плиты
  - Гумовый вулжѣ
  - Гумовый шнуры
  - Гумовый пакунки
  - Гумовый цѣраты и скатерти
  - Гумовый ходнички и рожекки
  - Гумовый протирала
  - Гумовый калашѢ
  - Гумовый плащѣ
  - Гумовѣ бѣлье
  - Гумовый подушки
  - Гумовый баллоны и мячѣ
  - Гумовый забавки
  - Гумовый фартушки
  - Гумовый подпашки
  - Гумовый миски и ванны
  - Гумовый чепцѣ
  - Гумовый бандажѣ
  - Гумовый панчохи
  - Гумовый стампильи 3121 (4-8)
- Опатрунки
Артикулы хирургическій.

НАЙДЕШЕШЕ!
CHIFFON-ы, SHIRTING-ы, Ивана Ріалъ
продает торгочанъ
у Львовѣ,
пробѣга на жадање поспѣшно
2845

Найлѣпшій
Берненскій сукна
поручае по цѣнахъ фабричныхъ
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
in Brünn.
На порядне
осѣине або зимове
убранье мужеске
выставе 1 купонъ довготы 3-10 метр с. в. 4 видѣн. лѣктѣ.
1 купонъ коштуе
зр. 4-80 зъ звычайной
зр. 7-75 зъ доброй
зр. 10-50 зъ лѣхшой
зр. 12-40 зъ найлѣпшой
правдивой волны овечои.
Одтакъ можна достати въ великомъ выборѣ: шовкомъ перекатаный камгарны, сукна на иберцеры, пальмерстонъ и боа на илащѣ зимовой гуиѣ для стрѣльцѣвъ и окономѢвъ перувинне и тоскинѣ на убранья салоновъ, полотно на жѣночій сукнѣ и т. п.
Ручитесь за добрый товаръ и докладну доставку.
ВзѢрѣ даромъ и оплатно.
3072 (12-20)

Черезъ Редакцію „Дѣла“
можно замовити за знижену цѣну отей книжки:
Фаветъ, трагедія І. В. Іетого, въ перекладѣ Івана Франка, зъ переднимъ словомъ и поясненіи. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендаціою пересылкою 1 зр. 15 кр.).
М. Расквинъ и русскійскій наслѣдствѣ, Корнеліа Н. Устияновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендаціою пересылкою 65 кр.).
Taras Szweczenko, życie i pisma jego, napisal Gwidio Br. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою перекладомъ 25 кр.).
Хто замовитъ всѣ три книжки наразѣ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекомендаціою пересылкою.
Позаякъ всѣхъ трехъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати въ замовленіи.

Закладаюся
за велику цѣну, що нѣхто зъ моихъ конкурентѢвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжю для мужчинъ и хлопцѢвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатій складъ такожъ Веч. 3109 Духовенству. (5-2)
Замовленія въ мѣсци и зъ провинціи выконуютьсѣ точно и ретельно. На жадање высылаетъ взѢры даромъ и франко
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужескои одѣжы гуртомъ и подрѢбно.
Львовъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

„СЛАВІА“
банкъ взаимныхъ уѢзпечѣвъ въ Празѣ.
Убезпечайте будынки и збѣжа!
Мало такихъ лѣтъ, щобы рѢбничѣвъ безъ всякихъ ударѢвъ элементарныхъ мѢгъ дочекатися живѣтъ; а дождѣсь ихъ, якъ великимъ зпичѣнемъ для него есть огонь, который не лишъ его будынки по и всю его надѢю, збѢранный хлѢбъ ему въ колыкохъ хвилѣхъ забирае и обѢргае въ пощѣ.
Такимъ нещастѢемъ притѢсненый рѢбничѣвъ цѢлкомъ збѢдѣе, на-коли бынъ не постарася завчасу еще о належити охорону для своего майна заасекурованѢмъ въ ретельномъ заведеніи.
Небезпеченство огню, яке имѢнно въ осени въ тѢсно забудованныхъ сѣлахъ и будынкахъ переповненыхъ всякими запасами есть велике и накладеа на кожного правого господаря, дѢлѢющего о добро свое и своєї родины, пыльный обѢновѢкъ, не лишати своего майна безъ асекурациі.
Для господарѢвъ подае добро охорону осоеенно банкъ взаимныхъ уѢзпечѣвъ „Славія“, который совоѢстно и зараеъ ликвидуе шкѢды при помочи двоухъ мужѢвъ доврѢя, зъ которыхъ одного самъ пошкѢдованный выбирае, при чѢмъ „Славія“ шкѢды въ цѢлости и зараеъ выплѢторѢдуе.
Въ загалѣ „Славія“ старася подавати своимъ членамъ що разѢ болѢе корѢстей и зобовязави свои напротивъ членѢвъ икъ найсо-иѢстѢйныи сповѢсти.
За дуже умырковану оплату уѢзпечѣвъ „Славія“ не лише будынки, апарѢды господарѢвъ, худѢбу и т. д., але на часѢ доволѢный, уже одъ 3 мѢсяцѢвъ почавши такѢже запасы збѢжа и пашу въ забудованныхъ, обѢрѢгахъ и стѢртахъ.
Не повинѢны бы прѢте нѢхто позѢстати безъ уѢзпечѣвъ, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при такъ грѢзномъ небезпечѢствѢ и такъ подупаломъ ставѢ економичномъ цѢлого краю, подѢвъ велими корѢстными условиями асекурациіными, якѢ дае „Славія“.
!! Убезпечайте-жѢ будынки безъ перервы и збѢжа хочѢ на часѢ молѢтѢбѢ !!
ВнесѢня до уѢзпечѣвъ приймае Головна репрезѢнтациі банку „Славія“ у Львовѣ, улица Коцерина ч. 5 и кожде мѢсѢце Заступни-цѢво того банку. 3074 (3-3)
Головне заступницѢво бан. „Славія“ у Львовѣ.

Львовска Фабрика Асфальту
и улѢпшѢныхъ огнетрѢвалыхъ тектуръ асфальтовыхъ по покрываню дахѢвъ.
С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира
Львовъ ул. Корытна ч. 13
поручае: 43-?
АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изпольованя мурѢвъ одъ вѢжкѢстей, кладемо на фундаменти въ горячѢмъ станѢ, **ЕЛАСТИЧНИЙ ИЗПОЛРІЛАТЫ**, улѢпшену огнетрѢвалу асфальтову **ТЕКТУРУ** высокѢхъ сорѢвъ до покрываня дахѢвъ, звѢтокъ 10 метрѢвъ □ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., **ЛѢВѢ АСФАЛЬТОВЫЙ** до консервациі дахѢвъ тектуровыхъ, **СМОЛУ АНГЛІЙСКУ** безводну.
ОсѢтас асфальтомъ яко однокимъ ередствомъ, зѢвѢстнымъ досѢ въ техниѢ наибѢльше вѢжкѢ стѢмъ въ помѢшканяхъ. Фабрика выготовлюе въ цѢлѢмъ краю своими людѢми покрываня дахѢвъ огнетрѢвалѢмъ тектурѢмъ и ихъ репарациі.
Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранциі 5 лѢтъ.
Замовленія въ Краковѣ приймае ИсѢфъ ЗаплатѢльскій.

Вже выйшовъ
Иллюстрованный Календаръ Просвѣты
на роцѢ 1890.
Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручае
знаменитый **МЫЛА** до мыты лица, рукъ и купелей,
одзначеный 10 медалами заслуги и двома дипломами признаия.
зр. кр.
МЫЛО найдобѢрѢйше до го- зр. кр.
лѢня бороды 25
МЫЛО МІДАЛОВЕ, дуже зр.
лѢже 10 кр. 20 и 25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѢле до зр.
рукъ 10 кр. и 20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жѢвте 6, зр.
12, 18 кр. и 20
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знамените зр.
до лица и рукъ 40
МЫЛО ЖѢВТКОВЕ, робѢтъ зр.
нѢжно, гладко и знаменито чѢститъ шкѢру 30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуеся че- зр.
резъ агусѢнене соку ростѢнїи ароматично-живичныхъ, а- знамените 25
МЫЛО ПІЖМОВЕ, мае дуже зр.
прѢмный пѢжмовый запахъ 30
МЫЛО ПАЧУЛЕБЕ, прѢмного зр.
запаху, мае великій пошукъ 30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѢрѢй- зр.
ше 40 кр. и 80
МЫЛО зъ ПІЖИЛОКЪ СОСНО- зр.
ВЫХЪ, прѢмне въ ужито, 60
успѢшно хорѢнитъ шкѢру одъ лѢпшаѢвъ и выкидѢвъ 30
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чѢ- зр.
ститъ шкѢру, робѢтъ ен бѢ- 40
лою и нѢжною 40
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усувае зр.
вѢсянїи, осмѢлена одъ сонця, 35
лицѢ робѢтъ свѢжымъ и бѢ- 40
лымъ 60
МЫЛО ГИГІЕНІЧНЕ, одзнача- зр.
етъ товѢстѢстю, вѢлыми нѢж- 50
но и выключно приладжене до лица 50
МЫЛО РІЖОВЕ, уживаеся, зр.
щѢбъ зробити шкѢру на лицѢ 60
нѢжною и бѢлою 60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѢле, зр.
легко пѢнитсѢя, знаменито чѢ- 30
ститъ шкѢру и хорѢнитъ одъ 30
прѢщѢвъ 30
2529
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- зр. кр.
зраче, мѢститъ 35% чѢстои 25
глицѢрины, знаменито дѢлае 25
на зашкѢрокъ 20. 25
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пѢмне зр.
у флѢшѢчѢкахъ, чѢститъ шкѢру 40
зъ прѢщѢвъ, лѢпшаѢвъ, угри- 40
ковѢ, флѢшка 40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыты зр.
рукъ, 15 и 25
МЫЛО ТИМОЛѢВЕ знаменито зр.
чѢститъ шкѢру зъ всякихъ 50
выкидѢвъ 50
МЫЛО КАРБѢЛОВЕ, дуже до- зр.
бре мыти руки, лице, а навѢтъ 20
цѢле тѢло въ часѢ епѢдеміи, 20
щѢбъ охорѢнитсѢ одъ заразы 20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ зр.
успѢхомъ уживаеся до зпичѢ- 25
неня прѢщѢвъ и всякого ро- 25
да выкидѢвъ на шкѢрѢ . . . 25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- зр.
бре уживаеся, щѢбъ усунути 25
зъ шкѢры выкиды и пѢлѢмы 25
МЫЛО КАМФѢРОВЕ, лагодѢтъ зр.
сѢверѢнене и печѢнене шкѢры, 25
усувае выкиды и чернѢнѢсть 25
зъ лица и рукъ 25
МЫЛО ФІАЛКОВЕ, прѢмного зр.
запаху 35
МЫЛО МЕДОВЕ до выжѢненя зр.
рукъ, куснѢвъ 10
МЫЛО МѢЦАНѢСКЕ знаме- зр.
ните 10
МЫЛО СМОЛОВЕ, мѢститъ 40% зр.
чѢстои соды (дѢтѢю), усувае 40
прѢщѢвъ лѢпшаѢвъ, всякѢ выскѢки 40
шкѢрнѢй, почѢнене ногъ и пар- 30
шѢла на голову 30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- зр.
НОВЕ лагѢтитъ и чѢститъ шкѢ- 30
ру зъ лѢпшаѢвъ, угриковѢ, и 30
т. п., куснѢвъ 30
2529
Набути можна у Львовѣ въ власнѢхъ торговлѢхъ: ул. Коцер- ника ч. 3, и улица Галицка роцѢ ВѢловои. Въ филиалѢ: въ Краковѣ Суконныкъ ч. 20 и въ ЧерновѢцахъ Рынокъ ч. 2, а такожъ у отѢхъ перворѢдныхъ торговлѢхъ и антикаль.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додатокъ „Библиотека найзнаменитішихъ повѣстей“ виходить въ вівторокъ, а въ вівторокъ і п'ятницю на перем'яну разомъ въ „Дѣло“.

Предплату і нисераты приймають: У Львові Адміністрація „Дѣла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ у. Кароля Людовика 9. Въ Перемислѣ Бюро газетъ у. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 34, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ і належність за нисераты платити у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ

въ Австрії: за Границею:
а цілий рікъ . . . 18 зр. на цілий рікъ . . . 24 зр.
на пів рікъ . . . 9 зр. на пів рікъ . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 зр. на пів рікъ . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вѣртаються лише на попереднє застереженнє. — Редакція неопечатаній вѣльній бра порта Поединоче члену коштує 8 кр. а в.

Оголошенія приймаються по ціні 6 кр. бра одного стрічки печатної, въ рубр. „Надбране“ по 20 кр. а в. Подати числяться по 10 кр. бра стрічки.

У Львові дня 15 (27) вересня 1889.

Приміръ, достойний наслідування, подає намъ невеличкій нарідъ слов'янський.

Нарідъ сей, числячий ледь 1,700,000 душ, політичними границями розбитий на часті і заселений крімъ Крайни, частини Старин, Каринтія, Гориць, Градиски і Истрия, двігавсь на очахъ нашихъ зъ неможливою швидкістю, мимо того, що йому приходится боротись зъ такъ вище культурними елементами, якими суть Німці і Італіяни. А розвій духовий і національний Слов'янцівъ шетимъ дуже утруднений, що у нихъ мало літературної традиції, мало пам'ятокъ духовихъ. Слов'янці можуть похвалитись лише однимъ пам'ятникомъ зъ Х. вѣку (Glagolita Clozapus) і деякими творами зъ церковної літератури зъ XVI-о вѣку, коли і въ нихъ глибокій духъ загостивъ духъ національний, зворушений реформациєю Лютра. По довшій застоні праябла література слов'янська доперва підъ конецъ минулого вѣку і въ початку нашого. Слов'янці страляли всю свою енергію суспільну до Німців і Італіянцівъ, подбави якъ ми до Поляківъ та въ великій часті до Москви, а оживи повѣйшимъ життямъ народнимъ ажъ нѣзвѣду, коли поетъ зъ Французь Прешпръ (1800—1849) ударивъ голосніше въ струни народної поезії.

Якъ на всь тй подвигъ давлявся Німці і за ними і правительству, досить загадати, що ще недавно важився такий Думрайхеръ і Форетеръ (і ла нашъ Голцвекскій і Торосевичъ) винути Слов'янцівъ прилюдно въ радъ державний въ очі инениуацію, мовъ-то їхъ языкъ безцарствитий, злуплений зъ нарв'їй вѣд'їсеого, хорватського і сербського, та мовъ-то пасьма їхъ нарідъ не розуміє і цураєсь его. Однакжъ найлучшою одповідею на то всь справозданнє, яке вийшло сими днями въ Люблянѣ і въ котрімъ представлена дѣяльність товариства св. Герматора. Товариство се числять нинѣ 46,042 членівъ, а въ самімъ році минулому прибуло ему 4,490 членівъ. Зі всьхъ 11 епарій, въ згаданихъ п'ятихъ провинціяхъ, позбиралися патріоти, а кожний зъ нихъ за рѣчку вкладав 1 зр. одержує въ роцъ шість книжокъ чи книжочокъ просвітнихъ зъ всякого поля науки. Навѣть виселенці до Америки належать (77) до товариства. Більше якъ двѣ третини членівъ — селяне

і ремісники, а прочі члени — то професори, урядники, духовні і лікарі. Matica Slovenska своєю дорогою числять 5,000 членівъ і дбає о науковій видавничстві. Отже въ цілості представляє дѣло такъ, що надъ 50,000 людей піддержує нинѣ слов'янську літературу, — якъ бачимо, досить значний процентъ.

Окрімъ видавничствъ згаданихъ товариствъ посѣдають Слов'янці 15 часописівъ, зъ тихъ два дзєвники, одтає выдаються твори драматичні, педагогічні і інші окремими товариствами. Коротко кажучи, Слов'янці, хочъ взяли до літературної роботи ажъ въ нашихъ часахъ, поступили въ розвою своїмъ духовно-національнимъ такъ далеко, що нинѣ голосъ послівъ їхъ (въ вѣлюбі Гогенварта) въ радъ державній не лунає безъ успіху, а правителство вѣдєнське було змушене одержати для нихъ вѣльня гимназій слов'янськихъ, і матеріальне положеннє народу значно піднеслося, именно черезъ двігавнє торговлі і черезъ то, що нарідъ слов'янський убезпечивъ свою будучність посередъ лущини німцєско-італіянської. Не можна перейти мовчки і тої обставини що въ самій Крайні число жидівъ вносить лише 67 душъ.

Справозданнє товариства св. Герматора о духовнімъ руху Слов'янцівъ навели ми не безъ цілі. Всякій изъ насъ зрозуміє, що межі Слов'янцівъ і Русинівъ заходить якась аналогія. І насъ опустила шляхта; і ми стали жити національнимъ життямъ доперва недавно; і у насъ доперва підъ конецъ минулого вѣку і въ першій половині нашого появились талантливі писателі зъ геніальнимъ Тарасомъ на чолі; і ми взяли за такий-жъ середства просвітні, якъ Слов'янці; і ми поїшли въ нарідъ; і у насъ висторалася доперва недавно численніша інтелігенція свѣтська — і т. д. Але чи ми, три мільйони народу руского, довершили всього того, що зробивъ численно меншій — нарідъ слов'янський? Чи товариства наші можуть похвалитись 50 тисячами патріотівъ? Чи голосъ послівъ нашихъ въ радъ державній має ту силу, що послівъ слов'янськихъ? Чи одержали ми який-небудь дарункъ зъ рукъ гр. Тарасового? Чи ми господарями въ своїй хаті? А матеріальне положеннє селянина нашого чи дорівняє слов'янському селянинові?.. Багато накинуєся такихъ питань, а неоднѣ неодачі ми самі єсемо винуватими.

Та не до того ведемо рѣчь, щоби доко-

ряти собі. Протино, ми пересвідчені, що коли не все у насъ иде, якъ би належало, то, надѣятись. оно поїде до лучшого. Сама честь народна жадає бдѣ насъ, щоби отрястись зъ всякої апатії і индиферентизму, а лучитись въ одно велике товариство патріотівъ. Часті і пора до того. По єсєннихъ роботахъ мусимо на ново, зъ новимъ жаромъ взятись за засновуваннє читалень, за одити по тихъ читальняхъ, за оснєвуваннє крамниць, касъ задатковихъ, зєспівъ збѣжа і т. д. А попри то все най всякій зъ насъ дбає, щоби товариства просвітні росли въ силу моральну і матеріальну. Не кажемо, щоби у насъ на тихъ поляхъ не вадкій бувъ успіхъ, але вѣрвалости і консеквентнон, невєспучон роботи таки ще мало. Успіхъ сугъ, — по трохи виявилось се при остатнихъ виборахъ до сейму — але Слов'янці таки насъ, на соромъ нашъ, значно випередили! тому най буде о-кликомъ нашимъ: Зъ Богомъ! до дальшого дѣла!

Изъ зѣзду польскихъ правниківъ і економистівъ.

III.

Мы подали чотири рефераты зѣзду, дотыкаючий близько нашихъ односинъ, зъ котрыхъ на три послѣдній можемо зовѣсь годитись. Та на жалъ не всьхъ тѣхъ рефератъ прийшли підъ головуваннємъ на зѣздѣ: надъ рефератомъ Парчевского о обмеженіи езекуціи на недвижностяхъ не голосовано зовѣсь, надъ попередними не переведено нѣякой дискусіи — значить, що найжизненнѣйшій справы не збудили нѣякого інтересу міжъ участниками зѣзду, потомленими зѣдасъ занадто равами, реценціями та балами. Вѣдѣнці одложивъ зѣздѣ більшу половину зголошєннихъ рефератівъ ажъ до сѣдуючого зѣзду, котрий — дай Боже — щоби менше зробивъ фiasco бдѣ свого попередника.

Міжъ одложєними рефератами подыбуемо такожъ рефератъ д-ра Стебельского „о судахъ присяжныхъ“, котрого змѣсть подаєми ще минушого тиждня. Хочъ сей рефератъ не прийшовъ підъ дебати, то хочемо-помимо того надъ нимъ ближе застановитись а то зъ двохъ причинъ: разъ для важности самон теми, а по-друге для того, що референтъ єсть однокимъ Русинимъ, котрий взявъ активну участь въ зѣздѣ.

Д-ръ Стебельскій высказався противъ судѣ присяжныхъ, добачаючи въ нихъ шкѣдливість для самої справедливости і вѣрѣ. Поглядъ то на кожний способъ достойний у-

ваги вже хочъ-бы за-для своєї оригинальности, бо высказуючи єт, станувъ д-ръ Стебельскій въ суперечности зъ поглядомъ і практикою цілого цивилизованого свѣта а спеціально всьхъ цивилизованихъ європейскихъ державъ, въ котрыхъ участь народа въ порѣшеніи і у правѣ справъ публичныхъ уважаєсь найважнѣйшою добычею новѣйшихъ вѣдѣвъ. Репрезєнтація народна въ законодавствѣ, автономія въ администратіи і участь народа въ судѣвничствѣ — се безперечно найвысшій і найкрасшій права, який має нинѣ людєкѣсть, се добра, котрі належить скрѣпляти і розширяти а не позбуватись ихъ ажъ хочъ-бы за-для того, що для тихъ правъ вытерпѣла людєкѣсть цілий столѣтій мукъ і страдань, поклала мільйони жертвъ, пролила моря крови.

Участь народа въ судѣвничствѣ, особливо въ судѣвничствѣ карнімъ єсть лише прароднымъ і силою логикъ зъ пануючихъ суспільныхъ та правнихъ поглядѣвъ пливучимъ признаємъ волѣ загалу і пошанованьємъ єи тамъ, де иде о справы дотыкаючий загаль, о дѣла довершені середъ загалу а маючий привести для него наслідки. Воля тая панує въ судѣвничствѣ навѣть тамъ, де не признають єи вилузу на законодавство і администратію, і такъ стрѣчаємо суды присяжныхъ навѣть въ державахъ абсолютныхъ, якъ прим. Россія (для деякихъ справъ). Почаши бдѣ Англіи, де институтъ судѣвъ присяжныхъ повсталъ і найперше розвинулась, почато заводити єи въ всьхъ краяхъ Європы і то по часті въ тѣхъ формѣ, яку маємо въ Австрії т. є. що присяжні рѣшають лише о винѣ, а трибуналъ судѣвъ фаховыхъ выдає засудъ і означє кару, а по часті въ формѣ т. є. суду лавниківъ (Schöffengerichte), де присяжні судять самі безъ участі трибуналу цілу справу, выдають вердикъ і означають кару. Въ криминалистичній літературѣ знайшли суды присяжні горячий сторонникѣвъ і покровителѣвъ въ найзнаменитѣйшихъ криминалистахъ — стоить лише згадати про таіхъ поваги, якъ Glaser, Hugo Mayer, Wahlberg, Zacharie, John, Schwarze, Binder і множество иншихъ. Цѣла наука права карного взагалѣ признає, що участь судѣвъ зъ народа въ процесѣ карнімъ єсть пожаданною въ інтересѣ караючої справедливости. Судѣ зъ народа стоять ближе щодєннихъ односинъ життя, знають лучше положеннє обжалованого, обставини, середъ котрыхъ бѣвъ знаходиться, погляды і взаємини єго окруженія і зумѣють краще оцѣнити єго вину, якъ судія-урядникъ, котрий сидючи за своимъ бюроме знає свѣтъ лише зъ актѣвъ і судать всьхъ пѣсля однихъ і тихъ самихъ засадъ загальнон практикы, не уважляючи достаточнє индивидуальности обжалованого і спеціальности справы. Участь народа въ выдаваніи засудѣвъ карныхъ дає тымъ більшю гарантію правды і справедливости вже для того, що въ справѣ бере участь більше людей рѣзнодорожного образованія і рѣзнодорожныхъ по-

Козлиха.

(Изъ „Степныхъ очерковъ“ Левитова.)

I.

Сонечко уже спочило. Вечѣрай тѣни окутали село. Зъ садѣвѣтъ, зъ близького лѣса, зъ рѣчки і зъ поля такъ свѣжо та мило пахло, що на душѣ робилось тихо та любо, а сонъ такъ і налягавъ на людей.

Чутно було, якъ гуркотѣли по добре наковеній дорожѣ колеса порожнихъ повозокъ: то поїхали на нѣч у поле пасти коней. Зъ поля скрѣпучи вѣдутъ на зустрічъ амъ возы зъ снопами. За сєломъ у поли показалась курава. Словы сієи куравы чимъ дальше, тымъ більше наближуються до села: то чередняки жєвуть зъ поля череду. Коло кожного двора почали одчавитись абы-якъ зроблені ворота і поділяти таіхъ спѣвъ, якъ тиждєнь немазаній чумацкій возы.

Гучно теперъ на селѣ: скрѣвъ крикъ, галасъ, мєканьє і бєканьє. Чередняки лєскають своїми батогами, бабы голосно выгукуючи скликають свиней та овецъ, дѣти верещать бѣгаючи за неслужняными баранцами. Панській кучиръ на добрій трійцѣ коней зъ сѣрбнымъ дзвѣкомъ, высвистуючи, мовѣ навѣженій пробѣгъ по вулицѣ і розполохавъ овецъ. Всє отєсє вкупѣ робить изъ сѣльської вулицѣ таке, бдѣ чого яка-небудь стара бабуса, що ненарокомъ вийшла зъ хаты подивитись на свѣтъ Божій, ухопилась обома руками за голову і навѣть трохи присядє, начє тѣ хто ударить въ плечѣ, оббѣрється обѣ однѣ роцъ і догдо-догдо стоить нерухомо, а далѣ прочуваєсь, огляне своимъ добрымъ, тихымъ поглядомъ усе, що дѣється на вулицѣ, перєхрєститься і зъ-тиха промовить:

— Мабуть уже кѣнець свѣта настає!

Дуже вѣсьхъ выгукъ своимъ басомъ добродна та висока Федотова баба. Стоить она коло навстѣжъ розчинєннихъ ворѣтъ свого подѣря. На нѣй спѣдница зъ синьои кѣтчатѣи кѣтайки і хороша сѣтєва хустка. Хата у неї

хороша: велика, зъ зелєными бѣонцями, зъ крылєчкомъ на точєннихъ стѣнахъ. Въ дворѣ стоить голубникъ. Всє отєсє давъ знати, що хату єю збудувавъ першій сѣльскій багачиръ всємоу мирови на вдвоєвѣжу, собѣ-жѣ і дѣтямъ на добре здоров'я.

— Що за роєкѣшь отєй Федотѣвѣ! Уже і въ будєнє почала сѣтєвѣй хустка носити, — тихенько балакають міжъ-собою сусѣды.

— А чѣму-жѣ їй, моя сестринько, въ сѣтєвѣхъ хусткахъ не ходити? Адже кажуть, що ви старій мѣркама грошѣ мѣряє..

— Бар! бар! ба и-рѣ! — закликає Федотѣвѣхъ своихъ овецъ.

Слухняніи овечки одрѣзались бдѣ громадськой отары і підєскокомъ бѣжати въ хозяйскій ворота.

— Разъ, два, три... дѣвчѣ вѣхъ Федотѣвѣхъ. — Цуръ вамъ, якій жєвѣй! і перелѣтити не можна!.. Годѣ, бо вѣже вамъ, молодичѣ, цѣкотѣти тамъ! Идѣть вєчєратѣ! — гукнула она на своихъ невѣстокъ, що стояли біля крѣвницѣ і балакали зъ сусѣдками. А невѣстокъ у неї було ажъ єсьмъ.

— Пѣдожди трохи, Федотѣвѣхъ! не зачиняй, будь ласка, ворѣтъ! Осє послухай, я тобѣ маю щѣсє казати, голубко! — ще зъ-далєка кричала до Федотѣвѣхъ маленька бабуса, одягнєна въ сѣру, драпу свѣту.

— Чѣго тамъ тобѣ? — нєхѣта промовила до неї Федотѣвѣхъ і налагодилаєся зачиняти важкіє ворота.

— Охъ, моя ты матѣнка! Кричала я, кричала до тебе, щоби ты пѣдождала, не зачиняла ворѣтъ, а ты ї не чуєшь, моя голубонько. Зѣвѣсно, старѣ чоловікъ не кожєє слово дочує. Пусти мене, будь ласка, на дѣбрь до себе. Ярка моя та зѣбѣгла до тебе зъ твоими овечками. Я тѣ бдѣ разу пѣзнаю, она у мене значна: вуха я їй повєстрєгала. Пусти, будь ласка, я тѣлько подивлюсь, — і бабуса Козлиха хотѣла вже шмигнути по-узѣ Федотѣвѣху на єи двѣрь.

— Чѣго силою прєсєя? На своїй двѣрь прийшла, чи що? — грѣзно закричала на неї свєрєлава баба. — Однѣ тѣлько нашѣ бѣвѣ

прийшли, чужѣи нѣ однонє нема. Сама я дивилась, якъ пускала!

— Та де тобѣ додѣвѣтись, моя голубонько? — супєрєчила Козлиха. — Овєсчѣта жєвѣй, і не зєглядиєсь, якъ шмигнути по-узѣ тебе.

— Не слѣвѣйша я бдѣ тебе! — кричить Федотѣвѣхъ. — Рушай! рушай бдѣ двѣру, поки не бѣта!

— Що-жѣ отєсє ты, голубко? Хочєшь загарбѣти мою ярку, чи що? — ужє трохи зъ сєрцємъ пытала їй убога бабуса.

— Кудѣ-жѣ пакъ! Треба мєнѣ у тебе, старухи, останню ярку бѣдѣмати? Прѣйди, поклоньєсь, то щє ї свою на твою бѣдѣбѣсть подарую. Отъ що!

— Мабуть, що треба тобѣ моя ярка, коли на двѣрь не пускаєшь!

— А не пуцу тай тѣлько! Отъ тобѣ і увєсь сєказъ!

Дальше-бѣльше, слово та другє, і загнєзлись бабы, а далѣ і за камѣня вхѣпали.. Черєзъ велику силу вже людє розбѣрвали. Федотѣвѣхъ синьы бѣду Козлиху въ потилуєцѣ і прогналі.

— Зѣ розуму вже зѣйшла, старє дубѣ! — гомѣвѣвъ на свою стару Федѣтѣ. — Не було за що людѣмъ судити, такъ она бучу на вулицѣ пѣдѣяла! Старѣсть свою не хочѣ тѣлько соромѣти, а то заслужила ты проучѣвана!

— Ро-о зѣбѣшака! — верещала зѣбѣдѣжена Козлиха на другѣмъ кѣнцѣ села. — Затѣгау-ли ярку до себе та щє ї хазѣйку прибіли!

— Що жѣ отєсє сѣрѣвѣдѣ Федотѣвѣхъ синьки розхѣдѣлиєсь? — балакали міжъ-собою дѣды, сидючи на приєпахъ. — Хѣба, якъ они багатѣ, то ї суду на нихъ нема, чи що? У вѣдовы останню ярку загѣрабували! Та за таке дѣло завтра бєзпрѣмѣнно всєю ихъ єсьмѣю слѣдѣ бы до розѣравы потагѣти!..

Настала тиха дѣтѣна нѣчь. На землю упала роса і досѣтъ напоила опалєну лѣтнимъ сонцємъ траву. Не чуѣта стало нѣдє людськой гомѣву. Тихѣ, чѣрѣвна лѣтѣна нѣчь упала на землю. Добрій людє полягали спѣти. Цѣлѣ-

сѣвскій бѣжій дєнь працюєвал єи, нѣтомѣлєсь, — треба ї одпочити..

II.

Бувъ ранѣкъ. На крыльцѣ у волости кѣпѣвъ здоровєнний, блискучій самѣваръ. Дымъ зъ самѣвара вѣлѣтѣвъ клубами і розстѣлаєся по всѣй вулицѣ. Горѣбѣцъ, лѣстѣвѣкы і инші маленькіє пѣташи, щоби утѣтити бдѣ докучливого дыму, мусѣли покинути своє звѣчайнє мѣсцє, покрѣбло, де они до того часу усє любѣли сидѣти. Злѣтѣли они зъ покрѣвлѣ, поєвѣдали по тынахъ та по дєрєвахъ і почали цѣвѣ-рѣвѣкѣти та такъ не вѣгавѣючи, мовѣ-бы они лѣтали той навѣвѣній дымъ, що прогнѣвъ ихъ зъ покрѣвлѣ, або бѣ хотѣли розвєсєлѣти волѣсного пѣсарѣ, що сидѣвъ на крыльцѣ і пѣвъ чай.

Пѣгано пѣсарєви сєгодня на похмѣлѣ. Похмѣлѣтєсь ажѣ онъ якъ треба бѣ! Отъ бѣвъ пѣвъ чай і пѣдождає, чи не надѣйдє який-не-будѣ сєляннинъ, зъ якого бѣ можна було зѣдѣрати хочъ на пѣвъ квѣртѣ. Тутъ жє, недалєко стоить сторожѣ Василь, і уплѣтѣсь здоровєнний шмѣтокъ жѣтѣного хлѣба, посѣлєнний дѣрѣбками соли. Подѣвѣвся на нѣго пѣсарѣ та ї кажє:

— Дѣвлюсь я отєсє на тебе, Василь, і смѣхъ мєнє бєрє. Чѣловѣкъ ты зѣвѣсьмъ неѣтєсаный, благородѣства въ тобѣ ї крѣтыхъ нема. Мужѣкъ ты неѣтєсаный та ї годѣ!

— Чѣго-жѣ то такъ? — запѣтавъ Василь.

— Та такъ! Панєвѣнѣхъ зѣмѣчѣвъ ты ї трохи не тѣмѣшишь. Чи прѣдєрѣ ты, хахлюго, банькѣ бдѣ сну, чи нѣ, а шмѣтокъ ужє вѣєрь, якъ того треба. Ажѣ мєнѣ дѣвѣтєсь на тебе лудно.

— Та то вамъ, Мѣєнто Иванѣвичу, бдѣ того нудно, що вы вѣчера дѣже багѣто отѣго чѣрѣвного вина вхѣпали. Коли-бѣ вы пѣли самѣму горѣлку, то оно-бѣ ты не вѣдѣло.

— Нѣсѣвѣнѣнѣцѣ ты верещѣшь, отъ що. Я тепєрь окрѣбѣтъ чѣрѣвного вина нѣчѣго і въ ротѣ не вѣзѣму. Ты тѣлько помѣркуй: що при-стойнѣйше — чѣрѣвноє чи горѣлка?

глядь, способных оцінювати факт в розпорядку точок, брати під розвагу всякі можливі фактори, які викликали його сповнене. Влада не можна і того заперечати, що який хоч-би найрозумніший і найдокладніший закон не може передбачити з горі всіх можливих обставин і нюансів кар'єрних достижень дівчан — суди присяжних мають отже нагоду входити в ті обставини, розбирати їх, розпитувати заходять розв'язки так в предметній кваліфікації дівчи, як в суб'єктивній настрою дівчачих особ, і мертво тверду букву закону оживляти справедливостю живою, уважляючи до всіх даних обставин, яких закон не передбачив і не міг передбачити. Задача тої очевидно не можуть сповнити фахові трибунали, котрі об'язані бути строго і беззастережно держатися букви закону. Безперечною є р'вчо також і то, що вирокі карай, записані при участі судів з народу, будучи в публіці більше довіря до судівництва і що припущення народа до участі в судівництві підносять почуття права і пошанування закону.

Супротив того стану р'вч мусить — здавалося-би — той, хто виступав против судів присяжних уоружившись в аргументи самого тяжкого калібру, вивести докази дужі очевидні і переконуючі, коли важитися станути в опозицію супротив так загально і широко закорінного-ся перевірчення загалу, практик держав і голосу науки.

Того — на жаль — не можна сказати о п. Стебельському.

Одинокам матеріалом, на котрому він опирається, є статистика а именно відношення цифри обжалованих до цифри засуджених вердиктів. Надто велика різниця між тими двома цифрами має після гадки д-ра Стебельського свідчити в некористь інституції судів присяжних і в некористь виконуваних ними актів справедливості. Статистика сама собою р'вч дуже гарна, однак признаючи взагалі статистиці в її даних поважне значення для науки не можемо не зам'їтити що в тій статистичній цифрі статистичні хибали дуже р'вч можуть представляти вартість. Беззастережно вартість цифр статистичних можна-би приймати лише при рівних даних що-до всіх інших моментів, з котрих має випливати якась дедукція, отже тут в криміналістиці хибали лише в тій статистичній цифрі, на котрій можна прийняти, що при всіх уб'вляючих вигляді засуджених вердиктах сповідали так по стороні предметної істоти факту як і суб'єктивних моментів, склавши присяжних до вида такої а не іншої вердикту ті самі фактори. Сего однак ніяким способом приймати не можна, то спротивлялося-би фактичному стану р'вч, а тим самим тратити і дані, зложені з статистики о зовнішніх окремих випадках і характері таку беззастережно в силу і вартість, щоб могли послужити підставою до якогось позитивного і фактичного стану р'вч оцінювати дедукції.

Та поминувши вже то відношення тих двох цифр матеріалів і з багатьох інших вглядів не вказує тих результатів, до яких доходить д-р Стебельський.

(Конець буде.)

Дописи „Діла“.

З-під Бучача.

[Справа направл. церкові і ерекціон. будинків.]

Порушивши уставу конкуренційну тай нашу пошлюку мислю, не можу помянути ще один, наші священники не менше дотикаються справи.

— Та оно то так, Микито Івановичу, червоне трохи-б то пристойніше, за те горіла багато смачніше...

— По п'вч б тоб дати, то оно б ще смачніше було, та не хочеться тільки вставати...

— Та й чудний же ви явний чоловік, Микито Івановичу! Вам би все тільки жартувати! А от Федот Іванович безперечно суди прямує — на Козлих жаліється. Учора ввечері Козлих та его бабу, і не доведи Господи, як вилаяла.

— А ось ми їх розсудимо, — промовив писарь.

Федот Іванович наблизився до волости. — Здоров, здоров дядьку Федоте! — кричить писарь до багатира. — Сідай лиш отут коло самовара та трохи погр'ємося!

— Се р'вч до д'ла, — каже Федот, сідуючи. — Тільки ось що, Микито Івановичу, пішли, будь ласка, Василь за червонкою, бо в мене в до тебе д'ло, то мабуть без могорчу не обійдеться.

— А так, що н'ї! Се вже як водиться. Були тут у мене учора барини з горі, да, червоний досить устачували... Так оно тепер би й те... Выпати, голубе, найкраще д'ло було-б...

— Осьде она, пот'їшниця! — жартував сторож і вивав пляшку з горілкою, бо знав, що тут пахне добрим могорцем.

— А чи знаєш ти, письменний чоловіче — пытав писаря Федот, наливаючи ему чарку горілки. — хто перший вдумав робити горілки?

— Н'чого я сего не знаю, — одповів писарь. — Знаю тільки, що на похм'ї, як пропустити чарку три-чотири, то в животи мов і повеселішає трохи.

— А я тоб про се д'ло розкажу. Ішов по горі чорт...

— Побожди бо в своїм баласамі, а ще

До великих прикостей, сказав-би я нещастя, належить особливо в нинішніх часах записати то, коли священник мусить будувати церкву, хату або будинок економічний (розуміється, коли нема на то окремих фондів або яких великодушних фундаторів). Але дарма: Muss ist eine harte Nuss, а впрочім не так часто і не кождому дачається, а як лучиться, то наші народні помічники своєю бідноті єсть на то виразний. Але єсть інші, не так великі та за часті, бо щор'вч повторюють-ся уколени шпилькою, котрі для священства нашого не менше єсть прикрями. Тимі прикрями єсть поміччів направи і будов чл при церквах чи при будинках ерекціональних.

Прагнимося процедур, коли в домі парохіальний має поставити п'вч, або при будинках перевести яка направи в вартості прим. 20 ар. Передо всім старайся о п'вч в кошторис, скласти комітет, щоб ухвалити потребу тей направи; старайся, щоб тую ухвалу потвердила рада громади, бо в того тепер домагаються, а перебувши той християнський похід, одслай ц'вч операти через д'ла до ординаріату, котрий односторонньо зб справою до намісництва, а намісництво одслай до староства, щоб оно зарядило розправу конкуренційну. Старосту р'вч (тимчасом минуло найменше п'вч року) дійсно розправу, закликаючи до неї на м'вце, де будова має предпринятися, інтересовані сторони, а именно: обшар дворян, одиоручників, вибраних ad hoc з громади, комисара ординаріатського і пароху, при ч'м ждає передовсім зложена коштів подорожжя для урядника переводячого розправу, а виносачи ціли оддалені від м'вста повітового 7—8—15 ар. Врешті переводиться розправа конкуренційна. Все йде гладко, бо потреби н'їх не перечати, і ухвалюється потрібна сума. Але тепер вже не о репарції, к'вч на котрому з парохіан припадає платити. Ту треба постаратися о виказі податків кождого поодинокого, і вже тоді показується, що від одного ринського безпосереднього податку приде платити по 2, 3 або більше кр'вчарів. Но не конец на т'м, бо в кождій громаді найдеться к'вч, к'вчанація а часто і більше таких людей, що не схочуть заплатити добровільно, а ту обчислений коштів репарції strictissime що-до шелюга. В такому случаю, скажете, однесся до староства, бо оно об'язане взыскувати. На то одповідає з власного досв'ду, що перед шістьма роками була у мене переведена розправа конкуренційна на більш суму і до тепер єсть залогості, хотіть що-року п'шу по два рази до староства (правда, що по руски). То практикувати майже кождий, котрий мав поб'вч розправу.

Давніше, коли ще сойм не уняв все-го в рамки уставу, в подібних случаях священник кланявся в'їти тай провазирів, тай ошлюку тай справдливий потребу, зложали чи то ошлюку на дах чи інші р'вч, які в па-тига могли парохіане дати, дали шарварок а в потреби зарядили одовідну складку, — тай все було в порядку. Нині в'їти того не зробити, бо не має до того права; нині єсть на то устава конкуренційна. Але прагнучи-ся ц'вч процедур, чи схоче священник часом для к'вчанації ринських наражувати себе і парохіан на тільки заходів і вдатків? А прецьв тай случаю бувають майже щор'вч, бо церква, хата і будинок економічний потребують безпастанно консервації, сн не мають в к'вчох роках ц'вчком зникнути, а тоді мус'їли-би парохіане зам'їстити к'вчадесять, вложити може і к'вчадесять ар, щоб заведбан в упадаючій будівлі підняти або новими заступити.

Зрозуміла тую потребу краєва рада шельва, бо признала в бюджет шельвий вставляти щор'вч одовідну суму на консер-

вацію шельвного будинку. На таку консервацію селескоп школи видав я і по 50 ар. р'вч ухвалюваних, коли тимчасом будинок ерекціональний, перевисшаючий о много числом одиоручників не має шельвий будинок, мають хіба духом Божиим утриматися. Бачив я такий случа, що комітет парохіальний уложив був бюджет парохіальний, призначаючи к'вчадесять ар. на консервацію будинків. Рада громади, ведучи в т'м і свій інтерес, затвердила той бюджет, але старосту, до котрого комітет парохіальний з тим однесся, зволіло вправді похвалити д'ла комітету, але додало, що ухвала тая аж по переведенню розправи конкуренційної буде правосильною, по ч'м комітет зложив ц'вч справу до актів. Вправді об'язує устава пароху до поновлення поменшх коштів, котрі одворазово не перевисшають 10 ар., але чи-ж парох не видає сам далі більше на всякі поменші репарції? Та ж льплене, б'лене, компанар, направи плоти, видатки на селаря і т. д. — все то видатки з коштів пароху. Ледя ч найшов-би-ся парох, котрий би хотів для к'вчох ар. перебувати ц'вч, уставами приписану, процедуру.

Щоб лиху зарадити — а лиху то дотикає зар'вч священство як і сторони конкуруючі, — потрібна єсть новела до уставу конкуренційного. признаючи потребу якоїсь суми на консервацію будов ерекціональних, котру то суму мали-би щор'вч складати сторони конкуруючі, а котру мала-би стягати влада політична. Сума тая мала-би оддатися в зар'вч комітету парохіального з тим, щоб комітет в м'ру признав потреби нею розп'вчав і докладний рахунок провадив. Коли-би комітет парохіальний м'г де-що з призначеної суми заощадити, то ошадності ті становили-би фонд конкуренційний, котрий би в случаю потреби більш будов мав бути ужитим в першій л'вч.

Уваги ті подаю на основі власного досв'ду, як і досв'ду многих моих собратей. В сойм засідати три наш владив, котрим певно лежить на серці добро священства і в'вч. При в'вчх каноничних наглядати они бачно стан будов ерекціональних. Маємо також поважне число наших посл'вч, котрі не байдужі на потреби руского духовенства і народу. Під их св'тлу розвагу подаємо повисш уваги. Хотіть на око видаються то р'вч маловажні, однак в нашб житю-б'т набірають они далеко більш ваги, як-би то поверховно здавалося.

З судовой салі.

Тайне товариство соціалістичне.

Перед звичайним трибуналом карним, зложеним з совітників пп.: Богданого, яко председателя, Финки, Куніка і ад'юнкта д-ра Стебельського яко в'вч, почалася в с'вч розправа голова против обжалованих: Воле-слава Влоуха, родом з Росії, принадлежного до Львова римо-кат., сп'вчателя Кур'єра-Лв. і литерата; Александра Климашевського, родом з Росії, римо-кат., студента львівської политехники; Станіслава Козловського, родом з Львова, греко-кат., бывшего студента львівської политехники; Івана Гомулицкого, родом з Росії, римо-кат., студента школи р'вч в Дублянках; Маркіла Вильчевського, родом з Росії, римо-кат., ученика школи дублянської; Здислава Янушевського, родом з Росії, римо-кат., ученика школи дублянської і Казимира Юсифа Гуржичкого, родом з Станімира, римо-кат., академіка, апліканта при вид'ї краєвом. Гуржичкий ут'їк і розписано за ним гончі листи. Прокурат'я внесла такий акт обжалованих: І Влоух, Козловський і Гуржичкий, принадлежні до Галичини, були проводирами тайного товариства соціалістичного, существуючого у Львові, Кракові, Дублянках і Варшаві, і кр'м того Влоух посередничав в переписці галицького товариства соціалістичного з варшавським а Козловський і Гуржичкий устроювали в своїх помешканях, першій при ул. Клепарівській, другій при ул. Саграменток, збори членів сего тайного товариства — і тим провинилися против публічного порядку і супокію з §. 205—286 а), 287 е) з. к., надто що-до Влоуха з §. 287 д) а що-до Козловського і Гуржичкого з §. 287 е), і) з. к. а за то визначена кара від 3 м'вч до одного року в'вч. II Климашевський, Гомулицкий, Б'вч, Вильчевський і Янушевський, принадлежні до Росії, будучи членами товариства соціалістичного в Галичині, удержували зв'яз з членами такого товариства в Варшаві і тим провинилися з §. 285, 286 а) і 292 е) з. к., за що визначена кара від одного до 6 м'вч а по одбутті карі мають бути видані зб всіх країв австрійської монархії. Выводи прокуратора п. Гиртлера, котрий сам вносить обжаловане, такі: Перша пропаганда соціалізму проявилася в Галичині в р. 1877, по с'м наступив цілий ряд процесів карних у Львові, Кракові і Станіславові, але від р. 1882 не вказують архиви львівського суду ніяких познаний соціалістичної пропаганди, хотіть можна вносити, що єи потайними товариствами ширено і далі. Аж на веселу 1889 поб'вч першій познаний с'н агітації, а то в пош'вч устроєні в'вч львівських академіків (?). До комітету, маючого вводити в жит'ї р'вч в'вч, в'їшли кр'м Козловського, котрий провадив на в'вч, це Климашевський, Б'вч і Вильчевський. Становище, яке займав що-до с'вч Кур'єр Лв., одтак єсть, що майже 100 студентів устроило публічну оацію редакції с'н газети, а одтак тенденції Влоуха, зв'вч від часу, коли він видавав соціалістичну часопись Przegląd społeczny, вказували на се, що Влоух

принципи посередно до сего руху молодіж, а що найменше его патронизував. Почала поліція сл'їдити Влоуха, а коли зробила ревизію в его бюро в редакції Кур'єра, нашла лист від якогось Михайла з Варшави з датою 19 мая, де також дописано: „Залучений лист від Клим... (щоб не було, похили), котрого я познав у вас і у котрого я ночував. Лист доручити до власних рук.“ Поліція догадується, що с'м вказаний єсть Климашевський, зробила у него ревизію і нашла лист без конверти, з датою Варшава 19 мая, такого змісту: „До зар'вч групи львівської і дублянської. А що слабкий розвиток галицьких груп вимагає докладного роз'вч причини того факту і обдумав радикальну та успішну реформу, що деякі брати приватно вказували гадку, що теперішня організація в Галичині єсть невідповідною і треба зар'вчати іншу, що до загальних зборів єсть ще більше як п'вч року, а розширення союзу в Галичині єсть пильною справою, щоб одумати властиві средства реформи треба докладно знати галицькі відносини, а на загальних зборах, в котрих представителі Галичини беруть одповідно нечисленну участь, було-би трудним основно полагати ою справу, тому з тих всіх причин прокладаємо устроити збори представителів галицьких груп с. е. Кракова, Дубляні і Львова. Було-би пожаданим, щоб зібрався всі брати з тих груп. Але щоб такі збори мали успіх, треба з'їхатися вже з готовими проектами реформи, добре умотивованими і беручими під розвагу загальне значення союзу яко одної ц'вчості. Поддамо вам с'ю гадку ц'вчком згідно з статутами, розважте єи. Р'вччасно робимо с'ю препозицію в Кракові. Если признаете, що се буде пожиточним і дасть виконатися, в т'м вгляді в'вч компетентий чимь ми, то уложитися з групою краківською що до м'вч зборів і що-до часу, так щоб всі брати взяли в них участь, та дайте нам знати, а ми вшлемо нашого представителя, щоб зборам надати в той сп'вч характер законних зборів. Если приймете проект, в'вч с'їчас в'вч с'їчас приладіть матеріали на збори, с. е. до критики теперішньої організації в приложеном до Галичини і до проекту нового типу одповіднішого організації. В зібраних краях російських союз розважте значно, від с'їчч утворилися три нові групи. При кождій одповідній нагоді присилайте нам книжки, певно на вакації буде в'вч много студентів. Лист пишемо звичайний, бо нагода ц'вчком певна. Централізація.“ Одтак найдено нотатки Климашевського, де вписані дати від 27 ц'вч, вказуючі на м'вч зборів у Козловського і Гуржичкого, та вкладки по 50 и 20 ар., які зложили поодинокі обжаловані. У Гомулицкого, Гуржичкого, Б'вч, Вильчевського і Янушевського не найдено нічого підозр'вч, у Козловського чотири окремі карточки, на котрих записані точки зб наряд над поодинокими параграфами статутів. Акт обжаловання вказує, що вправді с'їдство не могло викрити всіх членів галицького товариства соціалістичного, але можна вносити, що була зв'яз з товариством в Варшаві і вже одбувалися наради над зміною статутів товариства. Обжалованих боронять: д-р Скелес Козловського, д-р Лилієн Влоуха, д-р Острожинський Климашевського і д-р Л'всевич прочіх обжалованих. Справу Гуржичкого, яко неприсутного і сл'дженого листами гончими, вилучено з с'н розправи.

До нині перелухано Климашевського, Козловського і Гомулицкого. Всі обжаловані заперечують мов-би то они належали до якогось тайного товариства соціалістичного а кажуть лиш, що хотіли навязати товариство наукове і ладили до того статуту, котрі мали бути одтак подані до намісництва до потвердження. При ревизії найдено дійсно один такий статут вже остемплеваний і він лежить тепер перед трибуналом яко corpus delicti.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Патентом ц'сарским, датованим в Гедели дня 23 с. м., с'вчаний в'вч сойм краєв кр'м Трієсту і Дам'вч на день 10 н. ст. жовтня. Дам'вчський сойм ск'вчив свою сегор'вч сесію ще в л'вч а мандати до трієстського союму вже згасли і мусить одбутися нові вибори.

Дам'вчський посол Булич, директор гимназії в Саліт, зложив свій мандат до ради державної і вдав окружнич до виборів, в котрих каже, що дама-тинський посол грають в рад державної дужі неопосредствують і не можуть нічого вибороти від правительства; его характер не дозволяє ему оставатися даліше на своїх становищах, на котрих мусить або піддаватися правительству або брати діти за дармо.

В Трієст'ї відкрила поліція тих, що к'вч разв'вч підкадали бомби. Суть то: я-к'вч складач друкарської Доменико Сакко з Неаполя, Клементіні студент академії торговельної в Трієст'ї, Яч'вч суб'вч торговельний і Раскович, студент гимназійний, всі в в'вч від 19 до 20 л'вч. У всіх зроблено ревизію і об'слю арештовано их.

Межи Дам'вч матиціями а Чорного-р'вч і прийшло 20 с. м. до кровавої б'вч. Жителі з села Браиче в пов'вч Бду в Дам'вч вигнали були свої товар на чорногорську сторону а Чорногорці явалися і почали товар виганяти. Браичане напали то-гда на Чорногорців і покар'вч их но-жами. М'вч обома сторонами закип'вч була така зав'вч, що так чорногорське правитель-ство як і краєве правитель-ство дама-тинське мус'їли зар'вч вилати на м'вч комі-сію, щоб сконстатувати факт а особливо успокоїти уми розлючених.

(Конець буде.)

Вѣсть о приѣздѣ царя до Берлина стала звать неслухи. Якъ вѣдомо мавъ царь вже ннѣ приѣхати до Берлина и не приѣхавъ. Теперь же надходить зъ Берлина така вѣсть: Пбеля умыовъ зъ берлинскимъ дворомъ приѣде царь вже напередъ бѣмъ дѣвѣ по поворотѣ нѣмецкаго цѣсаря зъ гостини у велико-княжеской родины мекленбургской въ Шверинѣ и перебуде въ Берлинѣ черезъ три днѣ. Коли отже не настане зновъ яка згѣна, то приѣзду царя до Берлина можна вже напередъ сподѣватися на день 9 жовтня. Вѣсть ся есть вже урядова. Пбеля Pol. Corr. сподѣвається въ Петербургѣ приѣзду царской родины зъ заграниччя около половини жовтня. Въ добре поинформованыхъ кругахъ російской столицѣ кажутъ, що царь по своѣй гостинѣ въ Берлинѣ, взгляди на Почтамтѣ, поверне зновъ до Данія а зъ бѣдъ доперва поѣде моремъ домѣвъ.

Köln. Ztg. помѣстила корреспонденцію зъ Петербурга, котра обговорюючи внутрѣшній односны въ Россіи кидаетъ зарозумѣнныя и ярке свѣтло на заграничну политику російску. Корреспонденція ся выкликнула загальну сензацію. Згадана газета каже: Шефъ генеральнаго російскаго штабу, Обручевъ, есть однимъ зъ тѣхъ офицерѣвъ, котры суть того переконанія, що война есть необходима и для того домогаться якъ наибольшаго прискорѣня приготовленъ военныхъ. Обручевъ есть такожъ певнымъ поклонникомъ союза Россіи зъ Франціею, бо есть того погляду, що союзъ сейможе сильно поддержати аматанія Россіи и причинитъ до скорого порѣшенія за помочю войнѣ въсѣхъ тѣхъ трудностей, що вже бѣдъ давна призирились а котрыхъ доси не залажено. Онъ стоитъ отже по-до своихъ поглядѣвъ въ повѣдѣ суперечности зъ министромъ финансовъ Вишнеградскимъ, котрый на першомъ плянѣ ставитъ миру попытку и хотѣвъ бы при ея помочу завести ладъ въ экономическій государствѣ Россіи. Обручевъ предоживъ недавно тому царевѣ меморіалъ больше менше того змісту: Ворога окружають насъ бѣдъ заходу, бѣдъ полудневого заходу, бѣдъ полудня и бѣдъ полудневого востоку. Тѣ, що надаютъ намъ всѣмъ руху на Заходѣ, знаютъ дуже добре, що найдальше до двохъ лѣтъ всѣ односны уложаться зовсѣмъ до войны. Обручевъ жадае отже, чтобы на будувъ новыхъ зѣлѣницъ якъ и скрѣплене дотеперѣшнихъ зѣлѣницъ другимъ шляхомъ та на закупку перезового парку вызначено конче потрібнѣ суммы. Все то повинно бути готове до мая слѣдующаго року. Царь, прочитавши сей меморіалъ, написавъ на нѣмъ власноручно: Годжуся вповнѣ въ высказанымъ тутъ поглядомъ, а точнее его переведеніе уважаю за необходимое. Такъ само такожъ предложивъ и министръ Вишнеградскій свой меморіалъ царевѣ, въ котромъ доказуе, що Россія потребуе ще богато лѣтъ мира, чтобы на поля внутрѣшней господарки державной осягнути то, що есть конче потрібне. Онъ доказуе такожъ, что не о войнѣ треба думати але о мирѣ. Давнымъ давномъ царь и на свѣтъ меморіалъ написавъ власноручно: Годжуся вповнѣ въ высказанымъ тутъ поглядомъ и уважаю переведеніе его за необходимымъ.

Однакожь на дѣлѣ адався, что погляды шефа ген. штабу побѣдили, бо около зѣлѣницъ розпочато вже множество робѣтъ, котры до весны мають бути укинены. Зѣлѣницѣ Вильно-Варшава, Вильно-Ковно и другіе доставтуть другій пляхъ а цѣла свѣтъ російскихъ зѣлѣницъ буде черезъ то значно скрѣплена поѣдъ взглядомъ стратегическимъ а на случай потребности буде можна далеко легче сконцентрировать военныя силы.

Зъ Берлина и Вѣдныя подтвердженъ вѣсть, что побѣда выиду царя до Кленгага була на двѣрди въ Петергофѣ недалеко бѣдъ царской палаты експлозіа динамитомъ, въ наслѣдокъ котрой погибъ одинъ чоловікъ. Presse каже, что въ наслѣдокъ сего атентату арештовано въ Петербургѣ богато людей.

Цѣсарь и цѣсаревѣ нѣмцевъ выберутся — якъ доносить Post — дня 16 н. ст. жовтня въ дорогу до Греції и побѣдутъ насампередъ ще до Монцы въ гостину до короля Гумберта. До Монцы приѣде цѣсарь дня 18 жовтня а на другій день выѣде вечеромъ черезъ Генуу до Неаполя и тутъ перебуде 2 до 3 днѣ. Ще передъ выѣдомъ цѣсарской пары до Греції обдудеся великій циркъ въ честь кня. Софін сестры цѣсаря, що обдудеся до Греції. Приѣздъ цѣсаря до Монцы буде мати зовсѣмъ приватный характеръ. Въ Италиі лагодяться вже на принятіе нѣмецкихъ гостей а въ програмѣ торжества постановлено мѣжь иншимъ такожъ прогулку по Лаго Маджоре.

Всѣмъ вѣсти о недугѣ кня. Бисмарка якъ и вѣсть берлинской газеты Bots. Corr., будѣть бы кня. Бисмаркъ навѣтъ небезпечно занедужавъ, суть неправдивы. Найлѣпшимъ до казѣмъ на то есть, что лѣкарь кня. Бисмарка д-ръ Швеннигеръ выѣхавъ вчера до Италиі.

Зъ Парижа доносятъ, что комісія выбора на Монмартрѣ уважыла 8,367 картокъ обданныхъ на Булянджера и оголосила, что выбрано послѣомъ социалиста Жофрена, котрый доставъ 4,500 голосѣвъ. Такъ само уважыла такожъ выбѣръ Рошфорта на передмѣсто Бельвиль. Въ Морбинанѣ признано выбѣръ Дилльона важнымъ.

До Pol. Corr. доносятъ зъ Одессы, что урядникъ російскаго министерства дѣлъ заграничныхъ, установленный въ Одессѣ и проживавшій тамъ постійно, Путятя, мавъ зъ кор. Наталіею довшу розмову, котрой причислюе политичне значѣнне. Кажутъ, что петербургскій кабинетъ казавъ дати королевѣ дружну раду, чтобы она поступала згѣдно зъ драматичною ситуациею въ Сербіи и не утрудняла становища регента. Въ наслѣдокъ той рады буде королева держатися въ Бѣлградѣ зъ далека бѣдъ всякой борбѣ партійной и обмежитъ

свои зносны лишь на маленькій кружокъ пріятеливъ.

Въ звязи зъ сего вѣстею стоить мабутъ и поясненіе, яке королева дала недавно тому корреспонденту German-in. Королева выпросила собѣ насампередъ у корреспондента, что бѣтъ не буде ея закидывать пытаньями и що подалъ вѣрно ея слова а бѣтакъ сказала: Я буду говорити опричиннахъ моихъ розумѣнъ зъ Сербіею, бо вы о томъ знаете, лишь одно хочу зазначити, а то, что я завсѣгды була найлѣпшою патриоткою сербскою. Я знаю, что особливо нѣмецка преса стараея представити мене въ темнотѣхъ свѣтлѣхъ и мало що не хоче зработати зъ мене просту авантюрицю; але Богъ знаетъ, что я мала передо всѣмъ добро Сербіи на оцѣ, а моя одна гадка, одно стремленіе было зработати мою дорогу бѣгину великою и могучою. Хаба-жь то злочинство любить свою бѣгину. А преѣдъ для мене было то злочинствомъ, что я любала Сербію, что була змушена выступати противъ давнѣйшого правительства, котре ввело край надѣ берѣвъ пропасти. Я лишь радуюся зъ того, что то правительство уступило и я думаю, что то бую щастіемъ для краю. Я споглядаю зъ удовольніемъ на то, что въ краю наставъ спокой и порядокъ и что моя гадка: „Сербія для Сербіи“ теперь осуществилася. Зрозумѣте теперь, что я не ворогомъ для теперѣшного правительства, але его найлѣпшою союзницею. Я знаю, что ваша праса не хотѣла прупустити, что я вдоволенѣя теперѣшнымъ станомъ въ Сербіи, а однакже то правда. Не вдоволеніе, не жадање мого мужа, лишь (а то запамятайте собѣ добре) моя власна воля наизувала мене жити зъ-далека бѣдъ Сербіи, бо я мусѣла-бы була заныти тамъ яко мати короля фальшиве становище. Що я тужу за бѣгину и рада-бы повнѣтати мого сына, тому нѣхто не подивуе. Я вертаю до Сербіи яко мати а коли пригорну до своей груди сына, то повиню зновъ край и буду просити Бога, чтобы бѣтъ благословенъ край и сербскій народъ.

Кня. Фердинандъ Кобургскій, вертаючи зъ Варны, приѣхавъ онгоды рано до Рущука. На его повѣтанье вышлѣли на дворецъ зѣлѣницѣ всѣ власти мѣсцевѣ а такожъ и митрополитъ Григорій. Князь запросивъ митрополита до себе до вагону и розговоривъ зъ нимъ черезъ пѣвъ години. Одъ часу спору о синахъ була то перша стрѣча князя зъ самымъ достойнымъ церковнымъ. По розмовѣ бѣдѣвъ князь митрополита зъ бѣдѣротою головою на дворецъ а прощавшись зъ нимъ поцѣлувавъ его въ руку. Одтакъ поѣхавъ князь до своей палаты а о 10 год. зробивъ вызвату митрополита и перебуду у него цѣлу годиву. Въ полудне бѣдѣхавъ князь парохомъ до Никополя а зъ бѣдъ поѣхавъ возомъ до Плевны. Князя супроводжае всюдю его войскова свита.

Зъ Софін доносятъ, что тамъ заносилъ на кризу въ кабинетъ, причина котрой ще не вѣстна. Кажутъ лишь, что теперѣшній кабинетъ мавъ бути переобразованъ и що министр дѣлъ заграничныхъ, Странскій, мавъ зъ него выступати. Кто приѣде на мѣсце Странскаго, ще не вѣзати.

НОВИНКИ.

— Загальныя зборы львовской „Народной Торговли“ обдудутся дня 23 н. ст. жовтня въ Народномъ Домѣ.

— Русскій народный театръ представляе въ Перемышлѣ с. в. въ суботу 28 с. м. комичну оперу Стравса *Весела Вѣдныя*, а въ недѣлю по-разъ першій драму Панааса Мирного *Дѣти невольны* (Димитриадис). Мѣсцева руска публика подмагае нашъ театръ всѣми силами, на представлѣняхъ бують такожъ, что подносимо зъ призначѣннѣмъ. Вп. члены руской Капитулы — за то доокрестна руска публика забула зовсѣмъ про свой обовязокъ взглядомъ руской сценѣ и не даеъ зовѣмъ бачити въ театрѣ. Думаемо, что тѣхъ кѣлька словъ выстарчить, чтобы и доокрестной руской публикѣ зъ-лѣдъ Перемышля пригадати ея обовязокъ а певнѣ есью, что не пожалуе она своего труда, бо театръ нашъ способный вдоволити и наибольшій вымоги.

— Зъ Чорткова пишутъ намъ: Заповѣдена въ 180 ч. „Дѣла“ розправа карна въ ц. к. судѣ повѣтовомъ въ Чортковѣ на день 23 н. ст. вересня 1889 противъ п. Евгения Ляховского, ц. к. старосты нѣтъ Залѣщича, котрого обжалувавъ свѣдѣнныкъ-выборецъ И. В. о оскорбѣ чести, — сповнену п. старосту публично въ сали выборчій подчасъ выбору посла дня 2 лѣтня с. р. въ Залѣщичахъ — не обдудася, а то зъ той причины, что оскорбленый свѣдѣнныкъ бѣдѣкавъ свою жалобу, бо такъ було желанье Преосв. епископа станиславского, заявлене залѣщичскому деканови о. Гавриилу. Тую волю владыки передавъ о. деканъ интересованому свѣдѣнныку устно и письменно, а оскорбленому нѣчо не оставало, якъ „состворити волю его“, памятаючи на слова св. Павла: Повинуйтесь наставникамъ вашимъ и покарятесь...

— Зъ Золочева доносятъ намъ: Онгоды выѣбъ Впроевъ. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ подане до золочевского суда окружного въ польскѣмъ языкѣ („o oddzielenie prawa do wypa-grodenia za zniešenie pravo propinacii etc. w dobrach Jachtobow“) зъ власноручнымъ подписомъ по польски: D-r Sylwester metropolita. Дуже прикро намъ о томъ фактѣ доносити, але промовчати его годѣ.

— На соборочку свѣдѣнныкъ денаната залѣщичского дня 12 н. ст. вересня въ Латуи зобовязались выѣбъ зборанъ свѣдѣнныкъ словомъ чести, что на будѣще будутъ всѣ письма до ц. к. урядѣвъ и судѣвъ писати толькѣ по руски. Примѣръ годный наслѣдуванъ!

— Про убійства въ Ярославлѣ доносить Pol. Corr.спрешенъ, что сѣ буютъ атентатъ за-для рабунку а подѣзрѣнъ о сѣ дезертиры войсковы, Нацакъ и Шверкъ, уже увязненъ въ Люблинѣ въ Россіи.

— Въ повѣтъ чешаивѣдомѣ выкликано велику сензацію увязненіе двома жандармами п. Мих. Кисслингера, властителя села Кривча. Жандармы слѣдили за его 18 лѣтнимъ сыномъ, котрый провинился противъ закона о уживаніи оружія, и зажадалъ бѣдъ отца сына, мабутъ укывающаго-ся въ батьковскѣмъ домѣ. Коли п. Кисслингеръ не вдовольнѣвъ бажаню жандармовъ, они увязнили его, заложили кайданы на руки, привязали до драбины и такъ доставили до суда въ Чешановѣ. Розумѣсь, что судъ переслухавши п. Кисслингера пустилъ его на волю, а бѣтъ заразъ выѣхавъ до Львова зъ жалобами до намѣстника и команды жандармеріи.

— Школа дяківъ. Зъ днемъ 15 н. ст. жовтня с. р. отвирася курсъ науки свѣду для кандидатѣвъ дяківскаго званія поѣдъ управою п. И. Полотнюка, цѣвца при кафедрѣ станиславской. Курсъ тревати буде 8—10 мѣсяцѣвъ. Крѣмъ науки, яка подавалася минувшихъ лѣтъ, будутъ удѣлятися такожъ кандидатамъ дяківскимъ станиславскій патриоты, правники и инши, науку писарства и т. п. Всѣ тѣ науки послужать до большаго образованія дяківъ. Наука дяківства коштувати буде мѣсячно 5 ар.; харчѣ для каждого власный. Жадася бѣдъ кандидатѣвъ свѣдѣтца моральности, доброты и добраго поведѣннѣ. Зъ всякими письмами треба односитися до п. И. Полотнюка, управителя хору кафедрального въ Станиславѣ.

— Бѣдъ молодежи вышшихъ чотирехъ маясъ руской гимназіи у Львовѣ одержали мы зъ просьбою о помѣщеніи отомъ дописъ: „Въ ч. 201 и 202 „Дѣла“ зъ 19 вересня с. р. въ статьѣ „Загальныя зборы общества имени Качковского въ Калуши“ въ згадцѣ о телеграмахъ згадано такожъ про телеграму „бѣдъ студентѣвъ академичной гимназіи“. Отожь мы уважаемо своимъ обовязкомъ заявити, что мы, воя молодѣжь руской гимназіи, о той телеграмѣ нѣчого не знаемо и не хочемо знати, а коли хто — хочъ нѣхто не признаеъ до того — и выславъ телеграму, то учинявъ сѣ безъ нашей вѣдомости и противъ нашей волѣ. — (Слѣдуютъ подписы.)

— Въ Снятинѣ въ ночи зъ 19 на 20 вересня вломился хтось до тамошняго уряду почтового и забравъ зъ двохъ замкнѣныхъ столѣвѣтъ 46 ар. 11 кр. Мѣжь тѣми грѣшми було 10 ар. еконедитора. Злодѣй добрався до подручной касы зѣлѣзною и обдуривъ вже дѣвъ шрубѣ, але мабутъ хтось ему перешкодивъ въ dokonаню крадежи.

— До повѣтовои рады въ Моотиснахъ, при доповняющихъ выборахъ одного члена зъ громадъ сѣльскихъ, выбрано о. Іосифа Лѣковацкаго зъ Моотиснахъ.

— Онѣтъ. Въ Коварѣ, пов. рогатинского, займився дня 12 н. ст. вересня огонь въ коршмѣ а за-для сильного вѣтру перекинувся на сусѣдній загородъ и мимо великой помочи погорѣли коршма и 14 господарствъ въ вартости 13,000 ар. Ветеринаръ п. Фридь выратовавъ одного селянина зъ огню, бо мѣгъ удущитися въ дымѣ. Причиною огню було то, что нерозважно палили напирасы на поѣдъ въ коршмѣ.

— Змѣна урядѣвъ почтовыхъ. Львовска дирекція почтъ и телеграфѣвъ оповѣщуе: Пбеля заряженная министерства торговлѣ переноситъ урядъ въ стациі почтова зъ Давидковецъ, пов. чортковскаго, зъ д. 1 жовтня с. р. до сусѣдній мѣсцевости Колиндяны зъ тѣмъ самымъ обягомъ дѣланя и зъ невѣнѣннымъ округомъ доручень. Тому то урядъ почтовый въ Озерянахъ коло Давидковецъ буде на будуче называтися „Озеряны коло Чорткова“, а бѣды почтовой, курсуючій теперъ мѣжь Чортковомъ а Скалою черезъ Давидковецъ, бѣдъ 1 жовтня с. р. будутъ курсовати черезъ Колиндяны, Озеряны и Борщѣвъ до Скалы. Зъ тѣмъ самымъ днемъ переѣмѣняея почту особову, курсуючу мѣжь Ворщевомъ а Мельницею, на послѣднюю бѣду.

— Притомѣность. Газ. Przemyska подае: Дня 25 вересня вынала дитина п. Готданка, арендаря готелью Львовской, зъ бѣдъ другого поверху. На частѣ переходила служниця по-пѣдъ готель а хопила у воздухѣ дитину за ноги, такъ что дитина не потерѣла ушкодження и лише занедужала зъ перестраху.

— Дѣвчина — богословѣ. Pestі Naplo доносить, что сими днями принято до духовной семинаріи въ Кальочи на Угорчанѣ питомца, котрый, якъ то выкрывъ кардиналъ Гайнальдъ, бувъ... дѣвчиною, Мариною С. Розумѣсь, что дѣвчину выдано зъ семинаріи. (Способу, въ якій выкрывъ кардиналъ Гайнальдъ ту незвычайну похибку, не подають угорскіе газеты).

— Самоубійства Повѣдѣнныкъ: Иванъ Басяга, 70-лѣтній старецъ въ Касній горѣ, пов. грибовского, зъ жалю, что передъ кѣлькома недѣлями записавъ дѣтѣмъ цѣлый свой мастокъ; Иванъ Копитчакъ зъ Турочкѣ выжыхъ, пов. турчаньского, зъ той причины, что выкинуено его зъ хаты, котры продавъ на лѣтницѣи банкѣ селянскій; Атаназъ Домарадъ зъ Загугини, пов. сяницкаго, зъ незвѣстной причины; Марія Возня, жѣнка господарѣ и мати 5 дѣтѣй, въ Гусятинѣ зъ незвѣстной причины. Иванъ Душакъ, подѣлѣнныкъ въ Розлучѣ, пов. турчаньского, застрѣлился дня 17 н. ст. вересня зъ дубельтовки; причиною самоубійства бувъ тяжкій и невылѣчимый недугъ.

— При будовѣ мосту зѣлѣзничного въ Неполовѣцахъ показалося, что робѣтники, замѣсть вѣнчати падѣ до приписаной глубины, вбивали ихъ дуже плытко а бѣтакъ утаили ихъ зъ верху ровно зъ землею, чтобы не можна було познати ихъ обманства. Инжениръ зѣлѣзничный п. Ясинскій выкрывъ сѣе обманство, котре могло мати грѣбнѣй наслѣдки. Наглядящій теся утѣкъ а робѣтники толкуютъ свою роботу тѣмъ, что такъ имъ казали робити.

— Въ вѣдѣнскомъ университетѣ було въ минувшомъ повѣроцѣ лѣтномъ 5,448 слушательѣвъ, 4,454 звычайныхъ а 994 надзвичайныхъ. Зъ числа того припадало на выдѣлъ медицинны 2,550 студентѣвъ, 2,064 зв. и 486 надзв., на выдѣлъ правничѣй 2,015 студентѣвъ, 1,804 зв. а 480 надзв., на философичный выдѣлъ 642 студентѣвъ, 361 зв. а 281 надзв. (въ томъ числѣ 167 фармацевтѣвъ), на выдѣлъ богословскій 241 студентѣвъ. Въ порѣвнаніи зъ минувшимъ повѣроками лѣтними показалося першій разъ, что число студентѣвъ въ университетѣ вѣдѣнскомъ значно зменшилося; число сѣе выноситъ 200, и наибольшу змѣну выказуе вы-

дѣлъ медицинный, бо стративъ 83 звыч. а 70 надзв. слушательѣвъ.

— Сила гипнотизму. Передъ однимъ шведскимъ судомъ обдудеся вѣдѣмъ цѣкава розправа. Одинъ студентъ обжалувавъ д-ра Калленберга, що сѣй лѣкарь загнипотизувавъ его противъ его власной волѣ и при томъ бѣтъ вѣдѣмъ страдавъ душевно. Коли д-ръ Калленбергъ доѣдѣвался о томъ, въ до-розѣ гипнотичной заводѣвъ студентомъ и хотѣвъ перестрахомъ бѣдѣтѣ его бѣдъ жалоби. При розправѣ не можна було дѣзнатися нѣчого бѣдъ свѣдѣвъ, бо д-ръ Калленбергъ загнипотизувавъ свѣдѣвъ, намовивъ ихъ до дивоглѣднихъ збѣзанъ. Цѣла та справа набрала великого розголосу и нею вѣдѣмъ интересуются круги судово-лѣкарскіи.

— Поемѣ въ Япанѣ. За для надто великихъ до-цѣвъ въ серпинѣ вѣзбрани рѣки Киногава, Кидакангавѣ и Кинокумѣ въ Япанѣ, позывали тамъ и залили провинцію Кирі въ полудневѣмъ Япанѣ, при чѣмъ 10,000 людей погибло а многіе мѣста мовѣ-бы ещѣзлы зъ землѣ. Шкоду обчислюють на 12 миліонѣвъ ар. По повени була цѣла околѣци повна тѣлъ погибшихъ людей, а за-для браку живности грозить въ многихъ мѣсцахъ голодъ.

— Дробнѣ вѣсти. Маршалокъ краевый, гр. Тарновскій, выѣхавъ на кѣлька днѣвъ до Дзикова. — У Вѣднѣ въ церкви св. Варвары обдудеся дня 29 н. ст. вересня вѣнчанье п. Кости Андруховича Навроцкого, урядника въ Боснѣ, зъ панною Еленою Юрьевичъ Младеновичѣвною. — Въ рѣцѣ Сукели, въ повѣтъ стрѣльскій, утопилася дня 19 н. ст. вересня вѣдѣва Пахъ зъ Дѣдушицъ великихъ разомъ зъ конемъ, на котромъ хотѣла перѣѣхати черезъ вѣзбрану воду. — Подчасъ повени на початку сего мѣсяца утопилися: въ Черемоши 60-лѣтній Василь Кречунякъ зъ Ясенева; Павло Дуцикъ зъ Потока великого, пов. старомѣскаго; въ Олешѣ, пов. товмацкого, 10-лѣтній сынъ селянина Семена Чорного. — Въ Черемоши, пов. золочевского, вымерла цѣла родина Дениса Барановского, родичѣ и 4 дѣтѣй, отропшисъ грибами.

Надѣслане.

Печальный днѣ

приходить на каждого, что мае гостецъ и ревматизмъ, у обѣнныхъ мѣсяцѣхъ переходовыхъ, бо, якъ вѣдомо, выступаютъ якъ разъ тѣ недуги въ той порѣ року зъ збѣлѣшеною силою. Тому по-раднымъ було бы охоронитися противъ того за-часу и ужити средствъ, котры не лишь усувають такий сильнѣй напады, але вывѣряють недуги зъ тѣла основно и успѣшно. Гостецъ и ревматизмъ можна вылѣчити лишь внутрѣшнымъ лѣченіемъ, а то средствомъ, что не допускае творитися кислотамъ, вычиная кислоту зъ крови и привертая правильне дѣланье органовъ травленя и нирокъ.

Натирания, плястры и инши средства вѣншній можуть что наибольше принести часову польгу въ острыхъ боляхъ, але нѣколи не вылѣчатъ недуги. Загально вѣдомо, что „Варнера Safe Cure“ есть наилучѣннѣйшимъ средствомъ на тѣ недуги и лѣдѣе чѣ найдѣе яке мѣсце, де-бы одна або кѣлька особѣ не славили цѣлюющей силы того лѣку, котрымъ они подужали, коли вже всѣ инши средства були безуспѣшны.

Коротке заживанье сего лѣку пересвѣдчатъ каждого о его цѣлюющей силѣ, а основне лѣченье поможе и въ найислѣннѣйшихъ недугахъ.

Можна купити по всѣхъ звѣстныхъ аптекахъ у Львовѣ.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что выдѣчалася простымъ средствомъ бѣдъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того средства по нѣмцки перестати даромъ всѣмъ бажанымъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Посмертій — ꙗ — оповѣстки.

О. Іосифъ Полянскій, приходникъ въ Бабинѣ, пов. самборского, одначеный крилошанскою одежою, упокоився дня 20 н. ст. вересня въ 84 р. житя а 61 р. священства. Похороны обдудились 23 н. ст. вересня. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именования, перенесенія и пр.

— Именования. Министръ скарбу именувавъ ревизитѣвъ рахунковыхъ: Володимира Ганкевича и Кар. Пертака совѣтниками рахунковыми въ департаментѣ рахунковѣвъ въ краевѣй дирекціи скарбу у Львовѣ. — Инжениръ Стеѣ. Ямкевичъ, Викт. Корнецкій, Фард. Востечка именований старшими инженеримами, а адъютантъ будѣвничтва Жигм. Махневичъ, Генр. Стой, Вол. Скарвичинскій, Евг. Катерля, Фр. Дутковский и Іос. Кригъ-айзенъ инженеримами при службѣ будѣвничтва державного въ Галичинѣ. — Намѣстникъ именувавъ Брон. Визимирского, пѣдѣофисера рахункова І кл 7 полку уланѣвъ и Кароля Кавчикова, вахмайстра жандармеріи въ Бережанахъ, канцеляристами львовской дирекціи полиціи. — Дѣйстви-ми учителями именований: Каз. Червинскій въ Лавовѣ и Як. Смоль въ Чорномъ Потоцѣ.

— Перенесенія. Іосифъ Танчаковский, старшій учитель у Львовѣ, придѣленный провизорично до школы им. Шашкевича, перенесеный есть бѣдъ 1 вересня с. р. на стале мѣсѣе до школы св. Мартина.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На бѣдѣныхъ ученикѣвъ рускихъ паралельѣвъ въ Перемышлѣ зложили о. Сапрунъ зъ Дубецка 1 ар., о. Ринавѣць 1 ар., п. Іосифъ Кульчицкій зъ Будзанава 5 ар. — За тѣ дары складаю въ имени тѣхъ-же ученикѣвъ сердечну подаку. — Г. Цеглинскій.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 27 вересня. Приѣхала тутъ королева грека. Король грекій бувъ у гр. Кальпокого и конферувавъ зъ нимъ цѣлу годину.

Бѣлградъ 27 вересня. При вчерашнихъ выборахъ до скупщины выбрано зъ мѣсть 18 радикаловъ а 11 либераловъ. Въ Зайчарѣ выбрано проводира радикаловъ Пашича. Въ Бѣлградѣ достали радикалы три разы только голосовъ шо либералы.

Берлинъ 27 вересня. После Post поѣде цѣсаръ нѣмецкій зъ Греціи до Константинополя въ гостину до султана. Дипломатія російска старается не допустить до сего гостины. — Кн. Бисмаркъ выѣхавъ до Фридрихсруге.

Атины 27 вересня. Правительство греке выслало нову ноту въ справъ кретенскій до державъ европейскихъ. На Кретѣ арештовано множество людей а особливо священниковъ за заговоръ противъ Туреччины. Митрополитъ запротестувавъ противъ арештованія священниковъ.

НАДОСЛАНЕ.

Маю честь завѣдомити, що я отворивъ канцелярію адвокатуку въ Тернополі въ домѣ п. Сафіра, при улиці Паньской вышій подѣ ч. 702.

Зъ поважаньемъ 3114 (5—6)

Д-ръ Иванъ Лошиньскій.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

порукае:

Старый вина угорскій дѣланный и натуральный вина
столовый одѣ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житиньски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старый Мёды бут. по 1.00 1.50 2.50

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ
французскій першорядныхъ домовъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр.

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Обзначенный на выставѣ гигиеничной сѣбнымъ медалемъ за старіе вина.

Еликсиръ до зубовъ Порошокъ и паста до зубовъ

Впр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ
зъ монастыря von Soulae
(Франція)
Dom MAGUELONNE Prior
2 ЗОЛОТЫХЪ МЕДАЛЯ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.
наиболѣе обдѣланный

Вамъ извѣстно, что роцѣ 1373 Петръ Бурсо
„Почтенно уживаючи Еликсиръ до зубовъ Впр. ОО. Бенедиктинъ въ скѣлкости
кодыкохъ капелъ въ скѣлкости
воды, тамуся и лѣчиться по-
рохнавиные зубовъ, бо черезъ
те надаеся имъ былого полъ-
ку и твердости та замѣнилася
асна и удержуеся ихъ здоровыми.

„Тому то робимо нашамъ читателямъ справленію при-
слугу, звертаючи увагу на сей дѣланный и практичный тѣкъ, що
есть наиболѣе средствеми цѣлущимъ
и однокую скороню на бѣлы зубовъ

Зах. фабр. 1807 г. 1061108, г. Croix-de-Seguer
Генер. агентъ **Seguin** Bordeaux
Дѣстати можна у всѣхъ добрыхъ торговцяхъ перуанъ,
2765 драгатуріяхъ и аптекахъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкаго

Акціоннаго Банку Гипотечнаго

2222 166—7

купе и продаж

всѣ эффекты и монеты
подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ посяла закона зъ дня 2 лѣтня 1868 (Дѣв. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщувана капиталовъ фодовыхъ, пундарныхъ, кацій суцрусекскихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно одержати въ сей Конторѣ.

(до выльсозаванія зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуються безъ
проволати по курсѣ дневномъ, на числѣчя нѣякой провизіи.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

порукае прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

1 а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовляхъ 50 кильогр 3%, а при
100 кил. 5%, оусту.

Упрашаеся подавати точно величину
свѣточъ и послѣдню стацію зѣлѣзницѣ, до
котрой має свѣтло выслати.

2993

ДИРЕКЦІЯ.

Хористовъ и Хористокъ

гласае рускій народный театръ И. Биберовича.

Зъ хористовъ пожаданы були бы особливо
мушны зъ голосомъ теноровымъ и басовымъ.

Родичамъ, котры-бы хотѣли одати свои
доньки до евентуального дальшого образованія въ
артистичной каріерѣ ручатся за правдиву роди-
тельску опѣку.

Особы розумѣющіи ноты мають першенство.
Зголошена приймае директоръ Иванъ Бибе-
ровичъ въ каждочасномъ мѣщи побуту театру а
также товариство „Руска Весѣда“ у Львовѣ (ул.
Вѣрменска ч. 27).

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховскаго.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Учительки Русинки

для двоихъ дѣвчатъ гласае о.
Иванъ Шнитко въ Волцневѣ,
почта Жидачѣвъ. Проситъся
зголошуватися листовно подѣ по-
3112 даною адресою. (7—6)

КОЖДУ

ДИВОВОЖУ

уникае.

Нема тутъ окликовъ, примѣромъ,
якъ довго стане припасу, або шо то-
вары закупленіи при масѣ конкурсо-
вой, печуване! зачудову! случайно!
и т. п. Нема ту нѣчо подобного!
бо весь той крикъ не придасть на
ничто, а лишь дѣлами треба дозавати,
а о томъ може Вжов. публіка пере-
свѣдѣтиса, коли скоро замовити отей
справѣ дешевѣ и велики солидны
товари.

Для мужчинъ: Цѣле убрание
зъ сукна пайлѣнныи якости, новои
моды (судруты, штаны и камизелька),
добре зроблене, перше 18 зр. — те-
перь зр. 10.—, таке саме убрание,
першой якости, перше зр. 22.—, те-
перь зр. 14.—, таке убрание пайпер-
шой якости, перше зр. 30.—, теперь
зр. 18.—

Для хлопцѣвъ въ вѣкъ 8—16
лѣтъ. Цѣле убрание зъ сукна, доброй
якости, елегантнаго фасону (судруты
штаны и камизелька) перше зр. 13,
теперь зр. 8.—, таке убрание першой
якости, перше зр. 22.—, теперь зр. 12.
Для дѣтей одѣ 2—10 лѣтъ: Цѣ-
лы убрания, гарно прибраны, перше
зр. 7-50, теперь зр. 3-60, таке убрание
першой якости перше зр. 12.—,
теперь зр. 5-50, таке убрание пайпер-
шой якости, перше зр. 18.—, теперь
зр. 8.— 2-95 20—25

При замовляхъ проситъся у-
кладно уважати на отес:

При убранияхъ для мужчинъ про-
ситъся подавати обмѣръ груди и
длиноту кроку посяи мѣры сантиметро-
вой, а для дѣтей и хлопцѣвъ
якъ найдокладнѣйше вѣкъ а та-
кожъ краску жадаю убрания.

Розсылаеся точно за посѣлплатою
або надбавчаньемъ готівки.

Обоивно уважати:
шо ось тутъ наосовныи товари сунъ
найплѣтнѣи якости и продѣланы по
такъ дешевѣ цѣнѣхъ тому, шо на-
збиралася надто великій прирѣхъ.

Klein's

Internationales Waaren-Exporthaus

Wien I., Kohlmesse-gasse 7.

Що не подобаеся, обмѣняеся, або
звернутися грошѣ.

ЗМѢНА ЛЮКАЛО.

Славно звѣстный одѣ трицати лѣтъ
магазинъ и робѣтня ювелирскихъ вы-
робѣвъ, золотыхъ и сѣбныхъ, таже
складъ сѣбла хиньского подѣ фирмою

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3020 13—?

на пляцъ Маріанскій до готелю французскаго.

Ц. к. уприв. зѣлѣзница галицка Кароля Людвика.

Оповѣщенье.

XXXV. Надзвычайный Загальный зборы акціонаровъ

ц. кор. упривилеєванои

зѣлѣзницѣ галицкой Кароля Людвика

обдудутся въ понедѣлокъ дня 28 жовтня 1889 р. о годинѣ 10-той передѣ
полуднемъ у Вѣднѣ
въ сали Товариства австр. Инжинирѣвъ и Архитектѣвъ

I. Eschenbachgasse Nr. 9.

312)

Порядокъ дневный:

1. Умова дотычно выбудованія другого шляху мѣжъ Краковомъ и Львовомъ.
  2. Зобрание потрѣбныхъ до того средствъ грошевыхъ при помочи позички, взглядно
сподученіе позичокъ Товариства.
  3. Змѣна §. 44 уступъ послѣдний статутѣ Товариства (шо-до подписуванія фирмы).
- Щобы покористуватися правомъ голосованія на загальныхъ зборахъ треба зложити ак-
ціи (§§ 22 и 25 статутѣ) найдалше до дня 12 жовтня с. р. включно: у Вѣднѣ: въ
касѣ Товариства въ ц. к. упр. Заведенію кредитовѣмъ для торговлѣ и промыслу, въ конторѣ
М. С. Ротшильда; у Львовѣ: въ Фили ц. к. упр. австр. Заведенія кредитового для торговлѣ
и промыслу та въ ц. к. упр. гал. акціонномъ Банку ипотечномъ; въ Краковѣ: въ галиц-
комъ Банку для торговлѣ и промыслу; въ Берлинѣ: въ конторѣ С. Бляхредера, въ
Банку для торговлѣ и промыслу, въ Дирекціи Товариства дисконтного, въ конторѣ Мен-
дельсона и Комп. та въ конторѣ Рихтера и Комп.; у Вроцлавѣ: въ шлеской спѣлцѣ
банковѣ; въ Липску: въ загальномъ Заведенію кредитовѣмъ нѣмецкомъ; въ Гамбургѣ:
въ конторѣ пп. А. Беренса и Сынѣвъ; въ Франкфуртѣ н/М.: въ конторѣ пп. М. А.
Ротшильда и Сынѣвъ та въ нѣмецкомъ Банку для паперѣвъ вартѣстныхъ и векслѣвъ; въ
Монахѣумѣ: въ конторѣ Мерка, Финка и Комп.; въ Штутгартѣ: у виртембергскомъ
Заведенію банковѣмъ, передѣ тымъ Нѣлѣма и Комп.

Кождѣ 40 акцій дають право до одного голоса, але нѣякій Акціонарь не може засту-
пати болѣе якъ 25 голосѣвъ у власномъ и уповномѣченномъ имени.

Вѣдень дня 27 вересня 1889.

Рада управляюча.

ПА-

расоль до дощѣ и до сонця одѣ 1.20
до 12 зр. — Калашъ мужескій и
дамскій зъ фабрикъ російскихъ по
цѣнѣхъ фабричныхъ — шапки не
пропускають воды по 50 кр.

порукае найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

1:537 Цѣнники на жадање даромъ.

Всѣхъ наукъ хѣмическихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

обдудили студіи зъ обѣиту дентистичи
въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ
ателіе дентистиче при пляцѣ Маріан-
комъ ч. 10 и ординуе одѣ 10 рано до
6 вечеромъ.

Всѣякій операціи доконуе на желе-
зе безъ боли, обдобравши чувство ко-
жаною або розсѣселяющимъ газомъ
(Lusgas). Штучныи зубы выговляе на
золотѣ кавчуку и т. п. 2941 5) —?

Закладаюся

за велику цѣну, шо нѣкто зъ моихъ
конкурентѣвъ не въ силѣ продавати го-
тову або робити одѣжѣ для мужчинъ и
хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ таже Вѣн.
3109 Духовенству. (6—?)

Замовленія въ мѣщи и зъ провинціи
выконуються точно и ретельно. На жа-
данье высылаю изоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и
подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеныи 1848.

И. ИГНАТОВИЧЪ

порукае:

невий и выпроованый средства до выбрана всикихъ
плямъ.

кр.	порукае:	кр.
25	АМАНДИНА усуває плямы зъ сѣбѣхъ цуриныхъ, была, мо- роженого и т. п. флаконъ . . .	04
25	АПСЕИНА вытѣае плямы то- вѣстѣ зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25
25	АЦЕТИНА вытѣае плямы аль- каличныи и мочовыи, флаконъ . . .	25
25	БЕНЗОЛИНА вытѣае плямы товѣстѣ и зъ прѣты, зъ мази и покоству, флаконъ малый 20 кр. цѣлый	30
30	БРАЗИЛИНА, выпраивъ въ бра- зилійскѣхъ матеріи чорной, споло- вѣй и поплѣтнѣй одѣску- ють первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ ЕТИЛИНА усуває плямы на по- мѣстѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, ликерѣвъ, и смолы фл. ЯНИНА розпускае плямы чор- ныи повстаній на шкѣрѣ при фарбованіи волосѣ, флаконъ . . .	25
25	ЯВЕЛИНА уживаеся до выбра- ныи зъ бѣлы барвныхъ плямъ, а именю зъ пива, вина чер- веного, оочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . . .	30
20	КВАСОБЪ въ асѣочкахъ ужи- ваеся до чищенія пальцѣвъ зъ атраменту, асѣочка	05
04	КОРНЪ МЫЛАННЫЙ бѣлый, служить до пранія матерій шов- ковыхъ, потовченыхъ и за- марганныхъ, пакетики по 2 кр. и	04
25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до выбирания плямъ старыхъ зъ матеріи вовняныхъ, бавовня- ныхъ и шовковыхъ, кусникъ ОДАЛИНА найлѣтнѣе средство до чищенія мужеской одѣжѣ, усуває плямы повстаній зъ пороху, прѣты, тютюну, моло- ка, пива, кавы, шоколды, пѣсны, вохотки, сметанки, роосу и т. п. флаконъ	35
25	ОКСАЛИНА выбирае плямы зъ атраменту, прѣты и крови, зъ паперу и бѣлы, флашка	25
25	КВИЛЯ, матеріи вовняныи и шовковыи, выпраивъ въ бѣлы Квиля тратитъ плямы и одѣ- скують свѣжѣсть, прѣтымъ барва матеріи плѣчо не тратитъ, пакетъ	06
25	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО- ВЫЙ усуває плямы зъ поко- сту, олю и живицѣ, флаконъ . . .	25
25	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матеріи бѣлы вовняныи зъ замаргана пороху, пакетъ	20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул.
Коперника ч. 3, и улица Галицка рогѣ Валовѣ. Въ филияхъ:
въ КРАКОВѣ Суковницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Ря-
нокъ ч. 2.

2529

Вже выйшовъ

Иллюстрированный Календарь Просвѣты

на роцъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ болѣ-
шихъ складахъ.

Львовска Фабрика Асфальту

и улѣпшанныхъ огнетрѣвалыхъ тектуръ асфальтовыхъ
до покрыванія даховъ.

С. МЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжинира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

порукае:

41—?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ
одѣ вохотѣхъ, кладемо на фундаменты въ горячѣмъ станѣ,
ЕЛАСТИЧНЫИ ИЗОПРИЛІТЫ, улѣпшену огнетрѣвалу асфаль-
тову ТЕКТУРУ высокыхъ сорѣвъ до покрыванія даховъ, звы-
токъ 10 метрѣвъ □ одѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛ-
ТОВЫИ до консерваци даховъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-
СКУ безводну.

Осушас асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнымъ
досѣ въ техницѣ наиболѣе вохкѣ стѣны въ помѣщаняхъ.

Фабрика выговляе въ цѣлѣхъ краю своими людьми
покрываня даховъ огнетрѣвалю тектурою и ихъ репараци.

Метръ □ одѣ 50 до 80 кр. — Гваранціи 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ принимае Іосифъ Залпалѣвскій.

При закупѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣланныи редакторъ Иванъ Бейей.

Цапѣръ изъ фабр. Черляшскихъ.

Зъ друкарѣй тѣмъ кн. Шевченко, подѣ зр. К. Боднарского.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годі по полудні. Литературний додаток „Библиотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторок, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Капола Людвіка 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstejn & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Границю: а цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 гр. на цілий рік . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зворотяться лише наперед застереження. — Рекламілі неопечатані вільні бдї порта Поедінокє чиню коштує 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бдї одного стрічки печатки, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подяки числяться по 10 кр. бдї стрічки.

У Львові дня 16 (28) вересня 1889.

Звістка се р'язь і раз-на-раз чуємо ви з бесід послів в рад державній, що в н'якій провінції австрійської судівництво не має тільки недостатків і хиб, як в Галичині. Дятого й не диво, що кожний крок, зроблений для направи сумних відносин судівництва галицького, знаходить ширший відгомін в прах в'їденській.

Оногди Neue fr. Presse (в числі 9013 з дня 27 в. ст. вересня) оповістила знов статью під звичайним у неї заголовком „Missbräuche bei den galizischen Gerichten“. Статья се дуже цікава і важна, тож подаємо ви в повній основі:

Щоб повздержати надужатя при наслідуювані належностей за комісією судейській в Галичині, видав президент львівського крайового суду вишого під днем 4 липця с. р. розпорядження до всіх судів повітових і місько-делегованих свого округу, а в розпорядженню тим так сказано:

„Із змісту численних справоздань в'їзатційних а також з актів предкладаючих дорогою в'їзатцій вишому судови крайовому видно ясно, що в багатьох судах повітових і місько-делегованих істнує достатно підприємства чинностей урядових в справах цивільних по-за с'їдцем уряду а також дотично обраховуваня належностей комісійних відпущеннями судовими і ватверджуваня тих рахунків начальниками судів — практика суперечна з дотичними приписами. А именно достережено поступованье вказуюче на то, що урядники дотичних судів побиранье належностей за комісією уважають за свій постійний, навіть не малий дохід побічний, а не вважають на важний обов'язок кожного урядника судового не наганяти сторонам, шукаючим права, ніяких неоправданих витрат за безпотрібні чинности урядові. Що таке поступованье повав' стану судейського в високої степені уймає, а навіть спосібне ово довір'ї населення до судів сильно захитати, — се ясно, як на долоні. А з другої сторони не потрібні аж доказувати, що передовсім самі урядники судові для береження своєї поваги урядової суть покликані і дятого зобов'язані — строго уникати навіть кожної т'їни користоловності в справах урядових.“

Потім розпорядження містити цілий ряд детальних постанов, маючих на цілі усувати повисше намічений надужатя. Особливо вагу покладено на то, щоб поручення комісійні, які мають відбуватися в один і той самий місяць або в сі околиці, за для рівночасного переведення їх були в як найбільшій по можності числі разомлучені а потому одноразовий кошть комісійний був розділений на всі дотичні справи в відповідній одношю. Також містити розпорядження постанови, щоб для переводження урядових чинностей екекуційних не були уживані урядники концентрові або канцелярські, але слуги судові.

Що се розпорядження має велике значення особливо для сільського народу, який убогий в великій мірі також через нинішнє судівництво — чи то з вини самих законів, чи з вини таких урядників, котрі не поступають після приписів, — о том не потребуємо тратити слів. Узнають то самі читателі.

Друга вже р'язь, на скільки ті „многі“ суди повітові і місько делеговані в нашом краю „строго“ держатися будуть розпорядження п. президента...

Із з'їзду польських правників і економістів.

IV.

Д-р Стебельський уважає, що суди присяжних дятого не сповняють своєї задачі, позаяк число вердиктів засуджуючих єсть менше від числа обжаловань, поданих розправ перед судом присяжних. Д-р Стебельський виходить очевидно з погляду, що вже само обжалованье, внесенне прокуратором, р'їшає о вині і що тим самим совершенішо єсть справедливост, чим ближше стоить становища прокуратора. Но — але в такому случаю не треба-б не то вже присяжних, але взагалі судів, а справедливост досягнула-б самого верха совершенства, коли-б кожний акт обжалованья був бдї равн і засудом! До такої а не нинішньої інсценівки веде погляд, що справедливост стоить тим ближше, чим менше засуджуючих видає вироков. З якого жерела плыве такий погляд — се тайна, котрої тяжко догадати. На кожний случай не плыве бдї з духа обов'язуючих законів, а именно з постанов карної процедури. Після тих постанов ставити прокуратору обжалованье на підставі мертвих актів, а доперва розпра-

ва має р'їшати, о скільки суб'єктивний погляд, якого набрав прокуратор, з тих актів бдїовідає живий фактичної дійствості.

А практично? — та дбббббб не раз далеко-далеко бдї постанов закона. Читаємо нераз із справоздань, поданих в газеті, що суть крах, в котрих на підставі самої знаменитості з підозривими людьми, на підставі знайденої одної зовсім невинної кореспонденції, на підставі доносу-девушці ставлять людей в стан обжалованья, в'їзати в с'їдстві і держати в в'їзниці по кілька місяців! Мали-б же в такі обжалованья бути так оправдані і основані, щоб вердикти суперечні з ними свідчили некористно о самій справедливості і вишррр? Адже-ж сам закон вже прихильно обжалованню односторонню ролю, коли для зрівноваження є допущені по противній сторони оборону! Супротив того єсть інституція обвинувачення при вишррр справедливості лише стороною і не можна після інтенцій є предстванствельні оцінювати, о скільки вердикти судів присяжних бдїовідають своєї задачі. Дятого і покликуюче д-ра Стебельського на рапорти прокураторські не можуть для осудження того питання найменшою вартості і взагалі ціле одношене чисел наведених ним а вказуюче становище чинного прокураторства отже одностороннє, не підпадає з жадового погляду виведення ним тез.

Перейд'їм тепер до спеціальних слуцайв, а именно до спеціальних родів каридостойних діянь, над котрими застановляє п. референт.

Вердикти присяжних при злочинствах забитя, тяжкого ушкодження тіла і крадіжкі уважає д-р Стебельський справедливими, не дозволяють єго за то вердикти при спроневереннях і ошуканствах, убійствах (Mord) і д'їтеубійствах (Kindesmord). В справі ошуканствє уважає бдї судів присяжних навіть неспосібними до осудження, чи дотичне діяння єсть карною, чи лише цивильною безправностю. Із тим поглядом тяжко згодитися. Що-до ошуканствє то правда, що тут звичайно буває факт більше замотаний і тяжшій до розсудження, як при інших злочинствах — однак труднїше тая не дотикає самого права, а звичайно технічної сторони інтересу, при котрім злочинство сподяно. Тут отже не ходит о спосібности юридичні і знанье права, а о знанье фактичних відносин різнородних інтересів, як прим. д'їловодства купецкого, банкового, відносин кредитових, а часто навіть технічної сторони різнородних заводів промислових — словом, ходит тут о життя, а не о мертву букву закона. Дятого тут як-раз і може більше навіть як при інших злочинствах пожадано буде участь особь приватних, м'їж котрими знайдєся все-таки скорше знаток р'їч, як м'їж суд-

дьями, котрі правильно на подібних відносинах зовсім не розуміються і дятого сліпо і невільничо мусять ити за гадкою судових знатоків, значить, в кожнім случаю поводитися враженєм лише посередним, коли тим часом на лаві присяжних часто-густо засідають люди, котрі р'їч ті знають з безпосередного досв'їду і далеко скорше і краще зуміють их оцінити. Дятого то при ошуканствах участь судів присяжних єсть як раз пожадана, бо тут маєсе усе до д'їла з живими і фактичними відносинами жити і єго інтересів.

Осторожність і скрупульність судів присяжних при таких злочинствах, як убійство, де иде о життя чоловіка, єсть лише достойною признаня і похвали. Ніякий честний і совісний чоловік не засудить свого с'їдворожанина на смерть, коли у него буде хоч крихіточка сумніву що-до єго вини, а що прим. на 235 прокураторських обжаловань заходит що-найменше в 58 случаях такий сумнів — то р'язь зовсім природна і ясна. Здаєсе, що справедливий факховий суд не поступив-б також ніяк і не осудив-б нікого на смерть, коли-б не мав неоспоримого пересв'їдчення єго вини. Впрочім похитнутися може в досл'їд факту так само судя факховий, як і присяжний, а краще через похибку усугуби безкарно десять винуватків, як покарати смертю одного невинного. Що присяжний увагляють часто мотиви убійства, то р'язь також достойна признаня, бо то лежить в обсязі их покликания, щоб судити факт так, як бдї в цілості сподяєся, отже з всім єго мотивами. Тяжко впрочім класти на одній рівні убійцю, котрий для рабунку з добре обдуманым наміром скрито нападає своєю жертву, з чоловіком убиваючим в пристрастном зворушенню. Такий різниця знає вже і проклятий новий кодекс і они не можуть оставити без впливу на вердикт присяжних судів.

То само дається сказати і о інших злочинствах.

Дуже цікаве єсть становище, яке займає д-р Стебельський з огляду на злочинства політичні і обиду честі, сповнену пасьями печаті. Ов жалів дуже, що в процесіх політичних буває розм'їрно много уводняючих вердиктів, а прямо вже противиться участі присяжних в осудженню обид честі сповнених через прасу. В обох напрямках закладає присяжним, що дають впливати на себе посторонними намовам, голосами публичної опинії, часто хотять статись популярними і взагалі не сповняють совісно своїх обов'язків.

Зам'їти ті дуже тяжкі і було-б дуже сумно, коли-б були правдивими. Передовсім однак сама вже справедливост велить стати по стороні присяжних там, де иде о зам'їт несовісности. Дя чого — поспитає-

Козлиха.

(Із „Степівських очерків“ Левитова.)

(Конець.)

І справд, з крильця волосного правління по всемо селу розлягався гук паян громади, котра присуджувала на погібль убогу бабу Козлиху за те, що та вчора посварилася з Федотихою. Федоть вигукують г'їрше всіх.

— Звісне діло, баби до лайки ласі, — торочив бдї громад, частуючи всіх г'їрлякою. — Ну, я свою стару грох пров'їрив, бо Козлишина ярка і справд до мене на двір заб'їгла. Тільки-ж і Козлиху треба пров'їрати, як она сміла моих сынів злод'їями та розбійниками, а мене жидом та Юдою обзивати! Добре се она зробила, чи н'ї?

— Що тут доброго? — бдказують єму г'їрлячані брати.

— Хорошого тут певно що нічого нема, — підтакують писарь, спорочуючи тим часом добру чарку г'їрляки.

— Ледащо она, Козлиха, оть що! — з тихим підслезливим усміхом промовив сторож Василь.

— А чому-ж отсе ти, Василю, не підходиш до мене по черз? — питає єго Федоть.

— Та так, Федоте Івановичу, не приходитьсь нам, маленьким людям, з вами багатими бесіду вести, — смирно бдказав Василь, висмоктуючи чарку.

— Дуже-ж Козлиха мене осоромила, — жалівся дядко Федоть. — Знов же і те пом'їркувати: она — жінка убога, значить повинна она багатого чоловіка шанувати та поважати, а она онь по выгадала — лаятись! Коли-б она буда покорилася мой старій, змовчала-б під сердиту руку, то я б-м же ще і свого баранчика до єї ярки дав, — таєз н'ї, кажу-ж вам, що єї стариха, забувши про мое багатство, заходилає і мене, і мою стару всякими поганями словами потр'їпувати.

— Поганями словами? Ото Господи! — Та й конечно треба привести сюди, щоб громада покарала й, як сл'їд по закону, — скінчив свою р'їч Федоть Іванович. — За те я в г'їрлякою частую.

— Як не покарати? — всь зг'їдно бдказали єму. — Она баба — вдова убога, треба й позичити, як у св'їт жити.

— Я се діло живо справлю! Я й, Козлиху безрогу, м'їтю сюди припру! — каже сторож усміхаючись, і надиє драну свитину.

І Господи, як же вызв'їрилась та загукала паян громада на м'їтю приперту сторожем бдду Козлиху!

— Ты як там діла починала? — сердито пытає й писарь.

— Ты як зв'їзикаєся зобиджати людей крапих бд себе? — кричали з гурту.

Стонть Козлиха, очі в землю опустила, всь зачервонїлася. І соромно й, і зло бере, що, як то важуть: за мое жито та мене це й бито — за єи добро та єи-ж тепер і судити і лають.

— Панове громадяне! — спробувала она прохати громаду, а сл'їзы з очей єи так і капають. — Панове громадо! Вы-ж таки всь в Бога в'їруєте...

Упала Козлиха перед крильцем на землю, мов-б то всь громад в ноги поклонилася.

— Та й яка-ж бо ты чудна баба! — см'їючись каже й сторож Василь. — Ничого тут у ногах ваятись. Ты краще зоби, коли мерщій за штрапом поб'їжись, бо тут без штрапу не обидєся. Хаба ты не бачишь, яку тут силу г'їрляки выпито? Такь скажи-ж, повинна ты нас після сього похастувати, чи н'ї?

— Ох, Василю, Василю! Де-ж мені взяти тепер штрап той?

— Єх ты голова з мозком! — бдказує й Василь. — Чи ты-ж бачала, щоб громада коли-небудь розб'їлася без мого р'їчу? Коли вже збралася, то й выпити й треба, та це й онь як выпити — по горло!

— Та що з нею довго балакати? Беда

лишь й, Василю, в холоду та й выс'їчи! — каже писарь. — Мы й уже покажемо! Перестане она з багатими людьми лаятись! — Батечку мой р'їдний! Микито Івановичу! — заголосила Козлиха. — За яку-ж провинность велишь ты мене в холоду вести?

— Говори! — гукають писарь.

Сторож переманався, мов не знає, що єму робити: чи вести бабу, чи н'ї? А далі й каже:

— А на мою б думку, Микито Івановичу, може б она краще штрап иєз-небудь розгорювала, або що?

— І справд, може она як-небудь на четвертину стягнєся. А выпити тепер добре діло було-б, — заговорило скільки чоловіка.

— Штрап штрапом, — вставляє своє слово Федоть Іванович, — а блохи з неї повывагати конечно треба. Я-за-для сього діла й г'їрляки вам купувать...

— А й справд, хлопц'ї, пров'їтримо й грох. Бо, правду сказати, хаба мы душно г'їрляку пили? — заговорила всь в один голос.

І потяг Василю Козлиху в холоду... а тимчасом угодливий громадяне з гвалтом та гуком допывали третю четвертину, поставлену вдячливим дядкоєм Федотом.

— Огь тоб' я всь п'їсла! — радєсно закричав сторож, выб'їгаючи на крильце. — Дбдала-ж она за своє! Буде баба памятати до новых в'ївнєв!

Козлиха в драній свитині згинулає в три погібл'ї і здалася далеко нижчо, н'їж якою она справд була.

— Голубко ты мой! — навчаючи каже й товстий пузатий чоловік, сходячи з крильця, — кланяєся в ноги громад, та иди мерщій за штрапом. Окрім сього тут тоб' діла нема ніякого. Б'їж лишень!

— За що-ж я буду штрап платити та й де єго в'їзми? — заголосила Козлиха.

— Як за що? Громада тебе на розум наставляла, а ты й г'їрляки выпити не хочеш? Се ты, Козлихо, я тоб' скажу, великий гр'їх на себе приймаєш — навчаючи каже до неї пузатий чоловік, колыхаючись на од-

н'їм місяці. — Ты тільки ось що пом'їркуй: чим ты, наприклад, Господа малосердного убогати можеш? Постом та молитвою! Се вже я тоб' певну правду говорю. Оть ты собі й пом'їркуй обь ємь діл!

— Батьку ты мой р'їдний! Та я бд з дорогою душею рада, та коли-ж у мене дома і грошей — що два пятаки та гривня. Як же вы будете пити на них, коли вас тут на крильці така сила збралася?

— Обь ємь ты уже не турбуйся, голубко! Обь сл'їд у нас друга балака буде. А що нам усміє тепер выпити конечно треба, то мы у тебе й хату твою просьмем, і курей просьмем, і ярку, бо змататєся тоб' з усією громадою н'їяким робом не можна.

— Се певно, що так! — оббавались громадяне.

— Як же таки можна тоб' проти усієї громади стати, божєвільна ты? — хапаючись пытає сторож Василь. — Та нам з тобою про се й думати не годиться, не то що.

— Гол'ї вже з нею теревен'ї розводити, — каже дядко Федоть. — Чи велика-ж й діна з усією єи худобою? Шага она не варть з худобою з єи, оть що! А я вам пораду, як штрап иєз неи здерти, абы тільки згода ваша була, а уконтентуватись оть як можна — по горло!

Громадяне затихли і пильно стали дослухатись.

— Люде добрі! — каже Федоть — всь вы знаєте, що Козлиха баба бдда, вдова, нема у неї ні роду ні плоду. Такь я тепер за єи хату даю пять карбованців, за подб'їри і за худобу, яка там у неї є, — теж пять карбованців. Нехай громад бдє відмоу, що я не грабитель аїє-небудь, не розв'їтель, а що я, дявлячись на єи убожество, хочу старости єи доглядати. За не-ж за саму, як на се буде ваша згода, даю десять карбованців, щоб она до смерти мені робила.

— Шастя тоб' трапилось! — завидував Козлих сторож. — Перехрестися тріч: у богача в хат' жити будеш.

— А що-ж, Федоте Івановичу, — загула громада, — чому-ж не присудити? Такь

мо — мали-бы присяжний бути менше совѣтниками бѣдъ фаворныхъ судѣвъ? Адже-жъ одинъ изъ другіхъ членовъ одной и той самой судѣбности, выросли середѣ однихъ и тѣхъ самыхъ пересѣдѣнъ и поглядѣвъ, середѣ тѣхъ самыхъ условій египтянъ. Чи може на судѣбѣхъ идти все и правильно самѣй найсправедливѣйшій и найспособнѣйшій люде? Дивна дѣляго и незрозумѣла для насъ рѣчь, якъ може одинъ станѣ анекдотувати всю моральность и все почутѣе справедливости выключно для себе а бѣдмояти еи другимъ спѣвгороджанамъ! Бѣли-бы мы хотѣли подобно явѣ п. Стебельскій воювати цѣрами, то выказали-бы статистично, що въ послѣднѣхъ кѣлькахъ лѣтахъ було въ Галичинѣ розвѣрно значе число процѣсовъ и слѣдствъ дисциплинарныхъ противъ урядниковъ судовыхъ о разнѣхъ а часто и люкративнѣхъ надбуждѣхъ при вымѣрѣхъ справедливости, коли тымчасомъ не було авѣ одного судѣй присяжного, противъ котораго поднесено-бы подобный замѣтъ!

Д-ръ Стебельскій говоритъ о зависимости бѣдъ описаніи публично. Зависимость та однакъ не пошкодитъ зовсѣмъ самѣй справѣ вымѣру справедливости, бо-жъ и поглядомъ законодателя руководила або повинна була руководити описаніи публична, а законъ, который не одповѣдає поглядомъ описаніи публичной т. е. описаніи загальному и тревалому, есть очевидно не-одповѣднымъ и повиненъ бѣти анесеный. Зато мають однакъ присяжний тую добру сторону, що далеко менше зависимъ суть бѣдъ иного рода выпавѣвъ о много болѣе шкодливыхъ въ своихъ наслѣдкахъ зъ огляду на справедливѣсть. А то має свое особливѣе значе, а значе-разъ при злочинахъ въ политичныхъ. Злочинства тѣ можуть судити безсторонно лише судѣи зъ народа, органы державнѣе все будутъ ту по части заангажованіи становившемъ державы и правительства яко самон интересованной стороны, а засуды ихъ легко могли-бы подпадати якъ-разъ тымъ загадкамъ выще шкодливѣе впливамъ. Практика учить, на якихъ подѣлахъ ведуться часто процѣсы политичнѣи и якъ судяться политичнѣи преступленія въ тѣхъ вынмковыхъ случаяхъ, котрѣ законъ лишає самѣмъ трибуналамъ. Зъ реляцій газетъ дознаемось неразъ, що суть краѣвъ, въ котрыхъ для справъ такихъ складаються нарочно окремѣи трибуналы, котрыхъ члены и предѣдатель засѣдають инструкціи навѣтъ по-за обсягомъ мурѣвъ справедливости. Чи засуды выданѣи въ той способѣ дуже одповѣдають вимогамъ строгон справедливости — чи дуже они суть независимѣи и чи подвѣряють справѣ идею справедливости — о тѣмъ позволено собѣ сумѣватисѣ. Противно-же судѣи присяжныхъ зложеныи зъ мужѣвъ поважныхъ, звязаныи присягою а при тѣмъ независимыхъ, зможѣ и збумѣть справы политичнѣи рѣшати зъ становища чистои справедливости, зъ поглядомъ горожанна дѣлаючого про добро краю и сусѣбности. Судѣи присяжныхъ въ справахъ политичныхъ то однако гарантія, що квалифікація злочинѣвъ та провинѣи политичныхъ не буде довѣльно розгѣтисѣ на предметы и особы нелюбѣпануючѣи системѣи, не стане предметомъ надбуждѣи, не перемѣнитсѣ въ мѣру администраціиу!.

Подобно мався рѣчь при провинѣахъ нарушенія чести, поповнѣнѣхъ письмами печати. Выключити тутъ участъ предѣдательствѣи народу значило-бы звязати руки и замкнути уста публичной описаніи зъ огляду на дѣла одиницѣ, выступающихъ публично и тымъ самымъ подбѣающихъ вже свою дѣяльнѣсть прилюдной критикѣ а зъ другой стороны зновъ запевнити часто безкарнѣсть такимъ дѣламъ, котрыхъ укараня домагасѣ единодушнѣи голосъ загалау. Мы маємо вже пробы, якъ судяться справы нарушенія чести выкликанои политичными мотивами, безъ участи судѣвъ присяжныхъ — стоять лишь загадати памятный процѣсъ сов.

присудити можна: она баба ще дебела, робити здужає.

— Ну такъ значить бѣжи, Василью, до шинку, принеси вѣдро горѣлки! — каже Федотъ до сторожа.

Василь побѣтъ.

— Люде добрый! — заголосила зновъ Козлиха. — Адже якъ въ такъ присудито, то менѣ бѣдъ Федотиха жати не буде, она мене живу въ домовину вжене!

— Щастя свого не тямить! — каже йѣ пузатый чоловікъ.

— Певно, что Господь великъ и многомудрѣи до сирѣтъ, — завершавъ рыжѣи дѣточѣи, що якимсь-то побытомъ и собѣ затесався межѣ громадянѣи.

III.

Зновъ наставъ вѣчѣръ, тѣлько вже позній вѣчѣръ. Уже и черѣда давно прийшла зъ степу, и на нѣчь у полѣ пасти побѣжали.

— Отесъ важно мы Козлиху засватали, — говоритъ, до дорожъ зъ великого бѣвету, до свого сусѣда той самый пузатый чоловікъ, що научавъ Козлиху, якъ она може запобѣити царства небесного.

— Засватати то мы йѣ засватали, нѣчого казати, тѣлько-жъ и громада тутъ погано зробила. За вѣ-що мы Козлиху такъ зобидили? Хѣба она у тому винна, що она бѣдна? Та будемо казати, хочъ и Федотъ — зъ чого бѣи розжився? Зъ нашого-жъ таки брата, зъ громады вагарбавъ! А теперъ и вышшовъ сухѣи изъ воды... Нѣ, не гараздъ се мы вчинили, не гараздъ, нема що казати... Адже мы Козлиху за еи добро та еи-жъ таки зъ корѣнемъ сцѣндрували...

— А хѣба она перша? — пытавъ пузатый. — Хѣба громада безъ могоричу може обѣйтисѣ? Зновъ же — нехай не лѣается, не суперечати багатому чоловікови! Хѣба бѣи йѣ першу погубивъ за неувѣгу до него? Ба-чила-жъ она добре, что громада еиу суперечити не може.

— Знаємо мы сѣи приказки: зъ дужымъ не борѣсь, зъ багатымъ не судѣсь, а все таки

Рожанковского противъ комисаря Бловцкаго — и для того уважаемо, что и на тѣмъ поли-лаше участъ присяжныхъ судѣвъ може одпо-вѣсти вимогамъ справедливости.

Голосы, вымѣреннѣи противъ судѣвъ присяжныхъ, починають нинѣ частѣише тутъ и тамъ подноситься. Той появѣи мы не чудимось, бо нинѣ часъ реакціи и реакціи стремленія проявляются на всѣхъ точкахъ. На грунтѣ реакціи выросли безперечно такожъ и тѣ гадки, котрыхъ розсѣдомъ мы тутъ займались, а стремленіє, бѣдѣти всю справедливѣсть въ руки державныхъ урядѣвъ, носитъ на собѣ кро-мѣ того незатѣре пята бюрократизму. Мы знаємо, что въ теперѣшнѣи часѣи можемо надѣятисѣ и болѣе подобныи рѣчей, жалѣи намъ однакъ, что гадку подобну поднесено на зѣва-дѣи ученыхъ и що подѣиетъ еи — Руєинѣи!...

с. — т. —

Переглядъ часописей.

[Czas о финансовѣи положеніи Галичины и бюджетѣи краѣвомъ на рѣкъ 1890. — Neue freie Presse и "Червоная Русь" о галицко-руськомъ синодѣ.]

Краковскій Czas въ корреспонденціи зъ Львова такъ пише о финансовѣи положеніи Галичины и о бюджетѣи краѣвомъ на рѣкъ 1890:

Въ нѣмецкихъ дневникахъ, а особливо въ берлинскѣи Borsen-Courrier-ѣ, розголошено недавно якѣи найфальшивѣи вѣсти о финансовѣи положеніи Галичины, представляючи, мовѣ-то скарбѣи того краю обтяжали великѣи долги. Якъ тѣ вѣсти були фальшивѣи, выкаже той фактъ, що вѣи позичаи, затыгненнѣи нашамъ краємъ: на запомогѣи въ рокахъ голодовыхъ, на помѣчу пошкодованнѣи черезъ выливъи рѣкъ, на выкупленієи грунтѣвъ подѣи трансверзальну желѣзницю, на вывѣнованієи банку краѣвого, на будову касаренъ для жаждармеріи, на утворенієи "фонду меміорачіиного", зъ котораго дѣаються позички субсидіями регулюющимъ малѣи рѣкъ або подѣиримающимъ осушенієи багонъ, и "фонду касарняного", призначеного на по-зички для мѣстѣи будующихъ касарѣи для войска, — что вѣи тѣ позички краѣвъ, бѣи р. 1866 затыгненнѣи, разомъ не выносятся теперъ, по докованѣи уже сплатѣи чѣсти позичокъ, навѣтъ сѣмъ миліонѣвъ зр. Се стало-бы вѣсѣмъ ясно, коли-бы вѣи позички краѣвъ, затыгненнѣи за рѣшеніями галицкаго сойма, збунуфувати, т. е. злучити въ одну позичку краѣву. Моравія, который то край, що-до простору есть четвертою а що-до населенія майже четвертою частію Галичины, намѣряєи теперъ затыгнути позичку 10 або 12 миліонѣвъ зр., а нѣхто не представляєи, мовѣ-бы Моравія була въ сумнѣи положеніи финансовѣи.

Потѣиъ до представленія въ фальшивѣи а чорнѣи свѣтѣи финансовою положеніи Галичины давъ неприязнымъ намъ дневникамъ фактъ, що выдатки краѣвъ въ Галичинѣ на рѣкъ 1890 зросли о 115,168 зр., — зросли-жъ головно, а навѣтъ майже едино, зъ причинъ зросту выдатѣвъ на школы народнѣи — и що для покрытѣи побѣишеннѣи выдатѣвъ выдѣлъ краѣвъи предѣлаєи побѣрати додатокъ краѣвъи вышѣи о оди-нѣи крейцѣрѣ, т. е. замѣтъ по 36 кр., якъ сего року, по 36 кр. бѣи каждого риньского, платеного въ податкахъ непосредныхъ. Але-жъ зъ той самой причинъ, т. е. зъ причинъ побѣишенія выдатѣвъ на народнѣи школы, зросли дуже значно на 1890 рѣкъ выдатки краѣвъи въ всѣхъ краѣвахъ монархіи. И такъ побѣи бюджету, запропанованого чѣскимъ выдѣломъ краѣвымъ, выдатки на шко-

лы народнѣи въ Чехахъ поднесутся въ 1890 р. о сѣмсотъ тысячѣи зр., а выдѣлъ краѣвъи предѣлаєи зъ той причинъ поднести додѣ-токъ краѣвъи о два крейцѣрѣ, зъ 36 на 38 кр. Все-жъ то зовсѣмъ не дало-бы побѣи-чекъи або нѣмецкимъ газетамъ до твер-дженія, що краѣвъи финансы Чехъ суть въ сумнѣи положеніи.

Выводы дописувателя зовсѣмъ не суть переконуючѣи. Найперше давѣи, якѣи подаєи, суть фальшивѣи. Просторъ Галичины не есть чотири разы, але тѣлько побѣичетверта раза, а населенієи еи не майже чотири разы, тѣлько мало шо надѣи побѣиетѣи раза болѣеишѣи якѣи Моравіи. Отѣиъ дописуватель забувъи на одѣи обставяну, которѣи якъ не зѣ-водѣи инде, то бодай зъ Щепановского Nędza Galicyi повиненъ бы знати. О возможности краю рѣшѣи не великѣиетъ его долги, а о тяжестии податѣвъ не сама ихъ высокѣиетъ, але сила податѣи краю. Въ Галичинѣ долги и податѣи суть найменшѣи, бо долги выносятся лише 60 зр. а податѣи лише 9 зр. на голову, але въ Галичинѣ сѣи и сила податѣи краѣва, бо весь дохѣдъ на голову выносятся тѣлько 50 зр. рѣчно; дѣляго тѣи розмѣромъ малѣи долги и податѣи суть въ Галичинѣ далеко тяжѣи и докучливѣи, якъи нѣишимъ краѣмъ далеко болѣишѣи долги и податѣи.

О выдаткахъ на народнѣи школы такъ пи-ше дальше корреспондентъ Czas у: Выдатки зъ скарбу краѣвого на удержанієи школъи народныхъ зростають що-рѣчно, бо зростаєи порѣчно число школъи народныхъ черезъ за-кладанієи новыхъ и зорганизованієи истну-ющихъ; а надѣи въ наслѣдѣи зростаючого порѣчно числа учениковъи школъи народныхъ треба побѣишати число клѣсъи въ истну-ющихъ школахъ, а вразъ число учителейи и суплѣнтѣи. Але крѣмъ того на наглыи зрѣбѣи выдатѣвъ на народнѣи школы выпы-нуляи двѣи причины:

Першою причиною есть новый законъ о правнѣихъ односинахъи учителейского ста-ну, ухважений соймомъ въ роцѣ 1888 а затвержденнѣи дѣи 1 сѣчня 1889. Въ на-слѣдѣи того закона соймѣи уже 24-го сѣчня с. р. ухваливъи побѣишати выдатки на на-роднѣи школы на р. 1889 о 94,059 зр. и по-крыти ихъ окремѣи позичкою. Другою при-чиною наглого зросту выдатѣвъ на школы народнѣи въ р. 1890 есть вызначенієи соймомъи платѣи для кѣихтѣи въ школахъи народ-ныхъи и ухваленієи въ той цѣли закона; а хотя той законъи теперъ не одержавъи сан-ціи по причинѣи неточностейи формальностейи, вказанныхъи министерствомъи, то однакъ на-певно соймѣи на сѣгочаснѣи сѣси той законъи на-ново ухвалити, роблячи въ нѣмъи жадаи змѣны; дѣляго суму на платѣи кѣихтѣи въ-належитъи выѣити и выѣишено еи въ про-ектѣи бюджету на рѣкъ 1890.

Neue fr. Presse въ телеграмѣи зъ Львова такѣи доносить о греко-католичѣи синодѣи у Львовѣи:

"Павскійи нунціи Галимбертии приѣзжаєи дѣи 28 с. м. до Львова на кѣлькаи дѣиѣи. Въ кружкахъи вѣиаменичныхъи твердятъи, що бѣи приѣдеи не такъи за-дѣи нового костѣлаи Францисканскѣи, который маєи посвячуватисѣи, якъи за-дѣи греко-католичѣи синодуи у Львовѣи, до отворенія котораго вже роблятьи приго-товленія. Римскаи куріяи маєи именнѣи не дужѣи бутии радѣи зъ программѣи того синодуи, въ которѣи всеи еще до якои мѣри берѣися вѣагладъи на автономіюи греко-католичѣи церкви. Нунціии вѣдѣи будѣи старатисѣи своимъи особистымъи впливомъи на рускогои митрополитаи Семѣи-ратовичаи довести до амѣи программы."

"Червоная Русь" по причинѣи той корес-понденціи такъи пише:

О сколько та вѣиетъ согласна сѣи дѣиствѣи-тельнымъи положеніємъи дѣлъи, намѣи не из-вѣиетно. Мы готовыи признати за неюи о столь-кои вѣироятности, що программаи синодаи въ са-момъи дѣлѣи невыгодна, однако не римскойи куріи, а такии галицкимъи непрощеныи опе-кунамъи нашейи церкви, который хотѣи-бы подѣи фармою римскойи куріии устраниити вѣи совѣищаніи всеи то, що ихъи извѣиственнымъи стрем-леніямъи не отвѣичаетъи. Изъ телеграмъи N. fr. Presseи выходятъи, що опекуныи нашии стара-лисьи влѣити на митрополитаи въ томъи науправ-леніи, но когдаи вліяніяи ихъи не имѣили успѣ-ха, онаи намѣилены теперъи употребити интѣи-ренціи павскогои нунціи. Надѣимся, що нун-ціи не приѣиметсѣи за тои дѣло, а если быи и принялся, то митрополитъи останетсяи при своихъи принципахъи, такъи якъи синодъи и пред-метыи егои совѣищаніи подтвержденыи именнѣи римскойи курієюи, котораяи должнаи смотрѣити на церковноеи дѣлои изъ церковнойи, а не изъи политическойи точкии зрѣиия. Впрочемъи всеиما возможно, що телеграммаи N. fr. Presseи взята изъи воздуха.

Намѣи здаєи именнѣи, що телеграммаи N. fr. Presseи взята зъи воздуха!

Зъ судовои салѣи.

Тайне товариство социалистичне.

(Дальше.)

Передъи одчитаніємъи актуи обжалованіяи по-ставивъи прокураторъи Гиртлеръи внесенієи, чтобыи розпѣиравъи обдѣиувавсяи тайно а то зъи вѣагладъи на мо-лодѣишѣи школьни, котраи прии явнѣи розпѣиравѣи будѣи прислухуватисѣи обговоруваніюи твореніяи тайныхъи товариществъи и зъи вѣагладъи на то, що газетыи схо-тѣи отѣиъи обшѣирнои даватии оправданіяи зъи сѣи розпѣиравѣи. Томуи сиротивъиасѣи д-ръи Скедѣи а три-буналъи ухваливъи отѣиъи, що розпѣиравѣи маѣи бутии явнѣи. Пои одчитаніюи актуи обжалованіяи розпочалосяи переслухуванієи обжалованныхъи.

Насампередъи розпочалосяи переслухуванієи об-жалованныхъи Алексаидраи Климашевскогои. Онѣи

не признаєи зовсѣмъи до вини и заявивъи, що не естьи социалистичнымъи пересѣдѣи; бѣи наза-жавъи лишь до товаристваи Братнои Помочи акаде-микѣи и до товаристваи Oświata ludowa але дои нѣикихъи тайныхъи товариществъи. До Вислоухаи мавъи бѣи листъи рекомендаційныйи бѣи одногои зъи своихъи товариществъи въи Варшавѣи и позѣиавъи егои мѣишувѣи-го рокуи у Львовѣи, а зъи Козловскимъи позачаио-мъи на политехниціи. Онѣи скѣичивъи гимназіюи въи Сандомирѣи и Радомѣи, бѣи въи пѣиоторѣи рокуи на уни-верситетѣи въи Варшавѣи, перебуваи въи вакаціяхъи у свогои батькаи въи Радомѣи, деи тойи маєи своѣи домѣи, а дои Львоваи прѣиѣхавъи, чтобыи выобразоватисѣи осно-внѣишеи въи хѣимин. Обжалованныи заявивъи, що без-условнои не будѣи подавати именѣи особѣи зъи Россіи и казѣи отѣиъи, що одѣиъи зъи егои знакомыхъи въи Варшавѣи казѣи еиу, щои послѣиавъи Козловскомуи статистии товаристваи научно-сусѣибногои дляи Га-личиныи, въи котромъи национальнѣи становищѣи булои выразнои назначенѣи. Козловскійи казѣи еиу отѣиъи уи Львовѣи, щои проектъи тѣихъи статутѣи естьи не-одповѣиднымъи дляи Галичиныи и потребуєи реформы. Дальшеи казѣи въи Климашевскійи, щои тогои "Михайла", ои котромъи загадуєи въи актѣи обжалованіяи, позѣиавъи въи зимѣи сѣио рокуи уи Вислоухаи, бѣи прѣиѣвъи бѣи еиуи листъи бѣи одногоии своихъи. Пои вечерѣи за-просивъи обжалованногои тогои Михайлаи до себеи наи нѣчьи и тойи наи другійи дѣиъи выѣихавъи. Статутъи — кажеи Климашевскійи — прочитали мыи зъи Гужа-кѣи и Козловскимъи, предѣилагалии дѣикийи змѣины, и постановилии замѣиткии каждогои зъи насъи ноту-вати, а отѣиъи мавъи тойи статутъи бутии одчитан-нымъи въи ширѣишѣи кружѣи. Козловскійи заявивъи менѣи, щои маєи нинѣишѣи проектъи товаристваи научно-го, до которагои крѣмъи молодѣижии моглии быи належити та-кожъи и людеи старѣии. У негои обдѣиулосяи кѣлькаи за-сѣиданъи а наи однои зъи нихъи запросивъи Козловскійи Вильческогои, Ёльскогои и Янушевскогои зъи Ду-блянѣи. Наи одиномъи зъи тѣихъи засѣиданъи проводиъи Климашевскійи и робивъи собѣи замѣитки, чтобыи отѣиъи могѣи одповѣидати своимъи передѣибѣищаніямъи. Листъи зъи Варшавыи ои групахъи галицкихъи и под-писанныи "Centralizacya" надѣибишувѣи доперѣи по-зѣишнѣи, пои тѣиъи, колии вжеи велисяи дебѣиатыи надѣи статутѣи. Листъи сѣиъи естьи дляи негои незрозумѣ-лымъи; бѣи писанныи въи Варшавѣи а надалѣи бѣи въи Галичинѣи. Обжалованныи заперѣиуєи, чтобыи "Centralizacya"и малаи бутии якимъи товариствомъи соци-алистичнымъи. Подѣи централизациюи малии розумѣ-тисѣи осередкии якъи Львовѣи, Краковѣи и Чернѣиовѣи, деи естьи головнѣи житѣи молодѣижи а провинціи тои булаи Галичинаи и Буковина. Центральнѣи зарѣидакъи мавъи занятисѣи издавничествомъи научныхъи дѣиѣи. Даль-шеи посяєиавъи обжалованныи, щои назѣи "товаришѣи"и малаи означатии степенѣи меншеи образованнѣи члѣи-нѣи товаристваи а "братѣи"и члѣиновъи болѣеи обра-зованныхъи. Предѣиательи кажеи, щои въи статутѣи естьи поправкаи, посѣиляи котромъи малии бутии "товаришамъи"и тѣи, щои годѣиятьсяи наи "коллективизмѣи". Обжалова-анныи одповѣиъи наи то, щои тои булаи поправкаи Ко-зловскогои и щои бѣи наи неи годѣиятьсяи.

Дальшеи казѣи предѣиательи, щои уи Вислоу-хаи найдѣиенои статутъи "Лигии польскойи", регулюи-и одзѣиуи "Комитетуи парковогои" и другійи подобнѣи рѣиъи а тамъи естьи такожъи бесѣидаи ои "централиза-ціи", ои "группахъи" и т. д., словомъи и тѣи товари-стваи маютьи подобнуи организациюи. Обжалованныи неи умѣиъи сѣиои пояснити.

Климашевскійи переписувавсяи зъи Гомулиц-кимъи и посылѣи еиуи скѣидакии наи товаристваи польскійи. Листъи Гомулицкогои якои нешотѣирымъи ки-нувъи бѣи дои печи а прии ревизіии найдѣиенои кусни-кии зъи негои и позѣишлѣиувано. Въи листѣи тѣиъи просивъи Гомулицкійи, выстѣиаритисѣи еиуи въи якѣи редакціи ои картуи воѣинойи фѣидыи наи зѣиѣищаніяхъи и загадавъи въи нѣмъи ои "Михайла".

Подѣи часъи дальшоюи розпѣиравѣи заявивъи адв. д-ръи Лизѣиенъи, щои прокураторіяи одступилаи бѣи слѣистваи противъи Вислоухаи заи "Лигуи польскуюи", котрои цѣиѣи малои малои бѣи обдѣиуванѣи Польщѣи и дѣлягои ставивъи внесенієи, чтобыи прии переслуху-ваніюи другихъи обжалованныхъи неи тыкатии сѣи справыи таи чтобыи неи читатии дѣиотчнѣихъи актѣивъи. Про-кураторъи Гиртлеръи домагасѣи, чтобыи декотріи ак-тыи зъи сѣи справыи булии одчитанѣи, бои они ха-рактеризуютьи Вислоухаи а трибуналъи застерѣитъи собѣи порѣишатии сѣи справуи позѣишнѣише. Отѣиъи переслу-хуванои Климашевскогои дальше. Онѣи пояснѣиъи спра-выи списанныии вкладавъи въи калѣидарникуи и казѣиъи чтои тои булии дробнѣи выклади наи першѣи потреби, котрѣи малии сплатитисѣи мѣисячнимии рѣиатамии пои 20и кр. Отѣиъи пояснюваиъи бѣи листъи бѣи Гомулиц-когои тѣиъи, щои булаи проктованаи ошѣильнаи подо-рожъи дои Парижаи наи выставуи, кудѣи выбѣиравѣи молодойи людеи зъи Варшавыи, Краковаи и Львоваи. Дальшеи доказуваиъи обжалованныи, чтои нотаткаи въи егои калѣидарникуи неи маєи значити "Red." (re-dukcy) алеи "Rad." (Radom), щои и судовѣи знатокии сконстатувалии а мимои тогои кажеи про-кураторіяи, щои таи нотаткаи малаи означати "re-dukcy", деи нѣибыи-тои малои обдѣиуватисѣи засѣидан-нѣи. Обжалованныи пояснюваиъи такожъи, щои сту-дѣиентыи зъи Дублянѣи займѣи лишьи случайнои наи ихъи засѣиданіюи; щои бѣиъи займѣиавсяи переводомъи дѣиляи Кавцкогои, котрѣи естьи выгѣигомъи зъи дѣиляи Марксаи, неи значитьи чѣиногои, бои тои книжкаи строгои на-уковаи неи надаєи дои агитациіи; щои обжалованныи неи думалии поступатии ошѣильнои зъи Русинами, тои — кажеи обжалованныи — вжеи самѣи прокураторъи за-прѣишувѣи, щои рускѣи социалистыи постуналии окре-мои и годѣи ихъи булои прѣитягати. Наи пытанієи адв. д-раи Острожинскогои казѣи обжалованныи, щои онии малии статистии предложитии намѣибѣищництѣи дои по-твержденіяи и поручитии тои Козловскомуи наи вѣиъи малии надѣиюи, щои намѣибѣищництѣи ихъи потвердити. Климашевскійи зрѣиасукумаиъи чѣи разъи всѣи точкии своєїи обороныи и наи тѣиъи законѣиченои егои переслу-ханієи а розпочалосяи переслухуванієи Козловскогои.

Дои переслухуванои обжалованныхъи Гомулиц-когои, чоловікаи дужѣи слабоосильногои, котрѣи лѣи-вии щои можеи говорити, Янушевскогои, Виль-чиньскогои и Ёльскогои студѣиновъи зъи Ду-блянѣи а отѣиъи и головнои обжалованногои Ви-слоухаи.

Защитникии обжалованныхъи Климашевскогои, Гомулицкогои и Козловскогои поставилии внесенієи, чтобыи подѣиудимымъи выпуститии наи волюи а трубу-налъи постановивъи предложитии ои справуи палѣи радиѣи.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і урочистих свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисераті приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі М. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і на нисераті платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за Границею:
а цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар.
на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламі неопечатані вільні від порта

Подорожні членські конти 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бд. одним стрічком печаткою, в рубр. „Надслани“ по 20 ар. а. в.

Подарки числяться по 10 ар. бд. стишка.

У Львові дня 18 (30) вересня 1889.

За десять днів збереться в першій раз новий сойм краєвий нашого краю на першу сесію нового шестилітнього періоду.

Сей сесія очікує нас край з більшою цікавістю, аніж надв'ями. Пізна пора его скликали і короткій час привзначений для его наради (бо це в листопад має зібратися рада державна), потреба довшого часу на оправданье виборів і уконстатування сойму — то все каже припускати, що на тепершній сесії не много буде р'шатися справ більшших і важливіших.

Новий сойм значно буде розвинути бд попередніх, а особливо бд послідного. Передо всім в третій часті змінений его склад, бо на місце давних послів поприходять нові. І Поляки і Русини, то через смерть то через поминенье при виборах, понесли значні страти, именно потратили також своїх проводирів. З маленко гореточки (8) руских послів три не входять до нового сойму: Стефан Качала, предсідатель руского клубу, Бережницький, заступник предсідателя, Длинницький, секретар (сей не хотів тепер кандидувати). І Поляки стратили предсідателя двох своїх клубів: Грохольського, предсідателя, і Альфреда Потоцького, вице-предсідателя правих, і Черкавського предсідателя лівих. Крім того вибрані вправді, але з причини хоробів відій не прибули нині корифеї і проводирі польскі: кн. Адам Сап'га і гр. Артур Потоцький. Одсутність тих послів, довголітніх верховодів, а по-при них ще Смаржевського, Володслава Баденього, померших ще перед концем минулої каденції, і кількох інших мусить надати значно бдмину фізіогномію новому сойму.

Як новий сойм з'являється, на які клуби поділяється, яка буде сила поодиноких клубів, які будуть поміж клубами одностинні — саме пустими комбінаціями не будемо займатися. А звернемо увагу на практичні справи.

Першою а притом дуже важною чинністю нового сойму буде оправданье виборів. Як в багатьох пов'ях вибори відбувалися, се звісно: наша часопись особливо подавала о них подрбний відомості. Але з причини тепершньої острон цензури багатьох, і то власне як найяскравіших фактів або зовсім не можна було подати, або можна було тільки дуже загально і невизначно. А вже-ж такі факти именно кваліфікують не оден вибір посольскій, щоб узнати его за неважний. Отже наш виборці повинні з таких пов'тів надсилати протести, і то чим скорше, ще перед розпочатєм сесії соймової, під адресою виділу краєвого. Де не выслалися протест, однак надіжати були, звідтам виборці нехай ті факти, які не були подані в часописях, надсилають нашим соймовим послам, подаючи по можливості докладно все, чим бы можна доказати правдивість факту. Коли-б и не удалось нашим послам уневажнити ані одного мандату, узятого протавною стороною, то бодай кривду нашу подадуть до відомості широкому світові, бо де їх голос не долетить, там дійдуть наш часопис, котрий тогди вже в'яка влада не зможе сконфискувати.

Другим ділом нашого народу повинно бути подати як найбільше петицій на руки наших послів, — тільки-ж не петицій в особистих справах, якими звичайно засипується сойм, але именно в справах загальних, народних. Передо всім ми повинні уюминатися о руці школи. До ради державно выслалися громадні петиції о заложеніе руского гимназія в Чорткові: рада державна не залагодила сеп справу — удаймося з нею отже-ж до сойму! Закон з 1 січня с. р. бднать громадам право презентування учителів, нехай же тепер громади подають до сойму, щоб звільняв їх вчасі бд тягарів на школи і розложив ті тягари рівномірніше на цілий край, а в першій рад на обшари добрскі, котрі дають тільки 3 % на утриманье учителя, коли громада дає 9%! Сойм має братися — але аж на другу сесію — до ухваленя нового за-

кона ловецкого, отже нехай наш громади петиціонують, щоб закон той приймів и в господариам селянским пожадані користи, а именно забезпеченье бд л'сною зв'рини. Сегодня пов'в наробила шкоди, отже нехай всі місцевості, положені над водами, домагаються скоршої регуляції наших рік.

Таким и иншими того рода петиціями повинні наш народ уюминатися о свои права и потреби, а враз допомагати руским послам. И з тих сторін, де вийшов противний нам посол, належить нам надсылати петиції в загальних справах на руки наших послів. Сим и задокументуемо, що наших послів уважаемо за єдиних заступників руского народу, и додам більшш підпори и сили их акції в соймі.

До наших же послів звертає цілий народ рускій з повним довір'єм, що они будуть его заступати достойно и ревно. Як бд их успіх, то вже не бд них самих заводити, — тільки нехай есентуальна недача не походить з их вань. За попередного шестилітнього періоду в половині місяця презентація руска потратила собі з'єднати загальну повагу, не тільки у своїх, але и у чужих; она то и устеляла дорогу новій презентації, и в заслугу єсть, що вся польска а також и н'мецка преса, називає тая єсть часть, котра не єсть Русинам прихильна, вже наперед відзиває з поважнєм о той новій нашій презентації. Сподіваємося отже, що наші послы потратять бд рази солідарним, р'шучим але притом и поважним поступованєм та активною діяльністю не тільки оправдати прикладані до них наді и оказане им довір'є, але и зроблять честь своему народови и з пожитком сповнять свій трудний але и відячий обов'язок.

Про выкупно права пропінатіи в Галичині

лише Neue freie Presse в часті з 26 вересня 1889:

Питанье пропінатіи, котрого розв'язання підняв галицький сойм в минулої сесії и котре розв'язав теоретично по довгій и повній драстичній моментів борб, зближає до свого послідного стадію. Право пропінатіи, выкуплене бд властителям добр за ціну 62¹/₂ мільйонів ар., має перейти з днем 1 січня 1890 р. на край и виконуватися дирекцією фонду пропінатіи. Дирекція фонду пропінатіи має перед собою задачу урядати одностин так, щоб передовсім покрити були ануїтети пропінатіи позички, мусить отже старатися, щоб аренда пропінатіи и лиценція шинкарскі привнесла бд р'чно що-найменше 2,634.000 ар., бо менший дохід не вистане на опрочентування и амортизацію облигацій пропінатіи, хоч-бы вчили до него и інші доходи, які впливати мають на тую цілу по мисли пропінатіи-ного закона. Од успішности заходів коло выарендованя поодиноких прав пропінатіи залежить — як підносять польскі газети — не лиш курсь выдатись маючих облигацій и остаточний результат субскрипції позички, але взагалі кредит и фінансова репутація краю. Супротив того можна бы сміло ожидать, що з огляду на загальне добро замовкнув єгоетичний жадає поодиноких інтересів. Ще перед пов'т року, коли почато справу пропінатіи трактувати академічно, бднесли більшш посідателів зовсім на серію жадає, щоб маючі выкупити права пропінатіи выарендовано их з вольною руці за выключенєм всіх наших конкурентів. Більшсть соймова якалась однак таким великим фаворизованєм більшшх посідателів викликати обуренье в краю и она выбрала иншу дорогу а именно тую, що в невизній інструкції поклала дирекція фонду пропінатіи горячо на серце, щоб давала першество дотепершнім властителям пропінатіи. Ш бы спорити то припорученье в способ найменше зам'тний, предумала дирекція фонду пропінатіи надзвичайно економизувану и дуже богато часу забораючи процедуру до выарендованя пропінатіи. В всіх 74 галицьких пов'тах установлено по одному делегату и то выключно з-поміж дотепершніх властителей пропінатіи и тым делегатам признає оголошене в урядовій газеті інструкції право р'шати в справах аренди и лиценції пропінатіи. Аренда пропінатіи — так пишуть выдавані шляхтичами газети — мусить мати на цілі не лиш економизувати сторону, т. є. дохід, а треба на ню гляд'ти також з становища мисловажних суспільних и политичних інтересів, котрі

належать також уваглядити. Мы думали все доси, що з огляду на дуже т'сній одностин фінансовій в Галичині розходиться тут выключно о позисканье з аренди и лиценції тільки доходів, щоб и так вже надто обтяжений галицький податники не були приневолени ще більшш поносити тягари. Тымчасом органы галицьких дідичів єуть того погляду, що пропінатіи треба арендувати не найбільше даючим конкурентам а самим таки дідичам, хоч-бы они предлагали далеко нивші оферты. На оправданье того погляду підносять дуже характеристичні аргументы а именно то, що дідичі найлучше зуміють наглядати над моральностю в своих шинках и дбати о то, щоб шинкар не експлуатували бідных селян. Стойність тих аргументів тяжко признати вже хоч-бы за д'ля того, позаяк посол сойму краєвого проф. граф Станислав Тарновскій, котрий певно знає найлучше одностин краю и котрому певно годі загнути, щоб був ушерджений против шляхты, выказав в своих письмах „про порцію“, що як-раз самі шляхтскі дідичі як властители пропінатіи выискують беззглядно селян и розпокуют нарочно своих робітничих, даючи им замість плати за их роботу перекази на певну міру горілку. Смішний єсть також зам'т, що при необмеженій конкуренції арендаторів управління пропінатіи попадуть в руки спекулянтів и непевных людей, так як-бы той вельможний и богатий шляхтич, котрий бддсть пропінатію шинкарені и розумієєь це из того счоче мати надвышеу зыску, заслугував на назву патріота и людского чоловіка. Шляхтич заперевував в соймі, що признає им вынагорода єсть дуже малою в порівнянн з дотепершніми приходами з пропінатіи а тепер жадають она, щоб дотепершнє управление пропінатіи бддано им же задалеко нивші чинш, бо оно не приносить фактично тільки доходів, кільки они в соймі подали. Маємо тут отже до д'ля зєвродного морально-стю будучих сторожб моральности. На Буковині розд'лено вже управління пропінатіи и то з знаменитою надвышкою для пропінатіи фонда и мы хочемо надвытись, що и для Галичины зуміють власти р'шаючи в послідній інстанції постаратися о подобні результаты.

Перегляд часописей.

[Deutsches Volksblatt о будучій сесії соймовій. — „Балканська Кореспонденція“ о планах об'єднання Польщі и о голоді в Галичині.]

Віденскій (антисемитскій) дневник Deutsches Volksblatt застановляє над новими соймами и так пише про будучу сесію нового сойму галицького:

Найбільше цікавості будуть будати нові сойми в Галичині и Чехії, бо ті сойми сего року будуть мати вид змінений.

В Галичині, хоч був великій натиск з боку, упала в деяких округах партія шляхотска, а демократи и Русини дадуться їй бдучи. Они задумують безпощадно обдирувати и в палаті обговорювати пануючі в Галичині сумні одностини. А що темат до того не так скоро им вычерпается, о тым н'хто не буде сумніватися, хотия пануюча в Галичині партія все уміла перешкодити тому, щоб можна було вплинути докладно в тамошній порадки, а все так робила, щоб світ в'рив, що там все в порядку, все вдоволене и ушасливлене. Звістно прецинь, що говорити о галицьких одностинах н'где не дозволяти. Пригадуємо собі грбно высказаній в рад державної слова (д-ра Юл. Черкавского до д-ра Кюца): Lassen sie die Ruthenen in Ruh! Ну, тепер Русини мають самі рутитися а світ щось про них почує.

В галицькій соймі має бути порушене и справа жидівска, котру доси боязко обминали. Чи посол Мерунович додержит обіцянки кандидата Меруновича и чи зможе обіцянки тон додержати, се ще годі знати, бо звісно, що в Галичині все можливе и як-раз останніми часами були сумні доповіді, — пригадуємо тільки справу посла Яхима. Але на всякій способ можна сподіватися більшого оживлення в галицькій соймі.

Выходячи в Бїлград „Балканська Кореспонденція“ повторила за румунською газетою Adevarul, выходячою в Букарешті, таку в'сть:

„Польска емиграція одержала в'сть, що в час виступу ц'саря Франц-Іосифа в Берлін розбярано також справу об'єднання Польщі. Ц'сарь Франц-Іосиф в час свого остатного пробуваня в Галичині згадав польскій шляхт, що она бд

потрбного союзу в случаі війни з Росією може над'ятися об'єднання Польщі.“

Польскі часописи називають тую в'сть дуже неможливою, Adevarul а називають дневником „русофильско-анархистичным“ и гв'ваються на „Балканську Кореспонденцію“, що донесенье Adevarul а повторила без коментаря.

Таяж сама „Балканська Кореспонденція“ з дня 16 с. м. в лист з Львова доносить о сегодншій неурожаю и запов'даючи голод, котрий змусить правительство до ужестия надзвичайних средств ратунковых, каже:

З'гон самої причини и австрійске министерство війни має великій клопоти, бо край, навіщений тяжким нещастєм голоду, не в' зможе выживати так значных сил войсковых, які тепер нагромаджено в Галичині. Згромадження великої армії в краю, котрий сам не має хл'ба для своих мешканців ані наш для свои худобы, мусить выликати дорожню, котра може мати дуже грбні наслідки. Д'ля того гадають, що министерство війни мусить адержати дальше громадження войска в Галичині, а нав'ть часть галицької армії куды инде перенести.

Польскі газети гв'ваються и на тую допис „Балканської Кореспонденції“. Nowa Reforma и. пр. пише:

Сей кореспонденція зраджує негбдну тенденцію, бо вмовляє в своих читателів, що в Галичині дійсно нагромаджено невычайно великій масы войска, а вже-ж там не єсть... Що до прокормлення, то австрійске правительство уміє собі радити, як меж иншими в' зм' 1887 р., коли заповнило войсковий магазини запасами спровадження в Угорщині, хотя тогди край мав подостатком збжа и паш. Ина увага достойна тенденція пробиває в припущені, що дорожня, на яку заноситься, може выликати дуже грбні наслідки. Як? того не каже. Очевидно не гадає о хоробах и більшій смертльности наслідком лихон поживы, але може о незадоволеніи и комунастичных забуренях. Чи львівскій кореспондент з припорученя своих ниспираторів не думав припадком о користанні з прибуджуваной дорожні и голоду, щоб в народі пропагувати наглизм и комунизм и приоб'єцувати ему лучшу долю під управою блого царя?

Як видно, під виглядом підозр'вань о соціалістичну, комуністичну и ниглістичну пропаганду, як и о пропаганду русофильску, що все динним способом лучшєєь собою, польскі газети всіх стороництв (окрім може Kurjer-a Lwowsk-ого) єуть в найкрасшій згоді.

Дописи „Діла“.

З Турчаньского.

[Посол п. Константин Телишевскій.]

Ново-выбранный посол до сойму п. Константин Телишевскій розслав до всіх своих виборців отсю бдзову з дня 12 н. ст. вересня с. р.:

Высокопоставані Панове Выборці! Незадово, бо около 10-го жовтня має бути скликаній сойм галицький.

Я маю честь, а що важливіше, тяжкій обов'язок бути Вашим заступником, маю тверду волю сей обов'язок сповнити як найбдливше и о скільки можна як найлучше по Вашій волі и для Вашего добра.

Хочу прот передовсім выслухати Вашего голоса, Ваших бажан и постулатів, ваким ще вступлю в члены нашон репрезентації краєвої.

Хочу дорогою безпосередного вслухання в Ваші потреби, безпосередного выслухання Вашон світло и для мене вельми дорогою ради станути в ряд тих репрезентантів, котрі добром народу и его головам дорожать, и котрі по найлучшій своїй сов'сти и по найлучшому знанню народово своему служати хотять.

Хочу, щоб через цілий час, доки мандат Ваш в моих руках почивати буде, між мною а Вами була неустанна зв'яз и ясне порозумінье, а тым самим, щоб між мною а Вами була завжди та сама гармонія и то довір'є, яким день мого вибору — день 2-го липня був націхований.

Прому Вас про-то, Ласкаві и Вельми-почтенній Выборці, помож'те мені виді мою перевести в діло — збер'ється 18 (30) н. ст. вересня 1889 о годінні 2-гій з полудня в коминатах Ради пов'тов в Турці на єб'льну нараду, высказ'те мені гадки Ваші, розкаж'те мені Ваші недостатк, Ваші бажаня, вкаж'те дорогу, котра до Вашего добра по Вашій думці найбднов'дливша, — а я Вас зв'ряю, що в мені знайдете сов'стного заступника и покровителя, — зв'ряю, що буду

Урядові газети доносять, що вже в найближчому часі появитися розпорядження, після якого всі урядники будуть обов'язані носити в службі при-

писаній униформы, замѣсть дотеперѣшнихъ офиціально не заведенныхъ блузъ. Личныя высшій категоріи урядниківъ будутъ обязаны носить галевы униформы. Поза урядомъ не буде ніхто обязательный носить униформы.

Правительство заставило пенсію въ сумѣ 3.000 ар. бывшему митрополиту сараевскому, Косановичу, который теперь переехалъ въ Черногоръ. Причиной сего есть мабуть то, что Косановичъ агитуетъ противъ Австріи спольно съ босанскими эмигрантами.

Австрійскій посолъ въ Константинополи бар. Калисъ выхавъ за урлопомъ до Вѣдъ. Pol. Corr. доказуе отже, что подорожъ бар. Калиса не стоить въ ніякой связи съ политическими мотивами. Рѣчь зовѣмъ природна, что бар. Калисъ скораставъ съ своего побуту у Вѣдъ, чтобы тамъ поговорити съ компетентными личностями, але подорожъ не выклика абсолютно ніяка конечнѣсть политична. (Есть то звичайный способъ писанія повѣурядовѣвъ. Red.)

Journal de St. Peterbg. доноситъ, что вѣсть, котору подала була Inder. Belge о ексцелсіи динамитовѣй въ Петергофѣ въ день выѣзду царя до Копенгага, есть зовѣмъ неправдива. На цѣлѣй сѣй вѣсти нема и словца правды.

Въ Сербіи розгравася теперь одинока въ своѣмъ родѣ и небувала доси въ исторіи сцена спору суаружеского, а якъ она закончиться, годъ же предадѣти. Королева Наталиа приѣхала вчера точно о назначеніи чась до Бѣлградѣ. И якъ же тутъ ея повитали? Ретентія заручила королеву Милановъ, что правительство предприме всякія мѣры, чтобы точно словити тѣ жадающа, якъ король поставивъ на подѣставѣ признаного ему конституціею права на той случай, коли-бъ королева приѣхала до Бѣлградѣ. Урядова газета помѣстила отже вчера на самѣмъ передѣ такъ оповѣщеніе: „Ga Vel. королева Наталиа приѣде нинѣ о 4 год. по полудни. Позачкъ королева приѣдѣе сюды не порозумѣвшись напередъ что до будущахъ ея дѣланъ до королевского двору, то не буде ніякого офиціального повитанія. Управленіе будучахъ особыныхъ дѣланъ Св. Вел. короля Александра до матери преслугуе въ силу законовъ краевыхъ исключительно лишь Св. Вел. кор. Милановъ.“

На повитаніе королевы не явился отже ніхто урядово, ані ретентія, ані правительство. Означивши заказано брати участь въ повитаніи а дамамъ, что хотѣли выѣхати королевѣй на стрѣчу, не дозволено всѣмъ на корабель. Мѣсто до полудня мало, что зовѣмъ видѣ звичайный, лишь на вѣлѣхъ домахъ повѣлава хоругви, а въ королевскій палатѣ були вѣи асаженны. Молодому королеви не дозволено выити на стрѣчу матери, хочъ бы — якъ кажутъ — плакавъ и просивъ о ретентіи. Доверва около 3 год. почала люде сходитися надъ пристанею и въ короткомъ часѣ аббралася тутъ величезна масса людей. Точно о 4 год. надѣлывъ пароходъ „Казанъ“. Въ пристани явилася панѣ Богичевичева зъ донькою, бывшою придворною дамою королевы. Коли королева показалася на палубѣ корабля, подѣла люде стоячіи коло приставѣ грѣмѣй и неумовкаючіи окликъ: „Живно!“ Королева вышла одатъ на берѣгъ и роздѣлавшися приступила до Богичевичевой и повиталася зъ нею. Въ одній хвили зроста тудѣ люде до нечуваныхъ и невиданныхъ въ Бѣлградѣ размѣровъ. Оклики не втихали. Королева всѣла до кареты, котору доставили ѣй вѣлѣстелѣ бѣлградскіи посѣлѣстѣи и лѣданъ что могла переѣхати улацями середъ величезныхъ массъ народу. По дорогѣ хотѣла королева вступити до собораи церкви, але церковь була — запѣрта. Коли королева переѣзжала коло королевской палаты, вѣлѣстелѣ тамъ на сторожи не бѣдавъ ѣй почести и не презентувавъ оружія. За то нарѣдъ формально заслупувавъ королеву цѣттами. Коли королева приѣхала до дому, въ котрѣмъ мала замѣстѣ, аробилася така глота, что королева лѣдѣи могла зайти до него. Нарѣдъ довѣй часть не уступавъ зъ-передъ дому и безустанно подѣсивъ оклики въ честь королевѣи такъ, что она мусѣла ажъ шѣсть разѣвъ являтися въ окнѣи и дакувати. Въ повитаніи королевою мало вѣлѣстелѣ взяли участь 25.000 людей; мѣжъ ними були епископъ Никаноровъ, ген. Хорватовичъ и бурмистръ мѣста. Мали такожъ бутѣи и поодинокіи офицеры, мимо того, что имъ было заказано брати участь въ повитаніи. Королевѣй передано 200 букетѣвъ. Вечеромъ було мѣсто алюминоване и обѣдъ похѣдъ зъ смолесками. Палата королевска була черезъ цѣлѣй часть торжества замкнена.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфискации ч. 201 „Дѣла“ одержали мы отсе письмо: Cz. 16086. C. k. Sud krajowyj w sprawach karnych о Lwówi postnowy w sprawie ok. Prokuratora derżawnego na zatwierdzenie konfiskaty Nr 201 czasopysu „Dilo“ z dnia 18 wernesia 1888 dla wstępnego artykułu pod parą „U Lwówi dnia 6 (18) wernesia 1889“ zawiadomienie widmowity a to z przyczyny, że artykuł ten nie mieści w sobie zażenania czynu kary dostępnego. O tym zawiadomienie sia redakcyjn czasopysu „Dilo“ z tym, szezо c. k. Prokurator derżawnyj złożył od seho risenia zażalenie w slidstwie ozeho akta sudowy wyższemu do decyzyj peredkladajut sia. C. k. Sud krajowyj karnyj. Lwów dnia 23 wernesia 1889. — Poglies.

— Въ справѣ кариго слѣдствія противъ Дегена и товарищей будувать судѣи слѣдчіи совѣтникъ Маевскій (въ униформѣ) въ товариствѣ комисаря полиціи п. Никевича и практиканта судового п. Дедакевича въ суботу черезъ цѣлѣй день ревизіи. Насампередъ около 10 години рано загостили тѣ панове до друкарнѣ товариства имени Шевченки

и заявили, что тутъ въ редакціи „Зорѣ“ предпримуть ревизію. На одповѣдь управителя друкарнѣ, что въ друкарни „Зорѣ“ только друкуе, а редакція въ мешканю редактора, комисаря забралася въ друкарнѣ. Потѣмъ сов. Маевскій съ товарищами уладася до товариствъ „Руской Бесѣды“ и „Провѣтъ“. Въ касніи „Руской Бесѣды“ доручивъ судѣи слѣдчіи п. д-ру Оленинскому, яко заступникова товариства, письмо, въ котрѣмъ поданъ були мотивы ревизіи, а именню, что дѣйкы зъ увязненыхъ заходили часомъ на „Бесѣду“, отже въ „Бесѣдѣ“ могутъ знайтися якѣс согрѣа дѣлѣи. Переведено ревизію всѣхъ наперѣвъ „Бесѣды“, але нічого подозрѣного не знайдено и не вѣдо, и въ томъ дѣлѣи списано протоколъ. Зъ комнаты „Бесѣды“ перейшла комисія до комнаты „Провѣтъ“ и тутъ сов. Маевскій доручивъ представителю товариства письмомъ такого змѣсту, что має перевести ревизію бюро увязненого канцелярїиного урядника п. Скородинского. И зревидовано то бюро. Передъ тымъ же вступила комисія по дозорѣ до мешканя редактора „Зорѣ“ п. Скобельского, переглянула рукописи, але нічого подозрѣного не знайшла и не забрала. По полудни судѣи слѣдчіи переѣхъ ревизію въ товариствѣ „Академіи Братство“ и въ мешканю редактора „Правды“ п. Ив. Стронского — и рѣвно жъ не знайдено и не забрано нічого подозрѣного. (Kurjer Lwowski не правдиво подавъ, мов-би ревизія була такожъ въ редакціи „Дѣла“. Редакція „Дѣла“ не мала прихотности приймаи сеи визиты.)

— На дохѣдъ „Народного Дому“ въ Чернибѣхъ обѣдѣе въ недѣлю, 6 н. ст. жовтня, вечерѣ вокально-декламационный зъ програмою, котору выповнюють продукціи школярѣвъ подѣ проведомъ о. Ал. Маниотирского зъ Паньской Долины. Цѣны вступу: крѣсло 50 кр., мѣсце стояче 30 кр. Вечеромъ обѣдѣе въ сали „Народного Дому“ (ул. Петровича ч. 2). — При тѣй нагодѣ згадаемо, что о. Манастирскій продуктувався зъ своими школярами въ многихъ мѣсцевостяхъ Буковины и зѣднанъ собѣ загальне признанье. Минушою недѣлѣ обѣдѣе въ Башковѣхъ надъ Черемошемъ вечеромъ вокально-декламаторскій на дохѣдъ убогихъ дѣтей мѣсцевой школы. Школяри выступили зъ сѣбѣи и декламациями а о. Манастирскій зъ дѣтими.

— Руска Бесѣда въ Тернополи устроюе дня 13 н. ст. жовтня с. р. въ своихъ комнатахъ вечерѣ зъ танцами. Стрѣй вечерковѣй. Початокъ о 8 год. 8-мѣй вечеромъ. Вступъ одъ особы 70 кр. Окремыхъ запросинъ не выслаеся. Одъ Комитету.

— Зъ Сокаля пишутъ намъ: Загальніи зборы филіи сокальскон Общества им. Качковского, котріи не обѣдѣе въ Бѣлѣ въ мѣсяці черниа с. р. зъ причины не залежної одъ тушенного выдѣду, обѣдѣе дѣи 3 (15) жовтня с. р., с. е. вѣ вторѣ по Покровѣ, въ сали радѣй мѣста Сокаля о 11-тѣй передъ полуднемъ. На тѣ зборы запрошувѣе всѣхъ членѣвъ приналежнихъ до сокальскон филіи. Лѣвчикѣй.

— Зъ 73 увязненыхъ Подѣвчанъ выпущено на волю 47 особъ, а полишено 25 господарѣвъ въ вѣлѣи слѣдчіи въ Золочевѣ и они одержать актъ обжалованя. Кажуть что мѣжъ задержанными находитьсѣи и вѣйтѣ села Поповецъ.

— Гостины министратъ въ Галичинѣ. Министръ Гавчъ змѣнявъ въ дѣлѣмъ своѣй первѣстній планъ подорожя такъ: Въ суботу дня 5 н. ст. жовтня приѣде министр Гавчъ до Кракова, чтобы бутѣи присутнымъ на торжествѣ посвященя нового будынку клиники хирургичной въ Краковѣ. На томъ торжествѣ буде присутнымъ такожъ намѣстникъ гр. Вадені. По торжествѣ посѣдѣе министр у старосты краковскаго п. Кучковского и о 1-шѣй въ полудне выѣде повозомъ зъ намѣстникомъ на Подгурже, зъ-вѣдѣи обѣдѣе поѣздомъ зѣлѣзничнымъ до Хабѣи а одатъ повозомъ дальше до Законопана. До Свѣнтникъ не заѣде министр. — Министръ рѣшницѣи гр. Фалькенгайнъ прибувъ дня 28 вересня до Мизуля, оглянувъ школы починенъи выливками и звидѣвъ господарство лѣсове, а дѣи 29 вересня одѣхавъ на Долину до Станиславова.

— Нунцій Галимбергъ прибувъ до Львова въ суботу по полудни. На дворѣи выжидали нунцій три архіепископы львовскіи, выше духовенство, настоятелѣи монастирѣвъ и членѣи рады мѣской зъ президентомъ мѣста. Архіепископъ Моравскій повитавъ нунціа короткою промовою, на котору одповѣвъ нунцій кола слѣвъ, а поѣла уладася до палаты архіепископа Моравского. Тамъ представилося нунціевѣи духовенство трехъ обрѣдѣвъ. Около 6-тои години выѣхавъ нунцій до костела Францисканскѣи; передъ костеломъ установилася музика 30 полку и при вѣздѣи нунція одгравала папскій гимнъ. Въ костелѣ збралася польскѣи дамы зъ аристократіи и представилися нунціевѣи. Палаты, митрополичья и архіепископѣи, латинского та брменского, прикрашенъи зеленею и хоругвами папскими. Вѣра, въ недѣлю, цѣлѣй ранокъ обѣдувалася посвященіе костела Францисканскѣи. Музика 30 полку повитала вѣздѣи нунція имномъ папскимъ, а вѣздѣи намѣстниковѣи, котра репрезентуе архип. Марію Тересу, протекторку чина Францисканскѣи, маршомъ коронаціоннымъ зъ оперы „Прорѣкъ“. Службу Богу одправлявъ арх. Феліпскій и державъ проповѣдѣи на вечерни. Въ недѣлю бувъ обѣдъ въ честь нунція у арх. Моравского а въ понедѣлокъ у намѣстника. Въ понедѣлокъ обѣдывавъ богослуженіе нунцій. Нунцій одѣдѣе до Львова вѣ вторѣмъ вечеромъ або въ среду рано.

— Львовскій университетъ валился! Dziennik Pol. такъ пише: Въ линни сего року збралася дахъ львовскаго университета, чтобы покрыти его новою дахѣвою. Дахѣвка не пришла на часъ, а за то приишла дощъ. На подѣ нагромадилася вода, котра перетекла на другій поверхъ а одатъ ще низше ажъ на першій поверхъ. Въ салѣхъ поробилися казанѣи, повѣи вапна и тинку, обдупаного зъ стѣлѣи и стѣнъ. Вода зачала подходить до кабинету физикального и музеѣвъ, та лѣи завдяки управѣи университетскѣи охоронено одъ шкоды приладаи физикальный и зборки музеальны, бо за колака годѣи слуги университетскѣи и публичныи послугачѣи попереносили все въ безпечне мѣсце. А за той часъ бабы черпали цѣлыми днями воду, котрои що разъ больше ставало за-дѣи безперыныхъ дощѣвъ. Дали знати до намѣстництва, подѣ

котрого наглядомъ мала перевестисѣи репарация будынку. Архитекты прибули, оглянули и орекли, что треба буде направити то, что вода поспувала, але что не сталося нічо великого. Зачали направляти и показалося, что сталося не велике а величезне ушкоджене. Муры пересекли водою и погукали та бѣтали одъ стѣлѣи. За два дѣи починаеся на университетѣи новый рѣкъ школьный а рѣчь такъ масѣи, что въ цѣлѣмъ университетѣи сѣуть лишь чотири салѣи пригѣдніи до выкладѣвъ; у всѣхъ иншихъ салѣхъ позываніи помосты и стѣлѣи. Передъ колакою дѣями звидѣвъ и. намѣстникъ будынокъ университетскѣи и чимало дивувався, что казали зрыпати дахъ, заки мали нову дахѣвку, и не дуже тѣшисѣи зъ наглядѣи бора будыничого п. к. львовскаго намѣстництва. Зъ огляду на се, что лѣдѣи въ сѣбѣи покѣкнѣтѣи направи будынку а не годитьсѣи, чтобы ажъ до того часу университетъ бувъ замкнений, тому поддано проектъ, чтобы новый будынокъ руской семинаріи ужити тимчасово на салѣи выкладѣвъ. Розважено такожъ, чи не можна бы ужити на ту цѣль политехники, але она показалася непригѣдною зъ многихъ причинъ. Торжественнои инавгураціи новогѣи року школьного не буде симъ разомъ, а отвореніе року обмежѣе имовѣрно лишь на богослуженіе въ костелѣи св. Николая.

— Посолъ о. Коринно Мандачевскій. — Якъ намъ доносятъ — занедужавъ въ Надѣвнѣи.

— Зъ Золочева пишутъ намъ: Оба потерпѣвши Русины-дѣтарѣи при окружѣи судѣи въ Золочевѣ, усуненъи президентомъ п. Михальчевскимъ зъ посады, шп. Паньковѣи и Яновскій, одержали вже мѣсяцъ: першій въ одномъ судѣи повѣтовѣмъ, другій у одного нотаря-Русина.

— Вписи слухатѣлѣвъ до львовскон политехники на рокъ школьный 1889/90 зачнутѣи дѣи 1 н. ст. жовтня въ годинахъ урядовыхъ одъ 10—1-ои и тревати будутъ до 14 жовтня с. р. Ново вступаячіи слухатѣлѣи звычайніи мають зголоситисѣи до 4 жовтня у декана выдѣлу, на котрый гадають записатисѣи, а слухатѣлѣи давній звычайніи або приходѣи зъ иншихъ рѣвнорядныхъ институтѣвъ техничныхъ та надзвычайныхъ мають зголоситисѣи у декана до 8 жовтня. Програму школы политехничной, до поданіи бѣлѣишъ подробѣи, можна купити за 30 кр. у нотаря политехники.

— Нова читальня. Честній господарѣвъ въ Бутѣнахъ, пов. жовковскаго, загадали зъ власной волѣи завести у себе народну читальню. На статутахъ, поданыхъ дѣи 17 н. ст. вересня до намѣстництва, подѣписанъи три священники оо. В. Чернецкій зъ Сѣлѣи, Е. Омелянскій зъ Пристанѣи и П. Новакъ зъ Дворецѣи та бѣежомъ господарѣвъ. По затвержденю статутѣвъ обѣдѣеи одкрыте читальнѣи зъ науковыми дѣчитами.

— Въ справѣ дѣлѣвъ. Дѣи 24 н. ст. вересня обѣдулоя перше засѣданье выдѣлу „Товариства взаимной помощи дѣлѣвъ церковныхъ греко-кат. епархіи станиславской“ въ Станиславѣи подѣ проведомъ о. крип. Фациевича, предѣдателя сего товариства. Заступникомъ предѣдателя есть о. Т. Шанковскій, парохъ катедральный (предѣдатель и его заступникъ именованъи еп. Ординариятѣи), до выдѣлу выбрали загальніи зборы на членѣвъ: д-ра М. Бучиньского, К. Волянського, М. Гушалевица, д-ра Ив. Ключенка, о. Н. Котлярчука, о. Порайка, Т. Стахевича и Игн. Полотнюка, а на заступниковъ выдѣловыхъ: П. Дубину, Т. Дми-траша, дѣи зъ Ямницѣи, Т. Ретаняка, дѣи зъ Радча, и Хаджал, дѣи зъ Креховецѣи. Порядкомъ дневный того засѣданя бувъ такій: уконституованье выдѣлу, одчитанье протоколу зъ загальныхъ зборѣвъ и розваженье поодинокихъ внесенѣи, постановы что-до веденя дѣлѣи товариства и внесеня членѣвъ выдѣлу. Выбрано: д-ра М. Бучиньского секретаремъ, Игн. Полотнюка касіеромъ, Т. Стахевича контролеромъ а о. Н. Котлярчука бібліотекеромъ. Ухвалено: внести просьбу до Ординаріята, чтобы завѣзавъи духовенство и братства церковныи приступати до товариства за членѣвъ подѣмагаючихъ, бо тымъ скоро подѣслѣе-бы товариство; однести до деканатѣвъ и выслати статуты для всѣхъ дѣлѣвъ, а заразомъ просити оо. деканѣвъ пояснити дѣкамъ статуты, заохотити ихъ до приступленя въ товариство та заявувати агентуры; выготѣити петиціи о подѣмогу до сойму, Ставронігійского Института, Народного Дому и т. п.; выготѣити обѣзду, чтобы вступали въ члены товариства; ужоено регуляризи засѣданъ; приняи членѣвъ шп. Леоніа Заклинского, профессора въ Краковѣ, и Теод. Косака, надзирателя вѣзницѣи въ Станиславѣи. Слѣдующе засѣданье буде за два тыждѣи.

— Отвореніе пристану Видинѣвъ. Зъ дѣнемъ 1 жовтня с. р. отвираеся мѣжъ стациями Заболотѣи и Сянтинѣи при будѣи ч. 181 пристанокъ „Видинѣвъ“ для перевозу подорожныхъ и пакунокѣи та для звычайныхъ пересылокъ товаровыхъ въ цѣловозовыхъ ладункахъ. Въ Видинѣи будутъ задержуватисѣи поѣзды особѣи ч. 11, 12, 13 и 14 условно по одній минутѣ а поѣла потребы такои и поѣзды товаровѣи. Подорожніи, что будутъ всѣдѣи въ Видинѣи, могутъ купити при касѣи до всѣхъ выше згаданныхъ поѣздѣвъ билеты бѣзды для всѣхъ трехъ класѣи, а такожъ и билеты войсковѣи, але лишь до слѣдующей стаци, а то въ напрямѣи до Сучавы лишь до Сянтина, а въ напрямѣи до Львова лишь до Заболотова, де треба купити билетъ дальшѣи бѣзды. Подорожніи, что бѣдутъ до Видинова, мають купити билетъ до слѣдующей въ напрямѣи бѣзды дальше положенои стаци, с. е. до Сянтина а вѣглядно до Заболотова. Пакуники подорожныхъ, котріи будутъ всѣдѣи въ Видинѣи, прииме кондукторъ до поѣзду лишь до слѣдующей стаци безъ войкон одѣвѣальности зъ стороны зарѣду зѣлѣзничного. Въ слѣдующей стаци, с. е. въ Сянтинѣи або Заболотѣи мають подорожніи надати пакунокъ до мѣсяца признаніи, купуючи билетъ до дальшѣи бѣзды. Пакуники, признанчѣи до Видинова, будутъ приимати безпосередно всѣи стаци на шляху зѣ Львова до Сучавы и будутъ выдаватисѣи въ Видинѣи. Належнѣи бѣзды и оплата за пакуники та перевѣзъ звычайныхъ пересылокъ товаровыхъ въ напрямѣи до Видинова и въ противну сторону, обчислатисѣи буде поѣла загальною тарифѣи зъ увзглядненіемъ бѣдаленя до дальшѣи стаци въ напрямѣи бѣзды до Видинова.

— Зъ Самбора пишутъ намъ: На похоронахъ о.

Гос. Полянського, ювилата, парохѣи въ Бабинѣ, де дербувъ 49 лѣтъ, зѣхалася 24 священникѣи, тому и похоронѣи вышали величаво. Проповѣдали: при домѣи о. Козаневичѣи, въ церкви о. Несторевичѣи а надъ гробомъ о. Рабѣи.

— Наука не иде въ лѣсъ. По примѣру нашихъ верховодячихъ свѣрѣи поступаютъ и иншіи люде, та то не лишь Поляки але и Polacy moirzeszowego wuziania. Про одного такого жидѣи патриотника пишуть до „Вѣлѣвщины“: Въ Подволочискахъ есть млынь, до котрого люде зъ Старомѣищины бѣздыи молоти зѣбѣи. Шобыи доѣхати до того млына, треба переѣзжати по-подъ рогачку, за котруи однако Старомѣищанѣи не мають нічого платити, якъ выкажѣтѣи карткою зѣи громады. Недавно тому бѣхавъ ч. Никола Туринъ до того млына, а якъ приѣхавъ подѣ рогачку, показавъ жидѣи картку одъ уряду громадского написану по руски. Жидѣиско побачивши тую картку зачавъ выкрикувати на Турина, якъ бѣи сѣи зъ такои карткою по подѣи австрійску рогачку бѣхати. Зъ такою карткою бѣздыи по-подъи москѣи рогачку и т. инше. Туринъ не одступивъ одъ своего, отже жидѣи выдержавши его довто коло рогачки и накричавши, скѣлюи хотѣвъ, пропустивъи вѣдѣи. Туринъ поѣхавъ до млына, оддавъи млыно и вертае назадъ. Приѣхавши на рогачку, показуеи новѣи картку жидѣи. Жидѣи уаде, что не знае Турина и не пускае, бо то ро moskiewski написано. Не помогили ибѣи бѣсѣи въ просѣи, мусѣвъ ч. Туринъ выстоити подѣи рогачку одъ 1-ои до 4-ои години, а вѣдѣи не стало ему вже терпѣи, азявъи зголодѣи конѣи тай поѣхавъ по-подъи рогачкуи домѣи. Теперь хоче жидѣи Турина позывати, что не заплативъи рогачки. Таке зъ нами тутъи выробляють. Податкии плати, жовнѣи дай, а за своеи же и одъи жидѣи терни.

— Патриотична жертволюбивѣи. Зъ Залозецѣи пише намъ о. Ст. Лесюкъ: Дѣи 24 н. ст. вересня збрѣвъи на посвященюи дому залозецкаго мѣщанина ч. Леска Валовича 16 зр. 14 кр. и корѣи бульбы, а то 6 зр. на домѣи рускаго театру у Львовѣи рѣшта въ рѣвѣи половинѣи на бѣдѣихъи ученикѣи въ Бродѣи и Тернополи. — Зложѣихъи 6 зр. приславъи о. Лесюкъ на руки нашѣи Редакціи.

— Вправѣи зъ карабиномъ Малихѣи. Урядова газета вѣдѣенска доноситъ, что въ жовтнѣи с. р. одержатьи полкии пѣхотѣи въ 2, 4, 6, 7, 8, 9 и 10 (перемыскѣи) корпусѣи новѣи карабины. Резервисты и офицеры резервовъи тыхъи корпусѣи будутъи покликанъи на вправѣи, котріи обѣдѣеи ще передъи Рѣздвомѣи.

— Намѣстництво оповѣще, что поѣла розпорядженя министрѣи справѣи внутрѣишнихъи и справѣиности зъ дѣнемъ 1 сѣчня 1890 р. вылучаютѣи громады и общарѣи двѣрскѣи Горшѣи, Яблонѣи руска и Улѣи зѣи округаи старѣиства въ Дѣи-бромѣи и судуи повѣтѣи въ Бирчи, а прилучаютѣи до старѣиства и судуи повѣтѣи въ Березѣи.

— Новый рѣкъ жидѣи 5650, святкованыйи жидѣи въ четверѣи и пятницѣи, выликавъи въ Чернѣицѣи оригинальнуи сецѣи. Въ чернѣицѣи бѣжницѣи побирасѣи оплата одъи мѣсяцаи сидѣищихъ, а что на згаданѣи святои звычайнои бѣльшеи числои жидѣи являеся въ бѣжницѣи, томуи хотѣвъи старшійи настоятелѣи бѣжницѣи зрѣити добрыйи интересѣи и не лишь что одъи колакои жидѣи побиравъи грошѣи за однои и те самеи мѣсе, але что и наложивъи оплату на стоячіи мѣсяцѣи, чогои давѣишеи не бува. Розумѣеся, что въ бѣжницѣи зрѣишѣи заколотѣи: не лишь что жидѣи сварилисѣи за своии сидѣи мѣсе, але и молодѣи жидѣи свѣи не хотѣлаи платити за стоячіи мѣсяцѣи. Колии настоятелѣи не хотѣвъи одступити одъи оплатѣи, великаи частьи молодыхъи жидѣи вышлѣи зъи бѣжницѣи и удаласѣи до катедрѣи православнойи и костела та тамъи одправилаи своии новѣи рѣи молитвыи.

— Старѣи огнѣи въ Галичинѣи а въ иншихъи краяхъи. Въ статистикѣи д-ра Т. Рутѣиского подано, что въ Чехіии на повѣштаи миллионѣи мешканѣи есть 1521 товариствѣи сторожи огнѣи або однои товариствои припадае на 2922 мешканѣи а на 367 домѣи; въ Баваріи, при меншѣи числѣи людностии якъи въ Чехіи, есть 5117 товариствѣи сторожи огнѣи въ 307.000 членѣи — а въ Галичинѣи булои въ роцѣи 1884и 282 товариствѣи, при чѣи однаи сивавкаи припадае на 1371 домѣи, а одинѣи стражакъи на 2076 мешканѣи.

— Хрѣстьи легіи почетнои одержалаи сими дѣями зъ рукъи генеральнагои губернатораи Тонкинуи сестраи Тересаи, настоятелкаи сестерѣи милосердіаи въ Тонкинѣи. И справѣи добреи заслужилаи собѣи на тойи хрѣстьи сестраи Тересаи. Въи двадцѣи роцѣи житѣи подчасѣи войныи крымскои ранѣи еи въи битѣи подѣи Балаклавоюи, колии неслаи помѣчи раненомуи жовнѣи-ровѣи; подѣи Маджентоуи въи другѣи булаи ранѣи; подѣи Райхсгафѣи добулаи еи ранѣи зъи подѣи кунѣи забитыхъи кирасіерѣи. Булаи она зѣи войскомои въи Сиріи, Мексикѣи и Хинахѣи. Разъи колии гнѣнѣи упавъи до амбулянеуи, хопилаи она егои скорои и занеслаи ои колакадесятии метрѣи одъи сегои мѣсяцаи и колии бѣи упавъи на землюи, ранивъи еи дужеи тяжкои. Губернаторъи вычислившии заслугии сеии одважноїи женѣи, казавъи ѣи приклякнутии и вытягнувшии шпѣи трии разыи дотеркувалъи неюи легкои раниени Тересаи, говорѣи: Въи имении народуи французскогои и людскостии удѣлюи тобѣи сейи хрѣстьи за оказуванеи мужествои. Нѣхтои бѣльшеи геройскимии дѣламии не заслуживъи собѣи на негои и нѣхтои зѣи равнымъи самѣи одверженіемъи не працювавъи дляи добраи братѣи и отчизни. Жовнѣи, презентувати оружіеи!

— Дѣи критичнійи д-ра Фальбаи въи р. 1890. Д-ръи Фальбѣи заповѣдаи на слѣдующійи рокъи такійи дѣи критичнійи и дѣлѣи ихъи на трии родыи поѣлаи силыи и ваги ихъи катастрофъи: першогои рядуи: 28 вересня, 30 серпня, 19 лютого, 20 марта, 20 сѣчня, 31 липня и 27 жовтня; другоюи рядуи: 19 цѣвѣи, 5 цѣвѣи, 4 мая, 3 червня, 2 липня, 13 жовтня, 12 падолиста, 12 грудня, 6 червня; третогои рядуи: 14 вересня, 26 падолиста, 18 мая, 5 лютого, 15 серпня, 26 грудня, 6 сѣчня, 17 червня, 17 липня. Порядкомъи тыхъи дѣи означѣи такожъи ихъи вагуи.

— Средствои противъи утопленяи вынайденѣи въи Англіи. Въи сурдѣи и штанахъи поробленъи трии або чотирии кишенѣи, котрыхъи стѣныи выложенъи препаратомъи хѣмичнымъи. Болѣи жѣи особаи, маючаи такійи

одягъ, впаде до воды, то за-для замочения розну-скаея препаратъ хемичный и вытворюея газъ угляный; кишені падуваються мовь баллоны и не допускають потонути упавшому до воды. Пробы роблені въ акваріи лондонской повелісь добре.

— **Дробиі вѣсти.** Громада Вовчанецъ, пов. тиславовского, одержала одъ цѣсаря 50 зр. на внутрішнее прикрашеніе церкви. — Вчера одбулось въ костелѣ Кармелитовъ у Львовѣ вѣнчаніе д-ръ Каз. Криговского, защитника въ справахъ карныхъ, зъ панною Марією Диметовною, донкою п. Мих. Димета, львовского купца. — Въ Воли Русинской, пов. колыбашовского, застрѣлилъ хтось дня 20 н. ст. вересня жидъ, Вольфа Герца, торговельника конями; Герцъ лежалъ на ложку а скрѣзь окно проти ложка выпавъ стрѣль и Вольфъ за двѣ години померъ. — Гр. Броель-Платеръ, полюючи въ околици Кентъ, пов. бляского, на куропатки, пострѣлился небезпечно въ праву руку повыше локтя. — Дня 6 н. ст. жовтня одбудеся въ Сидоровѣ коло Гусятина вѣнчаніе п. Бвг. Витошинского, укѣнченого богослова, зъ панною Стефанією Левицкою, донкою тамошного пароха. — Черновецкій клубъ литераторовъ мае устроить дня 12 и 13 жовтня аматорске представленіе на котромъ будутъ одограи комедіи по руски, польски и нѣмецки. — Президентъ бр. Пино давъ 300 ар. підпомогі для черновецкихъ бѣдаковъ, що потерпили одъ повени Прута.

Наука, штука и литература.

— **Звѣсть ч. 7 и 8 „Учителя“:** Якъ вѣдомости суть найбільше пожиточній, Герберта Спенсера. — До руской молодѣжи! — Гадки про вихованіе. — Иванъ Амось Коменскій. — Про обтяженіе молодежи школьной. — Допис. — Фейлетонъ: Мати и донька, идиля Евг. Желеховского. — Критична оцѣнка. — Новинки. — Школьный вѣсти.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Ц. к. генеральна дирекція австрійскихъ зельницъ державныхъ выдала нормуючій постанову, важній одъ 1 жовтня с. р., що-до одномѣсячного кредиту на посылки фрактовъ. Після тыхъ постановъ можуть вѣй ц. к. дирекція руху удѣляти кредиту на посылки. Ся нормуючій постанову можна переглянути по вѣсхъ ц. к. дирекціяхъ руху.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— **Именованія.** Краева дирекція скарбу именовала офиціаловъ головнои касы краевой, І. Партикевича и Марк. Вирского, адъюнктами тои касы въ ІХ разѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 29 вересня. Ходить поголовка, що рада державна мае бути скликана на день 28 надоліста с. р.

Берлинъ 29 вересня. Цѣсарь и цѣсарева нѣмецкій выѣдутъ дня 14 с. м. до Атинъ. Бѣтъ вже постановлено рѣчею, що зъ цѣсаремъ поѣде такожъ и гр. Гербертъ Бисмаркъ.

Парижъ 30 вересня. Вчера одбулося торжественіе розданіе нагородъ выставки. При сѣй нагодѣ сказавъ мин. Тираръ, що Франція бажае жити въ згодѣ зъ вѣсьма народами, а президентъ Карпо дякуючи выставцямъ высказавъ надѣю, що сегодѣшня выставка буде початкомъ загального успокоенія.

Москва 30 вересня. Правительство за-казало выдавати дальше либеральну газету „Русскій Курьеръ“, котрого редакторомъ бувъ Ливинъ.

Софія 30 вересня. Переговоры зъ американыскими капиталистами въ справѣ 25-миліоновой позички розбилися.

Бѣлградъ 30 вересня. Нинѣ одбудеся стрѣча молодого короля зъ матерію. Вѣсть о приѣздѣ короля Милана естъ зовѣсьма безосновна. Король приславъ правительству гратуляційну телеграму по причинѣ успѣшного переведенія выборовъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. о. Фед. въ Войск. До конца року прийдѣ ще намъ 4 зр. — Вл. Н. Бас. въ Гв. 3 зр. одержали; заплачено до конца сернія. — Всч. о. Б. Е. въ Ник. За „Подяку“ прийдѣ намъ 1 зр.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРЫ Народной Торговлѣ товариства зареєстрованого зъ ограниченою порукою.

Маємо честь запросити П. Т. Членовъ на Загальні Зборы Народной Торговлѣ, товариства зареєстрованого зъ ограниченою порукою, котрі одбудуться дня 23 (н. ст.) жовтня 1889 у Львовѣ въ сали Народного Дому о 4 години по полудни.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ:

- 1) Справозданіе Совѣта управляющаго.
- 2) Справозданіе и внесеніе Комитету контрольного центрального (§§. 34 и 46 статута).
- 3) Означеніе высоты марки презенційной для членовъ Совѣта управляющаго на рокъ администр. 1889/90.
- 4) Доповняющій выборъ чотирохъ членовъ Совѣта управляющаго.
- 5) Выборъ контрольного комитета центрального на рокъ администраційный 1889/90 (§§. 34 и 46 статута).
- 6) Внесена членовъ товариства (§. 39 ал. 3).

Яко легитимация для членовъ служить книжочка удѣлова.

При томъ повѣдомляея, що билансъ за 1888/9 выложеный буде 14 днівъ передъ днемъ Загальныхъ Зборовъ въ канцеляріи товариства (ул. Орменська ч. 4, поверхъ 2-гій) до перегляду членовъ и що на желаніе членовъ высылаея тойже почтою. 3133 (1—3)

У Львовѣ, 24 вересня 1889.

Евгеній Дудкевичъ,
председатель Совѣта.

Иванъ Костецкій,
членъ Совѣта.

ПОДЯКА.

Всевышній, невыслѣдимый въ Своихъ совѣтахъ, приказавъ намъ выпити чашу горя до дна Дня 25-го н. ст. вересня поклякавъ до Себе моего матѣрь взгляну бабку бл. н. Катерину въ 63-омъ роцѣ трудолюбивого житія. Ще не выскли слезы по недавній втратѣ моей найдорожшой жены, ще могла не покрывалась добре травою, а вже Про видѣніе бже такъ зарядило, що треба було попри тамтої домовинѣ другу свѣжу помѣстити. — Широ-руске „Спаси-Богъ“ нехай буде вѣсьмъ Воч. и Вп. оо. духовнымъ, що зволюли безытересовно прибути на обрядъ похоронный. Дякую именно Всч. оо. Мих. Царевъ зъ Гуменця, Ив. Продзевичи зъ Вериня, Ом. Потѣви зъ закладу дрововыжского, Дан. Ленкому зъ Горбачъ, Пет. Петрицкому зъ Надѣтичъ, Мар. Зайончковскому зъ Демѣи и Вас. Левицкому, сотрудн. зъ Николаева. Не менше дякую ще о. Дан. Ленкому за слово зъ чувствомъ въ церквѣ выголошене. Дякую вѣсьмъ Вп. Паньствамъ нашего мѣста, обомъ Братствамъ церковнымъ мѣсцевымъ и вкѣнци вѣсьмъ парохіанамъ, що радо згромадились и тымъ менѣ тягаръ мои скорби улекшили. Всевышній най Вамъ се стократно нагородитъ!

Именемъ родины: *Еллишевскій Богданъ*,
гр. кат. администраторъ Николаева.

Розкладъ ѣзды на зельницяхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 11 вересня 1889

Пѣсля львовского годичника.

Приходить до Львова:

Въ напрямѣ зъ Стрыля: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина Станиславова и Стрыля, поѣздъ особовой о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыля, поѣздъ особовой о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыля, поѣздъ особовой о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямѣ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ мѣшаный зъ Черновца до Станиславова о год. 6 мин. 40 зъ рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшаный зъ Букарешту, Ясѣ, Сучавы, Черновца, Гусятина и Станиславова о год. 11 мин. 6 въ ночи.

Въ напрямѣ зъ Бѣлзля: 1) Поѣздъ мѣшаный кожного вторка и пятницѣ зъ Равы руской о год. 10 мин. 10 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаный зъ Бѣлзля и Сокаля о год. 5 мин. 53 по полудни.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямѣ до Стрыля: 1) До Стрыля, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой поѣздъ особовой о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыля, Хирова и Сухой, поѣздъ особовой о 8 год. 45 мин. вечеромъ. — 3) До Пешту, Лавочного, Стрыля, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особовой о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 20 рано. — 2) Поѣздъ мѣшаный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Букарешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 рано. — Поѣздъ мѣшаный до Станиславова Черновца и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.

Въ напрямѣ до Бѣлзля: 1) Поѣздъ мѣшаный до Бѣлзля и Сокаля о год. 7 мин. 49 зъ рана. — 2) Поѣздъ мѣшаный до Равы руской по пятницѣ о год. 2 мин. 41 по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшаный до Равы руской по четверга о год. 5 мин. 1 по полудни.

Просто одъ продуцентовъ

Вина бочками

Геґелійскій и самородный за бочку въ 135 лятѣрь по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту. Бочка не зачислѣся.

Полудисво-угорскій почавши одъ 20 кр. за литру и выше окрѣмъ транспорту. Бочка зачислѣся.

2084 26—?

Высылае:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленія приймає Дирекція и филии.

Глядаю

учителя або учительки для дѣтей.

3127 Близна вѣдомѣсть у 2—?

О. Леонтія Лушиньского въ Трибухѣвцяхъ п. Бучачъ.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбувши студиі зъ обсягу дентистини въ клиникахъ въ Бералии заложивъ ателие дентистичне при лавцу Маріацкѣмъ ч. 10 и ординуе одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣякіи операціи доконує на желаніе безъ боли, одобривши чувство кокалюю або розвеселяющимъ газомъ (Lustgas). Штучні зубы выготавляе на золотъ, лавчуку и т. п. 2941 51—?

ВЪ КНИГАРНІ

Староніиітійского Института

можно купити:

Всѣ творы музичный, до сиѣвы и на фортепіанѣ, якъ галицкихъ такъ и украинскихъ музиковъ, пр. повный комплектъ творовъ Лисенка. Взоры украинско-русскі до вышиванъ.

Всѣ выдана повѣстей и творовъ научныхъ якъ галицкихъ такъ и украинскихъ. 3127 (3—?)

Академинъ,

правникъ, маючий довголітну практику учительскую, глядитъ лекціи на село одъ 1 жовтня с. р. Адресу подаетъ Администрація „Дѣла“.

Д-ра Е-

гѣра бѣлье, кафтанники одъ поту трикотной и сѣтковой, рукавицъ и рушники до натираня поручае найдешевше

2537 ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за знижену цѣну отой книжкы:

Фавестъ, трагедія І. В. Іетого, въ перекладѣ Ивана Франка, зъ передислѣмъ и поспеваніи. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендованною пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Расветскій и роесійскій панславизмъ, Корниль Н. Устиновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендованною пересылкою 65 кр.)

Taras Szweczenko, życie i pisma jego, napisal Gwido hr. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою рекомендованною 25 кр.)

Хто замовитъ вѣсь три книжки наразѣ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекомендованною пересылкою

Позаякъ всѣхъ тыхъ трехъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати въ замовленіи.

Закладаюся

за всяку цѣну, що пѣхто зъ моихъ конкурентовъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужичинъ и хлопцевъ зъ матеріи красныхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ и. Поручаю жой богатый складъ таковыи Всч. 3109 Духовенству. (6—?)

Замовленія въ мѣси и въ провинціи выконуються точно и ретельно. На жадање высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжи гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Найкрасшій подаркомъ для кож-дон руской хаты естъ

Богданъ Хмельницкій

М. Костомарова.

Томъ І и ІІ въ оправѣ зъ пересылкою 3 зр. 10 кр. — Замовленія адресувати: Ол. Барвильскій, Львовѣ, ул. Лычаковского пръ 7. І. поверхъ.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

пріипмає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рокъ.

2219 38—?

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гонорарный

на всемирной выставѣ въ Антверпін

за незрѣваніи

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ волосю сивому и сподовѣлому по колькорозовѣмъ ужитю привертаетъ красну барву. Пилиптонъ не фарбує лише одмолоджує волосе, котре подъ впливомъ сего блѣдного средства одыскує первѣстну барву, матѣбѣсть и блѣдыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданіе волосъ вздержує, побудиль волосей измѣнчивъ и до вытворѣванія та поросту волосъ побуждає. Лиценія покрываються краснымъ волосемъ. — Цѣлыи флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженіе и покупъ сего пудру суть найтѣпшій доказомъ его незрѣванной добротности. Пудръ княжій на всѣхъ выставкахъ бувъ першимъ, а численній медалъ заслуги, якими его одзначили, найтѣпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣститъ жадыныхъ металевыхъ примѣшокъ, естъ се найчистѣйша и найтѣжѣйша мучка роетинна, приемно прилягає до лица надає красну, природну блѣбѣсть и естъ неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале блѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для блѣндинокъ и кремевый для шатинокъ и бунетокъ, мале пуделко по 70 кр., болѣше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишай, угрики, попаданіе и лущеніе шкѣры, выгладжує морщинки и дольки беспови. Лице одвѣжує, выбѣлює и вытѣжнѣє до той степени, що яко средство тоалетово-гигіеничне збѣстало одначенѣ медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 ар. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, пляцъ Маріацкій и улица Галицкаа рѣвъ Валовои ВЪ КРАКОВѢ Сувонницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринковъ ч. 2.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковскаа число 9.

поручає:

Старіи вина угорскіи лѣтничій и натуральний вина столовой одъ 42 кр. бут.

Знаменитыи Старки, Житныи, Румъ и Арахъ de Goa.

Старіи Меды бут. по 1.00 1.50 2.50 зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскіи и правдивыйи Конянь французскіи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛІАГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 284 76—?

МАЛІАГЪ БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желаніе даромъ и оплатно.

Одзначенный на выставѣ гігіеничѣй сребнымъ медалемъ за старіи вина.

Вже выйшовъ

Иллюстрованный Календаръ Просвѣты на рокъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ болѣшихъ складахъ.

Львовска Фабрика Асфальту

и утѣпшеныхъ огнетрѣвалыхъ тектуръ асфальтовыхъ

до покрыванія даждѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

поручає:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ одъ вохкостъ, складомъ на фундамента въ горячѣмъ станѣ, **ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОЛІРПЛАТЫ**, утѣпшену огнетрѣвалу асфальтову **ТЕКТУРУ** высочихъ сорѣбѣвъ до покрыванія даждѣвъ, звѣтокъ 10 метрѣвъ □ одъ 2 ар. до 3 ар. 50 кр., **ЛЯКЪ АСФАЛТОВЫЙ** до консервации даждѣвъ тектуровыхъ, **СМОЛУ АНГЛІЙСКУ** бязоводу.

Осушає асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣстнымъ доси въ техницѣ наиболѣше вохкй стѣны въ помѣщеняхъ.

Фабрика выготавлює въ цѣломъ краю своимъ людьми покрыванія даждѣвъ огнетрѣвалу тектурую и ихъ репарациі.

Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ приймає Іосифъ Заплатальскій.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватисъ на нашу часописъ.

Выдавецъ и одвѣчалый редакторъ Иванъ Белей.

Печатъ зъ олоу. Черняковъ.

Зъ друкарнѣ тов. ин. Шевчелъ, кодъ зар. К. Подкарского.

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переплету разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратіи „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта). У Вѣднѣ M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкоуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ за литер. додаткомъ за Границемъ:

а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на чверть рокъ . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь на попередне застереженіе. — Реплікація неопечатанъ вѣдѣль бѣдъ порта.

Подписаніе членовъ констит. 8 кр. а. в.

Оголошеніе принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одною строчкою печатно, въ рубр. „Надсказаніе“ по 20 кр. а. в.

Подписки считаются по 10 кр. бѣдъ стипендія.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

W. Allg. Ztg. доносить, що рада державна має бути скликана на день 28 надоліста. Та сама газета довідуюсь, що правительствомъ думаетъ выступити въ слѣдуючій роцъ въ проектѣмъ заведенія безпосереднихъ выборовъ въ громады сѣльскихъ до рады державной. Програма работы въ радѣ державной має бути вже готова и обнямає мѣжъ иншимъ проектъ закона противъ фальшования поживы, законъ о ремеслѣ будовничѣмъ и управленіе односильнѣ въ жадбвскихъ громадахъ вѣроисповѣднѣхъ.

Угорске правительство завбазало недавно тому правительству сербске, чтобы оно выделяло комисарѣвъ до будовны мосту на Савѣ подѣ Митровицею, которую до будовны мали перевести оба правительства въ той способѣ, що Сербія мала дати $\frac{1}{3}$ а Австро-Угорщина $\frac{2}{3}$ части коштовъ. Тычасомъ сербске правительство доповідло, що не може приступити до будовны безъ правленія скупштини. Одповѣдь та зробила въ Пештѣ немале враждебнѣ.

Мадарскіе газеты Nemzet и Pesti Naplo подають подѣ заголовкомъ: „Россія не надѣ долѣшныи дѣ Дунаемъ“ такую однозначну вѣсть: „Независимо и зовѣмъ тахеню праючу рука Россіи надѣ долѣшнымъ Дунаемъ бѣдъ Одессы ажъ до Сцеция-Кладовы. Доси установленно въ 28 прѣстаняхъ урядникѣвъ бѣдъ плавбы корабельной. Понтоны, котрі тамъ анахотяться, суть такъ устроены, що при ихъ помочи можна на кождѣмъ першѣмъ лѣшнѣмъ мѣсяці поставити мѣсть на Дунаю. Тѣ судна уживаются поки что до перевозу людей и товаровъ, такъ и пр. пароходы „Ольга“, „Соколь“, „Болгарія“ и „Русь“. Бѣтъ таковы одинъ корабель военный зъ подвійною палубою, узброеный двома пушками. Россійскіе офицеры держаться зовѣмъ зъ далека бѣдъ людей, не розмавляють нѣчого о политичѣ, а мѣжъ собою и въ своихъ справозданяхъ уживаются тайного письма. До кѣнця вересня мають на долѣшнѣмъ Дунаю появиться ще два російскіе корабля военны. Тѣ корабля будуть поки что ходити ажъ до Вѣлградъ. Россійскіе агенты слѣдять такожъ пильно за роботами коло Зелѣныхъ ворѣтъ и высылають о нихъ тайныи писемными свои справозданія. Вѣсть ся не здаєть такъ зовѣмъ бути схоплена зъ воздуха. Мы пригадаємо лишь, що вѣдѣнска праця козувала кѣлька разѣвъ вѣсть въ Йесль, що туды переѣзжать російскіе офицеры, котрі мабуть ѣдутъ десь до Сербіи. За тѣми офицерами цезавъ бѣдъка весь слѣдъ и о нихъ не було больше чутокъ. Звѣстно було такожъ, що товариство пароходно плавбы по Дунаю, кн. Гагарина, старалось зреорганизувати свою пароходну службу; була такожъ чутокъ, що оно хоче збѣдѣшити членовъ своихъ корабель и вело навѣтъ споры зъ румунскимъ правительствомъ о закладаніе новыхъ портовъ, хочъ правда, що въ першѣмъ радѣ о порты торговельны. Товариство кн. Гагарина, хочъ приватне, дѣстаетъ запомогу бѣдъ російского правительства, а треба мати и то на увазѣ, що оно въ послѣднихъ часахъ домагалось значнѣйшою запомогу.

Schles. Ztg. доносить зъ достовѣрного жерела ажъ рѣчь певну, що царъ прѣиде дня 10 с. м. до Берлина. Пороблено вже доповідий приготавленія и вызначено офицерѣвъ, котрі мають робити службу при царѣ.

Роздѣлилась великимъ сенсационо поголоска, пѣдѣя котрой Порта порушує повѣли гадку фактичного признаня кн. Фердинанда Кобургского княземъ болгарскимъ. Pol. Corr. одержала зъ кругѣвъ дипломатичныхъ въ Константинополѣ также писемно въ свѣй справѣ:

„На всѣлѣхъ нарадахъ министерскихъ, що одбувались въ послѣднихъ часахъ а въ котрыхъ побѣщъ вел. везира Кіямала-пашѣ бравъ участь министр дѣлъ заграничныхъ Сандъ-паша и президентъ рады державной Аариф-паша, була головнымъ предметомъ нарядъ справа оруженія, котрый Порта хотѣла розбѣслати до державъ въ справѣ Болгаріи. Турецкій мужъ державный не тайли подчасъ нарядъ своихъ поглядѣвъ, що бажанье Болгаріи, чтобы въ якійсь способъ выведовется зъ дотеперѣшного подѣ взглядоу державно-правнымъ неуправильнею ситуаціи, не есть такъ зовѣмъ неоправдане. Въ звязи зъ тѣмъ прийдѣли они до переконаня, що на всякій случай буде лѣпше, коли то бажанье сповнилось-бы въ законной дорогѣ, якъ коли-бъ декий аспирація въ Болгаріи дѣйшла до насильного выбуху, може або имовѣрно противъ волѣ мужѣвъ, що держатъ керму управы въ Болгаріи въ своихъ рукахъ. Во коли бы навѣтъ такий насильный актъ се призналъ Болгаріи бажаного уступку, то все-жъ таки было-бы то приключеніе, котре въ своей доносимости не далось-бы обчислити, а зъ котро-го при теперѣшнѣй констеляціи политичной скористали-бы лишь вороги Туреччины. Министры мали отже

бути того погляду, що пропозиція, якъ евентуально мали предложитися державамъ, повинны стояти на грунтѣ болгарскихъ бажанъ, а тѣми бажаньями суть: признаня кн. Фердинанда княземъ Болгаріи и унія Вѣхѣдно Румелии. Обѣ справы мотивовано вдоволяючими односильными краю, до котрыхъ кн. Фердинандъ въ значной части причинився и у обѣтавану, що Болгарія показалась чинникомъ силы, зъ котрою потреба и мусѣться числѣти. Говорять далше, що зъ стороны турецкой запитувано російскому репрезентаціи, яке становище заняла-бы Россія супротивъ такого оруженія турецкого и що доповідъ вынахъ зовѣмъ въ дѣлѣ дотеперѣшного становища Россіи супротивъ Болгаріи — чому властвѣ не можна дивуватися. Коли однакожъ въ тѣмъ конкретнѣмъ случаю лишь при односторонній згодѣ державъ даясь-бы успѣхъ осягнути, дѣлать залашено высылати оруженія навѣтъ тогда, коли-бъ бѣтъ въ засадѣ узымавъ найвысшу апробату. Але судити не занявъ супротивъ сей справы ще нѣякого становища. Треба однакожъ припускати, що Порта буде что займатися сею справою хочъ не въ найближшѣмъ часѣ. На всякій случай настрѣй Порта супротивъ Болгаріи есть бѣдъ якогось часу дуже дружнѣй а недавна ще неохота дѣянихъ кругѣвъ Порта для нѣйшшою Болгаріи зробила мѣсце поглядѣмъ мужѣвъ державныхъ, доповідѣющимъ политичнѣмъ оглядності султана.

Въ политичныхъ кругахъ змѣнилась дѣлать рѣшучо оцінка въ користь правительства кн. Фердинанда, а вѣсть о евентуальномъ его признано надходить якъ-разъ въ хвилѣ, коли цесаръ Вильгельмъ, вертаючы зъ Атинъ, має вступити а до Константинополя въ гостину до султана. Цесаря буде въ подорожѣ якъ до Атинъ такъ и до Константинополя супроводжати гр. Гербертъ Бесмаркъ, котрый буде мати нагоду зѣйтися зъ мужьями управляючими турецкою политикою, а на тѣхъ взаимныхъ конференціяхъ справа болгарска буде певно предметомъ основнои дискусіи.

Въ звязи зъ сею вѣстѣю стоять такожъ слѣдуюча вѣсть, котору одержавъ Szas зъ Вѣднѣ: „Круги дипломатичны — такъ пишутъ до гагандоу газетъ зъ Вѣднѣ — приписують велику вагу двоумъ фактамъ: околѣшению меморіалу Обручева и дипломатичной корреспонденціи въ болгарской справѣ. Бѣтъ певна рѣчь, що Порта хотѣла взяти инициативу въ справѣ признаня кн. Фердинанда княземъ болгарскимъ. Мотивы Порта суть звѣстны: управленіе новѣе односильнѣ болгарскихъ забезпечало-бы Туреччинѣ певного союзника въ Болгаріи, що для неѣ въ виду можливыхъ запуганнѣвъ въ Сербіи есть дуже важнымъ, а крѣмъ того хотѣла Порта дѣтатуату увагу державъ бѣдъ Крѣтъ и Орменіи. Державы середнои Европы одрадили Порта, чтобы она не робила теперь сего кроку, але не одраджували тѣ дѣлать, мови-бы то снѣ були протѣвны признано кн. Фердинанда, але дѣлать, чтобы не выключати безъ потребы дипломатичнои кампаніи, не вызывати Россію, котра заняла-бы противне становище а могла-бы въ бѣдѣвѣхъ выступити зъ пропозиціями противными интересамъ Туреччины. Тычасомъ выстане, що кн. Фердинандъ занує и что въ краю настали нормальныи двѣосильны. Недостатка формальности не робить теперь вѣянихъ трудностей а Россія вдоволяея удержаніемъ майномъ провозоріи, що потвердѣвъ навѣтъ російскій амбасадоръ Нелидовъ въ Константинополѣ, котрый найбѣльше противился инициативѣ Порта.

Отже тѣ два факты, попереджаючы близкій прѣездъ царя до Берлина, доказують, що Нѣмеччина и Австро-Угорщина хотѣли бути зовѣмъ выгладны для Россіи, але зъ другой стороны жадають отвергнѣ гри что до узброєнѣ и плавбы Россіи а самѣ отверго заявляютъ, що признають станъ рѣчей на Вѣхѣдѣ тревальнымъ Болгаріи зыскала на тѣй кампаніи дуже богато. Ситуація та есть дуже важна супротивъ положенія въ Сербіи, де нѣвъ ведєся сильна агитація противъ Австріи и зъ бѣдѣи могла-бы выйти причина до вѣйшнихъ запуганнѣвъ. Сербія старалась теперь заключити союзъ зъ Черногорію, але навѣтъ и радѣканы мусѣть здержуватися, бо видать, что мають противъ себе Болгарію и Туреччину. Можна уважати за рѣчь певну, что коти по скляканю новой скупштини правительствѣ въ Сербіи укѣнѣлись, правительство австрійскѣе зробить Сербіи поважне представленіе супротивъ тѣхъ агитацій, якъ тамъ ведуться теперь противъ Австро-Угорщини при участіи босаньскихъ и болгарскихъ эмигрантовъ. Все то есть недвоузначно иллюстраціи до подорожѣ царя до Берлина.

Справы краєві.

[Запрошеніе на першу сесію сойму. — Проекты помочи людности, дѣтненной голодомъ черезъ сегодѣшний неурожай. — Реформа ординаціи выборной для 30 большыхъ мѣстъ.]

Маршалокъ краєвий гр. Тарновскій розбѣславъ дня 27 н. ст. вересня до всѣхъ по-

слѣвъ повѣдомленіе о скляканіи сойму краєвого на день 10 н. ст. жовтня. По торжественномъ богослуженію, котре того дня о 11 годѣ рано одбудея рѣвночасно въ латинской катедрѣ и въ архикатедральной церкви св. Юра, наступитъ бѣдѣть сойму о годѣ 12-й въ полудне. Порядокъ дѣяний 1-ого засѣданія має розбѣслати послѣмъ соймове бюро.

Дня 23 н. ст. вересня одбулася въ выдѣлѣ краєвомъ собѣльна нарада одпоручникѣвъ намѣстництва и выдѣлу краєвого при участіи намѣстника гр. Баденского и маршалка гр. Тарновского. Цѣль нарады була: застановити надѣ нѣвѣшнымъ станомъ людности, дѣтненою голодомъ черезъ сегодѣшний неурожай и надѣ средствами, якѣхъ бы треба ужити, чтобы то нещастіе по змовѣ злєхнѣти.

Потазалось, що на засѣвѣ озимѣ и ярѣ и на выживу до 1890 року людности, дѣтненою голодомъ черезъ неурожай и вышѣ нещастія, треба-бы около шѣсть миліонѣвъ зр. Роботы публичны, якѣ ведуть правительство и выдѣлу краєвой, дадутъ людямъ значный заробѣтъ, отже повысшу суму можна значно зменшити.

Въ наслѣдокъ тон нарады выдѣлу краєвой удало до намѣстника зъ просьбою о выхлопотаніи у правительства квоты 900.000 зр., яка есть конечно потребною, чтобы нещастіе не прибрало страшныхъ розмѣровъ. Зъ тон сумы — на гадку выдѣлу краєвого — треба бы 300.000 зр. роздати на безворотный запомоги, а 600.000 зр. призначити на безпроцентный позичкы, котры мали-бы бути зверненѣ въ шѣстохъ лѣтахъ почавши бѣдъ 1891 року.

Рѣвножъ просивъ выдѣлу краєвой намѣстника: выхлопотати у правительства, чтобы податки въ роцѣ 1890-омъ не стягано въ Галичинѣ зъ звычайною жестокостію, але чтобы позволювано слячувати ихъ ратами въ слѣдуючихъ лѣтахъ.

Независимо бѣдъ представленія сѣхъ потребъ, выдѣлу краєвой ще просивъ намѣстника, вѣставити до правительства, чтобы оно постаралось о одновѣдну дотацию выгладѣ субвенціи зъ фондѣвъ державныхъ на будову дорогъ въ тѣхъ околѣностяхъ Галичины, де людямъ грозить нужда и голодъ.

И выдѣлу краєвой удѣлювати буде субвенціи на будову и направиу дорогъ повѣтовыхъ и громадскихъ въ роцѣ 1890-омъ передѣ всѣми потерпѣвшимъ бѣдъ сегодѣшного неурожая повѣтамъ, розумѣсь въ мѣру того, якъ соймъ ухватитъ на ту цѣль фонды. Выдѣлу краєвой вѣставитъ до бюджету на 1890 роцъ: 210.000 зр. на безворотный запомоги на дороги повѣтовѣ и громадскѣ, 20.000 зр. на будову и удержаніе публичныхъ дозѣвѣвъ де сельнѣнѣ и 20.000 зр. яко осыму рату до позичкового фонду дорожного. Фондъ позичковый на будову дорогъ вынеситъ буде въ 1890-омъ роцѣ 170.000 зр.; правда, зъ того фонду удѣлено богато позачѣтъ, але все таки фондъ сей може статися помѣчнымъ людности дѣтненой неурожавѣмъ.

Чтобы мати належну підставу до евентуальныхъ дальшихъ розпорядѣвъ въ той справѣ, выдѣлу краєвой розбѣславъ окружнѣкъ до выдѣль тѣхъ повѣтовъ, котры найбѣльше потерпѣли бѣдъ неурожая, а именно: Бѣхѣвъ, Борщова, Бережанъ, Березова, Бучача, Чорткова, Добромыля, Горлицъ, Городенки, Гусятина, Ярославля, Яворова, Калуша, Камѣнки, Колѣбушова, Коломыи, Кракова, Ланьцута, Львова, Надѣбрны, Ниська, Пѣльзна, Подгаецъ, Перемишля, Перемишлянѣвъ, Рогатина, Рудокъ, Рышова, Скалата, Снятина, Станиславова, Тернополя, Товмача, Вѣлички, Залѣщикъ, Збаржа, Золочева, Жовквы и Жидачева. Выдѣлу повѣтовѣ тѣхъ повѣтовѣ мають найдалше до 15 н. ст. жовтня предложити выдѣлову краєвому отей даты: 1) Довготу и ширину маючон будуватися дороги и выказѣ громадѣ, черезъ котры дорога має ити. 2) Имовѣрный начеръ коштовъ проэктованныхъ работъ. 3) Выказѣ средствъ, якими розпоряджѣусѣ на мѣсци въ повѣтѣ. 4) Чи и якъ суть апараты техничны, на основѣ котрыхъ тѣ работы могли-бы бути переведены. 5) Персоналъ техничный въ повѣтѣ, чи то выдѣлу краєвого чи мѣсцевого староства, котрый могъ-бы бути ужитый до подробного запроэктованія работъ дороговѣхъ а выгладно до вытѣченія на мѣсци и до нагляду, чтобы работы были належно выведенѣ. 6) Чи кромѣ работъ дороговѣхъ, що мали-бы запроэктоватися, не ведуться вже або будутъ вѣстися сего року въ повѣтѣ иншы работы публичны або предпріемства припѣтны, котры можуть такожъ дати заробѣкъ потерпѣвшимъ людности.

Минувшого тыждня дня 26 н. ст. вересня радѣла въ выдѣлѣ краєвомъ анкета надѣ реформѣ ординаціи громадской для большыхъ 30 мѣстъ въ краю, котры, якъ звѣстно, дѣстали новый законъ громадскій (зъ дня 13 марта 1889 ч. 24 В. з. кр.). Анкета одбула два засѣданія, одно подѣ проводомъ д-ра Фр. Смольки, шефа департаменту громадского въ выдѣлѣ краєвомъ, а друге подѣ проводомъ посла д-ра Фрухтмана зъ Стры.

Членамъ анкеты роздано выготавленный въ выдѣлѣ краєвомъ проектъ ординаціи выборной для тѣхъ 30 мѣстъ. За основу того проекту взято ординацію выборчу, задержуючы порядокъ параграфѣвъ, але змѣнивши звыжѣ 40 уступѣвъ и додавши 25 новыхъ постановѣвъ. Найважнѣйшій изъ ново введенныхъ постановѣвъ то отей:

1) Проектъ надає право выбору въ громадѣ, безъ огляду на податокъ, одѣвчальнымъ редакторамъ часописей политичныхъ и науковыхъ; эмеритамъ; учителямъ заведенъ науковыхъ, удержуванныхъ коптомъ громады або краю; женщинамъ признано право голосованія черезъ повномочникѣвъ, мужѣ може голосувати за жѣнку, а не якъ было доси, що жѣнка жѣночѣ зъ мужемъ мусѣтъ даватися заступати черезъ мужа; введено заступство монашѣрѣвъ женскихъ; постановлено, що если реальность есть обтяжена доживѣтьемъ, то доживотникъ вѣвѣтъ въ властѣтелемъ реальности выконують право голосованія черезъ собѣльного заступника.

2) Выбравѣмость до рады мѣской служѣтъ кождому членови громады, маючому право выбора и собѣченныхъ 30 лѣтъ жѣти, а не, якъ было доси, 24 лѣтъ. Не можуть бути выбраны: урядники громадскѣ, вынѣсныи лѣварѣвъ мѣскихъ, дальше особы маючы спѣръ зъ громадою або остачей въ зносинахъ правныхъ зъ громадою яко предпріемствѣ, доставники, посесоры, поки одношеніе то треваетъ и рахунки зъ того одношенія не покѣнѣны.

3) Рѣшѣнѣ выборы має бути оповѣщенъ не на 8, але на 14 дѣвъ на передѣ.

4) При голосованіи мусѣтъ выборець выказатися картою легитимационоу, на котрой комисія посѣдѣтъ, что на ту карту вже бѣдано голосъ и звернено ен выборцевѣ.

5) Выборы до магистрату мають одбуватися аналогично до выборовъ до зверхностей громадскихъ предвѣдѣныхъ въ давнѣй ординаціи выборчѣй. До важности выбору потребно присутности не трехъ четвертыхъ, але двоухъ третѣхъ частей членѣвъ цѣлон рады.

6) Выбѣръ предѣдѣателя до спеціальныхъ справъ людности хрѣстіанской наступитъ, если бурмистромъ выбрано не-хрѣстіанна, въ той способѣ, що хрѣстіанска часть радныхъ, доповнена въ давѣмъ случаю членами хрѣстіанскими, выбранными додатково, буде склякана найстаршымъ зъ вѣку членомъ рады и выбере предѣдѣлемъ.

7) Результатъ выбору магистрату має буга такъ якъ доси выбѣръ зверхности громадской, поданный до вѣдомости политичной власти повѣтовѣй и выдѣлову повѣтовому. Кромѣ того повиненъ бурмистръ зложити подробне справозданіе выдѣлову краєвому изъ переведеныхъ выборовъ, якъ до рады мѣской такъ и до магистрату, и подати результатъ тѣхъ выборовъ, змѣсть и способъ порѣшенія рекламациѣй.

Отее важнѣйшій новостіи введенѣ до проекту ординаціи выборной для 30 большыхъ мѣстъ въ краю.

Анкета на обохъ засѣданяхъ перейшла до §-у 13-ого, а потѣмъ одложила нарады на кѣлька дѣвъ, чтобы члены анкеты могли переслѣдѣвати богатый матеріалъ статистичный о складѣ тѣхъ выборчѣхъ въ большыхъ мѣстахъ, обробленый п. Зискавомъ Гашинскимъ въ краєвомъ бѣрѣ статистичномъ, бо тѣ матеріалы выдаютъ ярке свѣтло на нерѣвнѣсть досѣхчасныхъ кругѣвъ выборныхъ въ громадахъ.

Пытанье, чи подѣлъ выборчѣвъ на три рѣвныи що до скѣлькости оплачуемыхъ податковъ въ громадѣ круги выборчѣй, зъ котрыхъ кождый выбравѣ-бы 12 членѣвъ рады мѣской, має бути задержанный, чи має бути змѣненый и якъ, — того пытанія анкета поны-що не порѣшала.

Якы проекты змѣны подѣношено въ анкетѣ, о тѣмъ розкажемъ другимъ разомъ.

Зъ судової салѣ.

Тайне товариство соціалістичне.

(Дальше.)

Въ дальшихъ зѣзнаняхъ своихъ показувать Вислоухъ, що бѣтъ не опѣкуваея вѣчемъ академикѣвъ; що бѣтъ не доручавъ Климашевскому листу подписаного „централизациѣ“ и что въ листѣ, котрый до него писавъ Михайло есть впрѣдѣ бесѣда о „зарядѣ“ и „группахъ“, але прокураторія схопила тѣ слова и сполучила ихъ пѣдѣла своии вѣдѣми. Въ листѣ тѣмъ есть бесѣда о „зарядѣ“ спѣлки издавничѣвъ“ и о „группѣ издавничѣвъ“, котрой коптомъ выдаются книжки. Зъ молѣбѣю бѣтъ не знаево, знавъ лишь тѣхъ академикѣвъ, що належали до выдѣлу товариствъ а зъ Дублянѣ лишь тѣхъ, що купували Kurjer a Lwow-ski-го. На пытаніе прокуратора, чи Przegląd społeczny, редакovaný редактованнымъ, буга часто конискованный, каже обжалованный: „Всего вышло 18 чиселъ. За Вашого попередника конисковано рѣдко, але за Васѣ дуже часто.“ Вислоухъ признавъ, что есть властѣтелемъ Przysioiela

Іуди і займає його редакцією, що доставляв гроші з Росії для друкарів в Городку через банки і казав, що Михайло Борковський привозив лише для того листи з Росії, що вони на тамошніх поштах часто пропадають. При цьому переслухана Вислоуха заявила прокуратору, що одержав згадуваний вже нами анонімний лист дуже важний для сей справи.

В дальшому ході розправи поставив д-р Лилієн внесення, щоб одчитати метрику хресту Вислоуха і статейку з французької газети Justice, в котрій Вислоуха єсть представлений як чоловік занадто лояльний супротив Австрії. — Опісля одчитано протоколи ревізій у арештованих, деякі листи і т. п. Одчитано також знайдені в редакції Kur. Lwowak-ого статут польско-рускої спілки для Галичини. Статут сей не стояв в ніякій звязі зі сьмим процесом; мало то бути лише товариство для оборони економічних інтересів селян на взор демократичного товариства у Відні. Одчитано також картку Каймашевського, писану в в'язниці, котру ке Стояловский випустив з кишені в канцелярію в'язничий і анонімний лист, предложений прокуратором. В листі тому сказано, що обжалований Б. Вислоух, позбавлений на службі російській (на *zoldzie moskiewskim*) в 1863 р. зрадив повстання і видав в руки російського правительства членів народного правительства, що в 1879 р. організував в Варшаві молодіж, аби єи одтакі видати за юдиний гріш Москві; що 1885 дорогою зрадзі завів кількох соціалістів на шибеницю. Одтакі вихав єи за границю і одержав при допомозі Милковського австрійського королівства, але позбавив же заведів в московській службі, і т. д. Предсідатель трибуналу сконстатував, що перша вже точка в сьм листі єсть неправдива, бо Вислоух мав в 1863 р. лише 8 літ; з метрики сконстатовано, що єи народився в 1855 р. Вислоух назвав сей лист підлого клеветою і до дав, що королівство вибрало єму не Милковський а якийсь Станіслав Левинський.

Опісля одбулося ще таке засідання, на котрому одчитано акти що до ліги польської і деякі манускрипти та листи. На явном засіданні одчитали свідки Платон Костецкий, редактор Gaz. Narodow-он, і Броніслав Коморовский, Gazet-он Lwowak-он, що і їм надіслано з заграниці статуту ліги польської та зв'язний заказаний письма а они кидали їх до коши і не посилали на поліцію. По кількох же менших важних епізодах розправи закончено поступованье доказове а нині одбувається пильове прокуратора і заштитників.

НОВИНКИ.

— В кружку учителів шкіль вищих в Станіславові (разом з Коломєю) на зборах дня 26 н. ст. вересня вибрано предсідателям директором Чачковського, єго заступником директором Вольфа, секретарем проф. Майхровича, єго заступником проф. Кричинського (з Коломиї), касиром проф. Лоркевича, єго заступником проф. Полянського (з Коломиї); а до виступу ввійшли ке Айсельт, проф. Урши і Кубиштал.

— Преосв. єпископ Юліан приїхав передвчера до Львова на повитанье нунція Галімбертіо, а нині одїхав до Станіславова, щоб бути при виборі кандидатів до духовної семінарії. Члени станіславівської капитули повернули вже з своїх відпусток і минулої суботи одбулася консисторська сесія в комплекті.

— Зь Монастирськ доносить телеграфічно дня 30 н. ст. вересня, що того дня рано завалилася церква, будована зь публичних жертв.

— Одгомін по повені. Przegląd помістив таку допис єи надь Свѣчи: Дуже часто подибуюмо по газетах дописи, що доносять о шкодах зь повені зь-надь Висли, Сину, Вислоки і т. п. та сьчас єи читаємо о завязавшихся комитетках, на чолі котрих стоять старости, маршалки і інші впливові особи. Такі комитети стараться не лише о поміч хвалеву для потерпівших але і о поміч на будуче а одержавши підпомогу зь фондів краєвих або правительственных забезпечують бодей по часті найнебезпечніших місць одь будучих повеней. Не подибали ми досі згадки о шкодах, які нанесла рѣка Свѣча, хоч та рѣка майже по року чинить величезні шкоди громадам, положеним надь нею, котрі єсть мов-би за сьвітлом та не знають о том, що можуть ба навіть мають право жадати якогось помічи. Минулого місяця рѣка Свѣча разом зь притокою Сукилемь виступила зь свого великого неправильного русла роблячи шкоду, якої не застали найстарші люди. Через три дні були залити села і мѣстечка: Дѣдушиць, Соколов, Лань, Балічч підорожні і підгінні, Демна, Сулятич і т. д. Вода несла хати, трами, худобу, по селах зойк; бють вь знони, мов-би вже був конець сьвіта; день і ніч вѣсь пильнували і вижидали, коли і у них забере вода хату і цѣле господарство, що дучилось не одному. Але горший видь представився очам, коли опала вода: майже нѣ один господар не може розібрати, де єго луги; вь однім мѣсці вода забрала землю а вь другім нанесла рѣни грубо на двѣ стопи. Бѣдний селянин ще не тільки уважає на се; але далеко страшнѣше для него побачити: зь поля довготы 80 до 100 сажнів теґерь остало лише два сажні, або вь мѣсці, де була кукурудза та просо нині пильне вьгнѣдо рѣка. Тутешні околиці мають дуже мало орного ґрунту, лиш по більшій часті пасовища, що отже не випалила сегодішня посуха, то все майже занесла вода рѣною і бѣдний селянин зь великим трудомь вьзбирає бульбу, фасолі і кукурудзу на тих рѣнках. Висла або Сяна, коли вьлиють, наносять зь собою намулу, котрий на другій рѣк, єли нема повені, вьрідить вь двоє а горські рѣки

нанесуть тільки камѣни і рѣни, що найбѣднѣше стають неужитками а до того ще і меншають, бо все вода забирає по кущиках. А що-ж на се наш громады? Спокойно выжидають слѣдуючого виливу, бо суть безрадні а нѣхто не прийде їм зь помічю. Уже мѣсяць минує а нѣхто не поспытає, чи єи громады єснують. Вправдѣ радили їм, щоб удавались зь просебою до властей о поміч, але они на се одповѣдали: „а хто намь се напише, щоб була яка користь; писарь ледви знає писати, треба пойти 4 милі до адвоката, добре заплатити, збавити част а на остаток хто знає, чи все здасться на шѣ“. Цѣлкомь справедлив выводи, бо кобы яка власть вьзяла зь инициативою до помічи то може-бы був який успѣх. Громады ті, по часті вь стрийскѣ по часті вь жидачевскѣ повѣтѣ, оддалені 3 до 4 милі одь повѣтового мѣста і вь таких громадах рѣдко коли ливьтєся який вищий урядник або достойник. Не гадаємо, щоб хто небудь мѣг не допустити до повені, але прийти зь пѣлого і помічю бѣдним громадамь може власть. Теґерь же багато можна зробити, щоб вькорѣ не счело кѣлька селъ понадь Свѣчею. Теґерь малимь тамаи і малимь фондомь (бо громады самі не спроможуться) можна забезпечити кѣлька селъ одь заглады, та що-ж, нема кому заходитись коло того а не маючи впливових людей, не можна нічого зробити.

— Мещаста пригода. Вь Яворовѣ дня 19 н. ст. вересня найдено вь сѣнях дому Евстахія Британа тѣло дѣвчини Харитини Кулик. Почали слѣдити і показалося, що Харитина, несучи на плечех бульбу вь плахѣ, завязаній підь шия, прибила до євнї і оперла свій тѣларь на отвертій скрини. Цѣлый тѣларь упав до скрини і вьтиснув дѣвчину за собою, при чѣмь задушив єи підчас атаку єпилептичного, бо треба же то додати, що Харитина нездужала на падавицю.

— Вь справѣ злочинства вь Ярославі оджикує Reichswehr вѣс євнї здогады, мов-би вь том злочинствѣ були мотивы политичні.

— Наверненє п. Льва Терлецкого. Kurjer Stanislavowski пише: П. Левъ Сасъ Терлецкий, убитый богословъ, котрий зґолосив вь старостѣ змѣну вѣроисповѣданя православнаго на греко-католицке, одбув церковный обряд сего наверненя дня 12 вересня вь єпископскій кафедрѣ. Обряд довершивь євнї рорло, на порученє єпископа д-ра Пелеша, о. крил. Теод. Шанковскій, мѣщевый парохъ.

— Зернала ч. 18 такь сподобала зѣбь львівска прокураторія, що аж два рази сконстатовала. Третій наклад ч. 18 Зеркала вийде нині.

— Вь Порохоні організуєся сторожа огнева заходомь о Гробельского.

— Двацять два мѣсць ветеринарѣ повѣтовых має основати вь Галичинѣ. Вь р. 1890 обсадились три мѣсця, а одтак вь двоух слѣдующих рокахъ по девять мѣсць ветеринарѣ.

— Оловц сѣвѣчї появились вь Парижі. Такими оловцями можна писати потемки, бо тоґды написані буквы свѣтятся, а при свѣтлѣ тратять свой блескъ.

— Леру, зѣвѣстний аеронавт, що при своихъ продукцияхъ воздушной плавбы уживавъ приладъ до спаданя, упав до моря коло Ревля і утопився. Леру вносился баллономъ кѣлька тысячъ стѣн вь гору, одтакь одѣшавъ приладъ до спаданя і звольна спускался на землю. Приладъ сѣй подобный до парасоля, лише зь верху має отвертї, котрымъ воздухъ выходить а тымъ самымъ зменшася колибанье і можна при спадѣ удержати рѣвновагу. Дня 26 н. ст. вересня при великій участі публики вьзѣлся Леру вь Ревля баллономъ надь берегомъ моря. Воздухъ бувъ спокойний, тому при спадѣ Леру не було небезпечности, хоч все таки кѣлька парохѣв и човенъ кружило по морю, чтобы прийти зь помічю при який пригодѣ. Леру вьзѣлся 4000 стѣн вь гору і одѣшавъ приладъ до спаданя. Наразъ подувъ сильный вѣтеръ одь берега на море і Леру не мѣг удержати рѣвноваги та почавъ прискорено спадати. На кѣлька верстѣ одь берега упавъ Леру вь море зь такою силою, що вода бризнула вь гору на кѣлька сажнів. Здаєсь, що Леру вже вь той хвилі погивъ одь того сильного удару. Парохѣды і човна плыли на ратунокъ, але не могли вьрѣвати скороости вѣтру. Тѣло Леру найдено доперва за два днѣ вь морі. Леру виступавъ по вѣсхъ болшихъ мѣстахъ и вѣсчъ чудовалися єго одважѣ и зручности. Леру зложивъ собѣ зь тихъ вьступѣв гарный грѣш и гадаєть ще лишь продукуватись вь Петербургѣ а одтакъ вернути до Америки до своєй рѣднѣ и вже спокойно проживати свой вѣкъ.

Посмертний — 5 — оновѣстки.

О. Андрей Проскурицкий, приходникъ вь Задубровцахъ, дек. снатиьского, упокоився дня 3 (15) вересня вь 64 роцѣ житя а 38 священства. Вѣчна єму память!

Наука, штука и литература.

— Змѣсть ч. 18 „Зѣр“: За правдою, оповѣданье Олены Пчѣлки, присвячене Галичанамъ-Золотѣчанамъ. — Ярина, стихъ В. Чайченка. — Бѣла панна. — Житѣ-бутѣ, звычай и обычаѣ горского народа. Надь берегомъ моря, перекладъ зь Gue Maupassant а. — Истѣрія литературы рускои. — Библиоґрафія.

— Russisch-deutsches Sprachbuch. Подь такимъ заголовкомъ почавъ выдавати о. д-р Ник. Димитриевичъ, православный капелянъ войсковой у Львовѣ, подручникъ для австрійскихъ офицерѣв до науки російского языка. Цѣле дѣло буде складатись зь чотирѣхъ частей: букваря, грамматики, читанки и словаря. Перша часть, букварь, уже появилась и коштує 1 зр. 20 кр.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Конкурсы. Окружні рады шкѣльні вь Чешановѣ и Станіславовѣ розписують конкурсы на сталі мѣсця учителѣв народныхъ зь речанцемъ до половини падолиста с. р.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 1 жовтня. Цсарь приймаєть зь великою парадю послѣв султана занзибарского, котрі принесли єму вь дарунокъ богатѣ рѣчей зь золота и кости слоновой та зѣровъ.

Былградъ 1 жовтня. Королева була вельми урадована принятємъ жителѣв столицѣ и заравъ донесла о томъ до своихъ, що нарѣл повитавъ єи єнтузіастично, хоч зь официальныхъ кругѣв нѣхто не явился. Вчера вь полудне мала одбутися стрѣча кор. Александра зь матерію, але кажуть, що король не хотѣв безъ дозволу батька видѣтись зь матерію. Королевой склали визиту: Персіяни, Ристичъ, митроп. Михайл, бувний министр Кулюджич и др. Королева поставила єсѣсти вь Бѣлградѣ. Вь сѣй справѣ одбудеся нинѣ парада вь министерствѣ а результатъ єи буде поданый до вѣдомости кор. Миланови.

Парижъ 1 жовтня. Вь копальныхъ вуглѣ вь Монсѣ заноситься зновъ на великій страйкъ.

Карлсбадъ 1 жовтня. Король Миланъ не поѣде до Бѣлграду, бо регентія заявила, що сама дасть собѣ раду; король поѣде зь єднѣ до Швайцаріи а одтакъ до Парижа.

6, 4, комнаты зь принадлежностями. Помешканя кавалерскі. Комнаты и кухню. Стайню и возовню вынаймає заравъ реальности Емilia Бертемилиана Браера, ул. Браеровска ч. 10, вь годинахъ 9—1 и 3—6. 3089 (18—2)

Р. КРИММЕРЪ

Львовъ, Готель Французскій.

Головный складъ вырѣбѣв гумовыхъ

порукає яко спеціальность

дешевше якъ всюды:

Гумовыя плиты
Гумовыя вулжѣ
Гумовыя шнурѣ
Гумовыя пакуники
Гумовыя ператы и скатерти
Гумовыя ходники и роґажки
Гумовыя простирала
Гумовыя калопѣ
Гумовыя плащѣ
Гумовѣ бѣлье
Гумовыя подушки
Гумовыя баллоны и мячѣ
Гумовыя забавки
Гумовыя фартушки
Гумовыя подианки
Гумовыя миски и ванны
Гумовыя чепчѣ
Гумовыя бандажѣ
Гумовыя панчохи
Гумовыя стампили 3121 (6—8)

Опатрунки

Артикулы хирургичні.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подь знаменемъ

„СИРІУСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

оручая добру и выдатну каву спрѣджену безпосередно одь продуцентѣв зь Америкы полудневою.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1.70 зр.

кава палена 1/2 кильо 1.20 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 зр. франко.

Одбирателямъ надь 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тихъ родѣв кавы, котрой оґолошуютъ иши подь назвою моего знамени. Спрѣджену каву просто одь продуцентѣв, що могут доказати, и продаю єи найменше о 30%, дешевше якъ хто небудь. Вь Гамбургѣ и Триестѣ маю на достѣти каву вже лиш зь чѣтвертой руки, а то для того, що процентъ спрѣда гуртовниковъ на мѣсці, той знову гуртовниковъ вь Европѣ, одь тихъ купує комисионеръ, а одь него ажъ купує чѣто звычайно не просто, але черезъ агента мѣщевого або подорожующего. Впрочемъ може кождый самъ перекопаться, чи достане де инде по той цѣнѣ таку каву зь якой що до якості и смаку. 2-27 39—3.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРЫ

Народной Торговлѣ

товариства зарегистрированного зь ограниченою порукою.

Маємо честь запросити П. Т. Членѣв, на Загальні Зборы Народной Торговлѣ, товариства зарегистрированного зь ограниченою порукою, котрі одбудуться дня 23 (п. ст.) жовтня 1889 у Львовѣ вь сали Народного Дому о 4 годинѣ по полудни.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ:

- 1) Справозданье Совѣта управляющего.
- 2) Справозданье и внесенє Комитету контрольного центрального (§§. 34 и 46 статута).
- 3) Означенє высоты марки презещіиной для членѣв Совѣта управляющего на роцъ администр. 1889/90.
- 4) Доповняющий выборъ чотирѣхъ членѣв Совѣта управляющего.
- 5) Выборъ контрольного комитета центрального на роцъ администратийный 1889/90 (§§. 34 и 46 статута).
- 6) Внесенє членѣв товариства (§. 39 ал. 3).

Яко легитимация для членѣв служить книжочка удѣлова.

При томъ повѣдомляєся, що билансъ за 1888/9 выложенъ буде 14 днѣв передь днемъ Загальныхъ Зборѣв вь канцеляріи товариства (ул. Орменська ч. 4, поверхъ 2-тіи) до перегляду членѣв и що на желанье членѣв высылаєся тойже почтою. 3133 (2—3)

У Львовѣ, 24 вересня 1889.

Евгеній Дудневичъ, председатель Совѣта. Иванъ Костецкий, членъ Совѣта.

Альбомъ заслуженныхъ Русинѣв.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна вь товариствѣ „Просвѣта“.

Маріацельскій каплѣ жолудковій.

знаменито дѣлаючи у вѣсхъ недугахъ жолудка.

Незрѣванный при браку апетиту, слабѣсть жолудку, вѣнчюмъ бѣдхъ, квасѣмъ одиканю, кольцѣ, катаръ жолудка, згає, жовтацѣ, одиканю и блюваню, болѣю головы (вели походить зь жолудка), корякъ жолудка, заданю, перетяжню жолудка стравами и напоями. Цѣна флажочки разомъ зь приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Центр.-россылка черезъ антикаря Carl Brady, Kremsier (Моравя). 3135 (1—43)

Осторога! Правдний Маріацельскій каплѣ жолудковій рѣвно фальшуютъ и наслѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флажка бути завінена вь червѣне запованье, заосмотрѣнє вь повѣсхъ марку охоронячу и при кождій флажочкѣ на приписѣ муситъ находиться, ще сѣй приписъ друкований вь печатни Г. Гуса вь Кремерижу.

Маріацельскій пигулки розвѣвляющі.

Одъ лѣтъ уживані зь найбѣднѣшхъ успѣхомъ при заданю и запорѣ пигулки и дѣрабляються теґерь многѣкратно. Треба тому уважати на повѣсхъ марку и на поднѣсѣ антикаря C. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр., рѣлька зь 6 пуделокъ ар. 1. — Бѣли грошѣ пришлєсь напередъ то зь присылкою вольно одь оплаты коштує 1 рѣлька ар. 1.20, 2 рѣльки ар. 2.20.

Маріацельскій каплѣ жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣвляющі не суть потайнымъ лѣкомъ. Приписъ єсть поданый при кождій флажочкѣ и пуделку на способъ ужити.

Маріацельскій каплѣ жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣвляющі можна купити: у Львовѣ вь антикахъ: Якова Байзера, Г. Вломенфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколайца, Якова Пипеса, Ян. Рукера, Кар. Склєпниьского, I. Венюрекого, Ари. Раппапорта; — вь Вѣлѣ у ап. Гросса; — вь Бѣбрѣ у ап. Вальбины Медлдинца; — вь Березанѣ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобаса; — вь Вучачі у антикаря Корнила Левинького; — вь Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — вь Долинѣ у ап. С. М. Трауфельнера; — вь Дрогобичі у ап. Айхмилера, П. Партикевича; — вь Глинянахъ у ап. А. Гельма; — вь Гусятинѣ у ап. Черского, Пякарского; — вь Овѣрній у ап. I. Череминьского, М. Заградника; — вь Озерянахъ у ап. А. Крайньского; — вь Краковѣ у ап. Фед. Вальчака; — вь Камѣнцѣ Струмиловій у ап. Кар. Пипеса, Кароля Пилеского; — вь Количинцахъ у ап. Редера; — вь Мостѣхъ Великихъ у ап. I. Жолниьского; — вь Мельниці у ап. Кроковського; — вь Немировѣ у ап. Предрикскаго; — вь Олєску у ап. А. Кофлера; — вь Перемислянахъ у ап. Омеа. Барановского; — вь Радеховѣ у ап. Ясьевича; — вь Родольф у ап. Людв. Мерзвиньского; — вь Самборѣ у ап. I. Алексєевича, К. Мареша; — вь Сколѣхъ у ап. С. А. Лецьковського; — вь Сокалі у ап. Евг. Высочаньского; — вь Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Палеского; — вь Стрыю у ап. Чальбананого, В. Коморовского; — вь Скалѣ у ап. Ададьб. Ропальского; — вь Турѣ у ап. Ян. Козичького; — вь Тернополі у ап. Леона Файлишманна и Фр. Янгуевича; — вь Золочевѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; — вь Юраївнѣ у ап. Іос. I. Томашевського; вь Зборовѣ у ап. Раппапорта; — вь Збаражѣ у ап. I. Круга — а такожъ по вѣсхъ антикахъ вь Галичинѣ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукає

найпередѣйшій перфумы, тоалеттовій воды,

одзначені медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

именно:

Перфумы: лавинова, фиалкова, розана, рѣведона, копвалевая, Ylang-Ylang, Оропанѣх, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, пажмова, Millefleurs, и т. п. Фляжонки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королеви Марисенки, 2 зр.

Вода варшавска, одзначася дуже приимнымъ, прѣтовымъ запахомъ. Фляжонкѣ меншій 95 кр., большій 1 зр. 80 кр.

Вода левандова, подвойна и вода левандова-амбровѣ, суть згально узнані до розприскуваня вь сальонахъ за-дѣла своего приимного, милого и лабѣдного запаха. Фляжонъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольоньскі, вь кѣлхѣхъ одминыхъ и ро-дѣхъ, передѣл и найпередѣйшѣ. Фляжонки по кр. 15, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склєпахъ: улиці Коперника ч. 3 и улиці Галицка, роґъ Валоовъ Вь Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Вь Чернівцѣхъ рынокъ ч. 2; заравомъ у вѣсхъ перворядныхъ склєпахъ и антикахъ.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часонисъ.

— Не бійтеся, нічого мені не буде; то він лиш так мені знуdivъ. Добре, що вже разъ забрався, найся бльше и не показує.

— Добре, вже бльше не покажесь — бдзвалася Губертина — але то ще не вадить, щоби ты була чмна.

Ангелика вже не могла дожидатися хвилі, коли буде могла забічи до своєї комнати. Тамъ розплакалася гіркими сльозами. Яка-жъ она була щаслива а якъ дуже мусіла страдати! Ёи дорогій милій, бідняка, прець нічого не завинивъ, щоби такъ сумно розставався зъ нею. Але она заклалася на всіхъ святихъ, що буде ёго на смерть любити а вінъ о тмъ ніколи не дзнаєсь.

VIII.

Вечеромъ того дня жалувалася Ангелика, вставши бдъ вечеры, що їй чогось дуже слабо зробилося и пійшла заразъ до своєї комнати. Ёи зворушеніє зъ рана а бдтакъ борба зъ самою собою страшно ёя ослабляла. Лягла на постіль и залилася зновъ сльозами. Сховала головку пдъ накрывало и рада бъ таки була въ своїй розпущі десь зовсімъ пропасти, щезнути, щоби ёи вже разъ не було на світі.

Минали години, настала глуха нчъ, нчъ липнева, тепла, а тяжка духота заходила отвергымъ ёкномъ ажъ до середини. Цілісеньке небо було засіане ясними збрками. Була вже десь одинацята година. Місяць на четвертій квартирі сходявъ ажъ около півночи.

А въ темній комнаті Ангелика все ще плакала и сльозы не переставали литися струями зъ ёи очей. Она кинулась, коли почула, що хтось застукавъ до дверей.

Зробилося тихо а бдтакъ бдзавався якійсь голосъ :
— Ангелцю... серденько... Ангелцю...

Она спбзнала голосъ Губертины, що певно, коли лягала спати, зачула зъ далека єи плачь и зажурена вийшла на пбвъ роздягнена на гору подивитися.

— Ангелцю, ты слаба?

Дѣвча заперло въ собѣ духъ и не бдывалося. Ангелицѣ нѣчого такъ не хотѣлося, якъ лишъ остатися на самотѣ; то бувъ ще найлѣпшій лѣкъ на єи недугу. Для неї була-бы мука, хочъ бы навѣтъ рѣдна мати єи голубила та потѣшала. Она представляла собѣ, якъ тамъ за дверми стояла Губертина, догадувалася, що она жде тамъ боса, бо чула якъ лишъ зъ легка сунула по землі ногами. Проминули вже двѣ хвилѣ а она була певна, що Губертина все ще тамъ стоить, що приложила ухо до стѣны и що красными своими руками придержує на собѣ свитину, котру лишъ накинула на себе.

Коли Губертина не могла навѣтъ бддыху дѣвчини дослухатися, не важилася вже дальше добуватися. Она була переконана, що хтось заводивъ; але може дѣвча тымчасомъ заснуло, такъ на що-жъ єго будити? Постояла ще хвильку; смутокъ донѣки налягъ и на ню, бо она вже трохи чогось догадувалася та и єи серце обгорнула якась велика пристрасть. Наконець рѣшивлася пбйти, зъ бдки прийшла; она мацала руками на кождѣмъ мѣсци, де знала, що єсть закрутъ на сходахъ и збйшла на долину, а середѣ глухой ночи чути лишъ було шелестъ, якій она робила, ступаючи по землі босыми ногами.

Тымчасомъ пбднялася Ангелика и стала надслухувати. Всюды було такъ тихо, що могла зовсѣмъ добре розпбзнати, якъ тамъ хтось ступавъ босою ногою на самъ край кожного ступеня. Чула, якъ на долинь бдомкну-

лись дверь ђдъ комнаты, и ђдтакъ заперлися. Опѡселя доходявъ до еи ушей лишь якійсь невыразный шепѡтъ; то певно родичѣ говорили зъ собою о тѡмъ, чого ба-жали а чого побоювалися. И той шепѡтъ не втихавъ, хочъ родичѣ певно були полягали и погасили свѣтло. Ще нѣколи не доходила до неи въ сѣмъ старѡмъ домѣ такъ выразно бесѣда середъ ночи. Звычайно засыпiała Ангелика ђдъ разу, такъ, якъ то спяться лишь молодому; она не чула наватъ, якъ часомъ щось трѣсло въ хатѣ. А теперь, коли въ нѣй розгорѣлась пристрасть, то десь и сонъ подѣвсє, ѣй здавалося, що цѣлый дѡмъ, тужить зъ любви. А хибажъ и Губерты не сплакали неразъ нишкомъ, що они на дармо такъ голубляться, бо пропала вже надѣя, що ихъ Господь поблагословить дитинкою. Она того не знала, догадувалась лишь, що тамъ на долини пѡдъ нею обое супруги не спали и въ горячѡй любви та слѡзахъ все ще дѣлились безконечнымъ, непорочнымъ щастьемъ першихъ давъъ своего подружя.

Коли такъ сидѣла на постели, здавалось ѣй, що цѣла хата дрожить та стогне. Она не могла вже вытрити-мати и мусѣла зновъ сплакати дрѡбными слѡзами; але теперь поплыли она вже тихцемъ и рѣсєнї та теплї якъ та кровь въ еи жилахъ. Одна одинока гадка не могла ѣй ђдъ самого ранка зѡйти зъ головы та мучила цѣлу еи душу: чи се добре она зробила, що такъ обѡйшлась зъ Фелисїяномъ, що ђдправила его ђдъ себе выкликавши въ нѣмъ гадку, що мовъ то она его не любить и вразила его тымъ мовъ-бы ножемъ въ само сердце? Она-жъ прецѣ его любила а то завдала ему и собѣ тѡлько муки. На що-жъ такъ страшной муки? Хибажъ святї жадають того, щобы ридати? Хибажъ св. Агнїи стало-бы того жаль, що она щаслива? Она не могла вже успо-

ковитися. Коли давнѣйше дожидала того, що мавъ до неѣ прийти, представляла собѣ все такъ красно: ѡнъ зъявится передъ нею, она заразъ его спѡзнасть и обое сполучаться зъ собою на вѣки та пѡдутъ разомъ черезъ цѣле житъе. Теперъ ѡнъ вже зъявився — а одно и друге плакало, бо на завсѣгды зъ собою розлучилися. Що мало то все значить? Що такого сталося? Хто-жь казавъ тѣй присягати на то, що буде его вѣчно любити а нѣколи ему того не скаже?

Але найбільше мучило Ангелику то, що она була всему виновата, бо була злобна. Може то въ нѣѣ ѡдозвалася зновъ та недобра натура, якъ тогдѣ, коли ще була дитиною. Она ажъ зжахнулася, коли собѣ теперъ нагадала, якъ то она була рѡвнодушна, для Фелисіана, зъ якою злобою приняла его и якъ тѣшилась зъ того, що здобулася на таку хитрѡсть, щоби викликати въ нѣмъ фальшиве о собѣ понятъе. Зъ ѣи очей полились ще рѣснѣйшѣ слѡзы, въ серци ѡдозвався якѣсь невысказаный, безконечный жалъ на видъ тоѣ муки, яку она ему заподѣяла, мимо своѣи волѣ. Тѣй здавалося, що ѡнъ стоить передъ нею, що ѡдвернувся и хоче ити, она видѣла его сумне лице передъ собою, якъ блудивъ очами и якъ ему тряслися руки; въ своѣихъ гадкахъ поступала она за нимъ ажъ на улицю и здавалось тѣй, що видить его, якъ ѡнъ блѣдый поступаѣ непевнымъ крокомъ а зъ его розравленного серця ажъ кровь капаѣ. Де ѡнъ теперъ перебуваѣ? Може лежить въ горячѣй и загибаѣ? Ажъ руки ломила зъ розпуки, коли подумала, що не маѣ способу, щоби зло направити, якого наробила. Сама на себе лютила на гадку, що маѣ лишити его и дальше въ тыхъ мукахъ. Ахъ, якъ же радо була бы пригорнула его до серденька, якъ радо хотѣла бы була зробити его заразъ щасливимъ.

Було вже около півночі. місяць ще не висунувся бувъ на небѣ зъ-поза високихъ деревъ въ єпископськомъ городѣ, въ комнатѣ було темно. Ангелика склонила голову на подушку и не думала вже объ нѣчѣмъ, рада була заснути; та що-жъ коли сонъ єи очей не брався, зъ-підъ замкненихъ повѣкъ протискалися сльози. Стала зновъ роздумувати, пригадала собі на фіялочки, що нашла ихъ була двѣ недѣлѣ тому назадъ на балконѣ підъ окномъ, коли вечеромъ зайшла була до своєї комнаты. Що вечера знаходила ѳдтакъ китичку фіялківъ. То певно викидавъ ихъ Фелисіанъ на гору зъ Маріиньского поля, бо и пригадала собі, що разъ розказувала єму, що лишъ фіялки мають таку силу для неї, що можуть єи успокоити а ѳдъ всѣхъ иншихъ цвѣтківъ то єи голіва страшно розболіє. То таки ѳнъ хотївъ, щоби ѳй ѳдъ фіялківъ солодко и здорово спалося та снилося мило. Китичка, котру нашла сегодня вечеромъ стояла таки коло самої подушки. Оть и прийшло ѳй на гадку поставити єи коло себе, она притулила єи до личка и дѣйстно стала трохи спокѳйнѣйша ѳдъ єи запаху. На конецъ перестали ѳдъ фіялківъ и сльози котитись ѳй зъ очей. Она все ще не спала а лежала лишъ спокѳйно середъ того запаху, що розходився доокола неї; она чулася щасливою, що вже успокоилася и лежала тихенько а душа єи лѣтала ажъ по підъ небеса.

Наразъ взяла єи сильна дрожъ. Выбила якъ разъ дванацята година. Коли отворила очі, ажъ зачудувалася, якъ побачила, що ясне свѣтло облило цѣлу комнату. Місяць пѳдоймався поволи зъ-поза деревъ а ѳдъ него ажъ гасли зѳрки на блѣдѣмъ небѣ. Черезъ ѳкно було видно, якъ свѣтилася въ бѣлявѣмъ свѣтлѣ цѣла апсѣда катедры. То ѳдъ неї ѳдбивалося свѣтло, що на досвѣтку озарило було бѣлявимъ свѣтломъ цѣлу комнату. Бѣлїй

тѣ стѣны та бальки, ба, и цѣле то бѣле мѣсеце здавалося
ѣй якимсь бѣльшимъ, якимсь просторнѣйшимъ, нѣбы
крѣзь сонъ. Она спѣзнавала ще тѣ самѣ старѣ мебѣ
зъ почорнѣлой дубины, то була та сама шафа, та сама
скриня, тѣ самѣ стѣлцѣ зъ полыскуючими берегами
рѣзбы, лишъ еи постѣль широка та велика якъ у якои
королеви, здавалася ѣй своими крутыми стовпами и
своимъ балдахиномъ зъ рожевого катуну ще бѣльшою.
Свѣтло мѣсяця такъ обливало цѣлу постѣль, що ѣй зда-
валося, якъ коли-бъ она уносилася десь ажъ пѣдъ не-
бомъ на яснѣй хмарѣ, котру несла громада якихсь не-
видимыхъ ангелѣвъ. Черезъ хвилинку здавалося ѣй, що
все доокола неи ходитъ. Одакъ вже привыкли еи очи
до того свѣтла, еи постѣль стояла якъ и давнѣйше мѣцно
на своѣмъ мѣсеци а она лежала на нѣй спокѣйно горѣ-
лиць, лишъ очи еи блукали по тѣмъ мори свѣтла а на
еи вогняхъ губахъ лежали фіялки.

Чого жъ она чекала? Чому не могла спати? Теперъ
уже мѣркувала она дуже добре, що на когось чекае.
Перестала вже плакати, бо бнѣ мавъ прийти. Она такъ
ясно то перечувала, що вже и сонъ еи не брався; му-
сѣло конче такъ статися, якъ вѣщувало еи серденько.
Онъ мусѣвъ прийти, бо мѣсяць свѣтивъ ему до неи,
бнѣ зѣйшовъ скорше, щоби ще на досвѣтку имъ при-
свѣтити. Комната такъ була ясна, якъ коли-бъ хто о-
бивъ еи бѣлымъ оксамитомъ, они могли-бъ отже одно
другого видѣти. Она встала и одягнулася взяла на себе
просту бѣлу одѣжъ, ту саму мушлянову сукню, що
мала на собѣ, коли ходила на прогулку до замку Гот-
керѣвъ. Навѣтъ не поправила собѣ волося на головѣ,
лишь розвустила его долѣ плечима. На босѣй ноги надѣла
выстуцѣ и такъ чекала.

Ангелика не знала ще въ сѣй хвили, зъ ѣдки бнѣ

надійде. Вилѣзти до неї не мѡгъ, але они мѡгли-бъ все такї побачитися: она була-бы на балкѡнѣ а ѡнъ стоявъ бы на Марїиньскѡмъ поли. Она поки що услѣла, якъ коли бъ мѣркувала, що не придасться на нѣщо ставати у ѡкнѣ. А впрѡчѡмъ чому не мавъ-бы ѡнъ и крѡзь стѣну прийти до неї, якъ то стоять въ побожныхъ оповѣданяхъ? Она чекала. Але она не чекала сама, бо знала, що коло неї стоять всѣ святї дѣвицѣ, котрї о-кружали єї бѣлою хмарою ѡдъ самѡи єї молодости. Они неслись до неї на бѣлыхъ лучахъ мѣсяця, выходили до неї зъ таємничихъ деревъ єпископського города зъ синихъ примурѡвъ и зъ глухихъ кутякѡвъ катедры, де проживали середъ цѣлого лѣса стовпѡвъ. Зъ всего, що їй доокола було знакове и любе, зъ Шевроты, зъ вербѡ, зъ травицѣ чуло молоде дѣвча, якъ до неї ѡдзѣ-валися єї мрѣѣ, єї надѣя и бажанье; она перенесла на нихъ всѣ свои мрѣѣ, щоби мати ихъ що дня передъ очима, а теперъ тї мрѣѣ залѣтали ѡдъ нихъ до неї. Ще нїколи не говорило до неї такъ виразно голосѡмъ Невидимого, їй здавалося, що она чує голосъ ажъ зъ там-того свѣта; середъ парної и тихой ночі чула она, якъ щось легенько шелестить и їй здавалося, що то такъ сунесе по землї рѣза св. Агнїи, котра стає коло неї яко хранителька єї тѣла. Ажъ лекше стало їй на души, коли подумала, що и св. Агнїя станула коло неї зъ дру-гими святими. Такъ чекала она.

Минали хвилѣ за хвилями. Ангелика сама не знала, якъ довго могло то бути, але їй здавалося зовсѣмъ при-роднымъ, коли побачила, що Фелисіянъ иде. інъ выхо-пився черезъ поруче на балкѡнѣ. Ђго росла постава зазначилася остро на яснѡмъ тлѣ. інъ не вѡйшовъ до комнаты, лишъ пристауъвъ въ ѡкнѣ.

— Не бѡйтеся... То я, я прийшовъ до васъ.

Она и не боялася, бо все сталося такъ, якъ она собѣ думала.

— Вы вылѣзли сюды по балькахъ, правда?

— А вже-жь, що по балькахъ.

Она ажъ усмѣхнулась, що ѓнъ такъ легко мѡгъ вылѣзти. ѓнъ выдобувся насампередъ на пѡддаше надъ дверми, ѓдтакъ дѡстався на вязанье, що кѡнцями спочивало на пѡдвязи, а зъ ѓдси вже безъ великого труда вылѣзъ и на бальконъ.

— Я васъ дожидала, зайдѣть ближе!

Фелисіянъ, що доси, якъ той шаленый, силомѡць хотѣвъ дѡстатися до неи, не рушився и зъ мѣсяця; ѓдъ неспѡдѣваного щастя ставъ якъ безъ памяти. Та и Ангелика стала вже теперь добре понимати, що святѣи не заказують ѣй любити, бо ажъ чула якъ и они вытають его легенькимъ, мовъ той подувъ ночи, усмѣхомъ. Якъ же могла она бути такъ нерозумна припускати, що св. Агнѣя буде на ню за то гнѣватися. Та свята мучениця ажъ яснѣла коло неи ѓдъ радости а чувство тои радости мовъ легѡтъ двоухъ великихъ крылъ сплывало на ню ѓдъ головы ажъ до нѡгъ. Всѣ, що погибли зъ любви, брали участь въ мукахъ святыхъ дѣвиць и блукали середъ теплыхъ ночей, чтобы невидимо стерегти еи нѣжнѣи чувства любви.

— Зайдѣть ближе, я васъ дожидала!

Фелисіянъ поступился непевнымъ крокомъ. ѓнъ постановивъ собѣ, що она мусить его бути и що всякій крикъ еи здушить въ пристрастныхъ своихъ обнятияхъ. Коли-жь почувъ, якъ она теперь до него миленько промовила, коли вѡйшовъ въ бѣлу якъ снѣгъ комнату, зъ котрой ажъ вѣяло невинностею, то его сердце стало ще чистѣйше, якъ у неи, а зъ него зробилась покѡрна дитина.

Онъ поступився три кроки напередъ. Наразъ почавъ трястися и припавъ бддалѣкъ бдъ неи на колѣна.

— Охъ, кобы вы знали, якй страшнй перетерпѣвъ я муки! Я ще нѣколи такъ не страдавъ, якъ теперъ, думаючи, що вы мене не любите — нема въ свѣтѣ нѣчого якъ той бблъ!... Водѣвъ-бы скорше все стратити, волѣвъ-бы терпѣти наиббольшу нужду, згинути зъ голоду або хочъ-бы и живцемъ гнити! Ще одного такого дня, въ тѣй страшнѣй муцѣ, що такъ палить серце, я бы вже не переживъ, я бы вже не вытримавъ, коли-бъ знавъ, що вы мене не любите!.. Змалуйтеся надѣ мною, не мучте мене!...

Онъ взявъ великй жалъ а все-жъ таки слухала его мовчки, хочъ дуже, дуже була щаслива.

— Чи-жъ вы мали серце такъ зб мною нянѣ зъ рана розставатися?! Я думавъ що вы стали для мене ласкавѣйшй, що вы мене зрозумѣли, а вамъ було такъ само байдуже, якъ и першого дня. Вы обходилися зб мною, якъ зъ першимъ лѣпшимъ чоловѣкомъ, що приносить вамъ роботу, и якъ бы лишъ, щобъ мене мучити розпытували про байдужнй, про звычайнй рѣчи. Я на сходахъ спотыкнувся, бѣгъ чимъ скорше улицею, бо боявся, що вже не выдержу и заллюся сльозами. Коли я входивъ до своєї хаты, здавалось менѣ, що прийдеся удушити, коли въ нѣй замкнуса... Я выбѣгъ на поле, пустився туды на ослѣпъ, то сею, то тою улицею. Уже и нѣчь була настала а я все ще бѣгавъ то сюды, то туды, якъ шаленый. Куды не пустився, мука мене не попускалася, страшно палила. Такъ оно вже на свѣтѣ, що любя—згуба... Ось тутъ вы нбжъ уткнули а бнъ впирається менѣ чимъ разъ глубше въ груди.

Онъ збтхнувъ глубоко згадавши про то, що протерпѣвъ.

— Страшай бѣль кинувъ мною до землѣ и я лежавъ цѣлыми годинами въ травѣ, якъ та деревина, що ен вырвала буря зъ корньемъ... Крѣмъ васъ не було вже для мене нѣчого бѣльше на свѣтѣ. Коли я подумавъ що вы не будете моєю, то радъ бы бувъ смерть собѣ зрѣбати. Ноги западались пѣдо мною и дуръ головы брався... Ось чому я до васъ назадъ вернувся. Самъ не знаю, якъ я сюды зайшовъ, зъ ѡдки я тутъ взявся. Простѣть менѣ, але я бувъ-бы въ силѣ и дверѣ выважити и въ бѣлый день сюды полѣзти.

Ангелика сидѣла въ тѣни. Онъ стоявъ передъ нею на колѣнахъ въ повнѣмъ свѣтлѣ мѣсяця и не бачивъ, що она розпадаючись зъ жалю въ любви ажъ збѣднѣла и такъ була зворушена, що и слѣвця не могла промовити. Онъ все ще думавъ, що она немає сердца до него и зложивъ ажъ руки.

— Уже давно тому, коли я васъ тутъ одного вечера въ сѣмъ ѡкнѣ першій разъ побачивъ. Вы здавались менѣ лишь якъ щось яснѣючого, я ледви бувъ въ силѣ розпѣзнати черты вашего лица а все-жъ таки я видѣвъ васъ, я собѣ васъ такою представлявъ, якою теперь бачу передъ собою. Мене бравъ великій лякъ, я снувався довго цѣлыми ночами и не мавъ ѡдваги зѣйтись въ день зъ вами... Менѣ любо було глядѣти на васъ хочъ бы лишь якъ на якусь таємничу появу, найбѣльшимъ моимъ щастьемъ було роздумувати о васъ якъ о якѣйсь незнакомѣй, зъ котрою я нѣколи не познакомлюся.. Коли я пѣзнѣйше довѣдався, хто вы, то вже я не мѣгъ выдержати, щобы не розвѣдати про ту, котру я доси, якъ бы лишь въ снѣ бачивъ, не мѣгъ выдержати, щобъ еѣ не пригорнути до себе... Зъ той поры стала мене палити тотъ жаръ. Она ставала бѣльша за кождымъ разомъ нашої стрѣчи. Чи прывагуєте собѣ, якъ то мы стрѣнулися пер-

шій разъ тамъ на поли того рана, коли то я оглядавъ окно въ катедрѣ? Я ще нѣколи не бувъ такій змѣшаний, якъ тогдѣ; вы мали чого смѣятися зъ мене... А пѣзнѣйше я васъ неразъ налякавъ, то все була моя нерозвага, коли я не дававъ вамъ спокѣйно заходити до вашихъ бѣдяковъ. Та що-жъ було дѣяти, коли я тогдѣ вже не мѣгъ самъ надъ собою запанувати, я бувъ боязливій и лякався одтакъ того, що самъ зробивъ... Коли я зайшовъ бувъ до васъ замовити митру, гнала мене якась внутрѣшня сила, я самъ бувъ-бы на то не зважився, бо знавъ, що вамъ то не сподобавсь... Чи вже знаєте теперъ, що за погана зъ мене душа? Не любѣть мене, але позвольте хочъ, най я васъ люблю. Чи вы будете для мене холоднѣй, чи злобнѣй, менѣ все одно, я не перестану васъ любити; лишъ щобы васъ видѣти, безъ всякої надѣѣ, лишъ для самой розкоши, щобы лежати, якъ теперъ, при вашихъ ногахъ.

Его стали вже майже сили опускати, ѳнъ стративъ ѳдвагу и замовкъ, бо не знавъ вже, що ще сказати; щобы ен порушити. Ѳнъ не бачивъ, що она усмѣхалася, що ен губы укладалися чымъ разъ бѣльше до побѣдоносного смѣху. Якій же простодушный, якій повный вѣры бувъ той дорогій для неѣ муштина. Ѳнъ благовъ ен такъ широко и пристрастно зъ цѣлого сердца, мовъ бы то она сама такъ стояла на колѣнахъ передъ мрѣями своѣѣ молодости. А она, она сидувалася, щобы его вже нѣколи не бачити, она заклѣлася, що буде его любити, але ѳнъ не смѣѣѣ о тѣмъ нѣчого знати! Настала зновъ глубока тишина, и святѣй певно не боронять такъ любити. Она побачила, що поза нѣмъ щось задрожало, то свѣтло мѣсяця пересунулося на помѣсть въ комнату. Якійсь невидимый палець, певно ен хранительки, спочивъ нѣбы на ен устахъ, мовъ бы увѣльнявъ ен ѳдъ присяги.

Она могла вже теперъ говорити, могла все розказати, чимъ наповнила єи грудь всемогуча любовь.

— Ахъ, правда, пригадую собѣ, пригадую...

Въ Фелисіяна ажъ духъ вступивъ ѡдъ сего звѣного голосу; ѡдъ того голосу повѣяла якась чародѣйна сила, бо чимъ бѣльше ѡнъ вслухувався въ него, тымъ що разъ бѣльше росла єго любовь.

— Ахъ, правда, пригадую собѣ, якъ то вы менѣ разъ въ ночи показались. Першого вечера вы були такъ далеко ѡдъ мене, що я глухій шумъ ѡдъ вашихъ кроківъ не могла собѣ нѣякъ пояснити. Ѡдтакъ змѣркувала я, що вы мусѣли той самый бути; опѣсля видѣла я лишь вашу тѣнь, ажъ одного вечера я васъ таки зовсѣмъ побачила, то була чудно ясна нѣчь, така, якъ ось бы и нинѣ. Вы высунулися поволи на передъ, зовсѣмъ такій, якъ я васъ вже ѡдъ многихъ лѣтъ сподѣвалася... Я пригадую собѣ, якъ я роземѣялася, хочъ и на силу хотѣла здержатись ѡдъ смѣху, коли то вода въ Шевротѣ вхопила сорочку, а вы скочили до воды и єи вытягнули. Пригадую собѣ, якъ то мене лютило, що вы менѣ ѡдбিরали мовхъ бѣдныхъ и тѣлько давали имъ грошей, що они ажъ могли собѣ подумати, що зъ мене якась скупа. Пригадую собѣ, якъ то я була налякалаєя того вечера, коли мусѣла втѣкати передъ вами полемъ босыми ногами... Правда, правда, я то все собѣ пригадую, все пригадую...

Єи кристалеовый голосъ ставъ на єю послѣдву згадку якось мутвый, немовъ она зновъ почула слова: „Я васъ люблю.“ А ѡнъ слухавъ єи, слухавъ въ райскѣй розкоши.

— Правда, що я зъ вами таки погано обѣйшлася. Мѣй Боже, коли жъ чоловікъ такий дурный, коли нѣчого не знає! Чоловікъ зробить неразъ щось, що ува-

жає конечнымъ, боится, чтобы не похививъ, коли пѣде за голосомъ своего сердца. Кобы то вы лишь знали, якъ мене совѣсть гризла, якои я зазнала муки дивлячись на вашу муку!... Я не въ силѣ вамъ того розказати, хочъ бы и хотѣла. Коли вы пришли за взѣрцемъ святой Агніи, я такъ тѣшилась, що ажъ не знала, що собѣ робити, коли подумала, що можу щось для васъ зробити; ѡтакъ стала сумнѣватися, що вы ще коли прийдете. Правда, я удавала що днѣ трохи байдужну, якъ бы хотѣла васъ подразнити, чтобы вы до насъ не заходили. Чи вже не можна иначе, якъ хибѣ лишь робити себе нещасливою? Я була-бъ приняла васъ зъ отвертыми руками а въ менѣ ѡдзвувалася якась друга женщина, що тому противилась, що боялася васъ и вамъ недовѣряла, що тѣшилась зъ того, що васъ непевнѡсть буде мучити и котрѡй здавалося, що она за-для якогось давнои и давно забутои причины мусить зъ вами поперечатись. Въ тѡмъ то и дѣло, що я незавсѣгды добра, въ менѣ борются якійсь двѣ непонятнѣ натуры... А що найгѡрше, що я мусѣла зъ вами о грошехъ говорити. Ой, тотѣ грошѣ! Ще нѣколи менѣ на грошехъ нѣчого не залежало; правда, я хотѣла-бы ихъ мати и цѣлыми мѣшками, але лишь чтобы мати ту радѡсть сипати ними до вподобы якъ дощемъ. Зъ ѡднѣй прийшла менѣ охота выставляти такъ саму себе на помовку? Вы чейже вже не будете гнѣватись на мене?

Фелисіянь лежавъ у єи вѡгъ. Онъ пѡдсунувся на колѣнахъ ажъ до неѣ. Єго неспѡдѣване щастье не знало вже границѣ.

— Мое ты дороге, мое неоцѣнене, красне и добре серденько — прошептавъ онъ — чудо не доброто! Самъ твоѣй ѡддыхъ вылѣчивъ вже мене! Самъ вже не знаю, чи я коли страдавъ... То вы повиннѣ менѣ простити,

бо я мушу признатися вамъ, мушу вамъ сказати, хто я.

Ажъ теперъ змѣркувавъ ѓнъ свѣй клопѣтъ подумавши, що годѣ ему вже буде и дальше таятися, скоро теперъ отверто скаже, хто ѓнъ. То було доси зъ его стороны несовѣтно. Мимо того не хотѣвъ ѓнъ черезъ хвильку говорити, бо ажъ страхъ взявъ его, що може ви утратитъ, коли она довѣдаєсь, хто ѓнъ, и длятого стане журитися о свою будучнѣсть. Она чекала умысно, щобы ѓнъ говоривъ; то зновъ ѓдозвалась въ нѣй злоба, хочъ зовсѣмъ мимо ви волѣ.

— Я не сказавъ правды вашимъ родичамъ — промовивъ ѓнъ такимъ голосомъ.

— Я то знаю — ѓдозвалась она усмѣхаючись.

— Нѣ, вы не знаете и не можете знати, бо и зъ ѓдки-жъ вамъ знати всю правду... Не думайте, що я справдешный маляръ, я такъ лишъ зъ власной охоты малюю на склѣ.

Она чимъ скорше стулила ему губы рукою и не дала дальше говорить.

— На що менѣ тоє знати? Я ждала на васъ и вы прийшли. Чого-жъ менѣ бѣльше?

Ѓнъ не говоривъ вже дальше, мала ручка на его губахъ ще збѣльшила его щастье.

— Я все то довѣдаюсь пѣзнійше, коли часъ на то приде... Впрочѣмъ вѣрте менѣ, що я все знаю. Вы прецѣ найкрашій, найбогатшій, найблагороднѣйшій, бо такимъ я собѣ васъ представляла въ своихъ мрѣяхъ; я буду длятого спокѣйно ждати и знаю, що все такъ буде... Вы той, котрого я сподѣвалась и я ваша...

Ще разъ притихла, бо лишъ урываными словами могла говорити. Та и не ѓдъ неи неслись ѓдъ слова, то ихъ пѣдшентували нѣй величава нѣчь та широке, зористе небо, старій дерева и глухе старе камѣнье, що тамъ ѓд-

далѣкъ сномъ вѣчнымъ дрѣмало; до неї промовлявъ тихенько и голосъ еї подругъ зъ побожныхъ оповѣданъ, що наповнявъ цѣлый воздухъ. Ще лишъ одного слова не сказала, того слова, котре бѣльше значило якъ еї дожиданье, якъ поява милого и якъ бѣлшаюча жара першої стрѣчи. А то слово носилося середъ ясно освѣтленої комнаты мовъ та ранна птиця на блискучихъ крыльцяхъ, що підлѣтає до виходячого сонця.

— Я васъ люблю!

Ангелика підняла руки и опустила ихъ на колѣна. Она вже его була. А Фелисіянь згадавъ той вечеръ, коли то она ему такъ чудесною здавалася, якъ бѣгла босо черезъ поле, що ѡнъ ажъ пустился за нею на здогѡнъ и шепнувъ їй до уха: „Я васъ люблю!“ Ѣнъ змѣркувавъ добре, що и она ему, лишъ ему, хоче тими самими словами ѡдповѣсти: „Я васъ люблю!“ що той вѣчный голосъ выйде вже зъ самої глубины еї сердца.

— Я васъ люблю!... Возьмѣть мене зъ собою, ведѣть куды хотите, я вже ваша.

И она припала идъ ему цѣлою душею, ѡддалася ему зо всѣмъ. Въ еї груди загорѣлся огонь, що тлѣвъ въ нѣй ѡдъ самої уроды. Она вытягнула руки, якъ коли-бъ за чѣмсь шукала, головка тяжко повисла їй на плечахъ. Коли бъ ѡнъ бувъ розложивъ руки, она була бъ припала ему до грудей, бо не знала, що зъ нею дѣется, такъ кровь въ нѣй заграла, найрадше таки була-бъ въ нѣмъ розпилилась. А ѡнъ, що прийшовъ, щобы еї таки силою собѣ забрати, ѡнъ ажъ трясся въ своѣй невинної пристрасти. Ѣнъ взявъ еї легенько за руки и зложивъ охрестъ на еї невинну грудь. Черезъ хвильку глядѣвъ їй въ очи и не важився навѣтъ притулити своихъ устъ до еї волося.

— Вы мене любите а я васъ люблю.. Ахъ яка-жь розкôшь звати, що єсть душа, що тебе любити!

На разъ стали они неспоко́йний и опам'яталися. Що таке сталося? Они побачились въ яснôмъ свѣтлѣ, котре ажъ за очі ловило; свѣтло мѣсяця ставало якось нѣбы яснѣйше, то починало вже свитати. Понадъ деревами въ владичôмъ городѣ пересунулась рожева хмарка. Що? То вже свитає? Они ажъ налякалися и не могли зрозумѣти, що такъ кôлька вже годинъ зъ собою перебе-сѣдували. А все ще таки нѣчого собѣ не розповѣли, та-жь ôнъ тôлько ще мавъ йти розповѣсти!

— Ще хвильку, ще одну хвильку!

Вже робився день, небо зорѣло ясно, теплий ранний воздухъ заповѣдавъ горячій лѣтний день. Зôрки почали одна по другôй пригасати а зъ нами щезали и всѣ марева, зъ лучами мѣсяця зникали и єи невидимѣй пріятелики. Въ свѣтлѣ молодого дня выдавалася комната ще лишъ бѣлою ôдъ своихъ бѣлыхъ стѣнъ и балкôвъ и майже порожною, хочъ въ нѣй стояли меблѣ зъ почорнѣлои дубины. Зъ поза ôдхиленои заслоны лѣжка видко було розкинену постѣль.

— Ще хвильку, ще одну хвильку!

Ангелика пôднялася и почала наставати на Фелісіяна, щобы ôнъ вже ишовъ. Ôдъ коли стало свитати, почало йти въ головѣ ходити якъ въ млынѣ; коли споглянула на постѣль, робилось йти ще маркотнѣйше. Йти здавалось, що зъ правого боку почула якійсь легонькій шелестъ и волосе почало на нѣй лѣтати, хочъ до комнаты не завѣяло нѣ найслабшимъ вѣтерцемъ. А може то Агнія прашалася послѣдна зъ нею, уходячи передъ свѣтломъ сонця?

— Нѣ таки вже идѣть, я васъ прошу... Вже розвиднюєся а я боюся.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додатокъ „Вибірка найважливішихъ новістей“ виходить въ вівторокъ, і въ вівторокъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ „Діло“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газетъ ул. Кароля Людвіка 9. Въ Перемислі Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара пошта). у Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ зъ литер. додаткомъ

въ Галичині:
а цілий рікъ . . . 18 зр. на цілий рікъ . . . 24 зр.
на пів рікъ . . . 9 зр. на пів рікъ . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 зр. на пів рікъ . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24

ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламія неопечатаній вільній бдѣ порта

Поодинокі числа коштують 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бдѣ однимъ

строкомъ печатання, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. бдѣ стишка.

У Львові дня 20 вересня (2 жовтня) 1889.

Сими днями гостивъ въ нашій столиці нунцій папскій зъ Відня, кардиналъ Галимберті яко гість архієпископа латинського, о. Моравського. Въ неділю взявъ вувцій участь въ посвященню костела і просторихъ будинокъ сестеръ Францисканокъ при улиці Курновій. Посвященню то було, кажуть, цѣлю его приїзду.

Ми вже згадували, що передъ приїздомъ нунція кореспонденти львівскі до дзвоників вѣднськихъ піднесли агагдѣ, що вунцій папскій приїхавъ до Львова властиво въ тѣмъ наміренню, щоби зъ рускимъ митрополитомъ львівскимъ порозумітися въ деякихъ справахъ, які мають бути предметомъ нареду і рѣшенъ наміреного провинціального синоду руского, а котрі деякимъ сферамъ ерархій латинськон не припали до вподоби. Про згодадѣ сей ми вже висказали свою гадку. Хочъ сербъ звѣства, що въ нашихъ рускихъ односинахъ нинѣ нема рѣчей неможливихъ, то зъ другою стороною згодадѣ сей має за собою мало ймовірности, бо на хѣдъ нареду есентуального синоду руского нунціятура вѣднська може кожного часу вилчати въ дорогѣ пвешенного порозуміння, а се бы вистало.

Але не о тѣмъ ведемо рѣчь. На нашъ поглядъ, зъ приїздомъ кардинала Галимберті до Львова вичувалася слава папскому добра нягода придивитися докладно і всесторонню потребамъ церкви руской, пбзвати духа і настрої вѣрнихъ сего церкви, і вичворити собѣ ясний, пвичимъ негасимимъ поглядъ на дробний остонокъ кошично численної церкви уніатскон, і на такій поглядъ основувати на будуще всей мѣри і постанови, котрі бы могли послужити до скрѣпленя і довгнєня сего церкви.

Кардиналъ Галимберті станувъ на окраинахъ церкви католицкон. За недалекимъ кордономъ 18-миліонова Русь исповѣдує уже вѣро православу. Одна частина того народу бдугупила бдѣ Риму по кровавѣ Хмельничинѣ, — друга въ часахъ Катерини II-он, протекторки Баутибѣ, — третя, въ Холмщинѣ, доперва недавно, але незабавомъ по тѣмъ, якъ епархію тую взято зъ-підъ юрисдикції митрополіи галицкой а пбдданю ей пбдъ непосредну управу конгрегації de propaganda fide. Отъ

уже при тѣхъ фактахъ належало бы объективно розбрати дѣйствій причини опаденія Руси бдѣ уніи, вичукати дѣйствіхъ виновниківъ і усунути вес, що могло бы некориетно впливати на уніятѣв галицкихъ. А не похибнемося, коли скажемо, що унія церкви руской зъ Римомъ розпалася головню тѣмъ, що правъ руского народу і церкви его въ давнѣйшихъ часахъ не шановано, — що унію уважано лише переходовимъ мѣсткомъ до латинства, — що знищено митрополію галицку, — що всю шляху руску бдѣтяжено бдѣ рускон церкви, — що до обряду грецкого прамѣшано въ звѣстнихъ наміреняхъ богато чужини, — що Русинѣвъ заедно пбдзорѣвано, — що навидувано имъ рбзороднихъ непрошенихъ опѣкуновъ, — що протетовано душехваство, — що, взагалѣ сказавши, не тѣлько не крѣплено рускон церкви, але розбивано сили ей всякими можливими нерозумними мѣрами. При такихъ обставинахъ не дивота, що обѣ сторони огрѣчалися, а за огрѣченємъ стали собѣ взаимно не довіряти.

По такъ тяжкихъ а наглядныхъ досвѣдахъ, здаєся, було-бы не дуже труднимъ дѣломъ поправити заподѣяне зло.

Головню рѣчку — по-при стороні чистого догматичнѣ — було-бы: скрѣпити взаимне до себе довіріє. А средствомъ до того було-бы: щоби Римъ і сусѣди нашѣ вистерѣгалися дуже скрупулятно тѣхъ похыбокъ, якихъ усе допускалися — остаточно на шкоду самого-жъ католицзму. Кардиналъ Галимберті може бути певний, що Русь галицка нѣколи не освоїтися зъ мѣрами, які предпринято въ сѣмъ десятилітїю въ справѣ реформи чина Василія вѣдн і втерпеливо жде бдѣкланія тѣхъ мѣръ. І Змартвѣвстанцѣ зъ спеціальними своїми реставраційними тенденціями зовѣмъ не скрѣплять довірія Руси до Риму, такъ само, якъ вѣсти о наміренню передання семинаріи духовнон Баутиамъ, і т. д. Все то може Русинѣвъ тѣлько огорчати а не вти на користь уніи. Русини галицкі, якъ духовенство такъ і свѣтска интеллигенція та й загаль народу, доховуючи вѣрности уніи, бажають рбвночасно, щоби церковь католицка не була протвѣною розвитку національному. Вирочѣмъ уніє мусить голубити щиро тая сторона, котрій на удержанню ей повинно найбільше залежати.

Наколи-бъ отже вѣста, поданій кореспондентами галицкими до дзвоників вѣднськихъ,

однѣвъ гвѣздъ, котрі въ свята і въ постѣ показуються публично. Показують тутъ такожъ різні архієпископа Darbois, убитого 1871 р. пбдчасъ комуни. Въ церкві вѣдн богато побожныхъ, котрі палать свѣчки передъ иконами святихъ за душѣ усопшихъ. Памятаючи на то, що тѣлько праця родичѣвъ помершихъ завдячую, що я мѣгъ тѣмъ чуда свѣта оглядати, і я купивъ свѣчку въ жертву за ихъ душу. Взагалѣ настрої духа въ французскихъ церквахъ поважний і набожний. Въ порбѣнанню до Notre-Dame єсть Votiv-Kirche у Відня менша, але ладнѣйша.

La Madeleine — церковь прекрасна, збудована на повелѣннє Наполеона I. (1764—1832), побдбана що-до стилю до святихъ Юліана і Агенатъ, єсть 109 метрѣвъ довга а 46 м. широка, доокла оздоблена 16 дуже гарними стовпами коринтскими. Головний релієвъ при вхѣдѣ зображає Страшний судъ (рѣзба Lemaitre а). Ваггиръ костела — тѣлько одна нава, а свѣдло впадає черезъ копулу. Въ головницѣ престолѣ єсть уміщена зъ мармору апотеоза свѣтлон Магдалини. Будова та мала служити за памятникъ славного воинства Наполеона I.

Panthéon єсть 113 метрѣвъ довгій а 85 м. широкій і побдбний до церкви св. Петра і Павла въ Римѣ. Король Людовикъ XV. казавъ сей храмъ збудувати (1764 р.) въ честь св. Геновефы, а въ р. 1791 призначено его на свѣтло славы пбдъ назвою Pantheon зъ написомъ: Aux grands hommes la patrie reconnaissante. Порталь єсть 20 метрѣвъ високий а головний релієвъ зображає Францію, роздаючи пальми і вѣнцѣ межѣ фігури, представляючі исторію і свободу. Обѣцъ уміщенихъ зображенъ Русса, Вольтера, Мірабо і генерала Бонапарто. Середина округла будова єсть 83 метри висока і спочиває у внутрѣ на 32 стовпахъ коринтскихъ. Пбдъ тѣмъ костеломъ находяться єсть каменя будованій гробовѣ каплицѣ, призначенѣ на мѣсце спочинку для славныхъ заслуженихъ людей. Послѣднимъ бувъ Викторъ Гато, котрого тутъ похоронено. Стоять тутъ такожъ домовниці Вольтера, Руссо, Марата і Мірабо, однакъ порожні. Отже Пантеонъ єсть нинѣ будинкомъ свѣтскимъ і ходитесь по нѣмъ въ капелюхъ якъ въ якомъ музею. Стѣ-

ны прирашуются доперва теперъ малюкама.

Tombeau de Napoleon (Invalidendom) належить до головнихъ, вѣднѣ достойнихъ збудованъ въ грецѣмъ стилі. Въ церкві тѣй спочиває бдѣ 1841 р. Наполеонъ I. въ єригѣ за великимъ престоломъ пбдъ копулою зъ золоченою покрѣклою. Копула спочиває на 40 стовпахъ коринтскихъ. Крапна і саркофагъ зъ мармору. Въ церкві розвѣшенѣ фани і рбзні трофеї здобуті Наполеономъ, і въ огордѣ коло тѣй церкви стоять розложенѣ здобуті гарматы, мѣжѣ тѣми а австрійскѣй зъ характеристичною надписею: Ultima ratio regum.

Взагалѣ Парижъ до нинѣ мѣстить въ собѣ много агадокъ за Наполеона і зъ часѣвъ цѣсарства, такъ що ажъ тяжко увѣрити, що тутъ республіка, а бдѣповідно тому і єсупблѣнѣсть французска не виглядає на постоїну республіканську, якъ въ Швайцаріи, — протвѣно, у Франції а именню въ Парижі виглядає все такъ, якъ бы було лише провизорично, тымчасове, і якъ бы республіка не мала довго вѣкувати.

Eglise Russe — мѣсце пбдъ нею подарувавъ Наполеонъ III. російскій амбасадѣ — збудована въ рр. 1859—1861, богато збудована церковь, зъ 5 копулами, въ грецѣмъ стилі.

Дальшими богатыми і гарними костелами суть: Saint-Eustache, Saint-Louis, Notre-Dame de Lorette, La Trinité і бдѣ р. 1875 збудована єсть церковь Du Sacre Coeur, котроу будова досѣ коштує вже по-надъ 20 миліонѣвъ франківъ а церковь та ще до половини не укнѣчена. Буде то одна зъ найбільшихъ церковъ свѣта.

По-при церквахъ зарѣвно достойні побаченя суть парискі кладовища — Les Cimetiers. Головними і величезними кладовищами, зъ многими богатыми памятниками, суть:

Pere Lachaise, на котрѣмъ спочивають межѣ иншими — Арато, Белліні, філософи Кузент, Ледри-Ролленъ, Беранже, Верне, Россіні, Миссе, генералъ Неїръ і др., а по лѣвѣй руцѣ єсть помищене кладовище жидѣвске зъ дуже поодиначими памятниками родини Ротшильдѣвъ, славнон акторки Рахелѣ і пр.

Montmartre — на тѣмъ кладовищѣ спочиває славний поетъ Гайне (ум. 1856), генералъ Камеєскій зъ красною лежачою статуєю і много Россіянъ, і стоить хороша каплиця нягнѣвъ Потоцкоа-Солляковон. По правѣй сторонѣ кладовища Montmartre єсть положена l'Avenue des Polonais, на котрѣй мѣстяться гробѣ польскихъ ємигрантѣвъ. На одябѣмъ зъ такихъ єсупблѣныхъ гробѣвъ єсть положений великій подовгастѣй камѣнь, а на камени лежить домовина зъ 13 именами по бокахъ, а зъ переду на тѣмъ памятнику єсть написъ: Exoriate aliquis nostris ex ossibus ullor!

Глядачи на тѣ слова, думаю я собѣ: І зъ якоу то причини має встати тѣй местнѣвъ? Бо забрано Полякамъ ихъ бѣгину, а нинѣ збирають имъ ихъ мову — російцѣмъ або нѣмцѣмъ. І мимохѣтѣ заговоривъ я: Панове Поляки! І межѣ Вами а нами Русинами щось подобноу дѣєся: руска мова до нинѣ не єсть зъ польськоу рбвноуправлена, мы Русини знаємо бдѣ Васѣ неодину прикредѣ, рахунки межѣ нами до нинѣ не полагодженѣ... Тому при сѣй нагодѣ, при гробѣ тѣхъ Вашихъ мученикѣвъ, бдѣзвѣмаємо до Васѣ: Nie суѣй bliźniemu, co тебе nie miło! — щоби колись Русини не потребували на гробѣхъ мученикѣвъ за свою свѣту справу уважати подобнихъ написѣй!

Третімъ бѣльшимъ кладовищемъ єсть Mont Parnasse, на котрѣмъ спочиває также много славныхъ французскихъ людей.

Всѣ кладовища суть дуже добре і порядно удержуванѣ і мають шарокъ та вигрѣдѣй улицѣ, гробѣ украшенѣ цѣвтами і деревами — а все то надає кладовищу видъ красеного огорода. Памятники не сугъ такъ величезні, якъ бѣльше єсупблѣ.

При нагодѣ належить тутъ агадати о Morgue — великій трушарня коло Notre-Dame, де виставляються до розбѣзаня померші, котрі собѣ самѣ житѣ бдѣобрали або ихъ мертвыми найдено, а именю ихъ не звѣстий.

К. Н. Коцювскій.

Письма зъ Парижа.

[Парискі костелы і кладовища.]

Парижъ поєдѣє велике число костелѣвъ, котрі бдѣзначаються архитектурою і мѣстятъ въ собѣ много цѣннѣй дѣла штуки і памятники историчні.

Костелы по бѣльшѣй часті отворенѣ майже цѣлий день. Въ недѣлѣ і свѣта правляється торжественне богослужѣнне зъ музикою і свѣвами, но взагалѣ музика костельна небогата, бо клирѣ французскій уважає того рода музику надто свѣтскою і правдоному настроєви духа въ церкві невбдѣдовѣваю.

До найславнѣйшихъ костелѣвъ въ Парижі належать безъ сумнѣву церковь катедральна Notre Dame на place du Parvis. Бѣтъ то найкраснѣй у Франції памятникъ будовы готичкон, що датуюсь ще зъ IV-го столѣтѣ, однакъ нинѣшній костелъ почавъ ставити єпископъ Sully властиво ажъ 1161 р. Церковь тая єсть збудована въ видѣ хреста, 133 метрѣвъ довга 48 м. широка а 35 м. висока, вѣжѣ має не вибѣнченѣ і сягають тѣлько 69 метрѣвъ. Цѣла будова бдѣзначаєся рѣдкоєстю єдинолѣстности стилю. Въ середнѣмъ порталі уміщенихъ бѣгословячѣй Ісусъ Христосъ, а по-надъ тѣмъ 28 вѣш, въ котрыхъ суть уміщенѣ камѣннѣй подобѣ королѣвъ французскихъ, почавши бдѣ Хілдеберта ажъ до Филипа Августа (1223). — Надъ статуями тѣхъ королѣвъ уміщенѣ статуи Адама і Евы, а въ середнѣй Пречиста Дѣва межѣ двома ангелами. На полудневѣй вѣжѣ находяться найбільшій дзвѣбъ Франції, ваги 16.000 вѣльтограмѣвъ, а само сердце въ тѣмъ дзвѣбѣ важить 488 кѣлр. Середина костела єсть прѣста, не мальована, однакъ робить велике вражѣнню. Цѣла внутрѣшня будова спочиває на 21 великихъ стовпахъ. Малий каплицѣ доокла въ церкві суть мальованѣ і мѣстятъ въ собѣ статуи королѣвъ Людовикѣвъ XIII. і XIV. і памятники по бѣльшѣй часті єпископѣвъ. Органы мають 6000 дудѣ і 86 реєстрѣвъ. Яко реліквії находяться тутъ: часть хреста і корони Ісуса Христа і

предметовъ испиту, що-до екзамінованія, клясифікованія и выдаванія свѣдоцтвъ. Противъ сего артикулу правительство подноситъ по-добный замѣтъ. По перше, що предметы на-мѣрено въ артикулъ V бмъ инструкціи по-винни бути унормовані закономъ, а на всякій способъ мусѣла-бы въ самомъ законѣ мѣсти-тис постанововы о складѣ экзаменаціонной ко-мисіи и о частѣ, коли мала-бы збиратися, чтобы та комисія, котрой має бути поручена така важна для публичного житія задача, мала дотично свого істнованія и своихъ функцій за-конну основу. По друге, правительство и въ принципѣ не годиться на то, чтобы выдѣлыви красному листу право выдавати розпорядже-нія въ томъ дѣлѣ. Після артикулу 11 основ-ного закона зъ 21 грудня 1867 р. (Д. з. д. ч. 145) о сповновненіи власти правительственной и исполнительной дано властью державнымъ право выдавати на основѣ законныхъ въ кругу своего дѣлания приписы и наказы тай змущува-ти обовязанныхъ, чтобы берегли тыхъ приказовъ и наказовъ а также постанововъ у законѣ. Але то право екекціи, надане властью держав-нымъ, не може бути признане розпорядже-ніемъ властей не державныхъ, бо нема закона, на котромъ въ томъ дѣлѣ можна-бы опертис. Бѣи отже для введенія въ житіе провѣтова-ного закона конечна есть потреба выдати за-гално-обовязуючій инструкціи и розпорядженія, то після законныхъ основныхъ выданіе тыхъ розпорядженъ муситъ бути полишено властью правительственной, взглядо львовскому ц. к. наместничеству. Що до рѣчей, котры дорогою розпорядженъ мають бути унормовані, то правительство не противилось бы, чтобы ц. к. наместничество было обовязане дѣлати въ поро-зумнню въ выдѣлѣхъ кравымъ, котры осо-бливо що-до предметѣхъ испиту, дотыкающихъ власного круга дѣлания громадъ и мунципалі-ціи канцелярійной та касовон, есть повѣлка-ный мати влиять рѣшучій.

Артикулъ VIII-ый проекту постановляе, що „на случай, если неадекватно або непра-вильно поступованье писаря городского по-тягае за собою шедній наслѣдк для громады, наложить поступити по мысли §. 102 а вгляд-но 107 закона городского“. Постанововы того артикула суть неясны и для правительства не-достаточны. Неясно есть постанововы, что „не-адекватно“ и „неправильно поступованье“ ма-ютъ бути трактованіи після тыхъ самыхъ за-садъ, коли предѣлы только неправильные посту-пованье може становити карыдостойность пи-саря городского. Неясно рѣчь также, чому противъ неправильного поступованья писаря ажъ тогда можна выступити, якъ въ того по-ступованья выходятъ шедній для громады на-слѣдк. А недостаточными для правительства суть постанововы VIII-ого артикула ддятого, что власти правительственной не мали-бы права выступати въ власной инициативы противъ пи-сарѣхъ городскихъ, котры въ чинностяхъ, дот-ыкающихъ порученого объему дѣлания, обяза-ковъ своихъ належаю не сповняють або про-тивъ тыхъ обовязковъ и провинюються. Після §. 102 закона городского може урядникъ гра-мадскій бути усунуеній ц. к. старостомъ на-внесеніе выдѣлу повѣтового, если начальникъ громады вглядно рада городского не хоче по-слушати выдѣлу повѣтового. Однакожь поста-новы того §. 102 мають бути примѣнені до писарѣхъ городскихъ также въ огляду на ихъ дѣлальность въ справѣхъ порученого обе-му. Доси правительство для охоронны правиль-ного поступованья въ справѣхъ порученого обе-му дѣлания §-омъ 108 закона городского: Після того §-у старосты мають право кара-ти начальниковъ городскихъ гравнами до 20 ар., а если преступленіе было тако, что на-чальникъ громады дальше на урядѣ положе-ный бути не може а рада городского тому ли-ху не зарадитъ, то старосты може на кошты громады установити иншій органъ до веденія чинностей порученого круга дѣлания. Коли по-мысли §. 58-ого закона городского началь-никъ громады есть обовязаный самъ вести въ справѣхъ порученого круга дѣлания, то постано-вы § у 108 были для правительства достаточ-ны. Але если законъ поклікуе новы собой до спѣдѣлания въ справѣхъ порученныхъ — якъ се выходятъ въ проекту закона о писарѣхъ городскихъ въ огляду на квалифікацію пи-сарѣхъ, — то правительство муситъ выматити, чтобы §. 108 закона городского также и до писарѣхъ мѣгъ бути одповѣдно примѣненый.

Отсе мотивы правительства, за-для я-кихъ оно не предложило проекту закона до санціи цѣсарской.

Миланъ и Наталія.

Сумный видъ представляе супружеска сварка и завязата борьба въ династіи Обренови-чѣхъ въ Сербіи, тымъ сумѣйшій, что черезъ ту сварку, посунуену ажъ до завязанно непава-сти, може наибольшіе потерпѣти нѣкому нѣчо-го невинне королевна дѣти на сербскомъ пре-столи и что въ дальшомъ рядѣ тѣ споры въ династіи можуть тяжкій ударъ нанести цѣло-му народови и кравни сербскому, въ котромъ и безъ того кипитъ вражда партійна а захлан-ній и лукавий сусѣды готовы кождо хвѣль ско-ристанъ изъ сего роздору въ народѣ и на пре-столи. Борба супружеска въ сербской династіи стала такъ лютою, такъ завязатою, что годъ най-ти ѣи примѣру въ исторіи. Небо и земля пору-шуются, чтобы лишь одна чи друга сторо-на могла поставити на своемъ. Пѣдчасъ коли навѣтъ звычайній люде стараются, чтобы вся-кій сварки и роздоры родинны позбѣтали о-скѣлько можна тайными и скрытыми передъ окомъ людскимъ, то Миланъ и Наталія втяги-ють въ свои споры навѣтъ прасу, чтобы лишь представити той спѣрѣ такъ, якъ имъ догѣдно.

Недавно тому принимала королева Ната-лія у себе корреспондента нѣмецко-клерика-льной Германіи и розговорила передъ нимъ

свои жалѣ, а якъ разъ въ день триумфального въѣзду королевой до бѣградской столицѣ при-нимае вновь король Миланъ у себе въ Карльс-бадѣ редактора карльсбадской газеты и вы-сказувавъ вновь ему свои гадки и бажанія что-до спору зъ женою. Цѣванный сей розговоръ карльсбадского редактора зъ сербскими екс-периментъ бувъ въ короткости такий: Король зазначивъ насампередъ подобно якъ и короле-ва, что ему то дуже неміло, что прася, осо-бливо австрійска, займаея его особю, хочъ быть весь чоловікомъ приватнымъ и не займае-ся политикою. По такемъ вступѣ сказавъ ко-роль, что бѣи не думѣе ѣхати до Бѣлграду и нехоче забирати сына, бо то бувъ-бы вже актъ политичный, позаякъ бѣи забираючи сына, за-бравъ-бы также и короля а бѣи (Миланъ) не интригуе аѣи не политикъ лишь бо-ронитъ своего права яко батько. До регентіи має быти повне довѣріе и не зробивъ-бы безъ нея нѣчого. Дѣло стоить такъ, что бѣи спытавъ лишь регентѣхъ чя не потребують они его по-мочи для скрѣпленія своей позиціи супротивъ „королевои-матери“ а регенты одповѣли, что его присутствіе въ Бѣлградѣ не по-тѣбно, бо они мають достаточно си-лы, чтобы сповнити свой обовязокъ. Овъ не побоясь нѣчого, бо вѣрять регентамъ зовсѣмъ. По сѣмъ дичивъ король редакторъ въ статеку зъ якои повѣрующей газеты, въ котрой регентія дементувала прѣвѣдъ его до Бѣлграду, и телеграму зъ подякою реген-тіи за его желанія по причинѣ успѣшного пе-реведеія выборовъ.

Дальше сказавъ король, что бѣи бажавъ-бы, чтобы прася трохи оглядѣйше писала о-ситуаціи въ Сербіи, яку выкликаеъ его роз-вѣдъ, тымъ оглядѣйше, что справа ся доты-каея женщины. Нѣиѣ по полудня — казавъ ко-роль — прѣвѣдае мати короля Александра противъ волѣ его и регентіи. Она вже нѣиѣ почуе наслѣдкы того кроку. Коли-бы она была згодилася на пред-ложенія регентіи и мой, то нѣиѣ принимала бы-я въ всякимъ почестамъ. Король Александръ бувъ-бы аѣи самъ принимавъ и запросивъ до себе, але коли „мати“ не згодилася на тѣ предложенія, то нѣиѣ не побачитъся зъ королемою и нѣиѣмъ не буде зъ нимъ бачитися.

Аѣи король Миланъ аѣи регентія не ма-ли-бы были нѣчого противъ того, чтобы коро-лева два разы до року прѣвѣждала була на-три або чотири недѣли до Бѣлграду, але бѣи-дѣи тѣ зовсѣмъ выховање молодого короля, на то не може аѣи бѣи (Миланъ) аѣи реген-тіи згодитися. Коли бѣи яко батько не пере-бувае въ Бѣлградѣ коло сына, то и мати не повинна тамъ бути.

Колѣи правдивы тѣ слова, котры недавно тому королева сказала корреспонденту Гер-маніи — а треба припускати что такъ есть — то есть то найлѣпшій доказъ, что королева займаея политикою, якъ то бѣи говоривъ, бо прѣвѣ сама королева признала, что ве-ла борьбу проти давѣйшого правительства. Ко-ролева есть „честелюбива“ и „ам-битна“. Она есть политичною личностею и стараея выробити собі впливъ, але бѣи зъумѣе вже повѣдержати аѣи впливъ на молодого короля и спускаея на регентѣхъ, зъ котрыми уложивъ плятъ, після котрого молодой король має выховуватися. Овъ немае нѣ найменшой причины не вѣрити вповѣи и щиро регентамъ а обавы поднесені часто въ газетахъ не ма-ють нѣякой подставы, якъ вгагалъ зъ даныхъ обставинъ выдумують далеко блѣше, якъ есть на дѣлѣ.

Столько розказавъ король о своихъ дѣ-носинахъ до королевой и регентіи. Що дальше король оповѣдавъ, дотыкало его особы. Овъ сказавъ именно, что выѣде (въ второкъ) до Швайцаріи а зъ бѣдмъ поѣде до Парижа, что бувъ-бы заразъ поѣхавъ до Парижа, але лѣ-карѣ радилъ ему для дозавненія кураціи ѣхати насампередъ до Швайцаріи; король розво-дился о краѣ мѣста и т. д.

Вѣрѣмъ теперь до другой стороны. Ко-ролеву Наталію приняла въ Бѣлградѣ — якъ вже звѣстено — зъ великимъ торжествомъ, але регентія и правительство додержали дѣйстви-даного Миланова слова и урядового повѣтаня не было. Коли королева прѣхала до мѣста обмыслави аѣи цѣтми, одновчемо грѣмкы окли-ки, на повѣтанье явилосъ множество народу, особливо дамъ, цѣле мѣсто було украшено ко-ругвами (кажутъ, что лишь на одѣбѣхъ домѣхъ, на домѣ жены Милана Христича, котра має стояти въ тѣснѣйшихъ дворахъ до кор. Милана, не было хоругви), — але палата ко-ролевска була передъ нею заперта а бѣи за-слоненій. Першій разъ лучилося то въ Бѣлгра-дѣ, що ворота королевской палаты были дѣйстви-но на ключъ замкненіи аѣи входу до неѣи сте-регло пѣвѣ баталіона войска. Молодой король бувъ зъ своимъ учителемъ поѣдъ той часъ да-леко въ городѣ поза домомъ и не чувъ на-вѣтъ, коли мати его переѣзжала попри пала-ту. На повѣтанье королевой вышло было та-кожь и дузовенство але найвысшого досто-инства церковного митрополита. Махала не было; навѣтъ заповѣдженыхъ депутаціи не было. За-то, коли королева зѣхала до дому Бучаче-вой, явився заразъ зъ визитою російскій по-солъ Персіані (а треба тутъ згадати, что російске посольство выѣхало было также хоругвою въ хвѣи прѣвѣду королевой). О 6 год. вечеромъ прѣйшовъ Растичъ и перебувъ довшій часъ у королевой. Здаея, что бѣи ро-згорюванъ зъ королевою, въ якій-бы способъ можна залагодити споры и поѣдъ якими усло-віями королева могла-бы бачитися зъ сыномъ. За сѣмъ поѣшли и другіи визиты, а бѣи такъ и люминація мѣста и похѣдъ зъ смолокинами. Додати тутъ потреба, что королева выгладае теперъ же краше, якъ выгладела а подѣчасъ своего прѣвѣду была убрана зовсѣмъ черно, что аѣи робило ще интереснѣйшою. При першомъ повѣтанью була королева такъ зворушена, что

розплакалась и довго не могла успокоитися. Зъ дамами, что выѣшли були ѣи на встрѣчу, привѣталася дуже сердечно и поцѣлувалася зъ кождою въ лице.

Въ понедѣлокъ мала королева бачитися зъ сыномъ, но — о скѣлько доси звѣстено — до того не прѣйшло. Молодой король, хочъ и якъ любить свою мать, поступѣе — якъ те-перъ показуея — зовсѣмъ спокоино а навѣтъ якъ на такъ молодого хлопця досеѣ самосто-йбно. Овъ колько разѣхъ говорилъ и писавъ до матери, что хотѣвъ-бы зъ нею видѣтиса и бувъ-бы дуже щасливый, коли бѣи прѣстала на условия регентіи. Коли-же довѣдася, что мати не хоче и чути о якихъ условияхъ, хо-тѣвъ після волѣ батька ѣхати зъ нимъ до Нишу и лишь регентія ему то бѣрадвала.

Повѣрующая радикальна газета „Одѣк“ подае теперъ хѣдъ всѣхъ переговоровъ, якѣ велися мѣжъ регентією а королевою въ справѣ прѣвѣду до Бѣлграду. Зъ прѣдъ тавленія сего выходятъ, что регентія и правительство стара-лися поставити Наталію и Милана зовсѣмъ на ровни что-до ихъ правъ и обовязковъ супро-тивъ сына и что король Миланъ бувъ вже на-вѣтъ на то згодився. Цѣванный есть листъ, якѣи писавъ Растичъ до королевой. Овъ какъ въ томъ листѣ, что бѣи переконанный, что короле-ва Александрови не грозитъ нѣяка небезпеч-ность аѣи въ краю аѣи зъ заграниччя, але ко-ли-бы роздоръ мѣжъ родичами мавъ въ краю и дальше шаритъ, то бѣи не ругавъ за то, что роздоръ той може статися небезпечнымъ для престола. Королева писала дня 14 червня, что хоче видѣтиса зъ сыномъ або въ Ялтѣ або въ Бѣлградѣ. Растичъ бувъ тогда слабый и не бѣдисувавъ довшій часъ. По конференціи въ Врани зъ Миланомъ одповѣвъ зъ королевой, что она має вправѣ право прѣхати до Сер-бин, аѣи прѣвѣдъ треба оцѣнати зъ вѣишн точки. Престолъ аѣи сына стоить середъ вели-кихъ трудностей а аѣи прѣвѣдъ збѣльшивъ ще тѣ трудности.

Дальше пише „Одѣк“, что результаты кон-ференціи въ Врани бувъ той, что Миланъ прѣ-ставъ на то, абы королева зѣхалася зъ сво-имъ сыномъ у своихъ тѣткы Муруси на Беса-рабіи, бо въ Ялтѣ есть климатъ шѣдливый для короля. На то одповѣла королева, что прѣ-вѣде до Бѣлграду. Тогда одповѣли королевой, что аѣи не будутъ примѣнати оѣициально а ко-ролева бѣдложала свой прѣвѣдъ. Одатъ велика зновъ переговоры, після котрыхъ мала ко-ролева прѣвѣждати два разы до року на три або чотири недѣли и мѣщати въ королевской палатѣ а такъ само мавъ также поступати и Миланъ. На тѣ предложенія не одповѣла королева нѣ-чого, лишь заповѣла свой прѣвѣдъ на день 17 (29) вересня.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Рогатина.

[Ликвидация повѣтовой Торговли Народной.]

Подаючи понизше до прилюдной вѣдомо-сти билансъ, якѣи ликвидаторы при передачі повѣтовой Народной Торговли въ Рогатинѣ львовскій Народной Торговли уложали, треба замѣтити, что по правдѣ не было до ликвида-ціи властизонны причины, за-для якои подобній товариства ликвидируютъ. Вѣльше взаимного по-розумѣнія и широты мѣжъ верховодачими людьми въ повѣтѣ, а наша Торговля могла бы була и дальше истнувати, ба навѣтъ красно розвиватися. Но, то бѣда у насъ, что личны непорозумѣнія и квасы заразъ бѣдѣлюють погубно и на публичній справы. Таке сталося и въ нашомъ славѣтѣмъ Рогатинѣ. Зъ того поѣшло знеохоченіе однихъ до праці и упер-тостъ въ деякихъ справѣхъ дотыкающихъ Тор-говлѣ, знеохоченіе другихъ до матеріального подпирания институту, а вѣкции рѣшудшѣе-уѣхъ. Сего найлучшій доказъ, что совѣтъ упрավляющей по колѣкоровѣмъ скликуваню не мѣгъ довести до потрібного загалнымъ зборамъ комплекту членѣвъ. Тымъ чыномъ за-шкѣдили члены только самѣ собой, бо Торговля, не маючи вже кредиту, мусѣла товаръ мен-шими партіями спроважувати за готѣвку и продавати майже безъ зарѣбку. Наслѣдкомъ того зыскъ бувъ взагалѣ малый, а кошты ад-министраціи тѣ самы, что при давѣйшихъ большыхъ зыскахъ. Черезъ то нарушено фондъ резервовый.

Взаимна уступчивость, пороумѣнѣе, ширѣсть и больша энергія до дѣла могли дуже легко и ще разъ только удѣловъ збѣрати, а власне лише того Торговля хибувало, якъ то наглядно показуе билансъ:

Активъ:

1. Готѣвка въ касѣ	272-23	ар.
2. Товары вартости	3.852-10	"
3. Инвентарѣ	479-90	"
4. Чинны напередѣ уплачен.	186-—	"
5. Ассекурація	25-—	"
6. Выбраванный товаръ	25-—	"
7. Дебиторы	3.260-02	"
Разомъ	8.100-25	ар.

Пассивъ:

1. Кредиторы	4.140-66	ар.
2. Шадница зъ процентами	1.403-59	"
3. Залегла дивиденда и по-дати	321-—	"
4. Удѣлы	2.235-—	"
Разомъ	8.100-25	ар.

Правда, давано, якъ на матеріальный станѣ, трохи за много кредиту, але хто знае обдосны на провинціи, той сему дуже и не подивуе.

Тая наша неудача нехай буде пересто-рогоу для иншихъ повѣтовъ въ подобныхъ справѣхъ!

Зъ судовой салѣ.

Тайне товариство социалистичне.

(Конецъ.)

Вчера промовляеъ прокураторъ и въ свойѣ бесѣдѣ, котру опираеъ головно на найденѣмъ лѣ-стѣ зъ подѣисомъ „централизація“ и на запис-кахъ обжалованныхъ, старався выказати, что обжа-лованіи суть людьми небезпечными и допустилися такой вины, что ихъ належитъ засудити якъ най-остѣйше, особливоже головного виновника Висло-уха. Прокураторъ домагався отже, чтобы сего ви-новника укарати взыщенио бѣи 6 мѣсяцѣвъ до ро-ку а прочихъ чтобы засудити на кару взыщѣи бѣи 1 до 6 мѣсяцѣвъ. Защитники обжалованныхъ доказували безосновность выводовъ прокуратора, котры суть лишь комбинацію опертю не на фак-тахъ а на якѣмъсь фальшивомъ лѣстѣ и на пооди-нокихъ словахъ. Д-ръ Острожинскій доказувавъ, что не было нѣякого тайного товариства, що най-больше бувъ просятъ якогось товариства. Высту-паючи въ оборонѣ Климашевского зазначивъ д-ръ Острожинскій, что его кліентови не можна аѣи на волю збѣити закиду, что бѣи есть социали-стомъ, что прокураторія не дала доказу, чтобы бѣи удержувавъ звызъ зъ якимъ тайнымъ товари-ствомъ заграничнымъ. Впрочѣмъ на подѣставѣ §§ 287 и 293 а к. заграничній членъ тайного товари-ства не подѣдае въ Австріи подѣ кару. Д-ръ Скекель доказувавъ, что прокураторія ялася лишь ддятого социализму, бо не мала достаточно матеріалу. Впрочѣмъ въ Австріи волюно бути социалистомъ и за то не можна нѣякого потягати до одѣчаль-ности. Тайного товариства не было нѣякого. Д-ръ Лисевичъ доказувавъ, что листъ, на котромъ про-кураторія опираеъ головно свое обжалованье, есть просто фальсификатомъ, подѣсуннымъ членѣмъ зло-бноу рукою, чтобы скомпромитувати дубляцѣвъ, а д-ръ Лиліентъ, защитникъ Вислоуха сказавъ, что противъ его кліента велося слѣдство въ иншомъ напрамѣ а въ актѣ обжалованія закинуто ему що иншого.

Нѣиѣ велосъ плѣдовае дальше, а по полудни о 5 год. запавъ такий вырокъ: Станиславъ Козловскій засудженый на 14 дѣвъ строгон взыщѣи и поношеніе коштовъ поступованія кар-ного, а воѣ прочы, Вислоухъ, Климашевскій, Бѣ-льскій, Янушевскій, Гомулицкій и Вильчевскій увѣ-неніи бѣи обжалованія. Публика приняла засудъ вѣлыми прихильно.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Deutsche Ztg. доносите, что рада дер-жавна буде сего року дуже пѣбно скликава. Сесія соймовой, котры розпочинаються дня 10 жовтня, потягуться чотири до пяти недѣль а въ часѣ мѣжъ сесіями соймовыми а засѣданья-ми рады державной має бути скликана по-стоійна комисія для закона карного, такъ, что о бѣдѣрты засѣданъ рады державной скорше якъ при концѣ падолиста або зъ початкомъ грудня не може бути и бесѣды.

Проводиръ молодѣ-Чехѣвъ д-ръ Юл. Грейръ мавъ онгоды въ Жижковѣ политичну бесѣду, въ котрой высказувавъ потребу уста-новленія на ново державного права чеськой ко-роны, бо лишь самоуправа и автономія дають повну гарантію для економичного и политич-ного розвою Чехъ и для національнѣи экзи-стенціи чеського народу. Після историчного розвою Чехъ може сей край ставити таѣи самѣ державно-правній жадаѣи якъ и Угорщина. Цѣ-до саравы коронаціи короля, то династіи самѣи повинно на томъ залежати, чтобы она удержувала въ повнѣи силѣ свои правній пре-тенсіи.

Посля вѣденськихъ газетъ поступило за-осмотрованье войска репетиторскими ка-рабинами вже такъ далеко, что ще передъ коѣнчѣ сего року будуть всѣ 15 корпусѣвъ и войска дальматанского округа узброеніи но-выми карабиномъ Манлихера.

Зъ Вѣдны доносите, что именованье ген. Геммингера, котрый есть лишь ген.-майо-ромъ и не бувъ навѣтъ командантомъ дивизіи, на ген. инспектора кавалеріи, выдѣлкало ве-лику сензацію. Геммингеръ, котрый бувъ пол-ковникомъ при улавахъ въ Краковѣ а бѣдѣи командантомъ 11 бригады кавалеріи въ Тар-новѣ, має бути знаменитымъ кавалеристомъ. Велике значѣние приисцуютъ также фактови, что ген. Бехтольсгаймъ дѣставъ посаду „заступника“ а не „адъютанта“ команданта корпуса у Львовѣ. Значить то, что команданты корпусѣвъ зъ заступниками командантѣвъ суть призначеніи на случай войны на командантѣвъ арміи а тогда бѣдѣдуть команду корпуса сво-имъ заступниками. Адъютанты мають задачу лишь помагати головнымъ командантамъ въ залагодженіи справъ администраційныхъ.

N. fr. Presse доносите, что наместникъ долѣшной Австріи бар. Посевингеръ має вже на певно поѣити въ пенсію а змѣна та, котра впрочѣмъ не має нѣякого значенія политичного, має наступити заразъ по бѣдѣрты засѣданъ соймовыхъ.

Правительство російске заказало выда-вати „Русскій Курьеръ“, выходяцій въ Москвѣ, за то, что газета ся, китра вже зъ давна була тепершньому правительству не на руку, вы-ступила въ послѣдній свойѣ статеи противъ шлахты. „Русскій Курьеръ“ доказувавъ имен-но, что мимо энергичной дѣяльности Дрентел-на больша посѣбѣсть російске въ захѣднѣхъ губерніяхъ не збѣльшався и что тамъ фактич-но верховодятъ же Поляки. Причину того до-базувавъ „Курьеръ“ въ безосновныхъ нады-чайныхъ мѣрахъ та домагався ихъ внесенія аѣи

НА ДОСЛАНЕ.

Д-ръ І. Вѣчковскій
повернувъ и ординуе
въ недугахъ внутреннихъ въ 3—5
по полудни.
Ул. Скарбковска ч. 4. 3139 (1—2)

Маю честь завѣдомити, що я отворивъ
канцелярію адвокату въ Тернополи
въ домѣ п. Савіра, при улиці Паньской вы-
шній подѣ ч. 702.

Зъ поважаньемъ 3114 (6—6)
Д-ръ Иванъ Лошнѣвъ.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

29. л. вересня 1889.

Львовъ: Пшеница 7-80 до 8-20, жито 6-60
до 7—, ячмѣнь 6— до 7-50, овесъ 6— до 6-50,
горохъ 6— до 9—, вика 5-15 до 5-50, рѣпакъ
15-50 до 16-50, льнянка — до —, конюшина чер-
вона — до —, конюшина бѣла — до —
—, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣл.
— до —, ар. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита
за 10.000 литрѣвъ 13.50 до — ар.

Тернополь: Пшеница 7-15 до 7-90, жито 6-40
до 6-85, ячмѣнь 6— до 6-85, овесъ 6— до —,
горохъ 6— до 9—, вика 4-80 до 5-25, рѣпакъ
16— до 16-30, льнянка — до —, конюшина черво-
на — до —, конюшина бѣла — до —
конюшина шведска — до —.

Подольскіе: Пшеница 7— до 7-75, жито
6— до 6-65, ячмѣнь 5-90 до 6-75, овесъ 5-50 до
5-90, горохъ 6— до 9—, вика — до —
рѣпакъ 15— до 16—, льнянка — до —, коню-
шина червона — до —, конюшина бѣла
— до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-25 до 8-20, жито 6-60
до 7-10, ячмѣнь 6-15 до 8—, овесъ — до —
горохъ 6-50 до 9—, вика — до —, рѣпакъ
16— до 16-50, льнянка — до —, конюшина черво-
на — до —, конюшина бѣла — до —
конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

ЗАГАЛЬНІЙ ЗБОРЫ Народной Торговлѣ

товариства зарегистрированного зъ огра-
ниченною порукою.
Маемо честь запросити П. Т. Членѣвъ
на Загальнѣ Зборы Народной Торговлѣ, то-
вариства зарегистрированного зъ ограниченою
порукою, котрі обдудуться дня 23 (н. ст.)
жовтня 1889 у Львовѣ въ сали Народного
Дому о 4 годинѣ по полудни.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ:

- 1) Справозданье Совѣта управляющаго.
- 2) Справозданье и внесеніе Комитету
контрольного центрального (§§. 34 и 46
статута).
- 3) Означеніе высоты марки презенційной
для членѣвъ Совѣта управляющаго на рѣкъ
администр. 1889/90.
- 4) Дополняющій выборъ чотирохъ чле-
новъ Совѣта управляющаго.
- 5) Выборъ контрольного комитета цен-
трального на рѣкъ администратійный 1889/90
(§§. 34 и 46 статута).
- 6) Внесеніе членѣвъ товариства (§. 39
ал. 3).

Яко легитимация для членѣвъ служить
книжечка удѣлова.

При томъ повѣдомляея, що билансъ за
1888/9 выложенъ буде 14 днѣвъ передъ
днемъ Загальныхъ Зборѣвъ въ канцелярію то-
вариства (ул. Орменська ч. 4, поверхъ 2-гій)
до перегляду членѣвъ и що на желанье чле-
новъ высылаея тойже почтою. 3133 (3—3)

У Львовѣ, 24 вересня 1889.
Евгеній Дудневичъ, Председатель Совѣта.
Иванъ Костецкій, членъ Совѣта.

ВЪ КНИГАРНІ Старополітского Института

можно купити:
Всѣ творы музичні, до
спѣву и на фортепіанѣ, якѣ
галицкихъ такъ и украин-
скихъ музичнѣвъ, пр. повный
комплетъ творѣвъ Лисенка.
Взоры украинско-русскі
до вышиванъ.
Всѣ выданія повѣстей и
творѣвъ науковихъ якѣ га-
лицкихъ такъ и украин-
скихъ. 3127 (5—2)

рочки, маншеты, кофты, кави-
касы, скарпички, хуст-
ки, краватки, шийки, ру-
2537 кавички и т. п.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛѣ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на желанье даромъ.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або

ул. Шайвахъ ч. 1.

маю честь поручити В. П. П. Публ-
цѣ и Веч. Духовенству свою бѣ-
року 1873 истиную

РОБОТНЮ МУЖЕСКОЮ ОДЕЖИ

послѣ наивышней моды, зъ най-
лучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якѣ
найдешевшихъ, упрощаючи яко Ру-
синъ о ласкавій взгляды Внов. П. Т.
Публики и Веч. Духовенства, поруча-
ея ласкавою покровительству.

Всѣ ласкавіе замовленія выко-
нують въ найкоротѣйшій
часъ. 2808 9—11

Всѣхъ наукъ дѣларскихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

обдубши студіи зъ обсягу дентистикі
въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ
ателье дентистичне при пляцу Маріян-
нѣмъ ч. 10 и ординуе бѣ 10 рано до
6 вечеромъ.

Всѣякія операціи dokonуе на жела-
нне безъ болѣу, добравши чувствѣ ко-
нажною або розвѣселяющею газомъ
(Lustgas). Штучні зубы выготавляе на
золотѣ, вавчуну и т. п. 2941 60—?

Найкрасивѣйшій подарокъ для кож-
доп руской хаты есть

Богданъ Хмельницкій

М. Костомарова.

Томъ І и ІІ въ оправѣ зъ пере-
сылкою 3 зр. 10 кр. — Замовленія
адресувати: Ол. Варвѣльскій,
Львовѣ, ул. Лычаковска н-ръ 7.

І. поверхъ.

МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ П. Чапчиньского

у Львовѣ, ул. Галицка ч. 1.

поручае

Футра до дорожки дамскі и мужескі.
Футра дамскі у всѣхъ наивышнихъ фасонахъ, именнѣ: фу-
тра палетовы дамскі на способъ мужескі, гарный новый фасонъ
дольманѣвъ и ретундъ.

Футра мужескі до мѣста новый фасонъ.
Ковты и завукавы дамскі у всѣхъ можливыхъ родахъ.
Шапочки футури дамскі новы фасоны.

Шапки и колпачки мужескі барачковъ, соборной соборной.
Верхні готові до футеръ дамскихъ и мужескихъ.
Матеріи у великомъ выборѣ на верхні мужескі и дамскі по цѣ-
нахъ фабричныхъ (наивышней вавчуну).

Шторы всякого рода поодинокі и гуртовно.
Замовленія за подбаваньемъ мѣры выготавляе совѣстно и точно.
За граватомъ купленю товару ручитъ. Цѣны укрѣпленіи. 3111 (4—8)

Цѣнники на желанье франко.

Ново отворена робѣтня суконъ жѣвочихъ у Львовѣ при
улиці Доминиканской ч. 3 противъ реставраціи п. Федоровича
Людвики Лукашевичеви
пріймае всякія работы суконъ жѣвочихъ въ мѣсяцъ и на провинціи
послѣ наивышней моды въ означеніи рѣзини и по пріступныхъ
цѣнахъ. 3110 (4—10)
1% зъ чистого доходу назначенъ на будову руского театру!
Повѣдомленье

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старі вина угорскі лѣтничі и натуральні вина
столовы бѣ 42 кр. бут.
Знамениты Старки, Житивски, Румъ и Аракъ de Goa.
Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальнѣ вина шампанскі и правдивыи Конякъ
Французскі першорядныхъ домѣвъ.
МАЛІА ГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 284 78—?
МАЛІА ГА БѢЛА бут. по 2-00 зр.
Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.
Обзначенъ на выставѣ гигиеничѣй сѣбѣмъ медалемъ за старі вина.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручае
знамениты МЫЛА до мытѣ лица, рукъ и купелей,
обзначеніи 10 медалями заслуги и двома дипломами признаи.
зр. кр. зр. кр.
МЫЛО найдобѣйшее до го- —25
лени бороды —25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже —25
пѣны 10 кр. 20 и —25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣла до —20
рукъ 10 кр. и —20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, —20
12, 18 кр. —20
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменитѣ —40
до лица и рукъ —40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робитъ —30
нѣжно, гладкою и знаменитѣ
чиститъ шкуру —30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуеи че- —25
резъ згусеніе соку растинъ
ароматично-живичныхъ, зна-
менитѣ —25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мае дуже —30
привный пажмовый запахъ —30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, привного —30
запаху, мае великій покупъ —30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣйшій —80
до 40 кр. и —80
МЫЛО ШПИЛЬБЕКЪ ОСНО-
ВНХЪ, привные въ ужитю,
успѣшно хоронитъ шкуру бѣ-
лишавѣ и выкидѣвъ —30
МЫЛО БАДСАМИЧНЕ, чи-
ститъ шкуру, робитъ би бѣ-
лою и нѣжною —40
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває —40
весниши, осмалена бѣ сонци,
лицо робитъ свѣжымъ и бѣ-
лымъ —60
МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, обдѣла-
ея товѣстостю, великі нѣжне
и выключно приладжене до лица —50
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаеи, —60
щобъ зробити шкуру на лица
нѣжною и бѣлою —60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣла, —60
легко пѣлится, знаменитѣ чи-
ститъ шкуру и хоронитъ бѣ-
прищавѣ —30
2529
Набути можна у Львовѣ въ власнѣйшѣй торговлѣ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улицы Галицка рѣкъ Валовъ. Въ филиалѣ: въ Краковѣ
Суконницѣ ч. 20 и въ Черновцахъ Рынокъ ч. 2, и такожъ у всѣхъ
перворядныхъ торговлѣвъ и антикварі.

Вже вийшовъ
Илюстрованный Календарь Просвѣты
на рѣкъ 1890.
Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.
Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ бѣль-
шихъ складахъ.

Львѣвска Фабрика Асфальту
и уліпшенихъ огнетрѣвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ
до покрываня дахѣвъ.
С. МЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, нижинира
Львовѣ ул. Корытна ч. 13
поручае: 46—?
АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ
бѣ вохкости, кладемо на фундаментѣ въ горячѣмъ станѣ,
ЕЛІАСТИЧНІЙ ИЗОЛІРПІАТНІ, уліпшену огнетрѣвалу асфаль-
тову ТЕКТУРУ всякихъ сортѣвъ до покрываня дахѣвъ, зпѣ-
токъ 10 метрѣвъ □ бѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬ-
ТОВЫЙ до консервациі дахѣвъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-
СКУ безводну.
Осушас асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣстнымъ
досѣ въ техницѣ наибѣльше вохкі стѣны въ помешканяхъ.
Фабрика выготавлюе въ цѣломъ краю своими людьми
покрываня дахѣвъ огнетрѣвалу текстурѣю и ихъ рѣпараціи.
Метръ □ бѣ 50 до 80 кр. — Гварантіи 5 лѣтъ.
Замовленія въ Краковѣ пріймае Іосифъ Заплата льскій.

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ
у Львовѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ,
Тернополи, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрию,
Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ
продаетъ:
Косы по 40 и 50 кр. (найбѣйшій).
Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:
Паути Нр. І. зр. 7-60, Нр. ІІ. зр. 11; Ко-
лѣсница зр. 6.
Паужки-оборудатѣ до бульбѣ въ двохъ
частяхъ 18 зр.
Сѣчкари по 24 зр. 2948

Ц. к. придворна лїарня звонѣвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручае до замовленъ
звонѣвъ и гармонійныхъ
складѣвъ всякою величи-
ны и голосу. Гарантія за
певный голосъ каждого
звона, чистый гармонійный
акордъ складу и за най-
бѣйшій металл. Монтванье
звонѣвъ головами зъ нова-
ного зѣлѣза, черезъ що мо-
жна звонами дуже легко
звонити. Припорученія спов-
няютьсѣ якѣ найкорше,
точно и дуже дешево при
наивыгодѣйшихъ усло-
віяхъ заплаы.
Обзначеніа: Золо-
тый арестъ заслуги зъ ко-
роною за новѣ заслуги дипломе. Выстава въ дѣньска 1873 р., два медалы
за поступъ за складъ звонѣвъ для епископско Votivkirche 260 сантимѣровъ
ваги. Выстава промислова у Вьени 1880 р. золоты медалы.
Заложена 1888. Доставила 4640 звонѣвъ, 1,252.800 кильогр. ваги.
Зъ сего до Вѣдѣ для 32 церквей 89 штукъ звонѣвъ 81,270 кильогр.
ваги разомъ и 2 звонѣ до годинникѣвъ для нового ратуша 3345 кр. ваги
Гармонійны складѣ до закрѣстѣвъ зъ 4 звѣнками по 25 зр.
Гармонійны складѣ до простѣловъ зъ сильными и голосными
звѣлочками. 2736 11—12
Зъ альпачки: 1 складъ зъ 4 звѣн. по 14 зр., зъ 3 зр. по 11 зр.
Зъ лисичку: 1 складъ „4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Учительки Русинки

для двохъ дѣвчатъ глядае о.

Иванъ Шпитко въ Волчневѣ,
почта Жидачѣвъ. Проситъсѣ
зголосуватисѣ листовно подѣ по-
3112 даноу адресѣ. (7—6)

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣвчальныи редакторъ Иванъ Белей. Печать въ фабр. Чернянскѣ. Зъ друкарнѣ тов. лѣ. Шапченко, подѣ зр. К. Велюа стѣго.

ДѢЛО

Выходит у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Литературні доданки. «Библиотека найзнаменитіших новістей» виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату и нисераты принимают: У Львові Адміністрація «Діла» ул. Ваторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, а Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Ganz, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на «Діло» і належності на нисераты платити у Львові.

Предплата на «Діло» з літер. додаткомъ

въ Австрії: за Галицією:
а цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар.
на пів рік . . . 9 ар. на пів рік . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 пр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 пр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 ар. на пів рік . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 пр.

Редація, Адміністрація і Експедиція поб. ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вартісніх книг на попереднє застереження. — Редакція неопечатаніх вісній од портр. Поодинокі члени коштують 8 пр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 пр. одь одним строкомъ п'ятницю, в рубр. «Надбавка» по 20 пр. а. в. Подяки числяться по 10 пр. одь строкомъ.

У Львові дня 20 вересня (2 жовтня) 1889.

Місяць тому, якъ зачинався новий рікъ шкільний в школахъ середніх а тепер власне зачинається рікъ університетський. Якъ майже кожного року в останніх часахъ, такъ в сего року наплывъ молодежи до шкілъ значно збільшився, такъ що треба було в Галичній отворити п'ять новихъ паралелей в гимназіяхъ, а отворено-бы ихъ значно більше, тільки що не стало вже до нихъ суплентівъ!..

Се відповідь дійсного життя на крики, які підносяться на «гіперпродукцію інтелекту», на нужду «інтелектуального пролетаріату». Загально чути нарікання, що слухачі, скінчивші університет (або политехніку), не може знайти відповіднимъ своїмъ студіямъ посади. Ті нарікання об'являються такожъ що-разъ частіше в прасі і в парламентахъ. В Галичній в останніх місяцяхъ заговорили о тімъ жеми іншими фактами часописи учителівъ шкілъ виспихъ Muzeum, Nowa Reforma в передовій статті, Gazeta Narodowa в фейлетонахъ, писанихъ гр. Войтхемомъ Дьдушицькимъ. Muzeum приписує переповненню гимназій «маловажно практичнихъ заводівъ, змаганню родичівъ до виховання якъ найлучшихъ умовій для забезпечення екзистенції своїмъ дітямъ, не числячися в можливість досягнення цілі, перецінюванню користей, які дає скінчення гимназій, наконєць облігамъ у військовій службі, які ті школи заповняють ученикамъ, котрий то виглядъ особливо для жидівъ має велике значіння». — N. Reforma виказує статистичними даними, що число слухачівъ в обохъ університетахъ нашого краю, у Львові і Кракові, в 1,711 в роцѣ 1881 збільшилося на 2,246 в р. 1888, отже проросло о авишъ 31%, такъ що в сѣмъ послѣднімъ роцѣ одинъ студентъ університетський припадає на 2,849 мешканцівъ. «Бли отже в р. 1881 трудно було одному студенту отбитися якось посади і знайти удержання на 3,500 мешканцівъ, о скільки-жъ трудніше мусѣло бути в р. 1888, коли в значно меншій громадѣ людей вигляло глѣдѣти занятя і средствъ удержання». — Гр. Дьдушицький твердить, що навіть реальні школи і учительські семінарії (!) «виховують за велике множество кандидатівъ на посади, котрихъ число єсть в природі обмежене», і радить скінченнимъ техникамъ (а такожъ лікарямъ), щоби «пускалися в світъ широкій, здобували для себе быть матеріальний, а потімъ колись, в майномъ набутомъ в Америцѣ, Індіяхъ, Африцѣ, вертали до краю і тутъ зуживали набутий досвідъ і зароблений грбш на творення крайного промыслу і вможнєння крайного добробуту».

Ще більше ніжъ у насъ чути такі нарікання в німеччині краяхъ. Neue freie Presse в передовій статті в 21 вересня жалуюся на наші школи середні, котрі «року-в-року передають безцінний матеріалъ непервної вартості школамъ високимъ, а ті зновъ вѣ кобнемъ кожного року кидують в життя безчисленне множество правниківъ, філософівъ, медиківъ, техніківъ і т. д., з котрихъ, при невеликій потребѣ, лише найменша часть має можливість сейчасъ в своїмъ званю знайти занятя. Зъ великого останку навіть сподобившіся ажъ по довгихъ рокахъ і трудахъ можуть отбати посади і вусики хлѣба, а великій процентъ менше способнихъ мусить в кождимъ рокомъ побільшати ті веретви, котрі побіля сегочасно терминологію називаються духовимъ пролетаріатомъ».

В цѣсарствѣ німеччині відношення єсть ще гірші. Тамъ в р. 1869 на 40,492,000 мешканцівъ було 17,631 студентівъ виспихъ шкілъ, т. є. на 2,297 мешканцівъ оденъ студентъ; в р. 1888 на 48,056,000 людей було 34,118 студентівъ, т. є. оденъ студентъ на 1,409 мешканцівъ. Зъ того поводу «Кольоньска Газета» такъ перестерігає молодіжъ і родичівъ: «В останніх часахъ інтелектуальний пролетаріатъ, неразъ змушувавъ говорити о собі, отже думаємо, що істнуванє его не єсть для вѣчного тайною. Однакжъ все ще немало єсть родичівъ, котрі працують, що карієри: лікарська, правничая і т. н. такъ обильно обсыпавъ сѣмъ рожами, що досить тільки витягнути руку, щоби ихъ вчехати. Треба-бы бажати, щоби молодіжъ, котра обильно гимназій, не разъ але кілька разівъ добре застановилася надъ тимъ, закимъ рѣшитися посвятитися медицині, праву або педагогії. Коли не мають средствъ, котрі бы имъ позволили пржити безъ великого бѣди кілька роківъ, тогды, выбраючи собі яку карієру, наражаються на тяжкій пробы. Очевидно, що держава сама не може зовсімъ ухилити небезпеченства, якимъ загрожує дальше творенє образованого пролетаріату, і суспільності повинна їй прийти в помічъ. Тому кинєть єсть потрібю, щоби родичі, котрі приймають на себе такъ велику одѣчальність, зрозумѣли важність своєї задачі і не старалися побільшити армію заведенихъ. Нѣхто вже не може нині уводитися виглядами, котрі давали колись декотрі спеціальности. Противно, кождий повиненъ знати, що вигляди ті єсть дуже некорисні. Той, хто безъ вагяду на остереження рѣшаєся на такий власне вибѣръ, повиненъ приймати цѣлу одѣчальність на себе і не мати бѣгати за заводъ жалю до суспільности». — Дуже цѣнава подь тимъ виглядомъ була послѣднє дебата в пруду, коли воздухъ переповнений туманами збитого пороку гостинця.

Министеръ просвѣты Гослеръ заявивъ, що в Прусахъ єсть 700 до 800 кандидатівъ на гимназіальнихъ учителівъ, котрі «по 6-літній службі ще анѣ одного крейцаря не заробляють і не можуть навіть знайти посади суплентівъ. Переповненє гимназій, отже зъ консеквенці і конечноі такожъ університетівъ, не єсть викликанє потребою і внутрішнімъ званємъ молодіжъ, але особливо приваглією однорѣчнєвѣ».

В російській Польщі заходять подібні відношення. Отъ що пише н. пр. Gazeta Lubelska: «Отсе кілька молодихъ людей, що покінчили університетъ, одь кількохъ лѣтъ стараються в Люблинѣ і в околиці о занятя, відповіднє ихъ образованю, однакжъ не могли знайти. Отже за-дѣя хлѣба правникъ приймивъ посаду писаря громадского в любартівськѣмъ повітѣ, а математикъ посаду канцеляриста в одній зъ канцелярій губерніяльнихъ. Крімъ того кілька правниківъ, посѣдаючи до якогось часу средства до екзистенції, ожидають на приобѣдний имъ ще вишій посади». А газета Kaliszana такъ пише: «Фактъ перелюдненя на всѣхъ поляхъ праці, на які веде нинѣшнє університетське образованє, єсть давно стверджений. Пролетаріатъ правничій, педагогичний, лікарський зачинаєся що разъ сильнѣше витворювати; однакжъ мамо того року-року двѣста до трьста математиківъ, філологівъ, правниківъ і лікарівъ в місяці червня виходять на брукъ варшавскій зъ патентомъ в кишені і зъ надѣєю в серці».

Навіть в Росії праса займаєся справою перелюдненя в декотрихъ сферахъ науковий праці спеціальною. «Новое Время» подає такий спосѣбъ зарадження тому злу: «Погоня за дипломомъ, за матичними правами не дає ще ніякого права вчислитися до ряду людей образованихъ. В більшій часті такі дипломоваві єдинці єсть то люде повѣ-образовані, котрі, побавивши науку поверховно, за суджені єсть на одграванє дуже мизерної ролі, в сферѣ людей дійсно образованихъ. Зъ другої сторони в погоні за дипломомъ стратили они багато часу і силъ, не виробивши в собі здѣбности до борби о существованє. Ходить не о те, щоби загороджувати дорогу до образованя, але створити такий усьобя, котрі давали-бы молодежи можливість набуваня не формальної але правдивої науки. Самі системи образованя повинні тѣснѣше лучатися зъ его сущностю і лѣта школи, будучи переходовимъ степенемъ, повинні бути, о скільки можна, зредуковані. Тогды одиначі зможуть пойти дальше по дорожѣ дійсної науки, а инші, що не почувствують в собі

тільки силъ, знайдуть часъ звернутися в иншу сторону».

Не будемо нині розбирати всѣлякихъ способівъ, якихъ уже вживають на зарадження переповненої школи; констатуємо тільки, що ті способи (н. пр. в нашої убогій Галичинѣ значнє підвыснєнє школиной оплати) доси показались безуспѣшними. Що-до насъ, Русинівъ, то наша молодіжъ по скінченю школи мусить виравдъ такожъ боротися зъ трудностями життя і конкуренцію молодежи другихъ народностей, але при тімъ у насъ єсть такий недостатокъ інтелигенції і повѣ-интелигенції, що мы не можемо заповнити нашими людьми всѣхъ становівъ середъ нашого народу і краю і ддятого втискаються до насъ єсть конечности люде, чужі намъ языкомъ, вѣрою і народностю.

Справы краєві.

[Дальшій хѣдъ нарадъ анкетъ для реформи громадской ординації wyborcow для 30 більшихъ містѣ.]

Дня 1 н. ст. жовтня рада дальше вьдѣлѣ краєвої анкетъ надъ реформою громадской ординації wyborcow для тыхъ 30 більшихъ галицькихъ містѣ, котрі дѣстали д. 13 марта сего року новий законъ громадскій. В нарадѣ взяли участь послы: д-ръ Фрухтманъ і д-ръ Т. Палатъ; совѣтники намѣстництва д-ръ Брон, Лозинскій і Мавдичевскій; і совѣтники вьдѣлу краєвогъ Михальчевскій і д-ръ Павосинскій.

Нарады велєся надъ труднимъ вь практицѣ пытаньємъ: якъ організувати вибори до радъ міськихъ, щоби і не дѣстувати бѣдъ репрезентації інтересівъ, і забезпечити вь кождімъ містѣ галицькѣмъ вибѣръ найлучшій для інтересівъ міста ради міськихъ. Вь тімъ дѣлѣ выпали різні погляди. Найдальше идучимъ бувъ поглядъ, щоби вибѣръ до радъ міськихъ обдурався безъ ніякого подѣлу на круги wyborcow, але черезъ скрутіну зъ листы на 36 радныхъ разомъ. Однакжъ больше внесене було за подѣломъ виборцівъ на круги wyborcow, але зъ кількома комбинаціями.

Нинѣшній законъ о ординації wyborcow для громадъ зъ 12 серпня 1866 допускає загалъ виборцівъ до голосованя по містѣхъ вь трѣхъ кругахъ wyborcow, зъ котрихъ кождий вибѣрає 12 радныхъ, а тільки вь меншихъ громадахъ, де число виборцівъ не доходить 50, вь двохъ кругахъ. Та постановка нинѣшного закона довела вь практицѣ до тон нерѣвности, що круги I-ий і II-ий, будуче нечисленні, вибѣрають такъ само по 12 радныхъ, якъ і кругъ III-ий, маючий неразъ вь десатеро тільки виборцівъ, що оба тамтѣ вькупѣ.

Отже анкета глѣдала поправы вь різнихъ комбинаціяхъ числа кругівъ wyborcow. Однѣ внесенєя намагали до того, щоби були тільки два круги wyborcow, подѣлений побѣла двохъ рівнихъ частей загалу оплачуваныхъ

Кілька днівъ вь дорожѣ.

Списавъ о. А. К.

Не всякому судилося сидѣти все дома і уживати спокою, котрий особливо вь вѣку старшѣмъ для чоловіка такъ пожаданий.

Однихъ жене зъ дому цѣкавість, котру хотять заспокоїти, маючи до того средства. Ті звиджують чужій край, пригладжують людемъ і ихъ звичаямъ, спиваються по горахъ і ледвицахъ зъ нараженємъ здоровля і життя самого, звиджують безодні на звѣвочихъ огняхъ горахъ і т. п., а що звидѣли, передають чь устно чь писемомъ другимъ, забавляючи оповѣданьями молодий поколѣня неразъ і вь глибокій ще старості.

Другихъ виганєе жажда вѣдомостей, та і тія проникають далекий сторони, борються зъ противностями, розслѣджуючи недоступні містѣ, добиваються до жерелъ рѣкъ, не вважаючи на студнѣ, опеку чи небезпечности, одь людей і звѣрівъ, — і не мало ихъ паде жертвою. Жажда вѣдомостей не дає такимъ людямъ спокою, пре що-разъ дальше і дальше, а вѣдомості, які они здобувають, спивують старанно і передають слѣдуючимъ поколѣнямъ, аби ті на основѣ здобутихъ ними данихъ слѣдили правду дальше. Приклады такихъ людей дають Стенлей, котрий проникъ вь недоступній край Африки; два Гумбольдти, зъ котрихъ о Александрѣ годиться сказати, що кромѣ осередка Африки не було може на землѣ закутка, де бы онѣ не бувъ і слѣдивъ всюду, не вагаючися сягнути і до вышинъ Еввереста, щоби розслѣдами своїми прислухатися свѣтови.

Зновъ иншихъ жене зъ дому нужда, коли нема чимъ прокормити себе та родину. Ті люде лишають родину землю та батьківську

загороду і йдуть за заробкомъ, шукаючи хлѣба безъ огляду на все инше. Якъ великимъ моторомъ до задрѣвки єсть та причина, до казомъ на то єсть нашъ народъ, котрий, хоч і якъ привязаний до землѣ родинной, змушений недостаткомъ пускаться за море, не знаючи, що тамъ жде его, аби тільки не смерть голодова, котрою тутъ зъ родиною мусѣв-бы упасти жертвою.

Зновъ инші зневолені хобрами удаються до містѣ купельнихъ, поратованія, ложать на то неразъ і послѣдній шелюгъ, бо і що-жъ вартъ чоловікъ, коли вуждатися мусѣть навѣдженій недугу? До тыхъ належить і я. Ослабленому на груди, коли дихати тяжко, кожда хвля ставєся прикрою, а коли апатичній і близкій средства не принесли полегшѣ, то рѣшався я такожъ похитати декуды для поратованія, щоби, навіть на случай безуспѣшности, не потребувати собі докоряти, що занедбавъ свою недугу. Однакжъ начеркуючи отей замѣтки, далекий я бѣдъ того, щоби ставати вь рядѣ туристівъ а вже найменше зъ тими великими розслѣдниками краївъ і природи, у котрихъ виглядъ науковий на першѣмъ і великомъ плянѣ. У мене на плянѣ було поратованє аломаного здоровля, а коли нотую свои уваги, то не вь иншѣмъ наміреню, якъ тільки вь тімъ, що може они кому припадуться.

Перша моя стація мала бути Шавниця. Вже самъ Старий-Санчъ, зъ-вѣдѣннє треба, лежить миль вѣзкомъ до Шавницѣ, лежить на побѣргу. Самъ доведъ гостинцемъ долиною Дунайца вѣдѣ помежи горы, котрі, коли день не зовсімъ ясний, ховються вь мракахъ якъ то Шевченко вь своїмъ Кавказѣ сказавъ: «За горами горы хмарами повитѣ». Але якъ дождь той і хорошій, такъ і убійчимъ ставєся для недужихъ на груди вь часѣ довшої пого-

ды, коли воздухъ переповнений туманами збитого пороку гостинця.

Вь самѣй Шавницѣ воздухъ адровый, якъ у горахъ звичайно. Жерель єсть шѣсть: чотари вь самѣмъ цѣвтрѣ, зѣлзѣне коло гостинця, а одно на горѣ вь другій часті закладу, де уладжені купелѣ. Та жалѣ, що жерела найбільше ординавані не богаті на воду, а бувають выадки, що воды вь жерелѣ і хибне, а тогдѣ треба помагати собі водою попередъ вь бутлѣхъ набраною. Горы на околиці, та і досить высокі, якъ Полянниця, Соколиця, Голова цукру і другі, зъ котрихъ верху вь ясеній день вѣдно і Татры. Выхѣдъ на ті горы вимагає уже не мало труда, а однакжъ люде і тамъ бурять землю і на обочахъ горѣ здобувають стоу за стопою, аби винути вь неї зерно вѣвса чи бараболоу і який-небудь плѣдъ добути. Більшимъ жереломъ удержаня для бѣдного народу єсть выпасъ худоби і вь частѣ купельнихъ перевѣзкахъ, котру они стараються по, змогѣ выискати высокими цѣнами.

Вь самѣй містѣвості жерель і вь купѣлнѣ вь двѣ каплицѣ: одну, надто малу, ко ло жерель поставивъ изъ складокъ д-ръ Трембейцкій вь памяті родины Шалєя, колишнього власителя Шавницѣ; друга, на часті другій аваній Медуса, трошки більша. Подальше на сѣлѣ стоять костелъ, о котрѣмъ переказъ мовить, що то була руска церковь, якъ і село само мало бути руске. Нинѣ будуче костелъ новий, величезный, зъ камѣня, коло самыхъ жерелъ. Дальше замѣтній вь Шавницѣ водоприосъ, дѣлаючи годину зъ рана, — изъ пащѣ змѣя обмотавшого Лаокоона выпрєскує воду, — і памятникъ для профессора краєвѣско-го університету Діля изъ низькой пирамиды зъ написомъ, украшений цѣвтами наоколо. На убочу театръ, — будова гарна вь швайцар-

скѣмъ стилю, — а передъ театромъ вь газонѣ величавий свѣжевий памятникъ Шалєя, котрий містѣвостѣ тую бѣдавъ зъ деякими умовами академіи наукъ вь Кракові.

Не можна не згадати і за паровый тартакъ вь лѣсѣ, чотирь кілометры бѣдъ села, котрий на великій розмѣры помагєе вывнцувати лѣсы вь горахъ. Цѣлй горы нагромажєныхъ зимою колодъ выжидують черги, коли будуть пушені вь тартакъ зъ двацять і двома пиланами, аби вь кількохъ мінутахъ, потяга на часті, були выправлені вь різній сторони свѣта. Свѣсть машини обробляючої драгицѣ до покрываня будиноківъ чуті зъ далека і самъ той свѣсть заведе до тартаку кождого, хто тільки не глухий. Суть ще два тартаки водні, однакжъ ті зъ тимъ великаномъ не идуть вь порівнанє.

Однакжъ надъ усе не можна поминути, будучи вь Шавницѣ, горѣ Північ, зъ котрихъ величавостю не много горѣ може вѣтрятися. Величають Вѣдєнцѣ і другі профѣзжі горы Семерінгъ, котрі дійсно представляють красу панораму, піднесєну ще до вышого степєня вночю-ся дооколо зѣлзѣницею. Але ті, що такъ величають Семерінгъ, певно не видѣли Північ, котрихъ масштатичность горамъ семерінгскимъ зовсімъ не уступитъ, коли ихъ не переыснѣть. Дивлячися на Північ, чоловікъ мiamo воля впадає вь задуму, якъ то катастрофы вь природѣ і який частъ були тими чинниками, що до такої вышини повисаджували скалы і вь той спосѣбъ пороздирали ихъ! Горска а тимъ самимъ і быстра рѣка Дунаєць вѣвєся якъ вузь помежи скалы, котрымъ чоловікъ, плывучи на лодкахъ водою, може придивлятися око вь око.

(Дальше буде.)

въ громадѣ податковъ, такъ чтобы до I го круга належали всѣ найвысше оподаткованн и всѣ управленн въ титулу личному, безъ огляду на оплачуемый податокъ, а до другого круга всѣ ишии выборы низше оподаткованн. Оба круга выбирали-бы по 19 радныхъ. Было такоже внесено, чтобы подѣлать выборы на чотири круга выборовъ. Кромѣ того глѣдано поправки анишного подѣлу на три круга, але при томъ: одѣй хотѣли уравниловати кругъ I-ий черезъ наданье ему права выбирать болѣе число радныхъ, а другіи радили только допоянати каждый кругъ членами дальшихъ круговъ: I-ий кругъ членами II-го, а II-ий членами III-ого, на случай, коли-бы котрый кругъ не мѣлъ такого числа выборовъ, котрый бувъ-бы принятый за minimum (н. пр. $\frac{1}{6}$ або $\frac{1}{6}$ всен рѣшты выборовъ). Тымъ способомъ запобѣдилось-бы первенство круговъ щодо круга выборовъ. Остаточо не могли прийти до нѣякого порѣшеня, бо оно мусѣло-бы залежати одъ царского умотованья каждого изъ наведенныхъ внесень, а на то анкета не знайшла цифръ подѣлу рукою. Кромѣ того анкета хотѣла скористати въ нагоды анишного хвилѣ: ото послѣ постановъ закона для мѣстъ въ 13 марта с. р. мають одбутися дня 10 н. ст. жовтня с. р. выборы до радъ мѣстныхъ у всѣхъ тыхъ 30 мѣстахъ, до которыхъ односиться новый законъ мѣсний. Отже анкета постановала выкористати результатъ новыхъ выборовъ мѣстныхъ и на основѣ найвысшихъ дѣтъ приступити до оцѣнки внесень. Укладомъ тыхъ новыхъ результатовъ займется мѣбуть краеве бюро статистичне, а повѣтъ новы дѣты не будутъ збрани и уложенъ, доти рѣшеня въ той справѣ не буде. Кромѣ того анкета ухвалила запятатись о гадку самыхъ наиболѣе интересованныхъ, с. в. магистратовъ догнучи 30 мѣстъ. Ажъ на основѣ новыхъ дѣтъ статистичныхъ и оцѣнки магистратовъ буде можна побавить братя подѣ розвагу справу громадской организаціи выборовъ для мѣстъ. Зъ сего-жъ выходитъ, что та справа сѣн сѣсін сойму наймѣшнѣйше не буде внесена.

Конецъ и наслѣдки великого стрейку въ Лондонѣ.

Великій стрейкъ робѣтничковъ на доказахъ въ пристани Лондону, про котрый писали мы въ нашей часописи, уже скѣнчився и то побѣдою для робѣтничковъ. Болѣшу часть жаданъ, яки ставили робѣтники, уже сповнено або пречено сповнити въ будущности. Успѣхъ стрейку належитъ приписать передовѣсьмъ вытравленности и солидарности самыхъ стрейкующихъ робѣтничковъ.

Мы ггадували вже попередно, что до стрейку приключились скоро робѣтники всѣхъ заводовъ. Одъ робѣтничковъ въ пристани перейшовъ въ мѣгъ окликъ безработія черезъ цѣле мѣсто и вскорѣ застрейкували такоже вулгарѣ, възники, пекарѣ, дѣяки складачъ по друкарняхъ, швачки, лямпарѣ и ишии заводы робѣтнички. Загалне число стрейкующихъ дошло до 180.000. Ситуація ставала що-разъ гѣршою: робѣтники пристаней грозили формальною блякокадою цѣлаго острова, робѣтники таовой вѣщували повну темряву въ мрачной столицѣ надъ Тамизою, друкарскіи складачѣ могли одного красного поранку наразъ перетати весь публицистичный и научовой рухъ столицѣ державы. Отже рухъ той робѣтничкѣй дѣйшовъ вѣзгалъ до надто широкихъ розмѣровъ, чтобы могъ не заинтересовати яктъ найширшихъ сферъ загалу и не приневолити ихъ задуматися серьезно надъ его наслѣдками. А до того же стрейкующей робѣтники велись такъ спокойно и законно, что анъ зъ стороны властей, анъ зъ стороны публики не могъ поднестися противъ нихъ и найменшій замѣтъ. Мимо великой силы и такого замѣчатого числа стрейкующихъ не слодѣвалось анъ однихъ ексцессъ, не пролилась анъ капля крови. (По скѣнченю стрейку одначасно вправдѣ стрейкующей товаришамъ, котры ихъ зрадили и приняли роботу, однакъ въ часѣ стрейку оставалъ и подѣ тымъ взглядомъ пассивнымъ.) Лондонская полиція могла сама безъ помощи и интервенціи войска удержати всюды ладъ и порядокъ и тымъ головню рѣзвився той стрейкъ одъ своихъ попередниковъ.

Поважне и тактовне становище стрейкующихъ зѣдало для нихъ прихильность загалу. Публика английская вглянула въ рѣчь и перевѣдчила, что зъ одной стороны робѣтники на доказахъ живутъ дуже нужденно, а зъ другой зновъ стороны предпримѣтъ докѣвъ наживають миллионы выскѣвъ. Опанія публична збурилася противъ директоровъ докѣвъ, почато домагається, чтобы цѣлу пристань вѣзало мѣсто подѣ свою управу, и тымъ способомъ зроблено на предпримѣтъ пресію, котра привнесла въхъ поступити съ супротивъ робѣтничихъ жаданъ. А тымчасомъ, доки не наступило, яшла публика знаменито въ помѣхъ стрейкующимъ. Зъ самыхъ австральскихъ колѣний прислано вмѣ двѣдцѣ тысячѣвъ фунтовъ штерлинговъ, въ Лондонѣ кружила лѣсты, на котры збарано щоденно сотни або и тысячѣ фунтовъ. Бувъ то може першій случай, де загалъ дѣлѣлся такъ симпатично и справедливо до пыгана робѣтничого, хотѣй самъ стрейкъ бувъ для загалу дуже некористный и давѣя ему болѣшо почуты, особливо тамъ, де продукты стрейкующихъ (прим. вулгарѣвъ) односились до заспокоеня щоденныхъ потребъ жита.

Значѣнне лондонского стрейку лежать не лише въ той одноразовой побѣдѣ робѣтничковъ; стрейкъ той принѣвъ для пыгана робѣтничого ще важнѣйшій и дальше идучѣ наслѣдки. Передовѣсьмъ сировадѣвъ бѣтъ тѣсню и правильную организацію робѣтничихъ заводовъ. Сама асоціація робѣтничковъ на доказахъ числитъ нинѣ 18.000 членовъ. За примѣромъ тыхъ робѣтничковъ зорганизувались и ишии робѣтнички заводы, каждый для себе, а кромѣ

того утворили всѣ разомъ альясъ пѣтъ собою въ формѣ федераціи зъ спѣлною генеральною радою, котра має заступати всѣ заводы робѣтнички, заняты въ якій-будъ способѣ въ пристани, супротивъ предпримѣтъ. Така сильна организація робѣтничковъ есть на каждый способъ значаю запорожого скрѣпленя ихъ становища въ будущности. Стрейкъ робѣтничковъ въ пристани послуживъ такоже многимъ другимъ робѣтничкамъ въ Лондонѣ, котры користаючи зъ загално прихильного настрою публики и перенолоху мѣжъ предпримѣтцами капиталистами, умѣли въ томъ часѣ выборити собѣ подвышенне платы, взглядно скороченне часу працѣ, и взагалѣ скрѣпивъ духа середѣ цѣлоу робѣтничого класу та поставивъ пытанье робѣтничѣ на лучшу, безпечнѣйшу дорогу.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Станиславова.

[Вокально-декламаторскій вечеръ зъ танцами общества „Академическій Кружокъ“.]

Въ недѣлю 22 н. ст. вересня одбувся тутъ вечеръ вокально-декламаторскій зъ танцами, урядженый „Академическимъ Кружкомъ“.

Дѣсь же въ червни сего року дѣлѣлся бувъ выдѣлъ общества „Академическій Кружокъ“ до кѣлькихъ тугишнихъ Русинѣвъ (мѣжъ ними до пп. Ст., З., Б., и н.) зъ повѣдомленемъ, что ось-то общество задумуе „устроити вечеринку такъ въ самѣмъ городѣ якъ и доокрестныхъ читальняхъ“ въ часѣ ферій шкѣльных, отже проситъ ему въ томъ помогти. На то одписано, что не радѣться ему привѣджену до Станиславова и що Кружокъ не може тутъ числѣти на успѣхъ. Однакѣмъ общество по той информаціи такъ не залишило думки одѣдѣвати наше мѣсто. Зъ початкомъ сѣрпня общество зновъ написало, что такъ хочѣ прихѣпати и урядити вечерокъ только въ Станиславѣ. И справдѣ постановило дѣти вечеръ 22 н. ст. вересня. Въ запроснахъ на вечерокъ не олопоувало, що сей вечерокъ давъ „Академическій Кружокъ“, анъ навѣтъ, что се дѣлѣя при участіи членовъ сего общества, а только що одбулося вечеръ зъ танцами, на котрый комитетъ (безъ подписѣвъ комитетовыхъ) запрошуе. Щобы-жъ стягнути публику, придумано на запроснахъ оповѣстити, что половина доходу предназначена на фондъ прукрашеня станиславской катедры. Зачато отже пригатовлювались. Жадано конечно, чтобы „предсѣдатель мѣстного комитета“ державъ „привѣтвенное слово“ до „Академического Кружка“, але прошенъ рѣшчую одмовивъ. Голошено, что п-а Павличковѣ и п. Купчинскій приѣдутъ, чтобы звеличить вечеръ. Коли-жъ прайшлося завѣдомити о вечеру власти, нѣхто зъ одномышленниковъ Кружка не хотѣвъ подписати завѣдомленя! — Упрошено отже пана Стахевича и той подписавъ завѣдомлене. Але за успѣхъ вечера побоявшись такъ на добре, тожѣ дѣхто ходѣвъ до польскихъ домѣвъ и немѣвъ заклинавъ, чтобы йти на вечеръ, а то буде фѣзко для „клерикальной партіи“ и для епископа. (Зъ водѣки сего рода аргументація, не знаемо.)

По томъ всѣмъ публика станиславская одержала на тыждень передъ вечеркомъ такіи запросны (дословно): „Половина дохода опредѣлена въ пользу фонда на приукрашеніе гр. кат. храма кафедрального въ Станиславѣ. М. Г. И. Имѣемъ честь пригласити Ваше... на вокально-декламаторскій вечеръ съ танцами, котрый состоится дня 10 (22) сѣнтѣбря т. г. въ Станиславѣ, въ салѣ казенна мѣщанского. Станиславъ 1 (13) сѣнтѣбря 1889. Комитетъ. Начало въ 7½ часа вечера и т. п. (Типографія Ставроградская).“

Въ недѣлю отже одбувся той вечеръ зъ танцами. Публика явилось дуже мало, такъ что навѣтъ половина невеликой салѣ казенна мѣщанского не була заповнена. Причиной до сего было по части то, что станиславскіи партызанты „Академического Кружка“ правильно не являються зовѣсьмъ на вечеринкахъ уряджуванихъ въ память Шевченка и взагалѣ на вечерахъ уряджуванихъ „Рускою Бесѣдою“, а что болѣе, навѣтъ нишихъ одмавляють одъ участя. — а найголовнѣйшою причиною були недавній провокаціи на зборахъ общества им. Качковского въ Калуши, хочѣ калускій народѣвъ (яктъ пп. Коритовскій, Теницкій, д-ръ Куровець, Губчакъ молодшій и ишии) належали до мѣсцевого комитета и своимъ трудомъ причинались до уладженя абѣрѣвъ (яктъ сѣ признала навѣтъ „Червоная Русь“).

Вечеръ розпочавъ голова „Академического Кружка“ академикъ Дорожанскій „вступительнымъ словомъ“ (яктъ было прописано на програмѣ), величаючи въ пересадный способъ общество „Академическій Кружокъ“. — Одтакъ наступили хоры — рѣчи звѣстнѣ: „Чомъ рѣченню домашняа“, „Красна зоре“ и ише такѣ... Хоры выпали добре, але помагали такіи станиславскіи силы, яктъ о. Котлярчукъ, пп. Вѣлковскій, Дубина и ишии. Декламацію выголосивъ зновъ академикъ Дорожанскій, але дуже неудачно, зовѣсьмъ по школярски. Дальше наступила гра на скрипкахъ чужого твору. Заповѣженоу продукціи на цѣтрѣ не було. — Одѣла наступила танцѣ, въ которыхъ брадо участя не богато людей, такъ что до кадрили ледѣе стягнуто 28 паръ.

Всего доходу было 123 зр. (при вступѣ за мѣсце сидѣе 1 зр. 50 кр.). Чистого доходу показалося 35 зр., зъ того отже на катедру припадаа половина 17 зр. 50 кр., але члены общества вѣдѣли выплатити собѣ весь чистый доходъ и не оставивши нѣхъ крейцѣра на церковъ катедрау, потѣхали до Коломѣвъ. Аранжеры „Академического Кружка“ въ недѣлю завѣтали були до палаты

епископа, бажючи представитись ему и запросити на вечеръ, але владыка не принявъ ихъ, вымавляючись недиспозицію.

И поведѣнне членѣвъ „Акад. Кружка“ такоже не выкликало для нихъ симпатіи. бо прим., загостивши преміально на „Бесѣду“, (хочѣ выдѣломъ не запрещенъ) позволяли собѣ дотѣсѣти на кошѣ напой мовы (киили прим. изъ слова „земляки“) (и) и т. п.), и тымъ дали зрозумѣти, что ихъ вѣдомости въ руской мовѣ зовѣсьмъ не большіи, якъ у такихъ филологѣвъ, якъ Гринджола або дяки зъ Мѣзуны и зъ Подмихайля...

Семенъ Несеменивъ.

[Помѣщаемо сю дописъ въ прикрестею, якъ зъ прикрестею згадуемо о всѣмъ, что свѣдѣтъ о неустанномъ розѣднаніи середѣ руской интеллигенціи. Але докѣрь нехай траѣлясь именъ того, хто першій робить рѣзѣднанье а одтакъ вызываючимъ поведѣнемъ утрудняе порозумѣнне. — Редакція Дѣла.]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Пѣсля вѣденскихъ газетъ закончатся сѣгочасн сѣсін соймовъ не скорше якъ доперва около 25 падолиста, а доперва при самѣмъ концѣ або ажъ зъ початкомъ грудня має бути скликана рада державна. Причиной такъ пѣзного скликаня рады державной мають бути трудности въ уложеню бюджету, котры въ одѣи вѣзлясь, что правительство здержуѣся до якогѣо часу зъ вѣставленемъ въ бюджетъ числа доходу зъ податку одъ горѣвки, котрый не выпаде такъ добре, якъ того зъ разу сподѣвалось. Правительство чекѣе отже, коли буде мати докладнѣ дѣты що-до розпочатю новой кампаніи горальничю, по котрой сподѣваѣся користѣйшихъ дѣтъ.

N. W. Tagblatt довѣдусь, что гр. Таффе перебуваючи въ Инсбруку скориставъ зъ сѣи нагоды, чтобы наклонити тирольскихъ консервативѣвъ до того, чтобы они и дальше побѣстали въ клубѣ Гогенварта. Оногды маѣвъ бѣтъ переговоры зъ однымъ проводирѣмъ консервативѣвъ, а суть выплѣды же и на дальшѣ переговоры.

Tiroler Stimmen довѣдусь, что кард. Шенборнъ и наѣстникъ Чехъ гр. Тузъ носѣться зъ гадкою заложити въ Чехѣхъ товариство, котре бы дѣлало противъ молодѣ Чехѣвъ; такоже готовы они подписати дѣзлѣвѣсть католикою прѣсы и товариствъ. Вѣстѣ ся потребуе что подтвержденя.

Пѣсля N. fr. Presse має на мѣсѣе теперѣшного наѣстника долѣшного Австрій бар. Посингера, котрый має пойти въ пенсію, бути именованый наѣстникомъ совѣтникъ министерства гр. Кильмансеитъ.

На внесѣнне министерства войны розпѣжено, что въ будущности всѣ засудженъ судами войсковыми на кару вѣзницѣ не можутьъ выключатся зъ арміи.

По причинѣ вѣстей, что Туреччина носѣться зъ гадкою прихѣпати независимость Болгаріи и законѣсть кн. Фердинанда, помѣстивъ Fremdenblatt, органъ австрійского министерства дѣлъ заграничныхъ, статью, котра выкликала зъ цѣломъ свѣтъ политичнымъ велику сензацію. Fremdenblatt важѣ:

„Вѣстямъ тымъ треба приписать болѣе якъ лѣшь промѣнаюче значѣнне, поазѣякъ они доказують, что Порта понимае дуже добре ситуацію. Змаганье Порты, рѣшѣти разъ правнополитичнѣ односѣны Болгаріи, одповѣдае не лѣшь вымогамъ власной безпечности Туреччины, але такоже безъ сумнѣву и потребамъ самой Европы, котра старѣяся безустанно зъ одной стороны скрѣпити поруку мира а зъ другой стороны усунути все, что могло-бы гроѣти миру. Треба то беззагладно уважати за поступѣ, коли Порта разъ прѣцѣ побѣзѣе, что инициатива до упорядкованя сѣравы болгарской пѣсля угоды и прародного ходу рѣчей лишь одъ ней выйти може. Коли-бѣ однакѣмъ — якъ тѣй самѣй жерѣла доносѣтъ — было правдою, что Порта зъ огляду на рѣзніи односѣны (на односѣны до Россіи—Ред.) не хоче дальше поступати въ томъ напрямѣ, якій вказують йи ен власнѣй мужѣ державнѣй, то, певно пошла сама зъ собою въ супречѣнѣсть, котру бы сама на собѣ найболѣе почувѣла. Въ мѣру того, якъ въ Болгаріи ростѣ загалне бажанье высвѣбодѣтѣся одъ правнополитичноу зацѣпаннѣю, ставъ передъ Портоу альтернатива: або доустѣти до того въ дѣрозѣ законѣй або знаѣтѣся середѣ есентуальности, котра анъ ен интересамъ анъ бажаньямъ Европы не могла бы зовѣсьмъ одповѣдати. Коли Порты есть перевѣдченѣ, что въ успокоѣнѣй и что-до своихъ жизненнихъ вымогѣвъ вѣдѣловѣнѣй Болгаріи знаѣде поруку мира на Вѣходѣ и безпечѣсть для себе, то трудно, чтобы Европа не хотѣла зрозумѣти причинѣ кроку, якій зробѣла-бы верховна держава для осягненя той цѣли. Скоро разъ Порты для добра Болгаріи не одмовѣтъ признаѣти кн. Фердинанда володѣтелемъ, то фактъ той вѣпыне певно зъ цѣлоу вагою на рѣшенѣе другихъ державъ, котры, подѣбно якъ и Австро-Угорщина, не могли-бы мати нѣякихъ причинъ, чтобы не вѣгодѣтѣся на акцію, яку предпринѣла-бы Порты для остаточного заложѣженя односѣны на Балканѣ, котра прѣдѣ есть до того управлена.

Урядова берлинская газета доносѣтъ въ неуродовѣй части, что цѣсаръ нѣмѣцкій высказѣвъ свое велике недовѣленье по причинѣ статіи въ Kreuz. Ztg. зъ дня 26 вересня, въ котрой было сказано, что политикъ кн. Бисмарка яко національно-либеральнѣй метѣлъ

зъ консервативнымъ правительствомъ есть то само, что нинѣшнѣе золото тѣлымъ. Статья ся мала походити одъ гр. Вальдерсе. Цѣсаръ сказѣвъ отже, что бѣтъ не позволѣти на то, чтобы одно сторонничество выдаѣлось такимъ, котроу выключно цѣсарѣ слухѣе. Цѣсаръ видѣтъ найлѣпше уладженье до жита парламентарного въ томъ, чтобы всѣ партіи взаимно поважались и старались зъ собою порозумѣтѣ та подписати державу. Въ картѣлю всѣхъ партій видѣтъ цѣсарѣ устрѣй одповѣдаючій подѣстамъ его правительства.

Прѣздѣ цѣсѣря Вильгельма до Константинополя назначенъ на дѣя 31 вересня. Цѣсаря повѣтаѣ спеціална депутатія подѣ проведомѣтъ великого вѣзира вже въ Дарданѣляхъ.

Цѣсаръ нѣмѣцкій выѣхѣвъ зъ женоу до Шверина и перебуѣе тамъ ажъ до завтра. Позѣзѣкъ дня 14 с. м. цѣсарска пара має выѣхѣти въ гостию до короля Гумберта до Монца а зъ одѣи зновъ поѣде до Греціи, то прѣздѣ царя до Берлина мусѣтъ конче наступити дѣсь въ дѣняхъ межѣ 4 а 14 с. м. Котрого дѣя однакѣмъ царъ прѣдѣе, досѣ зовѣсьмъ же не знаѣти.

Результатъ выборовъ въ Сербіи выпѣвъ надѣзвычайно користно для радикаловъ; выбрано 102 радикаловъ а лишь всего 15 либералѣвъ. Тымъ способомъ зѣйшла дѣтѣнѣрѣшна партія либеральна лишь до дуже незначаю значѣня фракціи и взагалѣ держѣтѣся же лишь тымъ, что регѣнты суть либералами. Управленѣхъ до голосованя было въ цѣломъ краю 254.000, а голосовало 180.519 выбѣрѣвъ. На листу радикальной партіи уаало 158.659 голосѣвъ, а на листу либеральной партіи всего лишь 21.773.

Въ вѣстѣяхъ о прѣздѣ королевы Наталіи до Бѣлградѣ и переговорахъ правительства нема, якъ тепѣрь показуѣся, точныхъ вѣстей, бо каждая партія представляѣе все по своему а и прѣса загранична такоже не зовѣсьмъ безсторонно подаѣе справозданя. Такъ кажуть н. пр., что неправдоу есть, будто-бы прѣредѣ королевою замѣнено церковъ собѣору; церковъ була отверта, але королева сама не хотѣла до ней вѣступити, бо боялася, чтобы середѣ величезного натовпу не приключилося яке нещѣстье. Неправдоу має такоже бути, мовѣ бы то Рѣстичъ и другіи регѣнты робѣли йи визиту. Першими, что зробѣли визиту королевѣй, була матрон. Михайлѣ и російскій посѣль Персіани. Кажуть такоже, что королева хотѣла же въ недѣлю видѣтѣся зъ сыномъ, але регѣнтѣи не дозволила того и выслала министра Грѣнча до ней, чтобы бѣтъ обговѣрѣвъ зъ нею условія, подѣ котрыми може побачѣтѣся зъ сыномъ. Конференція та не довѣла до нѣчого и королева не видѣлась зъ сыномъ. Грѣнчъ зѣдѣвъ справу регѣнтамъ, а тѣ поручѣли ему вѣста дѣло дальше.

Що-до поступованя регѣнтѣи супротивъ королевѣи суть такоже вѣстѣйшѣ поголоски. Однѣ кажуть, что регѣнтѣи выстуѣаѣе дѣйство ажъ за надто строго супротивъ королевѣи, другіи зновъ суть того поглядѣ, что регѣнтѣи гравъ лишь комедію, чтобы выдѣлѣкати недовѣленье въ народѣ а одтакъ нѣбѣы подѣ прѣсѣію перевѣстѣти то, чого хоче королева и ви покровѣтельска Россіи. Такъ само непевноу есть вѣстѣ, чи — якъ однѣ кажуть — всѣ представѣтели державъ крѣмъ нѣмѣцкого робѣли визиту королевѣй, чи — якъ зновъ хотѣтъ другіи — лишь посѣлы російскій и французскій.

Бюро телеграфичне розѣслало зъ Бѣлградѣ таку вѣстѣ: Переговѣры межѣ королевѣмъ Миланомъ а королевою Наталіею веде учитель молодого короля д-ръ Докичъ, котрыи оногды конфѣруѣвъ зъ королевою цѣлу годину, але все така не одержѣвъ бѣтъ ней прѣрѣченя, что она по чѣтирохъ недѣляхъ своего побуту выѣде назадъ зъ Сербіи. Скоро королева не вѣгодѣтѣся на предложѣнѣ Милана, то пѣсля постановы регѣнтѣи не побачѣтѣся зъ сыномъ. Пѣсля нишихъ вѣстей ситуація для правительства стаѣе дуже критична, поазѣякъ популярѣсть королевѣи есть такъ велика, что въ виду ней грозиѣтъ регѣнтѣи велика небезпечѣнѣсть, скоро она и дальше сѣхѣе держѣтѣся прѣрѣченя даного Милановѣ. Народъ має бути въ величѣмъ стѣпени роздѣраженъ, что правительство не хоче дозволяти королевѣй побачѣтѣся зъ сыномъ. Російскій посѣль Персіани бувъ вже кѣлька разѣвъ на аудіѣнціи у королевѣи.

Выборы въ Франціи — такъ пишуть до Schles. Ztg. зъ Петербурга — не зробѣли доброго вражня въ Россіи; тамъ сподѣвались, что выборы тѣ будутъ рѣшѣти, а тымчасомъ лишаѣся все по давному. О Буляжерѣ мало тутъ тепѣрь хѣтъ говорить, хочѣ бѣтъ має болѣе прихильниковъ въ Россіи, якъ то можна бы вносѣти зъ російской прѣсы. Противъ Буляжѣра выстуѣпають властиво ворожѣ лишь однѣ „Новостѣ“ а прочіи, газѣты мало нишѣ займѣаються; за то интересуються они далеко болѣе самымъ буляжизмомъ въ всякихъ его одѣвѣяхъ. Вѣзгалѣ симпатизуѣе російска прѣса зъ Буляжеромъ лишь о стѣлько, о скѣлько має надѣю, что черезъ него змѣнялось-бы въ Франціи и правительство. Въ Россіи не можутьъ дочѣкѣтѣся того нового правительства, правительства честного, зъ котрымъ можна бы яѣйше союзъ заключити, союзъ, котрыи пѣсля высокихъ и найвысшихъ кругѣвъ, котрыхъ органомъ есть „Гражданинѣ“ кн. Мещерского, есть для Россіи необходимѣй. Пѣсля поглядѣу сѣхъ людей маѣ-бы Буляжѣръ лишь ту задачу, завѣсти въ Франціи королевѣство а тогда-бы вже честне правѣтельство, и можна-бы зъ нимъ заключѣти союзъ. Тымчасомъ треба чекѣти. За то всюды проявѣяся въ Россіи велика симпатія для Франціи. Російскій музикъи грають маршіянку по бѣтъ имну „Боже царя храни“. Нѣчо може

Курсъ Львовскій зъ дня 2. л. жовтня 1888.
Акции за штуку безъ купона.
Зелъз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.
Зелъз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.
Листы заставніи за 100 зр.
Банку гипот. гал. 5% а. в.
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.
Банку краевому 4 1/2% а. в. лѣтос. 51 л.
Товариства кредит. гал. 5% а. в.
Товариства кредит. гал. 4% а. в.
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣтос. 37 л.
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣтос. 41 1/2 л.
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣтос. 52 л.
Листы довѣжніи за 100 зр.
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%)
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% а. в. (давн. 5%)
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣтос. зъ 15 л.
Облиги за 100 р.
Индустриал. галицкій 5% м. к.
Комунальный Банку краев. 5% м. к.
Позички краев. зъ 1873 по 6% а. в.
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.
Лѣтосы:
Мѣста Кракова
Мѣста Станиславова
Монеты:
Дукаты цѣсарскіи
Наполеондоръ
Полъимперіалъ
Рубель сръбскій
Рубель паперовый
100 марокъ нѣмецкихъ

Найблизше тятнене 15 жовтня 1889.
Головна выграна зр. 50.000
Поручаю 3% лѣтосы Заведенія кред. австр. земского по дневномъ курсѣ.
Промесы на сѣ лѣтосы до сего тятненя по зр. 1:50 разомъ зъ стемплемъ.
АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ у Львовѣ
дѣлѣ банковій и контора вымѣны.
Выдавничтво газеты лѣтосованъ „НАДБЯ“; передплата рѣчна на провинціи зр. 1:80. 3142 (1-52)

СКЛАДЪ ФУТЕРЪ
С. Фішера
есть теперъ при улиці Театральній ч. 11 (де каварня 3142 вѣдѣньска). (1-10)

Глядитесь
дожового учителя до 2 хлопцѣвъ школьнѣ народныхъ и до одной дѣвчинѣ зъ 6-той класѣ выдѣловѣ. — Близша вѣдомѣсть у о. Т. Кекиша въ Дусановѣ п. Яничинѣ. 3140 (1-4)

КОЖДУ ДИВОВИЖУ
уникава.
Нема тутъ оякливо, примѣромъ, якъ довго стане припасу, або що товарѣ закупленіи при масѣ конкурсовѣ, печуване! задуговѣ! случайно! и т. п. Нема ту нѣщо подобно! бо весь той крикъ не придасть на нѣщо, а лишь дѣлами треба доказати, а о томъ може Висв. публика переувѣдчитись, коли скоро замовить отей справѣ дешевѣ и велики солиднѣ товары.

Для мужчинъ: Цѣле убрание зъ сукна найлѣпшій якості, нової моды (сукрутѣ, штаны и камизелька), добре зроблене, перше 18 зр. — теперъ зр. 10.—, таке саме убрание, першій якості, перше зр. 22.—, теперъ зр. 14.—, таке убрание найпершій якості, перше зр. 30.—, теперъ зр. 18.—.
Для хлопцѣвъ въ вѣдѣ 8—16 лѣтъ. Цѣле убрание зъ сукна, доброй частіи, елегантного фасону (сукрутѣ штаны и камизелька) перше зр. 15, теперъ зр. 8.—, таке убрание першій якості, перше зр. 22.—, теперъ зр. 12.—.
Для дѣтей одѣ 2—10 лѣтъ: Цѣлѣ убрания, гарно прибораніи, перше зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, таке убрание першій якості перше зр. 12.—, теперъ зр. 5-50, таке убрание найпершій якості, перше зр. 18.—, теперъ зр. 8.—.
При замовленіяхъ проситесь укладно уважати на отсе:
При убранияхъ для мужчинъ проситесь подавати обмѣръ грудей и довготу кроку пося мѣры сантиметровою, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ найдокладнѣше вѣкъ а такожъ краску жадного убрания.
Розсылаея точно за посыллатою або надославнемъ готовки.

Обавно уважати:
що ось тутъ наведеніи товары суть найлѣпшій якості и продаются по такъ дешевѣ цѣнахъ тому, що набавляея надто великій припасъ.
Klein's
Internationales Waaren-Exporthaus
Wien 1, Kohlmesseergasse 7.
Що не подобаея, обмѣняея, або звернуея грошѣ.

Закладаюся
за всяку цѣну, що нѣхто зъ моихъ конкурентовъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжѣ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я.
Поручаю мой богатій складъ таково Всѣмъ.
Духовенству. (8-2)
Замовленія въ мѣсци и въ провинціи виконуються точно и ретельно. На жадане высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и поодѣльно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложеный 1848.

Академикъ,
правникъ, маючий довголѣтну практику учительску, глядитъ лекціи на село одѣ 1 жовтня с.р.
Адресу подаетъ Администрація „Дѣла“.

„СЛАВІЯ“
банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.
Убезпечайте будинки и збѣжа!
Мало такихъ лѣтъ, щоби рѣшникъ безъ всякихъ ударовъ элементарныхъ могъ дочекатися живи; а дождѣсь ихъ, якъ великимъ знищеніемъ для него есть огонь, который не лишь его будинки но и всю его надѣю, вобранный хлѣбъ ему въ колыкохъ хвилѣхъ забирае и обертаетъ въ пощѣлъ.
Такимъ несчастіемъ пригнетеный рѣшникъ цѣломъ збѣдѣе, наколи онъ не постарается завчасу еще о належитѣ охорону для своего майна заасекурованіемъ въ ретельнѣмъ заведеніи.
Небезпеченію огню, яке имено въ осени въ тѣсно збудованныхъ селѣхъ и будинкахъ переповненыхъ всякими запасами есть велике и накладе на каждого правого господаря, дѣлающаго о добро свое и своєї родины, пыльный обовязокъ, не лишати своего майна безъ асекурации.
Для господарѣвъ подае добру охорону осоенно банкъ взаимныхъ обезпечень „Славія“, который совѣстно и заразы ликвидируе шкody при помощи двохъ мужѣвъ довѣри, зъ которыхъ одного самъ пошкодованный выбирае, при чѣмъ „Славія“ шкody въ цѣлости и заразы вынагороджуе.
Въ загалѣ „Славія“ стараетъ подати своимъ членамъ що разъ больше користей и зобовязаніи свои напротивъ членовъ якъ наисвѣтѣйше сповинати.
За дуже умѣрковану оплату обезпечаетъ „Славія“ не лише будинки, апарии господарей, худобу и т. д., але на часѣ довольный, уже одѣ 3 мѣсѣцѣвъ почавши такоже запасы збѣжа и пашу въ збудованныхъ, оборонахъ и стѣпкахъ.
Не повиненъ бы проте нѣхто позѣстати безъ обезпеченія, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при такъ грозномъ небезпеченствѣ и такъ подуналимъ станѣ економичномъ цѣлого краю, подѣ велики користными условиями асекурацийными, які дае „Славія“.
!! Убезпечайте-жь будинки безъ перерезы и збѣжа хочѣ на часѣ молотбы !!
Внесена до обезпеченія пріймае Головна репрезентация банку „Славія“ у Львовѣ, улица Комерсика ч. 5 и кожде мѣсѣце Заступничтво того банку. 3074 (3-3)
Головне заступничтво бан. „Славія“ у Львовѣ.

Львовска Фабрика Асфальту
и ульпшенихъ огнетривалыхъ текстуръ асфальтовыхъ до покрываніи даховѣ.
С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжинира
Львовѣ ул. Корытна ч. 13
порукае: 47-7
АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТОВЪ для изпольванія муровѣ одѣ вохкости, кладемо на фундаментахъ въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНІИ ИЗОПРИЯТІИ, ульпшени огнетривалу асфальтову ТЕКТУРУ высокыхъ сортовѣ до покрыванія даховѣ, звитокъ 10 метрѣвъ одѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛТОВЫЙ до консервации даховѣ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛИЙСКУ безводну.
Осушае асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣстнымъ досѣ въ техницѣ наибольшѣ вохкій стѣны въ помешканіяхъ.
Фабрика выготовлюе въ цѣломъ краю своими людьми покрыванія даховѣ огнетривалу тектурою и ихъ репарации.
Метръ одѣ 50 до 80 кр. — Гварантия 5 лѣтъ.
Замовлена въ Краковѣ пріймае Іосифъ Заплатальскій.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ
Впр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ
въ монастыря von Soulas (Франція)
Dom MAGUELONNE, Prior.
2 золотѣ МЕДАЛЪ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.
наиболѣйшій дозвѣненія
Выпавдено 1373 пріоромъ Петровъ Бурсо
Щоденно уважати Еликсиръ до зубѣвъ Впр. ОО. Бенедиктиновъ въ скѣлѣности колыкохъ падеа въ склянкѣ воды, тамуея и лѣчиться порохавѣние зубѣвъ, бо черезъ те надаея имъ блѣлого полѣеку и твердості та замѣняея иена и удержуея ихъ здоровіи.
„Тому то робимо нашихъ читателѣхъ справленію прѣсуду, зертуючи увагу на сей данній и практичній зѣкъ, що есть найлѣпшимъ средствомъ цѣлющимъ и одинокимъ охороною на бѣлы зубѣвъ.“
За зѣбр. 1807 1067, 108, г. Croix-de-Seguer
Генер. агентъ Seguin, Bordeaux
Дѣстати можна у всѣхъ добрыхъ торговыхъ перекупѣ, драгуеріяхъ и аптекахъ 2765

Портретъ Тараса Шевченка.
Цѣна 50 кр.
Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкого
Акційного Банку Гипотечного
купѣ и продае
всѣ эффекты и монеты
подѣ найприступнѣйшими условиями.
3% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованій,
которыхъ пося закона зъ дня 2 лѣтня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышномъ постановѣ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщиванія капиталовѣ фондowychъ, пушляныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія
можно одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

6, 4, комнаты зъ принадлежностями.
Помешканіи кавалерскіи. Комнату и кухню. Стайню и возѣзну вынаймае зарядъ реальности Емили Бертемилиана Браера, ул. Браеровска ч. 10, въ годинахъ 9—1 и 3—6. 3089 (19-2)

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
порукае прямо зъ фабрики
СВѢТЛО
I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленіяхъ 50 кильогр. 3% а. в. а при 100 кил. 5% опуству.
Упрашаея подавати точно величину свѣточѣк и послѣдну стацію зѣлѣзницѣ, до которон мае свѣтло выслатися.
ДИРЕКЦІЯ.
2998

НОВО ОТВОРЕННЫЙ МАГАЗИНЪ
подѣ фирмою 3128 (2-5)
АНТОНЪ ГУДИЕНСЪ
при пляцу Маріяцкомъ, число 8.
порукае по найприступнѣйшихъ цѣнахъ зъ перворядныхъ фабрикъ:
полотна, бѣлье столове, бѣлье мужеске, бѣлье военяне (проф. д-ра Гѣра), краватки, кофѣтрики, панчохи, скаринтки.
Комисовый складъ ковдерѣ и матрацовѣ.

И. ИГНАТОВИЧЪ
порукае:
певний и выпробованій средства до выбранія всякихъ плямѣ.
КР. КОРЕНЬ МЫЛЫННІИ бѣлый, служить до пранія матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганныхъ, пакетики по 2 кр. и 04
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаея до выбирания плямѣ старыхъ зъ матерій военяныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусинки
ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищенія мужеской одѣжѣ, усуваея плямы повставшій зъ пороку, пива, кавы, шоколады, пѣсны, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . . 35
ОБСАЛИНА выбирае плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣлы, фляшка . . . 25
КВИЛЯ, матерій военяній и шовковѣ, выпраній въ одаврѣ Квилія тратять плямы и одыскують свѣжѣсть, причѣмъ барва матеріи нѣво не тратить, пакетики . . . 06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усувае плямы зъ пороку, олю и живицѣ, фляконъ . . . 25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣлы военяны зъ замарганы и пороку, пакетики . . . 20
Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговыхъ: ул. Комерсика ч. 3, и улица Галицка рѣгъ Валовой. Въ филияхъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦѣХъ Риннокъ ч. 2. 2529

Р. КРИММЕРЪ
Львовѣ, Готель Французскій.
Головний складъ вырѣбѣвъ гумовыхъ
порукае яко спеціальность дешевше якъ всюды:
Гумовѣй палты
Гумовѣй вузѣ
Гумовѣй шпурѣ
Гумовѣй пакунки
Гумовѣй ператы и скатерти
Гумовѣй ходинки и рѣбѣжки
Гумовѣй простирала
Гумовѣй калашѣ
Гумовѣй плащѣ
Гумовѣй бѣлье
Гумовѣй подушки
Гумовѣй баллоны и мячѣ
Гумовѣй забавки
Гумовѣй фартушки
Гумовѣй подпашки
Гумовѣй миски и ванны
Гумовѣй чепцѣ
Гумовѣй бандажѣ
Гумовѣй панчохи
Гумовѣй стаминліи 3121 (6-8)
Опатрунки
Артикулы хирургичній.

Основаный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
порукае:
Старѣй вина угорскѣй лѣвичній и натуральній вина столовой одѣ 42 кр. бут.
Знаменитѣй Старки, Житковски, Румѣ и Аракъ de Goa.
Старѣй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.
Оригинальній вина шампанскѣй и правдивѣй Конякъ французскѣй першорядныхъ домѣвъ.
МАЛЯГЪ бут. по 1:50, 2:00, 2:50, 3:20, 6:00 и 7:50 зр. 284 79-2
МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2:00 зр.
Цѣнники на жадане даромъ и оплатно.
Обзначеный на выставѣ гигиеничній сръбнымъ медалемъ за старѣй вина

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших новітніх“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Підписати і інсерти приймають: **У Львові** Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро стокошопу, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9. **В Перемислі** Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). **У Відні** M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolontz-gasse 8, M. Steru I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. **Опелік** I. Stubenbastei 2. **В Франкфурті** і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Підплата на „Діло“ і належність за інсерти платні у Львові.

ДІЛО

Підплата на „Діло“ з літер. додатком
в Австрії: за Границю:
а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

У Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редація, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише напередче застереження. — Редакція неопечатає вільно від порта **Поодинокі чиселю** коштує 8 кр. а в. **Оголошення** приймаються по ціні 6 кр. однією строкою п'ятнадцять, в рубр. „Надслано“ по 20 кр. а в. **Подписи** числяться по 10 кр. однією строкою.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Президент угорського кабінету Тисса мав сьогодні в Великій Варядині перед своїми виборцями велику бесіду політичну, в якій порухав крім звісткою вже справу реформи адміністрації на Угорщині, також і внутрішню та зовнішню політику. В Варядині прийняв Тисса дуже торжественно; йому на стрічу вийшли всі достойники міста, а навіть гр. кат. єпископ Павло з крилошанами. Ліберальну партію угорського парламенту репрезентувало тут аж 30 членів під проводом бар. Подмашицького, а величезна маса народу творила улицями шпалери. В локалі, де відбувався перший в честь Тисси, промовив міністер при тоастих, а дякуючи за величаву принале, сказав:

Позволю собі при сій нагоді порушити деякі важні справи. Думаю, що кождий, хто не жадає чогось неможливого, буде вдоволені нашою дотеперішню роботою і буде міг набрати надії, що ми можемо тепер скоро поступати в нашій реформовій роботі, лише треба мати то на увазі, що ми не можемо при тій спешності яка в управлінні наших фінансів. О загальній ситуації політичній можу на частіше сказати, що можу хіба лише прилучитися до тих, що лютим всюди по Європі голосили, що хоч доводили не суть того роду, щоб доводили державам бдиступити до удержування і скріплювання своєї воєнної сили, то все-ж такі ми можемо сміло мати надію, що мир буде удержаний.

Також і що-до загальної ситуації в нашій дитині мушу дещо сказати. Кождий знає, що в другій половині сесії парламенту були змагання порушити основні нашої конституції. Меншості парламентарна хотіла до того довести, але то їй не удалося і думаю, що я не удасться, хоч не можемо знати, чи ті змагання не повторяться, бо єсть досить доказів на то, що нашірає вести і далі боротьба проти не одної особи. Мене посуджувало, що одні коли я вступив до кабінету, то край що-до своїх прав забезпечених угодою з 1867 р. поступає в зад. Єсть се так впадаючи в очі неправда, що я не потребує проти того борюватися. Далше говорено, що всьому атому, яке лише єсть в краю, я виноватий. Се мене не гніває, але гніває то, що тим оскорбляє більшість законодавча і виборця. Як би там впрочім і не було, я лише того переконав, що обов'язком ліберальної партії мушту бути виступати знову в обороні конституції краю і законів. А тепер мушу ще сказати дещо о нашій адміністрації. Отже насамперед мушу заявити, що наша адміністрація не єсть так скорумпована, як то загально голосать. Хіба єсть і у нас, але хіба єсть всюди і будуть при кождій системі. Що-ж отже за причина, що ми хочемо зміняти дотеперішню систему виборів урядників? Ще в 1881 р. висказано обаву, що може прийти час, в котрім покажеся недостатка людей освітлених бдиступом до заняття становища в адміністрації і ми будемо мушту зміняти систему. То зло не дасться усунути в цілому краю законодавчими засобами. Нині вимагає служба адміністрації цілого чоловіка і цілого його часу, а при тій справі адміністраційній ставили нині так скомплексовані, що бдурядників адміністраційних треба жадати такого самого уадбнення як і бдурядників урядників державних. Коли-ж рвч так єсть, то не даю, що молодші а бдиступом до освіти люди не хотять йти до сєй служби, бо не видать в ній забезпечення своєї будучности і не мають певности, чи будуть могли в ній цілий свій ввек позбистати. То єсть отже причина, за-для котрої не можемо остатися при теперішній системі. Але при тій мушу і то заявити, що правительство не думає обмежити ту реформу лише на саме іменоване урядників, не хоче знищати самоуправу юрисдикції і вв круга діляна, лише хоче завести замість вибору урядників єстьшну і тривалу контролю всіх урядників і функціонерів адміністрації. Крім того треба ще поставити адміністраційне судбвництво на здоровіші основи і длатого переробити цілу систему. Можу вже тепер сказати, що треба буде ще сєй сесії предложити проект закона о адміністраційній і судовій системі і проект закона о ординації громадській.

По сьмі підійав Тисса тоасть в честь тих, що готові против кожного боронити конституційних прав краю і пошановани законів; в честь тих, що готові виступати в обороні свободи, хоч би і против тих, що надбуживають оружя сабоды; в честь тих, що готові виступати в обороні

згоди всіх класів і втронсповідань, згоди в цілому народі і армії.

В справі порушеного нбб то турецьким міністрам признання законности кн. Фердинанда Кобургського і независимости Болгарии подає N. fr. Presse таку коротку звістку: В ввденських дипломатичних і офіційних кругах не знають абсолютно нічого о якійсь акції в користь независимости Болгарии або в користь признання кн. Фердинанда Кобургського князем болгарським. Не здаєть також, щоб Порту намірляла в теперішню пору якусь акцію в сьмі напрямі. Всі дотичні звісти, котрі вв послдних часах розголошено, сьт зовсім безосновні.

За то берлінська преса займаєсь дуже сєй справою і бере вв на сєрїю, хоч також не припускає, щоб вже тепер можна щось в сьмі напрямі зробити. Nat. Ztg. згадує про сєй вв Fremdenblatt-і каже: Выводи австрійського органу правительственного виглядуть вв Росію мале роздрознення. Voss. Ztg. пише знов: Рвч звістна, що Росія не признає Кобурга кн. Болгарським. Туреччина посилає сьмі в користь для себе спосіб приповідку Бисмарка, що Болгарія єсть для неї Гекубою.

Тепер вже і російська преса починає звертати свою увагу на приїзд царя до Берліна і представляє его коравство для Росії. „Нов. Время“ каже, що гостина царя буде мати той успіх, що Нмеччина бодя вв якийсь час заперестане юдити против Росії. „Гражданин“ сподіваєсь з гостями царя вв Берлін важких наслідків і каже, що Нмеччина находитсь тепер вв такім положенні, що нмечей муж державний не залишат сєрїстаті з добром нагоди. Зв'язд вв Берлін може подати товчок до важких переговорів о спорних справах політичних, котрі досі великими тягаром спочивали на интересах європейського мира. Хоч Нмеччина стоить на чолі тридержавного союзу, то все-ж така проводирь того союзу знають добре, що на него можна спуститись лише вв часі мира. Порозуміння з Росією буде завсєгди для Нмеччини добрим засобом позбутися всьляких трудностей. Що верховодячі круги берлінські стремлять дйствити до такого порозуміння, виходить вже з того, що австрійські офіційні слдять тепер дуже пильно і недобриво за кождою нмечкою політикою.

З Булянжером дуже але; ему нестає вже грошей, а его финансова руїна не єсть вже таємною. Ось що пише XIX. Siecle: Минулого тижня вв сєреду пбслав гр. Париза Булянжерови 20.000 франків з тою заміткою, що то єсть вже останок фондів призначених для Булянжера. Вв послдних часах мбг Булянже лише з великим трудом родобути 10.000 франків і не може нбк полатити довгів, затагнених на вибори. Оа єсть же тим більше вв прирвм положенні, що Диллон, найбогатшій з всіх проводирів булянжистівських, не хоче так давати грошей, бо боїтьсь, щоб не попав вв нужду. Позаяк Булянже не може вже вв Лондоні жити на так велику сєкалю, як досі, то постановив перенестися на острів Джерсей, а говорити навіть, що він думає виїхати до Єгипту. Каягня Узе бдкупала у него ввс его коні і сказала, що то єсть послдна жертва, яку она для него може зробити. Та руїна финансова має бути навіть так велика, що булянжистівські кандидати не можуть навіть приїхати на стільки грошей, щоб можна видрукувати і порозвільювати пнякати до тснйших виборів. Не даю отже, що партія булянжистівська почала тепер сильно розпадатися.

З Атиць доносять, що цсарь нмечей перебуває в Греції п'ять днів і буде оглядати декотрі цкавйші місцевости в сьмі краю, межі нмечими Мекену і Олімпі. Царь буде репрезентувати на всьліх наслідників престоло, котрий має вже сими днями туди виїхати. Яко репрезентуват італійського двору приїде до Атиць стрий короля кн. Тама Виктор. Князь Уельскій і цсарєвна Фридрихова перебувають вв Атиках дві неділі. Грецька флота буде дожидати нмечей вв пристані Пірей. Первєтню мала она виїхати против нмечей аж до Корфу, але позаяк корабль грецький не зміг би так скоро плести, як нмечей, то постановлено дожидати нмечей флоти вв Пірей.

Королева Наталя досі ще не виділась з сьміном. Королева уперлася і не хоче приїхати на улові, якій їй ставить регентія і правительство, а ті знов очевидно не хотять уступити королеві. Особливо здаєсь бути ображеним давний вв прийматель ресать Ристич, що королева не уважала навіть за одповіді дати ему одповіді на его лист до

неї. Переговори з королевою ввв Грүнч, але королева не хотіла майже допустити его в до слова; кдлько разів він розпочинав бесіду з нею о вв односинах до молодого короля, то королева звертала зараз бесіду на іншій темат, аж на конец заявила, що не прийме вв яких умов. Вв виду того Грүнч перервав далшй переговори і не хоче нх тепер вести далше. Неправдо єсть ввте, будто бы королева ввв нч сходилася з сьміном, тим більше, що молодого короля мають тепер дуже пильно стерегти. Розійшлсь поголоска, що радакальна партія має бути дуже обурена на королеву за вв упертість і длатого хоче поставити вв новій скупштині ввсенє на ввсланє королеви вв заточенє. Вв столиці панує спокій і давний лад.

Справи краєві.

[Нове виготовлене проекту закона о писарях громадських.]

Оногда наведе мы причины, за-для яких ухваленій торбк проект закона о писарях громадських не одержав санкції, а нбк можемо вже подати змбст поправленого виділом краєвим проекту того закона.

Важнійшій зміни вв новім проекті сьт ось які:

Новий проект постановляє, що писарем громадським може бути той, хто викажеся: 1) горожанством австрійським; 2) сьдоцтвом бездоганного життя бд громадскою зверхности мбса свого замешканя; 3) знанєм язиків краєвих уживаних вв громад, де має писарювати; 4) уадбченим 24-мь роком життя; 5) сьдоцтвом збдности, выдачим комісією екзаминаційною установленим до испитования кандидатів на писарів громадських.

Що-до обаву і змбсту ввдомостей, з яких кандидати мають бути испитовані, рбшаючим єсть засадичне ореченє, що кандидат повинен зложити перед комісією докази знаня законів і приписів, котрі односятьсь до цілого обаву діляна зверхности громадських, як власного так і порученого, а також знаня маніпуляцій урядової кассової.

Що до екаду і урядованя комісії екзаминаційної проект мбстит такий постанови: Комісія екзаминаційна для кандидатів на писарів громадських засьдає у Львові Кракові, Тарнові, Перемислі, Станиславові і Тернополі, бд проводом урядника політичного, визначеного ц. к. наместничством. Вв склад кождої комісії увбдуть чотирі члени з голосом рбшаючим: двоє визначує виділ краєвий а двоє ц. к. наместник. Крім того кождий из тих комісій приділить виділ краєвий урядника рахункового, а ц. к. наместничство урядника податкового, і оба они будуть виступати вв характері комисарів испитуючих, однако кождий вв своїм фаху тільки з голосом дорадчим. Кождої комісії бдбувати буде испити два рази вв році, вв двох публично оповіщених. Влизши до подробности що-до признання аголошені кандидатів, предметів екзаминаційних, способу питаня, класифікованя і выдачаня сьдоцтв — подаст окреме розпорядженє выдає ц. к. наместничством вв порозумінні з виділом краєвим.

Писарь громадскій буде обов'язаний, закам обійме посаду, зложити замість присяги приреченє начальникова ц. к. власти повбтов, вв присутности повбтового бдиручника автономного і бдиручників рады громадской.

До цілковитого переведеня закона о писарях громадських вв громадах сельських признає проект реченє 3-лтий, однак, на сьільки знайшлось бы людей бдиступом у кваліфікованих, може виділ краєвий вв порозумінні з наместничством і вчаснійше установити писарів вв поодиноких громадах.

Наконец, чтобы полбшити матеріальний стан писарів громадських, висказана єсть вв проекті засада, що за дозволем рады громадской писарь може обнати обавки зверхника общару дврєского вв сусьдних посблєстях.

Школа Єзуїтів в Хирові.

Колийшій протектор патрбв Єзуїтів отяжился на хвалину, коли ті патри, яко товариство о незвєстних статутах і интенціях, не раз супротивных интересам національным, прнмали за вьхованє и образованє молодежи польской.

Як звістно, існує в Хирові бдкблєх лєт гимназія приватна Єзуїтів враз з интернатом. Зразу гимназія та не мала права выдавати правослнй сьдоцтва шкблнй, а сьєвы Єзуїтів мушту піддаватися вв

пытам вв гимназіях державных. Сего року признав п. министр просвєты гимназіи хировскій право выдавати сьдоцтва кваліфікаційні ученикам двох перших класів. Зв лєтами буде се право вьмоврно розширено на цілу гимназію, а конец буде такий, що край наш одержит вьбавом частину интелігенції кваліфікованой до службы публичной вв державных гимназіях, а институтом приватным, учителями зависимыми вьсесторонно бдк патрбв Єзуїтів. Розумьєсь, що з часом сьєвы Єзуїтів, маючи за собою плечі, займуть вв єрархії урядничій перші і найлучші становища, а звязав тснми узлами зь своими сьдкаторами, будуть на певно вв большій мбрв служити интересам чорных патрбв, як интересам державы, краю и народу.

Не дивота, що вв виду такої грозы, деякі дєєвнии прасы польскон підняли нані голосъ, хоч досєть слабій, и вьступають протєв розпорядженя п. министра просвєты, котрым хировскій интернат, усунений зь-пбд вьскон контролї прилюдной, поставлено на рівні зь гимназіями публичными. На темат той написала N. Reforma (зв д. 28 н. ст. вересня) сєтєю, вв котрій виказує суперечность найновішого розпорядженя министеріального зь давнйшим розпорядженєм, котрым п. министр просвєты заборонив профессорам гимназіальным класифікувати тих учеників, котрі случайно стояли-бы у них на станиці. А чейже. — каже N. Reforma, — межє сьєвами хировскими, державными Єзуїтами, а учениками, державными профессорам, не повинна бути вьіака різниця?.. Коли профессорам не вьліно класифікувати своих сьєвбв, то яким сьмітом можуть се робити Єзуїты?..

Статью тую повторив Kurjer Lwowski, а N. fr. Presse додала до неї короткій коментар, вв котрім годиться зь поглядами N. Reform-ы. Але зараз найшовся Czas — и став вв обороні своих приятелів и протекторів. Тільки-ж вьводи Czas-у дуже слабї. Czas называє аргументацію Reform-ы софистерією и тим вьдоволяєсь. Такий спосбв писаня єсть вьравдв натурчій и легкій, але мыслачого чоловіка не пересвєдчить.

Наша справа таа могла-бы обходити вв меншій мбрв. Мы могли-бы сказати Полякам: Получайте и вы того добра, якимъ за стараньемъ вашихъ людей надбавляе вы наш чинъ Василіанскій передъ вблкомъ лєтами. Намъ забрано русскихъ Василіанъ, то най тепер и ваша молодбж, котру польскій родив рад бддають чорнымъ патрами на науку и вьхованє, стане служити чужимъ богамъ. Але на наш погляд, справа та буде вв настлдкахъ грбачійшою, як на разв здаєсь. Польща пережила вже часы Говіуса, котрий першй вьправдв Єзуїтів до Вильна, и повинна знати, якй плодв вьшли зь образования и вьхованя молодежи польскон тими патрами. Поляки повинні спитати себе, чи сьєвы хировскій подбють бддав більше о свои личні интересы, чи о интересы народу польского? Они повинні спитатися, чи сьмі поколнємъ не заводлєне индиферентизмъ національний и чи вьхованцв патрбв не скрпняють собою сєрше ряды розарней страу, а нбк патриотів польскихъ? Єзуїты служили рознороднымъ цбамъ, а ихъ вьхованцв будуть средствомъ до тихъ цбєй. Поляки повинні спитатися, чи зь приходомъ Єзуїтів до колишної Польщ, зь ихъ вьхованцємъ Жигмонтомъ III, не пришло до кровавыхъ вбнй релігійныхъ и до розкладу державы? Все то треба мати на оцв, закимъ хто поважиться взяти за перо и стануть вв обороні хировскон гимназіи...

Дописи „Діла“.

Зь Буковинської Русі.

[Вокально декламаційний вечорон вв Вашидєях.]

Влучи до свояків у горы, поступивъ я по дорож до о. Волод. Степановича, пароха вв Вашидєях на Буковині. И не жалъ мені того, що я наложивъ дороги, бо власне тон дини с. в. вв неділю бдбуєсь тутъ вечерній вокальний зь бдчетомъ, переплнтий декламаціями. Одбуєсь бдк головно заходами и коштомъ тутешного пароха о. Степановича и вв. п. Жуковського, котрымъ дйствит належитсь за то всьєе признанє. Однакъ запытает, хто вьковає течєй програми. Отже розказу.

Насамперед вьступивъ о. Манастирскій, парохъ правосланный зь Паньскої Долины, и повнєтши публицу, що складалася зь селян, мбщавъ та інтелігенцію, досєть численно заступленой, бдчитавъ красній єлаборатъ про звичай и обчавъ буковинского народу.

Одтакъ показався очамъ нашимъ прекрасній видъ: ото вьступило сьміхъ лєтаників, що мабуть доперва вивсані до школы народной, бо одинъ зь нихъ не мавъ и 7 лєтъ

ще скінченних. В млі она станули в два ряди по обох боках стола, рівно, красно, як на команді. З лиця кожного видко було сміливість і охочість. На даній знав о. Манастарського роздалися милозвучний голоси молоденьких школярів. І о даво! Я думаю, що почую яку півсону школяреку, а се було Матюкове: "Крылецъ, крылецъ сокола дай..." Вся публіка була одушевлена, бо справді такъ красній і півній голосочки ледви чи можна де почути, а в само бдєвнє выпало дуже красно.

По сьмь слїдували другї пїсни, всї якъ найлїпше бдданї а точкою кульмінацііою бувъ утворѣ о. Манастарського "На селѣ" (якъ в сѣхъ промѣхъ першого "Крылецъ"). Не лише змѣстѣ але и музика взята зъ села, зъ природи, зъ свѣта домашнихъ звѣрять. Се щось вь своімъ родѣ оригинального; вся публіка по просту оговорила, чуючи такъ докладне бдданє и таку певнїсть бдѣ хлопцѣ вь сердцахъ. Тожъ и нагородила ихъ грѣмкими оплесками, а на загалне жаданє мусѣли повтаряти свои пїсни. Я слѣзъ не маю на докладне описанье тыхъ хлопцѣ, якї то смѣли, якъ на кождей рухъ дригнѣти уважали, якъ докладно выголошували слова и выдавали тоны, якъ на свого панѣ-отця дивились мовѣ на батька зъ веселостію и зъ умѣткою на лиці.

Красній хоръ о. Вѣтошинського, але и сей красній! Бєли о. Манастарскій такъ далше потрудився надъ нѣмъ (о чѣмъ по его енергіи и заходахъ около добра народу можна сподѣватисѣ) — то певно буде се щось одного вь своімъ родѣ.

Коли хлопцѣ попрѣли зъ умученя, читавъ о. Манастарскій далше про всѣлїй о брядѣ, а черезъ вѣрне и приступне представлєнє заявѣ увагу всей публіки: кождей, чи вь сурдуть чи вь сѣрвнѣхъ, слухавъ зъ увагою до самого кѣнця, хочъ бднѣти бувъ довгїй. На павзахъ выступавъ одинъ зъ хлопцѣбѣ и бддеклямовавъ кѣлька справдѣ удачныхъ пѣсень о. Манастарського. А на закѣченє почула публіка "Жовїтра" — змѣстѣ и музика того-жъ панѣ-отця, — рѣвно удачного якъ вь удачно бдданого.

Очевидець.

НОВИНКИ.

— Самоубїйство руского укрїненского питомця. Вь среду дня 2 н. ст. жовтня появилася вѣдѣ на стациі вь Зборовѣ молодой мужина и дово, зъ пѣвтора години, круживъ по двѣрци и коло двѣрца — здавалося дождає поѣзду зъ Тернополя. Тимчасомъ, закимъ ще надѣхавъ поѣздъ зъ Тернополя, на стациі почали поритася зъ локомотивою, щоби пересунути еи и прицепити до возѣв. Коли локомотива рушила и роздгналася, наразъ той молодой мужина, що блукавъ по двѣрци, кинувся пѣдъ колеса. Локомотива перерѣзала нещастного на половину. Показалося, що самоубїйцемъ, который завдавъ собѣ таку страшну смерть, бувъ Іосифъ Древницькій, укїненчїй богословъ зъ 1888 року, сынъ господарѣ зъ Туто-гоховъ коло Зборова. Яка була причина самоубїйства, на певно не звѣстно.

— П. Генрикъ Рєваковичъ, спѣвластитель и редакторъ Kurjer-a Lwowsk-ого, подає до загалнои вѣдомости причину, за-дѣя котрой вь линии с. р. переставъ бувъ подїнсуватисѣ яко одѣвчальнїй редакторъ згаданой газеты. По узвизненю Вислоуха одержавъ и. Г. Рєваковичъ вь кѣлька недѣль вѣзванє до суду яко обжалованый о злочинство заколоту сукоюю публічною зъ §. 65 в). При переслуханю д. 22 и 23 линии показалося, що его обжаловано о участѣ вь организаціи "Лїги польской". Однакъ судья слѣдїй полишивъ его на волю, поручивши не вѣзѣдити нѣкуды зѣ Львова, и ажъ коли выдано для иншихъ акты обжалованя зъ §§-ѣхъ дотыкающихъ тайного товариства, що-до него запала дня 30 серпня ухвала застановити слѣдство, бо зѣ обжалованя цѣлу справу "Лїги польской" усунуно. О той ухвалѣ одержавъ п. Рєваковичъ урядовє повѣдомлєнє до перѣва передъ 10 днями, и то на его просьбу, щоби судъ зволнивъ повѣдомити его о рѣшеню и завернувъ ему забранїй при ревизіи д. 2 линии зъ редакціонного бюро: "Проектъ статуту Союза людового польско-русского вь Галичинѣ" и кореспонденцію зъ Союзѣмъ р. 1887. Тѣ папєры мають звернутисѣ редакціи Kurjer-a по скїнченю справы. Згаданїй статутъ єсть проектѣмъ товариства политичного, що має заявлятисѣ на основѣхъ демократичныхъ вь цѣлѣмъ краю. Се мало полагодитисѣ же передъ выборами, але були рѣзніи перешкоди. Теперъ — каже Kurjer — больша потреба того товариства. А кореспонденція зъ Союзѣмъ заключає документъ, который, если не єсть апокрифомъ, має велику вагу информаційну для политики австрійской. Єсть се инструкция, выдана зъ царской канцеляріи Кавльбарсови тогдѣ, коли газдувавъ вь Болгаріи. Сего пѣсьма не можна було нѣ тогдѣ нѣ теперъ печатати за-дѣя панауки вь Галичинѣ односїтѣ прасовыхъ. Во документѣ, що єсть пересторогою для рѣшачихъ сѣрѣ вь найважнїйшїй справѣ договорѣвъ дипломатичныхъ, може бути ту уважанимъ за головну зраду, сновнену Kurjer-омъ и може бути сконфискованїй. Одержавши сей документъ вь осени р. 1887 а не могучи его ужити публіцистично, п. Рєваковичъ переставъ сей папѣръ одчитати одному зъ тайныхъ совѣтниковъ цѣсарскихъ. Чи и якїй ужитокъ зъ него зроблено, не знати. Теперъ — каже Kurjer — могла-бы его прокураторія зъ актовъ бдписати и переслати урядово министрство, бо п. Рєваковичъ нѣчо не має противъ того... Се дословне повєненє п. Рєваковича.

— Зъ Турини умѣстивъ якїсь У. В. М. дописъ вь Przegląd-ѣ и высказує гадки про выборы до

тамошної рады повѣтвой, що мають бдбутиася 15, 17 и 19 н. ст. жовтня с. р. Зазначивши зѣ давнихъ лѣтъ незгоду мѣжъ Русинами и Поляками, а теперъ згоду, чѣмъ доказомъ має бути выборъ посла К. Тєлїшевского, и высказавши надѣю, що старостѣ турчанський буде дѣлати по мысли сєи згоду, кѣнчить авторъ дописъ такими гадками, котрі наглядно зазначують цѣль допису: "Якїй же має бути складъ рады повѣтвой? Пѣсьма нашої гадки — бдповдає дописуватель — повинна она мати бѣльшїсть польску зъ той причини, що при послѣднихъ выборахъ Поляки уступили Русинамъ; теперъ Русины повиннї бы уступити Полякамъ. Вь наслѣдокъ того маршалкомъ повиненъ бути Полякъ и вь выдѣлѣ має бути бѣльшїсть польска. Се Полякамъ по правѣ належитисѣ, а умѣренї Русины можуть згодитисѣ на то зѣ отвертѣмъ чоломъ. Але передо всѣмъ вь складъ рады повѣтвой повиннї вѣйти зѣ стороны польской тѣ, що суть умѣренї и хотѣть згоди. Русины повиннї мати вице-маршала, двоухъ выдѣловыхъ и дванадцѣ радныхъ. Поляки бѣльше домогатисѣ не повиннї, а если се пишємо, то тому, що мы чули, мовѣ-то до-хто хоче мати вице-маршалкомъ Поляка. Мы чули такожъ, що коли говорилось, хто мѣгъ-бы бути маршалкомъ, Русины не хотѣли згодитисѣ на одного кандидата ставленого поважними Поляками. Ту не можемо погодитисѣ зъ Русинами. При выборѣ на посла до сейму мы пристали на особу, котру собѣ выбрали Русины; теперъ повиннї Русины прияти особу, котру мы имъ предложимо. Якїй же буде результатъ выборовъ? Вь руцѣ се Бога, а Богъ хоче певно терпимости и згоди."

— Обжалованїхъ и увѣднєныхъ вь процесѣ о тайне товариство, Климашевского, Гомулицкого, Слѣского, Вильчевского и Янушевского, бдвели зъ вѣзницѣ до полициі и зъ-вѣдѣи выпустили ихъ на волю, коли старшїй комисаръ п. Балїмъ попередно ихъ всѣхъ бдфотографувавъ. Опѣсля одержали они наказъ выбратисѣ разъ на все зѣ Австрїи, пѣдъ загрозѣю наслѣдковъ передвїдуваныхъ вь законѣ карнѣхъ. Защитникъ ихъ всѣхъ д-ръ Лисєвичъ вѣнѣ до наметѣнїя бдлїкїхъ противъ сєго наказу полициі, и можна сподѣватисѣ, що справа поладитисѣ успѣшно. Вчера були на аудїєнціи у намістника ректоръ и деканъ политехники, просїючи за Климашевскимъ, а нинѣ удаєся вь той самѣй цѣли за учениками зъ Дублянѣ депутатами зъ профессорѣвъ дубльнської школы рѣльничой. — П. Стан. Козловского, засудженого на 14 дѣтѣхъ вѣзницѣ, выпустили вчера на волю по зложеню 1000 зр. кацїи.

— Испытѣ квалифікаційнїй для учительѣхъ шкѣль народныхъ вь Тернополѣ бдбуваєся пѣдъ проводомъ д-ра Дѣбѣтрянського, краєвого инспектора и председателя комисїи экзаменаційной. До испытѣ для шкѣль народныхъ явилосѣ 11 учительѣхъ, 1 учителька, а крѣмъ того 1 учитель доповняє испытѣ зъ языка нѣмецкого. Патентъ зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ и польскимъ достали: Домбровский Левъ, Мацевка Михайло, Урбанський, Ходоровскій Теодоръ и Шиндлеръ, а патентъ зъ правомъ учити языка нѣмецкого доставъ Валей Володимиръ.

— Богдана Хмельницкого томъ IV друкуєся и выдѣе зъ кѣнцемъ ст. ст. вересня. Прошу отже прєнумерату и залєгїи належнїхъ надослати пѣдъ адресомъ: Александръ Барвѣнскій у Львовѣ, ул. св. Николая н-рѣ 13, П. поверхъ.

— Представленя театральнїх на доходъ клубу литераторѣхъ и журналистѣхъ вь Черновїцахъ бдбудутѣся 12 и 13 н. ст. жовтня вь черновѣцкѣй сали мѣской. Зѣ представлєнями театральными полученїй концертъ музыкально-вокальный, вь котрѣмъ возьме головну участѣ рускій хоръ академикѣхъ зъ тов. "Союзѣмъ". И такъ вь суботу 12 н. ст. жовтня по-при концертѣ музыки войсковой и представлєню театральномъ нѣмецкомъ и польскомъ бдѣлѣе рускій хоръ академичнїй: "Крылецъ" Матюка, "Надъ Прутомъ" Воробкевича и "Зѣ Окрушкѣмъ" Нижанковского, а вь недѣлю 13 н. ст. жовтня бдбудеє концертъ войсковой музыки, представлєнє нѣмецкой и польской комедїи та руска оперетка народна "Вувальщина", котру бдѣлѣе члєны товариства "Перше руске драматично-литературне Товариство".

— О. Исидоръ Воробкевичъ, православный священникъ, сынъ звѣстного поэта и композитора Данила Млаки, именованый администраторомъ православныхъ парохїи у Львовѣ.

— Полученє Вислы зъ Днѣстромъ. Справа ся вѣринула зновъ на порядокъ дневнїй. Передъ шести лѣтами одинъ французскїй инжиниръ старався вь галицкѣхъ соймѣхъ о субвенцію на тую цѣль, а предложенїй проектъ выказувавъ наглядно, що каналомъ можна получить Днѣстеръ зъ Олємѣмъ, та тымъ способомъ отворити безпосредну комуникацію водну мѣжъ моремъ Чорнымъ и Балтїйскимъ. Але тогдѣ справа цѣла розбїзася тому, що Висла вь Россїи не єсть у-правильнена и на цѣлѣмъ просторѣ бдѣ Сандомира до Варшавы єсть мало сплавною а правитель-ство російске не дуже квантисѣ, щоби повыкуплювати млыны и управлїннїи берега Вислы. Теперъ доноєтѣ газеты петербургскїе ось що: "Вѣдєнскїй инжиниръ Гоббъ загостивъ до Петербурга и предложивъ правительству російскому проектъ отворити нову комуникацію водну, котра вь межинародныхъ односїнахъ становилася правдиву эпоху. Проектъ инжинира Гобба основуєся передо всѣмъ на полученю каналомъ Лабѣ зъ Моравою, притокою Дунаю. Одаткъ Лаба має бути получена зъ Одрѣю а та новымъ каналомъ зъ Вислою, а вкѣнці Висла зѣ Днѣстромъ. Така єсть каналѣмъ получила-бы велимъ що-до торговлѣ важнїй: Нѣмецкѣ, Балтїйскѣе и Чорне. Се величєзне подїриємєтє, що потребує сотокъ милїонѣхъ и довгїхъ лѣтъ працѣ, пѣсля гадки Гобба оплатитисѣ стократно, бо утворити воднїй комуникаціи дешєвѣ, зъ котрыми не могли-бы устоятисѣ зѣлѣзницѣ Головна перешкода лежить вь управлїннєнє русла Вислы, котре можна поладити лишь за згодою трехъ державъ, Австрїи, Россїи и Нѣмечины. Здаєся, що проектъ Гобба

найшовъ много приклонникѣхъ вь министерствахъ скарбу и торговлѣ и — пѣсля вѣнєнєнъ компетентныхъ особѣ — має розслѣдитисѣ, чи можливѣмъ єсть перевести успѣшно се величєвє и далєкосягѣ подїриємєтє."

— Нещаслива наречєна. Уродлива 19-лѣтна Магдалина, дѣнька вѣлїянина Настасюка вь Идєстѣ на Вуковинѣ, зажила зѣ вечера значну скѣлькѣсть синього камня и на другїй дєнь найдєно єи неживу вь лѣжку. Причинѣю самоубїйства була єи нещастна доля. Хлопцѣ любилїсѣ вь нѣй на смерть и що хвила якїсь сватаєся зѣ нею, але коли вже згодїлїсѣ на вѣнчанє, все найшлаєся якась перешкода, що не дозволила стати пѣдъ вѣнчанємъ. И такъ першїй наречєнїй померъ передъ вѣнчанємъ, чотирѣхъ взяли до войска, двоухъ у-топилося случайно, два не могли погодитисѣ що-до приданого, а одинъ, якъ показалося, мавъ жѣнку вь Бессарабіи. Тому то гарна Магдалина мала ажъ десять наречєннихъ а не бдждалася вєстѣ. Вкѣнці передъ кѣлькама недѣлями зновъ сватаєся єи одинъ паробѣкъ. Дѣвчина згодїласѣ, вызначєно дєнь вєсѣлїи и здавалося, що одинацїй стане вже єи чоловѣкомъ. Та ба, якось передъ кѣлькама днями паробѣкъ роздумався и повандрувавъ до Бессарабіи, а дѣвчина такъ собѣ то взяла до серця, що наложила на себеруку.

Конкурсы, именованя, перенесєня и пр.

— Именованя. Дирекція скарбу именовала ад-жункта податкового Гос. Любнїного канцєлистомъ при управлїяющихъ властяхъ скарбовыхъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 4 жовтня. Правительство поставило збѣльшити зѣ слѣдующимъ рокомъ число лѣкарѣвъ повѣтвыхъ вь Галичинѣ о сѣмѣхъ.

Прага 4 жовтня. Посолъ Русѣ доказує вь своѣй бесѣдѣ передъ выборцами, що побѣда молодѣ-Чехѣхъ сталаєся причиной дїшїи намістника Кравса и що справа коронаціи цѣсаря на короля чєского не допустила до угоды зѣ Нѣмцами. Гр. Туна назвавъ бє-сѣдникъ середновѣчнымъ реакціонеромъ.

Берлинъ 4 жовтня. Розѣйшлєся тутъ вѣстѣ, що царъ не приѣде до Берлина а то вь наслѣдокъ порушеня справы болгарской.

Бѣлградъ 4 жовтня. Король Миланъ загрозивъ регентїи, що коли-бѣ она показалася уступчивою, то бдповѣдно до умовы бнѣ поверне и обѣимє самъ регентїю. Королева конферує дуже часто зѣ Персіанїмъ а зѣ сыномъ ще до нинѣ не бачилася.

Парижъ 4 жовтня. Буляжистъ Лєсанъ має бути поставленїй передъ судъ военный за

то, що сказавъ, що коли-бѣ пришло до вой-ны а вь Франціи було-бы ще нїиѣшнєе правительство, то бнѣ не выступавъ-бы противъ вѣрѣ.

Лондонъ 4 жовтня. Вь копальняхъ вугля вь Больтонѣ застрѣйкувало 10.000 робѣт-никовѣхъ.

НАДОСЛАНЕ.

Д-ръ І. Вѣчковскїй

повернувъ и ординує

вь недугахъ внутрїшнихъ бдѣ 3—5 по полудни.

Ул. Скарбѣвска ч. 4. 3130 (2—2)

Купую и продаю всѣлякїхъ краєвїхъ и заграничнїхъ папєры державнїхъ, акціи, прїоритєты, листы заставнїхъ, лѣосы, монєты и т. п. по найпристѣпнїйшїхъ условїяхъ. Поручєня для ц. к. биржи вѣдєн-ской выповнїю пѣдъ користовнїми усло-вїями безпѣрѣочно и совѣстно. 3144 Промєсы до всѣхъ тягнєнѣхъ. Лѣосы такожъ на малї сплаты мѣсячнїхъ. (1—52) **АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ** у Львовѣ дѣмъ банковый и контора вымѣны. Выдавнїцтво газеты лѣосованъ „НА-ДѣЯ“; передплата рѣчна на провинціи зр. 1-80.

НОВОСТИ на ОСѢНЬ и ЗИМУ! **Матерїи вовнянїй и шѣвковїй** на Сукїѣ, Костюмы, Плащѣ, Пальєто-ты, Покрѣты на футра, Ротонды и т. п. поручає 3137 (1—4) вь наибѣльшѣмъ выборѣ и найдєшевїє **МАГАЗИНЪ ШАЄРѢВЪ** у Львовѣ, улїца Кароля Людовика ч. 3.

ВЪ КНИГАРНІИ **Старопопїйского Института** можна купити: Всѣ творы музичнїхъ, до сѣбѣ и на фортепїанѣ, якъ галицкїхъ такъ и украин-скихъ музиковѣхъ, пр. повнїй комплектъ творѣвъ Лисєнка. Взоры украинско-рускїхъ до вышиванїя. Всѣ выданя повѣстей и творѣвъ науковыхъ якъ галицкїхъ такъ и украин-скихъ. 3127 (6—?)

ПА- **БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ** у Львовѣ ул. Галицка ч. 16. 12537 Цѣннїки на жаданє даромъ.

Всѣхъ науѣхъ лѣкарнїхъ **Д-ръ Емилїй Лятайнеръ** бдбувшїй студїи зѣ обєснѣ дєнтїстїки вь вїлїнахъ вь Берлїнѣ залєживъ атлѣтѣ дєнтїстїкѣ при плацѣ Марїац-кѣмъ ч. 10 и ординує бдѣ 10 рано до 6 вєчєромъ. Всѣлякїй операціи дєконує на жєла-нє бєзъ болѣ, бдобравнїи чувствѣ ко-палнѣю або розвєсєляющимъ газѣмъ (Lustgas). Штѣгнїи зубы выгѣтовлєє на золѣтѣ, кавчуку и т. п. 2941 61—?

Глядитисѣ домового учителя до 2 хлопцѣхъ шкѣль народныхъ и до одной дѣвчинѣ вь 6-той класѣхъ выдѣло-вой. — Близна вѣдомѣстѣ у п. Т. Кєкиша вь Дуєанѣхъ у Галичинѣ. 3140 (2—4)

Лѣчнїчїй виноградь фєслєвскїй италїйского цѣлѣнїя — поручає 3152 (1—8) торговлѣ **КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА** у Львовѣ. Замовлєнїя зѣ провинціи полагѣдую двѣрѣтною почтою.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ поручає **выпрѣбанїй и певнїй средства космє-тичнїхъ,** бдзначєнїи 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня. **Олѣйокъ таниновїй,** взмѣдїє и подїомлєє вѣ-лѣсїю роста. Фляконъ 50 кр. **Помада хїновѣ** взмѣдїє корнїцѣ волоса и запѣвѣє выпадаєти волосѣ. — Слѣжѣ 80 кр. **Вѣда атенєска,** до змываня волосѣ, запѣвѣє творї-тисѣ парїамѣхъ, бдєвѣє, робитѣ трє-валыми барву и полїсѣтѣ. — Фляконъ 80 кр. **Олѣйокъ хїно-таниновїй.** Дѣлєє знаменїто на корнїцѣ во-лѣсїи и на порѣстѣ волосѣ. Вь случѣяхъ дє вь наслѣдокъ недуга выпало волосѣ, выказавъ вѣлїмъ цѣлює дѣлєє. Вѣє по ужитю одной фляшки можна добачити порѣстѣ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есєнція мятова до полоканя устѣ, крѣмъ приємного, скрѣплїючого смаку и запаха, дуже корїстно дѣлєє на аєла и губы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстїнно-алѣкаличнїй, до чищеня зубѣвъ. Надѣє перѣлову бѣлѣсть, бддалєє ка-жїнѣ и вѣсы, котрї наводѣтѣ бѣлѣ и порѣхнѣвѣє зубѣвъ. Пудєлѣко 30 и 60 кр.

Вїолїнѣ средство противъ прѣтї рукъ и пахѣ. Фляконъ 50 кр.

Вѣда лѣвѣска. Приємнїй, нѣжнїй и довготрєвалїй запахъ той вѣды зѣлєє вь се, що вь Антверпїи на выставѣ всємїрнѣй зѣстала публічно пролѣ-мована и бдзначєна. Цѣна флякону меншого 80 кр., бѣль-шого 150 кр.

Нїгрєтїна. Вѣборнє средство до фарбованя вь сєйчасѣ волоса на трєвалу и красну барву чѣрну и тємну; єсть цѣлѣкомъ нешкѣдлїє а вь ужитю цѣлѣкомъ повѣднїє. Цѣна 1 зр.

Бѣлїи и гарнїи руки. Найбѣльшє чѣрвонїй и по-паданїи рукѣхъ выбѣлєєтисѣ и выпѣжнїтисѣ по кѣлькаразѣмъ патєртѣю **Крємонѣ рѣ-стїнїомъ.** Слѣжѣ 80 кр. 259 48—?

Смєрѣвило литѣвскѣ до бѣвнїи и шѣрѣхъ, мнѣтїи шѣдру, робитѣ єи непроти-кающею и трєвалѣю. Пудєлѣко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у **ЛВОВѢ** вь вѣлїныхъ торго-вляхъ: ул. Копєрнїка ч. 3. и ул. Галицка рѣдѣ Валѣвой. Вь фїлїалѣхъ: вь **КРАКѢВѢ** Суконнїцѣ ч. 20, и вь **ЧЕР-НѢВЦЯХЪ** Рїнокъ ч. 2.

При закупнѣ товарѣхъ просїмо поклїкуватисѣ на нашу часопїсь.

Выдавєцѣ и одѣвчальнїй редакторъ **Иванъ Бєлѣй.**

Печатѣрѣ вь фабр. Черняхѣхъ.

Зѣ друкарнїй тѣл. лїт. Шєлєчєкѣ, бѣдѣ зр. К. Бєдєжєрѣчє.

Фелісіянь послухавъ ей и пѣйшовъ. Онъ анѣ не сподѣвався, що она его любить. Коло ѡкна ще разъ оглянувся до неї и довго, довго споглядавъ на ню, якъ коли-бъ хотѣвъ въ ню вѣстися своїми очима. Повний щастя споглядали они глибоко собѣ въ душу и окруженіи свѣтломъ свитаючого дня стояли усмѣхненіи проти себе.

Онъ ѡдозвався ще разъ:

— Я васъ люблю.

А она ѡдповѣла:

— Я васъ люблю.

Стало тихо. Онъ злѣзъ чимъ скорше тихенько по балкахъ на долину, а она сперлася на балконъ и дивилася зъ нимъ. Вхопила ѡдтакъ китицю фіялківъ и вдыхала зъ неї запахъ, щоби нимъ успокоитись. А коли онъ вшовъ вже Маріиньськимъ полемъ и ще разъ піднявъ голову до неї, побачивъ, якъ она цѣлувала его цвѣты.

Ледви що Фелісіянь зайшовъ за вербы, якъ Ангелика стала зновъ неспокѣйна, бо почувла, що на долині ѡтвираються двері. Била четверта година а дома вставали звичайно о двѣ години пѣзнѣйше. Ова ще бѣльше налякалася, коли побачила, що то Губертина, бо звичайно встававъ Губертъ ранше. Она видѣла, якъ Губертина стала ходити по вузькихъ стежкахъ въ городъ, опутивши вяло руки въ долину; єї лице выдавалося середъ ранного воздуха блѣдимъ. Мабуть гнало єї щось по безсонній ночі на двѣрзъ зъ душнои комнати. Губертина, накинувши на себе поскорѣ свитину, виглядала все ще красно. Она була чогось дуже утомлена; хочъ була щаслива а все-жъ такъ жила безъ надѣї.

VIII.

На другій день рано пробудилася Ангелика аж о осьмій годивѣ, спала добре и здорово, якъ спиться по якійсь великій радости и щастю. Пѣдѣйшла до ѣкна. На небѣ не було анѣ хмарки, спека була така сама, хочъ сночи перейшла сильна туча, котрой она такъ дуже була налякалася. Урадована ѣдозвалася до Губерта, котрый на долини якъ разъ ѣдмыкавъ ѣковницѣ:

— Тату! сонце... Якъ же я тѣшуся, що буде красна процесія.

Она чимъ духъ убралася, щобы зѣйти на долину. Того дня, 28 липня, мала ходити процесія чуда улицями Бомонту. То було щорѣчне свято у вышивачѣвъ: нѣхто и голкою не рушивъ, за то старымъ ладомъ, такъ якъ то прадѣды робили, украшалися всѣ дома.

Ангелика випила душкомъ свою каву и вже не думала о нѣчѣмъ, якъ лишъ о тѣмъ, якъ бы то хату прибрати.

— Треба, мамо, подивитися, чи всѣ рѣчи ще добрі.

— Та ще часъ на то — ѣдозвалася Губертина спокѣйнымъ и поважnymъ голосомъ — и такъ до полудня не будесе нѣчого розвѣшувати.

Дѣло ишло о три пасы старон пышнон вышивки, котрі Губертина переховувала старанно яко родинний святощѣ. Лишь разъ до року выставляла она ихъ прилюдно а то завсѣгды въ день процесія. День передъ тымъ, пѣсля давного звичаю, ходивъ майстеръ церемоній, любенькій игумень Корниль ѣдъ дому до дому и заповѣдавъ, котрыми улицями будуть нести образъ св. Агнії въ супроводѣ владыки зъ святою Тайною. Уже може ѣдъ сто лѣтъ ходила процесія одною и тою самою дорогою: процесія выходила зъ церкви воротами

святой Агніи, ишла улицею Орфевръ, ѳдакъ Широкою улицею, дальше черезъ улицю Долъшну, нове мѣсто а опѣсля заходила зновъ попри улицю Магльоаръ на пляцъ ді Кльоатръ и вертала до церкви головными воротами. Всѣ, що мешкали при тыхъ улицахъ, старалися однѣ напередъ другихъ украсить свои дома, мыли ѳкна, обвѣшували стѣны дорогими матеріями и посыщували шутрованѣй улицѣ рожамы.

Ангелика не дала спокою, доки ѳй не позволили выймати всѣ три вышивки зъ скринѣ, де цѣлый рѳкъ спочивали.

— Нѣчо имъ не сталося,—подумала она собѣ урадувана.

Коли було здоймати папѣръ, въ котрѳмъ они були завитѣ, то можна було побачити, що всѣ три вышивки були присвяченѣй Пречистѳй Дѣвѣ Маріи: на однѳй було представлене Благовѣщенье, на другѳй було видко, якъ Марія плаче пѳдъ хрестомъ, а на третѳй якъ Пречиста Дѣва пѳднимаетъ до неба. Они походили ще зъ пятнадцатого столѣтя и були вышитѣ тѣньованымъ шовкомъ на золотѳмъ днѣ та чудно ще удержанѣй. Вышивачѣ были дуже гордѣ на тѣ дѣла штуки ихъ промыслу и были-бъ ихъ за жаднѣй грошѣ не продали.

— Мамо, я ихъ вывѣшу.

Та не такъ то легко було. Губертъ порався цѣлый ранокъ коло чищення старой фасады. Онъ привязавъ мѣтлу держакѳмъ до жердки и обмывавъ ажъ пѳдъ самѣй причѳлокъ бальки, що выставали зъ помѣжъ цеголъ; ѳдакъ мывъ губкою камѣнне пѳдмурованье и саму вежочку якъ высоко мѳгъ лишъ досягнути. Ажъ по тѳй роботѣ вывѣсили тѣ три куснѣ вышивки на своѳмъ мѣсці. Ангелика завѣсила ихъ кѳльцями на гакахъ, котрымъ вже певно було якихъ сто лѣтъ; Благовѣщенье

розвѣшено пѣдъ лѣвымъ ѡкномъ а Успеніе пѣдъ правымъ; гаки на третю вышивку, що представляла Матеръ Божу пѣдъ хрестомъ, були забиті повыше великого ѡкна долѣшної части дому. Ангелика мусѣла отже представити драбину, щобы завѣсити вышивку. Передъ тымъ вже прибрала она ѡкна цвѣтами. Здавалося, що старый будынокъ ажъ ѡдмолоднѣвъ ѡдъ тыхъ прикрасъ и мовъ въ давныхъ вѣкахъ заяснѣвъ ѡдъ золотыхъ та сребрныхъ вышивань.

По полуденку розпочалася на улици Орфевръ горяча робота. Процесія мала розпочатися ажъ о пятій годинѣ зъ полудня, щобы люде не мусѣли нечися на сонци, але мѣсто почало вже ѡдъ полудня прибиратися въ святочну одѣжъ. Напротивъ Губертѡвъ мешкавъ золотаръ и ѡнъ вивѣсивъ на своѣмъ крамѣ голубій драперіи зъ золотыми бортами а его сусѣдъ, що продававъ вѡскъ, прибравъ свою хату катуновыми, червонными якъ кровь занавѣсами свого алькову. Що хата, то инакшою краски виднѣлися на нихъ матеріи, бо що хто мавъ, то вивѣшувавъ, хочъ бы и покрывало зъ постелѣ а все то здувалося ѡдъ легонького вѣтру на дворѣ. Улиця прибрала веселу, легку одѣжъ и перемѣнилася въ святочно прикрашену галерію. Люде стояли купками передъ дверми и розмовляли такъ голосно, мовъ-бы то они були у себе въ хатѣ; одні все ще выносили якійсь прикрасы, отъ, хто що мавъ; другі лѣзли на драбину, прибивали и кричали. На розѣ Широкои улицѣ выставлено ще одинъ престолъ, передъ котрымъ зѡбралися всѣ жѣнки зъ сусѣдства и порались коло него, що ажъ духу имъ не ставало, бо одна навперѣдъ другой садилася, щобы заставити его вазами та свѣтломъ.

Ангелика вынесла и собѣ два канделябры ще зъ часѡвъ цѣсарства, що стояли на коминѣ въ сальѡнѣ

Одъ самѣсенького рана она ще анѣ разу не спочила; радбѣсть въ еи серци додавала ѣи силы и охоты. Коли зъ розпущенымъ волосемъ вбѣгла до хаты, щобы взяти ножикъ на рожѣ, почавъ Губертъ собѣ зъ неи жартувати.

— Ты певно и на своѣмъ весѣлю не будешъ такъ поратись, якъ нинѣ... А може ты нинѣ оддаешся?

— А вже-жъ, що оддаюся — одповѣла она весело. Губертина засмѣялась.

— Коли вже хата прибрана, то ходѣмъ и мы убитися.

— Заразъ, мамо... Отъ и кѣшъ вже повенъ.

Она скѣнчила обривати листочки зъ рожѣ, що мала сыпати Преосвященному на улицѣ пѣдъ ноги. Зъ еи тоненькихъ а довгихъ пальцѣвъ сыпались въ кѣшъ листочки и наповнили его по самъ верхъ. Ангелика выбѣгла скоренько сходами въ гору та смѣючись одозвалась ще зъ бѣтамъ:

— Побачите, що я такъ приберуся якъ сама княгиня.

Часъ не стоявъ. Въ Бомонъ-ль'Еглісѣ стало трохи спокѣйнѣйше; все вже було готове, всѣ чекали а улицями носився лишъ тихенькій голосъ снѣву. Сонце було вже на заходѣ и велика спека попустыла а середъ густо стоячихъ домѣвъ настала тепла тѣнь. Всѣ чекали процесіи зъ такимъ настроємъ духа, що здавалося, якъ бы цѣле старе мѣсто було лишъ продовженьемъ катедры. Зъ нового мѣста, зъ Бомонъ-ля виль, надъ берегомъ Линелѣ долѣтавъ гуркѣтъ возѣвъ; тамъ декотрі фабрики не святкували и не мали охоты брати участи въ сѣмъ споконвѣчнѣмъ торжествѣ церковнѣмъ.

Одъ четвертой години почавъ на повнѣчнѣй вежи бити великій дзвѣнъ, той самъ, бѣдъ котрого звуку дро-

жавъ ажъ дѣмъ Губертѣ. Въ той самой хвили показались и Губертина зъ Ангеликою, убранныхъ уже святочно. Губертина мала на собѣ сукню зъ звычайной темной матеріи, обшиту коренками и выглядала въ нѣй ще такъ молодо, якъ коли-бъ она була лишь старшою сестрою своєї прибраної доньки. Ангелика надягнула бѣлу фулярдову сукню, безъ всякой прикрасы; не мала анѣ ковтокъ анѣ бразелетокъ; руки и шия ажъ по груди були зовсѣмъ ѡдкрыты а ей мягоньке якъ оксамить тѣло выглядало зъ-пѣдъ легкон матеріи якъ коли-бъ розцвѣтающій пупѣнокъ зъ пѣдъ окружающихъ его верхнихъ листочкѣвъ. На борзѣ заложенный гребѣнь придержувавъ трохи ен яснѣ якъ свѣтло сонця волосѣ. Въ своѣй отвертѣй простотѣ выглядала она такъ пышна и красна, якъ яка царѣвна.

— Уже дзвонять — ѡдозвалась она — Преосвященный выйшовъ зъ своєї палаты.

Великій дзвѣнъ разъ-у-разъ гудѣвъ а его голосъ нѣсся далеко по синѣмъ воздухѣ.

Губерты становили въ отвертѣмъ ѡкнѣ на долину; жѣнки поспирались на ѡкно а Губертъ стоявъ за ними. То було ихъ звычайнѣе мѣсце, зъ ѡдки могли они найскорше и найлѣпше видѣти, коли выходила процесія зъ церкви и добачити кожного, хто нѣсъ свѣчку.

— А де-жъ мѣй кошикъ? — спытала Ангелика.

Губертъ подавъ ѣй его; она взяла его ѡбѣручь и притиснула до грудей.

— Ахъ, той дзвѣнъ — шепнула она — ажъ спати хочеса ѡдъ него.

Дзвѣнъ гудѣвъ такъ сильно, що ажъ цѣлый дѣмъ трясся ѡдъ него. А на улицяхъ въ сѣй части мѣста, куды лишь заходявъ его голосъ, стало тихо и всѣ вже чекали, коли надѣйде процесія; слабый вечѣрный легѣтъ

порушавъ лишъ незначно повывѣшуваными матеріями. Сильный запахъ рожъ розносился чимъ разъ бѣльше.

Минуло пѣвъ години. Наразъ розскочились входовѣ дверѣ въ порталю святой Агніи и показалася темна середина церкви, середѣ котрой якъ звѣзды свѣтились свѣчки безъ лѣку. Першій выйшовъ на улицу хрестоносець; бувъ то субдіяковъ въ туніцѣ а по обохъ его бокахъ шли два помѣчники зъ кадильницами. За ними шовъ майстеръ церемоній, старенькій игуменъ Корниль; ѡнъ споглянувъ насапередѣ на красно прибранѣи улицѣ а ѡтакъ становъ въ присѣнку, щобы перепустити по при себе процесію; ѡнъ хотѣвъ побачити, чи всѣ идутъ въ порядку. Передомъ поступали братства церковнѣи, богомѡльнѣи товариства и молодѣжь шкѡльна. За ними тупцали самѣи маленькѣи дѣти, маленькѣи дѣвчатка бѣло поубиранѣи, що выглядали якъ дружки та молодички, и гладко вычесанѣи хлопцѣ въ святочныхъ одеждахъ, що выглядали зновъ якъ якѣи князѣ: дѣти ажъ розплывались въ радости и вже теперь розглядались мѣжь людьми за своими родичами. Одинъ хлопчина, котрому було може девять лѣтъ, перебранный за святого Іоана Хрестителя, шовъ самъ одинъ серединою; ѡнъ перевѣсивъ черезъ свои вузенькѣи плечѣи овечу кожу. Чотири дѣвчатка зъ червоными лентами черезъ плечѣи несли пѣдностъ зъ мушину, на котромъ бувъ сѣпокъ збѣжа. Ѡтакъ шли старшѣи дѣвчата зъ хоругвою Пречистой Дѣвы, за ними черно убранѣи дамы такожь зъ хоругвою кармазиновой барвы, на котрой бувъ вышитый св. Іосифъ; за ними несли ще богато, богато хоругвовъ шовковыхъ и оксамитныхъ на позолочуваныхъ жердяхъ. Такожь було и богато мужескихъ братствъ а кожде зъ хоругвою иншою барвы. Найбѣльшу увагу звертало на себе знамя сѣрыхъ покутниківъ въ чорныхъ капуцахъ;

бувъ то величезный хрестъ, на котрѣмъ висѣло колесо а на нѣмъ зновъ всѣ знаряды муки Христовои. Ангелицѣ ажъ сердце радувалося, коли побачила дѣти.

— Ахъ, якій-жъ миленькій! Подивіться!

Одно хлопятко, що ледви бѣдъ земли пѣдросло, и мало ледви що три роки, перебирало такъ забавно нѣжками, що Ангелика ажъ вложила руку до кошика и коли хлопчина переходивъ коло неѣ, она обсыпала его листьемъ зъ рожъ. Хлопецъ пѣйшовъ дальше зъ листьемъ на плечахъ и на волосю. Люде усмѣхалися, куды ѡнъ лишъ переходивъ, а зъ кожного бѣвна сыпались на него рожѣ. Середъ глухого шуму на улици було лишъ чути, якъ трохи голоснѣйше ступали путники а зѡ всѣхъ сторѡнъ сыпались цвѣты на дорогу. Незадовго цѣла дорога покрылася самыми цвѣтами.

Ледви що игумень Корниль пересвѣдчився, що все въ порядку, якъ и заразъ выдобувся ажъ на самъ передъ походу. Переходячи попри Губертѡвъ повитавъ ихъ веселою усмѣшкою на лицѣ. Ѳнъ занепокоився тымъ, що похѡдъ на передѣ спивився и стоявъ вже двѣ минуты.

— Чому-жъ они не идуть дальше? — спытала Ангелика, котра вже ставала неспокоѣйна, немѡвъ-бы дожидала, що зъ ѡдтамъ зъ долины надѡйде ѡѣ щастье.

— А чого-жъ мають спѣшатися? — ѡдповѣла Губертина спокѡйно.

— То-жъ то глота! А може тамъ на передѣ ставлять ще престолъ — ѡдозався Губертъ.

Дѣвчата зъ прапоромъ Пречистои Дѣвы почали спѣвати а ихъ нискливѣй голѡсы понеслись далеко по воздуху. Повѡли почавъ похѡдъ поступати напередъ.

За свѣтскими людьми вышло духовенство зъ церкви; насампередъ выступивъ низшій кляръ. Всѣ були

въ дальматикахъ а въ присѣнку накрыли головы баретами. Кождый зъ нихъ нѣсъ запалену свѣчку; тѣ що ишли зъ правого боку, несли еи въ правѣй руцѣ, а тѣ, що зъ лѣвого боку, въ лѣвѣй; подвѣйный рядъ горѣющихъ свѣчокъ майже блѣднѣвъ бѣдъ свѣтла совця. На сампередъ ишли алюмны а за ними духовенство зъ сусѣдныхъ церковь и монахи, бѣтакъ всѣ священники зъ катедры а доперва ажъ крылошане въ бѣлыхъ фелонахъ. Серединою ишли пѣвцы церковнѣй въ червоныхъ шовковыхъ дальматикахъ; они почали грѣмкимъ голосомъ сѣвати а имъ второвало трохи тахѣйше и все духовенство. Чистымъ и яенымъ голосомъ понеслась улицями похвальна пѣсня *Range lingua*, зашумѣли мушлыны а попри дома пересувалися фелоны, зъ помѣжъ котрыхъ свѣтилася поломѣны восковыхъ свѣчокъ, якъ бы звѣздочки на матовѣмъ золотѣ.

— Святу Агнѣю несуть — шепнула Ангелика.

Она ажъ усмѣхнулася до святой, котру несли чотири слуги церковнѣй на ношахъ выбитыхъ синимъ оксамитомъ та обшитыхъ коронками. Що року, коли вынесли святу зъ того сумерку, въ котрѣмъ она вже сотки лѣтъ спочивала, дивувалась Ангелика, що она въ сѣвѣтлѣ сонця пѣдъ тою своею одежею зъ довжезного волося нѣббы зовсѣмъ якось выглядає змѣнена. Статуя була стара, якъ свѣтъ, а всежъ таки выдавалася Ангелицѣ св. Агнѣя зъ своими малыми руками и дробными нѣжками та подовгастымъ, бѣдъ старости ажъ почорнѣлымъ лицемъ, нѣббы въ першѣмъ розцвѣтѣ молодости.

Отъ вже надходивъ и Преосвященный. Зъ середины церкви почувся бренькѣтъ ланцухѣвъ бѣдъ кадильницѣ.

Помѣжъ людьми пѣшовъ шенѣтъ.

— Преосвященный... Преосвященный — повторила Ангелика и себѣ.

А коли она звернула свои очи на святу, прийшла їй въ тѣй хвили на гадку стара исторія о маркизахъ зъ Готкеръ, що за ласкою святои Агнії спасли Бомонъ одъ пошести, коли то Іоанъ V. и всѣ зъ тои родины стали покѣрно припадати передъ ея образомъ и до неї молитися. Ангелицѣ ставъ передъ очима цѣлый рядъ тыхъ вельможъ, що дожили того чуда и они всѣ пересунулися теперъ передъ ея очами.

Зробилося широке мѣсце. Одтакъ показався на самѣмъ передѣ священникъ, що нѣсъ епископскій жезлъ, звернений до него своимъ загненымъ кѣнцемъ. За нимъ шли два другі, що держали коротко въ рукахъ кадилицы, а за ними по одному зъ каждого боку шли министранты зъ лодками на кадило. Великій багряный бальдахинъ зъ золотыми френзлями ледви що мѣгъ влѣзти въ дверѣ порталю. Але заразъ зробився зновъ порядокъ и назначені до того достойники взяли дручки одъ бальдахину въ свои руки. Середъ почетного духовенства поступавъ владика зъ одкрытою головою; черезъ плечѣ мавъ онъ на собѣ бѣлый шаль, котрый спадавъ ему на руки, що несли св. Евхаристію не дотыкаючись до неї.

Кадилоносцѣ шли попри людей а кадилицы лѣтали по воздуху та лишъ дзвонили въ тактъ своими срѣбными ланцусками.

Заразъ, кого-жь то видѣла Ангелика такъ подѣбного до Преосвященного? Люде схиляли низенько головы передъ архипастиремъ. И Ангелика схилила такожъ свою головку, але не такъ низенько, щобы не могла зъ боку приглянутись владичѣ. Онъ бувъ высокого росту держався просто и поважно и мимо своихъ шѣдесяти лѣтъ выглядавъ ще дуже молодо. Очи у него світилися якъ у орла а трошки грубый нѣсъ збѣльшувавъ ще роз-

казуючій виразъ лица, лишь густе сиве волосѣ на головѣ надавало ему трохи лагіднѣйшій виглядъ. Ъй впало въ очи его блѣде лице, въ котре теперъ здавалася входити кровь. А може то бувъ лишь ѳдблескъ ѳдъ монстранціи, котру ѳнъ нѣсъ заслонеными руками и то надавало ему якійсь таємничій виглядъ.

Побачивши Преосвященного, нагадалось ѣй въ сашѳій рѣчи якесь подѳбне до него лице. Владика выступивши на улицю почавъ сѣввати якійсь псаломъ тихимъ голосомъ и на перемѣну зъ своими діяконами. Она ажъ задрожала, коли побачила, що ѳнъ звернувъ свои очи до ѳкна, тѣ очи, що здавались доказувати строгѳсть и горду холоднѳсть та голосили марнѳсть всякої пристрасти. ѳнъ повѣвъ очима по тыхъ трохъ кусняхъ вышивки, споглянувъ на Марію, котру сповѣщає ангелъ, на Марію пѳдъ хрестомъ и на Марію, що пѳдоймаєся до неба. Ёго очи засвѣтилися а ѳдтакъ спочили на Ангелицѣ, котра въ своѳмъ замѣшаню не могла розѳбрати, чи та нагла змѣна барвы его очей походила ѳдъ яконсь твердости серця чи зъ доброты. Але заразъ по тѳмъ звернувъ ѳнъ ихъ на святу Тайну и дивився заєдно прѳсто себе та такимъ якимъсь поглядомъ, якъ коли-бъ его очи завмирали ѳдъ блеску великої золотой монстранціи. А кадильницѣ заєдно то пѳднималися въ гору, то спускалися и дзвонили своїми сѣрѳбными ланцущками та легкимъ и благовоннымъ дымомъ наповняли воздухъ.

Ангелицѣ мало ажъ серце не выскочило. За бальдахиномъ побачила она якъ разъ, що несуть митру зъ святою Агнією, котру уносять ангелы до неба — то єи робота, въ котрѳй она нитка за ниткою вышивала свою любовъ; єи нѣсъ поважно одинъ священникъ а его руки були прикритѣ шалемъ, мовъ бы ѳнъ нѣсъ яку рѣчь святу. А тамъ мѣжъ свѣтскими людьми середъ товпы

урядникѣвъ, офицерѣвъ, громадскоя старшины свѣзнала она въ першѣмъ рядѣ Фелисіяна въ чорнѣмъ одѣню. Рослый, бѣлявый, зъ кучерявымъ волосѣемъ, зъ рѣвнымъ, трошки грубымъ носомъ, ступавъ поволи напередъ а его чорнѣи очи свѣтилися якось такъ мило, що ажъ надавали ему видъ якогось не звычайного чоловѣка. Она такого сподѣвалася и ддятого анѣ крыхты еи то не зачудувало, що ѣнъ перекинувся въ якогось князя. Коли ѣнъ несмѣливо споглянувъ на ню, мовъ-бы хотѣвъ еи перепросити за то, що не сказавъ ѣй правды, она ѣдповѣла ему лишь веселымъ усмѣхомъ.

— Стойте-жь! — ѣдозвалася тихцемъ Губертина — а то-жь чи не той то нашъ паничъ?

И она свѣзнала Фелисіяна та стала дуже неспокоѣйна, коли оглянулася и побачила, що еи донечка стоить якъ не своя.

— Хиба-жь бы ѣнъ не сказавъ намъ правды?... Знаешь, чому?... Чи знаешь, хто той паничъ?

Ба, Ангелика може и не знала. Якѣйсъ внутрѣшній голосъ вже ѣй на то ѣдповѣвъ, але она боялася и не хотѣла дальше розпытувати. Колись, коли на то пора прийде, она про все довѣдаѣсь. Въ своѣй пристрасти и гордости мѣркувала она, що до того вже часъ не далекѣи.

— Що такого сталося? — поспытавъ Губертъ нахилившись до жѣвнокъ.

Неразѣ, коли его було треба, то десь завѣгды его не було, а теперъ заразъ и ѣнъ вмѣшався. Коли Губертина показала ему молодого чоловѣка, ѣнъ таки нѣякъ не мѣгъ собѣ его пригадати.

— Той? — Де-жь тамъ, то не може бути!

Що-жь було дѣяти, Губертина удавала, що нѣбы то она помылилася. То ще було найрозумнѣйше, а тим-

часомъ хотѣла она про него дещо ближше розвѣдати. Процесія була зновъ спинилася, а коли Преосвященный бѣдъ престола, що стоявъ на розѣ улицѣ, поблагословивъ нарѣдъ святою Тайною, рушивъ похѣдъ дальше. Ангелика, що несвѣдомо держала доси руку въ кошику, схопила теперъ останки рожевого листа и ажъ не знаючи зъ радости, що робить, стала ними сыпати якъ разъ въ тѣй хвили, коли переходивъ Фелисіанъ. Листки посыпались мовъ рожевий дощъ та лѣтали легенько въ воздухъ а кѣлька зъ нихъ спало ему на волосѣе.

Тымъ и закончилась цѣла исторія. Бальдахинъ щезъ край Широкой улицѣ а за нимъ посунувся конецъ походу. На улицѣ зробилось пусто, якъ коли-бъ все спочило сномъ блаженныхъ, повѣсся лишь досыть сильный запахъ рожъ, порозкидуваныхъ на улицѣ. Здалека чути було чимъ разъ слабшій бренькѣтъ ланцущкѣвъ, що дзвонили за кождымъ порушеньемъ кадильниці.

— Мамо, ходѣть зѣ мною до церкви, будемо выдѣти, якъ буде процесія вертати, — сказала Ангелика.

Губертина въ першѣй хвили не хотѣла ити, але бѣдъ такъ и ен щось такъ перло дѣзнатися правды, що пристала на то.

— Заразъ, заразъ, коли тобѣ такъ дуже забавлося.

На то треба було трохи терпеливости, а Ангелика не могла анѣ хвильки устояти спокѣйно на мѣсци, бѣдъ коли принесла собѣ капелюхъ зъ своєї комнаты. Що хвилька бѣгла до бѣкна, глядѣла на конецъ улицѣ та спозирала въ гору, якъ бы хотѣла само небо розпытати. А при тѣмъ слѣдячи крокъ въ крокъ за процесією говорила въ голосъ сама до себе:

Вже сходять на Долѣшну улицю... Теперъ вже мусять бути на майдавъ коло префектуры... Тымъ улицямъ

въ Бомонъ-ля виль нема бо и кѣнця... Що то за радѣсть для тыхъ крамарѣвъ дивитися на св. Агнѣю.

Рожева хмарка, покрыта тоненькою золотою сѣткою, плыла по воздухѣ. Весь воздухъ бувъ такъ тихій и спокойный, що здавалося, мовъ-бы все житѣе на земли скѣнчилось до той поры, доки Всевышній не верне до своєї святинѣ; всѣ чекали, коли бнѣ поверне, щобы зновъ взятися за щоденну роботу. Синій драперіи у золотаря и червоній заслоны у торговельника воскомъ украшали все ще ихъ крамницѣ. На улицяхъ все якъ бы дрѣмало, зъ однои на другу пересувалася лишъ процесія зъ духовенствомъ; кождою хвилѣ можна було бѣгати, де теперъ похѣдъ знаходиться.

— Я вамъ кажу, мамо, що они теперъ на рѣзѣ улицѣ Магльоаръ. Заразъ будуть ити въ гору.

Ангелика не казала правды, бо то було ледви пѣтъ до сего а процесія не могла скорше вернути до церкви якъ о четверть на осьму. Она знала дуже добре, що бальдахинъ несли теперъ попри долѣшну пристань въ Ливели; ну, але ѣй чогось дуже квапилося.

— Ходѣмъ скорше, мамо, бо вже не буде мѣся.

— То идѣмъ — сказала наконецъ Губертина и усмѣхнулася мимо волѣ.

— А я тутъ лишуся — бѣдозвався Губертъ. Я по-здоймаю вышивки и прилагоджу до вечерѣ.

Церковь була майже зовсѣмъ порожна, знакъ, що Господь Богъ зъ нею вѣйшовъ. Всѣ дверѣ стояли отворомъ якъ въ тѣмъ домѣ, де зробився неладъ, коли панъ его мавъ вертати. Лишь мало хто зъ людей заходивъ до церкви; въ глубинѣ церкви, на великомъ престолѣ, поважнѣмъ саркофату въ старо-римскѣмъ стилу, горѣли восковыѣ свѣчи. Въ прочихъ частяхъ просторого дому

Божого, по бокахъ и въ капищахъ, було темно якъ въ ночи.

Ангелика и Губертина ходили поволи по церквѣ. Въ глубинѣ будынокъ нѣбы ажъ до купы сходились; тамъ на короткихъ стовцахъ спочивали лѣжъ апсиды. Они переходили по при темнѣй капищѣ, що выглядали нѣбы гробницѣ. Коли шли коло головного порталю по-пѣдъ балки, на котрыхъ спочивавъ хоръ, то ажъ лекше ѡдохнули, бо споглянули на великѣй готичкѣй ѡкна, що поднималися понадъ тяжку долѣшну будову въ романьскѡмъ стилю. Коли-жь пустились ѡдтакъ по-пѣдъ полудневу сторону, то зновъ зробилося имъ якось важко на серци. Коло хреста въ трансептѣ спочивала баня на чотирохъ присадковатыхъ стовцахъ; сюды залѣтало ще слабеньке свѣтло а почавши ѡдъ розетъ въ бѣчнѡй фасадѣ ставало вже таки зовсѣмъ темно. Обѣ женщины вышли на ступенѣ коло крылоса и обѡйшли доокола апсиды, найстаршой части цѣлого будынку, що выглядала якъ якась ѡдвѣчна гробниця. Постояли хвильку передъ старою, дуже штучно выробленою решѣткою, що ѡддѣляла зовсѣмъ крылосѣ, щобы тутъ надивитися на великѣй престолѣ, зъ которого свѣтло ѡдбывалося въ гладкихъ сталляхъ зъ дубового дерева, украшенныхъ богатыми рѣзьбами. Такъ вернулись они зновъ тамъ, зъ ѡдки почали були ходити; они пѡдняли головы и здавалось, що таки чують той духъ, що носився по церквѣ, пѡдчасъ коли середъ чимъ разъ бѡльшой темноты старѣй муръ зъ останками позолоченъ и малюнкѡвъ здавалися ажъ розступати и нѣбы ширшати.

— Я знала, що мы прийдемо за скоро — ѡдозвалася Губертина.

— Ахъ, якѣй же то величезный будынокъ! — про-

шептала Ангелика — нѣбы то не чуючи, що Губертина сказала.

Їй здавалося, якъ бы она ще нѣколи въ сѣй церквѣ не була, якъ бы ен першій разъ въ серединѣ видѣла. Она водила очима по лавкахъ и дивилась на каплицѣ, въ котрыхъ ледви що ще можна було розпѣзнати намогильнѣ плиты, бо тамъ вже у двохъ такъ було темно. Она добачила такожъ и каплицю Готкерѣвъ, спѣзнала недавно направлене въ нѣй ѡкно зъ св. Юромъ, котрый середъ вечѣрного сумерку выступавъ зновъ якъ яке зъявище. Ажъ утѣшилася, коли его побачила.

Наразъ затряслася сильно цѣла катедрa; то стали дзвонити въ великій дзвѣнъ.

— Ахъ, вже идуть горѣ улицею Майльоаръ — ѡдозвалася Ангелика.

Симъ разомъ казала она правду. Бѣчными входами сталося тиснути множество людей, що хвиля було слѣдно, що процесія вже надходить. И чимъ разъ дужше и сильнѣйше перся воздухъ широкою струею черезъ отвертѣ дверѣ головного портала а великій дзвѣнъ не перестававъ гудѣти.

Ангелика сперлася Губертинѣ на плечѣ и станула на пальцѣ, щоби дивитись въ дверѣ, котрыхъ обѣмъ зарисовувався остро середъ темноты, яка запанувала на пліцу ді Кльоатрѣ. Насампередъ зъявився субдіаконъ зъ свѣчкою а за ними ишли министранты зъ кадильницами; за ними вшовъ майстеръ церемоній, старенькій панъ-отець Корнило, котрый ледви вже дыхавъ, такъ бувъ утомився. Каждый, хто входивъ до церкви, зарисовувався черезъ хвильку острыми чертами на порозѣ а ѡтакъ входивъ до пануючої въ серединѣ темноты. Вѣшли свѣтскѣ люде, шкѣльна молодѣжь, товариства и братства, котрыхъ хоругви, повѣвали якъ вѣтрила и

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторок, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ч. Кароля Людовика 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

У Львові дня 5 н. ст. жовтня 1889.

При нагоді приїзду міністра просвіти до Львова мусимо піднести одаю пекучу справу, котру що-до ваги ви треба на рівні ставити з'основуванням нових гімназій з руським мовним викладом. Певне, що ми повинні домагатися руських гімназій, бо вони нам належаться, але ми тим більше не повинні спускати з уваги науки і мови руського в польських і німецьких гімназіях у всьому Галичині.

Треба пам'ятати що в тих гімназіях ходять до двох тисяч руської молоді, а являть набере она в гімназіях о руській мові і руській літературі, такий і потім в житті задержув. Мала тільки частина може пізнавши, стикаючися зі свідомими р'вчи, доповнити недостатку, а лише поправити. Тому-то всі народи кладуть цілу вагу в гімназіях на науку рідного мови. Рідний мови єсть основою освіти молоді і виховання на честного, пожиточного, р'шучого і твердо прихильного члена народу, краю і держави.

Коли вже завдяки уставі з 1867 р. не можуть руські ученики і добирати науки інших предметів в мові руській, — то повинна їм бодай бути дана можливість добирати серйозно науку самого рідного мови і його літератури, пізнати досконалисть свого мови і полюбити його, щоб потім, в житті, вивіти свідомі краси і багатства свого мови, не встидалися уживати його в житті приватному і публічному.

В нашій добі радять і пишуть брошури про поправу науки мови німецької в гімназіях галицьких; товариство учителів вищих шкіл б'є давня вже займає гідним трактуванням мови польської, а на загальних зборах в 1887 р. навіть поставило внесення, щоб осунути другу посаду мови польської по гімназіях, що в без того уже єсть в деяких гімназіях. Тільки про науку мови руської і вони забули, і ми не пам'ятаємо, бо де-хто навіть з наших, — до кого та справа менше належить, — легко важити науку мови руської...

А тимчасом з деяких гімназій виходять молоді з попутаними поняттями о мові „общеруській“ мові, якого в світі нема; велика частина молоді не уміє читати руською мовою писати, а м'яке польщину, церковщину, російщину, уважаючи

туту м'шанну за мову „учений“ (!), не уміють ніяким правом, а о літературі нераз так хибний має відомості, що дуралося чути, як матурієт Пушкіна вичислять — *rismus tenebris*! — межі нашими руськими поетами...

Чи-ж серед таких обставин буде дивом, що рік-річно значна частина з укнучених матурієт затирає в ряди отчай-дучих, котрі не вичивши основно і совісно свого мови і не полюбивши його, плюють на него, б'дуть б'дуть народу, висять без ґрунту у воздуху, уносячися анімає м'р'ям „общеруської“... З гімназій польських і німецьких, правда, не виходить руська молоді з спольщеною, але, в значній частині, не виходить і рускою: багато буває серед них без життя і ініціативи, що гонять за чимсь, чого не знає, і йде туди, куди поведе який отчайдух...

А чей же не лиш Русинам, но і державі повинно залежати на усуненню того зла. Для того прочі з пов'средствами! Коли учить мови руської, то не про людське око, але серйозно, поважно, щиро, як сего вимагає нинішнє німецько-філологічне і лінгвістичне добування на мові руської, яко самостійного члена індо-європейських мов.

Тільки-ж до того треба, як се єсть для польської мови, фахово-образованих учителів, котрі б спеціально, з цілою інтенсивністю і замишлянням віддавалися студіям мови руської і літератури, трудячися на тій мові і науку та досвід посували уперед, бо й дійсно тут єсть ще багато а багато до роботи.

А тимчасом як оно д'ється? Науку мови руської часто поручають таким учителям, що годни науки руської мови уважають за годни відпочинку; або дають учить руської мови — аж до VIII-го класу! — неквалякованим суплентам, котрі ніколи не займалися фаховими студіями того мови, або наконець кажуть учить руською мовою людям, що єсть отвертими противниками руської мови. Чи з-під таких учителів може вийти молоді з любов'ю до мови руської?

Маємо в університеті львівському великого професора мови і літератури руської, що студію руської мови поставив на високому рівні; маємо, дякуючи йому, основно і науково оброблену граматику руської мови і історію літератури руської, — а наука мови руської в декотрих гімназіях стоїть так погано, що годі! Тільки розгля-

нутись по темах до задачі письменних, — то аж волосся встає на голові! Подобається такий дивовида, як: „Нашествіє Батія на Русь по Несторі“ — „будучности“ — „аль-ліне моря на обителі“ — „Що краще, відомості или умніє“ — и т. д., и т. д. Повно чи то орфографичних чи мовних похибок!

Як сказано треба фахових учителів, бодай до вищих гімназій. Но щоб такий буці, треба і обсаджувати катедри руської мови в гімназіях всьому Галичині фаховими учителями.

Тимчасом в тій галіції панує велика практика. Коли в пр. в Дрогобичі на 62 учеників-Русинів сего року єсть дійсний учитель до руської мови, то в Самборі на 90 учеників б'є 1870 року нема дійсного учителя, а в Золочеві на 70 учеників в пр. 1888, а на 84 в році 1889 даєся учить руської мови першому-лучшому. Далше, кола в руській гімназії у Львові і в паралельних в Перемишлі, хоті там зовсім нема польської молоді, єсть 2 годни науки руської мови для цілої гімназії, а в Бродях на 77 учеників в році 1888, а на 78 в році 1889 єсть тільки 2 годни по 2 годни для цілої гімназії, хоті у львівській гімназії німецької на 74 учеників-Русинів учить руської мови в кожній класі по 3 годни тижнево, як мови загально-обов'язкової.

Уже н'є самих дати тих бачимо, яка велика неодностайність і доволність панує в справі науки руської мови в гімназіях. Час би вже раз тому зарадити!

Політичні процеси.

Перед трома днями скінчився у Львові польський процес політичний а скінчився користно для обжалованих. З сего обжалованих суду, і то суду звичайний, не суду присяжних, узав'язавши цілком невинними, а лиш одного засудив на арешт 14 днів. Ц. к. прокуратура державна обвиняла з разу всіх сегох і ще декотрих інших людей о зв'язанні тайного польско-патріотичного товариства, „Літа польско“, по тій б'є такого обвинення відступила і обжалувала їх о зв'язуванні тайного товариства

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

в Австрії: за Галицією: а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лиш на попереднє застерення. — Реєстрація неопечатаніх відей б'є порта Подинокі цілою копійкою 8 кр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'є одним стрічкою печатною, в рубр. „Надбавки“ по 20 кр. а. в. Подати числяться по 10 кр. б'є стаття.

з соціалістичною тенденцією. Показалося отже, що нашою краєви і державі не грозить небезпеченство ані б'є польських політичних революціонерів ані б'є польських соціалістів, бодай сей процес нічого в тій галіції не викрив.

Але вже звык півтора місяця єсть у зв'язаних і б'ємх Русинів, трох в Галичині а п'ятьох в Україні. Ц. к. прокуратура державна підозрює їх також о політичній злочинності, о забуренні публічного спокою — чи в тенденції русько-патріотичній, чи в соціалістичній, не знаємо. О тій справі ми пробовали написати кілька слів в найоб'єктивніший спосіб, але ц. к. прокуратура ту статтю економисувала. З оречення ц. к. суду, потверджуючого конфіскації, можна-б було вносити, що прокуратура за головного винуватця уважає п. Павліка, але з п'ятого урядового письма слідчого суді показуєся, що слідство ведеся „против Сергія Дегена і товаришів“.

Як далеко то слідство поступило, що оно викрало і чи доведе оно до виточення карного процесу, чи може до сего в не прийде, не знаємо, тай не в'ємо о тій г'єворити. То тільки зв'єсно, що слідство все ще шукає пильно за всім, що могло-б справу пояснювати. В тій імені цілі відбувалися ревізії в декотрих львівських і переслухованні декотрих людей. Такий ревізії і переслухованні управлений і обов'язаний робити слідчий судія зовсім після свого узнання, і они цілком не означають, що против того, кого переслухують або у кого відбуваються ревізії, заходити яке підозріння о співвинні, тільки що судія слідчий припускає, що в тій м'єсці або б'є того чоловіка м'єг-б'є дов'ідатися чогось або викрити щось, що може послужити до роз'яснення справи того, против котрого ведеся слідство. Чи с'єм разом переслухання і ревізії причинилися до пояснення справи, не скажемо. На всякий спосіб нема в'єм що дуже дивуватися. Але заходила при тій одна р'вч. Судія слідчий списує протоколи з переслуховань і ревізій або по польськи або виває по руски, однак латинськими буквами. З того поводу кількох переслухованих, як д-р Омельян Огоновський, д-р Кость Левіцький, д-р Олесьницький, не хотіли протоколу підписати і не підписали. Подавмо се до загальної відомості, бо у нас є ще багато людей, котрі або не знають наших прав, або не знають, як і о скільки можна з тих прав користати.

Кілька днів в дорозі.

Списав о. А. К.

(Даліше.)

За горами на сторони угорської, до чотирьох кілометрів, єсть так званий Червоный Кляштор, на землі належачій до єпископа в Пряшіві, в котрім перед Іосифом II. був чин Камедулів, Іосифом II. скасований і опущений до нині. Таблиця при вході говорить тільки, що кляштор в році 1747 був відновлений і посвячений. Тепер в середині неладу, хоті будова дуже гарна.

Як гарні тут сторони, так нарід крайній бідний. Замешкуючі гори на сторони угорської дроблять, сказати треба, і до нині панщину. Євскоп прашівський арендує свої добра одному арендареві, а тим єсть жид. Той арендар роздає часті землі людям по 6 моргів, а люди роблять за те 8 днів у році і платять 28 золотих ренських грошів. Их поживлення — переважно набір і барабана, котру садять на полі не своїм. Жаль дивитися на їх положення, хоті наші за-для надмірного обтяження землі і у нас не краще. Нарід говорить по мажурськи, хоті уже до пів м'єла на сторони угорської, не має найменшого почуття народного. Мало тільки знання релігії, без всякої свідомості чоловічого достоїнства.

Щавниця мене не задовольняла. Замість полешат — мені погрішилось, і то було правично, що я опустив Щавницю і удався до Гляхенберга.

Переїзд з Старого-Санча до Кракова зельзницю державною єсть досить невигідний, а ще прикрітій для того, хто средства обмежений, мусать в'єзати третьою класою.

На самім вступі до Кракова, хто его не знає, представляєся ему замки на Вавелі, котрий хоті і переважно найновішими часами перебудований відповідно ужитковим на касарні, все така давного вигляду свого не утратив. Але нинішній вид его, коли там у-

в'єдєся. Передо всім поражує приїзжого вид здалека множества костелів, за-для котрих Краков можна-б назвати малячим Римом. Костели ті як переважно великі, так і багаті, а на чолі їх костел Панни Марії на Вавелі з дорогоцінним склярем і гробницями польських королів. Далше костел катедральний, св. Петра з скульптурою дванадцяти апостолів в величавій формі. Сума відбиває супротив тих величавих костелів положена у закутні руської церкви св. Норберта, котра м'ємо того, що численна, разить убожеством своїм. Се наше образ в пластичній предствленю відносин Русинів а Польків в Галичині.

Меж найновішими будовами переважають будови з сталю романським, а одною з найкрасніших єсть ново-зведена академія, будова величава — показна, коштуюча багато, а поставлена, розумієся, коштом державним. Сама авія для диспуту і промоцій може коштувати кільканадцять тисяч з'єв. В тій будові єсть і маленький музей викопалих старинностей, для археолога вага немалого. Не можна ще помянути на Вавелі і двоє веж при костелі, з котрих в'єзидий м'єстяться величезні зони. Чотири зони, не менше як на п'ятьдесят сотнарів кожній, наче д'єти, а по-над ними як б'єко, званий Жигмонтом, до сего сотнарів ваги, вилитий за короля Жигмонта I. в році 1524. Всім л'єв служать до порушення того зноу, а будову і зв'язану руштована можна собі представити, коли зв'язатися т'єгар, який маєє двігати. Одною з найновіших будов єсть також пошта і телеграф — будова рівно-ж дуже показна. М'єсто плантаціями на околі обведене, з великими деревами. Згадати годиться ще о брамі ф'єлоріанської, яко давній пам'яті м'єста, з проєктиями кам'яними різном величини. В самім осередку коло Суколиці разить нестримним своєм відосбення вежа, захована, як і Суколиця, за-для своєї старинності, і костел св. Войт'єха, мініатура супротив новіших великанів, коло котрого неоподалеко під-

голим небом відбуваються справи биржеві. Жиді, запитаний в уряді о своє заняті, відповідає: *Mein Geschäft na Święty Wojciech*...

З Кракова найвідповідніше називатися і до В'єлики, котра як сама незвична і величавна, так слава на цілий світ своїми кошальними соли. Сто тридцять п'ять метрів в просторовій лінії треба спуститися у глибину. Старі Греки будували підземні лабиринти, — але тут подибає лабиринти більш. Хто звидув підземель В'єлики, мусить узб'єгтися в витравлені, аби при тій в салях не упав. В підзем'є впроваджують чоловіка неперевірний скарби в покладах соли кам'яною, котру вже б'є 1233 року, отже вище шістьсот п'ятьдесят літ видобували, а р'вно до шістьсот п'ятьдесяти метрів метричних. Провідники з світлом оповодять тебе по вузьких розмірно коридорах, а м'єсця значніші, як каляці з скульптурами з соли в величезній формі, з престолом, з Розп'яттєм, амоніом і т. в., велика саля з транспарентом, другі салі при р'єсним освітленю, різного рода галерії, при тій і музика упрятані звиджуванє, а вже озеро з освітленю з'єдали червоным огнем бенгальским, іменю при переозв'є, становить точку кульмінаційну.

Добуванє соли д'єся в спосіб той сам, як лупаються звичайно скали а мабуть і камінний вузол. Бриду обшампують з'є ст'єв на чотирі боки до дванадцять цілків глибоко, опісля в осередку вертять свідлом д'єру і вкладають порош з льонтом, а по запаленю льону робини віддаляються. Догорівший льон запалює порош, а той розсаджує обшампану брилу, з котрої кусні тогди на шинах провадять до отвору і виндою витягають наверх. Витягнена соль иде вагонами до м'єла парового, там мелєся на м'єло і накована в метрично сотнаров м'єшк везеся. куди призначена.

З Кракова до В'єди треба їзда по-світським дев'ять годнів, звичайним близько до рази тільки.

В'єдє менше-більше кождому знаний,

бо навіть селяне наші часто туди удаються з просьбами до трону, розумієся, в свій темноті. Но чоловік, котрому В'єдє незнаний, без проводника не обійдеся, хоті-б хотів тільки що важішого оглянути.

По величавих будовах в Пратері з часу вистави в році 1873 давно і слід до стало, в'єм р'вч. з'єм чотирокунтним. Их м'єсця займають різні панорами, каруселі і другі подібні „в'єтр'єши“, як наші селяни до називає. Хоті В'єдє з-давна красуєся будовами величавими, то перше м'єсця займають тепер будови найновіші, як костел званий *Votivkirche*, академія, ратуша, парламент, і доведений тепер близько до першого поверха новий д'євр ц'єсарський, котрого будову по сумній катастрофі з архієпископа Рудольфом застановлено. Оглянути і внутрішнє устр'єванє тих будов — вимагає труду. В ратуші в величезній салі празничній (*Festsaal*), відвімнадцять колумн мармурних з відповідними капітелями і педесталами з одних блоків підтримує обшарп'єсть суфітів; ще більше канделябрів з р'єсним світлом служать до освітлення; оксамитами і адамашками покривають сидженя — таке устр'єванє л'єви в палатах царських можна подивитися. Не так уже оздобний, хоті і багаті шпрані салі, де відбуваються засідання магістрату і ради м'єскої, а подібно до тих посл'єдних устр'єв і салі в парламенті, з тою тільки різницею, що нема так коштовних уладжен, як в салях ратушевих. Ц'єсарський палати, котрих кільканадцять звидіть м'єв з нагоду, як коштовні суть они тими диванами ручної роботи, що цілі битви (в пр. Асперн, Есселінген, Ліпск і др.) займають цілі ст'єни, — так для их оц'єня треба б'є посвятити багато часу, а того тут зовсім не в'єстє. Найпоказніший с'єв на вид д'єв салі: одна, де монарх отворює і замикає парламент, оздоблена дуже багаті, а друга — саля зеркальна (*Spiegelsaal*), де ст'єни мало-що не всь покриті зеркалами.

Не менше займаючі єсть Шенбрун, у-

ПОМПИ

всякого рода до домовых и публичных цѣлей.
Господарскій будовы и промыслы.

Новѣсть: Поели Бовера-Барффи, патентованого способу
и оксидационного.

неоксидованной помпы

суть обезпеченъ передъ ржкою.

ВАГИ

Децимальный, центезимальный ваги
изъ дерева и желѣза, для торговлѣ, фабрикѣ, господарства и всѣхъ
нѣшнихъ цѣлей промысловыхъ. Ваги для особѣ, ваги до ужитку домового,
ваги на худобу.

Commandit-Gesellschaft f. Pumpen u. Maschinen-Fabrication

W. Garvens, Wien, I., Wallfischgasse 14.

Можно купити за посредствомъ всѣхъ (госп. торговель машинами и желѣзными) торговель, техническихъ и водопроводныхъ заводѣвъ, предприемчѣвъ будовы керпичъ и т. п. Треба выразно жадаѣти

Garvens' inoxydirtе Pumpen, resp. Garvens' Waagen.

Каталоги даромъ и оплатно. 3157 1—12

Одинока християнска конкуренція!

Складъ товарѣвъ

3073 (8-10)

ВИНКЕНТІЯ НОВАКА

передъ тѣмъ Карола Пехачка въ Бернѣ, Krautmarkt 13., поручается П. Т. християнскій публичъ яко одиноко, основане на солидной християнскій подставѣ, жерело закупна нѣшнихъ товарѣвъ, доброй якості, справедливои мѣры и дешевои цѣны.

Услуга совѣсна, християнска!

3 ^{го} мтр. матерія на убранья для мужичинъ зр. 3-50	29 лѣт. домов. полотно 1/4 зр. 4-50
3 ^{го} доброй " " 5-	29 " полотно румбургскаго " 7-
3 ^{го} " найлѣшномъ " " 8-50	29 " вебы кнѣвъ " " 5-50
10 ^м мат. на иберцигеры " " 6-	29 " шифону Паэр 4-50, 1а " 5-50
10 ^м кашмиру всѣхъ крас. " " 4-50	29 " градию Паэр 5-50, 1а " 7-50
10 " вонн. атласу " " 6-50	29 " канатасу гарий взбр. " 6-50
10 " чорного терна, добр. " 7-	29 " оксфорду " " 4-50
10 " фланель на сук. и в.з. " 3-50	29 " нанкину " " 5-50
10 " бархану на сукнѣ " " 3-	6 шт. полотнян. стирокъ " 1-20
10 " вон. рипсу всѣхъ крас. " 3-80	3 " скатерти 1/4 зр. 1, 1/4 " 2-
10 " полотно жѣночого " " 8-	1 " джутовой заслоны " 2-30
10 " гуиѣ жѣночой " " 5-30	1 " гарнит. покрываль " 3-50

Взбрѣцъ и цѣники даромъ и оплатно.

Вже вийшовъ

Иллюстрированный Календаръ Просвѣты на рѣкъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеларіи „Просвѣты“, и во всѣхъ бѣльшихъ складахъ.

Новѣсть на фортепьянъ

на двѣ руки

Komzak Album

мѣститъ его найславнѣйшій композиціи (мѣжъ нами незрѣванный вальсъ Phantome).

Цѣна зр. 1-50

На гитару и до свѣву 5 томѣвъ тирольскихъ пѣсень за томъ по 3156 (1-3) зр. 1-50.

Найбѣльшій складъ музыкаліи на фортепьянъ, скрипку и цитру посли спису зъ 10%, работомъ для предплативкѣвъ „Дѣла“

Julius Chmel, königl. serb. Hof-Musikalienhandlung, Wien, VII. Mariehilferstrasse 86.

Глядятся

домового учителя до 2 хлопцѣвъ школъ народныхъ и до одной дѣвчины зъ 6-той класъ выдѣловой. — Ближша вѣдомѣсть у о. Т. Кекина въ Дусяновѣ п. Яичинѣ. 3140 (2-4)

Найлѣшній

Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ Tuchfabriks-Niederlage

Siegel Imhof in Brunn.

На поряднѣ остине або зимове

убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10 метр с. в. 4 вѣденъ лѣтѣ.

1 купонъ коштуе

зр. 4-80 зъ звичайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ лѣшномъ

зр. 12-40 зъ найлѣшномъ

правдивомъ вонн. овечомъ.

Одтакъ можна дѣстати въ великомъ выборѣ: пошвомъ перетканъ камланы, сукна на иберцигеры, пальмерстонъ и боа на плацѣ зимов. гуиѣ для стрѣльцѣвъ и окономѣвъ, перувіенне и тоскингъ на убранья салоновой, подотна на жѣночій сукнѣ и т. п.

Ручитесь за добрый товаръ и докладну доставу.

Взбрѣцъ даромъ и оплатно.

3072 (14-20)

Filip Ticho, Brunn

Krautmarkt Nr. 21 und Rathhausgasse Nr. 17

продаетъ по оригинальныхъ цѣнахъ фабричныхъ:

Фланель-Валеріи

въ найкраснѣйшхъ краскахъ и взорахъ, сукна (10 метрѣвъ) зр. 3.80.

Барханъ на сукнѣ

въ найлѣшномъ выдѣленіи сукна (10 мтр.) зр. 3.25.

Матерія на сукнѣ

Norpe-Loden у всѣхъ краскахъ або пасмиста, сукна (10 мтр.) зр. 3.—.

Полотно дамске

подвойно широкое, въ найлѣшнѣйшхъ краскахъ поединичъ, а такожъ пасмиста, сукна (10 мтр.) зр. 7.50.

Матерія на сукнѣ

найновѣйша и найдегантильнѣша на сезонъ остиный и зимовый, подвойно широка, сукна (10 мтр.) зр. 5.—.

Зимова хустка

3086 (Himalaya) (6-16) чиста вонна, 1 1/4 довг. зр. 3.75. (Лишь дови выстане засобу!)

Розсылаеъ за посѣлплатою. — Взбрѣцъ даромъ и оплатно.

Румбургскій оксфордъ

правильноокрашенный 1 мтр. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 4.50.

1 мтр. (30 вѣд. лѣтѣвъ) 1а зр. 6.50.

Румбургске

полотно варштатове

5/4 шир. особенно придале на мужеске бѣлье.

1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 6.50.

Шифонъ

знаменитой якості, дуже придалый на бѣлье мужеске, жѣночѣ и для дѣтей, 90 см. широкій, 1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 4.50, 5.50, 6.50, 7.50.

Домове полотно

найновѣйшій, комплетне, 30 вѣдѣнскихъ лѣтѣвъ,

1 шт. 1/4 зр. 4.50.

1 шт. 1/2 зр. 5.50.

Жѣночій сорочки

зъ доброго шифону або мѣлкого полотна, зъ широкими кружевами, повной величины, 6 шт. зр. 3.75.

Джутовой заслоны

турецкй взору, повной довготы.

Першю якості. . . зр. 3.50.

Другой якості. . . зр. 2.50.

Гарнитуръ зъ 2 покрываль на лѣжко а 1 на столъ зр. 3.50.

Львѣвска Фабрика Асфальту

и улѣпшенихъ огнетривалыхъ тентуръ асфальтовыхъ

до покрыванія дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира

Львѣвъ ул. Корытна ч. 13

поручае:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ бѣдъ вѣхкости, кладемо на фундаменты въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОПРИЛАТЫ, улѣпшену огнетривалу асфальтову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрыванія дахѣвъ, звятокъ 10 метрѣвъ □ бѣдъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬТОВЫЙ до консервациі дахѣвъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.

Осушае асфальтомъ яко однимъ средствомъ, звѣстнымъ доси въ техницѣ наибѣльше вѣхкй стѣны въ помещканьяхъ.

Фабрика выголавлюе въ цѣлѣмъ краю своими людьми покрыванія дахѣвъ огнетривалою тектурою и ихъ репараціи.

Метръ □ бѣдъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ принимае Іосифъ Заплатальскій.

Тѣлько неексплюдуяча нафта.

Р. ДІТМАРЪ

у Львѣвъ

3146 1-6

головный складъ галицкой нафты незапальной

выключна продажъ

Р. Дитмара Петролю невыбухового

(Ditmar's Sicherheits Petroleum)

1 лт. нафты сальон. подвойно рафин. 22 кр.

2 " " господарской " " 20 кр.

3 " " Р. Дитмара невыбуховой 32 кр.

При одворазѣмѣ закупнѣ або передплатѣхъ на покрыванье частями

опускаеъ при 10 литрахъ 2 кр. на литръ

при бѣдѣвахъ ваги около 140 киль

бѣдѣвѣный рабѣтъ.

Безплатна доставка до дому бѣдъ 5 литрѣвъ почавши власнымъ возомъ. Телефону ч. 226.

Тѣлько неексплюдуяча нафта.

!!!Рѣшуче напомененье!!!

всѣхъ тѣхъ, що не мають поліссы,

чи то щобы затягнути пензину, чи то щобы записати для своихъ родины [бо полісса то само, що готовый грѣшъ], именнѣ придатна для задовженыхъ власителейъ домовъ и реалностей, бо при случайной, наглой смерти черезъ выплату за безпеченого капитала оставшій одержать свою реалность безъ довѣвъ; для новоженичь важна, щобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вѣдѣти можна еи ужити за кавцію або депозитъ. 2970 19-45

Полісса на обезпеченье жита есть у всѣхъ случаяхъ найповнѣйшимъ, найощадѣйшимъ и найлѣпшимъ капиталомъ, тому лѣшша понадъ есъ щадниць. Якъ и куда такую поліссу можна одержати найлѣпше и найдѣгоднѣйше, въ томъ подае найлѣпшу раду устно або писемно подѣ дискреціею: **Assicuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Kohlmeßergasse 7, IV Stock,** дома бѣдъ 2 до 5 години. Принимаеъ обезпеченія ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

ЛІРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Лірниу дзвонѣвъ“ въ Калуши, бѣдначену орѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похваляющимъ и признающимъ на выставѣ тов. имъ Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовый дзвонѣ, выконую скоро замовленія и приймаю старѣй або ушкоджѣн дзвонѣ до переливанія за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшні замовленія въ давнѣйшій собѣлной а теперь мой власной Лірниу дзвонѣвъ прошу о ласкавой замовленія такъ на поодинокій новѣй дзвонѣ якъ и на цѣлѣй группы. За тревалѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Ви. П. Т. публичѣ. 2756 19-24

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Скоря и певна помѣчь

на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найлѣпшимъ и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержанія здоровья, очищенія совѣтъ и крови и до доброго травленія есть всюдѣ знаный и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТІЯ д-ра ROSA“

Онъ робитъся зъ найлѣпшихъ и найуспѣшнѣйшихъ зѣлъ аллейскихъ, зовѣмъ певный на всѣхъ трудностяхъ при травленіи, жолудковѣй корчѣ, брахѣ апетиту, одбавленіи, лихѣрѣ крови, геморойѣ и т. п. Зада знаменитыхъ наслѣдѣвъ ставея народнымъ лѣкарствомъ.

Велика Фляшка коштуе 1 зр., мала 50 кр.

Тысячѣ лѣтѣвъ признанія можѣ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобы не дати обманитися, треба знати, що кожда фляшка Бальсаму Житія д-ра Rosa выгтовлена посли орг. рецензентъ, завитъ въ синій картонъ зъ написею повѣдомъ: „Д-ра Rosa Бальсамъ жита зъ антики подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнеръ, Прага 205-3“ по нѣмецкй, чеськй, мадярскій и францускй а на верхѣ правый марки охоронный.

ПРАВДИВОГО Бальсаму жита д-ра Rosa дѣстати можна лишь въ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРЪ

въ апт. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.

Всѣ антики Львѣва и краю и всѣ бѣлѣшій антики въ Галичинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ жита.

Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову

средство личиче признане на всѣхъ знаменіи, ранъ и болячки тысячами лѣтѣвъ похваляють.

Би уживаеъ зъ успѣхомъ на запаленіи, задержаніи молока и на твердѣсть грудей при бѣдученіи, на болячки, карбункулы, раны на нѣгътахъ, дикѣ мясо на пальцахъ, тверденіи, опухлинѣ жезѣвъ и т. п. — Всякия запаленія, твердѣсть и опухлинѣ лѣчить скоро; коли болячка значне материуванѣ, заразы набере и выдѣлѣтѣся. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску масть универсальну часто подрѣбляютъ, але лишь у мене выробленѣ она оригинально. Она лише тогдѣ правдива якъ жѣвѣтъ металевый пушки обѣвѣтъ червоннымъ приписамъ уживанія (въ 9 языкахъ) и въ синій картонѣ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найлѣпше и многими досѣдѣми выпробанное средство, лѣчить цѣлкомъ тупый слухъ. — Фляжонъ 1 зр.

3070 8-30

Тѣлько неексплюдуяча нафта.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Складъ фабр. сукна.

Якъ довго стане припасу!

Берненскій останки сукна

3-10 мтр. на цѣле убранье зимове мужеске зр. 3-75.

Правдивы пѣвоты англійскі

3-10 мтр. на цѣле убранье мужеске 1 зр. 8-50, 1а зр. 7-50, 1а зр. 6-

Зимовъ матеріи

доброй якості, матеріи краскы 2-10 мтр. зр. 10.—, 1а зр. 6.—.

Правдива гуиѣ стиріиска

на лѣвѣцѣ убранья, несходима, 1 метеръ зр. 2.85.

Матерія на иберцигеры

найновѣйшій краскы модной, найлѣшной якості, 2-10 мтр. на 1 цѣлый иберцигеръ зр. 6

Муж. товары моднѣй.

Сорочки мужескй

зъ шифону, кретону, оксфорду, найлѣшного выробу 1 зр. 1.80, 1а зр. 1.20.

Робѣтничій сорочки зъ оксф.

мѣлкий, доброй якості, 3 шт. 1а зр. 1.40, 1а зр. 2.—.

Ногавицѣ

зъ мѣлкого полотна, бархану. 1 зр. 2.50, 1а зр. 1.80 за 3 шт.

Нормальне бѣлье

системы Бѣра, чисто вонный, для мужичинъ и дамъ 1 сорочка зр. 3.50, 1а ногавицѣ зр. 3, зъ бѣловонны 1 штука зр. 1.50.

Скарпетки мужескй

на зиму, бѣлый або въ краскахъ, робленіи, 6 паръ зр. 1.10.

Шапки плюшевъ

для мужичинъ и хлоп. 6 шт. зр. 1.50.

Пальево до подорожи

3-50 мтр. довгѣ, 1-60 мтр. широкій зр. 4.50.

12 шт. хустокъ до носа

обрубленыхъ, зъ барвнымъ краемъ, для мужичинъ зр. 1.20, для женщинъ зр. 1.—.

Заслоны, покр. ковры.

Джутовой заслоны

ПРОСПЕКТЪ.

Вольный одъ податку 4% облигациі фонду пропинаційного Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ

въ загалной сумѣ номинальной вартости 62,200.000 зр. в. а., що сплатяться al pari найпознійше въ протягу 26 лѣтъ, почавши одъ 1 сѣчня 1890 року

Въ силу санкціонованого найвысшимъ рѣшеніемъ закона краевого Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ зъ дня 22 цвѣтня 1889 (Д. з. кр. ч. 30) переходить почавши одъ дня 1 сѣчня року 1890 право вышину и продажи напиктовъ пропинаційныхъ на кай, взглядно на краевый фондъ пропинаційный, а то до кѣнца року 1910, зъ котрымъ то речинцемъ се право цѣлкомъ устает; въ замѣну же одержукъ дотепершійхъ властителей права пропинаціи дорожкою законодательною означене одшкодованье за одобрание имъ сего права.

Щобы придбати потрібній на се одшкодованье фонды, эмитовано въ силу того самого закона 4%-въ облигациі фонду пропинаційного Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ въ загалной сумѣ номинальной вартости 62,200.000 зр. в. а. въ штукахъ по зр. в. а. 50, 100, 500, 1,000 5.000 и 10.000, голосящихъ на оказатели, а до нихъ обвязують отей постановы:

А) За належитую выплату запавшихъ купонѣвъ а такожъ выльсованныхъ облигациі одповѣдають:

- I. Фондъ пропинаційный;
- II. Фондъ резервовый;
- III. Фондъ краевый Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

I. До фонду пропинаційного вливати будуть отей поборы:

а) доходъ придбанный повненіемъ до кѣнца р. 1910 права пропинаціи въ зарядѣ ц. к. Дирекціи фонду пропинаційного, котрый то доходъ пѣлся урядовыхъ асэй и по одшвибленю податковъ выносятся теперь суму около зр. в. а. 2,987.000 рѣчно;

б) доходъ, означеный въ §§. 20—23 и 31—35 закона краевого зъ дня 30 грудня 1875 Д. з. кр. Ч. 55 ex 1877, походячий зъ оплатъ шинкарскихъ, зъ оплатъ бѣвъ основана гораленъ, броварѣвъ и медосытенъ, а такожъ зъ каръ за провинны пропинаційный.

Згаданый поборы выносятся пѣсля урядовыхъ выказѣвъ рѣчно понадъ зр. в. а. 200.000.

в) субвенція державна, придѣлена закономъ державнымъ зъ дня 20 червня 1888 Д. з. д. Ч. 95 §. 2. бук. Б. зъ скарбу державного, що выносятся рѣчно суму майже зр. в. а. 875.000, ажъ до року 1910 включно;

г) поборы належитостей шинкарскихъ такожъ вышнихъ додатковъ краевыхъ, котры будуть могли бути въ силу закона зъ дня 22 цвѣтня 1889 Д. з. кр. Ч. 30 Галицкимъ Сеймомъ окремимъ закономъ наложенъ въ такой высотѣ, яка показала-бы потрібною, щобы оставша свентуально не-сплачена ще зъ кѣнцемъ року 1910 рѣшта капитала позачки могла бути въ дальшихъ 5-ти лѣтахъ опроцентована и амортизована.

Ц. к. Дирекція фонду пропинаційного для Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

II. Фондъ резервовый фонду пропинаційного утвореннымъ буде передовѣсьмъ зъ маатку основного дотепершійного Галицкого фонду пропинаційного, призбираного въ силу закона зъ 30 грудня 1875 Д. з. кр. Ч. 55 ex 1877 въ сумѣ, въ якѣй тойже зъ кѣнцемъ року 1889 представиться, а обчыслений на основѣ датъ предложеныхъ Галицкимъ Выдѣломъ краевымъ въ приблизительной цифрѣ зр. 5,200.000.

Фондъ резервовый буде опроцентованымъ и окремо администрованымъ.

III. Пѣсля §. 23. закона краевого зъ дня 22 цвѣтня 1889 Д. з. кр. Ч. 30 одповѣдає кромѣ того за належитые вышисненье зъобязанъ фонду пропинаційного передъ властителями облигациі того фонду, краевый фондъ Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

Б) До заряду фондомъ пропинаційнымъ установлена ц. к. Дирекція галицкого фонду пропинаційного одѣвъ проводомъ ц. к. наместника.

В) Пѣсля закона зъ 22. цвѣтня 1889 Д. з. кр. Ч. 30 §. 2. алинея 3 и закона державного зъ 21. цвѣтня 1889 Д. з. д. Ч. 58 купоны бѣвъ сѣи позачки вольный бѣвъ всякого одшвибленя на подати и належитости стемплей.

Г) Пѣсля закона державного зъ 27 мая 1889 Д. з. д. Ч. 84 можна уживати тѣ облигациі на люкаціи капиталѣвъ фондацийныхъ, заведенъ останчихъ одѣвъ наглядомъ публичнымъ, капиталѣвъ цупиларныхъ, фиденкомисовыхъ и депозитовыхъ, а такожъ кавцій службовыхъ, контрактныхъ и т. п.

Д) Облигациі заосмотренъ 4%-выми пѣврѣчно зъ долу 30 червня и 31 грудня кожного року платными купонами.

Сплата цѣлого капитала має наступати найпознійше въ тягу 26-ти лѣтъ выльсованьемъ al pari.

Льосования одбуваються два разы въ рѣкѣ, именво: зъ кѣнцемъ червня и зъ кѣнцемъ грудня кожного року. а выплата выльсованныхъ облигациі наступаетъ зъ кѣнцемъ слѣдующого пѣвору.

Выплата запавшихъ купонѣвъ и выльсованныхъ облигациі одбувается безъ вѣякого одшвибленя: у Львовѣ въ ц. к. головній касѣ краевой яко касѣ галицкого фонду пропинаційного, у Вѣднѣ въ ц. к. уприв. австр. Банку для краѣвъ коронныхъ и у вѣденскѣмъ Товариствѣ банковѣмъ (Wiener-Bank-Verein), а кромѣ того въ мѣсяцахъ выплатъ въ краю и за границею, пѣзвѣйше маючихъ означатися дорожкою урядовыхъ оповѣщенъ.

Е) Пѣсля §. 20 закона краевого зъ 22. цвѣтня 1889 Д. з. кр. Ч. 30 прислужовало властителямъ права пропинаціи найдальше до дня 20 червня 1889 право жадати признане имъ одшкодованье въ облигациіхъ въ натурѣ, однакъ до кѣнца року 1894 не продающихъ-ся (винкульованныхъ).

Девидуація такихъ облигациі передъ тымъ речинцемъ може послѣдувати лишь за призволеньемъ набувшихъ позичку.

ЗАПРОШЕНЬЕ ДО СУБСКРИПЦИИ.

Зъ эмитованныхъ пѣсля предложеного проспекту

а. в. зр. 62,200.000 вольныхъ одѣвъ податку 4% Облигациі Галицкого фонду пропинаційного

збѣстаетъ зарезервована и завинкульована квота около а. в. зр. 24,000.000 для властителейъ права пропинаціи въ цѣли выдана имъ той же въ натурѣ въ одповѣднѣмъ частъ, рѣшту же обняли въ дорожъ купна въ низу подписаній институціи банковъ.

Квота тая выносятся

номинальной вартости а. в. зр. 38,000.000

■ призначуся еи симъ до субскрипции.

Субскрипція буде одбуватися

дня 9 жовтня 1889

а именво:

въ Берлинѣ въ „Deutsche Bank“ и въ „Dresdner Bank“;

въ Франкфуртѣ надъ Меномъ въ „Deutsche Vereinbank“ и въ филии „Deutsche Bank“;

въ Штутгартѣ въ „Württembergische Vereinsbank“ и въ „Württembergische Bankanstalt“ vorm. Pfau & Co“;

въ Монахюмъ въ „Bayerische Hypotheken und Wechsel-Bank“;

въ Штрасбургѣ въ „Bank von Elsass und Lothringen“, а такожъ въ филияхъ того банку въ Мецу, Нанси, Мильгавенъ и Маркирхъ.

въ Цириху въ швайцарскѣмъ Заведеню кредитовѣмъ;

въ Базилеи у пп. „Spreyer & Co“; въ базилейскѣмъ товариствѣ банковѣмъ;

въ Базилейскѣмъ банку торговельномъ;

въ Женевѣ у пп. „A. Chenevière & Co“;

у Вѣднѣ въ ц. к. уприв. австрійскѣмъ Банку для краѣвъ коронныхъ и въ „Wiener Bank Verein“;

у Львовѣ въ Банку краевѣмъ королевства Галичины и Володимиріи зъ Вел. княжествомъ краковскимъ и у всѣхъ заступництвахъ того банку;

пѣдъ слѣдующими условіями:

I. Цѣна субскрипціи выносятся

91.25%

за то зѣ взгляду на обставину, що 4% облигациі суть опроцентованый одъ дня 31 грудня 1889 р. почавши — одержитъ субскрибуючий при одбираню придѣленныхъ для него штукъ бонификацію 4% одсотокъ за частъ бѣвъ хвилѣ поднята до дня 31 грудня 1889 р. въ готѣвцѣ.

II. При субскрибованю повинна зложитися кавція въ высотѣ 5% субскрибованой номинальной квоты а то въ готѣвцѣ, або такожъ въ такихъ эффектахъ пѣсля дневного куреу, котры дотичный мѣсяцъ субскрипціи признають допускаемымъ.

III. Придѣленье наступитъ о сколько можна безприволочно по замкненю субскрипции. На случай, коли-бъ придѣленье показалося меншимъ одъ зголошеня, одержитъ субскрибуючий въ сей часъ зворотъ принадлежаюи звышки кавціиной.

IV. Каждѣ мѣсеце субскрипціи має право означити высоту квоты каждого придѣлена пѣсля власного погляду.

V. Субскрибентъ повиненъ придѣленъ ему облигациі подняти найпознійше до дня 15 надоліста 1889, а то за выплатою припѣдаюи квоты останковомъ.

При одбираню штукъ буде зложена кавція вчислена, взглядно звернена.

Зголошеня на означеній зъ горы штуки будуть могли о столько бути увзглядненъ, о сколько то пѣсля погляду мѣсеце субскрипціиныхъ зъ интересомъ другихъ субскрибентѣвъ дастся погодати.

У Вѣднѣ, дня 3 жовтня 1889.

Вѣденске товариство банкѣвъ.
(Wiener Bank Verein).

Ц. к. уприв. Банкъ для краѣвъ коронныхъ.

Одозва.

Оголошующи повысшій Проспектъ и Запрошенье, поручаемо такожъ зъ своей стороны сю

СУБСКРИПЦИЮ

а въ силу признаного намъ зѣ стороны Видѣлу синдикатского права, устроюемо дальшій мѣсяцъ субскрипціиный якъ слѣдуетъ:

въ Краковѣ у п. Альберта Мендельсбурга

и у п. Августа Рачинского;

въ Ряшевѣ у пп. Мацнера & Голцера;

въ Станиславѣ у пп. С. Корнблигъ и Канеръ.

У Львовѣ, дня 3 жовтня 1889.

Банкъ Красый Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.
Галицкій Банкъ кредитовый.

Товариство взаимного кредиту въ Краковѣ
зар. тов. зъ оград. порук.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і урочистих свят) з 5-го години по полудні. Літературний додаток: „Библиотека найзнаменитших повестей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату у Львові приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Лівиня 9. В інших містах: Бюро газет ул. Довга 77 (старою поштою). У Відні М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі М. Haasensteins & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ з нарахуванням за місцеві плати у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Астері: за Границем: а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламція неопечатаний вільний об'єкт портрета коштує 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. об'єднаною стрічкою печатною, в рубр. „Надслани“ по 20 зр. а в. Подяки числяться по 10 зр. об'єднаною.

Справи краєві.

[Порядок денний першого засідання сойму. — Справа реформи закону ловецького. — Судба петицій в'єча делегатів м'єста о виданні закону кватирункового.]

Маршалок краєвий розбрав вже порядком денний першого засідання сойму, котре об'єднає в чверть с. т. дня 10 н. ст. жовтня о годині 12 в полудне. Порядком денний об'єднає 29 точок. Важний ший в них: Одержані сесії. — Справоздавання в'єчборів (референти Патрускій і Верещанський). — Перш читання правительственного предложения: а) в'єч preliminaryна фонда надмавзацийных на рік 1890 і в'єч замкненемь рахунків тих фондів за рік 1888. — Перше читання правительственного предложения в'єч проектом закона, котрым має видатися постановою о выногородъ за науку религии в'єч публичных школах народных (реф. Смоляк). — Перш читання справоздавання вид'ї краєвого: в'єч проектом закона накладоного на товариства забезпеченъ бд'ю огню, оперуючій в'єч Галичині, обовязокъ призначенія до коштів удержання сторожи огневой; — о адміністрації 1-миліонового фонду позачкового на будову касарень для войска; — в'єч петиції в'єча м'єста в'єч справъ ухвалъ закона кватирункового, підвищення до 2 миліонів зр. фонду на позичку для м'єста на будову касарень і продовження речинців силъ тих позичокъ (реф. Смоляк); — о бюджетъ краєвий на рік 1890 (реф. Хшановскій); — в'єч діяльності вид'ї краєвого за часъ бд'ї 1 липня 1888 до кінця червня 1889 р. (реф. Патрускій); — в'єч справъ загального щеплення охоронено боду родимою короновиною (реф. Гомардъ); — в'єч петиції в'єча м'єста в'єч справъ заложена дому примусовой работы (реф. Гомардъ); — о потребі виданя одноцльного закона ловецького для Галичини і удѣлення в'єч справъ заявленя ч. к. правительству (реф. Гомардъ); — в'єч справъ узясканя дешового найму касарень для жандармерии і підвищення тасов за нѣдѣль, оладуванню скарбомъ державнымъ; — в'єч петиції громады Поморянъ і 17 громадъ в'єч околицъ в'єч справъ утвореня в'єч границяхъ староства золотичского четвертого суду повітового, а то в'єч Поморянъ (реф. Гомардъ). Прой справы менше важні.

Ще в'єч р. 1886 предлагало правительството соймови проектъ зміны деякихъ постановъ що-до виконування права ловецтва. На підставі того проекту ухвалив соймъ дня 17 с'чня 1887 новелю до закона ловецького, котрою однак не одержала санкції цесарської. Рівночасно займався соймъ реформою цѣлого комплексу законівъ і розпоряджень, односячихъ до ловецтва і ще в'єч р. 1887 поручавъ вид'ї краєвому, предложити проектъ цѣлого одноцльного закона ловецького. Вид'ї краєвий предложивъ дійсно такий проектъ, котрий ще в'єч осени р. 1887 одославъ соймъ до комісії адміністраційной.

Тимчасомъ в'єч с'чня р. 1888 надбало намістництво вид'ї краєвому уваги министерства рѣшництва що-до того проекту. Министерство рѣшництва заявляє, що не уявляє реформи цѣлого законодавства ловецького анъ потрібною анъ одповідною і висказує бажанье, щоб соймъ на теперъ таку реформу залишивъ, а обмеживъ лише на поршнені нового закона о виконуваню права ловецтва (на м'єсцѣ несанкціонованой новелъ зр. р. 1887) а такожъ закона о выногородъ шбѣдъ, зробленыхъ черезъ ловы і звѣрину, і о картахъ ловецкихъ.

Побачивши, що не єсть бажанемъ правительства, щобъ бувъ виданий одноцльный законъ ловецький, соймъ повѣдомивъ о томъ комісію адміністраційную, котра перестала даліше трудитися надъ порученемъ шй проекту, і звернула дотичний елборатъ соймови. Однакъ министерство рѣшництва змінивъ дуже скоро свій поглядъ на ту справу, бо вже в'єч надолѣв р. 1888 повѣдомало намістництво, що в'єч принципъ не має нѣчого противъ того, щобъ гал. соймъ дійсно ухваливъ цѣлий одноцльный законъ ловецький, але хоче передъ тимъ знати, чи дійсно заходять потреба такою цѣлковитою реформою і жадає для того передъ всѣмъ, щобъ соймъ поршнавъ то питання т. є. щобъ заявивъ, чи уявляє достаточнымъ ухвалити лише поодинокі новелѣ, нюркуючій деякі питання зъ законодавства ловецького, або чи бажане приступити до ухваленя цѣлого одноцльного ловецького закона. В'єч послѣднимъ случаемъ заявляє правительство, що готове єсть взяти участь в'єч обробленю проекту закона і павязати переговори зъ вид'ї краєвымъ, щобъ бд'якъ проектъ той вийшовъ на підставі взаимного порозумѣня мѣжъ правительствомъ а вид'ї краєвымъ.

Сутривши того представляє вид'ї краєвий новому соймови цѣлу ту справу і проектъ, щобъ соймъ поршнавъ в'єч слѣдуючій спосбѣ: 1) що признає конечно потрібнымъ видати цѣлий одноцльный законъ ловецький; — 2) що поручає вид'ї краєвому виробити,

в'єч порозумѣню зъ правительствомъ і на підставі готового вже проекту зр. р. 1887, новий проектъ такого закона і предложити его соймови на слѣдуючій сесії.

Одъ давня нарівають галицькі м'єста, що дуже дѣтливо давєсь имъ чути обовязокъ давати кватиру для войска і що татаръ той єсть розложений несправедливо, бо дотикає лише м'єста. На той підставі внесло в'єч делегатівъ м'єста в'єч р. 1888 до сойму петицію, в'єч котрій жадає, щобъ соймъ: 1) выдавъ окремый законъ кватирунковый, розкладаючій той татаръ справедливо на весь край; 2) підвишивъ фондъ позачковий, зъ которого край дає м'єстамъ безплатні позички на будову кошаръ, зъ одного на два миліони і 3) продовживъ частъ сплати такихъ позичокъ зр. 12 до 20 лѣтъ.

Петицію тую пред'явивъ соймъ в'єч м'єстушбѣ роцъ комісії адміністраційной, котра поставила внесенє, щобъ надъ нею перейти до дневного порядку. Внесенє то однак не одержалося і соймъ звернувъ петицію вид'ї краєвому зъ припорученемъ, розслѣдити єи і зложити справоздаванє на будуючій сесії.

В'єч наслѣдокъ того поддавъ вид'ї краєвий справу тую сплѣдуючому розслѣдову і поставивъ теперъ для нового сойму зновъ таке саме внесенє, т. є. щобъ надъ петицією в'єча делегатівъ м'єста перейти до порядку дневного. Мотиви того внесеня єсть слѣдуючі: Несправедливо нарівають м'єста, що татаръ кватирункою войска єсть нерѣвно роздѣлений. Правда, що кошары для войска удержують лише м'єста, але за то м'єста тѣ одержують безпроцентовій позички зъ фонду, заснованого краємъ і дотованого капиталомъ одного миліона. А фондъ той утворено зъ краєвихъ додатківъ до податківъ, котрі платили вѣс о-податкованій, в'єч краю і зъ позички кошарової, за котру цѣлий край, отже такожъ вѣс податники платять одсотки, супротивъ того татаръ кватирунковый розложений єсть не лише на самі м'єста, але взагалъ на вѣсхъ податниківъ. Край причиняєсь вѣснці до коштівъ кватирунковыхъ такожъ і тимъ, що зобл'яє нові будинки кошаръ бд'ї краєвого додатеку до податку домово-чиншового, що становить такожъ для краю значне lucrum cessans. Зъ тихъ причинъ не признає вид'ї краєвий потрібнымъ видавати новий законъ кватирунковый.

Вид'ї краєвий противиться такожъ підвищеню фонду позачкового на будову кошаръ і продовженю термину сплати тихъ позичокъ зр. 12 на 20 лѣтъ. Підвищення уявляє вид'ї краєвий супротивъ истяующихъ финансовыхъ односячъ краю неможливимъ, а продовженя речинця сплати противиться для того, позаякъ дотепершній 12-лѣтній речинецъ єсть головною підставою, на котрій опираєсь цѣлий планъ удѣлюваня тихъ позичокъ м'єскимъ громадамъ.

Посолъ п. К. Телишевскій передъ выборами.

(Далше.)

Обговорюючи тоті справы, годъ менѣ не загадати о нашихъ громадскихъ односячахъ та о громадской управѣ. Оні такожъ не дуже адораві.

Погляньте тільки кругомъ себе. Лежать три або чотири громады на 74 нашого повіту администруються яко-такое, а про решту годъ що вничого сказати, якъ то, що оні зовсімъ не администруються. На папері буде тамъ щось про ту адміністрацію, будуть і бюджеты — кобы возный Михневичъ здоровъ, — і инвентарі, але на дѣлѣ нѣчого нема і вничого не може бути.

Начальникъ громады, голова, чоло громады — неписанный, слѣпе несвідоме себе і своихъ обовязоківъ орудіє — в'єч рукавъ своего писаря тай врѣштъ кожного трохи тільки оборотнѣйшого чоловіка, — що-жъ бнъ може зробити, коли бнъ безъ писаря навѣтъ обернувся не вѣмѣ? Добре, наоли тільки не панця та хотъ трохи совѣтаций чоловікъ, бо знаєтьє і бнъ і громада его просто руйнуютьє, — бнъ иде до криминалу, а громада за него платить. Про нашъ рады громадскій шкода і загадувати, — оні не маютьъ понятя о властвѣмъ законнымъ призначеню своѣмъ, имъ навѣтъ не ояється то, чимъ ихъ нашъ законъ громадскій славить. Оні, що разомъ зъ зверхностію громадского мали в'єч організація державной становити основу одиницю; що мали в'єч організмъ державный бути тимъ, чимъ живаять в'єч организмъ чоловіка, — ставлясь у насъ, за-дѣя браку всякой просвѣты, слѣпимъ орудіємъ в'єч рукавъ писарѣвъ, зойшли в'єч ряди прѣстѣхъ езекутаций органѣвъ дѣлающихъ на власну шкоду.

Правда і то, що вышта управа наша, не числячися зъ тими сумными обставинами, сама причинилася до того упадку нашихъ громадъ, бо звалила на нихъ немѣстныхъ, позва-

вляныхъ всякихъ средствъ, цѣлый обамъ порученого дѣланя, поробила зъ нихъ, не умѣючи ихъ нѣ читати нѣ писати, своихъ рахмистровъ та коллектантовъ, і наказала имъ збирати та стягати свои податки, не даючи на се дѣловодство тѣмъ громадскимъ управамъ нѣ зломаного шельога. Тожъ і наступило то, що наступити мусѣло: поручений обамъ дѣланя вытасувъ власний обамъ — і управа громадска, коли сповнила приказъ ч. к. урядѣвъ, про свои справы питомѣ уже і не загадувала, — тѣ осли на оуцѣ Божій або, що гѣрше, на оуцѣ людей до того зовсімъ неопытныхъ, с. є. писарѣвъ. И тутъ то у власныхъ кружѣхъ дѣланя громады для писарѣвъ поле широкой дѣльности, бо тутъ не потребуєть оні боитися нѣякомъ перепонѣ, нѣякомъ контролѣ. Чому то все такъ ставлєсь, не хочу розслѣджувати, але все-таки підношу то, що бѣльша і переважна часть вини за тѣ аномальні обставини громадскій, за той розладъ в'єч нашихъ управъхъ громадскихъ, мусѣть уястися на другій нашъ органъ автономичный, котрий — посли выразныхъ принципѣвъ і духа закона — мавъ нашимъ громадамъ вызувати дорогу доброй адміністрації, бо покликано его на то, щобъ надъ громадскимъ дѣловодствомъ пильно наглядѣвъ і самъ адміністрацію свою взбрѣмъ ставлявъ для підчиненныхъ ему безпосредно громадскихъ властей. Та на жалъ сказати мусѣю, органъ той не то що не сповнявъ великою і красною своєю мисію, але бнъ єи навѣтъ не поиявъ.

Вы, панове, знаєте добре, що я тутъ маю на гадцѣ нашѣ рады повѣтѣвъ, а спеціально нашу нещастну раду турецку. Отъ давѣтъ, чимъ тая рада повѣтова була для нашего народу, що она для него доброго зробила, якими она ходила дорогами. Арена борбъ личныхъ, поле всѣлякихъ чисто-личныхъ аспирацій, арена нечестныхъ здогонѣвъ за булавою маршалковскою і за всякими иними платными і неплатными почестями і урядами в'єч повѣтѣ, поле нитриѣ та ворогованя взаимного — що-жъ она могла для краю або для громадъ нашихъ доброго зробити? Чи вѣс такий рады повѣтѣвъ, якъ наша, я не знаю, але маючи підъ рукою Справоздаванє вид'ї краєвого зъ дѣльности его за часъ бд'ї 1 липня 1888 до червня 1889, констатирую на основѣ того урядового документа, що майже всѣхъ случаяхъ, де справы петицій і внесеня, порученій соймомъ оперлисъ о видѣлѣхъ повѣтѣвъ, осли безъ помагающа, бо видѣлѣхъ повѣтѣвъ наказанныхъ имъ видѣломъ краєвымъ чинностей урядовыхъ не сповнили. Най же насъ рука Господня крыє бд'ї того, якъ бы нашѣ громады мали пойти дорогами, які досѣ вказувала та институція і якими она сама ходила, — бо тогдѣ правительству мабуъ не стало-бы комисарѣвъ та наставникѣвъ на м'єсцѣ такихъ радъ доконечныхъ. Тогдѣ бы ажъ нашѣ громады і громадскій управы такъ само побанкротились, якъ збанкротилася вже нинѣ наша повѣтова управа, а зъ нею і нашѣ цѣлий повѣтъ. Такъ єсть. Годъ менѣ тую правду в'єч кишено захвати — нашъ повѣтъ знаненный тою управою! Черезъ два лѣта оплачує членѣвъ заряду, оплачує саларію урядниківъ і оплачує не абы тамъ яку суму, але майже все, що зъ додатківъ повѣтѣвыхъ на тую институцію платямо, — а яка зъ того для повѣту користь? Рѣшучо заявляю: нѣяка! — бо отъ в'єч часахъ для нашего селянства найтѣжнѣйшихъ, т. є. сего року, коли ярмарки замкнули за-дѣя заразы, коли люди не могли чимъ досѣяти, — той зарядъ довѣвъ до того, що замѣсть підмогати людямъ позичками, самъ зъ той касы позичавъ собѣ грошѣ на то, щобъ оплатити свои дітѣы і пенсію, — а людямъ бд'ї нового року майже нѣ одного не давъ позички!

Дуже сумний станъ нашего повѣту і управы повѣтѣвъ, а одвѣчальность за тую руйну найже нинѣ примуть на себе тѣ люди, котрі ведені тільки прѣстрастями і личными розмахами, завели справы повѣтѣвъ в'єч то невѣдрядне положенє..

Про справы санитарній, про справы мѣсцевой полиціи огневой, про шкоды дикими звѣрами газдовствамъ нашимъ роцъ-роцѣю нановошеній, і про всѣлякій инші справы мѣсцевой значныя — я уже і говорати не буду. Вы сами добре знаєте, що вѣс оні — понизше всякой критики — суть нашими хроническими бо-лѣзнями, чорными точками на зовсімъ не яснѣмъ тлѣ нашего сусѣльного жатя.

Про рукодѣльництво, про ремесла, про нашѣ промыслѣ, про торговлю — скажу хіба то, що оні майже зовсімъ не в'єч нашихъ рукахъ а єли деякіє сугѣ, то ледви дыхаютъ. Вѣсъ амаганъ, щобъ ихъ двигнути, розбиваються по части о байдужность і о немѣчъ насъ самихъ, а по части таки о индиферентизмъ властей правительственныхъ. Положенє нашихъ ремесленникѣвъ, рукодѣльникѣвъ та промысловцѣвъ именно тѣхъ вѣсъ малыхъ мѣстечокъ і зъ селъ — то хіба єсть гѣрше бд'ї положеня нашихъ селянъ, бо имъ нинѣ не то податокъ, але і на хлѣбъ-соль не ставъ, оні не живутъ а, правду сказавши, в'єч голодѣ і холодѣ кнѣца своего дожидаютъ.

Темнымъ а може найтемнѣйшимъ пунктъ

томъ нашего жатя суть нашѣ односяны правнѣй. Вымѣръ справедливости і дорогій і довготривалый. Процесы руйнують нашихъ людей, бо і вымачаютъ великихъ накладѣвъ, і триваютъ по два і три лѣта, а неразъ тягнутьєсь безъ кнѣца цѣлыми роками.

Спадщини нашѣ, хотъ дуже дорогѣ, а просто безъ хѣсна реального, суть оні за-дѣя своєю чисто формальной структуры жереломъ безнастанныхъ і безчисленныхъ процесѣвъ. Бо що-жъ тобѣ зъ того якъ выходишь декретъ, оплатишь належитѣсть спадщину, належитѣсть нотаря або вничого делегата судового, і другій належитѣсть сполученій зъ смертею і унаслѣдованемъ своего спадководця, єсли рѣчи або грунту унаслѣдованого не маютьъ в'єч рукахъ. Отогдѣ доперва жде тебе процесъ тяжкій, коштовный і довготривалый, та ще до того в'єч результатѣхъ вѣлыми невѣрний. В'єч колько-жъ то случаяхъ за-дѣя чисто формальныхъ недостатѣхъ процесовыхъ упадаєсь, прогрессъ право сформализоване декретомъ наслѣдственнымъ!

Масками сирѣтскими администрує, хто хоче, безъ всякого контролѣ. Сирѣты идуть в'єч поневѣрнѣ, в'єч наймы, а опыкны споживаютъ сушкѣю добро сирѣтске. Щасливимъ называю того, хто добрѣ своихъ дѣтѣхъ і бѣдай частину своего масету добравъ бд'ї своихъ опыкнѣвъ безъ процесу.

Езекуюци всякого рода суть дѣла селянъ нашихъ безпощадній. Ще за ремѣнникомъ законъ вставляєсь, лишає єму всякій знарядъ потрібный до веденя ремѣсла, але селянина нашего вымѣтѣе безпощадно зъ грунту его, не оставляючи єму навѣтъ только, щобъ бнъ мавъ до голову склони — законъ езекуційный вымѣтѣе его і родину его на улицю, хотий і бнъ безъ хаты, безъ куска землѣ, — якъ той ковалъ безъ молота, швецъ безъ шила і копыта, — для сусѣльного газдовства зовсімъ не придатный і хотъ по неволи бнъ мусѣть статься тягаромъ цѣлой сусѣльности, стративши підставу і средство своєю працѣ.

Про провиноріи вже і не говорю, — оні просто убиваютъ матеріально нашихъ селянъ і спроводжуютъ ихъ на тую дорогу, де заграчуєсь почутѣе правне, бо селянинъ нашъ не в'єч силъ зрозумѣти того, що в'єч провиноріи можна і найслухавѣйше право свое програти, але бере рѣшенє провиноріальне за ореченє наконецне, позбавляюще его права во вѣки. Зъ досвѣду знаю, що на якихъ колькокадєсать розправъ провиноріальныхъ сего року перевѣденыхъ в'єч повѣтѣхъ нашѣмъ, не больше колькохъ оплатило кошти своими грѣшми — рѣшѣ на оплаченє коштѣвъ задовжилося і то на лавхарскій процентъ.

А гляньте но далше на тѣ розправы о оскорбу чести, — ажъ сумѣ бере, дивитись! Дѣнь робочій, часъ горячій, а передъ судомъ стоятъ сотки людей нѣзъ сторѣвъ по 3 і 4 милѣ по то, щобъ довѣдатися, що прозыватись і битись не вѣльно — та щобъ конецъ-кнѣцемъ, змарнувавши дѣнь, нѣзъ сусѣдою перепроситися.

Истатуція возныхъ судовыхъ і окремыхъ належитѣстей за дорученя сталаєсь окремымъ жереломъ доходѣвъ судовыхъ, котрымъ начальники судовѣхъ поневоли, не маючи инчихъ фондѣвъ, покрывають доконечній потреби адміністрація судової.

Суды нашѣ засыпаны всѣлякого рода справами. Бравъ одповѣднихъ сидѣ і маюшнє трактованє всѣхъ судѣвъ галицкихъ, а повѣтѣвыхъ в'єч особеннѣе черезъ центральне правительство, дуже некористно впливає на юдикатуру нашего краю.

Такий то станъ справъ дотыкающихъ всѣхъ насъ загально.

Справы нашѣ часто рускѣ — знаете сами — осли дуже позадѣ. У всѣхъ тѣхъ справахъ мы лишени всякой майже підпоры публичной. Мы справы тѣ мусѣмо двигати самѣ власными силами та приватными нашими і такъ скудными средствами. А вже намъ Русинамъ нѣчого не нанесло такой великой шкоды, якъ установленє языка польского языкомъ урядовымъ, бо языкъ нашъ, якъ в'єч ч. к. правительственныхъ властей такъ і в'єч судахъ а навѣтъ в'єч автономичныхъ ставъ уполнѣченный. Братный языкъ польскій зъ некористію нашего руского языка розповсюдился по всѣхъ дѣкастеріяхъ. Тая постанова нанесла намъ больше лиха, анѣжъ авторы закона сами допускали, бо до нинѣ фактъ внесеня письма руского почнутѣеся за рѣдъ геройства, а що єще важѣйше, що наслѣдокъ тои постановы людей, таки сами нашѣ чи тамъ для карьеры, чи для любого спокою, чи може для того, щобъ о нихъ яко Русинахъ нѣхто і не загадувавъ, одуралася своего рѣдного слова, прогнали его зъ своихъ хатъ і родинъ, а той невольный свѣй поступокъ супротивъ своєю стрѣхи руской, гнѣзда рѣдного, руского народу своего — покрывають тѣмъ, що у нихъ языкъ урядовый урядомъ приказанный.

Нашѣ народній институція для просвѣты народноя дуже пожиточной а яко такий людми доброй волѣ признаний, не удостоюються бд'ї властей краєвыхъ такой помощи матеріальною і підмоги моральной, на яку за дѣальность свою заслужуютъ.

Я однакъ по-при то все зъ вдоволенемъ

констатирую факт, что на томъ поля наставъ
аворотъ ко лучшему, что нинѣ минають уже
той часъ для русскаго народа тяжкій, — нинѣ
славить Бога, тверезо-глядяча часть сусѣль-
ности польской прийшла до того пересѣдче-
ня, что мы Русины ятчого вичого не бажаемо,
якъ тѣмъ добра нашего рѣдного краю, по-
ступу прѣсвѣтлого та розвою экономичного, а
що змаганя нашъ — честный и праведный. Дя-
того маємо непохитну надѣю, що для руско-
народности часъ безвзглядной негати на-
лежать уже до исторіи, безповоротно минули,
а число тыхъ, що полагають нашо справу
въ нашу корастъ уважати за перше дѣло
широго патриотизму, аъ кождою хвилиною
вбѣднѣли. Бѣльше холоднои крови, бѣльше
довѣрія вичинного, бѣльше отвертости и щиро-
сти, а, думаю, справа та дотеперъ болюча и
печуча, станесе каменемъ угольнымъ нашего
поступу.

Тожъ середъ тыхъ обставинъ мущу звер-
нутися до Васъ всѣхъ, и Русинѣвъ и Поля-
ковъ, зъ окликомъ въ глубины сердца моего
плывучимъ: Братя! Главныо кругомъ себе:
Нарѣдъ не просвѣщенный живе майже зъ дня
на день, не видѣе вже, а дичѣ! — Люде на-
шъ мрутъ безъ всякого опивки, не то дѣларско-
е, але и людской. — Земля наша починаетъ пе-
реходити въ чужій руки. — Майно наше иде
рѣднѣ-рѣдно зъ дымомъ и водою: мѣста, мѣ-
сточка и села нашъ горять, а воды заливають
нашъ край. — Худоба наша зводиться на нѣ-
що. — Хлѣба въ чашѣ не естѣ, — а мы, дѣти
однои родины славянской, премоса о рѣчи,
котрый Богъ, природа и законы державы нашои
давно вже рѣшили. — Тожъ не давитесь, сля
менѣ середъ тыхъ обставинъ въ сѣй хвили
приходять на гадеу отей сумнѣ слова нашего
Шевченка:

И день иде, и ночь иде —
И голову схопивши въ руки,
Дивуясь, чѣму не иде
Апостолъ правды и науки!

Тожъ я, котрого Вы покликати на своего
заступника, зову Васъ всѣхъ до праці широй,
безупинной, до труда около движения нашего
народу зъ его нужды матеріальной и мораль-
ной. Мы всѣ, безъ огляду на становища зани-
маемъ нами, подаймо собѣ руки и до той однои
цѣли великой стремимъ всѣма нашими сила-
ми. Провѣдано гадкою на той дорогѣ най намъ
буде взаимна любовь, взаимне пошанованье и
взаимне для правъ обоихъ народностей краю
нашого выразимые и терпимые, а основно:
однѣельность и спѣльность интересѣвъ цѣлого
родного нашего краю. И глубоко пересѣдче-
ный, что тою дорокою поступаючи, здобуде-
мо для нашего краю тревалу подставу быту
и для обоихъ народностей его середъ народѣвъ
австро-угорской короны становище науоче а
середъ родины славянской загальне поважа-
нье, честь и славу.

Дотыкаючи всѣхъ тыхъ болѣзней, всѣхъ
ранъ нашего сусѣльного, краєвого, повѣтрово-
го и громадского жита-бута, я нарочно здер-
жався бѣ указуваня средствъ, котрый-бы по
моѣй гадцѣ були найбѣднѣйшими на
нихъ выгоны, нарочно не вказую тыхъ дорогъ,
котрый-бы по моѣй думцѣ найкорше могли
двести до поправы нашихъ сумныхъ обста-
винъ, бо я хочу бѣ Васъ самыхъ о нихъ
дѣзнатися, хочу у всѣхъ справахъ почути Вашъ
голосъ и Вашу раду, и завіряю Васъ, що
гадки Вашъ и рады подиятованъ ширымъ па-
триотизмомъ и макотъ на цѣлу усуненне зла,
найдуть въ менѣ невтомного борца и широго
заступника.

Одну тѣлько раду присвятити мущу при
сѣй нагодѣ всѣй нашѣй интеллигенціи, —
раду, котру менѣ моя совѣсть и шира та
тверда воля служения моѣй отчизнѣ дають.
Ого поставмо собѣ нашего любимого цѣсара
свѣточемъ и проводникомъ на той тяжкой до-
рогѣ и золотѣ слова его: „Drücken Sie die Leu-
te nicht! — Не гнобѣть людей!“ вы-
сказанъ при одай нагодѣ, вышестъ золоты-
ми буквами по-при девизѣ: Viribus unitis и
по при всѣхъ нашихъ окликахъ народныхъ на
нашихъ народныхъ прапорахъ. Поднесемъ ти
слова до головной заставы всен нашои дѣль-
ности на поля сусѣльнѣ, а что бѣльше на
поля нашего приватного жита, бо тою засадою
здобудемо собѣ загальне поважанье у всѣхъ
а у нашихъ неурѣднѣныхъ селянъ и ма-
ло-мѣщанъ ширю любовь и правдиве довѣріе.
Одзиваю отже до Васъ всѣхъ, людей доброи
воли, безъ огляду на народность Вашу, на Ва-
ше пересѣдченье, на Ваше сусѣльное стано-
вище, молю Васъ и благода: удержайте голову
мою! Вы адвокаты, нотарѣ, дѣкарѣ, свяще-
ники, учителя, властители бѣльшихъ посѣ-
стей, промышленцы и всѣ, що тѣмъ въ краю
нашѣмъ займаєте яке-небудѣ становище вы-
шесте по-надъ людѣ — приймѣте тотъ сер-
дечный слова Его Вел. цѣсара до Вашихъ сер-
децъ, однесѣте до народу того зъ любовью,
зъ правдивымъ братолюбіемъ, — не утаскайте
его матеріально и не унижайте его самого и
правъ его на поля сусѣльнѣ, але противно:
подносая его, шануйте, а тымъ способомъ
найкорше научите его самого себе шанова-
ти. Въ тотъ способъ поступаючи, зважнѣте
для себе памятникъ аге регеніи, а для на-
родѣвъ своихъ збудете будучасть велику
и славу!

Тыми словами маю честь отворити нинѣш-
не збране, а-здоровлячи Васъ словами на-
шого имну народного: Миръ Вамъ братя! —
прошу Васъ, выберѣте на се засѣданье пред-
сѣдателя, поклячте секретарѣвъ и розочиняй-
те зъ Богомъ тую нараду, якои другои въ
краю нашѣмъ еще не було. И зъ своихъ сто-
роны вносивъ-бы, чтобы при нарадахъ тыхъ
захвати отей порядокъ: найперше обговорити
справы загальнаго значѣнія — и такъ:
справы краєвъ: политичный, экономичный, школь-
ництва, судѣнничства, а доперва по тыхъ при-
ступити до нарады надъ справами, котрый до-
тыкають выключно нашего повѣту.

(Далѣе буде.)

Переглядъ часописей.

(Причины уступления кн. Лихтенштейна. — Чехи въ
Райхенберѣ.)

О уступленіи кн. Лихтенштейна зъ пред-
сѣдательства католического центра въ радѣ дер-
жавной ходять чѣ новы и цѣкавы толки. Пер-
вѣстна вѣсть, мовѣ-то князь скантулювавъ въ
виду побѣды молодого Чехѣвъ при послѣднихъ
выборахъ соймовыхъ, показуясь, якъ мы то
вже замѣтили, неправдивою.

Кн. Лихтенштейнъ, — каже берненьскій
органъ Хлюмецкого, — являясь головною
своими неудачами на поля политики загран-
ничной. Недавню ухвалу збору католического
у Вѣднѣ, стремлячу до реставраціи власти
свѣтской папы, хотѣвъ кн. Лихтенштейнъ за-
вѣяну цѣлу поставити на порядокъ дневный
дѣла делегаціи австрійской. Овъ предѣлавъ
для плены своего троихъ членѣвъ палаты на-
рѣдъ: Гельферта, бар Вальтерскерхена и
гр. Цедвица. Одакъ скликавъ кн. Лихтен-
штейнъ полескихъ, чехскихъ и елериально-
феодалныхъ членѣвъ делегаціи на нараду
и на тыхъ зборахъ подѣлѣ Гельфертъ за-
дѣлѣ планы реставраціи. Высесѣе Гель-
фертъ подѣлѣ протеставъ гр. Цедвица, у-
важачоа прилученне Риму до короны ита-
лійской актомъ безправности. Ческій делега-
тъ мовчѣли. За то выступивъ одинъ изъ
польскихъ делегатѣвъ и звернувъ увагу збо-
ровъ на то, что загадане внесенне вѣтъ тымъ
самымъ, що выповѣдъ войны Италіи. Пере-
реговори розбилися. Польска делегація за-
явила отверто, что она на случай принятя
внесеня Гельферта мусѣла-бы збрати всяку
солидарность зъ правницею рады державной.
Тогдѣ Гельфертъ взявъ свое внесенне на
задѣ, а Лихтенштейнъ зложивъ проводъ ка-
толического центра. Цѣла сатисфакціи его ле-
жала въ томъ, что овъ о поступованно поль-
ской делегаціи выразился дуже обидно. Овъ
заявивъ, что годѣ ему бути вождемъ такыхъ
войнѣвъ, котрый его въ критичной хвили оу-
скаютъ.

Наколи та вѣсть въ цѣлости вѣрна, то
выясняется, что польскій менеры зъ табору Ста-
су-у не эле грають довлечу политику. Въ Га-
личинѣ хотѣтъ ухитити за найрѣвнѣйшихъ ка-
толичѣвъ и ажъ захрипають, горлаючи на те-
мѣ реставраціи свѣтской власти папы, а на
дѣлѣ суть они italianissimi найчистѣйшомъ
воды.

Зъ якимъ завзятемъ и зъ якимъ успѣ-
хомъ борются Чехи зъ Нѣмцями о кожду
стопу землѣ, показуе наглядно справозданье
зъ зборовъ товариства ихъ „Ceska Beseda“ въ
Райхенберѣ. Фабричне се мѣсто естъ на
скрозъ нѣмецкѣ. Здобувати такий теренъ —
дѣло дуже трудное, майже неимовѣрне. А пре-
дѣлѣ патриоты чехскіи не усомнились въ свою
работу и, засновавши передъ 25 лѣтами въ
центрѣ нѣмецкини свою „Бесѣду“, довели нѣ-
вѣ вже до показныхъ результатѣвъ. Товари-
ство святкувало дня 29 вересня с. р. 25 лѣт-
ний юбилей своего истованья, при чѣмъ пред-
сѣдатель его сказавъ такѣ:

Мы не живемо на чужбѣй землі, якъ се
удержують противники нашъ, — мы стоимъ
на своей землі. Вправдѣ подорвано ен зъ
подѣлѣ агеъ нашихъ, але мы ен не зрелись.
Якъ всюдѣ, такъ и тутъ дало починъ до ру-
ху національного наше патриотичне духо-
венство. О. Вернадъ подавъ першій гадку
до заснованя „Ческой Бесѣды“. Потѣмъ по-
дѣлѣлись функционеры работою и нмъ уда-
лось притянути до себе урядникѣвъ и ре-
мѣсникѣвъ чехскихъ. Тѣ два элемента надалѣ
товариству цѣлу силу. Побѣвъ „Бесѣды“
повстала згодомъ и другѣ товариства чехскіи,
добродѣйны и школьнѣ, а ихъ заходамъ ма-
емо завдачувати то, що въ Райхенберѣ чех-
скіи дѣти учатся въ своей школѣ.

Мы изъ своихъ стороны мусимо заявити,
что примѣръ сей достойный наслѣдованя. По
спольщеныхъ мѣстахъ нашихъ робятъ у
насъ дуже мало для движения рускости. А
чейже и тамъ суть дѣти рускѣ, котрыми ду-
ховенство и интеллигенція руска вразъ изъ
недобитками мѣщанства могли бы заинтере-
суватися. И мы стоимъ не на чужбѣй землі...

Дописи „Дѣла“.

Зъ Подгаецъ.

(Процѣсъ повѣторчій. — Цѣкава справа зъ секретаремъ
выдѣлу повѣтрово.)

Въ день 2-го липня с. р. передъ выбо-
ромъ посла до сойму, обчислили противники,
что ихъ кандидатъ не переиде, в. здавѣ, за-
дѣла були зробити заколотъ, абы, зыскавши
на часѣ, въ томъ дня выбѣръ не бѣбувася. Въ
той цѣли взыскали молоденького паня, Тому-
ся Охонького, выслуженого одворочьяна (безъ
шарѣ) и властителя Гайворонѣ, чтобы бѣ
выборцамъ выдѣлѣ карты легитимационны. На
арѣдѣ пѣзнался выбѣръчъ тай п. Томуса зъ-
помежи себе выпросили, тымъ бѣльше, що
бѣвъ, перешварчившися черезъ варту цѣлохъ
жандармѣвъ, не мавъ самъ для себе карты
легитимационной. Выпреныи п. Томуса бѣбу-
дѣлѣ такъ зручно и тихо, что подальше стоячи
выборчѣ въ не знали, що сталося на передѣ,
а черезъ те бѣдала и друга часть комедіи, абы
выборѣ въ одѣлуся, бо коли п. Томуса вы-
борчѣ зъ-помежи себе выпрошували, п. старо-
сты це въ сѣли не було, отже и не було пе-
редъ кимъ жалуватися ва bunt chłopski... При-
той нагодѣ п. Томусъ згубивъ калѣчку, ко-
трый, якъ кажуть, отецъ п. Томуса одержавъ
у два тыждѣвъ пѣзвѣнѣше почтою, въ станѣ
„снисходительнѣмъ“ и трохи ушкодженѣмъ.

П. Томусъ Охонькій естъ лѣди пѣвъ року
властителемъ Гайворонѣ и въ Подгаечинѣвъ
мало кого знаѣ, а зъ выбѣръчѣвъ на певно нѣ-
кого не знаѣ. Но годѣ було переболѣтъ, абы

выборчѣ рускій будущаго може воеводу некрѣ-
но зъ-помежи себе выпрошували, — треба ко-
нечю внести жалобу до ц. к. суду о обѣде
ногу, — але на кого? Ба, а на що-жъ „поль-
скій бѣдиркъ“? Панъ маршалокъ и заступникъ
его, екс-кандидатъ на посла, подиктувавъ
жалобу до суду писаревъ зъ „польского бѣ-
дирку“, и. Томусъ подѣлѣ, а подали яко
веновнѣнѣвъ: Вир. с. Стеткевича зъ Божикѣ-
ва, о. Емиліана Застирца зъ Мозолѣвнѣ, о. Пе-
тра Литвинского зъ Телячого, о. Капріана Пе-
сецкого, а также п. Александра Финиковского,
вѣбта зъ Телячого и Кѣзка, выбѣрца зъ Га-
лича, — котрый всѣ не то не знали о выпро-
шеніи п. Томуса Охонького, але того дня и на
очи его не видѣли.

Ц. к. судъ въ Подгайцахъ визна-
чавъ до розправы день 23 серпня с. р. на 8
годину рано. Вѣб обжалованъ становилъ въ озна-
ченѣй годины — але п. Томусъ анѣ его чотыри
свѣдѣки не явились, видѣча на певно, что пѣ-
званій нѣчто не вичий. На томъ закончилась ро-
зправа, а пѣзваній порохузали кошты въ надѣ
60 ар., котрый п. Томусъ мавъ заплатити.

Hierarchia, професина зъ „польского бѣ-
дирку“ въ Подгайцахъ показавася дуже по-
хѣбною диктувати писаревъ жалобу на свяще-
никѣвъ рускихъ и выбѣръчѣвъ, але на своего
секретаря, котрому „хлѣбо“ до 2000 ар., не
тѣлько до нинѣ донесены до суду не подала,
але ще тому панови 1200 ар. на дорогу бѣ-
чѣпного выплатила. А рѣчь була такѣ:

Передъ двома чи тремя лѣтами по ро-
писаню конкурсу на посаду секретаря выдѣлу
повѣтрово въ Подгайцахъ, приняты на секре-
таря — Нигрина и така зарѣвъ зъ принятемъ,
безъ застереженя одного або двоихъ роковъ
провизоричной службы, якъ то дѣсѣ у всѣхъ
публичныхъ службахъ, и мимо супротивленя
многихъ членѣвъ цѣлон рады повѣтрово, въ
короткой дорогѣ стабилувавши его на посаду,
безъ мотувоу, а тѣмъко на горѣе роценіе
екс-кандидата на посла, п. Зарембы, мабутъ
по знакомствѣ зъ Нигриномъ, може це зъ родъ
Moskala. П. Нигринъ яко секретарѣ рады по-
вѣтрово красно презентовався — якъ подобае
polskiemu szlachciciowi — провадивъ два дома,
однѣ для жены и дѣтей то у Львовѣ то въ
Бережанѣхъ, а другій для себе въ Подгай-
цахъ, тримавъ конѣ фѣрманъ, вѣзѣвъ пово-
зомъ, возкомъ, залубнями wujbijanemi i piecu-
bijanemi, любивъ добре зѣбѣги, выпити тѣлько
szlachetne trunki, а макѣ або фѣрля заграти
то абы и кождѣи хвилѣ. Но на то все пенсія
секретаря не выставляла, а п. маршалокъ и за-
ступн. маршалка, екс-кандидатъ на посла п. За-
рембы, подкрѣчуючи вуса твердѣли, что Нигринъ
bardzo zdolny urzédnik i porządny człowiek. Ажѣ
отъ шило выдѣлаво. По отни въ Подгайцахъ пе-
ребѣдѣвъ князь Вертмербергъ зъ вичепціи вой-
сковой изъ Манастирскѣ до Бережанъ, а пѣ-
бачивши таку страшну руину въ Подгайцахъ,
вернувши до Львова збравъ зъ офицерской
забавы 500 ар. и тѣ на имя маршалки п. Ли-
тинского выслѣвъ до Подгаецъ на п. горѣль-
чѣвъ. Подѣ той часѣ маршалка не було въ
дома, но бѣвъ чого-жъ sekretarz? Взявъ дав-
ный подѣлѣ п. Литвинского, приложивъ до
шабы у бѣнѣ тай подѣлѣсавъ рѣшеніе, а гро-
шѣ — до кишенѣ. Маршалокъ вернувши до-
мѣвъ дня 1 серпня с. р. рано, зарѣвъ бѣдра-
вивъ Нигрина до службы, а коли че и пока-
зався бракъ карныхъ грошей надѣ 1.500 ар.,
то панове зъ „панского бѣдирку“ выплатили,
Нигриновѣ че 1200 ар. „на дорогу“, — а ко-
тѣй бѣвъ 1 серпня с. р. до нинѣ минае уже два
мѣсяцѣ, то анѣ п. маршалокъ, анѣ заступникъ
его, екс-кандидатъ на посла, п. Зарембы, не
спѣхався подиктовати писаревъ зъ „польско-
го бѣдирку“ жалобу на Нигрина, а нѣмѣсть
такъ дуже спѣхилися зъ безбѣдотавною жа-
лобою на рускихъ священникѣвъ и выбѣръчѣвъ
за п. Томуса Охонького. Панове зъ „польского
бѣдирку“ стараються цѣлу справу секретаря
Нигрина затушовати, твердячи, что его бѣдра-
вали зъ причины nierządliwości służbowych...
Але хто зложитъ прощаній грошѣ? Наша
шкура!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ Вѣднѣ донесѣтъ теперь, что рада
державна буде наймѣвнѣйше скликана
на день 4 грудня, а позаякъ на сѣй сѣсїи ста-
нутъ на порядку дневномъ лишь поменшій
справы, буде це передъ Рѣзвѣдними святѣми
бѣрочена, а бѣтакъ зберѣе въ сѣчно 1891 и
зарѣвъ приступити до нарады надѣ проектомъ
закона краєвого.

За три дѣвъ зберуться соймы краєвъ на
засѣданя. Ческій соймъ буде, якъ и досѣ,
радѣти безъ Нѣмцѣвъ, але зачувати, что пере-
говоры зъ Нѣмцями розпочнуться знову и что
силь разомъ акція помиреня выдѣе бѣвъ сой-
му. Говорять, что старо-Чехи збравъ першій
крокъ до того въ соймѣ, а дальшій перегово-
ры будутъ вестися у Вѣднѣ по скликаню рады
державной, поза кулисами и при помощи пра-
вительства.

Вчера бѣбулися въ Празѣ зборы нѣ-
мецкихъ посѣлѣвъ соймовыхъ, а всѣ
заявили одноструно, что годѣться на посту-
панье своихъ мужѣвъ довѣри сууротивъ уго-
довыхъ предложѣнь кн. Шенбургъ. Заразомъ
заявили всѣ присутній, что готовъ помиритися
зъ Чехами, скоро правительство выскаже ясно
и недвозначно свой поглядъ на справу коро-
націи. Зборы ухвалили не брати и самъ раз-
мѣу участи въ нарадахъ соймовыхъ.

Вчера рѣшавася остаточню судѣба
француской республики и таки рѣ-
шилася въ ен користѣ. Нинѣ можна вже
на певно сказати, что республикане побѣдили.
Вчерашній выборы тѣснѣйшій бѣбувалися такъ
само спокойно якъ и першій. Правда, что въ

кѣлькихъ мѣсяцѣхъ въ Парижѣ прийшло до
малыхъ авантуръ, але они не значатъ нѣчого
супротивъ того, до чого Парижъ при такой
нагодѣ, якъ выборы, бувъ-бы способный. На
бульварѣхъ сновалися до пѣбнои ночи вели-
чезный массы людей а лишь въ однихъ мѣсцѣхъ
побѣто булянжистского кандидата Берри.
Наибѣльше потерѣли при сѣихъ выборахъ бу-
лянжисты и нинѣ можна вже сказати, что пар-
тія булянжистовска зробила велике фѣаскъ, что
ен вже такъ якъ бы и не було; проводирѣ
булянжистѣвъ, Рошфоръ, перепавъ въ Бель-
вилѣ супротивъ кандидата социалистѣвъ. На
провѣнціи узыскали вправдѣ булянжисты кѣль-
ка мандатѣвъ, але то все не значить нѣчого
супротивъ великой побѣды републиканѣвъ. Те-
перъ не може Булянже навѣтъ тымъ потѣша-
тися, что въ новѣмъ парламентѣ знайдѣся по-
значе число ревизионистѣвъ, котре було бы
въ силѣ змусити теперѣшнее правительство до
уступления. Остаточный результатъ выборовъ
представляется отже такъ: дня 22 вересня вы-
брано дѣфинитивно 390 посѣлѣвъ, зъ тыхъ при-
пало 286 на републиканѣвъ а 104 на опоза-
цію; вчера бѣбувася тѣснѣйшій выбѣръ въ
183 округахъ и выбрано, о скѣлько досѣ вѣсто-
но, 77 републиканѣвъ и 42 оппозиционистѣвъ,
не вѣдѣный ще результатъ зъ 64 округѣвъ.
Результатъ естъ отже такий, что коли-бъ на-
вѣтъ зъ тыхъ округѣвъ, зъ котрыхъ нема че
вѣсти, хто въ нихъ выбранный, выйшли самѣ
оппозиционисты, то нова палата посѣлѣвъ мала-
бы все це 153 голосѣвъ бѣльшости — резуль-
татъ для републиканѣвъ на всякій случай
свѣтлый! Републиканѣе можуть бути также
дуже тымъ вѣдоволей, что въ Парижѣ пере-
шерли досѣтъ значне число своихъ кандида-
тѣвъ; тутъ выйшли при вчерашнихъ выборахъ
Бародѣ, Шасень и Емалѣ Фррѣ, а въ Бель-
вилѣ выбрано социалиста Дамелъ протѣвъ Рош-
форъ. Дальше выбрано Гийота, Бержера и
Флюкета. Въ Бордо выбрано булянжиста.

Corr. de l'Est подае такѣ справозданье
о вичитъ, яку зробивъ президентъ сербского
кабинету, Груничъ, королевѣй Наталинъ,
щобы ен въ интересѣ Сербіи, династіи Обрено-
вичѣвъ и въ ен власномъ намовити до при-
нятия условій, якѣ тѣ вже кѣлька разѣвъ пред-
кладано. Груничъ сказавъ королевѣй, что скоро
лишь она прѣстане на тѣ условия, то буде мо-
гла видѣтися зъ кор. Александрѣмъ, а навѣтъ
буде могла перенестися до королевской пала-
ты, де ен приймутъ зъ всѣмии почестями, а
регенты, министры и всѣ власти офіціальнѣй
бѣдадутъ тѣ честь яко королевѣй. Королева
лишь усмѣхнулася иронично на сѣй предложѣ-
нѣ и не надумуячыся довго, бѣдѣнула всѣ у-
словія. Тогдѣ настала пѣрка сцена. Ген. Гру-
ничъ, котрый бувъ заведѣвъ шарымъ прихиль-
никомъ королевѣи, бувъ змусенный заявити
тѣ, что коли она не схоче прѣстати на усло-
вія, то не буде могла видѣтися зъ сыномъ.
Груничъ сказавъ тѣ, что такѣ рѣшенье не вый-
шло анѣ бѣвъ регентіи анѣ бѣвъ правительства,
а бѣвъ самого молодого короля. „Д. сказавъ
министерѣ, просивъ его кѣлька разѣвъ, щобы
хочъ кѣлька словъ написавъ до своего матери,
а бѣвъ на то заведѣвъ бѣдовѣдавъ: „Нѣ, не на-
пишу анѣ стрѣчки, доки менѣ батько не по-
зволить, або доки не буду перекованый, что
моя мати пристане на предложѣній тѣ условія.
Коли мати дѣйствио мене любить и хоче мѣра-
та спокою, то най згодѣться на условія.“ Ко-
рочева не змѣшлася тымъ заявленіемъ анѣ
трохи, лишь зарѣвъ бѣдовѣла, что мѣвъ досѣтъ
розуму, щобы розважити, что робѣтъ. Она не
позволила ставити собѣ условій и видѣти, что
ен сынъ анѣ о волюе не дѣлшій бѣвъ своего
„злого“ батька. „Для мене то рѣвнодушно —
додала королева — чи буду розмѣватѣ зъ сы-
номъ, чи нѣ; та-жѣ и въ Ялтѣ я его не ви-
дѣла.“ На послѣдокъ заявила королева, что
головно зѣ взгляду на оцадѣнѣе перенеслася
до Вѣлграду, бо не мавъ на стѣлько грошей,
щобы могла за границею удержувати дѣтрѣ.
Матрополитъ мала сказати, что не хоче стави-
ти тому на перешкодѣ, щобы ен сынъ ходивъ
на богослуженье до соборной церкви и дѣ-
того она не буде ходити до соборной церкви,
лишь до власной виллы.

До Pol. Corr. донесѣтъ зъ Вѣлграду, что
переговоры зъ королевѣю въ справѣ, яке ста-
новить мѣвъ анѣ заняты въ краю, перервано,
а теперь розходѣться лишь о условій, подѣ
якими королева буде могла видѣтися зъ сы-
номъ. Регентія выговорила провѣтъ и пересла-
ла его телеграфично кор. Миланови до Лю-
церна до потверженя. Та сама газета каже,
что коли обѣръ королевѣи и внутрѣшній роз-
доръ не закончатся, то скупштина буде му-
сѣла зайнятися сею справою, бо естъ значна
група радикальныхъ посѣлѣвъ, котрый хотѣтъ
поставити въ скупштинѣ внесенне о ухваленю
спеціального закона, котрый бы закаувавъ
королевѣй, яко особѣ небезпечной для мира,
проживати въ краю.

По чѣй сторонѣ стане нова скупштина,
то ще покажѣся и дѣятого дня 13 жовтня
буде великии важный для Сербіи; королева бо
дай сподѣвася, что скупштина залагодѣтъ
справу користою для неѣ. То мабутъ естъ при-
чиною ен опору и то привело ен до Вѣлграду
протѣвъ воли регентіи, правительства и Мила-
на. Королева хотѣла мабутъ сама, своимъ осо-
бистымъ вилывомъ и зъ близка старатися о
то, щобы скупштина занялася ен справою.
Наибѣльше надѣю мѣвъ она мабутъ на прово-
дирѣ радикалѣвъ Пашича, котрый вичѣрно
буде выбранный президентомъ палаты, позаякъ
буде мати величезну бѣльшость за собою, бо
всѣхъ радикалѣвъ а лишь всего 15 лабера-
лѣвъ протѣвъ себе. Пашичъ естъ — якъ вѣсто-
но — особистымъ ворогомъ короля Милана.
Правда, что Пашичъ сказавъ не давно тому,
что бѣвъ естъ ворогомъ династіи Обреновичѣвъ
и что якъ разъ радикалы стоять наибѣльше за
молодымъ королевѣмъ, але власне то може бу-
ти причиною, что бѣвъ и его товаришъ схотѣтъ
може уважати, что въ интересѣ династіи и
краю естъ, щобы королева мала вилытъ и

значенье в краю таковы, аи односильно до сына буди управитель. За такимъ поглядомъ на справу адаея промовляти и то, що кор. Миланъ ставъ якомъ дуже уступчивый. Зъ телеграфичного справоздава знае бнъ вже, що королева не хоче уступитись зъ Българу и що-до сен точки не хоче прийняти нѣякихъ условий та що переговоры зъ нею въ сѣмъ напрямѣ перервалися, а мимо того пристае бнъ на провѣтъ регентів що-до стрѣчи королеви зъ сыномъ, приславий ему до Люцерна. Кажуть, що король годиться въ засадѣ на сей провѣтъ, додае лишъ, що яко онѣкунъ молодого короля полишае то регентів уложити вѣсь подробности стрѣчи кор. Александра зъ своею матерію.

Показуєсь, що вѣсть о признаніи кн. Фердинанда княземъ болгарскимъ не була такъ зовсімъ безосновна, якъ то зазначила була N. fr. Presse. Ось що пише въ сѣй справѣ звичайно добре інформована Köln. Ztg.: „Пбеля достовѣрного жерела спонукавъ Порту занятися болгарскою справою англійскій посолъ Уайтъ. По довѣрчовихъ варадахъ вел. везира зъ Уайтомъ пристала турецка рада министровъ на гадику залагодити справу болгарскою признаньемъ кн. Фердинанда. И султанови була зъ разу та гадка подобалась, але коли бнъ поговоривъ зъ російськимъ амбасадоромъ ставъ зновъ нерѣшимий и вѣсь нимъ до нинѣ. Мимо того думаютъ въ константинопольскихъ кругахъ дипломатичныхъ, що Порта ровѣше незадовоно до вѣсь державъ европейскихъ ноту въ сѣй справѣ. Вѣденскій кабинетъ не робить въ сѣй справѣ нѣякихъ крокѣвъ, але турецкій амбасадоръ знае, що Австрія бажае лишъ мира и длятого згодиться на управленье становища кн. Фердинанда, скоро оно скрѣпить миръ.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ „Народного Дому“ — якъ намъ изъ достовѣрныхъ жерелъ доносено, — заявлено ц. к. намістництво респиритомъ зъ дня 20 септ. 1889 року ч. 48,818, що актъ даровизны руинъ по-университетскихъ уважае за фондацию, и то: що даровизна руинъ бібліотеки на збудованье другой мѣской церкви парохіальной и одповѣдного кусника грунту на выставленіе потребныхъ будинокѣвъ парохіальныхъ становить фондацию другой церкви на рѣчъ людности мѣста Львова, а даровизна решты руинъ по-университетскихъ, зроблена респиритомъ ц. к. министерства справъ внутрѣшнихъ зъ дня 11 жовтня 1849 р. ч. 19,755 становить фондацию на утвореніе институту „Домъ Народный“ званого, котрымъ займаея цѣль край и котрый цѣлого краю естъ власностію. — Заразомъ узнало ц. к. намістництво повисшимъ своимъ респиритомъ, що магистратови мѣста Львова не прислужують зъ татуту то-жъ фондаций нѣякихъ права, а тымъ менше права, якихъ магистратъ домагаея, бо фондация тотадоси ще не естъ уконституованою, а магистратъ не естъ властею надзирающею надъ фондациями.

— Торжество посвященіи рускои семинарии духовною у Львовѣ началось нинѣ рано о год. 8-ой богослуженьемъ Прееос. митрополита Сильвестра въ церкви семинарской. До службы Божой станули оо. крилошане: зъ капитулы львовской: Петрушевичъ, Ёлещій и Комарилцій; зъ капитулы перемыской: Лѣтискій, Матковскій и Подоланскій; зъ капитулы станицлавской: Куниловскій и Литвиновичъ; кромѣ нихъ такожъ вице-ректоръ о. Мельничій. Прееос. епископъ Юліанъ одправивъ ранше тиху службу Богу. Такожъ явилоса значне число духовенства и зъ подальшихъ сторонъ краю. Підчасъ богослуженія було дуже мало запрошенихъ гостей и доперва по богослуженью явилоса министр Гавчъ и намістникъ. По богослуженью вийшовъ Прееос. митрополитъ въ ризахъ зъ духовенствомъ и гѣстми черезъ улицу головною брамою до нового будинку семинарско-го. На даху нового будинку выставлено по серединѣ австрійскоу хоругвовъ зъ орломъ а по бокахъ хоругви: руску, пацку и краеву. Головий сѣни застелено ковромъ а по бокахъ прикрашено зеленою. Прееос. митрополитъ по одравѣ на подерво обійшовъ лаврѣ, кроплячи свяченою водою, а на першій и другій поверхъ вийшовъ Прееос. еп. Юліанъ. По сѣмъ обходѣ зойшлись вѣсь вѣсь рекреативній одъ ул. Сикотурска. Сала, прибрана образами папы и цѣсарѣвъ австрійскихъ, заповнилась достоянками и питомцами. На катедрѣ засѣвъ Вир. митрополитъ а по бокахъ на крѣслахъ гостѣ. Першій промовивъ по руски Вир. митрополитъ а зазначивши стараня папы и цѣсарѣвъ австрійскихъ о просвѣту духовенства и народуруского, звернувся зъ нѣмецкою промовою до министра Гавча и подікувавъ ему за се, що зволивъ побути на торжествѣ посвященія. Министръ Гавчъ въ нѣмецкой промовѣ подікувавъ Вир. митрополита а одакъ завѣзавъ питомцѣвъ до посудку своимъ наставникамъ, чтобы могли стати священниками для добра церкви краю и державы. Ректоръ о. Вачинскій зазначивъ велику користь зъ нового будинку въ порѣвнанію зъ давнимъ помѣщенемъ питомцѣвъ, де бачувалосъ тільки хибъ и недостатѣвъ. Послѣдній промовивъ питомецъ Роздобльскій и подікувавши вѣсьмъ добродѣямъ за заходы около добра питомцѣвъ, залививъ въ имени товариштѣвъ, що будуть повинуватись и слухати приказѣвъ своихъ старшинъ. Помѣжъ промовами сѣбѣвавъ хоръ питомцѣвъ „Многалъ та“. По промовѣхъ удалсь вѣсь присутній гостѣ до помешкало о. Вачинского, де були наставленіи столы до перекуски. О год. 12½, одѣхали министр Гавчъ и намістникъ зъ семинаріи а прочіи гостѣ лишились довше.

— Дра Омельяна Лебедовича, члена многихъ рускихъ товариствъ у Львовѣ, ревного патриота руского и цирого онѣкуну рускои молодѣжи школьной, пращала вчера торжественно и зъ великимъ жалемъ численна громада львовскихъ Русинѣвъ. Д-ръ Лебедовичъ по кількохлѣтній побутѣ у Львовѣ переѣхавъ теперь яко лікаръ до Коломыѣ. Прибувши до Львова, зъумѣвъ д-ръ Лебедовичъ

заразъ одъ першою хвилѣ позискати собѣ такъ своею здѣбностю лікарскою якъ и прекрасными свойствами духа и характеру а немеше такожъ честнотами патриотизму до того степеня серця вѣхъ, що вѣкорѣ ставъ любимцемъ цѣлоу рускои громады у Львовѣ. Товариства нашъ ради були видѣти его своимъ членомъ, бо знаходили въ нѣмъ ревного и цирого труженника, любого товарища а поодинокій люде шукали его знакомства, бо видѣли въ нѣмъ прекрасній честноты характеру, его безинтересову и циру дружбу и правдиве посвященіе, котре естъ найкрасшою прикметою того, що за цѣль своего житя выбравъ собѣ нести помѣчь страдающей людскости. То-жъ коли розбѣхъ пласъ вѣхъ, що д-ръ Лебедовичъ думае покинути Львовъ, запанувавъ въ львовской громадѣ руской немалый жалъ, що прийдѣтъ утратити любого товарища, трудолюбивого члена и здѣбного та со-вѣтного лікаря зъ-помежи себе. Шобы дати выразъ сему жалеву и почтти того, зъ котрымъ при спѣльныхъ трудахъ кѣлька лѣтъ жилиа такъ дружно и мило, зобралася отже вчера численна громада львовскихъ Русинѣвъ въ локалю Штадт-милера и тутъ пращала своего дотеперѣшного громадянина. Зойшлиши тутъ представители нашихъ товариствъ и численній знакомыи и приятелѣ одѣ-вѣджающого а при спѣльныхъ вечерахъ подѣбѣвъ першій тоастъ пос. Романчукъ и вказавши на заслуги д-ра Лебедовича высказавъ въ имени львовскихъ Русинѣвъ и рускихъ товариствъ жалъ, що мусять розлучитися зъ тымъ, зъ котрымъ вѣзала ихъ такъ тѣсна дружба а заразомъ желавъ ему въ имени вѣсьхъ добра и щастя на новій посадѣ. Одакъ промовивъ проф. Ёлѣвъ въ имени института им. св. Николая, въ котромъ д-ръ Л. одъ самого початку безкористовно трудился, и дякувавъ ему въ имени молодѣжи сего института. Проф. Гладиловичъ згадуючи про заслуги д-ра Л. выказавъ надѣю, що д-ръ Лебедовичъ буде такъ само трудитися щиро и на новомъ своемъ мѣстѣ а д-ръ Костъ Левичій почтивъ тоастомъ великій патриотизмъ д-ра Л. Въ имени рускои молодѣжи школьной пращавъ д-ра Л. проф. Прийма. За тѣ ознаки щироу дружбы подікувавъ д-ръ Лебедовичъ короткими но повными чувствъ словами а одакъ розпращавъ въ послѣднѣ зѣ вѣсьми. Нинѣ вечеромъ одѣхавъ д-ръ Лебедовичъ до Коломыѣ. Маемо повну надѣю, що Коломыи и еи околлиця примуть щирымъ сердцемъ мѣжъ себе д-ра Лебедовича, котрый певно стане для нихъ скоро тымъ, чимъ бувъ для львовской громады.

— Выдѣвъ Руского Касина въ Стрию мае честь запросити Ви. Земляковъ зъ ихъ родинами на другій зъ ряду „вечерницѣ“, котрѣ зъ цѣлкомъ новою програмою одбудуться 13 н. ст. жовтня въ локалю товариства. Початокъ о год. 7-ой. Вступъ для членѣвъ по 40 кр. одъ особы, а одъ нечленѣвъ по 60 кр.

— Читальня въ Микунцѣхъ устроюе для 13 н. с. жовтня с. р. вечеромъ вокально-декламційный зъ такою програмою: 1. Про народній вѣрованя, одчитъ. 2. Мы не продаемо, декламация. 3. Я щасный руску матѣрѣ маю, одсѣбѣе мѣшаний хоръ. 4. Хустина, стихъ Т. Шевченка, декламация. 5. На берѣжку у ставка, одсѣбѣе мѣшаний хоръ. 6. Гра на цѣтрѣ. 7. Походъ Навляйка, декламация. 8. Згадка, одсѣбѣе мѣшаний хоръ. 9. Наша пѣсня, декламация. 10. До чарки, одсѣбѣе мужескій хоръ. По продукціяхъ слѣдуютъ танцѣ. Початокъ о год. 6½, вечеромъ. Вступъ одъ особы 1 зр.; одъ родины зъ трехъ особъ 2 зр. — Иванъ Ярема, голова; Стефанъ Абрамовскій, секретарь.

— Зъ Сянона пишутъ намъ: Дня 1 н. ст. жовтня устроило но-о завязане товариство „Руска Бесѣда въ Сяноцѣ“ вечеромъ зъ танцами въ мѣской сали. Гостей зѣхалосъ богато и можна було бачити гостей и зъ подальшихъ сторонъ, якъ зъ-подъ Турки и Дука. Забава продовжалася охоче черезъ цѣлу нѣч, хочъ здалосъ-бы було болше мужицъ до танцю. Танцами проводивъ знаменитъ п. Евзевій Черепашинскій, звѣстный у Львовѣ аранжеръ забавъ. Зъ прикредітоу мы завважали, що нашъ женщины занеухотъ чимъ разъ болше народный строй. За то зробила намъ несподѣванку панѣ Полянська зъ Трепчи, явившиа на вечерку въ чудовѣмъ украинскомъ строю зъ наміткою завязаною по пародію. То-жъ удостовѣрила п-ѣ Полянська бути краею сего вечера.

— Зъ Яворова пишутъ намъ: Дня 26 н. ст. вересня на Воздвиженіе Ч. Христа одбулось въ Яворовѣ загальній зборъ ремѣсничого товариства „Гарардъ“. Головою товариства выбраный п. Сидѣръ Британъ. Въ першій хвилѣ висалосъ до товариства до 40 дѣятельныхъ и трехъ почетныхъ членѣвъ.

— Нова читальня. Зъ Товмацкого пишутъ намъ: Селяне зъ Угорникъ коло Отиній заснують зъ власною инициативою у себе читальню. Статуты высалый уже до львовского намістництва. Петро Федякъ, одинъ зъ основателѣвъ.

— Про церковь въ Монастирицахъ, котра мала завалитись, подае п. Кароль Смалевскій, председа-тель комитету будовы церкви, въ Przegląd-ѣ такъ поясненіе: Теперь не починали будувати церковь въ грунтъ, бо муръ булі сильно збудованъ ще передъ трицати лѣтами досытъ значно по-надъ поверхностію землѣ, а въ маю с. р. комитетъ взывалъ выкопачти будову. Церковь не завалилася, лишъ середуща копула, высоты до трехъ метрѣвъ, теперь вымурована, усунулася и звалила собою внутрѣшній луги оклепаний на котрыхъ починвала, а цѣла пресвитерія, фасада, фронтонъ копулы для звонѣвъ и дахъ звѣзанный передъ 14 днями остали въ цѣлости. Пригоды не було при томъ вѣл-ко, бо одинъ членъ комитету, выдачи, що внутрѣшній филары зарисовалоса, оченатавъ церковь и завчасу взыдалъ робѣтниківъ. Причина, що копула завалилася, така: чотири новы филары внутрѣшній, свѣжо вымурованъ, почали осѣдати послѣдними днями а муръ вишній, выбудованый передъ трицати лѣтами, на котрыхъ опирались луги, не могли осѣдати, тому тягаръ копулы переваживъ несправильно до середины, и вѣдчи мусѣла и копула и луги завалитись до середины церкви.

— Министръ Гавчъ по посвященію клиники хирургичной звидѣвъ въ Краковѣ костелъ Пр. Дѣвы Маріи, де ведуться внутрѣшній прикрашеня по-дѣль взорѣвъ Матейки, и одакъ одѣхавъ зъ намістництвомъ до Закопаного. Въ Закопаномъ звидѣвъ министръ школу свницарску и коронкарку

Підчасъ подорожи зъ Хабѣвки до Закопаного про-водили министра и намістника бандеріи горня-ковъ зъ запалеными смолоскипами. Вертаючи зъ Закопаного оглядавъ министр Гавчъ въ Новѣмъ Торѣхъ пляцъ, на котромъ мае стаути гимназія. Нинѣ рано приѣхавъ министр Гавчъ на посвя-щеніе рускои семинаріи духовной.

— Посвященіе клиники хирургичной въ Краковѣ одбу-лось въ суботу рано. По посвященію будинку еп. Дунавскимъ, почались промовы еп. Дунавского по польски и нѣмецки, мин. Гавча по нѣмецки, ректора д-ра Корчиньского, д-ра Ридигера по нѣ-мецки и студента V-ого року медицины Вахгольца по польски.

— Митрополитъ православный, Андрѣевичъ-Марарю — якъ доносить Gazeta Polska — рѣшивъа добровѣльно уступити, бо его становище въ послѣд-ныхъ часахъ надто захиталоса. Газета додае таку примѣтку: По многихъ голосныхъ або менше голосныхъ оязнакахъ дѣяльности, загаданий крокъ о. митрополита естъ певно першимъ, котрый радо прийме цѣла оусѣбность Буковины безъ рѣзницѣ религій и народности.

— Фондация бар. Гирша для Галичины полага-дѣться въ сѣмъ мѣсяци и вѣдѣ въ житѣ. У Вѣднѣ одбудея засѣданье подѣ особистымъ про-водомъ бар. Гирша и при участіи д-ра Арнольда Раппапорта, совѣтника двору Гѣвѣоша, Генр. Нирнштайна зъ Бродѣвъ, проф. д-ра Розенблатта зъ Кракова и Клермана зѣ Львова. — Фондация бар. Гирша обіймае школы ремѣсничѣ и рѣлнч-ніи та мае подпомагати майстрѣвъ безъ рѣзницѣ вѣроисповѣданія. Гр. Таффе бажае, чтобы фунда-ція мала загаданий характеръ, бо тымъ способомъ оминуться всякій негодованя.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскон.

На конкурсъ зъ речинцемъ до дня 20 груд-ня 1889 розписанъ: Бабина, дек. самѣоръ, Беню-ва, дек. высочанъ, Береги горѣш, дек. затвари, Бѣорка, дек. лѣсько, Бонарѣвка, дек. коросн., Бру-нары, дек. муш., Будѣвъ, дек. перем., Вѣллина, дек. балгород., Войкова, дек. муш., Голе, дек. потел., Горянка, дек. балгород., Дѣстрикъ дуб., дек. жукот., Долины, дек. бѣц., Дубѣорка, дек. канчуц., Камѣнка-Липникъ, дек. потел., Камяна, дек. муш., Красна, дек. коросн., Криве, дек. затвар., Криве, дек. балгород., Лѣлѣхѣвъ, дек. муш., Липѣ, дек. жукот., Лѣвча, дек. любач., Лѣчины, дек. бѣц., Лѣчовате, дек. лѣськ., Лопу-шанка Хомина, дек. старосамѣоръ, Мильковѣ, дек. олеш., Михалевичѣ, дек. комари., Морохѣвъ, дек. сяноц., Ожмѣля, дек. судововиш., Павлокома, дек. бирчанъ., Прислѣпъ, дек. высоч., Подѣльцѣ, дек. комари., Прусы, дек. мѣкринъ., Рѣбе, дек. балго-род., Рихвалѣвъ, дек. бѣц., Свидникъ, дек. старо-самѣоръ., Смерековецъ, дек. бѣц., Стебникъ, дек. дрогѣб., Токарня, дек. сяноц., Тустановицѣ, дек. дрогѣб., Устѣянова горѣш, дек. устриц., Хмѣль, дек. затвари., Хотинѣцъ, дек. ярослав., Шумячъ, дек. высочанъ., Цариньскѣ, дек. затвари., Черно-рѣки, дек. короснянъ., Яворникъ, дек. ясло., и Яворѣвъ дек. яворѣвского.

До духовной семинаріи у Львовѣ приняты: на III рѣкъ: Сѣнкевичъ Алекс., Фаргухъ Вас., Федашъ Ник., и Калужницкій Левъ; — на II рѣкъ: Паппъ Орестъ, Осѣдъ Ник., Курякъ Теодосій, Гойдишъ Волод., Яремкевичъ Юл., Хо-минскій Евг., Подляшскій Петро и Гермакъ Казимиръ; — на I рѣкъ: Шадровскій Іос., Кри-ницкій Ант., Гоцкій Брониславъ, Турчмановичъ Ром., Дуцько Ів., Паппъ Волод., Виконичъ Алекс., Парашакъ Вас., Макаръ Ант., Пѣлеховичъ Іос., Козловскій Вас., Гавришо Евг., Ляхъ Дим., Ми-колайчукъ Мартинъ, Загаевичъ Вас., Сѣиль Во-лод., Крайчикъ Емилъ, Паславскій Алекс., и Ол-шанскій Ів.

Сертификатомъ напѣленъ: Погорѣцкій Ем., Лучечко Петро, Чабанъ Назаръ, Ильницкій Мих., Чучкевичъ Юл., Лѣчинскій Ант., Крупа Петро,

Гура Даміянъ, Кульчицкій Ант., Рудавскій Волод., Станчакъ Ів., Косоноцкій Ів., Лисякъ Левъ, Щенковский Францъ, Горницкій Волод. и Проте-риусъ Іос.

Кам институцію одержавъ о.: Стукачъ Павло на Смѣльникъ, дек. затварницкого.

Новоотставленій прееоситеріи одержали мѣ-ста душастирскіи: Дуркотъ Юл. сотр. въ Дубнѣ, дек. канчуц.; Пержило Григ. сотр. въ Хировѣ, дек. старосамѣоръ.; Мусѣй Теоф., сотруд. въ Мо-кротинѣ, дек. жовѣвъ.; Михайловъ Дан. въ Лѣ-тини, дек. мѣкринъ.; Раставецкій Маркиль въ Плоску ад Галѣвка, дек. жукот.; Петровскій Мих. въ Волчи горѣш, дек. жукот.; Вислоцкій Игна-тій завѣдательство въ Лѣлѣхѣвъ, дек. мушинъ. и Чайковский Романъ завѣдательство въ Стебни-ку, дек. дрогѣб.

Змѣны: о. Іос. Ленчикъ, бувшій завѣдатель Яслискои Волѣ одержавъ завѣдательство Лопу-шанки Хоминоу, дек. старосамѣоръ., а Гмитрасе-вичъ Ів., бувшій завѣдатель Смѣльника, сотруд. въ Галѣвъ, дек. жукотиньского.

Именованъ: о. Скобелскій Іоанъ зъ Липнѣ, дек. дрогѣбницкого, завѣдательство дрогѣбницкого де-канату: д-ранъ Кмѣтъ Подѣвекъ прееоситеріи наукъ въ перемысконій семинаріи; Гробельскій Іоанъ, прееоситеріи богословія пастирского, испыто-вателемъ кандидатѣвъ на учительствѣ народныхъ при комисіи испытующей въ перемысконій семина-ріи учительскій.

Одзначенъ: о. Гладишевскій Іосифъ, мѣсто-деканъ яворѣвскій и парохъ въ Дрогомишлѣ, од-державъ одъ окружной рады школьной въ Яворѣ-въ похвалу за ревне удѣляне науки религій въ етатовѣй школѣ а Еп. Консисторія приймаючи се до вѣдомости, высказала такожъ зъ своен сторо-ны признаніе и похвалу.

Одпустку зъ звязи клерикальной епархіи перемыскон до еп. станицлавской одержавъ Вас. Попель, убѣнч. богословъ I року.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 7 жовтня. Deutsche Ztg. до-казуе, що послѣдній процесъ соціалистичный бувъ лишъ наслѣдкомъ борьбы выборной веде-ной станчиками противъ демократіи.

Пештъ 7 жовтня. Въ Ясберены маѣтъ А-поній велику бесѣду противъ Тиссы, въ ко-трой доказувавъ, що противъ Тиссы требо-коче выступати, позаякъ черезъ законъ вой-сковый запропастивъ вѣсь права народній.

Софія 7 жовтня. Кн. Фердинандъ вер-нувъ зъ Филиппополя а житель повитали его дуже торжественно.

Парижъ 7 жовтня. Въ департаментѣ Се-кваны выбрано 18 булянжистѣвъ а 22 репу-бликанѣвъ. Въ Тулузѣ выбрано министра Кон-станса. Въ Парижи выбрано булянжистѣвъ Накета, Лѣссана и Мерме.

Константинополь 7 жовтня. Кажуть, що вѣсть о приѣздѣ російского наслѣдника престола, естъ неправдива, тутъ нѣчого о нѣй не знаютъ. Розойшлась такожъ поголоска, що Порта ще сего року признасть кн. Фердинан-да кн. болгарскимъ и що болгарске прави-тельство одержало вже въ сѣмъ дѣлѣ певну информацию.

Вѣхъ наукъ дѣларѣнхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

Одбувши студіи зъ обѣиу дентистини въ клиникѣхъ въ Берлинѣ заложивъ атели дентистичне при пляцѣ Маріа-нѣмъ ч. 10 и ордину одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣлякй операциі доконуе на жѣла-нѣ безъ болю, одобривши чувствѣ ко-жиную або розвѣселиющимъ газомъ (Lustgas). Штучный зубы выготавляе на золотѣ, канчуку и т. п. 2941 62—?

ручки, маншеты, ковшѣрики, кадесоны, екарпикты, хуе-ки, краватки, шийки, ру-кавички и т. п.

порукае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

Лѣчинчій виноградъ феславскій

италійского цѣплѣня — порукае 3152 (3—3)

торговля КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА у Львовѣ.

Замовленя зъ провинціи полагоджую одвотротно почтою.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣн

за незрѣканий

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ волосу сивому и сполѣзлому по кѣлькораз-овѣмъ ужитю привертае красну барву. Пилип-тонъ не фарбуе, лишъ одмолдужуе волосе, котре подѣ выла-вомъ сего длічного средства одыскуе первѣстну барву, мяг-кость и одыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 60 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волосу вздержуе, цѣбулѣкъ волосѣвъ замѣщае и до вторгую-ваня та поросту волосу побуждае. Лисины покрываються крас-ными волосемъ. — Цѣлый флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженіе и покупъ сего пудру суть найлѣп-шимъ доказомъ его незрѣканий добротности. — Пудръ княжій на вѣсьхъ выставѣхъ бувъ першимъ, а численній медалѣ заслуги, якихъ его одзначили, найлѣпше его порукають. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшкѣвъ, естъ се найчѣ-стѣйша и найнѣжнѣйша мучка рѣстнина, приемено приладжае до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и естъ неосѣнѣваемъ сред-ствомъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣла 1 зр., зѣ лебе-дикомъ 1 зр. 50 кр. Розеовый для блѣднѣицѣвъ и кремовый для патинокѣвъ и брунетокѣвъ, малѣ пуделко по 70 кр., болше зр. 1.20 зѣ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усувае зъ лица прищѣ, лишѣ, угрики, пошаданье и лушеніе шѣоры, выла-джуе морщинки и долики бѣсовы. Лице одсѣжуе, выбѣлюе и вы-нѣжнюе до той степени, що яко средство тоалетно-гигиеничне зѣстало одначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣ-карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

П. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, пляцъ Маріацкій и ул. Галицка, рѣтъ Валовскій ВЪ КРА-КОВѣ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВІЯХъ Ринѣвъ ч. 2.

ПРОСПЕКТЪ.

Вольный одъ податку 4% облигации фонду пропинаційного

Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ

въ загалной сумѣ номинальной вартости 62,200.000 зр. в. а., що сплатяться al pari найпозднѣйше въ протягу 26 лѣтъ, почавши одъ 1 сѣчня 1890 року

Въ силу санкціонованого найвысшимъ рѣшеніемъ закона краевого Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ зъ дня 22 цѣтня 1889 (Д. з. кр. ч. 30) переходить почавши одъ дня 1 сѣчня року 1890 право вышину и продажи напиктовъ пропинаційныхъ на край, взглядно на краевый фондъ пропинаційный, а то до конца року 1910, зъ котрымъ то рѣшеніемъ се право цѣлкомъ устает; въ замѣну же одержууть дотепершій властитель права пропинаціи дороною законодательною означене одшкодованье за одобранье нмъ сего права.

Щобы придбати потрібный на се одшкодованье фонды емитовано въ силу того самого закона 4%-ый облигации фонду пропинаційного Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ въ загалной сумѣ номинальной вартости 62,200.000 зр. в. а. въ штукахъ по зр. в. а. 50, 100, 500, 1,000, 5,000 и 10,000, голосящихъ на оказателя, а до нихъ обвлязуютъ отей постановы:

А) За належну выплату запавшихъ купонъ а также выльсованныхъ облигаций одповѣдаютъ:

- I. Фондъ пропинаційный;
- II. Фондъ резервовый;
- III. Фондъ краевый Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

I. До фонду пропинаційного выльвати будутъ отей поборы:

а) доходъ придбанный повненіемъ до конца р. 1910 права пропинаціи въ зарядѣ ц. к. Дирекціи фонду пропинаційного, котрый то доходъ посяа урядовыхъ фасій и по одшибенію податковъ выносить теперь суму около зр. в. а. 2,987,000 рѣчно;

б) доходъ, означенный въ §§. 20—23 и 31—35 закона краевого зъ дня 30 грудня 1875 Д. з. кр. ч. 55 ex 1877, походяцій зъ оплатъ шинкарскихъ, зъ оплатъ одъ основанія гораленъ, броваровъ и медосытенъ, а также зъ картъ за провны пропинаційный.

Згадаый поборы выносить посяа урядовыхъ выказовъ рѣчно понадъ зр. в. а. 200,000.

в) субвенція державна, придѣлена закономъ державнымъ зъ дня 20 червня 1888 Д. з. д. Ч. 95 §. 2. бук. Б. зъ скарбу державного, що выноситъ рѣчно суму майже зр. в. а. 875,000, ажъ до року 1910 включно;

г) поборы належитостей шинкарскихъ также вышнихъ додатковъ краевыхъ, котры будутъ могли бути въ силу закона зъ дня 22 цѣтня 1889 Д. з. кр. ч. 30 Галицкимъ Сеймомъ окремимъ закономъ наложенъ въ такой высотѣ, яка показала-бы потрібною, щобы оставша сентуально несплачена ще зъ концемъ року 1910 рѣшта капитала позачки могла бути въ дальшихъ 5-ти лѣтахъ опроцентована и амортизована.

Ц. к. Дирекція фонду пропинаційного для Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

II. Фондъ резервовый фонду пропинаційного утвореннымъ буде передовсѣмъ зъ маатку основного дотесершного Галицкого фонду пропинаційного, првзбраного въ силу закона зъ 30 грудня 1875 Д. з. кр. ч. 55 ex 1877 въ сумѣ, въ якій тойже зъ концемъ року 1889 представиться, а обьясеній на основѣ датъ предложеныхъ Галицкимъ Видѣломъ краевымъ въ приближеній цифрѣ зр. 5,200,000.

Фондъ резервовый буде опроцентованнымъ и окремю администрованымъ. III. После §. 23. закона краевого зъ дня 22 цѣтня 1889 Д. з. кр. ч. 30 одповѣдае кромѣ того за належте выльсыванье зъобвлязавъ фонду пропинаційного передъ властителями облигаций того фонду, краевый фондъ Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

Б) До заряду фондомъ пропинаційнымъ установлена ц. к. Дирекція галицкого фонду пропинаційного одъ провондъ ц. к. намѣстника.

В) После закона зъ 22. цѣтня 1889 Д. з. кр. ч. 30 §. 2. алинея 3 и закона державного зъ 21. цѣтня 1889 Д. з. д. Ч. 58 купоны одъ сего позачки вольный одъ всякого одшибенія на податки и належитости естимелей.

Г) После закона державного зъ 27 мая 1889 Д. з. д. Ч. 84 можна уживати ти облигаций на льокаціи капиталовъ фондацийныхъ, заведенъ остающихъ подъ наглядомъ публичнымъ, капиталовъ пуплярныхъ, фидекомиссовыхъ и депозитовыхъ, а также кавцій службовыхъ, контрактныхъ и т. п.

Д) Облигаций заосмотренъ 4%-ыма поврочно зъ долу 30 червня и 31 грудня кожного року платными купонами.

Сплата цѣлого капитала має наступати найпозднѣйше въ тягу 26-ти лѣтъ выльсованымъ al pari.

Льосованя одбываются два разы въ рѣкт, именно: зъ концемъ червня и зъ концемъ грудня кожного року, а выплата выльсованныхъ облигаций наступаетъ зъ концемъ слѣдующого пѣворку.

Выплата запавшихъ купонъ и выльсованныхъ облигаций одбывается безъ нѣякого одшибенія: у Львовѣ въ ц. к. головной кассѣ краевой яко кассѣ галицкого фонду пропинаційного, у Відни въ ц. к. уприв. австр. Банку для краевъ коронныхъ и у вѣднѣсѣмъ Товариствѣ банковымъ (Wiener-Bank-Verein), а кромѣ того въ мѣсяцяхъ выльвати въ краю и за границею, побавыше маючыхъ означитися дороною урядовыхъ оповѣщенъ.

Е) После §. 20 закона краевого зъ 22. цѣтня 1889 Д. з. кр. ч. 30 праслужовало властителямъ права пропинаціи найдальше до дня 20 червня 1889 право жадати признаве нмъ одшкодованье въ облигацияхъ въ натурѣ, однакъ до конца року 1894 не продаючыхъ-ся (винкульованныхъ).

Девидуляція такихъ облигаций передъ тымъ рѣшеніемъ може послѣдувати лишь за првзволѣнмъ набувшихъ позачку.

ЗАПРОШЕНЬЕ ДО СУБСКРИПЦІИ.

Зъ емитованныхъ после предложеного проспекту

а. в. зр. 62,200.000 вольныхъ одъ податку 4% Облигаций Галицкого фонду пропинаційного

зостае зарезервована и завинкульована квота около а. в. зр. 24,000.000 для властителейъ права пропинаціи въ цѣли выдана имъ той же въ натурѣ въ одновѣдномъ часѣ, рѣшту же обняли въ дорозѣ купна въ низу подписаній институтіи банковъ.

Квота таа выносить

номинальной вартости а. в. зр. 38,000.000

и призначуся еи симъ до субскрипціи.

Субскрипція буде одбыватися

дня 9 жовтня 1889

а именно:

въ Берлинѣ въ „Deutsche Bank“ и въ „Dresdner Bank“;
въ Франкфуртѣ надъ Меномъ въ „Deutsche Vereinbank“ и въ филии „Deutsche Bank“;

въ Штутгартѣ въ „Württembergische Vereinsbank“ и въ „Württembergische Bankanstalt“ vorm. Pfaff & Co“;

въ Монахиумѣ въ „Bayerische Hypotheken und Wechsel-Bank“;

въ Штрасбургѣ въ „Bank von Elsass und Lothringen“, а также въ филияхъ того банку въ Мецу, Нанси, Милгавенѣ и Маркпирхѣ.

въ Цириху въ швайцарскомъ Заведено кредитовомъ;

въ Базилеи у пп. „Sprueger & Co“; въ базилейскомъ товариствѣ банковомъ;

въ Базилеи въ базилейскомъ банку торговельномъ;

въ Женевѣ у пп. „A. Chenevière & Co“;

у Відни въ ц. к. уприв. австрійскомъ Банку для краевъ коронныхъ и въ „Wiener Bank Verein“;

у Львовѣ въ Банку краевомъ королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ краковскимъ и у всѣхъ заступництвахъ того банку;

подъ слѣдующими условіями:

I. Цѣна субскрипціи выносить

91.25%

за то збъ взгляду на обставину, що 4% облигации суть опроцентованы одъ дня 31 грудня 1889 р. почавши — одержать субскрибуюцій при одбираню придѣленныхъ для него штукъ бонификацію 4% одстокомъ за часѣ одъ хвилѣ подняти до дня 31 грудня 1889 р. въ готівцѣ.

II. При субскрибованю повинна зложитися кавція въ высотѣ 5% субскрибованой номинальной квоты а то въ готівцѣ, або также въ такихъ ефектахъ после дневного курсу, котры дотачный мѣся субскрипціи признають допускаемымъ.

III. Придѣленье наступитъ о сколько можна безпроволочно по замкнено субскрипціи. На случай, коли-бъ придѣленье показалося меншимъ одъ зголошена, одержать субскрибуюцій въ сей часѣ зворотъ припадающей звышки кавціиной.

IV. Каждое мѣся субскрипціи має право означити высоту квоты каждого придѣления после власного погляду.

V. Субскрибентъ повиненъ придѣленъ ему облигации подняти найпозднѣйше до дня 15 надоліста 1889, а то за выплатою припадающей квоты останковой.

При одбираню штукъ буде зложена кавція вчислена, взглядно звернена.

Зголошеня на означеній зъ горы штуки будутъ могли о сколько бути увзглядненій, о сколько то после погляду мѣся субскрипціиныхъ зъ интересомъ другихъ субскрибентовъ дасться погодити.

У Відни, дня 3 жовтня 1889.

Вѣденське товариство банкове.
(Wiener Bank Verein).

Ц. к. уприв. Банкъ для краевъ коронныхъ.

Одозва.

Оголошующи повнѣшій Проспектъ и Запрошенье, поручаемо также зъ своей стороны сю

СУБСКРИПЦІЮ

а въ силу признаного намъ збъ стороны Видѣлу синдикатского права, устроено дальшій мѣся субскрипціиный якъ слѣдуетъ:

въ Краковѣ у п. Альберта Мендельсбургъ
и у п. Августа Рачиньского;
въ Яшавѣ у пп. Мацпера & Гольцера;
въ Станиславовѣ у пп. С. Корнблягъ и Канеръ.

У Львовѣ, дня 3 жовтня 1889.

Банкъ Красвый Королевства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.
Галицій Банкъ кредитовый.

Товариство взаимного кредиту въ Краковѣ
зар. тов. зъ огран. порук.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток "Вибірочка найважливіших новостей" виходить в двіторок, а в двіторок і п'ятницю на перерву разом з Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація "Діло" ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, а Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9. В Перемишлі Бюро газети ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" і належність за нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на "Діло" в літер. додаток за Границю:

а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаніх віршів без поручення членів коштує 8 зр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 зр. без односторонньої печатки, в рубр. "Надбавка" по 20 зр. а в.

Подарки числяться по 10 зр. без штампа.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Должна Австрія дбати вже нового намісника. Дотепершній намісник бар. Посингер поїшов в пенсію а на його місце іменованій намісником у Відні гр. Кильмансеітц. Вчора вже одобрив присягу бд нового намісника в засіданні цесаря архиві. Кароль Людвік.

Провіть бюджету угорського по новім переробленю викаже недобръ в сумі лише одного мільона. Маністер Варосъ носить в планомъ завести полову тарифу у також в в переселенню депештеграфичныхъ. Наколи бд того прийшло, то оплата бд одного слова на Угорщині зменшалась бд до пів крайцара.

Здався, що царь вже напевно приїде завтра до Німеччини і то до Берліна а не до Поцдаму, якъ то загадано доса говорено, лиш часъ его приїзду держаться все ще в великій тайні, і може бути, що в звязі з тимъ стоять також і нинішня вість, що програму гостини царя знов змѣнено. Царь — кажуть приїде аж в п'ятницю до Берліна і замешкає в російській амбасаді. Тут бдбудея бдтакъ свѣданье, на котрѣ прийдуть цесарь і цесаревъ. По полудні буде царь з внятою у цесаря Вильгельма а бдтакъ поде на галерею представленье до оперы. В суботу буду ловы а в недѣлю велика ревія войскова. Кн. Бисмаркъ має завтра приїхати до Берліна.

Чи гостина царя в Берліні буде мати яке значенье политичне чи нѣ, годъ сказати позаякъ о томъ ходять найрѣзкорѣйшій вѣсти. Кажуть, що цесарь Вильгельмъ влуча до Киль, де має стрѣтись з царемъ, вступавъ умисно до кн. Бисмарка в Фридрихсруге, щобъ з нимъ нарадитись. Суть навѣть і такі, котрі доказують, що і Гіртъ приїде до Берліна та що Німеччина готова зрадити Австрію і стати по стороні Россіи. То суть все вѣсти, котрі одповідають хіба лиш бажанимъ тихъ, що ихъ ширять, але не мають нѣякою певною підставы.

Потверджує вѣсть, що царскій поѣздъ зѣхвѣний насипѣ до Берліна дуже ушкоджений. Що сему за причина, не знати; особливо мали бути ушкоджені прилади до гамованя. Направа мусить бути нинѣ готова, бо поѣздъ має бдѣхати до Шарлотенбурга.

Ген. губернаторъ полуднево-російського округа военнаго ген. Драгомировъ має вже вчора приїхати до Києва і обняти тамъ своє урядованье. Сима днями розпочне бдѣздати на инспекцію всѣхъ гарнизонѣвъ сего округа, а при сѣй нагодѣ остане бдѣ такожъ укрѣпленій позицій на границі и весь матеріалъ военный.

Daily News одержала з Бѣлградъ теку кореспонденцію: Справа королеви Наталіи готова закінчиться добре ще передъ бдкрѣтємъ скупштини. Президентъ министрѣвъ Груичъ і митрополитъ Михайлъ ходили дня 7 с. м. в приватномъ характерѣ до королеви и старалась ще разъ порозумѣтись з нею. Королева не хотѣла і симъ разомъ приста на условия кор. Милана, але сказала, що готова підписати заявленье, що не буде мѣшатися до политикі и що охотно буде вѣздати в Бѣлградъ, коли буде мавъ приїхати кор. Миланъ. Але все ще не єсть певна рѣчь, чи на підставі сего заявленья королева буде могла видѣтись зъ єяномъ чи нѣ. Здався однаковъ, що стрѣча матері зъ єяномъ наступить вже нинѣ-завтра, бо регентія и правительство хотять конче залагодити сю справу ще передъ бдкрѣтємъ скупштини.

В сѣй самій справѣ доносять зновъ до N. fr. Presse такъ: Зъ компетентнои стороны дементують всякі вѣсти розсѣвані в справѣ королеви. Король Миланъ не писавъ в сѣй справѣ ані до регентѣв ані до правительства, бо и не має причини до того, позаякъ переговори межъ королевою зъ одної, а регентами и правительствомъ зъ другою стороны розбилися, а то зъ той причини, що королева нѣякъ не хотѣла бддатися повазѣ власти державнои, але противно, ждала того, чого їй власть державна признати не може. Регентія и правительство були змушені не такъ для того, що королева особисто не зважала на першого регента Ристича и не слухала его рады, якъ скорше для того, що она остентивно легковажила собѣ властѣ державну, вступити зъ цѣлою сякою поваги и лиш для того заказано королеву приймати офіційно и замкнено передъ нею королѣвску палату. То не сталося отже на жаждане короля Милана а лиш на розпорядженье власти державнои. Справу королеви залагодити отже властѣ державна а справу матері зъ єяномъ має залагодити кор. Миланъ якъ голова родини. Здався отже що в §. 72 конституції буде в скупштинѣ змѣненъ але не такъ користо, якъ бы то королева хотѣла, а може такожъ буде порушена и справа розводу.

Королева писала вже другій разъ до сына, але на се друге письмо не дѣстала ще бдповіді.

Посолъ П. К. Телишевскій передъ выборами.

(Дальше.)

3. Чи не було-бы на часѣ, в цѣли охорони нашихъ сѣльскихъ гасдѣвствъ, старатись о заведенне примусовои оцадности в той способѣ уладженю, ш бы кождий властитель грунту бувъ (б ввязаний рѣчь-рѣчно складати якийсь невеликій процентъ чистого доходу на тастромъ выказаного до касъ чи то громадскавъ, чи то окремо в той цѣли креованыхъ, щобъ тѣмъ дати примусовои оцадности могли бути дорогою податковою стягнені и щобъ сн в часомъ ставали фондизъ запасовымъ кождого гасды а вглядно кождого гасдѣвства, и до якого высоты були бытыкальн (vide законъ асекураційный для робѣтняковъ) зъ вымыною дуже выжнихъ случаевъ, але зъ правомъ довольного розпоряджуваня бдотками, если сума оцаджена бдйде квоты нормальновъ?

При той точці постулату заявили всѣ сѣляне-выборцы, що в теперѣшнихъ часахъ годъ навѣть подумати о якомъ щадженю, бо вѣдько, якъ на долоні, що сѣляне за-для премногихъ причинъ бддѣють, а хто бддѣвъ, той і шадити не може. Нѣхто не може перечети, що подобній примусовѣ оцадности причинились-бы якъ найпечальнѣше до забезпеченя стану сѣльскаго въ випадкахъ якогоєсь нужды, положили-бы на будуще таму такъ часто повтаряючымъ-ся тяженымъ часамъ и дивину-ла-бы гасдѣвства сѣльскі — по передовѣмъ треба затамувати встуючу нужду, закымъ можна говорити о оцадности. На всякій случай жадаетмо, щобъ соймъ уваживъ законъ о примусовѣ оцадности, але котрый бы громаду тогды обявлявъ, коли буде можна заявити, що в громадѣ можлива єсть оцадность, т. е. що єсть що заощадити. Той судъ най бы належавъ до дотыкаю рады громадскои. Тѣмъ дати примусовои оцадности могли бы творити касу позичкову громадску и мусѣли-бы бути стягнені дорогою податковою. Ставши такъ фондами запасовымъ кождого гасдѣвства, най бы були бытыкальн, закымъ поростуть для кождого гасды до сумы 200 зр. Той постулатъ єсть дуже важный и выборцы просили посла, щобъ старався конче о асалазованне того-жъ, только зъ уваженнемъ теперѣшного положеня сѣлянъ.

4. Чи не належало-бы заявиться за примусовою асекураціею нашихъ сѣльскихъ хатъ та будынкѣвъ и за осянованнемъ в той цѣли краевой институту публичнаго, не обчисленого на зыскъ, и чи бы зъ тою институтіею асекураційною не далася сполучити каса оцадности примусовои?

За тимъ були такожъ всѣ выборцы, щобъ конче кождий гасды бувъ примусовѣ асекуроватись, але, розумѣясь, в публичной до того утвореній краевой асекурації, котра бы тогды була дуже дешева и певна. Теперѣшній всѣ асекурації приватній, хотъ якъ они заощадять, що вкрамъ выдѣтковъ администраційныхъ не рахують на нѣякій зыскъ, такъ потягають добрый хосенъ. Теперь не асекуруется и третя часть гасдѣвъ. А если-бы силою права бувъ кождий приневоленый асекуроватись, то така асекурація була-бы невмѣрно дешева. Обговоривши той постулатъ, уважено одного-лосно, жадати в соймѣ выдана закона о примусовѣ асекурації, але в публичной краевой институту асекураційной, и сполучити тую институтію зъ примусовою касою оцадности.

5. Чи не належало-бы жадати выдана закона о примусовѣмъ твореню заповоговыхъ касъ и шпихлѣрѣвъ громадскихъ, котрі бы оставали вь безпосередной звязи зъ центральною институтіею для асекурації и примусовои оцадности, и подѣ вѣ управою и контролю?

И той постулатъ розбярано на всѣ боки. Дуже цѣкава увага одного выборца була ось така: Читаячи исторію розвою культуры нашихъ нинѣ вже высоко стоящихъ народѣвъ, довѣдуємось, що заведѣнь скорше принимались зъ початку хосенній постановы унати вь рамки закона, якъ бы то могло було статися доперва дорогою просвѣты. Правда, що коли вже вь якомъ народѣ просвѣта на добре запуснула корѣнь, то вже тогды самъ народъ по сѣлахъ безъ всякого примусу заводивъ у себе хосенній постановы. Наші бддѣновцы краеві суть того рода, що тѣмъ законодавчій повинній вѣзти дуже сягну инициативу и що только за хосенне для народу узаконитъ, заразъ повинній вѣзти вь рамки закона и по громадахъ завести. Треба только вь такихъ разѣхъ дуже справедливо и безастановно опѣкѣ надѣ тими всѣми постановами, а вышшю-бы то на добре. Касы позичковѣ и шпихлѣрѣ громадскі могли вже давно бути у насъ вь кождѣмъ сѣлѣ, а було-бы только нужды межъ людьми не було, колько вѣ теперѣ. Наколи зъ

браку бддѣвѣднй просвѣты якомъ пеняво йде, щобъ громады самохѣтѣ то у себе позаводили, то нема нишою рады, якъ завести законъ. Уважено про-те жадати, щобъ соймъ выдѣвъ законъ о твореню примусовыхъ заповоговыхъ касъ и шпихлѣрѣвъ громадскихъ, котрі бы оставали вь безпосередной звязи зъ центральною институтіею для асекурації и примусовои оцадности, и подѣ вѣ управою та контролю.

6. Чи не належало-бы просити о выдѣнне закона о примусовѣй комасації грунту вь сѣльскихъ зб вглядѣвъ часто экономичныхъ, и то комасації для цѣлыхъ громадъ, и чи не було-бы доперва по переведеній комасації всѣхъ громадъ на часѣ оречи недѣлимѣсть гасдѣвствъ скомасованыхъ?

Привзано одноголосно, що комасація грунту вь сѣльскихъ у всѣхъ громадахъ єсть безусловно и конче потрібна, бо безъ тои комасації неможлива єсть рациональна господарка подѣ нѣякими условиями, а поле при розпарцѣлованыхъ грунгахъ замѣсть пожитку ставѣ хіба тягаромъ, бо господаръ больше зъ него подѣтѣвъ оплачує, якъ хѣсна має. Законъ дѣленя грунту передъ скомасованнемъ бувъ-бы шкѣдливый и то зъ дуже много вглядѣвъ, а особливо черезъ то, що наслѣдникъ не бувъ бы вь станѣ зъ розпарцѣлованого грунту сплатити другихъ наслѣдникѣвъ. На той то подѣставъ жадаетмо — щобъ соймъ краевій звонивъ споводувати комасацію грунту вь зб вглядѣвъ экономичныхъ, а доперва по комасації можна-бы оречи неподѣлимѣсть грунту.

7. Чи дѣлимѣсть чи недѣлимѣсть грунту користѣйша вь теперѣшнихъ обставинахъ для насъ и для нашихъ обставинъ экономичныхъ?

Выборцы сѣляне турчаньского повѣту заявили, что теперѣ при сильномъ розпарцѣлованю грунту вь дѣлимѣсть єсть лучше, а по комасації грунту вь сѣльскѣхъ за недѣлимѣстю.

8. На случай заявленья за недѣлимѣстю гасдѣвствъ сѣльскихъ — який обшаръ грунту вь нашихъ сторонахъ уважати належить за бддѣвѣднй до удержаня родины, а тимъ самымъ за отличный и недѣлимый?

Сѣляне выборцы заявили, що вь нашѣмъ повѣтѣ потреба до удержаня родины по-най-менше 25 моргѣвъ поля скомасованого.

9. Чи не належало-бы заявиться за введѣнемъ громадскихъ сторожей огневыхъ?

Всѣ выборцы заявили, что при теперѣшнихъ бддѣновнихъ всюдѣ по всѣхъ громадахъ заведенне сторожей огневыхъ стало-бы тягаромъ и не далось-бы перевести.

10. Чи вь оглѣду на нужденню годѣлю нашою худобѣ не належало-бы домагатись:

а) закладаня краевыхъ стаций розплодовыхъ?

б) концесіонованя и преміованя бугаѣвъ удерживаныхъ приватными особами?

в) урядженя по торговыхъ мѣстахъ публичныхъ вагъ на товаръ, абы положили конче продажъ худобѣ "на око", для нашего сѣлянна дуже векористовъ?

г) на случай заразы обдумати рациональнѣйшѣ средства превенційнѣ, якъ тѣ, котрыми вь нашихъ часахъ и вь нашѣмъ повѣтѣ послугуваносъ?

д) чи бы не належало выступити дорогою законодавчою противъ практикованыхъ вь нашихъ сторонахъ спѣлкахъ о худобѣ, опертыхъ выключно на выискуваню годуючого сѣбѣну худобѣ?

Тѣмъ жаданя дуже займали всѣхъ, а особливо сѣлянъ. Прецѣнь всѣмъ вѣдомо, что нѣгде вь свѣтѣ не видати нужденнѣйшою худобѣ, якъ вь нашѣмъ краю, а тому алому заражались краеві стаций розплодовѣ. — Урядженне по мѣстахъ публичныхъ вагъ єсть конче потрібне, бо до теперѣ на нашихъ торгахъ и ярмаркахъ вѣдѣсь не торговля, але розбѣй и крадежи вь бѣльсенькій день. — Зъ практики себѣрѣчно знаємо, что панове ветеринарѣ не були вь станѣ нѣ крыхѣтѣ заботѣтѣ заразы, а заведенне контумації хіба то зробило, що зараза майже вь цѣлѣмъ краю вже пѣвъ року треває, а безъ контумації була-бы тревала мѣсяцѣ, а по-найбольше два. Ветеринарѣ, кромѣ дичильмовъ и неогѣршои пенсѣ, не выказують больше нѣчо позитивного. — Дотычно давня жидамъ худобѣ "на спѣвъ т-грозъ" — то нечуванна лихва, горша бдѣ знесеннои лихвы грошевою. Выборцы просили посла, щобъ старався зб всѣхъ силъ що-нио сказаному злу зарадити, бо то дотыкає найголовнѣйшого пожитку сѣлянъ.

11. Чи бы не належало старатись о то, щобъ при наслѣдѣхъ спадкѣ, котрі не досягають сумы 500 зр. або бодай 300 зр., вѣлѣній було бдѣ всякихъ оплатъ спадковыхъ?

Всѣ выборцы одноголосно заявили, что то вже гавѣба для установавѣта и для людско-сти, что тогъ жаданя явѣ найсправедливѣйшого и для сѣлянъ особливо жизненного не полага-лось уже давно. Тая справа представляєсь тимъ привѣрѣйше, коли розважити, что маєтѣ — капиталы колько, колькокацѣтѣ и колькока-дѣсятѣ тысячѣвъ — по-найбольше якомъ умѣють ухилитись бдѣ оплатѣ спадковыхъ, а бдѣдѣй гасдѣвства сѣлянскі, хотъ-бы найменшій, — той загонецъ лихого поля, тая вудѣнна хатина, що выгледає горше кучка, той мѣсар-

ный який хвѣстъ, драгнѣйшѣ посудки, навѣтъ одѣжна словомъ сказавши: вся тотѣ мѣзѣра бдѣдного гасды, — все то якомъ дуже видне, все то такеусѣ и рахуєсь, а обѣсла вымѣрю-єсь така спадкова, котра сѣлянъ живцемъ ни-щѣть. Коли тому алу, той рунѣ гасдыбскѣй, не заботѣтѣсь, то люде вже перестануть вѣ-рѣти вь яку-такѣ справедливѣсть... Такъ и по-добно бѣсѣдували сѣляне при дискусіи надѣ тимъ постулатомъ и заявѣли грѣмѣе жаданье, щобъ соймъ разъ тую справу залагодивъ, т. е. щобъ спадки до 500 зр. були вѣлѣній бдѣ вся-кихъ оплатъ спадковыхъ.

12. Чи бы не годѣлось жадати бдѣ правительствомъ увѣльченя або хотъ зниженя нале-житѣстей стѣмѣлевыхъ бдѣ поданѣ и прошенѣ вь справахъ табулярныхъ, вношеныхъ до ц. к. судѣвъ, бо теперѣшній оплатѣ, бдотрашуочи нашихъ сѣлянъ бдѣ нѣтабуляція, вводитѣ вь справахъ нашои табулѣ хосѣ, а сѣлянъ вы-ставляють на всякій терминъ и выдѣтка?

Той постулатъ, дуже великою ваги для сѣльскаго стану, бо дотыкає той обшарпанѣи калѣтки гасдыбскѣи, має на просѣбѣ выборцы вь послѣ турчаньскѣй вь соймѣ поставити и жа-дати бдѣ ц. к. правительства цѣлѣковитого увѣльченя бдѣ належитѣстей стѣмѣлевыхъ бдѣ поданѣ и прошенѣ вь справахъ табулярныхъ вношеныхъ до ц. к. судѣвъ, бо вь противнѣмъ разѣ тая табуля станеся для сѣлянъ великимъ тягаромъ.

(Дальше буде.)

НОВИНКИ.

— Зъ-подѣ Богородчанъ пишуць намъ: Недавно то-му назадъ, бо лѣдѣ минуло два мѣсяцѣ, якъ политична властѣ казала выповнитѣ священникѣмъ, о-стѣающимъ на посадахъ душпастирскихъ, бланкѣты фасійнѣ, котрі по-до докладности нѣчимъ не рѣ-шилися бдѣ тихъ, що ихъ предлагано до року. Вь рубрицѣ *Justa solae* кладено суму загальну, оперту на постановѣхъ іосифиньского патенту. На дняхъ поприсылано вже другій фасійный kwestіо-нарѣ, вь котромъ на подѣставѣ вытѣгу метрикаль-ного жадаетъ якъ найточнѣйшого означеня числа вѣчаня, заповѣдей, похоронѣвъ и т. д. за часѣ бдѣ 1 сѣчня до 1 жовтня с. р. зъ докладнымъ поданнемъ сумы, яку душпастирѣ одержавъ за кождѣ требу церковну, рѣбножъ: колько бдѣравивъ служѣ Божѣй за умершихъ, чи вь сѣлѣ суть бдѣдусты, чи грунту церковный управлене самѣ, чи наймає кому и за який грошѣ?... До чого то веде? Чи до получення матеріального быту на-шого духовенства, о чѣмъ вь горѣ чи трохи го-ворилось и говорѣтьсѣ?... —

Вь Мѣстѣ — якъ намъ доносять — выпу-щено вже на волю всѣхъ увязненыхъ вь десять дѣтѣвъ позѣйше по арѣштѣваныхъ у Львовѣ. У-визненій передъ тимъ вь Галичинѣ Кієвлѣне и галицкій Русинѣ всѣ ще сидѣть вь львѣвскѣй вѣ-зницѣ, а судѣя сѣлѣдчій сов. Маевскій доперва по-чавъ по дорожѣ по провинції. Панѣ Дегенова, за-мешкавши вже бдѣ больше якъ мѣсяца у Львовѣ, занедажула тутъ и остає подѣ лѣкарскою опѣкою д-ра Яны.

— Зъ загальнымъ обчисленнемъ людности вь нашѣй державѣ злучено розпорядженье намісництва до ц. к. старостѣвъ, щобъ они наказали вѣйтѣмъ постаратись о таблѣцѣхъ зъ означеннемъ мѣсцевос-ти, де тихъ таблѣцъ нема зовѣсь, або постаратись о новѣй, де вже тѣ написи позатѣрались. Не за-дѣти отже зробити уважними нашихъ патріотѣвъ по сѣлахъ, щобъ справы допильнували, т. е. що-бы написи тѣ були рускими, а если вѣ обохъ языкахъ, то вь горѣ нашимъ языкомъ и нашимъ буквами, а вь долѣ латиньскими. Не маловажна то рѣчь, бо се оскорбляє чувство кождого Русина, коли перевѣзѣжає черезъ руске село, а вь нѣмъ таблѣцѣ мѣсцевости польска. Такъ само тѣ доро-говказѣ, або якъ у насъ называють "бѣвуржѣ" — у насъ самѣ польскі, рѣдко де рускі! Те-перь знова намножилося багато малыхъ таблѣ-чокъ зъ написами: *Zagaz ruskowa, gaisowa*. Тутъ видко бѣвдужность самихъ Русинѣвъ, у себе до-ма. Правда, что и вь самѣмъ Львовѣ горка го-дина той бѣвдѣй Русѣ, если на самѣмъ будынку ц. к. намісництва єсть польска написъ, а рускои даєть *Bóg!* А ще больше обурює, що на новѣмъ будынку уряду почтового находѣть ся написъ польска и нѣмецка, только рускою нема! А хіба Русинѣ порта почтового не оплачуєть, рѣвно якъ Нѣмцѣ або Поляки? Ту вже крайна несправедли-вость и нетерпимѣсть руского языка! —

Зъ Косова пишуць намъ: Вь день именинъ цѣ-саря Францъ-Іосифа зайшовъ і на богослуженье до церкви — и якъ же-жѣ и зачудувався! Нѣя-конъ репрезентації урядѣвъ не побачивъ і вь церкви, — навѣтъ дѣти зб школы поведѣно до латиньского костѣла! Такъ зигнорвано, такъ по-нижено руску церковь вь мѣстѣ повѣтовѣмъ! Не-много на смѣхъ явився вь церкви одинѣ-одинѣй репрезентантъ — стражникъ финансовый... мѣ-овѣ глядѣти контрабандѣ...

— Карты вступу на І-ше засѣданье сойму выдѣку-єсь нинѣ бдѣ годъ 5 до 6-ои а на дальшій засѣда-ня завѣсѣдѣть вь день упередѣ межѣ 6 з 7-ою ве-черомъ вь соймѣвой канцѣларіи.

— Министѣръ д-ръ Гавѣ, навѣстивши вчѣра мѣ-сто Броды, повернувъ вѣчеромъ до Львова, по-вѣчерѣвъ на двѣрци и выѣхавъ до Відня.

щезали десь середь темноты. Показалась зновъ бѣлая громадка сестриць Пречистой Дѣвы, они вошли въ церковь свѣваячи якусь побожну пѣсню. Всѣ тиснулися до церкви а мимо того она заповнялася лишь поволи; мужчины станули по правѣй руцѣ а женщины по лѣвѣй. Теперь вже десь и темнота щезла, церковь наповнялася сотками ходячихъ свѣчокъ. Двома поперерываными рядами увойшло духовенство зъ свѣчками въ рукахъ. А свѣчкамъ не було теперь вже и кѣнця, що разъ вносили ихъ бѣльше; вошли алюмны, парохъ батедральный, пѣвцѣ церковнѣ та и крилошане въ бѣлыхъ ризахъ. Въ церквѣ ставало чимъ разъ яснѣйше. Якъ звѣзды лѣтомъ середь темного неба, такъ появились въ церквѣ наразъ сотки горѣющихъ свѣчокъ.

Два крѣсла стояли порожнѣ, Ангелика станула на одно.

— Уступися! — сказала Губертина — тамъ не вѣльно нѣкому ставати.

— Не знати, чому не вѣльно? Я рада бы все видѣти... Ахъ, якъ же то красно!

Она не дала спокою доки и мати не станула на друге.

Теперь вже цѣла церковь яснѣла бѣ запаленыхъ свѣчокъ а свѣтло бѣбивалося ажъ далеко въ глубинѣ каплицѣ, де бѣ него свѣтилася не одна скринка зъ мощами або дарохранильниця зроблена зъ золота. Лучѣ заходили ажъ въ глубину апсиды и до гробницѣ. Крылось зъ свѣтячимъ престоломъ и зъ сталлями, стара решѣтка зъ своими розетами ажъ горѣли бѣ свѣтла. Середь того освѣтленя выступавъ корабъ церкви чимъ разъ яснѣйше, въ долину стояли тяжкѣ филиары, бѣ котрыхъ розходилися каблукы, що бѣтакъ въ горѣ двигали цѣлый лѣсъ

чимъ разъ тоншихъ стовпикѣвъ. Все підносилося въ вѣрѣ и любви до горы, якъ тѣ лучѣ свѣтла.

А середъ того суваня ногами, середъ стукоту крѣслами роздався зновъ дзвѣнкій бренькѣтъ ланцущикѣвъ ѡдъ кадильницѣ. Наразъ загудѣли органы могучими аккордами, що ажъ цѣле склепѣнне затряслося мовъ-бы ѡдъ гуку грому. Преосвященный вѣйшовъ въ церковь. Чотыри священники несли святу Агнію назадъ до апсиды а єи лице въ свѣтлѣ восковыхъ свѣчокъ ажъ свѣтилося нѣбы зъ радости, що вернула назадъ на то мѣсце, де черезъ чотыриста лѣтъ перебувала въ дрѣмотѣ. За хрестомъ и митрою вертавъ и самъ владика та все ще нѣсѣ въ заслоненыхъ рукахъ св. Тайну. Бальдахинъ ишовъ самою серединою церкви и пристанувъ коло рѣшткы передъ крылосомъ. Тутъ зробився малый заколотъ, бо люде, що яшли за єпископомъ, почали до него тиснутися.

Ѳдъ коли Фелісіянъ появився за митрою, не спустила Ангелика анѣ на хвильку очей зъ него. Разъ станувъ ѡнъ по правѣмъ боцѣ ѡдъ бальдахину такъ, що єи окѣ могло рѣвночасно видѣти и сиву голову Преосвященного и бѣляву голову молодця. Якъ бы блискавка перелетѣла передъ єи очима, она зложила руки и ѡдозвалась въ голосъ:

— О, Преосвященный! Та и сынъ Преосвященного!

Мимо волѣ вырвалась фѣ тайна зъ устѣ. Они оба такъ були до себе подѣбнѣ, що она ажъ теперъ вже все добре зрозумѣла. Може она и давно того догадувалась, але якось не смѣла зъ тымъ доси ѡдозватися. Ажъ теперъ она все собѣ нагадала, а всѣ єи згадки то само фѣ говорили.

— Хто? Той молодець, то сынъ Преосвященного? — ѡдозвалась Губертина зачудувана зъ тиха.

Коло нихъ тиснулися люде. Всѣ спѣзнавали ихъ та чудувались имъ: матеръ въ простѣй перкалевѣй сукни, все ще такъ хороша, що хочъ бы въ нѣй и заразы залюбитися, а дочка, красна якъ ангель, въ фулярдовѣй сукни, що якъ бы пухомъ прикрывала ей тѣло. Обѣ були такъ красні и стояли на такъ виднѣмъ мѣсці, що всѣхъ очи на нихъ зверталися и всѣ ихъ подивляли.

— Таки такъ, любя панѣ — бѣдзвалася стара Лямбелезиха, що стояла коло самон Губертины — то сынъ Преосвященнаго! Хибажъ вы того не знали? Уродливый хлопець, а що вже богатый, то богатый! Мѣгъ-бы и цѣле мѣсто купити, коли-бъ схотѣвъ. У него миліоны на миліоны!

Губертина слухаючи таке ажъ поблѣдла.

— А вы-жъ не чували про ту исторію? — говорила жебруха дальше. — Ёго мати при нѣмъ померла и бѣдъ той поры ставъ Преосвященный священникомъ. Ажъ теперь бнѣ рѣшився взяти сына до себе. Ёму властиво на имя Фелисіянъ VII. зъ Готкерѣвъ, якъ справдешному князеві!

По Губертинѣ видко було, що она чогось дуже зажурилася а Ангеляка ажъ цѣла ясенѣла, бо мѣркувала, що ей давній мрѣѣ починають сповнятися. Она впрочѣмъ и не дуже дивувалася, бо вже давно знала, що бнѣ мусять бути найбогатшимъ, найкрасшимъ и найблагороднѣйшимъ чоловікомъ... Але мимо того ей радѣсть була величезна, безконечна; їй анѣ на голову не приходили якісь перешкоды, бо я не видѣла нѣякихъ. Ажъ тутъ и бнѣ дався спѣзнати. При свѣтлѣ мигкотячихъ свѣчокъ сыпалось нѣбы золотомъ, органы здавались грати весѣлный похѣдъ, казочнѣй предки Готкерѣвъ выступали въ цѣлѣй парадѣ: Норбертъ I., Іоанъ V., Фелисіянъ III., Іоанъ XII., ажъ до Фелисіяна VII., що звернувъ до неї

свои очи. Онъ бувъ для неї наслѣдникомъ своякобъ Пречистои, онъ бувъ учителемъ, прекраснымъ и величавымъ якъ той Иусъ, що сидѣвъ на престолѣ славы свого Отця.

Феласіянь якъ разъ усмѣхнувся до неї и для того не добачила она, що Преосвященный споглянувъ на ню грѣзнымъ окомъ, коли увидѣвъ, що она стоить на стѣлці зъ червонымъ якъ грань лицемъ, на котрѣмъ малювалися пристрасть и гордѣсть.

— Бѣдна моя дитинко! — зѣтхнула Губертина въ розпущѣ.

Тымчасомъ духовенство и служба церковна уставились по обохъ бокахъ; першій дїяконъ взявъ зъ рукъ епископа пресвятѣйшу Тайну и зложивъ на престолѣ. Почалось благословенство. Пѣвцѣ заспѣвали *Tantum ergo*; зъ кадильницъ пѣднимався въ гору благовонный дымъ и розпочалась тиха молитва. Середъ ясно освѣченої церкви и переповненої духовенствомъ та народомъ приступивъ Преосвященный до престола, взявъ обѣручъ велику золоту монстранцію и зробивъ нею три разы знакъ святого хреста.

XI.

Коли Ангелика того дня вернула зъ церкви, подумала собі: „Я его заразъ побачу; онъ буде на Мариньскѣмъ полѣ, а я побѣжу до него.“ Они дали собі знакъ очами що зйдуться.

Ажъ о осемьой годинѣ сѣли вечеряти, якъ звичайно въ кухнѣ. Лишь самъ Губертъ, котрого сей день трохи розрушавъ, бувъ говѣрливый. Губертина була чогось дуже поважна и ледви що ѡдповѣдала а все не спускала

ока зъ дѣвчины, котра дуже смачно заѣдала, хочъ зовсімъ безъ мысли; Ангелика майже не знала, що несе ложку до губы, такъ забила собѣ була голову своими мрѣями. Губертина читала зовсімъ ясно въ еи души, она видѣла добре, що по́дъ тымъ веселымъ и яснымъ, якъ водиця въ жерелѣ, чоломъ гадка гадку насувала.

О девятѣй годниѣ роздався голосъ дзвѣнка бѣдъ дому а они всѣ ажъ кинулись. То бувъ отецъ Корниль. Хочъ якъ бувъ змученый, а таки зайшовъ до нихъ, щобы имъ розказати, що Преосвященному дуже сподобались тѣ три куснѣ вышивокъ.

— Такъ, бнѣ говоривъ зѣ мною о нихъ. Я знавъ, що васъ то утѣшать, коли довѣдастесь о тѣмъ бѣдѣ мене.

И Ангелика зацѣкавилась, коли почувла, що бесѣда про владку, але заразъ стала зновъ задумчива, коли бесѣда зѣйшла на процесію. За кѣлька хвиль она встала бѣдѣ стола.

— А ты куды? — поспытала Губертина.

Дѣвча ажъ зжахнулося на то пытанье, бо и само же не знало добре, чого встало бѣдѣ стола.

— Я иду на гору, мамо, я дуже утомилася.

Губертина догадувалася, що тому инша причина, именно, що Ангелика хоче самъ на самъ натѣшитись своимъ щастьемъ.

— Обѣйми-жь мене.

Коли Губертина обняла еи своими руками, почувла, що дѣвча ажъ цѣле дрожить. Она звычайно на нѣчь легенько еи цѣлувала. Губертина споглянула тѣй допытливо въ личко, она видѣла тѣй зъ очей, що дѣвча обѣцялось выйти до милого и ажъ цѣле паленѣло на саму згадку о тѣмъ.

— Майже розумъ и спи спокѣйно!

Ангелика ледви встигла сказати Губертовѣ и от-

цєви Корнилеви добранѡчь та и заразѣ пустилася до своєи комнаты; ажѣ налякалася, коли подумала, що мало що не выявила вже тайны. Кобы єи мама ще лишѣ хвильку довше була голубила, такѣ була бы все выповѣла. Она замкнула дверѣ ажѣ на два спуєты, ѡдтакѣ и свѣтло єи разило и она задула свѣчку. Мѣсяць єєи почи сходявѣ пѡзнѣйше и длятого на дворѣ було ще темно. Не роздягаючись сѣла она на потемки коло отвертого ѡкна и чекала цѣлыми годинами. Хвиля за хвилею минали скоро а у неї було лишѣ одно на думцѣ, именно то, що она вийде до него, скоро стане по пѡвночи. То рѣчь зєвѣмѣ легка, думала она собѣ и представляла собѣ вже якѣ бы вѣ свѣ, якѣ то она буде виходити и якѣ буде ступати. Она чула, якѣ виходивѣ ѡдѣ нихѣ отецѣ Корниль. Ѳдтакѣ пѡшли и Губерты до своєи комнаты. Ъї здавалося, якѣ бы ще два разы ѡдмыкалися дверѣ ѡдѣ ихѣ комнаты, якѣ коли-бѣ хтосѣ легко ступавѣ вѣ гору по сходахѣ и якѣ бы зѣ надворку пѡдслухувавѣ пѡдѣ єи дверми. Ѳдтакѣ здавалось, якѣ бы вже цѣлый дѡмѣ засыплавѣ сномѣ глѣбокимѣ.

Колѣ выбила дванацѣята година, Ангелика встала.

— Треба ити, ѡнѣ чекає на мене.

Она ѡдомкнула дверѣ, и лишила ихѣ отворомѣ. Колѣ сходилѣ сходами попрѣ комнату Губертѡвѣ, стала надслухувати, але не чула нѣчого, лишѣ зробилось їй якосѣ лѣчно такѣ самѣсенькѡй. Впрѡчѣмѣ було їй якосѣ легко на серци, она анѣ не трѣвожиласѣ анѣ не квапиласѣ, бо анѣ на гадку їй не прийшло, щобѣ она щосѣ злого робила. Якасѣ непонятна сила перла єи на передѣ, а все выдавалось їй такѣ звычайнымѣ, такѣ само собою зрозумѣлымѣ, що ажѣ смѣхѣ єи бравѣ, чого тутѣ чогосѣ боятися. Зѡйшовши на долину, перейшла черезѣ кухню до города та и тутѣ не заснула засувки. Ѳдтакѣ

пбшла скорымъ крокомъ, якъ то она умѣла, до ворбтъ, що выходили на Маріиньске поле, та и тй ворота не замкнула за собою. Мимо того, що на дворѣ було темно, хочъ очи выколи, она пустилась простѣсенько до кладки на Шевротѣ и ишла бдтакъ полемъ на помацки, звичайно якъ на мѣси, котре добре знала, де знала кожду деревину. Опбсла звернула на право а тутъ не було вже йй що ббльше робити, якъ лишь подати руки тому, що, якъ она то добре знала, чекавъ тутъ на ню пбдъ вербою.

Не бдзавшись анѣ словомъ держала она черезъ хвилику руки Фелісіана въ своихъ долоняхъ. Они не могли себе видѣти, бо густа мрака засунула була цѣле небо а вузенькій серпокъ мѣсяця ще бувъ не збйшовъ. Они розмовляли отже на потемки и выливали одно передъ другимъ всю свою радбсть.

— Мбй ты соколику дорогенькій, якъ же я тебе люблю, якъ же я тобѣ вдячна!

Она смѣялася весело, бо вже прецѣ дбзналася, хто бнъ; дякувала ему, що бнъ такій молоденькій, такій красний и богатый, богатшій ще, якъ она того сподѣвалася. Якъ же она радувалася, яка-жъ була весела, якъ не могла надивуватися та якъ ажъ не знала, якъ ему дякувати за то, що все такъ сталося, якъ она вдумала собѣ въ своѣй головцѣ.

„Князю мбй прекрасный, мбй учителю, я вже ваша на вѣки ваша! Чимъ же я проти васъ?... Але я горда зъ того, що я ваша, менѣ буде того, що вы мене любите и що я ваша краля. . Якъ же добре вѣщувало мое серденько, коли я на васъ чекала, але якъ же оно ще ббльше врадувалось, дбзнавшись, що вы такого высокого роду... Мбй соколику дорогенькій, якъ же я вамъ дякую, якъ же я васъ люблю!“

Онъ обнявъ еи гнучкій станъ легенько рукою и повѣвъ за собою.

— Ходѣть зб мною — сказавъ онъ.

Они шли высокими бурянами черезъ Мариньске поле и вышли ажъ на конецъ поля. По дорогѣ оповѣдавъ онъ ѣй, що онъ що вечера выходитъ на поле фѣрткою въ старѣмъ парканѣ, що доокола епископской палаты. На небѣ пѣднимався поволи мѣсяць, але зъ-поза густои мраки ледви що було его видко. Цѣле беззвѣзде небо покрыла якъ бы яка хмара легенького пороху, ѣдъ котрои ставало якось вогко, хочъ нѣчь такъ була весела. Они шли поволи вздовжъ Шевроты, що плыла ѣдтакъ паркомъ, лишь тутъ не була вже такъ рвуча, якъ тамъ, де котилась по пѣдъ вербы по камѣню. Понадъ рѣчку понахилялися дерева, що купалися въ яснѣмъ свѣтлѣ мѣсяця, а она крутилась мѣжъ ними, якъ той дрѣмающій елевзиньскій ручай.

— Кобы вы знали яка я щаслива, яка горда зъ того, що вы мене такъ ведете — ѣдозвалася Ангелика весело.

Фелисіянь ажъ не знавъ, що собѣ робяти зъ тои радости и щастя, що она такъ скромна такъ миленька, що въ простотѣ своего сердца щебече такъ щиро про все, що ѣй приѣде на гадку.

— Моя дорогенька, я вамъ того нѣколи не забуду, що вы хочъ врыхѣточку мене такъ щиро полюбили... Скажѣть же менѣ такъ щиро, якъ мене любите, скажѣть, що вы собѣ подумали, коли дѣзналися, хто я.

— Та на що-жъ вамъ то придається? Говорѣмъ лѣпше лишь про васъ, про васъ, мѣй любый — перебила она ему и порушилась при тѣмъ миленько зъ не-терпеливости. — Хиба-жъ я що значу? Хиба-жъ вамъ що зъ того приѣде, хто я, и що я думаю?... Теперь

лишь вы у мене, вы всѣмъ на свѣтѣ у мене и больше нѣчего.

Она пригорнулася ще ближе до него та стала ити помалѣйше по надъ воду и разъ-у-разъ его розпытувала; хотѣла про все дѣзнатись, про его вѣкъ дити-внчій, про молодіи лѣта и якъ то онъ черезъ двадцать лѣтъ живъ далеко ѡдъ своего батька.

— Я знаю, що ваша мати при васъ померла, та що вы ховалися ѡдтакъ у своего дядька, того старого черця.. Я знаю, що Преосвященный не хотѣвъ васъ анѣ на очи...

Теперь почавъ и Фелисіянъ говорити голосомъ тихенькимъ, якъ коли-бъ зъ него ѡдзывалась давна бувальщина.

— Такъ то, такъ, мѡй тато страшно любивъ мою маму. Я прийшовъ на свѣтъ, а она ѡддала духа Богу.. Мѡй дядько, чоловікъ дуже строгій, ховавъ мене у себе та навѣтъ нѣчого-сенько не розказувавъ про родину, отъ такъ, якъ бы я бувъ вже таки круглый сирота на свѣтѣ, котрого лишь ему ѡддали на ласку. Я ажъ пѡзнѣйше все довѣдався, недавно, бо ледви що два роки тому назадъ. Менѣ то и не дуже стало дивно, бо я якось мѣркувавъ, що маю велике щастье. Я не мѡгъ взятися до работы, чогось дуже не хотѣлося, а все бувъ-бы лишь уганявъ по поляхъ. Ѳдтакъ взяла мене охота малювати ѡкна нашої церкви...

Ангелика розсѣялася, а онъ ставъ такожь веселѣйшій.

— Я такіи самый робѡтникъ, якъ и вы робѡтница; я вже давно передъ тымъ, коли на мене спали такъ великій грошѣ, постановивъ бувъ самъ собѣ заробляти на кусникъ хлѣба тымъ, що буду малювати ѡкна до церкви.. Разъ написавъ мѡй дядько до тата, що зъ мене

зробився страшный чортиско, и що я не хочу нѣякъ ити въ черцѣ, а тато тогдѣ дуже зажурился. Онѣ конче хотѣвъ, щобы я ставѣ священникомъ; може онѣ мавѣ и гадку, щобы я переблагавѣ Бога за маму, що при менѣ житьемѣ наложила. Але теперь онѣ таки попустивѣ и взявъ мене до себе... Боже! Яке-жѣ то житѣ красне, якѣ же хочеса жити, коли любишь, и коли есть душа на свѣтѣ, що и тебе любить!

Такѣ ѓдзывалась зѣ него невинна молодеца сила а ѓдѣ того голосу ажѣ тиха нѣчка дрожала. Въ нѣмѣ ѓдозвалась та сама пристрасть, що привнесла була смерть его матеря, пристрасть, що тайнымѣ способомѣ загнала его въ сю першу любовь, а въ нѣй пробивалася повна смѣлѣсть молодеца, его краса, его удалѣсть, его несвѣдомѣсть и охота пожити собѣ разѣ добре на свѣтѣ.

— Я бувѣ зовсѣмѣмѣ такій самѣ, якѣ и вы, и я видко на васѣ чекавъ, а коли вы менѣ першою ночи въ ѓкиѣ показалися, я заразѣ васѣ спѣзнавъ... Скажѣть же менѣ, що вы собѣ думали, розповѣжете про вашѣ давнѣйшѣ лѣта...

Она зновѣ затулила ему легонько губы рукою.

— Нѣ, говорѣмѣ про васѣ и лишѣ про васѣ. Я хочу все а все про васѣ розвѣдати, все знати достоту, щобы могла васѣ полюбити всею душею!

Ажѣ не могла его досыть наслухатися, якѣ онѣ фѣ такѣ о собѣ оповѣдавѣ; ви ажѣ пѣдѣ небеса пѣдносило зѣ радости, що она може на скрѣзь его пѣзнати, що може его обожати. Обоѣ не могли досыть наговоритися та безѣ кѣнца наоповѣдати собѣ все одно и то само, якѣ то они полюбилися та и якѣ ще любляться. Все одно и то само говорили а слова ихѣ все таки прибирали нѣббы якесѣ нове, неспѣдѣване, непонятне значѣние. Щастье ихѣ росло зѣ кождымѣ звукомѣ ихѣ бесѣды.

Онъ признався їй, яку розкѣшъ выкликуе въ нѣмъ ея милый и повный чувства голосъ; онъ готовъ-бы и душу свою ѡддати, що-бъ лишь почути ея милый та солодкій голосъ. Она зновъ розповѣдала ему, якъ їй мило робиться на серци, хочъ нѣбы ажъ трошки лякъ ея бере, коли ея ѡбле личко набѣгне кровю нѣбы ѡдъ якогось гнѣву. Такъ ѡдойшли они повели ѡдъ рѣки и рука ѡбъ руку зайшли мѣжъ дерева.

— Ось вже и городъ — ѡдозвалася Ангелика зъ-тиха; їй стало якось веселѣйше на души, коли зъ-помѣжъ лѣстя повѣяло свѣжимъ холодомъ.

— А я такъ не разъ хотѣла зайти до сего парку... Теперъ же зайшла, и то зъ вами!

Їй було байдуже, куды ѡнъ ея веде; она спустилася зовсімъ на него и такъ ишли обое въ темрявѣ мѣжъ столѣтними деревами. Земля пѡдъ ногами була вохка а вершки деревъ сягали високо въ гору, такъ, якъ та баня на церквѣ. Тутъ не було анѣ живого духа анѣ навѣтъ вѣтрець не повѣявъ; чути лишь було, якъ имъ билися серця въ грудяхъ.

Наразъ отворивъ ѡнъ дверъ до якогось павильону.

— Зайдѣтъ ближе — промовивъ ѡнъ — то моя хата.

Батько Фелисіана бувъ тои гадки, що ему буде найлѣйше житися тутъ въ сѣй закутинѣ парку зъ-далека ѡдъ цѣлого свѣта. Въ домику въ партерѣ бувъ ѡдинъ великій салонъ а на поверсѣ була ще одна ѡбширна комната. На долини свѣтилася лампа.

— Отъ, бачите — говоривъ ѡнъ дальше, такъ виглядає у артиста.

Комната выглядала дѣйстно якъ яке ателіє, котре заложивъ собѣ якійсь молодой богачъ, що то нѣбы зъ того живъ, що малювавъ на склѣ. Онъ придержу-

вався того ладу, якъ то малювали ще въ тринадцатомъ столѣтїи и длятого могло здаватися, що то бнѣ ще зъ тыхъ малярѣвъ, що въ тыхъ часахъ не знали ще всѣлякихъ способѣвъ. Посередъ хаты стоявъ старый столъ запущеный розтопленою крейдою, на котромъ бнѣ рисовавъ червоною крідкою; бнѣ рѣзавъ на нѣмъ и скло розпаленымъ зелѣзомъ, замѣсть, якъ то теперъ робитьсѣ дїамантомъ. Въ малой печи до топленя скла, зробленой пѣсля рисунку, горѣло; тамъ выпалювався якъ разъ малюнокъ до другого бѣва въ катедрѣ. Въ скриняхъ стояли скляный тафѣ въ всякихъ можливыхъ краскахъ, синї, жовтї, червонї, зеленї, цяткованї, темнї и матовї а всѣ зробленї такъ, якъ бнѣ ихъ казавъ собѣ наробити. Самъ салонъ бувъ выложеный пречудными матерїями а середъ множества дорогихъ и прекрасныхъ мебѣль и слѣду не було, що то єсть робѣтня. Въ кутику стояла велика позолочена Пречиста Дѣва зъ веселымъ лицемъ и рожевими устами а за пѣдставку до неї служила якась старосвѣтска шкатулка.

— То вы таки працюєте — бѣдозваласѣ Ангелика — утѣшившись якъ мала дитина.

Бѣ тѣшило, що въ печи горить и просила єго, що бы бнѣ їй пояснивъ всю роботу: якъ то бнѣ за примѣромъ давнихъ артистѣвъ уживає крашенихъ взбѣрѣвъ и тѣвие ихъ черною краскою; длячого малює лишь маленькї фигуры а грубо зазначує ихъ рухи и одѣжь. Бнѣ розводивъ передъ нею свои погляды на штуку малюваня на склѣ и доказувавъ, що штука сѣ почала упадати, бѣ коли стали малювати поверхъ скла та емальювати и бѣ коли научились люде лѣьше рисувати. Бѣ поглядъ бувъ такїй, що малюнокъ на склѣ не повиненъ бути нѣчимъ нѣшимъ якъ лишь прозорою мозаїкою яркихъ и гармонїйно уложеныхъ красокъ, нѣ

чимъ бѣльше якъ лишъ нѣжною а при тѣмъ пышною китицею красокъ. Зваживши добре, що могла въ сѣй хвили та цѣла штука мальованя на склѣ обходити Ангелику? Все то мало лишъ о стѣлько интересъ для неѣ, що то бѣдъ него походило, що бнѣ тымъ займавсѣ, що бнѣ тымъ одушевлявсѣ.

— Отъ, будемо щасливѣ — говорила она. — Вы будете малювати, а я буду вышивати.

Въ просторѣй комнатѣ, що наповняла ихъ такою радостею, взявъ бнѣ еѣ зновъ за руки. Она думала що сѣя комната естѣ якъ разъ тымъ природнымъ мѣсцемъ, де бнѣ може дати доказъ, що вѣрно еѣ любить, що лишъ еѣ щастѣ бажае. Обое мовчали хвильку. Она перша зновъ заговорила.

— Отже згода?

— Що? — бѣдозвавсѣ бнѣ усмѣхаючисѣ.

— Що мы поберемосѣ.

Бнѣ на хвильку призадумавсѣ. На еѣго блѣде лице выступивъ горячѣй румянецъ. Она стала неспокоѣйна.

— Може я васѣ чимъ вразила.

Але вже въ тѣй хвили бнѣ стиснувъ еѣ такъ сильно за руки, що була-бъ бѣдъ него и не вырваласѣ.

— Добре, згода! Досытъ, щобъ вы лишъ чого забажали, вѣчимъ тогдѣ для мене всякѣ перешкоды. Мое житѣе лишъ для васѣ.

Ангелика ажъ заяснѣла зъ радости.

— Мы поберемосѣ, будемо вѣчно любитсѣя и нѣчо насѣ въ свѣтѣ не розлучитѣ.

Она анѣ крыхты не сумнѣваласѣ, що то все вже завтра такъ легко станесѣ, якъ то она начиталасѣ въ книжѣ про чудеса святыхъ. Анѣ на гадку вѣ не пришло що може настати якасѣ перешкода, що все то, хочъ бы лишъ на короткѣй часѣ, проволѣчесѣ. Бо и хто-жъ бы

важився ихъ розлучати, коли они такъ любляться? Они одно за другимъ въ огонь бы скочили, они отже побегутся и зовсѣмъ проста исторія. Ёи взяла якась велика, тиха радѣсть.

— Отже добре, прибиймо-жь — бѣдовалась она жартуючи и подала ему свою руку.

Онъ притиснувъ ёи дробнёньку ручку до устѣ.

— Згода!

Їй стало трохи лачно, що имъ тутъ далѣй вже за-свитає и она схоплюлась, чтобы ити вже до дому бо ще бы все могло на явѣ выйти а онъ хотѣвъ ёи ще бѣвести.

— Нѣ, нѣ, не бѣводѣть мене, а то бы мы и до бѣлого дня до дому не зайшли. Я вже и сама зайду... До побаченя, завтра!

— До побаченя, завтра!

Фелесіянъ послушавъ ёи и лишь довго ще глядѣвъ за Ангеликою, коли она переходила попѣдь високаѣ дерева а бѣтакъ ишла понадъ Шевроту, що вже поблыскувала бѣдъ зорѣючого неба. Она поминула вже була парканъ бѣдъ города и бѣгла бурянами на поперекъ Маріиньского поля. По дорожѣ ще розважала она, що ледви чи буде могла выдержати ажъ до всходу сонця и що най-лѣпше буде таки заразъ Губертѣвъ розбудити и все имъ розповѣсти. Она ажъ не знала що собѣ робити бѣдъ такъ великого щастя, ѣй таки хотѣлося передѣ кимсь выговоритися, що ажъ сама по собѣ то мѣркувала, що ледви чи ще пять минутъ выдержитъ, чтобы не розповѣсти того, зъ чимъ доси такъ дуже таилася. Она вѣйшла до города и замкнула дверцѣ за собою.

Ажъ ось побачила, що тамъ на камѣнной лавцѣ коло вузенькои грядочки лилій пѣдъ катедрою сидитъ вже Губертина и на ню чекає. Ёи щось такъ цѣлу нѣчь непокоило, такъ не давало спати, що она ажъ встала и

пѣйшла до комнаты, де спала Ангелика. Тутъ застала она дверь отворомъ и вже всего догадалася. Она не знала де Ангелика подѣлася, щобы заразъ за нею побѣчи та и боялася, щобы ще до чого гѣршого не довести та вже тутъ чекала.

Ангелика заразъ припала до неи и не змѣшавшись анѣ трошки стала еи обѣмать за шию; мало ѣй сердце не выскочило зъ радости, такъ тѣшилася, бо вже не потребувала зъ нѣчимъ тавтися.

— Ахъ, мамцю моя, мамцю, якажъ я щаслива! Все вже добре буде, мы поберемося!

Губертина не ѡдозвалася анѣ словомъ, лишь споглянула дѣвчинѣ строго въ очи. Але и заразъ щезла всяка еи обава, коли побачила дѣвчину якъ цвѣтокъ передъ собою, коли побачила еи яснѣй очи и тѣ невиннѣй уста дѣвоцѣй. А все-жъ таки ждавъ еи ще великѣй смутокъ; вже теперъ по еи лицю потекли рѣснѣ слѣзозы.

— Бѣдна ты моя дитинко! — зѣтхнула она тихенько, якъ вечеромъ передъ тымъ у церквѣ.

Ангелика ажъ зжахнулася, коли побачила що Губертина, котра завсѣгды була такъ спокѣйна, теперь розплакалася; она ще нѣколи не видѣла, щобы Губертина такъ була зажурена и плакала.

— Мамо, що се вамъ такого? Чого-жъ вы такъ зажурилися? — ѡдозвалася она. — Правда, що я недобра для васъ була, що все передъ вами таила. Кобы вы знали, якъ то менѣ тяжко приходило передъ вами тавтися; коли-жъ бо то вже такъ, що якъ заразъ не скажешъ, то ѡдтакъ не маєшь вже ѡдваги... Не гнѣвайтесь на мене, простѣть менѣ!

Она сѣла коло неи и обняла еи рукою. Старавка въ зарослѣмъ мохомъ кутику пѣдъ катедрою, здавалася пѣдъ нею западати. По надъ ихъ головы хилився

цвѣтъ лилій. Правда, на сѣмъ мѣсци выроставъ ще корчикъ, дикон рожѣ, котру Ангелика сама доглядала, бо хотѣла переконатися, чи зъ нею не вырастутъ правдиві рожѣ. Одъ якогось часу она призабула на той корчикъ и онъ рѣсь собѣ дико, якъ и давнѣйше.

— Я вамъ, мамцю, все розкажу, але лишъ до уха.

И дѣвчина почала шептаючи розповѣдати Губертинѣ всю исторію своєї любви та щебетала безъ кінця и мѣры; не пропустила анѣ найменшой дробниці и розповѣдала все такъ, якъ було одъ самого початку. Ажъ вѣй горячо робилося, коли стала собѣ все нагадувати. Вѣй здавалося, що то она такъ сповѣдаєся. Анѣ на хвилику не спинилася и говорила все отверто. Горяча кровь виступила на єе личко, очи ажъ засвѣтилися одъ гордості, а она все таки не могла голоснѣйше промовити.

На конецъ перебила вѣй Губертинна и стала такожъ зъ-тиха говорити.

— Иди собѣ геть одъ мене! Отже ажъ до того вже прийшло? Добре ты поправилася, ты все ще якъ той вѣтеръ, що на разъ збрвєся а за хвилику вже єго нема... Охъ ты горда и палка дѣвчино! Зъ тебе все ще та сама, що колись не хотѣла въ кухни помывати та все лишъ собѣ свои руки цѣлувала.

Ангелика ажъ не могла здержатися одъ смѣху.

— Отъ, лѣйше не смѣйся! Прийде часъ, що собѣ ще очи виплачєшь... Де-жъ тобѣ моя дитинко за него бддаватися!

А Ангелика стала ще лѣйше смѣятися; ажъ заходилася одъ смѣху.

— Що вы се, мамо, говорите? Чи хочете мене тымъ покарати, що собѣ глазуєте зъ мене? Та-жъ то така проста рѣчь. Онъ ще нинѣ поговорить зъ своимъ татомъ а завтра буде вже все въ порядку.

Виход у Львові що дня (крім неділі і руських свят) 5-й година по полудні. Літературний додаток „Піотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторок, і в вівторок і п'ятницю напередодні в „Діло“.

Преду і нисераті приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Галицька ч. 11. і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. Перемишля Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У м. М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Her, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, Bern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Orpell, I. Ibenbastei 2. В. Франкфурт і Гамбург M. Haasen & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Преду на „Діло“ і належність за нисераті платити у Львові.

ДІЛО

Предилата на „Діло“ з літер. додатком

за Галицією:

а цілий рік . . . 18 зр.	на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр.	на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр.	на місяць . . . 1 зр.

у Львові:

на цілий рік . . . 16 зр.	на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи повертаються лише на попередню записку. — Рекламу неоплачується вільно бже порта

Поодинокі члени коштують 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бже одном

строку печаткою, в рубр. „Надбавки“ по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. бже стипендія.

Дашинх П. Т. Читателів!

Знімем 1 (13) жовтня починається IV-тий чотирік видавництва „Діло“. Просимо о оре надсилання передплати і залегло-стей!

У Львові дня 10 н. ст. жовтня 1889.

Постійних днях вересня відбувалися і утравністичних семінаріях учинельських мужеских у Львові, Тернополі і Станіславові перед окремими комісіями іспити кандидатів утравністичних до шкіль народних і в дівчолових. О іспитах тих згадуємо на сьмі місяці народно по причині, що они в-перше мали бмівний вид і характер бже іспитів кваліфікаційних давніхшми роками. Хотя, як в-перше, семінарії учинельські у вхідній Галичині, не виймаючи двох женських, у Львові і в Перемишля, після першого розпорядження міністерства просвіти мали на крбз характер утравністичний, бо головною задачею их було приспособляти учинельсь до шкіль руських, то мимого того завелось у нас довголітня практика, уполс-джуюча язык руский яко викладовий в згаданих семінаріях.

Не вхидимо вже нині в питання, хто був причиною такого уполсдження, чи власть шкільна краєва, чи ен органи езекутивні, т. а. інспектори краєві. Скажемо лише, що мимого постанови міністеріальної, щоби в семінаріях утравністичних на двох ви-ших роках математика, історія природописна і господарство подавалися учинельсь в язык руський, наука тих предметів в-перше до вхідного часу виключно в язык польський, а бже учинельсь чи учинельсь жадано лише термінологію руську. В сльді за тим пятали комісія іспитуючий і кан-дидатів учинельських при іспитах кваліфікаційних також лише в язык польський, а знання языка руського обмежувалося против-законно лише на знання термінів науко-вих.

Суть се факти, дуже невідрадий, але дійсний. Зв практика тон виходило бдакт, що кандидати учинельські, а ще в більшій мйр кандидати учинельські, хотя побили три роки семінарія а бдакт в школах народних руських бдбули тралтву (тепер довільну) практику, при іспитах кваліфікаційних показували дуже слабу аб і н-яку вправу в язык руський яко викладо-вдм.

Неправильність тую довголітню старано-ся тепер аж в-перше усунути, і тому кажемо, що іспити кваліфікаційні мали сего року бмівний вид і характер.

Одмівний вид лежав в тому, що в складі комісії іспитуючих увійшли тепер професори з повним знанням языка руського, а бмівність характеру полягала на тому, що іспити в кождім предметі науки бдбувалися утравністично, т. а. що питання кан-дидатів ставлено в языках руських і польських.

В склад комісії іспитуючої входили — приміром у Львові — професори семінарії: Ом. Партицій (для языка руського яко предмету), Вас. Тисовскій (для математики), Ол. Барвінскій (для історії і географії), Ол. Бйчай (для господарства і языка руського); а з по-за семінарії: проф. М. Полянскій (для природописна) і Н. Вахнянскій (для історії, географії і сйву). Іспитували при том також в обох языках краєвих проф. Ломанскій (для природописна) і д-р Жулинскій (для фізики), інспектор Меч. Барановскій і директор Дідацій (для педагогіки).

О скільки довідуємося, інспектор краєвий, д-р Дибетранскій, яко предсідатель комісії іспитуючої в Тернополі і Станіславові, вельми також членам тамшних комісій пытати кандидатів у всіх предме-тах науки в обох языках краєвих.

В якій способі все то сталося і хто дав початок до таких змів, на разі нам не звістно. Іменно не знаємо, чи вийшло нове яке розпорядження міністеріальне в томі вигляді, чи лише пригадано властям крає-

вими в способі довірочний, що дотеперш-на практика була аномалією, кривдячою пра-ва языка руського і саму науку в народних школах руських.

Змівню сею можемо лише тїшитися, бо она знаменує поступ до лучшого. Учитель школи зв языком викладовим руським му-сит докладно знати всі предмети в обох языках краєвих, наколи наука сама має принести якій-небудь плоди. Давнійша прак-тика, за часів нещасливої інспектури п. Ман-дигура, була великим шоввинизмом, і в на-слідках впливала дуже шкідливо на розви-т шкільництва народного взагалі.

Однакож ми не кажемо сміти, щоби но-вою практикою усунути вже все зло, заподі-яне руським учинельсь і школам. На по-праву старого грїху треба ще довшого часу. Склад персоналу учинельського в згаданих семінаріях учинельських не єсть нині такий, яким би повинен бути. Не всі професори тих семінарій володіють правильною языком руським, може не всі знають навіть докла-дно термінологію руську в поодиноких пред-метах обовязкових, може деякі уполсджа-ють язык руский в своїх викладах? Але надїємося, що власть шкільної краєвої, а іменно інспектори краєві п. Дибетранскій і Б. Барановскій доложать всяких заходів, щоби в семінаріях учинельських у вхід-ній Галичині учено дійсно утравністично. Се лежить в інтересі самої-ж школи, в котрій не повинна мати мйєця закулісова, про-тивзаконна тенденція польщення учинельсь і учинельсь.

Звертаємо про-те при сій нагоді увагу краєвих властей шкільних головно на дея-кі рїчи. Іменно домагаємося: 1) Щоби пер-сонал учинельський у всіх семінаріях учи-тельських утравністичний мйр бже бдо-вдно зложений з людей, вправних в обох языках краєвих. 2) Щоби в тих семіна-ріях, як мужеских так і женських (го-ловно у Львові і в нещасливій Перемишля) математику, природописна і господарство чи роботи викладали в язык руський. 3) Що-би нуку языка руського (іменно в Станісла-вові) поручили кваліфікованому учинельсь. 4) Щоби в семінаріях учинельських жен-ських побільшено число годнів на науку я-зыка руського яко предмету. 5) Щоби бдакт інспекторам окружним велено конференції учинельські з вправами вести строго утравні-стично, а при візитаціях уважати на то, чи в руських школах народних виклади рус-кі не бувають уполсджених.

Тоді дотепер, думаємо, перестануть ре-примінація, які зв неконечности і зовсім о-правдано мусїли безнастанно підносити послы наш в рад державної, дивнішки руські, го-варства наш в пропамятних писемках, „уч-итель на сенатури і шеніації інспекто-рів, а родити на безхосенність науки в тих школах, де тенденція польщення дї-тей руських стоїть на першій плані.

Посол п. К. Телішевскій передь виборцями.

(Даліше.)

13. Чи бже з огляду на то, що вимір належностей правних поліцейських днешними законами урядом податковим, отже вла-стям чисто-касовим, бже котрих годі до-магатися заявля права а тим самим і до-кладного оцінювання законного і до виміру предложенного інтересу правного, і що з-в-д-ся зродилися знані в цілї нашій державі неправильності під спеціальною назвою: „цївти екскалізму“, — не належало жа-дати:

а) змівні закона о таксах і належато-стях правних аз пропущенням засади для держави XIX-го столїття з всім несприятливим а для іспитів дуже некористним: in dubiis pro fisco?

б) а що важливіше, переказання виміру належностей правних бже єсть інтересів правних установленому аз нос урядников аз студіями правничими і зв іспитом державним, приписаним для концентрових у-рядникових фінансової дирекції?

О томі постулати говорили виборці ду-же много і жалувалися на той строгий а не-справедливий фискалізм. Одев селянсь так бже серця сказав: „Боже! що то за-виреди мусїть бдїти люди поносити! И дав-

не диво! Як, не приповідавши, які бдо-лаха що украде, оть хоть-бы на приклад зг голоду за шбстку хліба, — кільки то жидова не наважася, полицаї не наштуркують! са-джають винуватця по арештах, до суду тя-нуть, протоколи пишуть, і знов до арешту ведуть, пань прокураторь собі голову сушить, — страх що за клопоти зв таким і тому подобним злочинцями! А ту нераз бдїного темного чоловіка ошукують за кільки ба і кількинацять ринських — і нїчо! — ту все уїде, гладко, безкарно, ба ще і в заслугу то возмуть. То ще, пане после, при вимірї тих належностей учей, хатрі люди, — правничі або богаті не дадуться ошукати, бо рекурсуєть або самі, або мають чим запла-тити псера, що за них рекурсуєть. Але що-ж то дївсь за темними або бдїними? На нїмз присягає все, як на собацї. Такь бути не повинно! Бйтеся Бога, пане после, радьте що тому! По той короткій а мудрій бесїдї ухвалено односторонно жадати усуну-тих цілком такь ідеї вище наведеного постулату.

14. Чи бже з огляду на систематично змагаючи-ся еміграцію селян наших не бу-ло за час жадати, аби сойм краєвий роз-сльдив причины і вбавив правительству о предприняті против тон торговлі нашими людьми і их вынужденія на томь поли у-спїшнїйших мйр, як тї, котрих досе правительству уживало?

Надз тимь застановлювалося також до-кладно, а межі іншими оден виборець ка-зав так: „Лихо то мусїть бути з нашими людьми, если они приневолены свою родню опускати и удаваться за зарбком в далеку чужину. Паны наш не побуждали фабрик и не постарались о розвиток промыслу в нашом краю, щоби люди бдїні мали зарбо-вдм. То годі! кому але, той глядає, де луч-ше, і в том не було-бы нїчого злого. Але лих в том, що і ту суть люди, котрі за-пускають свои кйгт в тїю людске і хо-тят тою мізерією попастися. Гадаю о тих рбного рода факторах-вербівниках, котрі яко посередники густо-часто баламутять або і обдарають бдїних людей. Полиція, старо-ства і жандармерія повинні прецьні добре сльдити за тими отгайдухами, щоби бдати их в рука справедливости. Прецьні то спра-ва не маловажна, а чей хоть така, якь коно-водів. Байдужність властей правительствен-них, особливо поліцейських, не повинна ту бути терпимом.“ Веб виборці притакнули їм бесїд і згодилися на то, щоби сойм вбавив ц. к. правительству до предприняті всяких мйр для усунути ала в том дївї.

15. Чи бже не належало старатися о у-нормованні торговлі солю, того монополі державного, але, на нещастє наше, також і монополію посередників торговельних по-мїж державою а консументом, того послед-ного вынуждающих?

Що-до тон справ виборці такь бесїду-вали: „Вже того дуже сумно, що соль, про-дукт нашого краю, купуємо мы собі взагалі дорожше, якь та-ж наша соль продася де инде, за границею. Але не досить того. Соль продають у нас особливо жиды самовольно, якь имь любо. Якь троха нїбы лиха дорога, то зараз жиды змавляються і продають то-пнок соли по 12—15 ба і по 20 кр. і то все дївсь під оком правительственных ор-ганів! Соли для худоби намь годі і роздобу-ти. По той причині вий сойм вбави ц. к. власта правительственной о усунути надужити, — вий соль для людей буде дешеня, а і для худоби щоби можна бдстати соли, коли тре-ба, і не дорогою.

В. Просвітній.

1. Чи бже не годилося піднести справу, щоби по наших сїльських громадах замїсть дотепершних шкіль народних закладано школи елементарно-рбничі, і то тільки ета-тові?

Веб збраний виборці заявили, що дотепершні школи народні не приносять для селян хосна, а то зв тон причини, бо після тепершнього плану науки в тих школах нїчо або дуже мало що вицїпляється дїтям з того, зв чимь они познїйше в жатю по сво-єму званию подбуться. Тому-то для сїль-ських господарських дїтей закладанє еле-ментарних-рбничих шкіль етатових бу-ло-бы дуже хосенне — а сойм повинен о то старатися.

2. Чи бже вв явля зв підвищенням посту-латом не жадати одновдїної змів:

а) наших семінарій учинельських і их плану наукового (жже анї)?

б) плану наукового обовязуючого наш народній школи?

Що-до того постулату заявили виборці, що одївчо до потреби школи елементарно-рбничої треба жадати змів плану науко-вого в семінаріях учинельських і змів плану наукового обовязуючого дотепер наш народній школи.

3. Чи бже з огляду на то, що в кождій добре зорганізованій суспільности кожда оди-ниця має право домагатися елементарного ви-

хована, а кожда суспільність обовязана єсть таке образованє кождій своїй одиницї по-дати, — не належало домагатися, аби тягар на удержанє школи народної були на гро-мады а обшары двірскі розложени рівномір-но, а не, якь тепер, що громада платить на тую ціль 9%, а обшары двірскі по 3%, бже одного ринського податков безпосередній?

На той постулат згодилися веб виборці і казали, що розмір конкуренційний на удержанє школи народної єсть несправедли-вий. Прецьні нїхто тому перечити не може, що просвіта, якого рода она бы була, єсть до-бромь загальним; а коли так єсть, то і выдатки, копче потрібні для ширеня просві-ти, повинні бути розложени рівно на всіх податників. Дїленє поодиноких верств людей там, де иде о просвіту, не повинно мати мйєця і у нас, якь то видно на нї-ших краях просвіщеных. Твердження, що обшары двірскі нїчо не обходять, нїчо не дотыкає школа народна, було-бы хибне а і не-справедливе. Прецьні грїшми селянськими конкуруєть і до розличних шкіль і до ін-ституцій просвітних, зв котрих певно бльше хоснують люди, що находяться на обшарах двірських, анїж селяне, бо тї дуже мало або і нїчо з них безпосередно не мають, а до их удержаня причинаються. Возмїмь приміром школи гімназіальні, університе-ти, театри, школи маларскі і пр. Отже з огляду на людскість і справедливість, сойм повинен ухвалити, щоби додаток на школи був рівно і на обшары двірскі розложений.

4. Чи бже з огляду на новий закон кар-ний не належало порушити справы заложені домів поправки для малолїтних переступ-ників?

И той постулат дуже заинтересував всіх виборців. Однїз из виборців ка-зав так: Великий брак одновдїної просві-ти в нашом краю єсть причиною, що у нас дуже часто малолїтні люди, остачи під злом ошкєю або не маючи нїякого ош-кє, густо-часто переступають право або допу-скаються великих злочинств, якь крадежи і підбалу, за що, розумїєся, досягнені ру-кою справедливости людскої, бдстаються за-кару до криміналов. Остаючи в тих крими-налах нераз і довше, тї молоді пере-ступники сидят тамь по найбльше ціл-ком безчинно, а товаришючи зв іншими старшими переступниками, не тілько що укрьпляються в злом, але ще набувають теоретично вправы в бльшомь еще злодї-яно, і обїєля, бдсїдївши свою кару і по-вернувши домів, стаються не тілько тяга-ромь людскости, але і нечуванымь постра-хомь для села або і всен окресности. Щоби тому злу зарадити, треба конче заведеня до-мів поправки, де бы молодой переступник через одновдїне образованє цілком змї-нився і потому по бдсїдженю кары стався честнымь і потрібным членом людскости. Дятого просимь сойм краєвий, щоби зво-лив постаратися о заложенє одновдїних до-мів поправки для малолїтних переступни-ків.

Г. Санитарній.

1. Чи не було-бы порадою, з огляду на сумні обставини санитарні нашого краю, жа-дати бже сойму, аби у ц. к. правительства зажадав утвореня факультету медичного у Львові?

Веб виборці признали, що через вели-кий брак сил лікаресних в нашом краю люди без помочи гинуть і тому смертель-ність у нас єсть застрашюча. Дятого веб виборці згодилися, щоби сойм зажадав бже ц. к. правительства безбдоложного заложеня факультету медичного у Львові.

2. Чи бже не було порадою зв тих са-мимь wzglądом жадати зорганізованя лучшом службы санитарної в нашом краю, а іменно на провинції, і чи бы не жадати, щоби правительством переведенє того цілкомь спра-ведливого постулату нашого прийало на себе, позаякь в той справі інтересована єсть ціла держава?

Виборці без вынми просили посла той постулати в сойм тїмь заступати, бо то вже крайній час вбже вгляд зарадити злomu.

3. Позаякь дуже много невїст наших гине при полозї, а іменно за-для горячих по-логов, а тая повстає зв неоглядности або не-умїтности повнуг, тожь може було порадо-ю зажадати, аби:

а) курс акушерії тривав що-найменше 2 роки;

б) щоби по бдбугих курсах і зложе-них іспитах вожда кандидатна аж тогдї мала право практикувати, если выкажєся, що найменше одновдїною неперерывною практи-кою при іспитугт положничьм;

в) щоби веб акушери подбали що-до своєї практики просто і безпосередно лїка-рям повнотымь;

г) щоби тї лікарї повнотї або инчі в повтї находїи-ся лїкарї були обовязані практику акушерок наглядати, а бже часу до часу вбавили их поучувати і іспитувати?

то подорожъ цѣсаря до Атинъ не має нѣякого значѣня полѣтнчагого, бо Греція выдбувши ановъ на верхъ кретенську саразу, выключила тымъ себе зъ-помежи чиннакбъ удержуючихъ мврѣ.

Якъ вже заѣздно, аровивъ бувъ регентъ Бѣломарковичъ королевѣи Наталіи въ понедѣлокъ вставу. Ему було поручено пояснити королевѣи, що айнъ регентѣи айнъ правительствѣи не ставлять королевѣи айнѣикихъ трудностей въ справѣ айнъ стрѣчи зъ сыномъ, лишь що таке розпорядженіе выходитъ просто дѣль кор. Младана яко голъ вы родивы и що айнъ застерѣгъ собѣи рѣшеніе въ сѣи справѣ. Товариство бѣлградскихъ дамъ вручало королевѣи прекрасный портретъ короля Александра въ сѣрбскихъ рамкахъ а девуатѣи бѣлградскихъ купцѣвъ пода зновъ королевѣи минушой недѣль правѣи адресу, друковану на шовку и украшену національными барвами. Такъ само хотѣи такожъ сѣрбскіи педагога и преподаватели вручати королевѣи сими днями адресу преданости, але бѣдакъ надумалися и бѣдгнули дѣль того. Бѣлградскіи купцѣи постановили украсити той дѣмъ, котрый королевѣи мае закупити, якимъсь краснымъ памятникомъ.

Редакторъ Fаnfull-ъ Гетто оповѣдае въ свойъ газетѣ, що помершій недавно тому кардиналъ Сквіффино, звѣстній прихильникъ помяревя Ватикану зъ Квариналоми, розказувавъ ему давными часами цѣкаві рѣчи зъ ватиканской политикѣ, а мѣжъ ними такожѣ и о бдаснованъ Ватикану до Франціи въ срабъ перешкодженя сполученю Италіи. Щобы не допустити до сполученя Италіи, уложили буля папа и Гамбетта плянъ розбити Италію на три части. Гамбетта мало дбавъ о свѣтску власть папы, але перечувавъ, що Италіи приступити до союза зъ Нѣмеччаню и стане чезъ то небезпечною для Франціи; бнѣ хотѣвъ отже ослабити Италію и думавъ, що найдѣшшимъ до того средствомъ буде повалити монархію а завеста републику. Але цѣля Италіи яко република могла-бы буля зъ часомъ статися зновъ монархичною и для того треба було ей конче розбити. То буля якъ разъ точка, на котрій Гамбетта зъ папою сходилися. Мали отже заложитися три републики: півночна, середня и південна. Римъ не належавъ-бы до жаднои; яко вольне мѣсто становивъ-бы бнѣ приватну власність папы. Тѣ три републики буля-бы зовсімъ независимі одъ себе, але все така мали-бы богато сильныхъ интересовъ, отже хочъ въ кождій бувъ-бы окремый президентъ, то все таки стоятъ-бы надъ ними старшій президентъ — папа. Тамъ-ти три вибралесь-бы що кілька дѣтъ черезъ послѣдъ, а папа бувъ-бы доживненнымъ. Черезъ то три републики италіанскѣй мали-бы больше погани и силы на виѣ, якъ звычайна република, але то якъ разъ було-бы добре для Франціи, бо папа яко голова католическои церкви не выступавъ-бы нікогда противъ „найстаршои дочери дерева“, противъ Франціи.

Ливерпульська Post розпустила вѣсть, що князь чорногорскій, перебуваючи въ Петербурзі, заключивъ зъ російськимъ правительствомъ умову, після чѣмъ часть антиварского заставу въ Адриатическѣмъ моріи має бути Россіа відступлена. Чорногора мала за те одержати значну суму грошей а Россія хоче заразъ братися до роботи и зробити зъ заставу укрѣплений портъ и склады для магаринки. Вѣсть та єсть вже зъ тоя причини непомовна, щѣ після §. 29 берлинскою угодою має антиварскій портъ бути замкнений для военныхъ кораблівъ всѣхъ народівъ а въ цѣлѣй околици антиварской не вольно закладати вѣнчанъ укрѣплень. Крімъ того виконує Австрія якъ въ Антивари такъ вдовжъ цѣлого побережя чорногорского службу морекон и санитарнои полиція.

НОВИНКИ.

— Салю соимову одвіжено и украшено малюнками Родаковського, представляючими: Мойсея, Ликурія, Солону, Юстиніана, Віру, Працю, Рольниство, Торговлю, Промисль, Науку и Штукі краєні. Даліше мають бути поміщені дїла Матейки. Помість въ салі выставлено новимъ ковромъ, а для ежедневнаго прилажено двѣ трибуны по рогахъ при обычныхъ входахъ.

— Міністеръ 4-ръ Гавчы прибывъ до Бродовъ дня 8 я. ст. жовтня о 10 годий рано. Зъ двора, де повняли его староста гр. Русоцькій і директоръ гимназіи Адольфъ, удався прямо до гимназіи. Тамъ кромѣ профессоровъ дожидали его репрезентація мѣска подъ проводомъ бурмістра Витославского, духовенство обохъ обрядовъ, президентъ палаты торговельной і представителѣ всякихъ кляныхъ корпорацій. Оглянувши докладно воѣ клясы гимназіи і высказавши директорови своє вдоволенѣ, удався міністеръ до бурсы христіанської, потѣмъ до школы жидовской, а вкѣнци до школы женьской. Потѣмъ міністеръ дававъ аудіенціи въ старостѣвъ, а по аудіенціяхъ сѣдавъ у старосты. На сѣданѣо були мѣжъ инчима: крил. о. Лотоцькій і инспекторъ краевый п. Левицкій.

— **Потверждение конфискации.** Красный судъ карный въ Краковѣ яко правосой, орѣкъ на внесеніе прокураторіи державной, що друкowane писъмо: Do Jego Eksceleencji hr. Kazimierza Badeniego, o. k. p. namiestnika we Lwowie, wydane nakłademъ Вл. Плоцкого, бущного маршалка горяицкой рады повѣтовой, мѣститъ въ собѣ знамена провинны зъ §. 300 зак. кар., отже розшириванье того писъма зaborонено.

— Фондація бар. Гирша. Сими днями покінчилися переговори з австрійським урядом про призначення фондації бар. Гирша на 6 мільйонів згр. а. в. Одноручником бар. Гирша перед властями був адвокат віденської д-ри Іолі, а

дѣя 6 жовтня уложено статути, котрі сталися вже правосильними. Фондація называєсь: „Фондація бар. Гирша для ширена просвѣты народноя а для подпомагана рукодѣльництва и ролнництва въ королѣвствѣ Галичины и Володимиріи зъ князѣствомъ Краковѣмъ и князѣствомъ Буковиною“⁴. Сбидшемъ фондаци єсть Вѣденъ а капиталъ фондациный зложено въ скарбѣ державномъ. Цѣль фондаци осягаєсь: основуваньемъ шкѣлъ народныхъ и огородѣнь для дѣтѣй; подпомаганьемъ ученикѣвъ и кандидатѣвъ учительскаго званья, котрі зобовязались якєсь часло лѣтъ дѣлати яко учителя при школахъ фондациныхъ; удѣлюваньемъ подпомогъ для шкѣлъ, закупномъ книжокъ и реквизициѣвъ шкѣльных, а такожъ удѣлюваньемъ ообѣдѣвъ и закупномъ одежи для бѣдныхъ ученикѣвъ, одтакъ примѣщенемъ ученикѣвъ у удобныхъ ремѣсникѣвъ и господарѣвъ, а вкѣнци основуваньемъ шкѣлъ рукодѣльничихъ и фазовыхъ. Всѣ школы фондаци мають бути такъ устроєны, щобы одержали правый характеръ публичныхъ шкѣлъ. Языкомъ выкладовымъ въ Галичинѣ єсть языкъ польскій, на Буковинѣ нѣмецкій. Школы призначеніи передовѣсь для дѣтѣй жидѣвскимъ, але посли обему будинкѣвъ, будучихъ до диспозиції, мають бути такожъ приступны для дѣтѣй христїанскихъ, котрымъ має бесплатно удѣлятися наука христїанскаго религїи. На безпроцентовой позички и подпомогѣ може кураторія выдавати зъ доходѣвъ фондаци рѣчно 100.000 зр. Фондаціонныя управленя кураторія у Вѣдїи, зложена зъ 15 до 17 членѣвъ. Одного зъ членѣвъ именує правительство австрїйске, а выборъ иншихъ при першомъ выборѣ полишений фондаторовъ. Бути членомъ — не зависитъ бѣ въ вѣроисповѣданїи, все таки три четвертї части членѣвъ мусять бути жидами. Бути членомъ кураторїи єсть лишъ безплатнымъ урядомъ почетнымъ. Фондація може бути змѣненою въ двохъ случаяхъ, а то: 1) коли покажєся по що-найменше 5-лѣтній дѣяльности фондаци, що єи цѣль не може бути успешно переведеною за-для перешкодъ, якѣ ставляє само населєнє жидѣвскѣ въ Галичинѣ и Буковинѣ кураторія въ повную обовязку зъзначєннѣхъ статутами; 2) если выгычена цѣль взагалѣ за-для якихъш непередвиженныхъ случаетѣвъ не може выпоннятися. Тогдѣ фондаци, означена згаданными статутами, перестє игнгувати, а змѣняєся на нову подѣ названо: „Фондація бар. Гирша для цѣлей гуманитарныхъ и для подпомагана рукодѣльництва та ролнництва мѣжъ жидами въ Австрїи“

— Поручник Шубертъ, на котораго dokonano сей зѣвѣстный аттестатъ въ Ярославли, маевъ уже досылъ добре, бо ходитъ по комнатамъ и мае лѣтъ одну рапу на головѣ не загоню. Поручникъ Шубертъ перебувае доси въ шинталѣ въ Ярославли а сими днями мае выѣхати до Тарнова, де стоимъ другой полкъ улановъ, въ котромъ онъ служитъ.

— Даѣ нѣмцкой часопикн вѣдѣмскій — Wiener Allgem. Zeitung въ ч. 3414. и Deutsche Zeitung въ ч. 6383. обговорили въ статьяхъ недавний нѣбѣ-то социалистичный процесъ Вислюха и академич-ной молодежи. Обѣ статьѣ мѣстятъ въ себѣ дужѣ цѣкаві уступы не только о самѣмъ процесѣ, але и взагалѣ о ситуациі въ Галичійн по выборахъ (о ревизіяхъ, визначеняхъ и т. д.), але, на жалѣ, статей тыхъ повтори́ти у Львовѣ годѣ, бо звѣст-но, що львѣвскій ц. к. прокураторъ н. Кіртльеръ не глядитъ на то, чи яку статью пусти́ла проку-раторія у Вѣдн, Празѣ и Краковѣ, а безпечно́до конфискуе все, що только мѣстятъ въ себѣ яку-небудь, хочъ-бы найлѣпшу критику нинѣшнихъ односудъ въ державѣ и краю.

— Въ копальных въ Коломыйщинѣ показуются по-разъ нові скрбы землі. Въ копальных угля въ Мышинѣ сѣлка Щепановского и Грєвого до-копала красныхъ кокалодов угля. Подземну штольно, сподучающую шобы, вже выкончено и почалася експлуатация. Въ Слободѣ рунтурскій показалася нафта на копальных теренѣ Е.и. рда Горосевича, въ глубинѣ 200 м. Верченя підняла нова сѣлка. Рівножє Феликс Винценцъ за-кладає два нові шобы.

— Новый уряд почтовый отворясь зъ днѣмъ 16 и. ст. жовтня с. р. въ селѣ Кѣньска уліцѣ, пов. ярославского. Сей урядъ почтовый буде удержжувати звязъ мѣжъ Обываюа зъ Тарногородомъ при помощи три разы тыжднево курсуючихъ ѣздъ посланцевыхъ. Обсягъ дорученъ сего уряду почтового обмежений сразу лишь на Кѣньску уліцѣ.

— Шестий з'їздъ одпоручикѣвъ кружкѣвъ рѣльничихъ у Львовѣ назначено на вчера. По богослуженію въ лат. катедрѣ збѣралися одпоручики въ сали ратушевой. (Рада мѣста Львова не тільки удѣляла салѣ, але и призначила 400 зр. на сей з'їздъ.)

большо одпоручниківъ прибуло на зѣздѣ, годѣ на певно знати, бо кожда газета польска подає и-звѣстїе. Зѣ поименого спасу видко, що прибуло всего 76 делегатѣвъ зѣ 41 повѣтобѣ, по большій части зѣ заходнои Галичини. На зобранные прибулї: маршалко г-р. Тарновскій, президентъ Львова п. Мохнацкій, архїеп. Моравскій и Исаковичи, еп. Пузина, бар. Йорншакъ и др. Зборы открывѣ преествѣ Бол. Августинковичъ, потѣмъ въ имени мѣста президентъ Мохнацкій, обоюда въ имени товариства педагогичного инсп. Меч. Барановскій. Потому почалися парады и тревали до години 1½, зѣ полудня, коли то перервано ихъ до години 4-ои. Зѣ ратуша удалися всѣ на открытыя выставы на Стрѣльници. Въ выставѣ, приготова-ній нарочно на зѣздѣ одпоручниківъ кружкѣвъ, взяло участѣ колькадесять выставцѣвъ машинъ стрѣльничихъ, выробѣвъ ткацкихъ и т. д. На Стрѣльници пригавала музика „Гармонїя“. По-полудни по 4-ой год. почалися зновѣ пара-ды въ ратуши и тревали до 7-ои. Зѣ ра-туша пѣшли зобранны до гимнастичного то-вариства „Сокѣлѣ“. Тамъ повитавъ ихъ пре-зѣдѣ д-ръ Ж. Крувчинскій, въ галерїи пригавала „Гармонїя“, а до 60 гимнастикѣвъ продукувалосѣ. По 8-мой годинѣ удалися гостѣ до мѣского кас-на и тутъ до 800 особѣвъ засѣхо коло столѣвъ до вечерѣ. Тоасты подносили паны и селяне, по-польски и по руски. Въ аттрактахъ пригавала „Гармонїя“ и спѣвавъ хоръ товариства „Скалы“ пѣсѣвъ польскїи и рускїи. Вечера потягнулася до 10½, въ ночи. Сегодня рано одбувалися дальшїи парады въ ратуши; а год. 3-ой зѣ полудня продукуваласѣ огнена сторожа въ ратуши, потѣмъ ма-

ла наступити проба пожежна на Стрільниці з огнетривалими дахами інженерів. Лишевчанин Удерський, а опісля львівський предметів між членів кружків рільників. Вечером нині буде дане для з'їзду в театр гр. Скарка представлення Kościuszko pod Racławicami — штука польсько патріотична. Завтра рано знов обдубатись будуть наради від ратуши, а в полудне — прогулянка до Дублиня.

— Кааомъ карболовымъ обливъ хтосъ невѣдомый
вчера мѣжь годъ 7 а 8-ю вечеромъ панну Ванду
X, драматичну артистку польскаго театру, коли
зъ Кракѣвскаго переходила на площадь *Castrium*.
На счастье панна X., зачувиши вонъ кавсу, закрыла
лице руками, то пошарено їй только шию и
грудь. Хто допустився того чину, панна X. не
може сказати, та й не вѣдомо, чи се бувъ замахъ
злочинца, чи мстѣ лична.

— 58-й полк пехоты мае зь днём 1 падолюта опустити Коломыю а перенестися до Станислава. Рада мѣста Коломыѣ ухвалила выслати бдпоручникѣв до команды корпусу, щоби просили о прислане до мѣста нячого гарнизону.

— Въ **громадѣ Наагараѳацѣ**, въ повѣтъ скалатскѣмъ, запланували, видко, якбсь великій роздори мѣжъ тамошними парохомъ о. Лукою Лиховичемъ зъ парохіянами, коли — якъ доноситъ наѣбшій Куг-
jer Lwowski — не только выѣздить туды сими днями комисія духовна на слѣдство, але ще громада хоче вносити до сойму а евантуально и до рады державной петицію въ той справѣ. Може комисія удасться такъ полагодити роздори, що до петицій не прииде.

— Омерзѣло жити Александрови Вільманови, 19-літньому челядникови шевському у Львові, бо хоч уже разъ торі́къ пробовав позбавитись життя, заживши отру́б, вчора стрѣлив до себе зъ пістоля, але зновъ не погибъ, бо куля загрузла въ голову надъ правую скранку. Несчастного одвезено до шпиталю, де вже торі́къ лічено его дъ отру́б.

— Директорам публичного краєвого складу на збіжжя і спиритусу у Львові іменованій Ксаверій Порцелі, досі директору банку рільничого.

— А-в Ляйдедорф, збѣдний психіатр, номеръ вчера въ Обердеблингъ. Пѣдъ наглядомъ д-ра Ляйдедорфа бувъ, якъ вѣдомо, князь Сулковскій.

— Ректоръ лѣвѣвской политехники повѣдомляе, что выставка работъ рисунковыхъ слушателей лѣвѣвской политехники отворена въ сали рисунковѣ V (на I поверсѣ) той школы бѣ 8 до 14 с. м. щедено бѣ год. 10-той до 5-той.

Надѣслане.
ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вилычилась простымъ средствомъ одъ 23-лѣтної глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того средства по нѣмецки переслати даромъ всемъ бажающимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Соймъ краєвый.

Перша сесія нового сойму почалася сьогодні рано богослуженнями въ архикатедральній церкві св Юра и въ латинській катедрі.

Въ церкви св. Юра о год. 10½ рано по-
чавъ ВПресвяцъ митрополитъ Сильвестеръ
архирейскую службу Богу въ содуже-
ню крылошаъ оо. Сынгалевича, Петрушевча,
Влѣцкова, Пакижа и Комарницкого, вице-
ректора о. Мѣлнвицкого, катедральныхъ со-
трудниковъ оо. Грушка и Филиповского а при-
дѣств о. д-ва Машеювского и питомца.

Пѣдчасъ богослуженія спѣвавъ хоръ пѣ-
томцѣвъ.

Въ лавкахъ по правѣмъ боцѣ церкви за-
няли мѣста наши послы: д-ръ Антоневицъ, Ба-
рабашъ, о. Гаморакъ, Герасимовичъ, Гурикъ,
д-ръ Король, д-ръ Окуневскій, Охримовичъ,
сов. Рожанковский, Романчукъ, д-ръ Савчукъ,
о. Стърко, о. Стяньскій, Телишевскій, а та-
кожь о. Татъ Ковальскій.

Церковь була доволі заповнена вірними. В катедрі латинській почалося богослуження о год. 11-тій. Богослуження бдиравив архієпископ Моравскій въ сослуженю трьохъ священникѣвъ. Въ костелъ вромѣ послѣвъ було значне число польское аристократіи, переважно женщинъ. На хорахъ одспівало галицке товариство музичне разомъ зъ оркестрою службу Божу композиціи Г. Ярецкого и инші твори музичні.

На ратуши и будынку соймовомъ вывѣшено хоругви о народныхъ краскахъ. Передъ будынкомъ соймовымъ дожидала прибывшихъ послѣвъ музика „Гармонія“.

По богосудженію явились послы въ до-
сытъ повѣсть числѣ въ сали а галерія заня-
ла дуже численна публика. По 12 год. явие-
ся и намѣстникъ въ двомѣ урядниками въ
сали а незадовога бѣтъкъ наступилъ и бѣтъ-
къ новои сесіи. Намѣстникъ гр. Бадені повѣ-
домѣвъ насампередъ палату, что цѣсарь вме-
нувавъ маршалкомъ сойму вравоуго гр. Тар-
новского а вицемаршалкомъ Виреоз. митроп.
Сильвестра Сембратовича и одобравъ бѣтъкъ
бѣтъ маршалка посольске причененъ а обѣда
промовѣвъ до него: Духъ вырозумѣвъ а згодн,
трудолюбивости и ревности въ якомъ Ты вѣвъ
наряды въ соймѣ вже попередѣйшихъ сесій
згѣдѣвала Тобѣ загалъне признавъ и поважа-
нъе; желаю Тобѣ и тедѣрь того признавъ а
въ мови стороны заявляю, что я готовъ заведе-
ти и буду пѣдпирати Твои змаганя.

Маршалков заняв опосла місце въ президіи и покликавши на тымчасовыхъ секретарѣвъ наймолодшихъ въкомъ пословъ Адама Сиджевича, В. Водяцкогo, Ковет. Телишевскаго и Волод. Козловскаго, бдарывъ заставляе довожно протогово, въ котрой зазначае, що тепершій соймъ збираеся на наарады по 30-лѣтньому періодѣ соймованъ работы а билиае за той часъ выказуе значный поступъ якъ по́дъ взглядамоу національнѣмъ, такъ и економичнѣмъ. Далше вычисляетъ мар-

шаловь роботы якими соймь буде займатися и що придатливь выдвѣтъ краввий, а лишь ко-
нечностею буть змуньшенъ пбдышати буд-
жестею черезь додатокъ 1 кр. до податковъ.
Сю часть бесѣды вытолковивъ маршалокъ по-
польскъ а отбавкъ промовивъ по руски: Оста-
вѣсь менѣе что повинати русскихъ пш. послѣвъ и
высказати надѣю, що будемо всѣ въ згодѣ и
миръ безъ взгляду на народность и политич-
ныя погляды працуюти для добра краю.

По маршалку промовивъ намѣстникъ и насампередъ зазначивъ, що самъ о собѣ не буде говорити, бо вінъ не змѣнявъ и приступаючи бѣдакъ до дальшої рѣчи говорить намѣстникъ о дѣяльностѣ правительства. Насампередъ загадавъ про справу проінаціюну и зазначивъ, що всѣ управлений ще зъ кѣнцемъ сего року дѣстануть свои вырѣки а вже дня 2 сѣчня 1890 р. будуть могли дѣбрати свои касситали. Справа емсїа заагодожена шасїяво. Переходячи на поле шебляництва заявивъ намѣстникъ, що рада шк. кр. уважає за рѣше потрібну закладаю новї семинаріи учительскї и гимназіи, що паралельки при гимназіяхъ показались негодобніи, що треба буде молодѣжь звертати на инше поле, що деякі будучи шкодїи якъ въ Перемишлї, Краковѣ и Львовѣ будуть ставитися в т. д. На послѣдокъ заявивъ намѣстникъ, що въ наслѣдокъ розпорѣдження цѣсарского зъ 6 с. м. постановило центральне правительство въ виду грозячої краєви нашоу нужды въ наслѣдокъ неурожавъ дати для Галичини 300.000 зр. беззворотниою запомоги а 600.000 зр. запомоги, за котру край має заручити.

По сѣмъ наступило оправдженіе выборовъ, но занимъ ще до того пришло, зажадавъ пос. Гурникъ голосу и ставивъ нагле внесенные, чтобы въ виду грозныхъ нужды въ краю, соймъ занявъ чимъ скорше сею справкою и выбравъ до того окрему комисію азъ 15 членовъ. Маршалковъ завернувъ увагу посла на то, що внесенье се можна буде поставити доперва коля палата уконсегтуеуся. По сѣмъ наступило оправдженіе выборовъ.

При справедливую выборахъ въ Сам-
бурского округа (пос. Баранского), въ Бор-
щевского (пос. М. Борковского) и въ Заѣщан-
скаго (пос. Хамца) пришлось было до дже
оживленой дебаты, котру за каждый разъ вы-
кликалы русскі послы и домагалися одложе-
ня верификацій, чтобы можна добре акты вы-
борѣй переплгднуть. Въ русскихъ пословъ за-
бирали голосъ: сов. Рожанковский, о.
Сѣчинскій, дръ Антоновичъ, пром.
Романчукъ и дръ Савчакъ. Особливо
оживлена была дебата при верификаціи выбо-
ру пос. Хамца. Пос. Сѣчинскій жаждаетъ,
чтобы верификацію сего выбору конце одло-
жить, бо заѣщанскій староста допускался страш-
ныхъ надужти а треба, чтобы то вседѣшпо
до вѣдомости начальника краю. Пос. Анто-
новичъ вказывъ на то, що то першій разъ
практикуея въ сейтъ, что выборѣ, противъ
котрого внесено протестъ, спряджуся заразъ
въ самѣхъ початку. Ничо не помогло; коли
присутлено до голосованя, принято сей вы-
борѣ, хочъ въ Русинами голосувала дѣла поль-
ска лѣвця а навѣтъ часть центра. Характе-
ристичнымъ було, що мазурскі послы селяне
не голосували авѣ за ані противъ выбору,
и въ загалъ вадко, що онѣ держалися пасив-
но и якъ-бы якось недовѣрливо.

Вчера вечеромъ ѡдбули, о кѣлько намъ
звѣстно, засѣдая два клюбы — клюбъ рус-
скій и клюбъ лѣвицы польской.

Русский клубъ ще не уководствува-
ся, покаякъ вчера не було ще вѣсѣхъ послѣдѣ.
Доверъ вниѣ явилася вѣѣ, вѣрбѣ о. Манди-
чевскаго, котрый вездужа в мабуѣ не скоро
привѣ. (Проевѣ. еп. Пелехѣ оправдѣ теле-
графичѣ свою недрѣствѣть передѣ маршал-
комѣ.) Сама двѣма наступѣть ухвала регуля-
мну рускаго клубу а бѣтакѣ в клубѣ уковод-
ствуѣся.

Клубъ лѣвицъ ухваливъ регуляиный въ 9 точекъ, а потомъ уеинституговавъ. Презе-
сентъ выбрано одоголосно Газизера, заступ-
никами его д-ра Вайгля и д-ра Гросса, а се-
кретарями д-ра Гольдмана и Албина Рай-
сего. Бюро се, разомъ въ послама Романова-
чемъ и Щепановскимъ, буде творити комаси
парляментарий. Подъ конецъ клубъ обговору-
вавъ справы выборовъ до комаси и раздѣлу
праць.

Телеграммы „Дъла“

ВѢДЕНЬ 10 жовтня. Кн. Фердинандъ Кобургскій приѣхавъ тутъ вчера инкогнито и по парадѣ зъ Начевищемъ поѣхавъ до Ебен-таля. Розійшлась поголоска, що князь задумаєвъ женитися.

Берлинъ 10 жовтня. Царь приѣде вже напевно завтра до Берлина. Войско буде творити шпалирь одъ дворця ажъ до російської амбасады.

Петербургъ 10 жовтня. Має тутъ бути утворена постійна агентура чорногорска. На Кавказъ має бути артилерія значно збільшена.

Римъ 10 жовтня. Завтра має бути підписаний договіръ Россіи зъ Вагиканомъ а папа заміненує ѳдагъ пять єпископѳвъ для Россіи.

Бѣлградъ 10 жовтня. Королева устроюєсь тутъ на постійне проживанье; до порозумѣня ще не прийшло а переговори ведуться знову.

Софія 10 жовтня. Кн. Фердинандъ вы-
давъ манифестъ до народу, въ котро́мъ зая-
вляє, що ви́зважає на двѣ недѣлѣ за границу
и именує Стамболова на той часъ регентомъ.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктоѡв.

8. л. жовтня 1889.

Львѡв: Пшеница 7-75 до 8-25, жито 6-70 до 7-15, ячмѣнь 6— до 8—, овесъ 6-60 до 6-75, горохъ 6— до 9—, вика 5-15 до 5-50, рѣпакъ 15-50 до 16-50, лянѣнка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль 6-20 до 6-45, зр. за 56 килѡ въ Львѡвѣ, оковита за 10.000 литрѡвъ 11,25 до 11-75 зр.

Тернопѡль: Пшеница 7-50 до 8-05, жито 6-30 до 6-75, ячмѣнь 6— до 7-50, овесъ 6— до —, горохъ 6— до 9—, вика 4-80 до 5-25, рѣпакъ 16— до 16-30, лянѣнка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подолючска: Пшеница 7-50 до 8—, жито 6-25 до 6-70, ячмѣнь 6— до 7-50, овесъ 5-50 до 5-90, горохъ 6— до 9—, вика — до —, рѣпакъ 15— до 16—, лянѣнка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-85 до 8-40, жито 6-75 до 7-20, ячмѣнь 6-50 до 8—, овесъ — до —, горохъ 6-50 до 9—, вика — до —, рѣпакъ 16— до 16-50, лянѣнка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

НА ДОСЛАНИЕ.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Е. Лебедовичъ

одбувши кѡлѣкѡтну практику шпитальну яко секундарій краснаго заведения положившаго а такожъ яко секундарій и заступникъ примарія на бѣдѣлахъ недугъ хирургическихъ и внутреннихъ въ головѣмъ шпиталѣ у Львѡвѣ

осѣвъ въ Коломыи

Ордине одъ 2—4 по полудни

3151 Ринокъ дѡмъ П. Кнепера. (2—5)

Прихѡдъ Доброводы,

въ повѣтъ збаражскѡмъ, двѣ милѣ одъ Тернополя, о 126 моргахъ землѣ и трехъ церквахъ, есть до замѣны о одной церкви. Ближшій вѣсти подається подъ адресою: Е. В. Доброводы, почта Збаражъ. 3159 (2—3)

6, 4, комнаты зъ принадлежностями. Помѣстка кавалерскій. Комнату и кухню. Стайню и возвѡну вынаймася зарядъ реальности Емили Вертемиляна Браера, ул. Браерова ч. 10, въ годинахъ 9—1 и 3—6. 3089 (21—?)

Повѣдомленье

Ново отворена робѡтня суконъ жѣночыхъ у Львѡвѣ при улицѣ Доминиканской ч. 3 противъ реставрацїи п. Федоровича

Людвиги Лукашевичевои

примая всѣхъ работы суконъ жѣночыхъ въ мѣсяцѣ и на провинцїи послѣ наивѣншійшій моды въ означеннѣмъ речницѣ и по приступныхъ цѣнахъ. 3110 (5—10)

Повѣдомленье

И. ИГНАТОВИЧЪ

порука

знаменитѣ МЫЛА до мыта лица, рукъ и купелей,

бдзаченїю 10 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

МЫЛО найдобѣншѣ до голѣны бороды	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про-зрачне, мѣститъ 35% чистого глицерина, знаменито дѣлає на зашкѡрокъ 20.	25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ палыне у флашочкахъ, чистить шкѡру зъ прищѣвъ, лишайвъ, угри-ковъ, фляшка	40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	20	МЫЛО ПЬСКОВЕ, до мыта рукъ, 15 и	25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	20	МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменито чистить шкѡру зъ великихъ выкидѡвъ	50
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменито до лица и рукъ	40	МЫЛО КАРБОВЕ, дуже до-бре мыти руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидемїи, щобы охоронити одъ заразы	20
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкѡру	30	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѡхомъ уживаєся до знищеня прищѣвъ и всякого рода выкидѡвъ на шкѡрѣ	25
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся чер-езъ агуснене соку ростнѣ ароматично-живичныхъ, зна-менито	25	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до-бре уживаєся, щобы усунути зъ шкѡры выкиды и пры-щѣ	25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приємный пижмовый запахъ	30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить суверѣенно и печенье шкѡры, усуває выкиды и червонїсть зъ лица и рукъ	25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, має великїй покупъ	30	МЫЛО ФИАЛКОВЕ, приємного запаху	35
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣншѣ 40 кр. и	80	МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженя рукъ, кусникъ	10
МЫЛО зъ ПИЛЛОКЪ СОСНО-ВЫХЪ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкѡру одъ лишайвъ и выкидѡвъ	30	МЫЛО МЪЩАНЬСКЕ знаме-ните	10
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи-стить шкѡру, робить ея бѣлою и нѣжною	40	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40% чистого смолы (дѣтїю), усуває прищѣ лишай, всякїй выскипшкѡрїй, печенье нѡтъ и пар-палъ на головѣ	30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмѣлена одъ сонця, лицо робить свѣжымъ и бѣлымъ	60	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ-НОВЕ мѣститъ и чистить шкѡ-ру зъ лишайвъ, угриковъ, и т. п., кусникъ	30
МЫЛО ГИПНИЧНЕ, бдзачаєся товетостю, велми нѣжне и выключно приладжене до лица	50		
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєся, щобы зробити шкѡру на лицѣ нѣжною и бѣлою	60		
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣнитися, знаменито чи-стить шкѡру и хоронить одъ прищѣвъ	30		

2529

Набути можна у Львѡвѣ въ власнѣхъ торговлѣхъ: ул. Копер-ника ч. 3, и улицы Галицка рѡвъ Валови. Въ филиалѣхъ: въ Краковѣ Суконницъ ч. 20 и въ Черновицѣхъ Ринокъ ч. 2, а такожъ у еспѣхъ первородныхъ торговлѣхъ и антикажъ.

ИВАНЪ ЯРЖИНА

ювильеръ 3162 (1—12)

у Львѡвѣ, плѣцъ Марїацкїй (Готель Европѣйскїй)

МАГАЗИНЪ

выробѡвъ ювильерскихъ, золотыхъ и сѣрѣбныхъ,

порука значный засѡбъ выробѡвъ, бдзачающихъ-ся тревалостїю и добрымъ вкусомъ, якъ власныхъ такъ и зъ первородныхъ фабрикъ красныхъ. Выготовлює всякїй замовленя, репарацїи и замѣны.

Купує старе золото, сѣрѣло и дороге камѣне по найвысшїхъ цѣнахъ. Всякїй замовленя замѣщѣй выготовлює въ якъ найкорѡтѣйшѣмъ часѣ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

порукає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

1 а по 75 зр., 11 а по 67 зр., за 100 кил.; при замовленяхъ 50 кильогр. 3%₀, а при 100 кил. 5%₀ оуєту.

Упрашаєся подавати точно величину свѣчокъ и послѣдню стацїю зѣлѣнїцѣ, до котрой має свѣтло выслатися.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

Купую и продаю всѣякїй краєвъ и заграничїй паперы державїй, акцїи, прїоритеты, листы заставнїй, льосы, монеты и т. п. по найпрїступнѣйшїхъ условїяхъ.

Порукає для ц. к. биржи вѣденскїи выповняю подъ корѣстными усло-вїями безпрѡволочно и совѣстно. 3144

Промесы до всѣхъ тягнѣнь. Льосы такожъ на малї сплаты мѣсячнїй. (2—52)

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

у Львѡвѣ

дѡмъ банкѡвый и контора вымѣны.

Выдаєництво газеты льосованъ „НА-ДБЯ“; передплата рѡчна на провинцїи зр. 1-80.

Учитель

маючїй довшу практику глядѣть лекцїи на сѣлѣ. Науки може удѣляти до шкѡлѣ нормальныхъ и наизшихъ гимназїальныхъ. Ближша вѣдомѡсть подъ адресою: М. Ку-бѣвичъ, въ Стрию, ул. Пань-ска (Подзамче) ч. 26 въ дѡмѣ п. 3165 Гладшѡвскои. (2—?)

Еликсиръ до зубѡвъ Порошокъ и паста до зубѡвъ

ВѢР. ОО. БЕНЕДИКТИНѢВЪ

зъ монастыря von Soulas (Францїя)

Dom MAGUELONNE, Prior 2 золотїи медали: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884. *найбѡлѣйшїй бдзаченїя*

Выпущено 1373 прїорѡвъ въ рѡкъ 1879

„Щодоєно уважачи Елик-сиръ до зубѡвъ ВѢР. оо БенедиктинѢвъ въ сколѡстїи кѡлѣнохъ капель въ склїннѣхъ водѣ, тамъ-же и зѣлнѣнїє по-рохнѣнїє зубѡвъ, бо черѣзъ те надѣсь имъ бѣлого полне-ку и твердостї та вѡмѡцнѣєсь аєна и удержуєся ихъ здоровїемъ.

„Тому то робѡно наизнѣ читателѣхъ глїзденїю прї-скажу, звертаєши увагу на сѣдѣнїи и прїстѣпнїи зѣлнѣ, що єсть найбѣншїмъ оредѡствомъ цѣлющїмъ и однокѡно охороню на бѡлѣ зубѡвъ.

За 446р. 1807 106в. 1057 Croix-de-Seguer Генер. аптека. Бѡрѣскажъ. Дѣстїи можна у всѣхъ добрыхъ торговлѣхъ перуєвъ, 2765 драгѡуєрїяхъ и аптекахъ

Львѡвска Фабрика Асфальту

и улѣпшѣннѣхъ огнетрѣвалыхъ тентуръ асфальтовыхъ

по покрьваня дахѡвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, ижнїири

Львѡвѣ ул. Корытна ч. 13

порукає:

48—?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѡВЪ для изольованя мурѡвъ одъ вохкѡстї, кладемо на фундаменты въ горячѡмъ станѣ, ЕЛѢСТИЧНІЙ ИЗОПРИЛАТЫ, улѣпшѣну огнетрѣвалу асфаль-тову ТЕКТУРУ высокихъ сортѡвъ до покрьваня дахѡвъ, зѣлѣ-тѡвъ 10 метрѡвъ □ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛ-ТОВЫЙ до консерваци дахѡвъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-СКУ безводну.

Осущас асфальтомъ яко однокѣмъ средствомъ, зѣлнѣнїмъ доєи въ технїцѣ найбѡлѣе вохкї стѣны въ помѣщканяхъ. Фабрика выготовлює въ цѣлѡмъ краю своимъ людямъ покрьваня дахѡвъ огнетрѣвалу тектурѡю и ихъ репарацїи. Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранцїя 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ прїнимає Йосѣфъ Заплатальскїй.

Глядѣться

домѡвого учителя до 2 хлопцѣвъ шкѡлѣ народныхъ и до однокѣ дѣвчїны зъ 6-тои клѡсы выдѣло-вои. — Ближша вѣдомѡсть у о. Т. Кекїша въ Дуєанѡвѣ п. Янчїнѣ. 3140 (3—4)

ВРИ-

тѣвы правдїивъ швейцарскїй и ан-глїйскїй, мыльнїчки, рѡмѣнцѣ и мраморки до острѣня, мыла, 2537 пензлѣ и т. п.

порукає найдѣшевѣе

магазинъ товарѡвъ модныхъ, бѣла мужеского, товарѡвъ галїантерїи-ныхъ, выробѡвъ рукавичнїихъ парѡмерїи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ

у Львѡвѣ ул. Галицка ч. 16. Цѣннїки на жадаєне дарѡмъ.

КОЖДУ

ДИВОВИЖУ

уникає.

Нема тутъ оклїковъ, прїмѣромъ, якъ довго стане прїпасу, або що то-вары закупленїи при масѣ конкурсо-вой, печуєнїи! зацѡдуєтѣ! случайно! и т. п. Нема ту нѣво подобногѡ! бо всѣ той крїкѣ не прїдаєтъ на-лїчу, а лишь дѣлаєи треба дозвѣсти, а о томъ може Нѡво. публїка пере-свѣдѣтїєсь, коли скоро замѡвити отѣи сїрѣдѣ дешѣвъ и велми солїднїхъ товарѡвъ.

Для мужчїнъ: Цѣле убранїє зъ сукна палїйшїиої якѡстї, нової моды (судрутѣ, штаны и камїзелька), добре зрѡблене, перше 18 зр. — те-перъ зр. 10—, таке саме убранїє, першої якѡстї, перше зр. 22—, те-перъ зр. 14—, таке убранїє найпер-шої якѡстї, перше зр. 30—, теперъ зр. 18—.

Для хлопцѣвъ въ вѣцѣ 8—16 лѣтъ. Цѣле убранїє зъ сукна, доброї якѡстї, елѣантѡго фасѡну (судрутѣ штаны и камїзелька) перше зр. 15, теперъ зр. 8—, таке убранїє першої якѡстї, перше зр. 22—, теперъ зр. 12.

Для дѣтей одъ 2—10 лѣтъ: Цѣ-лїй убранї, гарно прїбранїй, перше зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, таке убра-нїє першої якѡстї перше зр. 12—, теперъ зр. 5-50, таке убранїє найпер-шої якѡстї, перше зр. 18—, теперъ зр. 8. 2965 21—25

При замовленяхъ прѡстїєсь у-кадно уважати на отѣе:

При убраняхъ для мужчїнъ прѡ-стїєсь подавати обѣмъ грудей и довготу кроку послѣ мѣры санти-метрової, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ найдокладнѣйше вѣкъ а та-кожъ краску жадаєного убраня.

Розсылаєся точно за посѣлѣтѡю або надѡслѣнїємъ гѡтѡвки.

О обливѡ увъ жатї:

що єсть тутъ наєвенїи товарѡвъ сѣмъ найлїпшїиої якѡстї и прѡдѡтѡєсь по такъ дешѣвѣмъ цѣнахъ току, що на-зѣбрався надѡтѡ великїй прїмѣсь.

Klein's

Internationalen Waaren-Exporthaus

Wien I., Kohlmesseergasse 7.

Що не подобаєся, одѣмїєсь, або звернутїєся грошѣ.

МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ П. Чапчиньского

у Львѡвѣ, ул. Галицка ч. 1.

порукає

Футра до подорожї дамскїи и мужескїи. Футра дамскїи у всѣхъ найновѣйшїхъ фасѡнахъ, именнѡ: фу-тра палѣтѡвой дамскїи на способъ мужескїй, гарный новїй фасѡнъ, дольнѡнѡвъ и рѡгундѣ.

Футра мужескїи до мѣста новїй фасѡнъ. Ковѣрїи и зарѡуєнїи дамскїи у всѣхъ можливыхъ родѡхъ. Шапочкї футрянїи дамскїи новїй фасѡнъ. Шанкї и колѡкї мужескїи баранковїи, бѡбровїи собѡлевїи. Верхїи гѡтовїи до футерѣ дамскїихъ и мужескїихъ. Матерїи у велїкѡмъ выборѣ на верхїи мужескїи и дамскїи по дѣ-нахъ фабричныхъ (найновѣйшїи вѡзрѣцѣ).

Шкѡры всякого рода поцѡдїєно и гуртовнѡ. Замовленя за надѡслѣнїємъ мѣры выготовлює совѣстно и точно. За тревалѡсть купленѡго товару ручїтѣ. Цѣны укрѣпленїи. 3111 (5—8)

Цѣннїки на жадаєне франко.

Основанїи въ рѡцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львѡвѣ, улицы Краковска число 9.

порукає:

Старїй вина угорскїи лѣвичнїи и натуральнїи вина столовїи одъ 42 кр. бут.

Знаменитїи Старкїи, Житнїевкїи, Ружъ и Аракъ де Гоа.

Старїй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

а лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнїи вина шампанскїи и правдїивїи Конянь французскїи першорѡдныхъ дѡмѡвъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 2847 82—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣннїки на жадаєне дарѡмъ и оплатнѡ.

бдзаченїи на выставѣ гїгїєнїчнѡй сѣрѣбнѣмъ медалемъ за старїи вина.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкаго

Акцїйного Банку Гипотечного

2222 168—?

купує и продає

всѣ эффекты и монеты

подъ найпрїступнѣйшими условїями.

5% Листы Гипотечнїи и 5% Листы Гип. премїованїи,

котрыхъ побѡла закона зъ дня 2 лїпня 1868 (Днов. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и наивышѡмъ постановѡю зъ д. 17 грудня 1870 р. можна ужѣвати до умѣщѡваня капїталѡвъ фѡн-довыхъ, цѣпїларныхъ, кавцїи супружескихъ войсковыхъ, на кавцїю и вѡдїа

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсѡваня зъ 10% премїєю т. є. по 110 за 100)

Всѣ прїпорученя зъ провинцїи залагоджуєтѣся безъ прѡволоки по курсѣ днѣвнѡмъ, не числѣчи нѣякою прѡвїзїи.

Вже выйшовъ

Иллюстрированный Календарь Просвѣты

на рѡкъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкѡю 55 кр.

Дѣстѡти можна въ канцѣларїи „Просвѣты“, и въ всѣхъ бѡлѣ-шнїхъ складахъ.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убѣспечѣвъ въ Празѣ.

Убѣспечайте будынки и збѡжа!

Мало такїхъ лѣтъ, щобы рѡльнїкѣ безъ великихъ ударѡвъ эле-ментарныхъ мѡгѡ докѡнѣтѣся жїтїи; а дождѣсь ихъ, якъ великимъ знищѣємъ для него єсть огонь, котрїи не лишь его будынкїи но и всю его надѡю, зѡбраннїй хлѣбъ егѡ въ кѡлѣнохъ зѡлїихъ забїрає и обѣртає въ попѣлѣ.

Такїмъ нещастїємъ прїгїєтеннїй рѡльнїкѣ цѣлѡмъ збѣдїє, на-коли днѣ не постарѣєся завчасу єще о належнѡй охорѡну для своего майна заасѣкурѡванїємъ въ рѣтельнѡмъ заведенїи.

Небезпеченїє огню, яке именнѡ въ осєнїи въ тѣсно забѡудѡва-ныхъ сѣлахъ и будынкахъ перепѡвнѣнїи всякїи запасамї єсть вели-ке и наладѣє на кожѡго правѡго господаря, дѡмѡвого о добро свое и свои роднїи, плїннїи обѡвѡзѡкъ, не лишѡти своего майна безъ асѣкурацїи.

Для господарѣвъ подѡбу охорѡну оєсноєно банкъ взаим-ныхъ убѣспечѣвъ „Славїя“, котрїй совѣстно и зарѣзъ лїквїдує шкѡды при помѡчи двѡхъ мужѣвъ довѣрїи, зъ котрыхъ одного самъ пошкѡдованнїй выбїрає, при чѣмъ „Славїя“ шкѡды въ цѣ-лости и зарѣзъ вынагорѡдує.

Въ загалѣ „Славїя“ старѣєся подавати своимъ члѣнамъ, що разѣ болѣе користѣй и зѡбѡвѡзѡвѡ свои напротивъ члѣнѡвъ якъ найсо-вѣстнѣйшїи спѡвнїи.

Предплат на „Дело“ и належитост за инсераты платни
у Львови.

Дальше предлагаю справозданые изъ стану школь народныхъ за остатый два роки школьнй и окреме справозданые изъ школьнй середныхъ въ Галичинѣ за роки 1884—1888. Ты справозданыя краевой рады школьной такоужь уже розданы пов. пл. посланы и показують докладный образъ стану публичного въ хованя въ краю.

Краева рада школьна, строго держачиса, кѣльוברныхъ ухвалъ сойму, поступае напередъ вытыченымъ напрямомъ, стараючися

зъ одной стороны закладати нові школы въ сѣбѣности указаний соймами, а въ другой, поступаючи якъ найощадливѣе, чтобы надѣ мѣру не обтяжати бюджету краєвого и не творити школъ надѣ матеріальныи силы краю и по надѣ удобныхъ учителей, якими може розпоряджати.

Краєва рада школьна борется зъ недостаткомъ одновѣднихъ кандидатовъ на посады инспекторѣвъ окружныхъ, бо люде, вказаніи на ті посады, бднкуються и не радо пріймають тѣ обовязки въ провинціальныхъ дотеперъ условіяхъ. Министерство просвѣты, признаючи тѣ трудности и идучи за заявленіемъ бажаемого сойма, предлагало палатѣ послѣдъ законъ, нормуючий становище инспекторѣвъ окружныхъ, — отже можна надѣяться, що таа справа буде неважкою швидко управилена.

Починае бднуватися и недостатокъ удобныхъ учителей. Краєва рада школьна не заливаетъ одолати въ томъ дѣлѣ до центрального правительства, бо побольшеніе числа семинарій станесе необязкою доконечнымъ.

Высшіи цифри въ бюджетѣ школьнѣмъ на рѣкъ 1890 сѣтъ насѣдкомъ зростающаго числа школъ; ереквенціи, що помалу пднсяе; ухваленого соймами закона поощающаго троха долю учителей школъ народныхъ, и закона, котрымъ теперь прійдѣтъ ухвалити вынагороду катихитамъ.

Коли наші школы не сѣтъ те тѣмъ чинникомъ въ сѣбѣности нашої, якимъ мы всѣ бачити ихъ бажаемо, то звольте, панове, прійняти сего глядати не въ тѣмъ, що мовѣ-бы рада школьна не хотѣла знати своихъ обовязковъ, але въ трудностяхъ, въ якими приходится намъ боритися на каждѣмъ кроцѣ. Однакѣ пріймѣть заврѣненіе, що якъ рада школьна такъ и еи предѣлатель не спускають ані на хвилю въ ока той важкой галузи народного розвою и зъ натугою всѣхъ силъ трудяться въ интересѣ выхования люду.

Въ школахъ середнихъ, особливо въ одной части ихъ, показуеся незначайне переповненіе, переступающе въ двое число нормальне. Въ мѣру розвою школъ промысловыхъ — въ чѣмъ мѣста наші новинні брати инициативу а фонды державніи тогдѣ певно будутъ ихъ пдпирати — може дастся одвернути часть молодежи бдѣ школъ середнихъ, а се станесе безперечно зъ пожиткомъ и для краю, и для молодежи, и для переповненыхъ нинѣ школъ. Я буду старатися розвинути въ тѣмъ напрямѣ усиливши дѣяльність и число на пдбору замѣнявшихъ а на дѣлѣ публичной звичайно жертвованныхъ болѣешихъ громадъ нашихъ.

Однакѣ того средства не досыть на зведеніе числа класъ въ середнихъ школахъ до стану нормального; все же останется тае чало молодежи въ болѣешихъ школахъ, що ані директоръ не зможе огорнути своимъ окомъ напругу ихъ выхования, ані число дѣйствительныхъ учителей не буде одповѣдне числу учениковъ. Краєва рада школьна поставити незабавомъ внесеніе въ тѣмъ дѣлѣ, и я не сумѣваю, що министерство просвѣты признае правду наведеннымъ аргументамъ и въ найближшій будущности приступитъ до основанія новыхъ гимназій. Таа справа естъ для развитку нашихъ школъ середнихъ ваги первостепенной. Во твореніи т. зв. паралельно утрудняе директоръи належити сповняваніе обовязковъ, а фальшиве одношеніе числа дѣйствительныхъ учителей до числа суплентѣвъ надѣбно эле впливає на результаты науки. Кромѣ того не стае суплентѣвъ, а се принисую я тѣмъ обставинамъ, що молоді люде, знеохочені довгимъ дождиваніемъ стаюи посады, не бддуются тому званію въ такой сѣбѣности, якъ сего вымагають краєвіи односныи. Причину недостаточного поступу въ науцѣ языка нѣмецкого а добачую по части въ трудности присвоєнія собѣ языка, въ якомъ не бдбуваеся наука, однакѣ думаю, що одповѣднѣе система, о котру старается рада школьна, и выривавшій учитель — зможеть зъ часомъ зарадити тому печукому недостатку. Въ справѣ будинковъ гимназійальныхъ поступили мы колька кроковъ упередѣ, а именно: у Львовѣ будуется гимназія державна и зъ початкомъ року школьного буде склченена; въ Краковѣ ведуться переговоры зъ институціями фанасовыми, котрі хотѣть пднаться будовы за рѣчныи чинше, що покрывае-бы процентъ разомъ зъ амортизаціою; такъ у Краковѣ можна-бы мати два дома на умѣщеніе школы реальнои и одной гимназійи. Въ Перемышлѣ возмесе правительство якъ выскорше до будовы гимназійи. Кромѣ того заряджено рѣзній болѣе чин меншій одновы або улучшеніе, а то або на пдставѣ мого наочного пересвѣдченія, якъ у с. Анны въ Краковѣ и въ Стрыю, або черезъ инспекторѣвъ краєвыхъ, якъ въ Вадовичахъ и Тернополи.

Краєва рада школьна приеднала собѣ мнущаго року школьного цѣлу громаду профессорѣвъ университетскихъ, котрі въ глубокомъ почутіи обовязку, зъ незначайною доброю охотою и ревностію, пднисяеся тяжкой задачі проводить испытамъ зрѣлости. Зъ сего нагоды ті панове профессора предложили магистратурѣ школьной богато цѣнныхъ, практичныхъ по части и глубокихъ увагъ, зъ котрыхъ рада школьна не захаета покористатися, а зъ другой стороны зарядженіе то звело певну дуже бажану звязъ между учителями школъ середнихъ а профессорами университетѣвъ нашихъ. Зъ сего мѣсяца выказую тѣмъ панамъ въ имени рады школьной сердечну подяку.

Переходячи до тяжкой а важной справы пропинаціонной, мушу зъ удовольствіемъ зазначити, що, дякуючи помощи горожанъ, котрою дирекція фонду пропинаціоннаго величаеся, и усиленному трудови органѣвъ покликаныхъ мною до той чинаости, могу нинѣ смѣло сказати, що управленіи — и ті, що выдвоялися первѣстными ореченіями, и ті, що рекламовали высшіи доходы, — всѣ одержать вырѣки до

кѣнця року, а зъ переказомъ судовымъ въ руцѣ зможеть д. 2 сѣчня 1890 р. бдбрати свои капиталы вынагороды.

Тогдѣ тутъ говорити о способѣ сѣнано-ванія и высотѣ курсу, якій дарекція бдбула за облигаціи андеманзаціонной, бо якъ разъ теперь бдбуваеся субскрипція; однакѣ менѣ ала-есть, що — зважывши высокую цѣну позикъ, яку наразѣ мы мушѣи жертвувати, и увзглядавши деякіи трудности, зъ котрыми Галичина особливо остатними роками мушѣи боротися при львованіи своихъ вальорѣвъ на торгахъ грошевыхъ по-за границями краю, — можемо собѣ легко признати, що справа емисіи, дякуючи выключившій конкуренціи, розважана чалово. Заразомъ могу зъ натискомъ пднестити рѣчь важну и для краю и для его кредиту, що цѣна, котру дирекція бдбуе зъ арендѣ пропинаціонныхъ, щедро покрывае тую суму, яку сойма торбѣ на тую цѣль прелиминуваетъ, яко потребну на одоценованіе и умореніе выпущенного капитала.

Тяжкій зъ кождого погляду рѣкъ сей для рѣшывшѣвъ — не уйшовъ уваги правительствѣ. Нужда, выступаюча вже нинѣ грозою въ декотрыхъ повѣтахъ, и то якъ-разъ може въ найбодороднѣйшихъ, спонукала мене, поробити зачасу потребній кроки для ратуны господарствѣвъ селянскихъ. Дати зарѣчку и заперенити засѣвы — то средства найважнѣйшій, и що до нихъ я порозумѣеся въ выдѣлѣ краєвомъ. Саме нинѣ могу зъ пріятностію повѣдомити Выс. Палату, що маемо зновъ новый доказъ той правды бдѣвской, и, коли только иде о добро нашего краю, не вычерпано ласки Найвыс. Пана. Послѣ телеграмы бдѣ п. президента министровъ нинѣ Дневникъ законѣвъ державныхъ оловѣе цѣсарке розпорядженіе правительству, щобъ оно удѣлило околониці Галичины, потерѣвшій бдѣ нещастія невразно, 300.000 злр. беззворотной заемоги, а 600.000 злр. безпроцентной позикѣ, за порукою фонду краєвого, сиплату въ шѣстьохъ рѣчныхъ ратахъ почавши бдѣ 1 сѣчня 1892 р. (Олѣеки).

Сихъ сумъ певно не выстане на заспокоєніе тѣхъ потребъ, зъ якими особливо на весну прійдѣтъ намъ боритися. Не сумѣваю, що Выс. Палата, по примѣру монарха, также отворитъ выдѣловъ краєвому кредиту, якій покажеться ще потребнымъ, а внесеніе въ тѣмъ дѣлѣ мушу очевидно полишати разумно выдѣлу краєвого чи инициативѣвъ посольской.

Теперь оставѣе менѣ, побажати Вамъ, пов. панове, чтобы розпочали свои труды въ сѣй новій каденціи пдѣ оклякомъ згоды, вырозумѣлости та посольского довѣрія, и просити Васъ, чтобы зволити видѣти въ менѣ все вѣрнѣе дорадины, печаливого та равного сподобити и разомъ зъ Вами край сей любячого горожанина. (Конѣцъ буде.)

Справы краєвіи.

[Наглядъ выдѣлу краєвого надѣ господарствомъ що до маестку громадѣ и повѣтѣ. — Ваги и мѣры на торгахъ и ярмаркахъ.]

Въ справѣ о зачѣ бдѣ 1 лияня 1888 до кѣнця червня 1889 подае выдѣлу краєвий дати, дотыкаючий господарствѣвъ громадскими и повѣтовыми фондами. Въ тѣмъ часѣ державѣ выдѣлу краєвий въ належитой евиденціи справы ухвалюванія бюджетѣвъ, присисуванія громадскихъ додатковъ до податковъ, сисисуванія инвентарѣвъ и справдыванія громадскихъ рахункѣвъ при участіи делегатѣвъ радѣ повѣтовыхъ.

Въ деякихъ случаяхъ мушѣи выдѣлу краєвий выступати активно, а то або длатого, що узначавъ силы выдѣловъ повѣтовыхъ за слабой або на прошеніе самыхъ выдѣловъ повѣтовыхъ. Зъ першюи причины выславъ выдѣлу краєвий комисію до выдѣловъ повѣтовыхъ въ Калущи, Подгайцахъ, Снятинѣ и Турцѣ, котра мала розслѣдити сумѣвы и неправильности въ деякихъ рахункахъ и завести тамъ одповѣдній ладъ. На прошеніе выдѣловъ повѣтовыхъ въ Коломыи, Новѣмъ Санчи, Золочевѣ и Збаражѣ перевѣвъ выдѣлу краєвий люстраціи громадскихъ господарствѣвъ въ Коломыи, Новѣмъ Санчи, Старѣмъ Санчи, Пивничѣи, Золочевѣ и Черниховцахъ а де выкрывъ неправильности або надѣжжия, постарався сейчасъ ихъ усунути. На прошеніе выдѣловъ повѣтовыхъ въ Чешановѣ и Стрыю перевѣвъ выдѣлу краєвий люстраціи всѣхъ фондѣвъ тѣхъ повѣтовъ и пересвѣдченіе, що веденіе рахункѣвъ и книгъ кассовыхъ естъ всюды зовсѣмъ одповѣдно. На жаданіе выдѣлу повѣтового въ Доляни перевѣвъ выдѣлу краєвий люстраціи фондѣвъ громадскихъ и шконтру касы въ мѣстѣ Доляни и бддавъ результатъ той люстраціи тамошному выдѣлову повѣтовому для выданія рѣшенія. На прошеніе зверхностей громадскихъ въ Подгайцахъ и Тарнобжегу удѣлено имѣ инжинерскою помощію за-дла регуляціи улацѣ и одновѣднои инструкціи до бдбуванія зниченныхъ огнемъ домѣвъ.

Що-до двохъ радѣ громадскихъ, а именно въ Ярославѣ и Жовквѣ, мушѣи выдѣлу краєвий поставити внесеніе на розважаніе. Въ Ярославѣ зарядивъ бдѣ на внесеніе тамошного выдѣлу повѣтового люстраціи господарствѣвъ мѣского и шконтру касы громадскихъ фондѣвъ. Результатъ того дождженія удѣлено намѣстництву зъ внесеніемъ на розважаніе. Намѣстництво розважало дѣйствію тую раду и установило зарядѣ громадѣ въ особѣ ц. к. комисаря Павляковского. Такъ само и въ Жовквѣ перевѣвъ выдѣлу краєвий на внесеніе тамошного выдѣлу повѣтового ще въ р. 1887 люстраціи рахункѣвъ що-до громадскихъ фондѣвъ. Результатъ еи бдѣвъ дуже некористный, бо показавъся дуже великій неперядокъ и надѣжжия спроваженій небажостею такъ самой рады якъ и зверхности еи. Въ насѣдкомъ того бдѣеся выдѣлу краєвий ще въ р. 1887 до намѣстництва зъ внесеніемъ на розважаніе ра-

ды громадской, але розважаніе то зъ причины, що тогдѣ якъ разъ переводились выборы, заряджено доперва теперь и поручено управу громадѣ ц. к. концисатови намѣстництва Чермакови.

Комитетъ краковскаго товариства рѣбничого звернувъ увагу выдѣлу краєвого на бракъ одновѣдныхъ мѣръ и вагъ въ мѣсяцахъ публичныхъ тамъ, де бдбуваються ярмарки и торги на худобу. Намѣ селяннѣи продае и купуа худобу „на око“ а не могути тѣмъ способомъ докладно оцѣнити еи вартости, терпятъ часто значній страты. Щобы тому запобѣтити радитъ комитетъ товариства рѣбничого завети обовязково ваги на худобу въ мѣсяцахъ, въ котрыхъ бдбуваються торги и ярмарки, що можна тѣмъ лекше перевести, позаякѣ обѣла §. 27 зак. гром. належитъ наглядѣ полиційный надѣ мѣрами, вагами и торгами до власного объема дѣлани громадѣ, котрой зновъ бдданный естъ контроли выдѣловъ повѣтовыхъ.

Въ насѣдкомъ того предложена дѣяеся выдѣлу краєвий до всѣхъ выдѣловъ повѣтовыхъ а также до Товариства господарского у Львовѣ, дирекціи высшихъ школъ рѣбничихъ въ Дублянахъ, дирекціи школы ветеринарской у Львовѣ, Товариства ветеринарского у Львовѣ и референта ветеринарія въ намѣстництвѣ д-ра Лвггнѣи зъ лавозваніемъ, чтобы высказали свою опинію въ тѣй справѣ. Згаданій чотари фаховій институціи якъ также и референтъ ветеринарскій при намѣстництвѣ заявляеся згдѣно за заведеніемъ публичныхъ вагъ до важней худобы на торгахъ и ярмаркахъ и за установленіемъ за то дрѣбной оплатѣ бдѣ въ интересованныхъ сторѣнѣ. Референтъ намѣстництва прокутъ не брати окремюи оплатѣ за вагу, лишь болѣешену оплатѣ за мячѣре на торѣ, въ котрой мѣстѣи-бы-еи вже и оплатѣ за вагу. Онъ залучивъ также выдѣловъ краєвому прокутъ торгового регулявану, якій выготвляе и мае завести намѣстництво. Позаякѣ въ справѣ тѣй переважна часть выдѣловъ повѣтовыхъ не внесла до выдѣлу краєвого нѣякого заявленія, длатого выдѣлу краєвий не ставитъ въ тѣмъ предметѣ на теперь ще нѣякого законодательного внесенія.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Турчаньского.

[Въ справѣ недалекихъ выборовъ до рады повѣтовой.]

Якійсь дописуватель зъ Турки U. W. M. умѣстивъ въ Przegląd-ѣ дописъ, о котрой ч. Редакція „Дѣла“ згадуе въ ч. 213. Въ тѣй дописѣ п. U. W. M. упоминае Русинѣвъ турчаньскихъ до умѣренія, до згоды при предстоичихъ выборахъ до турецкой рады повѣтовой, а зъ кѣнцевого уступу еи дописи видко, що п. дописуватель — честна христианска душа, бо каже зъ емоціою: „Въ руцѣ се Бога, а Богъ хоче певно терпѣмоствѣи а згоды“. Нѣчо бы то, разумѣеся, алого не було, ба оно и естъ дуже честно: упоминати до згоды, годити, бо такъ дѣйствію научае вѣра наша христианска, — але п. дописуватель Przegląd-у певне зъ неспѣдѣности бдасовнѣи турецкихъ — бо о злу волю его не посудую — кладѣ Русинѣвъ турецкихъ вѣкомъ, а Поляковъ ягнѣтѣкомъ, коли тымчасомъ, прилаштуеся тому всему бдасше, такъ sine ira et studio, оно выгладѣе цѣлкомъ иначе, бо на вѣдворѣтъ. Якъ кажу, красна рѣчь — годити, але не красна рѣчь харамана комуеъ пускати и дурити свѣтъ. А ну но занавѣзуюмо троха, такъ безосторожно, агадаву дописѣ п. U. W. M.

Въ дописѣ кажеться, що до недавна була велика незгода между Русинами а Поляками въ турчаньскомъ повѣтѣ. Тоя гадка не естъ дѣлѣе самѣ дописуватель. Такъ бесѣдуе въ всюды а и самѣ ексцелленціи п. намѣстникъ выразно мовили до депутации, котра ѣздила въ грудни 1887 р., чтобы жидѣвску раду повѣтову въ Турцѣ розважати, такъ: „А ci niezgodliwi Rusini w Turczańskim powiecie... Але же люде добріи! спытайтеся: яка тота незгода була а може ще и естъ? що за причина той яковсѣ великой незгоды? тай коли т. т. Русины зъ Поляками ту въ повѣтѣ за чубы водяться? Тота голосна, дуже криклива незгода мала-бы дуже интензивно оказуватися нѣбы при тѣхъ нещастливыхъ выборахъ до рады державной, до сойма, до рады повѣтовой и до радѣ громадскихъ, бо по-за тіи выборы незгоды нѣякой ту у насъ не було и нема, чтобы Поляки мали поводѣ жалуватися. Теперь же прадивѣеся незгодѣ при тѣхъ всѣлянихъ выборахъ.“

Новѣйшими часами, бдѣ коли Русины въ турчаньскомъ повѣтѣ троха провинилися зъ просоны, а буде тому 10—12 лѣтъ, выбрано до рады державной два разы, а тогды хотѣли Русины своего а Поляки своего кандидата переперти. При тѣхъ выборахъ велася Русины цѣлкомъ ласдно, въ границѣхъ права, и то ажъ занадто. Интеллигенція руска представляла селянамъ, кого нѣтъ выпадае на посла выбрати, чтобы ихъ интересѣвъ боровавъ, але всѣ тотѣи представлѣния, всѣ тотѣи т. зв. агитациа вѣзѣея въ рамкахъ якъ наиболѣешой законности. Русины, передвиджуючи деморализацію агитацию зъ стороны польской, робили Полякамъ предложеніе, чтобы оклякати всѣхъ выборѣвъ на зараду передѣ днемъ выбору и умовитися: за кимъ займѣеся болѣешой выборѣвъ, за тѣмъ най всѣголосуютъ. Но предкладаніе тѣянихъ пропозицій выкликувало ироничній смѣхъ у турецкихъ Поляковъ, бо они вже чула въ своихъ кишенихъ графскій грошѣ. Польонія турецка готовилася до тѣхъ выборовъ дуже юрно. Грошѣ до агитациа являеся, нанята жидѣва, и то така послѣднего сорта, порозѣздалася по селахъ, голосоу купувати. Въ Турцѣ пѣятника вѣлководивна. Въ день выборовъ мѣсто мовѣ-бы горѣло. Здеморализо-

ваныхъ, на-повѣ пѣяныхъ выборѣвъ ведено мовѣ худобу на мѣсце выбору. Хоронѣ Боже показатися кому не належачому до той згодливѣи партіи въ мѣстѣ — голова не его! А niezgodliwi Русинска стояли якъ тіи сиротѣи, вытѣщували оца на тіи двогляды, а по выборѣ — въ ноги вѣзъ Турки! — чтобы рѣбра були цѣлы. Такъ, точнѣе такъ бдбувалася и выборы до сойма минувшихъ разѣвъ. Русины хотѣли все въ границѣхъ права — болѣе якъ того треба — безъ всѣянихъ одкупствѣвъ, безъ всякой деморализаціи переводити выборы и пріисли пѣяновъ Поляковъ: „Ей, дайте панове спокѣи! Та до чого тота огидна вапа агитациа доведе? Лучше не выбираймо нѣякого, пѣяномо на все, аніжъ такъ ганѣблячо мае собѣ поступати...“ Але шкѣда було той бесѣды. Грошѣ на агитацию були, отже якъ не шакѣти, коли приступавъ. Тота справа зъ феломнѣе а жидомъ же намъ въ памяти. Якъ же? чи я ту Русины турчаньскій — element niezgodliwy?

Теперь же возмѣмъ на увагу поведѣніе Русинѣвъ и Поляковъ при выборахъ до рады повѣтовой. Завамъ то щѣ въ повѣтѣ голосованіе стало, яка господарка ведѣея въ радѣ повѣтовѣи, оцанованій пачами Поляками, — но, то зъ Русинѣвъ нѣхто и ухомъ собѣ не вѣвъ о турецкой радѣ повѣтовѣи. Але якъ дѣйшло до публичной вѣдомости, въ якій то способѣ пачи розгадувалася зъ майномъ повѣтовымъ, куда то кѣрвавий грошѣи людскій иде, — якъ то декотрымъ панамъ не але дѣеся зъ кассою повѣтовой, — тогды Русины яковсѣ разухалиеся та хотѣла той отчайдушдой господарѣ хотѣ яку-таку таму положити. Правда, имѣ то до днѣсѣ-дня не удалося, и хто знае, чи коли удасться, але-жъ изъ поведѣнія Русинѣвъ при тѣй безнастанной комедіи повѣтовѣи не можна передѣ свѣтомъ голосити, що Rusini w Turczańskim powiecie — niezgodliwy element. Та прѣцѣвъ якъ чоловікъ видѣти, що другій несправедливо собѣ поступае, „злѣдѣи“ сповняе, и почне ему того перечити, абороняти або хотѣ упоминати, що то не фадно тае робити, — прѣцѣвъ того не можна назвати „niezgoda“. Та же же живий о. К. Я., котрой бузѣ выбравый Русинами, чтобы въ Поляками турецкими заключити яку угоду. Було то 1880 р. передѣ выборами до рады повѣтовой. Майже всѣ Поляки тутешного повѣту були избрани въ Турцѣ, и до нихъ сказавъ о. К. Я. въ имени всѣхъ Русинѣвъ между иншимъ такъ: „Панове! Залишѣмъ мы той неспѣрѣдній сибѣр. Знаете, що? Постаеъте вы всѣхъ 26 кандидатѣвъ до рады повѣтовой — самыхъ Поляковъ, але людеи котрі бы: 1) мали щѣру волю и зѣбѣеи трудитися для добра повѣту; 2) котрі бы не брали нѣякихъ дѣтъ за прѣвѣзъ на засѣданя рады або выдѣлу, и 3) котрі бы не рахували собѣ тѣянихъ соленыхъ дѣтъ за рѣбаного рода комисіи, котрі и самѣ законѣвъ заказуе брати, — а мы Русины будемо на тѣхъ всѣхъ голосувати.“ Чи могли-жъ Русины бутѣ вже болѣе уступчивыми? А гадаете, що то предложѣніе о. К. Я.—го въ имени Русинѣвъ було пріняте? Де тамъ! Кромѣ чотирохъ честныхъ Поляковъ — а було всѣхъ до сорокъ — сказали всѣ прочіи: Nikt nie głupi za darmo jeździł na posiedzenia albo na jakie komisje, i jeszcze do tego ze swego ekspensować. Taki niech da sobie głowę ogolić! Якъ въ турецкой радѣ повѣтовѣи черезъ цѣлый часъ истнованія той нещастливой рады газдовано, — то було все, на дѣтахъ оперте, публично оголошено въ „Дѣлѣ“, а розумѣеся, вѣкому зъ тѣхъ панѣвъ и на гадеу не прійшло уявляти за своимъ говоромъ, бо то все ясна правда. И якъ же — пѣтаю васъ людоньки честніи — то Русины длатого, що не хотѣть и не могутъ вѣзатися зъ людьми, котрі замѣстъ безинтересно дбати о добро повѣту, хотѣли неправый зыски зъ касы повѣтовой тагнати, чи длатого Русины сѣтъ niezgodliwym elementem? Д-ръ Здунѣ, Полякъ-мазурѣ, честный чоловікъ, замѣшканный въ Прѣтѣнѣи, повѣту львѣского, членъ рады повѣтовой и выдѣлу львѣского, почувши якъ то турецку раду powiatowѣи брали и берутъ соленіи дѣты за прѣвѣзъ на засѣданя, якѣ берутъ дѣты комисіи, якъ ѣдутъ примѣромъ одобрѣти 20 купѣвъ камины на повѣтовѣи дорожѣи а за то сунутъ до кашѣи 30—40 зр. дѣтъ зъ одбертои касы повѣтовой — сказавъ дословно такъ: „Ależ bójcie się panowie Boga! Jak można tak biedny powiat niszczyć! Na co wam takiej autonomii? Ta to w żadnym powiecie o czymś podobnem nie słychać! Gdzie poczucie, gdzie godność obywatelska? Czemuż o takich zdzierstwach nie doniesie kto wyżej?“ — Ба — кажу я п. Здунѣи — доноси — не знати кому!

Панѣ U. W. M., дописувателю Przegląd-у! И теперь при сѣхъ выборахъ до турецкой рады повѣтовой Русины готовѣи голосувати на marszałka и на wice-marszałka Поляка, на всѣхъ радныхъ и выдѣловыхъ Поляковъ, — только, разумѣеся, честныхъ, праведныхъ, обычаевѣтѣвъ краю — але намъ ихъ покажѣтъ! Панѣ U. W. M.! Та-жѣ ту въ радѣ повѣтовѣи о нѣяку политикѣ не иде — мы Русины о тѣмъ знаемо тай честній Поляки о тѣмъ знаютъ. Прѣцѣвъ въ турецкой радѣ повѣтовѣи, чи тамъ въ цѣлѣмъ турецкомъ повѣтѣ, нѣ Русины королевѣства руского, нѣ Поляки Польщи не поставятъ. Намъ Русинамъ не иде при радѣ повѣтовѣи о нѣяку политикѣ. Русины дотычно своихъ справъ народныхъ въ турецкой радѣ повѣтовѣи были бы цѣлкомъ задоволеніи. На шалѣдѣ турецкой рады повѣтовой естъ и руска напѣея, на печатѣ естъ также и руска напѣея, на друкахъ естъ также и рускѣи заголовки, бесѣдувати и писати по руски нѣхто не боронитъ — отже о щѣ жѣ Русинамъ може ще ходити дотычно ихъ правъ народныхъ? Бутѣ маршалкомъ або вице-маршалкомъ не захочуеся та-кожѣ жадному Русинѣи, бо прѣцѣвъ кождій знае, що зъ тѣмъ становищемъ сполучей великій обовязки, велика одѣячальность, бдѣи передѣ своєю совѣстію, и хѣба легкодѣхъ будѣ до того сѣломѣцѣ пѣтѣся, не розважывши

добре наперед, чи тому дасть рады. Зъ насъ Русинѣвъ каждый знае, що заняты якъсь становяще а не умѣта або не хотѣти потребамъ того становяща одповѣсти — то встыдъ и ганьба. Чи и Поляки такъ о собѣ гадають, — сумнѣваюся. Язъ бы взята на вагу способности русскій и способности польскій въ турецкомъ повѣтъ и посѣя того кваліфіковати однихъ и другихъ на маршалка або вице-маршалка, то Русины бы переважали цѣлкомъ. Але мы знаемо, що на маршалка треба шляхтича родового польского — такой теперъ духъ все. Найбѣе шляхтичи Поляки, тѣмъ тобы у него кромѣ пертамину було ще больше якого шляхотства. Не дуже пхаютъ Русины и до рады и до выдѣлу, бо и тѣ совѣтскій чоловікъ, не покуючий на брудный-неправый дісти и на дуже мізерній гоноры, розважати добре, чи може на себе пріяты обавытокъ радного повѣтового чи выдѣлового, або нѣ. Каждый знае, що то все стався татаромъ, тѣмъ тобы совѣтъ обавытокъ посвѣщени для добра повѣта привеломъ де-когого зъ насъ пріяты мѣсце радного.

Пане U. W. M.! О негодѣ абъ стороны Русинѣвъ при предстоющихъ выборахъ до турецкой рады повѣтовой и бесѣды нема. Въ Русины руками и ногами пашутся на згоду зъ честными Поляками, котры дбають о добро повѣту и суть готовы свои силы посвѣтити для загального добра. Зновъ же нѣколи честній Русины не погодятся зъ тѣми Поляками, котры дотеперъ въ звѣстній намъ способъ ладувати и ладувати у насъ хотять. Намъ грѣхъ зъ такими людьми лутчійся! Негода зъ такими людьми есть намъ славою, а згода була-бы нашою ганьбою. Справа турецкой рады повѣтовой есть досѣе голодна и не приносить взагалѣ чести нашою повѣтові. Но Русины тому не виноваты, Богъ свѣдокъ. Панъ староста въ Турцѣ знае тую справу дуже добре. Въ выдѣлѣ краевомъ и въ ц. к. намістничествѣ знаютъ ви такожъ дуже добре, а бодай повнѣи ви добре знати. Я ще разъ на закінченіе велегласно кричу: Неправда, чтобы негодливѣсть Русинѣвъ зъ честными Поляками була причиною тои давоглядной комедіи турецкой, а хто бы такъ кому представлять, най бы бѣзъ бувъ и святой зъ неба, то бы говорили неправду, чтобы для себе хосенъ зъ того тягнути. Тѣ Поляки въ турецкомъ повѣтѣ, що пхаютъся до рады повѣтовой, чтобы брати дісти за привѣздъ на засѣданіа, за рѣшій комисіи — тѣ отже Поляки суть причиною негоды. Котра сторона верхъ возьме при теперѣшнихъ выборахъ, — покаже недалеко будучасть.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Найцѣкавѣйшимъ зъ всѣхъ соймѣвъ краевыхъ, що теперъ радять, есть безперечно соймъ чешскій. Зъ вчерашного засѣданія нема ще вправдѣ вѣстей, але можна вже на pewno сподѣватися, що молодѣ-Чехи скотять и дальше поступати въ острѣйшомъ тои и зажадаютъ мабуть ухваленія адресы до цѣсаря, въ котрой мала-бы бути и згадка про коронацію. Що зроблять старо-Чехи и правительство, особливо же новый намістникъ, котрый ще торбѣзъ буть за коронацію, не знати. Кажуть, що старо-Чехи носятъся такожъ зъ гадкою выслания адресы до цѣсаря и хотѣть тѣмъ выпредати молодѣ-Чехѣвъ, але та адреса була-бы того рода, що выдѣлала-бы одповѣдь цѣсаря, котра стала-бы підставою угодовою акціи зъ Нѣмцями, котры вже доручали краевому маршалку заявленіе, що не вступлять до сойму. Въ виду такого становяща Нѣмцѣвъ приускають, що сесія чешского сойму буде коротка, позаякъ до 14 днѣвъ треба-бы выбѣрѣ нѣмцѣвъ послѣвъ уважениа и тогда не было-бы зъ нимъ переговорювати; найлѣпше отже скоротата сесію. Язъ бы тѣмъ впрохъ и не было, фактомъ есть, що молодѣ-Чехи ухвалили выслати адресу до короны. Чешскій выдѣлъ правый постановѣвъ предложати уважение выборѣвъ молодѣ-чешскыхъ послѣвъ Юл. Грейра, Текля и Туми.

Въ хорватскѣмъ соймѣ предложати правительство проектъ закона о одѣвчальности судѣвъ въ дорожъ дисциплинарной. Проектъ той есть зовсѣмъ одмѣнный зъ тѣхъ законѣвъ, аки истнуютъ въ Австріи и на Угорщинѣ, а подобный до войскового суду говорювого. Рада буде складатися зъ членѣвъ стану судейского и буде творити инстанцію безъ апелліи.

Вчера по полудни о 4 год. прѣхавъ царъ зъ вел. кн. Юріемъ на яхтѣ „Держава“ до Киль и тутъ позвѣтила его адмирала фонъ деръ Гольцъ и Кюрт. Одѣла одбуся на яхтѣ галевый обѣдъ, на котрый запрошено нѣмцѣвъ адмиралѣвъ и свѣту. Цѣле мѣсто было святочно укрѣплено а улицями, котрыми мавъ царъ переѣзжати, было уставлено войско. Около 11 годныи переѣхавъ царъ черезъ освѣтлене мѣсто и поѣхавъ на дворецъ, зъ одки заразъ поѣхавъ дальше до Берлина. Нынѣ рано о 10 год. мавъ царъ станути вже въ нѣмцѣдѣй столицѣ. Кн. Бисмаркъ прѣхавъ вже такожъ зъ цѣлою родиною зъ Фридрихсруге до Берлина. Чи гостина царя въ Берлинѣ буде мати яке велике значѣніе политичне, годъ ще змѣркувати, але російскій газеты бодай приписуютъ йи велику вагу въ виду того, що цѣсаръ Вильгельмъ хоче поѣхати до Константинополя и прятягнута Туреччину на сторону тридержавного союза.

Позавчера вечеромъ прѣхавъ до Вѣдны зовсѣмъ несподѣвано въ яхтѣ наибольшомъ выкопнато кн. Фердинандъ Кобургскій. Разумѣется, что на повѣтаніе его нѣкто не вышловъ а на дворцѣ явився лишь болгарскій агентъ дипломатическій Начевичъ, котрый такожъ доперва того дня въ полудне доѣхавъ о привѣздъ князя. Кн. Фердинандъ поѣхавъ от-

же зъ Начевичемъ до его помѣшканія а въ четверть години выѣхавъ зъ бѣдтамъ до Ебен-таль до своей матери. Шо было причиною, що князь такъ несподѣвано выѣхавъ зъ краю, не знати; суть лишь два здогады: одній кажуть, что князь выѣхавъ въ справѣ своего признанія княземъ болгарскимъ, чтобы особисто подпирати свою справу въ поодинокыхъ кабинетахъ, а другой кажуть, что бѣзъ задумавъ женитися зъ якоусь орлеанской княгиней своякою царя. Зъ Ебенталь поѣхавъ князь до Монахюмъ до кн. Максимилиана Емануэла а зъ бѣдъ поѣде до Брукъ-ель до гр. Парижа, зъ котрого доныкоу хоче одружитися. Пол. Согг. каже, что обѣ тѣ версіи суть неправдѣи и что князь выѣхавъ лишь, чтобы одвѣдати свою родину. Коли-бъ бѣзъ хотѣвъ подпирати справу своего признанія княземъ болгарскимъ, то прѣдъ повиненъ-бы буть скорше поѣхати до Константинополя, бо признаніе то завѣситъ лишь бѣзъ Порты, тѣмъ больше, что нанѣ есть вже рѣшюе певною, что больша часть державъ европейскыхъ готова его каждый хвѣтъ признати княземъ болгарскимъ.

Въ кругахъ пріхильныхъ Россіи въ Бѣлградѣ уважають выѣздъ кн. Фердинанда зъ Болгаріи за заповѣдь добровольного уступленія зъ болгарского престола.

Въ бѣлградскихъ кругахъ политичныхъ, независимыхъ зъ правительства, суть того погляду, что Пашичъ все таки буде выбранъ президентомъ скуштинны. Досѣ была обавъ, что бѣзъ порушати справу династіи посередно въ той способѣ, что зажадае згальномъ амнестиі, але бѣзъ мавъ обѣцати, что сен справы зовсѣмъ тыкати не буде. За то проявляеся чамъ разъ больше роздоръ въ самой партіи радикальнѣй, а то черезъ то, что Катячъ веде сильну оппозицію противъ деспотизму партіи Пашича.

Королева Наталіа устроюеся вже на постійне проживаніе въ Бѣлградѣ и спроваджуе мебль зъ Вѣдны на умеблованіе шести комнатъ.

НОВИНКИ.

— Друге засѣданіе сойму — завтра.

— Справа поповеца — наконецъ покінчена. Зъ Золочева пашутъ намъ: Дня 10 н. ст. жовтня с. р. закінчилася передъ звичайнымъ трибуналомъ тутешного ц. к. суду окружного голосна справа поповеца. Трибуналови проводивъ сов. Кнотъ, а воганатами були сов. Штедески, секретарь рады Мошанскій и адьюнтъ Гарайнъ. Обжалованіе подтримувавъ ц. к. прокураторъ Кунинъ, сторону приватну интересовану заступавъ п. Коробинскій, а всѣхъ обжалованныхъ въ загальномъ числѣ 58, зъ котрыхъ было 24 увязненныхъ, боронивъ адвокатъ д-ръ Вилетъ. Розправа велася три днѣ. Середъ розправы одступивъ прокураторъ самъ зъ обжалованія що-до 2-хъ обжалованныхъ, а трибуналь уобливиъ 16 обжалованныхъ, зъ котрыхъ было 12 увязненныхъ, а въ ихъ числѣ войтъ Рева и ковалъ Поберескій, котрыхъ прокураторъ представивъ въ обжалованію яко головныхъ моторѣвъ цѣлой справы. Прочихъ обжалованныхъ въ числѣ 40 прѣзвѣвъ трибуналь виновниками злочинства зъ §. 83. з. к. и засудивъ на кару вязанціи зъ 5 недѣль до 3 мѣсяцѣвъ. Засудженъ пріймили кару, а судъ удѣливъ имъ 4 тыждѣи проволочи до одсѣженія ви. При розправѣ екостатовано, что въ цѣлой карыдостойной акціи дѣлала лише темна маса бабъ и дѣтей, и не выкрыто нѣякихъ инициаторѣвъ та моторѣвъ справы, а противно, екостатовано, что старшій и розумѣйшій поповецкій громадяне держался зъ далека. Такимъ способомъ скончалася тая нещастна справа, котра позбавила громаду Поповицъ саме въ найгорячѣйшій часъ жинивъ столько робучихъ рукъ и потягнула за собою только жертвъ свободы и гроша.

— Результатъ испытѣвъ нандидатѣвъ учительскихъ до школъ народныхъ и выдѣловыхъ передъ комисією испытуючою у Львовѣ буть слѣдующій: До испытѣвъ зголосилось 126 кандидатѣвъ и кандидатокъ. Принущено до испытѣвъ письменного 107, до испытѣвъ устного 87, въ части покінченыхъ семинаристѣвъ по одбѣтѣ двѣ-або три-лѣтній практикѣ, въ части учитѣльскѣвъ давнѣйшой даты. Зъ тѣхъ зголосилось до испытѣвъ для школъ народныхъ 78, до испытѣвъ для школъ выдѣловыхъ 9. Межи зголосеными было 32 кандидатокъ. Испытѣвъ до школъ народныхъ здало взагалѣ 50 кандидатѣвъ и кандидатокъ. Зъ языкомъ рускимъ и польскимъ яко выкладовымъ зложили испытѣвъ: Косинскій, Брочковский, Настальскій, Гіба, Кубишъ, Федина, Олексій, Круцицкій, Галанъ, Черникъ, Юганъ, Борковский, Иванцкій, Икоманицкій, Андричъ, Ошиневицъ, Шнайдеръ, Черницкій, Банашъ, Охилонскій; одтакъ кандидатки: Погъ, Бабѣйна, Карачевска, Полякъ, Прима, Витонинска, Федакъ и Воляковска — всѣхъ разомъ 28. Зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ зложили испытѣвъ: Гигель, Гухро, Щербановскій, Лѣвиевицъ, Стоцкій, Старжевскій, Станкевичъ, Завѣрскій; одтакъ кандидатки: Мазурекъ, Славинска, Келбаса, Пунбергъ, Колодѣй, Спрѣлска, Витвицка, Любачевска, Олексій, Лешегова, Ганевска, Шендеревска, Свѣрчинска, Матчекъ, Лейтеръ и Лѣтинска, — всѣхъ разомъ 24. Зъ нѣмецкимъ языкомъ выкладовымъ зложили испытѣвъ Малуя. — До школъ выдѣловыхъ зложили испытѣвъ зъ одначеніемъ кандидатки: Бохенска, Цѣпановска и Гросъ, а безъ одначенія: Байдишъ, Лопушанска и Мари; одтакъ кандидатка Лѣсковичъ. Зъ тѣхъ лише пана Бохенска робила испытѣвъ выключно зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ, Лѣсковичъ зъ польскимъ, рускимъ и нѣмецкимъ, прочіи лише зъ польскимъ. Пѣсля народности зложило испытѣвъ взагалѣ: 13 кандидатѣвъ а 10 кандидатокъ. — Кромѣ того кѣлькохъ кандидатѣвъ лишь доповнѣло испытѣвъ. До испытѣвъ зъ свѣту зголосилось 13 кандидатѣвъ и 5 кандидатокъ.

— Пригода на шляху зѣбѣзничъ Кароля Людвика. За переостанкомъ Розгалуженіе коло Ирослава въ четверть по полудни наѣхавъ поѣздъ зѣбѣзничъ ко-

рову и тому одній вѣзъ пакуиковый выскочивъ изъ шинъ. Въ первой хвилѣ, по потрясенію, наставъ великій переполохъ мѣжъ блудчими, але сразуъ задержано цѣлый поѣздъ. Нещастя не было нѣякого, лишь поѣздъ прійшовъ о 1½ години позѣйше до Перемышля.

— Соймъ буковинскій — пише Gazeta Pol. — котрый зачавъ вчера послѣдну сесію своего шестилѣтня, буде радити дуже коротко, здаеся, не доше надъ два тыждѣи, а то тому, бо не мае надъ чимъ радити. Щасливый край и щасливый его посылъ!

— Въ храмовый день Покровы Пров. Богородицѣ у св. Юріа одправитъ торжественне богослуженіе о. крил. Сѣнгадевичъ зъ иными крылошанами о год. 9½ рано. Проповѣдати будутъ: на утрени о. Филиповскій, на богослуженію о. Грушка а на вечерни о. Вол. Петрушевичъ. Въ часѣ погоды будутъ одправлятися службы Божіи такожъ и на дворѣ. — ВПресов. митрополитъ Сильвестеръ выѣзжае на посвѣщеніе церкви въ Вѣстовой, пов. калуского, котре одбудеся тамъ на Покрову.

— Село Орѣховецъ, пов. скалатского, буде муровану церковь, крыту бляхою. Будѣла вѣдѣе въ власномъ зарядѣ церковного комитету, а купулу буде мѣщеный будѣвничій селянинъ. Около сѣи будовы много заходиться и трудиться мѣщеный начальникъ Яворскій.

— Торжественне отвореніе року шийного 1889/90 въ львовскій политехничѣй одбудеся дня 14 н. ст. жовтня въ такую программу: О год. 10-той богослуженіе въ костелѣ Маріи Магд.; о год. 11-той въ аили политехничной промова ново выбраного ректора и справозданіе за минушого року; одчитъ проф. д-ра Меч. Лазарского „Полядъ на розвѣи понятій и методъ въ геометріи“; роздана-ны нагородъ за найлѣпшій работы слухательскѣ.

— Натеръ Іос. Милуковский перенесеный зъ Чешана-ва до Добромиля.

— Перемыскій купцѣвъ внесли до министерства скарбу просьбу, чтобы въ Перемышлѣ отворити головной урядъ мытовый. Петицію купцѣвъ перемыскихъ подпѣра: львовска палата торговельна, краева дирекція скарбу, повѣтова дирекція скарбу и перемыскій урядъ податковій. Здалося, что министерство пріхильно полагодитъ сю справу; тѣмъчасомъ прійшло зъ краевой дирекціи скарбу вѣзваніе до купцѣвъ зъ пытаніемъ, чи они готови покрыти яку часть выдатковъ удержанія, если-бы основано въ Перемышлѣ головной урядъ мытовый.

— Школа промысловая въ Серетѣ По знесенію назшой школы реальнои въ Серетѣ отворено тамъ школу промыслову, а министерство просвѣты зарядило реорганизацию сѣи школы въ той способѣ, что она буде тѣсно злучена зъ истнующею тамъ 5-класною школою народною.

— Отрѣзались грибами въ Вѣркахъ великихъ коло Тернополя одна жѣнка и сѣи пятеро дѣтей. Дѣти подужали а мати померла. Ажъ четвертого дня прійбувъ лѣкаръ, але вже было за поздно. Чудна сѣи у нашихъ селянъ неогладнѣсть въ збиранію грибовъ, а одтакъ равнодушнѣсть въ ратованію недужого.

— Новы назвы улицъ въ Чарѣвцѣкъ порѣшила тамошна рада мѣста на звышъ засѣданію во второкъ. И такъ будутъ называтися улицѣ: Кохановского (теперѣшного бурмистра) мѣжъ ул. Панаскою и Рагушевскою, Томащука коло университета, Лиготского (першого бурмистра черновецкого) зъ двѣри зѣбѣзничного до ул. Винцера, Атлеса (бывшого заступника бурмистра) мѣжъ ул. Помпюла а Рошовского, Греца (одного зъ найстаршихъ мѣщанъ) бѣчна одъ ул. Семигородского, Марина (помершого ижжанира) мѣжъ ул. Семигородского а Ковальского, Климеши (помершого бурмистра) повнѣчна улица коло университета, Филѣ мѣжъ ул. Рускою а ул. Выдѣлу краевого и Rothkirchgasse коло магазинѣвъ войсковыхъ.

— Воини показались въ значномъ числѣ въ по-вѣтѣ кимполонгскѣмъ, а 7 н. ст. жовтня канули на худобу въ Ватрѣ-Молдавицѣ, нанослячи значній шкды.

— „Обѣи на полудни“ — то мае бути заголовокъ повѣсти, котрой авторами суть наша цѣсарева Глисавета и архикнягиня Валерія. Книжка появиться вже вскорѣ, а будутъ помѣщеніи въ нѣй такожъ рисунки архикнязя Франца-Сальватора, судженого архимъ. Валерія.

— Въ университетѣ краковскѣмъ именовавъ министеръ просвѣты доцентѣвъ приватныхъ права торговельного и вексельного, д-ра Фр. Фириха и д-ра Ант. Гурского, членами комисіи для теоретическихъ испытѣвъ правительственныхъ судовыхъ.

— Бѣсъ Марко. Въ полудневѣй Украинѣ поселяеся що разъ больше Нѣмцѣвъ колонистѣвъ, а „Новое Время“ такъ лише въ той справѣ: Въ послѣднихъ чотирохъ рокахъ, одъ 1885 до 1889, велечезній просторы землѣ, до 500,000 десятина, що були власностію старинныхъ родовъ шляхотскихъ, перейшли въ руки всѣлякихъ експлоататорѣвъ, с. е. жидѣвъ, нѣмцѣвъ колонистѣвъ и т. п. Великій добра въ полудневѣй Харківщинѣ належать до меннонитѣвъ Фрица, Ганса и Михля, и теперъ дуже легко можна подбѣити зѣймчѣи назвы селъ, примѣромъ Ришофельдъ, Сошненфельдъ и т. п. Добра Семеновка переимѣнилося за однихъ рѣвъ въ колонію зъ двадцѣти одноповерхнихъ, камѣнныхъ, бляхою покрытыхъ домовъ, въ кождомъ по 6—8 комнатъ, а доволка городъ и кирпичи. При концѣ сѣрпня жинивъ у Нѣмцѣвъ були вже покінченіи, а збоже вымолочено и выслано до заливовъ Черного моря, а противно у украинскихъ селянъ молотилося что ино збоже. На пытаніе, чому они такъ забарилися зъ жинивами, а нѣмцѣкы сусѣды ихъ выпередили, одповѣдали: Та якъ можна имъ виробити? Имъ помае бѣсъ Марко! Той „бѣсъ“ дае имъ грошей на машины, управу рѣвъ, худобу! Отъ при заразъ выигнула худоба; вправдѣ була убѣзпечена въ земствѣ, але заки вышлатъ премію, мнѣе кѣлько мѣсяцѣвъ а нема чимъ работи. А имъ чортъ Марко сыпле грошей въ первой хвилѣ!... Такимъ чинѣмъ князь Бисмаркъ перейшовъ въ народне повѣрье — а про бѣса Марка можна почути всюду по Украинѣ, де суть нѣмецкы колоніи.

— Дрѣбніи вѣсти. Въ Коростенку коло Хирова померъ Кароль Грейнеръ, фабрикантъ скла, родомъ зъ Познаньщины, повстанецъ зъ 1863 року. — Дня 22 н. ст. жовтня с. р. одбудеся вѣчаніе у-

кѣнченого питомца п. Володимира Ковальского зъ панію Володимироу Ковшевичѣвною, дочкою приходяника въ Ульвѣрку, пов. сокальского. — Передъ двома днями зѣбѣхались у Львовѣ товаришѣ школьніи, що передъ 25 лѣтами здавали испытѣвъ зрѣлости въ львовскій гимназіи бернардинскій; всѣхъ зѣбѣхалося 23, а мѣжъ ними: д-ръ Ритнеръ, совѣтникъ министеріальный; д-ръ Цилятъ, профессоръ львовского университета; Авр. Урбанскій, поетъ и писатель драматическій; Люде. Оллендеръ, лат. парохъ въ Стрию, и Тад. Гординскій, совѣтникъ дирекціи скарбу. — Для погорѣльцѣвъ Печенѣжина вызначила черновецка рада мѣска 30 зр. подпомогі.

Надѣслане.

Недуги пѣчкии и жовчи, а такожъ всѣ недуги, что зъ того повстають, лѣчиться успѣшно „Варнера Safe Cure“. Треба жадати Варнера брошюру лѣчицу, котра мѣститъ близій описъ и правила, якъ заховатися, а такожъ посвѣдченія особѣ, котры подужали уживачи сего лѣку. Достати можна у всѣхъ звѣстныхъ аптекахъ у Львовѣ.

Вѣсти зъ Авр. Львовском.

На конкурсѣ зъ речинцемъ до 29 падолиста с. р. розписанъ: Крушельница, дек. скѣльского, над. прив.; Липовица, дек. перегибского, над. цѣсарского.

Презенту на Олексійчѣ одержавъ о. Петро Яцишинъ.

До кан. институціи въ мартѣ 1890 дозволила конисторія явитися оо.: Ромуальду Фицловичу на Устѣе и Андр. Грабови на Николаѣвъ.

Пѣсѣтъ конкурсовый выдержали оо.: І. Сендецкій, Вол. Ганацкій, Теод. Мурдзакъ, Соар. Ошиневицъ, Млх. Левицкій, Ем. Руднацкій, Вол. Брилинскій, Юл. Твардѣвичъ, Юл. Сероичковскій, Вол. Левицкій, Корн. Малишевскій, Петро Чекалюкъ, Млх. Гаврилюкъ, Іос. Бабѣй, Вас. Панчакъ, Теод. Кирчѣвъ, Дим. Розлуцкій и І. Гаваньскій.

Митр. Консисторія вставилася до намістничества о згоду на кан. институцію оо.: П. Яцишина на Олексійчѣ и Млх. Громадки на Ляшкѣвъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Намѣстничтво розписало конкурсъ на мѣсце кустоса при библиотѣцѣ львовского университета зъ платною 1800 зр. и рѣчнымъ додаткомъ активальнымъ 420 зр.; подаватися можна до 20 жовтня с. р. до дирекціи библиотекы университета у Львовѣ. — Ректоратъ львовской политехники оголошуе конкурсъ на мѣсце асистентъ та при катедрѣ архитектуры зъ речинцемъ до 15 жовтня с. р. — Дирекція почтъ и телеграфѣвъ у Львовѣ розписуе конкурсъ на мѣсце експедіента при урядѣ почтовѣмъ въ Ропанцѣ, пов. львского; речинецъ до 16 жовтня с. р.

— Именованія. Намѣстникъ именувавъ дѣйствыми секретарями повѣтовыхъ канцеляріѣвъ намістничтва Григ. Ананьевича зъ Львова въ Горлицяхъ а Теодора Ковальского зъ Товмача въ Товмачи; провизоричнымъ секретаремъ повѣтовымъ въ Кадушѣ адьюнкта уряду податкового въ Тернополѣ Ем. Роздола. Дальше именовавъ намістниковъ кѣскованого асистента почтового І. Нитецкого и выслуженого вахмайстра жандармеріи Ант. Острушку канцеляриста намістничства, признаючи Острушку до службы при старостѣ въ Лѣску. — Намѣстникъ именувавъ практикантѣвъ будѣвничтва: Льва Балтаровича, Теод. Дуяновича, Кар. Рихтманна, Стан. Вуйцицкого, Кар. Чеховича, Вол. Косткевича и Гавр. Невядомского адьюнктами въ галицкій державной службѣ будѣвничтва.

— Перечисленія. Секретарь повѣтовый въ Горлицяхъ Каз. Гадомскій перенесеный до Кракова. — Намѣстникъ перенѣлъ надѣинженерѣвъ: Стеф. Яникевича зъ Кракова до Ниська, Ферд. Вшечеку зъ Стрыи до Львова, Вильг. Шаяра зъ Коломыи до Стрыи; инженерѣвъ: Ад. Славинского зъ Ниська до Кракова, Каз. Махневича зъ Львова до Кракова; адьюнктѣвъ будѣвничтва: Кар. Войтѣховского зъ Станиславова до Залѣщикъ, Кар. Рихтманна зъ Залѣщикъ до Станиславова; практикантѣвъ будѣвничтва: Леонарда Чинчеля зъ Кракова до Ниська, Іос. Окольского зъ Львова до Коломыи и Каз. Черного зъ Ниська до Кракова.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнъ 11 жовтня. Розпорядженіемъ цѣсарскимъ призначено для Буковины и Шлеска по 20.000 запомогі а по 30.000 безпроцентовой позички для населенія потерпѣвшего зъ неурожаѣвъ.

Берлинъ 11 жовтня. Праса тутешна доказуе, что на пинѣшномъ зѣбѣдъ монарховъ буде порушена справа болгарска. — Новы кредиты войсковыи мають выносити 116 мил. марокъ.

Константинополь 11 жовтня. Пріѣзду нѣмецкого цѣсаря сподѣваються тутъ при концѣ сего мѣсяца и приписуютъ ему велике значѣніе. — Агентъ болгарскій Вульковичъ повернувъ уже и конферувавъ зъ великимъ везирѣмъ.

Монахюмъ 11 жовтня. Пріѣхавъ тутъ кн. Фердинандъ зъ матерѣю въ гостину до кн. Мака Емануіла и має поспѣшнымъ поѣздомъ выѣхати зъ одси до Парижа.

Берлинъ 11 жовтня. Царъ поѣде зъ одси до Шверина а въ Варнеминдѣ стрѣтѣться зъ царицею.

Парижъ 11 жовтня. Гр. Министеръ одержавъ зъ почты пачку, въ котрой хтосъ на адресу нѣмецкого цѣсаря приславъ 6 патронѣвъ револьверовыхъ зъ написею: Одъ твоихъ пріятельѣвъ.

НАДОСЛАНЕ.

Я повернувь
и ординую якъ давнѣйше
въ Белзѣ **Д-ръ В. Бялковскій.**
3168 (1—3)

Розкладъ бѣды на зѣлѣзницѣхъ державныхъ.
важнѣйшій для 1 января 1889.

Послѣ львовскаго годинника.

Обходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. въ рана. — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год. 20 мин. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.
Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поѣздный до Станиславова, Черновець, Сучавы, Ясесь, Букарешту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полудн. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова, Черновець, Ясесь и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудн. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновець и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.
Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшаний до Белзѣ и Сокала о 7 год. 49 мин. рано. — 2) Поѣздъ мѣшаний до Равы руской лишь въ пятницу о 2 год. 44 мин. по полудн. — 3) Поѣздъ мѣшаний до Равы руской лишь во вторникъ о 6 год. 1 мин. по полудн.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Поѣздъ особый въ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый въ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Въ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночь.
Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый въ Сучавы, Черновець и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый въ Букарешту, Ясесь, Черновець, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудн. — 3) Поѣздъ поѣздный въ Букарешту, Ясесь, Черновець, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.
Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшаний въ Раву рускую лишь во вторникъ и пятницу о 10 год. 10 мин. рано. — 2) Поѣздъ мѣшаний въ Сокала и Белзѣ о 6 год. 53 мин. по полудн.
Плякаты розкладу бѣды на шляхахъ зѣлѣзницъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кож-дой стациі по цѣнѣ 6 кр.

Пошукуеся

учителя домового до двоухъ уче-
нниковъ 4-той нормальной класы.
Адреса: А. В. poste restante,
Городниця. 3164 (2—1)

Хто желавъ-бы мати
прекрасно народно опра-
вленый **КОБЗАРЬ Т.**
ШЕВЧЕНКА, може на-
бути въ переплетничомъ
заведеніи М. Спозарско-
го у Львовѣ, Подвалѣ
ч. 9, за 4 зр. в. а.
3163 2—5

ВЪ КНИГАРНІ
Старопитійского Института
можно купити:
Всѣ творы музычній, до
спѣву и на фортепьянъ, якъ
галицкихъ такъ и украин-
скихъ музыковъ, пр. повный
комплетъ творѣвъ Лисенка
Взоры украинско-рускі
до вышиванъ.
Всѣ выданія повѣстей и
творѣвъ науковихъ якъ га-
лицкихъ такъ и украин-
скихъ.
3127 (8—2)

СКЛАДЪ ФУТЕРЪ
С. Фішера
есть теперь при улиці Те-
атральній ч. 11 (де кавария
3142 въденска). (3—10)

Закладаюся
за всяку цѣну, що нѣхто зъ моихъ
конкурентовъ не въ силѣ продавати го-
тову або робити одѣжъ для мужчинъ и
хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ таковыя Всы.
3109 Духовенству. (10—?)
Замовленія въ мѣсяцъ и зъ провинціи
выконуються точно и ретельно. На жа-
данье высылаю взоры даромъ и франко
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложный '848.

КУ-
фры, торбы, торбинки до перевѣ-
шенія и на лугара, футеры на
цилиндры, капелюхи, напѣвъ и па-
расоль, мапьерки, рѣзницѣ до па-
кунокъ, подушки, шапки и всякія
2573 приборы до дорожжы
поручае найдешевше
ТОРГОВЛЯ
Братѣвъ Лянгерѣвъ
Львовѣ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жаданье даромъ.

Складъ кавы
АРУРА КОСЦИЦКОГО
подо знаменемъ
"С П Р І О С Ъ"
у Львовѣ, Хорущина ч. 22
оручае добру и выдатну каву спро-
дажену непосредно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневою.
Коштуе у Львовѣ:
1 кильо 1.70 зр.
кава палена 1/2 кильо 1.20 зр.
на провинціи:
4 3/4 кильо 8.70 зр. франко.
обирателямъ надъ 50 кильо опустъ.

Не маю зовсѣмъ тихъ
родѣвъ кавы, котрой оголо-
шуютъ мнѣйшій подо назвою
мого знамени. Спробуйте ка-
ву просто одъ продуцентѣвъ, що
можу доказати, и продаю ея най-
менше о 20% дешевше якъ хто не-
будъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
но достати каву вже лишь зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спрдае гуртовниками
на мѣсяцъ, той знову гуртовники
въ Европѣ, одъ тихъ кудеу ком-
мисіонеры, а одъ него вже купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцоваго або подорож-
ного. Впротѣмъ може каждый самъ
переконатися, чимъ достане де инде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якості и смаку. 227 42—3.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшенихъ огнетрвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ
до покрываня дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжиинира
Львовѣ ул. Корытна ч. 13

порукае:
АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ
одъ вохкостъ, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ,
ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОПРИЯТЫ, ульпшену огнетрвалу асфаль-
тову **ТЕКТУРУ** высокыхъ сорѣвъ до покрываня дахѣвъ, зви-
токъ 10 метрѣвъ □ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., **ЛЯКЪ АСФАЛЬ-**
ТОВЫЙ до консервациі дахѣвъ текстуровыхъ, **СМОЛУ АНГЛІЙ-**
СКУ безводну.

Осушас асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣстнымъ
досѣ въ техницѣ наибольше вохкѣ стѣны въ помешканяхъ.
Фабрика выготовлюе въ цѣлѣмъ краю своими людьми
покрываня дахѣвъ огнетрвалу текстуру и ихъ репараціи.
Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ принимае Іосифъ Заплатальскій.

Основаный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ПТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

порукае:

Старі вина угорскі лѣвичій и натуральні вина
столовы одъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житильски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

Оригинальн вина шампанскі и правдивый Конякъ
французскі першердныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 2347 83—?

МАЛЯГА БЪЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Обзначеный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старі вина.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлонской ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 71—0 **ВЫДАЕ**

АСИГНАТЫ КАСОВЫ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

Вже выйшовъ

Иллюстрованный Календарь Просвѣты

на роцъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“ и во всѣхъ боль-
шихъ складахъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукае

выпробованый и певный средства косме-
тичній,

одначеный 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанія.

Одѣйокъ таниновый, взмѣняе и подпомагае во-
лосамъ росту. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣняе корѣнь волоси и запобѣгае
выпаданю волоси. — Слонъ 80 кр.

Вода атенська, до змываня волоса, запобѣгае твори-
тиса парлянь, одсвѣжуе, робить тре-
валымъ барву и полыскъ. — Фляконъ 80 кр.

Одѣйокъ хино-таниновый, дѣлае знаменитѣ
лося и на порѣбѣ волоса. Въ случахъ де въ послѣдокъ
недуга выпало волосе, выказавъ велимъ цѣлюще дѣляне.
Вже по ужитю одной фляшки можна добавити порѣбѣ. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣ,
кромѣ приємного, сѣрпильногого смаку и запаху, дуже ко-
ристно дѣлае на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алькаличный,
до чищеня зубовъ. Надае перлову бѣлѣсть, бѣлѣе ка-
мѣнь и кнасы, котры наводять боль и порохованье зубовъ.
Пуделко 50 кр. 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣты рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львовска. Приємный, ивняный и догготрвалый
запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ
Антверпѣ на выставѣ всемирной зостаа публично прокла-
мована и одначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., боль-
шого 1.50 кр.

Нигретино. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ
волоси на тревалу и красну барву черну и
тепну; естъ цѣломъ нешкѣдливе а въ ужитю цѣломъ поудаче.
Цѣна 1 зр.

Бѣлы и гарный руки. Наибольше червоны и по-
паданый руки выбѣлѣтисъ и
выбѣлѣтисъ по колькаразомъ натерти **Кремъ** ро-
стинонѣ. Слонъ 80 кр. 259 48—?

Смаровило литовске до обуви и шкѣры, мянчить
шкѣру, робить ея непрѣмо-
вакою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у **Львовѣ** въ власныхъ торго-
вляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка роцъ Валови.
Въ филиалъ: въ **КРАКОВѣ** Суконниця ч. 20, и въ **ЧЕР-**
НОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Курсъ Львовскій

зъ дня 9. п. ст. жовтня 1888.

Акции за штуку безъ купона.	Плат. Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Львѣ. по 200 ар. м. к.	191 75 194 75
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 ар. а. в.	231 — 237 —
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в.	278 50 282 50
Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.	— — 216 —
Листы заставны за 100 зр.	
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 — 101 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	103 25 104 25
Банку краевого 4 1/2% а. в. льос. 51 л.	97 50 98 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 70 101 70
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96 — 97 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 70 101 70
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41 1/2 л.	93 80 94 80
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 52 л.	98 40 99 40
Листы довжны за 100 зр.	
Гал. зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ ливъ.	54 — 57 —
Гал. зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ ливъ.	46 — 49 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— — —
Облиги за 100 р.	
Индемниз. галицкй 6% м. к.	104 25 105 25
Комунальн Банку краев. 5% 1 емко.	100 50 101 50
Позички краев. зъ 1873 по 6% а. в.	104 — 106 —
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 59 97 50
Льосы:	
Мѣста Кракова.	24 — 26 —
Мѣста Станиславова.	— — 38 —
Монеты:	
Дукаты цѣсарскі.	5 62 5 72
Наполеондоръ.	9 45 9 55
Побѣдимперіаль.	9 70 9 80
Рубель сѣбный.	1 30 1 40
Рубель паперовый.	1 22 1 24 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ.	58 16 59 16

НОВОСТИ на ОСТЬ и ЗИМУ!

Матеріи вовняны и шовкові

на Сукны, Костюмы, Пляще, Пальето-
ты, Покрыты на футра, Ротонды и т. п.

порукае 3137 (2—4)

въ наибольшомъ выборѣ и найдешевше

МАГАЗИНЪ ШАЕРѢВЪ

у Львовѣ, улица Кароля Людовика ч. 3.

НОВО ОТВОРЕННЫЙ МАГАЗИНЪ

подо фирмою 3128 (3—5)

АНТОНЪ ГУДИЕНСЪ

при пляцъ Маріяцкомъ, число 8.

порукае по найприступнѣйшихъ цѣнахъ

зъ перворядныхъ фабрикъ:

полотна, бѣлье столове, бѣлье мужеске, бѣлье вов-
няне (проф. д-ра Гігера), краватки, кофѣрики, пан-
чохи, скарпички.

Комисовый складъ ковдеръ и матерацовъ.

НАИБОЛЬШІЙ ВЫБОРЪ

Лѣхтарень

стасныхъ, ручныхъ, киле-
невыхъ и т. п. до освѣтлю-
ваня оливою, пафтою и

3161 свѣчками (1—12)

порукае

АЛОЙСІЙ ГИБНЕРЪ

у Львовѣ

улиця Кароля Людовика ч. 13.

Правдиве Пильзненское пиво

зъ бровару мѣщанского въ Пильзнѣ

основаного въ роцѣ 1842

празнне загально за найдѣйше и найздоровѣйше, дѣстати можна въ бочкахъ
и бутылкахъ въ Генеральній репрезентаціи згаданого бровару у Львовѣ при ул.
Краковскій ч. 1. Телефонъ ч. 309 и 310.

Пиво пильзненское зъ бровару мѣщанского удержуютъ у Львовѣ слѣдуючй ре-
ставраціи, торговлѣ корѣнній и каварнѣ:

П. Л. М. Атлясъ въ Ринку
п. М. Адлеръ пляцъ Академичный
п. В. Брайтгофелъ ул. Орменська
п. К. Баллабанъ ул. Галицка
п. Кароль Ваеръ ул. Краковска
п. Н. Бавманъ и Сыны ул. Руска
п. В. Брайтмаеръ ул. Трибунальска
п. Г. Чарнецкій ул. Личаковска
п. А. Хамайдесъ ул. Жовківска
п. Л. М. Ейзель ул. Жовківска
п. С. Федоровичъ ул. Доминиканська
п. А. Фатъ ул. Городецька
п. А. Глиньскій ул. Замаретинівска
п. М. Грацъ пляцъ Стрѣлецкій
п. Е. Гельберъ ул. Паньска
п. В. Гельманъ ул. Казимирівска
п. В. Гохбергъ ул. Лычаковска
п. Е. Германъ ул. Сикетуска
Готель Европейскій
Готель Гутманъ ул. Казимирівска
п. О. Йойлесъ ул. Жовківска
п. Г. Янковскій ул. Театральна
п. Кордасевичъ ул. Паньска
п. Конъ ул. Жовківска
Касино мѣске
Касино народове
Кавария Центральна
Кавария Миллера
Кавария Шнайдера

Кавария Данка ул. Сикетуска
Кавария Кремера ул. Ягайлонска
п. А. Лянгеръ въ Ринку
п. Г. Левенгекъ ул. Краковска
п. А. Маньковский ул. Галицка
п. К. Мечковский въ Ринку
п. Г. Мергеръ въ Ринку
п. Т. Найсарекъ въ Ринку
Народна Торговля
п. С. Поствъ ул. Лычаковска
ип. Россиньонъ и Жакевичъ ул. Зыбликевича
п. М. Райхенштайнъ ул. Жовківска
п. П. Райнбихъ пляцъ Голуховскихъ
п. М. Райттеръ ул. Сикетуска
п. В. Россельскій ул. Жовківска
п. А. Солецкій ул. Валова
п. Б. Секлеръ ул. Сербска
п. Б. Секлеръ ул. Жовківска
п. Штофъ ул. Собѣского
п. Г. Селцеръ ул. Коперника
п. Г. Шрамъ ул. Баторія
п. Шляхеръ ул. Ягайлонска
п. Е. Тенцеръ ул. Хорущина
п. Г. Важный ул. Чарнецкого
п. К. Винтеръ ул. Лычаковска
п. Ф. Вайсесъ ул. Хорущина
п. Вайнгартенъ ул. Хорущина
п. Г. Вицъ ул. Собѣского
п. О. Т. Винклеръ ул. Театральна

Звертаеся увагу Вп. Публики, що пиво бутелькове зъ бровару мѣщан-
ского въ Пильзнѣ має ретельну и повну мѣру, с. е. повъ литра и бутылки
суть взѣрцево и чисто мытѣ.

3148 2—3

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ Иванъ Белей.

Печатъ въ фабр. Черляшской.

Въ друкарнѣ тов. км. Шевченко, подо зар. К. Бодхарского.

Клубъ рускій одбувъ уже нѣсколько засѣданъ, а на остаткѣмъ, вчера вечеромъ, у конституованъ. Головою клубу выбранный пос. Юліянъ Романчукъ, заступникомъ головы — д-ръ Николай Антоневичъ, а секретаремъ — д-ръ Теодоръ Окуневскій.

себе виражаємо жаданье: щоби тільки ті комунікати доходили до відомости руских дневників скорше, аніж справу уже будуть відомі світові з польських дневників. Так н. пр. досі рускі дневники не одержали ніякого комунікату про отсю справу, подавши же до прилюдної відомости польськими дневниками:

Клюб рускій вислав через своїх одпоручників, пп. Романчука, Рожанковского, Куляковского, до соймового „кола“ польського письмо, в котрому домагався, щоби до кождої комісії соймової вибрано тыхъ пословъ-Русинівъ котрыхъ призначить зъ мѣжъ себе клубъ рускій, а бнъ за то буде голосувати за тими членами до комісій, котрі призначить комісія-матка.

Въ „колі“ велася вчера довга надъ тымъ предметомъ дебата, а наконецъ ухвалено узагледити въ засадѣ жаданье клубу руского, а переведенне тей справы одступити комісія-матке.

До комісії-матки выбрадо „коло“ пословъ: Стан. Баденного, Божаньского, Гавшоша, Гросса, Горайского, Гавшера, Щаст. Козебродского, Мадейского, Менданьского, Пялята, Поляновского, Розадовского, Скалковского, Стан. Стадницкого, Скинського и Сангушка.

Заразъ по засѣданню „кола“ мала комісія-матка збратися, щоби уконституоватися и запрокутувати складъ комісій. Але заразъ до того не прийшло, бо декотрі члени комісії-матки не могли погодитися зъ ухвалою „кола“ дотично жаданя руского клубу. Ажъ вечеромъ збратися комісія-матка, уконституовалася, выбравши головою Козебродского, заступникомъ Сангушка, а секретаремъ Стан. Стадницкого, и ухвалила предложеня дотично выбору секретарівъ сойму, квесторівъ, ревидентівъ и 14 комісій, а що-до Русинівъ до поодинокихъ комісій порозумувалася въ часъ засѣданя зъ клубомъ рускимъ, котрий свои засѣданя одбуває такожъ въ соймовомъ будинку.

Зъѣздъ и выставка польскихъ кружковъ ролничихъ.

Скінченный вчера зъѣздъ делегатівъ польскихъ кружковъ ролничихъ заслугоу на то, щоби посвятити ему кілька слівъ. Мы не приписуемо ані кружкамъ ані зъѣздові такъ великого значѣня, яке надають ему польскі дневники, и не одушевляємось присутностію кількадесяти рускихъ и магурекхъ суманъ на ефектовній выставѣ патріотичного „Костюшка підъ Рацлавичами“, бо знаємо, що у всѣмъ тѣмъ багато штуки: що народъ нашъ рускій не способный одушевляти идеалами польскої минувшости, и що ті селяне рускі, котрі прибули на зъѣздъ, суть нарочно выбранными до тей цѣли черезъ кілька одиниць, зъ котрыхъ присутности не можна ще зовсѣмъ вносити, що мовъ-то народъ рускій горнее до благодетей польскої культуры. Зъ другой стороны однакъ треба признати, що по-при часто польско-патріотичный характеръ зъѣзду, въ огляду на котрый противні мы акції кô-і-окъ на Руси, були на зъѣздѣ деякі рѣчи и займаючи и позиточай, и що вѣднці самъ способъ аранжованя зъѣзду и односны польского загалу до зъѣзду могли-бы и намъ може дати нагоду — трохи подумати та порівняти становище, яке займає у насъ де-хто зъ мѣжъ рускою интеллигенціи супротивъ того рода рускихъ мнѣстацій.

Зъ позиточныхъ и загально интересныхъ предметівъ зъѣзду піднести належить дискусію надъ сѣльскими крамяницами та склада-вѣмъ гуртовихъ для нихъ складівъ, и ухвалу зъѣзду, щоби такі гуртові склади заводити въ болѣшихъ мѣстахъ и щоби до кружковъ, маючихъ охоту оснудати крамяницю, высылати делегатівъ, котрі бы ихъ поучали о способѣ закладаня; дальше ухвалу, щоби ввести до сойму петицію о оснуданнѣ при учительскихъ семинаріяхъ практичного курсу сѣльского господарства и о припущеннѣ учителей въ народныхъ, щоби могли хѣснудати зъ однорѣчного курсу науки, що має утворитися при агрономичной школі въ Краковѣ. Дальше поручено зарядови заключити умову зъ доставцями насѣня для кружковъ (торбѣхъ сировадивъ зарядъ насѣня для кружковъ за 7.838 зр.) и ухвалено ухвалити до сойму о підляги для селянъ зъ причиною пануючого голоду. Жаданя, які предствалено соймовою, суть майже зовсѣмъ такі самі, які мѣстятъ въ собѣ внесенне пос. Гурлика (оцусѣ податковъ, приспѣшенне ликвидації шкодъ поробленихъ мышами, выдѣланье у правительства позачій-запомогы, зниженя цѣны соли для худобы и поданье можности селянамъ заробляти при публичныхъ работахъ а вѣднці зниженне оплаты на желѣзницяхъ при перевозѣхъ пашѣ для инвентаря и земледѣльчъ зъ окрестностей, де лучшій бувъ урожай, до тыхъ, де все знижало посуха). Деякі одиты и выклады въ часъ зъѣзду дотыкали интересныхъ для селянъ тематівъ, якъ н. пр. одитъ п. Бѣльского на тему: „Чи лише сама сегорѣнна посуха вплинула на неврожѣ, и чи суть способы, щоби запобѣгти недостаткови, грозячому ролникамъ зъ причиною лѣтнихъ жнивъ?“, одитъ проф. д-ра Цѣльського про пѣдѣльство та огородництво; п. Вашневского „Яке число инвентаря повиненъ держати господарь малої посѣлости, щоби мавъ зъ него пожатокъ?“ и д-ра Дадлѣза „Про пожитокъ читаленъ“. Такожъ поручено головному зарядови, щоби застановився надъ пытаньемъ, чи касы Райфайзена суть позиточай для нашихъ селянъ и щоби о тѣмъ здавъ справу на слѣдуючомъ зъѣздѣ.

Щоби занятя ще болѣше участниківъ зъѣзду, устроивъ центральный зарядъ на Стрѣльницъ выставу. На выставѣ были переважно предметы интересні для ролничества, якъ машины Клайтона и Шутлѣворта Бред-

та, плуги Фредлиха, сѣкарні Валіуры зъ Старого-Сача, вырѣбы поворожничъ товариства поворожничого въ Радми, вырѣбы ткацкой школы въ Глинянахъ, вырѣбы гарбарскій зъ Сасова, вырѣбы глянцый зъ Порубу, а дальше огородничы товариства огородничо-садѣничого, уліи в мѣдѣ проф. Цѣсельского. Кромѣ того можна було бачити вырѣбы анарядівъ церковныхъ Выпаска вырѣбы лѣтєвскій Адама Локча, цѣткарскій Игн. Локча, гавескій Захого, артикулы господарскій, техничій, будѣлѣний и промысловій Іосифа Ганкого, мыло и свѣчки Фридриха, свѣчки и вырѣбы восковъ Шубута, чоботы шевцѣвъ зъ Угнова, вырѣбы дѣ дерева зъ Красного, гафты двѣчаты зъ Гуменова підъ Калущемъ, полотна зъ Корчина, хемачей артикулы, вырѣбы цементовъ и мозаиковъ, кафельный печѣ, слюсарскій садѣли слюсарѣвъ, машины до шаты и праня бѣлы, органы и гармоніи, вѣднці книжки, брошюры и науковій приклады выставивъ лѣвовскихъ. До цѣлавѣйныхъ оказѣвъ выставы належали дахи дахѣвской керамичной садѣли Домашевича, Кордасевича и Лѣвиньского, дахи огнестрѣвалъ Лышевска и соломяній огнестрѣвалъ дахи Удерского. Въ присутності участниківъ зъѣзду роблено пробы т. в. підпалювано ті дахи, однакъ жаденъ зъ нихъ не занявся. На выставѣ розлысовано мѣжъ участниковъ даромъ рѣзнодорожнъ зарядъ ролничій и нашій предмети вартости загальною 300 зр. и рѣздано копію образу Матейка „Костюшка підъ Рацлавичами“.

Зѣ всего того видѣно, що аранжеры зъѣзду старались всѣми силами, щоби получить utile cum dulci и щоби участники зъѣзду однесли не лишъ пожитокъ, але на кождѣмъ кроцѣ такожъ приятне вражѣнье. До тей другой цѣли служили садѣлѣй обѣды зъ численными промовами и тоастами. Щоби зъѣздъ выпавъ добре, старалась о тѣ цѣли польская сусѣбность. На цѣлѣ зъѣзду сыланы были дѣтки грошей, товариства приватной и репрезентация мѣста суперничали зъ собою въ гостинности для участниковъ. Вѣднці и то піднести належить, що и найвысша ерархія духовна польская взяла въ тѣмъ зъѣздѣ живу участь, якъ бере ен усе въ цѣлой дѣльности кружковъ. На зѣздѣ присутуй були архіеп. Моравскій, Исаковичъ, еп. Пузиза, до центрального заряду удѣлиши лат. крылошане, котрі и въ нарадахъ зъѣзду часто забарали голосъ, якъ прайм. крал. Заблоцкій и другі. Видѣно отже, що и для епископского становяща не есть нѣтъямы пониженемъ брати участь въ товариствахъ маючихъ на цѣли культурно-просвѣтній змаганя коло піднесеня народу, и що супротивъ примѣру польскихъ владѣвъ мы мали-бы повне право жадати одънашихъ рускихъ ерархій, щоби не держались такъ дуже абетиневѣйной политики въ справахъ дѣльности нашихъ товариствъ народныхъ. И у насъ были недавно зборы „Просвѣты“ въ Станиславоу, однакъ на зборахъ тыхъ не бачили мы не то епископа, але навѣтъ крылошанина, а противно, владика станиславѣвскій навѣтъ не одправивъ общацной службы Божой за помершихъ членівъ „Просвѣты“. Якій великій и прикрий для насъ контрастъ! Не вже-жъ руска ерархія, вырѣша зъ духовенства на скрѣбъ народного и патріотичного, не може здобутися на стѣлько участя въ справахъ народныхъ, на колько здобувалася далеко болѣше чужа своему народови и не звязана зъ ними такъ тѣсно — ерархія латиньска?

Переглядъ часописей.

[Gazeta Narodowa о сторонницѣхъ краковскихъ.]

Не разъ не два переводили мы въ „Дѣла“ доказъ на тую правду, що сторонництво краковское або т. зв. станиславѣвское зовсѣмъ не мае на оцѣ добра краю, а въ болѣшій мѣрѣ дбає о лачий выгоды своихъ партизантѣвъ. Правду тую констатувъ нанѣ и сама праса польска, бачуны безпідобѣты работы згаданой партіи въ краю, а безпрограмовѣсть въ политикѣ супр тавъ центрального правительства. На той тематъ паше Gazeta Nar. зъ 8 жовтня: Робляться вѣдывчайный заходы, щоби сторонництво краковское зрѣбати тымъ зертвоткомъ пѣску, доволка котрого, мовъ жемчугъ въ мушлѣ, має вытворитися одно, сильне, всѣми честнотами горожаньскими сіяющее сторонництво консервативне. Пѣдъ окликомъ хрестоносного походу противъ „розстрою“ выдаються брошюры мовъ ракеты, говорять, будъ-то консерватизмъ угрожає, а вѣднці кажеся: „Розкряжываемо вамъ рамена, пріймаємо васъ до себе, можете ити лише зъ нами, бо лише въ насъ спасенье“. Зъ кимъ же ити? — пытає Gazeta Narodowa, — кола се сторонництво, що кричало завождѣ о крѣпѣсѣй своей организациі, нинѣ вѣснѣвъ розстроилось у своимъ внутрѣ. Передъ выбѣрами голоснѣвъ пос. Мадейскій: „Мы вже zorganizовані!“ Але по выбѣрахъ поставъ у нѣдрѣхъ сторонництва такой заклѣтъ, що годѣ, щоби станічкы были въ силѣ боронити въ соймѣ интересѣвъ консервативныхъ въ краю. Пос. Ст. Тарновскій замѣтивъ недавно, що станічкы богато рѣчей заляшля, богато не довершили, а пос. Божаньскій потоптавъ теорію своего власного сторонництва до непѣваня. Въ програмѣ станічкѣвъ есть болѣше самохвальбы, а менше труда. Проводѣръ сторонництва розгорѣли полемикою противъ зѣбе, выдаються на опазцію и борються не о то, що належало-бы зрѣбати для краю, але о просте панованье надъ всѣми. Щѣбъ не утратити панованя, станічкы готові оддѣтися всею душею правительству за цѣлу, щоби правительство держало ихъ наверху. Але чи консерватизмъ польскій есть одно, що справа правительства?

По тыхъ выводахъ радить Gaz Narodowa, щоби Поляки не складали долѣ своихъ въ рускі такихъ политичныхъ банкротѣвъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Кієва.

[Арештованіи и увольненіе арештованныхъ.]

Про бувшій у Кієвѣ погромъ можемо подати Вамъ болѣше фактѣвъ — дѣятого трохи побно, бо треба було все докладно розслѣдити и провѣрити.

Дня 12 (24) серпня отримала була жан-дармерія въ Волочискъ доносъ зъ Львова, що нѣбѣ-то арештованій у Львовѣ кієвскій Русины перебрали уже въ Россію велику цаку книжокъ. Сей доносъ того-жъ дня въ ночи переслано зъ Волочиска шифрами по телеграфу начальникови жандармѣвъ у Кієвъ.

Дня 14 (26) серпня вранцѣ о 6 годѣнъ почалися ревизіи. Першъ усею кинулися до Арабажина и Лапы, а потѣмъ до Дегена, и забрали ихъ. Пѣдъ вечеръ того-жъ дня зроблено ревизіи и арештовано Сняжского, Добровольского, Зарембу и Солтана. Другого дня зновъ арештовано Сангайла, Серцевича, Бжеского, Терновского и Маньковского. Зъ усею було знати, що шукать „транспорта книгъ“. Але хочъ и якъ пыльно шукали, нѣтъякихъ книжокъ не знайшли, бо й годѣ було знати те, чого нема, — книжокъ нѣхто не переправлявъ. При ревизіяхъ позабирали де въ кого купы паперѣвъ, але въ нихъ такожъ нѣчого „скоромогого“ не було. Певна рѣчь, що за тыждень жандармерія, роздѣливши паперы, була бъ выпустила узвѣзненыхъ зъ тюрьмы. Ажъ ось одинъ „талічачинѣ“ списавъ кієвскій жандармерія доносъ, що мовъ-то е федеративне укрѣпленне польское товариство, що має на метѣ — повѣдывати оцѣ Россіи украинскій земаѣ и вкупѣ зъ такими австрійскими зложити „пѣдъ протекцію Австрій“ самостѣйну державу. Се товариство нѣбѣ-то має великій грошъ..

Тогдѣ жандармерія почала слѣдити ео дурницю и вже скрѣбъ, у якѣй-будъ стрѣбѣй записокъ почала добачати слѣды „федеративного“ товариства. Однакъ нѣчого такого нѣ у кого не було и не могло бути. Тому-то жандармерія, продержавши три тыжднѣ въ тюрьмѣ, выпустила на волю болѣшность арештованныхъ, полишавши только Арабажника, Дегена, Зарембу, Сангайла и Маньковского. Але и противъ полишенныхъ нѣхто не свѣдѣвало про якѣсь небезпечный работы для Россіи. У Арабажина знайдено списокъ „кружковъ“, до якихъ бнъ належавъ, и думано, що се може якій небезпечный кружокъ, — тымчасомъ пересвѣдчилася, що се кружокъ невѣный: драматичный, литературный и т. и. Коли все те жандармерія стало ясно, выпущено незабаромъ на волю и Арабажина, и Дегена, и рѣшту узвѣзненыхъ.

Щѣбъ-жъ доносъ про федеративне товариство розслѣдити, чи есть ли въ тому чи нѣ, має выхити зъ Кієва до Львова одинъ агентъ (оцѣнѣръ жандармерія) — середного росту, шпатынъ, выголеный, зъ великими вусами, винъ безъ двохъ зубѣвъ, фронтъ, зъ войскового выправкою, добре говорить по нѣмѣцки..

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Зъ чесского сойму суть вже деякі цѣкаві вѣсти. Гр. Тунъ повѣдомивъ палату о именованнѣ кн. Лобковича маршалкомъ в Шольца его заступникомъ — въ чесскомъ языкѣ, а одтакъ завождѣвъ ихъ въ нѣмѣцкомъ языкѣ зложити посольское приращенье. Одѣся промовивъ кн. Лобковичъ въ чесскомъ языкѣ и зазначивъ насампередъ, що выборы выкликали въ соймѣ зовсѣмъ иншу ситуацію, пригадавъ дѣльность минувшого сойму, на котру члены его мѣжуть бути горді, а одтакъ высказавъ бажанье, щѣ бы и тепѣршій послѣ были по закрыттю сесіи одушевленіи тими самыми чувствами взволнована. Дальше говоривъ маршалокъ по нѣмѣцки и зазначивъ, що бнъ говорить такожъ и другимъ языкомъ крамнымъ а то не лишъ дѣятого, щѣ бы все было по формѣ, але дѣятого, що соймъ есть фактично законнымъ представителемъ цѣлого краю. Ему жалѣ, що нѣмѣцъ взяли ся абетиневѣяці, котра и мѣжнѣрнѣ будѣ ще довшій часъ тревати. Послѣднего лѣта предпринималися стараня помѣреня зовсѣмъ льволяно и цнрѣ, але жѣде, въ котрыхъ рукахъ спочиває керма веденя нѣмѣцкой партіи, держались однѣрно, бо думаютъ, що условія ихъ вступленя назадъ до сойму все ще не сповнено. Бѣсѣду свою закончивъ маршалокъ окликомъ въ честь цѣсаря. Одѣся промовлявъ цѣвице-маршалокъ Шольцъ и заврѣвъ, що будѣ зовсѣмъ безсѣсторонно поступати супротивъ обохъ народностей. Потѣмъ промовивъ ще намѣстникъ але вже лишъ по нѣмѣцки и высказуячы свой жалѣ зъ того, що въ краю наставъ такъ великій роздѣръ, завызвавъ оба народы въ интересъ краю до згоды.

Одъ вчера перебуває вже царъ въ Берлинѣ. Повѣтанье его было на всѣкій случай свѣтлѣ, але не такъ величавѣ якъ обохъ монархѣвъ, що передъ нимъ гостили въ Берлинѣ. Мѣсто было вправдѣ украшене, але великого утилизма не было въ нѣмъ видѣно, бо всюдѣ было лишъ повно войска. Улицѣ, котрыми царъ переѣзджавъ, были густо обсажены войскомъ. На пѣвъ годины передъ прѣѣдомъ царя пріѣхавъ бувъ цѣсаръ Вильгельмъ а зъ нимъ всѣ князѣ зъ цѣсарской родины, достойники войсковой и цивильной атакѣвъ и кн. Бисмаркъ и гр. Вальдерсе. О 10 годѣнъ пріѣхавъ царъ. Скоро лѣшь царъ вышловъ зъ вагона, пріступивъ до него цѣсаръ Вильгельмъ и оба монархы повѣталися дуже сердечно, такъ, що се повѣтанье мусѣло кождому вѣстати въ очи.

Не малу такожъ звернуло увагу на себе то, що царъ подѣйшовъ до кн. Бисмарка и гр. Вальдерсе и розговорювавъ зъ ними кілька хвѣль.

Зъ царемъ пріѣхали его молодшій сынъ вел. кн. Юрій, министръ двору кн. Воронцовъ-Дашковъ, особѣный пріятель цѣаря, ген.-адъютанты Рихтеръ и Черевинъ и до. На дворѣцѣ была уставлена почетная компанія войска а воля одтакъ царъ повѣтася хѣати до мѣста, окружило его екипажъ двѣ шкадроны кавалеріи а вѣрѣжъ того по переду и зъ заду хѣлали ще одна шкадрона кирасирѣвъ. Коли царъ выѣзджавъ въ бранденбургскій ворота, дано 101 выстрѣловъ зъ пушокъ. Царъ заѣхавъ до російской амбасады и тутъ одбулося свѣдѣанье. Дѣскола амбасады розставлено на кілька сотѣ метрѣвъ далеко густѣй массы войска.

Вечеромъ вчера одбувся газетный обѣдъ въ бѣлой сали цѣсарской палаты. По лѣвой сторонѣ царя садѣла цѣсаревна а по правой цѣсаръ. Напрѣтивъ царя межѣ кн. Воронцовъ-Дашковъ и а гр. Шуваловомъ садѣвъ кн. Бисмаркъ. Пѣдъчасъ обѣду пѣдѣвъ цѣсаръ Вильгельмъ такой тоаствѣ въ честь царя: По въ здорѣвльє моего великого поважающаго пріятеля и гостя Geo Вел. володѣтеля Россіи и на тревалѣсть дружбы пануючому болѣше якъ сто лѣтъ межѣ нашими домами, котру одержавши въ сѣднѣнѣ по мѣнѣхъ предѣлахъ, бажано и и дальше плекати. Тоаствѣ свой закончивъ цѣсаръ по рѣсѣйскы. Царъ одповѣвъ на сей тоаствѣ по французскы и выпивъ въ здорѣвльє цѣсаря и цѣсаревны и торпывъ такожъ обѣ чарѣку кн. Бисмарка а цѣсаръ Вильгельмъ обѣ чарѣку гр. Шувалова. По обѣдѣ розговорювавъ царъ довшій часъ зъ кн. Бисмаркомъ.

Нинѣ одбудутся ловы въ Ледландѣ а завтра служба Божѣ въ російскій каплица а одтакъ свѣдѣанье въ касарни полку им. царя Александра. Вечеромъ по галевѣмъ обѣдѣ выѣде царъ до Варнемѣде, де зѣѣдѣся зъ царицею и поѣде до Петербурга. Наслѣдникъ престола має нинѣ разомъ зъ королемъ и королевѣю даньскою выѣхати до Атинѣ.

Звернуло загально увагу то, що коли цѣсаръ нѣмѣцкій закончивъ свой тоаствѣ по російскы, то царъ выголосивъ цѣлый свой тоаствѣ по французскы а немало впадає въ оча такожъ и то, що Nordd. Allg. Ztg. не помѣстила въ честь царя привѣтнѣн стѣтѣ.

Несподѣванный выѣздъ кн. Фердинанда Кобургского за границу звертає загально увагу на себе, а журналистѣна ломѣти собѣ улову надъ тымъ, що могло его спонукати до сего кроку. Всѣ однакожъ годѣтася въ тѣмъ, що князь мусѣвъ уважати свою позацию въ Болгаріи за досѣтъ сильну, коли важнѣвъ зѣ-бѣтамъ выѣхати. Зѣдѣсь, дѣйствнѣ, що князь выѣхавъ лишъ до своихъ родныхъ и думаетъ вернути до Болгаріи ще передъ одѣртыемъ собравія. Зъ Вѣднѣя не ѣздивъ князь до Ебен-таль, лишъ зѣ-бѣтамъ пріѣхала его мати, котра дождѣдала его вже на дворѣцѣ. Князь поѣхавъ на хвѣлку зъ Начевичемъ до мѣста, вступивъ до ювелера Рота и замѣнѣвъ якѣсь дороговѣднѣности, що дано причину до поголовки, що князь задумѣвъ женитися. Зъ Вѣднѣя выѣхавъ князь зъ матерію просто до Баваріи до кн. Макса Емануэла и мабуть въ Монахіумъ має одбутися роднина нарада. Пѣсля новѣйшихъ вѣстей мала князь спонукати до сепъ подорожя справа финансова. Князь, щѣбы скрѣпѣти свои становяще, має стратити богато власныхъ грошей, котрі правительство болгарске мало ему вернути зъ позачкы, котру мало затягнути у американскихъ банкирѣвъ. Позичка та, якъ зѣвѣсно, розбилася, а князь лишѣся безъ грошей и хоче теперь заратуватися въ роднѣ.

НОВИНКИ.

Цѣсаревнѣ розпорядженье зъ дня 6 н. ст. жовтѣя с. р., о призволеннѣ подѣмогѣ и позичокъ зъ державныхъ средствъ для дѣткѣныхъ неврожѣемъ околнѣ Галичины, горѣшной и долѣшной Шлезіи и Буковины, звучитъ дословно такъ: „Пѣ-ела §. 14 основныхъ законѣвъ державныхъ зъ дня 21 грудня 1867 (Д. з. д. ч. 141) уважаю за бѣдѣвѣдне зарѣдѣти: §. 1. Уповажною мою правительство, щѣбы для побѣреня нещастя въ навѣщѣныхъ сегорѣбнымъ неврожѣемъ околнѣхъ моего королевства Галичины и Володимірія зъ вел. княжѣствомъ краковскимъ, моего княжѣства горѣшной и долѣшной Шлезіи та моего княжѣства Буковины, выдало зъ державныхъ средствъ въ мѣру дѣйственной потребности отѣй сумы: 1) на беззвѣротнѣй подѣмогѣ потребуючюи помочи людности въ Галичинѣ 300.000 зр., на Шлезіи и Буковинѣ по 20.000 зр.; 2) на беззвѣроцентной зворотнѣй задатки пѣдъ гарантією дотычныхъ фондѣвъ краевыхъ за зворотъ тыхъ задатковъ, по части громадамъ и повѣтамъ на выголосѣванье пожиточныхъ робѣтъ публичныхъ, о сколько они будутъ подпріймѣтися въ цѣли, щѣбы дѣткѣной голодомъ людности подати зарѣбокъ, по части же потребуючимъ помочи ролникамъ, 60.000 зр. для Галичины а по 30.000 зр. для Шлезіи и Буковины. §. 2. Роздѣлювати подѣмогѣи и задатки будутъ ц. к. уряды доржавнѣ, а при роздѣлюваннѣ задатковъ высудувають оиннѣ дотычныхъ выдѣловъ краевыхъ. §. 3. Зворотъ задатковъ має науступити почавши оѣдъ 1 сѣчня 1892 въ рѣбныхъ шести рѣтахъ рѣбныхъ. Раты залегли мають бути оѣдъ побравшихъ задатки стѣгнѣнѣй въ дорожѣ административной. §. 4. Документы правнѣй, просьбы и протоколы о признаннѣхъ подѣмогахъ та задаткахъ вѣльнѣй суть оѣдъ стѣмѣлѣвъ и иншихъ належитѣстей. На сколько выдѣлы краевы будутъ уважати потребнымъ, щѣбы для задатковъ, подѣнѣныхъ пѣдъ гарантією краевого фонду ролникамъ потребуючимъ помочи, было забезпеченне ипотечарно, то за се не буде побиратися нѣлика належитѣсть. §. 5. Выконати се розпорядженье, маюче силу обовязуючу зъ днѣмъ оголошеня, поручаю моимъ министрамъ справъ внутрѣшнихъ и скар-

бу. Миршштег 6 жовтня 1889. Франц Йосиф. Слѣдуючі підписи всіх міністрів.

— О. І. Витовинський з Денисовою подає до загальної відомості на численні запитання, що курсу науки співу хорального записує в Денисові дні 21 н. ст. жовтня. Зголошуватися можна до О. І. Витовинського в Денисові, пошта Ходачків.

— Субсидія на облігації пропінційний удалася — як твердять польські дивізіони — так добре, що потрібна буде редуція, а уважляються особливо солідні капітали, каси щадничі і інститути краєві. В Галичині субсидіювано звичай чотири мільйони зр. Рівно-ж голосять польські дивізіони, що изъ переведених в 28 повітахъ контрактівъ аренди пропінцій можна вносити, що аренда пропінцій в цілому краю принесе о 440.000 зр. більше, аніж соймъ прелиминававъ. Vedegeto!

— По повідомл. о. Іос. Полянськомъ, пароху в Бабині, повіта самборського, надбавля єго родина наїти значний маєток. Тимчасомъ не найдено ніякихъ документівъ, тому догадуються, що цїлий маєток, котрий обчислюють на 80.000 зр., покійний десь передавъ разомъ зъ завѣщаннямъ, або що хтось ті гроші укравъ. Кілька днівъ передъ смертю о. Полянського украли єму зъ шахи 5600 зр. готівкою.

— Підпоміж. Виділяє краєвий роздѣл підпоміж на рѣкѣ школьні 1889/90: Файвелевъ Ав-ербахови, ученикови технологічного музею у Вѣдні, по 15 зр. місячно зъ застереженнямъ, єсли зъ державнихъ фондівъ одержать по 20 зр. місячно; Іванови Славинському, хемикови, стипендію рѣчно 400 зр., щоби образовався въ фаховій школі для керамічного промислу въ Теплицяхъ въ Чехії.

— Міністеръ Дунаєвскій приїде до Кракова в неділю у вечері, а в понеділокъ приїде до Львова на соймъ.

— Проф. Стан. Тарновський пытає в Kurjer-і Lw. одинъ обыватель краківскій, в якій способъ і коли думає покрити дефіцитъ 6000 зр., котрий повставъ въ касі академії по причині недогладу надъ касіеромъ?

— Вали Гетьманскій освѣтлено вчера лїхтарями наптовими першій разъ одъ часу покрити Полтви. Свѣтло наптове дорівнує газовому, але лїхтаренъ за мало, здалось-бъ вь двоє більше.

— Товариство властителейъ домовъ завязалося на ново у Львові підъ проводомъ ко. І. Потолицкого. На своємъ першомъ засѣданні підносили властителейъ надужити, які они зазнають одъ публичнихъ урядівъ. До президіи товариства вибрано: д-ра Цѣсельского презеса, д-ра Вайля заступникомъ презеса, Роб. Кляйна касіеромъ і Подгурского секретаремъ, а до заряду войшло 9 членівъ. До головнихъ цѣлей товариства належить: взаимно підпомагати у всіхъ справахъ, що виходять зъ посѣданя домовъ; підносити почуття горожанське у членівъ товариства; дѣлати на пожитокъ громади Львова і краю.

— Чужі ордери дозволяють цѣсаръ носити: генералови ки. Виртембергіву, буюшому командантові львівського корпусу, виртембергскій золотій медаль пропамятний; поручникови зъ 13 полку уланівъ Лавр. Флоріаншицову прускій ордеръ орла червоного IV класу; майорамъ: бар. Руд. Сарови зъ 40 полку пѣхоты і Ернестови Потенови зъ 11 полку уланівъ перокій ордеръ сонця і льва III кл. та ще сему посѣдному виртембергскій ордеръ Фридриха II кл.; канцелярствомъ 55 полку пѣхоты, Стев. Вахѣ, турецкій ордеръ Меджидіе IV класу.

— Змѣна оплати на университетахъ. Професори философичного видѣлу университету будапештського внесли петицію, щоби змѣнити теперѣшній системъ обчислювання оплати за години викладови на университетахъ, а завести постійну таксу по 20 зр. на пѣворѣк одъ одного ученика. Загальною сумою зъ тихъ оплати вь рівняхъ частяхъ дѣлялись-бъ професори, а не такъ якъ се теперъ дѣєся, що кожний побирає оплату за свои викладові години.

— Александръ Костенюкъ, селянинъ російскій, переїшовъ дня 6 жовтня підъ Онутомъ надъ Дністромъ потѣкъ граничний і достався на сторону австрійську. Переходячого заглянувъ обѣдчикъ російскій і стрѣлявъ за нимъ. Костенюкъ упавъ, жовнѣръ заводивъ єго на лѣню граничну і кинувъ у потѣкъ. На то збѣглися селяне зъ російського боку і зъ потоку виняли вѣже трупа.

— Фальшований поживи. У Вѣдні дбувалися теперъ збори загального товариства антикартв австрійскихъ, а поміжъ иншимъ обдичавъ д-ръ Манюфельдъ, управитель "Заведенія експериментального для продуктівъ поживи", основаного вь сѣчни с. р. у Вѣдні, справозданье зъ дѣяльности сего заведенія. Одъ сѣчня до вересня при-слано до розсѣду 229 предметівъ і якъ показала аналіза, було фальшованихъ 73 с. е. 32 прц. І такъ показалося, що недавно введений вь торговлю продуктъ, т. зов. солодовый екстрактъ коньяковій єсть нѣчимъ иншимъ лишъ зупую зъ пива, підправленого алкогольомъ і тростининомъ цукромъ. Вохонецъ хлѣба, присланий зъ Солногороду, бувъ випечений зъ транина і полови. Масло було заквашене ордеаломъ; омалець на половину бувъ заправлений лємъ або маргаріною. Такъ зовима "кава поживна" складалася зъ сущеної жолуди і цикорія, а кава фигова була заправлена бураками і тертыми сливками. Вь заведенію розсѣдувало найбільше ще воду до пити і показалося, що рѣдко де єсть вода придала до пити підъ кожнимъ взглядомъ. Найтруднѣше розсѣдувати вина. Зъ тридцати пробъ оречено на певно лише вь пати случаяхъ, що вина єсть фальшований; многи инші мали додатки мусуючій, а що і вина природній не єсть вѣльній одъ того, тому можна було лишъ оречи, що штучній вина вѣчимъ не розніється одъ правдивихъ винъ природнихъ.

— Пружини пневматичні до дверей. Фактомъ єсть, що всякі ревматизми і недуги тѣла походять вь головній мѣрѣ зъ перетягівъ, котрихъ у насъ не хабєє нѣ вь урядкахъ, нѣ вь публичнихъ локаляхъ, нѣ вь домахъ приватнихъ. Такожъ фактомъ єсть, що більша скількість тепла вь комнатахъ виходить, тому що двері добре не при-стють. Щоби лиху зарадити, винайшовъ найно-

вѣйшими часами Американецъ, Ватербури зъ Нового Йорку, пружини пневматичні, котрі за-для своєї практичности зыскали собі на теперѣшній виставѣ парнокій таке загальне признание, що теперъ нема нѣ одного поряддѣшого локалю вь Парижі, де бь не заведено пружинъ пневматичныхъ. Крімъ иншого, одзначаються пружини пневматичні ще і тымъ, що замикають двері легко, добре і безъ найменшого одгомону. При наближаючій-ся зимѣ здалось-бъ такі пружини і у насъ!

Конкурсы, именовани, перенесения и пр.

— Именовани Цѣсаръ именовувъ доцента выс-шой школы рѣльничой вь Дублянкахъ д-ра Ольсгарского надзвичайнымъ профессоромъ физики вь львовской школѣ политехнической.

Послѣдній вѣсти.

По одкрытіу винѣшного засѣданія промовивъ насампередъ маршалокъ, пригадуючи на то, що палата вѣже вчера почула зъ устъ на-мѣстника, що цѣсаръ велѣвъ для прискоренія помочи для нашего краю вызначити правитель-ству 300.000 зр. беззворотной заломога а 600.000 зр. безпроцентовой позички. Єсть то новый доказъ ласки і печальности монарха для нашего краю, котрый повиненъ насъ пере-нати вѣднѣстою. Вносить длятого окликъ вь честь цѣсая (Послы повторяють: Многая лѣта! Niech żyje!) і просить п. намѣстника, щоби бѣзъ змѣны передати выразы вѣднѣности краю до найвысшого вѣд. мѣста.

Закимъ же приступлено до порядку дне-вого зажадавъ голову правительственный ком-исарь п. Лозинскій і сказавъ: На по-переднѣмъ засѣданні при справдзуваню выбо-ру пос. Хамца зъ залѣщичкого округа высту-пиль бувъ пос. о. Сѣвичскій протавъ залѣ-щичкого ц. к. старосты, закидуючи єму за-лѣщичковому, що бѣзъ допусканья всѣлѣхъ надужитъ і — якъ стоять вь запискахъ сте-нографичныхъ — сказавъ, що "тамъ дѣлясь нечуваній рѣчи". Позаякъ староста той не мо-же тутъ боронитися, то я змушений выступи-ти вь єго оборонѣ і длятого одловѣдаю: Хто такъ якъ Г. Есеп. п. намѣстникъ глядѣть строго на то, щоби не дѣлясь надужити зб-сторонны урядникѣвъ і слѣдѣть пильно за всѣмъ, той бере одѣлчальность за ахъ посту-пованье на себе; а хто такъ якъ п. намѣст-никъ знає, що дѣлясь при выборахъ зъ зба-раского округа, той до такихъ закидѣвъ якъ: "дѣлясь нечуваній рѣчи" не буде привязува-ти великой ваги.

По ємъ приступлено до порядку дне-вого а пос. Гуриакъ мотивувавъ свое внесе-нє і казавъ: "Якъ-бъ я не знавъ про ті не-щастя элементарны, які сего року навѣстили нашъ край і не чувъ голосу моихъ доок-личныхъ селъ і цѣлого краю, то вѣже переко-навъ-бъ мене голосъ п. намѣстника, котрый вчера самъ признавъ прикре положенье краю і заявивъ, що правительство давъ вѣже помѣчъ краєви. То спонукало мене поставити именемъ руского клубу мое внесєнє, котре тутъ хочу мотивувати. Правительство давъ помѣчъ, але помѣчъ та буде все ще за мала. Потрѣбна і заломога, потрѣбна і позичка, бо на засѣвѣ не буде нѣчого, але треба дати нашимъ селя-намъ нашу помѣчъ; треба вѣмъ конче однес-ти податка. Звѣстаю які суть залежности. Ко-ла-бъ правительство хотѣло стягати всѣ подат-ки, то выйшла-бъ зъ того велика руина для нашего селянства. Коли-бъ вѣже не всѣ по-датки однесавъ то бѣдай часть ихъ, а коли-бъ і то не можжа, то щоби застановити екзеку-ціи, котрі страшно нищать нашихъ селянъ. Дальше треба-бъ дати нашимъ селянамъ і заробити при публичныхъ работахъ, лишъ ро-бѣтъ тихъ не треба оддавати підприємцямъ. Звѣстю, що селянинъ, змушений, иде робити і за найменшу платню а підприємцѣмъ дає лашъ о себе. Камѣна сѣль і сировица такожъ вь теперѣшню пору дуже потрѣбна. Воды по-заливали всѣ поля і пасовища і понизили пашу, запасѣвъ такожъ нема. Коли минала зима протягулася, то господарѣ обдарали сего року вь мартѣ стрѣхи і рѣзали сѣчку; те-перъ будуть мусѣли робити такъ вѣже вь груд-но. До лихон пашъ треба отже бѣдай сѣль, коли не має худоба выгнута. Прощу отже вы-со. сойму, щоби зволнивъ признати мое внесєнє і трактувати єго нагле, бо тутъ рѣчь маєє такъ якъ зъ тымъ недужимъ: коли заразъ лѣ-каря не покличешъ, то потому і кѣльохъ не даєть єму рады. Ту потреба скорой помочи; виджу се не лишъ я, не лишъ селяне але і вла-стители большыхъ посѣдѣстей. На томъ сѣбѣ-чивъ бесѣдникъ а вь сали роздѣлись голоси бравъ і грѣмѣи одески.

Пос. Струшкевичъ спротивляєся тому, щоби внесєнє пос. Гуриакъ передавати окре-мой комисіи а радѣвъ лишъ, щоби 1., 2. і 3. точку внесєна одслати до комисіи бюджето-вой а 4. і 5. до комисіи іні господарства краєво-го. Пос. Савчакъ підпиравъ внесєнє Гури-акъ а то зъ той причины, що вь нѣпахъ коми-сіяхъ дуже багато работы а помѣчъ для се-лянъ єсть наляжа, котру треба-бъ ще може сего мѣсяца розпочати.

За внесєнємъ Струшкевича промовлявъ пос. Гавзнеръ доказуючи, що вѣже не стане людей до только комисіи, бо і безъ того ти самі члєны засѣданю вь кѣльохъ комисіяхъ. Пос. Телишевскій доказувавъ, що роздѣ-ленье внесєна Гуриакъ і придѣленье єго до кѣльохъ комисіи протавляєся регуляринові, котрый выразно постановляє, що для спеціал-но важныхъ справъ выбираєся окрема коми-сія; бѣзъ отже підпиравъ внесєнє пос. Гуриакъ. Пос. Романчукъ підпиравъ такожъ внесе-нє Гуриакъ. При голосованю удержалася по-правка пос. Струшкевича і внесєнє Гуриакъ роздѣлено мѣжъ комисію бюджетову і госпо-дарства краєвого.

Зъ порядку дневного приступлено до чи-тання справозданя видѣлу краєвого а бѣтакъ до выбору секретарѣвъ, квесторѣвъ, ревиден-товъ і комисіи.

Секретарями выбрано: Ад. Гадже-новича, Волод. Козловского, К. Телишевского і Ант. Водзницкого. Квесторами: Антонев-ича, Голышевского, Кривоговского і Торосевича; ревидентами: Антоневича, Бѣвичинского, Дѣдушечкого Клим., Гольдмана, Ковальского, Меруновича, Михаловского, Ольшаньского, Сѣ-вичинского, Сематиньского, Шельского і Нив. Волянского.

До комисіи бюджетовой выбрано: мѣжъ вышнихъ: Романчука, Чижевича, Ко-вальского С. Баденіого, Абрагамовича, Мархви-цкого, Мадейского і др.; до комисіи шкѣль-ной: Романчука, Асника, Чарторыйского, Войт. Дѣдушечкого, Сарницкого, Потоцка, Солецкого, двоухъ Тарновскихъ, Романовича і др.; до ассекраційной: Савчака, Полянського, Рувовского, Саву і др.; до ад-министраційной: Телишевского, Хамца, Бѣвичинского, Козловского, Торосеви-ча, Волянского, Земляковского, Шептицкого, Пилата, Ромера і др.; — до санитарной: Герасимовича, Олинського, Гавзнера, Чижевича, Абрагамовича, Ленартовича і др.; до громадской: Короля, Чайковского, Ро-мановича Фрухтмана Розвадовского Дворского і др. до промысловой: Окуневского, Ро-мановича, Рувовского, Щепановского, Жарде-цкого і др.; до комисіи господарства кра-євого: Антоневича, Полянського, Пузню, Потоцкого Ром., Горайского; до до рога-вой: Сѣвичинского, Борковского, Мєвчин-ского, Чайковского, Яворского, і др.; до пра-вничой: Рожанковского, Мадейского, Вайля, Цюля, Крилицкого і др.; до банко-вой: Мандичевского, Мархвицкого, По-лянського, Абрагамовича, Вайля, Грєсєндр.; до податковой: Снвчака, Хамца, Чай-ковского, Мадовича, Ромера, Яворского, Га-взнера і др.; до горничой: Охримовича, Палыха, Щепановского і др.; до петяціо-ной: Барабаша, Гаморакъ, Сѣрка, Ох-римовича, Палыха, Мазаракѣ, Шель-ского, Волянского, Клеменсевича, Саву і др.

Пос. Клеменсевичъ поставявъ нагле внесєнє о заломогу 500 зр. для мѣстотка Бо-бовъ вь захѣдѣй Галичинѣ, котре сама дѣ-ля страшно погорѣло.

Закимъ же приступлено до верификаціи, предлагавъ пос. Романчукъ, щоби засѣ-даня комисіи були приступны для послѣвъ не-членѣвъ і щоби председатели комисіи познату-вали тихъ послѣвъ, котрі бь вь якой справѣ могли дати поясненя, а бѣтакъ ставявъ фор-мальные внесєнє на закрытѣ засѣданя за-для сѣбзвенной поры. Се внесєнє упало.

По ємъ приступлено до верификаціи вы-бору п. Полянського зъ Сокальщины. Референтъ сен справы п. Петрускій доказу-вавъ, що выборъ бувъ зовсѣмъ коректно пе-реведєный. Пос. Савчакъ заявлявъ, що заби-равъ голосъ вь сѣй справѣ вь именѣ выбѣр-цѣвъ і выступавъ протавъ сего wyboru не для самихъ оппозиціи, але зъ засады, бо при сѣхъ выборахъ дѣлясь надужити зб-сторонны власти і самого кандидата. Выборъ розпо-чався скорше, якъ бувъ назначеный, канди-даты робивъ прєсїю на громады а навѣтъ ку-пувавъ голоса, чого доказомъ єсть, що одинъ выбѣрецъ зложивъ при комисіи 10 зр. Бесѣд-никъ ставити внесєнє, щоби перевести дохо-дження вь сѣй справѣ а до того делегувати або одпоручника намѣстництва або окреме яке старосту.

Пос. Сѣвичинскій доказавъ на актахъ, котрі нахѣдѣться вь канцеляріи соймѣвой, що п. Полянскій не одержавъ большости, бо має шѣсть голосѣвъ неажыхъ і просавъ, щоби соймъ самъ о томъ переконалися і ка-завъ окремой комисіи справу ту розсѣднѣти; єсть бо яєво якъ на долони, що оба канди-даты зъ Сокальщины пп. Вахнянинъ і Полян-скій достали рѣвне число голосѣвъ, навѣтъ вь томъ случаю, коли-бъ п. Вахнянинѣмъ одчи-слено той голосѣ, що бѣданий бувъ на фаль-шивѣ имѣ. Акты выбѣрчї нехай соймъ пере-даєть комисіи, а та нехай здаєть зъ нихъ спра-ву. "Я — казавъ бесѣдникъ — говоривъ-бъ бувъ може спокѣйнѣйше, якъ бь не то, що правительствоный комисаръ, котрый вь своѣй промовѣ выступивъ протавъ мене; прав-да, я критикувавъ поступованье старосты, але посолъ має до того право а комисаръ прави-тельствоный може хѣба тогды выступати протавъ посла коли єго поведєнє вхо-дитъ вь колѣзію зъ кодексоомъ карнымъ. (Вь сали: Браво! і грѣмѣи одески; на галеріи одески.) На то одповѣвъ комисаръ, що бѣзъ мусѣвъ выступити вь оборонѣ старосты а по-сла зовсѣмъ не критикувавъ.

Вь оборонѣ Полянського выступавъ пос. Ковальскій а бѣтакъ говоривъ і самъ По-лянскій і вычислювавъ свои заслуги вь Сокальщинѣ. Бѣтакъ сказавъ: Протавна сто-рона закидає намъ подкупство, най зачє одъ себе. (Голосы: Ого! доказѣтъ нама!) Наконецъ агадавъ же про театральне представлєнє вь Сокалі. де давано "Лихій день" і доказувавъ, що то була агитація протавъ него.

Пос. Романчукъ: Я бь не забравъъ голосу, якъ бь не правительствоный коми-саръ; я застерѣгаєся протавъ того, щоби ко-мисаръ правительствоный критикувавъ по-словъ і жазую, що сен справы не подавъъ хѣсь зъ полскихъ послѣвъ. Язъ бь такъ бу-ло, то мы не могли-бъ критикувати дѣлани правительства, не могли-бъ критикувати мина-стрѣвъ, бо нѣхъ тутъ нема. Протавъ такогѣ по-ступованя правительствоного комисаря я рѣ-шую застерѣгаюся.—Правительствоный коми-саръ одповѣвъ на то, що кола бѣзъ агадавъ про збаражчину, то не була се критика а лишъ порбаванье образовє.

(Год. 3. засѣданье треває дальше.)

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 12 жовтня. Кн. Лихтенштайнъ зложивъ послѣ Vaterland-у своѣй мандатъ по-сольскій.

Берлинъ 12 жовтня. Цѣсаръ Вильгельмъ вѣзливъ нинѣ зъ царемъ на ловы до Губертс-штокъ.

Парижъ 12 жовтня. Приѣхавъ тутъ кор. Миланъ зъ дуже малою свитою і кн. Лайх-тенбергскій.

Монахиюмъ 12 жовтня. Кн. Фердинандъ поѣхавъ инкогнито і поспѣшнымъ поѣздомъ черезъ Жєневу до Парижа.

Константинополь 12 жовтня. Аариги-паша і Нумиръ-паша выѣдутъ на стрѣчу цѣ-сая ажъ до Атинъ і будутъ єго супровожда-ти ажъ до Константинополи.

Переписка Редакции и Администрации.

Всч. І. Ш. вь Кр. Приїде намъ 1 зр. — Всч. о. Гавр. вь Иванъ Заплачено до кѣнца 1889 р. — Всч. о. Верб. вь Добр. Передано 90 кр., де на-дежить. — Всч. о. Ломн. вь Райск. Мы одержали 4-50 зр., дякуємо.

НА ДОСЛАНИЕ.

ПОВѢДОМЛЕНЬЕ! Славно звѣст- на фірма

Otto Schleiffelder, оптикъ, у Вѣдні, Stadt, am Graben 22, розсылає на желанье своѣй найно-вѣйшій плюстрованый цѣн-никъ даромъ і оплатно. — Такожъ можуть одъ теперъ засѣбні особы на певнѣмъ становищи купувати всѣ товары наведєні вь цѣннику безъ підвысєнѣ цѣны на сплаты мѣсячній. Поданій новый спо-сѣбъ, якъ можна выбрати добрый оку-ляры безъ особистои присутности. (3-3)

Стрѣча всѣхъ зъ краю і чужины.

Grand Etablissement Klingsberg ул. Зиморовича ч. 17.

Товариство Orpheum A. Frankl.

Одинокій локаль для забавы у Львовѣ вь ро-дѣ Ронахера у Вѣдні.

Вина знамениты, кухня вѣлыми смачна. Для выгоды П. Т. Публики локаль отворєный цѣлу нѣчь. 3141 (2-6)

Новѣсть на фортепіанъ на двѣ руки

Komzak Album

мѣтитъ єго найславнѣйшій композиціи (мѣжъ ними незрѣванный вальсъ (Phantome)).

Цѣна зр. 1-50

На гитару і до співу 5 томѣвъ тирольскихъ пѣ-сєнь за томъ по зр. 1-50. (2-3)

Найбольшій складъ музикаліи на фортепіанъ, скрипку і цитру побла списъ зъ 10% работомъ для предплатниківъ „Дѣла“ Julius Chmel, königl. serb. Hof-Musikalienhandlung, Wien, VII. Mariahilferstrasse 86.

Franz Effenberger

Wien, IV, Margarethenstrasse 8

доставецъ

для ц. к. почтовыхъ і телеграфичныхъ урядѣвъ.

Рѣкъ основана 1839.

Фабрика вѣдєньскихъ пендуловыхъ годинникѣвъ і такихъ, що накручуються разъ вь рѣбъ або мѣсяцъ, домові і фаб-ричний годинники всього рода.

Складъ всѣхъ родѣвъ золотыхъ і сѣрбныхъ кишєнєныхъ годинникѣвъ, на-рисєныхъ бронзовыхъ і марморовыхъ годинни-кѣвъ і ин.

Репарациі выго-твляються скоро і деше-во, при чѣмъ за кожну репарацию даєся гаран-тія на одинъ рѣкъ. 3171 (1-12)

Замовленя зъ провинціи выповняються обо-ротною почтою.

ново отворєный

Магазинъ всѣлякихъ приборѣвъ церковныхъ для всѣхъ обрядѣвъ

СТАНИСЛАВА ПИШИЛЬСКОГО

вь Краковѣ, Ринокъ ч. 46.

удержує на складѣ

параменты, сосуды і одежи церковній; Выробы зъ хиньского сѣбѣла

звѣстной фабрики Christoffle & Comp. вь Парижі. 3184 (2-3)

Выробы зъ правдивыхъ гранатѣвъ чєскихъ.

Цѣны надзвичайно умѣрені!

Цѣнники на жаданье даромъ і оплатно.

